~~120 g 9~~
119.c.3

FOEDERA,

Conventiones, Literæ,

Et Cujuſcunque Generis

ACTA PUBLICA,

INTER

REGES ANGLIÆ,

Et Alios quoſvis

IMPERATORES, REGES, PONTIFICES,
PRINCIPES, vel COMMUNITATES,

AB

Ineunte SÆCULO DUODECIMO, viz. ab Anno 1101,
ad noſtra uſque Tempora, Habita aut Tractata;

Ex Autographis, infra Secretiores ARCHIVORUM REGIORUM
Theſaurarias, per multa Sæcula reconditis, fideliter Exſcripta.

In Lucem miſſa de Mandato nuperæ REGINÆ.

Accurante *THOMA RYMER*,
Ejuſdem Sereniſſimæ REGINÆ Hiſtoriographo.

EDITIO SECUNDA, ad Originales Chartas in Turri Londinenſi
denuo ſumma fide Collata & Emendata, ſtudio *GEORGII HOLMES*.

TOMUS III.

LONDINI: Per J. TONSON. MDCCXXVII.

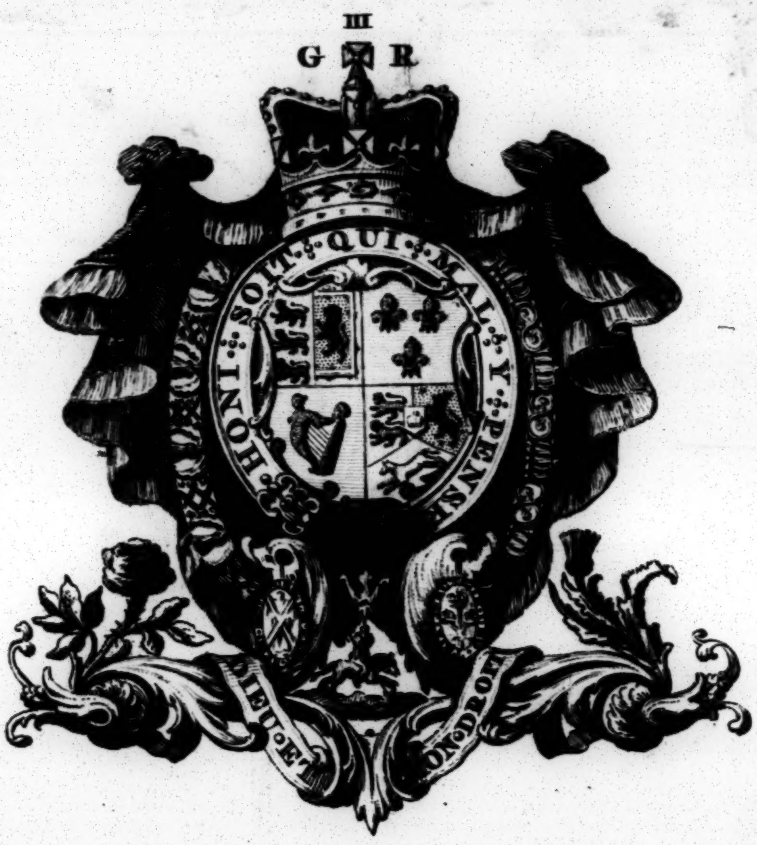
G III R
HONI SOIT QUI MAL Y PENSE
DIEU ET MON DROIT

BRITISH MUSEUM

TO THE
QUEEN.

May it pleaſe Your MAJESTY,

I*N this* VOLUME *You preſent the World with the* Acts of State *in the Reign of King* Edward the Second, *in a very nice Juncture, a Time of great Sruggling and Difficulty, of great Trouble and Diſorder* *all* Europe *over; Your Three Kingdoms had each their Share, and drank deep of the Bitter Cup.*

Who look ſo far back into Ages by-paſt, muſt be ſenſible of the great Felicity we now enjoy under a moſt gracious Sovereign, ruling with a gentle Rein, a Willing People; and may compare the Hardſhips, heretofore undergone, to the Paſſage of the Iſraelites *through the* Red Sea, *and the* Wilderneſs, *in their way to the* Land of Promiſe; *eſpecially Your Clergy, delivered from the* Bondage, *from the Vexations, Exactions and Oppreſſions (which they laboured under) by a Foreign, Tyrannical* Supremacy, *may now, in full Eaſe and Security, ſitting under their* own Vines, *bleſs God, who has ſet over them a Pious Queen, Your moſt Sacred Majeſty, their* Head *and Governor.*

In this, the darkeſt Period of Time, from Your Royal Archives, You ſet up, as it were, a Pillar of Fire *for the direction of Travellers in their way to Truth; and, with an unparallel'd Bounty give out, and make ſuch Proviſion, that in this uncultivated, in this* *ſo Barren Tract, in this very* Deſart, *the Curious want not for their Entertainment; not to ſay, their* Quails *and their* Manna.

Amongſt the Negotiations, in this Book publiſhed, may be noted, that during the moſt unproſperous and diſaſterous Adminiſtration, amidſt the greateſt Confuſion and diſmal Jumble of Affairs (ſo it pleaſed Almighty Providence) that, with William the Third, *ſirnamed* The Good, *Count of* Holland, *was contracted an Alliance, whereby thoſe Meaſures were concerted, which, in the next ſucceeding Reign, carried the* Engliſh *Arms into* France, *to* Creſſy, *and to* Poyctiers; *and thence brought the* French *King from the Field of Battel into this Your Kingdom Captive.*

Theſe were Noble Exploits of former Days; but the Buſineſs of War may be reckoned, as it were, then in its Infancy, the Atchievements of thoſe Times Manly Eſſays, and a Prelude of the Engliſh *Valour, then a Training-up, to be Exerted, in its Perfect and Conſummate Vigour, in the moſt* *important War, and in this Your Majeſty's moſt glorious Reign; Which that God long continue, is the Prayer of,*

Your moſt Sacred MAJESTY's

moſt devoted Servant,

T. RYMER.

CONVENTIONUM, LITTERARUM, &c.

INDEX Chronologicus.

Regnante *Edv.* 2.

A. I. E. 2.

A. D.	A. R.	Menſe		
1307	1 *Edv.* 2.	9 *Julii.*	De Pace Regis Proclamanda.	page 1.
		6 *Aug.*	Petrus Gaveſton, Menſe penultimo, in Exilium ab Edwardo Patre relegatus, a Rege filio revocatus, Donatur toto Cornubiæ Comitatu.	ibid.
			Pro Petro Gaveſton, ſuper Donatione prædictâ.	p. 4
			Ad Regem, De Waltero Jorz in Archiepiſcopum Armachanum Proviſione Papæ Promoto.	ibid.
		21	Ad Papæ Literas de Condolentiâ, Reſponſio Regis.	p. 5
			Ad Papam, ſuper Pace, cum Franciæ Rege, Reformandâ.	ibid.
			Ad Regem Franciæ, ſuper Caſtro Malileonis, Recipiendo.	p. 6
		26	De Inhibitione Torneamentorum.	ibid.
			De Rege Coronando.	p. 7
		28	De Recipiendo Scotos ad Pacem.	ibid.
		30	Adomarus de Valentia Cuſtos Scotiæ.	ibid.
			Pro Radulpho de Monte Hermerii.	ibid.
			Pro prædicto Radulpho.	p. 8
		3 *Sept.*	De Officio, Mareſcalciæ Angliæ, Commiſſo.	p. 9
		4	Pro Antonio Beck; De Libertate Eccleſiæ Dunelmenſis Reſtitutâ.	ibid.
		6	Ad Papam, Pro Comite de Fiff, de Maria de Monte Hermerii.	ibid.
			Ad Cardinales pro iiſdem.	p. 10
		8	Johannes de Britanniâ Comes Richmundiæ, Cuſtos Scotiæ Conſtitutus.	ibid.
		10	De Officio Camerarii Scotiæ Commiſſo.	p. 11
		13	Pro Johanne de Britannia Cuſtode Scotiæ.	ib.
		20	De Terris Walteri de Langeton Lichfeldenſis Epiſcopi, Captis in manum Regis.	ibid.
		25	De Vinis providendis, pro Coronatione Regis.	ibid.
		26	Ad Dionyſium Portugalliæ Regem Reſponſoriæ, ad Literas, per dictum Regem Edwardo Patri deſtinatas.	p. 12
		28	De Neapoleone Cardinale, de Penſione ſuâ.	ibid.
		29	De Renunciando Clauſulas, in Bullis Papalibus, Juri Regio Præjudiciales.	p. 13
		30	De Rebellione Scotorum Refrænandâ.	p. 14
		6 *Oct.*	Ad Papam, ſuper Guerrâ Franciæ.	ibid.
		16	Ad Regem Tartarorum.	p. 15
		18	De Caſtro Malileonis Recipiendo.	ibid.
			Pro Fortimero de Baaz ſuper negotio præfato.	ibid.
		27	De Armaturis providendis, ad opus Regis, pro Scotiâ.	p. 16
		28	De Orando pro Statu Regis, & Regni.	ibid.
			Pro Radulpho de Monte Hermerii.	p. 17
		30	Ad Papam, ſuper inhibitione revocanda.	ibid.
			Ad Regem Franciæ, de facto Templariorum.	p. 18
			De Exequiis, Edwardi Primi, Celebrandis.	ibid.
		31	Ad Papam, Rogatoria pro Johanne de Leek.	ibid.
		1 *Nov.*	Pro Ricardo de Rokeſle, Cuſtode Pontivi Conſtituto.	p. 19
1307	1 *Edv.* 2.	3 *Nov.*	De Concordiâ, inter Mercatores Angliæ, & Hollandiæ, Reformandâ.	ibid.
		4	Comiti Hollandiæ; quòd Dotem, diutiùs detentam, Elizabethæ Sorori Regis reddi faciat.	p. 20
		6	Procuratoria, ſuper Matrimonio, inter Regem & Iſabellam, Francorum Regis Natam, contrahendo.	ibid.
			Conſimilia Procuratoria, paucis Mutatis.	p. 21
			De Dote prædictæ Iſabellæ Aſſignandâ.	ibid.
			De Loco & Die, pro Conventione inter Regem, & Philippum Regem Francorum, acceptandis.	p. 22
			De Poteſtate contrahendi Matrimonium, per verba de præſenti, cum Iſabellâ præfatâ.	ibid.
			Ad Regem Francorum, de Credentiâ.	p. 23
		8	Pro Amaneno de Lebreto.	ibid.
			Ad Papam, de Credentiâ, ſuper Negotiis cum Rege Francorum.	p. 24
		10	Pro Epiſcopis, Sancti Andreæ, & Glaſcuenſi, Priſonibus de Scotiâ.	ibid.
			Pro Comite Herefordiæ & Eſſexiæ, & Elizabethâ Uxore ejus, Sorore Regis.	ibid.
			De Facinore, per Dominos, de Stagno, & Monte Olivo, Perpetrato.	p. 25
			De Providentiis, pro Rege contra Adventum in Franciam.	ibid.
		12	Ad Papam, pro Antonio Patriarchâ Hieroſolymitano.	ibid.
		14	De parando Neceſſaria, pro Paſſagio Regis, ad partes Tranſmarinas.	p. 26
			De Providentiis pro Rege faciendis, in partibus Tranſmarinis.	ibid.
			Pro Petro Sabinenſi Epiſcopo.	ibid.
			De Paſſagio providendo verſus partes Tranſmarinas.	p. 27
		21	Papæ, pro Electo Wigornienſi.	ibid.
			G. Sabinenſi Epiſcopo, pro eodem Electo.	p. 28
			Pro Mariâ Moniale de Ambresbury.	p. 29
			Regi, de Conductu pro Nunciis Papæ.	p. 30
			Litera Papæ, de Credentiâ.	ibid.
		22	Regi, Bulla pro Captione Templariorum faciendâ.	ibid.
		25	De Navi, ad Paviliones Regis in Franciam ducendum.	p. 32
			De Pontibus & Claiis, pro Paſſagio Regis, providendis.	ibid.
		26	Ad Seneſcallum Agenenſem, ad informandum Regem, ſuper Statu Templariorum.	ibid.
		31	Ad Armeniæ Regem, pro Epiſcopo Liddenſi.	p. 33
			Ad Papam, pro præfato Epiſcopo.	ibid.
			Ad Imperatorem Tartarorum, De Hæreſi Mahometanâ Extirpandâ.	p. 34
		1 *Dec.*	Ordinatio, de Univerſis Templariis, uno die, Capiendis.	ibid.
		4	Ad Reges Portugalliæ, Caſtellæ, Siciliæ, & Aragoniæ, de non credendo Suggeſtionibus contra Templarios.	p. 35
		6	Ad Papam, pro Epiſcopo Exonienſi, ſuper Appellatione ad Curiam Romanam.	p. 36
			Ad Cardinales pro Eodem.	p. 37
		10	Papæ, pro Templariis.	ibid.

Index Chronologicus.

A.D.	A.R.	Menſe		
1307	1 *Edv.* 2.	12 *Dec.*	Contra Bullas Papales, de Jure Regis Manutenendo.	p. 38
			De Vadiis, Priſonibns, Scotis & Wallenſibus, Liberandis.	p. 39
		12	Ad Papam; quod Thomas de Cantilupo Beatorum Catalogo aſcribatur.	ibid.
			Ad Cardinalem Sanctæ Sabinæ, ſuper præfata Canonizatione.	p. 40
			Conſimilis Litera, ad Cardinalem Sanctæ Mariæ in viâ Latâ.	ibid.
			Ad Gaiſanum Cardinalem; quod Coronæ Jura conſerventur.	p. 41
		13	Bulla Papæ Clementis, ad Regem, de Inhibitione Revocandâ.	p. 42
		14	De Tentoriis Regiis, apud Boloniam, conſtruendis.	p. 43
		15	De Rege, ad partes Tranſmarinas profecturo; Et de Cunctis per Angliam Templariis, in Craſtino Epiphaniæ, Capiendis.	ibid.
		16	Ad Papam, pro Archiepiſcopo Cantuarienſi, & de Coronatione Regis.	p. 44
		20	De Templariis, in Scotiâ, Hiberniâ, & Walliâ, Attachiandis.	p. 45
			Quod omnes, in Templariis Attachiandis, Auxilium præſtarent.	ibid.
		24	Ad Cardinales, de Jure Regis Manutenendo, contra Bullas Papales.	ibid.
		26	Ad Papam, de Negotio Templariorum.	p. 46
			Petrus de Gavaſton, Rege tranſfretante, Cuſtos Regni Conſtitutus.	p. 47
			Ad Papam de attemptatis, per Nuncios Papales, Magnatibus Regni inconſultis, non admittendis.	ibid.
		30	Ad Regem Franciæ de Nuptiis, Bononiæ, Celebrandis.	p. 48.
		1 *Jan.*	Ad Regem Franciæ, de Credentiâ.	ibid.
		3	Pro Conſtantiâ de Byern.	p. 49
		7	Pro Petro de Gaveſton, de Comitatu & Caſtris, in Acquitaniâ ſibi Conceſſis.	ibid.
		15	Pro Johanne de Britanniâ, Cuſtode Scotiæ Conſtituto.	p. 50
		16	De Protectionibus eorum qui profecturi ſunt cum Rege.	p. 51
		18	De Rege Coronando.	ibid.
			Ad Vicecomities de die Coronationis Proclamando.	p. 53.
			Pro Petro de Gavaſton, de Licentiâ tranſferendi Beneficia, abſente Rege.	ibid.
		20	Ad A. de Pelagrue Cardinalem Nepotem, Rex queritur de Geſtu Papæ.	p. 54
			Contra Novitates, & Invaſiones Papales.	p. 55
			Ad Cardinales contra dictas Novitates.	p. 56
		21	De Rege, in partes Tranſmarinas, Tranſfretante.	ibid.
		22	De Occurrendo Regi, cum Reginâ a partibus Tranſmarinis.	p. 57
		26	De Protectione, Teſte P. de Gavaſton.	ibid.
		31	Concordia Reformata, & Ratificata, inter Reges Angliæ, & Franciæ.	ibid.
		5 *Febr.*	Ad Papam, pro Comite Fuxi.	p. 58
			Ad Reymundum del Gout Nepotem Papæ, pro prædicto Comite.	ibid.
		6	De Rege & Reginâ, quam Bononiæ duxerat, applicantibus apud Durovernum.	p. 59
		8	De Coronatione Regis & Reginæ Celebrandâ.	ibid.
			Rex Franciæ mittit Fratrem ſuum, & Engeranum Marinium, ad intereſſendum dictæ Coronationi.	p. 61
		9	Inhibitio Torneamenti.	ibid.
			De Intereſſendo Coronationi Regis.	ibid.
		12	Regi Franciæ pro Galfrido Rudelli Domino Blaniæ.	p. 62
		16	De Vadiis Scotis liberandis.	ibid.
		19	De querelâ, contra Lichfeldenſem Epiſcopum, propter Coronationem Regis Prorogatâ.	ibid.
		24	Coronatio Regis, & forma Juramenti per Regem præſtiti.	p. 63
		25	De Inhibitione Torneamenti.	ibid.
		27	De Debitis Amadeo Comiti Sabaudiæ.	p. 64
		1 *Mar.*	Regi Franciæ, pro Johanne le Latimer.	ibid.
		3	Ad Leonem, Regem Armenorum.	p. 65
		6	Pro Petro de Gavaſton Comite Cornubiæ.	ibid.
		12	Pro Comite Armiaci.	ibid.
			De Regimine Aquitaniæ.	p. 66
1308	1 *Edv.* 2.	12 *Mar*	De Caſtris Commiſſis Hugoni le Deſpencer.	ibid.
			De Officio Mareſcalciæ Angliæ Commiſſo.	p. 67.
			Pro Pontio Domino de Caſtellione.	ibid.
		14	De Concordiâ, inter Mercatores Angliæ & Hollandiæ, Reformandâ.	ibid.
			Ad Regem Franciæ, de Negotio Terræ Pontivi.	p. 68
			Pro Nunciis Regis Armeniæ.	ibid.
		15	Pro Abbatiſſâ Fontis Ebroldi.	ibid.
			Pro Gaſtone Comite Fuxi.	p. 69
		18	De Executione Judiciorum contra Lichfeldenſem Epiſcopum faciendâ.	ibid.
			De Seneſcallo, in Comitatu Pontivi, Conſtituto.	ibid.
		20	Quod Mercatores Franciæ ſecurè Veniant infra Regnum Angliæ.	p. 70
			De Margaretâ, quæ fuit uxor Edmundi, quondam Comitis Cornubiæ.	ibid.
			Ad Regem Franciæ, ſuper Deprædationibus emendandis.	ibid.
		22	Pro Johanne Duce Brabantiæ.	p. 71
		26	De Procedendo, in Juſtitiâ exhibendâ ſuper Epiſcopo Lichfeldenſi.	ibid.
			De Donatione Terrarum Amadeo Comiti Sabaudiæ, per Hugonem le Deſpencer.	p. 72
		1 *Apr.*	Papæ, pro Monaſterio de Bardeneye.	ibid.
		8	Pro Abbate Weſtmonaſterienſi.	p. 73
		9	De Epiſcopis Liberandis; de Eccleſiaſticis, per Regis Miniſtros gravatis; & de Speciali Affectione Papæ, erga Domum Regiam.	ibid.
			Bulla, ad inducendum Regem, pro reformandis Exceſſibus Officialium ſuorum.	p. 76
		14	De Inhibitione Torneamentorum.	ibid.
		15	Papæ; quod Negotium Canonizationis Thomæ de Cantilupo celeriter expediret.	p. 77
		17	Thomæ Sanctæ Sabinæ Cardinali, pro dicta Canonizatione.	ibid.
		2 *Maii.*	De Villa Oxonii Cuſtodiæ Commiſſa.	p. 78
			Pro Archiepiſcopo Rothomagenſi, de Fidelitate præſtita.	ibid.
		8	De Vadiis Priſonibus, Scotiæ & Walliæ, Liberandis.	ibid.
		9	De Seneſcalcia Angliæ Comiti Lancaſtriæ conceſſa in Perpetuum.	ibid.
		14	Ad Regem Caſtellæ; quod Tractatum, cum Patre Sancio habitum, Executioni mandaret.	p. 79
			De Terra Pontivi, Reginæ Aſſignatâ.	p. 80
		18	De Rege, Exilium Petri de Gavaſton nullo modo impedituro.	ibid.
		20	Pro Epiſcopo Sancti Andreæ.	ibid.
			Pro Comite Atholiæ.	p. 81
		22	De Cuneis & Monetariis Archiepiſcopi Cantuarienſis.	ibid.
		23	De Manucaptione, pro Epiſcopo Sancti Andreæ.	p. 82
		24	Pro Johanne de Britanniâ.	ibid.
			De Manucaptione, pro Willielmo Olyfard.	ib.
			Pro Johanne de Britanniâ.	p. 83
			De Magiſtro Militiæ Templi in Angliâ, Liberando A. Patriarchæ Jeruſalem.	ibid.
			De Termino Tractandi, ſuper Diſcordiis cum Mercatoribus Hollandiæ, Prorogato.	ibid.
		25	Pro Johanne de Leek.	p. 85
		27	Pro Patriarcha Jeruſalem.	ibid.
			De Conceſſionibus dicto Patriarchæ.	ibid.
		1 *Junii*	Procuratorium, pro Rege & Reginâ.	p. 86
		5	Pro Archiepiſcopo Ardmachanenſi, ſuper Bajulatione Crucis.	ibid.
			De Negotio, inter Arthurum Britanniæ Ducem, & Johannem Germanum ejus, Ordinando.	p. 87
		6	De Solutione Decem Mille Marcarum Comiti Sabaudiæ conceſſarum.	ibid.
		7	Pro Petro Gavaſton, & Margaretâ uxore ejus, Nepte Regis, Conceſſiones.	ibid.
		8	Pro Johanne Ruſſel, De Donationibus in Aquitaniâ, ſibi factis.	p. 89
		16	Regi Franciæ; quòd interponat partes ſuas ad Sedandas Diſcordias, circa Petrum de Gavaſton ortas.	ibid.
			Ad Papam, ſuper Negotio Antedicto.	p. 90
			Ad Papam, de Sententiâ Excommunicationis contra Petrum de Gavaſton prolatâ revocandâ.	p. 91

Ad

Index Chronologicus.

A. D.	A. R.	Menſe		
1308	1 Edw. 2.	16 Jun.	Ad Cardinalium Cœtum, de prædictâ Sententiâ retractandâ.	p. 92
			Ad Ottonem de Grandiſono ſuper præfato Negotio.	ibid.
			Pro Petro de Gavaſton, Locum Tenente Regis in Hiberniâ Conſtituto.	ibid.
			Pro Bertrando del Gout Papæ Nepote,	p. 93
		21	De Cuſtodibus, Terræ Scotiæ, Conſtitutis.	p. 94
			Ad Johannem Comyn, de Rebellione Roberti de Brus reprimendâ.	ibid.
		22	De Elizabethâ uxore Roberti de Brus.	ibid.
		30	De Salmonibus providendis, ad opus Regis, pro Guerra Scotiæ.	p. 95

A. 2. E. 2.

A. D.	A. R.	Menſe		
	2 Edw. 2.	14 Jul.	Pro Abbatiſsâ Fontis Ebrandi, de Elemoſynâ conſtitutâ.	p. 95
		15	De Fine facto per Epiſcopum Enachdunenſem, pro Licentiâ non Obtentâ.	ibid.
		17	Ad Papam, pro Frederico Manfredi, quondam Regis Siciliæ, Filio.	p. 96
		23	Ad Papam Reſponſoriæ, ſuper Liberatione Epiſcoporum; Et de Annatibus in Angliâ colligendis.	ibid.
		6 Aug.	Ad Regem Franciæ, pro præfato Frederico, Manfredi Filio, ad Summum Pontificem profecturo.	p. 98
			Ad Cardinales pro eodem Frederico.	ibid.
		11	De Sacramento, præſtito per Epiſcopum Sancti Andreæ, de Fide & Fidelitate Obſervandis.	ibid.
			Ad Regem, pro Concordiâ cum Baronibus, habenda Hortativa.	p. 99
			Pro Radulpho de Monte Hermerii.	p. 100
		12	Bulla, quâ Inquiſitores, ſuper Negotio Templariorum, Aſſignantur & Deputantur.	p. 101
			Pro Johanne de Britanniâ, de Terris Conceſſis.	p. 103
		15	Pro Eodem, de Terris, quæ fuerunt nuper Regis Scotiæ, ſibi Conceſſis.	p. 105
		16	Procuratorium Regis & Reginæ, pro Terrâ Pontivi.	p. 106
			De Pecuniâ, Lichfeldenſi Epiſcopo Debitâ, Solvendâ.	ibid.
		18	Papa regratiatur Regi, pro Caſtro de Blancaforti, Nepoti ſuo Conceſſo.	p. 107
		3 Oct.	Ad Dionyſium Regem Portugalliæ, de Fœdere inter Mercatores utriuſque Regni.	ibid.
			De Reſtitutione Temporalium Epiſcopo Lychfeldenſi.	p. 108
		4	De Inhibitione Torneamentorum, & de veniendo ad Parliamentum ſine Armis.	ibid.
			Bulla, ſuper Liberatione Epiſcoporum, Glaſguenſis, Sancti Andreæ, & Lychfeldenſis; Et de Bonis Templariorum.	p. 109
			Conſimilis Bulla, Electo Wygornienſi directa.	p. 111
		13	De Inhibitione Torneamentorum apud Leyceſtriam.	ibid.
		12 Nov.	Ad Comitem Fuxi, ſuper Diſcordiis, inter ipſum & Amanenum de Lebreto, componendis.	ibid.
			Ad Regem Caſtellæ de Priſtino Fœdere, cum Rege Angliæ, conſovendo.	p. 112
		14	De Suſtentatione eorum, quorum Terræ erant per Francos raptæ in nuperâ Guerrâ Vaſconiæ.	p. 113
			De Arreragiis Vadiorum, Militibus Vaſconiæ perſolvendis.	p. 114
		18	De Manucaptione Comitis de Stratherne.	p. 116
		21	Pro Mariâ Sorore Regis.	ibid.
		27	Super Donationibus Petro de Gavaſton in Vaſconiâ.	p. 117
			De Exitibus, in Vaſconiâ juxta Donationes antedictas, Perſolvendis.	ibid.
			De Proficuis præfatis, Aſſignatione aliâ quacunque non obſtante, Liberandis.	p. 118
		1 Dec.	De Epiſcopo Glaſcuenſi, conſpectui Papæ Præſentando.	ibid.
1308	2 Edw. 2.	Dec.	Ad Regem Franciæ de Proceſſu, ſuper negotio Interpriſarum, differendo.	p. 119
			De Ludovico Fratre Regis Franciæ, in Nuncium ad Regem miſſo.	ibid.
		4	Ad Papam pro Johanne le Bretton Commendatoria; Et de Mariâ Sorore ejus.	ibid.
			Literæ Procuratoriæ, tangentes Negotium Pontivi, coram Rege Franciæ.	p. 120
			De Epiſcopo Lichfeldenſi, ad Reſpondendum pro Temporalibus.	ibid.
			Ad Papam, pro Epiſcopis, Sancti Andreæ, & Lichfeldenſi, extra cuſtodiam miſſis: de Horrendis ſceleribus Epiſcopi Glaſcuenſis; Et de Bonis Templariorum.	p. 121
1309		8 Jan.	Ad Regem Caſtellæ, de Juſtitiâ habendâ.	p. 122
		10	Ad Papam, contra Epiſcopum Glaſcuenſem; Et pro Stephano de Segrave.	ibid.
			Ad Cardinales, ſuper Negotio antefato.	p. 123
		2 Febr.	De Inhibitione Torneamenti apud Stamford.	p. 124
		15	De Dextrariis in Lumbardiâ Emendis.	ibid.
		26	De Dono 10000 Marcarum Comiti Sabaudiæ, per Patrem Regis.	p. 125
			De feodo eidem Comiti Conceſſo.	ibid.
			De Tranſgreſſoribus, contra Petrum de Gavaſton, Puniendis.	ibid.
		2 Mar.	De Intendendo Negotiis, Regem Franciæ tangentibus.	p. 126
			Super Terrâ de Gavendano, quæ ad Comitem Arminiaci dicitur pertinere.	ibid.
		4	Pro Franciſco Gayetani Cardinale.	ibid.
			De Conductu, pro Nunciis Regis Franciæ, ad Scotiam.	p. 127
			Ad Regem Francorum de Credentiâ pro Nunciis, ad Pontificem Romanum deſtinatis.	ibid.
			De prædictis Nunciis.	ibid.
			Ad Papam, de Credentiâ.	p. 128
			Ad Papam de quibuſdam, eidem Secretiùs intimandis.	ibid.
			Ad Cardinales Commendatoria pro Nunciis, ad Pontificem Romanum deſtinatis.	ibid.
			De Penſionibus Conceſſis Cardinalibus.	p. 129
			De Auro Reginæ Levando.	p. 130
			De Terris Templariorum Extendendis.	ibid.
			Pro Johanne Comite Richmundiæ.	ibid.
		16	De Controverſiis inter Cives Baionæ, & Gentes Regis Caſtellæ.	p. 131
		29	Ad Comitem Namurcenſem, de Credentiâ contra Eſterlingos.	ibid.
			Ad Comitem Flandriæ, de Credentiâ contra dictos Eſterlingos.	ibid
		13 Apr.	De Rege Franciæ, Rancorem erga Petrum de Gavaſton remiſſuro.	p. 132
		15	A Rege Caſtellæ, ſuper Diſcordiis inter ſubditos utriuſque Regis.	ibid.
		16	Pro Johanne de Britanniâ.	ibid.
		18	De Inhibitione Torneamenti.	p. 133
		28	Ad Regem Franciæ, Reſponſoria.	ibid.
		6 Maii.	De Inquirendo pro Rege, de Maneriis Templariorum.	ibid.
			De Terris, quæ fuerunt Johannis de Balliol, datis Comiti Richmundiæ.	p. 134
		12	Cardinali, in Archiepiſcopum Burdegaliæ Electo, ut Decanatui Sancti Pauli renunciaret, Rex ſuadere conatur.	ibid.
			De Torneamentis per certum tempus Inhibitis.	p. 135
		15	Nepoti Papæ Conceſſio.	ibid.
			Pro Petro de Gavaſton, de Caſtris & Maneriis Commiſſis.	p. 136
			De Conductu, pro Nunciis Comitis Hollandiæ.	p. 137
			Pro Cuſtode & Scholaribus Domûs Sancti Petri Cantabrigiæ.	ibid.
		18	De Errore in Chartâ Conſtabularii Angliæ corrigendo.	p. 138
		21	De Rege, a perpetratis tempore Guerrarum, abſolvendo.	ibid.
			Indulgentia pro Rege, quòd poſſit eligere Confeſſorem.	p. 139
			Privilegium ne Rex poſſit ſuſpendi, vel Excommunicari.	ibid.
		24	Pro Comitibus, de ſecure veniendo ad Regem.	p. 140
		25	De Licentiâ Equos, Aurum & Argentum, in Terræ Sanctæ ſubſidium, Exportandi.	ibid.
		26	Super Negotiis, per Regis Nuncios nuper propoſitis, Reſpondet Papa.	p. 141

De

Index Chronologicus.

A. D.	A. R.	Menſe		
1309	2 *Edv.* 2.	27 *Maii*	De Officio, Judicaturæ Judæorum, Commiſſo.	ibid.
		1 *Junii.*	De Navibus Spoliatis, Philippo, Thietiæ & Lorottæ Comite, Flandriam Regente.	ibid.
		5	Pro Univerſitate Cantabrigiæ, contra Torneatores.	p. 142
		11	Pro Mercatoribus, de Societate Circulorum Alborum, de Florentiâ.	ibid.
		14	De Inhibitione Torneamentorum.	p. 143
		19	Ad Regem Francorum, ſuper mutuâ viſione.	ibid.
		29	Pro Johanne de Elsford, ad Terram Sanctam profecturo, Commendatoria.	p. 144
		4 *Julii.*	Super Deprædationibus, tempore quo Comes Thietiæ Flandriæ Regimini Præſidebat.	ibid.

A. 3. E. 2.

A. D.	A. R.	Menſe		
	3 *Edv.* 2.	15	De Liberationibus Waltero Olyfart, Willielmo Sancti Andreæ, & Roberto Glaſcuenſi, Epiſcopis, Priſonariis; Et Mariæ Sanctimoniali Allocandis.	p. 144
			De Jure Coronæ Manutenendo, contra Bullas Papales.	p. 145
		16	Pro Antonio Epiſcopo Dunolmenſi.	p. 146
			Pro eodem Epiſcopo.	ibid.
		29	De Licentiâ transfretandi ad Capitulum Generale.	p. 147
		30	Summonitio Exercitûs contra Scotos.	ibid.
			Ad Regem Franciæ de mutuâ viſione.	p. 149
		2 *Aug.*	De Tractando cum Roberto de Brus.	p. 150
		3	Ad Regem Franciæ, de ſuſpicione Nuncii ſui.	ibid.
			Ad Comitem Hollandiæ de Diſcordiis hinc inde Pacificandis.	ibid.
		5	De Querelis prædictis terminandis.	p. 151
			De Poteſtate traditâ Juſticiariis ad faciendam Hominibus de Hollandiâ Juſtitiam.	p. 152
			Ad Regem Caſtellæ, de Exceſſibus durante Treugâ.	p. 153
			De Compoſitione, inter Reges Angliæ & Norwegiæ, renovandâ.	p. 154
			De Procuratoribus pro Comitatu Pontivi.	ibid.
			Ratificatio Conventionum, cum Majore & Scabinis Abbatis Villæ.	p. 155
			Pro Civibus Abbatis Villæ.	ibid.
			Ratificatio Conceſſionis factæ Raymundo Guilielmi de Budos.	ibid.
			De Intendendo præfato Raymundo, ſuper Conceſſione prædictâ.	p. 156
			De Peditibus in Walliâ Eligendis.	ibid.
			De Peditibus in Angliâ Eligendis.	p. 158
		6	De Comitum & Baronum Sigillis, Literis Papæ mittendis, appendendis.	p. 159
		15	Pro Bathon. & Wellenſi Electo, ad Papam Commendatoria.	p. 160
		16	De Intendendo Roberto de Umframvil.	ibid.
		19	Ad Papam, cui grates refert, de Beneficiis ſibi factis.	p. 161
		20	De Capitaneo, totius Scotiæ, Conſtituto.	ibid.
		21	De Poteſtate ad Tractandum, cum Roberto de Brus.	p. 163
			De Conductu pro Nunciis ſuper dicto Tractatu.	ibid.
			Pro Hominibus Hanoniæ, Hollandiæ, & Selandiæ.	ibid.
		28	De Terris, Petro Gavaſton, Conceſſis.	p. 164
			Ad Papam, pro Johanne de Leek Electo Dunkeldenſi.	ibid.
			Ad Cardinales pro Eodem.	p. 165
			Ad Auditorem Romanæ Curiæ, pro Eodem.	p. 166
			Protectio, pro Margaretâ Vicecomitiſsâ Bearnii.	ibid.
		29	De Quartâ parte Decimæ, Clero per Papam impoſitæ, ſibi reſervatâ.	ibid.
		3 *Sept.*	De Jure Regio, contra Proviſiones Papales, conſervando.	p. 167
		4	De Abſolvendo Petrum de Gavaſton a Juramento.	ibid.
		13	Ordinatio, ſuper Examinatione Templariorum.	p. 168
1309	3 *Edv.* 2.	*Sept.*	De Conductu, pro Abbate de Lathiniaco, & Sicardo de Vauro, ad Inquirendum de Templariis.	ibid.
			De Inquiſitionibus, ſuper Templariis, faciendis.	ibid.
		14	De Tractando, cum Regis Caſtellæ Nunciis.	p. 169
			De dicto Tractatu exequendo.	ibid.
			De Concordiâ factâ, inter Procuratores Regis Caſtellæ, & Procuratores Civitatis Bayonæ.	p. 170
			De Templariis mittendis ad diverſa Loca.	p. 173
			De Templariis ſecure Cuſtodiendis,	p. 174
			Gilbertus de Clare, Capitaneus Exercitus Scotiæ Conſtitutus.	p. 175
			De Intendendo Capitaneo prædicto.	ibid.
		16	Pro Radulpho de Monte Hermerii, & pro Thomâ & Edwardo Filiis ejus.	p. 176
		18	De Reformatione Pacis inter Regem & Fernandum Regem Caſtellæ.	p. 178
		22	De Inquirendo, ſuper Bonis Templariorum Elongatis.	ibid.
		23	De Intendendo Præpoſito Umbrariæ Burdegaliæ.	p. 179
			De Ordinatione, cum Gentibus Regis Caſtellæ, Obſervandâ.	ibid.
		29	De Conductu, pro inquiſitoribus, contra Templarios in Hiberniâ, Aſſignatis.	ibid.
			De Templariis in Hiberniâ ducendis uſque Dublinum.	p. 180
			De Inquiſitionibus contra Templarios, in Hiberniâ.	p. 181
		1 *Oct.*	Pro Thomâ Jorz Cardinale, de Penſione Solvendâ.	p. 181
			De Teſtibus, ſecundum formam Compoſitionis, cum Gentibus Regis Caſtellæ factam, Examinandis.	ibid.
		3	De Inquiſitione in Scotiâ contra Templarios,	p. 182
		6	De Templariis in Scotiâ, ad certum Locum, mittendis.	ibid.
			De Exceſſibus, contra Comitem Fuxi, Perpetratis.	ibid.
			De Guerrâ, inter Comites Fuxi & Armaniachi.	ibid.
		7	Pro Conſtantiâ de Biern.	p. 183
		19	Carta Epiſcopi Dunelmenſis, quâ Baroniam de Alnewyk Henrico de Percy, Conceſſit,	ibid.
		21	Pro W. Archiepiſcopo Eborum, de Hoſpitatione non trahendâ in conſequentiam.	p. 184
		24	Pro Johanne Haſtings.	ibid.
		26	Pro Henrico de Percy de Conventionibus cum Epiſcopo Dunelmenſi.	p. 185
			De Juribus Coronæ, illæſis conſervandis.	ibid.
			Ad Cardinales ſuper Juribus prætactis.	p. 186
		27	Ne quid, in Regiæ Dignitatis læſionem, attemptetur.	ibid.
		28	De Rege Monendo; quòd a Gravaminibus Eccleſiæ abſtineat, & quòd Cenſum, Eccleſiæ Romanæ Debitum, integraliter perſolvat.	p. 187
		15 *Nov.*	De Antiquâ Priſâ de Vinis datâ Petro de Gavaſton.	p. 191
		29	De Sufferentiâ, Scotis Concedendâ.	p. 192
			De Gardianis, ad prædictam Treugam Aſſignandis.	ibid.
		3 *Dec.*	Comes Glouceſtriæ Capitaneus pro Expeditione Scotiæ.	p. 193
		10	De Placito, coram Epiſcopo Dunelmenſi, audiendo.	ibid.
			De Templariis de Marleberge mittendis Londonias.	ibid.
		14	Procuratorium ad recipiendum Ornamenta Capellæ Dunkeldenſis.	p. 194
			Pro Guilielmo le Latimer.	ibid.
			De Templariis, ſub Habitu Seculari vagantibus, capiendis.	ibid.
		15	De Cuſtodibus Templariorum, quòd ſint intendentes Inquiſitoribus.	p. 195
			Robertus Clifford, Cuſtos Scotiæ.	ibid.
		16	Ad Comitem Flandriæ, de Juſtitiâ Exhibendâ.	p. 196
		18	Ad Papam, Excuſatoria, pro Epiſcopo Wigornienſi.	ibid.
		19	De Joanne de Britanniâ acquietando.	p. 197
1310		1 *Jan.*	De Procuratorio, per Seneſcallum Vaſconiæ faciendo, in Curiâ Franciæ utendo.	ibid.

De

Index Chronologicus.

A. D.	A. R.	Menſe		
1310	3 *Edv.* 2.	1 *Jan.*	De Procuratorio prædicto.	p. 198
		14	Ad Hollandiæ Comitem, de Conventionibus obſervandis.	ibid.
		19	De Inhibitione Torneamenti, apud Novum Mercatum.	p. 199
		23	Confirmatio Cartæ Epiſcopi Dunelmenſis, Henrico Percy.	ibid.
		7 *Feb.*	Litera Regis Franciæ, pro Matheo Caraczoli.	ibid.
			Inhibitio, ne aliqui veniant cum Armis ad Parliamentum.	p. 200
			Ad Comitem Lancaſtriæ, de non veniendo ad Parliamentum cum Armis.	ibid.
		13	Pro Petro de Gavaſton.	p. 201
		16	De Tractando cum Scotis, ſuper Treugâ,	ibid.
		1 *Mar.*	De Separatione Templariorum.	p. 202
		3	De Separatione prædictâ.	ibid.
			De Inhibitione Torneamenti, apud Bungey.	ibid.
		8	Quod Cuſtodes Templariorum ſint intendentes Inquiſitoribus.	p. 203
		10	Pro Johanne de Segrave Cuſtode Scotiæ.	ibid.
		12	De Templariis, per Vicecomitem Eboraci vagari permiſſis.	ibid.
		16	De Perſonis eligendis, ad Ordinandum de Statu Regni, & Hoſpitii Regis.	p. 204
		30	De Excambio Mariæ de Brus, pro Waltero Comyn.	ibid.
		1 *Apr.*	Ad Papam; quod paratus eſt facere quicquid ſine Læſione Coronæ fieri poteſt.	ibid.
			De Temporalibus, Abbati Fiſcanenſi, liberandis.	p. 205
			De Petitionibus diverſorum Hominum de Scotiâ.	p. 206
		10	De Cuſtode Scotiæ Conſtituto.	ibid
		16	De Archidiacono Glaſguenſi mittendo uſque Ceſtriam, & indè, ad Turrem Londoniæ.	p. 207.
		20	De Injuriis, inter Gentes Comitis Hollandiæ, & Angliæ, audiendis.	ibid.
			Ad Papam, Rogatoria pro Guilielmo de Melton.	p. 208
		3 *Maii.*	De Protectione, pro Nunciis Papæ.	ibid.
		6	De Injuriis, a Bayonenſibus, Maclonienſibus, illatis.	p. 209
		1 *Junii.*	Contra Impugnantes Jura Coronæ.	ibid.
		12	Pro Johanne Comite Richmundiæ.	ibid.
		15	De Hominibus ad Arma, variorum vadiis, & pretio Armorum.	p. 210
			De Capitaneo Flotæ contra Scotos.	p. 211
			De Alexandro Abernithy, Cuſtode, & Capitaneo.	ibid.
		16	De Treugis, per Robertum de Brus, violatis.	p. 212
			De Feriis & Mercatis, Comiti Richmundiæ, Conceſſis.	p. 213
		18	De Comite Ultoniæ Ductore Hibernicorum, ad partes Scotiæ.	ibid.
		21	Diſpenſatio Papæ, de Nuptiis Contrahendis.	p. 214
		4 *Julii.*	Pro Priore & Conventu Monaſterii de Sanctâ Fredeſwydâ.	ibid

A. 4. E. 2.

A. D.	A. R.	Menſe		
	4 *Edv.* 2.	7	A Rege Franciæ, de Mutuâ Viſione.	p. 215
		8	Ad Haquinum Norwegiæ Regem.	ibid.
		12	Contra Citationes Perſonales.	p. 216
		14	Renovantur Literæ de Conductu, pro Inquiſitoribus contra Templarios in Hiberniâ.	ibid.
		17	De Caſtro Strogoill, ad Suſtentationem Fratrum Regis, Aſſignato.	ibid.
		18	Pro Thomâ & Edmundo, Fratribus Regis.	p. 217
			A Regem Franciæ, de mutuâ Viſione.	ibid.
		1 *Aug.*	De Conventionibus, cum Drocarum Comite, Confirmandis.	p. 218
			De Contentionibus, cum Religioſis de Loncvilers in Pontivo, terminandis.	ibid.
			De ejuſdem Controverſiis cum Kiſtercienſibus in Pontivo.	p. 219
			De Præbendâ, pro Bernardo Peleti.	ibid.
		2	De Terris recipiendis, invicem & reſtituendis, per Reges Angliæ & Franciæ.	p. 220
			De Ordinationibus publicandis & Obſervandis.	ibid
1310	4 *Edv.* 2.	2 *Aug.*	De Comitatu Richmundiæ Arthuro Duci Britanniæ, Concedendo.	p. 221
			De Proficiſcendo cum Rege ad Berwicum ſuper Twedam.	p. 222
			De Summonitione Servitii Navium contra Scotos.	ibid.
		6	De Gubernatore, Flotæ Navium contra Scotos, aſſignato.	p. 223
			De Bannimento remittendo.	p. 224
		26	De Templariis, per Conſtabularium Turris, Vicecomitibus Londonii, Liberandis.	ibid.
			De Templariis recipiendis, & de Suſtentatione Diſpenſandâ.	ibid.
		1 *Sep.*	De Comite Lincolniæ Cuſtode Regni Conſtituto.	p. 225
		20	De Edwardo Balliol, nuper Regis Scotiæ Filio, Cuſtodiendo.	ibid.
		1 *Oct.*	De Caſtro Nottinghamiæ Commiſſo, Petro de Gavaſton.	ibid.
			De Juſticiaratu Foreſtæ citra Trentam dicto Petro conceſſo.	p. 226
		6	De Protectione pro Cuſtode Regni.	p. 227
			De Inquirendo contra Templarios, & de ſuſtentatione Liberandâ.	ibid.
			De Templariis liberandis Conſtabulario Turris Londonii.	ibid.
		13	Innovantur Literæ de Conductu, pro Abbate de Lithiniaco, & Sicardo de Vauro.	p. 228
		20	De Inquiſitoribus prædictis, ob reverentiam ſedis Apoſtolicæ, intendendo.	ibid.
			De Templariis, a Cuſtode Turris per Vicecomitem Londonii, recipiendis.	p. 229
		25	De Templariis proſequendis, & pro Suſtentatione eorundem.	p. 230
		10 *Nov.*	Ad Comitem Flandriæ, de Piratis non receptandis.	ibid.
		22	De Quatuor Portis Londonii liberandis, pro Cuſtodiâ Templariorum.	p. 231
			Ad Majorem, Aldermannos, & Communitatem Londonii.	ibid.
			Ad Majorem & Vicecomites Londonii de Templariis Examinandis.	p. 232
			De Suppriſis ante Guerram, & Interpriſis durante Treugâ cum Franciâ, corrigendis.	p. 233
		9 *Dec.*	De Inhibitione faciendâ, ne quis Auxilium Scotis ducat.	ibid.
		12	De Templariis, Sententiam audituris.	p. 234
			De Suſtentatione, pro dictis Templariis, liberandâ.	p. 235
			De Injuriis in Ducatu Acquitaniæ, Emendandis.	ibid.
			De Eodem Negotio.	p. 236
			De præfato Negotio.	ibid.
			De Ordinationibus inter Reges Franciæ & Angliæ factis.	p. 237
			Ad Regem Franciæ, ſuper mutuâ viſione differendâ.	ibid.
		15	De Navigio Roberti de Brus, ab Inſulâ de Man Amovendo.	p. 238
		16	De Adhærentibus, Roberto de Brus, Areſtandis.	p. 239
			Adhuc de facto Aquitanniæ.	ibid.
			Ad Papam, pro Johanne de Sandale.	ibid.
			Ad Cardinales pro Eodem.	p. 240
		19	Pro Henrico de Percy.	p. 241
		20	Ad Papam, pro Johanne & Philippo de Friſcobaldis.	ibid.
			Iterum pro Eiſdem.	p. 242
			Ad P. de Columpna Cardinalem, pro Eiſdem.	ibid.
			Ad Dominum de Got, pro Eiſdem.	ibid.
		29	Pro Radulplo de Monte Hermerii, ac Thomâ & Edwardo, Filiis ejus.	p. 243
3011		1 *Jan.*	De Litteris mittendis in Vaſconiam.	ibid.
		4	De Templariis Vagabundis, detinendis.	p. 244
		6	De Richardo de Havering, Archiepiſcopatum Dublinenſem Reſignante.	ibid
		15	Pro Radulpho de Monte Hermerii, & Filiis ejus.	ibid.
		18	De Inhibitione Torneamenti, apud Northampton.	p. 245
		1 *Febr.*	Ad Papam Rogatoriæ, quòd Epiſcopus Glaſcuenſis nunquam redeat in Scotiam.	ibid.
			Ad Cardinales contra eundem.	p. 246
			Literæ iteratæ, pro Johanne de Sandale.	p. 247.

A. D.	A. R.	Menſe		
1311	4 Edv. 2.	6 Feb.	Ad A. Cardinalem pro Eodem.	ibid.
			De Litibus Abbatiſvillæ terminandis.	p. 248
			De Areſtando illos, qui fingunt ſe eſſe Procuratores Capituli de Beverlaco.	ibid.
		15	Ad Papam, quod, Mortuo Thomâ Jorz, Johannes de Lenham, ad Cardinalatûs Apicem evehatur.	p. 249
		16	Ad Cardinales de Credentiâ.	ibid.
		17	Pro Petro Anger, quod non eſt pro Templario habendus propter Longam Barbam.	p. 250
			Ad Papam, pro dicto Petro.	ibid.
		18	Ad Papam, de Credentiâ.	ibid.
			Ad Cardinales, pro Johanne de Wrotham.	ibid.
		3 Mar.	De Bonis & Catallis, Antonii, quondam Epiſcopi Dunelmenſis, captis in manum Regis.	p. 251
			De Terris Ejuſdem, captis in manum Regis.	ibid.
		4	De Cuſtodiâ Epiſcopatûs Dunolmenſis, Commiſſâ.	p. 252
			De Comite Glouceſtriæ Cuſtode Regni Conſtituto.	p. 253
		9	Ad Papam, Reſponſoriæ, & quòd Jura Coronæ tueri Rex tenetur.	ibid.
			Ad F. Cardinalem, quem Rex aſperè Redarguit de Literis Citatoriis, pro Nepote ſuo.	p. 254
		10	Ad Papam, pro Guidone de la val.	ibid.
		14	Ad Papæ Camerarios, pro Eodem.	p. 255
			Ad Procuratores Regis pro Eodem.	p. 256
		18	Ad Regem Franciæ de Credentiâ.	ibid.
		20	De non Torneando apud Leyceſtriam.	ibid.
		26	Pro Henrico de Percy Cuſtode, Epiſcopatûs Dunolmenſis, Conſtituto.	p. 257
			Pro Roberto de Barton, Receptore Exituum Ejuſdem Epiſcopatûs.	ibid
		5 Apr.	Rex Gratias agit Papæ, quod Johannem de Leek, in Archiepiſcopatum Dublinenſem, Exaltaſſet.	p. 258
		14	Litera porrecta Prælatis, ſuper Subſidio, pro Expeditione contra Scotos.	ibid.
		20	Ad Regem Franciæ de Mercatoribus Spoliatis.	p. 259
		28	De Templariis Examinandis.	p. 260
		30	De Comparendo coram Deputandis ſuper Querelis, contra Flandrenſes, Exhibendis.	ibid.
		1 Maii.	De Exitibus Archiepiſcopatûs Cantuarienſis, ad uſum Papæ, liberandis.	ibid.
			De Portione Cambii, Cantuariæ Archiepiſcopum contingente, ad opus Papæ tradendâ.	p. 261
		5	Ad Haquinum Norwegiæ Regem.	ibid.
		7	De Attemptatis per Miniſtros Franciæ in Aquitaniâ, & de Gentibus ad Concilium Generale Mittendis.	p. 262
		20	Pro Hæredibus, Executoribus, & Succeſſoribus Antonii Patriarchæ Hieroſolymitani.	p. 263
			De non Moleſtando Henricum de Percy propter Debita prædicti Antonii.	p. 264
			De Proclamatione contra Torneamenta.	p. 255
		1 Junii.	Pro Johanne de Ergadia Admirallo Flotæ.	ibid.
			De Nunciis Mittendis ad Concilium Generale.	ibid.
			Pro Conſtantia de Biarn, quæ fuit uxor Henrici de Alemaniâ, ſuper Dote ſuâ.	p. 266
			De Arreragiis dictæ Conſtantiæ Solvendis.	ibid.
		5	De Intendendo dictæ Conſtantiæ, & Seneſcallo ſuo.	p. 267
		7	De Conductu pro Nunciis euntibus ad Concilium Generale.	ibid.
			Ad Ottonem de Grandiſono, unum de Nunciis, ad Generale Concilium deſtinatis.	ibid.
			De Libertatibus, Mercatoribus Alemaniæ, Conceſſis.	p. 268
		15	De Poteſtate ad Tractatum cum Franciâ ineundum.	ibid.
		16	Pro Conſtantiâ de Biern.	p. 269
		20	Ad Regem Franciæ de Credentiâ.	ibid.
			Ad Eundem de Cuſtumâ non relaxandâ.	ibid.
			De Epiſcopo Lichfeldenſi, a Carcere Regis deliberando, & in Carcerem Archiepiſcopi tradendo,	p. 270
		1 Julii.	Super Matrimonio, inter R. de Moubray & Filiam A. de Abernithy, Diſpenſando.	ibid.
1311	4 Edv. 2.	6 Jul.	Ad Papam de Hoſpitiis, pro Nunciis ad Generale Concilium deſtinatis, Providendis.	ibid.
			Ad Papæ Camerarium, pro dictis Hoſpitiis aſſignandis.	p. 271

A. 5. E. 2.

A. D.	A. R.	Menſe		
	5 Edv. 2.	14	De Proterviâ Scotorum Reprimendâ.	p. 271
		20	Ad Papam; quod aliquis Nationis Anglicanæ, ad Cardinalatûs Dignitatem Elevetur.	p. 272
			Ad Cardinales ſuper præfato Negotio.	ibid.
			Pro Johanne de Leek de renunciando quæ ſunt Juri Coronæ præjudicialia.	p. 273
		24	Ad Papam, pro Epiſcopo Sancti Andreæ, Excuſatoria.	p. 274
		16 Aug.	Pro Epiſcopo Londonienſi de Conductu in Paſſagio ad Generale Concilium.	ibid.
		18	De Templariis liberandis Vicario Generali Archiepiſcopi Eboracenſis.	ibid.
		20	Ad Papam, pro Epiſcopo Wigornienſi, ne ad Generale Concilium perſonaliter accedat.	p. 275
			Ad Papæ Camerarium pro eodem.	ibid.
		24	Ad Papam, pro Fratribus Ordinis Beatæ Mariæ de Monte Carmeli.	p. 276
		26	Pro Cancellario Regis, ad Generale Concilium, proficiſceare.	ibid.
		27	Memorandum, de Paſſagio Cancellarii ad Concilium prædictum.	ibid.
			Pro Ricardo de Cornubiâ contra Citationes Papales.	p. 277
			Pro eodem Ricardo, de illis areſtandis qui Citationes faciunt.	ibid.
		28	Pro Executoribus Teſtamenti Antonii Dunelmenſis Epiſcopi.	ibid.
		1 Oct.	De Scotis, ad Pacem Regis recipiendis.	p. 278
			De Protectione pro Petro de Gavaſton.	ibid.
			Ad Regem Caſtellæ Reſponſoriæ.	ibid.
		9	De Terris & Tenementis, Templariorum, & Lichfeldenſis Epiſcopi, Cuſtodiendis.	p. 279
			Ad Brabantiæ Ducem.	ibid.
			De Statu & Pace Hiberniæ reformandis.	p. 280
			De Donationibus revocandis.	ibid.
		10	Ad Regem Franciæ, de Credentiâ.	p. 281
			Ad Regem Franciæ, de Mutuâ Viſione.	ibid.
			Ad Papam, Literæ de Credentiâ.	ibid.
			De prædictis Literis præſentandis.	p. 282
		12	De Friſcobaldis Areſtandis.	ibid.
		15	Literæ Regis Franciæ, de Juſtitiâ negatâ, & de Marchâ Concedendâ.	p. 283
		18	Pro Epiſcopo Dunelmenſi, de abſentia ejus a Generali Concilio excuſandâ.	ibid.
		23	Queritur Papa de Intruſione contra A. Cardinalem.	p. 284
		26	Ad Papam, de Diſpenſatione pro Johanne de Hothum.	p. 285
		1 Nov.	Ad Regem, pro Liberatione Epiſcopi Lichfeldenſis.	p. 286
		4	De Terris Epiſcopi Lichfeldenſis Cuſtodiendis.	p. 287
			De Terris ejuſdem & Templariorum Cuſtodiendis.	ibid.
		8	Ad W. Cardinalem, pro Rectore & Fratribus Domûs Sanguinis Chriſti.	p. 288
		13	Walter Jorz reſignat Archiepiſcopatum Ardmachanum, cui Succeſſor Rolandus Jorz, Proviſione Papæ.	p. 289
		14	De Fructibus & Obventionibus, Eccleſiæ Templariorum de Whitechirche, Colligendis.	p. 290
		16	De Inhibitione Torneamenti apud Northampton.	ibid.
		21	Ad Regem Franciæ Reſponſoriæ, de non mittendo Culpabiles, extra Regnum, puniendos.	ibid.
		25	De Reſpondendo pro Terris & Tenementis Templariorum & Epiſcopi Lichfeldenſis.	p. 291
		26	De Penſionibus, Templariis debitis, per Cuſtodes Maneriorum Continuandis & perſolvendis.	p. 292
1310		30	De Scrutando Petrum de Gavaſton Latitantem.	p. 294

De

Index Chronologicus.

A. D.	A. R.	Menſe		
1311	5 *Edw.* 2.	15 *Dec.*	De Vadiis Templariorum, in certa Monaſteria, incluſorum.	p. 295
		16	Ad Regem Franciæ de Mutuâ Viſione, & de Rebellione Roberti de Brus reprimendâ.	ibid.
		18	Ad Papam quod, ſine Conſilio & Aſſenſu Prælatorum & Procerum, ejuſdem votis nequit reſpondere.	p. 296
		19	De Terris & Tenementis Templariorum, in Civitate Londonienſi, Captis in Manum Regis.	ibid.
			De Exitibus, Terrarum Epiſcopi Lichfeldenſis, & Templariorum, in Regis Theſaurariam, liberandis.	p. 297
		26	Ad Regem Francorum, de Credentiâ.	p. 298
1312		18 *Jan*	De Proclamatione; quòd Petrus de Gavaſton, pro fideli & praſtabili teneatur.	ibid.
		20	Quod idem Petrus contra Legem exulatus eſt, & de Reſtitutione ipſi faciendâ.	ibid.
		21	De Caſtro Knaresburgenſi muniendo de Exitibus Templariorum.	p. 299
		23	De Reſtitutione, Epiſcopo Lichfeldenſi, faciendâ.	ibid.
		24	Ad Papam pro dicto Epiſcopo.	ibid.
		26	De Pace & Legibus infra Regnum inviolabiliter conſervandis.	p. 300
			De Tractando ſuper Treugâ cum Scotis.	ibid.
		6 *Febr.*	Pro Elizabethâ uxore Roberti de Brus.	p. 302
		8	Pro Davide Comite Atholiæ, de Maneriis Templariorum.	p. 303
			Ad Papam, pro Electo Dunkeldenſi.	ibid.
			Pro Civitate Londonii, de ſe bene gerendo.	p. 304
		10	De Caſtris & Honoribus Walyngford, & S. Waleriti Petro Gavaſton, liberandis.	ibid.
			De Credentiâ, pro Bertrando Comite Campaniæ.	p. 305
		14	Ad Cardinales, alioſque, pro eodem Bertrando.	ibid.
			De Protectione pro eodem.	p. 306
		16	Ad Regem Franciæ, de Seneſcallo Vaſconiæ.	p. 307
		18	De Protectionibus pro Raymundo Fargis Cardinali, & aliis.	ibid.
		23	Ad Papam, pro Olivero de Burdegaliâ.	ibid.
		24	De diverſis Maneriis, Petro de Gavaſton, liberandis.	p. 308
		2 *Mar.*	Pro Petro de Gavaſton; de Maritagio conceſſo.	ibid.
		7	Ad Papam, de Abſentiâ Epiſcopi Sancti Andreæ a Concilio Generali excuſandâ.	ibid.
			Ad Cardinales pro eodem.	p. 309
		8	Ad Regem Franciæ.	ibid.
			De Poteſtate ad Tractandum, ſuper Ordinationibus corrigendis.	p. 310
		14	De Officio Theſaurarii, Lichfeldenſi Epiſcopo commiſſo.	ibid.
		22	De Cuſtumâ Lanarum, Petro de Gavaſton aſſignatâ.	ibid.
		24	De Terris, Johannis Nuper Regis Scotiæ, Comiti Richmundiæ, conceſſis.	p. 311
		28	Ad Papam, de Credentiâ.	ibid.
			Ad Cardinales, & alios Conſimiles Literæ.	ibid.
			Ad Comitem Campaniæ.	p. 312
		1 *Apr.*	Ad Cardinales, de Negotiis Regiis promovendis.	ibid.
			Ad Regem Franciæ de Credentia.	p. 313
			Ad Regem Franciæ, de Roberto Brus Regni Fines invadente.	ibid.
		3	De Officio Juſticiarii, citra Trentam, ab Henrico de Percy auferendo, & Petro de Gavaſton liberando.	ibid.
		5	Ad Dominum de Lebreto, de Concilio habendo.	p. 314
			Ad Comitem de Foyz, de Summonitione Exercitûs in Vaſconiâ.	p. 315
		6	Ad Regem Caſtellæ, pro Mariâ de Iſpaniâ.	p. 316
		8	Ad Regem Francorum, de Credentiâ.	ibid.
			De Curiâ Parium Franciæ, pro Juſtitiâ Comiti Flandriæ faciendâ.	p. 317
		14	Ad Regem Francorum de Juribus conſervandis in Aquitaniâ.	ibid.
			Ad Amanenum de Lebreto, quod Status & Jura Aquitaniæ illæſa conſerventur.	p. 318
			Conſimiles Literæ Jordano Moraunt Conſtabulario Burdegaliæ.	ibid.

A. D.	A. R.	Menſe		
1312	5 *Edw.* 2.	*April*	De Jure Regis in Aquitaniâ Manutendo.	ib.
			Conſimiles Literæ Bernardo Peleti Priori de Manſo diriguntur.	p. 319
			De Diſſenſionibus, ſuper Libertatibus Burdegaliæ, componendis.	ibid.
		15	Ad Regem Franciæ ſuper Mutuâ Viſione.	p. 320
			Ad eundem Regem de Credentiâ.	ibid.
		16	De Matrimonio, inter Rogerum de Moubray, & Margaretam Filiam Alexandri de Abernithy, contrahendo.	ibid.
		20	De Fructibus & Obventionibus, Eccleſiæ Templariorum de Marpham, colligendis.	p. 321
		1 *Maii.*	De Conductu pro Epiſcopo Lichfeldenſi.	ibid
			De Epiſcopo Lichfeldenſi, ſub prætextu Officii excommunicato.	p. 322
			De non Inſultando Archiepiſcopum Eboracenſem in Comitatu Kantiæ.	ibid.
		2	Bulla ſuper Conceſſione, factâ Hoſpitali Sancti Johannis Jeroſolymitani, de Bonis Templariorum.	p. 323
		16	Bulla Regi porrecta, pro Hoſpitalariis de Terris Templariorum, ipſis liberandis.	p. 326
			Conſimilis Bulla directa Archiepiſcopis & Epiſcopis Regni.	ibid.
			Conſimilis Bulla Comitibus & Baronibus.	p. 327
		17	De Templariis Epiſcopo Lichfeldenſi liberatis, & pro Suſtentatione ipſorum.	ibid.
			Mandatum de recedendo ab Obſidione Caſtri de Scardeburgh.	ibid.
			De recedendo a prædictâ Obſidione.	p. 328
		20	De Comite Lancaſtriæ verſus Regem divertente; Et Rege ad Scardeburgh Navigante.	ibid
		26	De Obſidione Caſtri de la Pole.	ibid.
		11 *Jun*	Ad Regem Franciæ de Diſcordiis inter Regem & Subditos.	p. 329
		29	Imperatoris Romanorum, de Coronatione ſuâ, notificatio.	p. 301
		3 *Julii.*	Ad Papam, pro Epiſcopo Lichfeldenſi in Curiâ Romanâ commorante.	p. 329
		6	Ad Comitem Campaniæ, quod in Angliam feſtinanter veniret.	p. 330
			Ad Papam; quod Licentiam præberet dicto Comiti veniendi ad Regem.	ibid.
			Ad Cardinales ſuper præfato negotio.	ibid.
			De vadiis & Stipendiis quorundam ſolvendis de Exitibus Templariorum.	p. 331

A. 6. E. 2.

A. D.	A. R.	Menſe		
	6 *Edw.* 2.	11	Ad Papam, pro Epiſcopo Sancti Andreæ, Excuſatoria.	p. 332
			Ad Cardinales, pro eodem.	ibid
		20	Inhibitio contra Conventicula, & Pacis Perturbatores.	p. 333
		23	De Conductu ad Terram Sanctam pro Salute Regis.	ibid.
		24	De Inhibitione, contra Conventicula, proclamandâ.	p. 334
		28	De Vadiis, pro Epiſcopo Elienſi, pro Templariis, liberandis.	ibid.
		30	De Terris Henrici de Percy in Manum Regis, capiendis.	ibid.
		31	De Corpore dicti Henrici capiendo, propter cædem Petri de Gavaſton.	ibid.
			De Armis Militaribus ſuſcipiendis.	p. 335
			Donationes diverſæ, Bertrando Nepoti Papæ factæ.	ibid.
		1 *Aug.*	Prohibitio ne Bona Templariorum, prætextu Bullæ Papalis, capiantur per Hoſpitalarios.	p. 337
		4	De Tractatu, ſuper Ordinationibus corrigendis, habendo; Et de non veniendo ad Parliamentum cum Equis & Armis.	ibid.
		5	De Diſſenſionibus exortis, inter Seneſcallum Vaſconiæ, & Amanenum de Lebreto, componendis.	p. 338
		6	Ad Philippum Regem Francorum, de Credentiâ.	p. 339
			Ad Papam, de Credentiâ.	ibid.
			Ad Cardinalem, & ad Camerarium Papæ de Credentiâ.	ibid.

Index Chronologicus.

A. D.	A. R.	Menſe		
1311	4 Edw. 2.	6 *Feb.*	Ad A. Cardinalem pro Eodem.	ibid.
			De Litibus Abbatiſvillæ terminandis.	p. 248
			De Areſtando illos, qui fingunt ſe eſſe Procuratores Capituli de Beverlaco.	ibid.
		15	Ad Papam, quod, Mortuo Thomâ Jorz, Johannes de Lenham, ad Cardinalatûs Apicem evehatur.	p. 249
		16	Ad Cardinales de Credentiâ.	ibid.
		17	Pro Petro Anger, quod non eſt pro Templario habendus propter Longam Barbam.	p. 250
			Ad Papam, pro dicto Petro.	ibid.
		18	Ad Papam, de Credentiâ.	ibid.
			Ad Cardinales, pro Johanne de Wrotham.	ibid.
		3 *Mar.*	De Bonis & Catallis, Antonii, quondam Epiſcopi Dunelmenſis, captis in manum Regis.	p. 251
			De Terris Ejuſdem, captis in manum Regis.	ibid.
		4	De Cuſtodiâ Epiſcopatûs Dunolmenſis, Commiſſâ.	p. 252
			De Comite Glouceſtriæ Cuſtode Regni Conſtituto.	p. 253
		9	Ad Papam, Reſponſoriæ, & quòd Jura Coronæ tueri Rex tenetur.	ibid.
			Ad F. Cardinalem, quem Rex aſperè Redarguit de Literis Citatoriis, pro Nepote ſuo.	p. 254
		10	Ad Papam, pro Guidone de la val.	ibid.
		14	Ad Papæ Camerarios, pro Eodem.	p. 255
			Ad Procuratores Regis pro Eodem.	p. 256
		18	Ad Regem Franciæ de Credentiâ.	ibid.
		20	De non Torneando apud Leyceſtriam.	ibid.
		26	Pro Henrico de Percy Cuſtode, Epiſcopatûs Dunolmenſis, Conſtituto.	p. 257
			Pro Roberto de Barton, Receptore Exituum Ejuſdem Epiſcopatûs.	ibid
		5 *Apr.*	Rex Gratias agit Papæ, quod Johannem de Leek, in Archiepiſcopatum Dublinenſem, Exaltaſſet.	p. 258
		14	Litera porrecta Prælatis, ſuper Subſidio, pro Expeditione contra Scotos.	ibid.
		20	Ad Regem Franciæ de Mercatoribus Spoliatis.	p. 259
		28	De Templariis Examinandis.	p. 260
		30	De Comparendo coram Deputandis ſuper Querelis, contra Flandrenſes, Exhibendis.	ibid.
		1 *Maii.*	De Exitibus Archiepiſcopatûs Cantuarienſis, ad uſum Papæ, liberandis.	ibid.
			De Portione Cambii, Cantuariæ Archiepiſcopum contingente, ad opus Papæ tradendâ.	p. 261
		5	Ad Haquinum Norwegiæ Regem.	ibid.
		7	De Attemptatis per Miniſtros Franciæ in Aquitaniâ, & de Gentibus ad Concilium Generale Mittendis.	p. 262
		20	Pro Hæredibus, Executoribus, & Succeſſoribus Antonii Patriarchæ Hieroſolymitani.	p. 263
			De non Moleſtando Henricum de Percy propter Debita prædicti Antonii.	p. 264
			De Proclamatione contra Torneamenta.	p. 255
		1 *Junii.*	Pro Johanne de Ergadia Admirallo Flotæ.	ibid.
			De Nunciis Mittendis ad Concilium Generale.	ibid.
			Pro Conſtantia de Biarn, quæ fuit uxor Henrici de Alemaniâ, ſuper Dote ſuâ.	p. 266
			De Arreragiis dictæ Conſtantiæ Solvendis.	ibid.
		5	De Intendendo dictæ Conſtantiæ, & Seneſcallo ſuo.	p. 267
		7	De Conducto pro Nunciis euntibus ad Concilium Generale.	ibid.
			Ad Ottonem de Grandiſono, unum de Nunciis, ad Generale Concilium deſtinatis.	ibid.
			De Libertatibus, Mercatoribus Alemaniæ, Conceſſis.	p. 268
		15	De Poteſtate ad Tractatum cum Franciâ ineundum.	ibid.
		16	Pro Conſtantiâ de Biern.	p. 269
		20	Ad Regem Franciæ de Credentiâ.	ibid.
			Ad Eundem de Cuſtumâ non relaxandâ.	ibid.
			De Epiſcopo Lichfeldenſi, a Carcere Regis deliberando, & in Carcerem Archiepiſcopi tradendo,	p. 270
		1 *Julii.*	Super Matrimonio, inter R. de Moubray & Filiam A. de Abernithy, Diſpenſando.	ibid.
1311	4 *Edw.* 2.	6 *Jul.*	Ad Papam de Hoſpitiis, pro Nunciis ad Generale Concilium deſtinatis, Providendis.	ibid.
			Ad Papæ Camerarium, pro dictis Hoſpitiis aſſignandis.	p. 271

A. 5. E. 2.

A. D.	A. R.	Menſe		
	5 *Edw.* 2.	14	De Proterviâ Scotorum Reprimendâ.	p. 271
		20	Ad Papam, quod aliquis Nationis Anglicanæ, ad Cardinalatûs Dignitatem Elevetur.	p. 272
			Ad Cardinales ſuper præfato Negotio.	ibid.
			Pro Johanne de Leek de renunciando quæ ſunt Juri Coronæ præjudicialia.	p. 273
		24	Ad Papam, pro Epiſcopo Sancti Andreæ, Excuſatoria.	p. 274
		16 *Aug.*	Pro Epiſcopo Londonienſi de Conductu in Paſſagio ad Generale Concilium.	ibid.
		18	De Templariis liberandis Vicario Generali Archiepiſcopi Eboracenſis.	ibid.
		20	Ad Papam, pro Epiſcopo Wigornienſi, ne ad Generale Concilium perſonaliter accedat.	p. 275
			Ad Papæ Camerarium pro eodem.	ibid.
		24	Ad Papam, pro Fratribus Ordinis Beatæ Mariæ de Monte Carmeli.	p. 276
		26	Pro Cancellario Regis, ad Generale Concilium, proficiſcente.	ibid.
		27	Memorandum, de Paſſagio Cancellarii ad Concilium prædictum.	ibid.
			Pro Ricardo de Cornubiâ contra Citationes Papales.	p. 277
			Pro eodem Ricardo, de illis areſtandis qui Citationes faciunt.	ibid.
		28	Pro Executoribus Teſtamenti Antonii Dunelmenſis Epiſcopi.	ibid.
		1 *Oct.*	De Scotis, ad Pacem Regis recipiendis.	p. 278
			De Protectione pro Petro de Gavaſton.	ibid.
			Ad Regem Caſtellæ Reſponſoriæ.	ibid.
		9	De Terris & Tenementis, Templariorum, & Lichfeldenſis Epiſcopi, Cuſtodiendis.	p. 279
			Ad Brabantiæ Ducem.	ibid.
			De Statu & Pace Hiberniæ reformandis.	p. 280
			De Donationibus revocandis.	ibid.
		10	Ad Regem Franciæ, de Credentiâ.	p. 281
			Ad Regem Franciæ, de Mutuâ Viſione.	ibid.
			Ad Papam, Literæ de Credentiâ.	ibid.
			De prædictis Literis præſentandis.	p. 282
		12	De Friſcobaldis Areſtandis.	ibid.
		15	Literæ Regis Franciæ, de Juſtitiâ negatâ, & de Marchâ Concedendâ.	p. 283
		18	Pro Epiſcopo Dunelmenſi, de abſentia ejus a Generali Concilio excuſandâ.	ibid.
		23	Queritur Papa de Intruſione contra A. Cardinalem.	p. 284
		26	Ad Papam, de Diſpenſatione pro Johanne de Hothum.	p. 285
		1 *Nov.*	Ad Regem, pro Liberatione Epiſcopi Lichfeldenſis.	p. 286
		4	De Terris Epiſcopi Lichfeldenſis Cuſtodiendis.	p. 287
			De Terris ejuſdem & Templariorum Cuſtodiendis.	ibid.
		8	Ad W. Cardinalem, pro Rectore & Fratribus Domûs Sanguinis Chriſti.	p. 288
		13	Walter Jorz reſignat Archiepiſcopatum Ardmachanum, cui Succeſſor Rolandus Jorz, Proviſione Papæ.	p. 289
		14	De Fructibus & Obventionibus, Eccleſiæ Templariorum de Whitechirche, Colligendis.	p. 290
		16	De Inhibitione Torneamenti apud Northampton.	ibid.
		21	Ad Regem Franciæ Reſponſoriæ, de non mittendo Culpabiles, extra Regnum, puniendos.	ibid.
		25	De Reſpondendo pro Terris & Tenementis Templariorum & Epiſcopi Lichfeldenſis.	p. 291
		26	De Penſionibus, Templariis debitis, per Cuſtodes Maneriorum Continuandis & perſolvendis.	p. 292
1310		30	De Scrutando Petrum de Gavaſton Latitantem.	p. 294

De

Index Chronologicus.

A. D.	A. R.	Menſe		
1311	5 *Edv.* 2.	15 *Dec.*	De Vadiis Templariorum, in certa Monaſteria, incluſorum.	p. 295
		16	Ad Regem Franciæ de Mutuâ Viſione, & de Rebellione Roberti de Brus reprimendâ.	ibid.
		18	Ad Papam quod, ſine Conſilio & Aſſenſu Prælatorum & Procerum, ejuſdem votis nequit reſpondere.	p. 296
		19	De Terris & Tenementis Templariorum, in Civitate Londonienſi, Captis in Manum Regis.	ibid.
			De Exitibus, Terrarum Epiſcopi Lichfeldenſis, & Templariorum, in Regis Theſaurariam, liberandis.	p. 297
		26	Ad Regem Francorum, de Credentiâ.	p. 298
1312		18 *Jan*	De Proclamatione; quòd Petrus de Gavaſton, pro fideli & præſtabili teneatur.	ibid.
		20	Quod idem Petrus contra Legem exulatus eſt, & de Reſtitutione ipſi faciendâ.	ibid.
		21	De Caſtro Knareſburgenſi muniendo de Exitibus Templariorum.	p. 299
		23	De Reſtitutione, Epiſcopo Lichfeldenſi, faciendâ.	ibid.
		24	Ad Papam pro dicto Epiſcopo.	ibid.
		26	De Pace & Legibus infra Regnum inviolabiliter conſervandis.	p. 300
			De Tractando ſuper Treugâ cum Scotis.	ibid.
		6 *Febr.*	Pro Elizabethâ uxore Roberti de Brus.	p. 302
		8	Pro Davide Comite Atholiæ, de Maneriis Templariorum.	p. 303
			Ad Papam, pro Electo Dunkeldenſi.	ibid.
			Pro Civitate Londonii, de ſe bene gerendo.	p. 304
		10	De Caſtris & Honoribus Walyngford, & S. Waleriti Petro Gavaſton, liberandis.	ibid.
			De Credentiâ, pro Bertrando Comite Campaniæ.	p. 305
		14	Ad Cardinales, aliosque, pro eodem Bertrando.	ibid.
			De Protectione pro eodem.	p. 306
		16	Ad Regem Franciæ, de Seneſcallo Vaſconiæ.	p. 307
		18	De Protectionibus pro Raymundo Fargis Cardinali, & aliis.	ibid.
		23	Ad Papam, pro Olivero de Burdegaliâ.	ibid.
		24	De diverſis Maneriis, Petro de Gavaſton, liberandis.	p. 308
		2 *Mar.*	Pro Petro de Gavaſton; de Maritagio conceſſo.	ibid.
		7	Ad Papam, de Abſentiâ Epiſcopi Sancti Andreæ a Concilio Generali excuſandâ.	ibid.
			Ad Cardinales pro eodem.	p. 309
		8	Ad Regem Franciæ.	ibid.
			De Poteſtate ad Tractandum, ſuper Ordinationibus corrigendis.	p. 310
		14	De Officio Theſaurarii, Lichfeldenſi Epiſcopo commiſſo.	ibid.
		22	De Cuſtumâ Lanarum, Petro de Gavaſton aſſignatâ.	ibid.
		24	De Terris, Johannis Nuper Regis Scotiæ, Comiti Richmundiæ, conceſſis.	p. 311
		28	Ad Papam, de Credentiâ.	ibid.
			Ad Cardinales, & alios Conſimiles Literæ.	ibid.
			Ad Comitem Campaniæ.	p. 312
		1 *Apr.*	Ad Cardinales, de Negotiis Regiis promovendis.	ibid.
			Ad Regem Franciæ de Credentia.	p. 313
			Ad Regem Franciæ, de Roberto Brus Regni Fines invadente.	ibid.
		3	De Officio Juſticiarii, citra Trentam, ab Henrico de Percy auferendo, & Petro de Gavaſton liberando.	ibid.
		5	Ad Dominum de Lebreto, de Concilio habendo.	p. 314
			Ad Comitem de Foyz, de Summonitione Exercitûs in Vaſconiâ.	p. 315
		6	Ad Regem Caſtellæ, pro Mariâ de Iſpaniâ.	p. 316
		8	Ad Regem Francorum, de Credentiâ.	ibid.
			De Curiâ Parium Franciæ, pro Juſtitiâ Comiti Flandriæ faciendâ.	p. 317
		14	Ad Regem Francorum de Juribus conſervandis in Aquitaniâ.	ibid.
			Ad Amanenum de Lebreto, quod Status & Jura Aquitaniæ illæſa conſerventur.	p. 318
			Conſimiles Literæ Jordano Moraunt Conſtabulario Burdegaliæ.	ibid.
1312	5 *Edv.* 2.	*April*	De Jure Regis in Aquitaniâ Manutendo.	ib.
			Conſimiles Literæ Bernardo Peleti Priori de Manſo diriguntur.	p. 319
			De Diſſenſionibus, ſuper Libertatibus Burdegaliæ, componendis.	ibid.
		15	Ad Regem Franciæ ſuper Mutuâ Viſione.	p. 320
			Ad eundem Regem de Credentiâ.	ibid.
		16	De Matrimonio, inter Rogerum de Moubray, & Margaretam Filiam Alexandri de Abernithy, contrahendo.	ibid.
		20	De Fructibus & Obventionibus, Eccleſiæ Templariorum de Marpham, colligendis.	p. 321
		1 *Maii.*	De Conductu pro Epiſcopo Lichfeldenſi.	ibid
			De Epiſcopo Lichfeldenſi, ſub prætextu Officii excommunicato.	p. 322
			De non Inſultando Archiepiſcopum Eboracenſem in Comitatu Kantiæ.	ibid.
		2	Bulla ſuper Conceſſione, factâ Hoſpitali Sancti Johannis Jeroſolymitani, de Bonis Templariorum.	p. 323
		16	Bulla Regi porrecta, pro Hoſpitalariis de Terris Templariorum, ipſis liberandis.	p. 326
			Conſimilis Bulla directa Archiepiſcopis & Epiſcopis Regni.	ibid.
			Conſimilis Bulla Comitibus & Barónibus.	p. 327
		17	De Templariis Epiſcopo Lichfeldenſi liberatis, & pro Suſtentatione ipſorum.	ibid.
			Mandatum de recedendo ab Obſidione Caſtri de Scardeburgh.	ibid.
			De recedendo a prædictâ Obſidione.	p. 328
		20	De Comite Lancaſtriæ verſus Regem divertente; Et Rege ad Scardeburgh Navigante.	ibid
		26	De Obſidione Caſtri de la Pole.	ibid.
		11 *Jun*	Ad Regem Franciæ de Diſcordiis inter Regem & Subditos.	p. 329
		29	Imperatoris Romanorum, de Coronatione ſuâ, notificatio.	p. 301
		3 *Julii.*	Ad Papam, pro Epiſcopo Lichfeldenſi in Curiâ Romanâ commorante.	p. 329
		6	Ad Comitem Campaniæ, quod in Angliam feſtinanter veniret.	p. 330
			Ad Papam; quod Licentiam præberet dicto Comiti veniendi ad Regem.	ibid.
			Ad Cardinales ſuper præfato negotio.	ibid.
			De vadiis & Stipendiis quorundam ſolvendis de Exitibus Templariorum.	p. 331
			A. 6. E. 2.	
	6 *Edv.* 2.	11	Ad Papam, pro Epiſcopo Sancti Andreæ, Excuſatoria.	p. 332
			Ad Cardinales, pro eodem.	ibid
		20	Inhibitio contra Conventicula, & Pacis Perturbatores.	p. 333
		23	De Conductu ad Terram Sanctam pro Salute Regis.	ibid.
		24	De Inhibitione, contra Conventicula, proclamandâ.	p. 334
		28	De Vadiis, pro Epiſcopo Elienſi, pro Templariis, liberandis.	ibid.
		30	De Terris Henrici de Percy in Manum Regis, capiendis.	ibid.
		31	De Corpore dicti Henrici capiendo, propter cædem Petri de Gavaſton.	ibid.
			De Armis Militaribus ſuſcipiendis.	p. 335
			Donationes diverſæ, Bertrando Nepoti Papæ factæ.	ibid.
		1 *Aug.*	Prohibitio ne Bona Templariorum, prætextu Bullæ Papalis, capiantur per Hoſpitalarios.	p. 337
		4	De Tractatu, ſuper Ordinationibus corrigendis, habendo; Et de non veniendo ad Parliamentum cum Equis & Armis.	ibid.
		5	De Diſſenſionibus exortis, inter Seneſcallum Vaſconiæ, & Amanenum de Lebreto, componendis.	p. 338
		6	Ad Philippum Regem Francorum, de Credentiâ.	p. 339
			Ad Papam, de Credentiâ.	ibid.
			Ad Cardinalem, & ad Camerarium Papæ de Credentiâ.	ibid.

Index Chronologicus.

A. D.	A. R.	Menſe		
1312	6 *Edw.* 2.	8 *Aug.*	Conſimiles Literæ ad Cardinales, & alios.	p. 340
			Ad Papam, de Credentia ſpeciali.	ibid.
		10	Bulla ad Seneſcallum Vaſconiæ, ſuper Diſcordiis inter ipſum, & Amanenum de Lebreto.	ibid.
		16	De Diſcordiis, inter præfatos, reformandis.	p. 342
		19	De præfatis Controverſiis pacificandis.	p. 343
		23	Contra Congregationes & Conventicula.	ibid.
		24	Ad Papam, pro Archiepiſcopo Tuamenſi.	p. 344
		3 *Sept.*	De non veniendo verſus Regem cum Equis & Armis.	ibid.
		6	Ad Papam, pro Ordine Fratrum Prædicatorum, contra Oxonienſes.	p. 345
		14	Ad Papam, pro Epiſcopo Lichfeldenſi.	ibid.
			Ad Cardinalem Sancti Angeli pro prædicto Epiſcopo.	ibid.
			Ad quam plurimos Cardinales pro præfato Epiſcopo.	p. 346
		15	Ad Papam, de Canonizatione Thomæ de Cantilupo.	p. 347
			Ad Cardinales ſuper Canonizatione antedictâ	ibid.
			Ad Regem Francorum de dicti Thomæ Canonizatione.	ibid.
		16	Ad Papam, ſuper Negotio Lichfeldenſis Epiſcopi.	p. 348
			De Templariis Epiſcopo Wigornienſi Liberatis.	p. 349
		28	De Tractando coram Legatis Papæ, ſuper Diſcordiis inter Regem & Proceres.	ibid.
		30	De Inhibitione Torneamenti in Villa de Sudbury.	ibid.
		3 *Oct.*	Bulla, pro Thomâ de Calewell.	p. 350
		5	De Seneſcallo in Comitatu Pontivi Conſtituto	p. 351
			Inhibitio ne Adverſantes Regi ingrediantur Civitatem Londoniarum.	ibid.
		6	De Tractando cum Adverſantibus Regi.	ibid.
		8	De Conductu pro Uxore Roberti de Brus.	p. 352
		12	Ne Conventicula fiant, nec Torneamenta ſine Licentiâ Regis.	ibid.
		17	Literæ procuratoriæ Magiſtri & Conventûs Domûs S. Johannis Jeruſalem.	p. 359
		22	Bulla pro Alano Epiſcopo Artferrenſi.	p. 352.
		28	Ad Papam, pro Johanne de Sandale.	p. 353
			Ad Papam, pro eodem.	p. 354
			Ad Regem Franciæ, pro Arnaldo Gulielmi de Marſano.	ibid.
			Pro Stephano Ferioli Seneſcallo Vaſconiæ.	ib.
			Pro eodem Stephano.	p. 355
		1 *Nov.*	De Inhibitione Torneamenti per Angliam.	ibid.
		2	Pro Comite Lancaſtriæ, & aliis Adverſantibus Regi.	ibid.
		4	Ad Papam, de Bonis Lichfeldenſis Epiſcopi, in Manum Regis, captis.	p. 356
		6	De Proceſſibus, ſuper facto Exceſſuum in Vaſconiâ.	ibid.
		12	Ad Papam, pro Willielmo de Melton.	p. 357.
			Ad R. Cardinalem pro præfato.	p. 358
			Memorandum de Nativitate Edwardi, Filii Regis Edwardi Primogeniti.	ibid.
		19	De Inhibitione Torneamenti apud Dunſtaple.	ibid.
		20	De Maneriis datis Johanni Comyn.	p. 359
			Pro Comite de Andoigne in Recompenſationem perditorum in Guerrâ Vaſconiæ.	ibid.
			Ad Papam, pro Arnaldo Gulielmi de Marſano.	p. 360
		26	De Tractando ſuper Dampnis Flandricis factis.	ibid.
			Ad Comitem Flandriæ de Credentiâ.	ibid.
		30	Ad Papam, pro Lichfeldenſi Epiſcopo.	p. 361
			Ad Papam, pro præfato Epiſcopo.	ibid.
			De Fidelitate, Rothomagenſis Epiſcopi, captâ.	ibid.
		3 *Dec.*	Ad Papam, pro Ingeraldo de Warle.	p. 362
			Ad Papam, de Bonis Friſcobaldorum Areſtandis.	ibid.
		4	Ad Papam, pro Epiſcopo Sancti Andreæ.	p. 363
		10	De Liberationibus Epiſcopi Glaſguenſis allocandis, necnon Mariæ Sororis Regis.	ibid.
1312	6 *Edw.* 2.	15 *Dec.*	De Tractando ſuper Negotiis, Proceſſus, nuper habitos apud Petrogoricum, tangentibus.	p. 364
			De Proceſſibus antedictis, ad Regem tranſmittendis.	ibid.
		19	De Expenſis Nepotis Papæ perſolvendis.	p. 365
		20	Tractatus ſuper diſcordiâ inter Regem & Magnates, occaſione Mortis Petri de Gavaſton.	p. 366
		22	De Pace Proclamandâ.	p. 368
		30	De deſiſtendo ab Extenſione Cathenarum, in Urbe Londoniarum.	ibid.
1313		1 *Jan.*	Pro Maria Sorore Regis.	p. 369
			De Providentiis pro Capella Windeſoræ.	ibid.
			Litera miſſa Comitiſſæ Fuxi, ſuper Injuriis ei illatis.	ibid.
			De formâ Juramenti in Vaſconiâ obſervandâ.	p. 370
			De Injuriis, Civibus Aquenſibus, per Commiſſarios Franciæ illatis.	ibid.
			Ad Papam, pro Johanne do Sandale.	ibid.
		7	De Tractatu inter Regem & Contrarientes.	p. 371
		8	Pro Margaretâ Comitiſſâ Fuxi.	ibid.
			Ad Papam, de Credentiâ.	ibid.
		13	De Terris quæ fuerunt Petri de Gavaſton commiſſis.	p. 372
		16	Pro Bertrando del Gout.	ibid.
			Pro eodem.	p. 374
		17	De non Torneando apud Novum Mercatum.	p. 375
			Nominatim præmuniuntur Barones ne ad dictum Torneamentum divertant.	p. 376
			Ad Papam, ſuper Mutuo faciendo.	ibid.
		20	De Proviſione pro Eccleſia Elfinenſi.	p. 377
		21	Ad Cardinales ſuper Negotio Mutui Regi faciendi.	ibid.
		31	De Inhibitione Torneamenti, apud Bedfordiam.	p. 379
		1 *Feb.*	Ad Papam; quod Procurator Academiæ Oxonienſis falſo fingit Regem ejuſdem Privilegia abolere.	ibid.
			Ad Papam, ſuper hiis quæ ad Univerſitatem Oxonii minatorie Rex ſcripſerat.	ibid.
			Ad Cardinales pro Fratribus Prædicatoribus in Oxonio.	p. 380
		2	Pro Executoribus Teſtamenti quondam Magiſtri Militiæ Templi in Angliâ.	ibid.
		3	De Commiſſione, Seneſcalli Vaſconiæ, revocandâ.	p. 381
		4	De Procuratoribus Conſtitutis in Curiâ Franciæ.	ibid.
			Ad Regem Francorum de Credentiâ.	p. 382
			Ad Comitem Valeſiæ de Credentiâ.	ibid.
			Ad Papam, pro Reymundo de Byern.	ibid.
			Ad Papam, pro Epiſcopo Lichfeldenſi.	p. 383
			Ad Cardinales, pro eodem.	ibid.
			Ad Cardinalem cui Negotia prædicti Epiſcopi examinanda committuntur.	p. 384
			Pro Bertrando del Gout.	ibid.
		10	Ad Regem Franciæ queritur de Gulielmo Reymundi de Genſaco.	ibid.
		12	Pro Elizabethâ de Brus.	p. 385
		13	Super Jure Regio, in Beneficiorum Collatione, non temerando.	ibid.
		14	Ad Epiſcopum Exonienſem ſuper Receſſu Comitis Pembrochiæ a partibus Franciæ.	p. 386
		15	De Acceptatione Concordiæ ſuper Diſſenſionibus cum Flandricis.	ibid.
			De Victualibus, extra Flandriam in Scotiam, non ducendis.	ibid.
		16	De Conductu pro Jocalibus reſtituendis.	p. 387
		22	De Jocalibus & Equis, Occaſione Petri de Gavaſton captis, recipiendis.	ibid.
		27	De Receptione Jocalium prædictorum.	p. 388
		3 *Mar.*	De Primogenito Regis Francorum, Arma Militaria ſuſcepturo.	p. 393
		4	Ad Papam, pro Abbate Sancti Edmundi Electo.	ibid.
			Ad Papam, Grates refert, ſuper Conceſſione Mutui.	p. 394
		5	Ad Regem Franciæ, de Credentiâ.	ibid.
		15	De Dextrariis, in Hiſpaniâ emendis.	ibid.
		19	De Inhibitione Torneamenti apud Redinges.	p. 39
		28	Ad Regem Norwegiæ.	ibid

Index Chronologicus.

A. D.	A. R.	Menſe		
1313	6 *Edw.* 2.	1 *Apr.*	Ad Papam, pro Johanne & Thomâ Filiis Adæ Gurdon.	p. 396
			De Terris illorum, qui contra Inhibitionem Regis burdearunt, capiendis.	ibid.
			Ad Papam, pro Guidone de la Vale.	p. 397
		3	Ad Haquinum Regem Norwegiæ.	ibid.
		7	Bulla ad Regem, pro Abbate Sancti Edmundi.	p. 398
		15	Super expenſis nepotis Papæ.	p. 399
		16	Ad Haquinum Regem Norwegiæ.	p 400
			Ad eundem Regem Norwegiæ.	p. 401
		28	De Comitiſſâ de Boghan.	ibid.
		30	De Protectione pro Epiſcopo Lichfeldenſi.	ibid
			De Terris Templariorum Commiſſis.	p. 402
			Ad Imperatorem ſuper victoriâ Congratulatoria.	ibid.
		1 *Maii.*	Ad Comitem Flandriæ ſuper injuriis illatis.	ibid.
		3	De Maneriis Templariorum; ubi de Comite Atholiæ, Roberto de Brus adhærente.	p. 404
			Pro Alexandro de Abernithy.	ibid
			De Conductu pro Comite Lancaſtriæ & aliis, ad Tractandum coram Cardinalibus.	ibid.
			De Rege, Solempniis Regis Navarræ intereſſendo.	p. 405
			De Pontibus & Clayis, pro Paſſagio Regis ad partes tranſmarinas.	ibid.
			Nomina eorum, qui cum Rege profecturi ſunt.	ibid.
			De Terra, ratione Hæreticæ pravitatis, ad Manus Regis deveniente, Guillielmo de Caſſis, commiſſâ.	p. 407
			Pro Gailardo de Margeis.	p. 408
		4	De Rege ad Franciam Transfretaturo.	ibid.
			Ad Papam, pro Ricardo de Cornubiâ.	ibid.
		5	De Maneriis Templariorum commiſſis.	p. 409
		10	De Conductu, pro Nunciis Regis Franciæ.	p. 410
		12	Pro Margaretâ Comitiſſâ Fuxi.	ibid
		13	De Majoribus eligendis in Civitate Baionæ.	p. 411
		16	Ad Papam, de Diſpenſando cum Medico Regis.	ibid.
		17	De Sufferentiâ Scotis concedendâ.	ibid.
			De Ludovico Claromontano, ad dictam Treugam procurandum, miſſo.	p. 412
		20	Ad Papam, pro Johanne de Sandale.	p. 412
			Ad Arnaldum Cardinalem, pro eodem.	p. 413
			De Pace Regis firmiter obſervandâ, ipſo agente in partibus tranſmarinis.	ibid.
			De Conductu pro Willielmo de teſta Cardinale.	p. 414
		21	De Rege Transfetaturo.	ibid
		22	Ad Regem Jurgianorum, pro Epiſcopis euntibus ad prædicandum Infidelibus.	ibid.
			Ad Papam, de Friſcobaldis, ſub areſto detentis.	p. 415
		23	De Denariis, pro Paſſagio Regis, liberandis	p. 416
			De Rege, in partes Franciæ tranſeunte.	ibid.
			De Scotis repulſandis.	ibid.
		14 *Jun.*	Ad Papam, pro Bonifacio de Saluciis.	p. 417
		15	De Comitiſſâ Warrennæ, ad Regem accedente.	ibid.
		16	De Expenſis Hoſpitii Regis in Parliamento.	ibid.
		19	Ad Papam, pro Berengario de Mar.	p. 418
			Ad Papam, Commendatoria.	ibid.
			De Navibus Flandriæ areſtandis.	p. 419
		29	Concordia, inter comitem Fuxenſem, & matrem ſuam, a Rege confirmata.	ibid.
		1 *Julii.*	De Poteſtate commiſſâ, Parliamentum inchoandi Rege abſente.	p. 422
		2	Carta indulgentiæ pro officialibus & ſubditis Regis in Aquitaniâ.	p. 423
			De renunciatione appellationum, per Amanenum de Lebreto.	p. 423
		3	Pro Amaneno de Lebreto ſuper dono Regis ei conceſſo.	p. 424
		4	De eodem negotio.	ibid.
		5	Pro Almarico de Croun.	ibid.
		6	Donationes Nepoti Papæ.	p. 425
1313	6 *Edw.* 2.	*Julii.*		
			A. 7. E. 2.	
		8	Pro Comite Fuxi, de Cuſtodiâ Baſtidæ,	p. 427
		17	De reditu Regis a partibus Franciæ.	ibid.
			De Conductu, pro Comite Lancaſtriæ.	ibid.
		25	De reditu Regis in Anglia, & de Comitibus ſibi contrarientibus.	ibid.
		26	De inhibitione Torneamenti apud Villam de Sancto Edmundo.	p. 428
			Pro Margaretâ Comitiſſâ Fuxi.	ibid.
			De Pecuniâ mutuandâ.	ibid.
		27	De Navibus areſtandis, & Marinariis eligendis.	p. 429
		4 *Aug.*	Ad Papam de Pace, inter Imperatorem & Siciliæ Regem, conciliandâ.	p. 430
			Ad Cardinales de eodem negotio.	p. 431
		12	Generalis prohibitio contra Torneamenta.	p. 432
		13	De mutuo contra Scotos poſtulando.	ibid.
		16	Particularis prohibitio contra Torneamenta.	p. 434
		18	De nihil attemptando ad terrorem Populi.	ibid.
		28	De Comite Ebroicenſi, & Ingelramo de Maregny, ad Parliamentum deſtinandis.	ibid.
			De prædictis Comite & Ingelramo.	p. 435
			Ad Comitem Burgundiæ, de credentia.	ibid.
			Comiti Ebroicenſi & Ingelramo de Maregny, de credentiâ.	ibid.
			Ad Papam, de quibuſdam negotiis.	p. 436
			Ad Cardinales de dictis negotiis.	ibid.
		30	De dono Ingelramo de Maregny conceſſo,	ibid.
		8 *Sep.*	De inhibitione Torneamenti apud Brakeley.	p. 437
		10	Ad Barones de non Torneando.	ibid.
			De inhibitione Torneamenti, mandatum ſingulis.	ibid.
		16	Mandatum generale de non Torneando.	p. 438
			Magnates ad Parliamentum Summoniti ſe divertunt ad Torneandum.	ibid.
		24	De Conductu, pro Comite Lancaſtriæ ad Parliamentum, ſi veniat ſine Armis.	p. 439
		1 *Oct.*	De Thomæ Cobham Electione irritata, & Waltero Raynold ad Eccleſiam Cantuarienſem Papæ Proviſione præfecto.	ibid.
		12	Ad Imperatorem Conſtantinopolitanum, pro libertate Egidii de Argentem.	p. 440
			Ad Michaelem Imperatorem Conſtantinopolitanum, pro eodem.	p. 441
			Ad Imperatricem Conſtantinopolitanam, pro eodem.	ibid.
			Ad Marchionem Montis Ferrati, filium Imperatoris.	ibid.
		13	Ad W. Teſta Cardinalem, de mutuo ab ipſo præſtito.	p. 442
		16	Quod nullus moleſtetur pro morte Petri de Gavaſton.	ibid.
			Super pardonatione mortis Petri de Gavaſton.	p. 443
		28	De Exitibus Aquitaniæ Papæ impignoratis.	p. 446
			Ad Regem Franciæ, de Pignoratione antedictâ approbandâ	p. 447
		29	De Bonis Archiepiſcopi Dublinenſis, captis in manum Regis.	ibid.
		30	De Prærogativa Regis, ſuper Portamento Armorum.	ibid.
		5 *Nov.*	Pro Thomâ Comite Lancaſtriæ & ſibi adhærentibus, Aquietantia Regis.	p. 448
		6	De ordinationibus in Parliamento, ne quis moleſtetur occaſione Petri de Gavaſton, obſervandis.	ibid.
		7	Ne quis occaſionetur pro reditu Petri de Gavaſton.	p. 449
		14	Ad Haquinum Regem Norwegiæ.	ibid.
		20	Pro Epiſcopo Glaſguenſi.	p. 450
		21	Pro Epiſcopo Albanenſi Cardinale.	ibid.
		24	Proteſtario per Regem ſuper Reſtitutione Bonorum Templariorum faciendâ Hoſpitalariis.	p. 451
		28	De Conceſſione factâ Arnaldo de Pelagru Cardinali.	p. 453
			Ad Cardinales pro Pallio, ad Electum Cantuarienſem, accelerando.	ibid.

Index Chronologicus.

A. D.	A. R.	Menſe		
1313	7 *Edv.* 2.	*Nov.*	De Terris quondam Templariorum Hoſpitalariis liberandis.	p. 454
			De Protegendo Hoſpitalarios in aſſecutione Præmiſſorum.	p. 457
			Ad Scotos, de fidelitate continuandâ.	p. 458
		3 *Dec.*	Privilegia conceſſa Dordracenſibus.	ibid.
		12	De Transfretatione Regis, & ejus reditu.	p. 463
		23	De Summonitione Servitii, pro Guerrâ Scotiæ.	ibid.
			De Proclamatione pro dicto Servitio.	p. 464
1314		1 *Jan.*	De inhibitione Torneamenti apud Blyth.	p. 465
		3	De quibuſdam in Bulla, per Archiepiſcopum Cantuarienſem, renunciatis.	ibid
		6	De Areſtando Impugnatores Jurium Coronæ	p. 466
		14	Ad Regem Franciæ; quòd aliquem de ſuis, Regio adjungeret Nuncio, Papæ diſtinato.	ibid.
		27	Ad Regem Franciæ quædam Regi præjudicialia, in Ducatu Aquitaniæ, ordinantem.	p. 457
			Ad Papam, de Diſcordiis inter Regem, & Epiſcopum Xanctonenſem.	ibid.
			Ad Papam, Reſponſoriæ.	ibid.
		29	De Cardinale Epiſcopo Albanenſi, ad Concilium Regis, retento.	p. 468
		31	Ad Papam, pro Alexandro Byknore Electo Dublinenſi.	ibid.
		7 *Feb.*	Compoſitio inter Regem & Comitem Hollandiæ.	p. 469
			Pro Johanne de Sandale.	p. 471
			Ad Cardinales pro præfato Johanne.	ibid.
		8	Pro Majore, Juratis, & Civibus Civitatis Baionæ.	p. 472
		21	De Templariis ſuſtentandis.	ibid.
		22	Pro Decano Sancti Pauli.	p. 473
			Ad Papam, Literæ iteratæ, pro Johanne de Sandale.	ibid.
		26	Ad Papam, pro Priore de Manſo.	ibid.
			De intendendo Negotiis Regis, in Parliamento Franciæ.	p. 474
		1 *Mar.*	Ad Regem Franciæ, de credentiâ.	ibid.
			De Terris eorum, qui ad Torneandum extra Regnum ſe conferant, in manum Regis capiendis.	p. 475
		12	De Admirallis Flotæ contra Scotos conſtitutis.	ibid.
		21	De ducendo Elizabetham de Brus uſque ad Caſtrum Roffenſe.	ibid.
		22	Pro Comite Norfolciæ, Pardonatio Servitii.	p. 476
		24	Ad Duces Hybernicorum, de veniendo contra Scotos.	ibid.
		26	Pro Lichfeldenſi Epiſcopo.	p. 477
			De Intendendo Cuſtodi Terræ Scotiæ.	ibid
		1 *Apr.*	De Capitaneo Hybernicorum, contra Scotos conſtituto.	p. 478
		2	De Summonitione Servitii Navium contra Scotos.	ibid.
		10 *Maii*	Pro Iſabellâ de Brus.	p. 479
		26	De orando pro Rege.	ibid.
		27	Super exitibus Aquitaniæ, Clementi nuper Papæ, Pignoratis.	p. 480
			Ad Cardinales, ſuper ſtatu Aquitaniæ.	ibid.
		28	De peditibus, ad Reſcuſſum Caſtri de Strayvelin, properare faciendis.	p. 481
		12 *Jun.*	A Rege Franciæ, de Stapulâ Lanarum.	p. 482
		27	Ad Convocationem Cleri Eborum.	p. 483
		28	De Privato Sigillo elongato.	ibid.
		29	Ad Regem Franciæ, de credentiâ.	p. 484
			Ad Cardinalium Cœtum, de Pontifice eligendo.	ibid.
			Ad Singulos Cardinales, ſuper prædictâ Electione.	p. 485
		2 *Julii.*	Ad Regem Franciæ, ſuper Ordinatione de Monetâ in Aquitaniâ, revocandâ.	p. 486
		6	Ad Regem Francorum de reſtitutione faciendâ.	ibid.
			De Renunciatione Appellationum, per Amanenum de Lebreto.	p. 487
			Ad Regem Arragoniæ Reſponſoriæ.	ibid.
1314	8 *Edv.* 2.	*Julii.*	**A. 8. E. 2.**	
		8	Rex Franciæ, pro Burgenſibus de Hypra.	p. 488
		16	Ad Regem Franciæ, ſuper negotio ſtapulæ.	ibid.
		18	De Conductu pro Elizabethâ de Brus.	p. 489
			De Sorore Roberti de Brus liberandâ.	ibid.
			Ad Cardinales, ſuper Exitibus Aquitaniæ Papæ aſſignatis.	p. 490
		25	A Rege Francorum, pro Mercatoribus Yprenſibus.	ibid.
		26	A Comite Flandriæ, ad Regem Rogatoriæ.	ibid.
		10 *Aug.*	De intendendo Capitaneo contra Scotos, Regnum invadentes.	p. 491
		12	De credentiâ, pro Johanne Hotham ad Hyberniam deſtinato.	p. 492
			Ad Locumtenentem, & Cancellarium Hyberniæ, de Magnatibus convocandis.	ibid.
			Pro Radulpho de Monte Hermerii.	ibid.
		5 *Sept.*	Pro Archiepiſcopo Cantuarienſi, ſuper bajulatione Crucis infra Provinciam Eboracenſem.	p. 493
			Ad Decanum & Capitulum Eborum, ſuper dicto negotio.	p. 494
			Ad Comitem Surriæ, pro præfato Archiepiſcopo.	ibid.
		10	De Exceſſibus per Vaſcones contra Cardinales Italicos in Electione novi Pontificis perpetratis.	ibid.
		18	Pro Nunciis Roberti de Brus.	p. 495
		25	Pro Epiſcopo Sancti Andreæ.	p. 496
		2 *Oct.*	De Uxore, Sorore, & Filiâ Roberti de Brus, ad Karliolum conducendis.	ibid.
		6	De plena potentiâ ad tractandum cum Roberto de Brus.	p. 497
			De Tractatu certificando.	ibid.
			De Sufferentiâ Scotis, ad Requiſitionem Regis Franciæ concedendâ.	ibid.
			De Pace, ut ſupra concedendâ.	p. 498
		9	De Hominibus ad Arma eligendis.	ibid.
		10	De tractando ſuper pace cum Scotis.	p. 499
			De Comite Ultoniæ, & Theobaldo de Botiller venientibus ad Parliamentum in Angliâ.	ibid.
		16	Ad Ducem Lorenniæ.	ibid.
		3 *Nov.*	De Jure Regis conſervando.	p. 500
		19	Pro Archiepiſcopo Cantuarienſi.	ibid.
		20	De Priſonibus Excambiendis.	p. 501
		22	Ad Regem Franciæ, de Maneriis, ſecundum formam pacis reſtituendis.	p. 502
		4 *Dec.*	Litera Regis, de Concordiâ inter Cardinales, & de Electione Papæ accelerandâ.	ibid.
		15	De celebrando pro Philippo Pulchro Rege Franciæ, defuncto.	p. 503
		17	De Pecuniâ, a Bertrando de Guito, mutuandâ.	p. 504
		20	Ad Francorum Regem, pro Ingelramo de Maregny.	ibid.
		22	De Conductu, pro Duncano de Fyff.	p. 505
		26	Pro Margaretâ Comitiſſâ Fuxi.	ibid.
		27	Pro Animâ Petri de Gavaſton.	p. 506
1315		4 *Jan.*	Ad Francorum Regem, pro Edwardo de Baliolo.	ibid.
			De Abſentiâ Archiepiſcopi Eboracenſis a Parliamento, propter Scotos excuſandâ.	ibid.
			De Baronibus, ut ſupra excuſandis.	p. 507
		12	Pro Amaneno de Lebreto, de Dono 20000 librarum Turonenſium.	ibid.
		24	Ad Seneſcallum, & Theſaurarium Ageneſii pro Bernardo de Spinaſſa.	ibid.
		3 *Mar.*	Poteſtas per Yolendem Dominam de Belino, ad concordandum cum Procuratore Regis.	p. 508
		4	Ad Regem, a Majore & Juratis Baionæ.	p. 509
		14	Ad Prælatos, Proceres, & Communitates Hyberniæ, de credentiâ.	p. 510
		15	Pro Rege, de pecuniâ mutuandâ.	p. 511
		28	Compoſitio inter Regem & Yolendem Dominam de Belino.	p. 514
		13 *Apr.*	Ad Regem, a Comite Flandriæ.	p. 516
		18	De Villâ, & Caſtro Berewici, Mauritio de Berkele, commiſſis.	ibid.
		20	Super Diſſenſionibus, in Vaſconiâ, componendis.	p. 517

Forma

Index Chronologicus.

A. D.	A. R.	Menſe		
1315	8 *Edw.* 2.	20 *Apr.*	Forma Pacis inter Regem, & Vicecomitem Fronciaci.	ibid.
			Compoſitionis inter Regem, & Yolendem Dominam de Belino, Ratificatio.	p. 519
		21	Ad Literas Regias pro Bernardo de Spinaſiâ Reſponſoriæ, per Seneſcallum, & Theſaurarium Ageneſii.	ibid.
		28 *Maii*	Ad Regem Caſtellæ.	p. 520
		5 *Junii.*	De Camerario Scotiæ conſtituto.	ibid.
		15	Litera Regis Franciæ, ſuper complemento Pacum.	p. 521
			Litera Regis Franciæ Declaratoria, quoad Adhærentes, & Gardiatores.	ibid.
			Litera Regis Franciæ, ſuper remiſſione Pœnarum, & Exceſſuum.	p. 522
		18	A Rege Franciæ de Flandrenſibus in Angliâ capiendis.	p. 488
		26	De hiis, quæ complenda ſuperſunt, ſecundum pacem inter Angliæ, & Franciæ Reges, utrinque complendis.	p. 522
		30	De Scotis repellendis.	p. 523
		5 *Julii.*	Pro Adomaro de Valencia, inter Trentam & Rokesburgh Capitaneo, & Locum tenente Regis, conſtituto.	p. 524

A. 9. E. 2.

A. D.	A. R.	Menſe		
		10	Ad Comitem Hollandiæ, ſuper dote Sororis Regis.	p. 525
		14	Litera Regis Franciæ, ſuper Bannimento Flandrenſium.	ibid.
		17	De Negotiis, Prælatis & Proceribus Aquitaniæ, exponendis.	p. 528
			Ad Almaricum de Credonio, & Amanenum de Lebreto, de prædictis Negotiis.	ibid.
		6 *Aug.*	Carolus de Fliſco retentus de Concilio Regis.	p. 531
			Ad Franciæ & Navarræ Regem, ſuper facto Flemingorum.	ibid.
		30	De Servitio pro Guerra Scotiæ.	ibid.
		1 *Sep.*	De Scotis Terram Hiberniæ invadentibus.	p. 532
			De Gratiis, venientibus contra Scotos in Hiberniâ, conceſſis.	ibid.
			De Miniſtris, in Hibernia, minus idoneis, amovendis.	p. 533
			De Bannimento Flandrenſium, ſecundum formam Pacis Franciæ.	ibid.
		16	Ad Cardinales Deprecatoriæ, pro novo Papâ Eligendo.	p. 534
		18	Ad Regem Franciæ excuſatoria, de Navigio, contra Flandrenſes, parando.	p. 535
			De Flandrenſibus gravandis ad requiſitionem Regis Franciæ.	ibid.
			Ad Pontivi & Vaſconiæ Seneſcallos, ſuper prædictâ Requiſitione.	p. 536
			De Cuſtodia Karlioli, Andreæ de Harcla, commiſſâ.	ibid.
		21	De Edwardo de Balliolo, a partibus tranſmarinis redeunte.	p. 537
		5 *Oct.*	* Ad Cœtum Cardinalium, de Electione Summi Pontificis.	ibid.
			Ad Cardinales Sigillatim ſuper Electione antedictâ.	p. 538
		14	De Conductu, pro Servientibus Comitiſſæ Norfolciæ.	p. 539
		2 *Nov.*	Ad Regem Franciæ, de Malefactoribus ſuper Mare.	ibid.
			Ad eundem ſuper Depredationibus.	p. 540
		4	Ad Epiſcopum Dunolmenſem contra Treugas particulares cum Scotis.	ibid.
		9	De inquirendo ſuper morâ Flandrenſium, & de eiſdem areſtandis.	p. 541
		23	Pro Epiſcopo Dunolmenſi de Indempnitate.	ibid.
		25	De Uſurpationibus infra Civitatem Agenenſem.	p. 542
		5 *Dec.*	Super Areſtatione Navium Hiſpanicarum.	ib.
		16	Ad Regem Franciæ, de Mercatoribus ſpoliatis.	p. 543
			De Tractando ſuper Stapulâ in Franciâ.	ibid.
		18	De regratiando hominibus novi Caſtri ſuper Tynam.	p. 544

A. D.	A. R.	Menſe		
1315	9 *Edw.* 2.	18 *Dec.*	Ad Regem Franciæ, de Licentiâ, pro dictæ Villæ Burgenſibus.	ibid.
		19	De Poteſtate recipiendi homines de Scotiâ ad pacem.	p. 545
		20	De Conceſſionibus in Vaſconiâ, ad conſequentiam non trahendis.	ibid.
		30	Pro Radulpho de Monte Hermerii ad Sanctum Jacobum, profecturo.	p. 546
1316		2 *Feb.*	De Capitaneo pro Guerrâ Walliæ.	ibid.
			Litera quorundam Magnatum Hiberniæ.	ibid.
		6	De intendendo Willielmo de Monte acuto contra Wallenſes.	p. 547
		7	De hominibus ad Arma, verſus Wallenſes, Eligendis.	p. 548
			De intendendo Capitaneo, contra Wallenſes.	ibid.
			Pro hominibus North-Walliæ, de Conſuetudinibus obſervandis.	ibid.
			Pro hominibus Weſtwalliæ & Southwalliæ, de Conſuetudinibus obſervandis.	p. 549
			Pro Amano Bangorenſi Epiſcopo.	p. 550
		8	De Conductu, pro Electo Eborum.	p. 551
		13	De Wallenſibus ad pacem recipiendis.	ibid.
		16	Pro Archiepiſcopo Nidroſienſi, de Licentiâ Mercaturam excercendi, in Angliâ.	ibid.
		20	Ad Regem Norwegiæ, de reſtitutione faciendâ.	p. 552
			De Wallenſibus ad pacem recipendis.	ibid.
			De Servitio, pro Guerrâ Scotiæ.	p. 553
		22	De Poteſtate ad Tractandum ſuper Sufferentiâ Guerræ cum Roberto de Brus.	ibid.
		26	De Proficiſcendo contra Wallenſes.	ibid.
		28	De Proclamatione ſuper Armis Militaribus ſuſcipiendis.	p. 554
		6 *Mar.*	De Ordinationibus Obſervandis.	ibid.
		14	De Amaneno de Lebreto, ad Parliamentum veniendo.	p. 555
		16	De Wallenſibus ad pacem recipiendis.	ibid.
		19	Ad Conſtabularium Franciæ, de Flandrenſibus.	ibid.
		12 *Apr.*	De Tractando de Concordiâ, inter Subditos Regnorum, Angliæ, & Norwagiæ.	p. 556
			Ad Regem Norwegiæ, ſuper Tractatu antedicto.	ibid.
		24	De Orando pro Rege & Reginâ.	p. 557
		28	De Aſſecuramento pro Roberto de Brus, ſuper Treugâ tractaturo.	ibid.
			De Procuratoribus, pro eodem Tractatu, ordinatis.	ibid.
		15 *Maii*	Schedula Inſtrumentorum pro Literis, Franciam & Vaſconiam, expediendis.	p. 558
			Ad Carolum Comitem de Valoys.	p. 559
			Ad Epiſcopum Agennenſem, ſuper Negotiis in Aquitaniâ.	ibid.
		17	Ad Regem Franciæ.	p. 560
			Ad Reginam.	ibid.
		18	De Civitate Burdegaliæ, Coronæ Angliæ annexandâ.	ibid.
			De Navibus, Regis Caſtellæ, areſtandis.	p. 561
		27	De Prorogatione Servitii Summoniti pro Guerrâ Scotiæ.	p. 562
		30	De Fidelitate Nordanhumbrorum continuandâ.	p. 563
		1 *Jun.*	De villis, in Aquitaniâ, Coronæ annexandis.	ibid.

A. 10. E. 2.

A. D.	A. R.	Menſe		
		16 *Jul.*	Concilio Franciæ, ſuper Dromonda captâ.	p. 564
		18	Ad Jannenſes, de auxilio Scotis præſtito.	p. 565
		4 *Aug.*	Pro Nutrice Reginæ.	p. 566
		9	Litera Haquini Norwegiæ Regis.	ibid.
		20	Ad Cardinales, de Archiepiſcopo Caſhelenſi Electo.	p. 567
			Pro eodem.	ibid.
			De Fratribus, Ordinis Minorum in Hiberniâ, corrigendis.	p. 568
			Ad Comites Regni de veniendo contra Scotos.	ibid.

Index Chronologicus.

A. D.	A. R.	Menſe		
1316	10 *Edw.* 2.	*Aug.*	Ad Vicecomites de Proclamatione, veniendi contra dictos Scotos, faciendâ.	p. 569
			De Subſidio, in Vaſconiâ, conceſſo.	ibid.
		24	De orando pro Rege, Regina & liberis eorum.	p. 570
		28	Litera Regis Norwegiæ.	p. 571
		9 *Sep.*	Ad Electum Eborum, ſuper Negotiis, in Romanâ Curiâ.	ibid.
		16	De Exitibus Aquitaniæ, Papæ aſſignatis.	ibid.
		27	De Creatione Papæ intimatâ.	p. 572
		1 *Oct.*	De Jure Regis Manutenendo.	p. 573
			Ad Cardinales pro Electo Eborum.	ibid.
			Pro eodem Electo.	p. 574
		9	Pro Johannâ Filiâ Petri de Gavaſton.	p. 575
		20	Ad Locum tenentes Franciæ Regentis, ſuper Diſcordiis inter homines Baionæ & Normaniæ.	ibid.
		21	Ad Præfatos, pro Antonio Peſſaignio.	p. 576
			Ad Viſitatorem Generalem Sancti Johannis Jeruſalem de prædicto Antonio.	ibid.
		30	Litera Regi Norwegiæ, ſuper injuriis illatis.	p. 577
		5 *Nov.*	Ad Cardinales, iteratæ preces, pro Electo Eborum.	ibid.
		6	Ad Papam, ſuper Creatione ſuâ ; Et de expeditione prædicti electi.	ibid.
		12	De Inſurgentibus cum Lewelino Bren, ad pacem recipiendis.	p. 578
		15	De Captis, in Walliâ, liberandis.	p. 579
		20	De Terris Wallenſium, captis in Manum Regis.	ibid.
		23	Pro Rogero de Mortuo Mari Cuſtode Hiberniæ, conſtituto.	p. 580
			Pro Eodem ; de Poteſtate amovendi Miniſtros.	ibid.
			Præfati Cuſtodis perampla Poteſtas.	ibid.
			De aliis Poteſtatibus, ipſi datis.	p. 581
			Ad Papam, pro Ludovico de Bellomonte, in Epiſcopum Dunolmenſem, præficiendo.	ibid.
			De Conductu, pro Thomâ Randolf & Johanne de Menereth.	p. 582
		24	De Poteſtate Tractandi cum Roberto de Brus.	ibid.
		6 *Dec.*	Ad Amadeum Comitem Sabaudiæ.	ibid.
			Conſimiles Literæ, ad Ottonem de Grandiſono.	p. 583
		7	De Reconciliatione Flandrenſium.	ibid.
		15	Ad Papam, de Nunciis ſibi commendatis.	p. 584
			Ad Cardinales, pro præfatis Nunciis.	ibid.
			De intereſſendo Coronationi Regis Franciæ.	p. 585
			De Conductu, pro Nunciis Regis Angliæ.	ib.
			Pro Memoratis Nunciis.	p. 586
		16	De Tractando ſuper Exitibus Aquitaniæ Papæ aſſignatis.	ibid.
		20	Pro Davide Comite Atholiæ Remunerando.	p. 587
			De Navibus, pro Rogero de Mortuo Mari, Providendis.	ibid.
		25	De Intendendo Nunciis Regis in Curiâ Romanâ.	p. 588
		26	De Concordiâ, inter Magiſtros, & Scolares Oxonienſes & Fratres prædicatores reformanda.	ibid.
			Ad Cardinales, de dictis Diſſenſionibus concordandis.	p. 589
			Ad Papam de injuriis, per Brigas & Dilationes, Eccleſiæ & Regno, illatis.	ibid.
			Ad Albanenſem Epiſcopum Cardinalem, contra Colores Malivolorum exquiſitos.	p. 590
			Ad Sanctæ Priſcæ Presbyterum Cardinalem, contra Memoratos Colores.	p. 591
			Ad Sanctæ Mariæ in Porticu Cardinalem, pro Electo Eborum.	p. 592
			Ad Willielmum de Teſta Cardinalem, pro eodem.	p. 593
			Pro eodem Electo, ad Sancti Adriani Diaconum Cardinalem.	ibid.
			Ad Sanctæ Agathæ Cardinalem ſuper eodem negotio.	p. 594
1317		1 *Jan.*	De Treugis Scotiæ per Biennium, & Infractoribus Excommunicatis.	ibid.
		4	De Poteſtate Concedendi Penſiones Cardinalibus.	p. 595
			Super Electione Archiepiſcopi Caſhellenſis.	ibid.
1317	10 *Edw.* 2.	*Jan.*	De Scotis in Hiberniâ reprimendis.	p. 596
			De Paſſagio Regis, ad Terram ſanctam, ordinando.	p. 597
			De Inhibitione Torneamenti apud Thetford.	ibid.
			De dictis torneantibus areſtandis.	ibid.
			Ad Papam, pro Dublinenſi Electo.	p. 598
		6	Ad Cardinales, pro eodem.	ibid.
		8	Ad Papam, pro Electo Eborum.	p. 599
			Ad Gaucelinum Papæ Nepotem, pro eodem.	p. 600
			Rex, per Ambaſſadores ſuos, petit promotionem Clerici.	ibid.
		10	Pro Epiſcopo Wintoniæ.	ibid.
		12	Ad Cardinales, ut promoveant Petitionem, Papæ porrigendam.	p. 601
			Literæ Regis Franciæ, de Colloquio habendo.	p. 602
		16	De Torneantibus Attachiandis.	ibid.
		18	Ad Papam, de negotio ſecreto.	p. 603
		19	Pro Ludovico de Bellomonte, in Epiſcopum Dunelmenſem promovendo.	ibid.
		20	De Eborum Electo.	ibid.
			Pro Ambaſſiatoribus ex parte Electi prædicti.	p. 604
			Conſimiles Literæ ad Cardinales.	ibid.
		31	De Galeis, per Januenſes, providendis.	ibid.
		9 *Feb.*	Bulla de Proviſione pro Ludovico de Bello Monte in Epiſcopum Dunolmenſem.	p. 604
		12	Pro Conventu de Sempringham ; Et de Wencilianâ, Lewelini olim Principis Walliæ Filiâ.	p. 606.
		13	Adhuc ad Papam, pro Electo Eborum.	ibid.
			Adhuc ad Cardinales, pro eodem.	p. 607
		17	Ad Papam, de Recommendatione.	p. 608
		20	Pro Cancellario & Univerſitate Cantebrigiæ.	p. 609
			De Negotiis, Electi Eborum, expediendis.	ibid.
		23	Super Proviſione Ludovici de Bellomonte in Epiſcopum Dunolmenſem.	p. 610
			Ad Cardinales, de eadem.	ibid.
		12 *Mar.*	Pro Fratribus de Monte Carmeli.	ibid.
			Ad Cardinales, pro iiſdem.	p. 611
		17	Bulla Exhortatoria, ad pacem cum Scotis.	ibid.
			Super Reformatione pacis, inter Regem & Robertum de Brus.	p. 613
			De Poteſtate procedendi contra Robertum de Brus.	p. 614
		20	Ad Cardinales, pro Electo Eborum.	p. 615
		25	De Electione Archiepiſcopi Caſſalenſis.	ibid.
			Ad Cardinales, ſuper dictâ Electione.	p. 616
		27	Iterum ad Papam, pro Electo Eborum.	ibid.
		28	Pro Thomâ de Cherleton, de Eccleſiâ Herefordenſi.	p. 617
			De Rege Cruce Signato : Et ſuper Decimâ, in ſubſidium Terræ ſanctæ, conceſſâ.	ibid.
		29	Super Decimâ prædictâ Colligendâ ; Et mutuo aſſignanda.	p. 618
			Super dilatione Solutionis, de mutuo prædicto.	p. 619
			Bulla Excommunicationis, contra Inimicos Regis.	ibid.
			Bulla, ſuper Roberto de Brus, & Edwardo Fratre, Excommunicandis.	p. 620
		30	De Epiſcopatu Herefordenſi ſupplendo.	p. 621
		1 *Apr.*	Bulla de Archiepiſcopo Caſſellenſi.	ibid.
			Diſpenſatio pro Liberis Regis, in Gradu prohibito, Maritandis.	p. 623
			Inhibito, ne aliquid attemptetur contra Exemptionem Liberarum Capellarum Regis.	ibid.
			Super Exitibus Aquitaniæ Papæ aſſignatis.	p. 624
		4	De orando pro Rege.	p. 630
		7	Pro Ludovico de Bellomonte, in Epiſcopum Dunolmenſem, Sublimato.	ibid.
		10	Bulla, contra fratres de ordine Mendicantium Rebellionem Prædicantes.	ibid.
		12	De Marchâ non concedendâ contra Gentes de Biſcay.	p. 632.
			Quod homines de Biſcay gravantur propter Delictum Subditorum Regis Caſtellæ.	ibid.
		13	Aquietantia, pro annuo cenſu.	ibid.
		20	Bulla, pro expeditione Electi Eborum.	p. 633
			Civitas Baionæ, queritur de aſtutiâ Gallicorum.	ibid.

De

A. D.	A. R.	Menſe		
17	10 Edv. 2.	23 Apr.	De Captione Comitis Ultoniæ.	p. 634
		27	Super Captione prætactâ.	ibid.
		28	Ad Regem Jeruſalem, pro Electo Eborum.	p. 635
		1 Maii.	Bulla de Treugis inter Regem & Robertum de Brus, ineundis	ibid.
		4	De Ludovico de Bellomonte, ſe Regi quoad Temporalitatem, ſupponente.	p. 636
			De Eccleſiâ Herefordenſi providendâ.	p. 637
		6	Ad Adam de Orleton, de non Epiſcopando, in dictâ Eccleſiâ.	ibid.
			De Sede præfatâ, propter Wallenſium Rebellionem, adimplendâ.	p. 638
			Ejuſdem Argumenti, ad Cardinales.	p. 639
		8	De Conductu, pro Curſoribus Papæ.	ibid.
		10	De Captione & Abductione Comitis Pembrochiæ.	p. 640
			Pro Eubolone de Montibus.	p. 641
		20	De Villâ & Caſtro Senhorii, Coronæ Angliæ annexis.	ibid.
		24	De Civitate Baionæ non moleſtandâ.	p. 642
			Super Violentiis & Deprædatione, per Subditos Regis Caſtellæ, in Vaſconiâ.	ibid
		26	Super Maritagio Domini de Egremond, & Johannæ Neptis Regis.	p. 644
		2 Junii.	De Recipiendo Scotos ad pacem.	ibid.
		6	De Marchâ non concedendâ, contra homines de Biſcay.	d. 645
		8	Ad Papam pro Electo Eborum.	ibid.
			Ad Cardinales, pro eodem.	p. 646
			De non infeſtando prædictum Electum	ibid.
		10	De non inquietando Mercatores Brabantiæ.	p. 647
		12	De vino conceſſo, pro Guerrâ Scotiæ.	ibid.
		13	De Homagio reſpectando.	p. 648
			De Cardinalibus conducendis.	ibid.
		15	De Uſurpationibus Gallicorum.	ibid.
		17	De vadiis Wallenſium.	p. 649
			De Cardinalibus honorifice recipiendis.	ibid.
		1 Julii.	De Colloquio habendo, ante Cardinalium adventum.	p. 650
		3	De Tractatu, cum Nunciis Comitis Hollandiæ.	ibid.
		6	De intendendo iiſdem.	p. 652
			De Britanniæ Duciſſâ, a voto abſolvendâ.	p. 653
			De Indulgentiâ pro dictâ Duciſſâ.	ibid.

A. 11. E. 2.

A. D.	A. R.	Menſe		
	11 Edv. 2.	7 Julii.	Bulla Indulgentiæ pro præfatâ Duciſſâ	p. 654
		13	Ad Papam, ſuper Electo Glaſcuenſi, & ſuper Electo Eborum.	ibid.
		16	De Conductu, pro Curſoribus Cardinalium.	p. 655.
		19	Supplicatio Civitatis Agenni.	ibid.
		26	Super Negotiis Civitatis prædictæ.	p. 656
			Ad Ducem Britanniæ, de Mercatoribus benigne tractandis.	ibid.
		27	De Conductu pro Cardinalibus.	p. 657
			De Conductu pro Nunciis Cardinalium.	ibid.
		28	Duci Brabantiæ, ſuper facto cujuſdam areſti.	p. 658
			A Comite Flandriæ, de Mercatoribus ſpoliatis.	ibid.
		4 Aug.	De Bullis, pro Epiſcopo Caſſalenſi, expediendis.	ibid.
		6	Ad Papam, ſuper bajulatione Crucis.	p. 659
			De alloquendo Epiſcopum Fernenſem, de eo quod Scotis adhæſit.	p. 660
		7	De Recipiendo Scotos ad Pacem.	ibid
			Litera Comitis Flandriæ, ad purgandum Burgenſes de Yprâ.	ibid.
		21	Ad Regem Franciæ de Nave per Ducem Britanniæ areſtatâ.	p 661
		7 Sept.	De Tranſactis in Tractatu cum Roberto de Brus.	ibid.
		10	De Cardinalibus per Robbatores ſpoliatis.	p. 663
			Ad Papam pro Electo Eborum.	p. 664
			Pro eodem Electo.	p. 665
			Ad Archiepiſcopum Maguntinum.	ibid.

A. D.	A. R.	Menſe		
1317	11 Edv. 2.	13 Sep.	De Diſcordiis, inter Barones Quinque Portuum & Flandrenſes, reformandis.	ibid.
		16	De Cuſtumis, a Clericis Conjugatis, exigendis.	p. 666
		20	De Proclamatione faciendâ, ſuper deprædatione Cardinalium.	ibid.
		24	Ad Deareſtandum adhærentes Comitis Lancaſtriæ.	p. 667
			De Protectione pro Nuncio Sedis Apoſtolicæ.	ibid.
		26	Quod Comes Lancaſtriæ, & ſibi Adhærentes, ſecure ſe divertant infra Regnum.	p. 668
		6 Oct.	De Inhibitione Torneamenti.	ibid.
		15	De Electo Eborum, jam tandem in Archiepiſcopum præfecto.	p. 669
			Pro Waltero Exonienſi Epiſcoco.	p. 670
		28	Pro Electo Dunolmenſe, per Robbatores a Conſecrationis munere impedito.	ibid.
		29	De non derogando a Poteſtatibus Cardinalium.	p. 671
		2 Nov.	Pro Willielmo de Monte acuto, de Redemptionibus Wallenſium.	ibid.
		3	De Seneſcalciâ Aquitaniæ Commiſſâ.	ibid.
			De Caſtris obſeſſis per Comitem Lancaſtriæ.	p. 672
			De Caſtro de Knaresburgh occupato.	p. 672
			De dicto Caſtro, in manum Regis aſſumendo	p. 673.
		4	De non credendo Suggeſtionibus contra Bertrandum del Got, & Amanenum de Lebreto.	ibid
			Literæ Deprecatoriæ pro iiſdem.	p. 674
			De Obligando Ducatum Aquitaniæ.	p. 675
			Pro Univerſitate Villæ Florentiæ.	ibid.
		8	Ad Papam, de Credentiâ.	p. 676
			Conſimiles ad Cardinales.	ibid.
		11	Pro Fratribus & Nepotibus Papæ, de Concilio Regis in partibus tranſmarinis retentis.	ibid.
			De Annuitatibus, præfatis Conceſſis.	p. 677
		15	Pro Gaucelino Cardinale.	ibid.
			De Poteſtate, ad Penſiones Cardinalibus concedendum.	ibid.
		20	Pro Hominibus de Biſcay.	p. 678
		22	De Aſſignatis, ad Petitiones Cardinalium examinandum.	p. 679
			De quadam enormi oppreſſione in Curiâ Romanâ.	ibid.
			De Enormitate prætaxatâ.	p. 680
		23	Pro Mercatoribus de Societate Eborum.	ibid.
		3 Dec.	Ad Regem Franciæ, ſuper captione Dromondæ.	p. 681
		6	Ad Regem Franciæ, pro Marchione de Careto.	ibid.
			Ad Papam, pro eodem.	ibid.
			De eodem retento, ad Robas Regis.	p. 682
		10	Pro Majore & Civibus Dubliniæ.	ibid.
		20	De Succeſſu, in Tractatu cum Roberto de Brus.	p. 683
		22	De Articulis contra Seneſcallum Xantoniæ.	p. 684
		27	Pro Liberis Nutricis Reginæ.	p. 687
			De Inhibitione Torneamenti.	ibid.
		29	De Excommunicando Turbatores Regni.	p. 688
1318		1 Jan.	De Intendendo, in Areſtatione Bordeantium.	p. 689
		2	De Villis in Aquitaniâ, Coronæ Angliæ annexandis.	ibid.
		8	Super Oppreſſionibus in Curiâ Franciæ.	p. 690
			De Gravaminibus ſupradictis.	ibid.
		10	Contra Conſtitutionem Papalem de Pluralitatibus.	p. 691
			Ad Cardinales de eadem.	ibid.
		21	De Canonizatione Thomæ de Cantilupo, protelatâ.	p. 692.
		28	Litera Regis Franciæ, ſuper Mercaturis detentis.	p 693
			De Treugâ inter Cives Baionæ, & Normannos.	ibid.
		4 Feb.	Ad Regem Franciæ, de dictâ Treugâ.	p. 694
		6	Contra Nuncium Papæ.	ibid.
		8	Ad Regem Franciæ, ſuper Exceſſibus Officialium.	p. 695
		16	Ne aliquid attemptetur contra Coronam, in Congregatione Prælatorum.	ibid.
			Contra indebitas Impoſitiones, in exigendo Petri Denarium.	p. 696

Index Chronologicus.

A. D.	A. R.	Mense.		
1318	11 *Edv.* 2.	4 *Mar.*	De Conductu, pro Comite Lancastriæ.	ibid.
		6	Pro Albanense Episcopo Cardinali.	p. 697
		18	Ad Papam, pro Universitate Cantebrigiæ.	p. 698
			De Potestate ad Treugam, cum Roberto de Brus, firmandam.	ibid.
			De Castris & Villis Coronæ annexis.	p. 699
		20	Pro Jacobo de Berkele.	ibid.
			Circa Collectionem Procurationum Cardinalium in Hyberniâ	ibid.
			De Pardonatione super Morte hominis, inter Burdeandum, lethaliter percusso.	p. 700
		30	Ad Regem Franciæ de Attemptatis, in Aquitaniâ emendandis.	ibid.
		7 *Apr.*	De generali Inhibitione Torneamenti.	p. 701
		8	De Sufferentiâ inter Cives Baionæ, & Normannos.	ibid.
			De Fundatione Domûs, Sororum Ordinis Prædicatorum.	p. 702
		9	Pro Amaneno de Lebreto, de Pensione solvendâ.	ibid.
		15	De Homagiis, pro Ducatu Aquitaniæ, præstandis.	p. 703
		18	De Executoribus Testamenti Margaretæ nuper Reginæ.	ibid.
		22	De Domo, pro Sororibus Ordinis Prædicatorum, fundandâ.	p. 704
			Ad Magistrum dicti Ordinis.	ibid.
		28	De Castris & Villis Coronæ annexis.	ibid.
		27 *Maii*	De Nuncio Papæ, in Vasconia male tractato.	p. 705
		28	Pro Comitissâ Fuxi.	p. 707
		29	Bulla, de Berwico occupato: De Literis Papæ laceratis; & de Roberto de Brus excommunicando.	ibid.
		30	Gratulatoriæ Papæ, super Canonizatione Thomæ de Cantilupo.	p. 709
			Consimiles Literæ, ad Cardinalem Sancti Ciriaci in Thermis.	p. 710
		1 *Jun.*	Ad Papam, contra W. Episcopum Sancti Andreæ.	ibid.
		5	De Pardonatione, super Morte hominis interfecti per Justas.	p. 711
		6	Bulla, contra Robertum de Brus.	ibid.
		7	De Beneficiis, pro Cancellarii Clericis, providendis.	p. 712
		8	De Revocatione Parliamenti.	ibid.
			De Notificando Revocationem prædictam.	p. 713
		16	De Treugis violatis: Et de Servitio Regis contra Scotos.	ibid.
			Ad Regem Franciæ, super dilatione homagii.	p. 714
			De Potestate, ad Fidelitatis Sacramentum, pro Ducatu Aquitaniæ, faciendum.	ibid.
			De intendendo Provisoribus Cardinalis.	ibid.
		22	De Conductu pro Cardinalibus.	p. 715
		24	Super Arreragiis, Comiti Sabaudiæ, solvendis.	ibid.
		28	Contra Excessus Senescalli Vasconiæ.	p. 716
		4 *Julii.*	De intendendo Provisoribus Cardinalis.	p. 717

A. 12. E. 2.

A. D.	A. R.	Mense.		
	12 *Edv.* 2.	11	De Proclamatione contra Conventicula & facta Armorum,	p. 717
		13	Ad Comitem Flandriæ, de Pace reformanda.	p. 718
			De Flandrensibus non molestandis.	ibid.
			De Conductu pro Nunciis præfati Comitis.	p. 719
		15	Pro Raymundo Subirani.	ibid.
			Ad Papæ Nepotem, pro eodem.	p. 720
		16	De Flandrensibus protegendis.	ibid.
		20	Ad Ducem Britanniæ, de Concordiâ.	ibid.
		29	Pro Jacobo de Berkele.	p. 721
			Ad Regem Siciliæ pro eodem.	ibid.
		3 *Aug.*	Super enormi Exactione Curiæ Romanæ.	ibid.
			De Exactione hujusmodi.	p. 722
		9	De Confirmatione eorum, quæ Comitem Lancastriæ spectant, solenniter factâ in Parliamento.	ibid.
			De Conductu, pro Abbate de Meuros.	p. 724

A. D.	A. R.	Mense		
1318	12 *Edv.* 2.	12 *Aug.*	Super homagio faciendo Regi Franciæ.	p. 7
			De Januensi, Pecunias nomine Cardin extorquente, arestando,	ib
			Pro Nunciis Cardinalium.	p. 7
		24	Contra horrendos Abusus in Curiâ Roma	ib
		25	Pro Aymerico Quirardi.	ib
			Ad Papam, super Missione Cardinalium: per duritie Scotorum; & Negotiis per Cardin les tractatis.	p. 7
			De Conductu, pro Cardinalibus redeunti	p. 7
		26	De Excessibus in Aquitaniâ.	p. 7
		10 *Sept.*	Ad Regem Franciæ, de prædictis.	ib
		18	Ad eundem, de Promissis observandis.	p. 7
		5 *Oct.*	De Episcopo Sancti Andreæ.	p. 7
			Pro Rogero de Northburgh.	p. 7
		22	Ad Bertrandum Cardinalem pro præfato.	ib
			De Pardonatione pro Comite Lancastriæ.	ib
		26	De Pardonatione pro Adhærentibus præf Comiti.	p. 7
			Pro Sororibus Ordinis Prædicatorum ap Guilford.	ib
		2 *Nov.*	Ad Papæ Notarium pro eisdem.	p. 7
		11	De Libertatibus Comitis Lancastriæ, illæ servandis.	ib
			Ad Cardinales, super Pardonatione dicti C mitis.	ib
			Pro Comite Richmundiæ.	p. 7
		15	Pro eodem.	ib
		20	De non molestando Clericum Regis.	ib
			Declaratio Regis, super Treugâ inter Bai nenses & Normannos.	p. 7
			Pro Civibus Baionæ.	ib
			De Pardonatione Undecimæ & Decimæ p illis, qui in Guerrâ Vasconiæ extiterunt.	p. 7
			Senescallus Aquitaniæ constitutus.	ib
			De Potestatibus ejusdem.	ib
			De Expensis, pro prædicto, exhibendi	p. 7
			De Dono, ultra Expensas, pro præfato.	ib
			De Potestate, super Appellationibus renunc andis, eidem concessâ.	p. 74
		22	De Regimine Insulæ Oleronis eidem Co misso.	ib
			Super Stapulâ, in partibus Flandriæ, tenend	ib
		23	De Dampnis, Flandrensibus non inferendi	p. 74
		24	Super Ecclesiâ de Horncastre, Episcopat Carliolensi, annectenda.	ib
			De Vinis hominibus Northumbriæ liberan dis.	p. 74
		28	De Subsidio, per Cives Londonienses, i Consequentiam non trahendo.	ib
			Pro Simone de Monte acuto.	p 74
			Super Dispensatione pro eodem.	ib
		29	Ad Papam, pro Dispensatione prælibata.	ib
		4 *Dec.*	Ad Regem Franciæ, pro Senescallo Vasco niæ.	p. 74
		7	De Tractando super Amicitiâ, inter Comi tem Flandriæ, & Comitem Hollandiæ.	ibid
			Super dicto Tractatu.	p. 74
			De Plenipotentiâ super Tractatu prælibato.	ibid.
			De Torneantibus arestandis.	ibid.
		10	Pro Dispensatione, super Maritagio inter Filium Regis, & Filium Comitis Hollandiæ.	p. 746
			Ad Cardinales circa dictam Dispensationem.	p. 747
		16	De hominibus levandis contra Scotos.	p. 748
		20	Pro Dublinensi & Cassalensi, Archiepiscopis de absentiâ a Romana Curiâ.	p. 749
			Ad Cardinales pro iisdem.	p. 750
1319		1 *Jan.*	De Torneantibus Arestandis.	ibid.
			De Assignatis, ad Torneantes apud Dunstaple Arestandum.	p. 751
			Ad Papam, de Credentiâ.	ibid.
			De quibusdam Secretis, per Hugonem le Dispenser, exponendis.	ibid.
			Ad Cardinales de Credentiâ.	p. 752
		9	De Fulminatione contra Scotos, nec revocandâ, nec mitigandâ.	ibid.
		12	De Literis ad Scotos interceptis.	ibid.
			Ad Cardinales, de prædictis.	p. 753

Index Chronologicus.

A. D.	A. R.	Mense		
1319	12 *Edv.* 2.	12 *Jan.*	Pro Sororibus Ordinis Prædicatorum de Langele.	ibid.
		17	De Negotio, Canonizationis Thomæ de Cantilupo, adimplendo.	ibid.
			Pro finali expeditione sæpefatæ Canonizationis.	p. 754
		27	De orando pro Rege.	ibid.
		1 *Febr.*	De Protectione pro Hugone le Despenser.	ib.
			Super Prioratu de Pritlewell.	p. 755
		6	Super arduis Negotiis inter Regem & Papam.	ibid.
			Ad Episcopum Sabinensem.	p. 756
			De finali responsione, super prædictis Negotiis, a Papa impetrandâ.	ibid.
		7	De Maritagio inter filium Comitis Warennæ, & Filiam Rogeri de Mortuo Mari.	p. 757
		9	De Summonitione Exercitûs, non interveniente assensu Procerum, in Hiberniâ revocandâ.	ibid.
		15	De inhibitione Torneamentorum, infra Episcopatum Dunolmensem.	p. 758
		1 *Mar.*	De Licentiâ faciendi Paragia, cum Prælatis in Aquitaniâ.	ibid.
		8	Pro Licentiâ habendi Tractatum cum Scotis, quamvis excommunicatis.	ibid.
		20	Super Pecuniâ mutuatâ, Papæ restituendâ.	p. 759
			Obligatio eidem Papæ, pro Pecuniâ mutuatâ.	ibid.
		25	Ad Comitem Flandriæ, ne Scoti receptentur.	ibid.
		26	De Scotis, propter Literas interceptas, Carcerali Custodiæ, Papæ jussu, mancipatis.	p. 761
		28	Ad Regem Franciæ super homagio.	ibid.
		1 *Apr.*	De Negotio, Rogeri de Northburgh expediendo.	p. 762
		4	Ad Papam, contra Scotos.	ibid.
			De dictis Scotis, autoritate Papali, contemnendis.	ibid.
		9	Pro Andrea de Hartelâ.	ibid.
		15	Ad Papam, de Jure Regio, sub velamine Apostolicæ Potestatis, violato.	p. 763
		18	Contra Abusus in Curiâ Romanâ.	p. 764
		24	Bulla, de Licentiâ tractandi cum Excommunicatis.	ibid.
			Pro Episcopo Dunolmensi.	p. 765
			Ad Cardinalium Cœtum pro eodem.	ibid.
			Ad Regem Siciliæ pro dicto Episcopo.	ibid.
		26	Quod Machlinenses non præstant Scotis Auxilium.	p. 766
		1 *Maii*	Litera Ducis Brabantiæ, quod Scoti in ejus Terrâ non receptentur.	ibid.
		10	Pro Henrico de Burgherghs.	p. 767
		12	Pro Johanne de Bermyngham.	ibid.
		14	Contra juris Regii impugnatores.	p. 768
			Ad Cardinalem Judicem, quòd supersedeat Processibus, Coronæ Regis præjudicialibus.	p. 769
			De eodem Negotio.	p. 770
		17	Ad Literas Regis de Scotis non receptandis respondetur, quod Terra Flandriæ communis est universis; ubi Robertus de Brus Rex Scotiæ intitulatur.	
			Ejusmodi Responsum, per Burgenses de Bruges.	p. 771
		22	Responsum Burgensium de Yprâ, de eodem negotio.	ibid.
		24	Diversæ Potestates super homagio faciendo.	p. 772
			Recognitio Homagii, pro Ducatu de Aquitaniâ.	ibid.
			De Homagio, Regi Franciæ nondum facto, excusando.	p. 773
			De Homagio pro Comitatu Pontivi.	ibid.
			Ad Regem Franciæ, de Credentiâ.	ibid.
			De die & loco, ad Homagium faciendum, præfigendis.	ibid.
		30	Super Adhærentibus Edwardo de Brus.	p. 774
		4 *Jun.*	De Wallensibus levandis, contra Scotos.	ibid.
		5.	Pro Comite Lancastriæ, super Portione Comitatûs Provinciæ sibi concessâ.	p. 775
			Pro Magistro Rogero de Northburgh.	p. 776
		6	Ad Papam, contra Scotos; & de Dissensionibus in Regno sublatis.	p. 777
		7	Pro Edmundo de Bermengeham, de Servitio in Hyberniâ.	ibid.
1319	12 *Edv.* 2.	7 *Junii*	De Jure Regio manutenendo.	p. 778
		8	Super Debitis Antonii nuper Episcopi Dunelmensis.	p. 779
			De iisdem.	p. 780
			Ad Papam, super annuo censu.	ibid.
			Consimiles, ad Cardinalium Cœtum.	p. 781
			Ad Regem Siciliæ.	ibid.
			De Finibus faciendis.	ibid.
			Pro Johanne de Wrotham.	ibid.
		9	Super Collatione Præbendæ.	p. 782
			De Pensionibus concedendis.	p. 783
		12	Ad Regem Norwegiæ.	ibid.
		20	Rex regratiatur Papæ, super Canonizatione Thomæ de Cantilupo.	p. 784
		1 *Julii.*	De Hominibus per Comitem Lancastriæ contra Scotos ducendis.	ibid.

A. 13. E. 2.

A. D.	A. R.	Mense		
	13 *Edv.* 2.	12	Contra Usurpationes Papales.	p. 784
		19	De Beneficiis, in Scotiâ, concessis.	p. 785
		20	De orando pro Rege.	p. 786
			De mutuo habendo a Clero.	p. 787
			Pro Nicholao Hostiensi Episcopo.	p. 788
		12 *Aug.*	Pro Radulpho de Monte Hermerii.	p. 789
		18	Pro Antonio Pessaign.	ibid.
			Pro præfato.	ibid.
			Super prædicto, de angustiis liberato.	ibid.
		16 *Oct.*	De Gladiis non portandis.	p. 790
		20	De Inhibitione Torneamenti apud Eggelfeld.	ibid.
			De Inhibitione prætactâ.	p. 791
		24	De Conductu, pro Scotis.	ibid.
		25	Pro Willielmo de Monte acuto.	ibid.
		26	Super Cancellario, & Magno Sigillo Regis.	p. 792
		2 *Nov.*	Pro Dispensatione super Maritagio inter Regis Primogenitum, & Filiam Comitis Hollandiæ.	ibid.
			Ad Cardinales de prædictâ Dispensatione.	p. 793
			Ad Regem Siciliæ, de eâdem.	ibid.
			Pro Magistro Henrico de Burghash, in Episcopum Wintoniæ præficiendo.	ibid.
		5	Pro Thomâ de Rivariis, in Episcopum Sancti Andreæ promovendo.	p. 794
		6	Ne quis trahatur in Placitum extra Regnum.	p. 795
			De Regimine Vasconiæ commisso.	ibid.
		9	Pro Henrico de Burgash.	p. 796
			Ad Cardinales, pro eodem.	ibid.
			Ad Nuncios in Curiâ Romanâ de præfato.	p. 797
		15	Bulla de Potestate Fulminandi contra Robertum de Brus.	ibid.
		23	Ad Cives Bajonæ.	p. 801
		25	De Villis per Scotos combustis.	ibid.
		27	Litera Regis Franciæ, super querimoniâ Mercatorum.	p. 802
		1 *Dec.*	De Potestate Tractandi cum Scotis super Treugâ.	p. 803
			De Treugâ prædictâ firmandâ, per Juramentum.	ibid.
			De Potestate tractandi super Pace cum Scotis.	p. 804
			De Pace prædictâ, per Juramentum vallandâ.	ibid.
			De Custodibus, pro Treugâ antedictâ, assignandis.	ibid.
			De Conductu pro Nunciis Scotiæ.	p. 805
			Pro iisdem.	ibid.
		4	Ad Papam, super Negotiis prælibatis.	p. 806
			De interessendo Parliamentis Franciæ pro defensione jurium Regis.	ibid.
		5	Ad Papam iterum, pro Henrico de Burghash.	p. 807
			Iterum ad Cardinales, pro eodem.	p. 808
1320		6 *Jan.*	De inhibitione Torneamenti apud Dunstaple.	ibid.
			De arestando Præsumentes torneare.	p. 809
		7	De Salvo Conductu pro Scotis.	ibid.
		8	Bulla Excommunicationis, super morte Johannis de Comyn.	p. 810

Altera

Index Chronologicus.

A. D.	A. R.	Menſe		
1320	13 Edw. 2.	Jan.	Altera, contra Invaſores Hiberniæ.	ibid.
		10	Ad Papam, ſuper redemptione Rogeri de Stanegrave.	p. 812
			Ad Cardinales pro eodem.	ibid.
			De Privilegiis, præfato Rogero concedendis.	ibid.
		11	Ad Regem Franciæ reſponſoria.	p. 813.
		12	Pro Caſſalenſi Archiepiſcopo, de Debitis.	ibid.
		15	Pro Henrico de Burgherſh.	p. 814
			Ad Cardinales, pro eodem.	p. 815
			Ad Nuncios Regis, pro eodem.	ibid.
		24	De Cuſtodibus Treugarum aſſignatis.	p. 816
			Super dictis Treugis, de Caſtro commiſſo.	p. 817
		28	De Conductu pro Comitiſſâ de Fyff.	ibid.
		19 Feb.	Ad Regem Franciæ de mutuâ Viſione.	p. 818
		20	De Hoſpitiis providendis.	ibid.
		25	Ad Regem Franciæ de iiſdem.	ibid.
		28	De Regimine Vaſconiæ commiſſo.	p. 819
			De Exceſſibus in Vaſconiâ.	ibid.
			De inhibitione Torneamenti.	p. 820
		6 Mar.	Iteratæ Preces pro Henrico de Burghaſh.	ibid.
			Ad Cardinales pro eodem.	p. 821
		13	De non moleſtando Præbendarium Regis.	ibid.
		14	De Pardonatione pro Juſtis.	p. 822
		15	Super mutuâ viſione antedictâ.	ibid.
			Ad Regem Franciæ de Credentiâ.	ibid.
			Ad Papam, de Credentiâ.	p. 823
			Ad Cardinales, Fratrem & Nepotem Papæ.	ibid.
		16	Pro Antonio Peſſaigne, ad Regem Franciæ.	p. 824
			Pro dicto Antonio, ad Papam.	ibid.
			Ad Cardinales pro eodem.	ibid.
			Pro memorato Antonio, ad Regem Siciliæ.	p. 825
		25	De Penſione conceſsâ Cardinali.	ibid.
		1 Apr.	Regis Franciæ Literæ de Conductu.	ibid.
		8	De Orando pro Rege.	p. 826
		11	De Pardonatione in facto Juſtarum.	ibid.
		16	De Proteſtatione Regis, & Renunciatione Rigandi de Aſſerio, Epiſcopi Wintonienſis, ſuper Temporalitate dicti Epiſcopatûs.	p. 827
		17	De Reſtitutione Temporalium Epiſcopatûs prædicti.	p. 828
			De ſpeciali Gratiâ, pro Cardinalibus benificiatis.	p. 829
		25	De conducendo Scotos per Regnum.	ibid.
		26	De Notariis Imperialibus non admittendis.	ibid.
			Contra dictos Notarios.	p. 830
		28	Ad Regem Franciæ, ſuper ſecretis negotiis.	p. 831
			Pro Johanne de Wrotham.	ibid.
			Pro eodem Johanne.	p. 832
			De Protectione pro Cardinali.	ibid.
		8 Maii.	Super Diſſenſionibus Abbatis Villæ.	ibid.
			Super Diſſenſionibus prædictis.	p. 833
		23	De Providentiis in partibus tranſmarinis.	ibid.
		27	De Præfectione Henrici de Burghaſh in Epiſcopum Lincolnienſem.	ibid.
		3 Junii	De Hoſpitiis providendis.	p. 835
		4	De Cuſtode Regni conſtituto.	ibid.
		5	De Vinis providendis.	ibid.
		7	De inhibitione Torneamenti apud Leyceſtriam.	ibid.
		11	Renovatio Conductûs, pro Rege.	p. 836
		18	De procedendo contra Torneantes.	ibid.
			Ne quis armatus accedat coram Juſticiariis.	p. 837
			Contra Juris Regis impugnatores.	p. 838
		19	De Transfretatione Regis.	ibid.
		25	De promovendo ad Epiſcopatum Dumblanenſem.	p. 839
	14 Edw. 2.		A. 14. E. 2.	
		22 Jul.	De Reditu Regis.	p. 840
			Super Ceſſione Epiſcopatûs.	ibid.
		26	De Licentiâ datâ Comiti Sabaudiæ.	ibid.
		6 Aug.	Aſſignatio diei ad tractandum cum Flandrenſibus.	p. 841
1320	14 Edw. 2.	6 Aug.	De Conductu, pro Nunciis Comitis Flandriæ.	ibid.
			Pro Archiepiſcopo Rothomagenſi.	p. 842
			De Nova Gemuâ conſtruendâ.	ibid.
		7	De Cuſtodiis Caſtrorum in Vaſconiâ.	p. 844
			Pro hominibus Ambiani.	ibid.
			De Miraculis Thomæ Herefordenſis Epiſcopi.	p. 145
			Pro Archiepiſcopo Ardmacanenſi.	ibid.
		8	Pro Albanenſi Epiſcopo Cardinali.	ibid.
		9	Pro Rogero de Northburgh.	p. 846
			Pro dicto Rogero.	ibid.
		10	Bulla, ad Pacem cum Scotis, hortatoria.	ibid.
		14	Ad Comitiſſam Hollandiæ.	p. 847
		18	Super tractatis inter Nuncios Roberti de Brus & Papam.	p. 848
		27	Pro Rogero de Northburgh, ad Cardinalatum ſublimando.	p. 849
			Ad Cardinales pro eodem.	p. 850
			De prædicando Saracenis.	p. 851
		28	De orando pro Rege.	ibid.
		15 Sep.	De tractando cum Scotis.	ibid.
		1 Oct.	Super Diſcordiis, cum Flandrenſibus, ſedandis.	p. 852
		5	Ad Regem Franciæ, de tractatu cum Roberto de Brus.	p. 853
		6	Super tractatu prælibato.	p. 854
		7	Contra Uſurpationes Papales.	ibid.
			Ad Cardinales ſuper dicto Negotio.	p. 855
		8	Pro ſubditis Ducis Britanniæ.	p. 856
		11	De Antonio Peſſaigne & Totto Guidi.	p. 857
		14	Super dicto Negotio.	ibid.
		24	De Conductu pro Uxore Alexandri de Cumyn.	ibid.
		1 Nov.	De Villâ de Rypon redemptâ.	p. 858
		9	Super Diſpenſatione Matrimonii cum Filiâ Comitis Hollandiæ.	p. 859
		10	De Reſtitutione, Cardinalibus ſpoliatis, faciendâ.	ibid.
		11	Super Tractatu cum Roberto de Brus, ad Papam.	p. 860
		16	Pro Fratre Papæ & Nepotibus.	ibid.
			De Aſſenſu Parliamenti non obtento, ad Perpetuitates pro annuitatibus concedendas.	p. 861
		17	De Conductu, pro Scotis.	ibid.
			De Scotis, ad pacem recipiendis.	p. 862
		18	Super Negotio Præbendæ.	p. 863
		20	De Feretro Sancti Thomæ Herefordenſis.	ib.
		24	Ad Ducem Britanniæ.	p. 864
		11 Dec.	De Foriſfacturis Scotis Pardonatis.	ibid.
		12	Pro Societate Bardorum contra Hoſpitalarios.	p. 865
1321		12 Jan	Pro Monacho de Cupre, ex parte Roberti de Brus, in Angliam miſſo.	ibid.
		13	Super Negotiis Comitiſſæ de Fyfe.	p. 866
		14	Super Confœderationibus in Civitate Londoniæ.	ibid.
		19	Commiſſio ad tractandum de pace cum Roberto de Brus.	ibid.
		24	Pro Curſore Regis Franciæ.	p. 867
		30	De Congregationibus non faciendis.	ibid.
		11 Feb.	Pro Nunciis Regis Franciæ, de Conductu.	p. 868
		16	De Conductu, pro Nuncio Papæ.	p. 869
		20	Super Diſcordiis inter ſubditos Regis & ſubditos Ducis Britanniæ.	ibid.
		24	De Tranſlatione Thomæ, quondam Herefordenſis Epiſcopi.	p. 870
		1 Mar.	Pro Licentiâ audiendi Leges Civiles.	ibid.
		4	Super Exceſſibus Roberti de Brus, & de Cenſuris gravandis.	ibid.
			De Negotiis prædictis, & de Tractatu pacis.	p. 871
		7	De orando pro Rege.	p. 872
		10	Pro Epiſcopo Dunolmenſi.	ibid.
		12	Ad L. de Fliſco Cardinalem, de eodem	p. 873
			Ad Regem Siciliæ, pro eodem.	ibid.
		28	Ad Regem Aragonum.	p. 874
		29	Pro Diſpenſatione Matrimonii, inter Comitem Pembrochiæ, & Mariam de Sancto Paulo.	ibid.
			Super dictâ Diſpenſatione.	p. 875
		30	Super Diſpenſatione pro Regis Primogenito, & Filia Comitis Hollandiæ.	ibid.

Index Chronologicus.

A. D.	A. R.	Menſe		
1321	14 *Edv.* 2.	30 *Mar.*	Ad Reginam Franciæ, de Principiſsâ Achaiæ raptâ.	p. 876
			Ad Regem Siciliæ, de eadem.	ibid.
			Ad Papam, ſuper raptu memorato.	ibid.
			Contra Uſurpationes Papales.	p. 877
			De Exceſſibus Epiſcopi Condomii.	ibid.
		21 *Apr.*	De Pace conſervandâ; Et de falſis Rumoribus non audiendis.	p. 878
			De Inventoribus Rumorum compeſcendis.	p. 879
		3 *Maii*	De Scotis dearreſtandis.	ibid.
		4	Ad Regem Franciæ, ſuper Navibus captis.	p. 880
			Super Venditione Domûs factâ G. Cardinali, quæ Lupanar Vilium Mulierum exiſtebat.	ibid
		12	Contra Raymundum de Coſmedin Cardinalem.	p. 882
			Litera Regis ad Cardinalem prætaxatum.	ibid
		14	Pro Nuncio Regis Franciæ, ſuper Servitio impenſo, in Tractatu cum Roberto de Brus.	p. 883
			Ejuſmodi, pro eodem.	ibid.
			Pro Epiſcopo Munatenſi, de dicto Negotio.	ibid.
			Ejuſmodi Litera ad Cardinales, pro eodem.	p. 884
			Super Tractatu memorato.	ibid.
		21	De Officio Majoratûs Londoniæ Replegiato.	p. 885
		24	Pro Comitiſsâ de Fyfe.	ibid.
			De Treugâ cum Duce Britanniæ.	ibid.
		4 *Julii.*	De Juribus Regiis conſervandis.	p. 886
		5	Pro Cancellario & Magiſtris Univerſitatis Cantebrigiæ.	p. 887

A. 15. E. 2.

A. D.	A. R.	Menſe		
	15 *Edv.* 2.	24 *Jul.*	Pro Rogero de Northburgh.	p. 887
		9 *Aug.*	Pro dicto Rogero, ad Cardinales.	p. 888
			Ad Regem Siciliæ, pro Rogero memorato.	p. 889
		12	Pro Archiepiſcopo Rhothomagenſi.	ibid.
		20	Pro Burgenſibus de Sancto Omero.	p. 890
			Pro Bartholomeo de Badelſhmere.	ibid.
			Ne quis occaſionetur, pro Exceſſibus in proſecutione Hugonis le Deſpenſer.	p. 891
		25	De Proceſſibus contra Scotos.	ibid.
			Ad Cardinales, ſuper Proceſſibus memoratis.	p. 892
			De Caſtro de Harbotel diruendo.	p. 893
			De Auxilio, ad dictum Caſtrum diruendum.	ibid.
			De Captione Dromondæ de Janua.	p. 894
		26	Pro Eccleſiâ Enachdunenſi.	p. 895
		1 *Oct.*	De Narratoribus Rumorum capiendis.	p. 896
		8	Ad Papam, pro Licentiâ loquendi.	ibid.
		16	De veniendo ad Regem, ad Caſtrum de Ledes.	p. 897
			De Proclamatione faciendâ, quòd, non Guerræ causâ, Rex ad dictum Caſtrum ſe tranſfert.	p. 898
		17	Super obſidione Caſtri prædicti.	ibid.
		11 *Nov.*	De Caſtro Warwicæ obſidendo.	p. 899
			De Conventu apud Doncaſtriam.	ibid.
		12	De non intereſſendo conventui prædicto.	p. 900
		15	De pace conſervandâ.	p. 901
		18	De areſtando Publicatores Rumorum.	p. 902
		25	Pro ſervientibus Comitiſſæ de Fyfe.	ibid.
		26	De Jure Regio manutenendo.	ibid.
			Ad Cardinales, de præfato Jure.	p. 903
		28	De veniendo ad Regem perſonaliter.	ibid.
		30	Ad Epiſcopos in Conventione.	p. 904
			De non permittendo ſuſpectos ingredi Londoniam, durante Concilio.	ibid.
			De Pace conſervandâ.	ibid.
			De aggrediendo Inſurgentes contra Regem.	p. 905
			Pro Roberto de Baldok.	p. 906
		6 *Dec.*	De Treugâ cum Britanniâ.	p. 907
			De Conductu, pro Nunciis ab Adhærentibus Comitis Lancaſtriæ.	ibid
		8	Pro Hugone le Deſpenſer.	ibid.
1321	15 *Edv.* 2.	8 *Dec.*	Ad Papam, de Credentiâ.	p 908
			De Negotiis cum Papâ tractandis.	p. 909
			Contra Epiſcopum Lincolnienſem.	ibid.
		11	Ad Cardinales, de Credentiâ.	p. 910
		12	Pro Civitate Condomii.	p. 911
			Contra Epiſcopum Condomii.	p. 912
			Ad Papam, contra eundem.	ibid.
			Ad Cardinalem, contra præfatum.	p. 913
			Ad Papam, ſuper expeditione, & ſuper qualitate Nunciorum.	ibid.
			Pro Willielmo de Ayremin, de Jure Regio manutenendo.	p. 914
			Ejuſdem Argumenti, ad Cardinales.	p. 915
		13	De Juribus Regiis conſervandis.	ibid.
		17	Civitatibus Aquitaniæ, pro Subſidio.	p. 916
		20	Contra Epiſcopum Condomii.	p. 917
		22	Pro Magiſtro Roberto de Baldok.	p. 918
		24	Pro eodem Roberto.	ibid.
			Iterùm pro eodem.	p. 919
1322		4 *Jan.*	Pro Rogero de Northburgh, & de Brigâ inter Regem, & Cardinalem.	p. 920
			Ad Cardinales pro dicto Rogero.	p. 921
			Ad Regem Siciliæ certificatoria, Vannum Fortigaio non eſſe de Gibellinis,	ibid.
			Ad Papam, pro dicto Vanno.	p. 922
			Adhuc pro Vanno ſupradicto.	ibid.
			Pro Epiſcopo Wyntonienſi.	ibid.
		5	Ad Regem Franciæ, pro dicto Epiſcopo.	p. 923
			Ad Comitem Valeſii pro præfato.	ibid.
		15	De Comburentibus Bruggenorth capiendis.	ibid.
		16	De Conductu, pro Nuncio Adhærentium Comitis Lancaſtriæ.	p. 924
		8 *Feb.*	De non adhærendo Regi Contrarientibus.	ibid.
			De Officio Majoritatis Londoniæ Replegiato.	p. 925
		9	De Tractando cum Scotis.	p. 926
		16	De Conductu, & de tractatis, inter Scotos, & Regis contrarientes.	ibid.
			Pro Rege profecturo contra Obſidentes Caſtrum de Tykhull.	p. 927
			Ad Regem Franciæ, & alios Principes, pro Auxilio præſtando.	p. 929
		18	Ad Gentes Aquitaniæ de Auxilio.	p. 930
		19	Super Conductu, pro hominibus ad Arma de Ducatu Aquitaniæ.	ibid.
		25	De Rebellione Magnatum, & Scotorum invaſione.	ibid.
			Ejuſdem Argumenti, ad Cardinales.	p. 932
		28	Pro Rogero de Northburgh, in Epiſcopum Lichfeldenſem promoto.	p. 933
		3 *Mar.*	De Orando pro Rege.	ibid.
		11	De Comite Lancaſtriæ, & ſibi adherentibus areſtandis.	ibid.
		18	De Rebellione Comitis Lancaſtriæ, & ſucceſſibus Regis.	d. 934
			Ad Cardinales, de Credentiâ.	p. 935
		19	Super Præbendâ, de non moleſtando.	ibid.
		20	Pro Willielmo de Ayremynne.	ibid.
			Ad Cardinales, pro eodem.	p. 936
		22	De Portubus Cuſtodiendis.	ibid.
			De Proceſſu contra Comitem Lancaſtriæ.	ibid.
		23	De Terris, nuper Comitis Lancaſtriæ, datis.	p. 940
			De Terris, nuper Rogeri de Clifford, Johannis de Moubray, & Rogeri Damori, datis.	ibid.
		24	De Caſtris, &c. quæ nuper fuerunt Thomæ Comitis Lancaſtriæ, & adhærentium, cuſtodiendis.	p. 941
		25	Pro Andreâ de Hartcla, in Comitem Karlioli exaltato.	p. 943
			De Rebellione extinctâ: de Invaſione per Scotos; & de Proceſſibus aggravandis	p. 944
		26	De Servitio, Cornubienſium non præſtito.	ibid.
		2 *Apr.*	Ad Gentes Aquitaniæ, pro Auxilio.	p. 945
			Ad eaſdem pro Baliſtariis, & hominibus ad Lanceas.	p. 946
			De Capitale Conductore eorum.	ibid.
		12	De Tractatu cum Flandrenſibus.	p. 947
		13	Super Conſecratione Epiſcopi Lichfeldenſis.	p. 948
			De dictâ Conſecratione, ad Cardinales.	ibid.
		14	De Fœdere cum Rege Aragonum.	ibid.
			De Exceſſibus, in Aquitaniâ, reformandis.	p. 949

A. D.	A. R.	Menſe		
1322	15 *Edv.* 2.	14 *Apr.*	De Exceſſibus præfatis.	ibid.
		20	De Malitiis Flandrenſium reformandis.	ibid.
		3 *Maii*	De Perturbatoribus Pacis excommunicandis.	p. 950
			De Relaxatione Juramenti, contra Hugonem le Deſpenſer.	ibid.
		6	De Tractatu cum Flandrenſibus reſumendo.	p. 951
		7	De Navigio parando, contra Flandrenſes.	ib.
		11	Forma Prorogandi Servitium Summonitum.	p. 952
			Ad Prælatos.	ibid.
			Ad Magnates.	ibid.
		15	De prædictâ Prorogatione publicandâ.	p. 954
			Ad Magnates Vaſconiæ de prædictâ Prorogatione.	ibid.
		20	De Scotis ad Voluntatem Regis accipiendis.	p. 955
		23	Bulla Conceſſionis, Poſſeſſionum Templariorum Fratribus Sancti Johannis Jeruſalem factæ.	p. 956
		4 *Junii.*	Ad Regem Franciæ, de Attemptatis per Miniſtros emendandis.	p. 959
		13	Pro Andreâ de Harcla de Reſiſtendo Scotis.	ib.
		20	De Novitatibus in Inſula Oleronis attemptatis.	p. 960
		2 *Julii*	Pro Andreâ de Harclâ, de Hominibus inter Ætates congregandis.	ibid.
		4	De Intendendo Henrico de Bellomonte.	p. 961
			De Animalibus ad Comitatum Eborum ducendis.	p. 962
			De Terris & Tenementis, nuper Inimicorum Regis, ad firmam dimittendis.	ibid.

A. 16. E. 2.

A. D.	A. R.	Menſe		
	16 *Edv.* 2.	9 *Julii.*	De Terris, J. de Moubray, & B. de Badelſmere, datis Alianoræ le Diſpenſer.	p. 964
			De Providendo Immunitati Eccleſiæ, & Libertatis Dunolmenſis.	ibid.
		3 *Aug.*	Ad Papam, de Rebellione in Angliâ refrænatâ; & ſuper Gravaminibus in Curiâ Romanâ.	p. 965
		4	De Gravaminibus antedictis ad Cardinales.	p. 966
			Pro Sententiis contra Scotos aggravandis.	p. 967
		7	Pro Gaucelino Cardinali.	ibid.
		8	De die Detruncationis Capitis Comitis Lancaſtriæ.	p. 968
			Ad Galhardum Cardinalem, de Gravaminibus.	ibid
			Ad Cardinales, de iiſdem.	p. 969
			Ad Cardinalium Cœtum, ſuper Annuo Cenſu, ſuper Sententiis contra Scotos, & Gravaminibus in Curiâ Romanâ.	p. 971
			De Terris aſſignandis Fratri & Nepotibus Papæ.	ibid.
		15	De Archidiaconatu Richmundiæ.	p. 972
		2 *Sept.*	Super Promotione Epiſcopi Lichfeldenſis,	ib.
		15	De intendendo Andreæ de Hartcla.	p. 973
		18	De Elongatione Treugæ cum Duce Britanniæ.	p. 974
			De Concilio tenendo apud Rippon.	ibid.
		20	Super Invaſione per Scotos.	p. 975
		28	Super Motibus & Brigis in Vaſconiâ.	ibid.
		15 *Oct.*	De Privato Sigillo amiſſo.	p. 976
		21	De Elongatione Treugæ, inter Marinarios Angliæ & Britanniæ.	p. 977
		27	De Privato Sigillo reperto.	ibid.
			Pro Comite Richmundiæ per Scotos capto.	p. 978
		28	De Domibus datis Roy de North, Miniſtrallo Regis.	ibid.
		30	De Parliamento apud Eborum tenendo.	ibid.
		31	Ad Papam, de attemptatis reformandis.	p. 979
		4 *Nov.*	Super Bajulatione Crucis, pro Archiepiſcopo Cantuarienſi.	ibid.
		4 *Dec.*	Super Collatione Præbendæ, Galhardo Cardinali.	p. 980
			Super dictâ Cardinalis Præbendâ, Præcentoriâ, & Archidiaconatu.	ibid.
			Ad Cardinalem prædictum.	p. 981
1322	16 *Edv.* 2.	4 *Dec.*	Ad Comitem Flandriæ, ſuper Treugâ.	ibid.
		10	Ad Regem Franciæ, ſuper quodam Areſto.	ibid.
		23	De Intendendo Reginæ.	p. 982
		28	De Conductu pro Hominibus Domini de Sulliaco.	ibid.
		30	De Torneantibus Attachiandis.	ibid.
1323		8 *Jan.*	De Tractatu cum Scotis, inconſulto Rege, non habendo.	p. 983
			Ad Andream de Hartcla ſuper Tractatu prælibato.	p. 984
		18	Ad Papam, pro nonnullis Diſpenſationibus.	ibid.
		20	Ad Regem Franciæ, ſuper Dromondâ captâ.	p. 985
		30	Super reformatione Status Vaſconiæ.	p. 986
			De Reformatione prædictâ.	p. 987
			Ad Prælatos Vaſconiæ, de Subſidio.	ibid.
		1 *Feb.*	De Andrea de Hartcla areſtando.	p. 988
		2	Contra Epiſcopos Rebellibus Adhærentes.	p. 989
			Ad Cardinales, contra dictos Epiſcopos.	ibid.
			Super Exceſſibus in Vaſconiâ.	p. 990
		8	Pro Rege, de Confeſſore habendo.	p. 991
			Ordinationes ſuper Regimine Vaſconiæ.	ibid.
			De Ordinationibus prædictis.	p. 993
		9	De Comite Kantiæ, Locum tenente Regis in Marchiâ Scotiæ conſtituto.	ibid.
		10	Epiſcopo Dunolmenſi, increpitoria.	p. 994
		12	Super Andreæ de Hartcla Confœderatione cum Scotis.	ibid.
			Ad Papam, de Jure Regis ad Portiones Provinciæ, & Forcalquerii.	p. 995
		15	Super Comite Richmundiæ, & Domino de Sulliaco liberandis.	ibid.
		16	Contra Brigas in Romanâ Curiâ.	p. 996
		18	Ad Regem Siciliæ ſuper Portionibus Provinciæ & Forcalquerii reſtituendis.	ibid.
		26	Super Treugâ cum Flandrenſibus.	p. 997
			De dictâ Treugâ Proclamandâ.	p. 998
			De orando pro Rege.	ibid.
		27	De Judicio, ſuper Andrea de Hartcla Pronunciando.	p. 999
		4 *Mar.*	De Terris, quæ fuerant Andreæ de Hartcla, conceſſis.	1000
			Ad Papam, de Credentiâ.	p. 1001
			Ad Archidiaconum Lincolnienſem, de Credentiâ.	ibid.
		14	De Sufferentiâ cum Scotis.	ibid.
			De dictâ Sufferentiâ conſervandâ.	p. 1002
		15	Ad Regem Franciæ, de Credentiâ.	ibid.
			Ad præfatum Regem contra Epiſcopum Lincolnienſem.	ibid.
		24	Litera Roberti de Brus, ſuper Tractatu cum Rege Angliæ.	p. 1003
			Litera Papæ, ſuper Mercatore ſpoliato.	p. 1004
		1 *Apr.*	De Tractando cum Scotis.	ibid.
			De Conductu, pro Nunciis, ſuper Tractatu prælibato.	p. 1005
		4	Ad Regem Franciæ, ſuper injuſtis Attemptatis in Vaſconiâ.	ibid.
			Super Gravaminibus antedictis.	p. 1006
		5	De Treugâ cum Flandrenſibus.	ibid.
		6	De Flandrenſibus non moleſtandis.	p. 1007
			De Poteſtate Treugas cum Scotis prorogandi.	ibid.
		7	De orando pro Rege.	p. 1008
		10	Johannis de Inſula Relaxatio, pro Communitate Venetiarum.	ibid.
		11	Papa ad Regem, pro Abbate Cluniacenſi.	p. 1009
		12	Super Gravaminibus, per Miniſtros Regis Franciæ in Vaſconiâ.	p. 1010
		13	Ad Papam, contra Lincolnienſem, & Bathonienſem, Epiſcopos.	ibid.
			Super Exceſſibus Abbatiſſæ Monaſterii Xantonienſis.	p. 1011
		16	Pardonatio Regiâ pro Venetis.	ibid.
		17	Summonitio Navium Quinque Portuum.	p. 1012
		18	De non moleſtando Flandrenſes.	ibid.
		19	Ad Regem Franciæ, ſuper dilationibus in Pecuniâ ſolvendâ.	p. 1013
		20	Ad eundem ſuper Cuſtumarum Exactione.	p. 1014
		26	Ad Papam, pro Roberto de Baldock,	p. 1015
		27	Ad Cardinales pro dicto Roberto,	ibid.

Index Chronologicus.

A. D.	A. R.	Mense		
1323	16 *Edv.* 2.	29 *Apr.*	De Prorogatione Sufferentiæ cum Scotis.	p. 1016
			De Securitate pro Comite de Muref.	p. 1017
		12 *Maii*	Super ſtatu & Regimine Vaſconiæ.	p. 1018
		21	Contra Epiſcopum Condomii.	ibid.
		28	Pro Roberto de Baldok, Commendatoria.	p. 1019
			Ad Cardinales, pro eodem.	p. 1020
			Super Brigâ ſedandâ, & Roberto de Baldock præficiendo.	p. 1021
			Super Exceſſibus in Vaſconiâ.	ibid.
		30	De Henrico de Bellomonte Priſonæ commiſſo, propter conſilium negatum.	ibid.
			Forma Treugæ cum Roberto de Brus.	p. 1022
			De dictâ Treugâ publicandâ.	p. 1024
		1 *Junii*	De Conductu, pro Nunciis Scotiæ.	p. 1025
			De Sacramento recipiendo, ſuper Treugâ antedictâ.	ibid.
			De dictâ Treugâ Cuſtodiendâ.	p. 1026
			Ad Magnates Hiberniæ, de non veniendo in Expeditione Guerræ Scotiæ,	p. 1027
		2	Ad Nobiles Vaſconiæ, de non veniendo in Expeditione prædictâ.	ibid.
		4	Pro Nunciis Regis Majoricarum.	p. 1028
			Litera ad Regem prædictum.	ibid.
		5	Pro Comite Richmundiæ in Scotiâ Captivo.	p. 1029
			Pro Comite Pembrochiæ contra Citationes Papales.	ibid.
1323	16 *Edv.* 2.	6 *Junii*	Ad Comitem de Valoys, ſuper Matrimonio per ipſum propoſito.	ibid.
			Ad Regem Franciæ, ſuper Matrimonio prætacto.	p. 1030
		7	Forma Treugæ per Robertum de Brus Signatæ, imprimis prætermiſſo, ſed ad finem Titulo Regis expreſſato.	ibid.
			Pro Roberto de Baldok.	p. 1031
		9	Pro Mareſcallo Franciæ.	p. 1032
		20	Super Johanne de Stratford, in Epiſcopum Wintonienſem evecto.	ibid.
		28	Super Rumorem, Thomam nuper Comitem Lancaſtriæ Miraculis corruſcare.	p. 1033
		4 *Julii.*	Super Nepote Comitis Sabaudiæ, in Epiſcopum Wintonienſem nominando.	p. 1034

A. 17. E. 2.

A. D.	A. R.	Mense		
	17 *Edv.* 2.	8	Ad Papam, de revocando Proviſionem Johannis de Stratford in Epiſcopum Wintonienſem.	p. 1035
			Ad Cardinales, contra dictum Johannem.	ibid.

CONVEN-

CONVENTIONES, LITERÆ, ET ACTA PUBLICA.

De Pace Regis proclamanda.

A.D. 1307. An. 1. E. 2. COME le Treſnoble Prince, Sire Edward, qui eſtoit n'adgueres Roi d'Engleterre, ſoit à Deu commande: è noſtre Seignur, Sire Edward, Son fiuz, & Son heir, ſoit ja Roi d'Engleterre par deſcente de heritage; A.D. 1307.

Clauſ. 1. E. 2. m. 18. d. Nous vous mandoms, & comandoms depar noſtre dit Seigneur le Roie, qui ore eſt, qui deugard, qe ſa Pees ſoit tenue, & gardee par Son Roialme, & tot Son Poer.

Et defendoms à totes gentz, depar lui, que nul ne face choſe, que encountre ſa Pees ſoit, ſur la forfeiture & le peril que i apent.

Petrus de Gavaſton, menſe penultimo, in Exilium ab Edwardo Rege relegatus, a Rege Filio revocatus, necdum reverſus donatur toto Cornubiæ Comitatu; cum aliis Terris, Maneriis, Caſtris, Villis, Hundredis, & honoribus bene multis.

A.D. 1307. An. 1. E. 2. Cart. An. 1. E. 2. n. 24. REX Archiepiſcopis, Epiſcopis, Abbatibus, Prioribus, Comitibus, Baronibus, Juſticiariis, Vicecomitibus, Præpoſitis, Miniſtris, & omnibus Ballivis, & fidelibus ſuis ſalutem. A.D. 1307.

Sciatis nos dediſſe, conceſſiſſe, & hac cartâ noſtrâ confirmaſſe dilecto & fideli noſtro, Petro de Gavaſton, Militi, totum Comitatum noſtrum Cornubiæ, cum Caſtris, Villis, Maneriis, Hundredis, Dominiis, Homagiis, & Servitiis libere tenentium, redditibus, villenagiis, villanis, eorum catallis & ſequelis, feodis militum, advocationibus eccleſiarum, Abbathiarum, Prioratuum, Hoſpitalium, Capellaniarum, Feriis, Mercatis, Warennis, Wrecco Maris, & omnibus aliis libertatibus, liberis conſuetudinibus, juribus, & aliis rebus quibuſcunque, ad prædictum Comitatum ſpectantibus: Ac etiam officium Vicecomitis dicti Comitatûs, Stagnariam, & omnes mineras ſtagminis & plumbi, quæ fuerunt Edmundi, quondam Comitis Cornubiæ, in Comitatu prædicto.

Dedimus etiam, & conceſſimus præfato Petro Caſtrum noſtrum & Manerium de Lideford, cum pertinentiis:

Totam Moram & liberam Chaceam de Dertemore cum pertinentibus:

Villam Exon. cum pertinentibus:

Caſtrum, Villam & honorem de Knaresburgh, cum Libera Chacea de Knaresburgh, & omnibus aliis pertinentiis ſuis:

Maneria de Routheclyf & Aldburgh, cum membris & aliis pertinentiis ſuis:

Caſtrum, Villam & honorem de Walyngford, cum pertinentiis:

Manerium de Watlington, cum pertinentiis:

Manerium de Benſyngton, cum pertinentiis:

Quatuor Hundreda & dimidium Ciltriæ, cum pertinentiis:

Honorem de Sancto Valerico, cum pertinentiis:

Manerium de Beckeleye, cum Membris & aliis pertinentiis ſuis:

Caſtrum & Manerium de Mere, cum Membris & aliis pertinentiis ſuis:

Villam Ciceſtriæ, cum pertinentiis:

Manerium de Neuport juxta Walden, cum Membris & aliis pertinentiis ſuis:

Villam de Wilton, cum pertinentiis:

Manerium de Coſham, cum pertinentiis; & centum Libratas redditûs de Manerio de Lychelad, per manus Abbatis de Hayles & ſucceſſorum ſuorum annuatim percipiendas, cum toto ſervitio ejuſdem Abbatis, & ſucceſſorum ſuorum prædictorum, indè debito:

Ac etiam omnia alia Caſtra, Villas, Maneria, terras & tenementa, quæ præfatus Edmundus habuit & tenuit, die obitûs ſui, de perquiſito ſuo, & Anteceſſorum ſuorum, tam de donis & conceſſionibus Progenitorum noſtrorum quondam Regum Angliæ, quàm aliorum quorumcunque, in quibuſcunque Comitatibus Angliæ, cum Dominicis, Homagiis, ſervitiis liberè tenentium, redditibus, Villenagiis, Villanis, & eorum ſequelis, & catallis, feodis Militum, advocationibus Eccleſiarum, Abbathiarum, Prioratuum, Hoſpitalium, & Capellaniarum, unà cum Feriis, Mercatis, Warennis, Wrecco Maris, & omnibus aliis libertatibus, liberis conſuetudinibus, juribus, & aliis rebus quibuſcunque, ad prædicta Caſtra, Villas, Maneria, Honores, Hundreda, terras & Tenementa ſpectantibus quoquo modo:

HABENDA ET TENENDA eidem Petro, & hæredibus ſuis, de nobis, & hæredibus noſtris, cum omnibus ad prædicta, Comitatum, Caſtra, Maneria, Villas, Honores, terras & Tenementa, Hundreda, Officium Vicecomitis, Stagnariam, Mineras & Chaceas pertinentibus, ſicut prædictum eſt, IMPERPETUUM, adeò integrè ſicut præfatus Edmundus ea tenuit die obitûs ſui, & ſicut ad manus, celebris memoriæ, Domini E. quondam Regis Angliæ, Patris noſtri devenerunt;

FACIENDO nobis & hæredibus noſtris ſervitium feodorum trium Militum, pro omni ſervitio ad nos & hæredes noſtros indè pertinente.

Prætereà conceſſimus eidem Petro, quod omnia Caſtra, Maneria, Villæ, Honores, Terræ, Tenementa, Redditus & Hundreda, & Officium Vicecomitis Ruteland, cum feodis Militum, advocationibus Eccleſiarum, Abbathiarum, Prioratuum, Hoſpitalium, Capellaniarum, ſervitiis liberè tenentium, Villenagiis, Villanis eorum, Catallis & ſequelis, Feriis, Mercatis, Warennis, Wrecco Maris, & omnibus aliis libertatibus, liberis conſuetudinibus, juribus & aliis pertinentiis ſuis quibuſcunque, quæ Margareta, quæ fuit Uxor prædicti Edmundi, tenet in dotem de hæreditate noſtrâ, & quæ, poſt mortem ejuſdem Margaretæ, ad nos, vel hæredes noſtros reverti deberent, poſt deceſſum ejuſdem Margaretæ, præfato Petro & hæredibus ſuis remaneant IMPERPETUUM.

Et inſuper conceſſimus eidem Petro, quod centum ſolidatæ redditûs, quas Willielmus le Ken, ad vitam ſuam: Et centum ſolidatæ redditûs, quas Philippus de Kant, ad vitam ſuam: Et decem Marcatæ redditûs, quas Henricus de Ciceſtr. ad vitam ſuam, per manus Majoris & Communitatis Londoniarum, ex dono & conceſſione prædicti Edmundi percipiunt, de quodam redditu quinquaginta librarum de ripa Reginæ London. debito, & quæ poſt mortem prædictorum, Willielmi, Philippi & Henrici, ad nos & hæredes noſtros ſimiliter reverti deberent, poſt deceſſum prædictorum, Willielmi, Philippi & Henrici, remaneant eidem Petro & hæredibus ſuis IMPERPETUUM.

HABENDA ET TENENDA eidem Petro, & hæredibus ſuis, de nobis, & hæredibus noſtris, ſimul cum prædictis, Comitatu, Caſtris, Maneriis, Villis, Honoribus, Hundredis, Redditibus, Officiis Vicecomitum, Stagnariis & Mineris, & aliis quibuſcunque prænominatis, per ſervitium ſupradictum.

Volumus etiam & concedimus, pro nobis, & hæredibus noſtris, quòd præfatus Petrus & hæredes ſui IMPERPETUUM, habeant in prædictis, Comitatu, Caſtris, Maneriis, Villis, Honoribus, Hundredis, redditibus, Dominicis, Officiis Vicecomitum, Chaceis, Stagnariis, Mineris, & aliis ſupradictis quibuſcunque, omnes libertates, & liberas conſuetudines, quas præfatus Edmundus, die obitûs ſui, habuit, & quibus uſus fuit in eiſdem, & libertatibus, & liberis conſuetudinibus prædictis plenè gaudeant & utantur.

Quare Volumus & firmiter præcipimus, pro nobis, & hæredibus noſtris, quòd prædictus Petrus habeat & teneat, de nobis, & hæredibus noſtris, ſibi & hæredibus ſuis, prædictum Comitatum

Cornubiæ cum Caſtris, Villis, Maneriis, Hundredis, Dominiis, Homagiis & Servitiis liberè Tenentium, Redditibus, Villenagiis, Villanis eorum, Catallis & ſequelis, feodis Militum, Advocationibus Eccleſiarum, Abbathiarum, Prioratuum, Hoſpitalium, & Capellaniarum, Feriis, Mercatis, Warennis, Wrecco Maris, & omnibus aliis libertatibus, liberis conſuetudinibus, juribus, & aliis rebus quibuſcunque, ad prædictum Comitatum ſpectantibus:

Ac etiam Officium Vicecomitis dicti Comitatus, Stagnariam & omnes Mineras Stagminis & Plumbi, quæ fuerunt Edmundi quondam Comitis Cornubiæ in Comitatu prædicto:

Ac etiam prædicta, Caſtrum & Manerium de Lydeford, cum pertinentiis:

Totam moram & liberam Chaceam de Dertemore, cum pertinentiis: Villam Exon cum pertinentiis: Caſtrum, Villam & Honorem de Knaresburgh, cum liberâ Chaceâ de Knaresburgh, & omnibus aliis pertinentiis ſuis:

Maneria de Routheclyf & Aldburgh, cum Membris & aliis pertinentiis ſuis:

Caſtrum, Villam & Honorem de Walyngford, cum pertinentiis:

Manerium de Watlyngton, cum pertinentiis:

Manerium de Benſyngton, cum pertinentiis:

Quatuor Hundreda & dimidium Ciltriæ, cum pertinentiis:

Honorem de Sancto Valerico, cum pertinentiis:

Manerium de Bekeleye, cum Membris & aliis pertinentiis ſuis:

Caſtrum & Manerium de Mere, cum Membris & aliis pertinentiis ſuis:

Villam Ciceſtriæ, cum pertinentiis:

Manerium de Neuport, juxta Walden, cum Membris & aliis pertinentiis ſuis:

Villam de Wylton, cum pertinentiis:

Manerium de Coſham, cum pertinentiis:

Et prædictas centum Libratas redditûs de Manerio de Lychelad, per manus Abbatis de Hayles & ſucceſſorum ſuorum annuatim percipiendas, cum toto ſervitio ejuſdem Abbatis, & ſucceſſorum ſuorum prædictorum, inde debito:

Ac etiam omnia alia Caſtra, Villas, Maneria, Terras & Tenementa, quæ præfatus Edmundus habuit, & tenuit die obitûs ſui, de perquiſito ſuo, & Anteceſſorum ſuorum, tàm de donis & conceſſionibus progenitorum noſtrorum quondam Regum Angliæ, quàm aliorum quorumcunque, in quibuſcunque Comitatibus Angliæ exiſtant, cum omnibus ad ea, ſicut prædictum eſt, ſpectantibus quoquo modo IMPERPETUUM;

Faciendo nobis & hæredibus noſtris ſervitium feodorum trium Militum, pro omni ſervitio ad nos & hæredes noſtros inde pertinente.

Et etiam quod omnia Caſtra, Maneria, Villæ, Honores, Terræ, Tenementa, redditus, & Hundreda, & Officium Vicecomitis, in Comitatu Rotel. cum feodis Militum, advocationibus Eccleſiarum, Abbathiarum, Prioratuum, Hoſpitalium, Capellaniarum, Servitiis liberè tenentium, Villenagiis, Villanis, & eorum catallis & ſequelis, ſimul cum feriis, Mercatis, Warennis, Wrecco Maris, & omnibus aliis libertatibus, liberis conſuetudinibus, juribus & aliis pertinentiis ſuis quibuſcunque, quæ prædicta Margareta tenet in dotem de hæreditate noſtrâ, & quæ, poſt mortem ejuſdem Margaretæ, ad nos, vel hæredes noſtros reverti deberent, poſt deceſſum ejuſdem Margaretæ, præfato Petro & hæredibus ſuis remaneant IMPERPETUUM.

Et quod centum ſolidatæ redditûs, quas Willielmus le Ken ad vitam ſuam: & centum ſolidatæ redditûs, quas Philippus de Kantia, ad vitam ſuam: Et decem Mercatæ redditûs, quas Henricus de Cyceſtr. ad vitam ſuam, per manus Majoris & Communitatis London. ex dono & conceſſione prædicti Edmundi percipiunt, ut prædicitur; & quæ poſt mortem prædictorum, Willielmi, Philippi & Henrici, ad nos & hæredes noſtros ſimiliter reverti deberent, poſt deceſſum prædictorum, Willielmi, Philippi & Henrici, remaneant eidem Petro & hæredibus ſuis IMPERPETUUM,

Simul cum prædictis, Comitatu, Caſtris, Maneriis, Villis, Honoribus, Hundredis, redditibus, Officiis Vicecomitum, Stagnariis, & Mineris, & aliis ſupradictis quibuſcunque, per ſervitium ſupradictum.

Volumus inſuper & firmiter præcipimus, pro nobis & hæredibus noſtris, quod prædictus Petrus & hæredes ſui IMPERPETUUM habeant in prædictis Caſtris, Maneriis, Villis, Honoribus, Hundredis, redditibus, Dominiis, Officiis Vicecomitum, Chaciis, Stagnariis, Mineris, & aliis quibuſcunque prænominatis, omnes libertates, & liberas conſuetudines, quas præfatus Edmundus, die obitûs ſui, habuit, & quibus uſus fuit in eiſdem, ſicut prædictum eſt.

Hiis Teſtibus,

Henrico de Lacy Comite Linc.
Thoma Comite Lancaſtriæ.
Johanne de Warenna, Comite Surr.
Humfrido de Bohun, Comite Hereford & Eſſex & Conſtabulario Angliæ.
Edmundo Comite de Arundel.
Johanne de Britannia, Comite Richemund.
Adomaro de Valentia, & aliis.

Dat. per manum noſtram apud Dumfres, 6 die Auguſti, anno regni noſtri primo.

Pro Petro de Gavaſton, ſuper donatione prædicta.

A.D. 1307. An. 1. E. 2. P. 1. E. 2. p. 1. m. 17.

REX dilecto ſibi in Chriſto Abbati de Hales, ſalutem.

Cum, per Cartam noſtram, dederimus & conceſſerimus dilecto & fideli noſtro, Petro de Gavaſton militi, Comitatum Cornubiæ, cum pertinentiis, necnon omnia & ſingula maneria, terras & tenementa quæ Edmundus, quondam Comes Cornubiæ habuit in quibuſcumque Comitatibus Angliæ, prout in Cartâ noſtrâ prædictâ plenius continetur:

Vobis mandamus quod eidem Petro de quinquaginta Libris annuis, quas debetis pro Villa de Lichelade, quæ fuit prædicti Edmundi, & quam ad feodi firmam tenetis annuatim ſolvendam tanquam Domino veſtro, ſitis de cætero intendentes & reſpondentes.

Teſte Rege apud Dumfres, ſexto die Auguſti.

Ad Regem, de Temporalibus, Waltero Jorz, in Archiepiſcopum Armachanum Proviſione Papæ promoto, Reſtituendis.

A.D. 1307. A. 1. E. 2. Ex orig. tur.

CLemens Epiſcopus, ſervus ſervorum Dei, Cariſſimo in Chriſto filio Edvardo Regi Angliæ Illuſtri, ſalutem & Apoſtolicam benedictionem.

Gratiæ tibi divinæ præmium, & humanæ præconium laudis acquiritur, ſi Eccleſias & perſonas Eccleſiaſticas, præcipuè terræ tuæ, benigno præſidio foveas, & favore benivolo proſequaris: Noſque ad id celſitudinem tuam eo fiducialiùs Apoſtolicis Exhortationibus excitamus, quo magis illam, in operum Executione bonorum, ſperamus promptam invenire.

Vacante ſiquidem nuper Eccleſiâ Armachan. per obitum, bonæ memoriæ, Johannis Archiepiſcopi Armachan. qui apud ſedem Apoſtolicam diem clauſit extremum, nos,

Attendentes quod nullus, præter nos, de ipſius Eccleſiæ proviſione ſe intromittere poterat, pro eo quod nos olim, ante vacationem hujuſmodi, circa primordia noſtræ promotionis ad ſummi Apoſtolatûs officium, proviſiones omnium Eccleſiarum, tàm Archiepiſcopalium, quàm aliarum Cathedralium, quas apud dictam ſedem vacare contingeret, diſpoſitioni noſtræ ac dictæ ſedis duximus reſervandas; decernendo extunc irritum & inane, ſi ſicus ſuper hoc a quoquam, quavis auctoritate, ſcienter vel ignoranter, contingeret attemptari,

Ad proviſionem dictæ Eccleſiæ, ne prolixæ vacationis exponeretur incommodis, cepimus intendere diligenter:

Et, poſt deliberationem, quam, ad ponendum ibi approbatam ydoneámque perſonam, cum fratribus noſtris habuimus, demùm ad venerabilem fratrem noſtrum Walterum, Archiepiſcopum Armachan. totius Hiberniæ Primatem, ordinem fratrum prædicatorum profeſſum (virum utique nobilem, moribus & vitâ laudabilem, litterarum ſcientiâ præditum, religione conſpicuum, famâ pollentem, in ſpiritualibus providum, & temporalibus circumſpectum) direximus aciem noſtræ mentis, quibus omnibus diligenti meditatione diſcuſſis, de perſonâ ejus, nobis & eiſdem fratribus, ob ſuorun exigentiam meritorum acceptâ, dictæ Eccleſiæ duximus providendum,

Præficiendo ipſum Walterum illi de fratrum eorundem conſilio & Apoſtolicæ plenitudine poteſtatis, in Archiepiſcopum & paſtorem, curamque & adminiſtrationem ipſius, in ſpiritualibus & temporalibus, ſibi plenarie committendo:

Ac poſtmodum per venerabilem fratrem Nicholaum Epiſcopum Oſtien. munus conſecrationis impendi:

Et ſubſequenter Pallium, de corpore beati Petri ſumptum, inſigne, videlicet,

A.D. 1307.
Edw. 2.

cet, Pontificalis officii, ab eodem Waltero cum eâ, quâ decuit, inſtantiâ poſtulatum, per dilectum filium noſtrum Landulfum, Sancti Angeli Diaconum Cardinalem, ſibi fecimus exhiberi;

Firmâ ſpe, fiduciâque concepta, quod eadem Eccleſia, ſub ſuo felici regimine, dexterâ Domini ſibi aſſiſtente propitiâ, ſalubriter & proſperè dirigetur, & grata ſuſcipiet incrementa.

Quocirca magnificentiam tuam rogamus & hortamur attentè, quatinus eundem Archiepiſcopum, & commiſſam ſibi Eccleſiam habens, pro divina dictæ ſedis, & noſtrâ reverentiâ propenſiùs commendatos, dicto Archiepiſcopo Regalia dictæ Eccleſiæ, quæ per, claræ memoriæ, Edvardum Regem Angliæ, Patrem tuum, dum viveret, tempore vacationis ipſius Eccleſiæ, detenta fuiſſe, & nunc per te detineri dicuntur, ſine qualibet difficultate reſtituas.

Teque aliàs exhibeas Archiepiſcopo prædicto benivolum, & in cunctis ejus oportunitatibus gratioſum; ita quod ipſe, tuo favore ſuffultus, commiſſum ſibi dictæ Eccleſiæ regimen poſſit ſalubriter exercere, túque proinde concreſcas meritis apud Deum, apud nos gratiâ, & apud fidelium populos clarâ famâ.

Dat. Pictavis, 8 Idus Auguſti, Pontificatûs noſtri Anno ſecundo.

G. Pro fratre Card. Euſtach.

Sigillo avulſo.

Ad Papæ Litteras de condolentia Reſponſio Regis.

A.D. 1307.
A. 1. E. 2.
Rot. Rom. 1. E. 2. m. 13.

SAnctiſſimo in Chriſto Patri, Domino C. Divinâ providentiâ, Sacroſanctæ Romanæ ac Univerſalis Eccleſiæ ſummo Pontifici, Edwardus, Dei gratiâ, &c. devota pedum oſcula beatorum.

De ſinceræ dilectionis affectu, quem erga claræ memoriæ Dominum genitorem noſtrum, vos realiter habuiſſe comperimus; necnon de litteris, quas nobis veſtra benignitas deſtinavit, & quas, prout decuit, recepimus reverenter; per quas ſiquidem noſtra præcordia, occaſione obitûs memorati genitoris noſtri, non levi dolore concuſſa, plurimùm confortaſtis: & etiam de eo, quod favoribus & auxiliis oportunis nos confovere veſtra Sancta paternitas pollicitare curavit; Sanctitati veſtræ grates referimus quas valemus.

Veſtræ Clementiæ intimantes, quod inſtructionibus & documentis veſtris, in eiſdem litteris comprehenſis, veſtriſque beneplacitis parere parati ſumus, ut tenemur, etiam prout ex alto nobis fuerit inſpiratum.

Conſervet vos altiſſimus, ad regimen Eccleſiæ ſuæ Sanctæ, per tempora proſpera & longæva.

Dat. &c. apud Comenock, 21. die Auguſti.

Ad Papam ſuper pace cum Franciæ rege Reformanda.

A.D. 1307.
An. 1. E. 2.
Rot. Rom. 1. E. 2. m. 13.

SAnctiſſimo in Chriſto Patri, Domino C. Divinâ Providentiâ, Sanctæ Romanæ ac Univerſalis Eccleſiæ ſummo Pontifici, Edwardus, &c. devota pedum oſcula beatorum.

Humili, ſicut decuit, devotione recepimus, & attentâ conſideratione notavimus Sanctitatis veſtræ litteras, nobis pridem a veſtrâ benignitate tranſmiſſas.

Ex quarum ſerie ſatis manifeſtè collegimus Clementiæ veſtræ propoſitum, ad ea præcipuè plenis votis intentum, & ſollicitudine indefeſsâ directum, ut inter ſereniſſimum Principem Dominum Philippum Franciæ Regem Illuſtrem & nos pax & concordia valeat, auctore Domino, fæliciter reformari:

Penes eundem Regem modis inſtando quàm pluribus, ſecum verbotenus tractatus habendo multiplices ac multipharie, multiſque modis ſollicitando ipſum per veſtras litteras, pluries ſibi miſſas; ſpecialiter etiam reſtitutionem Caſtri de Maloleone plenis ac veris affectibus procurando, ac ſuper hoc tam præfatum Regem, quàm Nobilem Militem Augerum de Maloleone ſedulis perſuaſionibus inducendo, prout in eiſdem Sanctitatis veſtræ litteris pleniùs & expreſſiùs vidimus contineri;

Super quo Sanctitati veſtræ tàm devotas, quàm debitas gratiarum referimus actiones.

Et quia, pro honore Sanctitatis veſtræ, ac reverentiâ Sacroſanctæ Romanæ Eccleſiæ, tamquàm devotionis & obedientiæ filius, in votis noſtris præcipuum gerimus illa in omnibus totâ devotione perficere, quæ Sanctitas veſtra

A.D. 1307. Edv. 2.

ſtra nobis duxerit injungenda, ut negotia præfatæ concordiæ, prævio pacis Angelo, felicem & celerem ſortiantur effectum;

Ecce! juxta litterarum veſtrarum ſeriem, ſanctitati veſtræ mittimus litteras, per quas Seneſcallo noſtro Vaſconiæ recipiendi, noſtro nomine, & pro nobis Caſtrum de Maloleone prædictum, cum omnibus ſuis juribus & pertinentiis, a præfato Rege: tradendi quoque & reſtituendi terram de Mareuſſyn, cum ejus redditibus & pertinentiis Univerſis; plenam & liberam concedimus, per noſtras litteras, poteſtatem:

Litteras etiam, per quas eidem Regi Franciæ ſcribimus quod reſtitutionem dicti Caſtri, faciendam per eum, noſtro nomine, Seneſcallo prædicto, ita ratam & acceptam habere proponimus, ac ſi perſonæ noſtræ fieret ſpeciali:

A.D. 1307. Edv. 2.

Et alias litteras, per quas Augero præfato remittimus omnem rancorem, & ea omnia, quæ in indignationem noſtram, occaſione guerræ, inter memoratum Regem & Dominum genitorem noſtrum motæ, forſitan attemptavit.

Quas dignetur Sanctitas veſtra eorum ſingulis, prout ad bonum prædictæ pacis expedire cognoverit, facere aſſignari;

Præcipiendo nobis aliàs, ſicut obedientiæ filio, parato ſemper in omnibus Sanctitatis veſtræ beneplacitis humiliter obedire.

Conſervet vos Altiſſimus, ad regimen Eccleſiæ ſuæ Sanctæ, per tempora proſpera & longæva.

Dat. apud Comenock, viceſimo primo die Auguſti.

Ad Regem Franciæ, ſuper Caſtro Malileonis recipiendo.

A.D. 1307. A. 1. E. 2.

Rot. Rom. 1. *E.* 2. *m.* 13.

SEreniſſimo Principi, Domino ac patri ſuo kariſſimo, Domino Philippo, Dei gratiâ, Regi Franciæ Illuſtri, Edwardus, &c. ſalutem & felices ad vota ſucceſſus.

Super tractatibus complendæ pacis & reformandæ concordiæ, olim inter vos & bonæ memoriæ Dominum patrem noſtrum habitis, cupientes ut ea, quæ, ipſo vivente, minimè potuerunt expediri, per nos, auctore Domino, compleantur,

Seneſcallo noſtro Vaſconiæ recipiendi à vobis, noſtro nomine, & pro nobis, Caſtrum Malileonis, & alia Caſtra in Dominio Senle exiſtentia, cum omnibus juribus & pertinentiis ſuis, plenam & liberam per alias litteras noſtras conceſſimus poteſtatem.

A.D. 1307.

Quo quidem Caſtro, eidem Seneſcallo, noſtro nomine reſtituto, perinde pacati erimus & contenti, ac ſi ipſa reſtitutio noſtræ perſonæ fieret ſpeciali.

Dat. apud Comenock, viceſimo primo die Auguſti.

De Inhibitione Torneamentorum.

A.D. 1307. A. 1. E. 2.

Clauſ. 1. *E.* 2. *m.* 19. *d.*

REX Vicecomiti Northampt. ſalutem.

Præcipimus tibi, firmiter injungentes, quod ſtatim, viſis præſentibus, per totam Ballivam tuam, in locis, ubi meliùs expedire videris, publicè facias proclamari, & ex parte noſtrâ firmiter inhiberi, nè quis proclamationem torneamentorum, juſtarum, burdeuciarum, ſeu aliorum factorum armorum infra regnum noſtrum facere: ſeu torneare, juſtas, ſeu burdeucias facere, aventuras quærere, ſeu aliàs ad arma ire præſumat quoquo modo, ſine noſtrâ licentiâ ſpeciali.

Et, ſi quos, poſt hujuſmodi inhibitionem, talia inveneris perpetrantes; tunc eos, ſine dilatione, arreſtari facias, donec tibi invenerunt bonam & ſufficientem ſecuritatem de reſpondendo nobis de tranſgreſſione illa, cùm verſus eos volumus indè loqui.

A.D. 1307.

Et, ſi qui illorum hujuſmodi ſecuritatem tibi non poterunt invenire, tunc eos in priſonâ noſtrâ ſalvò cuſtodias, donec aliud a nobis inde habueris in mandatis.

Teſte Rege apud Comenock, viceſimo ſexto die Auguſti.

Conſimiles literæ diriguntur omnibus Vicecomitibus per Angliam.

De Rege Coronando.

A.D. 1307. An. 1. E. 2. Clauſ. 1. E. 2. m. 19. d.

REX Archiepiſcopo Eborum, &c. Quia ſuper quibuſdam negotiis, nos in iſta recenti ſuſceptione regiminis Regni noſtri,

Tàm, videlicet, ſuper humatione corporis, celebris memoriæ, Domini E. quondam Regis Angliæ, genitoris noſtri, cujus animæ propitietur Deus;

Quàm ſuper ſolempnitate noſtrorum ſponſalium & Coronationis noſtræ, auctore Domino, celebrandâ, aliiſque arduis negotiis, ſtatum ejuſdem Regni contingentibus, vobiſcum & cum cæteris Prælatis, &c.

T. R. apud Comenok, 26 die Auguſti.

De Recipiendo Scotos ad Pacem.

A.D. 1307. An. 1. E. 2. Ex Orig. Penes Camer.

EDward, par la grace de Dieu, Roi d'Engleterre, Seigneur d'Irlaunde, & Ducs d'Aquitaine, à tous ceux, qui ceſtes lettres verront, ou orront, ſaluz.

Nous feiſons ſavoir à vous touz, que de noſtre grace eſpeciale avoms done, & donoms par ces lettres, poair à noſtre chier Couſin & foial, Monſire Aymer de Valence, noſtre Gardein d'Eſcoce, de receivre à noſtre foi, & à noſtre Pees, touz ceux d'Eſcoce, qui ſont uncore noz rebels & de noſtre enemiſtez, & qui ſe voudront rendre à noſtre Pees, por eſter à droit, & eux aquiter, en noſtre Court, qu'il ne ſont mie coupables de la mort Monſire Johan Comyn; & qu'il ne furent mie conſeillantz, ne aſſentantz au compaſſement de ceſte darreine guerre d'Eſcoce.

Et voloms & grantons que ceux, qui en ceſte manere ſe rendront à noſtre Pees, & ſe porront aquiter, ſicomme eſt avandit, eient vie & membre, & quites ſoient d'enpriſonment.

En teſmoignance de queu choſe, nous avoms fait faire ceſtes noz lettres overtes, à durer jeſques à la Chaundelour precheinement avenir.

Don. ſouz noſtre prive Seal à Commenok, le 28. jour d'Auguſt, l'An de noſtre Regne Premer.

A. de Valentia Cuſtos Scotiæ.

A.D. 1307. An. 1. E. 2. Ex Orig. Penes Camer.

EDwardus, Dei gratiâ, Rex Angliæ, Dominus Hiberniæ, & Dux Aquitaniæ, Epiſcopis, Abbatibus, Prioribus, Comitibus, Baronibus, Militibus, liberè tenentibus, & omnibus aliis Ballivis & fidelibus ſuis, ad quos præſentes litteræ pervenerint, ſalutem.

Cùm aſſignaverimus dilectum & fidelem noſtrum, Adomarum de Valentia, Cuſtodem & locum noſtrum tenentem in Scotiâ, quamdiu nobis placuerit,

Vobis, omnibus & ſingulis, mandamus, firmiter injungentes, quod eidem Adomaro in omnibus, quæ ad cuſtodiam terræ prædictæ pertinent, intendentes ſitis, obedientes & reſpondentes.

In cujus rei teſtimonium has litteras noſtras fieri fecimus patentes.

Dat. ſub ſigillo noſtro Scotiæ, apud Tynewald, 30. die Auguſti, Anno Regni noſtri primo.

Pro Radulfo de Monte Hermerii.

A.D. 1307. An. 1. E. 2. P. 1. E. 2. p. 1. m. 19.

REX Omnibus, ad quos, &c. ſalutem.

Sciatis quod cum, celebris memoriæ, Dominus E. quondam Rex Angliæ, Pater noſter, pro redditione, quam dilectus & fidelis noſter Radulphus de Monte Hermerii fecit eidem Patri noſtro de Comitatu Atholiæ in Scotia, cum terris & tenementis, pertinentibus ad eundem, quæ idem Radulphus habuit ex dono dicti Patris noſtri,

Conceſſerit eidem Radulpho quinque Milia Marcarum, in auxilium, ad Mille Marcatas Terræ per Annum inde emend. ad ſuam & Liberorum, inter ipſum & Johannam, quondam conſortem ſuam, ſororem noſtram, jam defunctam, procreatorum, ſuſtentationem,

Et in partem ſolutionis eorumdem quinque

A.D. 1307. Edw. 2.

quinque milium Marcarum, conceſſerit ei cuſtodiam omnium Terrarum & Tenementorum in Wallia, & in Marchia Walliæ, quæ per mortem prædictæ Johannæ, & ratione Minoris ætatis Gilberti, filii & hæredis Gilberti de Clare, quondam Comitis Glouceſtriæ & Hertfordiæ, in manu dicti Patris noſtri extiterunt, habendam uſque ad legitimam ætatem prædicti Gilberti,

Ac prædictus Radulphus terras & tenementa prædicta jam reddiderit in manus noſtras:

Nos, Volentes eidem Radulpho ſatisfacere de quinque milibus Marcarum prædictarum, conceſſimus ei, pro eiſdem quinque milibus Marcarum, quinque milia Marcarum percipiendarum ad Scaccarium noſtrum; videlicet, quingentas Marcas ad Scaccarium noſtrum Sancti Michaelis proximò futurum, & quingentas Marcas ad Scaccarium noſtrum Paſchæ proximò ſequens, & ſic de Anno in Annum, ad eoſdem terminos, mille Marcas quouſque eidem Radulpho, de prædictis quinque milibus Marcarum, ibidem plenariè fuerit ſatisfactum.

In cujus, &c.

Teſte Rege apud Dalgernok, 30 die Auguſti,

Per breve de privato Sigillo.

Pro Radulfo de Monte Hermerii.

A.D. 1307. An. 1. E. 2. Clauſ. 1. E. 2. m. 19.

REX Theſaurario & Baronibus ſuis de Scaccario Dublin. ſalutem.

Cum, celebris memoriæ, Dominus E. quondam Rex Angliæ, Pater noſter, per literas ſuas Patentes pardonaverit, & remiſerit dilecto & fideli noſtro, Radulpho de Monte Hermerii omnimoda Debita, quæ idem Radulphus & Johanna, quondam conſors ſua, ſoror noſtra, eidem Patri noſtro debebant quoquo modo, tàm, videlicet, debita quæ Gilbertus de Clare, quondam Comes Glouc. & Hertford. defunctus, eidem Patri noſtro debuit, & in quibus idem Radulphus & Johanna fuerunt obligati eidem Patri noſtro, per literas ſuas & recognitiones, quàm alia debita quæ prædicto Patri noſtro aliundè debuerunt: Et conceſſerit quòd dictus Radulphus, & hæredes ſui erga eundem Patrem noſtrum, & hæredes ſuos, de prædictis debitis eſſent quieti, prout in literis patentibus dicti Patris noſtri, eidem Radulpho inde confectis, pleniùs continetur:

Nos, pardonationem, remiſſionem & conceſſionem prædictas acceptantes, vobis mandamus quod eidem Radulpho omnia bona & catalla ſua, necnon & cuſtodias, quæ præfato Radulpho, ante mortem ejuſdem Johannæ, acciderunt, & quæ, tanquam catallum ipſorum, occaſione debitorum prædictorum, per vos in manus dicti Patris noſtri, ſeu noſtras captæ ſunt: Et etiam, ſi quid inde, eâ occaſione, levaveritis, ſine dilatione reſtitui faciatis, juxta tenorem literarum dicti Patris noſtri; ipſum Radulphum, ſuper hiis, contra tenorem earumdem literarum, non moleſtantes in aliquo, ſeu gravantes.

Teſte meipſo apud Dalgernok, 30 die Auguſti.

Eodem modo mandatum eſt Theſaurario & Baronibus de Scaccario.

Waltero de Glouc. Eſcaetori ultra Trentam.

Et mandatum eſt Vicecomiti Glouc. quod eidem Radulpho omnia bona & catalla ſua, occaſione debitorum prædictorum, per ipſum in manus ipſius Regis capta, & etiam, ſi quid, eâdem occaſione, levari fecerit, ſine dilatione reſtituat; ipſum Radulphum inde, contra tenorem, &c. non gravans in aliquo, ſeu moleſtans.

Teſte Rege ut ſupra.

Pro Antonio Beck, de libertate Eccleſiæ Dunelmenſi reſtituta.

A.D. 1307. An. 1. E. 2. Pat. 1. E. 2. p. 1. m. 21.

REX omnibus, ad quos præſentes literæ pervenerint, ſalutem. Sciatis quòd, cùm libertas Eccleſiæ Dunelmenſis, nuper, quibuſdam de cauſis, per conſiderationem Curiæ, celebris memoriæ, Domini E. quondam Regis Angliæ, Patris noſtri, in manum ejuſdem Patris noſtri capta fuiſſet; & ſic in manu ſuâ extitiſſet quouſque, per mortem ejuſdem, ad manum noſtram devenit; &, eâ occaſione, adhuc in manu noſtrâ exiſtit:

Nos,

A.D. 1307. Edw. 2.

Nos, licet libertatem illam, ratione conſiderationis prædictæ, toto tempore venerabilis Patris A. Patriarchæ Jeroſolomitani, & Epiſcopi loci prædicti, in manu noſtra retinere poſſemus,

De gratiâ noſtrâ tamen ſpeciali, ad honorem Dei, & Sancti Cuthberti glorioſi Confeſſoris, necnon & ob affectionem ſpecialem, quam erga præfatum Epiſcopum, diu eſt, habuimus & habemus, reddidimus eidem Epiſcopo prædictam libertatem, habendam ſibi & ſucceſſoribus ſuis, Epiſcopis Dunolmenſibus, & Eccleſiæ ſuæ Dunolmenſi, imperpetuum; adeo integrè, ſicut idem Epiſcopus dictam libertatem habuit ante captionem ſupradictam:

Salvis nobis, & hæredibus noſtris, regali dignitate & poteſtate noſtrâ:

Et ſalvo in omnibus jure Coronæ noſtræ:

Salvis etiam nobis cognitionibus & correctionibus omnium placitorum & querelarum, in Curiâ libertatis prædictæ nunc pendentium, & non determinatorum:

Salvis inſuper nobis cognitione & correctione cujuſdam tranſgreſſionis, quam dilectus & fidelis noſter Guydo de Bello Campo, Comes Warr. ante iſtam redditionem, nobis, graviter conquerendo, monſtravit ſibi per prædictum Epiſcopum & homines ſuos, infra Epiſcopatum prædictum, citò poſt mortem dicti Patris noſtri, vi & armis fuiſſe illatam, ad dampnum ipſius Comitis, ut aſſerit, non modicum, & in noſtri contemptum manifeſtum;

A.D. 1307. Edw. 2.

Cujus quidem tranſgreſſionis cognitionem & correctionem nobis ſpecialiter reſervamus, cum dictus Comes voluerit inde loqui.

In cujus, &c.

Teſte Rege apud Karliolum, 4 die Septembris.

De Officio Mareſcalciæ Angliæ Commiſſo.

A.D. 1307. An. 1. E. 2. Pat. 1. E. 2. p. 1. m. 19.

REX omnibus ad quos, &c. ſalutem.

Sciatis quod commiſimus dilecto & fideli noſtro Roberto de Clifford Officium Mareſcalciæ Angliæ,

Habendum & cuſtodiendum, cum omnibus ad officium illud ſpectantibus, quamdiu nobis placuerit.

In cujus, &c.

A.D. 1307.

Teſte R. apud Carliol. 3. die Sept.

Per breve de privato Sigillo.

Et Mandatum eſt Theſaurario & Baronibus de Scaccario, quod ipſum, quem præfatus Robertus loco ſuo deputaverit ad faciendum ea, quæ ad Officium illud pertinent, in eodem Scaccario, loco ipſius Roberti, recipiant in formâ prædictâ.

Teſte ut ſupra.

Ad Papam, pro Comite de Fiff & Maria de Monte Hermerii.

A.D. 1307. An. 1. E. 2. Rom. 1. E. 2. m. 13.

PAPÆ Rex, cum ſui recommendatione, devota pedum oſcula beatorum.

Inter cæteras ſtudii noſtri ſollicitudines, quibus, ex ſuſcepto Regni noſtri regimine, vacare compellimur, ſpecialiter inſidet cordi noſtro illa, nimirum, libenti animo proſequi, pleniſque deſideriis procurare, per quæ inter populos, nobis ſubditos, Angliæ & Scotiæ Nationum, tranquilitatem pacis firmari credimus, & dilectionis integritatem uberiùs confoveri.

Cùm itaque, Pater Sancte, habito dudùm tractatu penes, recolendæ memoriæ, Dominum Edwardum, genitorem noſtrum, ſuper Matrimonio, inter Nobilem Virum Dunkanum Comitem de Fiff, & cariſſimam Neptem noſtram Mariam de Monte Hermerii contrahendo,

A.D. 1307.

Idem Genitor noſter, conſiderans pacis & concordiæ ſtabilitatem, inter dictos ſubditos noſtros Angliæ & Scotiæ, poſſe ex conjunctione hujuſmodi futuris temporibus firmiùs perdurare,

Per ſuas litteras, ſi benè meminimus, veſtræ ſupplicaverit Sanctitati, quatinus cum eiſdem, Dunkano & Mariâ (qui in gradu conſanguinitatis, canonicâ conſtitutione prohibito, ſe attingunt) Matrimonialiter copulandis, dignaremini de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine favorabiliter diſpenſare.

Verum, quia nondum optenta eſt, ut intelleximus, à veſtrâ Beatitudine diſpenſationis gratia prælibatæ; per quod memoratum negotium, juxta votum ejuſdem genitoris noſtri, hactenus perduci non potuit ad effectum,

Nos, conjunctionem prædictam ex

A.D. 1307. Edw. 2.

cauſis præviis, corditer affectantes, Clementiæ veſtræ devotâ precum inſtantiâ ſupplicamus, quatinus (quæ præmiſſa ſunt, benignâ conſideratione penſatis,) ſuper dicto Matrimonio contrahendo diſpenſare dignemini gratiosè, præmiſſorum intuitu, & dicti Patris noſtri ac noſtrorum rogaminum interventu.

A.D. 1307. Edw. 2.

Conſervet, &c.

Dat. apud Bowes, 6. die Septembris.

Ad Cardinales, pro iiſdem.

A.D. 1307. *An.* 1. *E.* 2.

Ibid.

VEnerabili in Chriſto Patri, Domino A. Dei gratiâ, Tituli Sancti Marcelli Presbitero Cardinali, Amico ſuo kariſſimo, Edwardus, eadem gratiâ, Rex Angliæ, &c. ſalutem, & intimæ dilectionis augmentum.

Inter cæteras ſtudii noſtri ſollicitudines, &c. *Prout in ſuperiore, uſque hæc verba, viz.*

Paternitatem veſtram affectuosè requirimus & rogamus, quatinus, ut dictus ſummus Pontifex (cui, pro aſſecutione diſpenſationis prædictæ, noſtras litteras ſupplicatorias deſtinamus) quæ præmiſſa ſunt benignâ conſideratione penſatis, clementer dignetur annuere dicti genitoris noſtri & noſtris deſideriis in hâc parte, opem velitis, ſi placet, ac operam apponere efficaces.

A.D. 1307.

In proſperitate longævâ Dominus vos conſervet.

Dat. ut ſupra.

Conſimiles Litteræ diriguntur Domino R. Dei gratiâ, Tituli Sanctæ Mariæ Novæ Diacono Cardinali, exceptâ illâ clauſâ, licet vos, &c. *uſque ibi,* per quod dictum Matrimonium, &c.

Dat. ut ſupra.

Johannes de Britannia, Comes Richmundiæ, Cuſtos Scotiæ conſtitutus.

A.D. 1307. *An.* 1. *E.* 2.

Pat. 1. *E.* 2. *p.* 1. *m.* 20.

REX omnibus, ad quos, &c. ſalutem.

Sciatis quòd conſtituimus dilectum conſanguineum & fidelem noſtrum, Johannem de Britann. Comitem Richmundiæ, locum noſtrum tenentem in Scotia, & cuſtodem noſtrum ejuſdem Terræ quamdiu nobis placuerit:

Ità quòd habeat & retineat, de propriâ familiâ ſuâ, in eadem Terrâ, Sexaginta homines ad arma pro Cuſtodiâ Terræ ſupradictæ:

Et à feſto Sancti Michaelis proximò futuro uſque ad Feſtum Purificationis beatæ Mariæ proximò ſequens, utroque die computato, capiat à nobis, ſingulis diebus, decem Marcas per manus Camerarii noſtri Terræ prædictæ, qui pro tempore fuerit, pro prædictoroum hominum ad Arma ſuſtentatione.

In cujus rei, &c.

Teſte Rege apud Ebor. 13. die Sept.

Per breve de privato Sigillo.

Et mandatum eſt Epiſcopis, Abbatibus, Prioribus, Comitibus, Baronibus, Militibus, Vicecomitibus, Miniſtris & omnibus Ballivis & fidelibus ſuis, ac toti communitati Terræ Scotiæ, quòd eidem Comiti, tanquam locum Regis tenenti in eadem Terrâ, & Cuſtodi Regis ejuſdem Terræ, in omnibus, quæ ad cuſtodiam Terræ illius pertinent, intendentes ſint & reſpondentes, ſicut prædictum eſt:

A.D. 1307.

In cujus, &c.

Teſte Rege ut ſupra.

Et mandatum eſt Vic. Lanc. Weſtmerl. Cumbriæ & Northumbriæ, Militibus, Ballivis, Miniſtris, & omnibus aliis Regis fidelibus de eiſdem Comitatibus tam infra Libertates quam extra, firmiter injungentes quod præfato Cuſtodi in hijs quæ ad Salvationem & quietem ſuam & fidelium Regis in dictâ Terrâ Scotiæ,

Nec non & ad repulſionem & inſecutionem dictorum inimicorum noſtrorum poterunt pertinere, cum equis & armis, & toto poſſe ſuo intendentes ſint & reſpondentes, quotiens neceſſe fuerit, & ſuper hoc, ex parte Regis, per præfatum cuſtodem fuerint præmuniti.

Et hoc ſicut Regem & honorem ſuum diligunt, nullatenus omittant.

In cujus, &c.

Teſte Rege, ut ſupra.

De Officio Camerarii Scotiæ commiſſo.

A.D. 1307. An. 1. E. 2. Pat. 1. E. 2. p. 1. m. 19.

REX omnibus, ad quos, &c. ſalutem.

Sciatis quod conſtituimus dilectum Clericum noſtrum, Euſtachium de Coteſbache, Camerarium & receptorem noſtrum Scotiæ, à Feſto Sancti Michaelis proximò futuro, quamdiu nobis placuerit:

Ità quòd ea, quæ ad officium illud pertinent, faciat & exequatur per teſtimonium & onerationem dilecti Clerici noſtri, Roberti Heyron, Contrarotulatoris noſtri ibidem, vel alterius qui pro tempore fuerit;

Et in Officio illo percipiat per Annum tantum, quantum dilectus Clericus noſter Johannes de Sandale, nuper Camerarius ibidem, in eodem Officio annuatim percipere conſuevit.

In cujus, &c.

Teſte Rege apud Knareſburgh, 10. die Septembris.

Per breve de privato Sigillo.

Pro Johanne de Britannia Cuſtode Scotiæ.

A.D. 1307. An. 1. E. 2. Clauſ. 1. E. 2. m. 19.

REX dilecto Clerico ſuo Euſtachio de Coteſbache, Camerario ſuo Scotiæ, ſalutem.

Cùm conceſſerimus dilecto conſanguineo, & fideli noſtro, Johanni de Britanniâ, Comiti Richemundiæ, locum noſtrum tenenti in eadem terrâ, & Cuſtodi noſtro ejuſdem terræ, quod ipſe, à feſto Sancti Michaelis, proximò futuro, uſque ad feſtum purificationis beatæ Mariæ proximò ſequens, utroque die computato, capiat à nobis, ſingulis diebus, decem Marcas pro ſuſtentatione ſexaginta hominum ad arma, quos idem Johannes, de propriâ familiâ ſuâ, in eadem terrâ, per tempus prædictum, retinebit pro cuſtodiâ ejuſdem terræ:

Vobis mandamus quod eidem Comiti dictas decem Marcas diurnas de theſauro noſtro liberari faciatis:

Proviſo quod quadraginta libræ, quas ei, in partem ſolutionis dictarum decem Marcarum diurnarum, de Garderobâ noſtrâ fecimus liberari, in ſolutionibus, per vos ſibi indè faciendis, ſubtrahantur;

Et nos vobis indè in compoto veſtro ad Scaccarium noſtrum debitam allocationem habere faciemus.

Teſte Rege apud Ebor. 13. die Sept.

Per breve de privato Sigillo.

De Terris Walteri de Langeton, Coventrenſis & Lichfeldenſis Epiſcopi, captis in manum Regis.

A.D. 1307. An. 1. E. 2. Fin. 1. E. 2. m. 16.

REX Vicecomiti Norh. ſalutem.

Propter aliquas certas cauſas tibi præcipimus quod, ſine dilatione, capias in manum noſtram omnes terras & tenementa, quæ Walterus de Langeton Coventrenſis & Lychfeldenſis Epiſcopus, nuper Theſaurarius Domini Edwardi, quondam Regis Angliæ, Patris noſtri, habet de perquiſito ſuo in Ballivâ tuâ, tàm, videlicet ea quæ habet ad certum Terminum, quàm in feodo;

Unà cum omnibus bonis & Catallis ejuſdem Epiſcopi, in terris & tenementis prædictis exiſtentibus:

Et ea ſalvò, & abſque diſtractione aliquâ cuſtodias, donec aliud indè præceperimus.

Teſte Rege apud Clipſton, viceſimo die Septembris.

Per breve noſtrum de privato Sigillo.

Conſimiles literæ diriguntur ſingulis Vicecomitibus per Angliam.

De Vinis providendis pro Coronatione Regis.

A.D. 1307. An. 1. E. 2. Pat. 1. E. 2. p. 1. m. 18.

REX Seneſcallo ſuo Vaſconiæ, & Conſtabulario ſuo Burdegaliæ, ſalutem.

Mandamus Vobis quòd in Ducatu prædicto, in locis, quibus ad majus commodum noſtrum expedire videritis,

A.D. 1307. Edw. 2.

ritis, de mille Doliis boni Vini ad opus noſtrum provideri, ac ea pro Solempnitate Coronationis noſtræ uſque London. cum feſtinatione, quâ poteritis, ſub tutâ Cuſtodiâ cariari faciatis: Ità quod ſint ibidem citra feſtum Natalis Domini proximò futurum ad ultimum, pincernæ noſtro ibidem liberanda; Et hoc nullo modo omittatis.

Mandamus enim Mercatoribus de Societate Friſcobaldorum de Florentia, receptoribus exituum Ducatûs prædicti, quod de exitibus illis expenſas, quas tam in emptione Vinorum illorum, & fretatione Navium, quàm Cuſtodiâ eorundem, & alio modo circa eadem Vina rationabiliter apponi contigerit, per viſum & teſtimonium alterius veſtrûm, ſolvant indilate.

Teſte Rege apud Clipſton, 25. die Septembris.

Ad Dionyſium Portugaliæ Regem.

Reſponſoriæ ad Literas per dictum Regem Edwardo Patri deſtinatas.

A.D. 1307. An. 1. E. 2. Rom. 1. E. 2. m. 13.

Magnifico Principi, Domino Dioniſio, Portugalliæ & Algarbii Regi Illuſtri, Conſanguineo ſuo kariſſimo, Edwardus, eadem gratiâ, Rex Angliæ, &c. ſalutem, & ſucceſſus ſemper ad vota, proſperos & felices.

Advenerunt nobis, poſtquam ſuſcepimus gubernacula Regni noſtri, Serenitatis veſtræ litteræ, celebris memoriæ, Domino Edwardo, quondam Regi Angliæ, Patri noſtro, deſtinatæ,

Quas, nimirùm, plenâ affectione ſuſcepimus, & quæ in eiſdem continebantur, intelleximus diligenter:

Per quas ſiquidem litteras nobis innotuit, qualiter vos (ob ſpecialem affectionem, quam ad præfatum genitorem noſtrum, & ſuos viſceraliter habuiſtis) quandam Navem, cum rebus aliquibus in ea conſiſtentibus (per homines veſtros à quibuſdam piratis ablatam, & ad Civitatem veſtram Ulixbon. adductam, pro eo quòd vobis relatum extitit navem illam, per prædictos piratas, ab hominibus noſtræ ditioni ſubjectis, ablatam fuiſſe & abductam) per biennium & amplius feceritis detineri;

Expectando an veniret aliquis de ſubditis noſtris, qui reſtitutionem dictæ Navis ſibi fieri poſtularet; licet, ex parte Regis Caſtellæ, fueratis pluriès requiſiti, ut Navem illam quibuſdam ſuis ſubditis, qui eam ſuam eſſe probare volebant, reſtitui mandaretis:

Super quo Excellentiæ veſtræ grates & gratias referimus multiformes.

Verùm, quia ſuper Navi illâ, per aliquem de noſtris, nobis non fuit hactenus querela delata, nóſque noſtros ſubditos taliter cupimus in ſuâ juſtitiâ confoveri, ut per hoc aliis injuria minimè irrogetur,

Magnificentiam veſtram Regiam attentè requirimus & rogamus, quatinus, ſuper reſtitutione dictæ Navis faciendâ, regia circumſpectio ſic diſponat, ut, ſi forſan aliquos de noſtris, qui Navem illam vendicare voluerint, contigerit in poſterum apparere, non excludantur penitùs à proſecutione ſui juris, neque dicti Regis Caſtellæ ſubditis injuria ullatenus irrogetur.

Cæterùm quaſdam alias veſtras litteras, nobis à veſtrâ Serenitate tranſmiſſas, recepimus:

Ex quarum tenore cognovimus vos, veluti ſalutis & honoris noſtri ſeduli Zelatores, proſperi ſtatûs noſtri certitudinem ſcire deſiderabiliter affectare;

De quo vobis grates admodum referimus ſpeciales.

Celſitudini veſtræ ſignificantes, quod nos, tempore confectionis præſentium, plenâ, auctore Domino, vigebamus corporis ſoſpitate, parati ad ea quæ veſtris deſideriis noverimus convenire.

Adhæc, Sublimitatis veſtræ Nuncios (prædictarum litterarum portitores) quos ob aliquas cauſas penes nos aliquamdiu fecimus commorari, habere velitis ſuper morâ hujuſmodi quæſumus excuſatos.

Dat. apud Clipſton. 26. die Sept.

Pro Neapoleone Cardinale, de Penſione ſua.

A.D. 1307. An. 1. E. 2. Ex Orig.

Edward, par la Grace de Dieu, Roi d'Engleterre, Seigneur d'Irlaunde, & Ducs d'Aquitainne, As Treſorer & Chaumberleins de notre Eſcheker Saluz.

Nous vous Mandoms que vous facez acompter od le Porter de ceſtes, Procurateur l'onerable Piere en Dieu Neapoleon Cardinal de la ſeinte Egliſe de Rome, des Arrerages de l'annuele Empenſion

A.D. 1307. Edw. 2.

penſion de Cynquante Marcs, q'il priſt de notre Treſcheir Seigneur & Pere, que Dieux aſſoill.

Et, de ceo que ſerra trove que duz lui eſt, Lui facez faire paiement, ou Aſſignement covenable, dont il purra eſtre preſtement Paiez.

Don. ſouz notre prive ſeal, a Nicole le 28 Jour de Sept. L'An de notre Regne Primer.

A.D. 1307. Edw. 2.

De Renunciando Clauſulas, in Bullis papalibus, Juri Regio præjudiciales.

A.D. 1307. An. 1. E. 2. Ex Orig. in Tur.

IN Dei nomine Amen.

Per præſens privilegium, ſive publicum Inſtrumentum, omnibus appareat evidenter, quod, præſentatis, per Venerabilem virum, fratrem Walterum de Jorze, Archiepiſcopum Ardmachanum, Excellentiſſimo Principi Domino Edwardo, Dei gratiâ, illuſtri Regi Angliæ, litteris Sanctiſſimi Patris Domini Clementis Papæ quinti, inter cætera continentibus, qualiter idem Dominus Papa præfecit eundem fratrem Walterum in Archiepiſcopum Armachanum, totius Hiberniæ Primatem, curam & adminiſtrationem ſibi in ſpiritualibus & temporalibus committendo;

Perpendit Dominus Rex memoratus ipſas litteras Apoſtolicas, ſibi & juri ſuo Regio fore præjudiciales, eò maximè quod Dominus Papa committit, per eaſdem, eidem fratri Waltero curam & adminiſtrationem temporalium, quæ in manu ipſius Domini Regis tunc fuerunt, & de quibus ad ipſum Dominum Papam nichil omnino pertinuit.

Quibus quidem litteris, quoad illum articulum, & omnes alios, in quibus dicto Domino noſtro Regi & juri ſuo Regio fuerunt, vel eſſe potuerunt, quoquomodo præjudiciales, prædictus frater Walterus, in præſentiâ Domini Regis, mei, Notarii publici, & teſtium ſubſcriptorum, in Camerâ Regis, in prioratu de Lenton, tertio Kalend. Octobris, Anno ab incarnatione Domini milleſſimo trecenteſimo ſeptimo, Indictione ſextâ, perſonaliter conſtitutus, omnino renunciavit, ſub verborum ſententiâ, quæ ſequuntur,

Ego frater Walterus, per Sanctiſſimum Patrem Dominum Clementem, divinâ providentiâ, Papam quintum, in Archiepiſcopum Armachanum præfectus:

Illi particulæ litterarum Apoſtolicarum, de meâ promotione, vobis illuſtri Principi Domino Edwardo, Dei gratiâ, Regi Angliæ & Domino Hiberniæ, directarum, in quâ michi ipſe pater præfatus temporalium, ad meum Archiepiſcopatum ſpectantium, curam & adminiſtrationem committit, & omnibus aliis ipſarum Litterarum ac tenori, quatenus præjudicant, vel præjudicare poterunt regio juri veſtro Coronæ, vel Regiæ dignitati veſtræ, palam renuncio & expreſſe:

A.D. 1307.

Ipſaque temporalia prædicta non virtute litterarum Apoſtolicarum, ſet ex veſtrâ regiâ gratiâ, (cui me ſubmitto totaliter in hac parte) me fateor recepturum.

Acta fuerunt omnia hæc, die, anno, & loco ſupradictis: præſentibus,

Domino noſtro Domino Rege,
Dominis.
A. Patriarh. Iheroſolom.
J. Ciceſtr. Epiſcopo,
H. Comite Lincoln.
U. Comite Herf.
T. Comite Lancaſtr.
H. le Deſpenſer.
W. Inge.
J. de Beneſted Clerico,
Fratre J. de Lenham,
W. de Melton,
A. de Oſgoteby,
R. de Bardelby.

Teſtibus ad hoc ſpecialiter vocatis & rogatis.

Et ego Rogerus de Staunford Clericus, Lincoln. Dioceſis, publicus, auctoritate Romani Imperii, Notarius, præmiſſis omnibus, cum dictis teſtibus, præſens interfui, & ea omnia ſcripſi, & in hanc publicam formam redegi, meoque ſigno conſueto ſignavi rogatus.

De Rebellione Scotorum refrænanda.

A.D. 1307. A. 1. E. 2. Clauſ. 1. E. 2. m. 18. d.

REX dilecto Conſanguineo & fideli ſuo, Johanni de Britanniâ Comiti Richemundiæ, Cuſtodi ſuo Scotiæ, ſalutem.

Quia intelleximus per litteras dilectorum & fidelium noſtrorum, Johannis de Sancto Johanne, Donegal. &c. & totius Com. majorum & hominum Galewydiæ, quod Robertus de Brus & Complices ſui, Inimici & Rebelles noſtri, ad eaſdem partes Galewydiæ jam venerunt, ibidem roberias, homicidia, deprædationes, incendia & alia dampna quamplurima perpetrantes, necnon & homines partium illarum & partium adjacentium contra nos inſurgere procurantes & compellentes:

Vobis mandamus quod, aſſumptis vobiſcum hominibus illis, qui deputati ſunt in veſtra Comitiva moraturi, necnon & aliis fidelibus noſtris in partibus Scotiæ commorantibus, verſus dictas partes Galewydiæ, pro malitiâ dictorum Inimicorum noſtrorum refrænandâ manu armatâ vos, quanto potentiùs poteritis, divertatis, niſi, ob majus periculum alibi duxeritis vos tranſferendum.

Mandavimus enim dilectis & fidelibus noſtris,

Patricio Comiti de Dunbar.
Johanni de Haſtinges,
Johanni le Filz Marmeduk,
Roberto de Keth,
Alexandro Dabernychi,
Henr. de Sancto Claro,
Alexandro de Balliolo,
& Johanni de Vaus,

Quod ipſi, cum equis & armis, & toto poſſe ſuo,

Et etiam dilectis & fidelibus noſtris, *Johanni Baroni de Wygeton & Richardo le Brun*, Cuſtodibus pacis noſtræ in Com. Lancaſtr. Cumbr. & Weſtmerl.

Et dilectis & fidelibus noſtris, *Rogero Heroun, & Simoni Warde*, Cuſtodibus pacis noſtræ in Com. Northumbr. & libertate de Tyndale,

Quod vobis in præmiſſis, unà cum hominibus de eiſdem Comitatibus & libertate, ſint intendentes, quotiens & quando ſuper hoc ex parte noſtrâ per vos fuerint præmuniti.

Nolumus tamen ipſos homines, extra limites Comitatuum prædictorum, ad dictas partes Scotiæ adduci, niſi major neceſſitas id depoſcat.

Teſte Rege apud Lenton, triceſimo die Sept.

Ad Papam ſuper Guerra Franciæ.

A.D. 1307. A. 1. E. 2. Rot. Rom. 1. E. 2. m. 12.

PApæ Rex, &c. devota pedum oſcula beatorum.

Sanctitatis veſtræ litteras, nobis per diſcretum Virum Magiſtrum Johannem de Ferraria Capellanum, & Nobilem Virum Galhardum de Agaſſaco Domicellum, Nuncios veſtros miſſas, honore, quo decuit, recepimus, & earum tenorem, necnon ea, quæ iidem Nuncii veſtri per credentiam ſuam, ipſis a paternitate veſtrâ commiſſam, expoſuerunt oraculo vivæ vocis, intelleximus diligenter.

Verùm quia negotia, in dictis litteris contenta, & nobis per eoſdem Nuncios veſtros expoſita, completionem & conſummationem pacis ſuper guerrâ, inter Regem Franciæ, & Dominum patrem noſtrum dudum motâ, ac totius Regni noſtri ſtatum adeo tangere dinoſcuntur, quod, ſine conſilio Prælatorum, Comitum, Baronum, & aliorum fidelium noſtrorum, certum reſponſum dare nequivimus ſuper illis;

Nunciis veſtris prædictis, ad inſtantem quindenam Sancti Michaelis, apud Norhampton (ubi tunc cum prælatis, proceribus, & aliis de Regno noſtro, ſuper negotiis prædictis habebimus, Deo propitio, conſilium & tractatum) diem duximus aſſignandum.

Veſtræ igitur Clementiæ affectuoſis precibus ſupplicamus, quatinus dilatio prædicta vos tædio non afficiat ullo modo; quin potiùs moram Nunciorum veſtrorum prædictorum veſtra Beatitudo habere dignetur, ratione prædicta, & noſtri intuitu, favorabiliter excuſatam.

Conſervet vos altiſſimus, &c.

Dat. apud Notingham, 6 die Octobris.

Ad Regem Tartarorum.

A.D. 1307. A. 1. E. 2. Rot. Rom. 1. E. 2. m. 13. A.D. 1307.

EXcellentiſſimo Principi, Domino Dolgieto, Regi Tartarorum Illuſtri, Edwardus, Dei gratiâ, Rex Angliæ, Dominus Hiberniæ, & Dux Aquitaniæ, ſalutem & felices ad vota ſucceſſus.

Celſitudinis veſtræ Nuncios, ad celebris memoriæ, Dominum Edwardum, nuper Regem Angliæ, Patrem noſtrum (qui antequam ad ipſum veniſſent, extremum clauſerit diem fati) cum litteris veſtris miſſos, poſt dicti patris noſtri deceſſum admiſimus, & litteras veſtras prædictas, ac ea, quæ iidem Nuncii veſtri nobis, ex parte veſtrâ, per commiſſam ipſis a vobis credentiam retulerunt, audivimus & intelleximus diligenter;

De benivolentiâ & amore, quos vos & progenitores veſtri erga dictum genitorem noſtrum & nos hactenus geſſiſtis, & adhuc geritis; necnon de miſſione Nunciorum veſtrorum, & dilectione ac unitate, quas inter vos & nos hinc inde creſcere cupitis & augeri; & de eo præcipuè quod amicitiam, inter Nobiles Anteceſſores veſtros & genitorem noſtrum prædictum habitam, memoriter retinetis, prout litterarum veſtrarum ſeries patefecit; ac aliis rumoribus, contentis in eiſdem veſtris litteris & expreſſis, grates referentes veſtræ Magnificentiæ Regiæ ſpeciales.

De pace ſiquidem ab ortu ſolis uſque ad confinia ultra mare, Deo propitio, per vos factâ, gaudemus in Domino, & efficimur valde læti.

Cæterum ſuper eo, quòd intelligi vobis datur, quod inter nos, qui diſcordes fuimus citra Mare, pax & concordia reformantur, Excellentiæ veſtræ Regiæ volumus eſſe notum, quod inter nos, firmiter credimus & ſperamus, ſuper quibuſcunque diſcordiis & controverſiis, hinc inde ſuſcitatis, in brevi, mediante Dei præſidio, finalem fieri concordiam atque pacem.

Dat. apud Norhamp. 16. die Octobr.

De Caſtro Malileonis recipiendo.

A.D. 1307. A. 1. E. 2. Rot. Rom. 1. E. 2. m. 12. A.D. 1307.

REX omnibus, &c. ſalutem.

Licet nuper dilecto & fideli noſtro Johanni de Havering Seneſcallo noſtro Vaſconiæ, recipiendi, pro nobis & noſtro nomine, a magnifico Principe Domino Phil. Rege Franciæ Illuſtri, Caſtrum Malileonis, & alia Caſtra in Dominio de Senle, cum omnibus juribus & pertinentiis ſuis, per litteras noſtras patentes dederimus poteſtatem:

Ob aliquas tamen certas cauſas poteſtatem illam, tenore præſentium, revocantes,

Recipiendi a Rege prædicto, pro nobis & noſtro nomine, prædictum Caſtrum Malileonis, & alia Caſtra prædicta, cum juribus & pertinentiis eorumdem;

Ac Nobili viro Augerio de Maloleone terram de Marenſim, cum ſuis juribus & pertinentiis univerſis, unà cum aliis terris, quas idem Augerius tenuit in Principio guerræ inter, celebris memoriæ, Dominum Edwardum, quondam Regem Angliæ, genitorem noſtrum, & dictum Regem Franciæ motæ (optentâ prius, nomine noſtro, poſſeſſione pacificâ Caſtrorum & ſuorum jurium prædictorum) reſtituendi, tenendas eo modo quo eas tunc tenuit, & faciend. deveria, & ſervitia inde debita & conſueta:

Dilecto & fideli noſtro Fortunero de Baaz plenam & liberam committimus poteſtatem.

Ita videlicet, quod ſi eundem Fortunerum, aliquo caſu contingente, contigerit impediri quo minus dictam poteſtatem, in formâ ſuperiùs annotatâ, valeat excercere, ex tunc volumus quod dilectus & fidelis noſter, Garſias Arnaldi de Sparleto Miles eandem, in omnibus, & in formâ prædictâ, habeat & exerceat poteſtatem.

Nos enim ex nunc hujuſmodi receptionem & liberationem, cum factæ fuerint, ratas habebimus & acceptas.

In cujus, &c.

Dat. apud Norhamp. 18. die Octobr.

Pro Fortunero de Baaz ſuper negotio præfato.

A.D. 1307. A. 1. E. 2. Rot. Rom. 1. E. 2. m. 12. A.D. 1307.

REX dilecto & fideli ſuo, Fortunero de Baaz, ſalutem.

Cùm, per litteras noſtras patentes, recipiendi a magnifico Principe Domino Philippo Rege Franciæ illuſtri, *&c. prout in literis antedictis, uſque hæc verba,*

A.D. 1307. Edw. 2.

verba, viz. vobis mandamus quòd præmiſſa omnia & ſingula, noſtro nomine, faciatis & expleatis juxtà tenorem litterarum noſtrarum prædictarum.

Proviſo quòd, cùm ſeiſina dicti Caſtri de Maloleone, aliorúmque Caſtrorum prædictorum, cum ſuis juribus & partinentiis, vobis noſtro nomine fuerit liberata, Caſtra illa, eorúmque jura, ſic ſalvò & ſecurè cuſtodiatis, ad opus noſtrum, & manuteneatis, quod de veſtrâ circumſpectione, & induſtriâ, fidelitatiſque conſtantiâ, vos poſſimus & debeamus meritò commendare.

Dat. apud Northampton, decimo octavo die Octobris.

Et mandatum eſt præfato Garſiæ quod, ſi præfatum Fortunerum, quo minus poteſtatem prædictam in formâ prædictâ exercere poſſit, aliquo caſu contingente, contigerit impediri, tunc præmiſſa omnia & ſingula noſtro nomine faciat. &c. *ut ſupra.*

Teſte ut ſupra.

De Armaturis providendis, ad opus Regis, pro Scotia.

A.D. 1307. An. 1. E. 2.

P. 1. E. 2. p. 1. m. 16.

REX Vicecomitibus London. ſalutem.

Quia pro ſuſtentatione quorundam fidelium noſtrorum in obſequio noſtro, per præceptum noſtrum in partibus Scotiæ exiſtentium, necnon & aliorum, quos ad eaſdem partes, ad malitiam Roberti de Brus & Complicum ſuorum, Inimicorum & Rebellium noſtrorum, qui ibidem Homicidia, deprædationes, incendia, & alia dampna quamplurima perpetrârunt, ut intelleximus, cum Dei adjutorio reprimendam deſtinare proponimus, multa genera victualium oportet neceſſariò nos habere;

Necnon, & pro munitione Caſtrorum noſtrorum, & Villarum in partibus illis, Baliſtis & aliis Armaturis, ac etiam ferro, aſcere, canabo, & aliis ad Arma inde facienda plurimùm indigemus.

Vobis præcipimus, firmiter injungentes, quòd in Ballivâ veſtrâ Viginti Dolia Mellis: Centum Dolia vini: Duodecim Milia ferri: Centum Garbas Aſceri: quingentas Libras de filo Canabi, pro Baliſtis: Quingentas Libras Canabi: Centum Baliſtas unius pedis: quadraginta Baliſtas duorum pedum: Viginti Baliſtas de Turno: Triginta milia quarellorum pro Baliſtis unius pedis: duodecim milia quarellorum pro Baliſtis duorum Pedum: duo milia & ducentos quarellos, pennitos de Cupro, pro Baliſtis de turno: Centum nuces pro Baliſtis unius pedis: quinquaginta nuces pro Baliſtis duorum pedum, & viginti nuces pro Baliſtis de turno:

A.D. 1307.

Ad opus noſtrum, per viſum & teſtimonium dilecti Clerici noſtri Willielmi de Berton (quem ad præmiſſa ſupervidenda, & cum diligentia fieri procuranda, ad vos mittimus) tàm de firma Civitatis prædictæ, quam de exitibus ballivæ veſtræ, ſine dilatione emi, & de eis provideri, ac ea uſque ad villam de Berewico ſuper Twedam, cum omni feſtinatione, quâ poteritis, faciatis cariari, Receptori Inſtauri noſtri ibidem liberanda.

Et Cuſtum, quod, tàm in emptione præmiſſorum, quàm Cariagio eorumdem uſque ad dictam villam de Berewico, poſueritis, cum illud ſciverimus, vobis in compoto veſtro, ad ſcaccarium noſtrum, allocari faciemus; & præmiſſa, ſicut honorem noſtrum & commodum diligitis, Indignationémque noſtram vitare volueritis, nullo modo omittatis.

Teſte meipſo apud Weſtm. 27. die Octobr.

De Orando pro ſtatu Regis & Regni.

A.D. 1307. An. 1. E. 2.

Clauſ. 1. E. 2. m. 17. d.

REX venerabili in Chriſto Patri, Willielmo, eâdem gratiâ, Ebor. Archiepiſcopo, Angliæ Primati, ſalutem.

Quanto in magnis & arduis peragendis negotiis divinum præſidium inſtantius & devotius imploratur, tanto exinde ſperatur ſucceſſus proſperior & felicior provenire.

A.D. 1307.

Hinc eſt quod, cùm, inclitæ memoriæ, Domino Edwardo, nuper Rege Angliæ, Patre noſtro, viam univerſæ carnis ingreſſo (de quo mentis amaritudine intimè premimur & turbamur) onus regiminis Regni Angliæ nobis incumbat jure hæreditario, ſicut ſcitis, vires noſtras, ad onus hujuſmodi portandum, abſque devotarum orationum ſuffragiis,

A.D. 1307. Edw. 2.

ſuffragiis, cernimus penitùs impotentes:

Veſtram igitur paternitatem affectuoſis precibus requirimus & rogamus, quatenus apud eum, per quem Reges regnant & Principes dominantur, preces devotas ſuppliciter effundatis, & illud idem a religioſis & aliis veſtris ſubditis univerſis fieri injungatis, ut regnum noſtrum, & alias terras nobis ſubditas, ſemper in ſtatu proſpero & pacifico conſervare, noſque ea ſub ipſo ſic regere & tueri, per ſuorum ſemitas mandatorum, ad noſtri & ipſius regni, dictarumque terrarum honorem, commodum & quietem, concedere dignetur, quod, pro temporali regno, in regno cœleſti partem hæreditariam conſequamur.

Teſte Rege apud Weſtm. 28. die Octobris.

Eodem modo Scribitur ſubſcriptis, viz.

J. Karl. Epiſcopo,
A. Dunelm. Epiſcopo & Patriarchæ Jeroſolimit.
J. Lincoln. Epiſcopo,
R. Elien. Epiſcopo,
J. Norwyc. Epiſcopo,
R. London. Epiſcopo,
T. Roff. Epiſcopo,
J. Cic eſtr. Epiſcopo,
H. Wynton. Epiſcopo,
W. Bath. & Well. Epiſcopo,
R. Hereford. Epiſcopo,
W. Coventr. & Lych. Epiſcopo,

Cuſtodi Spiritualitat. Epiſcopatûs Wygorn. ſede vacante,
Cuſtodi Spiritualitat. Epiſcopatûs, Exon. ſede vacante,

Abbati Sancti Auguſtini Cantuar.
Abbati Weſtm.
Abbati de Sancto Albano,
Abbati de Sancto Edmundo.
Abbati de Eveſham,
Magiſtro Ordinis de Sempringham.

Veſtram igitur devotionem, &c. & illud idem toti Conventui & ſubditis veſtris univerſis, &c.

Miniſtro Generali Ordinis fratrum Minorum in Angliâ, quod, &c. & à Gardianis Fratribus & ſubditis ſuis, &c.

Priori Principali Ordinis Fratrum Prædicatorum in Angliâ, quod, &c. & à ſingulis Prioribus, Fratribus & ſubditis ſuis, &c.

Pro Radulfo de Monte Hermerii.

A.D. 1307. An. 1. E. 2.

Clauſ. 1. E. 2. m. 17.

REX Vicecomitibus Surr. & Suſſex, ſalutem.

Cùm, celebris memoriæ Dominus E. quondam Rex Angliæ, Pater noſter, tibi præceperit, quod habere faceres dilecto & fideli noſtro, Radulpho de Monte Hermerii (qui fuit cum eodem Patre noſtro, per præceptum ſuum, in exercitibus ſuis Scotiæ, annis regni ſui, Viceſimo octavo & triceſimo primo) Scutagium ſuum de feodis Militum, quæ de ipſo Radulpho, & Johannâ, quondam Comitiſsâ Glouceſtriæ, conſorte ipſius Radulfi, ſorore noſtrâ kariſſimâ, tenebantur, in Ballivâ tuâ; videlicet,

Quadraginta ſolidos de ſcuto pro quolibet exercituum prædictorum, ſicut per inſpectionem rotulorum Cancellariæ dicti Patris noſtri nobis conſtat;

Nos, volentes mandata dicti Patris noſtri executioni debitæ demandari, tibi præcipimus quod eidem Radulpho habere facias ſcutagium hujuſmodi, de feodis prædictis, juxta tenorem mandati dicti Patris noſtri; Et hoc nullatenus omittas.

Teſte R. apud Weſtm. 28 die Octob.

Ad Papam ſuper Inhibitione revocanda.

A.D. 1307. An. 1. E. 2.

Rom. 1. E. 2. m. 12.

PAPÆ Rex devota Pedum oſcula beatorum.

Veſtræ Sanctitatis litteras, nobis per diſcretum Virum Magiſtrum Johannem de Feteria Capellanum, & Gaillardum de Agroſſaco Domicellum, nuncios veſtros, ſuper revocatione cujuſdam inhibitionis,

Nunciis veſtris, pro colligendis fructibus primi Anni beneficiorum Eccleſiaſticorum, in Regno & aliis terris noſtris uſque ad certum tempus vacantium, aliiſque, ratione Eccleſiæ, proſequendis negotiis deputatis, dum, celebris memoriæ, Dominus Edwardus, nuper Rex Angliæ, Pater noſter, vitam duceret in humanis factæ,

Per nos faciendâ tranſmiſſas, necnon ea, quæ iidem Magiſter Johannes & Gaillardus nobis, ſuper hiis, ex parte

A.D. 1307. Eav. 2.

veſtra, reſerarunt oraculo vivæ vocis, reverenter audivimus, & pleno concepimus intellectu.

Super quibus per Nuncios noſtros, quos in brevi ad veſtram præſentiam ſumus, permittente Domino, tranſmiſſuri, reſponſum noſtrum veſtræ Clementiæ ſerioſiùs & pleniùs exponemus.

Ad regimen Eccleſiæ, &c. altiſſimus vos conſervet.

Dat. apud Weſtm. 30. die Octobris, Anno Domini 1307. Regni verò noſtri primo.

Ad Regem Franciæ de facto Templariorum.

A.D. 1307. An. 1. E. 2. Rom. 1. E. 2. m. 12.

Excellentiſſimo Principi, Patri & Domino kariſſimo, Domino Philippo, Dei gratiâ, Regi Franciæ Illuſtri, Edwardus, &c. Filius ſuus devotus, proſperos ſemper ad vota ſucceſſus, cum gaudio & ſalute.

Ea, quæ continebantur in litteris veſtre Magnificentiæ nobis miſſis, necnon & ea, quæ diſcretus Vir Magiſter Bernardus Peleti clericus ſuper illâ deteſtabili Hæreſi, de quâ mentionem eædem væſtræ litteræ faciebant, exponere voluit, intellexerimus:

Et per ipſum ea coram nobis, Prælatis, Comitibus, Baronibus quam pluribus Regni noſtri, ac aliis de conſilio noſtro, exponi fecimus ſeriatim:

Quæ quidem noſtris, & dictorum Prælatorum, Comitum, Baronum, & aliorum, qui aderant, ſenſibus, ultra quam credi poteſt, admiranda venerunt.

Et, quia tam abhominabilibus & execrabilibus dictis, hactenus inauditis nobis, & Præfatis Prælatis, Comitibus, & Baronibus, ab initio fides facilis adhibenda minimè videbatur,

Deliberato conſilio providimus Seneſcallum noſtrum Agenesii, unde de labe hujuſmodi rumores prodiiſſe dicuntur, ad præſenciam noſtram fore perſonaliter evocandum; ut, per ipſum, ſuper præmiſſis, ulterius informati, ad ea, congruâ maturitate ſervatâ, ſalubriter procedamus, quæ in laudem Dei, & honorem, conſervationemque Catholicæ fidei poſſint & debeant merito redundare.

Dat. apud Weſtm. 30. die Octobris, Anno Regni noſtri primo.

De exequiis Edwardi primi celebrandis.

A.D. 1307. An. 1. E. 2. Clauſ. 1. E. 2. m. 17. d.

Rex venerabili in Chriſto Patri W. eadem gratiâ, Archiepiſcopo Eborum, Angliæ Primati, ſalutem.

Deus, Redemptor omnium & Creator, qui hominem ad ymaginem & ſimilitudinem ſuam fecit, claræ memoriæ, Dominum Edwardum, dudum Regem Angliæ, Progenitorem noſtrum, pacis & juſtitiæ fervidum zelatorem, quem aliàs conſtat magnis fuiſſe virtutum inſigniis & meritorum præconiis decoratum, nuper ab hâc luce, prout ſibi placuit, evocavit; de qub. cordis amaritudinem, anguſtias & dolores intrinſecus, non immeritò, ſuſtinemus.

Cùm itaque opus Sanctum & Salubre apud altiſſimum cenſeatur pro defunctis, ut à ſuorum mole peccaminnm liberentur, devotè & ſuppliciter exorare,

Paternitatem veſtram affectuoſe requirimus & rogamus, quatenus ipſius Patris noſtri exequias ſolempniter celebrantes, animam ejus, cum Miſſarum decantatione, & aliis Eccleſiaſticis ſuffragiis, Deo vivo & vero, qui aufert Spiritum Principum, ſpecialiter commendetis; ac ab omnibus Religioſis, & aliis ſubditis veſtris, in Dioceſe veſtrâ, per miſſarum decantationes, & alia hujuſmodi ſuffragia faciatis ſimiliter commendari; ut veſtris & ipſorum Patrociniis & precibus adjuta, cœleſtis Regni ſolium ingredi, & in æternâ beatitudine citiùs valeat collocari.

Teſte Rege apud Weſtm. 30. die Octobr. Anno, &c. primo.

Eodem modo ſcribitur Epiſcopis, Abbatibus, &c.

Ad Papam, rogatoria pro Johanne de Leek.

A.D. 1307. An. 1. E. 2. Rom. 1. E. 2. m. 12.

Sanctiſſimo in Chriſto Patri, Domino C. Divinâ Providentiâ, Sacroſanctæ Romanæ ac Univerſalis Eccleſiæ ſummo Pontifici, Edwardus, ejuſdem gratia, &c. devota pedum oſcula beatorum.

A.D. 1307. Edw. 2.

Si quos variis virtutum insigniis novimus decoratos, quantumcumque à nostrâ familiaritate fuerint alieni, gratiæ & favoris nostri prærogativis attollimus; familiarium nostrorum, quos hujusmodi suffragia comitantur, eò magis sollicitè procuramus honores & commoda, quò laudabiliora, præstita per eosdem nobis obsequia, favore dignos & gratiâ recommendant.

Cùm igitur dilectus & familiaris Clericus noster Dominus Johannes de Leek, vir utique prudentiâ circumspectus, & morum honestate præclarus, qui à multis retrò temporibus nostris jugiter institit, & adhuc indies insistit obsequiis, quoddam negotium suum (quod dilecto & fideli nostro, Domino Amaneno de le Bretto, paternitati vestræ, temporis oportunitate, specialiter commisimus exponendum & affectualiter prosequendum, pro reportandis super eodem gratiæ vestræ munificentiâ) in Sacrosancta Romana Curia prosequatur; Ipsum negotium Paternitati vestræ speciali recommendamus affectu:

Humiliter supplicantes, quatinus ad exauditionem petitionis suæ, præsentibus interclusæ, aures Clementiæ vestræ dignemini gratiosiùs inclinare nostri amoris intuitu: compatientes eidem, ne spe suâ & beneficiis suis Ecclesiasticis (ut in eadem petitione suâ plenius est expressum) remaneat destitutus; quin potius per vestræ Sanctitatis gratiam, quam semper invenimus nobis propitiam, juxta cordis nostri desiderium, & suæ probitatis merita, sit promotus.

Ad regimen Ecclesiæ suæ Sanctæ Sanctitatem vestram conservet Altissimus per tempora prospera & longæva.

Dat. London. ultimo die Octobris.

Pro Ricardo de Rokesle Custode Pontivi constituto.

A.D. 1307. An. 1. E. 2. Pat. 1. E. 2. p. 1. m. 16.

EDward, par la grace de Dieu, Roi d'Engleterre, Seigneur d'Irland, & Ducs d'Aquitaigne, à touz ceux, que cestes presentes Lettres verront, ou orront, saluz,

Nous vous fesoms savoir que nous establissoms, e avoms establiz nostre chere & foial, Monsire Richard de Rokesle, nostre Seneschal & Gardein de nostre terre de Pontif & de Monstroill, ové les aportenances,

Et lui donoms plein poer & especial maundement de requere, de demander, de defendre les causes, les resons, & la droiture apertenantz à nostre Conté de Pontif, ove les aportenances, perdevant tous Juges, & contre totes persones, à totes jornees assignesſ & assigner;

De ventes ottroier & affirmer quant mestier serra:

De prendre feantes en lieu è en noun de nous:

De reliefs receivre, de jurer en lalme de nous, si mestiers est:

De compromettre, de pacifier, d'assentir, de repliker, de opposer & de respondre:

De Baillifs & de Serjauntz metre en nostre terre desusdite; è de eux oster quant il verra que mestier serra:

De mettre Visconte à Montstroill:

De noz Viscontes, & noz autres terres, & rentes bailleir, liverer à ferme, à nostre profit:

A.D. 1307.

De establir Lieutenant en son lieu; qui semblable è autiel poer eit que le dit Monsire Richard es choses desusdites:

Et de faire Procureurs en Parlementz, en Assises, en Provostes, & en totes autres Courtz.

Et quelconque chose le dit Seneschall, ou li establiz en son lieu, avera dit, fait, ou procure per nous, & en nostre noun, en gardant nostre dite terre de Pontif & de Montstroill, ove les appoitenances, & en demandant, en requerant, & en defendant les droitures d'icele, sicome desusestdit, nous avoms è averoms ferm & estable.

E mandoms, è commandoms à touz noz Souzmis, de la dite terre & Contree, que au dit Monsire Richard, en les choses desusdites, soient obeissantz & entendantz.

En tesmoignance de quien chose nous avoms fet faire cestes noz Lettres overtes.

Donees à Berkhamsted, le primer jour de Novembre, l'an de nostre Regne primer.

De Concordia inter Mercatores Angl. & Hollandiæ reformanda.

A.D. 1307. An. 1. E. 2. Pat. 1. E. 2. p. 1. m. 14.

REX omnibus Ballivis & fidelibus suis, &c. salutem.

Cum Nobilis Vir, Dominus Willielmus Hanoniæ, Holandiæ & Zelandiæ Comes, mittat quosdam homines & Mercatores suos ad Nos, ad diem Dominicam

A.D. 1307.

A.D. 1307. Edv. 2.

Dominicam proximam ante Carniprivium; ad tractandum nobiſcum ſuper Concordiâ, inter noſtros homines & Mercatores Angliæ ex parte unâ, & homines & Mercatores dicti Comitis ex alterâ reformandâ, de diverſis contentionibus, diſcordiis & Controverſiis inter eoſdem homines dudùm exortis: Et ſuper emendis de diverſis dampnis & Injuriis, hinc & inde illatis, faciendis; & ad faciendum ulteriùs, & recipiendum quæ tunc ibidem, de communi Conſilio & Aſſenſu, contigerit ordinari:

Vobis mandamus quòd hominibus dicti Comitis, in veniendo ad nos, ad Diem prædictum, morando, & redeundo, non inferatis, ſeu, quantum in vobis eſt, inferri ab aliis permittatis injuriam, moleſtiam, dampnum, impedimentum aliquod, ſeu gravamen.

In cujus, &c. uſque ad diem Dominicam quadrageſimæ proximò futuram duratur'.

Teſte Rege apud Berkhamſtede, 8 die Novembris.

Comiti Holandiæ, quod Dotem, diutius detentam, Elizabethæ ſorori Regis reddi faciat.

A.D. 1307. An. 1. E. 2.

Rom. 1. E. 2. m. 10.

REX Nobili viro, Domino W. Hanoniæ, Holandiæ & Zelandiæ Comiti, & Domino Friſiæ, amico ſuo kariſſimo, ſalutem.

Ea, quæ nobis propoſuit ex parte veſtrâ Criſtantius de Raephorſt, Miles & Nuncius veſter, ſuper reformatione unionis & concordiæ de diſcordiis, contentionibus, & controverſiis, inter homines & Mercatores noſtros Angliæ, ac homines & Mercatores veſtros dudum exortis, necnon ſuper emendatione injuriarum, dampnorumque reſtitutione, hinc inde faciendis, benigne audivimus, & pleno concepimus intellectu.

Et, quia nos amorem & concordiam inter dictos noſtros & veſtros ſubditos iniri cupimus, futuriſque temporibus confoveri, ut ſecuriùs invicem convenire valeant, ſuoſque contractus & Merchandiſas utiliùs exercere,

Ad tractandum ſuper hujuſmodi diſcordiis, contentionibus, & controverſiis, ac competentibus emendis ſuper dampnis & injuriis, à dictis hominibus mutuò illatis, ut dicitur, hinc & inde, modo debito faciendis, plenâque concordiâ formanda favente Domino & firmandâ, diem præfato Nuncio veſtro, videlicet, diem Dominicam, proximam ante Carniprivium, coram nobis, & Conſilio noſtro duximus aſſignandam;

Ad quem diem veſtros Nuncios & Procuratores, cum plenâ & ſufficienti poteſtate ad tractandum & conſentiendum ſuper præmiſſis, & ad faciendum & recipiendum quæ tunc ibidem contigerit ordinari, ad noſtram præſentiam poteritis deſtinare.

A.D. 1307.

Verùm, quia ad hujuſmodi unionem & concordiam, inter noſtros & veſtros ſubditos ineundam, firmiúſque tenendam, multùm alliceret nos, & noſtros; noſtrum etiam animum ad annuendum hiis, quæ penes nos velletis, plurimùm inclinaret, ſi vos kariſſimæ ſorori noſtræ Elizabetæ, quondam Conſorti, bonæ memoriæ, Johannis, nuper Comitis & Domini Terrarum prædictarum, Anteceſſoris & Conſanguinei veſtri, dotem ſuam, ipſam, in illis partibus contingentem, ei adhuc detentam, reddi plenariè faceretis,

Amicitiam veſtram attentè requirimus & rogamus, quatinus ſuper plenâ redditione dotis illius taliter, ſi placet, noſtri intuitu ordinare velitis, ut eadem ſoror noſtra, abſque ulterioris dilationis incommodo, dotem ſuam prædictam integre habeat, ſicut debet.

Scientes pro certo quòd noſtris affectibus non poteritis plus placere, quàm ſi hunc noſtrum rogatum adimplere curaveritis in effectu.

De eo autem, quod inde duxeritis faciendum, nobis, ad diem prædictum, per prædictos veſtros Nuncios, conſtare, ſi placet, faciatis,

Dat. apud Weſtm. 4 die Novembris.

Procuratoria ſuper Matrimonio inter Regem & Iſabellam, Francorum Regis Natam, contrahendo.

A.D. 1307. An. 1. E. 2.

Rom. 1. E. 2. m. 11.

NNoverint Univerſi quòd nos, Edwardus, Dei gratiâ, Rex Angliæ, Dominus Hiberniæ, & Dux Aquitaniæ,

A.D. 1307.

De circumſpectâ induſtriâ & fidelitate probatâ venerabilium Patrum,

Antonii

Antonii Patriarchæ Jeroſolimitani,
& Dunelmenſis, &
Johannis Norwycenſis, Epiſcoporum:
Ac Nobilium Virorum, dilectorum & fidelium noſtrorum,
Henrici de Lacy Lincolniæ, &
Adomari de Valentia Pembrochiæ,
Comitum, Conſanguineorum noſtrorum:
Et *Ottonis de Grandiſono,* &
Ameneni de Lebreto Militum;
Necnon Magiſtrorum, *Johannis de Berewyk,* &
Roberti de Pykering Eborum Eccleſiæ Canonicorum,

Plenam fiduciam optinentes,

Ipſos noſtros certos, veros & legitimos ordinamus, facimus & conſtituimus Procuratores, & Nuncios ſpeciales:

Dantes eiſdem, aut ſex ex ipſis primò nominatis, vel quatuor ex eiſdem ſex, in ſolidum, generalem, plenam & liberam poteſtatem, ac mandatum ſpeciale proſequendi, pro nobis & noſtro nomine, negotium Matrimonii contrahendi inter nos & Nobilem Dominam Iſabellam, natam Sereniſſimi Principis Domini Philippi, eadem gratiâ, Regis Francorum illuſtris, ſecundum pronunciationem olim factam per, felicis recordationis, Dominum Bonifacium Papam Octavum; & tractatum poſtea, pro nobis & noſtro nomine, habitum de matrimonio hujuſmodi contrahendo:

Ac requirendi eundem Dominum Regem Francorum, ut eandem Dominam natam ejus, in ætate nubili conſtitutam, nobis det in Uxorem, juxta formam pronunciationis & tractatûs præmiſſorum:

Et in animam noſtram quodlibet genus liciti juramenti præſtandi:

Et omnia alia & ſingula procurandi & faciendi, quæ ad expeditionem præmiſſorum neceſſaria fuerint, vel etiam oportuna; etiam ſi ea mandatum exigant ſpeciale.

Ratum & firmum habentes, & habituri quicquid per dictos Procuratores noſtros & Nuncios, aut ſex, vel quatuor ex ipſis, ut prædictum eſt, geſtum, actum vel factum fuerit in præmiſſis, & quolibet præmiſſorum.

In quorum omnium teſtimonium ſigillum noſtrum præſentibus eſt appenſum,

Dat. London. 6 die Novembris, Anno Domini 1307, Regni verò noſtri primo.

Memorandum quod iſtæ litteræ fuerunt poſtmodum reſtitutæ.

Conſimilia Procuratoria, paucis mutatis.

A.D. 1307. An. 1. E. 2.
Ibid.

NOverint Univerſi quòd nos, Edwardus, Dei gratiâ, Rex Angliæ, Dominus Hiberniæ, & Dux Aquitaniæ,

De circumſpectâ induſtriâ, &c. *Ut ſupra uſque ibi* in ætate nubili conſtitutam, *& tunc, loco illorum verborum,* NOBIS DET IN UXOREM *ponuntur iſta verba* NUPTUI NOBIS TRADAT juxta formam Pronunciationis & tractatûs præmiſſorum, &c. *Ut ſupra.*

Dat. ut ſupra.

Et fuerunt reſtitutæ.

De Dote prædictæ Iſabellæ aſſignanda.

A.D. 1307. An. 1. E. 2.
Ibid.

NOverint Univerſi quòd nos, Edwardus, Dei gratiâ, Rex Angliæ, Dominus Hiberniæ, & Dux Aquitaniæ,

De circumſpectâ induſtriâ & fidelitate probatâ venerabilium Patrum,

Antonii Patriarchæ Jeroſolimitani,
& Dunelmenſis, &
Johannis Norwycenſis, Epiſcoporum:
Ac Nobilium virorum, dilectorum & fidelium noſtrorum,
Henrici de Lacy Lincolniæ, &
Adomari de Valentia Pembrochiæ,
Comitum, Conſanguineorum noſtrorum:
Et *Ottonis de Grandiſono,* &
Amaneni de Lebreto Militum;
Necnon Magiſtrorum, *Johannis de Berewyk,* &
Roberti de Pykering Eborum Eccleſiæ Canonicorum, plenam fiduciam optinentes,

Ipſos noſtros certos, veros, & legitimos ordinamus, facimus & conſtituimus Procutatores & Nuncios ſpeciales:

Dantes eiſdem, vel tribus, aut duobus eorum, in ſolidum, plenam, generalem & liberam poteſtatem & man-

A.D. 1307.
Edv. 2.

datum ſpeciale dotem vel dotalitium, noſtro nomine, ſtatuendi, aſſignandi, & etiam aſſidendi Nobili Dominæ Iſabellæ, natæ, Sereniſſimi Principis Domini Philippi, eadem gratiâ, Regis Francorum illuſtris, aut procuratoribus, & Nunciis, pluribus vel uni, ad hoc per dictam Dominam Iſabellam deputandis vel deputando, ſecundum formam pronunciationis, per, felicis recordationis, Dominum Bonifacium, Papam octavum olim factæ, & tractatus poſtea, pro nobis & noſtro nomine habiti, de matrimonio inter nos & dictam Dominam contrahendo:

Et de dote ſeu dotalitio conſtituendo:

Et in animam noſtram quodlibet genus liciti juramenti præſtandi;

Ac omnia alia & ſingula faciendi, quæ ad hujuſmodi dotis, ſeu dotalitii, conſtitutionem & aſſignationem firmandam, roborandam, vallandam & aſſecurandam, neceſſaria fuerint & oportuna; etiam ſi mandatum exigant ſpeciale.

A.D. 1307.
Edv. 2.

Ratum & firmum habentes, & habituri quicquid per dictos procuratores noſtros & Nuncios, aut tres, vel duos eorum, geſtum, actum vel factum fuerit in præmiſſis, & quolibet præmiſſorum.

In quorum omnium teſtimonium ſigillum noſtrum præſentibus eſt appenſum.

Dat. London. 6 die Novembriis, Anno ut ſupra.

Et fuerunt reſtitutæ.

De loco & die pro Conventione inter Regem & Philippum Regem Francorum acceptandis.

A.D. 1307.
An. 1. E. 2.
Ibid.

Tenore præſentium pateat Univerſis quod nos, Edwardus Dei gratiâ, Rex Angliæ, &c.

De circumſpectâ induſtriâ & fidelitate probatâ, venerabilium, *&c. ut ſupra.*

Dantes eiſdem, aut ſex ex ipſis primò nominatis, vel quatuor ex ipſis ſex in ſolidum, plenam, generalem & liberam poteſtatem, ac mandatum ſpeciale conveniendi & conſentiendi, pro nobis & noſtro nomine, in diem & locum certos, & acceptandi eoſdem:

Quibus perſonaliter conveniemus cum Sereniſſimo Principe Domino Philippo, eadem gratiâ, Rege Francorum illuſtri:

Ad faciendum, proficiendum & complendum omnia & ſingula, quæ tàm ratione pacis, initæ, factæ, reformatæ & concordatæ inter prædictum Regem Francorum ex parte unâ, &, celebris memoriæ, Dominum E. nuper Regem Angliæ, genitorem noſtrum, tunc viventem ex alterâ, quàm ratione Confœderationis initæ, factæ & concordatæ inter ipſos Reges, nos contingunt, vel ad nos pertinent facere, perficere & complere, juxta formam Pacis & Confœderationis prædictarum:

A.D. 1307.

Necnon in animam noſtram ſuper hoc jurandi;

Et omnia alia & ſingula, pro nobis & noſtro nomine, faciendi quæ ad expeditionem & roborationem præmiſſorum neceſſaria fuerint vel etiam oportuna; etiam ſi mandatum exigant ſpeciale.

Ratum & firmum habentes, & habituri quicquid per prædictos procuratores noſtros & Nuncios, aut ſex, vel quatuor ex ipſis, ut prædictum eſt, geſtum, actum vel factum fuerit in præmiſſis, & quolibet præmiſſorum.

In quorum omnium, &c.

Dat. ut ſupra.

Et fuerunt poſtmodum reſtitutæ.

De poteſtate matrimonium contrahendi, per verba de præſenti, cum Iſabella præfata.

A.D. 1307.
An. 1. E. 2.
Ibid.

Tenore præſentium pateat Univerſis, quod nos, Edwardus, &c.

De circumſpectâ induſtriâ & fidelitate probatâ nobilium virorum, dilectorum & fidelium noſtrorum, Henrici de Lacy Lincolniæ, & Adomari de Valentia Penbrochiæ, Comitum, Conſanguineorum noſtrorum, plenam fiduciam optinentes:

A.D. 1307.

Ipſos noſtros veros & legitimos facimus, ordinamus & conſtituimus procuratores & Nuncios ſpeciales:

Dantes eiſdem, & eorum alteri per ſe, in ſolidum, generalem & liberam poteſta-

A.D. 1307. Edv. 2.

poteſtatem, ac mandatum ſpeciale contrahendi matrimonium, per verba de præſenti, noſtro nomine & pro nobis, cum Nobili Dominâ Iſabellâ, natâ Excellentiſſimi Principis Domini Philippi, eâdem gratiâ, Francorum Regis illuſtris:

Et in animam noſtram quodlibet genus liciti Sacramenti præſtandi;

Et omnia alia & ſingula, quæ ad hujuſmodi contractum matrimonialem firmandum, roborandum & vallandum pertinent, ſeu quoquomodo pertinere poterunt, faciendi; etiam ſi mandatum exigant ſpeciale.

A.D. 1307. Edv. 2.

Ratum & gratum habentes, & habituri quicquid per dictos procuratores noſtros & Nuncios, vel eorum alterum, geſtum, actum vel factum fuerit in præmiſſis, & quolibet præmiſſorum.

In quorum omnium teſtimonium ſigillum noſtrum præſentibus eſt apenſum.

Dat. London. 6 die Novembris, Anno ut ſupra.

Et fuerunt poſtmodum reſtitutæ.

Ad Regem Francorum de Credentia.

A.D. 1307. An. 1. E. 2.
Rom. E. 1. 2. m. 12.

EXcellentiſſimo Principi, Domino & Patri ſuo kariſſimo, Domino Philippo, Dei gratiâ, Regi Francorum illuſtri, Edwardus, eâdem gratiâ, Rex Angliæ, &c. filius ſuus, ſalutem & felices ad vota ſucceſſus.

Cum venerabiles patres,

Antonium Patriarcham Jeroſolimitanum, & Dunelmenſem, &

Johannem Norwicenſem Epiſcopos:

Ac Nobiles viros,

Henricum de Lacy Lincolniæ, &

Adomarum de Valentia Penbrochiæ

Comites, Conſanguineos noſtros;

Necnon Ottonem de Grandiſono, & Amanenum de Lebreto Milites, voluntatis noſtræ conſcios, pro quibuſdam ſpecialibus negotiis, nos tangentibus, vobis vivæ vocis oraculo exponendis, ad veſtram præſentiam deſtinemus,

A.D. 1307.

Magnificentiam veſtram affectuoſè requirimus & rogamus, quatinus eiſdem nunciis noſtris, aut quatuor ex ipſis, in hiis, quæ Celſitudini veſtræ, ſuper præmiſſis, duxerint exponenda, velitis plene credulitatis fiduciam adhibere, & ea optato effectui mancipare.

Excellentiam veſtram conſervet altiſſimus per tempora feliciter longiora.

Dat. London. 6 die Novembris, Anno Domini 1307. Regni verò noſtri primo.

Pro Amaneno de Lebreto.

A.D. 1307. An. 1. E. 2.
Pat. 1. E. 2. p. 1. m. 14.

REX Omnibus, ad quos, &c. ſalutem.

Sciatis quod, pro bono & laudabili ſervitio, quod dilectus & fidelis noſter Amanenus Dominus de Lebreto, celebris memoriæ, Domino E. quondam Regi Angliæ Patri noſtro, & nobis impendit,

Conceſſimus ei, pro nobis & hæredibus noſtris, quod ipſe, a Feſto Sancti Andreæ Apoſtoli proximò futuro, ſingulis Annis, ad totam vitam ſuam, percipiat duo milia Librarum Burdegalenſium, de Pedagio de Sancto Makario, per manus ſuas, vel per manus illius quem ad hoc per Litteras ſuas Patentes deputaverit loco ſui, & per viſum Conſtabularii Burdegalenſis qui pro tempore fuerit, vel ejus locum tenentis.

Ita videlicet, quòd totum reſiduum dicti Pedagii de Anno in Annum, poſtquam idem Amanenus dicta duo milia Librarum Burgegalenſium de eodem Pedagio ſic perceperit & habuerit, in manibus prædicti Conſtabularii remaneat, ut nobis & hæredibus noſtris inde valeat reſpondere.

A.D. 1307.

In cujus, &c.

Teſte Rege apud Weſtm. octavo die Novembris.

Per ipſum Regem.

Et mandatum eſt Seneſcallo Regis vaſconiæ, & conſtabulario Caſtri ſui Burdegalæ, qui nunc, vel qui pro tempore fuerint, quod præfatum Amanenum dicta duo milia Librarum Burdegalenſium, ſingulis Annis, ad totam vitam ſuam, de Pedagio prædicto percipere, & habere permittant, juxta tenorem Literarum Regis prædictarum.

Et Rex dicta duo milia Librarum Burdegalenſium, de Anno in Annum,

A.D. 1307. Edw. 2.

quamdiu præfatus Amanenus vixerit, præfato Conſtabulario in compoto ſuo vult allocari.

Teſte Rege apud Weſtm. octavo die Novembris.

Per ipſum Regem.

Ad Papam de Credentia, ſuper negotiis cum Rege Francorum.

A.D. 1307. A. 1. E. 2. Rom. 1. E. 2. m. 12.

Papæ Rex devota pedum oſcula beatorum.

Excelſi Dei Patris ſapientia, Dominus noſter Jeſus Chriſtus, qui, pro noſtrâ redemptione, fragilitatis humanæ teſtâ veſtitus, diſcipulis ſuis quodam teſtamentali edicto pacem reliquit, beatitudinem veſtram tantâ & tàm largifluâ decoravit excellentiâ gratiæ ſpecialis, quod, inter innumeras ſollicitudines & aſſiduas mundi curas, veſtro incumbentes officio, vos ea, quæ ad Catholicorum Principum & Univerſorum Chriſti fidelium tranquilitatem tendunt & pacem, auditis libenter, amplexamini gaudenter, cogitatis profundiùs, & ſinceriori proſequimini caritate.

Sanè, poſt obitum, celebris memoriæ, Domini E. quondam Regis Angliæ, genitoris noſtri, ſuſcipientes regimen Regni noſtri, id bonum, quod eſt pax & concordia, quæ procul depellunt odia, rancorem & livorem excutiunt, & uniunt voluntates, necnon diſcordiarum & guerrarum diſpendia, quæ non ſolum propè, ſet longè poſitis ingerunt ſcandalum, & periculum inducunt: nedum corporum, ſet, quod eſt gravius, Animarum, frequenter reduximus ante occulos cordis noſtri.

A.D. 1307.

Quamobrem jàm diſpoſuimus, deliberato conſilio, pro negotiis, inter Magnificum Principem Dominum Philippum Regem Francorum illuſtrem & nos pendentibus, ſollempnes Nuncios ad Regem prædictum, ac exinde ad veſtræ Sanctitatis præſentiam, Venerabilem patrem *Johannem Norwicenſem Epiſcopum*, & dilectum Clericum noſtrum Magiſtrum *Robertum de Pykering* Eborum Eccleſiæ Canonicum, deſtinare; ut ipſi Celſitudini veſtræ negotia præfata referant & oſtendant oraculo vivæ vocis.

Piiſſimam igitur paternitatem veſtram filiali promptitudine rogamus obnixe, quatinus prædictorum Epiſcopi & Canonici, Nunciorum noſtrorum, relatibus, in negotiis memoratis, firmæ credulitatis fiduciam dignemini adhibere; eiſdémque apud veſtram Clementiam tàm celeriter, ſi placet, quàm feliciter expeditis', licentiam concedere redeundi.

Conſervet vos Altiſſimus, ad Regimen Eccleſiæ ſuæ Sanctæ, per tempora feliciter longiora.

Dat. London. 8 die Novembris, Anno Domini 1307. Regni verò noſtri primo.

Pro Epiſcopis Sancti Andreæ, & Glaſcuenſi priſonibus de Scotia.

A.D. 1307. An. 1. E. 2. Clauſ. 1. E. 2. m. 18.

Rex vicecomiti Suth. ſalutem.

Præcipimus tibi quod Willielmo, Epiſcopo Sancti Andreæ, Priſoni de Scotiâ, in Caſtro noſtro Wynton. & Roberto Wychard Epiſcopo Glaſguen. ſimiliter Priſoni de Scotiâ, in Caſtro Porceſtr. commorantibus,

De exitibus Ballivæ tuæ habere facias vadia ſua, juxta formam indenturæ, tempore, celebris memoriæ, Domini E. quondam Regis Angliæ, patris noſtri, inde factæ, & penes te reſidentis;

A.D. 1307.

Et nos tibi inde in compoto tuo, ad Scaccarium noſtrum, debitam allocationem habere faciemus.

Teſte Rege apud Weſtm. 10 die Novembris.

Pro Comite Herefordiæ & Eſſexiæ, & Elizabetha Uxore ejus, ſorore Regis.

A.D. 1307. An. 1. E. 2. Clauſ. 1. E. 2. m. 16.

Rex Theſaurario & Baronibus ſuis de ſcaccario ſalutem.

Cum, celebris memoriæ, Dominus Edwardus, quondam Rex Angliæ, pater noſter,

A.D. 1307.

Poſt redditionem, quam dilectus & fidelis noſter Humfridus de Bouhun, Comes Hereford & Eſſex, ac Conſtabularius Angliæ, fecit prædicto patri noſtro de omnibus Terris & Tenementis ſuis in Angliâ & Walliâ, ac Conſtabulariâ Angliæ, & honore Com. Eſſex.

A.D. 1307. Edv. 2.

Dediſſet & conceſſiſſet præfato Humfrido, & Elizabethæ uxori ejus, ſorori noſtræ cariſſimæ, omnes Terras, & Tenementa, Conſtabulariam & Honorem prædicta, habenda & tenenda eiſdem, Humfrido & Elizabethæ, & hæredibus de corpore ipſius Humfridi procreatis, adeò plenè & integrè ſicut idem Humfridus ea tenuit ante redditionem prædictam;

Et, inter cætera mandata dicti patris noſtri pro præfatis, Humfrido & Elizabethâ, virtute donationis prædictæ, facta, præceperit idem pater noſter, per breve ſuum, Theſaurario & Baronibus ſuis de Scaccario, quod eiſdem, Humfrido & Elizabethæ, Officium Conſtabulariæ Angliæ in Scaccario prædicto liberarent, & ipſos quadraginta libras, decem ſolidos, & decem denarios annuos, per manus Vicecomitis Eſſex. pro honore ejuſdem Com. Eſſex. ac etiam viginti libras pro Conſtabulariâ prædictâ per manus Vicecomitum prædictorum, percipere permitterent, prout idem Humfridus eas, ante redditionem prædictam, percipere conſuevit, ſicut per inſpectionem rotulorum Cancellariæ prædicti patris noſtri nobis conſtat.

Vobis mandamus quòd Vicecomites Comitatuum prædictorum, de dictis pecuniarum ſummis, ſi eas præfatis, Comiti & Elizabethæ liberaverint, allocationem debitam in ſuis compotis faciatis.

Teſte Rege apud Weſtm. 10. die Novembris.

De Facinore per Dominos de Stagno & de Monte Olivo perpetrato.

A.D. 1307. An. 1. E. 2. Rom. 1, E. 2. m. 11. d.

REX venerabili in Chriſto Patri, Patri G. eadem gratiâ, Epiſcopo Vaſatenſi, ſalutem & ſinceræ dilectionis affectum.

Intellecto facinore per Dominos de Stagno, & de Monte Olivo, & ſuos complices, pleniùs in veſtris litteris nobis miſſis expreſſo, nequiter perpetrato; ex hoc eò gravamur acerbiùs, quò in noſtris primordiis, non abſque noſtri contemptu, tantum ſcelus in noſtros fideles attendimus fuiſſe crudeliter attemptatum,

Et, quia nobis eſt cordi, ut de tam enormi exceſſu ultio digna fiat, quamprimùm in dicto Ducatu noſtro præfecerimus Seneſcallum, ſibi mandabimus, & firmiter injungemus ut negotium & cauſam hujuſmodi audiat diligenter, &, ſublatis ſubterfugiis quibuſcunque, debito fine decidat, quod juſtum fuerit in hac parte efficaciter exequendo; ac aſſignando etiam locum tutum, ad quem proſecutoribus contra malefactores prædictos pateat ſecurus acceſſus, juxta quod illarum partium obſervantiæ & conſuetudines patientur.

Dat. apud Weſtm. 10 die Novembris.

De Providentiis pro Rege contra Adventum in Franciam.

A.D. 1307. An. 1. E. 2. P. 1. E. 2. P. 1. m. 14.

REX omnibus Amicis ſuis, ad quos, &c. ſalutem,

Cum mittamus dilectum Servientem noſtrum, Willielmum Hathewy, Piſtorem noſtrum, ad partes Franciæ, ad providentias inibi faciendas de hiis quæ, pro officio ſuo, ſunt neceſſaria pro nobis, contra Adventum noſtrum & Prælatorum, Comitum, Baronum, & aliorum Nobilium, qui in Comitivâ noſtrâ ad partes illas in proximo ſunt venturi:

Vos affectuoſe requirimus & rogamus quatenus eidem Willielmo, ad hujuſmodi providentias, pro denariis noſtris, in dictis partibus faciendas, conſulentes ſitis & auxiliantes, quotiens ab ipſo ſuper hoc ex parte noſtrâ fueritis requiſiti.

In cujus, &c. Uſque ad Feſtum Purificationis beatæ Mariæ proximò futurum duraturas.

Dat. apud Weſtm. 10 die Novembr.

Ad Papam pro Antonio Patriarcha Hieroſolymitano.

A.D. 1307. An. 1. E. 2. Rom. 1. E. 2. m. 10.

PApæ Rex Devota pedum, &c.

Etſi cunctos noſtros familiares & benivolos, & præcipue quos in noſtris obſequiis promptos invenimus & fideles, gratioſis proſequamur affectibus, ipſorum proſpiciendo commodis,

A.D. 1307. Edv. 2.

modis, & incommoda oportunis auxiliis propulſando; illos tamen, ut rependantur digna dignis, quos digniores agnovimus & ingentior commendat excellentia meritorum, quadam dilectionis prærogativâ intimiùs in noſtris gerentes præcordiis, ipſos potioribus gratiis attollimus, eorumque honores & commoda amplioris deſiderii ſtudio procuramus:

Cùm itaque venerabilis pater Antonius, Patriarcha Jeruſalem, & Epiſcopus Dunolmenſis, amicus noſter cariſſimus, quem zelatorem novimus fervidum noſtri nominis & honoris, quædam negotia in Sacroſanctâ Romanâ Curiâ, ut accepimus, proſequatur:

Nos, cupientes ipſum in eiſdem negotiis favoribus Apoſtolicis communiri, ac ſperantes eum uberioris fructum gratiæ eo penes veſtram clementiam, quæ virtuoſos diligit, & gratioſam ſe exhibet gratioſis, invenire, quò noſtris affectibus fæcundiori dilectione conjungitur, & pro ipſo affectuoſiùs intervenerint preces noſtræ,

Beatitudini veſtræ devotâ inſtantiâ ſupplicamus, quatinus eundem Patriarcham, & ipſius negotia memorata, habentes, ſi placet, ex hac noſtrâ interceſſione ſpecialiùs recommendata, ſic vos in eiſdem negotiis exhibere dignemini in favore munificos, & in gratiâ liberales quod, noſtri intuitu, amplioris præſidii munimine roboratus, eventum felicioris & celerioris exitûs ſuper hujuſmodi negotiis aſſequatur.

Conſervet, &c.

Dat. apud Weſtm. 12 die Novembris, Anno Domini 1307, regni verò noſtri primo.

De parando neceſſaria pro paſſagio Regis ad partes tranſmarinas.

A.D. 1307. An. 1. E. 2. Clauſ. 1. E. 2. m. 16.

REX dilecto & fideli ſuo Roberto de Kendale, Conſtabulario Caſtri ſui Dovor. & Cuſtodi quinque portuum ſuorum, ſalutem.

Quia, ad partes tranſmarinas, in brevi, Deo dante, proponimus tranſfretare,

Vobis mandamus, firmiter injungentes, quòd, aſſumptis vobiſcum quatuor hominibus de prædictis portubus in hujuſmodi paſſagio magis expertis, ad citius, quod poteritis, ordineris quod omnia & ſingula, quæ pro hujuſmodi paſſagio noſtro & fidelium noſtrorum, quos tunc temporis nobiſcum transfretare contigerit, fuerint neceſſaria, prompta & parata ſint, apud Dovor. die veneris proxima poſt feſtum Sanctæ Luciæ virginis, prout dilectus Clericus noſter, Magiſter Stephanus de Wylington, quem eâ occaſione ad vos mittimus, vobis pleniùs ſcire faciet ex parte noſtrâ;

Taliter vos habentes in hac parte, ne prædictum paſſagium, ob defectum veſtrum, in aliquo retardetur:

Et, quid feceritis in præmiſſis, nobis aut Seneſcallo Hoſpitii noſtri, vel cuſtodi Garderobæ noſtræ, citra diem veneris prædictam, conſtare per literas veſtras facietis.

Teſte Rege apud Langele, 14 die Novembris.

De providentiis pro Rege faciendis in partibus tranſmarinis.

A.D. 1307. An. 1. E. 2. Clauſ. 1. E. 2. m. 16.

REX Roberto de Kendale, Conſtabulario Caſtri ſui Dovor. & Cuſtodi quinque portuum ſuorum, ſalutem.

Mandamus vobis quod Reginaldum Berardi, mercatorem de ſocietate Friſcobaldorum de Florentia, ad partes tranſmarinas transfretare, & quingentas marcas Sterlingorum ſecum deferre permittatis, ad providentias contra adventum noſtrum ibidem inde faciendas, ordinatione aliquâ, de monetâ vel argento in maſſâ extra regnum noſtrum nullatenus deferendis editâ, non obſtante.

Teſte Rege apud Langele, 14 die Novembris.

Pro Petro Sabinenſi Epiſcopo.

A.D. 1307. An. 1. E. 2. Clauſ. 1. E. 2. m. 16.

REX Roberto de Kendal, Conſtabulario Caſtri ſui Dovor. & Cuſtodi quinque portuum ſuorum, ſalutem.

Mandamus vobis quod venerabilem Patrem Petrum Sabinenſem Epiſcopum, Sacro-

A.D. 1307. Edv. 2.

A.D. 1307. Edv. 2.

Sacroſanctæ Eccleſiæ Romanæ Cardinalem, nuper ad, celebris memoriæ, Dominum E. quondam Regem Angliæ, Patrem noſtrum, per Dominum ſummum Pontificem deſtinatum & Nuntium ad eundem Dominum Papam, de noſtrâ licentiâ redeuntem ad partes tranſmarinas, cum familiâ, equis, herneſiis, vaſis ſuis, argenteis & aureis, jocalibus, & aliis rebus ſuis, nec non mille Marcis in pecuniâ numeratâ, in portu noſtro Dovor. tranſire, abſque impedimento aliquo, permittatis.

Teſte Rege apud Langele, 14 die Novembris.

De paſſagio providendo verſus partes tranſmarinas pro ſervientibus Regis.

A.D. 1307. An. 1. E. 2. Clauſ. 1. E. 2. m. 16.

A.D. 1307.

REX dilecto & fideli ſuo Roberto de Kendale, Conſtabulario Caſtri ſui Dovor. & Cuſtodi quinque portuum ſuorum, ſalutem.

Cùm mittamus dilectos & fideles noſtros, Thomam Paynel, Henricum de Appelby, Thomam de Biknore, Simonem de Cokefeld, & Johannem de Caſtre: Et dilectos Clericos noſtros, Thomam de Cantabrigg. Richardum de Bremmeſgrave, & Robertum de Megre; & vallettos noſtros Willielmum de Halulee, Thomam de Verley, Willielmum Hachewy, Magiſtrum Walterum de Godymeſton, Johannem de Sumery, Willielmum le Poleter, & Andream Trewe, ad partes tranſmarinas ad providentias ibidem, ad opus noſtrum, faciendas,

Vobis mandamus quod prædictis, Thomæ, Henrico, &c. ſalvum & feſtinum paſſagium habere faciatis, & ipſos, abſque ſcrutinio, de ipſorum rebus, & herneſiis faciendo, ſumptibus ſuis propriis, ad prædictas partes tranſire permittatis.

Teſte Rege apud Langele, 14 die Novembris.

Papæ pro Waltero Reginaldi, Electo Wigornienſi.

A.D. 1307. An. 1. E. 2. Rom. 1. E. 2. m. 10.

A.D. 1307.

PAPÆ Rex devota Pedum oſcula beatorum.

Amor Paternus tunc in filium benevolentiæ ſuæ radios affluentiùs adminiſtrat, cùm in Patris affectibus clementiùs exauditur obſecratio filialis.

Sanè, Pater Sanctiſſime, nuper, favente Salvatoris clementiâ, mordentis omnia mortis impietas, felicis recordationis, fratrem W. de Gaynesburgh, quondam Epiſcopum Wygornienſem, ad veſtræ Sanctitatis præſentiam, pro quibuſdam dicti Regni negotiis, per, claræ memoriæ, Dominum E. quondam Regem Angliæ, Patrem noſtrum, tranſmiſſum, apud Beluacum in Regno Franciæ, in ſui itineris regreſſu, de laboribus vocaverat ad quietem;

Cujus obitu religioſis viris, Priori & Conventui dictæ Eccleſiæ Wygornienſis veraciter nunciato, ipſi, tanquam lugentes ſibi ſine Patre, petitâ à nobis licentiâ eligendi, prout ex conſuetudine, & ex jure patronatûs noſtri ad nos dinoſcitur pertinere, pariter & obtentâ, dilectum Clericum W. Reginaldi, Theſaurarium noſtrum (virum utique conſilii maturitate conſpicuum, diſcretione providum, quem vitæ converſatio, morum honeſtas, laudabiliaque decorant gratiarum munera & virtutum, quemque in ſpiritualibus novimus & temporalibus circumſpectum, cujus etiam probata fidelitas ipſum nobis & populo Regni noſtri gratum reddit multipliciter & acceptum, & penes quem ſic affectio noſtra exuberat, quod ſui commodi & honoris augmentum præ cæteris Clericis noſtris, pro quibus & eorum negotiis vobis hactenus ſcripſiſſe meminimus, cordis ex intimo reſpicimus & optamus) in Patrem ejuſdem Eccleſiæ & Paſtorem unanimiter & concorditer, prout altiſſimo placuit, elegerunt:

Nos igitur, ob aliquas certas cauſas, prædictæ Electionis examinationem & confirmationem, totalémque ejuſdem negotii expeditionem per alios, vel alium, quàm per adminiſtratorem ſpiritualitatis Archiepiſcopatûs Cantuar. per vos ibidem deputatum, expediri corditer affectantes, veſtræ ſanctitati devotiſſimè ſupplicamus quatinus, tàm concordi electione, utilitatéque dictæ Eccleſiæ, quàm affectu noſtro ac ipſius Electi humilitate paterna meditatione penſatis, aliquibus vel alicui de Regno noſtro dictæ Cantuar. Eccleſiæ ſuffraganeis

A.D. 1307. Edw. 2.

ganeis vel ſuffraganeo, de quibus vel quo veſtra Providentia decreverit ordinandum, qui in illius electionis negotio auctoritate dictæ Eccleſiæ Cantuar. in eventu conſenſus ejuſdem Electi, ſublato cujuſlibet dilectionis obſtaculo, procedere valeant vel valeat, dignetur committere & mandare:

Veſtra Paternitas reverenda ſic benigne, ſicque gratioſe perſonam noſtram in ipſo Electo dignemini contemplari, ut idem Theſaurarius noſter, immo nos in perſonâ ejuſdem, votum, ut firmiter ſperamus, optatum per veſtræ gratitudinis gratiam conſequamur, noſque propterea Clementiæ veſtræ ad gratiarum actiones aſſurgere teneamur.

Conſervet, &c.

Dat. apud Langele, 21 die Novembris, Anno Domini 1307, Regni verò noſtri primo.

A.D. 1307. Edw. 2.

P. Sabinenſi Epiſcopo, pro eodem Electo.

A.D. 1307. An. 1. E. 2. Rom. 1. E. 2. m. 10.

VEnerabili in Chriſto Patri & Amico ſuo kariſſimo, Domino P. Dei gratiâ, Sabinen. Epiſcopo, Sacroſanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinali, Edwardus, &c. ſalutem & ſinceræ dilectionis affectum.

Dignum merito, & gratitudinis debito conveniens arbitramur ut eorum, qui gerendis noſtris negotiis, temporum ſuorum decurſibus, inſudârunt, quos variis virtutum meritis novimus inſignitos, quorumque præſtita nobis obſequia fructuoſa reperimus, ſtatum laudabilem eorundem quæſitis coloribus augeamus in melius, ac honores & commoda, quatenus cum Deo poterimus, feliciter procuremus.

Sanè, vacante Cathedrali Eccleſiâ Wygornienſi, quæ de elemoſinis Progenitorum noſtrorum, quondam Regum Angliæ, fundata exiſtit, pariter & dotata, per mortem, bonæ memoriæ Willielmi quondam Epiſcopi ejuſdem loci, qui apud Beluacum extremum clauſiſſe dinoſcitur diem fati, religioſi viri, & nobis in Chriſto dilecti, Prior & Conventus Monaſterii prædicti, petitâ per ipſos à nobis, ſicut moris eſt ab antiquo, alium ſibi eligendi in Epiſcopum & Paſtorem licentiâ, & obtentâ,

Diſcretum virum Walterum Reginaldi, Theſaur. noſtrum (qui nobis à longo tempore fideliter & utiliter deſervivit, & quem ad regimen Eccleſiæ prædictæ idoneum, & nobis & Regno noſtro fidelem & utilem reputamus) in futurum paſtorem & antiſtitem ſuum ſibi concorditer elexerunt.

Et, quia felix expeditio negotii electionis prædictæ, tùm propter jus noſtrum & Coronæ Angliæ, tùm etiam propter proſperum ſtatum Eccleſiæ prædictæ, ac promotionem electi prædicti, qui, ab infantiâ noſtrâ, noſtris fideliter adhæſit obſequiis, cujus etiam probata fidelitas ipſum nobis & populo Regni noſtri, ex meritis ſuis, gratum reddidit & acceptum, ad quæ omnia nos obligari non inmeritò reputamus, multùm inſidet cordi noſtro,

A.D. 1307.

Paternitatem veſtram affectuoſè requirimus & rogamus, quatinus erga Dominum ſummum Pontificem,

Ut idem Sanctiſſimus Pater noſter examinationem, & confirmationem, totalemque dictæ Electionis expeditionem, quas per alios vel alium, quàm per adminiſtratorem ſpiritualitatis Archiepiſc. Cantuar. ibidem per dictum Dominum Papam deputatum, ob aliquas certas cauſas expediri corditer affectamus, aliquibus, vel alicui de Regno noſtro dictæ Cantuar. Eccleſiæ, ſuffraganeis, vel ſuffraganeo, quibus, vel cui, idem Dominus ſummus Pontifex duxerit ordinandum, dignetur committere & mandare ut ad electionem prædictam, in eventu conſenſus prædicti Electi, examinand. & confirmand. totumque negotium illud finaliter expediend. auctoritate dictæ Eccleſiæ Cantuar. ſublato cujuſlibet dilationis obſtaculo, procedere valeant, vel valeat, quatenus de jure fuerit faciendum,

Velitis efficaciter interponere partes veſtras:

Pro hac autem requiſitione noſtrâ, quam vobis ex corde porrigimus, cum tantâ efficaciâ laborare curetis, quod vobis impoſterùm, ex hac cauſâ, ſpecialiùs teneamur.

Dat. ut ſupra, Anno Regni noſtri primo.

A.D. 1307. Edv. 2.

Eodem modo ſcribitur ſubſcriptis; videlicet,

Domino W. de Cantilupo, Tituli Sancti Marcelli,
Domino Willielmo Ruffati, tituli Sanctæ Potentianæ,
Domino Thomæ Jorz, tituli Sanctæ Sabinæ,
Domino Johanni Monachi, tituli Sanctorum Marcellini & Petri,

Presbiteris Cardinalibus.

Domino Lucæ de Fliſco, tituli Sanctæ Mariæ in via lata,
Domino Arn. de Pelagru: tituli Sanctæ Mariæ in Porticu,
Domino Franciſco Gaitani, tituli Sanctæ Mariæ in Coſmedyn,
Domino Richardo de Senis, tituli Sancti Euſtachii,
Domino Landulpho Neapoli, tituli Sancti Angeli.

Diaconis Cardinalibus.

Pro Maria Moniale de Ambresbury.

A.D. 1307. An. 1. E. 2. Pat. 1. E. 2. p. 1. m. 10.

REX omnibus, ad quos, &c. ſalutem.

Sciatis quòd, cùm, celebris memoriæ, Dominus E. quondam Rex Angliæ, Pater noſter;

In recompenſationem Ducentarum Librarum, quas cariſſimæ Sorori noſtræ Mariæ, Sanctimoniali fontis Ebroldi, apud Ambresbury commoranti, annuatim, ad ſuſtentationem Cameræ ſuæ; necnon & viginti Doliorum Vini, quæ eidem annuatim conceſſerat,

Aſſignâſſet pro ſe & hæredibus ſuis eidem Sorori noſtræ Manerium de Coſham cum pertinentiis in Comitatu Wiltoniensi: Et Burgum de Wilton & Bereford. cum pertinentiis in eodem Comitatu: Manerium de Sherſtan cum pertinentiis in eodem Comitatu: Manerium de Porſtok cum pertinentiis in Comitatu Dorſetenſi: Manerium de Herdcote cum pertinentiis in Comitatu Somerſet: Et Manerium de Freskwatre & Whitefeld in Inſula Vecta, cum pertinentiis in Comitatu Suthamptonienſi:

Habenda & tenenda eidem Sorori noſtræ, ad ſuſtentationem Cameræ ſuæ, quamdiu viveret, & infra regnum Angliæ moraretur:

Et quod haberet Maneria illa cum Eſcaetis, Wardis & Maritagiis, quæ occaſione Corporum Maneriorum prædictorum accidere poterunt, Salvis eidem Patri noſtro & hæredibus ſuis hujuſmodi Eſcaetis, Wardis & Maritagiis, quæ eidem Patri noſtro vel hæredibus ſuis accidere poſſent ratione Terrarum & Tenementorum foriniſecorum, & feodis Militum quæ tenentur de Maneriis ſupradictis:

Ac eadem Soror noſtra dicta Manerium de Coſham, & Burgum de Wilton, & Bereford. quæ ad Centum & unam libr. extenduntur per Annum, reddiderit in Manum noſtram ad rogatum noſtrum quieta de ipſa imperpetuum:

A.D. 1307.

Nos, loco eorumdem Manerii de Coſham, & Burgi de Wilton & Bereford, conceſſimus eidem Sorori noſtræ, pro nobis & hæredibus noſtris, Manerium noſtrum de Swayneſton, cum pertinentiis in Inſulâ prædictâ: exceptis Membris ejuſdem Manerii, quod ad Centum & quatuor Libras, ſexdecim ſolidos, novem denarios, unum obolum, & unum quadrantem extenditur annuatim,

Habenda & tenenda eidem Sorori noſtræ, unà cum Eſcaetis, Wardis & Maritagiis, quæ nobis, vel hæredibus noſtris accidere poterunt ratione Corporis dicti Manerii de Swayneſton, ſimul cum prædictis Maneriis de Sherſtan, Porſtok, Herdecote, Freskewatre & Whitefeld, ad ſuſtentationem Cameræ ſuæ quamdiu vixerit, & infra regnum noſtrum moram fecerit, in formâ quâ alia Maneria prædicta priùs tenuit ex conceſſione dicti Patris noſtri; Salvis nobis & Hæredibus noſtris hujuſmodi Eſcaetis, Wardis & Maritagiis, quæ nobis & Hæredibus noſtris accidere poterunt ratione Terrarum & Tenementorum foriniſecorum, & feodis Militum, quæ tenentur de prædicto Manerio de Swayneſton.

In cujus, &c.

Teſte Rege apud Langele, 21 die Novembris.

Per breve de privato Sigillo.

Regi, de Conductu pro Nunciis Papæ.

A.D. 1307. An. 1. E. 2. Ex Autogr.

Clemens Epiſcopus, ſervus ſervorum Dei, Cariſſimo in Chriſto Filio E. Regi Angliæ Illuſtri, ſalutem & Apoſtolicam Benedictionem.

Nuper Excellentiæ Regiæ ſcripſimus, quod, cùm ſuper certis negotiis, nos, & Eccleſiam Romanam, téque, fili cariſſime, tangentibus, Venerabiles Fratres noſtros Nicolaum Archiepiſcopum Ravennat. & Petrum Epiſcopum Aſtoricen. Apoſtolicæ ſedis Nuncios, viros utique profunditate ſcientiæ præditos, ac probitatis & circumſpectionis maturitate conſpicuos, ad tuæ Celſitudinis præſentiam providemus deſtinandos, eis oportunas litteras regias de ſecuro conductu, ut ad eandem accedere præſentiam, ibique morari, & ad nos redire ſecurè valerent, liberaliter eiſdem, Archiepiſcopo & Epiſcopo, providentia Regia deſtinaret:

Cùm autem diſpendioſum eiſdem, ac nobis, & eidem Eccleſiæ opprobrioſum quodammodo redderetur, ſi eoſdem Nuncios, propter defectum Conductûs, moram in portu diutinam contrahere oporteret, quod abſit, Magnificentiam regiam attentiùs deprecamur, quatinus hujuſmodi litteras Regias de conductu, juxta formam cedulæ, præſentibus intercluſæ, ſecundum quam quibuſdam aliis dictæ ſedis Nunciis conceſſæ fuerunt aliàs per Regiam Excellentiam litteræ de conductu, velit celeriter deſtinare Regia providentia Nunciis antedictis.

Dat. Avinion. 11 Kal. Dec. Pontificatûs noſtri Anno tertio.

Sigillo avulſo.

Litera Papæ de Credentia.

A.D. 1307. An. 1. E. 2. Ex Autogr.

Clemens Epiſcopus, ſervus ſervorum Dei, Cariſſimo in Chriſto Filio Edwardo, Regi Angliæ Illuſtri, ſalutem & Apoſtolicam Benedictionem.

Super certis negotiis, nos & ſedem Apoſtolicam, téque Fili Cariſſime, tangentibus, venerabiles Fratres noſtros, Nicolaum Archiepiſcopum Ravennat. & Petrum Epiſcopum Aſtoricen. noſtros, & ejuſdem ſedis Nuncios, viros litterarum ſcientiâ præditos, probitatis & diſcretionis maturitate conſpicuos, & in arduis probatos negotiis, ad tuæ Celſitudinis præſentiam deſtinantes;

Magnificentiam rogamus Regiam, & attentiùs in Domino exhortamur, quatinus ipſos, Archiepiſcopum & Epiſcopum, favorabiliter & benignè recipiens, & ſuper hiis, quæ pro parte noſtrâ tibi explicanda duxerint, fidem eiſdem adhibens credulam, circa ea Regalis providentia ſic ſe gerat, quòd, noxiis & pernitioſis revocatis novitatibus, tibi & Regno tuo cuncta, largiente Domino, ſuccedant proſpera; tuque, Fili dilectiſſime, divinam & ejuſdem ſedis benedictionem, & gratiam uberiùs conſequaris.

Dat. Avinion, 11. Kal. Dec. Pontif. noſtri Anno tertio.

Sigillo avulſo.

Regi Bulla pro captione Templariorum facienda uno die; quod eodem modo proceſſit Rex Franciæ.

A.D. 1307. An. 1. E. 2. Ex Autogr.

Clemens Epiſcopus, ſervus ſervorum Dei, Cariſſimo in Chriſto Filio, E. Regi Angliæ Illuſtri, ſalutem & Apoſtolicam Benedictionem.

Paſtoralis præminentiæ Solio, diſponente illo qui cuncta diſponit, licet immeriti, præſidentes, hoc præcipuè ferventer appetimus, hoc votis ardentibus affectamus ut, excuſſo à nobis negligentiæ ſomno, circa Gregis Dominici Cuſtodiam, ſubmovendo noxia, & agendo profutura, animas Deo lucrifacere, ſuâ nobis cohoperante gratiâ, valeamus.

Sane dudum, circa promotionis noſtræ principium ad apicem Apoſtolicæ dignitatis, ad noſtrum quandam levi ſuggeſtione pervenit auditum, quod abolim de flatu Sathanæ in Templariorum ordine, ſparſo peſtiferi generis ſemine, ſubcrevit ex illo meſſis odibilis, fructus peſtiferos ex ſui naturâ producens, viz. quod Templarii, ſub religionis

ligionis pallio Militantes exteriùs, in Apoſtaſiæ perfidiâ intùs vixerunt hactenus in deteſtabili hæreticâ pravitate.

Cæterum, nunc attendentes quod Ordo ipſorum longis retro temporibus multæ refulſit nobilitatis gratiâ & decoris, ac magna fidelium devotio diu viguit apud eos, quodque tunc nullam audiveramus ſuper præmiſſis ſuſpicionem, vel infamiam contra ipſos, & nichilominùs, quod à ſuæ Religionis exordio portaverunt publicè ſignum Crucis, corpora exponentes & bona contra inimicos fidei pro acquiſitione, retentione, ac diffenſione Terræ Sanctæ, Domini & Salvatoris noſtri Jehu Chriſti pretioſo ſanguine conſecratæ, ſuggeſtioni prædictæ noluimus aures credulas exhibere.

Verum poſtea auribus Cariſſimi in Chriſto Filii noſtri Philippi Reg. Franc. Illuſtris inſonuit, quod ſinguli fratres dicti Ordinis in ſui profeſſione, cum ordinem ipſum ingrediuntur, expreſſis verbis abnegant Dominum Ieſum Chriſtum, necnon ydolum adorant in ſuis Capitulis, & alia nefanda committunt, quæ ob ruborem exprimendi ſubticemus ad præſens;

Propter quod idem Rex, ad requiſitionem Inquiſitoris hæreticæ pravitatis, in Regno ſuo generaliter à Sede Apoſtolicâ deputati, de Prælatorum, Baronum, ac aliorum ſapientum deliberatione ſollempni, Magiſtrum, Majorem, & alias ſingulares perſonas dicti ordinis, quæ tunc erant in Regno ſuo, unâ die cum magnâ excogitatâ diligentiâ capi fecit, Eccleſiæ judicio præſentandas, & eorum bona mobilia & immobilia ſalvæ Cuſtodiæ aſſignari pro Terrâ Sancta, ſi dictus Ordo dampnetur, alioquin pro ipſo Ordine fideliter conſervanda.

Deinde præfatus Magiſter dicti Ordinis ſpontaneè confeſſus eſt palam, præſentibus majoribus Perſonis Eccleſiaſticis Pariſiis, Magiſtris in Theologiâ, & aliis, corruptionem erroris abnegationis Chriſti in Fratrum profeſſionibus contra primam inſtitutionem Ordinis præfati, inſtigante Sathanâ, introductam.

Quamplurimi etiam Fratres dicti Ordinis, ex diverſis partibus dicti Regni Franc. dicta ſcelera ſunt confeſſi, veram & non ſimulatam agentes pœnitentiam de commiſſis, prout hæc dictus Rex nobis per ſuas litteras intimavit; & ad nos etiam poſtmodum pervenerunt, famâ publicâ defferente.

Nos quoque Fratrem unum Militem dicti Ordinis, magnæ generoſitatis & auctoritatis virum, ſuper pravitate jam dictâ perſonaliter examinavimus, qui dictum facinus abnegationis Jehu Chriſti, in ingreſſu dicti Ordinis, à ſe commiſſum, ſpontè confeſſus fuit plenariè coram nobis;

Et adjecit ſe vidiſſe, quod quidam Nobilis in præſentiâ ducentorum Fratrum, vel plurium dicti Ordinis, inter quos erant Centum Milites, vel circa, ultra mare, viz. in Regno Cypri, per præfatum Magiſtrum dicti Ordinis in Capitulo ſuo in fratrem Templi receptus fuit;

Et ibi, in dictorum Magiſtri & fratrum præſentiâ, idem Nobilis, ad mandatum ipſius Magiſtri, dictum facinus in ſuâ receptione commiſit.

Ex quibus, ſi in agro plantationis dicti Ordinis, qui ager putabatur eſſe virtutum, & grandis ſublimitatis ſpeculo prælucebat, diabolica, quod abſit, ſint ſemina ſeminata, gravi noſtra viſcera commotione turbantur.

Sed, ſi præmiſſa veritate non nitantur, eâ compertâ, ceſſabit turbatio, & ſecundum Deum jocunditas orietur; unde ad inveſtigandum veritatem hujuſmodi ſine morâ proponimus intendere, &, quantum Deus dederit, efficaciter vigilare.

Ea propter, quia, ſicut inſinuatione multorum accepimus, ſuper prætactis criminibus contra Templarios ipſos fama, ſeu veriùs infamia quaſi continuò ſuſcipit incrementum, & ob hoc urget nos conſcientia, ut in hiis Officii noſtri debitum exequamur,

Magnitudinem regiam requirimus, rogamus & hortamur attentè, quatinus, quàm citiùs, poſt receptionem præſentium, commode poteris, prædictis omnibus intentâ meditatione penſatis, ſic prudenter, ſic cautè, ſic ſecretè, de ſapientum Secretariorum tuorum conſilio, ſtudeas ordinare, quòd omnes & ſingulos Templarios Regni tui, & alios, qui reperientur in eo, & eorum bona, mobilia & immobilia per bonas perſonas, omni, maximè quo ad bona ipſa, ſuſpicione carentes, meliori modo, quo fieri poterit, capi facias uno die:

Perſonas eorum faciens, donec tuæ Magnificentiæ ſcribamus aliud, noſtro, & Sedis Apoſtolicæ nomine, in locis tutis ſub fidâ cuſtodiâ detineri.

Bona vero ipſorum mobilia & immobilia aliquibus bonis perſonis, de quibus non ſit veriſimile quod in hiis, vel in ſimilibus velint fraudem aliquam adhibere, facias commendari noſtro no-

A.D. 1307. Edv. 2. mine fideliter conſervanda, quouſque per nos aliud fuerit ordinatum.

Quæ quidem perſonæ de dictis bonis omnibus & ſingulis teneantur in præſentiâ fratrum quorumlibet domorum dicti Ordinis, & aliarum plurium bonarum Perſonarum, & maximè dictis domibus vicinarum, inventaria facere, &, cum tempus fuerit, plenam de ipſis reddere rationem.

Quarum perſonarum depoſitariarum, propter honorem tuum, ut melius negotium ſine bonorum direptionis & diſſipationis ſuſpicione procedat, nullæ ſint de tuis Officialibus ſervientibus, vel aliis ſervitoribus quibuſcumque.

Proviſurus quod Terræ, ac Vineæ Templariorum ipſorum, eorum expenſis, more ſolito excolantur; ut bona ipſa dictis Templariis, ſi reperiantur innocentes, alioquin pro Terrâ Sanctâ integrè conſerventur.

Taliter te ſuper hiis habiturus, quod exinde, præter humanæ laudis præconium, apud Deum, cujus in hac parte negotium agitur, gratiæ tibi proveniat incrementum: Et nichilominùs ex hoc noſtram, & Apoſtolicæ Sedis gratiam pleniùs merearis.

Quicquid autem ſuper præmiſſis fieri juſſeris, & quicquid fuerit executioni mandatum, nobis, quod celerius fieri poſſit, tuis literis intimare procures.

Dat. Pictavis, 10 Kal. Dec. Pontific. noſtri Anno tertio.

De Nave ad paviliones Regis in Franciam ducendos.

A.D. 1307. An. 1. E. 2. Clauſ. 1. E. 2. m. 16.

REX Majori & Vicecomitibus London. ſalutem.

Præcipimus vobis quod, ſine dilatione aliquâ, habere faciatis dilecto ſervienti noſtro, Galfrido le Taillur, ſumptibus noſtris, quandam bonam Navem, attilio bene & ſufficienter munitam, ad Paviliones & Tentoria noſtra ducenda, prout eidem Galfrido, ex parte noſtrâ, pleniùs eſt injunctum.

Et, ſicut indignationem noſtram vitare, & vos indempnes conſervare volueritis, nullatenus omittatis.

Teſte Rege apud Langele, 25 die Novembris.

De Pontibus & Claiis pro paſſagio Regis providendis.

A.D. 1307. An. 1. E. 2. Clauſ. 1. E. 2. m. 14.

REX Vicecomiti Kantiæ, ſalutem.

Præcipimus tibi, firmiter injungentes, quod tot & tales pontes & Claias, pro inſtanti paſſagio noſtro ad partes tranſmarinas, quot & quales dilectus & fidelis noſter, Robertus de Kendale, Conſtabularius Caſtri noſtri Devor. vel ejus locum tenens, aut dilectus Clericus noſter, Stephanus de Wylmynton tibi ex parte noſtrâ ſcire faciet, in Ballivâ tuâ, tàm infra libertates, quàm extra, ſine dilatione fieri,

Et eos cum omni feſtinatione, quâ poteris, uſque Devor. cariari facias, præfatis, Conſtabulario, vel ejus locum tenenti, aut dicto Stephano, vel uni eorum liberandos. Et hoc, ſicut grave dampnum tuum vitare volueris, nullo modo omittas. Et cuſtus, quos ad hoc appoſueris, dictus Stephanus ſolvi faciet indilate.

Teſte Rege apud Langele, 25 die Novembris.

Ad Seneſcallum Agenenſem, ad informandum Regem ſuper ſtatu Templariorum.

A.D. 1307. An. 1. E. 2. Rot. Vaſc. 1. E. 2. m. 26.

REX dilecto & fideli ſuo Willielmo de Dene, Seneſcallo ſuo de Ageneſio, ſalutem.

Licet de facto Templariorum aliqua nobis ſcripſeritis, non eſt diu, volentes tamen ſuper facto illo & ſtatu terræ noſtræ prædictæ per vos pleniùs effici certiores,

Vobis mandamus quod, omnibus aliis prætermiſſis, ſitis ad nos apud Bononiam ſupra mare, in inſtanti feſto natalis Domini, ad informandum & inſtruendum nos ad plenum, ſuper præmiſſis, & ea tangentibus quoquo modo:

Et hoc nullatenus omittatis.

Teſte Rege apud Langele, viceſimo ſexto die Novembris.

Ad Armeniæ Regem pro Epiſcopo Liddenſi.

A.D. 1307. *An.* 1. E. 2. *Rom.* 1. E. 2. *m.* 11.

MAgnifico Principi, & Amico ſuo kariſſimo, Domino, Dei gratiâ, Regi Armeniæ Illuſtri, Edwardus, &c. ſalutem & felices ad vota ſucceſſus.

Summi Regis mira benignitas, cujus Imperio Regna regi, diſponi, ac dirigi dinoſcuntur, nunc ipſa exaltari, nunc deprimi, nunc etiam permittit erigi, nunc calcari, juxta ſuæ beneplacita voluntatis, ut ſic credantur non ab hominibus dirigi, ſet a Deo.

Hinc eſt quòd auctor omnium & proſpector terram Sanctam, glorioſiſſimo filii ſui ſanguine rubricatam, adhuc hiis diebus, peccatis noſtris exigentibus, permittit ſub manibus hoſtium detineri; ſicque illa captiva Jeruſalem, Mater noſtra, ſub ſordidis Saracenorum pedibus ſtat proſtrata.

Vos igitur, convertentes in hoſtes crucis omnes ſtrepitus militares (ad quod totis viribus intenderemus, ſi loci diſtantia, & alia ardua negotia, nobis incumbentia, hoc fieri permitterent) terras veſtras contra potentiam & fraudulentam malitiam eorundem viriliter defendatis.

Et quia Mater Eccleſia nulli negat ſalutis beneficium, quin potiùs patulo admittit gremio revertentem, nec etiam, ut mater alma, ad converſionem fidei Catholicæ vocare deſunt infideles religioſi & honeſti viri, ac in diverſis litterarum ſcientiis eruditi, qui, zelo fervidæ caritatis accenſi, pro fide Catholicâ ampliandâ corporum ſubire pericula non verentur.

Venerabilis, ſcilicet, Pater, frater Willielmus de ordine prædicatorum, Dei gratia, Liddenſis Epiſcopus, multique ejuſdem Ordinis, & aliorum fratres, ſecum ad partes veſtras ſe transferunt, ad experiendum & temptandum ſi, per prædicationem verbi Dei, vel alio quovis modo, ad fidem Chriſti reducere poſſint populum infidelem (decet enim ut præcedat ſpiritualis gladius temporalem) quem quidem Epiſcopum, cum comitivâ ſuâ totâ, vobis pleno recommendamus affectu.

Veſtram Serenitatem Regiam attentius requirentes, quatinus vos, eiſdem, ob favorem fidei, benignos & favorabiles exhibentes, ipſis ſubſidium, cum indiguerint, impendere velitis, intuitu caritatis; & eò libentiùs & gratioſiùs, ſi placet, quod pro eis interveniunt preces noſtræ, præfato Epiſcopo in hiis, quæ vobis, pro augmentatione fidei Catholicæ, duxerit exponenda, fidem credulam adhibere.

Dat. apud Langele, ultimo die Menſis Novembris, Anno Regni, &c.

Ad Papam pro præfato Epiſcopo.

A.D. 1307. *An.* 1. E. 2. *Rom.* 1. E. 2. *m.* 10.

SAnctiſſimo in Chriſto Patri, Domino C. Divinâ Providentiâ, Sacroſanctæ Romanæ ac Univerſalis Eccleſiæ ſummo Pontifici, Edwardus, &c. devota pedum oſcula beatorum.

Illos, qui pro augmento & exaltatione fidei Catholicæ ſe periculis exponere non verentur, meritò decet & convenit ſuffragiis & favoribus proſequi gratioſis.

Cùmque venerabilis Pater, & nobis in Chriſto carus, frater Willielmus Liddenſis Epiſcopus, Vir utique diſcretus, & aliis diverſis virtutum meritis inſignitus, ad partes ultramarinas, cum aliis litteratis & Religioſis viris, in multitudine copioſâ, ad temptandum & experiendum ſi, per Prædicationem verbi Dei, vel alio quovis modo, divinâ opitulante virtute, ad fidem Eccleſiæ reducere valeat populum infidelem, transferre, ut accepimus, ſe proponat, Sanctitati veſtræ eundem Epiſcopum pleno recommendamus affectu.

Supplicantes attente, quatinus ipſum & proſecutionem negotii prædicti habentes zelo fidei ſpecialiùs commendatos, eidem Epiſcopo exhibere vos dignemini, ſuper juſtis & honeſtis ſuis petitionibus, in hac parte, favorabiles & benignos.

Conſervet vos Altiſſimus ad Regimen Eccleſiæ ſuæ Sanctæ per tempora feliciter longiora.

Dat. apud Langele, ultima die Menſis Novembris.

Ad Imperatorem Tartarorum de Hæreſe Mahometana extirpanda.

A.D. 1307. An. 1. E. 2.

Rom. 1. E. 2. m. 11.

SEreniſſimo Principi, Domino Tartarorum Imperatori potentiſſimo, Edwardus, &c. felicem regnandi gloriam, cum ſalute.

Reges & Principes terreni tanto magis dinoſcuntur Regi cæleſtis gloriæ complacere, quanto ſimplices Chriſti fideles ardentiùs defendere, & nocivos & perfidos nituntur viriliùs debellare; quibus, ex collato ſibi divinitùs incumbit officio, æquâ juſtitiæ librâ rem publicam gubernare, & Chriſto infideles, Chriſtianæque fidei contrarios & Rebelles impugnare, & deſtruere juxta poſſe.

Hinc eſt quod, cùm in partibus Aſiæ & Affricæ, a longiſſimis retroactis temporibus, multùm invaluerit prophana ſecta & ſordida Machometi, circumquaque pullulans & diffundens ſua infecta germina, nimis latè, peſtem ſeculo ſuæ contagionis nepharie immittendo;

Nos, qui, Deo permittente, ſumus ſceptro Regio inſigniti, ad tàm nephandæ ſectæ eradicationem libenter intenderemus, ſi loci diſtantia, & alia ardua negotia, nobis incumbentia, hoc fieri permitterent quovis modo.

Nam tempus ad hoc adeſt acceptabile, ut accepimus, hiis diebus maximè, cùm in libris ipſorum contineri dicatur, infra breve tempus, terminari & adnullari debere ſectam nephariam Machometi.

A.D. 1307.

Vos igitur, veſtrum laudabile propoſitum in hac parte continuantes, inchoata per vos, ad hujuſmodi ſectam ſordidam a ſeculo penitùs abolendam, velitis perducere ad effectum.

Ad hæc, ad veſtram accedunt præſentiam religioſi, honeſti & litterati viri, ut populum veſtrum ad fidem Catholicam, ſine quâ ſalvus fieri nemo poteſt, divinâ operante virtute, reducant, & inſtruant in eadem, ac ad aſſumendum bellum contra deteſtabilem Machometi Sectam habilitent & informent; venerabilis, ſcilicet, Pater, frater Willielmus, Dei gratiâ, Lidden Epiſcopus, Vir utique diſcretus moribus & ſcientia præditus, cum ſuâ Venerabili comitivâ; quem, ob honorem omnipotentis Dei, & favorem fidei Chriſtianæ, vobis, quanto affectuoſius poſſumus, commendamus.

Rogantes ex corde, quatinus eundem Epiſcopum & ejus Comitivam, Dei intuitu, ſub cujus Imperio cuncta conſiſtunt, gratioſè & curialiter admittentes, eiſdem, in proſecutione negotii prædicti, exhibere vos velitis favorabiles & benignos; præfato Epiſcopo in hiis, quæ veſtræ Magnificentiæ, pro augmentatione fidei Catholicæ, duxerit exponenda, fidem credulam adhibendo.

Dat. apud Langele, ultimo die Menſis Novembris, Anno Regni noſtri, &c.

Ordinatio de univerſis Templariis uno die capiendis.

A.D. 1307. An. 1. E. 2.

Clauſ. 1. E. 2. m. 13. d.

QUibuſdam certis de cauſis ordinatum eſt per Dominum Regem, & Concilium ſuum, quod die Mercurii, proximo poſt feſtum Epiphaniæ Domini, proximo futurum, omnes fratres de ordine Militiæ Templi, in ſingulis Comitatibus Angliæ, per Vicecomitem eorundem Comitatuum, & per aliquos legales homines de eiſdem Comitatibus, per corpora ſua attachientur:

Et quod omnes Terræ, & omnia tenementa, bona & catalla ſua, tàm Eccleſiaſtica, quàm temporalia, Seiſiantur, & capiantur in manum dicti Regis, unà cum Cartis, Scriptis, & omnimodis munimentis ipſorum fratrum:

A.D. 1307.

Et quod de bonis & catallis illis, & eorum pretio, fiant legale inventarium & indentura, in præſentia Cuſtodis cujuſlibet locorum eorundem fratrum, quicumque fuerit, frater, videlicet, illius Ordinis vel alius; & in præſentiâ duorum legalium hominum, dicto loco vicinorum, & magis propinquorum, qui commode adeſſe poterunt: unde una pars remaneat penes dictum Cuſtodem, & altera penes Vicecomitem, ſub ſigillo illius, qui bona & catalla illa fecerit ſic ſeiſiri:

Et quod bona & catalla illa ponantur in ſalvâ & ſecurâ cuſtodia;

Et quod pecora & animalia dictorum Fratrum benè cuſtodiantur & ſuſtententur de bonis ſupradictis, prout ad majus

A.D. 1307. Edv. 2. jus commodum fore videbitur faciendum:

Et quod Terræ eorum excolantur, & ſeminentur de exitibus earumdem, ad majus commodum, quo fieri poterit, & profectum:

Et quod corpora dictorum Templariorum ſalvò, ſecurè & honeſtè cuſtodiantur, in loco competenti, alibi quàm in locis ſuis propriis; ita quod eorum Cuſtodes ſecuri ſint de corporibus eorumdem fratrum: dum tamen non ſint in durâ & vili priſonâ, donec Rex aliud inde duxerit ordinandum.

Et quòd inveniatur eiſdem fratribus rationabilis ſuſtentatio, juxta ſtatûs eorum decentiam, de rebus & bonis, ſic ſeiſiendis per mandata dicti Regis, modo competenti.

Quibus peractis, Vicecomites ſcire facient, per litteras ſuas, Theſaurario & Baronibus de Scaccario apud Weſtmonaſterium, quot fratres & quos fecerint areſtari: & nomina eorumdem: & ubi: & ſub quâ cuſtodiâ eos poſuerint; & tranſcripta indenturarum, quæ erunt indè factæ, mittant dictis Theſaurario & Baronibus:

Et quod ſcire faciant eiſdem, diſtinctè & apertè, quæ terræ, & quæ tenementa dictorum fratrum fuerint ſic ſeiſita, unà cum toto facto ſuo in hac parte; ita quod iidem, Theſaurarius & Barones, in Craſtino Purificationis beatæ Mariæ, proximò futuro, per dictos Vicecomites indè ad plenum certiorentur.

Quam quidem ordinationem dictus Rex exequi fecit in hunc modum.

Primo, videlicet, mandavit brevia ſua ſingulis Vicecomitibus per Angliam, quod Vicecomites præmunirent legales homines de balliviſ ſuis uſque ad certum numerum, videlicet, 10 vel 12 in quolibet Comitatu, de quibus idem Rex meliùs ſe poſſet confidere, quod eſſent apud certum locum in Comitatu, ſub forisfacturâ omnium quæ Regi forisfacere poſſent, & quod Vicecomes, ſub eadem forisfacturâ, eſſet, in propriâ perſonâ ſuâ, ad eundem locum, die dominicâ, in Craſtino dicti feſti Epiphaniæ Domini, ad faciendum aliqua pacem dicti Regis tangentia, & quæ idem Vicecomes in brevi Regis, ei dirigendo, inveniret contineri.

A.D. 1307. Edv. 2.

Et poſtmodùm dictus Rex miſit Clericos juratos, unà cum brevibus ſuis, dictam ordinationem continentibus, ad dictos Vicecomites, ad capiendum Sacramentum ab ipſis Vicecomitibus, antequàm dicta brevia de ordinatione illâ aperirentur, quod ipſi ea, quæ in eiſdem brevibus invenirent contineri, non detegerent, ſeu alicui revelarent, quouſque executioni fuiſſent demandata.

Et quod ipſi Vicecomites, apertis dictis brevibus de ordinatione, omnia & ſingula prædicta facerent executioni debitè demandari.

Et quod ab illis hominibus, quos dictus Rex primo præcepit præmunire, vel ab aliquibus ipſorum, quos de prædictis negotiis eiſdem Vicecomitibus meliùs expedire videbitur onerandos, recipiantur coram dictis Clericis conſimilia Sacramenta; videlicet, quod præmiſſa non detegent, vel alicui revelabunt, quouſque fuerint, ut prædictum eſt, executioni demandata.

Et vult dictus Rex quod ordinatio prædicta fiat & exequatur in Hiberniâ; ita quod omnes Fratres de ordine prædicto, quos in Hiberniâ inveniri contigerit, per unum diem, per Juſticiarium Hiberniæ & Theſaurarium de Scaccario Dublin, faciendum, attachientur per corpora ſua:

Et quod omnes terræ, & omnia tenementa ſua in manum dicti Regis ſaiſiantur, & capiantur & cuſtodiantur:

Et omnia alia & ſingula, in dicta ordinatione contenta, executioni demandentur in forma ſupradictâ:

Et quod iidem, Juſticiarius & Theſaurarius, cùm per Vicecom. terræ prædictæ fuerint de præmiſſis certiorati, Theſaurarium & Barones de Scaccario Angliæ inde, ſub ſigillis ſuis, diſtincte & aperte reddant certiores.

Ad Reges Portugaliæ: Caſtellæ: Siciliæ: & Arragoniæ; de non credendo Suggeſtionibus contra Templarios.

A.D. 1307. An. 1. E. 2. Rom. 1. E. 2. m. 11. d.

MAgnifico Principi, Domino Dioniſio, Dei gratiâ, Regi Portugalliæ illuſtri, amico ſuo kariſſimo, Edwardus, eadem gratiâ, Rex Angliæ, &c. ſalutem & felices ad vota ſucceſſus.

A.D. 1307.

Illos, quos, pro defenſione fidei Catholicæ, ac impugnatione hoſtium Crucis Chriſti, actus ſtrenui laboriſque prolixitas recommendant, decet, & convenit; prout ad honorem Dei & exaltationem fidei

A.D. 1307.
Edv. 2.

fidei congruerit, proſequi cum favore.

Sanè nuper, ad noſtram accedens præſentiam, quidam Clericus, qui ad ſubvertendum ordinem fratrum Militiæ Templi Jeroſolimitani appoſuit, ut videbatur, omni ſtudio, quo potuit, vires ſuas,

Nonnulla horrenda, & deteſtabilia, ac fidei Catholicæ repugnantia coram nobis, & Conſilio noſtro, in diffamationem fratrum Prædicatorum, proponere tunc præſumpſit; cupiens nos inducere, tùm per ea quæ ſic propoſuit, tùm etiam per litteras quorumdam, quas nobis dirigi procuraverat ex hac causâ, ut fratres ordinis prædicti, infra noſtrum Dominium commorantes, occaſione præmiſſorum, ſine debitâ cauſæ cognitione, carcerali cuſtodiæ traderemus.

Conſiderantes autem quod ordo prædictus, qui religione & honeſtate præclarus, & ab olim a Catholicis Patribus extitit, ut didicimus, inſtitutus, devotionem debitam exhibet, &, à tempore ſuæ fundationis, exhibuit Deo & Eccleſiæ ſuæ Sanctæ: Necnon magnum hucuſque, pro ſalvatione fidei Catholicæ in ultramarinis partibus ſubſidium præſtitit & tutelam;

Hujuſmodi ſuggeſtioni, de fratribus ordinis prædicti propoſitæ, & hactenus inauditæ, fidem credulam adhibendam fuiſſe nobis minimè videbatur.

Veſtram igitur Regiam Majeſtatem affectuoſe requirimus & rogamus, quatinus, præmiſſis cum diligentiâ debitâ ponderatis, aures veſtras à perverſorum detractionibus, qui, ut credimus, non zelo rectitudinis, ſet cupiditatis & invidiæ ſpiritibus excitantur, avertere velitis;

Nullam indeliberatè fratribus ordinis prædicti, in Regno veſtro commorantibus, ad cujuſquam ſuggeſtionem, ſi placet, in perſonis, aut rebus eorum moleſtiam inferendo, ſeu ab aliis inferri permittendo, quouſque eos ſuper ſibi impetitis legaliter convinci, ſeu aliud contra eos ordinari contigerit in hac parte.

Dat. apud Redyng, 4 die Decembris.

Conſimiles litteræ diriguntur ſubſcriptis; videlicet,

Domino Ferando, Regi Caſtellæ & Ligionis, Conſanguineo Regis.
Domino Karolo, Regi Siciliæ, Conſanguineo Regis.
Jacobo Regi Arragoniæ, Amico Regis.

Ad Papam pro Epiſcopo Exonienſi, ſuper Appellatione ad Curiam Romanam.

A.D. 1307.
A. 1. E. 2.
Rom. 1. E. 2. m. 8. dor.

PAPÆ Rex, devota pedum oſcula beatorum.

Habet de veſtræ affluentiâ bonitatis fiduciam Regia circumſpectio ſpecialem, quod illorum proſequetur negotia favoris præſidio potioris, pro quibus veſtram Clementiam noſtra interceſſio affectuoſius interpellat; & præcipuè quorum laudabilis vitæ merita, & elegantia morum inſignis, ipſos dignos favore & gratiâ repræſentant.

Sanè, Exonienſi Eccleſiâ ſuo nuper viduatâ Paſtore, Decanus & Capitulum ejuſdem ad electionem de futuro præficiendo Pontifice procedentes, inter cæteros, quos ad ipſius Eccleſiæ Regimen utiles fore conſpexerunt, ad perſonam diſcreti viri, & nobis in Chriſto dilecti, Magiſtri Walteri de Stapeldon, juris Canonici Profeſſoris, ac Sanctitatis veſtræ Capellani, Præcentoris ejuſdem Eccleſiæ ſuæ, conſiderationis intuitum direxerunt, & ipſum elegerunt concorditer in ipſius Eccleſiæ Epiſcopum & Paſtorem.

Nos autem ejuſdem electi (cujus circumſpecta induſtria, affluens ſcientia litteralis, ac multiplicia virtutum dona ipſum reddunt perutilem, noſtro judicio, ad Paſtorale Officium, pro ſui & Eccleſiæ prædictæ utilitate ſalubriter exequenda) honoris & commodi deſiderantes augmentum;

Sanctitati veſtræ devotâ precum inſtantiâ ſupplicamus, quatinus eundem electum, & ejus negotia, quæ (prætextu quarumdam appellationum contra ipſum, per quoſdam æmulos, ex malignitatis & odii fomite ad ſedem Apoſtolicam, ut accepimus, interjectarum, ad differendum ſuæ Electionis effectum) in Sanctâ Romanâ Curiâ habet proſequenda, habentes, noſtri intuitu, plenis affectibus recommendata; penſanteſque quàm ſit onuſta diſpendiis prolixa vacatio Eccleſiæ memoratæ,

Ipſum, & electionem ſuam prædictam Apoſtolici favoris præſidio dignemini proſequi, &, juxta ſperatam fiduciam, cum celeritate, quâ veſtra beatitudo decreverit, feliciter expedire.

Firmiter

A.D. 1307. Edw. 2.

Firmiter enim ſperatur & creditur, quod præfata Eccleſia, (quæ, propter ejus vacationem diutinam, paſſa eſt undique plurima detrimenta) per ſolertem memorati electi induſtriam & evidentem virtutum prærogativam ipſius, dirigente Domino actus ſuos, in ſpiritualibus, & temporalibus utilia & ſalubria ſuſcipiet incrementa. A.D. 1307. Edw. 2.

Conſervet, &c.

Dat. apud Langele, 6 die Decembris.

Ad Cardinales ſuper Negotio antedicto.

A.D. 1307. An. 1. E. 2.

Rom. 1. E. 2. m. 8. dor.

REX Venerabili in Chriſto Patri, Domino T. Tituli Sanctæ Sabinæ Presbitero Cardinali, Edwardus, &c. ſalutem & ſinceræ dilectionis affectum.

Eo affectuoſiùs pro diſcreto Viro, & nobis in Chriſto dilecto, Magiſtro Waltero de Stapeldon, juris Canonici Profeſſore, & Domini Papæ Capellano, Paternitati veſtræ preces noſtras porrigimus; quo ipſum, ſuis exigentibus meritis, in noſtris præcordiis fæcundiori dilectione gerimus; & quo ampliùs ipſius honoris & commodi deſideramus augmentum.

Cum itaque prædictus Magiſter Walterus in Exonienſi Eccleſiâ per Decanum & Capitulum ejuſdem Eccleſiæ concorditer electus ſit in Epiſcopum & Paſtorem: Ac quidam, ejuſdem electi profectibus invidentes, quaſdam appellationes, ut intelleximus, ad ſedem Apoſtolicam, ex odii fomite potius quàm ex zelo juſtitiæ, interpoſuerint, ad impediendum malitioſè ſuæ electionis effectum;

A.D. 1307.

Nos ejuſdem electi, cujus, &c. *Ut ſupra.* Paternitatem veſtram attentè requirimus & rogamus, quatinus eundem electum, & ejus negotia, vobis ex parte ſua pleniùs exponenda, habentes, noſtri contemplatione rogaminis, uberius recommendata: Eidem Electo, in hujuſmodi negotiorum proſecutione, promptis favoribus, conſiliis & auxiliis, velitis aſſiſtere oportunis; eadémque negotia, ubicunque neceſſarium fuerit, juxta ſperatam fiduciam, affectu benivolo promovere.

Ita, ſi placet, quòd ex veſtro ſubſidio & favore ſperatus ſibi fructus adveniat, noſque ob inde reddamur ad ea, quæ vobis & veſtris grata fuerint & accepta, meritò promptiores.

Dat. apud Langele, 6 die Decembris.

Conſimiles litteræ diriguntur domino R. del Got, Sanctæ Mariæ Novæ Dyacono Cardinali.

Dat. ut ſupra.

Papæ pro Templariis.

A.D. 1307. An. 1. E. 2.

Rom. 1. E. 2. m. 11. dor.

PAPÆ Rex, devota Pedum oſcula beatorum.

Graviſſimas, hiis diebus, apud nos de Magiſtro & fratribus Ordinis Militiæ Templi rumor ebullivit infamiæ, rumor quippe amaritudine plenus, cogitatu terribilis, horribilis auditu, & ſcelere deteſtabilis, cujus qualitate, ſi veritate niteretur, penſatâ eò graviori pœnâ forent plectendi, quò profundior reatûs immenſitas eſt à cunctis Chriſti fidelibus reputanda.

Et quia prædicti Magiſter & fratres, in fidei Catholicæ puritate conſtantes, à nobis, & ab omnibus de Regno noſtro tàm vitâ, quàm moribus habentur multipliciter commendati, non poſſumus hujuſmodi ſuſpectis relatibus dare fidem, donec ſuper hiis nobis plenior innotuerit certitudo.

Nos itaque, prædictorum Magiſtri & fratrum afflictionibus & jacturis, quas occaſione hujuſmodi infamiæ patiuntur, compatientes ex animo, Sanctitati veſtræ affectuoſiſſimè ſupplicamus quatinus eorumdem, Magiſtri & fratrum bonæ famæ oportunis, ſi placet, favoribus conſulentes, ſiniſtris detractationibus, & calumpniis, ac criminibus, per aliquos æmulos & reprobæ voluntatis, qui illorum merita ad perverſitatis opera, cultui divino oppoſita, reducere moliuntur, ipſis impoſitis, dignemini clementiùs obviare, quouſque hujuſmodi crimina, ut prædicitur, eis impoſita, ſi quæ fuerint, in formâ juris coram vobis, ſeu vices veſtras gerentibus in hac parte, clariùs ſint detecta. A.D. 1307.

Conſervet, &c.

Dat. apud Weſtm. 10 die Decembris, Anno Regni noſtri primo.

Contra Bullas Papales, de Jure Regis manutenendo.

A.D. 1307. An. 1. E. 2. Rom. 1. E. 2. m. 9.

A.D. 1307.

PAPÆ Rex, devota Pedum oſcula beatorum.

Ad hæc, ſummi diſpenſatione conſilii, optinuimus Monarchiam Regiæ dignitatis, ut in Regno noſtro Angliæ, aliiſque terris, ſub ditione noſtrâ conſtitutis, pacem & juſtitiam conſtantiùs fovere, ſtatumque dicti Regni noſtri in omnibus ſuis juribus, perſonas Eccleſiaſticas, & illas præcipue, quæ apud nos ſpecialibus favoribus ſunt ſuffultæ, ac jura noſtra & ipſarum manutenere, necnon injurias, eiſdem illatas, propulſare ſedulò cogitemus, quod à Sedis Apoſtolicæ clementiâ eſſe non credimus alienum.

Sanè, Sanctiſſime Pater, ne quicquam turbationis ex eo (quod collationes dilectis Clericis noſtris, Waltero de Bodewynde, & Magiſtro Johanni Buſh, per, claræ memoriæ, Dominum E. quondam Regem Angliæ, Patrem noſtrum, de Theſaurariâ & Præbendâ de Stynelyngton, in Eborum Eccleſiâ factas, revocare non poſſumus: Nec Franciſcum Gayetani ad ipſas Theſaurariam & Præbendam reſtituere, ut mandatur) poſſitis colligere; infraſcripta, non in forma, nec in figurâ judicii, ſet omnino extra judicium, pro ſerenandâ ſolummodo veſtræ Paternitatis conſcientiâ, vobis tranſmittimus exhibenda; videlicet,

Quod, vacante nuper Eborum Eccleſiâ per mortem Magiſtri Johannis Romayn, quondam ipſius Eccleſiæ Archiepiſcopi, & Cuſtodiâ Archiepiſcopatûs ejuſdem in manu dicti Patris noſtri, ratione vacationis hujuſmodi, exiſtente, vacavit dicta Theſauraria per privationem Johannis de Sancto Vico, de Domo Collump.

Ac ſubſequenter, eadem Eccleſiâ vacante per mortem Magiſtri H. de Newewerk, quondam ipſius Eccleſiæ Archiepiſcopi, cuſtodiâque Archiepiſcopatûs ejuſdem in Manu dicti Patris noſtri, prætextu vacationis hujuſmodi, exiſtente, vacavit dicta Præbenda per conſecrationem Magiſtri Thomæ de Corbrigg, tunc Præbendarii Præbendæ ejuſdem, & in ipſius Eccleſiæ Paſtorem electi:

Quas Theſaurariam & Præbendam, per prædictas privationem & conſecrationem vacantes, idem Pater noſter præfatis Waltero & Johanni contulit ſuo jure, quo Progenitores ſui & noſtri, quondam Reges Angliæ, ſuis temporibus Dignitates, Præbendas & Beneficia, vacantes & vacantia, in caſu hujuſmodi, de jure & conſuetudine conferebant:

De cujus Præbendæ collatione, ſic, ut præmittitur, dicto Johanni Clerico noſtro factâ, & jure Coronæ Regiæ, in hoc caſu, dictus Pater noſter, dum vixit, vos ſufficienter ſuis, ut dicitur, litteris informavit.

Ac jam de novo intelleximus quod dictus Franciſcus, Sanctæ Mariæ in Coſmedyn Diaconus Cardinalis, ſuggerens vobis præfatos Walterum & Johannem in prædictis Theſaurariâ & Præbendâ ſe temerè intruſiſſe, & dictum Franciſcum Gayetani, ipſius Cardinalis Nepotem, contra juſtitiam ſpoliaſſe,

Per veri ſuppreſſionem à vobis litteras Apoſtolicas ad citandum eoſdem, ut perſonaliter compareant coram vobis infra terminum, in eiſdem litteris comprehenſum, eidem Franciſco Gayetani, ſuper præmiſſis, de juſtitia reſponſuros, per vos ſuper hoc certis executoribus deputatis, pro dicto Nepote ſuo, ſicut dicitur, impetravit.

Nos, cernentes dictam ſuggeſtionem carere primordio veritatis, eo quod dicti Clerici noſtri in Theſaurariâ & Præbendâ prædictis, ex collationibus dicti Patris noſtri, juſte, abſque intruſionis vitio, ſunt ingreſſi:

Attendenteſque quod citationes hujuſmodi, & illarum executio, ſi procederent, in enervationem juris noſtri Regii, & exhæredationem noſtram, & enormem læſionem dignitatis & Coronæ noſtræ cederent manifeſtè, potiſſimè ſi eorumdem negotiorum diſcuſſio (circa quæ noſtrum ſpecialiter intereſſe verſatur) alibi quàm in dicto Regno noſtro fieret quovis modo:

Quibus etiam Waltero & Johanni, ex hac causâ, ſe veſtro conſpectui via per nos præcluditur præſentandi:

Sanctitati veſtræ devotiſſimè ſupplicamus, quatinus, præmiſſis benignâ meditatione penſatis, ad jus Regium in hac parte, cujus præcipuos defenſores vos eſſe ſperamus, intuitum convertentes, ſuper dictis collationibus virtute ſuggeſtionum prædictarum, proceſſum fieri aliquem minimè permittatis; nec quod Clerici noſtri, quorum defenſioni in ipſis Negotiis deeſſe non poſſumus, ſicut nec debemus, eo

prætextu,

A.D. 1307. Edw. 2.

prætextu, non inquietentur indebitè, ſeu graventur.

Profectò, etſi nos vellemus tepeſcere in hoc facto, ſeu illud permittere ſub diſſimulatione tranſire, Magnates tamen & proceres Regni noſtri, qui ad defenſionem dignitatis Coronæ Angliæ, ex homagii & fidelitatis vinculo, ſunt aſtricti, jus noſtrum hujuſmodi taliter deperire minimè ſuſtinerent.

Conſervet, &c.

Dat. apud Weſtm. 10 die Decembris.

De vadiis priſonibus, Scotis & Wallenſibus liberandis.

A.D. 1307. An. 1. E. 2. Clauſ 1. E. 2. m. 14.

REX Vicecomiti Norff. ſalutem.

Præcipimus tibi quod, de exitibus Ballivæ tuæ, habere facias Patricio de Polleſworth, Priſoni de Scotiâ, Reſo fratri Malgon, Griffino fratri ejus, & Filio Reſi ap Mereduk, Walenſibus, in Caſtro noſtro Norwici commorantibus, vadia ſua; talia, videlicet, qualia tempore Domini Edwardi, quondam Regis Angliæ, Patris noſtri, percipere conſueverunt; & nos tibi inde, in compoto tuo, ad Scaccarium noſtrum, debitam allocationem habere faciemus.

Teſte Rege apud Weſtm. 10 die Decembris.

REX Vicecomiti Sutht. ſalutem.

Præcipimus tibi quod, de exitibus Ballivæ tuæ habere facias Waltero Olyfart, Priſoni de Scotiâ, in Caſtro noſtro Wynton. commoranti, vadia ſua; talia, *ut ſupra*.

Et nos tibi inde in compoto tuo, &c.

Dat. ut ſupra.

A.D. 1307.

REX Vicecomiti Devon. ſalutem.

Præcipimus tibi quòd, de exitibus Ballivæ tuæ, habere facias Simoni le Armurer, Priſoni de Scotiâ, in Caſtro Exon. commoranti, id quod ei à retro eſt de vadiis ſuis, quæ tempore Domini Edwardi, quondam Regis Angliæ, Patris noſtri, Percipere conſuevit.

Et nos tibi inde, &c.

Teſte Rege apud Weſtm. 10 die Decembris.

REX Vicecomiti Cornubiæ, ſalutem.

Præcipimus tibi, &c. habere facias Willielmo Giffard, Adæ le Pylard, & Gilkrys de la Keſme, priſonibus de Scotiâ, in Caſtro Launceneton commorantibus, id quod eis a retro eſt de vadiis ſuis, &c. Et eadem vadia hujuſmodi exnunc quouſque, &c.

Et nos tibi, &c.

Teſte Rege apud Weſtm. 10 die Decembris.

Ad Papam, quod Thomas de Cantilupo Beatorum Catalogo Confeſſorum aſcribatur.

A.D. 1307. An. 1. E. 2. Rom. 1. E. 2. m. 9.

PAPÆ Rex.

Exultat Eccleſia Anglicana (prædictæ Romanæ Eccleſiæ filia devota) quòd ſummi Patris providentia (quæ in ſui diſpoſitione non fallitur) ſuæ virtutis potentiam mirificè manifeſtans, Regnum noſtrum illuſtrat ſplendore novæ lucis, dum per præclara merita, recolendæ memoriæ, Domini T. de Cantilupo, quondam Herefordenſis Epiſcopi, ex illuſtri Anglorum proſapiâ oriundi, ſigna & prodigia patiens, per quæ fides roboratur Catholica, devotio populo excitatur, Eccleſiam ſuam lætificat miraculis glorioſis.

Quibus Dei beneficiis veſtræ Sanctitati dudùm expoſitis, ad inſtantiam devoti Filii veſtri, claræ memoriæ, Patris noſtri defuncti (de cujus Conſilio dictus Dominus Thomas, dum vixerit, extiterat) ad inquirendum de fide, vitâ, moribus, famâ & Miraculis ejuſdem, Venerabilem Patrem Dominum G. Dei gratiâ, Miniatenſ. Epiſcopum, virum utique alti conſilii & providentiæ circumſpectæ, cum quibuſdam aliis Collegis, ad Regnum noſtrum Angliæ deſtinâſtis; pro quo Clementiæ veſtræ aſſurgimus ad laudum præconia, & gratiarum uberes actiones.

A.D. 1307.

Cùm itaque dictus Pater, in commiſſo fidelis & diligens, ſolempnem inquiſitionem fecerit de præmiſſis, proceſſúmque ſuper hoc habitum Apoſtolicæ ſedi mittat;

Sanctitatem veſtram devotis precibus exoramus, quatinus, viſâ relatione dicti Epiſcopi, aliorúmque Collegarum ſuorum, reliqua, quæ ad fælicem & celerem expeditionem iſtius negotii neceſſaria

A.D. 1307. Edv. 2. ceſſaria fuerint, de veſtrâ clementi potentiâ, & potenti clementiâ velitis adicere:

Et dilecto Clerico noſtro, Magiſtro Adâ de Orleton, utriuſque juris perito (qui, pro hujuſmodi negotii promotione, ad veſtram beatitudinis præſentiam accedit) quem, noſtri intuitu, veſtra benignitas habere dignetur commendatum, benignam audientiam dignemini impertiri;

Ut, per promeritæ Canonizationis meritum, tanta lucerna, ſuper candelabrum collocata, beatorum aſcripta Cathalogo Confeſſorum, veſtris temporibus honoretur in terris: Et glorificetur Altiſſimus in excelſis; nobiſque, populo Regni noſtri, ac cæteris fidelibus, ipſius precibus Dominus exoratus gratiam tribuat in præſenti, & gloriam in futuro.

Dat. apud Weſtm. 12 Die Decemb.

Ad Cardinalem Sanctæ Sabinæ, ſuper præfata Canonizatione.

A.D. 1307. An. 1. E. 2. Rom. 1. E. 2. m. 9.

Venerabili in Chriſto Patri, Domino Tho. Dei gratiâ, Tituli Sanctæ Sabinæ Sacroſanctæ Romanæ Eccleſiæ Presbitero Cardinali, Amico ſuo kariſſimo, Edwardus eadem gratiâ, &c. ſalutem & ſinceræ dilectionis affectum.

Habet, & meritò, regalis Serenitas veſtræ Paternitati rependere gratiarum uberes actiones, potiſſimè ſuper eo quòd operam ſtudioſam, ut accepimus, præbuiſtis in promovendo negotium Canonizationis, piæ memoriæ, Domini Thomæ de Cantilupo, quondam Epiſcopi Herefordenſis;

Pro quâ à Sede Apoſtolicâ optinendâ, claræ memoriæ, Pater noſter, dum vixit, per litteras ſuas & Nuncios, vitæ Sanctæ ejuſdem Thomæ inſignia, ipſiuſque miracula atteſtantes, Apoſtolicæ Sanctitati humiliter ſupplicavit.

Ad cujus Patris noſtri inſtantiam, veſtro mediante juvamine, Apoſtolicæ Sedis benignitas ad inquirendum de fide, vitâ, moribus, famâ & Miraculis ejuſdem Domini Thomæ, venerabilem Patrem Dominum G. Dei gratia, Miniaten. Epiſcopum, cum quibuſdam aliis Collegis, ad Regnum noſtrum Angliæ deſtinavit.

Cùm itaque, &c. *ut ſupra*, impendentes, ut ſic, continuato veſtræ Magnificæ devotionis pio zelo, prædictum negotium, juxta votum noſtrum commune, ſortiatur effectum proſperum & felicem; noſque vobis exinde ampliores grates & gratias rependere teneamur, & veſtris gratis affectibus reddamur meritò promptiores.

Dat. apud Weſtm. 12 die Decemb.

Eodem modo ſcribitur ſubſcriptis, viz.

Domino Guillielmo, Tituli Sancti Nicholai in Carcere Tulliano Diacono Cardinali.

Domino J. Portuenſi Epiſcopo.

Conſimilis Litera ad Cardinalem Sanctæ Mariæ.

A.D. 1307. An. 1. E. 2. Rom. 1. E. 2. m. 10.

Venerabili in Chriſto Patri, Domino L. Dei gratia, Tituli Sanctæ Mariæ, in Viâ Latâ, Sacroſanctæ Romanæ Eccleſiæ Diacono Cardinali, Amico ſuo kariſſimo, Edwardus, eadem gratiâ Rex Angliæ, &c. ſalutem & ſinceræ dilectionis affectum.

Etſi Chriſtus cunctos ſuos Miniſtros magnificet, & Cœleſtis efficiat beatitudinis poſſeſſores, illos tamen, ut dignis digna rependat, altioribus attollat præconiis, quos digniores agnoſcit, & commendat nidentior excellentia meritorum.

Sanè dudùm, claræ memoriæ Pater noſter ſanctitatem vitæ, piæ memoriæ, Domini Thomæ de Cantilupo, quondam Epiſcopi Herefordenſis, qui apud eum diù fuit laudabiliter converſatus, atque Miraculorum inſignia, quibus per ejus Thomæ merita, divinæ virtutis operante potentiâ, Regnum noſtrum illuſtratur, attendens,

Per litteras ſuas & Nuncios, præmiſſa pleniùs atteſtantes, pro Canonizatione dicti Dei famuli, Apoſtolicæ Sedi duxit humiliter ſupplicandum.

Ad cujus inſtantiam benignitas Apoſtolica, ad inquirendum de fide, vitâ, moribus, famâ & miraculis præfati Domini Thomæ, Venerabilem Patrem Dominum G. Dei gratiâ, Miniaten. Epiſcopum, cum quibuſdam aliis Collegis, ad Regnum noſtrum Angliæ deſtinavit.

Cùm itaque dictus Epiſcopus, in hujuſmodi commiſſo negotio, ſolempnem inquiſitionem fecerit de præmiſſis, proceſſúmque ſuper hoc habitum Apoſtolicæ Sedi mittat; attendens, per Dei gratiam,

A.D. 1307.
Edv. 2.

gratiam, nos, & populum Regni noſtri, cæteroſque fideles, ejus poſſe ſuffragiis adjuvari.

Paternitatem veſtram devotè requirimus & rogamus, quatinus, relectâ relatione dicti Epiſcopi, ac aliorum Collegarum ſuorum pro celeri & felici expeditione iſtius negotii, erga Patrem noſtrum ſummum Pontificem (cujus Clementiam in hac parte pulſamus prece piâ) velitis interponere, noſtri interventu rogaminis, partes veſtras.

Dilecto Clerico noſtro Magiſtro Adæ de Orleton, utriuſque Juris perito (qui, pro hujuſmodi negotii promotione, ad veſtram præſentiam accedit) quem, noſtri intuitu, habere dignemini propenſius commendatum, utile conſilium & ſperatum auxilium in agendis, ſi placet, impendentes.

Sic prædictum negotium (cujus zelatores vos eſſe ſperamus) efficaciter promovendo, ut (præter divinæ retributionis gratiam, quam exinde poteritis plenius promereri) nos veſtris gratis affectibus reddamur meritò promptiores.

Dat. apud Weſtm. 12 die Decembris.

Eodem modo ſcribitur Cardinalibus ſubſcriptis; videlicet,

Domino N. Hoſtien. & Valletren. Epiſcopo,
Domino P. Sabinen. Epiſcopo,
Domino T. Civitatis Papalis Epiſcopo,
Domino L. Albanen. Epiſcopo.
} Epiſcopis Cardinalibus.

Domino G. Tituli Sanctæ Potentianæ,
Domino P. Tituli Sancti Apollinaris,
Domino G. Tituli Sancti Marcelli,
Domino G. Tituli Sancti Martini in Montibus,
Domino G. Tituli Sancti Ciriaci in Termis,
Domino N. Tituli Sanctæ Euſebiæ,
Domino J. Tituli Sanctorum Marcellini & Petri,
Domino B. Tituli Sanctorum Nerei & Achillei,
} Presbiteris Cardinalibus.

Domino R. Tituli Sancti Euſtachii,
Domino L. Tituli Sancti Angeli,
Domino F. Tituli Sanctæ Mariæ in Coſmedyn,
Domino R. Tituli Sanctæ Mariæ Novæ,
Domino L. Tituli Sanctæ Mariæ in Via Lata,
Domino J. Tituli Sancti Georgii ad Velum Aureum,
Domino F. Tituli Sanctæ Luciæ in Silice,
Domino P. de Columpna,
Domino A. Tituli Sanctæ Mariæ in Porticu.
} Diaconis Cardinalibus.

Ad Gaitanum Cardinalem, quod Coronæ Jura conſerventur.

A.D. 1307.
An. 1. E. 2.
Rom. 1. E. 2. m. 8.

VEnerabili in Chriſto Patri, Domino Franciſco Gaytani, Sanctæ Mariæ in Coſmedyn Dyacono Cardinali, Amico ſuo kariſſimo, Edwardus, &c. ſalutem & ſinceræ dilectionis affectum.

Regnantibus nobis in Hæreditario Regno Angliæ, illud occurrit præcipuè providâ deliberatione penſandum, qualiter idem Regnum in ſtatu pacifico ſalubriter dirigatur, juraque Coronæ noſtræ & Regiæ dignitatis conſerventur illæſa, ac etiam promotores eorumdem noſtræ potentiæ dexterâ protegantur; & in regiam dignitatem, dictaque jura noſtra laceſcere non verentes, eo ſtudioſius, ut convenit, refrænentur, quo, claræ memoriæ Domini E. quondam Regis Angliæ, Patris noſtri, & Progenitorum noſtrorum, memoranda prioritas ad hæc uberiùs exequenda uſibus approbatis nos excitat & exemplis.

Sanè Pater noſter prælibatus, dum vixerat, ſuper negotio collationis Præbendæ de Stynelington, in Eccleſiâ Eborum, per eundem Patrem noſtrum factæ (pro cujus collationis revocatione, per ipſum faciendâ, ſæpius rogando ſcripſiſtis eidem) litteras reſponſivas, continentes quod votis veſtris, in hujuſmodi negotio, eo quòd dicta revocatio, ſi fieret, in enormem læſionem Regiæ dignitatis cederet manifeſtè, annuere non valebat, vobis, ut accepimus, duxerat deſtinandas.

Set vos, hujuſmodi reſponſo non contenti (prædictum Patrem noſtrum Theſau-

A.D. 1307. Edw. 2.

Theſaurariam in Eccleſia Eborum & Præbendam prædictam quibuſdam perſonis, abſque cauſa rationabili, contuliſſe, pro ſuæ voluntatis libito, confingentes) litteras Apoſtolicas nobis ad revocandum collationes eaſdem, & Franciſcum Gaitani, nepotem veſtrum, in poſſeſſionem earumdem Theſaurariæ & præbendæ reducendum:

Ac ſubſequenter, priuſquam ſuper præmiſſis litteris Apoſtolicis deliberâſſemus ad plenum, alias litteras Apoſtolicas citatorias, ad citandum Walterum de Bedewinde & Magiſtrum Johannem Buſh, Clericos noſtros, dictas Theſaurariam & Præbendam juſtè ex collatione Regiâ optinentes, quòd compareant perſonaliter coram Domino ſummo pontifice, ſuper aſſecutione dictarum Theſaurariæ & Præbendæ præfato Nepoti veſtro reſponſuri, certis ſuper hoc executoribus deputatis, impetrâſtis dirigi jam de novo.

Unde angit cor noſtrum intimiùs turbatio, quod, dum hii, qui tenentur & debent pro jure noſtro Regio ſe murum defenſionis opponere, ipſis inſurgentibus ex adverſo, contrarium toleramus.

Reverà tamen verba ſuggerentium, quantumcumque Regiis deſideriis ſunt infeſta, aut perſonarum conjunctione, alióve colore obumbrata, veritatem nequeunt inficere rei geſtæ.

A.D. 1307. Edw. 2.

Nos igitur, dicti Patris noſtri reſponſum cernentes congruum in hac parte, illud approbamus expreſsè:

Et quia, ſi dictarum collationum revocatio fieret, dictique mandati Apoſtolici executio de citando procederet, ut mandatur, in exhæredationem Coronæ noſtræ, ac enormem læſionem dignitatis Regiæ redundaret; potiſſimè ſi eorumdem negotiorum diſcuſſio (circa quæ noſtrum ſpecialiter intereſſe verſatur) alibi, quàm in dicto Regno noſtro fieret quovis modo:

Quibus etiam prædictis Waltero & Johanni, ex hac cauſâ, ſe ſedis Apoſtolicæ conſpectui via per nos præcluditur præſentandi;

Veſtram Paternitatem attentè requirimus & rogamus, quatinus præfatum Nepotem veſtrum ab hujuſmodi impetrationibus & proſecutionibus, per vos nomine ejuſdem factis, penitùs deſiſtere faciatis; ita quod jus noſtrum & dictæ collationes in aliquo non lædantur, & quod iidem Clerici noſtri (quorum defenſioni in hac parte deeſſe non poſſumus, ſicuti nec debemus) eo prætextu non inquietentur indebitè, ſeu graventur.

Dat. apud Weſtm. 12 die Decembris.

Bulla Papæ Clementis ad Regem, de Inhibitione revocanda.

A.D. 1307. An. 1. E. 2.

Ex Autogr.

CLemens Epiſcopus, ſervus ſervorum Dei, Cariſſimo in Chriſto Filio E. Regi Angliæ Illuſtri, ſalutem & Apoſtolicam Benedictionem.

More pii Patris, Fili Cariſſime, ducimur ad tuum, Regníque tui ſtatum proſperum, & tranquillum; te ad ea, quæ tuæ ſaluti expediunt, honori, & utilitatibus tuis ac dicti Regni tui congruunt, ſalutaribus exhortationibus invitando.

Attendat itaque tua devotio diligenter verba Patris ex puritate loquentis, illáque debitâ meditatione conſideret, ut, ſicut ex ſincerâ dilectione procedunt, ſic devoto recipiantur auditu, & ad effectum debitum deducantur.

Nuper ſiquidem ad audientiam noſtram pervenit, quòd licet ſinguli Abbates Ceſtertienſis ordinis ad generale Capitulum, quod in Monaſterio Ceſtertienſi, ad Romanam Eccleſiam nullo medio pertinentis, Cabilonenſis dioceſis, conſuevit annuatim certo tempore celebrari, juxta ipſius ordinis inſtituta, a longis retro temporibus obſervata, & auctoritate ſedis Apoſtolicæ ex certâ ſcientiâ confirmata, venire perſonaliter teneantur, Statutis, Ordinationibus, & Mandatis dicti Capituli parituri; tamen nonnulli Abbates dicti ordinis, infra Regni tui terminos conſtituti, Statutorum hujuſmodi tranſgreſſores, ad Capitulum prædictum accedere, ac dictis Statutis, Ordinationibus, & Mandatis parere, ut tenentur, temerariâ præſumptione contempnunt; aſſerentes in ſuæ præſumptionis fomentum, quod id eſt eis inhibitum per te, vel alium, de mandato tuo, in animarum ſuarum periculum, dicti Ordinis præjudicium, & ſcandalum plurimorum.

A.D. 1307.

Nos igitur diligentiùs attendentes, quòd idem Ordo in agro plantatus Eccleſiæ, fructus uberes laudabiliter produxit hactenus, & aſſiduè in Eccleſiâ ipſâ producit, & quod honori, ac utilitatibus tuis, & dicti Regni tui congruit & ſaluti, ſi dictus Ordo & perſonæ ipſius in Unione caritatis, & dilectionis conſtantiâ perſeverent;

Serenitatem Regiam rogamus & hortamur in Domino, quatinus pro Divinâ,

A.D. 1307. Edw. 2.

nâ, & Apoſtolicæ ſedis reverentiâ habens dictum Ordinem, quem nos, pro divini nominis gloriâ, benevolentiâ paternâ diligimus, necnon & præfatum Monaſterium propenſiùs commendata, ſupradictos Abbates, conſtitutos infra hujuſmodi terminos dicti Regni, venire perſonaliter ad præfatum Capitulum, ut tenentur, juxta dicti Ordinis inſtituta, libere patiaris, quamlibet inhibitionem, ſiqua forſitan per te, vel per alium ſuper hoc facta exiſtit, penitus revocando.

Ac nichilominus concedendo eiſdem, quod, ſæpedictum capitulum perſonaliter adeuntes, hujuſmodi Statutis, Ordinationibus, & Mandatis præfati Capituli humiliter obediant & intendant; ita quod tu exinde retributionis æternæ præmium conſequaris, & nos, qui ad tui, & Regni tui incrementa honoris libenter intendimus, devotionis tuæ promptitudinem dignis in Domino laudibus commendemus.

Dat. Pictavis, Id. Decembr. Pontif. noſtri Anno tertio.

Sigillo avulſo.

De Tentoriis regiis apud Boloniam conſtruendis.

A.D. 1307. A. 1. E. 2. P. 1. E. 2. p. 1. m. 4.

REX omnibus Amicis & fidelibus ſuis, ad quos, &c. ſalutem.

Cum mittamus Eliam de Acumbe, & quamplures de ſervientibus ſuis ad partes tranſmarinas uſque Boloniam, cum diverſis pannis, laneis, & de Canabo, ac etiam Cordis & aliis neceſſariis, ad quædam Tentoria ibidem ad opus noſtrum erigenda;

Vos Amicos rogamus, vobis fidelibus mandantes, quòd præfato Eliæ, & ejus Servientibus prædictis, in perſonis vel rebus ſuis, in veniendo verſus partes prædictas per Terram, vel per Aquam, ibidem morando, & exinde redeundo, non inferatis, &c.

In cujus, &c. Duratur. uſque ad Feſtum Paſchæ proximo futurum.

Teſte Rege apud Weſtm. 14 die Decembr.

Per ipſum Regem nunc. J. de Benſtede.

De Rege ad partes tranſmarinas profecturo; & de cunctis per Angliam Templariis in Craſtino Epiphaniæ capiendis.

A.D. 1307. An. 1. E. 2. Clauſ. 1. E. 2. m. 13.

REX Vicecomiti Eborum, ſalutem.

Cum ad partes tranſmarinas, pro quibuſdam negotiis, nos & ſtatum Regni noſtri ſpecialiter tangentibus, ſumus, favente Domino, in proximo profecturi, & ibidem aliquantulum moraturi;

Nos, pro conſervatione pacis & tranquillitate Populi Regni noſtri, dum in partibus agemus ſupradictis, volentes aliqua tibi, quæ in brevi noſtro, tibi impoſterum dirigendo, continebuntur, exponi plenius & injungi;

Tibi præcipimus, firmiter injungentes, quod ſtatim, viſis præſentibus, advertens te de viginti & quatuor diſcretis & fidelibus hominibus, Comitatus tui militibus videlicet, ſeu aliis, de quorum fidelitate majorem fidem geris, & etiam confidere poſſimus:

Ipſos præmunias, ex parte noſtrâ, quod, excuſatione qualibet amotâ, ſint ad te apud Eborum, ſub foriſfacturâ omnium quæ nobis foriſfacere poterunt, die dominicâ, in Craſtino Epiphaniæ Domini proximo futuro, ſummo mane; ubi tu ſub eadem foriſfacturâ, omnibus aliis prætermiſſis, ſis in propriâ perſonâ tuâ ad faciendum ea, quæ in dicto brevi noſtro invenies contineri; necnon & ea, quæ per ipſum, qui dictum breve noſtrum tibi, ad dictos diem & locum, deferet, tibi, & ipſis, ex parte noſtrâ, plenius injungentur.

Et hoc nullo modo omittas.

Teſte Rege apud Weſtm. 15 die Decembris, anno &c. primo.

Eodem modo mandatum eſt Vicecomitibus ſubſcriptis, quod advertant ſe de certo numero hominum, & eos præmuniant quod ſint apud certa loca; videlicet,

Vicecomiti Northumbr. de decem apud Novuum Caſtrum ſuper Tynam.

Vicecomiti Cumberl. de decem apud Karliolum.

Vicecomiti Weſtmerl. de decem apud Appelby,

Vicecomiti Lancaſtr. de decem apud Lancaſtr.

Vicecomiti Lincoln. de duodecim apud Lincoln.

Vicecomiti Notingh. & Derb. de quatuordecim apud Sandyacre.

A.D. 1307. Edv. 2. *Vic. Salop.* & *Stafford. de quatuordecim apud Lichfeld.*
Vicecomiti Warr. & *Leiceſtr. de quatuordecim apud Monkeskirby.*
Vic. Rotland. de decem apud Ockham.
Vic. Northt. de decem apud Northt.
Vic. Cant. & *Hunt. de duodecim apud Cant.*
Vic. Buck. & *Bedeford. de duodecim apud Woburn.*
Vic. Wigorn de decem apud Wigorn.
Vic. Hereford. de decem apud Hereford.
Vic. Glouceſtr. de decem apud Glouceſtr.
Vic. Somerſ. & *Dorſ. de duodecim apud Shireburn.*
Vic. Devon. de decem apud Exon. A.D. 1307. Edv. 2.
Vic. Cornub. de decem apud Lanceneton.
Vic. Wilts de decem apud Wilton.
Vic. Sutht. de decem apud Wynton.
Vic. Oxon. & *Berk. de duodecim apud Abyndon.*
Vic. Surr. & *Suſſex de duodecim apud Gildeford.*
Vic. London. de duodecim apud London.
Vic. Midd. de Sex apud Weſtm.
Vic. Kant. de duodecim apud Cantuar.
Vic. Eſſex & *Hertford. de duodecim apud Waltham.*
Vic Norff. & *Suff. de viginti apud Thetford.*

Ad Papam pro Archiepiſcopo Cantuarienſi, & de Coronatione Regis.

A.D. 1307. An. 1. E. 2. Rom. 1. E. 2. m. 9.

PAPÆ Rex devota Pedum oſcula beatorum,

Pium Humanitatis opus exequimur, ſi lapſis interdum miſericordiæ celeri remedio ſuccurramus; ad quod præſidentis auctoritas eo libentiùs præbere debet, virtutis amore, ſe facilem, quo ſibi per id honoris augmenta proveniunt, & erga eum in ſubditis devotionis & fidei vigor creſcit.

Super igitur amotione venerabilis Patris, Domini R. Dei gratiâ, Archiepiſcopi Cantuarienſis, ab ipſius ſede, ob certas cauſas, ſtatum, claræ memoriæ, Patris noſtri defuncti tangentes, per Nuncios ſpeciales, litteras credentiæ optinentes, veſtræ beatitudini humiliter duximus ſupplicandum.

Et, licet paternæ providentiæ circumſpectio id, abſque cauſæ cognitione, facere recuſaſſet, prompta tamen de hujuſmodi amotione, ad noſtri proſecutionem, cognoſcere extitit & parata, prout veſtræ Paternitatis Nuncii nobis aſſertio patefecit.

Verùm, Pater Sancte, cum idem Archiepiſcopus nobis non ſit obnoxius, niſi tantummodo ratione offenſæ dicti Patris noſtri; ac jam, ex relatione veredicâ, intellexerimus quod dictus Pater noſter omnem rancorem, malam voluntatem, ac animi indignationem, quos erga dictum Archiepiſcopum conceperat, dimiſit, ſalvatoris clementiâ inſpirante (quod nos, tempore dictorum Nunciorum noſtrorum, veſtræ Paternitati deſtinatorum, latuit omnino) ac demum ipſius Archiepiſcopi ſuffraganei, cæterique de clero ejuſdem provinciæ, ſuis anguſtiis non modicùm condolentes, pro conſolationis paternæ, jam a multis temporibus ſubtractæ ab eiſdem, remedio optinendo, per votivas preces nos pulſârunt inſtantius & rogârunt; A.D. 1307.

Nos, cernentes quod idem Pater noſter miſereri voluit potius, quam ulciſci, æſtimantéſque ſanius de miſericordiâ, quàm de ſeveritate reddere rationem, pro ſalute animæ ipſius Patris noſtri, & ad requiſitionem dictorum prælatorum inſtantem, omnia, ab eodem Archiepiſcopo commiſſâ, per quæ indignationem Patris noſtri, & noſtram incurrere potuit quovis modo, eidem Archiepiſcopo, flagellis, ut credimus, emendato, remittimus ignoſcentes.

Et quia Regum Angliæ Coronatio ad Archiepiſcopum Cantuarienſem, qui pro tempore fuerit, pertinet, & pertinuit ab antiquo, noſque in brevi coronari proponimus, Deo dante, cujus Coronationis expeditio, ut firmiter credimus, quam plurimùm inſidet cordi veſtro,

Veſtræ Sanctitati devotiſſimè ſupplicamus, quatinus ſtatui prædicti Archiepiſcopi, compaſſionabili & depreſſo, compatientes affectu, præfatum Archiepiſcopum ad Eccleſiam ſuam prædictam,

Ne, multiplici afflictione correptus, diutius affligatur, eo gratioſiùs & cleriùs, quo ipſa Cantuarienſis Eccleſia in ipſius Archiepiſcopi reditu ſalubria ſuſcipere incrementa, clerique ejuſdem Provinciæ ſperant viſione paternâ recreari, noſque Coronationis noſtræ ſolempnia ab eodem recipere intendimus,

Dignemini remandare.

Conſervet, &c.

Dat. apud Weſtm. 16 die Decembris, Anno Domini Milleſimo, Trecenteſimo, ſeptimo, Regni, &c. primo.

De Templariis in Scotia, Hibernia & Wallia attachiandis.

A.D. 1307. An. 1. E. 2.

Clauſ. 1. E. 2. m. 13. d.

REX dilecto & fideli ſuo, Johanni Wogan, Juſticiario ſuo Hiberniæ, & Theſaurario ſuo de Scaccario Dublin, ſalutem.

Mittimus vobis quandam ordinationem, per nos & conſilium noſtrum certis rationibus factam,

Quam executioni in partibus Angliæ die Mercurii, proximo poſt feſtum Epiphaniæ Domini, proximo futurum, faciendæ fecimus demandari:

Et quam in partibus Hiberniæ, ſicut in cæteris Terris Domini noſtri, teneri, &, ad aliquem certum diem, per vos, cum omni celeritate, quâ commode fieri poterit, ſtatuendum, executioni ſimiliter volumus demandari,

Præſentibus interclusam.

Vobis mandantes in fide, quâ nobis tenemini, firmiter injungendo, quod ſtatim, viſis præſentibus, inſpectaque & diligenter intellectâ ordinatione illâ, executionem ejuſdem ordinationis in ſingulis ſuis articulis, per totam Terram noſtram Hiberniæ, ſine dilatione aliquâ, fieri faciatis; ita quod ea, quæ in dictâ ordinatione continentur, executioni demandentur, antequam rumor a partibus Angliæ inde ad partes Hiberniæ poterit pervenire; Et hoc nullo modo omittatis.

Et de toto facto veſtro, in hac parte, ſcire faciatis, per litteras veſtras, diſtincte & aperte Theſaurario & Baronibus de ſcaccario apud Weſtmonaſterium.

Teſte Rege apud Byflete, 20 die Decembris.

Eodem modo mandatum eſt Johanni de Richemund, Cuſtodi Scotiæ, & Euſtachio de Coteſlache Camerario Scotiæ.

Eodem modo mandatum eſt Waltero de Pederton, Juſticiario Weſtwalliæ.

Eodem modo mandatum eſt Hugoni de Aldithelegh, Juſticiario Northwalliæ.

Eodem modo mandatum eſt Roberto de Holand, Juſticiario Ceſtriæ.

Quod omnes in Templariis attachiandis auxilium præſtarent.

A.D. 1307. An. 1. E. 2.

Clauſ. 1. E. 2. m. 13. d.

REX univerſis & ſingulis Dominis libertatum, Miniſtris, Ballivis, & omnibus aliis fidelibus ſuis, in partibus Weſtwalliæ, ad quos, &c. ſalutem.

Cum de concilio noſtro ordinaverimus quædam, per dilectum & fidelem noſtrum Walterum de Pederton Juſticiarium noſtrum Weſtwalliæ, facienda:

Vobis mandamus quod eidem Waltero in hiis, quæ præmiſſa tangunt, cum per præfatum Walterum ex parte noſtra inde fueritis requiſiti, ſitis intendentes, conſulentes & auxiliantes, prout idem Walterus vobis ſcire faciet ex parte noſtra.

In cujus, &c. quamdiu nobis placuerit duratur.

Teſte Rege apud Byflete, 20 die Decembris.

Eodem modo mandatum eſt Univerſis, &c. Northwalliæ, quod Hugoni de Aldithelegh. Juſtic. &c. Sint, &c.

Teſte Rege apud Byflete, 20 die Decembris.

Ad Cardinales, de Jure Regis manutenendo, contra Bullas Papales.

A.D. 1307. An. 1. E. 2.

Rom. 1. E. 2. m. 9.

VEnerabili in Chriſto Patri Domino J. Dei gratiâ, Tituli Sanctorum Marcellini & Petri Preſbitero Cardinali, Amico ſuo cariſſimo, Edwardus, eadem gratiâ, &c. ſalutem & ſinceræ dilectionis affectum.

Nova, quamplurimum admiranda, & juri Coronæ noſtræ repugnantia, quæ nobis, ad proſecutionem Domini Franciſci, Sanctæ Mariæ in Coſmedyn Diaconi Cardinalis, per litteras Apoſtolicas nuper extiterant nunciata, noſtrum animum perturbarunt; quæ vobis, zelatoribus, ut credimus, juris noſtri, duximus intimanda.

Nuper ſiquidem, felicis recordationis, Pater noſter Theſaurariam & præbendam, in Eccleſia Eborum vacantes, cuſtodia Archiepiſcopatus ejuſdem in manu dicti Patris noſtri exiſtente, di-

A.D. 1307. Edv. 2.

lectis Clericis ſuis & noſtris, Waltero de Bedewynd, & Magiſtro Johanni Buſh, contulit ſuo jure;

Super quo, Domino ſummo Pontifici litteras noſtras dirigimus ſpeciales.

Et, licet idem Pater noſter, dum vixerat, dicto Domino Franciſco de jure ſuo, in hac parte, per litteras ſuas innotuiſſet ad plenum; Præfatus autem Franciſcus, dictum Patrem noſtrum prædictas Theſaurariam & præbendam quibuſdam perſonis, abſque cauſa rationabili, pro ſuæ voluntatis libito, ſuggerens contuliſſe, litteras Apoſtolicas nobis, ad revocandum collationes eaſdem:

Ac ſubſequenter, priuſquam ſuper præmiſſis litteris Apoſtolicis deliberaſſemus ad plenum, alias litteras Apoſtolicas citatorias, ad citandum eoſdem, Walterum & Johannem, quod compareant perſonaliter coram dicto Domino ſummo Pontifice, ſuper aſſecutione earumdem Theſaurariæ & Præbendæ, dicti Cardinalis nepoti de juſtitia reſponſuri, certis executoribus ſuper hoc deputatis, impetravit dirigi jam de novo.

Unde angit cor noſtrum intimius turbatio quod, dum hii, qui tenentur & debent pro jure noſtro Regio ſe murum defenſionis opponere, ipſis inſurgentibus ex adverſo, contrarium toleramus.

A.D. 1307. Edv. 2.

Nos igitur attendentes quod, ſi dictarum collationum fieret revocatio, dictique mandati Apoſtolici executio de citando procederet, ut mandatur, in exhæredationem Coronæ noſtræ, ac enormem læſionem Regiæ dignitatis cederet manifeſte; potiſſime ſi eorumdem negotiorum diſcuſſio (circa quæ noſtrum ſpecialiter intereſſe verſatur) alibi quam in dicto Regno noſtro fieret quovis modo:

Quibus etiam prædictis, Waltero & Johanni, ex hac cauſa, ſe ſedis Apoſtolicæ conſpectui via per nos præcluditur præſentandi;

Veſtram Paternitatem requirimus attentiùs & rogamus, quatinus erga dictum Dominum ſummum Pontificem, quod, virtute dictarum ſuggeſtionum, proceſſum fieri non permittat; ac etiam quod præfati, Cardinalis nepoſque ejuſdem, ab hujuſmodi impetrationibus & proſecutionibus omnino deſiſtant, velitis, noſtri interventu rogaminis, interponere partes veſtras:

Sic quod jus noſtrum, & dictæ collationes in aliquo non lædantur, quodque præfati Clerici noſtri (quorum defenſioni, in hac parte, deeſſe non poſſumus, ſicuti nec debemus) eo prætextu, non inquietentur indebite, ſeu graventur.

Dat. apud Weſtm. 24 die Decembris, Anno Regni noſtri primo.

Eodem modo ſcribitur Cardinalibus ſubſcriptis; videlicet,

Domino T. Tituli Sanctæ Sabinæ, Preſbitero Cardinali.
Domino A. Sanctæ Mariæ in porticu, Diacono Cardinali.
Domino N. Tituli Sancti Euſebii, Preſbitero Cardinali.
Domino L. Sanctæ Mariæ in Via lata, Diacono Cardinali.
Domino N. Hoſtien. & Vellen. Epiſcopo.
Domino R. del Gote Sanctæ Mariæ Novæ Diacono Cardinali.
Domino P. Sabinen. Epiſcopo Cardinali.
Domino W. Tituli Sancti Marcelli, Preſbitero Cardinali.
Domino P. Tituli Sancti Apolinar. Preſbitero Cardinali.
Domino J. Tituli Sanctorum Marcellini & Petri, Preſbitero Cardinali.

Ad Papam, de Negotio Templariorum.

A.D. 1307. An. 1. E. 2. Clauſ. 1. E. 2. m. 13. d.

Sanctiſſimo in Chriſto Patri, C. Divinâ Providentiâ Sacroſanctæ Romanæ ac Univerſalis Eccleſiæ ſummo Pontifici, Edwardus, eâdem gratiâ, &c. devota pedum oſcula beatorum.

Pater Sancte, negotia, factum Fratrum de ordine Militiæ Templi, infra dominium noſtrum, contingentia (ſuper quibus veſtra Beatitudo nuperrime nobis ſcripſit) diligenter audivimus, & ea pleno concepimus intellectu.

A.D. 1307.

Sanctitati veſtræ ſignificantes, quod nos negotiorum illorum expeditionem celeriori & meliori modo, quo poterimus, fieri faciemus.

Conſervet, &c.

Dat. apud Weſtm. 26 Decembris, Anno Domini 1307, Regni verò noſtri primo.

Petrus

A.D. 1307. Edw. 2.

Petrus de Gaveſton, Rege tranſfretante, cuſtos Regni Conſtitutus.

A.D. 1307. An. 1. E. 2. Pat. 1. E. 2. p. 1. m. 2.

REX Archiepiſcopis, Epiſcopis, Abbatibus, Prioribus, Comitibus, Baronibus, Militibus, libere tenentibus, Communitatibus, Vicecomitibus, & omnibus aliis Miniſtris, Ballivis & fidelibus ſuis, ad quos præſentes litteræ pervenerint, ſalutem.

Sciatis quod cum nos, pro quibuſdam negotiis, nos & ſtatum Regni noſtri tangentibus, ſumus ad partes tranſmarinas, favente Domino, in proximo profecturi;

Nos, de circumſpectione, induſtriâ, & fidelitate dilecti & fidelis noſtri Petri de Gavaſtone, Comitis Cornubiæ, ſpecialiter confidentes, ipſum Comitem Cuſtodem noſtrum dicti Regni, ac locum noſtrum in eodem Regno tenentem, pro pace & tranquillitate populi dicti Regni melius conſervandâ, conſtituimus per præſentes, quamdiu in dictis partibus tranſmarinis moram fecerimus, vel aliud inde duxerimus ordinandum.

Et ideo vobis mandamus quod eidem Comiti, tanquam Cuſtodi noſtro dicti Regni, & locum noſtrum tenenti in eodem, in hiis, quæ ad dictam cuſtodiam pertinent, intendentes ſitis & reſpondentes.

In cujus, &c. quamdiu nobis placuerit duraturas.

Teſte Rege apud Weſtm. 26 die Decembris.

Ad Papam de attemptatis per Nuncios Papales, Magnatibus Regni inconſultis, non admittendis.

A.D. 1307. An. 1. E. 2. Rom. 1. E. 2. m. 8.

PAPÆ Rex, devota pedum oſcula beatorum.

Reverenter receptis, & plenius intellectis litteris veſtris, quas nobis diſcreti viri, Magiſter Johannes de Ferarius Capellanus, & Gaillardus de Agaſſaco Domicellus, Nuncii veſtri, nuper portârunt, & quæ nobis etiam, juxta credentiam eis commiſſam ex parte veſtrâ, vivâ voce dicebant, ipſos, ſicut & alios veſtros Nuncios, ad nos antea venientes, benignè recepimus, & favorabiliter tractavimus ut decebat.

Sanè ſuper eo quod dictæ veſtræ litteræ continebant, quòd per aliquos conſiliarios, claræ memoriæ Domini Regis E. Patris noſtri, tunc gravi infirmitate detenti, ac ipſo inſcio & ignaro,

Facta fuit quædam inhibitio Nunciis & familiaribus veſtris (quos pro veſtris & Eccleſiæ Romanæ negotiis, & etiam pro colligendis fructibus primi anni beneficiorum, uſque ad certum tempus vacantium, in Regno Angliæ, ac terris aliis de ipſius Regni Dominio exiſtentibus, tranſmiſiſtis) ne ipſi de hujuſmodi negotiis ſe in aliquo intromittere attemptarent;

Quodque dictus Dominus Pater noſter inhibitionem revocavit eandem, (excepto dumtaxat quodam Articulo, tangente collectionem Fructuum prædictorum) de revocatione hujuſmodi ſuas patentes litteras concedendo:

A.D. 1307.

Pater Sanctiſſime, datum fuit vobis aliter intelligi quàm res tunc temporis ſe habebat; quia conſtat pro certo quod, dicto Domino Patre noſtro ſciente, & minimè ignorante, immò ſane intelligente, ex ipſius certâ ſcientiâ, in Parliamento ſuo apud Karleolum (dictis Clericis veſtris & Nunciis tunc ibidem exiſtentibus) ex parte ipſius Domini Patris noſtri, Comitum, Baronum, Procerum & Magnatum, ac Communitatis dicti Regni, ſub certâ formâ quædam inhibitio, certis de cauſis, ſuper executione negotiorum hujuſmodi facta fuit:

Quâ non obſtante, poſteà idem Dominus Pater noſter conceſſit, quantum in ipſo fuit, quod prædicti Clerici & Nuncii veſtri fructus primi Anni beneficiorum Eccleſiaſticorum, vacantium in Regno ſuo, uſque ad triennium, modo debito poſſent colligere; ita tamen quod ad fructus Abbatiarum & Prioratuum, vacantium in eodem Regno, nullatenus extenderent manus ſuas.

Per quam quidem conceſſionem non intendebat alicui præjudicare, ſeu aliorum juribus in aliquo derogare; prout per quaſdam alias litteras ſuas, ſuper quadam modificatione adhibitâ in hac parte confectas (quæ penes dictos

A.D. 1307. Edv. 2.

Clericos & Nuncios reſident) evidenter apparet; ſcilicet,

Quod iidem Clerici & Nuncii ſuper omnibus, quæ ad vos, & Romanam Eccleſiam, in Regno, & aliis terris ſuis, pertinebant, & pertinere debebant, uterentur Officio ſuo, ſicut Clerici & Nuncii aliorum ſummorum Pontificum, Prædeceſſorum veſtrorum, prius in Anglia commorantes, Officio à Sede Apoſtolica ipſis commiſſo, uti conſueverunt temporibus retroactis;

Ita tamen quod non facerent aliquid, ſeu etiam attemptarent, quod in præjudicium Coronæ, aut dignitatis ſuæ Regiæ, ſeu aliorum fidelium ſuorum valeret cedere quoquo modo:

Quam utique conceſſionem, quantum in nobis eſt, habemus acceptam.

Verùm Clerici veſtri & Nuncii memorati, terminis conceſſionis, per præfatum Dominum Patrem noſtrum eiſdem factæ, ut prædicitur, non contenti, quin immo, ex gravi & prægrandi querimoniâ nonnullorum dicti Regni noſtri Incolarum accepimus, conceſſionem excedentes eandem, quamplurima, nobis & ſubditis noſtris præjudicialia, & in exhæredationem tendentia, ut dicitur, attemptârunt.

Super quibus, tam noſtrum, quàm Nobilium & Subditorum noſtrorum ſtatum tangentibus, oportebit nos, qui de novo gubernacula præfati Regni ſuſcepimus, & parùm de negotiis hujuſmodi, ſive factis, intromiſimus uſquemodo, cum Comitibus, Baronibus, Proceribus, & Magnatibus habere ſpeciale conſilium & tractatum;

Et quia eiſdem (quorum præſentiam nobis perquàm neceſſariam in hac parte, propter guerras & alias cauſas legitimas, non habemus, neque impræſentiarum habere poterimus) inconſultis, non valemus ad præſens acquieſcere votis veſtris;

Supplicamus igitur Sanctitati veſtræ humiliter & devote quatinus, præmiſſis clementi conſideratione penſatis, beatitudo veſtra dilationem & Conſilii hujuſmodi deliberationem moleſte non ferat; quin, habito tempore, quo fieri poterit, citiori Conſilio de præmiſſis quicquid, inoffenſâ Regiâ dignitate, & abſque noſtrâ ac ſubditorum noſtrorum exhæredatione, poterimus pro vobis, per veſtros, filiali promptitudine, exerceri & fieri permittemus.

Conſervet, &c.

Dat. apud Weſtm. 26 die Decembris.

Ad Regem Franciæ, de Nuptiis Bononiæ celebrandis.

A.D. 1307. An. 1. E. 2. Rom. 1. E. 2. m. 8.

Treſhaut, treſexcellent, & treſnoble Prince, noſtre treſchire Seigneur, & Pere, Ph. par la grace de Dieu, Roi de France, Edward, par la meiſme grace, Roi d'Engleterre, &c. ſalutz & tout honeur.

Sire, nous avoms receu vos lettres de creaunce, les queles vous nous Enveiaſtes par Monſire Mahy de Trie le Juvene, & Monſire Maingot du Merk, voz Chivaliers, Porteours de celes.

Et avoms bien entendu ce que lez ditz Chevaliers nous unt dit par leur creaunce, & requis de par vous; ceſt à ſavoir, que, come vous, Sire, eiez volu, par certeines acheſous, que la venue de vous & de nous à Boloigne, ſoit eſloigne juſques au dimenge la veille ſeint Vincent, iſſint que vous, Sire, & nous i veignoms meiſmes le dimenge: Et que le fait, de la feſte & des eſpoſailles, ſe face le Mekerdi prechein ſuvant; que nous voillons agreer & aſſentir à cele eſloignaunce.

Et feloms ſavoir à voſtre Seignurie que, par les acheſouns avant dites, nous aſſentoms bien à cele eſloignaunce, & ſerroms, à l'aide de Dieu, à Boloigne le dit dimenge, à certein entendement que le fait, de la feſte & des eſpoſailles, ſe face le Mekerdi prechein enſuvant, ſaunz greineur delai.

Treſchier Sire, noſtre Seignur vous eit en ſa gard.

Don. à Canterbir, le [illegible] jour de Decembre.

Ad Regem Franciæ de Credentia.

A.D. 1308. An. 1. E. 2. Rom. 1. E. 2. m. 8.

Excellentiſſimo Principi, Domino & Patri ſuo kariſſimo, Domino Philippo, Dei gratiâ, Regi Francorum illuſtri, Edwardus, eadem gratia, &c. ſalutem & felices ad vota ſucceſſus.

Celſitudinem veſtram affectuoſe requirendam duximus & rogandam, quatinus venerabili Patri A. Patriarchæ Jeroſolimitano, & dilectis & fidelibus noſtris, Henrico de Lacy, Comiti Lincolniæ, Conſanguineo noſtro, Otto-

A.D. 1308. Edv. 2.

ni de Grandiſono, & Amaneno de Lebreto Militibus,

Nunciis noſtris, pro quibuſdam Negotiis, nos tangentibus, ad veſtram nuper præſentiam deſtinatis,

Vel dicto Comiti, & alteri dictorum Nunciorum in hiis, quæ veſtræ Magnificentiæ ſuper negotiis prædictis expoſuerint vivâ voce, velitis fidem credulam adhibere, & ea opere adimplere.

Dat. apud Cantuar. 1 die Januarii.

Pro Conſtantia de Byern.

A.D. 1308. An. 1. E. 2. Vaſc. 1. E. 2. m. 26.

REX Conſtabulario ſuo Burdegaliæ, qui nunc eſt, vel pro tempore erit, ſalutem.

Mandamus vobis quod dilectæ nobis, Conſtantiæ de Byern, Vicecomitiſſæ Marciani, id, quod percipere debet dotis ſuæ, de cuſtumâ noſtrâ Burdegal. ſolvatis exnunc, eo modo, quo prius ſolvi conſuevit eidem:

Nos enim vobis inde, in compoto veſtro, debitam allocationem fieri faciemus.

Dat. apud Cantuar. 3 die Januarii.

Per ipſum Regem.

Pro Petro de Gaveſton, de Comitatu & Caſtris in Aquitania ſibi Conceſſis.

A.D. 1308. An. 1. E. 2. Pat. 1. E. 2. p. 2. m. 5.

REX omnibus, ad quos, &c. ſalutem.

Sciatis quod nos, attendentes grata Servitia, per dilectum & fidelem noſtrum, Petrum de Gavaſton, Militem, diutiùs abolim nobis impenſa, & labores quamplurimos, quos ſuſtinuit noſtris Servitiis inſiſtendo, in remunerationem, ſeu in partem remunerationis Servitiorum hujuſmodi & Laborum, Sponte, gratis, & ex certâ Scientiâ, eidem Petro cedimus, concedimus, & donamus, ac transferimus in eundem, ad totam vitam ejuſdem Petri, pro nobis, & hæredibus, ac Succeſſoribus noſtris, donatione purâ, gratuitâ & irrevocabili inter vivos, Comitatum, Caſtra, Terras, & loca noſtra infraſcripta, in noſtro Ducatu Aquitaniæ conſtituta, videlicet,

Totum Comitatum de Gaura, necnon & Caſtra, [illegible], Tantalon, & Mauleon:

Præpoſituras Campariani, vocati la Comtal, & Civitatis noſtræ Baion:

Manerium noſtrum de Erbaſaveyra, Born, Comtad, Salinam Dagenes, ac etiam Inſulam noſtram de Oleron, unà cum Terris noſtris de Marempne, & de Lancras in Sancton. cum omnibus juribus, & pertinentiis, ac fructibus, redditibus, exitibus, & proventibus Ballivarum, cum ſuis pertinentiis, prout eſt conſuetum, Juriſdictionibus altis & baſſis, ac etiam omnimodis meris & mixtis Imperiis, Leudis, Pedagiis, Aquis, Nemoribus, Paſcuis, Pratis, Piſcariis, Molendinis, Queſtis, Cenſibus, Fidelitatibus, Vaſſallagiis, Juſticiis, Servitiis, ac quibuſcumque aliis juribus & deveriis ad nos ſpectantibus vel ſpectare debentibus de jure vel conſuetudine, ſeu aliàs quoviſmodo in Comitatu, Caſtris, Præpoſituris, Manerio de Erbaſaveyra, Born, Comtad, Salino, Terris & Inſula ſupradictis, ac pertinentiis eorumdem,

AD HABENDA, TENENDA, ET POSSIDENDA à nobis & hæredibus noſtris, & in uſûs ſuos proprios convertendum, eadem formâ & modo quo nos præmiſſa recepimus, ſeu recipere debebamus tempore, & ante tempus donationis præſentis,

Conſtituentes nos ea omnia & ſingula, dicti Petri nomine, poſſidere, donec habeat corporalem poſſeſſionem, ac plenam, & pacificam omnium prædictorum.

Et hæc in valorem & uſque ad valorem Trium Milium Marcarum Sterlingorum annuatim; Ità videlicet quod, ſi, poſſeſſione omnium prædictorum prius traditâ dicto Petro, quam ſibi ante omnia tradi & liberari volumus & mandamus, inveniatur quòd valor prædictorum omnium, cum ſuis pertinentiis, prædictam ſummam trium Milium Marcarum annuarum excedat, per rationabilem & legalem æſtimationem ſeu extentam, inde faciendam per illum, ſeu illos, quem, vel quos ad hoc duximus deputandos, id, quod ſuperfuerit, remaneat nobis & hæredibus noſtris:

Et, ſi fortaſſis ad dictam ſummam non attingat, tunc id, quod inde defuerit, faciemus eidem Petro, in aliis Terris & locis noſtris competentibus, in dictis partibus aſſignari.

Quam quidem Donationem facimus

A.D. 1308. Edv. 2.

ad vitam dicti Petri duntaxat; Ità quod statim, poſt mortem prædicti Petri, Comitatus, Caſtra, Præpoſituræ, Manerium de Erbaſaveyra, Born, Comtad, Salinam, Terræ, & Inſula ſupradicta, in præſenti donatione contenta, cum omnibus ſuis juribus & pertinentiis, ad nos & hæredes noſtros integrè revertantur:

Quam Donationem, quatenus ſummam quingentorum aureorum excedit, plurium Donationum vires optinere volumus, quæ omnes & ſingulæ infra prædictam quantitatem exiſtant, & Donationem eandem tantum vigorem habere, ac ſi omnes & ſingulæ res donatæ, quarum quælibet non excederet quantitatem prædictam, eſſent ſpecialiter expreſſatæ.

In cujus, &c.

Dat. apud Langeleye, 7 die Junii Anno Regni noſtri primo.

ET mandatum eſt Guidoni Ferre, Seneſcallo Vaſconiæ, quòd Comitatum, Caſtra, Præpoſituras, Salinam, Inſulam, & Terras, ſupradicta, prout melius expedire viderit, æſtimari ſeu extendi faciat, quantum, videlicet, valeant per Annum, in omnibus proficuis, juxta verum valorem eorumdem:

Et, factâ hujuſmodi æſtimatione, ſeu extentâ, præfato Petro inde, uſque ad valorem dictorum trium Milium Marcarum Sterlingorum per Annum, liberet tenenda in formâ prædictâ;

Proviſo quod, ſi dictam ſummam excedant, tunc id, quod inde ſuperfuerit, Regi & hæredibus ſuis remaneat, ſicut ſuperius eſt expreſſum:

Et quòd de toto facto ſuo, in hac parte, Regem diſtinctè & apertè reddat per ſuas Litteras certiorem.

Dat. ut ſupra.

ET mandatum eſt Univerſis & ſingulis Archiepiſcopis, Epiſcopis, Abbatibus, Prioribus, Comitibus, Baronibus, Militibus, Communitatibus, Tenentibus, & ſubditis de Comitatu, Caſtris, Præpoſituris, Salina, & Terris prædictis, quod eidem Petro, quamdiu vixerit, de omnibus Servitiis & Deveriis ſuis, ratione dictorum Comitatûs, Caſtrorum, Præpoſiturarum, Salinæ, & Terrarum, ac pertinentium eorumdem debitis, ſint intendentes & reſpondentes.

In cujus, &c.

Dat. ut ſupra.

Pro Johanne de Britannia, Cuſtode Scotiæ conſtituto.

A.D. 1308. An. 1. E. 2. Pat. 1. E. 2. p. 2. m. 28.

REX omnibus, ad quos, &c. ſalutem.

Sciatis quòd conſtituimus dilectum Conſanguineum & fidelem noſtrum, Johannem de Britannia Comitem Richemundiæ, locum noſtrum tenentem in terra noſtra Scotiæ, & Cuſtodem noſtrum ejuſdem terræ quamdiu nobis placuerit.

In cujus, &c.

Teſte Rege apud Dovor. 15 die Januarii.

ET mandatum eſt Epiſcopis, Abbatibus, Prioribus, Comitibus, Baronibus, Militibus, Vicecomitibus, Miniſtris, & omnibus Ballivis & fidelibus ſuis, ac toti Communitati terræ Scotiæ,

Quod eidem Comiti, tanquam locum Regis tenenti, in eâdem terrâ, & Cuſtodi Regis ejuſdem terræ, in omnibus, quæ ad cuſtodiam terræ illius pertinent, intendentes ſint & reſpondentes, ſicut prædictum eſt,

In cujus, &c.

Teſte ut ſupra.

A.D. 1308.

REX omnibus, ad quos, &c. ſalutem.

Sciatis quòd, cùm conſtituerimus dilectum Conſanguineum & fidelem noſtrum, Johannem de Britannia Comitem Richemundiæ, locum noſtrum tenentem in Scotia, & Cuſtodem noſtrum ejuſdem terræ, quamdiu nobis placuerit, prout in litteris noſtris patentibus, ei inde confectis, plenius continetur,

Ordinavimus, quod idem Comes capiat à nobis, ſingulis diebus, decem Marcas per manus Camerarii noſtri terræ prædictæ, qui pro tempore fuerit, à craſtino Purificationis beatæ Mariæ proximò futuro, uſque ad feſtum Paſchæ proximò ſequens, utroque die computato, pro ſuſtentatione ſuâ & ſexaginta hominum ad arma, quos ipſe de propriâ familiâ ſuâ in eadem terrâ habebit, & retinebit pro cuſtodiâ ejuſdem terræ, ſicut ſimiliter per nos eſt ordinatum.

In cujus, &c.

Teſte ut ſupra.

De Protectionibus eorum qui profecturi ſunt cum Rege.

A.D. 1308. A. 1. E. 2. Pat. 1. E. 2. p. 2. m. 28.

JOhannes Spyte de Romeneé Marinarius, qui cum Rege in Obſequium Regis, per præceptum Regis, profecturus eſt ad partes tranſmarinas, habet Literas Regis de protectione, duraturas uſque ad Feſtum Paſchæ proximo futurum, cum Clauſ. Volumus, &c.

Teſte Rege apud Dovor. 16 die Januarii.

Per ipſum Reg. Nunc. J. de Benſtede.

Willielmus de Baggelytel de Dovor Senior, Marinarius, habet conſimiles Literas Regis de protectione duratur. ut ſupra.

Teſte ut ſupra.

Richard. de Walſingham, Johannes de Dymeton, Michel de Ponynges, Conſtantius de Mortuo Mari, qui in Comitiva Johannis de Warrenna Comitis Surr. cum Rege, per præceptum Regis, profecturus eſt ad partes Franciæ, habent conſimiles Literas Regis de protectione, duraturas ut ſupra.

Teſte Rege apud Dovor. 18 die Januarii.

MAgiſter Stephanus de Wylmyngton Clericus, qui cum Rege, in Obſequium Regis, per præceptum Regis, profecturus eſt ad partes tranſmarinas, habet Literas Regis de protectione, duraturas uſque ad Feſtum Paſchæ proximo futur. cum clauſulâ, Volumus, &c.

Teſte Rege apud Dovor. ut ſupra.

A.D. 1308.

JOhannes Paynel, qui cum Adomaro de Valentia Com. Pembrochiæ, cum Rege, in Obſequium Regis, per præceptum Regis, profecturus eſt ad partes prædictas, habet Literas Regis de protectione, duraturas uſque ad Feſtum Paſchæ proximò futur. cum Clauſ. Volumus, & exceptis, &c.

Teſte Rege apud Dovor. 17 die Januarii.

Per teſtimonium prædicti Comitis.

WIllielmus Paynel, qui in Comitiva Johannis de Warrenna Comitis Surr. cum Rege, per præceptum Regis profecturus eſt ad partes Franciæ, habet Litteras Regis de protectione, duraturas uſque ad Feſtum Paſchæ proximo futurum, cum Clauſ. Volumus, &c.

Teſte Rege apud Dovor. 18 die Januarii.

RIchardus Foliot, qui cum Rege, in Obſequium Regis, per præceptum Regis, profecturus eſt ad partes tranſmarinas, habet Literas Regis de protectione, duraturas ut ſupra, &c.

Teſte Rege apud Dovor. 17 die Januarii.

JOhannes de Charleton, qui cum Rege, in Obſequium Regis, per præceptum Regis profecturus eſt ad partes tranſmarinas, habet literas Regis de protectione, duraturas uſque ad Feſtum Paſchæ proximò futur. cum Clauſ. Volumus, &c.

Teſte Rege apud Dovor. 20 die Januarii.

Per ipſum Regem.

De Rege Coronando.

A.D. 1308. An. 1. E. 2. Clauſ. 1. E. 2. m. 12. d.

REX venerabili in Chriſto Patri W. eâdem gratiâ, Archiepiſcopo Eborum, Angliæ Primati, ſalutem.

Quia firmiter credimus & ſperamus quod, accepto Coronationis & Conſecrationis munere, ſummi Regis potentia virtuoſa, in regimine populi Regni noſtri, de bono ſemper in melius diriget actus noſtros:

Ac nos die Dominicâ, proximâ poſt inſtans feſtum Sancti Valentini, apud Weſtmonaſterium proponimus, auctore Domino, Coronari;

A.D. 1308.

Vobis mandamus, firmiter injungentes, quod hujuſmodi Coronationis noſtræ Solempniis, dictis die & loco celebrandis, perſonaliter interſitis.

Et hoc, ſicut nos & honorem noſtrum diligitis, nullatenus omittatis.

Teſte Rege apud Dovor. 18 die Januarii.

Eodem

Eodem modo mandatum eſt ſubſcriptis; videlicet.

A. Patriarch. Jeroſolymitano & Epiſcopo Dunelm.
J. Karliol. Epiſcopo,
J. Lincoln. Epiſcopo.
J. Norwicen.
R. Elyen.
W. Bathon. & Wellen.
H. Wynton.
R. London.
R. Herefordén.
Th. Roffen.
S. Sarum.
— Aſſaven.
— Meneven.
— Landaven.
— Bangoren.
Abbati Sancti Auguſtini Cantuar.
Abbati de Wynchecumbe,
Abbati de Sancto Edmundo,
Abbati Glaſton.
Abbati de Sancto Albano,
Abbati de Rameſey,
Abbati de Malmesbury,
Abbati de Burgo Sancti Petri,
Abbati Sancti Petri Glouceſtriæ,
Abbati beatæ Mariæ Eborum,
Abbati de Hyda Wynton,
Abbati de Eveſham,
Priori Eccleſiæ Chriſti Cantuar.
Priori de Lewes,
Priori de Bridlyngton,
Priori Hoſpitalis Sancti Johannis Jeroſolimit. in Anglia.

Ad Nobiles.

REX dilecto & fideli ſuo Johanni de Warrenna, Comiti Surr. ſalutem.

Quia die dominicâ, proximâ poſt feſtum Sancti Valentini, proximò futurum, apud Weſtm. proponimus, Deo propitio, coronari;

Vobis mandamus, firmiter injungentes, quatenus, die & loco prædictis, coronationis noſtræ prædictæ celebrandis ſolempniis perſonaliter interſitis.

Et hoc, ſicut honorem noſtrum diligitis, nullatenus omittatis.

Teſte Rege apud Dovor. 18 die Jan.

Eodem modo mandatum eſt ſubſcriptis,

Roberto de Umfravill, Comiti de Anegos,
Gilberto de Clare, Comiti Glouc. & Hertf.
Petro de Gavaſton, Comiti Cornub.
Roberto de Veer, Comiti Oxon.
Guidoni de Bello Campo, Comiti Warr.
Edmundo, Comiti Arundell.
Humfrido de Bouhum, Comiti Heref. & Eſſex.
Adomaro de Valentia, Comiti Pembr.
Henr. de Lacy, Comiti Lincoln.
Tho. Comiti Lancaſtr.
Roberto de Monte Alto,
Roberto de Toney,
Willielmo le Vavaſſur,
Henrico de Lancaſtr.
Johanni de Sudley,
Henrico de Percy,
Waltero de Fauconberge,
Roberto filio Rogeri,
Hugoni de Courtenay,
Johanni filio Reginaldi,
Willielmo de Ros de Hamelak,
Johanni de Ferar.
Roberto de Clyford,
Johanni de Haſtinges,
Tho. de Furnivall,
Simoni de Monte Acuto,
Willielmo de Ferar.
Willielmo de Grandi Sono,
Philippo de Kyme,
Johanni de Mohun,
Roberto filio Pagani,
Johanni Engayne,
Fulconi filio Warini,
Tho. de Berkeley,
Johanni la Warre.
Rogero de Mortuo Mari de Wygemor.
Edmundo Baroni Staff.
Alano la Zouche,
Johanni ap Adam.
Johanni de la Mare,
Tho. de Multon de Gilleſland,
Willielmo de Leyburn,
Willielmo de Brewoſa,
Willielmo de Cantilupo,
Johanni de Ripariis,
Henrico Tregoz,
Johanni de Bello Campo de Sumerſet,
Johanni Extraneo,
Nicholao de Segrave,
Roberto Scales,
Petro Corbet,
Tho. de Latymer,
Radolpho Baſſet de Drayton,
Hugoni de Veer,
Roberto filio Walteri,
Hugoni le Deſpenſer,
Johanni de Segrave,
Petro de Malo Lacu,
Willielmo le Latymer,
Tho. Bardolf,
Tho. de Multon de Egremond,
Adæ de Welles,
Waltero Teye,

A.D. 1308. Edw. 2.

Johanni de Moubray,
Almarico de Sancto Amando,
Edmundo Deyncurt,
Bogoni de Knovyll,
Johanni Lovel de Tychemerſch,
Rogero la Warre,
Willielmo Martyn.

Eodem modo mandatum eſt ſubſcriptis, viz.

Willielmo Inge,
Johanni Breton,
Johanni de Donecaſtre,
Johanni de Inſula,
Rogero de Bella Fago,
Henrico de Sutton,
Radol. de Hengham,
Willielmo de Ormesby,
Petro de Mallore,
Willielmo Howard,
Johanni de Banquell.
Willielmo de Carleton,
Magiſtro Roberto de Pykeryng,
Tho. de Cantebr.
Magiſtro Roberto de Abyndon,
Henrico Spigurnell,
Gilberto de Roubery,
Johanni de Berewico,
Lamberto de Thrikingham,
Gilberto de Knovill,
Johanni de Batesford,
Waltero Glouc.
Rogero Sauvage,
Willielmo de Bereford,
Johanni de Mutford,
Willielmo de Colneye,
Willielmo le Vavaſſur,
Edmundo Deyncurt,
Rogero de Hegham,
Willielmo de Mortuo Mari,
Johanni de Sandale,
Johanni de Kirkeby,
Johanui Randolfe,
Roberto de Retford,
Henrico de Staunton.
Nicholao de Warr.
Galfrido de Hertelpol.

Ad Vicecomites de Die Coronationis Proclamando.

A.D. 1308. An. 1. E. 2. Ibid.

REX Vicecomiti Kantiæ ſalutem.

Quia die Dominicâ, proximâ poſt feſtum Sancti Valentini, proximè futurum, apud Weſtm. proponimus, Deo propitio, coronari,

Tibi præcipimus quod diem illum, pro noſtræ Coronationis prædictæ celebrandis Solempniis ordinatum, in Civitatibus, Burgis, Villis Mercatoriis, in ballivâ tuâ, ubi videris expedire, publicè & ſolempniter proclamari,

Et Milites, Cives, Burgenſes, ac alios de Com. prædicto, quos fore videris invitandos, ut, dictis die & loco, Solempnizationi prædictæ perſonaliter interſint, ex parte noſtrâ facias invitari.

Et hoc nullo modo omittas.

Teſte Rege apud Dovor. 18 die Jan.

Conſimiles literæ diriguntur ſingulis Vicecomitibus per Angliam.

Pro Petro de Gavaſton, de licentia conferendi Beneficia, & ordinandi de Cuſtodiis & Maritagiis, abſente Rege.

A.D. 1308. An. 1. E. 2. Pat. 1. E. 2. p. 2. m. 28.

REX omnibus, ad quos, &c. ſalutem.

Sciatis quod nos, de fidelitate & induſtriâ dilecti & fidelis noſtri, Petri de Gavaſton Comitis Cornubiæ (quem Cuſtodem noſtrum Regni noſtri, dum nos in partibus tranſmarinis (ad quas jam profecturi ſumus) morari contigerit, vel aliud inde ordinandum duxerimus, conſtituimus) ſpecialiter confidentes,

Eidem Comiti concedendi, vice noſtrâ, licentiam eligendi omnibus illis, qui licentiam hujuſmodi ad futuros, videlicet, ſibi eligendi Paſtores, tàm in Eccleſiis Cathedralibus, quàm Conventualibus, quas interim paſtorum ſolatio deſtitui contigerit, in formâ debitâ petierint:

Et poſtmodùm electionibus illis aſſenſum, noſtro nomine, adhibendi:

Necnon ab electis hujuſmodi, cum electiones, de ipſis faciendas, confirmari contigerit, fidelitates capiendi:

Ac eiſdem temporalia, quæ ipſis reſtituenda fuerint, reſtituendi:

Et ſimiliter Præbendas, Eccleſias, & alia beneficia quæcumque, interim vacantia, quæ ad noſtram collationem, ſeu præſentationem pertinuerint, noſtro nomine conferendi, ſeu ad ea præſentandi:

Et etiam ordinandi de cuſtodiis & Maritagiis, quæ nobis interim accidere con-

A.D. 1308. Edv. 2. contigerit, prout ſibi per nos plenius eſt injunctum: necnon fidelitates hæredum illorum, qui de nobis tenent in capite, vel alio modo, & quos interim decedere contigerit, cum hæredes illi plenæ ætatis fuerint, capiendi; & eis terras & tenementa ſua, prout juſtum fuerit, noſtro nomine reddendi;

Plenam tenore præſentium concedimus & committimus poteſtatem. A.D. 1308. Edv. 2.

In cujus, &c.

Teſte Rege apud Dovor. 18 die Januarii.

Per ipſum Regem.

Ad A. de Pelagrue, Cardinalem Nepotem, Rex queritur de geſtu Papæ.

A.D. 1308. An. 1. E. 2. Rom. 1. E. 2. m. 8.

Venerabili in Chriſto Patri, Domino A. Sanctæ Mariæ in porticu, Diacono Cardinali, Amico ſuo kariſſimo, Edwardus, &c. ſalutem & ſinceræ dilectionis affectum.

Quoniam Patris noſtri Apoſtolici, cui litteras noſtras ſupplicatorias per Nuncios noſtros, quod Paternitatem veſtram credimus non latere, nuper direximus ſpeciales, pro electionis examinatione, & ipſius confirmatione, de prædilecto Clerico noſtro, Waltero Reginaldi Theſaurario noſtro, in Eccleſia Wygornienſi in Epiſcopum & Paſtorem ejuſdem Eccleſiæ celebratæ, non adminiſtratoribus Cantuarienſis Eccleſiæ, ſet alicui de ſuffraganeis ejuſdem, certis rationibus, committendis,

Litteras reſponſales, per eoſdem Nuncios nobis præſentatas, recepimus, continentes quod, inclitæ memoriæ, Genitoris noſtri, & noſtras omnes petitiones, poſt promotionis ſuæ auſpicia ad apicem Apoſtolicæ dignitatis, ad exauditionis gratiam admiſit: & petitionem noſtram, non arduam, ſet facilem reputavit:

Et de vacatione Wygornienſis Eccleſiæ intellecto, de Petro de Sabaudiâ, Conſanguineo noſtro, providere deliberavit: & Reverendo Patri, Tituli Sanctæ Sabinæ, Preſbitero Cardinali expreſſiùs intimavit quod, ſi idem Petrus proviſioni, de ipſo faciendæ in dictâ Wigornienſi Eccleſiâ, conſentire non vellet, ſicut nec vult, ut audivit, idem Pater Apoſtolicus electionem remitteret Priori & Conventui Eccleſiæ Wigornienſis prædictæ, vel ad votum noſtrum provideret de eadem;

Miramur non modicum quòd, dicto Petro proviſioni, de ipſo faciendæ, non conſentiente, prout in Apoſtolicis litteris tangitur memoratis, & aliis petitionibus noſtris, prius ſibi factis, quæ majores fuerint, exauditis ſui gratiâ & feliciter expeditis, prædictæ petitioni noſtræ primæ in noſtri regiminis primordiis, pro claro & prædilecto Clerico noſtro, Waltero Reginaldi Canonico London. Theſaurario noſtro (quem præ cæteris Clericis noſtris affectione ſincerâ in promotione cupimus anteferri) ex parte noſtra ſibi directæ, ſolitâ benignitate annuere adeo diſtulit, &, in graves Wigornienſis Eccleſiæ prædictæ vacantis, temporalium & ſpiritualium læſionem & jacturam, procraſtinare curavit.

A.D. 1308.

Non enim in ipſius Patris offenſam hactenus quicquam agendo, ut ſolitam benignitatem ſubtraheret, credimus erga eum aliqualiter demeruiſſe; ſet, ad ipſius Patris & ſedis Apoſtolicæ beneplacita intendendo, ipſius Clementiam ad vota noſtra amplius inclinâſſe, & erga paternam benignitatem merita quamplurimùm cumulâſſe.

Idcirco, Pater Reverende, amicitiam veſtram, de quâ indubitatam gerimus fiduciam, quem vos juris noſtri Regii ſperamus præcipuum defenſorem, obnixiùs rogamus, & ex corde, quatinus erga prædictum ſanctiſſimum Patrem noſtrum efficaciter, ex parte noſtrâ, inſiſtere velitis & inſtare, ut petitionem noſtram primam (per quam, ex affectu intimo, pro prædilecto Clerico & Theſaurario noſtro prædicto, preces eidem porrigimus iteratas) ad optatam exauditionis gratiam effectualiter admittere; & Nuncium noſtrum cum efficaci effectu, juxta fiduciam noſtram, ut ſperamus, indubitatam, abſque moræ diſpendio, benevolentiâ gratioſâ remittere dignetur feliciter expeditum; ſic enim Eccleſiæ Wigornienſi de nobis grato & accepto fore proviſum, noſtrum reputamus ad votum.

Opem & operam in præmiſſis taliter exhibentes, ut vobis impoſterùm reddamur meritò promptiores.

Dat. apud Dovor. 20 die Januarii.

Contra Novitates & Invaſiones Papales.

A.D. 1308. An. 1. E. 2.

An. 1. E. 2. Rom. 1. E. 2. m. 8.

SAnctiſſimo in Chriſto Patri, &c. devota pedum oſcula beatorum.

Ferventis amoris indicia, quæ veſtra exhuberans bonitas in receptione benevolâ Nunciorum noſtrorum, cum litteris noſtris ad veſtræ Sanctitatis præſentiam, maximè pro negotio electionis Wigorinenſis, venientium, & ad nos, cum veſtræ Beatitudinis litteris, ſuper eodem negotio, redeuntium, ad nos prætendebat, ſicut eorum aſſertio nobis patefecit:

Ac etiam ex eo quod petitiones, a tempore promotionis veſtræ ad apicem Apoſtolicæ dignitatis, ex parte, inclitæ memoriæ, Patris noſtri & noſtrâ porrectas, exaudire benigniùs curaviſtis:

Ac in petendis, ex parte noſtrâ, a Sanctitate veſtrâ, cum expeditionis gratiâ, ſpem firmiſſimam præbuiſtis;

Ad condigna merita nos aſtringunt, tanquam filium dilectum Patri ſibi propitio & benigno.

Sanè, intellecto de reſervatione Eccleſiæ Wygornienſis, noſtri patronatûs, pro promotione cariſſimi Conſanguinei noſtri P. de Sabaudiâ, per vos factâ in Eccleſiis Cathedralibus quæ noſtri patronatûs exiſtunt, vacantibus in Regno noſtro, penitùs inauditâ, utpote novitate quadam, non modicum mirabamur quod vos, juris noſtri Regii præcipui, ut credimus, defenſores, per hujuſmodi reſervationem, poteſtatem futurum prælatum eligendi in dictâ Eccleſiâ Wygornienſi adimere voluiſtis:

Cum electiones, de futuris prælatis, in dictis Eccleſiis faciendæ, fieri non habebant abſque licentiâ noſtrâ de eligendo, petitâ a nobis primitùs & optentâ:

Quâ præhabitâ electiones ſi fuerint celebratæ, niſi ſuper illis perſonæ electæ regalis præbeatur aſſenſus, nequeunt confirmari; quæ in ſingulis vacationibus, ut præmittitur, nobis, de Regni noſtri conſuetudine, competunt hactenus approbatâ.

Quæ quidem reſervatio, ſi procederet, in noſtræ dignitatis Regiæ præjudicium cedere videretur, quod vos velle credere non valemus.

Cúmque tenor litterarum veſtrarum expreſsè contineat quod (ſi idem P. dictæ proviſioni, de ipſo faciendæ, conſentire non vellet, ſicut nec vult, ut ad veſtrum pervenit auditum, nec eidem per vos ullo modo proviſum extiterat) electionem futuri paſtoris Eccleſiæ prælibatæ remittere Priori & Conventui ejuſdem loci, vel ad votum noſtrum ipſi Eccleſiæ de Præſule providere veſtræ placuit Sanctitati; necnon quod veſtra Paterna Benignitas veſtram intentionem, ſuper præmiſſo negotio, priuſquam veſtra Conſiſtoria reſumerentur, quæ in adventu Nunciorum noſtrorum ad vos fuerint ſuſpenſa, nobis remittere diſtulerit, ſicut ex litteris colligitur memoratis; quam dilationem moroſam & quamplurimum periculoſam in dictâ electione Wygornienſi non inmeritò reputamus.

Et, licet hujuſmodi noſtra petitio, res non ardua, ſet ad concedendum facilis, veſtræ Clementiæ videatur, ipſa tamen, Pater Sanctiſſime, per vos noſtro votivo affectui mancipata, gratiſſima admodùm nobis erit & accepta.

Propter quod veſtræ Sanctitati omni affectione, quâ poſſumus, iteratis vicibus, humiliter ſupplicamus, quatinus ad votum noſtrum, ſuper præmiſſo electionis negotio, intuitum convertentes, preces noſtras, aliàs vobis factas, pro dilecto Clerico noſtro W. Reginaldi Theſaurario noſtro, & dictæ Eccleſiæ Wygornienſis Electo (quem præ cæteris Clericis noſtris in promotione cupimus anteferri) ad optatam exauditionis gratiam dignetur admittere Paternitas veſtra ſancta; quod, ſi noſtræ interceſſionis inſtantiâ, veſtra Summa Benignitas duxerit concedendum, ad votum noſtrum proviſum fore eidem Eccleſiæ reputamus.

Novitates autem reſervationum hujuſmodi, primitùs inauditas, temporibus veſtris introduci, niſi quatenus Prædeceſſores veſtri hactenus facere conſueverunt, Sanctitas veſtra quæſimus non permittat; pro quibus veſtræ Beatitudini artiùs impoſterùm, devotione filiali, reddamur meritò promptiores.

Conſervet, &c.

Dat. apud Dovor. 20. die Januarii.

Ad

Ad Cardinales contra dictas Novitates.

A.D. 1308. An. 1. E. 2.
Rom. 1. E. 2. m. 8.

A.D. 1308.

VEnerabili in Chriſto Patri, Domino Th. Jorz, Tituli Sanctæ Sabinæ, Presbitero Cardinali, Amico ſuo kariſſimo, Edwardus, &c. ſalutem, &c.

Nuper Domino ſummo Pontifici, pro Commiſſione examinationis electionis Eccleſiæ Wygornienſis, & confirmationis ejuſdem, de dilecto Clerico noſtro, W. Reginaldi Theſaurario noſtro factæ, aliis quàm adminiſtratoribus Eccleſiæ Cantuarienſis, videlicet, alicui de ſuffraganeis ejuſdem Provinciæ, certis de cauſis, deſtinandâ; & vobis, ad inſiſtendum erga eundem Patrem noſtrum pro eadem, per litteras noſtras ſupplicandum duximus piâ prece:

Qui ſuper hoc nobis litteras tranſmiſerat reſponſivas, videlicet, quod, conſtante ſibi de vacatione dictæ Eccleſiæ Wygornienſis, proviſionem ipſius, pro promotione cariſſimi Conſanguinei noſtri, Petri de Sabaudiâ, noſtri intuitu, reſervavit: Et, ſi idem Petrus eidem proviſioni, de ſe faciendæ, conſentire non vellet, electionem futuri Epiſcopi Eccleſiæ prædictæ remitteret Priori & Conventui ejuſdem loci, vel ad votum noſtrum provideret eidem Eccleſiæ de paſtore, ſicut ipſemet vobis dixerat vivâ voce:

Quódque dicti, Prior & Conventus, hujuſmodi reſervatione non obſtante, ad electionem futuri paſtoris proceſſerunt:

Unde ſuper ſupplicatione noſtrâ, in hac parte, idem Pater cum confratribus ſuis deliberare voluit: ac, ſuis reſumptis conſiſtoriis, quæ tunc temporis ſuſpenſa fuerint per eundem, intentionem ſuam nobis curaret pleniùs intimare.

Cùm igitur electiones, de futuris prælatis, in Eccleſiis Cathedralibus, & Conventualibus, noſtri patronatûs, in Regno noſtro faciendæ, fieri non habeant abſque licentiâ noſtrâ de eligendo, petitâ primitus & optentâ:

Quâ præhabitâ ipſæ electiones procedere nequeunt, niſi regalis ſuper hoc habeatur aſſenſus;

Suſtinere non poſſumus quod hujuſmodi reſervationes, inſolitæ penitùs & inauditæ, in prædictis electionibus, in Regno noſtro, vendicent ſibi locum abſque læſione juris noſtri Regii manifeſtâ.

Ea propter veſtram benivolentiam, quam nobis & Regno noſtro novimus eſſe gratam, pro dicto electionis negotio pulſamus precibus iteratis, quatinus ergà dictum Dominum ſummum Pontificem, pro commiſſione prædictâ optinendâ, in formâ ſuperiùs annotatâ, velitis interponere, noſtri interventu rogaminis, partes veſtras.

Quod, ſi noſtræ interceſſionis inſtantiâ idem Summus Pontifex duxerit concedendum, ad votum noſtrum fore proviſum eidem Eccleſiæ Wygornienſi reputamus.

Ad hæc, erga eundem ſummum Pontificem, ſi placet, inſiſtatis, ne novitates aliquas in Regno noſtro faciat introduci, niſi quatenus prædeceſſores ſui hactenus facere conſueverunt.

In præmiſſis, ſi placet, auxilium & conſilium taliter impendentes, ut ad grata merita vobis non inmeritò teneamur.

Dat. apud Dovor. 20. die Januarii.

Eodem modo, quo ſuperiùs, ſcribitur Domino A. Sanctæ Mariæ in Porticu, Diacono Cardinali.

Conſimiles Literæ diriguntur Cardinalibus ſubſcriptis; videlicet,

Domino P. Sabinen. Epiſcopo,
Domino W. Tituli Sanctæ Potentianæ,
Domino W. Tituli Sancti Marcelli,
Presbiteris Cardinalibus.

Domino R. Sanctæ Mariæ Novæ,
Domino L. Sanctæ Mariæ in Via lata,
Diaconis Cardinalibus.

De Rege in Partes tranſmarinas transfretante.

A.D. 1308. An. 1. E. 2.
Clauſ. 1. E. 2. m. 11.

A.D. 1308.

MEmorandum quod, die Dominica, proximâ ante feſtum Sancti Vincentii Martiris, Anno Regni Regis Edwardi primo, apud Dovor. in Camera ipſius Regis, in Prioratu Sancti Martini, in crepuſculo noctis (præſentibus Dominis, Willielmo Inge Milite, Willielmo de Melton, & Adam

A.D. 1308.
Edv. 2.

Adam de Oſgodby, clericis) Dominus Johannes de Langeton, Ciceſtriæ Epiſcopus, & prædicti Regis Cancellarius, liberavit, ſub ſigillo ſuo, eidem Regi magnum ſigillum ſuum.

Et idem Rex ipſum ſigillum manu ſuâ propriâ recepit, & illud tradidit Domino Willielmo de Melton, deferendum ſecum in Garderobâ ad partes tranſmarinas.

Et ſtatim Dominus Rex aliud ſigillum ſuum, quod paulò ante, pro regimine Regni, dum extra idem Regnum dictum Regem morari contigerit, erat de novo London. fabricatum, liberavit manu ſuâ propriâ, in quadam burſâ rubeâ, Sigillo Domini Willielmi Inge conſignatâ, Cancellario memorato; ut inde, dum ipſum Regem abſentem a Regno eſſe contigerit, uteretur:

Quo quidem ſigillo idem Cancellarius die Lunæ, proxima tunc ſequenti (quo die idem Rex ſummo mane tranſfretavit) apud Dovor. in Hoſpitali, quod dicitur Domus Dei (poſt paſſagium Regis) Brevia, ſub teſtimonio Petri de Gavaſton Comitis Cornubiæ, tunc Cuſtodis Regni Angliæ, conſignari fecit.

De occurrendo Regi, cum Regina a partibus tranſmarinis redeunti.

A.D. 1308.
An. 1. E. 2.
Clauſ. 1. E. 2. m. 11. d.

REX dilectæ ſibi Aliciæ, quæ fuit uxor Rogeri le Bygod quondam Comitis Norff. & Mareſcalli Angliæ, ſalutem.

Quia, circiter diem dominicam, proximam poſt feſtum Purificationis beatæ Mariæ, proximò futurum, intendimus, annuente Domino, a partibus Franciæ cum Conſorte noſtrâ verſus Angliam remeare:

Vos rogamus quatenus nobis, apud Dovor. occurrere velitis; ita quod ſitis ibidem dictâ die dominicâ, vel ſaltem die Lunæ proximò tunc ſequenti, ad Comitivam dictæ conſorti noſtræ exinde uſque Londonias faciendam.

Teſte Petro de Gavaſton Comite Cornub. apud Dovor. 22. die Januarii.

Conſimiles literæ diriguntur ſubſcriptis, viz.

Elizabethæ, Comitiſſæ Heref. & Eſſex.
Henrico, de Lancaſtriâ.
Roberto, de Monte Alto.
Almarico, de Sancto Amando.

De Protectione, Teſte P. de Gavaſton.

A.D. 1308.
An. 1. E. 2.
Pat. 1. E. 2. p. 2. m. 28.

GUillotus le Santreour, qui cum Margaretâ Reginâ Angliæ, in partibus tranſmarinis, de licentiâ Regis, moram facit, habet Literas Regis de protectione, duraturas uſque ad Feſtum Paſchæ proximò futurum, cum Clauſulâ volumus & aceptis, &c.

Teſte Petro de Gavaſton apud Ledes, 26. die Januarii.

Per Breve de privato ſigillo.

De Protectione Pagani Tybotot, Johannis de Bracebrig, Johannis de Haulo, in Obſequium Regis.

Teſte 22. die Januarii.

Concordia reformata & ratificata inter Reges Angliæ & Franciæ, & de homagio Boloniæ præſtito.

A.D. 1308.
An. 1. E. 2.
Alem. 22. uſque 31. E. 1. m. 1.

A Toutz ceuz, qi ces preſentes lettres verront & orront,

Amez Cuens de Savoie,
Henri Cuens de Nicole, &
Ottes de Grantzon Chivaler,

Meſſages & Procureurs de Treſexcellent Prince Edward, par la grace de Dieu, Roi d'Engleterre, Seignor d'Irland, & Duc d'Acquitaine, Eſtabli & envoiez eſpeciaument a ceo, ſalutz.

Nous feiſons à ſavoir que,

Come treſexcellent Prince Philip, par cele meſme grace, Roi de France, &c. *prout Tom. 2. de Dat. Paris. 20. Maii.*

Don. a Paris, le vintiſme jour de May, L'an de grace Mill. Trois Centz, & Trois.

ET nous Philip, Roi de Fraunce deſuſdit, toute la tenour des dites lettres pleinement entenduz & conſidere

A.D. 1308. Edv. 2. dere, & eve diligente deliberation ſur toutes les choſes deſuſeſcrites, contenues es dites letres, voloom s, looms, ratifioms, approvoms, & confermoms de certein Science:

Et totes è cheſcune de celes choſes innovoms per ceſtes preſentes lettres, & promettoms pur nous, pur nos heires, & pur nos Succeſſours, Rois de France, totes è cheſcune des choſes deſuſdites acompler, tener, & garder, à touz jours, loiaument & firmement; ſanz james venir encontre per nous, ou per autre.

Et ceo avoms nous promis, & prometoms expreſſement, loiaument, è en bone foi, & per Serment, fait ſur ceo en l'alme de nous, è en noſtre preſence, per noſtre amez & feal Johan Counte de Dreues, preſent, è eant de nous ſur ceo expreſſement plein poair, & eſpecial maundement.

Et eſt uncore aſſavoir, que noſtre chere & feal filz Edward, per la grace de Dieu, Roi d'Engleterre, Seigneur d'Irland, è Duc d'Acquitaigne devant nomerz, nous ad fait perſonalment homage, solonc les formes des Pees, è des Acordes, faites per Meſſages, ou Procureurs, ou autrement, entre nous, è nos devantiers Rois de France, è noſtre treſchere coſen Edward jadis Roi d' Engleterre, Seigneur d'Irland è Duc d'Aquitaigne, Piere du dit Edw. Roi d'Engleterre noſtre fitz, è les ſeons Predeceſſours Rois d'Engleterre, Seigneurs d'Irlaund, è Ducs d'Acquitaine. A.D. 1308. Edv. 2.

Et nous fit uncore le dit Edward, noſtre filz, Roy d'Engleterre, homage pur le Counte de Pontif, tout ne fuſt il rien de celi homage de Puntif contenuz, ne mention fait es dites Pees è Accordz.

En teſmoignance des queles choſes, nous avoms fait mettre noſtre Seal à ceſtes preſentes lettres.

Don. à Boloign, le derreiner jour de Janevoir, L'an de grace Mill. 300. & Sept.

Ad Papam pro Comite Fuxi.

A.D. 1308. *An. 1. E. 2.* *Vaſc. 1. E. 2. m. 23. d. in Cedula.* PAPÆ Rex, devota Pedum oſcula beatorum.

Auget condignè ſupplicationis materiam veſtra gratioſa Paternitas præconcepta: Quæ, dum ſuæ manſuetudinis donaria conſpicimus in hiis, quæ nos & noſtros benivolos contingunt, nobis exauditionis gratiam repromittit.

Cùm igitur dilectus nobis Garſio Comes Fuxi, qui nobiſcum, certis de cauſis, per aliqua tempora moram trahit, excommunicationis Sententiâ, eo quòd, contra veſtram ordinationem, terram Comitis Armanienſis intravit, ſit, ut dicitur, innodatus; terráque ejuſdem auctoritate Apoſtolicâ ſuppoſita interdicto; A.D. 1308.

Veſtræ Sanctitati prece quâ poſſumus, ſupplicamus, quatinus præfatas excommunicationis & interdicti Sententias, ſaltim cum idem Comes moram nobiſcum fecerit perſonalem, noſtræ requiſitionis inſtantiâ, quam ex intimo cordis affectu Clementiæ veſtræ porrigimus, veſtra dignetur Sanctitudo munifica relaxare; Ita quod veſtræ beatitudini uberiores gratiarum actiones exſolvere teneamur.

Conſervet, &c.

Dat. apud Whitſand, 5 die Febr.

Ad Reymundum del Gout nepotem Papæ pro prædicto Comite.

A.D. 1308. *A. 1. E. 2.* *Vaſc. 1. E. 2. m. 23. d. in Cedula.* VEnerabili in Chriſto Patri, Domino R. Dei gratiâ, Sanctæ Mariæ novæ Diacono Cardinali, amico ſuo kariſſimo, Edwardus, &c. ſalutem & ſinceræ dilectionis affectum.

Fæcundæ dilectionis integritas, quam ad perſonam dilecti nobis Garſionis Comitis Fuxi gerimus, nos excitat & inducit ut ea, quæ ſtatûs ipſius & honoris incrementum contingunt, ſedulò procuremus.

Cùm igitur Comes, nobiſcum, certis de cauſis, per aliqua tempora moraturus, excommunicationis Sententiâ, eo quod, contra ordinationem Domini Papæ, terram Comitis Armanienſis intravit, ſit, ut dicitur, innodatus: Terráque ejuſdem, auctoritate Apoſtolicâ, ſuppoſita interdicto; A.D. 1308.

Veſtram Paternitatem omni affectione, quâ poſſumus, requirimus & rogamus, quatinus erga dictum Dominum ſummum Pontificem, pro præfatis excommunicationis & interdicti Sententiis relaxandis, dum idem Comes nobiſcum moram fecerit perſonalem (pro quâ relaxatione optinendâ, prædicto Patri noſtro litteras noſtras diri-

A.D. 1308. *Edv.* 2. gimus ſpeciales) velitis interponere, noſtri interventu rogaminis, partes veſtras; ut ad ea, quæ vobis & veſtris grata fuerint & accepta, promptiores reddamur ſpecialiter ex hac cauſâ. A.D. 1308. *Edv.* 2.

Dat. apud Whitſand, 5 die Februarii, Anno Domini 1307, Regni vero noſtri primo.

De Rege & Regina, quam Bononiæ duxerat, applicantibus apud Durovernum.

A.D. 1308. *An.* 1. E. 2. *Fin.* 1. E. 2. *m.* 9. A.D. 1308.

Memorandum quòd, die Mercurii, proximâ poſt feſtum Purificationis beatæ Mariæ Virginis, Anno Regni Regis Edwardi, filii Regis Edwardi, primo,

Idem Rex, rediens à partibus tranſmarinis, videlicet, de Bononiâ ſupra mare, ubi Dominam Iſabellam filiam Regis Franciæ duxerat in uxorem, applicuit apud Dovorr. in Bargiâ ſuâ circa horam nonam, Domino Hugone le Diſpenſer, & Domino de Caſtellione de Vaſconia, ſecum in eadem Bargiâ exiſtentibus, in Comitivâ:

Et Domina Regina parum poſt horam nonam applicuit ibidem cum quibuſdam Dominabus, ſibi facientibus Comitivam.

Et, quia magnum Sigillum Regis, quod cum ipſo portatum fuerat ultra mare, tunc in Cuſtodia Cuſtodis Garderobæ, qui illo die Mercurii portum Dovorr. arripere non potuit, remanſerat; non erat ab horâ, quâ Dominus Rex applicuit, ut prædictum eſt, uſque in diem Veneris ſequentem breve aliquod Sigillatum.

Set, eodem die Veneris, Dominus Ciceſtren. Epiſcopus, Domini Regis Cancellarius, circa horam nonam liberavit dicto Regi in Caſtro Dovorr. in Camera ſuâ ibidem, illud Sigillum quo utebatur in Angliâ, dum Rex extra Regnum fuit:

Et idem Rex, Sigillum illud recipiens, illud tradidit Domino Willielmo de Melton, Contrarotulatori Garderobæ ſuæ, & magnum Sigillum ſuum prædictum ſtatim ibidem, ſub Sigillis Domini J. de Benſtede Cuſtodis Garderobæ ſuæ, & Magiſtri Johannis Frauncеis, dicto Cancellario manu ſua propriâ liberavit,

Præſentibus,

Dominis, *Thoma Comite Lancaſtriæ*, &,
Petro Comite Cornubiæ:
Et ſimiliter, *Domino Hugone le Deſpenſer*,
Willielmo Martyn, &,
Willielmo Inge, Militibus: Et,
Adam de Oſgodby, Clerico:

Et idem Cancellarius, eodem die, ſtatim poſt prandium, in hoſpitio ſuo, in domo Dei Dovorr. magno Sigillo prædicto fecit brevia conſignari.

De Coronatione Regis & Reginæ celebranda.

A.D. 1308. *An.* 1. E. 2. *Clauſ.* 1. E. 2. *m.* 10. *d.* A.D. 1308.

Rex dilecto & fideli ſuo, Willielmo de Leyburne, ſalutem.

Quia hac inſtanti die dominicâ, proximâ poſt feſtum Sancti Valentini Martiris, intendimus, Deo propitio, apud Weſtmonaſterium Coronari,

Vobis mandamus, rogantes quatenus vos & conſors veſtra hujuſmodi Coronationis noſtræ Solempniis, dictis die & loco celebrandis, ad comitivam nobis & cariſſimæ conſorti noſtræ Iſabellæ Reginæ Angliæ, ob noſtrum & ipſius conſortis noſtræ honorem, faciendam perſonaliter, modis omnibus interſitis; & hoc, ſicut nos diligitis, nullatenus omittatis.

Teſte meipſo apud Dovor. 8. die Februarii.

Conſimiles literæ diriguntur ſubſcriptis; videlicet,

Roberto de Monto Alto & Conſorti ſuæ, *Roberto de Verdun & Conſorti ſuæ,* *Radolpho de Vedon & Conſorti ſuæ,*	Buk. & Bedf.
Deſideratæ, quæ fuit uxor Galfridi de Lucy, *Aymero de Sancto Amando & Conſorti ſuæ,* *Johanni Peynre & Conſorti ſuæ,*	Buk. & Bedf.

Johanni de Morteyn & Conſorti ſuæ,
Nicholao Firmbaud & Conſorti ſuæ,
Waltero de Mulleſworth & Conſorti ſuæ,
Johanni de Pabenham, ſen. & Conſorti ſuæ,
Johanni de Pabenham, jun. & Conſorti ſuæ,
Johanni Conqueſt & Conſorti ſuæ,
Buck. & Bedf.

Johanni de Northwode, ſen. & Conſorti ſuæ,
Rogero le Sauvage & Conſorti ſuæ,
Regin. de Cobham & Conſorti ſuæ,
Tho. de Bailliol & Conſorti ſuæ,
Johanni de Northwode, jun. & Conſorti ſuæ,
Johanni Abel & Conſorti ſuæ,
Radolpho de Sandwico & Conſorti ſuæ,
Johanni de Campania & Conſorti ſuæ,
Henrico de Leyburn, & Conſorti ſuæ,
Radolpho Sauvage & Conſorti ſuæ,
Galfrido de Say & Conſorti ſuæ,
Richardo de Rokeſle & Conſorti ſuæ,
Tho. de Bykenore & Conſorti ſuæ,
Willielmo de Baſyng & Conſorti ſuæ,
Kant.

Magaretæ quæ fuit uxor Edmundi quondam Comitis Cornubiæ,
Comitiſſæ Oxon.
Dominæ de Inſula,
Comitiſſæ Arundell,
Agn. de Sumery,
Henrico de Lancaſtr. quod ipſe & Conſors, &c.
Johanni de Hamme, quod ipſe & Conſors, &c.

Henrico de Grey & Conſorti ſuæ,
Hugoni de Veer & Conſorti ſuæ,
Willielmo de Hamfeld & Conſorti ſuæ,
Willielmo de Wauton & Conſorti ſuæ,
Alic. Dominæ de Beaumond,,
Johanni de Dagworth & Conſorti ſuæ,
Eſſex.

Tho. de Belhus & Conſorti ſuæ,
Tho. de Burgo & Conſorti ſuæ,
Johanni Fillol, ſen. & Conſorti ſuæ,
Johanni Fillol, jun. & Conſorti ſuæ,
Petro de Sutchirche & Conſorti ſuæ,
Johanni de Praeres & Conſorti ſuæ,
Johanni de Ovedale & Conſorti ſuæ,
Radolpho de Hamenhale & Conſorti ſuæ,
Roberto de Rocheford & Conſorti ſuæ,
Nicholao de Wokyndon & Conſorti ſuæ,
Mauricio le Brun & Conſorti ſuæ,
Johanni Joce & Conſorti ſuæ.
Eſſex.

Willielmo Paynell & Conſorti ſuæ,
Willielmo de Echyngham & Conſorti ſuæ,
Rogero de Sancto Johanne & Conſorti ſuæ,
Nicholao Malemeyns & Conſorti ſuæ,
Henrico de Tregoz & Conſorti ſuæ,
Rogero Bavent & Conſorti ſuæ,
Tho. de Leukenore & Conſorti ſuæ,
Henrico Hoſee & Conſorti ſuæ,
Radulpho Saintzaver & Conſorti ſuæ,
Michaeli de Ponyngg & Conſorti ſuæ,
Roberto de Echingham & Conſorti ſuæ,
Radulpho de Cammoys & Conſorti ſuæ,
Suſſex.

Johanni de Fryvill & Conſorti ſuæ,
Johanni de Baſſingburn. & Conſorti ſuæ,
Radulpho de Monte Caniſo & Conſorti ſuæ,
Johanni de Sancto Lig. & Conſorti ſuæ,
Johanni de Nevill & Conſorti ſuæ,
Johanni de la Mare & Conſorti ſuæ,
Nicholao de Boſco & Conſorti ſuæ.
Hertf.

Rex

Rex Franciæ mittit Fratrem ſuum Valeſii, & Sancti Pauli, Comites, & Engeranum Marinium ad intereſſendum dictæ Coronationi.

A.D. 1308. An. 1. E. 2. Ex Orig. in Tur.

PHilippe, par la grace de Dieu, Roy de France, à haut & puiſſant Prince, noſtre treſchier, ame & feal fil, Eduvart par cele meſme grace, Roy d'Engleterre ſalut, &, oveſques bonne amour, acroiſſement de touz biens & honeurs.

Treſchier fiz, nous envoions vers vous noſtre treſchier frere Charle Conte de Valoys, & noz amez & fealx, Guy Conte de Saint Pol, & Angarran de Marregny, noſtre Chevalier & Chamberlain, pour voſtre Courounement, & de noſtre treſchiere & amee fille, Yſabel Royne d'Engleterre, votre famme,

Aux quieux nous avons chargiee, & ouvertee toute noſtre entention d'aucunes choſes qui grandement touchent noſtre houneur & le voſtre; ſi come il vous diront de par nous plus plainement de bouche.

Si vous prions que en iceles choſes vous leur aioutez foi, & que pour voſtre honeur vous mettez les beſoignes à effet.

Doun. à Neuf Marcie, le vendredi apres la Chanderleur.

Dorſ.

A haut & puiſſant Prince, noſtre treſchier ame & feal fil, E. par la grace de Dieu, Roy d'Engleterre.

Inhibitio Turneamenti.

A.D. 1308. A. 1. E. 2. Clauſ. 1. E. 2. m. 11. d.

REX Vicecomiti Surriæ, ſalutem.

Præcipimus tibi, firmiter injungentes, quòd, ſtatim viſis præſentibus, in Villis Mercatoriis, & locis aliis, infra Ballivam tuam, ubi expedire videris, publice Proclamari, & ex parte noſtrâ firmiter inhiberi facias,

Ne quis Miles, Armiger, ſeu alius quicunque, ſub forisfacturâ omnium, quæ nobis forisfacere poterunt, apud Croydon, ſeu alibi, infra eandem Ballivam tuam, ante coronationem noſtram, torneare, juſtas ſeu Burdeicias facere, ſeu aliàs ad arma ire præſumat quoquo modo.

Et hoc nullo modo omittas.

Teſte Rege apud Dovor. 9. die Feb.

De Intereſſendo Coronationi Regis.

Ad Archiepiſcopum Cantuarienſem, quod, ſi Coronationi Regis intereſſe nequit, cuivis de ſuis Suffraganeis vices ſuas committat.

A.D. 1308. A. 1. E. 2. Clauſ. 1. E. 2. m. 11. d.

REX venerabili in Chriſto Patri R. eadem gratiâ, Cantuar. Archiepiſcopo, totius Angliæ Primati, ſalutem.

Quia Coronationis noſtræ ſolempnia, jam diu eſt, de Conſilio Prælatorum, Comitum, Baronum, & aliorum Nobilium de regno noſtro, in inſtanti die dominicâ, proximâ poſt feſtum Sancti Valentini, apud Weſtm. ordinavimus, diſponente Domino, celebranda, quod ad veſtram notitiam ſatis credimus perveniſſe,

Vobis, firmiter injungendo, mandamus rogantes quatinus greſſus veſtros ad partes illas taliter feſtinetis, quod die & loco prædictis ſolemnizationi prædictæ poſſitis perſonaliter intereſſe.

Et, ſi forte, aliquo caſu contingente, vos, quod abſit, contigerit impediri, ita quod die & loco prædictis non poteritis veſtram præſentiam exhibere, tunc vices veſtras alicui de veſtris ſuffraganeis committatis, qui officium, quod in coronatione noſtrâ prædictâ vobis incumbit, exequatur, & excerceat vice veſtrâ.

Et, quod ſuper hoc duxeritis faciendum, nobis, cum omni celeritate, quâ poteritis, reſcribatis per præſentium portitorem; & hoc, ſicut de vobis confidimus, nullatenus omittatis.

Dat. apud Dovor. 9. Februarii.

Regi Franciæ pro Galfrido Rudelli Domino Blaniæ.

A.D. 1308.
An. 1. E. 2.
Rom. 1. E. 2. m. 8. dorſ.

Sereniſſimo Principi ac Domino, Patrique ſuo cariſſimo, Domino Philippo, Dei gratiâ, Francorum Regi, Edwardus, &c. ſalutem & felicium ſucceſſuum incrementa.

Licet non debeat dubitari quin illis, qui Domino Progenitori noſtro, recordationis inclitæ, in guerrâ proximò præteritâ adhæſerunt, ſi quid rancoris vel indignationis veſtra Regia Celſitudo ex hoc conceperat contra eos, juxta formam pacis, inter vos & ipſum Progenitorem initæ, ſit remiſſum;

Ex habundanti tamen pro dilecto & fideli noſtro Galfrido Rudelli, Domino Blaniæ, Magnificentiæ veſtræ duximus ſupplicandum, quatinus, ſi ex eo, quod idem Galfridus dicto Progenitori noſtro, vel ejus mandato Caſtrum de Blania tradidiſſe, & eidem in guerrâ prædictâ noſcitur adhæſiſſe, quicquam in veſtrâ mente regiâ contra eum (quod non credimus) indignationis remanſerit ſeu rancoris, ſibi à veſtra gratioſa manſuetudine remittatur, & ad veſtram gratiam & regalem benivolentiam, juxta pacis prædictæ formam, precum noſtrarum optentu, favorabilius admittatur, necnon & ſecuritas per Regnum veſtrum eundi, & ubilibet in eodem morandi (traditione & adhæſione prædictis nequaquam obſtantibus) eidem à veſtrâ dominatione ſpecialiter concedatur.

Dat. apud Oſpryng. 12. die Februar.

A.D. 1308.

De vadiis Scotis liberandis.

A.D. 1308.
An. 1. E. 2.
Clauſ. 1. E. 2. m. 10.

REX Ballivis ſuis de Scardeburgh, ſalutem.

Mandamus vobis quod, de exitibus Ballivæ veſtræ, habere faciatis Willielmo Scote de Dundevenal, Johanni Oſchehill de Fauſide, le Taillur de Gobisky, & Henrico de Stevelyn, priſonibus de Scotiâ, in Caſtro noſtro de Scardeburgh Commorantibus, id quod eis à retro eſt de vadiis ſuis, quæ tempore Domini Edwardi, quondam Regis Angliæ, Patris noſtri, per manus veſtras percipere conſueverunt, & etiam vadia hujuſmodi exnunc, donec aliud inde præceperimus.

Et nos vobis inde, in compoto veſtro, ad Scaccarium noſtrum, debitam allocationem habere faciemus.

Teſte Rege apud Eltham, 15. die Februarii.

A.D. 1308.

De querela, contra Coventrenſem & Lichfeldenſem Epiſcopum, propter Coronationem Regis prorogata.

A.D. 1308.
An. 1. E. 2.
Pat. 1. E. 2. p. 2. m. 26.

REX dilecto Clerico ſuo Thomæ de Thorp, ſalutem.

Cum nuper aſſignaverimus dilectos & fideles noſtros, Rogerum Brabanzon, Willielmum de Bereford, Rogerum de Heghham, & Willielmum Inge, vel tres eorum, quotiens omnes ad hoc vacare non poſſent, Juſticiarios noſtros ad querelas omnium & ſingulorum, de Waltero Coventrenſi & Lichfeildenſi Epiſcopo, nuper Domini Edwardi, quondam Regis Angliæ, Patris noſtri, Theſaurario, conqueri volentium, audiendum & terminandum:

Dictique Juſtic. ſuper hujuſmodi querelis, virtute aſſignationis prædictæ, cognoſcentes, tàm præfatum Epiſcopum, quàm alios quoſcumque, eundem Epiſcopum coram eiſdem Juſticiariis placitantes, adjornaverint, ut dicitur, quod ſint die Veneris, in Craſtino Sancti Petri in Cathedrâ proximò futuri, apud Wyndeſore ad faciendum & recipiendum quod Curia noſtra conſideraverit in Præmiſſis:

Ac iidem Juſticiarii ad dictos diem & locum accedere nequeant, propter ſolempnizationem Coronationis noſtræ, die Dominica poſt feſtum prædictum apud Weſtmon. celebrandæ, ubi volumus ipſos perſonaliter intereſſe;

Volentes placita, coram dictis Juſticiariis inde inchoata, in ſtatu, quo nunc ſunt, uſque ad diem Lunæ in medio quadrageſimæ continuari,

Dedimus vobis poteſtatem adjornandi partes prædictas uſque ad diem Lunæ prædictum apud Wyndeſore, ità quod tunc ſint ibi coram præfatis Juſticiariis

ſticiariis noſtris, vel tribus eorum, quos adeſſe contigerit, facturæ & recepturæ ulterius in præmiſſis quod Juſtitia ſuadebit:

Et ideo vobis mandamus quod, ad diem prædictum, uſque Wyndeſore accedentes, partes prædictas adjornetis in formâ prædictâ.

In cujus, &c.

Teſte Rege apud Eltham, 19. die Februarii.

Per ipſum Regem, Nunc. W. de Bereford.

Coronatio Regis, & Forma Juramenti per Regem præſtiti.

A.D. 1308. *An.* 1. E. 2. *Claus.* 1. E. 2. *m.* 10. *d.*

MEmorandum quod die dominicâ, proximâ poſt feſtum Sancti Petri in Cathedrâ, Anno Domini Milleſimo, Treſcenteſimo, ſeptimo, Anno, videlicet, biſextili, concurrente literâ dominicali F. coronatus fuit in Regem, & inunctus Dominus Edwardus, filius Regis Edwardi, Anno Regni ſui primo, in Eccleſiâ beati Petri Weſtmonaſterii, ante magnum Altare, per manus venerabilis Patris Henrici Wintonienſis Epiſcopi; cui venerabilis Pater Robertus Archiepiſcopus Cantuarienſis, tunc agens in partibus tranſmarinis, commiſerat, quoad hoc, vices ſuas.

Et Prælati, Comites, & alii Nobiles ſubſcripti, deferebant Regalia infraſcripta, viz.

Willielmus le Mareſchall portavit Calcaria magna deaurata.

Poſt eum veniebat,

Comes Herefordiæ, portans Sceptrum Regale, in cujus ſummitate erat Crux:

Henricus de Lancaſtre, portans Virgam Regalem, in cujus ſummitate erat Columba.

Poſt eos venerunt Comes Lancaſtriæ, Comes Lincolniæ, & Comes Warwyk, portantes tres Gladios.

Et Gladium, qui vocatur Curtens, portavit Comes Lancaſtriæ.

Poſteà portabatur unum Scaccarium magnum, ſuper quod erant Veſtes Regales, quod portabant Comes Arundell, Thomas de Veer filius & hæres Comitis Oxoniæ, Hugo le Deſpenſer, & Rogerus de Mortuo Mari de Wygemor.

Poſtea ſequebatur Theſaurarius Regis, portans Patenam de Calice Sancti Edwardi;

Deinde venit Cancellarius Regis, portans ipſum Calicem;

Deinde venit Petrus de Gavaſton Comes Cornubiæ, portans Coronam Regalem;

Deinde ſequebatur ipſe Coronandus;

Et, cum veniſſet Rex ad Magnum Altare, optulit ſuper illud unam libram auri.

Et fuerunt verba Regis in Coronatione prædicta ſub Juramento præſtita, ut patet in Cedula annexa.

Petit. SIRE, volez vous graunter, è garder, &, par voſtre Serment, confirmer au Poeple d'Engleterre les Leys, & les Cuſtumes, à eux grauntees par les auntienes Rois d'Engleterre, voz Predeceſſours droitures & devotz a Dieu; & nomement les Lois, les Cuſtumes, & les Franchiſes, grauntez au Clergie, è au Poeple par le Glorieus Roi Seint Edward, voſtre Predeceſſour?

Respons. Jeo les grante & promette.

Petit. Sire, garderez vous à Dieu, & Seint Egliſe, & au Clerge, & au Poeple Paes, & acord en Dieu entierment, solonc voſtre Poer?

Respons. Jeo les garderai.

Petit. Sire, freez vous faire, en touz voz Jugements, ovele & droit Juſtice & diſcretion, en miſericorde & verite, à voſtre Poer?

Reſpons. Jeo le frai.

Petit. Sire, graunte vouz à tenir & garder les Loys, & les Cuſtumes droitureles, les quiels la Communaute de voſtre Roiaume aura eſleu, & les defendrez & afforterez, al honur de Dieu, à voſtre Poer?

Reſpons. Jeo les graunte & promette.

De Inhibitione Torneamenti.

A.D. 1308. *An.* 1. E. 2. *Pat.* 1. E. 2. *p.* 2. *m.* 26.

REX, dilectis & fidelibus ſuis, Comitibus, Baronibus, Militibus, & omnibus aliis hac inſtanti die Martis apud Stebenheth conventuris, ſalutem.

Mandamus vobis, ſub foriſfactura omnium, A.D. 1308. Edv. 2. omnium, quæ de nobis tenetis in Regno noſtro, firmiter inhibentes, ne apud Stebenheth, vel alibi in Regno noſtro, ad diem prædictum torneare, burdeare, Juſtas facere, aventuras quærere, ſeu aliàs ad arma ire præſumatis quoquo modo.

In cujus, &c.

Teſte Rege apud Weſtm. 25. die Februarii.

Et mandatum eſt Vic. London. per breve clauſum, quod in eadem Civitate publicè proclamari, & ex parte Regis firmiter inhibere faciat ne quis ad dictum diem, apud Stebenheth, vel alibi, &c. torneare, &c. Et hoc nullo modo omittat.

Teſte ut ſupra.

Eodem modo mandatum eſt Vic. Middleſex, quòd apud Stebenheth & in locis aliis, in Balliva ſuâ, ubi expedire viderit, publicè proclamari, &c. ut ſupra.

Teſte ut ſupra.

De debitis Amadeo Comiti Sabaudiæ.

A.D. 1308. An. 1. E. 2. Liberat. 1. E. 2. m. 3.

Rex Baronibus ſuis de ſcaccario, ſalutem.

Allocate Nicholao Fermband, nuper Cuſtodi Epiſcopatûs Bathon. & Wellen. vacantis, & in manu domini Edwardi, quondam Regis Angliæ, patris noſtri, exiſtentis, in compoto ſuo ad ſcaccarium prædictum, quadraginta libras, quas de exitibus Epiſcopatûs prædicti, per præceptum ejuſdem patris noſtri, liberavit Amadeo Comiti Sabaudiæ, Conſanguineo prædicti patris noſtri, in partem Satisfactionis illarum decem millium Marcarum, quas idem pater noſter conceſſit eidem Comiti pro grato & laudabili ſervitio, quod ipſe Comes ei impendit.

Et ducentas & viginti libras, octo ſolidos, unum denarium, & unum obolum, quos, ſimiliter per præceptum ejuſdem patris noſtri, de exitibus ejuſdem Epiſcopatûs prædicti, liberavit Magiſtro Bernardo de Mercato, Attornato prædicti Comitis, in partem Satisfactionis dictarum decem millium marcarum, niſi priùs inde allocationem habuerit in toto, vel in parte.

Et recipiatis ab eo brevia dicti patris noſtri de præcepto, per quæ præmiſſa fecit, nec non Literas patentes ipſius Comitis, Johannis Vanne, & Paganelli de Podio, Mercatorum de Luca, receptionem dictarum quadraginta librarum, & litteras patentes Magiſtri Bernardi de Mercato receptionem dictarum ducentarum & viginti librarum, octo ſolidorum, unius denarii, & oboli teſtificantes.

Teſte Rege apud Weſtm. viceſimo ſeptimo die Februarii.

Per Billam de ſcaccario.

Regi Franciæ, pro Johanne le Latimer, juxta formam pacis, ad poſſeſſiones reſtituendo.

A.D. 1308. An. 1. E. 2. Rom. 1. E. 2. m. 8. d.

Sereniſſimo Principi, Patri ac Domino ſuo kariſſimo, Domino Philippo, Dei gratiâ, Regi Francorum, Edwardus, eadem gratiâ, &c. ſalutem & proſperos ad vota ſucceſſus.

Cum Willielmus le Latimer Miles, Primogenitus & Hæres nobilis quondam viri Willielmi le Latimer Militis defuncti, & Thomas le Latimer Miles, frater ejuſdem Primogeniti, filiuſque quondam dicti defuncti, in noſtra præſentia conſtituti, quandam domum dictam de Quintraco in Comitatu Campaniæ cum pertinentiis, & quicquid juris dicti fratres & eorum quilibet in eiſdem petere vel habere poterant quoquomodo, ſua ſpontanea voluntate conceſſerint, remiſerint, & quieta clamaverint Johanni le Latimer Militi fratri ſuo, dictique defuncti quondam filio, & ejus Hæredibus imperpetuum; quæ quidem Domus fuit dicti defuncti, & idem nunc defunctus in poſſeſſione dictæ Domûs cum pertinen. & in veſtro homagio pro eiſdem extitit, ut dicitur, tempore quo guerra inter vos & genitorem noſtrum, recordationis inclitæ, mota fuit; quæ etiam Domus cum pertinen. occaſione guerræ prædictæ ad manum veſtram poſita, & uſque nunc retenta dicitur extitiſſe: voluerintque inſuper & conceſſerint dicti

A.D. 1308. Edv. 2.

primogenitus & Thomas, fratres, quod prædictus Johannes, frater eorum, vobis homagium & fidelitatis faceret juramentum pro domo & pertinentiis ſupradictis, earumque poſſeſſionem peteret & haberet; Serenitatem veſtram duximus requirendam quatinus dicto Johanni poſſeſſionem dictæ Domûs cum pertinen. ſuis, juxta formam pacis, inter vos & dictum genitorem noſtrum initæ, reſtitui faciatis, & ab eodem homagium & fidelitatis juramentum recipiatis pro prædictis Domo & pertinentiis, ut eſt moris.

Dat. apud Weſtm. primo die Martii.

Ad Leonem, Regem Armenorum.

A.D. 1308. An. 1. E. 2. Rom. 1. E. 2. m. 8. d.

SEreniſſimo Principi, & amico ſuo kariſſimo, Domino Leoni, Dei gratiâ, Armenorum Regi Illuſtri, Edwardus, &c. ſalutem & felices ad vota ſucceſſus.

Litteras veſtras de Credentiâ per diſcretos viros, Theodorum Cantorem Abbatiæ de Treſarco, Dominum Bandivinum filium Domini de Negrino Conſobrinum veſtrum, & Dominum Leonem, Milites, familiares veſtros, & Nuncios ſpeciales, ſuper novis periculis, vobis & Regno veſtro, cunctiſque ejuſdem Regni Chriſticolis emergentibus, nobis miſſas, recepimus: & eâ, quæ iidem Nuncii veſtri nobis, ex parte veſtrâ, per credentiam, eis commiſſam, exponere voluerint, audivimus & intelleximus diligenter: ſuper quibus dolemus in intimis & turbamur.

Verùm, quia, claræ memoriæ, Dominus Edwardus Rex Angliæ, Pater noſter, viam univerſæ carnis eſt ingreſſus, quamobrem ejuſdem Regni regimen ſuſcepimus: & coronationis noſtræ ſolempnia celebrari fecimus non eſt diu; diverſaque & ardua, ex hiis cauſis, nobis incumbunt negotia hiis diebus; dictorum negotiorum requiſitionibus, ex parte veſtra nobis factis, annuere non poſſumus in præſenti; ſet, cum tempora nobis ad hoc advenerint oportuna, libenter adhibebimus, cum Dei præſidio, ſuper requiſitionibus prædictis, conſilium, quod poterimus, bono modo.

De exennio ſiquidem, quod veſtra munificentia nobis miſit, veſtræ Serenitati grates referimus ſpeciales; Parati ſemper ad ea facienda quæ veſtris utilitatibus noverimus convenire.

Dat. apud Weſtm. tertio die Martii.

REX religioſo viro & ſibi in Chriſto kariſſimo, Fratri Johanni, de Ordine Minorum, Leonis, quondam Regis Armenorum Illuſtris, filio Primogenito, ſalutem cum dilectione ſincerâ.

Litteras veſtras de credentiâ, *&c. ut ſupra uſque ibi,* quod poterimus bono modo, *ſine illâ clauſulâ,* de exennio, &c.

Dat. ut ſupra.

Pro Petro de Gavaſton Comite Cornubiæ.

A.D. 1308. An. 1. E. 2. Clauſ. 1. E. 2. m. 8.

REX dilecto ſibi, Thomæ de la Hide, nuper Seneſcallo Cornubiæ, & Vicecomiti noſtro ibidem, ſalutem.

Cum, ſexto die Auguſti, proximò præterito, per cartam noſtram, dederimus & conceſſerimus dilecto & fideli noſtro Petro de Gavaſton, militi, Com. Cornubiæ cum pertinentibus: necnon & omnia & ſingula Maneria, terras, & tenementa, quæ Edmundus quondam Comes Cornubiæ habuit in quibuſdam Comitatibus Angliæ, prout in Cartâ noſtrâ pleniùs continetur;

Vobis mandamus quod Firmas, Redditus, & omnes alios Exitus, de termino Sancti Michaelis præterito, provenientes de dicto Comitatu, & de maneriis, terris & tenementis, quæ fuerunt præfati Edmundi, & quæ in cuſtodia veſtra nuper extiterunt, præfato Comiti liberetis; & nos vos inde, ad ſcaccarium noſtrum, exonerari faciemus.

Teſte Rege apud Weſtm. 6. die Martii.

Pro Comite Armaniaci.

A.D. 1308. An. 1. E. 2. Vaſc. 1. E. 2. m. 21.

REX dilecto & fideli ſuo, Seneſcallo ſuo Vaſconiæ, qui nunc eſt, vel qui pro tempore fuerit, ſalutem.

Significavit nobis dilectus & fidelis noſter, B. Comes Arman. & Fezen. quod Augerius de Laree donationem

A.D. 1308. Edv. 2. Caſtri de Larce, & pertinen. ejuſdem, cum jure poſſeſſionis, & proprietatis, ſibi fecit, ex quibus prædicta, viginti annis, vel circa aſſerit ſe tenuiſſe;

Supplicans idem Comes ut vellemus donationem hujuſmodi confirmare, ipſumque Comitem ad prædicta admittere, ſibique de eiſdem facere obediri, prout prædicto Augerio, & ejus prædeceſſoribus fieri conſuevit:

Nos itaque volentes, præfato Comiti gratiam facere ſpecialem, ſupplicationem ejuſdem Comitis, ſalvo jure alterius in hac parte, quantum ad nos pertinet, duximus concedendam; ita tamen quod idem Comes faciat nobis inde ſervitia & alia deveria, quæ dictus Augerius nobis & prædeceſſoribus noſtris de prædictis facere tenebatur: quare vobis mandamus quatenus hujuſmodi conceſſionem noſtram præfato Comiti complere & teneri faciatis in forma prædicta.

In cujus, &c.

Dat. apud Weſtm. duodecimo die Martii, anno Domini 1307, Regni vero noſtri primo.

A.D. 1308. Edv. 2.

De Regimine Aquitaniæ commiſſo.

A.D. 1308. An. 1. E. 2. Vaſc. 1. E. 2. m. 25.

REX univerſis & ſingulis Prælatis, Comitibus, Vicecomitibus, Baronibus, Militibus, & libere tenentibus: Seneſcallis, Majoribus, Juratis, Conſulibus, Univerſitatibus, Collegiis & Communitatibus: Conſtabulariis, Caſtellanis, Præpoſitis, Receptoribus reddituum, & Ballivis; & fidelibus ſuis prædicti Ducatûs, ac aliis, ad quos præſentes litteræ pervenerint, ſalutem.

Sciatis quod commiſimus dilecto & fideli noſtro, Guydoni Ferre, Militi, Officium & regimen Seneſcalciæ prædicti Ducatûs, cum omnibus pertinentiis ſuis, & omnibus aliis, ad dictum officium pertinentibus, quamdiu nobis placuerit.

Et ideo vobis mandamus quod eidem Guidoni, quamdiu eum tenuerimus in officio prædicto, in omnibus, tanquam Seneſcallo, & tanquam nobis ipſis, ſi præſentes eſſemus, pareatis, reſpondeatis, & fideliter intendatis.

In cujus, &c.

Dat. apud Weſtm. 12. die Martii.

A.D. 1308.

De Caſtris Commiſſis Hugoni le Deſpencer.

A.D. 1308. An. 1. E. 2. Pat. 1. E. 2. p. 2. m. 22.

REX omnibus, ad quos, &c. ſalutem.

Sciatis quod Commiſimus dilecto & fideli noſtro, Hugoni le Deſpencer, Caſtrum noſtrum de Deviſes, quod Margareta Regina Angliæ mater noſtra kariſſima tenet in Dotem, cuſtodiendum quamdiu nobis placuerit.

In cujus, &c.

Teſte Rege apud Weſtm. 12. die Martii.

ET mandatum eſt militibus, liberis hominibus, & omnibus aliis, tenentibus de Caſtro prædicto, quod eidem Hugoni tanquam Coneſtabulario Regis Caſtri prædicti, in omnibus, quæ ad Cuſtodiam illam pertinent, intendentes ſint & reſpondentes.

In cujus, &c.

Teſte ut ſupra.

ET mandatum eſt Johanni Bluet, quod eidem Hugoni Caſtrum prædictum liberet, cuſtodiendum in formâ prædictâ.

Teſte ut ſupra.

A.D. 1308.

REX omnibus ad quos, &c. ſalutem.

Sciatis quod commiſimus dilecto & fideli noſtro Hugoni le Deſpenſer Caſtrum noſtrum de Maleberge, quod Margareta Regina Angliæ mater noſtra kariſſima tenet in Dotem, cuſtodiendum quamdiu nobis placuerit.

In cujus, &c.

Teſte ut ſupra.

ET mandatum eſt militibus, liberis hominibus, & omnibus aliis, tenentibus de Caſtro prædicto, quod eidem Hugoni, tanquam Conſtabulario Regis Caſtri Regis prædicti, in omnibus, quæ ad cuſtodiam illam pertinent, intendentes ſint & reſpondentes, in formâ prædictâ.

In cujus, &c.

Teſte Rege apud Weſtm. ut ſupra.

A.D. 1308.
Edv. 2.

ET mandatum eſt Johanni Abel, Seneſcallo Margaretæ Reginæ Angliæ, matris Regis kariſſimæ, quod eidem Hugoni Caſtrum prædictum liberet cuſtodiendum in formâ prædictâ.

Teſte, ut ſupra.

A.D. 1308.
Edv. 2.

De Officio Mareſcalciæ Angliæ Commiſſo.

A.D. 1308.
An. 1. E. 2.
Pat. 1. E. 2. p. 2. m. 22.

REX omnibus, ad quos, &c. ſalutem.

Sciatis quòd Commiſimus dilecto & fideli noſtro, Nicholao de Segrave, officium Mareſcalciæ Angliæ,

Habendum & cuſtodiendum, cum omnibus ad officium illud ſpectantibus, quamdiu nobis placuerit.

In cujus, &c.

Teſte Rege apud Weſtm. duodecimo die Martii.

A.D. 1308.

ET mandatum eſt Theſaurario & Baronibus de Scaccario, quòd ipſum, quem præfatus Nicholaus loco ſuo deputaverit ad faciendum ea, quæ ad officium illud pertinent, in eodem Scaccario, loco ipſius Nicholai, recipiant in formâ prædictâ.

Teſte ut ſupra.

Pro Pontio Domino de Caſtellione.

A.D. 1308.
An. 1. E. 2.
Vaſc. 1. E. 2. m. 26.

REX univerſis & ſingulis Prælatis, Baronibus, Militibus & libere tenentibus: Majoribus, Juratis, Conſulibus, & Communitatibus: Caſtellanis, Præpoſitis & omnibus Ballivis; & fidelibus ſuis in Xancton. ac aliis ad quos, &c. ſalutem.

Sciatis quod commiſimus dilecto & fideli noſtro, Pontio Domino de Caſtellione Militi, officium & regimen Seneſcalciæ Xancton. in Ducatu Aquitanniæ, cum omnibus, ad dictum officium pertinentibus quamdiu nobis placuerit; ita tamen quod ſubſit Seneſcallo noſtro prædicti Ducatûs, & ſibi obediat & intendat.

A.D. 1308.

Quare vobis mandamus quod eidem Pontio, quamdiu eum tenuerimus in dicto officio, in omnibus, tanquam Seneſcallo noſtro, pareatis, reſpondeatis, & fideliter intendatis.

In cujus, &c.

Dat. apud Weſtm. 12. die Martii.

De Concordia inter Mercatores Augliæ & Hollandiæ reformanda.

A.D. 1308.
An. 1. E. 2.
Pat. 1. E. 2. p. 2. m. 22.

REX omnibus Ballivis & fidelibus ſuis, ad quos, &c. ſalutem.

Cum nobilis vir Dominus Willielmus, Hanoniæ, Holandiæ, & Selandiæ Comes, ac Friſlandiæ Dominus, quoſdam de hominibus ſuis ad tractandum de Concordiâ, inter homines & mercatores noſtros Angliæ ex parte unâ, & homines & mercatores ipſius Comitis ex altera, ſuper diverſis contentionibus, diſcordiis & Controverſiis, inter eos dudum exortis, reformandâ, necnon ad emendas de dampnis & injuriis, hominibus de Regno noſtro per Gentes dicti Comitis illatis, modo debito faciendis, a die Paſchæ proximò futuro in tres ſeptimanas, ad nos uſque London ſit miſſurus;

A.D. 1308.

Vobis mandamus quòd illis, quos dictum Comitem infra regnum noſtrum mittere contigerit ex hac cauſa, ſeu hominibus eorum, in perſonis aut rebus ſuis, in veniendo ad regnum noſtrum, ſicut prædictum eſt, ibidem morando, & exinde ad propria redeundo, ſicut prædictum eſt, non inferatis, ſeu, quantum in vobis eſt, inferri permittatis injuriam, moleſtiam, dampnum, impedimentum aliquod vel gravamen.

In cujus, &c. uſque ad feſtum Pentecoſtes proximò futurum.

Teſte Rege apud Weſtm. decimo quarto die Martii.

Ad Regem Franciæ de negotio Terræ Pontivi.

A.D. 1308. An. 1. E. 2.
P. 1. E. 2. p. 2. m. 20.

A.D. 1308.

Excellentiſſimo Principi, Patri ac Domino ſuo cariſſimo, Domino Philippo, Dei gratiâ, Franciæ Regi illuſtriſſimo, Edwardus, eadem gratiâ, Rex Angliæ, Dominus Hiberniæ, & Dux Aquitanniæ, Comes Pontivi & Moſtreoli, ſalutem.

Regiæ Majeſtati veſtræ ſignificamus quod nos,

In omnibus cauſis, querelis, & negotiis, terram ſeu Comitatum noſtrum Pontivi & Moſtreoli qualitercumque tangentibus, quas habemus, vel habituri ſumus contra quaſcumque perſonas Eccleſiaſticas vel ſeculares, tàm pro nobis, quàm contra nos, coram vobis, vel Parlamentum, ſeu locum veſtrum tenentibus, in veſtro proximo futuro Parlamento, poſt inſtans clauſum Paſcha,

Magiſtrum Radulphum de Leſhean, Nicholaum de Gayton, Petrum dictum le Cat, & quemlibet eorum in ſolidum (ita quòd non ſit melior conditio occupantis; ſet, quod per unum eorum fuerit inceptum, per alium valeat proſequi & terminari) fecimus, conſtituimus, & ordinavimus Procuratores noſtros:

Dantes & concedentes dictis Procuratoribus, & cuilibet eorum in ſolidum, ut prædictum eſt, poteſtatem & ſpeciale mandatum agendi pro negotiis terræ ſeu Comitatûs prædicti: petendi & defendendi jura, & libertates ejuſdem requirendi: & advocandi pro nobis, & nomine noſtro compromittendi & pacificandi: auditores petendi: commiſſiones revocandi: diem ſeu dies prorogandi: alium vel alios, Procuratorem vel Procuratores, loco ſui ſubſtituendi (qui talem & conſimilem, qualem Procuratoribus noſtris prædictis conceſſimus, in omnibus habeat, vel habeant poteſtatem) & omnia alia faciendi, quæ veri & legitimi Procuratores, ſeu ſubſtituti facere poſſent; vel quæ nos faceremus, ſeu facere poſſemus, ſi præſentes eſſemus:

Ratum habituri, gratum & firmum, quicquid per dictos Procuratores, vel quemlibet eorum, ut prædictum eſt; vel per ſubſtitutum, vel ſubſtitutos eorum actum fuerit, dictum, ſeu etiam procuratum.

Promittentes rem ratam haberi, & judicatum ſolvi, ſub ypothecâ rerum & bonorum noſtrorum, terræ ſeu Comitatûs noſtri Pontivi ſupradicti.

Quod vobis, vel Parlamentum ſeu locum veſtrum tenentibus, & omnibus aliis, quorum intereſt vel intereſſe poteſt, tenore præſentium, ſigillo noſtro ſigillatarum, ſignificamus.

Dat. apud Weſtm. 14. die Martii.

Pro Nunciis Regis Armeniæ.

A.D. 1308. An. 1. E. 2.
Clauſ. 1. E. 2. m. 8.

A.D. 1308.

Rex dilecto & fideli ſuo, Roberto de Kendale, Conſtabulario Caſtri ſui Dovorr. & Cuſtodi quinque portuum ſuorum, ſalutem.

Mandamus vobis quod Leonem & Baldewynum, Nuncios Regis Armeniæ, nuper in Anglia ad nos miſſos, ad partes tranſmarinas cum familiâ, equis, herneſiis, ciphis ſuis argenteis, ac quinquaginta Marcis ſterlingorum in portu Dovor. tranſire liberè permittatis.

Teſte Rege apud Weſtm. 14. die Martii.

Pro Abbatiſſa Fontis Ebroldi.

A.D. 1308. An. 1. E. 2.
Vaſc. 1. E. 2. m. 26.

A.D. 1308.

Rex Conſtabulario ſuo Burdegaliæ, ſalutem.

Ad inſtantem ſupplicationem, ex parte dilectarum nobis in Chriſto, Abbatiſſæ & Monialium Fontis Ebroldi vobis factam:

Volumus & vobis mandamus, quatinus eiſdem, Abbatiſſæ & Monialibus, de arreragiis centum & triginta librarum Turon. annuarum, quas, ut aſſerunt, percipiunt pro inſula Oleronis, de elemoſinâ conſtitutâ, quatenus vobis legitime conſtare poterit eandem elemoſinam eis deberi, ſatisfaciatis.

Et nos vobis, in compoto veſtro, ad Scaccarium noſtrum, debitam allocationem fieri faciemus.

Dat. apud Weſtm. 15. die Martii.

Pro Gaſtone Comite Fuxi.

A.D. 1308.
An. 1. E. 2.
Vaſc. 1. E. 2. m. 25.

A.D. 1308.

REX omnibus, ad quos, &c. ſalutem.

Sciatis quòd, cùm Gaſto quondam Vicecomes de Biern obligâſſet & impignorâſſet Caſtrum & Villam Ganeretti, & terram Guerdani, cum pertinentiis, Claræ memoriæ, Domino Edwardo, nuper Regi Angliæ Patri noſtro, pro quinque Milibus libr. Turon. parvorum:

Idemque Pater noſter prædicta, Caſtrum, Villam & Terram, cum pertinentiis, in manu ſuâ ſic exiſtentia, Arnaldo Guillielmi de Marſano, pro arreragiis vadiorum, in quibus ſibi tenebatur, liberari feciſſet tenenda, quouſque ei, de dictis quinque Milibus librarum Turon. per hæredes prædicti Gaſtonis fuiſſet ſatisfactum:

Quæ quidem, Caſtrum, Villa, & Terra, in manu ipſius Arnaldi, eâ occaſione, adhuc exiſtunt:

Noſque eidem Arnaldo, de duobus Milibus & quingentis libris Turon. ſatisfecerimus:

Volentes dilecto Conſanguineo noſtro Gaſtoni Comiti Fuxi, primogenito filio Margaretæ Comitiſſæ Fuxi & Vicecomitiſſæ de Byern, filiæ & hæredis prædicti Gaſtonis, gratiam facere ſpecialem,

Pardonavimus ei, de dictâ ſummâ quinque milium librarum Turonenſium, duas Mille & quingentas libras Turonenſes; & ei prædicta, Caſtrum, Villam, & Terram, reddimus & reſtituimus, cum ſuis pertinentiis univerſis;

Mandantes & præcipientes quod litteræ & inſtrumenta quæcumque, dicto Patri noſtro, ſuper obligatione & impignoratione eorumdem, Caſtri, Villæ, & terræ confecta, & penes nos, ſeu penes prædictum Arnaldum remanentia, præfato Comiti liberentur.

Ita tamen quod idem Comes præfato Arnaldo, de reſiduis duobus Milibus & quingentis libris Turon. primò ſatisfaciat; ſeu ſibi inde inveniat ſufficientem ſecuritatem, de quâ idem Arnaldus reputet ſe contentum.

In cujus, &c.

Dat. apud Weſtm. 15. die Martii.

De executione Judiciorum, contra Lychfeldenſem Epiſcopum redditorum, facienda.

A.D. 1308.
A. 1. E. 2.
Clauſ. 1. E. 2. m. 6.

A.D. 1308.

REX dilectis & fidelibus ſuis, Rogero le Brabazun, & ſociis ſuis, Juſticiariis ſuis, ad querelas omnium & ſingulorum, de Waltero Conventr. & Lychf. Epiſcopo conqueri volentium, audiendas & terminandas aſſignatis, ſalutem.

Licet Temporalia Epiſcopatûs prædicti in manu noſtrâ exiſtunt, quia tamen pluribus perſonis, quæ coram vobis de diverſis tranſgreſſionibus, ipſis per præfatum Epiſcopum illatis, conqueſtæ ſunt, diverſa dampna, per conſiderationem Curiæ noſtræ, coram vobis hactenus ſunt, pro tranſgreſſionibus illis, ut accepimus, adjudicata:

Nolentes aliquibus eâ de cauſâ, juſtitiam prorogari, vobis mandamus quod judicia, coram vobis reddita, quo ad dampna prædicta, de temporalibus prædictis levanda, faciatis, ſecundum legem & conſuetudinem regni noſtri, executioni debitæ demandari.

Teſte Rege apud Weſtm. 18 Martii.

De Seneſchallo in Comitatu Pontivi conſtituto.

A.D. 1308.
An. 1. E. 2.
Vaſc. 1. E. 2. m. 24. d.

A.D. 1308.

EDward, par la grace de Dieu, &c. d'Aquitaine, counte de Pontif & de Muſtroill, a touz ceus, qui ces lettres verront ou orront, ſalutz.

Sachetz que nous avoms eſtabli, e mis en noſtre lieu noſtre chere & feal, Richard de Rokeſle, noſtre Seneſchal de Puntif, e fet noſtre leal Procureur pur prendre, e receivre les Serment, e les feautez des Maieurs, des Eskivins, e des Communes des bones Villes de la dit Countè, Ceſtaſſaver,

De Abbevill, Rue, Waben, Mareſkeneter, Crotoi, Creſſy, Seint Gioce, Muſtroill, Areins, Arguel, Port & Tranleel;

E de fere a eus Serment, pur nous, e en noſtre noun, tiel come nous ſumes tenu a faire, e que nos Aunceſtres, Countes de Puntif, leur ont fet cea en arere: De jurer en lalme de nous,

A.D. 1308. Edw. 2.

en ceo feſaunt; e de totes autres choſes, touchantes les foiautez, e les Sermentz deſuſditz, fere e dire que nous purroms fere e dire, ſi nous meſmes eſtiom preſent.

E tout ceo, que noſtre dit procureur fra e dirra es choſes deſuſdites, nous promettoms a aver firm e eſtable.

En teſmoignance de ceſte choſe, nous li avoms fet fere ceſtes nos Lettres Pattentes.

Don. l'an de grace 1307, le 18 jour de Marz.

A.D. 1308. Edw. 2.

Quod Mercatores Franciæ ſecure veniant infra Regnum Angliæ.

A.D. 1308. An. 1. E. 2.

Clauſ. 1. E. 2. m. 9. d.

REX dilecto & fideli ſuo Roberto de Kendale, Conſtabulario Caſtri ſui Dovor. & Cuſtodi Quinque portuum ſuorum, ſalutem.

Quia Volumus quòd Mercatores & alii quicumque de Regno Franciæ, cum pecunia, & omnimodis mercandiſis, ac bonis aliis quibuſcumque, ſalvò & ſecurè veniant infra Regnum noſtrum, & in eo morentur & negotientur, ac exinde recedant cum pecuniâ, equis, & aliis bonis ſuis, quotiens, & prout ipſis videbitur expedire, conſuetudines inde uſitatas & debitas faciendo, non obſtantibus aliquibus prohibitionibus per noſtrum Patrem aut nos, de monetâ argenteâ, ſeu argento in maſsâ, extra Regnum noſtrum minimè deferendis, prius factis:

Vobis mandamus quod, per totam ballivam veſtram, præmiſſa faciatis publicè proclamari, inhibentes omnibus & ſingulis, de eadem ballivâ, quòd Mercatoribus, aut aliis de Regno Franciæ prædicto, in veniendo infra Regnum noſtrum, cum pecuniâ, Mercandiſis, & aliis bonis ſuis, ibidem morando, & de bonis & Mercandiſis illis negotiando, & ad propria redeundo, non inferant, ſeu inferri permittant injuriam, moleſtiam, dampnum, impedimentum aliquod, vel gravamen:

A.D. 1308.

Dum tamen legales exerceant Mercandiſas, & inde debitas & uſitatas ſolvant conſuetudines, ut prædictum eſt.

Teſte Rege apud Weſtm. 15 die Martii.

De Margareta quæ fuit uxor Edmundi quondam Comitis Cornubiæ.

A.D. 1308. An. 1. E. 2.

Clauſ. 1. E. 2. m. 9. d.

MAndatum eſt Vicecomiti Devon. quod Margaretam, quæ fuit uxor Edmundi, quondam Comitis Cornub. defuncti, libertatibus, quibus idem Edmundus & Richardus quondam Rex Alemann. Pater ipſius Edmundi, uti conſueverunt, in terris & tenementis ſuis, in vitâ ſuâ, uti & gaudere permittat, in terris & tenementis, quæ eadem Margareta tenet, in dotem, de hæreditate dicti viri ſui, in ballivâ dicti Vicecomitis, de gratiâ Regis ſpeciali.

A.D. 1308.

Teſte Rege apud Weſtm. 20 die Martii.

Ad Regem Franciæ ſuper deprædationibus emendandis.

A.D. 1308. An. 1. E. 2.

Clauſ. 1. E. 2. m. 8. d.

EXcellentiſſimo Principi, Patri & Domino ſuo kariſſimo, Domino Philippo, Dei gratiâ, Regi Francorum illuſtri, Edwardus, &c. & felices ad vota ſucceſſus.

Accedentes ad nos Hugo de Beketon Willielmus de Fewell, & Adam Stel, Mercatores noſtri de Magnâ Jernemuthâ, nobis conquerendo monſtraverunt, quod ipſi nuper quandam navem ſuam in portu Villæ Rothomagenſis in Normannia, pannis laneis & lineis, ferro, canevacis, cabulis, ac auro & argento, ad valentiam quadraginta librarum Sterlingorum, ducendam in Angliam, onerari feciſſent:

A.D. 1308.

Quidam Pyratæ & deprædatores, portum de Lere in Normannia, prima Dominica præſentis Quadrageſimæ, poſt ſolis occubitum, exeuntes, & ſe ad dictam navem Mercatorum noſtrorum prædictorum, tunc prope Villam, quæ vocatur Clief de Cauz, in Normannia anchoratam, hoſtiliter divertentes, homines, in eadem navi exiſtentes, invaſerunt, & navem illam procul in mare abduxerunt, & ibidem pecuniam & omnia bona prædicta, in dictâ navi inventa,

A.D. 1308. Edv. 2.

venta, hominibus prædictis violenter abſtulerunt & ſecum abduxerunt; homines ipſos ſuis veſtibus ſpoliando, in ipſorum Mercatorum noſtrorum & hominum ſuorum prædictorum diſpendium maximum & jacturam.

Veſtram igitur Serenitatem Regiam affectuoſe requirimus & rogamus quatinus ſuper deprædatione prædictâ veritatem inquiri, & præfatis Mercatoribus noſtris inde fieri jubeatis celeris juſtitiæ complementum.

Dat. apud Weſtm. 20. die Martii.

Pro Johanne Duce Brabantiæ.

A.D. 1308. An. 1. E. 2. Pat. 1. E. 2. p. 2. m. 19.

REX omnibus Ballivis, &c. ad quos, &c. ſalutem.

Cum Mercatores Nobilis viri, Johannis Ducis Brabantiæ, Lotheringiæ & Lymborg. plures habeant debitores in Regno noſtro, qui in diverſis debitis eiſdem Mercatoribus tenentur, & ea ſibi reddere contradicunt, ut dicitur, minus juſte:

Nos, ob affectionem ſpecialem, quam erga præfatum Ducem gerimus & habemus, ipſos Mercatores, quatenus cum juſtitiâ poſſumus, favore proſequi volentes gratioſo;

Vobis mandamus, quod eiſdem Mercatoribus ſitis in auxilium ad debita illa, in Ballivis veſtris, recuperanda, quæ ſibi deberi rationabiliter monſtrare poterunt coram vobis, ut de jure, & ſecundum Legem Mercatoriam fuerit faciendum: Ne prædicti Mercatores, pro defectu veſtri in hac parte, ad nos recurſum habere oporteat iteratò.

In cujus, &c. quamdiu nobis placuerit duratur'.

Teſte Rege apud Weſtmonaſterium, 22. die Martii.

Per ipſum Regem.

De procedendo in juſtitia exhibenda querelantibus ſuper Epiſcopo Coventrienſi & Lichfeldenſi.

A.D. 1308. An. 1. E. 2. Clauſ. 1. E. 2. m. 7. d.

REX dilectis & fidelibus ſuis, Rogero le Brabazon, & Sociis ſuis Juſticiariis, ad querelas omnium & ſingulorum, de Waltero de Langeton Coventrienſi & Lychfeldenſi Epiſcopo, & miniſtris ſuis ac aliis conſpiratoribus, ſibi in præmiſſis adhærentibus, conqueri volentium, audiendas & terminandas aſſignatis, ſalutem.

Cum vos nuper de diverſis transgreſſionibus, quibuſdam hominibus per ipſum Epiſcopum, tempore quo fuit Theſaurarius Domini E. quondam Regis Angliæ, Patris noſtri, factis, virtute aſſignationis prædictæ cognoſcentes, tam homines illos, coram vobis querelantes, quàm præfatum Epiſcopum, & miniſtros ſuos prædictos, ac alios ſibi adhærentes, adjornaveritis coram vobis apud Wyndeſor. ad diem Veneris in Craſtino Sancti Petri in Cathedrâ,

Quibus diei & loco, pro coronationis noſtræ Solempniis, proxima dominica tunc ſequenti celebrandis, intereſſe minime potuiſtis, ad juſtitiam partibus faciendam, per quod tunc aſſignavimus dilectum Clericum noſtrum, Thomam de Thorp, ad Epiſcopum & Miniſtros ſuos prædictos, ac etiam prædictos querelantes, coram vobis apud Wyndeſor. ad diem Lunæ in medio Quadrageſimæ proximo præteritum, adjornandum.

Nos, de adjornamentis illis minime recolentes, præfatum Epiſcopum, ante diem prædictam, à Caſtro noſtro de Wyndeſor. in quo per præceptum noſtrum detinebatur, ex certâ cauſâ amoveri, & uſque Turrim noſtram London. mitti fecimus, propter quod adjornamenta prædicta penitus deficerent, ita quod vos ad juſtitiam, ad dictum diem Lunæ, loco prædicto, dictis partibus faciendam, procedere nequiviſtis, ſecundum legem & conſuetudinem Regni noſtri:

Nos igitur, qui omnibus & ſingulis, de Regno noſtro, ſumus in exhibenda juſtitia debitores, nolentes quod Juſtitia querelanibus prædictis, per hujuſmodi ignorantiam, aliqualiter deferatur,

Vobis mandamus quod, vocatis coram vobis partibus prædictis, apud Turrim prædictam, in querelis, coram vobis pendentibus, ad juſtitiam partibus inde faciendam, juxta poteſtatem vobis prius inde commiſſam, procedatis; eo non obſtante quod adjornamenta prædicta, per amotionem corporis prædicti Epiſcopi à Caſtro prædict, ut præmittitur, deficerent.

Teſte Rege apud Wyndeſor. 26. die Martii.

De Donatione Terrarum in Francia Amadeo Comiti Sabaudiæ, per Hugonem le Deſpenſer.

A.D. 1308. An. 1. E. 2. P. 1. E. 2. p. 2. m. 16.

REX omnibus, ad quos, &c. ſalutem.

Volentes veritati teſtimonium perhibere, Univerſitati veſtræ notum facimus per præſentes nos vidiſſe & inſpexiſſe quoddam publicum Inſtrumentum, manu Gerardi de Seſiriaco, Auctoritate Apoſtolica publici Notarii, ut dicitur, ſcriptum, Sigilloque dilecti & fidelis noſtri Hugonis le Deſpenſer conſignatum:

In quo quidem Inſtrumento, inter cætera in eodem inſerta, continetur dictum Hugonem donâſſe & conceſſiſſe, pro ſe, Hæredibus, Succeſſoribus, Executoribus, Aſſignatis, & aliis cauſam ab eodem Hugone habentibus,

Dilecto Conſanguineo noſtro Amadeo Comiti Sabaudiæ, recipienti pro ſe, Hæredibus, & Succeſſoribus ſuis, domos ſuas de Gentiliaco & Utercato, de Artuel & de Pariſius, ſitas ad Portam quæ dicitur Sancti Marcelli, cum earumdem juribus & pertinentiis univerſis, nec non omnes Terras, Vineas, Prata, Nemora, Paſcua, Piſcaria, Homines, Feoda, Redditus, Cenſus, Servitia, Uſagia, Jura, Juriſdictiones univerſas & ſingulas, quæ idem Hugo habet, tenet, & poſſidet per ſe, ſeu per alium in locis prædictis, & territoriis eorumdem, & in tota Pariſienſi Dioceſi, & quæ prædictus Hugo ex dono & conceſſione memoriæ Johannis, dei gratiâ, Epiſcopi Wyntonienſis, habuit;

Habenda et tenenda ac pacificè perpetuò poſſidenda, & quod idem Hugo de univerſis & ſingulis prædictis ſe, Hæredes & Executores ſuos deveſtiverit, ipſumque Comitem, per traditionem unius Curtelli, inveſtivit; nichil Juris, Actionis, Poſſeſſionis, Proprietatis, ſeu Dominii, ſibi vel ſuis retinens in præmiſſis:

Ac etiam quod promiſit dicto Comiti reddere & deliberare, infra Calendas Maii proximò inſtantes, omnes & ſingulas Cartas, Literas, Inſtrumenta & Munimenta, quæ & quas idem Hugo habuit & habere potuerit, ſupradicta donata tangentia:

Et quod donatio & conceſſio prædictæ factæ fuerant Londoniis, in Capitulo Domûs Fratrum Sancti Auguſtini, Anno à Nativitate Domini Milleſimo, Treſcenteſimo, octavo: Indictione Sexta: Menſis Marcii die viceſimo quinto:

Præſentibus,

Humberto de Bozoſello,
Johanne Artandi,
Humberto de Baſcyns,
Americo de Friſcombald,

Et quibuſdam aliis; ſicut in Inſtrumento prædicto pleniùs continetur:

In cujus inſpectionis teſtimonium has Literas noſtras fieri fecimus Patentes.

Teſte Rege apud Wyndeſor, viceſimo ſexto die Martii.

Papæ pro Monaſterio de Bardeneye.

A.D. 1308. An. 1. E. 2. Rom. 1. E. 2. m. 8. dor.

PAPÆ Rex.

Nuper vacante Monaſterio de Bardeneye Lincolnienſis Dioceſis, de Progenitorum noſtrorum Regum Angliæ elemoſinis fundato, per privationis Sententiam contra Robertum de Waynflet, tunc Abbatem ejuſdem Monaſterii, auctoritate loci Ordinarii latam: Ac Monaſterio prædicto in manu noſtra, ratione vacationis hujuſmodi, prout moris eſt, exiſtente;

Accepimus quòd bona dicti Monaſterii adeo fuerant exhauſta, quod idem Monaſterium ſummæ inopiæ patuit & ruinæ, & quod dictorum Progenitorum noſtrorum & noſtra elemoſina diu ibidem extitit ſubtracta:

Nos igitur de præmiſſis, quatenus ad nos attinet, volentes pleniùs certiorari, ſuper ſtatu ejuſdem Monaſterii inquiri fecimus diligenter:

Per quam quidem inquiſitionem comperimus quod jam, per quatuor Annos proximo præteritos, cultus divinus ibidem minuitur: Elemoſinæ Progenitorum noſtrorum & noſtræ per idem tempus ibidem ſunt ſubtractæ, & indies ſubtrahuntur: Et quod bona ejuſdem Monaſterii, tempore Adminiſtrationis ejuſdem Roberti, ſunt exhauſta; quòdque prædictum Monaſterium dampnum irreparabile, in bonis temporalibus & ſpiritualibus

A.D. 1308. Edv. 2.

ſpiritualibus ejuſdem, in brevi patietur & jacturam, niſi citius congruum remedium apponatur:

Super quibus, jam diu eſt, in Regno noſtro vox publica, fama laboravit & adhuc laborat in præſenti;

Ea propter veſtræ Sanctitati ſupplicandum duximus pia prece, quatinus ad ſtatum domûs de Bardeneye prædictæ incompaſſionabilem & depreſſum, oculos veſtræ Clementiæ dirigentes, pro ejuſdem reformatione dignemini apponere remedium oportunum.

Conſervet, &c.

Dat. apud Wyndeſor. 1. die Aprilis.

Pro Ricardo de Sudbury Electo Abbate Weſtmonaſterienſi.

A.D. 1308. An. 1. E. 2.

Rom. 1. E. 2. m. 8. dor.

SAnctiſſimo in Chriſto Patri Domino C. Divinâ Providentiâ, Sacroſanctæ Romanæ, ac Univerſalis Eccleſiæ ſummo Pontifici, Edwardus, &c. devota Pedum oſcula beatorum.

Operam ſtudioſam circa Eccleſias & earum Miniſtros, ut à noxiis præſerventur, & adverſis, adhibere, ipſorumque honoris & commodi augmentum, de quorum induſtriâ Eccleſia, præſertim quæ de noſtro patronatu exiſtit, ſuſcipere poterit ſalubria incrementâ, ſedulò nos convenit procurare.

Dudum ſiquidem Monaſterio Sancti Petri Weſtmonaſterii, Sacroſanctæ Romanæ Eccleſiæ inmediatè ſubjecto, Abbatis regimine deſtituto, Monachi ejuſdem loci, petitâ à nobis eligendi licentiâ, prout moris eſt, & optentâ, Richardum de Sudbury Monachum ejuſdem Monaſterii, virum utique vitâ & ſcientiâ commendatum, in Abbatem unanimiter elegerunt.

Cui quidem electioni, nobis impoſterum præſentatæ, noſtrum præbuimus aſſenſum:

Et quia intelleximus à nonnullis, quod quidam, ipſius electi æmuli, per appellationes ſuas, ad Sedem Apoſtolicam ex malignitatis fomite, ut dicitur, interjectas, ipſam electionem nituntur pro viribus impugnare,

Veſtræ Sanctitati devotiſſimè ſupplicamus, quatinus, intuentes incommoda, quæ ex vacatione dicti Monaſterii diutinâ poterunt imminere, ipſum Electum, in præfatæ Electionis negotio, ad exauditionis gratiam admittere: Et, juxta ſperatam fiduciam, eò celeriùs, quo præfatum Monaſterium, per ipſius Electi induſtriam circumſpectam, in ſpiritualibus & temporalibus utilia ſubvenire poterint incrementa, dignemini expedire.

Conſervet, &c.

Dat. apud Wyndeſor. 8. die Aprilis, Anno Domini 1308.

De Epiſcopis liberandis, de Eccleſiaſticis per Regis Miniſtros gravatis, & de ſpeciali affectione Papæ erga domum Regiam.

A.D. 1308. An. 1. E. 2.

Ex Autogr.

CLemens Epiſcopus, ſervus ſervorum Dei, Cariſſimo in Chriſto Filio Edwardo, Regi Angliæ Illuſtri, ſalutem & Apoſtolicam Benedictionem.

Rem Deo gratam, tibi, Fili benedictionis & gratiæ, utilem, honorabilem & acceptam facere credimus, ſi ad imitanda veſtigia Progenitorum tuorum,

Qui propter plenitudinem devotionis & fidei, quam erga Deum & Romanam Eccleſiam inviolabiliter obtinentes, in bellis fortes & ſtrenui, honorabiles hominibus, & Deo amabiles, inclitum Regnum tuum ampliare Terris & Regionibus, multiplicare populis, augere honoribus, & accumulare divitiis, à multis retrò temporibus meruerunt,

Et ad illa tollenda de medio, & penitùs extinguenda, per quæ inter Eccleſiam ipſam, & te, ac Regnum tuum prædictum, materia diſſenſionis & ſcandali, aut ſcintilla turbationis poſſet quomodolibet ſuboriri,

Tuam Magnificentiam Paternæ ſollicitudinis ſtudio, quantum nobis ex alto permittitur, invitemus.

Sanè, Fili Cariſſime, auditu multiplici, non ſine cordis amaritudine, jam dudùm audivimus Venerabilem Fratrem noſtrum Walterum Lichefeldenſem Epiſcopum per Officiales tuos, manus ad indebita & illicita extendentes, captum fuiſſe, &, non ſine offenſâ Dei, & contemptu Eccleſiæ, & diruptione Eccleſiaſticæ libertatis, uſque adhuc in carcere detineri; Quod, non tâm ratione perſonæ, quam honore Die & Eccleſiæ, per te ipſum jam dudum voluiſſemus eſſe correctum; & adhuc corrigi, ſine ulterioris moræ diſpendio, in Domino exhortamur, ne ex hujuſmodi, quod abſit, illicitis, non dicamus actibus, ſed tolerantiis, irreverentiam & indevotionem ad Deum & Eccleſiam ſapientibus, tui clari nominis præconia denigreſcant.

Tuam ſiquidem Serenitatem credimus non latere, quod licet, claræ memoriæ, Edvardus, Rex Angliæ, Pater tuus, ut ſibi capiendi Venerabiles Fratres noſtros, Williehmum Sancti Andreæ, & Robertum Glaſguenſis Epiſcopos, quos dicebat, contra proprium Juramentum & Homagium, Incolas Regni Scotiæ contra ſe ad Rebellionem variis machinationibus pluries incitâſſe, licentiam præberemus, rogâſſet;

Nos id concedere noluimus, ſicut nec etiam debebamus, ſed Venerabili Fratri noſtro . . . Archiepiſcopo Eboracenſi dedimus in mandatis, quod eoſdem Epiſcopos caperet, ſeu capi faceret auctoritate noſtrâ, & captos detineret eoſdem, donec a nobis aliud reciperet in mandatis; quamvis poſtmodum præfatus Pater tuus, ſeu Exercitus ejus in Scotiâ, ſub ſpe hujuſmodi ſibi licentiæ concedendæ, ut audivimus, eoſdem Sancti Andreæ & Glaſguenſem Epiſcopos ceperit, & Regio carceri mancipârit.

Demùm verò, Venerabili Fratre noſtro, Petro Epiſcopo Sabinenſi, ad Regnum Angliæ pro tractatu pacis, inter eundem Genitorem tuum, & Cariſſimum in Chriſto Filium noſtrum Philippum Regem Franciæ Illuſtrem, habendo, per nos ſpecialiter deſtinato; dictus Pater tuus præfatos Sancti Andreæ & Glaſguenſem Epiſcopos eidem Epiſcopo Sabinenſi, cum magnâ humilitate, verbo reſtituit, & mandavit reſtitui, cum effectu, ſedis Apoſtolicæ conſpectui præſentandos.

Sed idem Sabinenſis Epiſcopus illos tunc, ex certâ causâ, recipere diſtulit, intendens eos ſecum adducere, cum ad noſtri præſentiam Apoſtolatûs rediret.

Quos poſtmodum, eodem Patre tuo viam univerſæ carnis ingreſſo, eidem Epiſcopo Sabinenſi, qui ad nos illos volebat adducere, requiſitus inſtanter reſtituere noluiſti, dicens quod tu ſuper hoc nobis, per tuos ſpeciales Nuntios, reſponderes, ut nobis retulit Epiſcopus memoratus: quos numquam poſtmodum ad noſtram præſentiam deſtinâſti.

An ignoras, Fili Cariſſime, quòd, ad devotionem & reverentiam per fideles & Principes ad Dei Miniſtros & Sacerdotes habendam, percutitur Maria murmurans contra Moyſen, & ipſa voce Domini duriſſime increpatur? Ingemiſcit David, Rex Sanctus, & Electus a Domino, quod Sauli, etiam a Domino reprobati, perſequentis ipſum, fimbriam veſtimentorum noſcitur præcidiſſe: immo ipſe idem David, contra Abyſay, volentem extendere manum in ipſum, verbo uſus eſt jugiter memorando, dicens, quis extendet manum ſuam in Chriſtum Dominum, & innocens erit?

Ad Romani ſiquidem, Fili Cariſſime, Pontificis ſpectat Officium perſonas eccleſiaſticas, quomodolibet delinquentes, & negotia Eccleſiaſtica judicare: ſervus enim ſuo Domino ſtat, aut cadit; multo fortiùs autem liquet quod ſummi Sacerdotes, id eſt Epiſcopi, qui Apoſtolorum in Eccleſia vices gerunt, a ſolo Deo ſunt & Dei Vicario judicandi.

Oza Levita, manus ſuas ad Archam Domini ſuſtentandam, quæ inclinari videbatur, extendens, a Domino percuſſus interiit, eo quod ſacerdotale miniſterium temerè uſurpavit.

Ozias etiam Rex, devotionis zelo motus, Domino incenſum thurificare voluit in altari thymiamatis, &, increpatus a Sacerdotibus audivit, non eſt tui Officii, Ozia, ſed Sacerdotum, ne contempſeris, quia non reputabitur tibi in gloriam a Domino Deo tuo: &, contempnens verbum hujuſmodi, nec reſipiſcens, a Domino leprâ percuſſus eſt, & ſtetit, uſque ad diem ſui obitûs, ab aliis ſeparatus.

Nec illud ſub ſilentio duximus relinquendum, quod, cum Collationes dignitatum, vel beneficiorum Eccleſiaſticorum aliquibus perſonis, ſufficientibus atque dignis, in Regno tuo, ſicut jure divino facere poſſumus & humano, & Prædeceſſores noſtri facere conſueverunt frequenter, ſuper certis hujuſmodi Collationibus, more ſolito Executoribus deputatis, facere nos contingit quandoque,

Gentes & Officiales ac Miniſtri tui, neſcimus quo ducti ſpiritu, cum in talibus nulla ſit eis a Deo, vel ab homine, qui hoc facere valeat, attributa poteſtas, quos obſequendi manet neceſſitas, non auctoritas imperandi, executoribus eiſdem inhibent nè ad injunctas ſibi a nobis executiones procedant, nec Proceſſus aliquos faciant ſuper eis, ſeu factos publicent, ſeu faciant publicari.

Et,

Et, accumulantes etiam mala malis, cum ſuper aliquibus negotiis, ad Eccleſiæ forum ſpectantibus, citationes aliquæ in Regno tuo adverſus aliquos dicti Regni fieri noſtra auctoritate mandantur,

Miniſtri & Officiales prædicti Commiſſariis, ſeu executoribus, a quibus, auctoritate noſtrâ, ſeu Delegatorum noſtrorum, ſunt citationes hujuſmodi faciendæ, ne citationes ipſas faciant, ſeu fieri faciant: Tabellionibus quoque, ne ſuper hiis publica conficiant inſtrumenta: & citatis, ne ad curiam veniant, & citationibus pareant, inhibent ſub pœnis corporum atque rerum; per hoc juriſdictionem eccleſiaſticam impedientes patenter; non attendentes quod talia Impedimenta præſtantes, & ad hæc facienda præbentes conſilium, auxilium vel favorem, in Excommunicationis laqueum incidunt ipſo jure.

Et inſuper prædicti Officiales, Miniſtri & Gentes, hujuſmodi exceſſibus non contenti, quo minus annalia aliquarum Eccleſiarum & beneficiorum Eccleſiaſticorum Regni tui, quæ nobis dudum ad tempus, Eccleſiæ Romanæ neceſſitate cogente, reſervanda, & ad colligenda ipſa certos executores ydoneos deputandos duximus, recipiant,

Impediunt, in grave noſtrum & Eccleſiæ Romanæ præjudicium & contemptum.

Et licet aliàs, ſuper hujuſmodi annalibus, & quibuſdam aliis gravaminibus, per dilectum Filium Magiſtrum Johannem de Ferreriis Capellanum noſtrum, ſcripſiſſe tuæ Magnitudini recolamus: nondum tamen audivimus quod, per providentiæ tuæ conſilium, ſuper illis aliquid ſit correctum; ſed dicto Magiſtro Johanni dixiſti, ut ipſe aſſeruit, quod ſuper eis nobis per tuos Nuntios reſponderes; quod facere non curaſti.

Porro, Fili Cariſſime, licet, temporibus quorumlibet Pontificum Romanorum, in Terris tuis talia deberent Impedimenta ceſſare, tempore tamen noſtro potiſſime, cum non credamus umquam aliquem fuiſſe ſummum Pontificem, temporibus hominum qui nunc vivunt, qui tantum dilexerit Domum tuam, ſicut nos diligimus; quos ad hoc tàm natura & naturalis origo, quam longa & familiaris nutritura inducit:

Quamquam etiam, contra quaſcumque perſonas Eccleſiaſticas, Miniſtri tui deberent a talibus gravaminibus abſtinere: tamen contra illos, qui noſtris & Eccleſiæ Romanæ inſiſtunt obſequiis, præſertim Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, ab hujuſmodi gravaminibus & impedimentis abſtinere deberent; quinimmo ipſis, & eorum Procuratoribus, conſilium & auxilium impertiri; cum & ipſi, quin & eorum Progenitores de terra tuâ oriundi exiſtunt (cum non recolamus unquam, neque credamus nos alicui, qui non ſit de Regno Angliæ, ſeu Ducatu Aquitaniæ, vel aliis Terris, tuæ ditioni ſubjectis natus, in eodem Regno Angliæ providiſſe, licet Prædeceſſores noſtri, ſicut in aliis Terris & Regnis, conſueverint, ſicut expedit, providere) ad honorem tuum in omnibus promovendum, & impediendum contrarium, ſi eveniret, quod abſit, diebus & noctibus ſint parati.

Hiis igitur & aliis, Fili Cariſſime, in libram debitæ conſiderationis appenſis, Celſitudinem tuam attente in Domino requirimus, & propenſius exhortamur, quatinus circa liberationem dictorum Lichefeldenſis, Sancti Andreæ, & Glaſguenſis Epiſcoporum; vel miſſionem ipſorum ad nos, ad cujus judicium pertinere dinoſcitur; & circa revocandos Errores tuorum Officialium qui in prædictis commiſerunt, & in quibuſlibet aliis, contra Eccleſiam & Eccleſiaſticam libertatem aliquid deinceps attemptarent, ſic zelo devotionis & fervore reverentiæ velis exurgere, correctis hiis, quæ correctionis limâ indigere noſcuntur, quod, præter humanæ laudis præconium, tibi apud Deum exinde ſpiritualis gratiæ proveniet incrementum.

Nos enim tàm de Lichefeldenſi, quàm Sancti Andreæ, & Glaſguenſi Epiſcopis, ſupradictis, ſic celeriter, & ſic plenarie de hiis, quæ invenientur in tuum vel ſubditorum tuorum dampnum, ſeu tuam injuriam commiſiſſe, faciemus juſtitiæ complementum, etiam infra limites, ſi expedire videbitur, Regni tui, quod tua exinde Serenitas merito contentari debebit.

Nichilominus autem Dilectum Filium Magiſtrum Sicardum de Vauro, Archidiaconum Carbariæ in Eccleſiâ Narbonenſi, Capellanum noſtrum, Latorem præſentium, ad tuam præſentiam deſtinamus; cui, ſuper præmiſſis, & hiis, quæ circa ea tibi, ex parte noſtrâ, duxerit referenda, adhibeas plenam fidem.

Dat. Pictavis, 5. Idus Aprilis, Pontificatus noſtri Anno tertio.

Sigillo avulſo.

Bulla directa Epiſcopo Wigornienſi ad inducendum Regem Angliæ pro reformandis exceſſibus Officialium ſuorum.

A.D. 1308. *An.* 1. E. 2. *Ex Autogr.*

CLemens Epiſcopus, ſervus ſervorum Dei, dilecto Filio Waltero Electo Wigornienſi, ſalutem & Apoſtolicam benedictionem.

Quanto, inter cæteros mundi Principes, Cariſſimum in Chriſto Filium noſtrum Edwardum Regem Angliæ Illuſtrem ſpecialis dilectionis affectione diligimus, gerimus in viſeribus caritatis, & ad ejus honorem pro viribus promovendum, tam natura, & naturalis origo, quam nutritura longa & familiaris ardentius nos inducit, tanto ampliùs dolemus, affligimur, & turbamur, cum eum audimus aliqua facere, per quæ inter Romanam Eccleſiam & Regem eundem Regnumque ſuum, materia diſſenſionis & ſcandali, aut ſcintilla turbationis poſſet quomodolibet ſuboriri, vel quæ ipſum notent, vel notare valeant aliqualiter a Progenitorum veſtigiis deviare ſuorum, qui propter plenitudinem devotionis & fidei, quam erga Deum & Romanam Eccleſiam inviolabiliter obtinentes, in bellis fortes & ſtrenui, honorabiles hominibus, & Deo amabiles, inclitum Regnum ſuum ampliare terris & Regionibus, multiplicare populis, & augere honoribus, & accumulare divitiis, a multis retro temporibus meruerunt.

Porro auditu multiplici, non ſine cordis amaritudine, jam dudum audivimus, Venerabilem Fratrem noſtrum Walterum Lichefeldenſem Epiſcopum per Officiales Regios, manus ad indebita & illicita extendentes, captum fuiſſe temere, &, non ſine offenſâ Dei, & contemptu Eccleſiæ, & diruptione Eccleſiaſticæ libertatis, uſque adhuc in Carcere detineri, quod non tàm ratione perſonæ, quàm honore Dei & Eccleſiæ, per ipſum jamdudum voluiſſemus eſſe correctum, & adhuc corrigi, ſine ulterioris moræ diſpendio, eum in Domino exhortamur, ne ex hujuſmodi, quod abſit, illicitis non dicamus actibus, ſed tolerantiis, irreverentiam & indevotionem ad Deum & Eccleſiam ſapientibus, ſui clari nominis præconia denigreſcant.

Tuam ſiquidem diſcretionem credimus non latere, quod licet, claræ memoriæ, Edvardus Rex Angliæ, ut ſibi capiendi Venerabiles Fratres noſtros, Willielmum Sancti Andreæ, & Robertum Glaſguenſem Epiſcopos, *&c. prout in Bulla ſuperiore, uſque hæc verba, viz.*

Quocirca Diſcretioni tuæ per Apoſtolica ſcripta mandamus, quatinus præfatum noſtrum Filium prædilectum ſollicites ſtudioſiùs, & inducas, quòd ipſe zelo devotionis, & fervore reverentiæ, ſic ad revocandos prædictos ſuorum Officialium errores velit exurgere, quòd, præter humanæ laudis præconium, ſibi a Deo exinde honoris, & commodi proveniat incrementum, túque a Deo, & nobis exinde valeas commendari.

Nos enim, prout eidem Regi ſcribimus, de ipſis Epiſcopis ſic celeriter, ſic plenariè de hiis, quæ invenientur in ſuum, vel ſubditorum ſuorum dampnum, ſeu injuriam commiſiſſe, faciemus juſtitiæ complementum, etiam infra limites, ſi expedire videbitur, Regni ſui, quod ſua exinde Serenitas meritò contentari debebit.

Nichilominus autem Dilectum Filium Magiſtrum Sicardum de Vauro, Archidiaconum Corbariæ in Eccleſiâ Narbonenſi, Capellanum noſtrum, latorem præſentium, ad ſuam, & tuam præſentiam deſtinamus; cui, ſuper præmiſſis, & hiis, quæ circa ea tibi, ex parte noſtrâ, duxerit referenda, adhibeas plenam fidem.

Dat. Pictavis, 5. Idus Aprilis, Pontificatus noſtri anno tertio.

De Inhibitione Torneamentorum.

A.D. 1308. *An.* 1. E. 2. *Pat.* 1. E. 2. *p.* 2. *m.* 15.

REX, dilectis & fidelibus ſuis, Comitibus, Baronibus, Militibus, & omnibus aliis, in inſtantibus Octabis Paſchæ apud Staffordiam ad torneandum conventuris, ſalutem.

Prohibemus vobis, ſub Foriſfactura omnium quæ nobis foriſfacere poteritis, firmiter injungentes, nè in dictis Octabis, ſeu aliàs apud dictam villam Staffordiæ, vel alibi, in Regno, ſeu poteſtate noſtra, torneare, burdeare, Juſtas

A.D. 1308. Edw. 2.

ſtas facere, aventuras quærere, ſeu aliàs ad Arma ire præſumatis quoquo modo, ſine Licentia noſtra ſpeciali.

Teſte Rege apud Wyndeſ. decimo quarto die Aprilis.

ET mandatum eſt Vicecomiti Staffordiæ quòd in ſingulis locis, in Balliva ſua, ubi expedire viderit, & præcipue in Villa Staffordiæ, publicè Proclamari, & ex parte Regis firmiter inhiberi faciat nè quis Comes, Baro, Miles, ſeu alius quicumque, in eadem Ballivâ ſuâ, vel alibi in Regno, ſeu poteſtate Regis, torneare, &c. ut ſupra, ſine licentia Regis ſpeciali.

Et, ſi quos, poſt hujuſmodi Proclamationem & inhibitionem, invenerit hujuſmodi facta in Ballivâ ſuâ exercentes, tunc eos areſtet, & in Priſonâ Regis ſalvò cuſtodiat, donec aliud inde Rex præceperit.

Teſte ut ſupra.

Papæ, quod negotium Canonizationis Thomæ de Cantilupo celeriter expediret.

A.D. 1308. An. 1. E. 2. Rom. 1. E. 2. m. 8. dorſ.

PAPÆ Rex.

Quam benignè veſtræ Paternæ Circumſpectionis induſtria dilectum Clericum noſtrum, Magiſtrum Adam de Orleton, Litteras noſtras pro Canonizatione, recolendæ memoriæ, Thomæ de Cantilupo, quondam Herefordenſis Epiſcopi, veſtræ Paternitati præſentantem, recipere, ipſumque in propoſitione ejuſdem negotii dignabatur audire, intelleximus intervenientium affatibus nunciorum; pro quo veſtræ Beatitudini ad laudum præconia aſſurgimus & gratiarum uberes actiones.

Verùm, Pater Sancte, quia ſummo deſiderio ducimur, & votis ferventibus affectamus ut præfatus Thomas, quem Altiſſimus merito ſanctitatis coronat in cœlis & honorat, dignæ venerationis Officio laudetur in Terris, veſtris temporibus & glorificetur,

Veſtræ Sanctitati iteratò precibus ſupplicamus, quatenus præfatæ Canonizationis negotium cum celeritate, quâ convenit, precum noſtrarum Inſtantiâ, dignemini expedire.

Speramus etenim quòd, per hujuſmodi Canonizationis meritum, Altiſſimus vobis Gratiam in præſenti, & Gloriam tribuet in futuro.

Conſervet, &c.

Dat. apud Wyndeſ. decimo quinto die Aprilis, Anno, &c. 1308.

Thomæ Sanctæ Sabinæ Cardinali pro dicta Canonizatione.

A.D. 1308. A. 1. E. 2. Rom. 1. E. 2. m. 8. d.

VEnerabili in Christo Patri Domino Thomæ, Sanctæ Sabinæ Presbitero Cardinali, amico ſuo cariſſimo, Edwardus, &c. ſalutem & ſinceræ Dilectionis affectum.

Summo deſiderio ducimur, & votis ferventibus affectamus, ut, recolendæ memoriæ Thomas de Cantilupo, quondam Herefordenſis Epiſcopus, quem Deus merito Sanctitatis coronat in Cœlis & honorat, dignæ venerationis Officio, veſtro mediante juvamine, laudetur in Terris & glorificetur.

Cum igitur Dominus Summus Pontifex examinandi præfati Thomæ Canonizationis negotium, pro cujus promotione erga eundem Patrem noſtrum ante hæc tempora eratis ſolliciti, veſtræ circumſpectionis Induſtriæ, ut intelleximus, commiſerit poteſtatem;

Veſtram Paternitatem attentius requirimus & rogamus, quatenus Magnificæ devotionis Zelum, quem ad hujuſmodi negotium hactenus habuiſtis & geritis, ut ſperamus, continuetis pro celeri & fælici expeditione prælibati negotii; Curam, operam & diligentiam, noſtrorum interventu precaminum, apponatis ſic ut veſtris gratis affectibus perpetuis temporibus reddamur meritò promptiores.

Dat. apud Wyndeſor. decimo ſeptimo die Aprilis.

Eodem modo ſcribitur Domino G. Dei gratiâ, Sancti Nicholai in carcere Tulliano Diacono Cardinali: Et Domino J. Dei gratiâ, Portuenſi Epiſcopo.

De Villa Oxonii Cuſtodiæ Commiſſa.

A.D. 1308. An. 1. E. 2.

Clauſ. 1. E. 2. *m.* 5. *d.*

REX dilectis ſibi Cancellario, Magiſtris, & Scholaribus Univerſitatis Oxonienſis, ſalutem.

Licet, quibuſdam certis de cauſis, aſſignaverimus dilectos & fideles noſtros, Warinum de Inſula & Gilbertum de Elleſfeld, cuſtodes dictæ Villæ Oxon. & pro majori ſecuritate pacis noſtræ ibidem, vobis mandaverimus quod eiſdem, Warino & Gilberto, ac eorum alteri, in omnibus, quæ ad cuſtodiam illam pertinet, quotiens opus fuerit, ſitis auxiliares, cum a præfatis, Warino & Gilberto, vel eorum altero, ſuper hoc ex parte noſtrâ fueritis requiſiti,

Noſtræ tamen intentionis non extitit nec exiſtit, quod ſuper libertatibus, a Progenitoribus noſtris, quondam Regibus Angliæ, vobis conceſſis, occaſione hujuſmodi mandati noſtri, vobis derogetur, ſeu præjudicium aliquod generetur.

Teſte Rege apud Weſtmonaſterium, 2. die Maii.

A.D. 1308.

Pro Archiepiſcopo Rothomagenſi, de Fidelitate præſtita.

A.D. 1308. An. 1. E. 2.

Clauſ. 1. E. 2. *m.* 5.

REX dilecto & fideli ſuo Waltero de Glouc. Eſcaetori ſuo citra Trentam.

Sciatis quod cepimus fidelitatem venerabilis Patris Bernardi, Archiepiſcopi Rothomagenſis, de omnibus Terris & Tenementis, quæ tenet de nobis in Angliâ.

Et ideo vobis mandamus quod eidem Archiepiſcopo, vel ejus certo Attornato, Terras & Tenementa ſua in Ballivâ veſtrâ, quæ occaſione fidelitatis prædictæ, nobis non præſtitæ, cepiſtis, ut dicitur, in manum noſtram, ſi, eâ occaſione, & non aliâ, in manu noſtrâ exiſtunt, liberetis; ipſum ratione fidelitatis prædictæ, de cæteris nullatenus diſtringentes.

Teſte Rege apud Weſtmonaſterium, ſecundo die Maii.

Eodem modo mandatum eſt Rogero Sauvage Eſcaetori ultra Trentam, de terris & tenementis ipſius Archiepiſcopi in Balliva ſua, eidem Archiepiſcopo liberandis.

Teſte ut ſupra.

A.D. 1308.

De vadiis Priſonibus Scotiæ & Walliæ liberandis.

A.D. 1308. An. 1. E. 2.

Clauſ. 1. E. 2. *m.* 4.

REX Vicecomiti Ebor. ſalutem.

Præcipimus tibi quod, de exitibus Ballivæ tuæ, habere facias Galfrido Edger, & Richardo Dunſer, priſonibus Scotiæ, in Caſtro noſtro Ebor. commorantibus, id quod eis a retro fuerit de vadiis ſuis, quæ tempore Domini Edwardi, quondam Regis Angliæ, Patris noſtri, percipere conſueverunt; & etiam vadia hujuſmodi ex nunc, quouſque aliud inde a nobis habueris in mandatis:

Et nos vobis inde, in compoto veſtro, ad Scaccarium noſtrum, debitam allocationem fieri faciemus.

Teſte Rege apud Weſtm. 8. die Maii.

Eodem modo mandatum eſt Vicecomiti Norffolciæ de vadiis hujuſmodi liberandis Patricio de Paleſdacche, Priſoni de Scotia, Reſo fratri Malgon, Griffino fratri ejus, & Filio Reſi ap Mereduk, Wallenſibus, in Caſtro Norwici commorantibus.

Teſte ut ſupra.

A.D. 1308.

De Seneſcalcia Angliæ Comiti Lancaſtriæ conceſſa in perpetuum.

A.D. 1308. An. 1. E. 2.

Pat. 1. E. 2. *p.* 2. *m.* 12.

REX omnibus, ad quos, &c. ſalutem.

Sciatis quod, cum celebris memoriæ, Dominus H. quondam Rex Angliæ, avus noſter, per Cartam ſuam dederit, & conceſſerit Edmundo Filio ſuo, Avunculo noſtro, Comitatum Leiceſtriæ, cum omnibus ad Comitatum illum ſpectantibus,

HABENDUM ET TENENDUN eidem

A.D. 1308.

Edmundo

A.D. 1308. Edw. 2. Edmundo & hæredibus ſuis, de corpore ſuo legitime procreatis, de ipſo avo noſtro, & hæredibus ſuis, IMPERPETUUM, per certa ſervitia, inde dicto avo noſtro & hæredibus ſuis facienda:

Nos, volentes dilecto Conſanguineo & fideli noſtro, Thomæ Comiti Lancaſtriæ, Filio & Hæredi prædicti Edmundi gratiam in hac parte facere ſpecialem,

Dedimus ei & conceſſimus pro nobis & Hæredibus noſtris, Seneſcalciam Angliæ, ad prædictum Comitatum Leiceſtriæ ut dicitur pertinentem;

HABENDAM ET TENENDAM eidem Comiti & Hæredibus ſuis de corpore ſuo legitime procreatis de nobis & hæredibus noſtris cum omnibus ad Seneſcalciam illam ſpectantibus, IMPERPETUUM, ſicut Simon de Monte-forti, quondam Comes Leiceſtriæ, & cæteri Comites Comitatûs ejuſdem loci, antea Seneſcalciam prædictam habuerunt & tenuerunt.

In cujus, &c.

Teſte Rege apud Weſtm. 9. die Maii.

Ad Regem Caſtellæ, quod Tractatum, cum Patre Sanctio habitum, executioni mandaret.

A.D. 1308. An. 1. E. 2. Clauſ. 1. E. 2. m. 5. d.

MAgnifico Principi Domino Ferando, Dei gratiâ, Caſtellæ, Legionis, Tholeti, Galenæ, Sibiliæ, Cornubiæ, Murciæ, Gehennæ atque Algarbiæ Regi Illuſtri, Conſanguineo & amico ſuo kariſſimo, Edwardus, eadem gratiâ, Rex Angliæ, Dominus Hiberniæ & Dux Aquitaniæ, ſalutem & ſinceræ dilectionis affectum.

Dum regiminibus Provinciarum Præſidentes, ut de ſubditorum ſuorum tranſgreſſionibus, dampnis & injuriis, hinc inde commiſſis, juſtitia fiat, volunt, ſub viciſſitudinis optentu, mutuo ſe juvare, pax, & tranquillitas, & communis utilitas, inter dictos ſubditos & Incolas Provinciarum illarum, noſcuntur uberiùs provenire.

Sanè, temporibus, celebris memoriæ, Domini Sancii, quondam Regis Caſtellæ, genitoris veſtri, & Domini E. genitoris noſtri, ſubortis controverſiis & diſcordiis gravibus inter gentes & ſubditos dicti genitoris veſtri ex parte unâ, & Cives Civitatis noſtræ Baion ex alterâ, ex quibus controverſiis & diſcordiis multiplices bonorum captiones & alia dampna diverſa fuerant perpetrata:

Tandémque conſtitutis, in præſentiâ dicti genitoris noſtri, tàm dicti Patris veſtri, quam Civium prædictorum Procuratoribus ſufficientibus, ſuper ſedatione controverſiarum & diſcordiarum prædictarum amicabiliter tractaturis,

Inter cætera, quæ in tractatu & concordiâ, inter dictos Procuratores indè habitis, continebantur, de ipſorum unanimi conſenſu extitit concordatum, quod omnes Naves & alia bona quæcumque dictorum Civium, quæ per gentes & ſubditos dicti Patris veſtri, infra Regna ſua, ſeu extra, capta fuerunt, & etiam occupata, infra certum terminum, jam diu eſt præteritum, per eundem Patrem veſtrum reſtituerentur illis Civibus de Baion a quibus capta fuerunt, aut Hæredibus, vel Attornatis, ſicut, per Inſtrumentum publicum, tunc de præmiſſis confectum, & per prædictos Procuratores in cancellaria noſtra liberatum, ſumus ad præſens, pleniùs informati.

A.D. 1308. Et quia Arnaldus de Sancto Martino, Johannes de Seintryk, Willielmus de Sancto Paulo, Johannes de Beries, Raymundus de Artiſalung, Johannes de Seiguans, & Vincentius de Langues, Cives dictæ Civitatis Baion,

In Curiâ veſtrâ poſtmodum pluries conſecuti, aſſerenteſque ipſos de bonis & mercimoniis ſuis, ad valentiam Trium Milium, Quadringentarum, & quinquaginta, & ſeptem Marcarum, ſex ſolid. & octo denar. Sterlingorum, per ſubditos dicti Patris veſtri, & de mandato ejuſdem, in ipſorum oppreſſionem & jacturam manifeſtam, ſpoliatos fuiſſe,

Nec inde ſatisfactionem aliquam, niſi de Centum, & ſexaginta, & ſex libris Sterlingorum conſecutos fuiſſe,

Nobis inſtanter ſupplicârunt ut eis inde curaremus de remedio providere;

Nos, oppreſſionibus dictorum Civium compatientes, affectanteſque eis in præmiſſis, quatenus bono modo poterimus, ſubvenire, veſtram amicitiam affectuoſis precibus duximus requirendam, quatenus præfatis, Arnaldo, Johanni, Willielmo, Johanni, Raymundo, Johanni, & Vincentio, ac eorum cuilibet, vel Attornatis, ſeu Hæredibus eorumdem, de bonis & Mercimoniis ſuis, per ſubditos dicti Patris veſtri, ſicut prædictum eſt, quatenus rationabiliter oſtendere poterunt, vel poterit, bona ſua, & mercimonia capta & abducta

fuiſſe

A.D. 1308. Edw. 2.

fuiſſe per ſubditos dicti Patris veſtri, & eis reſtitui debere, debitam ſatisfactionem, noſtris precibus, fieri faciatis, prout de jure, & ſecundum vim & effectum dictæ Compoſitionis, de aſſenſu prædicti Patris veſtri factæ, ſicut ſuperiùs eſt expreſſum, fuerit faciendum.

Et de eo, quod inde, ad noſtri rogatum, duxeritis faciendum, velitis, ſi placet, nobis reſcribere per præſentium portitorem.

Dat. apud Weſtmonaſterium, 14. die Maii.

De Terra Pontivi, pro expenſis in Camera ſua, Reginæ aſſignata.

A.D. 1308. An. 1. E. 2.
Pat. 1. E. 2. p. 2. m. 8.

REX omnibus, ad quos, &c. ſalutem.

Volentes kariſſimæ Conſorti noſtræ Iſabellæ, Reginæ Angliæ, de omnibus expenſis pro camerâ ſuâ, ut in jocalibus, donis, & aliis rebus ſibi pro ipſâ camerâ neceſſariis, decenter & honorificè providere,

Totam Terram noſtram Pontivi & Monſtroll. cum omnibus exitibus & proficuis de prædictâ Terrâ, ultra rationabiles repriſas ejuſdem, provenientibus, quamdiu nobis placuerit, eidem Conſorti noſtræ, pro expenſis hujuſmodi, committendam duximus & etiam aſſignandam.

In cujus, &c.

Teſte R. apud Weſtm. 14. die Maii.

Et mandatum eſt univerſis & ſingulis ſubditis Regis de Terrâ prædictâ, quod præfatæ Conſorti Regis, & Miniſtris ſuis, quos ad cuſtodiam Terræ prædictæ duxerit deputandos, intendentes ſint & reſpondentes.

In cujus, &c.

Teſte ut ſupra.

Et mandatum eſt Ricardo de Rokeſle Seneſcallo Pontivi & Monſtroill. quod Terram prædictam præfatæ Conſorti Regis liberet in forma prædicta.

Teſte ut ſupra.

De Rege, exilium Petri de Gavaſton, juxta quod ordinatum eſt, nullo modo impedituro.

A.D. 1308. An. 1. E. 2.
Pat. 1. E. 2. p. 2. m. 10.

LE Roi a touz ceaus, qui ceſtes lettres verront ou orront, ſalutz.

Nous vous feiſoms Savoir que, entre ci, & le jour, que Monſire Pieres de Gavaſton doit vueder noſtre Roiaume, ceſtaſſavoir lendemaine de la feſt de la Nativite Seint Johan le Baptiſtre, precheinement avenir,

Nous ne feroms nule maniere de choſe, nene ſouffroms eſtre fait, tant come en nous eſt, par quei la vuedance de meſme celi Pieres ſoit deſturbee, ou delaee en nul point, q'elle ne ſoit parfait ſelonc ce, que par Prelatz, Contes & Barons de noſtre dit Reaume, nous eſt conſeillez, & par nous acordetz.

En teſmoignance de queu choſe, nous avoms fet faire ceſtes nos les lettres overtes.

Donees a Weſtmoſtier, le 18. jour du Moys de May.

Pro Willielmo Epiſcopo Sancti Andreæ.

A.D. 1308. An. 1. E. 2.
Fin. 1. E. 2. m. 3.

REX, dilecto & fideli ſuo, Willielmo de Ros, tenenti locum Conſanguinei & fidelis noſtri Johannis de Britannia, Comitis Richmondiæ, Cuſtodis Terræ noſtræ Scotiæ, & dilecto Clerico ſuo Euſtachio de Catelache Camerario ſuo ibidem, ſalutem.

Ob aliquas certas cauſas vobis mandamus, quod temporalia Epiſcopatûs Sancti Andreæ, quæ ſunt in manu dilecti & fidelis noſtri Henrici de Bellomonte, ex commiſſione celebris memoriæ, Domini Edwardi, quondam Regis Angliæ, Patris noſtri, ſine dilatione, capiatis in manum noſtram;

Et ea alicui fideli homini, de quo confidendum duxeritis, ad opus noſtrum cuſtodienda Committatis;

Ita quod idem Cuſtos de exitibus, indè

A.D. 1308. Edv. 2. inde provenientibus, inveniat ſingulis annis, ad voluntatem noſtram, venerabili Patri, Willielmo Sancti Andreæ Epiſcopo, centum libras pro ſuſtentatione ſua:

Et de reſiduo exituum eorundem nobis reſpondeat ad Scaccarium noſtrum Berewici.

Teſte Rege apud Weſtm. 21 die Maii.

Pro Comite Atholiæ.

A.D. 1308. An. 1. E. 2. Clauſ. 1. E. 2. m. 4 d.

REX dilecto & fideli ſuo David Comiti Atholiæ, ſalutem.

Ex relatu dilecti Conſanguinei & fidelis noſtri, Johannis de Britannia Comitis Richemundiæ, Cuſtodis Terræ noſtræ Scotiæ, ad nos nuper perſonaliter venientis, intelleximus quod, in obſequio noſtro, in partibus prædictis, bene & fideliter vos geſſiſtis; de quo vobis referimus multas grates.

Vos attentè rogantes quatenus, bonum & laudabile ſervitium, celebri memoriæ, Domino E. quondam Regi Angliæ, Patri noſtro, & nobis ibidem per vos impenſum, jugiter continuando, Conſilium & Auxilium oportuna circa negotia noſtra in partibus prædictis, cum omni efficacia & diligentia, quibus poteritis, adhuc more ſolito apponatis, ſicut diligitis nos, & honorem noſtrum & commodum Regni noſtri.

Et vos in præmiſſis taliter habeatis, quòd, ſuper præmiſſis, veſtræ fidelitatis conſtantiam commendare, & ad veſtrum bonum & utile ſervitium in hac parte, cùm ad partes illas nos declinare contigerit, bonam conſiderationem habere merito debeamus.

Teſte meipſo apud Weſtmonaſterium, 20. die Maii.

Conſimiles literæ diriguntur ſubſcriptis; videlicet,

Davidi de Breghyn,
Davidi de Graham,
Reginaldo de Chien,
Willielmo Comiti de Ros,
Hugoni Filio ipſius Comitis,
Henrico de Sancto Claro,
Roberto de Keth,
Patricio de Dunbar Comiti March.
Patricio Filio ejuſdem Comitis,
Johanni de Kyngeſton,
Adæ de Swynburn,
Henrico de Haliburton.

De Cuneis & Monetariis Archiepiſcopi Cantuarienſis.

A.D. 1308. An. 1. E. 2. Clauſ. 1. E. 2. m. 3.

REX Everico de Friſcombald, Cuſtodi Cambii ſui Cantuarienſis, ſalutem.

Ex parte venerabilis Patris, R. Cantuarienſis Archiepiſcopi, totius Angliæ Primatis, nobis eſt oſtenſum, quod, cum ipſe, per Cartas Progenitorum noſtrorum Regum Angliæ, habere debeat Tres Cuneos, & Tres Monetarios, ad Monetam in Civitate Cantuarienſi fabricandam; ipſéque & Prædeceſſores ſui, Archiepiſcopi ejuſdem loci, Tres Cuneos & Tres Monetarios in eadem Civitate ſemper hactenus, a tempore confectionis Cartarum prædictarum, habuerunt ſucceſſivè,

Vos nichilominus præfatum Epiſcopum quo minus Cuneos & Monetarios prædictos in eadem Civitate habere poſſit, ſicut hactenus fieri conſuevit, jam de novo, a tempore Commiſſionis noſtræ, vobis de dicto Cambio factæ, impediviſtis, & adhuc impeditis voluntarie & injuſte, in ipſius Archiepiſcopi dampnum non modicum, & Eccleſiæ ſuæ Cantuarienſis exhæredationis periculum manifeſtum:

Et, quia Nolumus quod præfato Archiepiſcopo injurietur in hac parte, vobis mandamus quod ab hujuſmodi impedimento, eidem Archiepiſcopo ſuper hoc inferendo, deſiſtentes, ipſum Archiepiſcopum Cuneos & Monetarios prædictos in Civitate prædictâ habere permittatis, juxta tenorem Cartarum prædictarum, & prout idem Archiepiſcopus, & Prædeceſſores ſui Cuneos illos & Monetarios prædictos hactenus ſemper habere conſueverunt, exitus, per vos, de prædictis Cuneis & Monetariis, a tempore impedimenti prædicti, perceptos, ſine dilatione reſtituentes eidem.

Teſte Rege apud Weſtmonaſterium, 22. die Maii.

De Manucaptione pro W. Episcopo Sancti Andreæ, Prisone Regis.

A.D. 1308. An. 1. E. 2.

Claus. 1. E. 2. m. 2.

REX vicecomiti Sutht. salutem. Quia dilecti & fideles nostri, Johannes de Maubray, Alexander de Abernyth, Robertus de Keth, Adam de Gordun, & Henricus de Haliburton, manuceperunt venerabilem Patrem Willielmum, Sancti Andreæ Episcopum, prisonem nostrum,

Nuper in terrâ nostrâ Scotiæ, tanquam inimicum & rebellem, celebris memoriæ, Domini Edwardi, quondam Regis Angliæ, Patris nostri, & nostrum, captum & in prisonâ nostrâ Castri nostri Wynton. detentum,

Quod idem Episcopus ad fidem nostram benè & fideliter se tenebit, & quod, infra certos fines, sive bundas, in Anglia sibi per nos assignandos, moram faciet, & eos nullo modo exibit sine nostra voluntate & licentia speciali, prout in literis patentibus prædictorum, Johannis, Alexandri, Roberti, Adæ, & Henrici, sigillis eorundem signatis, quæ penes nos resident in garderoba nostra, plenius continetur.

A.D. 1308.

Et nos, ad instantiam ipsorum, Johannis, Alexandri, Roberti, Adæ, & Henrici, concessimus quod prædictus Episcopus infra Comitatum Norht. moretur, Ita quod fines, sive bundas Comitatus illius non exeat quoquo modo sine voluntate nostra, & licentia speciali,

Tibi præcipimus quod præfatum Episcopum a prisonâ prædicta, per Manucaptionem prædictam, deliberetis, infra Comitatum prædictum, juxta formam Manucaptionis illius, moraturum.

Teste Rege apud Westmonasterium, 23. die Maii.

Pro Johanne de Britannia Comite Richemundiæ de Comitatu Richmund concesso.

A.D. 1308. An. 1. E. 2.

Claus. 1. E. 2. m. 3.

REX Thesaurario & Baronibus suis de Scaccario salutem.

Cùm, celebris memoriæ, dominus Edwardus, quondam Rex Angliæ, Pater noster, per Cartam suam dedit & concessit, pro se & hæredibus suis, dilecto consanguineo & fideli nostro, Johanni de Britanniâ Comiti Richemund, Comitatum de Richemund & de Bowes, & omnes terras & tenementa, quæ Johannes, quondam Dux Britanniæ, defunctus in Anglia tenuit, & quæ per mortem dicti Ducis ad manum dicti Patris nostri devenerunt:

A.D. 1308.

HABENDA ET TENENDA, de nobis & hæredibus nostris eidem Johanni & hæredibus suis cum feodis militum, advocationibus Ecclesiarum, & omnibus aliis, ad Com. Castra, terras & tenementa prædicta pertinentibus, prout in Cartâ prædictâ pleniùs continetur,

Vobis mandamus quod præfatum Johannem pro debitis, in quibus idem Dux die obitûs sui dicto Patri nostro tenetur, nullatenus distringatis: Et districtionem, si quam ei, eâ occasione, feceritis, sine dilatione relaxari faciatis.

Teste Rege apud Westmonasterium, 24. die Maii.

De Manucaptione pro Willielmo Olyfart.

A.D. 1308. An. 1. E. 2.

Claus. 1. E. 2. m. 3.

REX dilecto & fideli suo, Johanni de Crumbwell, Constabulario Turris suæ London. salutem.

Quia dilecti & fideles nostri, Walterus de Burghdon, & Edardus Heyron, de Comitatu Northumbriæ, Thomas de Richemund, & Ivo de Aldeburgh, de Comitatu Eboraci, manuceperunt coram nobis, videlicet, quilibet eorum corpus pro corpore,

A.D. 1308.

Ad habendum coram nobis ad voluntatem nostram Willielmum Olyfart Scotum, in Castro de Stryvelyn per Dominum Edwardum, quondam Regem Angliæ, Patrem nostrum, contra eundem Patrem nostrum, nuper captum, & in prisonâ nostrâ in Turri prædicta, ea occasione, nunc existentem;

Et quod idem Willielmus erga nos benè & fideliter se geret, & ad pacem & fidem nostram se habebit.

A.D. 1308. Edv. 2.

Vobis mandamus quod prædictum Willielmum a priſonâ prædictâ, per manucaptionem ſupradictam, deliberetis.

Teſte Rege apud Weſtm. 24. die Maii.

Per ipſum Regem nuntiante H. le Diſpenſer.

A.D. 1308. Edv. 2.

Pro Johanne de Britannia Comite Richemundiæ de Bonis & Catallis Patris ſui, in Anglia, ſibi donatis.

A.D. 1308. An. 1. E. 2.

Clauſ. 1. E. 2. m. 2.

REX Theſaurario & Baronibus ſuis de Scaccario, ſalutem.

Sciatis quòd cum, celebris memoriæ, Dominus Edwardus, quondam Rex Angliæ, Pater noſter, omnia bona & Catalla, quæ fuerunt Johannis, quondam Ducis Britanniæ & Comitis Richemundiæ in Angliâ, die quo obiit, pro debitis, in quibus idem Dux die obitûs ſui præfato Patri noſtro tenebatur, capi feciſſet in manum noſtram, eademque bona & Catalla, per præceptum ejuſdem Patris noſtri, liberata fuiſſent, ut intelleximus, dilecto Conſanguineo & fideli noſtro, Johanni de Britannia Comiti Rychemundiæ, per Vicecomites ejuſdem Patris noſtri, Lincolniæ & Norffolciæ juxta rationabile pretium eorundem, quæ ſic in manu ſua exiſtunt;

A.D. 1308.

Nos, volentes eidem Johanni gratiam in hac parte facere ſpecialem, conceſſimus ei omnia bona & Catalla prædicta, ita videlicet quod de bonis & catallis illis levet, & habeat uſque ad ſummam debitoroum prædictorum de dono noſtro, ſi ad tantam ſummam attingant: &, ſi valor ſive pretium bonorum illorum ſummam illam excedant, tunc id executoribus teſtamenti præfati Ducis liberetur, ad executionem Teſtamenti ſui inde faciendam:

Et ideo vobis mandamus, quod eundem Johannem omnia bona & catalla prædicta habere permittatis in formâ prædictâ.

Teſte meipſo apud Weſtm. 24. die Maii.

Per ipſum Regem.

De Magiſtro Militiæ Templi in Anglia liberando A. Patriarchæ Jeruſalem & Epiſcopo Dunelmenſi.

A.D. 1308. An. 1. E. 2.

Clauſ. 1. E. 2. m. 4.

REX Vicecomiti Kant. ſalutem.

Quia conceſſimus venerabili Patri A. Patriarchæ Jeruſalem, Epiſcopo Dunelmenſi, fratrem Willielmum de la More, Magiſtrum Militiæ Templi in Anglia, in Caſtro noſtro Cantuar. detentum, per manucaptionem ipſius Patriarchæ, ita quod eum habeat coram nobis ad voluntatem noſtram;

A.D. 1308.

Tibi præcipimus, quod prædictum fratrem Willielmum præfato Patriarchæ, vel illi, quem propter hoc ad te miſerit, per hujuſmodi manucaptionem ſuam, deliberes in formâ prædictâ.

Teſte Rege apud Weſtmonaſterium, 23. die Maii.

Per ipſum Regem.

De termino tractandi ſuper diſcordia cum Mercatoribus Hollandiæ prorogato.

A.D. 1308. An. 1. E. 2.

Clauſ. 1. E. 2. m. 4. dor.

REX Nobili viro, & Amico ſuo kariſſimo, Domino W. Hanoniæ, Hollandiæ, & Zelandiæ Comiti, ac Friſlandiæ Domino, ſalutem, cum ſinceræ dilectionis affectu.

Nuper, ad requiſitionem veſtram, Chriſtiano de Raphurſt, Militi veſtro, tunc ad nos veſtras literas deferenti, aſſignavimus diem pro vobis & hominibus veſtris, diem, videlicet, dominicum proximum ante Carniprivium ultimò tranſactum, coram nobis & Concilio noſtro,

A.D. 1308.

Ad tractandum de concordiâ inter homines & Mercatores noſtros Angliæ ex parte unâ, & homines & Mercatores veſtros ex alterâ, ſuper diverſis contentionibus, diſcordiis & controverſiis, dudum inter eos exortis, reformandâ; ac etiam emendis de dampnis & injuriis, hinc inde illatis, modo debito faciendis:

Et

A.D. 1308. Edw. 2.

Et vos, adveniente die illo, iteratò nos requiſiſtis, per literas veſtras, & per veſtrum Militem antedictum, ut vos & homines veſtros, ſuper eo quod nullus eorum ad dictum diem, ut præmittitur, aſſignatum, certo interveniente impedimento, ad noſtram venit præſentiam pro negotio memorato, haberi vellemus uſque ad diem alium, quo commodiùs ad nos pro negotio prædicto poſſent accedere, excuſatos:

Quamobrem, veſtris precibus annuentes, diem prædictum, uſque a die Paſchæ proximò præterito, in tres ſeptimanas ad veſtram prorogavimus intiam, ſub tali ſcilicet formâ:

Quod Waltero de Ken, Civi & Mercatori noſtro Civitatis noſtræ Lincoln. & ſociis; & Richardo Wake, Johanni Wype, & eorum Sociis Mercatoribus Regni noſtri; necnon Waltero Flemenk Civi & Mercatori noſtro Civitatis noſtræ Eborum, de dampnis & jacturis ipſis Civibus Mercatoribus per homines de poteſtate veſtra illatis (de quibus ſatis clarè & liquidè nobis & concilio noſtro conſtat, & quæ coram nobis in curia noſtra per præfatum Militem veſtrum fuerint recognita & conceſſa) interim ſatisfieret competenter:

Et quod ad diem prædictum aliquos de hominibus veſtris, ſuper diſcordiis, contentionibus, & controverſiis prædictis ſufficienter inſtructos, & bene informatos, cum plenâ & ſufficienti poteſtate tractandi de concordiâ, ut prædictum eſt, ſuper controverſiis, diſcordiis & contentionibus illis, ac Satisfactiones & emendas Mercatoribus Regni noſtri de bonis, ab eis ablatis, dampniſque & injuriis, ipſis per homines veſtros illatis, prout juſtum foret, faciendi; necnon Satisfactiones & emendas de dampnis & injuriis, quæ hominibus veſtris per homines noſtros illata fuiſſent, recipiendi, modis omnibus mitteretis; ita quod negotium prædictum non eſſet ulteriùs prorogatum, prout literæ noſtræ, tunc vobis per prædictum Militem veſtrum indè miſſæ, pleniùs continebant.

Set vos præfatis, Waltero le Ken, vel Richardo Wake, Johanni Wype, aut eorum Sociis, vel etiam Waltero le Flemyng, de dampnis & jacturis prædictis, quæ ſatis clarè, ut præmittitur, eſſe noſcuntur, juxta formam Prorogationis prædictæ, ut ex querela ipſorum accepimus, ſatisfieri non feciſtis; de quo pluriminum admiramur.

Et licet ad nos uſque Weſtmonaſterium, citò poſt tres ſeptimanas prædictas, præfatum Militem veſtrum, & quoſdam alios Burgenſes veſtros tranſmiſeritis pro negotio memorato, juxta prædictarum noſtrarum continentiam literarum: & ipſis, coram nobis in curia noſtra conſtitutis, plenam & celerem juſtitiam, ac competentes & rationabiles emendas de dampnis & injuriis, ſi quæ per homines noſtros illata fuiſſe appareret, optulerimus nos facturos, dum tamen ipſi de dictis dampnis, claris & recognitis, priùs ſatisfacerent ut deberent.

Ipſi tamen de dampnis prædictis in aliquo ſatisfacere, ſeu de concordia ſuper diſcordiis, contentionibus, & controverſiis prædictis, reformandâ tractatum vel colloquium nobiſcum, vel cum illis de Concilio noſtro habere non curârunt, a noſtra Curia taliter recedendo, in noſtri contemptum, & Mercatorum noſtrorum prædictorum diſpendium manifeſtum.

Veſtram igitur Amicitiam affectuosè requirimus & rogamus, quatenus præfatis, Waltero, Richardo, Johanni, Waltero, & eorum ſociis de dampnis & jacturis ſuis prædictis ſine ulterioris dilationis diffugio, ſatisfieri faciatis, ita quod in vanum non laborent ulteriùs ex hac causâ; & aliis mercatoribus de Regno noſtro, qui oſtendere ſe poterunt per homines de poteſtate veſtra dampna & injurias recepiſſe, ſuper dampnis & injuriis illis exhibere velitis celeris juſtitiæ complementum; nos enim parati ſumus & erimus hominibus & Mercatoribus veſtris, de hominibus noſtris conqueri volentibus, plenam & celerem juſtitiam exhibere, quod hominibus & Mercatoribus noſtris, ſi placeat, faciatis.

Aliter autem oportebit nos pro Mercatoribus noſtris, quibus in ſuis juſtis petitionibus deeſſe non poſſumus, de alio remedio providere:

Et quid ſuper præmiſſis duxeritis faciendum, nobis reſcribere velitis per præſentium portitorem.

Dat. apud Weſtmonaſterium, 24. die Maii.

Pro

Pro Johanne de Leek Commendatoria.

A.D. 1308. An. 1. E. 2. Rom. 1. E. 2. m. 1.

PAPÆ Rex devota Pedum oſcula beatorum.

Licet, per frequentem noſtrarum litterarum miſſionem, quas veſtræ Clementiæ pro Clericis noſtris aliiſque benivolis porrigimus, ſæpè & ſæpiùs vos vexemus, de veſtræ tamen affluentiâ bonitatis quàm plurimùm confidentes, in hiis, quæ nos & noſtros concernunt, & quæ de veſtræ pendent plenitudine poteſtatis, ad vos, tanquam ad ſingulare refugium, filiali ſumptâ fiduciâ, recurrimus & medelam.

Attendentes itaque vitæ meritum, morúmque honeſtatem, quibus dilectus nobis, Johannes de Leek, Elemoſinarius noſter, eſſe dinoſcitur inſignitus: necnon labores multiplices, quos, a noſtræ primævæ ætatis exordio, in noſtris ſubiit obſequiis, dignè credimus agere, ſi vota ipſius votivis præveniamus affectibus, operámque ſtudioſam impendamus ut ſui commodi & honoris incrementum ſedulò procuremus.

Quocircà Sanctitati veſtræ devotiſſimè ſupplicamus, quatinus eidem Clerico noſtro, de veſtrâ liberali munificentiâ, diſpenſationis gratiam, juxta formam petitionis ſuæ, quam dilecto & fideli noſtro, Amaneno de Lebreto commiſimus, veſtræ Paternitati porrigendam, & effectualiter proſequendam, veſtra dignetur concedere Paternitas reverenda.

Profectò, Pater Sancte, hujus requiſitionis exauditio grata nobis erit admodùm & accepta, ſi, noſtri conſideratione, ſuorumque intuitu meritorum, idem Clericus ſpei ſuæ in hac parte fructum aſſequi valeat peroptatum.

Ad regimen Eccleſiæ ſuæ Sanctæ Sanctitatem veſtram conſervet Altiſſimus per tempora proſpera & longæva.

Dat. apud Weſtmonaſterium, 25. die Maii, anno Domini 1308.

Pro A. Patriarcha Jeruſalem & Epiſcopo Dunelmenſi.

A.D. 1308. An. 1. E. 2. Pat. 1. E. 2. p. 2. m. 8.

REX omnibus, ad quos, &c. ſalutem.

Sciatis quòd, cùm nuper reddiderimus venerabili Patri Antonio Patriarchæ Jeruſalem & Epiſcopo Dunelmenſi libertatem Eccleſiæ ſuæ Dunelmenſis (dudum quibuſdam de cauſis per Conſiderationem Curiæ, celebris memoriæ, Domini Edwardi, quondam Regis Angliæ, Patris noſtri, in manum ejuſdem Patris noſtri captam,) habendam ſibi & Succeſſoribus ſuis, Epiſcopis Dunelmenſibus, & Eccleſiæ ſuæ Dunelmenſi imperpetuum; ſalvis nobis & hæredibus noſtris cognitionibus & correctionibus diverſorum Placitorum & querelarum, & aliorum, tàm ſtatum noſtrum, quàm aliorum tangentium;

Nos, volentes eidem Patriarchæ & Epiſcopo gratiam uberiorum facere in hac parte, volumus, & concedimus quòd ipſe libertatem prædictam habeat & teneat ſibi & Succeſſoribus ſuis, Epiſcopis Dunelmenſibus, & Eccleſiæ ſuæ prædictæ, adeo integrè ſicut eam habuit & tenuit ante Captionem ſupradictam; ſalvâ tamen nobis cognitione placiti inter Radulphum filium Willielmi & Galfridum de Hertelpol, coram nobis in Curia noſtra inchoati; hiis etiam, quæ nos tangunt, ſeu tangere poterunt, ſimiliter nobis ſalvis.

In cujus, &c.

Teſte Rege apud Wyndeſ. 27. die Maii.

Per Breve de privato Sigillo.

De conceſſionibus dicto Patriarchæ.

A.D. 1308. An. 1. E. 2. Pat. 1. E. 2. p. 2. m. 8.

REX omnibus ad quos, &c. ſalutem.

Sciatis quòd,

Cùm, celebris Memoriæ, Dominus Edwardus, quondam Rex Angliæ, Pater noſter, in Curiâ ſuâ coram ipſo, per conſiderationem ejuſdem Curiæ, nuper recuperavit ſeiſinam ſuam de Manerio de Werk in Tyndale, cum pertinentiis, verſus venerabilem Patrem Antonium Patriarcham Jeruſalem & Epiſcopum Dunelmenſem,

Volentes eidem Patriarchæ & Epiſcopo, pro grato & laudabili ſervitio, quod tàm dicto Patri noſtro, quàm nobis impendit, gratiam in hac parte facere ſpecialem, A.D. 1308. Edv. 2. Conceſſimus ei Manerium prædictum, cum pertinentiis, habendum & tenendum eidem Patriarchæ & Epiſcopo, ad totam Vitam ſuam, de nobis & hæredibus noſtris per ſervitia inde debita & conſueta.

In cujus, &c.

Teſte Rege apud Wynd. 27. die Maii.

Per Breve de privato Sigillo.

A.D. 1308. Edv. 2.

Et mandatum eſt Roberto de Barton Cuſtodi Manerii prædicti, quod eidem Patriarchæ & Epiſcopo Manerium illud cum pertinentiis liberet, habendum in formâ prædictâ.

Teſte ut ſupra.

Procuratorium pro Rege & Regina.

A.D. 1308. An. 1. E. 2. Pat. 1. E. 2. p. 2. m. 5.

Edward, par la grace de Dieu, Roi d' Angleterre, Seigneur d'Irland, & Ducs d'Aquitaigne, & Count de Pountif & de Monſtroill, a touz ceus, qui ceſtes preſentes lettres verront ou orront, Saluz.

Nous vous feſoms aſauer que nous eſtabliſſoms, e avoms eſtabli noſtre chere & feal Monſire Johan de Lamleye Chevaler, e noſtre chere Clerk Nichole de Gayton, nos Procureurs, & nos Attornetz en noſtre dit Counte de Pountif & Monſtroill oue les appurtenantz.

Donantz a eus, & a un de eus, plein poer e eſpecial maundement, en noſtre noun, de Enquerre, de demaunder, e de defender les cauſes, lez reſons, e les droitures appurtenantz a noſtre Counte avantdit, par devaunt touz Juges, e encontre totes perſones, de appeler, e appeaux en noſtre noun fetz de purſiure; de comprometire, de pacifier, d'aſſentir, è de totes autres choſes fere, que par verreis è leaus Procureurs è Attornez puiſſent eſtre fetz.

A.D. 1308.

E q'il puiſſent enſemblement mettre en lour noun autres, ou autre Procureurs, ou Procureur qant meſtier ſerra, qi autieu poer aient que li ditz Johan & Nichole es choſes deſuſdites.

E qeconque choſe les avanditz Johan & Nichole, ou un, Procureurs, ou Procureur, par eus eſtably, ou eſtable, averont dit, fet, ou procure en les choſes avantnomez, nous avoms, è averoms ferme eſtable.

En teſtmoignance de queu choſe nous avoms fet fere ceſtes nos lettres overtes.

Don a Langeleie, le primer Jour de Juyn, l'An de noſtre Regne primer.

Pro Archiepiſcopo Ardmachano in Hibernia ſuper Bajulatione Crucis.

A.D. 1308. An. 1. E. 2. Pat. 1. E. 2. p. 2. m. 6.

Rex dilecto & fideli ſuo Juſticiario ſuo Hiberniæ, ſalutem.

Supplicavit nobis venerabilis Pater Walterus, Archiepiſcopus Ardmachanus Hiberniæ Primas, quòd,

Cùm inter Prædeceſſores ſuos, Archiepiſcopos loci prædicti, Hiberniæ Primates, ex parte unâ, & Caſſelenſem & Dublinenſem Archiepiſcopos, qui pro tempore fuerint, ex alterâ, ſuper Bajulatione Crucis ipſorum Primatum, infra prædictorum, Caſſalenſis & Dublinenſis, Archiepiſcoporum Provincias, Contentio extiterit ab antiquo:

Ac Juſticiarii & alii Miniſtri Progenitorum noſtrorum, quondam Regum Angliæ, Prædeceſſores ſuos prædictos, in ſingulis Summonitionibus Excercituum, Convocationum, ac quorumdam Placitorum, ipſos contingentium, apud Dublin & alibi, infra Caſſelenſem & Dublinenſem Archiepiſcopatus, fecerint perſonaliter evocari, quouſque iidem Prædeceſſores ſibi, ſuper hoc, a Progenitoribus prædictis, de Attornatis ſuis, per ſuas Patentes Litteras conſtitutis, loco ipſorum, ad omnia præmiſſa & ſingula admittendis, gratiam impetrârunt,

A.D. 1308.

Conſimilem gratiam concedere velimus eidem;

Nos igitur, perpendentes quod, ex perſonali adventu prædicti Archiepiſcopi ad Summonitiones & evocationes hujuſmodi, cum bajulatione Crucis ſuæ, grave dampnum & periculum non modicum poſſent de facili provenire, niſi ſuper hoc remedium apponamus; volenteſque eidem Archiepiſcopo ſubvenire, quatenus cum Juſtitia poterimus, in hac parte,

Vobis mandamus quod Attornatos, quos idem Archiepiſcopus, loco ſuo, per Litteras ſuas patentes ſufficienter duxerit faciendos, ad præmiſſa & omnia

alia,

A.D. 1308. Edv. 2. alia, Perſonam ipſius Archiepiſcopi tangentia, ubi ipſe propter impedimentum prædictum perſonaliter venire non poteſt, coram vobis admittatis, & coram aliis Juſticiariis noſtris partium prædictarum, tàm de Banco noſtro Dublinenſi, quàm itinerantibus, cæteriſque Miniſtris noſtris, ibidem admitti faciatis, quamdiu nobis placuerit, de noſtra gratiâ ſpeciali.

Teſte Rege apud Langelye, 5. die Junii. Et fuerint Patentes.

De Negotio inter Arthurum Britanniæ Ducem & Johannem Germanum ejus ordinando.

A.D. 1308. An. 1. E. 2. Clauſ. 1. E. 2. m. 2. d.

REX Nobili viro Domino Arthuro, Duci Britanniæ, Conſanguineo ſuo Cariſſimo, ſalutem & ſinceræ dilectionis affectum.

Deſiderantes ex corde ut negotium, vos & dilectum Conſanguineum, & fidelem noſtrum Johannem de Britanniâ, Germanum veſtrum, hinc inde tangens, ad honorem noſtrum & utriuſque veſtrûm commodum ordinetur & etiam compleatur,

Amicitiam veſtram affectuoſe requirimus & rogamus, quatenus Mauritium de Credomio, noſtrum & veſtrum Conſanguineum, pro vobis, & nomine veſtro ad nos in Angliam tranſmittatis, ad tractandum nobiſcum & cum Concilio noſtro ſuper negotio memorato, & ad illud, ſicut ad honorem Dei & noſtrum, veſtrúmque, & dicti Fratris veſtri commodum fore videbitur, ordinandum.

Dat. apud Langele, 5. die Junii.

De ſolutione decem Mille Marcarum, A Comiti Sabaudiæ conceſſarum.

A.D. 1308. An. 1. E. 2. Liber. 1. E. 1. m. 2.

REX Baronibus ſuis de Scaccario, ſalutem.

Allocate Nicholao Fermband, & Roberto de Harwedon, nuper Cuſtodibus Epiſcopatûs Wynton. vacantis & in manu Domini Edwardi, quondam Regis Angliæ, Patris noſtri, exiſtentis, in compoto ſuo, ad Scaccarium prædictum, mille & ſexcentas Marcas, quas per præceptum ejuſdem Patris noſtri, diverſis vicibus, liberavit Magiſtro Bernardo de Mercato, Attornato dilecti Conſanguinei & fidelis noſtri, Amadei Comitis Sabaudiæ, in partem ſolutionis illarum decem Millium Marcarum, quas idem Pater noſter eidem Comiti conceſſerat pro grato & laudabili ſervitio ſuo, prædicto Patri noſtro impenſo, niſi prius, &c.

Et recipiatis ab eis brevia dicti Patris noſtri de præcepto, per quæ præmiſſa fecerunt; nec non & Literas Patentes præfati Magiſtri Bernardi, receptionem dictæ pecuniæ ſummæ teſtificantes.

Teſte Rege apud Redyng, decimo ſexto die Junii.

Pro Petro Gavaſton & Margareta Uxore ejus nepte Regis Conceſſiones.

A.D. 1308. An. 1. E. 2. Cart. 1. E. 2. n. 7.

REX Archiepiſcopis, &c. ſalutem.

Sciatis nos, pro grato & laudabili ſervitio, quod dilectus & fidelis noſter Petrus de Gavaſton nobis hactenus impendit, dediſſe & conceſſiſſe præfato Petro, & Margaretæ Uxori ejus, nepti noſtræ kariſſimæ, Manerium de Bruſtwyk, cum membris & aliis pertinentiis ſuis:

Caſtrum & Manerium de Skipton in Craven, cum membris & aliis pertinentiis ſuis, in Comitatu Ebor.

Caſtrum & Honorem de alto Pecco, cum membris & aliis pertinentiis ſuis, in Comitatu Derb.

Caſtrum, Manerium & Honorem de Cokermue, cum pertinentiis ſuis, in Comitatu Cumb.

Maneria de Torpel & de Upton, cum pertinentiis ſuis, in Comitatu Northampt.

Caſtrum de Caresbrok, & omnes alias Terras & Tenementa noſtra, cum ſuis

A.D. 1308. Edv. 2.

ſuis pertinentiis, in Inſula Vecta, in Comitatu Suthampt. & omnes alias terras & tenementa noſtra cum pertin. ſuis in Inſula Vecta in Com. Sutht.

Quæ fuerunt Iſabellæ de Fortibus, quondam Comitiſſæ Albemarl, & quæ ſunt in manu noſtrâ,

HABENDA ET TENENDA præfatis, Petro & Margaretæ, & Hæredibus de Corporibus ipſorum Petri & Margaretæ exeuntibus, de nobis & Hæredibus noſtris, cum feodis Militum, Advocationibus Eccleſiarum, liberis Chaceis, Warennis, Libertatibus, & omnibus aliis, ad prædicta Maneria, Membra, Caſtra, Honores, Terras, & Tenementa qualitercunque ſpectantibus, per ſervitia inde, antequam ad manum Domini E. quondam Regis Angliæ, Patris noſtri, vel noſtras devenerunt, debita & conſueta, IMPERPETUUM, in valorem trium Millium Marcarum annuarum,

Ita videlicet quod, ſi annuus valor prædictorum Caſtrorum, Maneriorum, Membrorum, Honorum, Terrarum, & Tenementorum, cum pertinentiis ſuis, prædictam ſummam trium Millium Marcarum annuarum excedat, per rationabilem extentam inde faciendam, tunc id, quod ſuperfuerit, remaneat nobis & hæredibus noſtris: Et, ſi fortaſſis ad dictam ſummam non attingat, tunc id, quod inde defuerit, faciemus eiſdem Petro & Margaretæ, in aliis Terris noſtris, locis competentibus, aſſignari:

Ita etiam quod, ſi prædicti, Petrus & Margareta, obierint ſine hærede, de corporibus ipſorum exeunte, tunc prædicta Maneria, Membra, Caſtra, Honores, Terræ & Tenementa, cum omnibus pertinentiis ſuis, ſtatim poſt mortem prædictorum, Petri & Margaretæ, ad nos & hæredes noſtros integrè revertantur.

Quare volumus & firmiter præcipimus, pro nobis & hæredibus noſtris, quod prædicti, Petrus & Margareta, habeant & teneant ſibi & hæredibus ſuis, de corporibus ipſorum exeuntibus, de nobis & hæredibus noſtris omnia prædicta Maneria, Membra, Caſtra, Honores, Terras & Tenementa, cum feodis Militum, advocationibus Eccleſiarum, & aliis pertinentiis ſuis quibuſcunque, per ſervitia prædicta, IMPERPETUUM, in valorem trium millium Marcarum annuarum;

Ita, viz. quod, ſi annuus valor prædictorum Caſtrorum, Maneriorum, Membrorum, Honorum, Terrarum, & Tenementorum, cum pertinentiis ſuis, prædictam ſummam trium Millium Marcarum annuarum excedat, per rationabilem extentam inde faciendam, tunc id, quod ſuperfuerit, remaneat nobis & hæredibus noſtris: Et, ſi fortaſſis ad dictam non attingat, tunc id, quod inde defuerit, faciemus eiſdem, Petro & Margaretæ, in aliis Terris noſtris, locis competentibus, aſſignari:

Ita etiam quod, ſi iidem, Petrus & Margareta, obierint ſine hærede, de corporibus ipſorum exeunte, tunc, poſt mortem eorundem Petri & Margaretæ, prædicta Maneria, Membra, Caſtra, Honores, Terræ & Tenementa, cum feodis Militum, advocationibus Eccleſiarum, & aliis pertinentiis prædictis, ad nos & hæredes noſtros integrè revertantur, ſicut prædictum eſt.

Hiis Teſtibus,

Venerabili Patre J. Citeſtr. Epiſcopo, Cancellario noſtro,
Gilberto de Clare Comite Glouceſtr. & Hertford,
Johanne de Britannia Comite Richem.
Hug. le Deſpenſer,
Johanne de Sancto Johanne,
Roberto de Tony,
Johanne de Cromwell,
Roberto Filio Pagani, Seneſcallo Hoſpitii noſtri,
Willielmo Inge & aliis.

Dat. per manum noſtram apud Langele, 7. die Junii.

Duplicat.

ET Mandatum eſt Miloni de Stapelton, quod prædictum Manerium de Bruſtwyk, cum membris & aliis pertinentiis ſuis, prædictis Petro & Margaretæ liberet, habendum & tenendum in formâ prædictâ.

Teſte ut ſupra, & fuerunt Patentes.

Eodem modo mandatum eſt ſubſcriptis; videlicet,

Johanni de Mauleverer, quod prædicta, Caſtrum, Manerium, & Honorem de Cokermue liberet, &c.
Clementi de la Ford, quod prædicta Caſtrum & Honorem de alto Pecco cum Membris & aliis pertinentiis ſuis, liberet, &c.
Abbati de Burgo, quod prædicta Maneria de Torpel & Upton, cum pertinentiis, liberet, &c.
Nicholao de Boſco, quod prædicta Terras & Tenementa, cum pertinentiis, in Inſula Vecta, liberet, &c.

A.D. 1308. Edv. 2. Ibidem.

REX dilecto & fideli ſuo Henrico de Lacy Comiti Lincoln. ſalutem.

Quia volumus quod Caſtrum noſtrum & Manerium de Skipton in Craven, cum Membris, quæ tenetis in cuſtodiâ ex commiſſione noſtrâ, dilecto & fideli noſtro Gerardo Salvayn Eſcaetori noſtro ultra Trentam liberentur, cuſtodienda prout ſibi ex parte noſtra plenius eſt injunctum; vobis mandamus quod eidem Gerardo prædicta, Caſtrum, Manerium & Membra, cum pertinentiis, Armaturis, victualibus, & omnibus aliis rebus noſtris, in dicto Caſtro exiſtentibus, per Chirographum inter vos & ipſum inde conficiendum liberetis cuſtodienda in forma prædicta.

In cujus, &c.

Teſte Rege apud Langele, 7. die Junii.

ET mandatum eſt præfato Gerardo quod prædicta, Caſtrum, Manerium, & Membra, cum pertinentiis ſuis, cum ea à præfato Comite ſic receperit, præfatis Petro & Margaretæ liberet, habenda & tenenda in formâ prædictâ.

Teſte Rege, ut ſupra, & fuerunt Clauſ.

A.D. 1308. Edv. 2.

ET mandatum eſt Militibus, liberis hominibus, & omnibus aliis, Tenentibus de prædictis Caſtris, Maneriis, Membris, Honoribus, Terris, & Tenementis, quod præfatis, Petro & Margaretæ, de fidelitatibus & aliis ſervitiis ſuis, ratione eorumdem Caſtrorum, Maneriorum, Membrorum, Honorum, Terrarum, & Tenementorum, debitis, ſint intendentes & reſpondentes ſicut prædictum eſt.

In cujus, &c.

Teſte Rege, ut ſuprà.

ET mandatum eſt Roberto le Sauſer, Cuſtodi Foreſtæ de Parkhurſt, in Inſula Vecta, quod de firmâ, quam pro Foreſtar. prædicta, virtute conceſſionis per Dominum Edwardum, quondam Regem Angliæ, Patrem Regis, ſibi inde factæ, ad terminum vitæ ſuæ habendam, Regi ſolvere tenetur, præfatis, Petro & Margaretæ, de cætero ſit intendens & reſpondens; vult enim ipſum inde de cætero exonerari.

Teſte Rege, ut ſupra.

Pro Johanne Ruſſel, de donationibus in Aquitania ſibi factis.

A.D. 1308. An. 1. E. 2. Vaſc. 1. E. 2. m. 20.

REX omnibus, ad quos, &c. ſalutem.

Sciatis quod, pro grato & laudabili ſervitio, quod dilectus & fidelis noſter, Johannes Ruſſell Miles, claræ memoriæ, Domino Edwardo, quondam Regi Angliæ, genitori noſtro, & nobis impendit,

Conceſſimus eidem Johanni, pro nobis & hæredibus noſtris, quod ipſe & hæredes ſui IMPERPETUUM, habeant juſtitiam vel juriſdictionem, altam & baſſam, in Parochiis de Illatz, Laſſatz, Gilontz, Cuſten, Bracks, Sancto Michaele de Ripa frigida in Dioc. Burdeg. cum omnibus juribus & libertatibus, ad juſtitiam ſeu juriſdictionem hujuſmodi pertinentibus, ac cum emolumentis & proficuis quibuſcumque inde provenientibus; & eam teneant de nobis & hæredibus noſtris per ſervitia & deveria indè debita & conſueta.

A.D. 1308.

Dum tamen juſtitia, ſeu juriſdictio illa, cum emolumentis & proficuis ſuis, valorem Centum librarum Chipotenſ. per annum non excedant.

Et, ſi valorem illum, per legalem extentam ſeu æſtimationem, inde faciendam, excedant, tunc præſentes litteræ noſtræ nullius roboris optineant firmitatem, hæcque conceſſio noſtra pro nullâ penitùs habeatur.

In cujus, &c.

Dat. apud Langele, 8. die Junii.

Per ipſum Regem.

Regi Franciæ, quod interponat partes ſuas ad ſedandas diſcordias circa Petrum de Gavaſton ortas.

A.D. 1308. An. 1. E. 2. Rom. 1. E. 2. m. 11. dor. in Cedula.

EXcellentiſſimo Principi, Domino ac Patri kariſſimo, Domino Philippo, Dei gratiâ Regi Franciæ Illuſtriſſimo, Edwardus, ejuſdem gratiâ, Rex Angliæ, &c. ſalutem & ad vota ſucceſſus proſperos ac felices.

A.D. 1308.

Naturalis rationis inſtinctus, necnon firma ſpes nobis ſuggerit, & indubitata credulitas repromittit, ut, ſi

A.D. 1308. Edv. 2.

nobis occurrant proſpera, ea Paternitati veſtræ intimare curemus, ut intimatione proſperitatis paternus animus ad lætitiæ munus aſſurgat; eo, ſi adverſantia inſurgerent, idem cupimus, ut turbatio Filii per paternam curam & ſollicitudinem ſuccurratur.

Sanè, poſt Regni & terrarum noſtrorum gubernacula, per nos, Deo volente, ſuſcepta, conſideratis multæ probitatis virtutibus, quas ab olim in Nobili viro Petro de Gavaſton, Comite Cornubiæ, vigere percepimus, Comitatum ipſum de voluntate, Conſilio, & conſenſu, & ad procurationem Comitum, Baronum, & Procerum Regni prædicti, ſibi abſenti & ignoranti, gratioſe duximus concedendum.

Sed demum iidem Comites, Barones ac Proceres, hujuſmodi voluntatem, Conſilium, & conſenſum in contrarium immutantes, ac ipſi, & quidam Regni & terrarum ipſorum Incolæ, contra nos graviter inſurgentes, nobis infeſtos multipliciter & moleſtos ſe reddere non verentur; ex quo ſcandala & pericula graviora ſuboriri poſſe in Regno & terris eiſdem veriſimiliter formidantur.

Cùm itaque de Paternitate veſtra, ut in hiis & aliis nobis occurrere valeat, ſpecialiter confidamus, Paternitati prædictæ reverentiâ Filiali eo affectuoſius, quo poſſumus, ſupplicamus, quatinus zelum paternæ affectionis ad nos, & Regnum prædictum, & Terras celeriter dirigentes, hujuſmodi occurrere dignemini ſcandalis, & periculis obviare, & vias & modos exquirere, quibus ſuper hiis provideri poſſit de remedio ſalutari;

A.D. 1308. Edv. 2.

Aliquam, vel aliquas perſonas de veſtris, pacem & tranquilitatem noſtram & ejuſdem Regni appetentes, ad Regnum deſtinando prædictum:

Super hiis enim, ſi placet, cum ſanctiſſimo Patre noſtro Domino C. Divinâ Providentiâ, ſummo Pontifice, colloquentes; & eidem, cui ſuper hoc ſcribimus, ſupplicantes ut ſibi ſuper præmiſſis placeat interponere partes ſuas, & aliquos viros providos, unà cum illis, quos vos pro prædictis ad Regnum noſtrum prædictum & Terras miſſuros credimus, mittere; qui, inſpecta qualitate negotii, præmiſſa valeant ſuæ prudentiæ virtute ſedare, & ad ſtatum reducere pacificum & tranquillum:

Ita quod nos, dictaque Regnum & Terræ, per veſtræ Paternæ ſollicitudinis ſalubria ſtudia, ſcandalis & periculis repreſſis eiſdem, in pacis & tranquilitatis dulcedine quieſcamus.

Dat. apud Wyndeſor. 16. die Junii, Anno Regni noſtri primo.

Ad Papam ſuper Negotio antedicto.

A.D. 1308. An. 1. E. 2.

Rom. 1. E. 2. m. 11. dor. in Cedula.

Sanctiſſimo in Chriſto Patri, Domino C. Divinâ Providentiâ Sacroſanctæ Romanæ ac Univerſalis Eccleſiæ ſummo Pontifici, Edwardus, ejuſdem gratiâ, Rex Angliæ, Dominus Hiberniæ, & Dux Aquitaniæ, cum omni reverentiâ & honore, devota Pedum oſcula Beatorum.

Sacroſancta Romana Eccleſia, ex affluentis benignitatis affectu, velud Mater provida, & Gubernatrix avida Filiorum, ad Regnum, & Terras, ac Progenitores noſtros, & Regni ac Terrarum Incolas eorumdem, ſicut ad Filios prædilectos, ſemper direxit maternæ conſiderationis intuitum, ſemper ipſos oculo ferventis dilectionis inſpexit, & extirpans vitia, & virtutes inſerens, in eiſdem præciſit diſcordias, ſummovit ſcandala & diſſenſiones ab illis, ſemper pacis ibidem ſeminavit Conſilia, ſemperque, ut ipſa, Regnum & Terræ, felici exaltatione concreſcerent, deſiderabiliter concupivit.

Voſque, qui eidem Eccleſiæ, diſponente Domino, præſidetis, claræ memoriæ, Dominum Edwardum, genitorem noſtrum, & nos, quamvis immeritos, paternæ dilectionis vinculo aſtringentes, deſideria veſtra convertiſtis & ſtudia per effectum, ac indefeſſos labores & ſollicitudines ſubiiſtis, ut Regnum & Terra prædicta pacis dulcedine potirentur, & extirpatis radicitus guerrarum turbinibus ab eiſdem, ejuſdem genitoris, ac noſtri, & eorumdem Regni & terrarum ſtatus perſiſteret quietis aſſiduæ felicitate jocundus, circumſpectionis Apoſtolicæ ſtudium efficaciter impendiſtis.

A.D. 1308.

Propter quod firma nobis ſpes ſuggerit, & indubitata credulitas repromittit, quod vos, perſonam noſtram gerentes in Paternæ viſceribus caritatis, noſtra & ipſorum Regni & terrarum turbatio, ſi qua, quod abſit, contingeret, affectibus veſtræ Beatitudinis diſpliceret.

Sanè, poſt Regni & terrarum prædictorum Gubernacula, per nos, Deo volente, ſuſcepta, conſideratis multæ probitatis vitutibus, quas ab olim in

A.D. 1308. Edw. 2. Nobili viro Petro de Gavaſton, Comite Cornubiæ, vigere percepimus, Comitatum ipſum, de voluntate, conſilio & conſenſu, & ad procurationem Comitum, Baronum, & procerum Regni prædicti, ſibi, abſenti & ignoranti, gratiosè duximus concedendum.

Set demum iidem Comites, Barones, ac Proceres, hujuſmodi voluntatem, Conſilium & Conſenſum in contrarium immutantes, ac ipſi, & quidam Regni & Terrarum ipſorum incolæ, contra nos graviter inſurgentes, nobis infeſtos multipliciter & moleſtos ſe reddere non verentur; ex quo gravia ſcandala, & pericula graviora ſuboriri poſſe in Regno, & Terris eiſdem, veriſimiliter formidantur.

Cum itaque vos, locum illius Tenentes in Terris, qui pacem in eis pro gratiſſimo dono reliquit, ad pacem cunctorum, ſicut Pater Univerſalis & Paſtor, prout effectus præcedentium operum manifeſtat, votis ardentibus aſpiretis,

Sanctitati veſtræ reverentiâ filiali eo affectuoſiùs, quo poſſumus, ſupplicamus, quatinus zelum ſolitæ caritatis ad nos, & Regnum prædictum, & Terras, de Apoſtolicæ benignitatis Clementiâ dirigentes, hujuſmodi occurrere dignemini ſcandalis, & periculis obviare, & vias & modos exquirere, quibus ſuper hiis provideri poſſit de remedio ſalutari: A.D. 1308. Edv. 2.

Aliquam, vel aliquas perſonas de veſtris, pacem & tranquilitatem noſtram & ejuſdem Regni appetentes, ad Regnum deſtinando prædictum; qui inſpectâ qualitate negotii, præmiſſa valeant ſuæ providentiæ virtute ſedare, & ad ſtatum reducere pacificum & tranquillum; vel aliàs providendo, prout Sanctitati veſtræ videbitur expedire.

Ita quod nos, dictaque Regnum & Terræ, per Apoſtolicæ ſollicitudinis ſalubria ſtudia, ſcandalis & periculis repreſſis eiſdem, in pacis & tranquilitatis dulcedine quieſcamus, & noſtræ devotionis & fidei ſincera perfectio erga vos, & eandem Eccleſiam, ſemper ſuſcipiat incrementum.

Conſervet, &c.

Dat. apud Wyndeſor. 16. die Junii, Anno Regni noſtri primo.

Ad Papam de ſententia Excommunicationis, contra Petrum de Gaveſton prolata, revocanda.

A.D. 1308. An. 1. E. 2. Rom. 1. E. 2. m. 11. d. in Cedula. SAnctiſſimo in Chriſto Patri, Domino C. &c. Edwardus, &c. cum omni reverentiâ & honore, devota Pedum oſcula Beatorum.

Anget nos turbationis novæ macula, & cauſa recentis commotionis inducit contra venerabilem Patrem --- Archiepiſcopum Cantuar. cæteroſque Epiſcopos Regni noſtri Angliæ, ad Clementiam Apoſtolatus veſtri perferre querelam: Et quo proceſſus eorum, qui non deberent a timore Domini & viâ rectitudinis deviare, æquitatis vel juſtitiæ munimine fulciuntur, ad noticiam Apoſtolicæ deducere pietatis, ut ipſi, veſtro examine juſto librati, & in ſtatera æquitatis appenſi, Apoſtolicæ limâ correctionis in ſtatum debitum reducantur.

Nuper ſiquidem, poſt Gubernacula dicti Regni Angliæ per nos, Deo diſponente, ſuſcepta, virtutibus multiplicis probitatis, quibus Nobilem virum P. de Gavaſton, Comitem Cornubiæ, abolim inſignitum agnovimus, ſollicita meditatione diſcuſſis ei, abſenti & ignoranti, Comitatum Cornubiæ, ad hoc Comitum, Baronum ac Procerum dicti Regni accedente Conſilio & conſenſu, & ad procurationem eorumdem duximus de ſpeciali gratiâ concedendam. A.D. 1308.

Demùm verò præfati, Archiepiſcopus & Epiſcopi, in memoratum Comitem, non monitum, non citatum, non confeſſum, nec ſuper aliquâ fraude convictum, excommunicationis ſententiam, niſi, infra Craſtinum Sancti Johannis Baptiſtæ proximò futurum, dicti Regni Angliæ fines exiret, contra juſtitiam promulgârunt;

Quam idem Comes, conſiderans nequiter & injuſte prolatam, ab illa dinoſcitur ad Sedem Apoſtolicam appellâſſe.

Cùm itaque ſinguli, quos profeſſio Chriſtianæ Religionis includit, ex poteſtate vobis cælitùs attributâ, vos defenſores juſtitiæ recognoſcant, ac judicium & juſtitia præparatio Sedis Apoſtolicæ fore noſcantur, Beatitudinis veſtræ Clementiæ, devotione ac reverentiâ Filiali, eo affectuoſiùs, quo poſſumus, ſupplicamus, quatinus ſcandalis & periculis, quæ poſſent ex proceſſibus & ſententiâ hujuſmodi provenire, ſalubriter obviantes, proceſſus & ſententiam hujuſmodi dignemini revocare, vel ſaltem ſummariè de plano, ſine

ſtrepitu

A.D. 1308. Edv. 2.

ſtrepitu & figurâ judicii, exhiberi facere, ſuper hiis, celeris juſtitiæ complementum; & interim, ad cautelam, dictam Excommunicationis ſententiam relaxare.

Conſervet vos Altiſſimus, ad Regimen Eccleſiæ ſuæ ſanctæ, per tempora proſpera & longæva.

Dat. apud Wyndeſor. 16. die Junii, anno Regni noſtri primo.

Ad Cardinalium Cœtum de prædicta ſententia retractanda.

A.D. 1308. An. 1. E. 2.

Rom. 1. E. 2. m. 11. d. in Cedula.

SAcroſanctæ Romanæ Eccleſiæ cœtui Cardinalium Venerando Edwardus, &c. ſalutem.

Anget, &c. *ut ſupra mutatis mutandis*, venerandam veſtram prudentiam, quæ conſilio & auxilio oppreſſis contra juſtitiam conſuevit occurrere, & ut ſcandalis & periculis poſſit obviari prædictis, eo affectuoſiùs, quo poſſumus, requirimus & rogamus, quatinus cum prædicto Domino, Patre Summo, procurare velitis, & efficere cum eodem, ut ſententiam prædictam revocare dignetur, vel ſaltem ſummarie de plano, ſine ſtrepitu & figurâ judicii, exhiberi facere ſuper hiis, juſtitiæ complementum; & interim, ad cautelam, prædictam excommunicationis ſententiam relaxare; & aliàs ſupplicare eidem ut, ſuper contentis in quadam litterâ, per nos ſuæ ſanctitati directâ, placeat remedium apponere oportunum.

Dat. apud Windeſ. 16. die Junii, anno Regni noſtri primo.

Ad Ottonem de Grandiſono ſuper præfato negotio.

A.D. 1308. An. 1. E. 2.

Rom. 1. E. 2. m. 11. d. in Cedula.

REX dilecto & fideli ſuo Ottoni de Grandiſono, ſalutem.

Cum nos Dominum ſummum Pontificem, ut aliquem, pacis & tranquilitatis noſtræ & Regni noſtri zelatorem, ad ipſum Regnum deſtinet, ad ſedandum ſcandala, quæ ex eo, quod Comites, Barones & proceres dicti Regni ſe a nobis ſubtraxerunt, prout noſtis, ibidem poterunt evenire;

Necnon & ut idem Dominus Summus Pontifex quandam ſententiam excommunicationis, in perſonam dilecti & fidelis noſtri Petri de Gavaſton Comitis Cornubiæ, per prælatos Regni prædicti minus juſtè illatam, revocare; vel ſaltem, ſuper negotio illo, ſummariè de plano, ſine ſtrepitu & figura judicii, exhiberi facere celeris juſtitiæ complementum; & interim, ad cautelam, dictam ſententiam relaxare velit, rogemus per noſtras litteras ſpeciales,

Vos rogamus quatinus ut præmiſſa, juxta votum noſtrum & requiſitionem, optatum ſortiantur effectum, cum omni inſtantiâ, quâ poteritis, velitis erga dictum Dominum Summum Pontificem inſtare, & aliàs modis, quibus expedire videritis, interponere partes veſtras.

Teſte Rege apud Wyndeſ. 16. die Junii.

Eodem modo ſcribitur Amaneno de Lebreto.

Teſte ut ſupra.

Memorandum quod omnes litteræ ſupraſcriptæ lectæ fuerunt coram Domino Rege die & loco ſupradictis, & conſignatæ, ipſo Domino Rege præcipiente dictas litteras conſignari, in præſentiâ Dominorum, Johannis de Britannia Comitis Richemundiæ, Henrici de Percy, Hugonis le Deſpenſer, Willielmi de Melton, & Adæ de Oſgodby.

Pro Petro de Gavaſton Locumtenente Regis in Hibernia conſtituto.

A.D. 1308. An. 1. E. 2.

Pat. 1. E. 2. m. 3.

REX Archiepiſcopis, Epiſcopis, Abbatibus, Prioribus, Comitibus, Baronibus, Militibus: Capitali Juſticiario, Cancellario, Theſaurario: Vicecomitibus, Ballivis, Conſtabulariis, Miniſtris, & aliis fidelibus ſuis quibuſcumque, de terrâ Hiberniæ, ſalutem.

De fidelitate & circumſpectione dilecti & fidelis noſtri, Petri de Gavaſton, Comitis Cornubiæ, necnon & de grato ſervitio, quod idem Petrus nobis hactenus

A.D. 1308. Edv. 2.

ctenus fideliter impendit, plenarie confidentes:

Ipſum Petrum mittimus ad dictas partes Hiberniæ, & ipſum conſtituimus locum noſtrum tenentem in eiſdem, quamdiu nobis placuerit.

Et ideo vobis mandamus in fide, homagio, & dilectione, quibus nobis tenemini, firmiter injungentes, quod eidem Petro, dum locum noſtrum ibidem ſic tenuerit, tanquam nobis ipſis, ſitis obedientes, intendentes, & reſpondentes, ſicut prædictum eſt.

Damus inſuper præfato Petro, tenore præſentium, plenariam poteſtatem Juſticiarios, Vicecomites, Ballivos, & alios Miniſtros noſtros quoſcumque, in dictis partibus, cujuſcumque conditionis exiſtant, quotiens opus fuerit, amovendi: & alios, loco eorum, prout ad honorem & utilitatem noſtram expedire videbitur, conſtituendi; necnon & ordinandi & faciendi, nomine noſtro, de omnibus quæ in dictis partibus nos contingunt, prout faceremus ſi præſentes eſſemus.

In cujus, &c. quamdiu nobis placuerit duratur'.

Teſte Rege apud Redyng, 16. die Junii.

A.D. 1308. Edv. 2.

REX omnibus, ad quos, &c. ſalutem.

De fidelitate & circumſpectione dilecti & fidelis noſtri, Petri de Gavaſton, Comitis Cornubiæ, quem ad partes Hiberniæ mittimus, & locum noſtrum tenentem in eiſdem conſtituimus, quamdiu nobis placuerit, plenam fiduciam obtinentes,

Eidem Petro præſentandi ad Eccleſias, necnon & conferendi alia beneficia, nomine noſtro, ad noſtram præſentationem ſeu collationem in dictis partibus ſpectantia, cum ea vacare contigerit, dum in partibus illis locum noſtrum ſic tenuerit, vel donec aliter inde ordinaverimus, plenam, tenore præſentium, concedimus & committimus poteſtatem.

In cujus, &c. quamdiu nobis placuerit duratur'.

Teſte Rege aqud, Redyng, 16. die Junii.

Pro Bertrando del Gout Papæ Nepote.

A.D. 1308. A. 1. E. 2.

Pat. 1. E. 2. p. 2. m. 3.

REX omnibus, ad quos, &c. ſalutem.

Sciatis quod nos, ob amorem, quem erga ſanctiſſimum in Chriſto Patrem, Dominum Clementem ſummum Pontificem, gerimus: & etiam ob fervens deſiderium quod habemus faciendi ea, quæ ejus deſideriis noverimus fore grata: & ut ipſe in hiis, quæ penes Paternitatem ſuam habuerimus, expedire ſe præbeat impoſterum libentius gratioſum; necnon & pro grato ſervitio, quod à Nobili viro Bertrando del Gout Milite, Nepote ipſius Summi Pontificis, habere intendimus in futuro; volentes ipſum Bertrandum ex cauſis prædictis reſpicere munere gratioſo,

Dedimus & conceſſimus, pro nobis & hæredibus noſtris, eidem Bertrando Caſtrum & Villam de Blankeford in dicto Ducatu Aquitanniæ, cum ſuis juribus & pertinentiis univerſis, in valorem Mille & quingentarum libratarum terræ Chipoten. per annum,

HABENDUM ET TENENDUM eidem Bertrando, & hæredibus ſuis de corpore ſuo legitimè procreatis, de nobis & hæredibus noſtris, per ſervitia & deveria, inde debita & conſueta antequam Caſtrum & Villa illa ad manus, bonæ memoriæ, Domini Edwardi, nuper Regis Angliæ, Patris noſtri, devenerunt:

A.D. 1308.

Et quod idem Bertrandus teneatur procurare & promovere negotia noſtra, quæ & quando in Curiâ Romanâ habuerimus expedire; ita quod, ſi annuus valor dictorum Caſtri & Villæ, cum juribus & pertinentiis prædictis, dictam ſummam Mille & quingentarum libratarum terræ chipoten. per annum non attingat, tunc idem Bertrandus, & hæredes ſui, de corpore ſuo legitimè procreati, id, quod inde defuerit, percipiant & habeant annuatim de cuſtumâ noſtrâ Burdegal. per manus Conſtabularii ibidem qui pro tempore fuerit, quouſque ſibi alibi de terris, in dicto Ducatu, de eo quod ſic defuerit, duxerimus providendum.

In cujus, &c.

Dat. apud Redyng, 16. die Junii, anno Regni noſtri primo.

De cuſtodibus terræ Scotiæ conſtitutis.

A.D. 1308. An. 1. E. 2.
Pat. 1. E. 2. p. 2. m. 5.

REX omnibus, ad quos, &c. ſalutem.

Sciatis quòd conſtituimus dilectos & fideles noſtros, Robertum de Umfranville Comitem de Anegos, & Willielmum de Ros de Hanelak conjunctim, locum noſtrum tenentes in terrâ noſtrâ Scotiæ, & Cuſtodes noſtros ejuſdem terræ quamdiu nobis placuerit.

In cujus, &c.

Teſte Rege apud Stanlegh, 21. die Junii.

Et mandatum eſt Epiſcopis, Abbatibus, Prioribus, Comitibus, Baronibus, Militibus, Vicecomitibus, Miniſtris, & omnibus Ballivis & fidelibus ſuis, & toti Communitati, terræ Scotiæ, quod eiſdem Comiti & Willielmo, tanquam locum noſtrum tenentibus in eadem terrâ, & Cuſtodibus noſtris ejuſdem terræ, in omnibus, quæ ad cuſtodiam terræ illius pertinent, intendentes ſint & reſpondentes, ſicut prædictum eſt.

In cujus, &c.

Teſte, ut ſupra.

Ad Johannem Comyn, de Rebellione Roberti de Brus reprimenda.

A.D. 1308. An. 1. E. 2.
Clauſ. 1. E. 2. m. 2. d.

REX dilecto & fideli ſuo, Johanni Comyn, Comiti de Boghan, ſalutem.

Cum nuper vos rogaverimus quod, infra cuſtodiam, vobis in partibus Scotiæ ex parte noſtra commiſſam, moram faceretis uſque ad feſtum Sancti Petri ad vincula proximò futurum:

Ac jam ſummoneri fecerimus totum ſervitium noſtrum, ita quod ſit ad nos apud Karliolum in Octabis Aſſumptionis beatæ Mariæ virginis proximò futuræ, ad proficiſcendum exinde nobiſcum ad dictas partes Scotiæ, ad rebellionem Roberti de Brus & Complicum ſuorum, Inimicorum & Rebellium noſtrorum, ad noſtram & veſtram, ac aliorum fidelium noſtrorum utilitatem & honorem, cum Dei adjutorio, reprimendam;

Vos attente requirimus & rogamus quatenus, infra cuſtodiam prædictam, velitis uſque ad dictas Octabas moram facere, & circa negotia noſtra ibidem omne auxilium & conſilium oportuna, quæ poteritis, efficaciter & diligenter apponere, prout hactenus appoſuiſtis; unde grates vobis referimus ſpeciales.

Et hoc, ſicut nos, & honorem noſtrum & veſtrum, ac commodum diligitis, cum omni diligentiâ, quâ poteritis, faciatis; in præmiſſis taliter vos habentes, quod fidelitatis veſtræ conſtantiam & circumſpectionis induſtriam debeamus meritò commendare.

Volumus inſuper quod in cuſtodiâ illâ uſque ad dictas Octabas, pro rata temporis, a nobis percipiatis, prout in eadem hactenus percepiſtis.

Teſte Rege apud Stanlegh, 21. Junii.

Eodem modo ſcribitur Subſcriptis; videlicet,

Johanni de Moubray,
Alexandro de Abernythy,
Edmundo de Haſting,
Johanni filio Marmaduci,
Duncano de Ferendraght &
Gilberto Pecche.

Eodem modo ſcribitur ſubſcriptis, quos Rex nuper rogavit quod moram facerent in cuſtodiis, eis commiſſis in Scotiâ, uſque ad Octabas Sancti Johannis Baptiſtæ, proximo futuras; videlicet,

Ingelramo de Umframvill,
Johanni de Sancto Johanne,
Richardo Syward,
Roberto de Malo lacu,
Ebuloni de Montibus,
Petro de Lubaud &
Henrico Beaufiz.

De Elizabetha Uxore Roberti de Brus.

A.D. 1308.
Clauſ. 1. E. 2. m. 1.

REX Ballivo de Bruſtwyk, ſalutem.

Quia Ordinavimus quod Elizabet de Brus, Uxor Roberti de Brus, quondam Comitis de Carryk, quæ in Cuſtodiâ veſtrâ moratur, ducatur alibi moratura,

Vobis mandamus quod præfatum Elizabet, cum familia ſuâ, & herneſiis, ac rebus ſuis, liberetis dilecto Valletto noſtro Johanni de Bentelee, ducendam quo ei ex parte noſtrâ pleniùs eſt injunctum.

Teſte Rege apud Marl. 22. die Junii.

A.D. 1308.
Edv. 2.

De Salmonibus providendis ad opus Regis pro guerra Scotiæ.

A.D. 1308.
An. 1. E. 2.
Clauſ. 1. E. 2. m. 1.

REX dilecto Clerico ſuo, Euſtachio de Coteſbaſhe, Camerario ſuo Scotiæ, ſalutem.

Quia, pro conſervatione juris noſtri Regii, nec non & Rebellione Roberti de Brus, & Complicum ſuorum, inimicorum & Rebellium noſtrorum, cum Dei adjutorio, reprimendâ, unà cum Comitibus, Baronibus, Proceribus, & aliis fidelibus de Regno noſtro, ad partes Scotiæ in proximo, Deo dante, proponimus proficiſci, per quod, pro noſtrâ & dictorum fidelium noſtrorum ſuſtentatione, multa genera victualium oportet neceſſariò nos habere:

Vobis mandamus quod tria millia Salmonum, in partibus Scotiæ, de exitibus terræ illius, ſine dilatione, ad opus noſtrum provideri, & in doliis reponi, ac ſalvò & ſecurè cuſtodiri faciatis, uſque adventum noſtrum ad partes ſupradictas; & hoc, ſicut honorem noſtrum & veſtrum diligatis, nullo modo omittatis; & nos, vobis inde, ad Scaccarium noſtrum, debitam allocationem fieri faciemus.

Teſte Rege apud Marlebergh, 19. die Junii.

Pro Abbatiſſa Fontis Ebraudi, de elemoſyna conſtituta.

A.D. 1308.
An. 1. E. 2.
Liber. 2. E. 2. m. 6.

REX Theſaurario & Camerariis ſuis, ſalutem.

Liberate de Theſauro noſtro dilectis nobis in Chriſto Abbatiſſæ & Conventui Fontis Ebraudi, vel earum procuratori in hac parte, treſcentas & triginta libras, & ſexdecim denarios; videlicet,

In Feſto Sancti Michaelis, proximò futuro, quinquaginta libras:

Et in Feſto Paſchæ, proximò ſequenti, quinquaginta libras:

Et in Feſto Sancti Michaelis, proximò ſequenti, quinquaginta libras:

Et in Feſto Paſchæ, proximò ſequenti, quinquaginta libras:

Et in Feſto Sancti Michaelis, proximò ſequenti, quinquaginta libras:

Et in Feſto Paſchæ, proximò ſequenti, quinquaginta libras:

Et in Feſto Sancti Michaelis, proximò ſequenti, triginta libras & ſexdecim denarios:

Qui eis a retrò ſunt a Menſe Maii, Anno Regni Domini E. quondam Regis Angliæ, Patris noſtri, triceſimo primo (quo tempore inter eundem Patrem noſtrum & Philippum Regem Franciæ, ſuper Guerrâ, inter eos dudùm motâ, pax fuit reformata) uſque ad diem obitûs ejuſdem Patris noſtri; videlicet per quatuor Annos integros, de illis quaterviginti & duabus libris, decem ſolidis, & quatuor denariis, quos, ex conceſſione Anteceſſorum noſtrorum percipiunt per Annum, ad Scaccarium noſtrum, de elemoſinâ conſtitutâ.

Teſte Rege apud Wyndeſor. 14. die Julii.

Per breve de privato Sigillo.

De Fine facto per Epiſcopum Enachdunenſem pro licentia non obtenta.

A.D. 1308.
An. 1. E. 2.
P. 1. E. 2. p. 2. m. 25.

REX dilecto & fideli ſuo Johanni Wogan, Juſticiario ſuo Hiberniæ, vel ejus locum tenenti, ſalutem.

Cùm Reginaldus Taff, nuper Vicarius generalis, bonæ memoriæ, Johannis Taff, quondam Archiepiſcopi Armachenſis, totius Hiberniæ Primatis, ipſo Archiepiſcopo in remotis agente, electionem, dudum factam in Eccleſiâ Cathedrali Enachdunenſi, Provinciæ Tuamenſis, de dilecto nobis in Chriſto, Fratre Gilberto, de ordine Fratrum Minorum (cujus quidem electionis negotium ad Curiam Armachenſem per appellationem, jure Primatiæ, extitit devolutum) confirmaverat, ac eundem Gilbertum in Epiſcopum loci illius & Paſtorem fecerit conſecrari, ſicut per Literas Patentes ejuſdem Vicarii, nobis inde directas, nobis conſtat:

Nos, licet Decanus & Capitulum Enachdun. proceſſerint ad electionem hujuſmodi celebrandam, non petitâ licentiâ a Domino Edwardo, quondam Rege Angliæ, Patre noſtro, vel

optentâ,

A.D. 1308. Edv. 2. optentâ, nec præfatum Electum dicto Patri noſtro præſentaverint pro aſſenſu Regio optinendo, nec cætera, quæ in talibus requiruntur, obſervaverint; & conſtet nobis, per inſpectionem rotulorum Cancellariæ Domini Henrici Regis, avi noſtri, quòd prædicti, Decanus & Capitulum, hujuſmodi licentiam & aſſenſum ab eodem avo noſtro petere conſueverunt:

Attendentes tamen diutinam vacationem præfatæ Eccleſiæ Enachdun. ac volentes ipſius utilitati proſpicere gratioſè, per finem treſcentarum librarum, quem præfatus Epiſcopus fecit nobiſcum, pro gratiâ noſtrâ, pro ſe & Decano & Capitulo prædictis, in hac parte optinendâ, cepimus fidelitatem ejuſdem Epiſcopi, & temporalia Epiſcopatûs prædicti reſtituimus eidem.

Et ideo vobis mandamus quod, receptis à præfato Epiſcopo Literis Patentibus prædictorum Decani & Capituli, quòd de cætero in vacationibus ejuſdem Eccleſiæ non procedent ad electionem, niſi petitâ prius à nobis, vel hæredibus noſtris licentiâ eligendi; &, poſt electionem ſuam, noſtrum vel hæredum noſtrorum requirent aſſenſum, & alia, quæ in talibus requiruntur, obſervabunt, eidem Epiſcopo temporalia prædicta liberetis, ſicut prædictum eſt. A.D. 1308. Edv. 2.

Teſte Rege apud Wyndeſore, 15. die Julii.

Et mandatum eſt militibus, liberis hominibus, & omnibus aliis, tenentibus de prædicto Epiſcopatu, quod eidem Gilberto, tanquam Epiſcopo & Domino ſuo, in omnibus, quæ ad Epiſcopatum illum pertinent, intendentes ſint & reſpondentes, in formâ prædicta.

In cujus, &c.

Teſte ut ſupra.

Ad Papam pro Frederico, Manfredi, quondam Regis Siciliæ, Filio.

A.D. 1308. An. 2. E. 2. Rom. 2. E. 2. m. 7.

PAPÆ Rex, devota Pedum oſcula Beatorum.

Dum ad graves perſecutiones & anguſtias, quas Nobilis vir Fredericus, natus quondam Manfredi Regis Siciliæ, Conſanguineus noſter, non ſui reatûs merito, ſed ſævientis potius fortunæ injuriâ, divino nutu, diutius, ut veſtram non credimus latere Clementiam, eſt perpeſſus; & ad ejuſdem Frederici ſtatum humilem & depreſſum noſtræ conſiderationis intuitum dirigimus, intus, in corde compungimur, & ei nimirum compatimur ex affectu.

Quamobrem, deſiderantes ipſius Frederici indigentiæ ſubveniri, nè Filius tanti Regis compellatur egere, ipſum veſtræ Apoſtolicæ Munificentiæ duximus commendandum. A.D. 1308.

Beatitudini veſtræ devotâ inſtantiâ ſupplicantes, quatinus, circa ſtatûs ejuſdem Frederici relevationem, veſtræ liberalitatis providentia dignetur taliter ordinare, quod, ex noſtrâ interceſſione, uberioris gratiæ fructum a veſtrâ Sanctitate ſe ſentiat reportâſſe.

Conſervet, &c.

Dat. apud Wyndeſor. 17. die Julii.

Ad Papam Reſponſoriæ ſuper Liberatione Epiſcoporum, & de Annalibus in Anglia colligendis.

A.D. 1308. An. 2. E. 2. Rom. 2. E. 2. m. 7.

PAPÆ Rex, &c.

Odit Filialis devotio, quam ad prædictam Romanam Eccleſiam, Matrem noſtram, gerimus, quicquam facere, per quod inter ipſam & nos, Regnúmque noſtrum, ulla materia poſſet quomodolibet ſuboriri, diſſidium & odium paritura.

Ad hanc autem devotionem, ac ipſius Piæ Matris honoris conſervationem, unitatémque pacis & concordiæ, faciendas pro viribus, & ſervandas, tàm noſtrorum Progenitorum memoranda prioritas, quàm Sedis Apoſtolicæ benignitas, in noſtris agendis exuberans, nos excitant propenſius & inducunt. A.D. 1308.

Pater Sanctiſſime, pridem veſtræ Beatitudinis Litteras, per Venerabilem Virum, Magiſtrum Sicardum de Vauro, Archidiaconum Corbariæ, in Eccleſiâ Narbonenſi, Capellanum veſtrum, nobis miſſas, honore, quo decuit, recepimus; Paternæ dulcedinis exhortationes & credentiam, quam idem Archidiaconus nobis ex parte veſtrâ expoſuit,

poſuit, audivimus, & intelleximus quàm benignè.

Porrò ſuper eo, quod dictæ litteræ veſtræ continebant, quod ad nunciandum veſtræ Clementiæ noſtræ intentionis propoſitum ſuper deliberatione W. Sancti Andreæ, & R. Glaſguenſis, Epiſcoporum: Ac tandem ſuper eo, quod Executores veſtri ad annalia aliquarum Eccleſiarum & beneficiorum Eccleſiaſticorum, in dicto Regno vacantium, colligenda deputati, ipſa annalia colligere per noſtros Miniſtros impediuntur; Nuncios noſtros ad veſtram præſentiam non miſimus, ſicut Dominus Sabinenſis Epiſcopus & Magiſter Johannes de Ferreriis vobis vivæ vocis referebant oraculo;

Veſtram Paternitatem cupimus non latere, quod, a tempore noſtræ Coronationis, cum proceribus Regni noſtri, ſuper præfatis negotiis, aut aliis, ſtatum Regni noſtri tangentibus, ob quaſdam cauſas habere colloquium nequivimus, nec tractatum, quamquàm id quamplurimùm affectaverimus.

Verùm, licet, fœlicis memoriæ, Pater noſter prædictos Sancti Andreæ & Glaſguenſis Epiſcopos verbo reſtituerit, & reſtitui mandaverit, Sedi Apoſtolicæ præſentandos, ut litteræ indicant memoratæ; tamen, cùm Robertus de Brus, publicus hoſtis noſter, contra nos in Scotiâ hoſtiliter jam inſurgat (ad cujus ſuorumque complicum rebellionem, cum Dei adjutorio, reprimendam verſus dictas partes Scotiæ greſſus noſtros dirigimus) præfatúſque Glaſguenſis Epiſcopus, qui incolas terræ noſtræ Scotiæ contra præfatum Patrem noſtrum, ſpreto homagii & fidelitatis ejuſdem juramento, ſæpius præſtito, incitavit: Ac etiam W. Lychf. Epiſcopus in noſtra Cuſtodia, non abſque dictorum Procerum & Nobilium convenientiâ, ſint detenti;

Nos, de præteritis ipſorum Epiſcoporum actibus illicitis, veriſimiliter præſumentes quod, ſi idem Glaſguenſis Epiſcopus, dictâ guerrâ durante, præfatuſque Lychf. Epiſcopus, abſque deliberatione cum dictis Magnatibus habendâ, quorum intereſſe ſpecialiter in hoc verſatur, extra noſtram cuſtodiam ponerentur, proditionaliùs ſolito, ſicut aſſueta relinquere non valentes, nephandis nephandiora opera cumularent.

Ad quæ evitanda ſecuritatem, quam iidem Epiſcopi, vel alii pro eorum liberatione præſtare voluerint, prædictis cauſis durantibus, fragilem reputamus, &, ut refert fama publica, reputat totum Regnum præfatum.

Tamen W. Sancti Andreæ Epiſcopum (qui, ſaniori ductus conſilio, ſe humiliavit uberiùs, cujuſque malitiam non timemus) antequam ad nos pervenerant memoratæ, a noſtrâ cuſtodiâ duximus dimittendum.

Ad hæc, Pater piiſſime, veſtræ beatitudinis notitiæ deferimus, quod prædictus Pater noſter, dum vixit, quantum in ipſo fuit, conceſſit quòd Clerici veſtri & Nuncii, ad prædicta annalia colligenda deputati, ipſa uſque ad certum tempus modo debito poſſent colligere; ita tamen quòd ad fructus Abbatiarum & Prioratuum, vacantium in eodem Regno, nullatenus extenderent manus ſuas.

Per quam quidem conceſſionem non intendebat alicui præjudicare, ſeu aliorum juribus in aliquo derogare, prout per quaſdam alias litteras, penes dictos Clericos reſidentes, evidenter apparet; ſcilicet, quod iidem Clerici ſuper omnibus, quæ ad vos & Romanam Eccleſiam, in Regno & aliis terris ſuis, pertinebant, & pertinere debebant, uterentur officio ſuo, ſicut Clerici & Nuncii aliorum ſummorum Pontificum, Prædeceſſorum veſtrorum, priùs in Anglia commorantes, officio, a Sede Apoſtolicâ ipſis commiſſo, uti conſueverunt temporibus retroactis: Ita quòd non facerent aliquid, ſeu etiam attemptarent, quod in præjudicium Coronæ aut dignitatis ſuæ Regiæ, legis aut conſuetudinis dicti Regni derogationem, ſeu aliorum fidelium ſuorum, valerent cedere quoquo modo; Contra cujus conceſſionis effectum, per nos, aut Miniſtros noſtros nichil eſſe, vel fuiſſe novimus attemptatum.

Unde ſuper deliberatione, vel miſſione ipſorum Epiſcoporum ad vos, aut etiam ſuper aliis, in dictis litteris veſtris contentis, quæ jura & conſuetudines præfati Regni tangere dinoſcuntur, cum dictis Proceribus, quos dicta negotia ſpecialiter tangunt, ut præmittitur, in hac parte, quorum præſentiam propter guerram in Scotiâ, de novo ſuſcitatam, ad præſens non habemus, citiùs quo poterimus colloquium habere intendimus & tractatum:

Supplicamus igitur Sanctitati veſtræ humiliter & devotè, quatinus, præmiſſis Paternâ conſideratione penſatis, Beatitudo veſtra dilationem & conſilii hujus deliberationem moleſtè non ferat, quum, habito tempore, quo fieri poterit citiori, conſilio de præmiſſis, tàm in hiis, quàm aliis, in dictis litteris veſtris contentis, quicquid inoffenſâ Regiâ Dignitate, & abſque exhæredatione

A.D. 1308. Edw. 2.

& gravi præjudicio ſubditorum noſtrorum & noſtris, Filiali promptitudine excerceri & fieri promittemus. Interim vero præfatos Epiſcopos, ob reverentiam Sedis Apoſtolicæ & veſtram, cuſtodiri honeſtius & mitius faciemus, ut ſaltim, ad præſens, in hoc, quod poſſumus, noſtra devotio cognoſcatur.

Conſervet, &c.

Dat. apud Wyndeſor. 23. die Julii.

Ad Regem Franciæ pro præfato Frederico, Manfredi Filio, ad ſummum Pontificem profecturo.

A.D. 1308. An. 2. E. 2. Rom. 2. E. 2. m. 7.

EXcellentiſſimo Principi, Domino ac Patri ſuo, Domino Philippo, Dei gratiâ, Regi Francorum Illuſtri, Edwardus, eadem gratiâ, &c. ſalutem, & ſucceſſus ſemper ad vota proſperos & felices.

Cùm Nobilis Vir Fredericus, natus quondam Manfredi Regis Siciliæ, qui ad nos ad partes Angliæ nuper venit, jam ſit ad Dominum ſummum Pontificem pro quibuſdam negotiis acceſſurus;

Nos, affectantes eundem Fredericum favoribus proſequi gratioſis, Celſitudinem veſtram attente requirimus, & rogamus, quatinus eundem Fredericum habentes, ſi placet, noſtri intuitu, ſpecialiter commendatum, ei litteras veſtras de ſalvo & ſecuro conductu, per Regnum & poteſtatem veſtram, concedere dignemini, cum ex parte ejuſdem Frederici fueritis ſuper hoc requiſiti.

Dat. apud Northamptoniam, 6. die Auguſti.

Ad Cardinales pro eodem Frederico.

A.D. 1308. An. 2. E. 2. Rom. 2. E. 2. m. 7.

REX Venerabili in Chriſto Patri R. del Gote, Dei gratiâ, Sanctæ Mariæ Novæ Dyacono Cardinali, amico ſuo kariſſimo, Edwardus, &c. ſalutem, cum ſinceræ dilectionis affectu.

Efficit nos grandis fiducia, quam de veſtrâ amicitiâ gerimus, & geſſimus à jam diu, pro noſtris & noſtrorum amicorum negotiis, vobis frequentiùs porrigere preces noſtras.

Cùm itaque attendentes graves perſecutiones & anguſtias, quas Nobilis Vir Fredericus, Natus quondam Manfredi Regis Siciliæ, non ſui reatûs merito, ſet ſævientis potiùs Fortunæ injuriâ, divino nutu, diutius eſt perpeſſus, ut veſtram prudentiam credimus non latere; ac cupientes ipſius indigentiæ ſubveniri, nè tanti Regis Filius cogatur egere, Domino ſummo Pontifici noſtras litteras ſupplicatorias duxerimus deſtinandas, ut ipſe circa ſtatûs ejuſdem Frederici relevationem, Dei & noſtri intuitu, agere ſic dignetur, quod ex noſtra interceſſione uberioris gratiæ fructum ſe ſentiat reportâſſe;

Paternitatem veſtram affectuosè requirimus & rogamus, quatinus, ut idem Dominus Summus Pontifex preces noſtras favorabiliter exaudiat in hac parte, noſtri intuitu, opem velitis & operam apponere efficaces.

Dat. apud Northamptoniam, 6. die Auguſti.

Conſimiles Litteræ diriguntur,

Domino P. Sabinenſi Epiſcopo,

Domino Thomæ Jorz, Tituli Sanctæ Sabinæ Presbitero Cardinali,

Domino Alphonſo Infanti, Conſobrino Regis.

De Sacramento præſtito per W. Epiſcopum Sancti Andreæ, de fide & fidelitate obſervandis.

A.D. 1308. An. 2. E. 2. Clauſ. 2. E. 2. m. 21. Ced.

UNiverſis, præſentes Literas inſpecturis, W. miſeratione divinâ, Eccleſiæ Sancti Andreæ Epiſcopus, ſalutem in Domino ſempiternam.

Noveritis quod nos attendentes Regiæ manſuetudini, quam Sereniſſimus Princeps Dominus noſter, Dominus E. Dei gratiâ, Rex Illuſtris, nuper nobis circa liberationem noſtram facere dignabatur, ſpondemus & promittimus per præſentes, quod ab hac horâ in antea præfato Domino noſtro Regi, quem Dominum noſtrum ligium profitemur,

temur; & hæredibus ſuis fideles erimus: fidem & fidelitatem eidem Domino, ſuiſque hæredibus perpetuò inviolabiliter obſervabimus & tenebimus: Inimicos verò ipſius, & hæredum ſuorum, & Rebelles quoſcumque, juxta poſſe noſtrum, ad fidem, amicitiam, & ad fidelitatem ſuam adducemus; ac ipſos ad fideliter deſerviendum Domino Regi prædicto & hæredibus ſuis, eorumque Miniſtris, modis omnibus, quibus ſcimus & poſſumus, alliciemus.

Promittentes quod, quotienſcumque, & quandocumque de pacis terræ Scotiæ Perturbatoribus, Conventiculas, Confœderationes, ſeu Conſpirationes quaſcumque facientibus nobis conſtare poterit, ipſos, donec a ſuis præſumptuoſis audaciis deſtiterint; modis & viis omnibus, quibus poterimus, &, ſi neceſſe fuerit, per omnem cenſuram Eccleſiaſticam, compeſcemus, eorumque nomina dicto Domino Regi, hæredibus ſuis, ſeu eorum Miniſtris quam citiùs nuntiabimus.

Statum etiam ejuſdem Domini Regis in hiis & aliis augmentabimus & promovebimus, nec quicquam faciemus, vel procurabimus, ſeu juxta poſſe noſtrum fieri permittemus, per quod contentionis & diſſenſionis materia, ſeu turbationis ſcintilla, inter præfatum Dominum Regem Incolaſque Regni Angliæ, & Gentes Terræ Scotiæ quaſcumque, quomodolibet valeat ſuboriri.

Ad quæ omnia & ſingula fideliter facienda & obſervanda, ſpontaneâ voluntate, & non coactâ, ſuper corpus Domini conſecratum, & Crucem GNAYTH, tactiſque Sacroſanctis, corporale præſtitimus Juramentum, fidéque mediâ obligamur.

Ad hæc promittimus, ſub debito ejuſdem juramenti, quod fines Epiſcopatûs Dunelmenſis, quos idem Dominus noſter Rex, ad interpellationem noſtram inſtantem, pro morâ noſtrâ ad noſtri ſecuritatem conceſſit, ſine licentiâ ejuſdem Domini Regis ſpeciali, minimè tranſgrediemur.

In cujus rei teſtimonium ſigillum noſtrum præſentibus appoſuimus.

Dat. apud Norhampton. 11. die menſis Auguſti.

Ad Regem, pro Concordia cum Baronibus habenda, hortatoria.

A.D. 1308. An. 2. E. 2.

Ex Autogr.

Clemens Epiſcopus ſervus ſervorum Dei, Cariſſimo in Chriſto Filio Edvardo Regi Angliæ Illuſtri, ſalutem & Apoſtolicam benedictionem.

Zelus comedit nos, Fili Cariſſime, inclitæ domûs tuæ, & paterna dilectio, quâ te inter cæteros Reges & Principes Orbis terræ Catholicos ſinceriùs gerimus in viſceribus caritatis, pulſat hoſtium cordis noſtri, animi vires ſolicitat vigilanter, & noſtræ mentis excitat cogitatus, quod de ſui ſtatûs proſperitate penſantes aſſiduè, indeſinenter noſtræ ſollicitudinis ſtudia convertamus, ut domus ipſa proſperis ſemper fulciatur eventibus, pacis aſſiduæ ubertate lætetur, vigeat incrementis magnificis, & eximiis honoribus attollatur, & nullius in domo ipſâ ſuccreſcat vaſtabilis herbæ contagium, quæ ſemen diſſenſionis producere valeat, aut amaritudinis fructus, vel nocumenti cujuſlibet in eâdem.

Romana quidem Eccleſia, Mater tua, domum ipſam, velut Filiam prædilectam ſemper fide præclaram invenit, devotionis reperit integritate conſpicuam, & ſibi gratam & acceptam cognovit multiplicibus virtutibus meritorum.

Ex hiis enim, quæ in Sacrario pectoris ejuſdem Eccleſiæ, velut Scriptum perempne, recondita conſervantur, provenire dignoſcitur quod te, tantæ & tam benedictæ domûs germen egregium, in medio pectoris Apoſtolici gerimus prædilectum, & perſonam tuam aſſiduæ mentis obtuitibus intuemur; ad tuæ ac Regni tui, velut terræ ipſius peculiaris, Eccleſiæ paternis & ſollicitis ſtudiis cumulum intendentes.

A.D. 1308.

Sanè auditui noſtri Apoſtolatûs, tam per litteras tuas, quàm alias innotuit, quòd hoſte pacis, Satore diſcordiæ, Regnum tuum ſuæ verſutiæ malleis impetente, & in ipſo nequitiæ ſolitæ diffundente venena, ad gravem cum ipſius Regni Baronibus diſcordiam deveniſti.

Ex quo tanto graviores percepimus, & ſentimus in animo punctiones, tantoque majoris amaricationis effuſio intima noſtra perfudit, quanto delectabiliùs in tuâ quiete quieſcimus, & quanto tuorum Succeſſuum ſiniſtrorum emerſio, nos duriùs turbant in intimis, & nobis quietem animi vix indulgent.

Profecto, dilectiſſime Fili, ſi Magnitudo tua prudenter conſiderat, & diſcutit diligenter, tibi patentibus apparebit indiciis, quòd omnia in pace concreſcunt, & omnia in diſcordiâ dilabuntur,

A.D. 1308.
Edv. 2.

tur, quódque ſi diſſenſionis vitabis materiam, fugabis diſcordias, odia procul pelles, & guerrarum impetuoſis impulſibus libellum dabis repudii; in terris, tuæ ditioni ſubjectis, gratiam tibi vendicabis Altiſſimi, & tui latiùs dilatabis culmina Principatûs, ſi pacis quæſiveris commoda, & quæſita, pro divini nominis gloriâ, proſequaris.

Nec indignè tuam oportet Celſitudinem tenaciter habere memoriâ, & infra clauſtra tui pectoris diligenti meditatione revolvere, qualiter, claræ memoriæ, Edvardus Genitor tuus, ſalubri conſilio dirigens actus ſuos, eoſdem Barones ſemper fuit Regiis favoribus proſecutus, ſemper dilectionis brachiis amplexatus, ſemper eos prævenit honoribus, ſemper donis & muneribus allexit magnificis, ſemper commoda procuravit ipſorum, & auxit ſtatum condignis & utilibus incrementis.

Nec illud volumus ſub ſilentio præterire, quòd Barones ipſi, perſiſtentes in ipſius Regis fidelitate conſtanter, indeſinenter ejus mandatis & beneplacitis adhæſerunt; & in quibuſcunque ſuis locis & terris extitit oportunum, pro defenſione Regii nominis & Coronæ, ſe murum defenſionis viriliter opponentes, multa fuerunt experti pericula, multáque diſpendia ſubierunt.

Quare Magnificentiam Regiam rogamus, & hortamur in Filio Dei Patris, quatinus præmiſſa infra clauſtra Regii pectoris ſollicitâ meditatione diſcutiens, & attentè conſiderans, quanti honoris & commodi, tibi & Regnis, ac terris tuis, ex hujuſmodi reformatione pacis, fructus advenient; quantiſve per diſcordiam memoratum, niſi pacis ejuſdem, deo propitio, reformatio celeriter ſubſequatur, te ac terras præfatas exponeres periculis, quantiſve tu diſpendioſis eventibus ſubjacebis; eoſdem Barones pro divini nominis gloriâ, & Apoſtolicæ ſedis, ac noſtrâ reverentiâ, tuíque ſtatûs & honoris augmento, ad amplexus benignæ reconciliationis admittas, & cum eis pacem hujuſmodi non differas reformare.

A.D. 1308.
Edv. 2.

Si verò, quod abſit, hujuſmodi turbationibus non poſſes finem imponere per teipſum, & pax hujuſmodi non valeret ex tuis operationibus provenire; nos libenter miniſterium Apoſtolicæ ſollicitudinis apponemus, neque ullis parcemus laboribus, pro hujuſmodi amputatione diſcordiæ, nec quietem animi, quantum nobis permittetur deſuper, capiemus, ut tibi, Regniſque, ac terris tuis ejuſdem pacis claritas eluceſcat.

Sic igitur beneplacitis Apoſtolicis in hâc parte tuum inclines reverenter auditum, ſic ferventer ad reformationem pacis hujuſmodi convertas deſideria mentis tuæ, quod illius gratus effectus, quem deſiderabiliter expectamus, noſtri pectoris intima, ex præfatæ diſcordiæ amaricatione turbata, delectabili jocunditate reficiat, túque ab illo, qui pacis eſt amator & auctor, retributionis æternæ præmium conſequaris, ac nomen Regium humanæ laudis præconiis attollatur.

Ecce! inſuper quod Venerabilem Fratrem noſtrum Arnaldum Epiſcopum Pictavenſem, honoris Regii fervidum zelatorem, utpote qui de Ducatu tuo traxit originem, ad te duximus deſtinandum, qui ſuper præmiſſis tibi noſtram aperiet voluntatem.

Tu verò ea, quæ ſuper prædictis ibidem Epiſcopus tibi ex parte noſtrâ retulerit, indubitanter credere, & efficaciter adimplere procures; Reſcripturus nobis per ipſum, & litteras tuas ad nos deferendas, quicquid ſuper præmiſſis duxeris faciendum, & videris expedire.

Dat. Pictavis, 3. Idus Auguſti, Pontificatûs noſtri anno tertio.

Sub Filis canabeis.

Pro Radulpho de Monte Hermerii, de licentia fugandi in foreſtis.

A.D. 1308.
An. 2. *E.* 2.

Pat. 2. *E.* 2.
p. 2. *m.* 24.

REX omnibus, ad quos, &c. ſalutem.

Sciatis quòd, de gratiâ noſtrâ ſpeciali, conceſſimus dilecto & fideli noſtro, Radulpho de Monte Hermerii, quod ipſe, quotieſcumque, & quandocunque per foreſtas, ſeu chaceas noſtras, tam citra Trentam, quam ultra, tranſierit,

In eiſdem foreſtis & chaceis, pro voluntate ſuâ, fugare & feras capere, & aſportare poſſit, ſine occaſione, vel impedimento noſtri Juſticiarii, Foreſtarii, Viridarii, aut aliorum Miniſtrorum noſtrorum Foreſtæ quorumcunque.

A.D. 1308.

In cujus, &c. quamdiu nobis placuerit duraturas.

Teſte Rege apud Norhampton. 11 die Auguſti.

Per ipſum Regem.

Bulla qua Inquisitores super Negotio Templariorum assignantur & deputantur.

A.D. 1308. An. 2. E. 2.

Ex Registro Winchelsey in Bibl. Lamb.

CLemens Episcopus, servus servorum Dei, Venerabilibus Fratribus, Archiepiscopo Cantuariensi, & suis Saffraganeis, salutem & Apostolicam benedictionem.

Faciens misericordiam cum servó suo Dei filius, Dominus Jesus Christus, ad hoc nos voluit in speculâ eminenti Apostolatûs assumi, ut gerentes, licet immeriti, vices ejus in terris, in cunctis actibus & processibus, ipsius vestigia, quantum patitur humana fragilitas, imitemur.

Sanè dudùm, circa nostræ promotionis ad Apicem Summi Pontificatûs initium, etiam antequam Lugduni, ubi recepimus nostræ Coronationis insignia, veniremus; & post etiam, tàm ibi, quàm alibi, Secreta quorundam nobis Insinuatio intimavit, quod Magister, Præceptores, & alii Fratres Ordinis Militiæ Templi Jerosolymitani, & etiam ipse Ordo (qui, ad defensionem Patrimonii ejusdem Domini nostri Jesu Christi, fuerant in transmarinis partibus deputati) contra ipsum Dominum, IN SCELUS APOSTASIÆ NEPHANDUM, DETESTABILE IDOLOLATRIÆ VITIUM, EXECRABILE FACINUS SODOMORUM, ET HÆRESES VARIAS erant lapsi.

Quia verò non erat verisimile, nec credibile videbatur, quòd Viri tàm religiosi (qui præcipuè pro Christi nomine suum sæpe sanguinem effundere, ac personas suas mortis periculis frequenter exponere credebantur; quique multa & magna, tàm in divinis Officiis, quàm in Jejuniis, & aliis observantiis, Devotionis signa frequentiùs prætendebant) suæ sic essent salutis immemores, quòd talia perpetrarent; hujusmodi insinuationi & delationi ipsorum, ejusdem Domini nostri exemplis, & Canonicæ Scripturæ doctrinis edocti, aurem noluimus inclinare.

Deinde verò Charissimus in Christo Filius noster, Philippus Rex Francorum illustris (cui eadem fuerant facinora intimata) non typo avaritiæ (cùm de bonis Templariorum nichil sibi vendicare, vel appropriare intendat; imo ea per deputandos a nobis generaliter, & per Prælatos Regni Franciæ specialiter, in suis Diocesibus administranda in Regno suo dimisit; manum suam exinde totaliter amovendo) sed fidei orthodoxæ fervore (suorum progenitorum vestigia clara sequens) accensus, de præmissis, quantum licitè potuit, se informans, ad instruendum & informandum nos super hiis, multas & magnas nobis informationes per suos Nuncios & Literas destinavit.

Infamiâ verò, contra Templarios ipsos, increbrescente validiùs super sceleribus antedictis: & quia etiam quidam miles, ejusdem Ordinis, Magnæ Nobilitatis, & qui non levis Opinionis in dicto ordine habebatur, coram nobis secretò juratus, deposuit quod, IN RECEPTIONE FRATRUM PRÆFATI ORDINIS, HÆC CONSUETUDO, VEL POTIUS CORRUPTELA SERVATUR, QUOD AD RECIPIENTIS, VEL AB EO DEPUTATI SUGGESTIONEM, QUI RECIPITUR, JESUM CHRISTUM NEGAT, ET SUPER CRUCEM, SIBI OSTENSAM, SPUIT, IN VITUPERIUM CRUCIFIXI, & quædam alia faciunt, Recipiens & Receptus, quæ licita non sunt, nec humanæ conveniunt honestati, prout ipse tunc confessus extitit coram nobis; Vitare nequivimus, urgente nos ad id officii nostri debito, quin tot & tantis Clamoribus accomodaremus auditum.

Set cùm demùm, famâ publicâ deferente, ac clamosâ insinuatione dicti Regis, necnon & Ducum, Comitum, & Baronum, ac aliorum Nobilium, Cleri quoque & Populi dicti Regni Franciæ, ad nostram, propter hoc, tàm per se, quàm per Procuratores, & Syndicos, præsentiam venientium (quod dolenter referimus) ad nostram audientiam pervenisset quod Magister, Præceptores, & alii Fratres dicti Ordinis, & ipse Ordo, præfatis & pluribus aliis erant Criminibus irretiti:

Et præmissa, per multas Confessiones, Attestationes, & Depositiones præfati Magistri, & plurium Præceptorum & Fratrum Ordinis prælibati, coram multis Prælatis, & Hæreticæ pravitatis Inquisitore, in Regno Franciæ factas, nobisque ac Fratribus nostris ostensas, probari quodammodo viderentur;

Ac nichilominus fama & clamores prædicti in tantum invaluissent, & etiam ascendissent, tàm contra ipsum Ordinem, quàm contra personas singulares ejusdem, quod sine gravi scandalo præte-

A.D. 1308. Edv. 2.

præteriri non poterant, nec abſque imminenti periculo tolerari:

Nos illius, cujus Vices, licèt immeriti, in terris gerimus, veſtigiis inhærentes, ad inquirendum de prædictis, ratione præviâ, duximus procedendum; multóſque de Præceptoribus, Presbyteris, militibus, & aliis Fratribus dicti Ordinis, reputationis non modicæ, in noſtrâ præſentiâ conſtitutos (præſtito ab eis Juramento, quòd ſuper præmiſſis meram & plenam nobis dicerent veritatem) ſuper prædictis interrogavimus & examinavimus, uſque ad numerum ſeptuaginta duorum (multis ex Fratribus noſtris nobis aſſiſtentibus diligenter) eorúmque Confeſſiones, per publicas manus in autenticam Scripturam redactas, illicò in noſtrâ & dictorum Fratrum noſtrorum præſentiâ, ac deinde, interpoſito aliquorum dierum ſpatio, in Conſiſtorio legi fecimus coram ipſis, & illas in ſuo vulgari cujuſlibet eorum exponi; qui, perſeverantes in illis, eas expreſsè & ſpontè, prout recitatæ fuerant, approbârunt,

Poſtque, coram Magiſtro, & Præceptoribus præcipuis præfati Ordinis, intendentes ſuper præmiſſis inquirere per nos ipſos, ipſum Magiſtrum, & Franciæ, Terræ ultramarinæ, Normanniæ, Acquitanniæ, ac Pictaviæ, præceptores Majores nobis, Pictavis exiſtentibus, mandavimus præſentari.

Sed, quoniam quidam ex eis ſic infirmabantur, tunc temporis, quod equitare non poterant, nec ad noſtram præſentiam quoquo modo adduci; nos cum eis ſcire volentes de præmiſſis omnibus veritatem; & an vera eſſent quæ continebantur in eorum Confeſſionibus & Depoſitionibus, (quas coram Inquiſitore pravitatis Hæreticæ in Regno Franciæ, præſentibus quibuſdam Notariis publicis, & multis aliis bonis Viris, dicebantur feciſſe) nobis & Fratribus noſtris per ipſum Inquiſitorem, ſub manibus publicis, exhibitis & oſtenſis,

Dilectis Filiis noſtris, Berengario, titulo Sanctorum Nerei & Achillei, & Stephano, titulo Sancti Ciriaci in Termis, Presbyteris, ac Landulpho Sancti Angeli Diacono, Cardinalibus (de quorum providentiâ, experientiâ, & fidelitate, indubitatam fiduciam obtinemus) commiſimus & mandavimus, ut ipſi, cum præfatis, Magiſtro & Præceptoribus, inquirerent, tàm contra ipſos, & alias ſingulares perſonas dicti Ordinis generaliter, quam contra ipſum Ordinem, ſuper præmiſſis, cum diligentiâ, veritatem; & quicquid ſuper hiis invenirent nobis referre, ac eorum Confeſſiones & Depoſitiones, per manum publicam in ſcriptis redactas, noſtro Apoſtolatui deferre, ac præſentare curarent;

Eiſdem, Magiſtro & Præceptoribus, Abſolutionis beneficium a Sententiâ Excommunicationis (quam pro præmiſſis, ſi vera eſſent, incurrerant) ſi Abſolutionem humiliter & devotè peterent, ut debebant, juxta formam Eccleſiæ impenſuri:

Qui Cardinales, ad ipſos Magiſtrum & Præceptores perſonaliter accedentes, eis ſui adventûs cauſam expoſuerunt;

Et (quoniam perſonæ ipſorum, & aliorum Templariorum, in Regno Franciæ conſiſtentium, nobis traditæ fuerant) quòd liberè, abſque metu cujuſquam, plenè & purè, ſuper præmiſſis omnibus, ipſis Cardinalibus dicerent Veritatem, eis auctoritate Apoſtolicâ injunxerunt.

Qui Magiſter, & Præceptores Franciæ, Terræ ultramarinæ, Normanniæ, Acquitanniæ, ac Pictaviæ, coram ipſis tribus Cardinalibus (præſentibus quatuor Tabellionibus publicis, & multis bonis aliis Viris) ad Sancta Dei Evangeliâ, ab eis corporaliter tacta, præſtito Juramento quòd, ſuper præmiſſis omnibus, meram & plenam dicerent Veritatem, coram ipſis ſingulariter, liberè ac ſponte, abſque Coactione qualibet & terrore, depoſuerunt, & Confeſſi fuerunt, inter cætera, CHRISTI ABNEGATIONEM, ET SPUITIONEM SUPER CRUCEM, cum in Ordine Templi recepti fuerunt; & quidam ex eis ſe, ſub eadem formâ, ſcilicet, CUM ABNEGATIONE CHRISTI, ET SPUITIONE SUPER CRUCEM, Fratres Milites recepiſſe.

Sunt etiam quidam ex eis, quædam alia horribilia & inhoneſta confeſſi, quæ, ut eorum ad præſens parcamus verecundiæ, ſubticemus.

Dixerunt præterea, & confeſſi fuerunt eſſe vera, quæ in eorum Confeſſionibus & depoſitionibus continentur, quas dudum fecerant coram Inquiſitore Hæreticæ pravitatis.

Quæ Confeſſiones & Depoſitiones dictorum, Magiſtri & Præceptorum, in Scripturam publicam per quatuor Tabelliones publicos redactæ, in ipſorum, Magiſtri & Præceptorum, & quorundam aliorum bonorum Virorum præſentiâ: ac deinde, interpoſito aliquorum dierum ſpatio, coram ipſis eædem lectæ fuerint, de mandato, & in præſentiâ Cardinalium prædictorum, & in ſuo vulgari expoſitæ cuilibet eorundem; qui, perſeverantes in illis, eas expreſsè

A.D. 1308. Edw. 2. ac ſponte, prout recitatæ fuerant, approbarunt.

Et, poſt Confeſſiones & Depoſitiones hujuſmodi, ab ipſis Cardinalibus ab Excommunicatione (quam pro præmiſſis incurrerant) abſolutionem flexis Genibus, manibuſque comploſis, humiliter & devotè, ac cum Lachrimarum effuſione modicâ petierunt.

Ipſi verò Cardinales, quia Eccleſia non claudit gremium redeunti, ab eiſdem, Magiſtro & Præceptoribus, Hæreſi abjuratâ expreſsè, ipſis, ſecundum formam Eccleſiæ, auctoritate noſtrâ, abſolutionis beneficium impenderunt.

Ac deinde, ad noſtram præſentiam redeuntes, Confeſſiones & Depoſitiones prælibatorum, Magiſtri & Præceptorum, in Scripturam publicam per manus publicas (ut dictum eſt) redactas, nobis præſentaverunt; &, quæ cum dictis, Magiſtro & præceptoribus fecerant, retulerunt.

Ex quibus Confeſſionibus & Depoſitionibus, ac relatione, invenimus ſæpefatos, Magiſtrum & Fratres, in præmiſſis, & circa præmiſſa (licet quoſdam ex eis in pluribus, & alios in paucioribus) graviter deliquiſſe.

Verùm, quia univerſis Mundi partibus, per quas idem Ordo diffunditur, ac Fratres degunt ipſius, ſuper hiis non poſſumus inquirere per nos ipſos,

Fraternitati veſtræ, de Fratrum noſtrorum Conſilio, per Apoſtolica Scripta mandamus, quatinus vos, vel quilibet veſtrûm, videlicet, in ſuis Civitate & Diœceſi,

Unà cum venerabilibus Fratribus noſtris, Patriarchâ Jeroſolymitano: ac Archiepiſcopo Eboracenſi: Lincolnienſi, Ciceſtrienſi, & Aureleanenſi Epiſcopis: Et dilectis Filiis, de Lathiniaco, Parienſis Diœceſis, & S. Germani de Pratis juxta Pariſius, Monaſteriorum Abbatibus; ac Magiſtris, Sicardo de Vauro, Canonico Narbonenſi, Capellano noſtro, noſtrique Palatii Auditore Cauſarum, & Guidone de Vichio, Rectore Eccleſiæ de Hoſhe, Londonienſis Diœceſis; vel octo, ſeptem, ſex, quinque, quatuor, tribus, duobus, aut uno ex ipſis, quos vobis in hac parte, propter Negotii magnitudinem, duximus adjungendos,

Vocatis, per publicum Citationis Edictum, per vos, & ipſos adjunctos, vel eorum aliquos, ſeu aliquem, in locis, de quibus vobis & eis videbitur faciendum, qui fuerunt evocandi,

Contra ſingulares Perſonas, & Fratres dicti Ordinis, in Civitatibus & Diœceſibus veſtris degentes, etiamſi aliunde venerint, vel illuc adducti forſan extiterint, ſuper Articulis (quos vobis, ſub Bullâ noſtrâ incluſos, tranſmittamus) & ſuper aliis, de quibus prudentiæ veſtræ videbitur expedire, veritatem cum diligentiâ inquiratis.

Volumus inſuper quod, Inquiſitione, ſeu Inquiſitionibus hujuſmodi factis, per Provinciale Concilium, contra ipſos, ſingulares Perſonas, & Fratres, qui in eadem Provinciâ fuerint, ſeu pro eis, ſuper hiis, de quibus contra eos inquiſitum extiterit, abſolutoria, ſeu Condempnatoria Sententia, juxta Juris exigentiam, proferatur; Inquiſitore nichilominus, ſeu Inquiſitoribus ejuſdem pravitatis Hæreticæ, in ipſa Provincia per Sedem Apoſtolicam deputatis, tàm ad dictas Inquiſitiones, quàm ad hujuſmodi prolationem Sententiæ admiſſis, ſi ad eas vobiſcum voluerint intereſſe.

Proviſo quòd, de inquirendo vel ſententiando contra Magiſtrum, Præceptorem dicti Ordinis, in Regno Angliæ conſtitutum, contra quos, per certas perſonas, inquiri mandavimus, vos intermittere nullatenus præſumatis.

Dat. Pictavis, ſecundo idus Auguſti, Pontificatus noſtri Anno tertio.

Pro Johanne de Britannia Comite Richemundiæ, de Terris Johannis de Balliolo conceſſis.

A.D. 1308. Pat. 2. E. 2. Cart. 2. E. 2. m. 45.

REX Archiepiſcopis, &c. ſalutem.

Sciatis quod, cùm claræ memoriæ, Dominus Eduardus, quondam Rex Angliæ, Pater noſter, nuper conceſſiſſet dilecto Conſanguineo & fideli noſtro, Johanni de Britanniâ, Comiti Richemundiæ, Caſtrum, Villam, Maneria, Terras & Tenementa ſubſcripta, cum pertinentiis, quæ fuerunt Johannis de Balliolo, in manu dicti Patris noſtri exiſtentia, viz.

Caſtrum de Fodringeye, cum Hamelettis de Naſtington & Yarwelle, ac aliis pertinentiis ſuis in Comitatu Northampt.

Villam de Torkeſeye, cum pertinentiis, in Comitatu Lincolnienſi:

Viginti

A.D. 1308. Edv. 2. Viginti & octo ſolidatas annui redditûs, cum pertinentiis, in Alkebarwe in eodem Comitatu:

Sexaginta & ſeptem ſolidatas annui redditûs, cum pertinentiis, in Belteford in eodem Comitatu:

Duas carucatas Terræ, cum pertinentiis, in Staunford, in eodem Comitatu:

Centum ſolidatas annui redditûs, cum pertinentiis, in Wadyngton, in eodem Comitatu:

Maneria de Biwell & de Wodehorn, cum pertinentiis, in Comitatu Northumbr.

Manerium de Dryfeld, cum Hamelettis & aliis pertinentiis ſuis, in Comitatu Ebor.

Duas Marcatas annui redditûs, cum pertinentiis, in Hykelton, in eodem Comitatu.

Terras & Tenementa in Repyndon in Comitatu Derb.

Novem ſolidatas annui redditûs, cum pertinentiis, in Magna Stinecle, in Comitatu Hunt.

Sex ſolidatas, novem Denariatas, & unam quadrantem annui redditûs, cum pertinentiis, in Baldewynho, in eodem Comitatu:

Duas Marcatas annui redditûs, cum pertinentiis in Brampton, in eodem Comitatu:

Octo ſolidatas annui redditûs, cum pertinentiis, in Magnâ Paxton, in eodem Comitatu:

Quatuor ſolidatas annui redditus, cum pertinentiis, percipiendas de viſu Franci Plegii, in Parva Paxton, in eodem Comitatu:

Quinquaginta & ſeptem ſolidatas, & duos denarios annui redditûs, cum pertinentiis, in Villâ de Huntingdon:

Quandam Sectam ad Curiam ejuſdem Villæ de Huntingdon, de hominibus & Tenentibus Villæ de Byſſebrok.

Quatuor libratas annui redditûs, cum pertinentiis, in Wyſſenden in Comitatu Roteland.

Sexdecim ſolidatas annui redditûs, cum pertinentiis, de Firmâ quinquaginta Acrarum Terræ, quas Magiſter Robertus Luterel nuper tenuit in Souderſokene, in eodem Comitatu.

Manerium de Kempeſton, cum pertinentiis, in Comitatu Bed.

Manerium de Totenham, cum pertinentiis, in Comitatu Midd.

Et dimidium Hundredi de Ludynglond, cum pertinentiis, in Comitatu Suff.

Habenda eidem Johanni de Britannia ad voluntatem dicti Patris noſtri:

Quæ quidem, Caſtrum, Villam, Maneria, Terras, Tenementa, & dimidium Hundredi, idem Johannes adhuc tenet; A.D. 1308. Edv. 2.

Nos, pro bono & laudabili ſervitio, quod idem Johannes de Britannia nobis hactenus impendit, & impendet in futurum, conceſſimus, pro nobis & hæredibus noſtris, quod idem Johannes **Habeat et teneat** Caſtrum, Villam, Maneria, Tenementa, & dimidium Hundredi prædicta, ſibi & hæredibus ſuis, de corpore ſuo legitimè procreatis, de nobis & hæredibus noſtris, unà cum ſervitiis liberè tenentium, feodis Militum, advocationibus Eccleſiarum, Abbatiarum, Prioratuum, Capellarum, Hoſpitalium, viſibus Franci Plegii, Feriis, Mercatis, Parcis, Warrennis, Chaceis, & omnibus aliis libertatibus, ad prædicta, Caſtrum, Villam, Maneria, Terras, Tenementa, & dimidium Hundredi ſpectantibus; adeo libere & integre ſicut predictus Johannes de Balliolo ea tenuit, antequam ad manus dicti Patris noſtri devenerunt: Faciendo inde ſervitia, quæ idem Johannes de Balliolo, dum ea ſic tenuit, indè facere conſuevit.

Conceſſimus etiam, pro nobis & hæredibus noſtris, quod omnes Terræ & Tenementa, cum pertinentiis, quæ Agnes de Valentia, quæ fuit Uxor Hugonis de Balliolo, & Alianora de Geneure, quæ fuit Alexandri de Balliolo, tenent in dotem in Comitatibus prædictis, de hæreditate quæ fuit prædicti Johannis de Balliolo, & quæ, poſt mortem earundem, ad nos & hæredes noſtros reverti deberent, poſt deceſſum ipſarum Agnetis & Alianoræ, remaneant præfato Johanni de Britannia, & hæredibus ſuis, de corpore ſuo legitimè procreatis; **Habenda et tenenda**, unà cum ſervitiis liberè tenentium, feodis Militum, advocationibus Eccleſiarum, Abbatiarum, Prioratuum, Capellarum, Hoſpitalium, viſibus Franci Plegii, Feriis, Mercatis, Parcis, Warrennis, Chaceis, & omnibus aliis libertatibus, ad prædicta Terras & Tenementa; quæ ſic tenentur in dotem, ſpectantibus; ſimul cum prædictis, Caſtro, Villa, Maneriis, Terris, Tenementis & dimidio Hundredo, de nobis, & hæredibus noſtris, per ſervitia ſupradicta;

Ita quod, ſi idem Johannes de Britannia obierit ſine hærede, de corpore ſuo legitime procreato, tunc Caſtrum, Villa, Maneria, Terræ, Tenementa, & dimidium Hundredi, prædicta, poſt mortem ejuſdem Johannis: Et Terræ & Tenementa, quæ dictæ Agnes & Alianora tenent in dotem, ſicut prædictum eſt,

A.D. 1308.
Edv. 2.

eſt; poſt deceſſum earundem, Agnetis & Alianoræ, & prædicti Johannis de Britannia, ad nos & hæredes noſtros integrè revertantur.

Quare volumus, & firmiter præcipimus, pro nobis & hæredibus noſtris, quod prædictus Johannes de Britannia HABEAT ET TENEAT ſibi & hæredibus ſuis, de corpore ſuo legitimè procreatis, Caſtrum, Villam, Maneria, Terras, Tenementa, & dimidium Hundredi, prædicta, de nobis & hæredibus noſtris, unà cum Servitiis liberè tenentium, feodis Militum, advocationibus Eccleſiarum, Abbatiarum, Prioratuum, Capellarum, Hoſpitalium, viſibus Franci Plegii, Feriis, Mercatis, Parcis, Warrennis, Chaceis, & omnibus aliis libertatibus, ad prædicta, Caſtrum, Villam, Maneria, Terras, Tenementa, & dimidium Hundredi ſpectantibus; adeo liberè & integrè, ſicut prædictus Johannes de Balliolo ea tenuit, antequam ad manus dicti Patris noſtri devenerunt: Faciendo inde ſervitia, quæ idem Johannes de Balliolo, dùm ea ſic tenuit, indè facere conſuevit.

Et quod omnes Terræ & Tenementa, quæ præfatæ, Agnes & Elianora, tenent in dotem, in Comitatibus prædictis, de hæreditate, quæ fuit prædicti Johannis de Balliolo, & quæ, poſt earundem mortem, ad nos & hæredes noſtros reverti deberent, poſt deceſſum ipſarum, Agnetis & Elianoræ, remaneant præfato Johanni de Britannia, & hæredibus ſuis, de corpore ſuo legitime procreatis,

HABENDA ET TENENDA, unà cum Servitiis liberè tenentium, feodis Militum, advocationibus Eccleſiarum, Abbatiarum, Prioratuum, Capellarum, Hoſpitalium, viſibus Franci Plegii, Feriis, Mercatis, Parcis, Warennis, Chaceis, & omnibus aliis libertatibus, ad prædicta, Terras & Tenementa, quæ ſic tenentur in dotem, ſpectantibus; ſimul cum prædictis, Caſtro, Villa, Maneriis, Terris, Tenementis, & dimidio Hundredi, de nobis & hæredibus noſtris, per ſervitia ſupradicta: Ita quod, ſi idem Johannes de Britannia obierit ſinè hærede, de corpore ſuo legitimè procreato, tunc Caſtrum, Villa, Maneria, Terræ, Tenementa, & dimidium Hundredi, prædicta, poſt mortem ejuſdem Johannis: Et Terræ & Tenementa, quæ dictæ Agnes & Alianora tenent in dotem, ſicut prædictum eſt, poſt deceſſum earundem, Agnetis & Alianoræ, & prædicti Johannis de Britannia, ad nos, & hæredes noſtros integrè revertantur, ſicut prædictum eſt.

A.D. 1308.
Edv. 2.

Hiis Teſtibus,

Venerabili Patre J. Ciceſtr. Epiſcopo, Cancellario noſtro,
Gilberto de Clare Comite Glouceſtr. & Hertford,
Humfrido de Bohun Comite Hereford & Eſſex,
Guidone de Bello Campo, Comite Warwicen.
Johanne de Haſtingges,
Roberto Filio Rogeri,
Roberto Filio Pagani, Seneſcallo Hoſpitii noſtri, & aliis.

Dat. per manum noſtram, apud Northampton, 12. die Auguſti.

Pro eodem Comite Richemundiæ; de terris, quæ fuerunt nuper Regis Scotiæ, ſibi conceſſis.

A.D. 1308.
Au. 2. E. 2.
Pat. 2. E. 2. p. 1. m. 21.

REX Militibus, liberis hominibus, & omnibus aliis, tenentibus de terris & tenementis, quæ fuerunt Johannis de Balliolo, in Comitatibus Northamptoniæ, Lancaſtriæ, Northumbriæ, Eboraci, Derbiæ, Huntingtoniæ, Rotelandiæ, Bedefordiæ; Middleſexiæ & Suffolciæ, ſalutem.

Cùm, pro bono & laudabili ſervitio, quod dilectus & fidelis noſter, Johannes de Britannia Comes Richemundiæ, nobis impendit, & impendet in futurum, conceſſerimus ei, per Cartam noſtram, omnes terras, & omnia tenementa, quæ fuerunt præfati Johannis de Balliolo, in Comitatibus prædictis,

A.D. 1308.

HABENDA ET TENENDA ſibi, & hæredibus ſuis, de corpore ſuo legitimè procreatis, de nobis & hæredibus noſtris (unà cum feodis Militum, advocationibus Eccleſiarum, ſervitiis liberè tenentium, & omnibus aliis libertatibus, ad prædicta, terras & tenementa pertinentibus) adeò liberè & integrè, ſicut prædictus Johannes de Balliolo ea tenuit, antequam ad manus dicti Patris noſtri devenerunt, faciendo inde ſervitia quæ idem Johannes de Balliolo inde facere conſuevit; prout in Cartâ

A.D. 1308. Edv. 2.

noſtrâ prædictâ plenius continetur:

Vobis mandamus quod eidem Comiti, de fidelitabibus, & aliis ſervitiis veſtris, quæ debetis ratione terrarum & tenementorum, quæ tenetis de terris & tenementis prædictis, intendentes ſitis & reſpondentes.

Teſte Rege apud Northampton, 15. die Auguſti.

A.D. 1308. Edv. 2.

Procuratorium Regis & Reginæ pro Terra Pontivi.

A.D. 1308. An. 2. E. 2.

Pat. 2. E. 2. p. 1. m. 20.

REX, & Iſabella, eadem gratiâ Regina Angliæ, Domina Hiberniæ, Duciſſa Aquitaniæ, Conſors ſua, omnibus, ad quos præſentes literæ pervenerint, ſalutem.

Noveritis quod, in omnibus cauſis, negotiis & querelis, motis, & movendis a nobis in Curiâ Excellentiſſimi Principis, Domini & Patris noſtri, Domini Philippi, Dei gratiâ, Regis Francorum illuſtris, & coram omnibus & ſingulis judicibus, & auditoribus, deputatis & deputandis, ab ipſo, vel Curiâ ſuâ;

Nec non coram quibuſcunque aliis Juſticiariis, Ballivis & Præpoſitis ſuis, contra Epiſcopos, Abbates, Capitula & Conventus, Villas & alias Univerſitates, Milites, Laicos & Clericos, & alios nobiles & ignobiles, cujuſcunque dignitatis, ſtatûs, aut conditionis exiſtant:

Et ab ipſis contra nos, occaſione terræ de Pontivo;

Pro nobis, ad omnes dies aſſignatos, & aſſignandos, facimus, conſtituimus, & ordinamus Procuratorem noſtrum, dilectum & fidelem noſtrum, Johannem de Alneto Militem:

Dantes & concedentes eidem Procuratori noſtro poteſtatem & ſpeciale mandatum agendi, defendendi, requirendi, & ſupplicandi: Jurandi de calumpnia, & de veritate dicendâ: & Subeundi cujuſlibet alterius generis juramentum: Teſtes producendi, paciſicandi, & in arbitros compromittendi: Et omnia alia & ſingula faciendi, quæ verus & ſufficiens Procurator facere poteſt & debet, & quæ nos faceremus, vel facere poſſemus, ſi præſentes eſſemus.

A.D. 1308.

Nec non conſtituendi, ſive ſubſtituendi alium, vel alios Procuratores, loco ſui, in omnibus ſupradictis, qui conſimilem in præmiſſis habeat, vel habeant poteſtatem; & revocandi eoſdem quandocunque, & quotienſcunque ipſe hoc duxerit faciendum.

Promittimus nihilominus, pro prædicto Procuratore noſtro, & ſubſtituto, vel ſubſtitutis ab eo, rem ratam haberi, & judicatum ſolvi, ſub ipoteca rerum & bonorum terræ noſtræ de Pontivo;

Et hoc omnibus, quorum intereſt, vel intereſſe poteſt, ſignificamus.

In cujus rei teſtimonium præſentibus literis Sigilla noſtra duximus apponenda.

Dat. apud Langele, 16. die Auguſti, Anno Domini milleſimo, treſcenteſimo, octavo.

Pro Mercatoribus de Societate Ballardorum, de pecunia, Lichfeldenſi Epiſcopo debita, ipſis ſolvenda.

A.D. 1308. An. 2. E. 2.

Pat. 2. E. 2. p. 2. m. 18.

REX, dilectæ ſibi, Aliciæ Comitiſſæ Norfolciæ, ſalutem.

Cùm, in partem ſolutionis debitorum, in quibus tenemur Mercatoribus de Societate Ballardorum de Luca, aſſignavimus eis illas Ducentas, ſeptuaginta & quinque libras, quas nobis debetis ad Scaccarium noſtrum, de illis treſcentis libris, quas nuper debuiſtis Waltero Conventrienſi & Lychfeldenſi Epiſcopo, nuper Theſaurario Domini Edwardi, quondam Regis Angliæ, Patris noſtri, cujus debita ex certis cauſis in manu noſtra exiſtunt;

A.D. 1308.

Vobis mandamus quòd prædictas ducentas, ſeptuaginta, & quinque libras, præfatis Mercatoribus ad terminos, ad quos illas nobis ſolviſſe debuiſtis, ad Scaccarium noſtrum prædictum, juxta recognitionem veſtram, nobis indè ibidem factam, ſolvatis:

Et nos, cùm pecuniam illam præfatis Mercatoribus ſic ſolveritis, vos inde, tenore præſentium, quietamus; promittentes nos vos indè, verſus præfatum Epiſcopum, indempnes conſervare.

Mandavimus enim Theſaurario & Boronibus noſtris de Scaccario prædicto, A.D. 1308. Edw. 2. dicto, quòd, quàm citius eis conſtiterit vos ſatisfeciſſe prædictis Mercatoribus de pecuniâ prædictâ, vos de recognitione veſtrâ prædictâ, ac etiam manucaptione, quam nobis inde inveniſtis, ad Scaccarium prædictum exonerent, & penitus faciant eſſe quietos.

In cujus, &c.

Teſte Rege apud Langele, 16. die Auguſti.

Papa regratiatur Regi, pro Caſtro de Blancaforti, nepoti ſuo conceſſo.

A.D. 1308. An. 2. E. 2. Ex Autogr.

Clemens Epiſcopus, &c. Cariſſimo in Chriſto Filio E. Regi Angliæ Illuſtri, ſalutem & Apoſtolicam Benedictionem.

Exultamus & lætamur in Domino, & delectatione multiplici præcordia noſtra recreantur, quod, in Te Filium devotionis habentes, ad ea dirigis deſideria mentis tuæ, quæ noſtris affectibus conſpicis eſſe grata.

Hoc enim evidentiâ facti manifeſtè palpamus, & operum evidentiâ patenter advertimus, dum Caſtrum & Caſtellaniam de Blancaforti Dioceſis Burdegalenſis, cum ſuis juribus, & pertinentiis univerſis, & quædam alia dilecto Filio Nobili viro Bertrando Deugod nepoti noſtro, quamvis ad id non accederet conſideratio mentis noſtræ, gratioſè & liberaliter conceſſiſti; ex quo tibi tanto magis ad gratiarum actiones aſſurgimus, quanto id ex tuâ liberalitate animi novimus proceſſiſſe.

Et, licet ante conceſſionem hujuſmodi, Te portaremus in armario noſtri pectoris prædilectum, tuique honoris & proſperitatis augmentum vellemus paternâ ſollicitudine promovere, ſicut retroactis temporibus potuiſti percipere evidenter; ipſa tamen conceſſio ad Perſonam tuam eo ferventioris dilectionis zelo nos afficit, & ad ea procuranda, quæ tuum Statum magnificent, nos reddit meritò promptiores, quo magis devotionem ſinceritatis & fidei, quam ad nos habere dinoſceris, per gratas actiones & placidas experimur, noſque magis in conceſſione ipſâ conſpicimus honorari.

Cum itaque litteræ, ſuper hujuſmodi conceſſione confectæ, propter Scriptoris errorem, non in ſubſtantiâ, ſed potiùs in dictamine, & noſtri conſervatione honoris defectum aliquem patiantur, Celſitudinem Regiam paterno rogamus affectu, quatinus præfatas litteras plenè corrigi facias, prout venerabilis Frater noſter Arnaldus Pictavenſis Epiſcopus & dilectus Filius Bertrandus Calculi, Familiaris noſter & tuus, Latores præſentium, vel alter eorundem, quos ad tuam præſentiam ſpecialiter deſtinamus, ex parte noſtrâ tuæ Magnitudini reſerabit.

Dat. Luguſiaci Pictaven. Dioc. 15. Kalendas Septembris, Pontificatus noſtri Anno tertio.

Sub Filis Canabeis.

Ad Dionyſium Regem Portugalliæ, de Fœdere inter Mercatores utriuſque Regni.

A.D. 1308. An. 2. E. 2. Rom. 2. E. 2. m. 6.

Magnifico Principi Domino D. Die gratiâ, Portugalliæ & Algarbiæ Regi Illuſtri, Edwardus, eadem gratiâ, &c. ſalutem & felices ſemper ad vota ſucceſſus.

Celſitudinis veſtræ litteras, quas nobis Nuncius veſter, præſentium Bajulus, nuper detulit, lætanter recepimus, & quæ continebantur in eiſdem benignè audivimus, ac pleno concepimus intellectu; Serenitati Regiæ intimantes quod nos de fœdere unionis & amoris, quod inter veſtros & noſtros Mercatores hactenus extitit, prout in litteris veſtris prædictis pleniùs expreſſiſtis, viſceraliter congaudemus; illudque inter eos perpetuis temporibus cupimus indiſſolubiliter permanere.

Quamobrem, licet ſuper deprædationibus & inmanibus flagitiis, Mercatoribus de Regno noſtro, ut dictæ teſtantur litteræ, dudum factis per Mercatores de Regno Caſtellæ, qui, dum dicta facinora perpetrabant, vexilla ſua, veſtra inſignia & Arma repræſentantia, doloſè erigebant, ſe Portugallos falsè & malitioſè proclamando, ut ſic Mercatores noſtros, tali falſitatis velamine, contra Mercatores veſtros ad inimicitias provocarent, ante hæc tempora quicquam non audivimus, nec ulla nobis ex parte dictorum Mercatorum noſtrorum

fuerit

A.D. 1308. Edv. 2.

fuerit inde hactenus querela delata.

Ad veſtræ tamen requiſitionis inſtantiam, Mercatoribus veſtris prædictis litteras noſtras de ſalvo & ſecuro conductu veniendi in Regnum & poteſtatem noſtram, morandi & redeundi cum rebus & mercimoniis ſuis, ac negotiandi de eiſdem, prout ſibi utile fore perſpexerint, favorabiliter duximus concedendas; Dum tamen legales exerceant Merchandiſas, & faciant conſuetudines debitas & uſitatas in Regno noſtro, ac univerſis & ſingulis, de ſe conqueri volentibus, prout juſtum fuerit, reſpondeant & juri pareant ut debebunt.

In cujus, &c.

Teſte Rege apud Waltham, tertio die Octobris.

De reſtitutione Temporalium Epiſcopatus Lychſeldenſis.

A.D. 1308. An. 2. E. 2. Clauſ. 2. E. 2. m. 15.

REX Vicecomiti Salopiæ & Staffordiæ, ſalutem.

Quia Temporalia Epiſcopatûs Coventrienſis & Lychefeldenſis, quæ nuper ex certis cauſis capi fecimus in manum noſtram, Waltero Epiſcopo loci illius duximus reſtituenda;

Tibi præcipimus quod eidem Epiſcopo Temporalia Epiſcopatûs prædicti, cum pertinentiis, in cuſtdodiâ tuâ exiſtentia, deliberes indilatè.

Teſte Rege apud Weſtmonaſterium, 3. die Octobris.

A.D. 1308.

Eodem modo mandatum eſt ſubſcriptis, pro Temporalibus Epiſcopatûs prædicti præfato Epiſcopo reſtituendis, viz.

Rogero Trumwyne, nuper Vicecomiti Salop. & Staff.

Petro Pycot, nuper Vicecomiti Notinghamiæ & Derbiæ,

Executoribus Teſtamenti Galfridi de Segrave, nuper Vicecomiti Warr.

De inhibitione Torneamentorum, & de veniendo ad Parliamentum ſine Armis.

A.D. 1308. An. 2. E. 2. Clauſ. 2. E. 2. m. 20. d.

REX Vicecomiti Kantiæ, ſalutem.

Præcipimus tibi quod, per totam Ballivam tuam, in Civitatibus, Burgis, & Villis Mercatoriis, & locis aliis, tàm infra libertates, quàm extra, ex parte noſtrâ publicè proclamari, & firmiter inhiberi facias indilatè; nè quis, miles, vel alius, cujuſcunque ſtatûs, ſeu conditionis exiſtat, ſub foriſfacturâ Terrarum & Tenementorum, & omnium aliorum, quæ nobis foriſfacer epoterit, torneamenta, burdeicias, juſtas, ſeu aliquod aliud genus facti armorum de pace proclamari faciat:

Nec, ad hujuſmodi factum, alicubi, infra Regnum, ſeu poteſtatem noſtram, ire:

Nec etiam ad partes tranſmarinas, pro hujuſmodi facto armorum, ibidem excercendo, tranſire:

Vel ad partes illas, ſub colore peregrinationis, vel aliâ cauſâ quacunque, extra Regnum noſtrum Angliæ, præterquam ad partes Scotiæ, ducere præſumat.

Præcipimus inſuper tibi, quod in ſingulis locis prædictis, in Balliva tua, ex parte noſtrâ publicè proclamari, &

A.D. 1308.

firmiter facias inhiberi, nè quis de poteſtate noſtrâ, ad fidem noſtram exiſtens, cujuſcumque ſtatûs aut conditionis exiſtat, ſub foriſfacturâ corporis, terrarum, tenementorum, & omnium aliorum, quæ nobis foriſfacere poterit, ad inſtans Parliamentum noſtrum, quod apud Weſtmonaſterium, a die Sancti Michaelis proximò præterito, in tres ſeptimanas, habituri ſumus, Domino concedente, cum equis, aut armis, venire; ſeu equos, aut arma ex aliquâ cauſâ, ſeu quocunque colore ibidem, ſub foriſfacturâ prædictâ, ducere præſumat; ſet quod illi, qui ad Parliamentum noſtrum prædictum ſunt venturi, modo debito veniant ibidem, prout ad Parliamenta, celebris memoriæ, Domini E. quondam Regis Angliæ, Patris noſtri, venire conſueverunt.

Et hoc, ſicut indignationem noſtram vitare volueris, & te, & tua diligis, ac teipſum indempnem ſervare volueris, non omittas.

Teſte Rege apud Weſtmonaſterium, 4. die Octobris.

Conſimiles Literæ diriguntur ſingulis Vicecomitibus per Angliam.

Bulla ſuper liberatione Epiſcoporum Glaſg. Sancti Andr. & Lychfeld. & de bonis Templariorum.

A.D. 1308. An. 2. E. 2. Ex Autogr.

CLemens Epiſcopus, ſervus ſervorum Dei, Cariſſimo in Chriſto Filio Edvardo, Regi Angliæ Illuſtri, ſalutem & Apoſtolicam benedictionem.

Attende, Fili, & diligenter intellige verba Patris, Magnitudinis Regiæ profectus uberes, & exaltationis incrementa felicia diligentis.

Cogit nos quidem debitum Paſtoralis Officii, & vincimur a dilectione nimiâ, quâ, Fili cariſſime, inter cæteros Chriſtianæ Religionis Principes, ſpecialiter nobis conjungeris, & portaris in Apoſtolicæ Sedis viſceribus caritatis, ut perſonam Regiam ad actiones laudabiles, operáque ſalutis, per quæ gratia ſummi Regis acquiritur, nomen Regium magnificatur in populis, & præcelſæ tuæ famæ præconium exaltationis multiplicis ſuſcipiat incrementa, téque inſtantiùs, cùm velut homo ab hiis quæ juſta ſunt devias, & quæ oculos Divinæ Majeſtatis offendunt, ſalutis tuæ commodis obviant, derogant Regalibus titulis, ſollicitè paternis verborum oraculis revocemus.

Optamus enim, dilectiſſime Fili, ut quemadmodum in orbe terrarum, inter cæteros Catholicos Principes, generoſi Sanguinis fulgore prærutilas, ſic laudabilium claritate reſplendeas actionum, & mentis oculis erectis ad illum, per quem honorum culmina, & Regnorum Solia poſſidentur, ejus humiliter beneplacitis te conformes, & Progenitorum tuorum imitans laudanda veſtigia, limites ſtudeas obſervare juſtitiæ, perſonas Eccleſiaſticas Regni tui favoris Regii ope confoveas, & protectionis tuæ præſidio tuearis, a quibuſvis earum moleſtiis, offenſis, & injuriis abſtinendo.

Hæc profectò ſunt opera in conſpectu Divinæ Majeſtatis accepta: Hoc eſt ſalubrium exercitium actionum: Hæc ſunt utique ſtudia, quæ in populis gentium, Principum geſta clarificant, & regnantium ſtabiliunt ſolia incommutabili firmamento.

Dudum ſiquidem Venerabilis Frater noſter Petrus Epiſcopus Sabinenſis, ad Regnum tuum pro quibuſdam negotiis, ſtatum pacificum & tranquillum, claræ memoriæ, Edwardi Genitoris tui, & dicti Regni tangentibus, accedens, Venerabiles Fratres noſtros   Sancti Andreæ &   Glaſguen. Epiſcopos, quos licet ad dévotam, & inſtantem dicti Genitoris tui inſtantiam mandaviſſemus per Venerabilem Fratrem noſtrum   Archiepiſcopum Eboracenſem propter quædam orribilia, quæ de ipſis idem Genitor tuus nobis contra ipſum, pacem & tranquilitatem Regni tui intimaverat fuiſſe commiſſa, quæ ipſe in ſuâ conſcientiâ aſſerebat fore vera, per ſuas Litteras & Nuncios ſpeciales, ipſius Archiepiſcopi carceri mancipari, & in eo etiam detineri donec ipſos ad noſtram præſentiam mandaremus adduci, in gravem Divinæ Majeſtatis offenſam, & non modicam Apoſtolicæ Sedis injuriam, dictus Genitor tuus detinebat Regio carceri mancipatos, cum inſtantiâ ex parte noſtrâ libertati reſtitui poſtulavit.

A.D. 1308.

Idem autem Rex, ejuſdem Sabinenſis Epiſcopi poſtulationibus annuens, præfatos Epiſcopos cum magnâ humilitate eidem Epiſcopo Sabinenſi verbo reſtituit, & mandavit reſtitui cum effectu Apoſtolicæ Sedis conſpectui præſentandos.

Et licet præfatus Sabinenſis Epiſcopus illos proponeret ſecum adducere, cum ipſum redire ad præſentiam Apoſtolatûs noſtri contingeret, eóſque tunc, cum haberet inibi moram contrahere, & timeret de fugâ eorum, recipere diſtuliſſet; poſtmodum tamen, eodem Genitore tuo, viam univerſæ carnis ingreſſo, ipſos, nec non & Venerabilem Fratrem noſtrum Walterum Lichefeldenſem Epiſcopum, quem carcere detinebat, dicto Sabinenſi Epiſcopo, ab eo requiſitus inſtanter, reſtituere diſtuliſti; aſſerens, prout ex dicti Sabinenſis Epiſcopi relatione percepimus, te velle nobis ſuper hoc per ſpeciales Nuncios reſpondere.

Cúmque poſtmodum Dilectum Filium Magiſtrum Siccardum de Vauro, Archdiaconum Corbariæ in Eccleſiâ Narbonenſi, Capellanum noſtrum, pro ipſorum Epiſcoporum liberatione, & certis aliis negotiis, ad te cum noſtris litteris ſpecialiter miſiſſemus, tu demum hujuſmodi litteris noſtris, tibi præſentatis per ipſum, receptis, nobis per Regias litteras reſpondiſti, quod ſuper liberatione, vel miſſione dictorum Epiſcoporum ad noſtram præſentiam, cum Proceribus Regni tui, quorum præſentiam, propter Guerram tuam in Scotiâ

A.D. 1308. Edv. 2.

ſuſcitatam, nequibas habere, quam citiùs poſſes, intendebas habere colloquium & tractatum:

Supplicans, ut moleſtam dilationem, & conſilii deliberationem hujuſmodi non ferremus;

Quoniam habito, quam citiùs fieri poſſet, conſilio de prædictis, quicquid inoffenſâ Regiâ dignitate, & abſque exhæredatione & gravi præjudicio ſubditorum tuorum, & tuo fieri poſſet, Filiali efficere promptitudine procurares.

Sicque adhuc Epiſcopos ipſos, quod dolentes referimus, non ſine tuæ ſalutis diſpendio, & æterni Regis obprobrio carceratos diceris detinere.

Præterea alia cordi noſtro de tuis actibus non indignè Materia grandis turbationis accrevit, quod ſicut notitiæ noſtræ ex relatione plurium Magnatum innotuit, bona quæ Templarii in Regno tuo habent, quæ ad ordinem ipſius Templi pertinent, ſi bonus reperiatur; Et aliàs ad dictæ Sedis diſpoſitionem plenariam pertinere noſcuntur, & quæ ad manus tuas de mandato noſtro poſueras, non abſque Divinæ Majeſtatis offenſâ, & dictæ Sedis injuriâ, diverſis diſtribuiſti perſonis, pro tuæ libito voluntatis.

Verùm ut ordinatio de prædictis & aliis bonis Templariorum ipſorum, conſiſtentibus per ſingulas partes orbis, per nos de Fratrum noſtrorum conſilio, præſente Cariſſimo in Chriſto Filio noſtro Philippo Rege Francorum Illuſtre, facta, dum adhuc Pictavio reſidentiam faceremus, tuis ſenſibus fiat nota, Regiam Magnitudinem volumus non latere, quod per dictum Regem perſonis dictorum Templariorum ac mobilibus & immobilibus bonis ipſorum in Regno ſuo conſiſtentibus, nobis liberaliter redditis, & dimiſſis, & manu ſuâ ab eis ad noſtram requiſitionem amotâ, ac injuncto, per ſuas Patentes & diverſas Litteras, omnibus ſuis Juſtitiariis, & ſubditis, ut illis, quos ordinaremus ad recipiendum prædicta, perſonas, & bona Templariorum ipſorum, quam citiùs eſſent requiſiti per eos, traderent integraliter abſque fraude, ordinavimus quod certæ perſonæ ydoneæ pro inquiſitione faciendâ contra ordinem, & Templarios memoratos, ſuper execrandis exceſſibus qui per ipſos commiſſi dicuntur, ac bonis recipiendis eorum, unà cum Prælatis ad hoc ſpecialiter deputatis a nobis ad idem Regnum tuum, & Univerſas alias partes Orbis ſpecialiter mitterentur, in quibus dicti Templarii aliquid habere noſcuntur, intendentes ut ordinationi prædictæ in brevi debitus ſubſequatur effectus.

Cùm itaque ab intimis cupiamus, quod Progenitorum tuorum, qui erga Deum & Romanam Eccleſiam zelo devotionis accenſi, cultum in Regnis ſuis augmentare Divinum, tueri Eccleſiaſticam libertatem, Eccleſias & perſonas Eccleſiaſticas fovere Regnorum ipſorum, & protegere curaverunt, ſalubria eligas veſtigia imitari, téque oſtendas æmulatorem fervidum, per effectum, ac, ejuſdem tui Genitoris exemplo, qui, fide præclarus, in dictæ terræ ſubſidium, transfretando pro terræ defenſione prædictæ, & noſtri Salvatoris injuriâ ulciſcendâ, in terrâ ipſâ plagas ſuſtinuit diras & vulnera, ſéque mortis periculis offerre devotis affectibus non expavit, tuas dirigas actiones;

Regalem magnificentiam rogamus & hortamur in Filio Dei Patris, quatinus ſuper dictorum liberatione Prælatorum in Parliamento, per te in proximo, ut audivimus, celebrando, ſic ſalubri conſilio dirigaris, ſicque nobis promptitudine devotâ reſpondeas, quòd reſponſio ipſa grata in oculis Divinæ Majeſtatis appareat, noſtríſque affectibus ſit accepta; & nihilominus conceſſione prædictorum bonorum, ſiqua facta ſit, quæ nulla ſit ipſo jure, per te ſine difficultate quâlibet revocatâ, de facto, ſicut de facto proceſſit, ſic in conſervatione ipſorum & aliorum bonorum Templariorum eorundem, conſiſtentium infra terminos Regni tui, efficaciter te geras & habeas, quòd perſonæ, quas pro dictis bonis recipiendis ad idem Regnum tuum celeriter, Auctore Domino, tranſmittemus, bona ipſa pro dicto ordine, ſi ea, quæ ipſis Templariis imponuntur, inveniantur veritate carere; alioquin pro Terræ Sanctæ ſubſidio conſervanda, pro quo fuerunt a conferentibus deputata, habere pacificè valeant, & percipere fructus & redditus eorundem; & propter hoc Divinæ Majeſtatis, cujus agitur in hâc parte negotium, non incurras offenſam, & in examine diſtricti judicii non cogaris debitam reddere rationem.

Alioquin ſcire te volumus, quòd, quantumcunque perſonam tuam diligamus ex corde, & quantumcunque tuum, & Regni tui ſtatum proſperum ſicut proprium, cupiamus, & quælibet tua, & Regni prædicti adverſa, quæ perſonam noſtram reputamus contingere, diſpliceant votis noſtris, & ipſis libenter paternis affectibus obviemus, detentionem Prælatorum, & devaſtationem bonorum ipſorum diſſimulare

ſalvâ

A.D. 1308.
Edv. 2.

ſalvâ conſcientiâ non poſſemus, quin circa præmiſſa adhiberemus remedium oportunum.

Cæterùm quia, in adventu Capellani prædicti ad noſtri Apoſtolatûs præſentiam, Venerabilis Frater noſter Arnaldus Pictavenſis Epiſcopus, quem ad Regnum tuum pro tuâ, & Baronum prædictorum pace tranſmiſimus, jam recedens de Curiâ verſus partes ipſas arripuerat iter ſuum, hujuſmodi litteras ſibi tranſmiſimus, per eum tuæ Celſitudini præſentandas, ſibique mandavimus quòd apud te ſuper præmiſſis efficaciter interponeret partes ſuas.

Dat. apud Silvam majorem Burdegalenſis Dioceſ. 4. Nonas Octobris, Pontificatûs noſtri Anno tertio.

Sigillo avulſo.

Conſimilis Bulla Electo Wigornienſi directa.

A.D. 1308.
An. 2. E. 2.
Ex Autogr.

Clemens Epiſcopus, ſervus ſervorum Dei, dilecto Filio Electo Wigornienſi, ſalutem & Apoſtolicam Benedictionem.

Paternæ caritatis affectio, quâ Cariſſimum in Chriſto Filium noſtrum Edvardum Regem Angliæ Illuſtrem ferventer amplectimur, noſtros excitat cogitatus ut perſonam ſuam ad actiones laudabiles operáque ſalutis, per quæ gratia ſummi Regis acquiritur, nomen Regium magnificatur in populis, & præcelſæ ſuæ famæ præconium exaltationis multiplicis ſuſcipit incrementa, eúmque inſtantius, cum, velut homo, ab hiis quæ juſta ſunt deviat, & quæ oculos Divinæ Majeſtatis offendunt, ſalutis ſuæ commodis obviant, & derogant regalibus titulis, ſolicitè paternis verborum oraculis revocemus.

Dudum ſiquidem Venerabilis Frater noſter, Petrus Epiſcopus Sabinenſis, ad Regnum Angliæ, pro quibuſdam negotiis, ſtatum pacificum & tranquillum, Claræ mæmoriæ, Edvardi Regis Angliæ, Genitoris ſui & dicti Regni tangentibus, accedens, &c. *Prout in Bullâ ſuperiori, mutatis competenter mutandis.*

Dat. apud Silvam Majorem, Burdegalen. Dioceſ. 4. Nonas Octobris, Pontificatûs noſtri Anno tertio.

Sub Filis canabeis.

De inhibitione torneamenti apud Leyceſtriam.

A.D. 1308.
An. 2. E. 2.
Pat. 2. E. 2. p. 2. m. 22.

REX Comitibus, Baronibus, Militibus, & omnibus aliis fidelibus ſuis, ad quos, &c. ſalutem.

Cum in ſingulis Comitatibus Regni noſtri publicè proclamari, & firmiter inhiberi fecerimus, nè quis, cujuſcunque ſtatûs ſeu conditionis exiſtat, ſub foriſfacturâ Terrarum & tenementorum & omnium aliorum, quæ nobis foriſfacere poterit, Proclamationem aliquam de Torneamentis, Burdeiciis, ſeu juſtis, facere:

Seu ad aliquod factum Armorum ire præſumat quoquo modo, ſine noſtra licentiâ ſpeciali:

Ac jam intelleximus quod vos Torneamentum, apud Leyceſtriam, feciſtis in proximo proclamari, in noſtri contemptum, & contra inhibitionem noſtram prædictam; de quo miramur, nec immeritò, & movemur.

Vobis adhuc, ſicut priùs, ſub foriſfacturâ prædictâ firmiter inhibemus, ne apud dictam Villam Leyceſtriæ, ſeu alibi, infra Regnum, aut poteſtatem noſtram, torneare, burdeare, juſtas facere, ſeu aliquod aliud genus facti Armorum excercere præſumatis, ſine noſtrâ licentiâ ſpeciali.

Teſte Rege apud Cantuariam, 13 die Octobris.

Ad Comitem Fuxi ſuper diſcordiis inter ipſum & Amanenum de Lebreto componendis.

A.D. 1308.
An. 2. E. 2.
Rom. 2. E. 2. m. 6. d.

REX dilecto & fideli ſuo Comiti Fuxi, ſalutem.

Pridem ex relatu intelleximus fide digno quod, propter contentiones & diſſidia, inter vos & dilectum & fidelem noſtrum Amanenum de Lebreto, procurante humani generis inimico, ſuſcitata, vos hinc inde ad conflictus bellicos præparâſtis; de quo miramur, non inmeritò, & movemur, eo potiſſimè quòd, ex hujuſmodi diſcordiis, ſi procederent, quod abſit, pacis

noſtræ

A.D. 1308. Edv. 2.

noſtræ perturbatio, ac alia diverſa pericula, tam nobis, quàm toti populo Terræ noſtræ Vaſconiæ, qui, pro majori parte, vobis, ſeu præfato Amaneno in hujuſmodi conflictu forſitan adhæreret, poſſent de facili evenire.

Nos igitur, inter vos & præfatum Amanenum pacem & concordiam confoveri, ac ut idem populus noſter vivat ſub noſtro regimine pacificè & quietè, ſummo deſiderio affectantes, vos rogamus, vobis in fide & dilectione, quibus nobis tenemini, mandantes, necnon ſub foriſfacturâ omnium, quæ nobis foriſfacere poteritis, firmiter inhibentes nè de cætero præfato Amaneno, aut ſuis, gravamina, ſeu dampna aliqua, occaſione diſſenſionum hujuſmodi, inferre, vel contra ipſos hoſtiliter inſurgere præſumatis.

Cordi autem noſtro gratum advenit quod, ad monitionem Seneſcalli noſtri Vaſconiæ, vobis ex parte noſtrâ factam, ad tempus ad invicem confluere diſtuliſtis: Scientes quod dictus Seneſcallus noſter vobis, a præfato Amaneno, ſuper hujus diſſenſionibus & diſcordiis, paratus eſt & erit exibere juſtitiæ complementum.

Taliter in hoc negotio vos habentes nè, ſi ſecus feceritis, oporteat nos contra vos, pro conſervatione pacis & quietis populi dicti Ducatûs, aliter extendere manus noſtras.

Conſimiles verò litteras præfato Amaneno duximus deſtinandas.

Dat. apud Weſtm. 12. die Menſis Novembris.

Eodem modo ſcribitur Amaneno Domino de Lebreto.

Ad Regem Caſtellæ, de Priſtino Fœdere cum Rege Angliæ confovendo.

A.D. 1308. An. 2. E. 2. Rom. 2. E. 2. m. 6. d.

MAgnifico Principi, Domino Ferdinando, Dei gratiâ, Caſtellæ, Legionis, Toleti, Galleciæ, Yſpaliæ, Cordubiæ, Murziæ, Jahennis & Algarbiæ Regi Illuſtri, ac Comitatûs Molinæ Domino, Conſanguineo ſuo kariſſimo, Edwardus, eadem gratiâ, Rex Angliæ, &c. ſalutem & proſperos ad vota ſucceſſus.

Venerunt in affectus noſtros veſtræ Regiæ Celſitudinis litteræ, continentes quod, inſtigante Sanguinis Fœdere, & puræ dilectionis memoriâ, quam Progenitores veſtri ad, claræ memoriæ, Dominum Edwardum Patrem noſtrum, & nos habuerunt, curis ſollicitamini continuis quod præfata dilectio inter nos ſemper in melius proſperetur: Quam commodius non creditis confoveri, quàm inter homines veſtros & noſtros pax & concordia obſervetur;

O quàm ardenti deſiderio & avidius affectamus, ut inter nos, ſubditóſque veſtros & noſtros, pacis claritas illuceſcat, vigeat, & futuris temporibus perſeveret! Hoc eſt gaudium quod ferventiùs peroptamus: Hoc enim in noſtris deſideriis gerimus, ut erga cunctos Chriſti fideles, præſertim illos quibus ex Conſanguinitatis debito ſumus alligati, diſſenſionis materiam totis viribus amputemus.

Cùm igitur veſtros ſpeciales Nuncios, ad referendum nobis, ex parte veſtrâ, exceſſus hominum veſtrorum & Civium noſtrorum de Baionâ (qui ex utraque parte proceſſerunt taliter, Deo dante, quòd, ſatisfactionibus intervenientibus, pax & concordia inter præfatos homines pleniùs reformetur) ad noſtri præſentiam in brevi mittere jam diſpoſueritis;

Volentes votis veſtris nos reddere corpore & in corde conformes, & ut pacis conſilia cogitantes, & deſiderantes quod inter præfatos homines inire concordiam valeamus, tractatum pacis gratanter duximus admittendum.

Et, ut vera pacis indicia ex parte noſtrâ ſe prodeant, mandavimus præfatis Civibus noſtris, ſub foriſfacturâ omnium, quæ nobis foriſfacere poterunt, firmiter inhibentes, nè hominibus veſtris dampnum, injuriam vel moleſtiam inferant quoviſmodo: Conſimile præceptum per vos fieri petimus veſtris hominibus memoratis.

Dat. apud Weſtmonaſterium, 12. die Menſis Novembris.

De

De ſuſtentatione eorum, quorum Terræ erant per Francos captæ in nupera guerra Vaſconiæ.

A.D. 1308. An. 2. E. 2. Vaſc. 2. E. 2. m. 16.

REX Conſtabulario ſuo Burdegaliæ, qui nunc eſt, vel pro tempore fuerit, ſalutem.

Mandamus vobis quòd Willielmo Reymundi de Genſak Militi, Centum & ſexdecim libras & decem ſolidos, Chipotenſium, qui eidem Willielmo, de illis quingentis libris annuis Chipotenſium, quas Dominus E. quondam Rex Angliæ, Pater noſter, per Litteras ſuas Patentes, jam in Cancellaria noſtra reſtitutas, & Cancellatas, eidem Willielmo conceſſit, ad Scaccarium ſuum Angliæ, pro ſuſtentatione ſuâ, percipiendas quouſque Terræ & Tenementa ipſius Willielmi (quæ, occaſione guerræ, inter dictum Patrem noſtrum, & Regem Franciæ, nuper motæ, in manu ipſius Regis Franciæ capta fuerunt) eidem Willielmo fuiſſent reſtituta, A retrò ſunt, ſicut per compotum cum eodem Willielmo, per dilectum Clericum noſtrum Johannem de Sandale, per præceptum noſtrum, inde factum, eſt compertum:

A.D. 1308.

Vel certo Attornato, ſeu Procuratori ipſius Willielmi, has litteras deferenti, de exitibus Ducatûs prædicti perſolvatis:

Et nos vobis inde, ſuper compotum veſtrum, debitam allocationem habere faciemus.

In cujus, &c.

Teſte Rege apud Weſtm. 14. die Novembris.

Per Petitionem de Conſilio.

Per manus J. de Sandalè.

Conſimiles Litteras habent ſubſcripti, de diverſis pecuniarum ſummis, quæ eis a retrò ſunt, in formâ prædictâ; videlicet,

Petrus Gombaud de la Suha, de Centum & una libris, & duodecim ſolidis Chipotenſium, qui, &c. de illis quadraginta libris annuis Chipotenſ. &c.

Willielmus Seguyn de Ladans, de Triginta & duabus libris & ſex ſolidis Chipotenſium, qui, &c. de illis duodecim libris & decem ſolidis annuis Chipotenſ. &c.

Gerardus Vigerii, de Ducentis, & quatuordecim libris, duobus ſolidis, & quatuor denariis Chipotenſium, qui, &c. de illis ſexaginta & quindecim libris annuis Chipotenſium, &c.

Grymwardus de Chaſſeux, de Centum, Triginta & ſex libris, octo ſolidis, & octo denariis Chipotenſium, qui, &c. de illis ſexaginta libris annuis Chipotenſium, &c.

Gayllardus de Deſcoſſan, de Centum, quatuor viginti, decem libris, treſdecim ſolidis, & octo denariis Chipotenſium, qui, &c. de illis ſexaginta quindecim libris annuis Chipotenſium, &c.

Willielmus Seguyn Clericus, de Centum, quinquaginta & quatuor libris, quinque ſolidis, & quatuor denariis Chipotenſium, qui, &c. de illis Centum libris annuis Chipotenſium, &c.

Bernardus Deſcoſſan, de Septingentis, viginti & una libris, quatuor ſolidis, & octo denariis Chipotenſium, qui, &c. de illis quadringentis libris annuis Chipotenſium, &c.

Filii Augeri Roberti, de Ducentis, viginti, & tribus libris, ſex ſolidis, & octo denariis Chipotenſium, qui, &c. de illis Centum libris annuis Chipotenſium, &c.

Oliverus de Monte Miles, & Petrus de Monte, de Treſcentis, triginta, & quatuor libris, decem & novem ſolidis, & octo denariis Chipotenſium, qui, &c. de illis Centum & quinquaginta libris, &c.

Johannes Martyn de Navarra, ſocius Petri Darſcak, de triginta & ſeptem libris, & duodecim denariis Chipotenſium, qui, &c. de illis viginti libris, &c.

Lubatus de Manos, de undecim libris, duobus ſolidis, & duobus denariis Chipotenſium, qui, &c. de illis Centum ſolidis, &c.

Reymundus de Campanha Miles, de treſcentis, triginta & quatuor libris, decem & novem ſolidis Chipotenſium, qui, &c. de illis Centum & quinquaginta libris annuis Chipotenſium, &c.

Arnaldus de Podio, de viginti & duabus libris, & ſex ſolidis Chipotenſium, qui, &c. de illis decem libris annuis Chipotenſium, &c.

Amanenus de Leſger Miles, de triginta & tribus libris, decem ſolidis, & ſex

A.D. 1308. Edv. 2.

denariis Chipotenſium, qui, &c. de illis quindecim libris annuis Chipotenſium, &c.

Bernardus de Piolio de Aquis, de ſexaginta & treſdecim libris, decem & novem ſolidis, & octo denariis Chipotenſium, qui, &c. de illis quadraginta libris annuis Chipotenſium, &c.

Dominus de Sanctâ Cruce, de Centum & undecim libris, treſdecim ſolidis, & quatuor denariis Chipotenſium, qui, &c. de illis quinquaginta libris annuis Chipotenſium, &c.

Betz de Betzandum Miles, de Centum & undecim libris, & quatuordecim ſolidis Chipotenſium, qui, &c. de illis quinquaginta libris annuis Chipotenſium, &c.

Arnaldus Seguyn de Aquis, de decem & novem libris, decem & ſeptem ſolidis, & decem denariis Chipotenſium, qui, &c. de illis ſeptem libris annuis Chipotenſium, &c.

Bernardus de Seint Sinard Miles, de quinquaginta & quinque libris, quindecim ſolidis, & decem denariis Chipotenſium, qui, &c. de illis viginti & quinq; libris annuis Chipotenſium, &c.

Bertrandus de Campaniâ, de quinquaginta & ſeptem libris, & duodecim denariis Chipotenſium, qui, &c. de illis viginti libris annuis Chipotenſium, &c.

Elias Eſtak, de Centum, viginti & ſeptem libris, & ſexdecim denariis Chipotenſium, qui, &c. de illis quinquaginta libris annuis Chipotenſium, &c.

Bernardus de Blanchaford Dominus Daudenge, de quingentis, quinquaginta & octo libris, quinque ſolidis, & quatuor denariis Chipotenſium, qui, &c. de illis ducentis & quinquaginta libris, &c.

Roſtandus de Rokerio, de quingentis, quinquaginta & octo libris, quinque ſolidis, & quatuor denariis Chipotenſium, qui, &c. de illis ducentis & quinquaginta libris annuis Chipotenſium, &c.

Willielmus Arnaldi de Villanova Miles, de Centum & undecim libris, treſdecim ſolidis, & quatuor denariis Chipotenſium, qui, &c. de illis quinquaginta libris annuis Chipotenſium, &c.

Dominus de Gyes, de Centum & undecim libris, treſdecim ſolidis, & quatuor Denariis Chipotenſium, qui, &c. de illis quinquaginta libris annuis Chipotenſium, &c.

Magiſter Bernardus de Riuncio, de quatervigintì & undecim libris, ſexdecim ſolidis, & octo denariis Chipotenſium, qui, &c. de illis quinquaginta libris annuis Chipotenſium, &c.

Johannes Aſſaillit, de quadraginta ſex libris, & quinque ſolidis Chipotenſium, qui, &c. de illis viginti quinque libris annuis Chipotenſium, &c.

Willielmus Shak, de quaterviginti & duodecim libris, novem ſolidis, & quatuor denariis Chipotenſium, qui, &c. de illis quinquaginta libris Chipotenſium, &c.

Amanenus de Sis, de quinquaginta & tribus libris, & duodecim ſolidis Chipotenſium, qui, &c. de illis triginta libris Chipotenſium, &c.

Johannes Funtaynes, de quadraginta & ſex libris, quatuor ſolidis, & octo denariis Chipotenſium, qui, &c. de illis viginti & quinque libris Chipotenſium, &c.

Dominus de Caſaliz, de Centum, ſexaginta & una libris, treſdecim ſolidis, & quatuor denariis Chipotenſium, qui, &c. de illis quinquaginta libris Chipotenſium, &c.

Willielmus Bern, Senther de Mount Bed. de ſexaginta & quatuor libris, duodecim ſolidis, & decem denariis Chipotenſium, qui, &c. de illis viginti libris, &c.

Arnaldus de Begnoles, de quaterviginti & ſexdecim libris, decem & octo ſolidis & octo denariis Chipotenſium, qui, &c. de illis triginta libris, &c.

Arnaldus de Verger de Sancto Gomo, de triginta & octo libris, & decem ſolidis Chipotenſium, qui, &c. de illis decem libris, &c.

Bertrandus Aſſaillit, de Centum, ſexaginta, & una libris, & duodecim ſolidis Chipotenſium, qui, &c. de illis quinquaginta libris, &c.

De Areragiis vadiorum Militibus Vaſconiæ perſolvendis.

A.D. 1308. An. 2. E. 2. Vaſc. 2. E. 2. m. 16.

REX Conſtabulario ſuo Burdegaliæ, qui nunc eſt, vel pro tempore fuerit, ſalutem.

Quia de debito Centum, triginta & trium librarum, duorum ſolidorum, & quinque denariorum Sterlingorum,

In quo Dominus Edwardus, quondam Rex Angliæ, Pater noſter, Eliæ de Ponte, & Willielmo Alardi,

Pro vadiis ſuis & Comitivæ ſuæ, de tempore ſufferentiæ Guerræ, inter eundem Patrem & Regem Franciæ nuper initæ, per compotum cum ipſis, Elia & Willielmo, per dilectos Clericos noſtros,

noſtros, Johannem de Sandale, & Thomam de Cantebrig inde factum, tenebatur,

Prout in litteris dilecti & fidelis noſtri, Guidonis Ferre, locum dicti Patris noſtri in eodem Ducatu tunc tenentis, & Clericorum noſtrorum prædictorum (quas quidem litteras Arnaldi de la Comere, Attornatus prædictorum Eliæ & Willielmi, per manus prædicti Johannis, in Theſaurariam noſtram liberavit) plenius continetur,

Reſtant Centum, viginti & ſeptem libræ, novem ſolidi, & unus denarius Sterlingorum, perſolvendæ;

Vobis mandamus quatinus dictas Centum, viginti & ſeptem libras, novem ſolidos & unum denarium Sterlingorum, vel valorem in aliâ monetâ, eiſdem, Eliæ & Willielmo, vel eorum Attornato, has litteras deferenti, de prædicti Ducatûs exitibus perſolvatis;

Et nos inde vobis, ſuper compotum veſtrum, debitam allocationem habere faciemus.

In cujus, &c.

Teſte Rege apud Weſtmonaſterium, 14. die Novembris.

Per Petitionem de Conſilio, & per manus J. de Sandale.

Conſimiles litteras habent ſubſcripti; videlicet,

Petrus Vital de Sheroye, Emericus Buſſell, & Willielmus de Ponte de Inſula Oleronis, de Ducentis & duodecim libris, & duobus denariis Sterlingorum, qui reſtant, &c. de debito ducentarum, viginti & trium librarum, trium ſolidorum, & ſex denariorum Sterlingorum, in quo, &c. pro vadiis ſuis & Comitivæ ſuæ, &c.

Teſte, ut ſupra.

Per petitionem de Conſilio, & per manus J. de Sandale.

Willielmus de Balenbitz, de quatuordecim libris, & viginti & tribus denariis Sterlingorum, qui, &c. de debito viginti & quinque libris, viginti & tribus denar. in quo, &c. pro vadiis ſuis, &c. de tempore ſufferentiæ guerræ, &c. prout in litteris, &c. quas quidem, &c. Willielmus Servat, Attornatus prædicti Willielmi, &c.

Reymundus de Balenzon Domicellus, de Sexaginta & quinque libris, & decem ſolidis Sterlingorum, qui, &c. de debito ſexaginta & decem libris & ſexdecim ſolidis, in quo, &c. pro vadiis ſuis & Comitivæ ſuæ de tempore quo ſtetit, &c. tempore guerræ prout, &c. quas idem Reymundus, &c.

Guillielmus Arnaldus de Poillou Scutifer de la Burd. de treſdecim libris, decem & octo ſolidis, & ſex denariis Sterlingorum, qui, &c. de debito viginti & duarum librarum & ſexdecim ſolidorum Sterlingorum, in quo, &c. pro vadiis ſuis & Comitivæ ſuæ, &c. tempore guerræ, &c. prout &c. quas, &c. Willielmus Servat, Attornatus prædicti Guillielmi, &c.

Petrus le Porter, Petrus Natali, & Petrus Gaynguard de Inſula Oleronis, de quindecim libris, duodecim ſolidis, & duobus denariis Sterlingorum, qui, &c. de debito decem & octo libris & quindecim ſolidis Sterlingorum in quo, &c. pro vadiis ſuis & Comitivæ ſuæ de tempore, &c. tempore guerræ prout, &c. quas Willielmus Servat, Attornatus prædictorum Petri, Petri & Petri, &c.

Arnaldus Dominus de Moume Miles, de ducentis quadraginta & tribus libris, octo ſolidis, & quatuor denariis Sterlingorum, qui, &c. de debito treſcentarum librarum Sterlingorum, in quo, &c. pro vadiis ſuis & Comitivæ ſuæ, &c. tempore guerræ prout, &c. quas, &c. Menaldus de Goudz, Attornatus prædicti Arnaldi, &c.

Arnaldus Dominus de Montumye Miles, de quadraginta & octo libris, ſeptemdecim ſolidis, & ſeptem denariis Sterlingorum qui, &c. de debito quinquaginta & duarum librarum, ſeptem ſolidorum, & ſeptem denariorum Sterlingorum in quo, &c. tempore guerræ prout, &c, quas, &c. dictus Menaldus, &c. ut ſupra.

Hurtinus Peritz de quaterviginti decem & novem libris, tribus ſolidis, & decem denariis Sterlingorum qui, &c. de debito Centum & treſdecim libris, treſdecim ſolidis, & decem denariis.

Bernardus de Caſa nova Domicell. de quatuordecim libris, decem & novem ſolidis, & uno denario Sterlingorum qui, de debito triginta & ſeptem librarum, decem & novem ſolidis, & unius denarii Sterlingorum in quo, &c. pro

A.D. 1308. Edw. 2.

vadiis ſuis & Comitivæ ſuæ de tempore ſufferentiæ guerræ, &c. ut ſupra.

Teſte Rege, ut ſupra.

Gerardus de Vilars, & Petrus Scot de Landirans de triginta & ſeptem libr. Sterlingorum qui, &c. de quadraginta libr. &c. de vadiis ſuis, &c. tempore guerræ per compotum, &c. per Johannem de Sandale, &c. prout in litteris H. de Lacy, &c. quas iidem Gerardus & Petrus, &c. ut ſupra.

Martinus le Cordier, de centum & viginti libr. ſeptem ſolid. & undecim denar. Sterlingorum qui, &c. de debito Centum viginti & unius libr. ſeptemdecim ſolid. & undecim denar. &c. pro vadiis ſuis & Comitivæ ſuæ, &c. tempore guerræ per compotum, &c. per Nicholaum Baret, &c. prout in litteris ejuſdem Nicholai facientes expenſ. excercitus, &c. in partibus Burgi & Blanie, quas idem Martinus, &c.

Petrus Scot de Landirans, de undecim libr. & undecim Solid. Sterlingorum qui, &c. de debito duodecim libr. & decem ſolid. Sterlingorum pro vadiis ſuis, &c. tempore guerræ per compotum, &c. per Johannem de Sandale, &c. prout in litteris H. de Lacy, &c. quas idem Petrus, &c. ut ſupra.

A.D. 1308. Edw. 2.

Arnaldus Reymundi de Campaigne Domicel. de triginta & quinque libr. quinque Solid. & tribus denar. Sterlingorum, qui, &c. de debito triginta & ſex libr. quinque ſolid. & trium denar. Sterlingorum, in quo, &c. per Johannem de Sandale, &c. quas, &c. idem Arnaldus.

Teſte ut ſupra.

REX omnibus ad quos, &c. ſalutem.

Quia de debito quatuor libr. decem & novem Solid. Sterlingorum, in quo Dominus Edwardus, &c. Pater noſter tenebatur Johanni de Rude, &c.

In cujus, &c.

Teſte Rege apud Weſtmonaſterium 14. die Novembris.

Per petitionem de Conſilio, & per manus J. de Sandale.

De Manucaptione Comitis de Stratherne.

A.D. 1308. An. 2. E. 2. Scot. 2. E. 2. m. 13. d.

SAchent touz, que ceſte lettre verront, ou orrount, qe nous, Patric de Donbarre Counte de la Marche, Robert de Thouny, Aliſander de Abberneth, e Henry de Saynclere, Chevalers, avoms meynpris, e meynprenoms envers noſtre Seigneur le Roi d' Engleterre, ſur tere & tenement, & quant que nous puoms forfaire envers luy, pur Malis Counte de Strattherne;

Qe bien & loialiment ſe tendra a la foi noſtre ſeignur le Roi, e qil demora en Engleterre, ſaunz aler es parties d'Eſcoce, ou nul part aillours hors d'Engleterre, ſi il ne ſeit par le Cungie, & la volente noſtre Seignur le Roy avantdit.

En teſmoignance de queu choſe, a ceſte preſente lettre avoms mis nos Seals.

Eſcrites a Londres le 18. jour de Novembre, l'Ane du Regne noſtre Seignur le Roi Edward avantdit Seconde.

Pro Maria ſorore Regis.

A.D. 1308. An. 2. E. 2. Pat. 2. E. 2. p. 2. m. 27.

REX Vicecomiti Suthamptoniæ, qui eſt, & qui pro tempore fuerit, ſalutem.

Cum dominus E. quondam Rex Angliæ, Pater noſter, dudum conceſſerit kariſſimæ ſorori noſtræ Mariæ Sanctimoniali Fontis Ebroldi, commoranti apud Ambresbury, viginti robora in foreſta de Chut, ſingulis annis, ad focum ſuum in Camerâ ſuâ, quamdiu moram fecerit apud Ambresbury, de dono ſuo:

Idemque Pater noſter, poſtmodum volens eidem ſorori noſtræ gratiam facere uberiorem, conceſſerit eidem ſorori noſtræ decem robora, ultra prædicta viginti robora, in eâdem foreſtâ ſingulis annis, ad focum ſuum in Camerâ ſuâ prædictâ, quamdiu moram fecerit apud Ambresbury, de dono ſuo percipienda:

Et Vicecomiti Comitatûs prædicti, qui tunc fuit, præcepit quod tam prædicta decem robora, quàm dicta viginti robora in foreſtâ prædictâ proſterni, & ea uſque Ambresbury ſingulis annis,

A.D. 1308. Edw. 2.

ad opus dictæ ſororis noſtræ, quamdiù morem fecerit ibidem, cariari faceret:

Nos, volentes hujuſmodi mandata, & conceſſiones dicti Patris noſtri executioni debitæ demandari, tibi præcipimus quod tàm prædicta decem robora, quàm dicta viginti robora, in foreſtâ noſtrâ prædictâ proſterni, & ea uſque Ambresbury ſingulis annis, ad opus dictæ ſororis noſtræ, quamdiù moram fecerit ibidem, cariari facias: Et cuſtum, quod ad hoc poſueris, cùm illud ſciverimus, tibi, in compoto tuo, ad Scaccarium noſtrum, allocari faciemus.

In cujus, &c.

Teſte Rege apud Wyſlet, 21. die Novembris.

Super donationibus Petro de Gavaſton in Vaſconia.

A.D. 1308. A. 2. E. 2. Vaſc. 2. E. 2. 17.

REX Conſtabulario ſuo Burdegal. qui nunc eſt, vel qui pro tempore fuerit, vel ejus locum tenenti, ſalutem.

Cum, ſeptimo die Junii, anno Regni noſtri primo, dederimus & conceſſerimus dilecto & fideli noſtro, Petro de Gavaſton, totum Comitatum de Gaura;

Necnon & Caſtra Thalamon, Tantalon, & Mauleon:

Præpoſituras Campariani, vocati la Comptal, & Civitatis noſtræ Baionæ:

Manerium de Herbafaveria, Biern, Comtad, Salinam D'agines, ac etiam Inſulam de Olerone; unà cum terris de Marempne, & de Lancras in Xancton. cum ſuis juribus quibuſcumque:

HABENDA ET TENENDA ad totam vitam ipſius Petri, prout in litteris noſtris patentibus, eidem Petro inde confectis, pleniùs continetur;

Vobis mandamus quod omnes exitus & proficua de prædictis, Comitatu, Caſtris, Præpoſituris, Manerio, Salinâ, Inſulâ, & terris, a prædicto ſeptimo die Junii provenientia, præfato Petro, vel ejus in hac parte certo Procuratori, videlicet, Magiſtro Johanni de Marſano, viſis præſentibus, integrè liberetis.

Volumus enim vos indè, in compoto veſtro, erga nos exonerari.

In cujus, &c.

Teſte Rege apud Weſtm. 1. die Decembris.

De exitibus in Vaſconia, juxta donationes antedictas, perſolvendis.

A.D. 1308. 2. E. 2. Vaſc. 2. E. 2. 17.

REX Conſtabular. Burdegal. qui nunc eſt, vel qui pro tempore fuerit, ſalutem.

Cùm per litteras noſtras patentes, commiſerimus perſonis ſubſcriptis, Caſtra, Maneria, loca, præpoſituras, ſeu Ballivias, Vicecomitatum, & Salinam infraſcripta; videlicet,

Petro Poleti domicello, Caſtrum de Malo Leone, cum exitibus & pertinentiis Vicecomitatus Caſtri illius:

Arnaldo de Marſano Domicello, loca de Herbafaveria, & de Berne, cum præpoſituris, ſeu Balliviis dictorum locorum:

Lupo Burgundi de Claveria, & Arnaldo Fratri ejus, Ballivias ſeu præpoſituras de Goſa, Seas, & de Scoyt, cum ſuis pertinentiis:

Petro Cozmi Domicello, præpoſituram Baionæ, cum ſuis pertinentiis:

Guillielmo Aymerici de Borkotano Domicello, Caſtrum Tantalonis, & præpoſituram de Campariano, quæ vocatur la Comptal, cum ſuis pertinentiis:

Bertrando de Audirans Domicello, Maneria de Condato, Marempne, & Lancras, cum Balliviis, ſeu præpoſituris locorum prædictorum, & pertinentiis eorumdem:

Petro de Marſano Domicello, Caſtrum Thalamonis, & inſulam Oleronis, cum ſuis pertinentiis:

Johanni de Maiſam, Caſtrum Summi Podii, cum Balliviis Florentiæ, Regalis Montis, & Salvitatis, quæ ſunt in Comitatu de Gaure, cum omnibus juribus, Foreſtis, & pertinentiis totius Comitatûs de Gaure;

Et Petro Cambis Clerico, Salinam Ageneſii, cum ſuis pertinentiis & juribus quibuſcunque,

Tenenda quamdiu nobis placuerit, ita quod de exitibus inde provenientibus, nobis reſpondeant & intendant, prout in litteris noſtris prædictis pleniùs continetur:

Vobis mandamus quod præfatis, Petro, Arnaldo, Lupo, Arnaldo, Petro, Guillielmo, Bertrando, Petro, Johanni & Petro, Caſtra, Maneria, loca, præpoſituras, ſeu Ballivias, Vicecomitatum, & Sali-

A.D. 1308. Edv. 2.

Salinam prædicta, liberetis, juxta tenorem litterarum noſtrarum prædictarum, tenenda & cuſtodienda.

Et omnes redditus & proficua de prædictis Caſtris, Maneriis, locis, præpoſituris, Balliviis, Vicecomitatu, & Salinâ provenientia, dilectis & fidelibus noſtris, Petro de Gavaſton, & Arnaldo Guillielmi de Marſano, Militibus, ſeu Johanni de Marſano Clerico, procuratori & Attornato prædictorum Petri & Arnaldi, ſeu alteri per ipſum Petrum ſuper hoc deſtinando, vel aſſignando, liberetis, quouſque aliud inde a nobis habueritis in mandatis.

Et nos vobis indè, in compoto veſtro, debitam allocationem fieri faciemus.

Dat. apud Weſtmonaſterium, 27 die Novembris.

Per Billam Signatam de privato ſigillo.

De proficuis præfatis, aſſignatione alia quacunque non obſtante, liberandis.

A.D. 1308. A. 2. E. 2. Ibid.

REX Conſtabular. Burdegal. &c. ut ſupra, ſalutem.

Cùm, per litteras noſtras Patentes, dederimus, & conceſſerimus dilectis & fidelibus noſtris, Petro de Gavaſton, & Arnaldo Guillielmi de Marſano, Militibus, diverſa Caſtra, Maneria, Villas, præpoſituras, terras & tenementa, cum ſuis juribus & pertinentiis, in Ducatu prædicto, ad totam vitam ipſorum, Petri & Arnaldi, habenda, prout in litteris noſtris prædictis, eiſdem Petro & Arnaldo, utrique, videlicet, per ſe confectis, pleniùs continetur:

Ac ipſi exitus & proficua, de prædictis Caſtris, Maneriis, villis, præpoſituris, terris & tenementis provenientia, non percipiant, prout juxta tenorem dictarum litterarum prædictarum deberent, ſet inde nobis ad Caſtrum noſtrum Burdegal. reſpondetur annuatim;

Vobis mandamus quod eiſdem, Petro & Arnaldo, exitus & proficua quæcunque, de prædictis Caſtris, Maneriis, Villis, præpoſituris, terris & tenementis provenientia, utrique, videlicet, prædictorum, Petri & Arnaldi, de terris & locis, ſibi per nos ſic datis, & conceſſis, ſeu Johanni de Marſano Clerico, procuratori & Attornato dictorum, Petri & Arnaldi, ipſorum nomine liberetis, aſſignatione quacunque, per nos aliis inde factâ, non obſtante:

Et nos vobis, &c. *ut ſupra.*

Dat. ut ſupra.

Per Billam, ſub privato ſigillo ſignatam.

De Epiſcopo Glaſcuenſi, conſpectui Papæ præſentando.

A.D. 1308. An. 2. E. 2. Pat. 2. E. 2. p. 1. m. 18.

REX omnibus Ballivis & fidelibus ſuis, ad quos, &c. ſalutem.

Cùm nos venerabili Patri, Arnaldo Pictavenſi Epiſcopo, Domini Summi Pontificis Nuncio, ad nos miſſo, R. Glaſcuenſem Epiſcopum, inimicum & felonem noſtrum, dicti Domini Summi Pontificis conſpectui præſentandum, jam fecerimus liberari:

Vobis mandamus quod præfato Pictavenſi Epiſcopo, aut familiæ ſuæ, in perſonis aut rebus eorum, in ducendo præfatum Glaſcuenſem Epiſcopum ad dictum Dominum Summum Pontificem, ut prædictum eſt, non inferatis, ſeu, quantum in vobis eſt, ab aliis inferri permittatis injuriam, moleſtiam dampnum, impedimentum aliquod ſeu gravamen; ſet ipſis potiùs Salvum & Securum conductum habere faciatis, quotiens per præfatum Pictavenſem Epiſcopum, vel aliquem de ſuis ſuper hoc ex parte noſtrâ fueritis requiſiti.

In cujus, &c. uſque ad feſtum Natalis Domini proximò futurum duraturas.

Teſte Rege apud Weſtm. 1. die Decembris.

Ad Regem Franciæ de proceſſu ſuper negotio interpriſarum differendo.

A.D. 1308. An. 2. E. 2. Vaſc. 2. E. 2. m. 17. A.D. 1308.

EXcellentiſſimo Principi, & Patri ſuo kariſſimo, Philippo, Dei gratiâ, Regi Franciæ, Edwardus, ejuſdem gratiâ, Rex Angliæ, &c. ſalutem, & ſinceræ dilectionis affectum.

Serenitatem veſtram Regiam affectuosè requirimus & rogamus, quatenus negotium interpriſarum & ſuppriſarum,

Pro quo Nuncios veſtros uſque Monſterolum ſupra mare, ad Viceſimam diem poſt inſtans feſtum Nativitatis Domini, mittere diſpoſuiſtis, ad reſumendum & continuandum, unà cum Nunciis noſtris, ibidem mittendis, proceſſum, ſuper dicto negotio inchoatum,

Differre velitis, ſi placet, quouſque nos inſimul videamus; & nobis indè reſcribere veſtræ beneplacita voluntatis.

Dat. apud Weſtmonaſterium, 1. die Decembris.

De Ludovico fratre Regis Franciæ, in Nuncium ad Regem miſſo.

A.D. 1308. An. 2. E. 2. Vaſc. 2. E. 2. m. 17. A.D. 1308.

A Treſnoble & treſexcellent Prince, & ſon treſchere & treſame Pere Philip, par la grace de Dieu Roi de France, Edward, par la meſme grace, Roi d'Engleterre, Seigneur d'Irlaund, & Ducs d'Aquitaigne, ſaluz & cheres amiſtiez.

Sire, nous receumes vos lettres de creaunce, les queles vous nous envoiaſtes par le noble & haut home Monſire Loys Conte d'Eureus voſtre frere, noſtre treſchere Uncle, & l'onurable pere Guy Eveſque de Seſſons.

E nous vous mercioms, Sire, ſi de cuer come nous pooms, de ce q'il pleuſt a voſtre hauteſce de envoier a nous voſtre dit frere, qui bien & diligeaument ſe eſt porte en les buſoignes, d'ont il eſteit charge, & de qui nous looms molt.

E en ce e en autres choſes veoms bien, que vous avez nos buſoignes molt a queor, ſi come bon Pere doit avoir les boſoignes de ſon fuiz.

E, ſire, quant as choſes, que les ditz Conte & Eveſque nous ont diſt & aviſez, nous les avoms bien oi, e entendu, e y ſumes acordes, ſi come ils vous porront plus pleinement dire.

Don a Weſtmoſter, le primer jour de Decembre, l'an du noſtre Regne ſecond.

Ad Papam pro Johanne le Breton Commendatoria, & de Maria ſorore Regis.

A.D. 1308. An. 2. E. 2. Rom. 2. E. 2. m. 7. d. A.D. 1308.

PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum.

Attendentes gratum & laudabile obſequium, quod dilectus nobis Johannes le Breton, kariſſimæ ſorori noſtræ Mariæ, Monaſterii Fontis Ebroldi Sanctimoniali, a longis impendit temporibus, & adhuc indies jugiter impendere non deſiſtit, ad ipſius honoris & commodi incrementa, penes veſtram beatitudinem, efficaciter procuranda inducimur non immeritò & movemur.

Quamobrem eundem Johannem & ipſius negotia, quæ penes vos habet perſequenda, Paternitati veſtræ ſpeciali recommendamus affectu, devotis precibus ſupplicantes, quatinus cum eodem Johanne ſic dignemini de veſtrâ ſolitâ benignitate agere gratioſè, ut ipſe effectum deſiderii ſui, ſuper negotiis antedictis, noſtri contemplatione rogaminis, faciliùs conſequatur.

Dat. apud Weſtmonaſterium, 4. die Decembris, Anno Domini 1308. Regni verò noſtri ſecundo.

Literæ procuratoriæ, tangentes negotium Pontivi coram Rege Franciæ.

A.D. 1308. An. 2. E. 2. Vasc. 2. E. 2. m. 17.

EXcellentiſſimo Principi, Patri ac Domino ſuo kariſſimo, Domino Philippo, Dei gratiâ, Francorum Regi Illuſtriſſimo, Edwardus, eadem gratiâ, Rex Angliæ, Dominus Hiberniæ, & Dux Aquitanniæ, Comes Pontivi & Monſtreoli, ſalutem.

Regiæ Majeſtati veſtræ ſignificamus quòd nos in omnibus cauſis, querelis & negotiis, terram ſeu Comitatum noſtrum Pontivi & Monſtreoli qualitercumque tangentibus, quas habemus, vel habituri ſumus contra quaſcumque perſonas, Eccleſiaſticas vel Seculares, tàm pro nobis, quàm contra Nos coram vobis, vel Parlamentum, ſeu locum veſtrum tenentibus, in veſtro proximò futuro Parlamento poſt inſtans feſtum Natalis Domini,

Johannem del Auney Militem, Nicholaum de Geyton Clericum, & Taſſarum de Belly, ac quemlibet eorum in ſolidum, ita quod non ſit melior conditio occupantis; ſet, quod per unum eorum fuerit inceptum, per alium valeat proſequi & terminari, fecimus, conſtituimus & ordinamus Procuratores noſtros:

Dantes & concedentes dictis procuratoribus, & cuilibet eorum in ſolidum, ut prædictum eſt, poteſtatem & ſpeciale mandatum agendi pro negotiis terræ ſeu Comitatûs prædicti; Petendi & defendendi jura & libertates ejuſdem: Requirendi, advocandi pro nobis, & nomine noſtro compromittendi & pacificandi: Auditores petendi: Commiſſiones revocandi: Diem ſeu dies prorogandi: Alium vel alios Procuratorem vel Procuratores loco ſui ſubſtituendi, qui talem & conſimilem, qualem Procuratoribus noſtris prædictis conceſſimus, in omnibus habeat vel habeant poteſtatem; & omnia alia faciendi quæ veri & legitimi Procuratores ſeu ſubſtituti facere poſſent, vel quæ nos faceremus, ſeu facere poſſemus ſi præſentes eſſemus:

Ratum habituri, gratum & firmum quicquid per prædictos Procuratores, vel quemlibet eorum, ut prædictum eſt, vel per ſubſtitutum vel ſubſtitutos eorum, actum fuerit, dictum, ſeu etiam Procuratum:

Promittentes rem ratam haberi, & judicatum ſolvi, ſub ypothecâ rerum & bonorum noſtrorum, terræ ſeu Comitatûs noſtri Pontivi; Quod vobis, vel Parlamentum, ſeu locum veſtrum tenentibus, & omnibus aliis, quorum intereſt, vel intereſſe poteſt, tenore præſentium, ſigillo noſtro ſigillatarum, ſignificamus,

Dat. apud Weſtmonaſterium, 4 die Decembris.

De Epiſcopo Lichfeldenſi ad Reſpondendum pro temporalibus.

A.D. 1308. An. 2. E. 2. Fin. 2. E. 2. m. 11.

REX Vicecomitibus Salopiæ & Staffordiæ, ſalutem.

Cùm nuper tibi præceperimus, quod temporalia Epiſcopatûs Coventrienſis & Lychfeldenſis, cum pertinentiis, quæ ex certâ cauſâ capta fuerant in manum noſtram, & quæ in cuſtodiâ tuâ extiterunt, Waltero Epiſcopo loci illius, ſine dilatione, liberares:

Volentes eidem Epiſcopo gratiam facere ampliorem, tibi præcipimus, quod omnes carucas, in temporalibus illis exiſtentes, cum bobus & Affris, & toto Attilio carucarum earumdem, ſine dilatione aliquâ, liberes eidem Epiſcopo, cum temporalibus ſupradictis:

Et omnia blada & alia bona, in eiſdem temporalibus exiſtentia, ſine dilatione appreciari, & ea præfato Epiſcopo, per certum pretium, & indenturam inter ipſum & te inde conficiendam, liberari facias; ita quod indè nobis reſpondeat ad voluntatem noſtram.

Teſte Rege apud Weſtmonaſterium, 4 die Decembris.

Eodem modo ſcribitur Juſticiario Ceſtriæ, vel ejus locum tenenti:

Et Vicecom. Notingham & Derbiæ,

Et Vicecomiti Warwick.

Et Petro Picot, nuper Vicecomiti Notinghamiæ & Derbiæ.

Et Rogero Trumwyne, nuper Vicecomiti Salopiæ & Staffordiæ.

A.D. 1308. Edw. 2. Et Executori Teſtamenti Galfridi de Segrave, nuper Vicecomiti Warwick.

REX Vicecomiti Eſſex, ſalutem.

Quia Manerium Walteri Coventrenſis & Lychfeldenſis Epiſcopi de Theyden, Montfichet in Balliva tua, quod ex certa cauſa nuper capi fecimus in manum noſtram, eidem Epiſcopo duximus de gratia noſtra liberandum,

Tibi præcipimus quod omnia Blada & alia bona, in eodem Manerio exiſtentia, ſine dilatione appreciari: Et, captâ ſufficienti ſecuritate a præfato Epiſcopo, de pretio illo, ad voluntatem noſtram, nobis reddendo; Manerium prædictum, cum Bladis & bonis prædictis, & aliis pertinentiis ſuis, liberari facias indilatè, per ſecuritatem & appreciationem prædictas. A.D. 1308. Edw. 2.

Teſte ut ſupra.

Eodem modo ſcribitur Vicecomiti Surriæ, pro Manerio de Waleton.

Et Vicecomiti Middleſexiæ pro Maneriis de Greneford & Cornhull.

Teſte ut ſupra.

Ad Papam de Epiſcopis, Sancti Andreæ & Lichfeldenſi, extra Cuſtodiam miſſis: De horrendis ſceleribus Epiſcopi Glaſcuenſis; & de bonis Templariorum.

A.D. 1308. An. 2. E. 2. Rom. 2. E. 2. m. 6.

DOmino -- Papæ Rex devota Pedum oſcula beatorum.

Solita benignitate recepimus veſtræ Sanctitatis litteras, nobis per Venerabilem Patrem, Dominum Arnaldum, Pictavenſem Epiſcopum, ſuper liberatione quorumdam Epiſcoporum & bonorum Templariorum præſentatas, & id, quod idem Epiſcopus nobis expoſuit Oraculo vivæ vocis, audivimus & intelleximus quàm benigne.

Porrò, Pater Sancte, veſtram Beatitudinem volumus non latere, quod Sancti Andreæ & Lychefeldenſis Epiſcopi, antequam eædem litteræ ad nos pervenerant, extra cuſtodiam extiterunt.

Verùm horrendæ feritatis inmanitas, quam R. Glaſcuenſis Epiſcopus contra, claræ memoriæ, Patrem noſtrum, non ſine præſumptuoſæ temeritatis audaciâ, dampnabiliter perpetravit, noſtri pectoris intima quaſi gladius ſauciavit acutus, inſtanter excitans animum noſtrum, in primâ conſideratione tam ſcelerati & frequentati, ad proferendum in ipſum condignæ judicium ultionis; cujus actus & geſta illicita, nè de taciturnitatis noſtræ vitio in extremo examine arguamur, veſtræ Beatitudini, pro veſtrâ conſcientiâ ſerenandâ, duximus intimanda.

Ipſe etenim Glaſcuenſis Epiſcopus incolas Terræ noſtræ Scotiæ ad rebellionem contra præfatum Patrem noſtrum, ſpreto homagii & fidelitatis ejuſdem juramento corporali ſæpius præſtito, in ſubverſionem ſtatûs Regni noſtri, dictique Patris noſtri, variis machinationibus incitavit.

Qui, licet multotiens, per ſuas ſubdolas promiſſiones, per eundem Patrem noſtrum reconciliatus fuiſſet, in ipſo tamen in tantum ſuæ malitiæ excrevit antiquitas, quòd Regnum noſtrum imposterùm pluries perturbavit. A.D. 1308.

Ac demùm, a vetitis neſciens abſtinere, ſet divini nominis & ſuæ honeſtatis oblitus: Non ut Præſul pacificus, ſet belliger: Non altaris Levita, ſet equo elevatus, Clipeum pro Infula, Gladium pro Stolâ, Loricam pro Albâ, Galeam pro Mitrâ, Lanceam pro Baculo Paſtorali, inter inimicorum dicti Patris noſtri & noſtrorum conſortia, contra ipſum Patrem noſtrum, in guerrâ ſuâ Scotiæ, ordine turbato, aſſumens; contra ipſius juramenti debitum hoſtiliter, ut proditor, inſurgebat; quem, ſic armis indutum, ad privatam & honeſtam cuſtodiam bellicus eventus adduxit.

Et, quia hæc habet noſtra conſideratio, quòd Romana Mater Eccleſia, ſolerter exequens quæ ſunt Dei, illi non parcet, quem reddit culpabilem tantæ temeritatis præſumptio delinquendi, præfatum Epiſcopum,

Utpote dicti Patris noſtri proditorem, ipſiuſque inimicum capitalem & noſtrum, ac univerſalis diſſidii ſeminatorem, & de crimine læſæ Majeſtatis, & conſpirationis publicè initæ, necnon de perjurio notoriè diffamatum ſæpius, & convictum, unà cum quibuſdam tranſumptis publicis, litterarum & inſtrumentorum publicorum, ipſius nefanda opera tangentibus, pœnam pro tàm horrendis ſceleribus ſubiturum, quæ aliis cedere poterit in exemplum, ſine ſpe habendi a nobis licentiam ad dictas partes Scotiæ redeundi,

A.D. 1308.
Edv. 2.

A.D. 1308.
Edv. 2.

nè nos ac populum dictæ terræ Scotiæ commaculet labe ſuâ.

Præfato Epiſcopo Pictavenſi liberandum duximus per ipſum Sedis Apoſtolicæ conſpectui præſentandum.

Cæterùm, quoad bona Templariorum, nichil hucuſque fecimus, nec quicquam aliud facere intendimus quam debemus, & Altiſſimo noverimus fore gratum.

Ad Regimen, &c.

Dat. apud Weſtmonaſterium, 4. die Decembris.

Ad Regem Caſtellæ, de Juſtitia habenda.

A.D. 1309.
An. 2. E. 2.
Clauſ. 2. E. 2. m. 15. d.

A.D. 1309.

MAgnifico Principi, Domino Fernando, Dei gratiâ, Caſtellæ, Legionis, Toleti, Galleciæ, Yſpaliz, Cordubiæ, Murziæ, Jehennis & Algarbiæ Regi Illuſtri, ac Comitatûs Molinæ Domino, Conſanguineo ſuo cariſſimo, Edwardus, eadem gratiâ, Rex Angliæ, Dominus Hiberniæ, & Dux Aquitaniæ, ſalutem & felices ad vota ſucceſſus.

Dum Reges & Principes (qui regimini populi præſidere noſcuntur) ſuper ſuorum exceſſibus ſubditorum, commiſſis in ſubditos aliorum, juſtitiæ complementum, prout negotii qualitas exegerit, non differunt, nec diſſimulant exhibere; fovent inter eos hinc inde, & corroborant concordiam atque pacem.

Cum itaque plures Marinarii & Piratæ de Villis Sanctæ Auder. Urdealis, de Laredo, & aliunde de Dominio & poteſtate veſtrâ, qui in Craſtino Sancti Bartholomei proximò præterito, in portu noſtro de Maritima in Terrâ noſtrâ Xanton. ubi juriſdictio omnimoda & pacis conſervatio ad nos ſpectant, a quibuſdam hominibus noſtris de Baiona tres naves ſuas, necnon bona & mercimonia ſua magni pretii, in eiſdem Navibus inventa, nequiter abſtulerant;

Hujuſmodi facinore non contenti, ad Hoſpitium Guillielmi Arnaldi de Campania, ſervientis noſtri ibidem,

Pro eo quod idem Guillielmus ipſis inhibuit nè hominibus noſtris prædictis dampnum aliquod inferrent, & præcepit ſimiliter ex parte noſtrâ, ſicut ei bene licuit, & facere debuit ex officii debito incumbentis eidem, quod Naves & alia bona, per ipſos, ut præmittitur, ablata, hominibus noſtris prædictis reſtituerint indilate,

Armati hoſtiliter, accedentes; eidem Guillielmo ibidem inſultum dederint, & quendam nepotem ſuum interfecerint, & ab eodem Guillielmo, qui vix ab eorum manibus vivus evaſit, bona ſua, ad valentiam Mille librarum Turonenſium parvorum, in dicto ſuo hoſpitio inventa, rapuerint, & ſecum ad Naves ſuas aſportaverint;

Tandem, cum ſic ablatis, a portu prædicto, quo volebant, feloniis & rapinis prædictis impunitis remanentibus, recedendo, in noſtri & juriſdictionis noſtræ, dictarum partium, contemptum & præjudicium, ac præfati ſervientis noſtri manifeſtum diſpendium & jacturam, ſicut ipſius accepimus ex querelâ;

Nos, qui dicto ſervienti noſtro, ſicut nec cæteris de Regno & poteſtate noſtrâ deeſſe non poſſumus, quin ipſis, cum indiguerint, ſubveniamus modo quo poterimus meliori, amicitiam veſtram affectuoſe requirimus & rogamus, quatinus præfato Guillielmo, ſuper præmiſſis, & dampnis, quæ occaſione prædictâ ſuſtinuit, fieri faciatis debitum & feſtinum juſtitiæ complementum; reſcribendo nobis, ſi placet, cum ſuper hoc ex parte noſtrâ requiſiti fueritis, quid in hac parte duxeritis faciendum.

Scientes pro certo quod diſſimulare non poterimus, quin pro nobis, & præfato Guillielmo, ſi forte has preces noſtras non exaudieritis, provideri faciamus de competenti remedio in hac parte.

Dat. apud Langele, 8. die Januarii.

Ad Papam contra Epiſcopum Glaſcuenſem, & pro Stephano de Segrave ad Eccleſiam Glaſcuenſem promovendo.

A.D. 1309.
An. 2. E. 2.
Rom. 2. E. 2. m. 6.

A.D. 1309.

PAPÆ Rex devota Pedum oſcula beatorum.

Nuper, Pater Sancte, Venerabili Patri, Domino Arnaldo, Pictavenſi Epiſcopo, pro deliberatione quorumdam Epiſcoporum, & quibuſdam aliis negotiis, ad nos ex parte veſtrâ cum veſtræ Sanctitatis litteris venienti, Robertum Glaſguenſem Epiſcopum, utpote, claræ memoriæ, Domini E. quondam

A.D. 1309. Edv. 2.

dam Regis Angliæ, genitoris noſtri, & noſtrum proditorem ac inimicum capitalem, & quaſi totius diſſidii inter dictum genitorem noſtrum & nos ac populum terræ noſtræ Scotiæ ſeminatorem, necnon de crimine læſæ Majeſtatis ac conſpirationis publicæ, & de perjurio notoriè diffamatum frequentiùs & convictum, fecimus liberari Sedis Apoſtolicæ conſpectui præſentandum, ut ibidem, ſine ſpe habendi a nobis licentiam ad partes Scotiæ redeundi, pœnam pro demeritis ſubeat condecentem.

Et quia tranſumpta publica litterarum & Inſtrumentorum publicorum, prædicti Glaſguenſis Epiſcopi nepharia & deteſtabilia opera tangentia, vobis non miſimus, juxta noſtrarum continentiam litterarum, per præfatum Pictavenſem Epiſcopum, veſtræ Beatitudini directarum, ſuper quo nos, ſi placeat, benignè & favorabiliter habeat excuſatos veſtra Paternitas Sacroſancta, dilectos & fideles noſtros Magiſtrum Martinum de Rymhiaco, priorem de Wangesford, & Andream Sapiti de Florentia, cum Litteris & Inſtrumentis prædictis, ad informandum vos plenius ſuper præfati Glaſguenſis Epiſcopi factis illicitis atque geſtis, veſtramque in hac parte conſcientiam ſerenandam, ad veſtræ Sanctitatis præſentiam deſtinamus;

Benignitati veſtræ omni affectione quâ poſſumus ſupplicantes, quatinus habitâ ſuper ſtatu & conditione dicti Glaſguenſis Epiſcopi, tàm per dictos Nuncios noſtros, quàm per Litteras & Inſtrumenta prædicta informatione pleniori, ulterius de perſonâ ipſius Epiſcopi taliter dignemini ordinare, quòd ad Epiſcopatum Glaſguenſem, undè multipliciter reddidit ſe indignum, ſeu etiam ad terram noſtram Scotiæ, aut alibi infra poteſtatem noſtram non redeat quoviſmodo: præſumatur ſiquidem veriſimiliter, & timeatur quod idem Epiſcopus, ſi ad moram alicubi infra noſtrum Dominium faciendam fuerit reſtitutus, priora prioribus committere non ceſſaret.

A.D. 1309. Edv. 2.

Quocirca, ad regimen prædictæ Glaſguenſis Eccleſiæ, præfato Roberto amoto, & abſoluto penitus ab eodem, de perſona diſcreti viri, & nobis in Chriſto dilecti, Magiſtri Stephani de Segrave, juris Canonici Profeſſoris, ejuſdem Glaſguenſis Eccleſiæ Decani, & Clerici noſtri familiaris (qui nobilitate generis, morum honeſtate, ac aliis virtutum præconiis, quæ ipſum reddunt meritò commendandum, noſcitur inſignitus) dignetur quæſumus, Dei & noſtri intuitu, veſtra Clementia providere.

Credimus etenim firmiter, & ſperamus quod, per ipſius circumſpectionem & induſtriam, ac amicorum ſuorum potentiam, pax noſtra in partibus prædictis meliùs & inviolabiliùs conſervabitur in futurum; dictáque Glaſguenſis Eccleſia, in ſpiritualibus & temporalibus, votivis proſperabitur incrementis.

Supplicamus inſuper veſtræ Beatitudini, quod præfatos Nuncios noſtros in hiis & aliis, nos & Regnum noſtrum tangentibus, habere dignetur taliter commendatos, quòd negotia in perſonis, & perſonæ in negotiis feliciter proſperentur.

Conſervet, &c.

Dat. apud Langele, 10. die Januarii.

Ad Cardinales ſuper Negotio anteſato.

A.D. 1309. An. 2. E. 2. Rom. 2. E. 2. m. 6.

VEnerabili in Chriſto Patri, Domino Arnaldo, Dei gratiâ, Sanctæ Mariæ in Porticu Diacono Cardinali, Amico ſuo kariſſimo, Edwardus, &c. ſalutem & ſinceræ dilectionis affectum.

Cum dilectos & fideles, Magiſtros Martinum de Rymhiaco priorem de Wangesford, & Andream Sapiti de Florentiâ, Clericos noſtros, cum quibuſdam Litteris & Inſtrumentis publicis, ad præſentiam Domini Summi Pontificis tranſmittamus, ad ipſum informandum & inſtruendum ſuper factis illicitis Roberti Glaſguenſis Epiſcopi atque geſtu:

Quem quidem Epiſcopum, tanquàm, bonæ memoriæ, Domini E. quondam Regis Angliæ, Patris noſtri, & noſtrum proditorem inimicúmque capitalem, & quaſi totius diſſidii inter dictum genitorem noſtrum & nos ac populum terræ noſtræ Scotiæ ſeminatorem, necnon de crimine læſæ Majeſtatis, & conſpirationis publicæ, ac de perjurio notoriè diffamatum frequentius & convictum, Venerabili Patri, Domino Arnaldo, Pictavenſi Epiſcopo, ad nos cum dicti Domini Papæ Litteris in Anglia venienti, nuper, ob Sedis Apoſtolicæ reverentiam, fecimus liberari, ipſius Domini Summi Pontificis conſpectui præſentandum, ut ibidem, ſine ſpe habendi a nobis licentiam ad partes Scotiæ redeundi, pœnam pro demeritis ſubeat condecentem,

A.D. 1309.

Pater-

A.D. 1309. Edw. 2.

Paternitatem veſtram affectuoſè requirimus & rogamus, quatinus erga dictum Dominum ſummum Pontificem, ut de perſona dicti Glaſguenſis Epiſcopi velit taliter ordinare, quod ad Epiſcopatum Glaſcuenſem, unde multipliciter reddidit ſe indignum, vel etiam ad terram noſtram Scotiæ, aut alibi infra poteſtatem noſtram non redeat quoviſmodo.

Et quòd, eodem Roberto a regimine Glaſguenſis Eccleſiæ abſoluto totaliter & amoto, eidem Eccleſiæ de perſonâ diſcreti viri, & nobis in Chriſto dilecti, Magiſtri Stephani de Seagrave, juris Canonici Profeſſoris, ejuſdem Glaſguenſis Eccleſiæ Decani, & Clerici noſtri familiaris (qui nobilitate generis, morum honeſtate, ac aliis virtutum præconiis, quæ ipſum reddunt meritò commendandum, noſcitur inſignitus) dignetur, Dei & noſtri intuitu, providere, jugiter inſtare velitis amore noſtri, & cum efficacia procurare.

Firmiter etenim credimus & ſperamus quòd, per ipſius circumſpectionem & induſtriam, ac amicorum ſuorum potentiam, pax noſtra in partibus prædictis firmiùs & inviolabiliùs conſervabitur in futuro.

Vos inſuper requirimus cum affectu, quatinus dictos Nuncios noſtros in præmiſſis & aliis, nos & Regnum noſtrum tangentibus, habere curetis, noſtri intuitu, taliter commendatos, quod negotia in perſonis, & perſonæ in negotiis eò feliciùs proſperentur.

Dat. apud Langele, 10. die Januarii.

Eodem modo ſcribitur Cardinalibus ſubſcriptis, viz.

Domino R. Sanctæ Mariæ Novæ,
Domino P. de Columpna Sanctæ Romanæ Eccleſiæ,
Domino Jacobo de Columpna Sanctæ Romanæ Eccleſiæ,
Domino Guillielmo Sancti Nicholai in Carcere.
} Diaconis Cardinalibus.

Domino J. Tituli Sanctorum Marcellini & Petri,
Domino T. Tituli Sanctæ Sabinæ.
} Presbiteris Cardinalibus.

Domino Bertrando Albienſi Epiſcopo Domini Papæ Camerario.
Domino P. Epiſcopo Sabinen.

De inhibitione Torneamenti apud Staunford.

A.D. 1309. *An. 2. E. 2.* *Pat. 2. E. 2. p. 1. m. 15.*

REX, dilectis & fidelibus ſuis, Gilberto de Clare Comiti Glouceſtriæ & Hertfordiæ, Humfrido Comiti Hereford & Eſſex, & ſingulis aliis Comitibus, Baronibus, Militibus, & omnibus aliis, ad inſtans Carniprivium, ad Torneandum apud Staunford conventuris, ſalutem.

Cùm per totum Regnum noſtrum publicè Proclamari, & firmiter fecerimus inhiberi, ne quis, cujuſcunque ſtatûs ſeu conditionis exiſtat, ſub foriſfacturâ Terrarum & Tenementorum, & omnium aliorum, quæ nobis foriſfacere poſſit, torneare, burdeare, juſtas facere, aventuras quærere, ſeu aliquod genus facti Armorum de pace, exercere præſumat quoquo modo, ſine noſtrâ licentiâ ſpeciali:

Vobis, ſuper foriſfacturâ prædictâ, firmiter injungendo, mandamus, ne in dicto termino Carniprivii, ſeu aliàs apud dictam Villam Staunfordiæ, vel alibi, infra Regnum, aut poteſtatem noſtram, torneare, burdeare, juſtas facere, aventuras quærere, ſeu aliquod genus facti Armorum de pace, exercere præſumatis, quouſque per nos, & conſilium noſtrum indè fuerit ordinatum.

Teſte Rege apud Guldeford, ſecundo die Februarii.

Per breve de privato Sigillo.

De dextrariis in Lumbardia emendis.

A.D. 1309. *An. 2. E. 2.* *Pat. 2. E. 2. p. 1. m. 15.*

REX omnibus amicis & fidelibus ſuis, ad quos, &c. ſalutem.

Cùm mittamus dilectos nobis, Bynde Bonaventure, & Philippum fratrem ſuum, ad partes Lumbardiæ, pro viginti dextrariis, & duodecim jumentis, ibidem emendis, ad opus noſtrum, & ad nos in Angliam ducendis, prout ipſis per nos pleniùs eſt injunctum.

A.D. 1309. Edv. 2.

Vos amicos rogamus, vobis fidelibus mandantes, quatinus præfatis, Bynde, vel Philippo, ſeu eorum hominibus, in eundo ad partes prædictas, ibidem morando, dextrarios & jumenta prædicta emendo, & ea ad nos in Angliam ducendo, non inferatis, ſeu, quantum in vobis eſt, ab aliis inferri permittatis, in perſonis, aut rebus ſuis, injuriam, moleſtiam, dampnum, impedimentum aliquod vel gravamen; ſet eis potius ſalvum & ſecurum conductum habere, noſtri intuitu, faciatis, quotiens per ipſos, vel eorum aliquem ſuper hoc, ex parte noſtrâ fueritis requiſiti.

In cujus, &c.

Per unum annum duraturas.

Teſte Rege apud Langele, 15 die Februarii.

Per breve de privato Sigillo.

De dono 10000 Marcarum Comiti Sabaudiæ, per Patrem Regis.

A.D. 1309. An. 2. E. 2. Liber. 2. E. 2. m. 4.

REX Theſaurario & Camerariis ſuis, ſalutem.

Liberate, de Theſauro noſtro, Dilecto Conſanguineo noſtro, Amadeo Comiti Sabaudiæ, quingentas quater viginti & duodecim libras, quatuor Solidos, & undecim denarios, in perpacationem decem Milium Marcarum, quas Dominus E. quondam Rex Angliæ, Pater noſter, præfato Comiti conceſſit de dono ſuo.

Teſte Rege apud Weſtmonaſterium, 26. die Februarii.

Per Billam ſub privato ſigillo.

De Feodo eidem Comiti Conceſſo.

A.D. 1309. An. 2. E. 2. Ibid.

REX Theſaurario & Camerariis ſuis ſalutem.

Liberate, de Theſauro noſtro, Amadeo Comiti Sabaudiæ, ſeptingentas Marcas, in perpacationem omnium arreragiorum feodi ſui, ducentarum Marcarum, quod Dominus E. quondam Rex Angliæ, Pater noſter, præfato Comiti conceſſit, ad Scaccarium ſuum percipiendum.

Teſte Rege apud Weſtmonaſterium, 26. die Februarii.

Per Billam ſub privato ſigillo.

De tranſgreſſoribus contra Petrum de Gavaſton puniendis.

A.D. 1309. An. 2. E. 2. Pat. 2. E. 2. p. 1. m. 13.

REX, dilectis & fidelibus ſuis, Johanni de Foxle, & Johanni de Bateſford, ſalutem.

Ex gravi querelâ dilecti & fidelis noſtri, Petri de Gavaſton, accepimus quod quidam Malefactores, & pacis noſtræ perturbatores, liberam Chaceam ipſius Petri apud Parkhurſt, in Inſulâ Vectâ, & liberam Warennam ſuam ibidem, & apud Thornle, Weſtrugge, & Bordwod, in eadem Inſulâ, vi & armis intraverunt, & in eiſdem, Chacea & Warrenna, ſine licentiâ & voluntate ipſius Petri, fugaverunt, ac arbores in boſcis ſuis, ibidem nuper creſcentes, ſucciderunt: & arbores illas, nec non feras, lepores, & cuniculos, in Chacea & Warrenna prædictis, ceperunt, & aſportaverunt, & alia enormia ei intulerunt, ad dampnum ipſius Petri viginti librarum, & contra pacem noſtram.

Et, quia tranſgreſſiones prædictas, ſi perpetratæ fuerint, relinquere nolumus impunitas, aſſignavimus vos, &c. ad inquirendum, per Sacramentum proborum, &c. de Comitatu Suthampton, per quos, &c. de nominibus Malefactorum prædictorum, & de tranſgreſſionibus prædictis plenius veritatem, & ad tranſgreſſiones prædictas audiendas & terminandas, ſecundum legem, &c.

Et ideo vobis mandamus quod, ad certos, &c. inquiſitionem illam faciatis, & tranſgreſſiones prædictas audiatis & terminetis, in forma prædictâ, facturi &c. ſalvis, &c.

Mandavimus enim Vicecomiti noſtro Comitatus prædicti quod, ad certos &c. quos ei ſcire faciatis, venire faciat coram vobis tot & tales probos, &c. per quos &c. in præmiſſis melius ſciri poterit & inquiri.

In cujus, &c.

Teſte Rege apud Weſtmonaſterium, 26 die Februarii.

De intendendo negotiis, Regem Francorum tangentibus.

A.D. 1309. An. 2. E. 2.
Rom. 2. E. 2. m. 5. d.

A.D. 1309.

REX dilecto Clerico ſuo Bernardo Piletti, Priori de Manſo, ſalutem.

Pridem Excellentiſſimus Princeps, Dominus Philippus, Rex Francorum illuſtris, Pater noſter cariſſimus, litteratoriè nos rogavit ut negotiis, ipſum ſuper Comitatibus & Terris Marchiæ, Engoliſmæ, & Fengetiæ, tangentibus, intendendi licentiam vobis demus:

Nos igitur, dicti Patris noſtri precibus volentes annuere in hac parte, cupientéſque præfata ſua negotia, ſicut noſtra propria, proſperari, vobis mandamus quod prædictis negotiis, quotiens commodè vacare poteritis, intendatis; ita tamen quod noſtrorum negotiorum proſecutio, per vos inchoata & inchoanda, nullatenus negligatur, ſeu aliqualiter dimittatur:

Dat. apud Weſtmonaſterium, ſecundo die Martii.

Ad Regem Francorum, ſuper Terra de Gaverdano, quæ ad Comitem Armaniaci dicitur pertinere.

A.D. 1309. An. 2. E. 2.
Rom. 2. E. 2. m. 5.

A.D. 1309.

EXcellentiſſimo Principi & Domino, Philippo, Dei gratiâ, Regi Francorum Illuſtri, Patri ſuo kariſſimo, Edwardus, eadem gratiâ, &c. ſalutem, & felices ad vota ſucceſſus.

Intelleximus jam de novo vobis, ex parte dilecti & fidelis noſtri Comitis Armaniaci, expoſitum fuiſſe, terram de Gaverdano, cum ſuis pertinentiis omnibus, ad Matam, Comitiſſam Armaniaci, matrem ſuam, per ordinationem veſtram, pertinere, & nobis pro certâ ſummâ pecuniæ fore pignori obligatam:

Propter quod Seneſcallo noſtro Vaſconiæ, vel ejus locum tenenti, ut, ſi dicta terra ad manum noſtram ex dictâ cauſâ ſolùm, & non aliâ, teneretur, factâ nobis primitus ſatisfactione plenariâ de Summâ Pecuniæ prædictâ, dictam terram cum pertinentiis ſuis, præfatis Comitiſſæ & Comiti, juxta ordinationis veſtræ tenorem, ſine difficultate qualibet reſtitui faceret, dediſtis per veſtras litteras in mandatis;

Mandantes inſuper Seneſcallo veſtro Toloſæ ut, ſi præfatus Seneſcallus noſter, vel ejus locum tenens, eſſet negligens in hac parte, quòd Seneſcallus veſter prædictus præmiſſa executioni non differet demandare;

Quia verò terra prædicta in manu noſtrâ non exiſtit, ſicut vobis intelligi datum erat, noſque parati ſumus, & erimus unicuique, qui ſe in terrâ prædicta crederet jus habere, & eam in formâ juris petere voluerit in Curiâ noſtrâ Vaſconiæ, plenam & celerem juſtitiam exhibere, ſecundum fores & conſuetudines partium prædictarum;

Serenitatem veſtram affectuoſè requirimus & rogamus, quatinus mandata veſtra prædicta velitis, ſi placet, revocare; maximè cum adhuc non defuerimus in juſtitiâ exhibendâ, ſet parati ſumus, & erimus unicuique, jus in terrâ prædictâ vendicare volenti, exhibere complementum juſtitiæ, ut eſt dictum.

Mandavimus etenim Seneſcallo noſtro prædicto, quod cuilibet, terram prædictam coram ipſo in formâ debitâ petere volenti, vocatiſque qui fuerint evocandi, exhibeat ſuper terrâ illâ celeris juſtitiæ complementum, prout ſecundum fores & conſuetudines prædictas fuerit faciendum.

Dat. apud Weſtmonaſterium, ſecundo die Martii.

Pro Franciſco Gajetano Cardinali.

A.D. 1309. An. 2. E. 2.
Pat. 2. E. 2. p. 1. m. 11.

A.D. 1309.

FRanciſcus Gaietan. de Anagniâ, Sacroſanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalis & Archidiaconus Richemundiæ, qui moratur in partibus tranſmarinis, habet Literas Regis de Attornato, ſub nomine *Rogeri de Hibern.* per Biennium duratur. &c.

Teſte Rege apud Weſtmonaſterium, 4 die Martii.

De

A.D. 1309. Edv. 2. A.D. 1309. Edv. 2.

De Conductu pro Nunciis Regis Franciæ ad Scotiam.

A.D. 1309. An. 2. E. 2. Pat. 2. E. 2. p. 1. m. 11. A.D. 1309.

REX omnibus Ballivis & fidelibus ſuis, ad quos, &c. ſalutem.

Cum Magnificus Princeps, Dominus Philippus, Rex Francorum illuſtris, Pater noſter Cariſſimus, Oliverum de Roches Nuncium ſuum, ad partes Scotiæ, ad venerabilem Patrem --- Sancti Andreæ Epiſcopum & Robertum de Brus, de noſtrâ licentiâ jam tranſmittat, rogans nos ut de ſalvo & ſecuro Conductu providere velimus Nuncio memorato;

Dilectum nobis Willielmum de Hull, ſervientem noſtrum ad Arma, prædicto Olivero ad ipſum conducendum & reducendum duximus liberandum:

Et ideo vobis mandamus quòd eiſdem Olivero & Willielmo in eundo ad partes prædictas, ad præfatos Epiſcopum & Robertum, ibidem morando, & exinde redeundo, non inferatis, ſeu, quantum in vobis eſt, ab aliis inferri permittatis, in perſonis, aut rebus eorum injuriam, moleſtiam, dampnum, impedimentum aliquod vel gravamen.

In cujus, &c. uſque ad Feſtum Sancti Michaelis proximò futurum duratur.

Teſte Rege apud Weſtmonaſterium, 4 die Martii.

Ad Regem Francorum de Credentia pro Nunciis ad Pontificem Romanum deſtinatis.

A.D. 1309. An. 2. E. 2. Rom. 2. E. 2. m. 5. A.D. 1309.

MAgnifico Principi, Domino ac Patri ſuo kariſſimo, Domino Philippo, Dei gratiâ, Regi Francorum Illuſtri, Edwardus, &c. ſalutem, cum honoris & Gloriæ felicibus incrementis.

Lætantes quamplurimum de proſperitate ſtatûs veſtri, de quo, ad noſtræ recreationis ſolatium, ſæpius reddi quæſumus certiores; vobis ſignificamus quod nos ac Iſabella filia veſtra, Conſors noſtra kariſſima, tempore confectionis præſentium, ſoſpitate corporeâ, Deo propitio, fruebamur.

Et quia dilectos & fideles noſtros, venerabiles in Chriſto Patres, Walterum Wygornienſem Theſaurarium noſtrum, Johannem Norwicenſem, Epiſcopos: Johannem de Britannia Richemundiæ, Adomarum de Valentia Pembrochiæ, Comites, noſtros Conſanguineos kariſſimos; necnon Magiſtrum Bonifacium de Saluciis Archidiaconum Bukyngham, Ottonem de Grandiſono, Amanenum Dominum de Lebreto, & Robertum filium Pagani noſtri Hoſpitii Seneſcallum, ad Domini Summi Pontificis præſentiam deſtinamus pro quibuſdam negotiis, nos tangentibus, eidem Domino ex parte noſtrâ per eoſdem plenius intimandis;

Regiam Magnitudinem requirimus & rogamus, quatinus præfatos Nuncios noſtros, qui ad veſtri accedunt præſentiam, habere noſtri intuitu ſpecialiter commendatos; ac ipſis omnibus, ſeptem, ſex, quinque, quatuor, tribus, vel duobus eorum, in hiis, quæ vobis ex parte noſtrâ duxerint intimanda, velitis fidem credulam adhibere.

Conſervet Altiſſimus ſtatum veſtrum per tempora longiora.

Dat. apud Weſtmonaſterium, 4 die Martii.

De prædictis Nunciis.

A.D. 1309. An. 2. E. 2. Rom. 2. E. 2. m. 5. A.D. 1309.

REX dilecto & fideli ſuo Ottoni de Grandiſono, ſalutem.

Cum dilectos & fideles noſtros, Venerabiles in Chriſto Patres, W. Wygorn. Theſaurarium noſtrum, J. Norwicenſem, Epiſcopos: Johannem de Britannia Richemundiæ, Adomarum de Valentiâ Pembrochiæ, Comites, Conſanguineos noſtros Cariſſimos; necnon Magiſtrum Bonifacium de Saluciis, Archidiaconum Bukenh. & vos, ac Amanenum Dominum de le Breto, & Robertum filium Pagani Seneſcallum Hoſpitii noſtri, ad Domini Summi Pontificis præſentiam deſtinemus pro quibuſdam negotiis, ipſius Patris Clementiæ per ipſos & vos ex parte noſtrâ exponendis,

A.D. 1309. Edv. 2.

Vos rogamus attentè, quatinus præfatis Nunciis noſtris in hiis, quæ vobis ex parte noſtrâ duxerint referenda, velitis fidem plenariam adhibere.

Dat. apud Weſtm. 4 die Martii.

Conſimiles literæ diriguntur Amaneno Domino de Lebreto.

Teſte ut ſupra.

A.D. 1309. Edv. 2.

Ad Papam de Credentia pro Nunciis ſupradictis.

A.D. 1309. An. 2. E. 2. Rom. 2. E. 2. m. 5.

PAPÆ Rex, &c. ut ſupra, ſalutem, &c. ut ſupra.

Hoc habet noſtra conſideratio quòd, quantò gratioſa Sedis Apoſtolicæ benignitas, humiliter poſtulantibus, in agendis ſuis, virtutis amore, faciliorem & fœcundiorem ſe exhibet, tantò erga ipſam ſedem, cæleſtiſque ſponſi ipſius vicarium & paſtorem, vigor devotionis & fidei in ſubditos magis creſcit.

De veſtræ igitur exuberantis gratiæ largitate confiſi, dilectos & fideles noſtros, Venerabiles Patres W. Wygorn. Theſaurarium noſtrum, J. Norwycenſem, Epiſcopos: Johannem de Britannia Richemundiæ, Adomarum de Valentia Pembrochiæ, Comites, Conſanguineos noſtros kariſſimos; necnon Bonifacium de Saluciis Archidiaconum Bukynghamiæ, Ottonem de Grandiſono, Amanenum Dominum de Lebreto, & Robertum filium Pagani, Seneſcallum Hoſpitii noſtri, ad veſtræ Sanctitatis præſentiam deſtinamus pro quibuſdam noſtris negotiis, piæ Paternitati veſtræ ex parte noſtrâ pleniùs exponendis.

A.D. 1309.

Beatitudini veſtræ devotis precibus ſupplicantes, quatinus præfatos Nuncios noſtros paternâ benevolentiâ habere, noſtri intuitu, ſpecialiter commendatos, ac ipſis ſeptem, ſex, quinque, quatuor, tribus, vel duobus eorum in hiis, quæ veſtræ Clementiæ ex parte noſtrâ duxerint referenda, benignum auditum præbere, fidemque plenariam eiſdem adhibere, & relata hujuſmodi per eoſdem votivo effectui dignemini mancipare.

Conſervet, &c. ut ſupra.

Dat. apud Weſtmonaſterium, 4 die Martii.

Ad Papam, de quibuſdam, eidem ſecretius intimandis.

A.D. 1309. An. 2. E. 2. Rom. 2. E. 2. m. 5.

SAnctiſſimo in Chriſto Patri, Domino C. Divinâ providentiâ, Sacroſanctæ Romanæ ac Univerſalis Eccleſiæ Summo Pontifici, Edwardus, &c. ſalutem & devota pedum oſcula beatorum.

Quædam negotia, nos ſpecialiùs tangentia, dilectis nobis Venerabili in Chriſto Patri W. Wygorn. Epiſcopo Theſaurario noſtro, & Johanni de Britannia Comiti Richemundiæ Conſanguineo noſtro kariſſimo, veſtræ Clementiæ per ipſos ex parte noſtrâ ſecretiùs intimanda, commiſimus:

A.D. 1309.

Sanctitati veſtræ devotiſſimè ſupplicantes, quatinus præfatos, Epiſcopum & Comitem, ad exauditionis gratiam in præmiſſis admittere, ac ipſis, ſicut organo vocis noſtræ, ſuper eiſdem fidem credulam adhibere, & relata per ipſos votivo effectui dignemini mancipare.

Conſervet vos Altiſſimus, ad regimen Eccleſiæ ſuæ ſanctæ, per tempora proſpera & longæva.

Dat. apud Weſtmonaſterium, 4 die Martii.

Ad Cardinales Commendatoria pro Nunciis, ad Pontificem Romanum deſtinatis.

A.D. 1309. An. 2. E. 2. Rom. 2. E. 2. m. 5.

VEnerabili in Chriſto Patri, Domino S. Dei gratiâ, tituli Sancti Ciriaci in Termis, Presbitero Cardinali, Amico ſuo kariſſimo, Edwardus, eâdem gratiâ, &c. ſalutem & ſinceræ dilectionis affectum.

Dum veſtræ circumſpectionis induſtriam, circa proſecutionem negotiorum noſtrorum in Curiâ Romanâ ſæpiùs exhibitam, infra pectoris noſtri ſcrinium revolvimus, meritò veſtræ Paternitati grates & gratias ab intimis exſolventes, veſtris votis conſpicimus fortiùs nos teneri.

A.D. 1309.

De ſolitâ igitur veſtrâ benignitate, quam continuari quæſumus in futurum, plenam fiduciam optinentes, veſtram Paternitatem requirimus attentiùs & roga-

A.D. 1309. Edw. 2. rogamus, quatinus dilectos & fideles nostros, venerabiles in Christo Patres, W. Wygorn. Thesaurarium nostrum, J. Norwicensem, Episcopos: Johannem de Britanniâ Comitem Richemundiæ, Adomarum de Valentia Pembrochiæ Comitem, Consanguineos nostros karissimos; necnon Magistrum Bonifacium de Saluciis Archidiaconum Bukyngh. Ottonem de Grandisono, Amanenum Dominum de Lebreto, & Robertum filium Pagani, Senescallum Hospitii nostri, quos ad Domini Summi Pontificis præsentiam destinamus pro quibusdam negotiis, nos specialiter tangentibus, ipsius Patris Clementiæ, ex parte nostrâ per ipsos pleniùs exponendis, velitis, nostri intuitu, habere specialiter commendatos; ipsis omnibus, septem, sex, quinque, quatuor, tribus, vel duobus eorum, in hiis, quæ vobis ex parte nostrâ oraculo vivæ vocis retulerint, fidem plenariam adhibentes. A.D. 1309. Edw. 2.

Dat. apud Westmonasterium, 4 die Martii.

Eodem modo mandatum est subscriptis; videlicet,

Venerabili in Christo Patri Domino P. Dei gratia, Episcopo Sabinensi, Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinali.
Domino F. Sanctæ Luciæ in Scilice Diacono Cardinali.
Domino P. tituli Sancti Apolinar. Presbitero Cardinali.
N. Hostien. & Welletren. Episcopo, Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinali.
Domino T. Episcopo Civitatis Papalis, Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinali.
Domino J. Episcopo Portuensi, Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinali.
Domino R. Sancti Eustachii Diacono Cardinali.
Domino L. Albanensi Episcopo, Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinali.
Domino R. Sanctæ Mariæ Novæ Diacono Cardinali.
Domino L. Sancti Angeli Diacono Cardinali.
Domino T. tituli Sanctæ Sabinæ Presbitero Cardinali.
Domino W. tituli Sancti Marcelli Presbitero Cardinali.
Domino F. Sanctæ Mariæ in Cosmedyn Diacono Cardinali.
Domino W. Sancti Nicholai in Carcere Tulliano Diacono Cardinali.
Domino Petro de Columpna, Diacono Cardinali.
Domino T. tituli Sanctorum Nerei & Achilleii Presbytero Cardinali.
Domino A. Sanctæ Mariæ in porticu Diacono Cardinali.
Domino W. tituli Sanctæ Potentianæ Presbytero Cardinali.
Domino L. Sanctæ Mariæ in Via lata Diacono Cardinali.
Domino J. Sancti Georgii ad Velum Aureum Diacono Cardinali.
Domino N. tituli Sancti Euzebii Presbitero Cardinali.
Domino Arnaldo, Alberti, Fontis Frigidi, Domini Summi Pontificis Vicecancellario.
Domino Bertrando, Episcopo Albinensi, Domini Summi Pontificis Camerario.

MEMORANDUM, quod omnes litteræ prædictæ liberatæ fuerunt Thesaurario Domini Regis.

Per Breve de privato sigillo.

De pensionibus concessis Cardinalibus.

A.D. 1309. 2. E. 2. at. 2. E. 2. 1. m. 12. REX omnibus ad quos, &c. salutem.

Attendentes affectionis sinceritatem, & diligentiam pervigilem, quam venerabilem patrem Dominum Thomam Jorsce, Tituli Sanctæ Sabin. Presbiterum Cardinalem, circa prosecutionem & expeditionem negotiorum nostrorum in Curiâ Romanâ habuisse novimus & impendisse, & quam per ipsum continuari in futuro speramus,

Centum Marcas Sterlingorum annuatim, per æquales portiones, ad festa Sancti Michaelis & Paschæ, duximus concedendas eidem. A.D. 1309.

Dat. apud Westmonasterium, 4 die Martii.

Consimiles litteras, de diversis pecuniarum Summis, habent subscripti; videlicet,

Dominus Arnaldus de la Pelagrue, Sanctæ Mariæ in Porticu Diaconus Cardinalis, de quinquaginta Marcis Sterlingorum.

A.D. 1309. Edv. 2.

Dominus Petrus de Columpna, Diaconus Cardinalis, de quinquaginta Marcis Sterlingorum.

Dominus Lucas de Flysk, Sanctæ Mariæ in via lata Diaconus Cardinalis, de quadraginta Marcis Sterlingorum.

Dominus Willielmus Ruffati, Tituli Sanctæ Potentianæ, Presbiter Cardinalis, de quadraginta Marcis Sterlingorum.

Dominus Bertrandus de Bordes, Epiſcopus Albienſis, Domini Summi Pontificis Camerarius, de triginta Marcis Sterlingorum.

MEMORANDUM, quod iſtæ literæ liberatæ fuerunt Domino Waltero Wygornienſi Epiſcopo, Theſaurario Domini Regis, per ipſum præfatis Cardinalibus deferendæ, de mandato dicti Regis.

Per breve ſuum de privato Sigillo.

De auro Reginæ levando.

A.D. 1309. An. 2. E. 2. Clauſ. 2. E. 2. m. 7.

REX dilecto & fideli ſuo, Roberto de Holand, Juſticiario ſuo Ceſtriæ, ſalutem.

Mandamus vobis quod de omnibus finibus, in Ballivâ veſtra factis a tempore, quo Iſabellam Reginam Angliæ Conſortem noſtram cariſſimam deſponſavimus, & ex nunc faciendis, aurum ipſius Reginæ, per miniſtros noſtros partium iſtarum, levari, & aurum illud uſque Scaccarium noſtrum Weſtm. dilecto Clerico noſtro Petro de Colynburn, cuſtodi auri prædicti, ibidem liberandum, mitti faciatis; Theſaurarium & Barones noſtros Scaccarii prædicti de finibus prædictis, & de nominibus illorum, de quibus aurum prædictum levatum fuerit, ſub ſigillo veſtro diſtincte & aperte certificantes.

Teſte Rege apud Weſtm. 4. die Martii.

De Terris Templariorum extendendis.

A.D. 1309. An. 2. E. 2. Clauſ. 2. E. 2. m. 12.

REX Theſaurario & Baronibus ſuis de Scaccario, ſalutem.

Quia certiorari volumus ſuper vero valore omnium Terrarum & Tenementorum Magiſtri & Fratrum Militiæ Templi in Anglia, quæ nuper, certis de cauſis, capi fecimus in manum noſtram;

Vobis mandamus quod aliquos circumſpectos & fideles homines, de quorum fidelitate fiduciam optinetis, ſine dilatione aſſignetis, ad omnes Terras & Tenementa prædicta diligenter extendenda: Quantum, videlicet, valeant per annum, ut in Dominicis, Servitiis, Redditibus, Villenagiis, & omnibus aliis exitibus Terræ, juxta verum valorem eorundem:

Ita quod ipſi, quos ad hoc aſſignaveritis, extentas illas, diſtincte & apertè factas, vobis, ſub Sigillis ſuis, & Sigillis eorum per quos factæ fuerint, mittant ad Scaccarium antedictum.

Et, cum extentæ illæ vobis ſic fuerunt retornatæ, eaſdem Terras & Tenementa certis viris, de diſcretioribus & legalioribus quos invenire poteritis, qui nobis de extentis illis reſpondeant, prout magis ad utilitatem noſtram expedire videritis, committatis.

Teſte Rege apud Weſtm. 4. die Martii.

Pro Johanne Comite Richemundiæ, ad partes tranſmarinas proficiſcente.

A.D. 1309. An. 2. E. 2. P. 2. E. 2. p. 1. m. 11.

REX omnibus Amicis ſuis, ad quos, &c. ſalutem.

Cùm dilectus Conſanguineus & fidelis noſter, Johannes de Britannia, Comes Richemundiæ, in Nuncium noſtrum, pro quibuſdam Negotiis nos & Regnum noſtrum tangentibus, ad partes tranſmarinas ſit profectus;

Vos requirimus & rogamus, quatinus ipſum Comitem, noſtri Contemplatione, recommendatum habentes, eidem, aut familiæ ſuæ, in perſonis, aut rebus ſuis, cum ipſos per partes veſtras tranſitum facere contigerit, eundo, morando, & redeundo, non inferatis, ſeu ab aliis, quantum in vobis eſt, inferri permittatis injuriam, moleſtiam,

A.D. 1309. Edw. 2.

moleſtiam, dampnum, impedimentum aliquod ſeu gravamen; ſet ei potius ſalvum & ſecurum conductum, noſtrorum interventu rogaminum, habere faciatis quotiens ex parte noſtrâ ſuper hoc fueritis requiſiti.

In cujus, &c. Uſque ad Feſtum Sancti Michaelis proximò futur. dur.

Teſte Rege apud Weſtm. 4 die Martii.

A.D. 1309. Edw. 2.

De ordinando ſuper Controverſiis inter Cives Baionæ & Gentes Regis Caſtellæ.

A.D. 1309. An. 2. E. 2.

Vaſc. 2. E. 2. m. 13.

REX, dilectis & fidelibus ſuis, venerabili in Chriſto Patri, W. Wygorn. Epiſcopo, Theſaurario ſuo, ac Johanni de Britannia Richemundiæ, & Adomaro de Valentia Pembrochiæ, Comitibus, Conſanguineis ſuis cariſſimis, ſalutem.

De veſtris circumſpectione & induſtriâ plenam fiduciam optinentes, ad ordinandum & faciendum quod noſtræ utilitati conveniens fuerit & honori, ſuper Controverſiis & Diſcordiis, inter Cives noſtros Baionæ & gentes Magnifici Principis Regis Caſtellæ, Conſanguinei noſtri cariſſimi, ſuſcitatis, ac aliis quibuſcunque negotiis, dictum Ducatum & homines noſtros ejuſdem tangentibus, vobis, & duobus veſtrûm (vocatis ad hæc Seneſcallo noſtro Ducatus ipſius, & aliis qui fuerint evocandi) plenam & liberam, tenore præſentium, concedimus poteſtatem.

A.D. 1309.

In cujus, &c.

Dat. apud Langele, 16 die Martii.

Ad Comitem Namurcenſem de Credentia contra Eſterlingos.

A.D. 1309. An. 2. E. 2.

Rom. 2. E. 2. m. 5. d.

REX Nobili viro, Domino J. Comiti Namurcenſi, Amico ſuo cariſſimo, ſalutem, & ſinceræ dilectionis incrementum.

Veſtram amicitiam affectuosè requirimus & rogamus, quatinus dilecto Valletto noſtro, Egidio de la Mote, in hiis, quæ vobis ex parte noſtrâ, ſuper quibuſdam dampnis & gravaminibus, per quoſdam nautas, qui dicuntur Eſterlinges, & alios, qui cum Navibus ſuis, Cogges, videlicet, in Portu de Swyn jam exiſtunt, ut intelleximus, tàm per Mare, quàm per Terram, in Scotiâ & alibi, nobis datis, duxerit exponenda, fidem plenariam adhibere, & relata per ipſum, precum noſtrarum inſtantiâ, opere adimplere velitis.

A.D. 1309.

Dat. apud Langel, 29 die Martii.

EOdem modo ſcribitur Magiſtris, Scabinis, Conſulibus, ac toti Communitati Villæ de Bruges, *uſque ibi, fidem plenariam, adhibere, &c.* relata per ipſum votivo effectui mancipentur, opem & operam, precum Regis inſtantiâ, præbere velint; pro quo eis ad ſpeciales gratiarum actiones teneri, & in hiis, quæ erga Regem habuerint facienda, effici Rex vult promptior.

Dat. ut ſupra.

Ad Comitem Flandriæ de Credentia contra dictos Eſterlingos.

A.D. 1309. An. 2. E. 2.

Rom. 2. E. 2. m. 5. d.

REX Nobili viro, Domino R. Comiti Flandriæ, amico ſuo cariſſimo, ſalutem, & ſinceræ dilectionis affectum.

Grandis fiducia, quam ex veſtrâ expertâ gratitudine gerimus, efficit ut in hiis, quæ nos ac noſtros tangere noſcuntur, ipſam ſæpiùs excitemus.

Cùm igitur quidam nautæ, qui dicuntur Eſterlinges, & alii (quorum præſumptuoſa temeritas, tàm per Mare, quàm per Terram, nobis & noſtris in Scotiâ & alibi dampna quampluſima irrogavit) in Portu veſtro de Swyn, cum Navibus ſuis, Coges, videlicet, ut intelleximus, jam exiſtant;

A.D. 1309.

Veſtram amicitiam ſpecialiter requirimus & rogamus, quatinus dilecto Valletto noſtro, Egidio de la Mote (quem ad vos pro hujuſmodi negotio deſtinamus) in hiis, quæ ad nautas prædictos, quæ vobis ex parte noſtrâ duxerit referenda, fidem velitis plenariam adhibere, ac relata per eundem, ſicut pro vobis, in caſu conſimili, ad veſtri rogatum, velletis nos facere, opere adimplere.

Dat. apud Langel, 29. die Martii.

Per breve de privato Sigillo.

De Rege Franciæ, rancorem erga Petrum de Gavaſton, remiſſuro.

A.D. 1309. An. 2. E. 2. Rom. 2. E. 2. m. 5. d.

VEnerabili in Chriſto Patri, Domino R. Dei gratiâ, Sanctæ Mariæ Novæ Diacono Cardinali, amico ſuo kariſſimo, Edwardus, &c. ſalutem & ſinceræ dilectionis affectum.

De ſollicitudine & diligentiâ pervigili, quas erga Excellentiſſimum Principem Dominum -- Regem Francorum illuſtrem, Patrem noſtrum kariſſimum, ut rancorem, quem erga dilectum & fidelem noſtrum Petrum de Gavaſton, Comitem Cornubiæ, conceperat, remitteret, adhibere curavit veſtra providentia circumſpecta (ſicut dilectus Vallettus veſter Gaillardus de Gaſſaco nobis expoſuit oraculo vivæ vocis) veſtræ Paternitati grates & gratias referimus ſpeciales:

Veſtram amicitiam requirentes attente, quatinus quod veſtra benevolentia gratanter inchoavit, inſtanter continuare velit modis & viis, quibus melius viderit expedire.

Dat. apud la Grave, 13 die Aprilis.

Ad Regem, a Rege Caſtellæ, ſuper diſcordiis inter ſubditos utriuſque Regis.

A.D. 1309. An. 2. E. 2. Ex Orig. in Turr.

MAgnifico & Potenti Principi, Domino Edvardo, Dei gratiâ, Illuſtri Regi Angliæ, Domino Hiberniæ, ac Aquitaniæ Duci, Cariſſimo Avunculo ſuo, Fernandus, eadem gratiâ, Caſtellæ, Legionis, Toleti, Galliciæ, Sibiliæ, Cordubæ, Murciæ, Gihennæ, & Algarbii Rex, ac Comitatus Molinæ Dominus, cum ſinceræ dilectionis affectu, ſalutem, & totius ſemper honoris & Gloriæ incrementa.

Sicut nuper Amicitiæ veſtræ, per alias noſtras litteras, duximus intimandum, libenter cogitamus, & operam dare ſemper intendimus qualiter inter veſtros ſubjectos & noſtros conſtans, bona & perpetua vigeat pax & amor; Ita quod, ſicut nos unum & idem ſumus, & magis ſemper erimus Domino concedente, ſic ut ipſi exiſtant, & non ſolum ab injuriis abſtineant hinc & inde, ſed ad invicem, mutuâ & fraternâ viciſſitudine, cum expedit, ſibi præſtent oportunum conſilium, auxilium & favorem.

Hinc eſt quod ſuper facto contentionis & diſcordiæ, jam aliquamdiu habitæ, diabolo inſtigante, inter veſtros homines de Bayona & quoſdam alios de terra Dominii veſtri ex parte unâ, & homines noſtros de Caſtro de Sancto Emeterio & de Larenio, & quoſdam alios de Regnis noſtris, diſcretos viros, Johannem Didaci de Guadalſajaria Militem & Vaſſallum noſtrum, ac Fernandum Gonſalvi de Frias familiarem noſtrum, exhibitores præſentium, voluntatis noſtræ conſcios, in hac parte, cum pleno mandato noſtro, ad Serenitatem veſtram duximus tranſmittendos; quibus per Excellentiam veſtram rogamus & petimus in hiis, quæ ſuper præmiſſis ex parte noſtrâ referenda duxerint, fidem credulam & plenariam adhiberi.

Dat. Toleti, die 15 Aprilis, Anno Domini 1309.

Magiſter Armannus de Cremona, de mandato Domini Regis, ſcripſit.

Pro Johanne de Britannia.

A.D. 1309. An. 2. E. 2. Pat. 2. E. 2. p. 1. m. 9.

REX dilecto & fideli ſuo, Roberto Filio Rogeri, ſalutem.

Cùm, celebris memoriæ, Dominus E. quondam Rex Angliæ, Pater noſter, nuper per Cartam ſuam dederit & conceſſerit, pro ſe & hæredibus ſuis, dilecto Nepoti & fideli noſtro Johanni de Britanniâ, Comiti Richemundiæ, Comitatum Richemundiæ, Caſtra de Richemundiâ & de Bowes, & omnes Terras, & omnia Tenementa, quæ fuerunt Johannis, quondam Ducis Britanniæ, in Angliâ, defuncti, quæ per mortem prædicti Ducis ad manus dicti Patris noſtri devenerunt,

A.D. 1309. Edw. 2.

HABENDA ET TENENDA eidem Johanni, & hæredibus ſuis, de ipſo Patre noſtro, & hæredibus ſuis (Comitatum prædictum, nomine Comitis: Caſtra, & omnia Terras & Tenementa prædicta, cum Feodis Militum, advocationibus Eccleſiarum, Domorum Religioſarum & Hoſpitalium, & Servitiis liberè Tenentium, ac cæteris pertinentiis ſuis univerſis, per Servitia inde debita & conſueta) IMPERPETUUM, adeo liberè & integrè ſicut prædictus Dux, Pater ſuus, ea de ipſo Patre noſtro tenuit in vitâ ſuâ; prout in Carta prædicta pleniùs continetur:

Et mandaverit, per Literas ſuas Patentes, Militibus, liberis Hominibus, & omnibus aliis Tenentibus de Comitatu, Caſtris, Terris & Tenementis prædictis, quod eidem Johanni Homagia, fidelitates, & alia Servitia ſua faciant, & ei, tanquam Domino ſuo, in omnibus, quæ ad Comitatum, Caſtra, Terras, & Tenementa prædicta pertinent, intendentes ſint & reſpondentes:

Vos nichilominus, ut intelleximus, eidem Comiti de Homagio, & aliis Servitiis veſtris, quæ debetis ratione Terrarum & Tenementorum, quæ de dicto Comitatu, Caſtris, Terris, & Tenementis prædictis tenetis, parere & intendere hactenus non curâſtis, in ipſius Comitis præjudicium manifeſtum;

Nos, volentes mandata dicti Patris noſtri in hac parte debito effectui mancipari, vobis mandamus quod eidem Comiti, de Homagio & fidelitate, & aliis Servitiis veſtris, quæ debetis ratione Terrarum & Tenementorum, quæ de Comitatu, Caſtris, Terris & Tenementis prædictis tenetis, ſic, ut prædictum eſt, intendentes ſitis & reſpondentes, in formâ prædictâ.

Teſte Rege apud Langele, 16. die Aprilis.

De inhibitione Torneamenti.

A.D. 1309. An. 2. E. 2. Pat. 2. E. 2. p. 1. m. 9.

REX dilectis & fidelibus ſuis, Comitibus, Baronibus, Militibus, & omnibus aliis, hac inſtanti die Lunæ, proxima ante Feſtum Sancti Georgii, apud Villam de Novo Mercato ad torneandum conventuris, ſalutem.

Mandamus vobis, ſub foriſfactura omnium, quæ nobis foriſfacere poteritis, firmiter inhibentes, nè dictâ die Lunæ, apud dictam Villam de novo Mercato, ſeu alibi in partibus illis, torneare, juſtas facere, ſeu alia facta Armorum excercere quoquo modo præſumatis ſine noſtrâ licentiâ ſpeciali.

In cujus, &c.

Teſte Rege apud Langele, 18. die Aprilis.

Per breve de privato Sigillo.

Ad Regem Franciæ Reſponſoria.

A.D. 1309. An. 2. E. 2. Rom. 2. E. 2. m. 5.

EXcellentiſſimo Principi, Domino ac Patri ſuo kariſſimo, Domino Philippo, Dei gratiâ, Regi Franciæ Illuſtri, Edwardus, eâdem gratiâ, &c. ſalutem, & felices ſemper ad vota ſucceſſus.

Veſtræ Serenitatis Litteras, quas nobis ex parte veſtrâ Matheus de Varennes, Miles veſter, præſentavit, recepimus, & earum tenorem ac ea, quæ idem Miles per ſuam Credentiam nobis expoſuit, intelleximus diligenter.

Super quibus dilectis, & fidelibus noſtris, Rogero le Sauvage Militi, & Johanni de Benſtede Clerico, quos ex hac causâ ad veſtram præſentiam deſtinamus, voluntatem & intentionem noſtram aperuimus, vobis ex parte noſtrâ vivæ vocis oraculo reſerandam:

Supplicantes quatinus præfatis Nunciis noſtris, ſuper præmiſſis, & ea tangentibus, fidem indubiam adhibere, & ea velitis effectui mancipare; beneplacitum veſtrum, in hac parte, nobis per dictos Nuncios noſtros, ſi placeat, reſcribentes.

Dat. apud Langele, 28. die Aprilis.

De inquirendo pro Rege de Maneriis Templariorum.

A.D. 1309. An. 2. E. 2. Pat. 2. E. 2. p. 1. m. 4. d.

REX dilectis & fidelibus ſuis, Radulpho de Monte Caniſo, & Johanni de Kirketon, ſalutem.

Quia, quibuſdam certis de cauſis, certiorari volumus in quo ſtatu dilectus & fidelis noſter, Willielmus Inge, recepit Maneria fratrum de ordine Militiæ Templi

A.D. 1309. Edv. 2.

Templi in Anglia, de Dynneſlee & Langenok, in Comitatu Hertford, necnon & Terras, & Tenementa in Therleton, Weſton, Gravele. Wilien, Leccheworth, Baldock, Dacheworth, Ruſſenden, Codreth, Sumerſhale, Buntynford, ac etiam Eccleſiam de Weſton in eodem Comitatu, quæ idem Willielmus habet ex commiſſione noſtrâ, ut in Domibus, Boſcis, Gardinis, & omnibus aliis, ad prædicta Maneria, Terras, Tenementa & Eccleſiam ſpectantibus;

A.D. 1309. Edv. 2.

Vobis mandamus quòd, ad eadem Maneria, Terras, Tenementa & Eccleſiam accedentes, ea ſupervideatis, & inde, ſi neceſſe fuerit, diligentem faciatis inquiſitionem.

Et de eo, quod indè inveneritis, Theſaurario & Baronibus noſtris de Scaccario, diſtinctè & apertè, ſub ſigillis veſtris, conſtare faciatis: Mittentes eis hoc breve.

Teſte Rege apud Weſtm. 16. die Maii.

De Terris, quæ fuerunt Johannis de Balliol, nuper Regis Scotiæ, datis Comiti Richmundiæ.

A.D. 1309. An. 2. E. 2.

Pat. 2. E. 2. p. 1. m. 8.

REX Militibus, Liberis Hominibus, & omnibus aliis Tenentibus de Caſtro de Fodrynggeye Villa de Torkeſeye, Maneriis & omnibus Terris & Tenementis, quæ fuerunt Johannis de Balliolo, in Com. Norhamptoniæ, Lincolniæ, Northumbriæ, Eborum, Derbiæ, Huntingtoniæ, Rotelandiæ, Bedfordiæ, Middleſexiæ, & Suffolciæ, ſalutem.

Cum per Cartam noſtram dederimus, & conceſſerimus, pro nobis & hæredibus noſtris, dilecto Conſanguineo & Fideli noſtro, Johanni de Britannia, Comiti Richemundiæ, Caſtrum, Villam, Maneria, Terras & Tenementa prædicta, Habenda ſibi & hæredibus ſuis, de Corpore ſuo legitimè procreatis, de nobis & hæredibus noſtris,

Unà cum Servitiis liberè Tenentium, Feodis Militum, Advocationibus Eccleſiarum, Viſibus Franci Plegii, Feriis, Mercatis, Parcis, Warennis, Chaceis, & omnibus aliis libertatibus, ad prædicta, Caſtrum, Villam, Maneria, Terras, & Tenementa ſpectantibus, adeò liberè & integrè, ſicut prædictus Johannes de Balliolo ea tenuit, antequam ad manus dicti Patris noſtri devenerunt,

A.D. 1309.

Faciendo Servitia, quæ idem Johannes, dum ea ſic tenuit, inde facere conſuevit, prout in Cartâ noſtrâ prædictâ pleniùs continetur;

Vobis mandamus quod eidem Comiti de Homagiis, Fidelitatibus, & aliis Servitiis veſtris, quæ debetis ratione Terrarum & Tenementorum, quæ de prædictis, Caſtro, Villa, Maneriis, Terris, & Tenementis tenetis, intendentes ſitis & reſpondentes.

In cujus, &c.

Teſte, 6. die Maii.

Cardinali, in Archiepiſcopum Burdegaliæ Electo, Papæ propinquo, Rex multis bonis rationibus, ut Decanatui Sancti Pauli ſibi a Papa proviſo renunciaret, ſuadere conatur.

A.D. 1309. An. 2. E. 2.

Rom. 2. E. 2. m. 7. dorſ.

VEnerabili in Chriſto Patri, Domino A. Dei gratiâ, Tituli Sancti Marcelli Presbitero Cardinali, amico ſuo cariſſimo, Edwardus, &c. ſalutem, & ſinceræ dilectionis affectum.

Etſi perſonas Eccleſiaſticas ſpecialibus favoribus proſequi nos deceat, cura tamen noſtri ſuſcepti regiminis propenſiùs nos excitat & inducit, ut utilitates Eccleſiarum & dignitatum, & earum potiſſimè quæ de elemoſinis Progenitorum noſtrorum ſunt dotatæ, & quas eædem perſonæ in dicto Regno noſtro optinent, privatis earumdem commodis præferamus.

A.D. 1309.

Nuper ſiquidem, Decanatu Eccleſiæ Sancti Pauli Londoniarum, quæ de noſtro Patronatu exiſtit, per conſecrationem Domini R. London. Epiſcopi, tunc Decani ejuſdem Eccleſiæ, in Curiâ Romanâ vacante, Dominus ſummus Pontifex vobis de eodem, ut intelleximus, duxerat providendum.

Verùm cum Curæ magnitudo, elemoſinæ, & cantariæ præfato Decanatui incumbentes, ac alia onera diverſa, quæ per Decanos jugiter fieri habeant in Eccleſiâ memoratâ, propter Decani abſentiam ceſſent, & indies ſubtrahentur;

A.D. 1309. Edw. 2. quæ vobis ſeriofius volumus aperire,

In primis, videlicet, requiritur quod ---Decanus in Sacerdotali ſit ordine conſtitutus:

Et ad faciendum ibidem perſonalem reſidentiam juramentum ſubeat corporale:

Quódque miſſarum ſolempnia in præfatâ Eccleſiâ, ad magnum altare, in majoribus Feſtis, ac aliis diebus multis per Annum, Anniverſariis dictorum Progenitorum noſtrorum, in perſonâ propriâ celebret:

Hoſpitalitatem congruam teneat:

Pauperibúſque elemoſinas, per dictos Progenitores noſtros olim eidem Decanatui impoſitas, eroget;

Et quod cantarias pro animabus eorumdem inveniat & ſuſtentet;

Ad quæ omnia & ſingula facienda, exercenda, & ſuſtentanda iidem Progenitores noſtri dictum Decanatum Eccleſiis, Capellis, Terris & Poſſeſſionibus dotaverunt, immunitatumque & libertatum cirographâ ſunt largiti:

De quibus oneribus, ſic eidem Decanatui impoſitis, ſi, ante aſſecutionem ejuſdem, vobis aliqualiter conſtitiſſet, vos, ut credimus, minime recepiſſetis eundem, quæ reverà per vos, dum agitis in remotis, nequeunt, ut convenit, ſupportari.

Paternitatem veſtram affectuoſius requirimus & rogamus, quatinus, intuentes attentius quot & quanta pericula, quæ ex Decani præſidentis abſentiâ, prædicta onera ſubire valentis & implere, veriſimiliter poterunt imminere, ſic efficax procuretis remedium adhiberi, quod vobis exinde ad gratiarum actiones ſpecialiùs teneamur.

Profecto ſcire vos volumus quod, ſecundum legem & conſuetudinem Regni noſtri, Poſſeſſiones, Eccleſiis & locis religioſis collatæ, ſi ad uſum, fundatorum & donatorum voluntati & intentioni contrarium, applicentur, certiſſimè per ipſos fundatores, & donatores, aut eorum Hæredes poterunt revocari.

Dat. apud Weſtm. 12. die Maii.

De Torneamentis per certum tempus inhibitis.

A.D. 1309. An. 2. E. 2. Clauſ. 2. E. 2. m. 4 d.

REX Vicecomiti Buck. ſalutem. Quia nolumus quod Torneamenta, Burdeiciæ, ſeu aliqua alia facta armorum (juſtis dumtaxat exceptis) in Regno noſtro excerceantur citra Feſtum Nativitatis Beatæ Mariæ Virginis proximò futurum;

Tibi præcipimus, firmiter injungentes, quod in ſingulis locis, in Ballivâ tuâ, ubi expedire videritis, publicè Proclamari & firmiter inhiberi facias ne quis, Comes, Baro, Miles, Armiger, ſeu alius quicunque, ſub forisfacturâ omnium, quæ nobis forisfacere poterunt, in Balliva tua, citra dictum Feſtum Nativitatis Beatæ Mariæ, Torneare, Burdeare, ſeu aliqua alia facta armorum (juſtis, ut præmittitur, exceptis) excercere præſumat, ſine noſtrâ licentiâ ſpeciali.

Teſte Rege apud Weſtm. 12. die Maii.

Eodem modo ſcribitur ſingulis Vicecomitibus per Angliam.

Teſte Rege ut ſupra.

Conceſſio facta Raymundo Gulielmi de Budos, nepoti Papæ.

A.D. 1309. An. 2. E. 2. Vaſc. 3. E. 2. m. 9.

UNiverſis Chriſti fidelibus, tam præſentibus, quàm futuris, Walterus, Dei gratiâ, Wygorn. Epiſcopus, Johannes de Britannia Richemundiæ, & Adomarus de Valentia Pembrochiæ, Comites, per Dominum noſtrum Edwardum, Dei gratiâ, Regem Angliæ, Ducem Aquitaniæ Illuſtrem, ad Curiam Domini Summi Pontificis deſtinati, ſalutem, & habere memoriam rei geſtæ.

Univerſitati veſtræ notum fieri volumus per præſentes, quod, cum nobilis vir, Dominus Ramundus Guillielmi de Budos Miles, Nepos Sanctiſſimi Patris & Domini, Domini Clementis Papæ quinti, dicto Domino noſtro Regi & Duci per ſuas litteras ſupplicaſſet, quatinus altum & baſſum juſtitiatum, & proprietatem, cum omnibus aliis & ſingulis juribus, deveriis, & ſuis pertinentiis univerſis, quæ idem Dominus noſter Rex & Dux habet in Parochia de Budos Burdegalen. Dioceſ. eidem Domino, Domino Ramundo Guillielmi de Budos, de ſua benignitate dare & concedere dignaretur;

Idemque Dominus noſter Rex ejuſdem Domini Ramundi Guillielmi ſupplicationibus, tàm prædicti Domini Summi Pontificis, quàm dicti Domini Ramundi Guillielmi Nepotis ſui contemplatione, inclinatus, nobis conceſſit poteſtatem concedendi & faciendi

ea,

A.D. 1309. Edv. 2. ea, quæ ad ipſius Domini noſtri Regis honorem & commodum poſſent cedere in hac parte:

Nos, ſuper hujuſmodi negotio, examinatione præhabitâ diligenti, ſpecialiter ſuper inqueſtâ, factâ de mandato Regio, de & ſuper valore annuo prædicti alti & baſſi juſtitiatûs, omniúmque aliorum, quæ ad ipſum Dominum Regem & Ducem in dictâ Parochiâ de Budos pertinere noſcuntur, quæ tantùm ad ſummam viginti quinque librarum, monetæ Burdegalen. ſecundum dictam inqueſtam, vel circiter, ſe extendunt,

Attendentes bonam voluntatem, quam idem Dominus noſter Rex erga Dominum ſummum Pontificem prædictum, & omnes ſuos habere dinoſcitur, & etiam laudabilia ſervitia, quæ prædictus Dominus Ramundus Guillielmi, & ſui, Domino noſtro Regi, & ſuis Prædeceſſoribus, retroactis temporibus, impenderunt, & quæ ab ipſo, & ſuis ſucceſſoribus eidem Domino Regi & Duci, & ſuis ſucceſſoribus adhuc impendi imposterùm ſpêrantur, ac commodum & honorem dicti Domini Regis in hac parte verſari;

Præſentibus,

Reverendo in Chriſto Patre, Domino Johanne, Dei gratiâ, Norwycen. Epiſcopo;
Domino Bonifacio de Salutis Archidiacono Bokyng.
Domino Roberto Filio Pagani, Seneſcallo Hoſpitii dicti Domini Regis; &
Domino Guidone Ferre Milite, Seneſcallo Ducatûs Acquitaniæ;
Domino Amaneno Domino de Lebreto;
Dominis, Hothone de Caſanano,
Johanne Roſelli, &
Arnaldo de Caupena, Militibus;
Magiſtro Jordano Morandi, &
Johanne Guytardi, Clericis;

A.D. 1309. Edv. 2. Et, de communi ipſorum Conſilio, dictum altum & baſſum juſtitiatum, proprietatem, & omnia alia & ſingula jura, & deveria, cum omnibus pertinentiis ſuis, quæ idem Dominus Rex & Dux habet in dicta Parochia de Budos Dyoc. Burdegal.

Eidem Domino Ramundo Guillielmi de Budos, ſuiſque, Hæredibus de corpore ſuo legitimè procreatis, nomine dicti Domini Regis, quantum in nobis eſt, concedimus & aſſignamus; Reſorto & omni aliâ ſuperioritate Domino noſtro Regi, & ſuis Succeſſoribus, ſuper præmiſſis, ſalvis & retentis, cum homagio ligio, dicto Domino Regi & ſuis Succeſſoribus, Hæredibus Ducatûs Aquitaniæ, faciendo: Et unâ lanceâ, cum ferro novo deaurato, pro ſpoilâ, in mutatione Domini, ſemper ſolvendâ:

Promittentes bonâ fide quod præſentem conceſſionem & aſſignationem, quamcito ad prædicti Domini Regis præſentiam pervenerimus, per ipſum Dominum noſtrum Regem, cum Litteris ſuis Patentibus, ſalvo jure cujuſlibet, ratificari procurabimus, ac etiam confirmari.

In quorum omnium fidem & teſtimonium præmiſſorum, præſentes Litteras Sigillorum noſtrorum munimine fecimus roborari.

Dat. Avinon. 15. die Menſis Maii, Anno Domini Milleſimo, Trecenteſimo, nono.

Conſtat nobis de raſurâ factâ in dictionibus ſupra, videlicet, ſuper præmiſſis, ſalvis & retentis, cum homagio ligio, dicto Domino Regi & ſuis.

Dat. ut ſupra.

Pro Petro de Gavaſton, de Caſtris & Maneriis commiſſis.

A.D. 1309. An. 2. E. 2. Pat. 2. E. 2. p. 1. m. 6.

REX omnibus, ad quos, &c. ſalutem.

Sciatis quod dedimus, & conceſſimus dilecto & fideli noſtro, Petro de Gavaſton, cuſtodiam Terrarum & Tenementorum quæ fuerunt Richardi de Eſſheton, Henrici de la Sale, Petri de Gouſle & Stephani de Ouſtwyk, defunctorum, qui de nobis tenuerunt in Capite, ut de Caſtro de Skipton in Craven & Manerio de Bruſtwyk in Com. Eborum, & quæ ad manus noſtras, antequam dicta, Caſtrum & Manerium præfato Petro & Margaretæ Uxori ejus Nepti noſtræ kariſſimæ dedimus, devenerunt; quæ etiam, ratione minoris ætatis Hæredum prædictorum, Richardi, Henrici, Petri, & Stephani, in manu noſtrâ adhuc exiſtunt;

A.D. 1309. **Habenda** cum omnibus, ad cuſtodiam illam ſpectantibus, uſque ad legitimam ætatem Hæredum prædictorum, Richardi, Henrici, Petri, & Stephani, unà cum Maritagio eorumdem Hæredum, abſque diſpergatione.

In cujus, &c.

Teſte R. apud Weſtm. 15. die Maii.

A.D. 1309. Edw. 2.

Et mandatum eſt Gerardo Salvayn, Eſcaetori ultra Trentam, quod eidem Petro Cuſtodiam Terrarum & Tenementorum prædictorum liberet habend. ſimul cum Corporibus Hæredum prædictorum; maritand. in forma prædicta.

Teſte Rege, ut ſupra.

A.D. 1309. Edw. 2.

De Conductu pro Nunciis Comitis Holandiæ.

A.D. 1309. An. 2. E. 2. Pat. 2. E. 2. p. 1. m. 6.

REX omnibus Ballivis & fidelibus ſuis, ad quos, &c. ſalutem.

Sciatis quod,

Cùm Nobilis Vir, Dominus W. Hanon. Holandiæ & Selandiæ Comes, ac Friſlandiæ Dominus, quoſdam homines & Nuncios ſuos, ad tractandum de Concordiâ, inter homines & Mercatores noſtros Angliæ ex parte unâ, & homines & Mercatores ipſius Comitis ex alterâ, ſuper diverſis contentionibus, diſcordiis, & controverſiis, inter eos dudum exortis, reformandâ, necnon ad emendas, de dampnis & injuriis, hominibus de Regno noſtro per Gentes dicti Comitis illatis, modo debito faciendas, ad nos in Angliam in proximo ſit miſſurus:

Idémque Comes nobis ſupplicaverit, ut ſecurum conductum noſtrum concedere velimus hominibus & Nunciis ſuis prædictis, quos ad nos, pro negotiis prædictis, ut præmittitur, deſtinabit,

A.D. 1309.

Suſcepimus in ſalvum & ſecurum Conductum noſtrum prædictos homines & Nuncios Comitis ſupradicti, in veniendo in Regnum noſtrum pro expeditione negotiorum noſtrorum, ibidem morando, & exinde ad propria redeundo;

Et ideo vobis mandamus quòd hominibus & Nunciis prædictis, in veniendo in Regnum noſtrum, ibidem morando, & exinde redeundo, ſicut prædictum eſt, non inferatis, in perſonis aut rebus eorum, ſeu ab aliis, quantum in vobis eſt, inferri permittatis injuriam, moleſtiam, dampnum, impedimentum aliquod vel gravamen.

In cujus, &c. duratur. uſque ad Feſtum Aſſumptionis Beatæ Mariæ Virginis.

Teſte Rege apud Weſtmonaſterium, decimo quinto die Maii.

Pro Cuſtode & Scolaribus Domus Sancti Petri Cantebrigiæ.

A.D. 1309. An. 2. E. 2. Pat. 2. E. 2. p. 2. m. 6.

REX omnibus, ad quos, &c. ſalutem.

Licet, de communi conſilio Regni noſtri, ſtatutum ſit quod non liceat viris Religioſis, ſeu aliis, ingredi feodum alicujus, ita quod ad manum mortuam deveniat, ſine licentiâ noſtrâ, & capitalis Domini, de quo res illa immediatè tenetur:

Volentes tamen, dilectis nobis, Cuſtodi & Scolaribus Domûs Sancti Petri Cantebrigiæ, gratiam facere ſpecialem,

Conceſſimus, & licentiam dedimus, pro nobis, & hæredibus noſtris, quantum in nobis eſt,

Johanni de Herwardſtok, & Roberto de Lirling, quod ipſi unum Meſuagium, cum pertinentiis, in Cantebrigiâ, quod fratres de pœnitentiâ Jeſu Chriſti Cantebrigiæ inhabitare ſolebant, & quod de nobis tenetur in capite, in Burgagio, per ſervitium unius denarii per annum;

Et Richero de Ayleſham, & Johanni de Felmyngham, quod ipſi unum Meſuagium, cum pertinentiis, in eâdem villâ, dare poſſint, & aſſignare præfatis, Cuſtodi & Scolaribus, HABENDUM ET TENENDUM ſibi & Succeſſoribus ſuis IMPERPETUUM.

A.D. 13

Et eiſdem, cuſtodi & Scolaribus, quod ipſi Meſuagia prædicta, cum pertinentiis, a præfatis, Johanne, Roberto, Richero, & Johanne, recipere poſſint, & tenere ſibi & ſucceſſoribus ſuis, ſicut prædictum eſt, tenore præſentium, ſimiliter licentiam dedimus ſpecialem:

Nolentes quod prædicti, Johannes, Robertus, Richerus, & Johannes, vel hæredes ſui: aut præfati, Cuſtos & Scolares, ſeu Succeſſores ſui, ratione ſtatuti prædicti, per nos, vel hæredes noſtros, indè occaſionentur in aliquo, ſeu graventur;

Salvis tamen nobis & hæredibus noſtris, ac aliis capitalibus Dominis, feodorum illorum ſervitiis inde debitis & conſuetis.

In cujus, &c.

Teſte Rege apud Weſtmonaſterium, 15. die Maii.

Per ipſum Regem, nunciante fratre Johanne de Benham.

De Errore in Charta H. de Bohun Conſtabularii Angliæ corrigendo.

A.D. 1309. An. 2. E. 2. Pat. 2. E. 2. p. 2. m. 5.

REX omnibus, ad quos, &c. ſalutem.

Sciatis quòd, cum dilectus & fidelis noſter, Humfridus de Bohun, Comes Hereford & Eſſex & Conſtabularius Angliæ, nuper per Cartas ſuas conceſſiſſet, reddidiſſet, remiſiſſet, & quietum clamâſſet, pro ſe & hæredibus ſuis, Domino E. quondam Regni Angliæ, Patri noſtro, omnia Caſtra, Villas, Maneria, Terras & Tenementa, quæ habuit & tenuit in feodo, in Angliâ & Walliâ, ubicumque exiſterent; & quicquid juris, honoris & dominii habuit nomine Comitis, in Comitatibus Hereford & Eſſex: ac etiam Conſtabulariam prædictam;

HABENDA ET TENENDA dicto Patri noſtro, & hæredibus ſuis, cum feodis Militum, advocationibus domorum Religioſarum & Eccleſiarum, & hundredis, honoribus, & omnibus libertatibus, ac aliis pertinentiis ſuis, quocumque nomine cenſerentur, quieta de prædicto Humfrido & hæredibus ſuis IMPERPETUUM:

Idemque Pater noſter poſtmodùm, per Cartam ſuam, dediſſet, pro ſe & hæredibus, ſuis, præfato Humfrido, & Elizabethæ Comitiſſæ Hollandiæ, uxori ſuæ, ſorori noſtræ cariſſimæ, omnia Caſtra, Villas, Maneria, Terras, & Tenementa prædicta: ac etiam jus, honorem, & dominium prædicta; necnon prædictam Conſtabulariam Angliæ, unà cum quadraginta libris, decem ſolidis, & decem denariis annuis, qui, ut in Cartâ illâ inſeritur, per manus Vicecomitis Eſſex, pro honore ejuſdem Comitatûs Eſſexiæ; & etiam cum viginti libris annuis, quæ per manus Vicecomitis Herefordiæ, pro Conſtabulariâ prædictâ, percipi conſueverunt:

HABENDA ET TENENDA eiſdem, Humfrido & Elizabethæ, & hæredibus, de corpore ipſius Humfridi procreatis, de dicto Patre noſtro, & hæredibus ſuis, ac aliis capitalibus Dominis feodorum illorum, cum feodis Militum, advocationibus domorum Religioſarum & Eccleſiarum, hundredis, honoribus, libertatibus, & aliis pertinentiis ſuis, adeo integre, ſicut dictus Humfridus ea præfato Patri noſtro conceſſit, reddidit, remiſit, & quietum clamavit, ſicut prædictum eſt, IMPERPETUUM, prout in Cartâ prædictâ pleniùs continetur;

Nos, quia, per inſpectionem Rotulorum Scaccarii noſtri, evidenter nobis conſtat quod quadraginta libræ, decem ſolidi, & decem denarii prædicti, per manus Vicecomitis Eſſex, non pro honore dicti Comitatûs: & ſimiliter, quod viginti libræ reſiduæ, per manus Vicecomitis Herefordiæ, non pro Conſtabulariâ prædictâ, ut in dictâ Cartâ continetur, ſet pro tertio denario utriuſque Comitatuum prædictorum percipi debent, & percipi conſueverunt; per quod in Cartâ illâ manifeſtum errorem perpendimus contineri:

Et, propter hoc, errorem illum modo debito corrigi & emendari volentes,

Conceſſimus, pro nobis & hæredibus noſtris, præfatis, Humfrido & Elizabethæ, quod ipſi & hæredes, de corpore prædicti Humfridi procreati, quadraginta libras, decem ſolidos, & decem denarios prædictos, per manus Vicecomitis Eſſex, qui pro tempore fuerit, pro tertio denario Comitatûs ejuſdem; & prædictas viginti libras per manus Vicecomitis Herefordiæ, qui ſimiliter pro tempore fuerit, pro tertio denario Comitatûs illius, nomine Comitis dictorum Comitatuum, PERCIPIANT ET HABEANT, a tempore confectionis dictæ Cartæ, patris noſtri prædicti, IMPERPETUUM; & quod Vicecomites, prædicti ad Scaccarium noſtrum allocationem indè habeant annuatim.

In cujus, &c.

Teſte Rege apud Weſtmonaſterium, 18. die Maii.

Per ipſum Regem.

De Rege a perpetratis tempore Guerrarum abſolvendo.

A.D. 1309. An. 2. E. 2. Ex Autogr.

CLemens Epiſcopus, ſervus ſervorum Dei, Cariſſimo in Chriſto Filio Edvardo, Regi Angliæ Illuſtri, ſalutem & Apoſtolicam benedictionem.

A.D. 1309.

Serenitatis tuæ præcelſa Devotio erga nos & Sedem Apoſtolicam, ſub vigore ſinceritatis excreſcens, ante mentis noſtræ oculos clara conſiſtit: quam, dum animo

A.D. 1309. Edw. 2. animo contemplamur, eò magis efficimur in tuæ ſalutis augmento jocundi, quo potius illam paternis zelamur affectibus, & libentius Apoſtolicæ ſollicitudinis miniſterio promovemus.

Habet ſiquidem expoſitæ nobis tuæ Petitionis aſſertio, quod, occaſione guerrarum, quas pro hæreditatis tuæ defenſione, ac tuorum proſecutione jurium, contra tuos ſubditos, & Rebelles ex permiſſione juris dudùm exercuiſſe dinoſceris, per te, ac tuos, & tibi adhærentes, in ſacris & privatis locis nonnulla homicidia, incendia, Sacrilegia, deprædationes, & aliæ violentiæ fuerunt, ſicut guerrarum ipſarum exigebat neceſſitas, pro pace cum eiſdem aſſequenda ſubditis ſæpius perpetrata.

Quare pro parte tuâ fuit nobis humiliter ſupplicatum, ut providere tibi ſuper hoc de oportunæ abſolutionis beneficio dignaremur;

Nos igitur, qui perſonam Regiam, velut Filii prædilecti, ſinceriùs gerimus in viſceribus caritatis, & deſideranter appetimus ut ſalutem animæ, extirpatis vitiis peccatorum, Deo propitio, conſequaris, tuis Supplicationibus inclinati, te a prædictorum incendiorum, Sacrilegiorum, deprædationum, & violentiarum, prout Eccleſias & perſonas Eccleſiaſticas contingebant, reatibus, & Excommunicationis ſententiâ, quam propter hoc incurriſti, de gratiâ ſpeciali, auctoritate Apoſtolicâ duximus abſolvendum. A.D. 1309. Edw. 2.

Tibique nichilominus, animæ tuæ volentes conſultiùs providere, prædicimus quòd, cùm etiam, claræ memoriæ, Edvardum Regem Angliæ, Genitorem tuum, dum adhuc viveret, a ſimilibus reatibus duxerimus abſolvendum, non eſt intentionis noſtræ, in ſimili caſu, tibi ulteriùs de ſimili gratiâ providere.

Dat. Avinion. 12. Kal. Junii, Pontificatûs noſtri anno quarto.

Sub Filis canabeis.

Indulgentia pro Rege quod poſſit eligere Confeſſorem.

A.D. 1309. An. 2. E. 2. Ex Autogr.

Clemens Epiſcopus, ſervus ſervorum Dei, Cariſſimo in Chriſto Filio Edwardo, Regi Angliæ Illuſtri, Salutem & Apoſtolicam Benedictionem.

Tuæ devotionis præcelſa ſublimitas, per quam Romanam Eccleſiam, ſicut matrem, honoras ſtudio filialis reverentiæ, promeretur ut a nobis, qui libenter paternis affectibus Regia vota proſequimur, donis gratiarum ſpiritualium honoreris.

Ut igitur humani generis inimici valeas evitare contagia, & per confeſſionis lavacrum ſolum Deum pura mente ſectari, tuis ſupplicationibus inclinati quod aliquem ydoneum ſacerdotem, ſecularem vel religioſum, in Confeſſorem tuum eligere valeas; qui, auditâ confeſſione tuâ, quotiens fuerit oportunum, pro commiſſis injungat tibi pœnitentiam ſalutarem, & ſuper illis auctoritate noſtra, juxta formam Eccleſiæ, beneficium debitæ abſolutionis impendat, etiam ſi talia fuerint propter quæ Sedes Apoſtolica ſit meritò conſulenda, tibi auctoritate præſentium indulgemus; Præſentibus poſt Quinquennium minimè valituris. A.D. 1309.

Nulli ergo, &c.

Dat. Avinion. 12. Kalendas Junii, Pontificatûs noſtri anno quarto.

Sub filis ſericis crocei rubeique color.

Privilegium ne Rex poſſit ſuſpendi vel excommunicari.

A.D. 1309. An. 2. E. 2. Ex Autogr.

Clemens Epiſcopus, ſervus ſervorum Dei, Cariſſimo in Chriſto Filio Edwardo, Regi Angliæ Illuſtri, ſalutem & Apoſtolicam Benedictionem.

Tuæ devotionis, &c. Ut igitur ex devotione hujuſmodi benivolentiam Apoſtolicæ Sedis & noſtram tibi ſentias accreviſſe, tibi, auctoritate præſentium, indulgemus ut nullus Delegatus Apoſtolicæ Sedis, vel Subdelegatus ab eo, auctoritate Sedis ejuſdem, poſſit in perſonam, aut Capellas tuas excommunicationis, vel ſuſpenſionis, ſive interdicti ſententias promulgare abſque ſpeciali mandato Sedis ejuſdem, faciente plenam & expreſſam, ac de verbo ad verbum, de indulto hujuſmodi mentionem. A.D. 1309.

Nos enim omnes excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti ſententias, quas in te & Capellas eaſdem, contra indulti prædicti tenorem, forſan

A.D. 1309. Lav. 2. promulgari contigerit, ex nunc irritas decernimus & inanes.

Nulli ergo, &c.

Dat. Avinion. 12. Kalendas Junii, Pontificatûs noſtri anno quarto. A.D. 1309. Epv. 2.

Sub filis ſericis crocei rubeique color.

Pro Comitibus infra nominatis, de ſecure veniendo ad Regem.

A.D. 1309. An. 2. E. 2. P. 2. E. 2. m. 6.

LE Roi às touz ceux, qui ceſtes lettres verront, ſalutz.

Nous feſoms aſaver a tous que nous donoms plein poer, par ceſtes lettres, a nos cheres & foiaux Monſire Gilbert de Clare Count de Glouceſtre & de Hertford noſtre chere Neveu, Monſire Henry de Lacy Count de Nichole, Monſire Johan de Bretaigne Count de Richemund, nos cheres Couſins, & Monſire Edmond Conte de Arundel, de aſſeurer, en tutes les covenables maneres q'il verront, que face afaire,

Nos cheres & foiaux Monſire Thomas Conte de Lancaſtre noſtre chere Couſin, Monſire Aymar de Valence Counte de Pembroke, Monſire Humfray de Bohun Count de Hereford & Eſſex, & Monſire Guy de Beauchamp Count de Werrewyk, q'il puiſſent Sauvement & Seurement venir a nous a Kenynton, illoeques demorer, par parler od nous, & dilleoqes returner.

En teſmoignance de qeu choſe avoms fet faire ceſtes nos lettres ouertes, a durer juſqes a ceſt Joedy prechein avenir.

Don a Kenynton le 24. jour de May.

De licentia equos, aurum & argentum, in Terræ Sanctæ ſubſidium, exportandi.

A.D. 1309. An. 2. E. 2. Rom. 2. E. 2. m. 4.

REX venerandæ Religionis Viro, & in Chriſto ſibi kariſſimo, fratri Fulconi de Vilareto, Magiſtro Sanctæ Domûs Hoſpitalis Sancti Johannis Jeroſolimitani, ſalutem, cum dilectione ſincerâ.

Oppreſſiones & Anguſtias varias, quas Terra Sancta, redemptoris noſtri ſanguine rubricata, quæ infidelium jugo premitur, & impiorum impietate deteſtabili opprimitur Paganorum, lugere dinoſcitur inceſſanter, fidelis quilibet non indignè tenetur intimæ compaſſionis oculis intueri, & ad ejuſdem Terræ feſtinum ſuccurſum ſubſidium efficaciter impertiri.

Cum itaque Sanctiſſimus in Chriſto Pater Dominus C. divinâ providentiâ, Summus Pontifex, vos, aliosque fratres Hoſpitalis prædicti in Terram prædictam, cum certo galearum, equitum, & peditum armatorum numero, ad defendendum, præſertim uſque ad generale paſſagium, Terras illas, quas adhuc in illis partibus optinent Chriſtiani, & ad inpugnandum etiam Saracenos, crucis Chriſti & fidei perfidos inimicos, violentosque Hæreditatis dominicæ detentores, necnon ad feritatem barbaricam elidendam, tranſmittere ordinaverit non eſt diu, A.D. 1309.

Et nos, per ſuas litteras bullatas, nobis inde directas, rogaverit, ſicuti vos per veſtras litteras ſimiliter nos rogâſtis, ut fratres veſtros & gentes, equos, aliaque animalia, arma, aurum, argentum, cæteraque quælibet neceſſaria ad tranſitum prælibatum, libere de Regno & Terris noſtris extrahere & educere permittamus,

Nos, ob grande deſiderium, quod ſuper negotio dictæ Terræ apponatur, ſubſidium & ſuccurſus; & ob affectionem quam ad ordinem veſtrum in intimis gerimus & habemus; necnon ut hujuſmodi tranſitum veſtrum melius & tutius facere poſſitis, ad honorem Dei & utilitatem populi Chriſtiani, prædictis Domini Papæ & veſtris rogatibus favorabiliter annuentes, concedimus quòd fratres veſtri & gentes, equos, aliaque animalia, aurum, & argentum a Regno & aliis Terris noſtris, in ſubſidium negotii prædicti, extrahere poſſint, hac vice, de noſtrâ gratiâ ſpeciali.

Dat. apud Kenyngton. 25. die Maii.

Per Breve de privato ſigillo.

Super

Super Negotiis, per Regis Nuncios nuper propositis, respondet Papa.

A.D. 1309. An. 2. E. 2. Ex Autogr.

A.D. 1309.

CLemens Episcopus, servus servorum Dei, Cariſſimo in Chriſto Filio Edvardo, Regi Angliæ Illuſtri, ſalutem & Apoſtolicam Benedictionem.

Venerabiles Fratres noſtros Wygornen. & Norwicen. Epiſcopos, & dilectos Filios Nobiles Viros Richemundiæ & de Pembrok Comites, & nonnullos Nuntios tuos, ac litteras per eos nobis ex parte Regia præſentatas, affectione paternâ recepimus, & vidimus benivolentiâ gratioſâ, & Petitionibus, quas nobis ex parte Regiâ porrexerunt, ad exauditionis gratiam introductis, ſuper hiis, quæ propoſuerunt dicti Nuntii coram nobis, dictæque litteræ continebant, eis reſponſionem, ex parte noſtrâ faciendam, tuæ Celſitudini duximus imponendam.

Et quia, dilectiſſime Fili, paternis deſideriis concupimus ut apud Regem Regum, cujus imperio vivis & regnas, creſcas cumulo meritorum, Excellentiam Regiam paterno rogamus & hortamur affectu quatinus in devotione dictæ Matris Eccleſiæ, quæ te brachiis maternæ dilectionis amplectitur, ſicut Filium prædilectum, ſtabiliter perſeverans, Eccleſias & perſonas Eccleſiaſticas, maximè Regni tui, pro divinâ, & apoſtolicæ Sedis, ac noſtrâ reverentiâ, propitiis habeas favoribus commendatas, ipſaſque, quantum in te fuerit, a quibuſlibet adverſis & noxiis tuearis.

Speramus enim quod, ſi votis noſtris tua in hac parte deſideria conformabis, ille, qui Regibus dat ſalutem, quique pro minimis, de ſuæ habundantiâ largitatis, grandia recompenſat, tui diffundet latiùs culmina Principatûs, tibique miſericordi pietate concedet Fælicium Succeſſuum proſperitate lætari, &, in retributione juſtorum, cæleſtis Regni præmium, quod omne deſiderium ſuperat, miſericorditer largietur.

Præterea ſuper quibuſdam negotiis, quæ nos & magnitudinem tuam ſpecialiter contingere dinoſcuntur, certos & ſpeciales Nuntios, in brevi, proponimus tuam Celſitudinem deſtinare.

Dat. Avinon. 7. Kal. Junii, Pontificatûs noſtri anno quarto.

Sub Filis canabeis.

De officio Judicaturæ Judæorum commiſſo.

A.D. 1309. An. 2. E. 2. Vaſc. 2. E. 2. m. 10.

A.D. 1309.

REX omnibus, ad quos, &c. ſalutem.

Sciatis quod commiſimus dilecto nobis, Alberto Medici, Clerico, Officium Judicaturæ Judæorum in Seneſcalcia noſtrâ & Terrâ Ageneſii,

Habendum & exercendum, modis rationalibus, quamdiu noſtræ placuerit voluntati, dum tamen Officium illud modò non ſit in propriâ manu dilecti & fidelis noſtri Arnaldi Guilielmi de Marſano, Seneſcalli noſtri Ageneſii, ſet alii incenſetur; ita videlicet, quod idem Albertus, pro eodem Officio, ſi alii incenſetur, tantam firmam annuam nobis ſolvat, quantam ille, qui modo illud tenet, pro eodem ſolvit per annum.

In cujus, &c.

Data apud Kenyngton, 27. die Maii.

Et mandatum eſt Theſaurario Ageneſii, qui nunc eſt, & qui pro tempore fuerit, quod, ſi dictum Officium in propriâ manu dicti Arnaldi non exiſtat, ſet alii incenſetur, ut eſt dictum, tunc eidem Alberto officium illud liberet, habendum in forma prædicta.

Dat. ut ſupra.

De Navibus ſpoliatis, Philippo, Thietiæ & Lorettæ Comite, Flandriam regente.

A.D. 1309. An. 2. E. 2. Clauſ. 2. E. 2. m. 4. d.

A.D. 1309.

REX Nobili Viro Roberto Comiti Flandriæ, ſalutem.

Ex inſinuatione Gerardi Farſis, Johannis Sirers, Gilberti de Porteſham, & Willielmi Welifed, Mercatorum noſtrorum de Weymuth & Melecumbæ,

A.D. 1309. Edv. 2.

lecumbæ, accepimus quod Lambertus le But, Claus de Wynnynghe, Guilielmus de Baen, cum quibuſdam aliis complicibus ſuis de Mote, & aliis diverſis partibus veſtri Comitatûs, Tempore, bonæ Memoriæ, Domini E. quondam Regis Angliæ, Patris noſtri, quandam Navem prædictorum Mercatorum juxta Portum de Porteſmuth hoſtiliter ingreſſi, quater viginti & undecim dolia vini albi, pretii quingentarum, & quinquaginta, & quinque Marcarum, vi & armis a prædicta Nave extraxerunt, & ea, a partibus illis, ſecum in quadam Navi ſua, contra voluntatem dictorum Mercatorum, uſque ad partes veſtras abduxerunt.

Per quod, ad proſecutionem dictorum Mercatorum, querelam ſuam coram Nobili viro Philippo, Comite Thietiæ & Lorettæ, tunc vices veſtras in partibus Flandriæ prædictis gerente, deponentium, idem Philippus, per Literas ſuas Patentes, Ballivis & Juſticiariis Comitatûs prædicti mandavit, quod ipſi, auditâ querelâ prædictâ, præfatis Mercatoribus debitum juſtitiæ complementum fieri facerent in præmiſſis:

Et, licet Scabinus & Conſules quinque bonarum Villarum veſtrarum Flandriæ, prætextu illius mandati, vocatis prædictis partibus coram eis, & factâ ſuper præmiſſis diligenti inquiſitione, per inquiſitionem illam, nec non per teſtes fide dignos, præmiſſa, a parte prædictorum Mercatorum propoſita, invenerint vera eſſe, & prædicta vina decreverint præfatis Mercatoribus fore reſtituenda (ſicut ex decreto illo, Sigillo Villæ de Bruges ſignato, vobis pleniùs poterit apparere) quædam tamen de vinis illis eiſdem Marcatoribus adhuc non ſunt reſtituta.

Volentes igitur præfatis Mercatoribus debitum fieri juſtitiæ complementum, amicitiam veſtram requirimus & rogamus quatinus præfatis Mercatoribus de hiis, quæ vobis conſtare poterint eis a retro eſſe de vinis prædictis, debitam ſatisfactionem fieri faciatis eiſdem; ita quod ipſos ad nos non oporteat habere recurſum.

Dat. apud Weſtm. die Lunæ proxima poſt Feſtum Aſcenſionis Domini, Anno Regni Regis Edwardi Filii Regis Edwardi ſecundo.

Conſimile breve dirigitur Scabinis & Conſulibus quinq; bonarum Villarum Flandr.

Pro Univerſitate Cantebrigiæ contra Torneatores.

A.D. 1309. An. 2. E. 2.

Pat. 2. E. 2. p. 1. m. 3.

REX Vicecomiti Cantebrig. qui pro tempore fuerit, ſalutem.

Cum, celebris Memoriæ, Dominus H. quondam Rex Angliæ, Avus noſter, per Cartam ſuam (quam Dominus E. nuper Rex Angliæ, Pater noſter, confirmavit, & quam nos poſtmodum confirmavimus) conceſſerit Magiſtris & Scolaribus Univerſitatis Cantebrig. quod Torneamenta aliqua, Aventuræ, Juſtæ, ſeu haſtiludia non fierent in Villa Cantebr. ſeu per quinque Miliaria circumquaque: Et, ſuper gravem foriſfacturam ſuam, inhibuerit ne quis de Regno ſuo apud eandem Villam, ſeu alibi infra prædicta quinque Miliaria circumquaque, Torneare, juſta facere, ſeu aventuras, vel alia haſtiludia quærere, ſeu excercere præſumeret:

Nos, tranquilitatem ibidem Studentium affectantes; & conceſſionem & inhibitionem prædictas inviolabiliter obſervari volentes, tibi præcipimus quod, quotienſcumque Torneamenta aliqua, Aventuras, Juſtas, ſeu hujuſmodi haſtiludia in eâdem Villâ, ſeu alibi, infra prædicta quinque Miliaria circumquaque, proclamari contigerit, ad requiſitionem Magiſtrorum & Scolarium ejuſdem Univerſitatis, ne quis Torneamenta aliqua, Juſtas, Aventuras, ſeu haſtiludia aliqua ibidem, ſeu infra prædicta quinque Miliaria, excercere præſumat ex parte noſtra publicè Proclamari facias, & firmiter inhiberi.

In cujus, &c.

Teſte Rege apud Weſtm. 5 die Junii.

Per ipſum Regem.

Pro Mercatoribus de Societate Circulorum Alborum de Florentia.

A.D. 1309. An. 2. E. 2.

Pat. 2. E. 2. p. 1. m. 2.

REX omnibus, ad quos, &c. ſalutem.

Sciatis quòd, cùm Manentus Franciſci, & Jacobus Reynerii, Mercatores de Societate Circulorum Alborum de Florentia, London. commorantes, in Garderobâ noſtrâ dilecto Clerico noſtro Johanni de Brokeneſford,

A.D. 1309. Edw. 2.

ford, Cuſtodi ejuſdem, ducentas Libras Sterlingorum ex mutuo liberaverunt ad opus noſtrum;

Nos, eiſdem Mercatoribus de pecuniâ prædictâ volentes ſatisfieri, ut tenemur, aſſignavimus eis Ducentas Libras, recipiendas de dilecto & fideli noſtro Roberto de Holand, Juſticiario noſtro Ceſtriæ, tàm de Arreragiis firmæ ſuæ, quàm etiam de firmâ ſuâ de termino Sancti Michaelis proximò futuro, in ſatisfactionem pecuniæ ſupradictæ.

In cujus, &c.

Teſte Rege apud Weſtm. 11. die Junii.

Per Billam de Scaccario.

ET mandatum eſt præfato Roberto, Juſticiario Ceſtriæ, quòd ducentas Libras, tàm de Arreragiis firmæ ſuæ, quàm etiam de firmâ ſuâ de termino prædicto, præfatis Mercatoribus, vel ipſorum Attornato, dictas Regis Patentes Literas deferenti, liberet; recipiens ab eis Literas ſuas Patentes, receptionem pecuniæ prædictæ teſtificantes, & ſimiles Literas Regis prædictas, cùm dictæ ducentæ Libræ ipſis ad plenum fuerint perſolutæ, & Rex ſibi inde, in firmâ prædicta, debitam Allocationem fieri faciet.

Teſte, ut ſupra.

De inhibitione Torneamentorum.

A.D. 1309. An. 2. E. 2. Clauſ. 2. E. 2. m. 3. d.

REX Vicecomiti Lincolniæ, ſalutem.

Quia, quibuſdam certis de cauſis, nolumus quod Torneamenta, Burdeiciæ, juſtæ, ſeu aliqua alia facta armorum in Regno noſtro exerceantur, quouſque aliud inde de Conſilio noſtro duxerimus ordinandum,

Tibi præcipimus, firmiter injungentes, quod in ſingulis locis, in Balliva tua, ubi expedire videris, publicè proclamari, & ex parte noſtra firmiter inhiberi facias, nè quis, Comes, Baro, Miles, Armiger, ſeu alius quicunque, ſub forisfactura omnium, quæ nobis forisfacere poterit, in dicto Regno noſtro Torneare, Burdeare, juſtas facere, aventuras quærere, ſeu alia facta armorum exercere præſumat quoviſmodo, donec aliud indè de Conſilio noſtro ordinandum duxerimus, ut eſt dictum.

Et hoc nullo modo omittas.

Teſte Rege apud Langele, 14. die Junii.

Conſimiles Literæ diriguntur ſingulis Vicecomitibus per Angliam.

Per Breve de privato Sigillo.

Ad Regem Francorum ſuper mutua Viſione.

A.D. 1309. An. 2. E. 2. Rom. 2. E. 2. m. 4.

MAgnifico Principi, Domino ac Patri ſuo kariſſimo, Domino Philippo, Dei gratiâ, Regi Francorum Illuſtri, Edwardus, eâdem gratiâ, &c. ſalutem, & felices ad vota ſucceſſus.

Nuper dilecti & fideles noſtri, Johannes de Benſted, & Rogerus Sauvage, per nos ad veſtræ Serenitatis præſentiam, pro die & loco, pro mutuâ viſione habendâ, quam ſummo deſiderio affectamus, requirendis tranſmiſſi, redeuntes ad nos, nobis veſtræ ſuper hoc intentionis propoſitum nunciârunt, quod Regiæ placuit Magnitudini ut in quindenâ, vel in tres ſeptimanas Sancti Johannis Baptiſtæ, proximo venturas, apud Pontoiſe conveniremus perſonaliter, ſi commodè fieri poſſet.

Et, licet præfati Nuncii noſtri nos ad dictum locum, ad tam brevem terminum, venire non poſſe, ob certas cauſas, quas vobis tunc temporis expreſſerant, prætendiſſent;

Ut tamen de ipſis vobis appareat luculentiùs, dilectos nobis in Chriſto, Magiſtrum Richardum de Haveryng, Electum Dublinenſem, Johannem de Crombewell, & Magiſtrum Walterum de Thorp, ad veſtri præſentiam deſtinamus; rogantes attentè quatinus prædictis, Richardo, Johanni, & Waltero, vel duobus eorum, in hiis, quæ vobis ex parte noſtrâ ſuper præmiſſis cauſis duxerint referenda, fidem velitis plenariam adhibere.

Dat. apud Langele, 19. die Junii.

Ad Papam, pro Johanne de Elſefeld, ad Terram Sanctam profecturo, Commendatoria.

A.D. 1309. An. 2. E. 2.
Rom. 2. E. 2. m. 4. d.

A.D. 1309.

Sanctiſſimo in Chriſto Patri, Domino C. Divinâ providentiâ, Sacroſanctæ Romanæ ac Univerſalis Eccleſiæ Summo Pontifici, Edwardus, ejuſdem gratiâ, &c. devota pedum oſcula beatorum.

Inter illorum opera, qui Chriſtianâ profeſſione cenſentur, ad hæreditatem Dominicam, quam inimicorum Chriſti nephanda temeritas miſerabiliter detinet occupatam, intuitum convertere, & pro liberatione ejuſdem ab iniquis manibus eorum corpora exponere non vereri, altiſſimo gratum fore credimus & acceptum, ipſoſque, eo prætextu, reputamus dignos ſpecialis gratiæ & favoris munere.

Cùm igitur prædilectus & familiaris Miles noſter, Johannes de Elſefeld, ad Terram Sanctam, pro eorumdem inimicorum rebellione reprimendâ, ſe divertat, ipſum veſtræ Beatitudini ſpecialiter commendamus; affectuoſis precibus ſupplicantes, quatinus eidem Militi noſtro in hiis, quæ erga veſtram Sanctitatem habet facienda, dignemini, noſtrorum rogaminum interventu, Apoſtolicæ gratiæ munificentiam impertiri.

Conſervet vos, &c.

Dat. apud Ceſtr. 29 die Junii, Anno Domini Milleſimo, trecenteſimo, nono, Regni verò Regis ſecundo.

Super deprædationibus, tempore quo Comes Thietiæ Flandriæ regimini præſidebat.

A.D. 1309. An. 2. E. 2.
Clauſ. 5. E. 2. m. 1. d.

A.D. 1309.

Rex Nobili viro, Domino R. Comiti Flandriæ amico ſuo cariſſimo, ſalutem.

Suggeſſit nobis Johannes de Balay, Civis & Mercator Civitatis noſtræ Baionæ, quod, cum Dominus Philippus, Comes de Thiete, & Laurethe, frater veſter, tempore, quo regimini Terræ Flandriæ præſidebat (guerra inter homines de Flandria, & homines de Selandia tunc mota) quandam Navem ipſius Johannis, & bona & Catalla ſua in eadem inventa, a præfato Johanne, abſque ſatisfactione aliquâ ſibi inde faciendâ, in expeditionem guerræ prædictæ capi, & Litteras ſuas Patentes de captione illâ, ac de ſolutione ducentarum & ſexaginta librarum (ad quas Naves & bona prædicta æſtimabantur) dicto Johanni faciendâ, fieri feciſſet; prout hæc in eiſdem Litteris ſerioſiùs continentur:

Vos Navem & bona illa dicto Johanni reſtitui, vel ſibi de dictâ pecuniæ ſummâ ſatisfieri facere (licet ea, diu eſt, ſibi ſolvi debuiſſet, & idem Johannes vos, ut aſſerit, ſuper hoc pluries requiſierit) hactenus non curâſtis, in ipſius jacturam & depauperationem manifeſtam:

Et quia præfato Johanni in hac parte, quatinus poterimus, volumus ſubvenire, veſtram amicitiam affectuosè requirimus & rogamus, quatinus, auditâ querelâ prædicti Johannis in hac parte, & inſpectis dictis Litteris Patentibus præfati fratris veſtri, dicto Johanni, de Navi & bonis prædictis, ſi extent, reſtitutionem; vel ſaltem de dictâ pecuniæ ſummâ (ad quam Navis & bona prædicta æſtimabantur, ut eſt dictum) ſi non extent, ſolutionem debitam, juxta tenorem litterarum prædictarum, noſtris precibus, fieri faciatis præfato Johanni:

Super præmiſſis tale & tam feſtinum remedium exhibentes, quod querela ad nos indè, pro defectu juſtitiæ, non perveniat iterata.

Dat. apud Heywode, 4 die Julii.

De liberationibus Waltero Olyſart: Willielmo Sancti Andreæ, & Roberto Glaſcuenſis, Epiſcopis, Priſonariis; & Mariæ Sanctimoniali, allocandis.

A.D. 1309. An. 3. E. 2.
Liber. 3. E. 2. m. 5.

A.D. 1309.

Rex Baronibus ſuis de Scaccario, ſalutem.

Allocate Philippo de Hoyvill, nuper Vicecomiti Domini E. quondam Regis Angliæ Patris noſtri, Suthampt. in compoto ſuo ad Scaccarium prædictum,

A.D. 1309. Edv. 2.

prædictum, ſex libras, & duodecim ſolidos, & tres denarios; quos de exitibus Ballivæ ſuæ, per præceptum prædicti Patris noſtri, liberavit Waltero Olyfart, Priſoni de Scotia, in Caſtro Wynton. commoranti, pro vadiis ſuis, a decimo nono die Aprilis, Anno Regni prædicti Patris noſtri triceſimo tertio, uſque diem Sancti Michaelis, Anno Regni ejuſdem Patris noſtri triceſimo quarto, utroque die computato, per diem tres denarios.

Et treſdecim libras, & quindecim ſolidos, & quatuor denarios; quos ſimiliter, per præceptum prædicti Patris noſtri, poſuit in proſtratione triginta roborum in foreſta noſtra de Chut, & cariagio eorumdem de ibidem uſque Ambresbury, ad opus Mariæ Sororis noſtræ cariſſimæ, Sanctimonialis Fontis Ebroldi, commorantis apud Ambresbury, Anno Regni prædicti Patris noſtri treceſimo tertio; & in proſtratione triginta roborum in dictâ Foreſtâ noſtrâ de Chut, & cariagio eorumdem de ibidem uſque Ambresbury, ad opus prædictæ Mariæ, Anno Regni prædicti Patris noſtri triceſimo quarto.

Ex ſexaginta & duodecim ſolidos; quos ſimiliter, per præceptum ejuſdem Patris noſtri, liberavit Willielmo Epiſcopo Sancti Andreæ, commoranti in Priſonâ in Caſtro Wyntonienſi, & uni Valetto, uni Capellano, & uni Garcioni, ſibi miniſtrantibus.

A.D. 1309. Edv. 2.

Et Roberto Epiſcopo Glaſguenſi, commoranti in priſonâ in Caſtro de Porceſtriâ, & uni Valetto, uni Capellano, & uni Garcioni, ſibi miniſtrantibus, pro expenſis ſuis, a viceſimo quinto die Auguſti, prædicto Anno triceſimo quarto, uſque diem Sancti Michaelis proximò ſequentem, per triginta & tres dies, utroque die computato; videlicet, utrique Epiſcoporum, per diem, ſex denarios, utrique Valettorum per diem tres denarios, & cuilibet Capellanorum & Gracionum prædictorum unum denarium, & unum obolum.

Niſi prius, &c.

Et recipiatis ab eo brevia prædicti Patris noſtri de præcepto per quæ præmiſſa fecerit: Necnon Litteras Patentes præfatæ Mariæ, expenſas treſdecim librarum, quindecim ſolidorum, & quatuor denariorum prædictorum, in proſtratione & cariagio dictorum roborum appoſitorum, teſtificantes.

Teſte Rege apud Langele, 15 die Julii.

Per billam de Scaccario.

Pro Johanne de Sandale, de Jure Coronæ manutenendo contra Bullas Papales.

A.D. 1309. An. 3. E. 2. Pat. 3. E. 2. m. 43.

REX Archiepiſcopis, Epiſcopis, Abbatibus, Prioribus, Decanis, Archidiaconis. Cancellariis, Sacriſtis, Præbendariis in Eccleſiis Cathedralibus ſeu Collegiatis, & omnibus aliis perſonis Eccleſiaſticis, in quacumque dignitate vel officio conſtitutis, ad quos præſentes litteræ pervenerint, ſalutem.

Ad conſervationem juris Coronæ noſtræ eò diligentiùs extendimus mentem noſtram, quò ad hoc juramenti vinculo aſtricti ſumus, necnon & alios conſpicimus dictum jus noſtrum nitentes pro viribus impugnare.

Cùm igitur Archidiaconatum Richemundiæ, in Eccleſiâ beati Petri Eborum vacantem, & ad noſtram donationem ſpectantem, dilecto Clerico noſtro Johanni de Sandale pleno contulerimus jure noſtro:

Et quoſdam, effectum collationis noſtræ prædictæ impedientes, indè, ſecundum legem & conſuetudinem Regni noſtri, in Curiâ noſtrâ fecerimus ſummoneri;

A.D. 1309.

Ac jam intellexerimus quod quidam jura Coronæ noſtræ prædictæ enervare, & cognitionem hujuſmodi, quæ ad nos mero jure noſtro pertinet, impedire præſumentes, Commiſſiones, per quas nobis de facili præjudicari, & effectus collationis noſtræ prædictæ, ac cognitio ſupradicta minùs juſte impediri poterit, alicui veſtrûm fieri procurârunt:

Nos, volentes jura noſtra prædicta in omnibus manutenere, quatenus bono modo poterimus, & tueri, vobis, omnibus & ſingulis injungendo, firmiter inhibemus nè, prætextu alicujus Commiſſionis, vobis, vel alicui veſtrûm per quemcumque factæ, vel faciendæ, ſuper Archidiaconatu prædicto, aut aliquibus ad eum pertinentibus, quicquam, nobis inconſultis, facere præſumatis, per quod juri Coronæ noſtræ derogari, aut effectus collationis noſtræ prædictæ, ſeu cognitio, mero inde jure noſtro perti-

A.D. 1309. Edv. 2.

nens ad nos, ut eſt dictum, indebitè impediri valeat quovis modo;

Scientes pro certò quòd, ſi ſecus feceritis, ad vos, tanquam ad violatores juris noſtri Regii, non immeritò graviter capiemus.

In cujus, &c.

Teſte R. apud Langele, 15. die Julii.

A.D. 1309. Edv. 2.

Pro Antonio Epiſcopo Dunelmenſi, de Malefactoribus puniendis.

A.D. 1309. An. 3. E. 2.

Pat. 3. E. 2. m. 43. d.

REX, dilectis & fidelibus ſuis, Johanni de Berewyk, & Johanni de Foxle, ſalutem.

Ex querelâ Venerabilis Patris, Antonii Epiſcopi Dunelmenſis, & Patriarchæ Jeroſolimitani, accepimus, quod quidam Malefactores, & pacis noſtræ perturbatores, Domos ipſius Epiſcopi, in Parochia Sancti Martini, extra Barram Novi Templi London. vi & armis fregerunt, & bona & Catalla ſua, ibidem inventa, ad valentiam quingentarum librarum, ceperunt, & aſportaverunt, & alia enormia eidem Epiſcopo ibidem intulerunt, ad grave dampnum ipſius Epiſcopi, & contra pacem noſtram.

Et, quia tranſgreſſionem illam, ſi perpetrata fuerit, relinquere nolumus impunitam, aſſignavimus vos Juſticiarios noſtros ad inquirendum, per Sacramentum proborum, &c. de Comitatu Middleſexiæ, per quos, &c. de nominibus Malefactorum prædictorum, & de tranſgreſſione prædictâ pleniùs veritatem;

A.D. 1309.

Et ad tranſgreſſionem illam audiendam & terminandam ſecundum legem, &c.

Et ideo vobis mandamus quod, ad certos, &c. quos ad hoc, &c. inquiſitionem inde faciatis, & tranſgreſſionem illam audiatis & terminetis in formâ prædictâ.

Facturi, &c.

Salvis, &c.

Mandamus enim Vicecom. noſtro Comitatûs prædicti quod, ad certos, &c. quos ei, &c. venire faciat coram vobis tot & tales probos, &c. de Balliva, per quos, &c. in præmiſſis meliùs ſciri poterit & inquiri.

In cujus, &c

Teſte R. apud Langele, 16. die Julii.

Pro eodem Epiſcopo de Malefactoribus in Comitatu Northampton.

A.D. 1309. An. 3. E. 2.

Pat. 3. E. 2. m. 43. d.

REX, dilectis & fidelibus ſuis, Henrico Spigurnel, & Thomæ de Burnham, ſalutem.

Ex querelâ Venerabilis Patris Antonii Epiſcopi Dunelmenſis, & Patriarchæ Jeroſolimitani, accepimus, quod quidam Malefactores, & pacis noſtræ perturbatores, arbores ipſius Epiſcopi in Boſco ſuo apud Colynweſton, in Comitatu Northamptoniæ nuper creſcentes, vi & armis ſucciderunt, & aſportaverunt, & alia enormia eidem Epiſcopo ibidem intulerunt, ad dampnum ipſius Epiſcopi Centum librarum, & contra pacem noſtram.

Et, quia tranſgreſſionem hujuſmodi, ſi perpetrata fuerit, tranſire nolumus impunitam, aſſignavimus vos Juſticiarios noſtros ad inquirendam per Sacramentum Proborum, &c. de Comitatu prædicto, per quos, &c. de nominibus Malefactorum prædictorum, & de tranſgreſſione illa pleniùs veritatem:

A.D. 1309.

Et ad tranſgreſſionem illam audiendam & terminandum, ſecundem legem, &c.

Et ideo vobis mandamus quod, ad certos, &c. quos ad hoc provideritis, inquiſitionem illam faciatis, & tranſgreſſionem prædictam audiatis & terminetis in formâ prædicta.

Facturi, &c.

Salvis, &c.

Mandavimus enim Vicecomiti noſtro Comitatûs prædicti quod, ad certos, &c. quos ei ſcire fac. venire fac. coram vobis tot & tales probos, &c. de Balliva ſua, per quos, &c. in præmiſſis meliùs ſciri poterit & inquiri.

In cujus, &c.

Teſte Rege apud Langele, 16. die Julii.

Pro diverſis Abbatibus de licentia transfretandi ad Capitulum generale.

A.D. 1309. An. 3. E. 2. Clauſ. 3. E. 2. m. 25.

REX, dilecto & fideli ſuo, Roberto de Kendale, Conſtabulario Caſtri ſui Dovorr. & Cuſtodi quinque portuum ſuorum, ſalutem.

Mandamus vobis quòd, dilectum nobis in Chriſto, Abbatem de Bello loco Regis, cum decem libris, pro expenſis ſuis & familiæ ſuæ, in Portu noſtro Dovorr. ad Capitulum ſuum generale, apud Ciſterſium in proximo celebrandum, tranſire permittatis: Dum tamen aliquod apportum ad partes prædictas ſecum non deferat, ſeu deferri faciat extra idem Regnum, nec aliquid aliud attemptet contra formam ordinationis, nuper per Dominum Edwardum Patrem noſtrum indè proviſæ.

Teſte Rege apud Staunford, 29. die Julii.

Conſimiles Literas habent Abbates ſubſcripti; videlicet,

Abbas de Valle Dei,
Abbas de Morgan,
Abbas de Pyppewell,
Abbas de Gerondon,
Abbas de Novo Monaſterio,
Abbas de Britleſden,
Abbas de Regali loco,
Abbas de Jugo Dei de Hibernia,
Abbas de Holmcoltran,
Abbas de Medmeham,
Abbas de Jorevall,
Abbas de Thame,
Abbas de Cumbermere,
Abbas de Coneweye,
Abbas de Valle Crucis,
Abbas de Pola,
Frater Adam de Shyme pro Abbate de Melſa.

Summonitio Exercitus contra Scotos, qui Treugam iis conceſſam nullatenus obſervarunt.

A.D. 1309. An. 3. E. 2. Clauſ. 3. E. 2. m. 24. d.

REX dilecto Nepoti & fideli ſuo, Gilberto de Clare, Comiti Glouceſtriæ & Hertfordiæ, ſalutem.

Quia Treuga ſive ſufferentia, quam, ad requiſitionem Magnifici Principis Philippi, Regis Franciæ Illuſtris, Patris noſtri kariſſimi, Scotis, Inimicis & Rebellibus noſtris, uſque ad certum tempus conceſſimus duraturam, per ipſos Scotos nullatenus obſervatur, ſet rumpitur, ut eſt notum:

Ipſique, pejora prioribus cumulantes, contra nos & fideles noſtros, in partibus illis, fraudulenter & hoſtiliter inſurgunt, Caſtra, Villas, Terras, tàm noſtra, quàm fidelium noſtrorum, ibidem in dies invadendo; necnon deprædationes, homicidia, & alia dampna quamplurima multipliciter perpetrando; propter quod exercitum noſtrum jam ſummoneri fecimus, ita quod ſit ad novum Caſtrum ſuper Tynam die Lunæ in Feſto Sancti Michaelis proximò futuro, ad malitiam & Proterviam dictorum Inimicorum & Rebellium noſtrorum, cum Dei Auxilio, viriliter reprimendam:

Vobis mandamus, in fide & homagio, quibus nobis tenemini, firmiter injungentes, quod, die & loco prædictis, ſitis ad nos, cum equis & armis, & toto ſervitio, quod nobis debetis, prompti & parati ad proficiſcendum exinde nobiſcum, in dictam expeditionem noſtram, contra Inimicos & Rebelles noſtros ſupradictos; & hoc, ſicut nos & honorem noſtrum & veſtrum, ac commodum Regni noſtri diligitis, nullo modo omittatis.

Teſte Rege apud Staunford, 30. die Julii.

Eodem modo ſcribitur ſubſcriptis; videlicet,

Henrico de Lacy Comiti Lincolniæ,
Thomæ Comiti Lancaſtriæ,
Johanni de Warenna Comiti Surriæ,
Petro Comiti Cornubiæ,
Johanni de Britannia Comiti Richemundiæ,
Humfrido de Bohun Comiti Herefordiæ & Eſſexiæ,
Guidoni de Bello Campo Comiti Warr.
Edmundo Comiti Arundell.
Roberto de Veer Comiti Oxoniæ,

A.D. 1309. Edv. 2.

Adomaro de Valentia Comiti Pembrochiæ.
Roberto de Umframvill Com. de Anegos,
Mauritio de Berkele,
Theobaldo de Verdun,
Nicholao de Aſtele,
Johanni de Sancto Johanne,
Radolpho de Monte Hermerii,
Willielmo de Ros de Hamelak,
Roberto filio Walteri,
Willielmo de Leyburn.
Willielmo Martyn,
Thomæ de Multon. de Egremund,
Thomæ de Multon. de Gilleſlond,
Johanni de Ferrars,
Roberto de Monte Alto,
Hugoni de Courteney,
Hugoni Deſpenſer,
Hugoni de Veer,
Henrico de Percy,
Radolpho de Freſchevill.
Johanni Ingham,
Roberto filio Radolphi,
Johanni Segrave,
Richardo Baſſet de Willedon,
Philippo de Columbar.
Johanni Beyland,
Warino de Maduc,
Hugoni de Nevill,
Johanni de Herecurt,
Johanni de Nevill,
Johanni de Erle,
Waltero de Pauely,
Reginaldo de Sancto Martino,
Johanni de Inſula,
Rogero de Somervill,
Johanni Sauvage,
Magiſtro Willielmo de Boſco,
Henrico Sturmy,
Simoni de Monte Acuto,
Johanni de la mare de Bradewell,
Radolpho Paynell,
Johanni de Herbury,
Johanni de Fens,
Andreæ de Eſtele,
David de Fletewyk,
Nicholao de Meynill,
Willielmo de Zouche,
Johanni de Moubray,
Thomæ Bardolfe,
Roberto Tony,
Thomæ de Berkele,
Johanni Louell de Tychemerſhe,
Roberto filio Rogeri,
Roberto de Clyfford,
Richardo de Grey,
Johanni de Sumery,
Johanni de Grey,
Johanni de Orreby,
Thomæ de Cailly,
Marmaduco de Twenge,
Radolpho de Gorges,
Radolpho filio Willielmi,
Alano la Zouſche,
Thomæ de Fournevall.
Willielmo de Brewes,
Petro de Malo Lacu,
Johanni de Bello Campo de Somerſ.
Henrico de Bello monte,
Radolpho Baſſet de Drayton.
Philippo de Kyme,
Pagano Tybetot,
Johanni de Mohun,
Willielmo de Grandiſono,
Edmundo de Eyncurt,
Johanni de Buttecurt,
Johanni Leſtraunge de Knokyn,
Johanni de Sudle,
Johanni d' Aubenye,
Roberto de Reymos,
Johanni de Northwode, Sen.
Henrico de Urtiaco,
Johanni filio Johannis,
Adomaro de Nodar.
Alexandro de Balliolo,
Ingelramo Borug,
Johanni de Maundevill,
Richardo Lovel,
Richardo de Crupes,
Andreæ de Grymſtede,
Willielmo de Cannvill,
Olivero Punchardon.
Andreæ de Smethton,
Henrico filio Hugonis,
Henrico le Moigne,
Humfrido de Baſſingburn.
Humfrido Alano Plugenot,
Willielmo Ruſſell,
Willielmo de Monte Caniſo,
Johanni de Sancto Johanne de Lakeham.
Johanni de Oddyngſeles,
Johanni de Rypariis,
Tho. de Scalariis,
Alexandro de Frivill.
Willielmo Tuchet,
Laurentio de Holebech,
Johanni de Meriet,
Rogero la Warre,
Johanni la Warre,
Johanni ap Adam,
Willielmo Paynel,
Henrico Tregorz,
Roberto de Ufford,
Adæ de Overynham,
Willielmo le Botiller de Wenne,
Petro Corbet,
Adæ de Welles,
Johanni de Crumbwell,
Johanni de Engayne,
Johanni de Thorp,
Willielmo le Mareſchall.
Fulconi Leſtraunge,
Nicholao de Segrave,
Thomæ de Latymer,
Johanni de Lancaſtr.
Waltero de Faucomberge,

Johanni

A.D.1309. Edw. 2.

Johanni de Moyles,
Amarico de Sancto Amando,
Nicholao de Pointz,
Willielmo de Chauncy, Baroni de Skirpenbek,
Tho. de Grelle,
Authero filio Henrici,
Tho. de Brokenor.
Rogero de mortuo-Mari de Wyggemore,
Rogero de mortuo-Mari de Chirk,
Henrico de Lancaſtr.
Roberto filio Pagani,
Waltero Filio Roberti,
Johanni de Wygeton,
Radulpho le Botiller,
Johanni de Frivill.
Roberto de Chaundos,
Edmundo de Somervill,
Johanni de Bello Campo de Fyſhide,
Johanni Dyne,
Ingelramo de Gynes,
Waltero Beſſy,
Gerardo de Wacheſham,
Rogero de Bello Campo,
Willielmo de Kirkecote,
Edmundo de Pageham,
Johanni de Haſting,
Richardo de Aneſy,
Willielmo Viedelen,
Edwardo Burnell,
Thomæ de Ingalthorp.
Johanni de Wulverton.
Galfrido Luterell,
Hugoni de Blund.
Johanni le Latymer,
Henrico de Mortuo mari,
Johanni Giffard de Grymmesfeld,
Waltero de Doſevill,
Petro Prilly,
Johanni Claveryng,
Johanni Clynton,
Johanni Spryngs.

REX venerabili in Chriſto Patri, W. eadem gratia, Archiepiſcopo Eborum, Angliæ Primati, ſalutem.

Quia Treuga, &c. ut ſupra, viriliter reprimend.

Vobis mandamus, in fide & dilectione quibus nobis tenemini, firmiter injungentes, quod dicto die habeatis apud dictam Villam de novo Caſtro ſuper Tynam, totum Servitium, quod nobis debetis, promptum & paratum ad proficiſcendum exinde nobiſcum, in dictam expeditionem noſtram, contra Inimicos & Rebelles noſtros ſupradictos; & hoc, ſicut nos, &c. ut ſupra.

Teſte ut ſupra.

Eodem modo ſcribitur ſubſcriptis; videlicet,

J. Karlioſenſi Epiſcopo,
A. Dunolmenſi Epiſcopo,
J. Lincolnienſi Epiſcopo,
J. Norwicenſi Epiſcopo,
H. Elienſi Epiſcopo,
R. Londonienſi Epiſcopo.
W. Coventrienſi & Lichefeldenſi Epiſcopo,
R. Herefordenſi Epiſcopo,
S. Sarum Epiſcopo,
J. Ciceſtrienſi Epiſcopo,
W. Exonienſi Epiſcopo,
J. Bathonienſi & Wellenſi Electo,
W. Wigornienſi Epiſcopo,
H. Wintonienſi Epiſcopo,

Abbati Sancti Auguſtini Cantuar.
Abbati Sancti Edmundi,
Abbati de Wynchecumbe,
Abbati de Cerne,
Abbati de Glaſton.
Abbati de Abyndon.
Abbati de Hida Winton.
Abbati de Michelneye,
Abbati de Rameſeye,
Abbati de Burgo Sancti Petri,
Abbati de Thorneye,
Abbati de Certes,
Abbati de Abbotesbury,
Abbati de Perſhor.
Abbati de Eveſham,
Abbati Sancti Benedicti de Hulmo.
Abbati Sancti Petri Glouceſtriæ,
Abbati de Malmesbury,
Abbati de Shireburn.
Priori de Coventr.
Priori de Bromholm.

Abbatiſſæ de Wynton.
Abbatiſſæ Sanctæ Mariæ Wynton.
Abbatiſſæ Shafton.
Abbatiſſæ Berking,
Abbatiſſæ de Romeſeye.

Ad Regem Franciæ de mutua viſione, propter Scotos, impedita.

.D.1309. n. 3. E. 2. om. 3. E. 2. . 3. Cedula.

A.D. 1309.

A Treſexcellent & treſpuiſſaunt Prince, ſon treſcher & treſamez Pere, Ph. par la grace de Dieu, noble Roy de France, Edward, par la meiſme grace, &c. ſaluz & treſchiers amiſtez.

A.D. 1309. Edw. 2.

Treſchier Sire, nous avoms bien entendu les lettres de creaunce, que vous nous enveaſtes par Monſire Mahen de Varennes voſtre Chevalier, Portour de ceſtes, & ce que Monſire Mahen nous ad dit depar vous.

E de ce, Sire, q'il nous ad dit, par meiſme la Creaunce, que vous voudriez ſavoir ſi nous vouſiſſiens prendere autre journee de la veue de vous & de nous.

Vous, Sire, ſauez, par noz meſſages, qui eſtoient a vous plus tardes que n'eſtoit le dit Monſire Mahen, que noz buſoignes d'Eſcoce ſont en tiel eſtat, que nous ne nous porroms bonement treire vers autres parties tantque autre conſail y ſoit mys:

De quoi vous nous avez mandez par voz lettres, que vous nous en tenez pour excuſez, dont nous vous mercioms cherement. A.D. 1309. Edw. 2.

Et treſcher Sire & Pere, nous vos prioms q'il vous pleiſe tenir nous por excuſez de ce, que le dit Monſire Mahen ad eſte taunt delaiez en attendant ceſt reſpons; car nous vous feroms precheinement ſaver le'ncheſon.

Treſchire Sire & Pere, noſtre Seignur, par ſa grace, vous doint bone vie & longe.

Don. a Staumford, le 30 jour de Juyl.

De tractando cum Roberto de Brus.

A.D. 1309. An. 3. E. 2. Pat. 3. E. 2. m. 35.

REX dilecto & fideli ſuo Ricardo de Burgo Comiti Ultoniæ, ſalutem.

De circumſpectione & fidelitate veſtrâ gerentes fiduciam pleniorem, tractandi nomine noſtro cum Roberto de Brus, ſeu illis, quos idem Robertus deputaverit, vel aſſignaverit loco ſui, de pace & concordiâ inter nos & prædictum Robertum, ſuper guerris, diſcordiis & contentionibus quibuſcumque, hinc inde exortis, Deo propitio, reformandis;

Ac etiam referendi nobis ea quæ per vos & prædictum Robertum, vel deputandos, ſeu aſſignandos per ipſum, ut prædictum eſt, tractari contigerit in præmiſſis, A.D. 1309.

Vobis, tenore præſentium, committimus poteſtatem.

In cujus, &c.

Teſte Rege apud Langele, 2 die Auguſti.

Ad Regem Franciæ, de ſuſpicione Nuncii ſui, ſcribentis literas Roberto de Brus, alias publice, ut Comiti de Carric, alias Secrete, ut Regi Scotiæ.

A.D. 1309. An. 3. E. 2. Rom. 3. E. 2. m. 3. in Cedula.

A Roy de France le Roy, ſaluz.

Nous enveoms a veſtre hauteſce deus peire de lettres, encloſes denz ceſtes, les queles Monſire Mahen de Varennes, veſtre Chyvaler, qui nous porta vos lettres, eſcrit de ſa mein propre a ſire Robert de Brus; dont l'une eſt eſcrite a lui, come au Counte de Carryk; & l'autre auſſint, come au Roi d'Eſcoce; ſicome piert plus pleinement par meiſmes les lettres:

E cele lettre, qe eſt eſcrite au dit Robert, come a Counte de Carrik, le dit Mahen envoia en une boiſte overtement; & l'autre fiſt il clouſtre en brael le Portur de lettres avantdites. A.D. 1309.

A queu choſe, Sire, nous tenoms ſuſpecionouſe auſibien pur la manere del Envoi, come pur les choſes contenues en l'une de iceles lettres;

A quei, Sire, ſi vous pleſt, voillez aver regard pur le honeur de vos & de nous.

Et, Sire, par ceſt encheſon, fuſt le dit Monſire Mahen delayé de noſtre reſpouns aver as deraneres lettres, que vous nous Envoiaſtes par lui.

Don. a Staumford, le 3 jour du Moys d'Auguſt.

Ad Comitem Hollandiæ de diſcordiis hinc inde inter ſubditos pacificandis.

A.D. 1309. An. 3. E. 2. Clauſ. 3. E. 2. m. 24. dor.

REX nobili Viro, Domino Willielmo, Hanoniæ, Holandiæ & Selandiæ Comiti, ac Friſiæ Domino, amico ſuo cariſſimo, ſalutem.

Cùm vos Chriſtianum de Raphurſt militem ad nos, cum plenâ poteſtate tractandi A.D. 1309.

D. 1309. io. 2. tractandi (unà cum quibuſdam aliis de poteſtate veſtrâ, ſimiliter ad nos miſſis) nomine veſtro, ſuper diverſis diſcordiis & contentionibus, inter gentes noſtras ex parte unâ, & gentes de poteſtate veſtrâ, ex alterâ ſuſcitatis: & ad diſcordias & contentiones illas pacificandas, nuper duxeritis tranſmittendum;

Tandem, in Parliamento noſtro, apud Staumford, habito diligenti tractatu cum illis de conſilio noſtro, & præfato Chriſtiano, ac cæteris ſecum miſſis, ſuper diſcordiis & contentionibus memoratis, inter ipſos ibidem ordinatum & concordatum extitit in hunc modum; videlicet,

Prædicti, Chriſtianus & ſocii ſui ſtatim, antequam ad alia procedatur, inveniant ſufficientem ſecuritatem de Satisfaciendo illis de Regno noſtro (quorum dampna clara & recognita eſſe noſcuntur) viz. Waltero le Ken de Lincolnia, & ſociis ſuis, de nongentis, & quadraginta, & quatuor libris; & Richardo Wak, & Johanni Wype, de ducentis, & quadraginta, & novem libris, certis inter eos terminis concordatis:

Et quod vos, infra poteſtatem veſtram, certos aſſignabitis Juſticiarios, ad querelas hominum noſtrorum, de hominibus veſtris, infra poteſtatem veſtram, conqueri volentium, audiendas; & ad plenam & celerem Juſtitiam hujuſmodi conquerentibus exhibendam:

Et quod nos ſimiliter hujuſmodi aſſignabimus Juſticiarios, qui querelas hominum veſtrorum, de hominibus noſtris, infra poteſtatem noſtram, conqueri volentium, poteſtatem habeant audiendi, & plenam ac celerem inde juſtitiam querelantibus faciendi: A.D. 1309.

Quodque vos hominibus noſtris infra poteſtatem veſtram, ad querelas ſuas inibi proſequendas, venire volentibus, ſalvum & ſecurum Conductum præſtare debetis, dum fecerint ibi moram:

Quod etiam nos hominibus veſtris, querelas ſuas infra Regnum noſtrum proſequi volentibus, faciemus.

Præterea, concordatum eſt quod areſtationes, pro dampnis non claris, hinc inde faciendæ, ceſſent; & ſi quæ factæ ſint, interim revocentur.

Et quod mercatores, & alii, de Regno noſtro, infra Dominium & poteſtatem veſtram; necnon mercatores & alii, de Dominio veſtro, infra poteſtatem noſtram, cum bonis & mercandiſis ſuis interim ſalvò & ſecurè veniant, & eas, hinc inde, liberè & abſque impedimento excerceant; prout hæc omnia in quadam Indenturâ ſuper acordo prædicto confectâ (undè una pars penes nos in Cancellaria noſtra reſidet, & altera præfato militi veſtro extitit liberata) pleniùs continetur.

Prædictam igitur Ordinationem velitis ex parte veſtrâ, pro vobis & veſtris, facere taliter obſervari, quod, inter gentes noſtras & veſtras, tales diſcordiæ, ſicut priùs, nullatenus ſuſcitentur.

Dat. apud Staunford, 3. die Auguſti.

De querelis prædictis terminandis.

A.D. 1309. 3. E. 2. Pat. 3. E. 2. 25. dor.

FAit a remembrer que, come diverſes Contekes e debatz euſſent eſte muz entres les gentz le Roi d'Engleterre, d'une part, e les gentz le Conte de Holand, Seland, & Friſe d'autre, par la reſon de diverſes roberies, priſez & areſtz faitz, ſur mer & ſur terre, d'une part & d'autre, a la fyn acorde eſt par le Conſail le Roy, en ſon Parlement a Eſtaunford, que comencea illoeques le Dymenge prechein aprez li Seint Jak, l'an de ſon Regne tiercz, & Monſieur Chriſtans de Raphurſt Chivaler, & Meſſager le dit Conte, illoeqes envoie od plein poet de treter, parler & appeiſer, depar le dit Conte oveſque autres du poer meſme le Conte ſur tutz les Contekez & debatz qi eſtoient entre les gentz le dit Roi, e les gentz de la Seignurie del obeiſance le dit Conte, en tieu manere,

A.D. 1309.

Que le dit Monſieur Chriſtians e les autres meſſages du Pays de Holand, Seland, & Friſe, Ceſtaſſaver, Tho. Bonevent Eskyuin de Burdreght, William Haykin Burgeys de Middelburgh, Eynet le Fiz William Burgeys de Iryſe, Heyn Adamſon de Merland, & Clays ſir Jacaobſon de Brehill, feront ſeurte, tut a comencement, de fare gre a ceaus d'Engleterre, qi damages ſont trovez clairs & conuz, denz certein terme, entre eaus d'une part & d'autre acorde,

Ceſtaſaver, a Wauter le Ken de Nichole, e a ſes Compaignons, de 954 *li* & a Richard Wake & Johan Wype de 259 *li*.

Et le dit Roy d'Engleterre aſſignera Monſieur Jehan de Thorp & Monſieur William de Cemesby, ſes Juſtices a oyer tutes les pleintes des gentz du Poer le dit Conte, qi des gentz le dit Roi ſe

A.D. 1309. Edv. 2.

voundront pleindre a haſtiff dreit e amendes faire ſur les dites pleintes.

E, en meſme la manere, le dit Conte aſſignera certeins Juſtices, dens ſon poer, a oyer les dites pleintes des gentz d'Engleterre, qi des gentz le dit Conte ſe vodront pleindre, & a haſtif dreit & amendes faire a tieu manere de pleintes des gentz d'Engleterre.

E le dit Cont fera doner ſauf & ſeur conduyt a touz les gentz d'Engleterre, qi denz ſon poer vodrent venir, por leur pleintes ſuyr vers nul de ſes gentz.

E, en autiele manere, fera le Roy d'Engleterre a les gentz du Poer le dit Cont.

E deyvent les gentz d'Engleterre, qe ſe vodront pleindre des gentz le dit Cont, monſtrier leur pleintes, & commencer leur ſuit devant les Juſtices, qi le dit Conte aſſignera, quele oure q'il vodront, entre cy e la Chandelour prochein avenir.

Et les gentz le dit Conte, qi auſi ſe vodront pleindre des gentz d'Engleterre, devient monſtrer leur pleintes, e leur ſuite comencier, quel houre quil vodront, entre cy e la Paske, devant les Juſtices qe le dit Roi aſſignera.

E eſt acorde qe les gentz du poer le dit Cont, qe ſe vodront pleindre des gentz d'Engleterre de nul manere de roberie, priſe ou areſt, devient monſtrer leur pleintes devant les Juſtices, qe le dit Roi aſſignera ſicome eſt avantdit.

E par les gentz d'Engleterre deit eſtre fait la pruve de celes pleintes, nomement des biens pris des gentz le dit Conte par les gentz d'Engleterre, e en Engleterre recettes, e auſint des biens par aillours recettes, ſi avant come la pruve ſe peuſſe fair par Engleys; e ſi, par cas, la pruve ne ſe peuſſe mie faire par Engleys, le dit Roy maundera au Seignur du lieu la, ou les biens furent pris, ou recettes, en priant qil enquerge, a certefie del fait, e le Roi, apres ceo qil en ſerra certefie ou par temoignance ſouez ſeal commun daſcun Comunalte, ou par pruve priſe en due manere, en ferra droit.

A.D. 1309. Edv. 2.

E, en meſme la manere, ſerra fait des gentz d'Engleterre, ſe vodront pleindre des gentz du poer le dit Conte, ſi la pruve de leur pleintes ne ſe puiſſe mye faire par les gentz de meſme celi poer, ſicome eſt avantdit.

E devient les areſtz, faitz dune part e dautre, por choſes noun cleres, endemettiers ceſſer: e, ſi nul en ſoit fait, deit eſtre repelle; e devient endemettiers les Marchandes du poer le dit Roi, e les Marchandes du poer le dit Conte ſauvement & ſeurement venir, d'une part e d'autre, od leur biens & Marchandes, & leur Marchandies uſer ſeurment, ſanz deſturbance ou empecheſement.

Et, memorandum quod, virtute Indenturæ prædictæ, directæ ſunt litteræ Ballivis & Vic. ſubſcriptis in formâ ſubſcriptâ.

De poteſtate tradita Juſticiariis ad faciendam hominibus de Holandia juſtitiam.

A.D. 1309. *An.* 3. *E.* 2.

Pat. 3. *E.* 2. *m.* 41. *d.*

REX, dilectis & fidelibus ſuis, Johanni de Thorp, & Willielmo de Ormesby, ſalutem.

Cùm nobilis Vir Willielmus Hanoniæ, Holandiæ, & Selandiæ Comes, ac Friſlandiæ Dominus, Criſtianum de Raphurſt Militem ſuum, ad nos, cum plena poteſtate tractandi (unâ cum quibuſdam aliis de poteſtate dicti Comitis ſimiliter ad nos miſſi) nomine dicti Comitis, ſuper diverſis contentionibus & diſcordiis, inter gentes noſtras ex parte unâ, & gentes de poteſtate ejuſdem Comitis ex alterâ ſuſcitatis, necnon contentiones & diſcordias illas pacificandi, nuper duxerit tranſmittendum;

Tandem, in Parliamento noſtro, apud Stanford, habito diligenti tractatu cum illis de Conſilio noſtro, & præfato Chriſtiano, ac cæteris ſecum miſſis, ſuper diſcordiis & contentionibus antedictis, inter ipſos ibidem ordinatum extitit, &, inter cætera, concordatum,

A.D. 1309.

Quod nos certos Juſticiarios, infra poteſtatem noſtram, aſſignaremus ad querelas omnium & ſingulorum, de poteſtate dicti Comitis, de aliquibus de Regno noſtro conqueri volentibus audiendas, & ad plenam & celerem juſtitiam ſuper dictis querelis conquerentibus faciendam:

Et quod hujuſmodi Juſticiarii, ad querelas hominum, de poteſtate noſtrâ, de aliquibus de poteſtate prædicti Comitis conqueri volentibus, audiendas, & ad plenam & celerem inde juſtitiam querelantibus exhibendam, per prædictum Comitem debeant aſſignari;

Prout in quadam Indentura, ſuper ordinatione prædictâ confectâ (unde una pars penes nos in Cancellariâ noſtra reſidet,

A.D. 1309. Edw. 2.

reſidet, & altera præfato Chriſtiano extitit liberata, & cujus tranſcriptum vobis mittimus, ſub pede ſigilli noſtri pleniùs continetur;

Nos igitur, de veſtris circumſpectione & induſtriâ plurimùm confidentes, aſſignavimus vos Juſticiarios noſtros ad querelas omnium & ſingulorum de poteſtate Comitis prælibati, qui de aliquibus, de poteſtate noſtrâ, de roberiis, priſis aut areſtationibus, hactenus per ipſos factis, coram vobis conqueri voluerint, audiendas, & ad plenam indè & celerem juſtitiam, juxta formam Ordinationis prædictæ, conquerentibus faciendam.

Et ideo vobis mandamus quod, ad præmiſſa facienda & explenda, diligenter intendatis in formâ prædictâ.

In cujus, &c.

Teſte Rege apud Staunford, quinto die Auguſti.

Ad Fernandum Regem Caſtellæ, de exceſſibus, durante treuga perpetratis, emendandis.

A.D. 1309. An. 3. E. 2. Clauſ. 3. E. 2. m. 24. d.

Magnifico Principi, Domino F. Dei gratiâ, Caſtellæ, Legionis, Tolleti, Galliciæ, Sevillæ, Cordubiæ, Murciæ, Jehennæ, & Algarbiæ, Regi illuſtri, ac Domino de Molinis, Conſanguineo ſuo kariſſimo, Edwardus, eadem gratiâ, Rex Angliæ, Dominus Hiberniæ, Dux Acquitaniæ, ſalutem, & proſperos ad vota ſucceſſus.

Accedens ad nos Guillielmus Petri de Fonte, Civis noſter Baionæ, nobis expoſuit, graviter conquerendo, quòd,

Cùm ipſe nuper, durante tempore Treugarum (inter Cives noſtros Baionæ, & homines veſtros de Caſtro Sancti Emeterii, & de Leredo, de aſſenſu, bonæ memoriæ, Domini Edwardi, quondam Regis Angliæ, Patris noſtri, ad requiſitionem veſtram initarum) quandam Navem ſuam, cum diverſis bonis & mercimoniis ſuis oneratam, ad Civitatem Ulixbon ducere voluiſſet, ad negotiandum ibidem de eiſdem: Ac Navis illa, impulſu venti contrarii, uſque ad portum Villæ veſtræ de Vivero agitata fuiſſet, & ibidem applicata,

Quidam homines veſtri, Villarum prædictarum de Caſtro de Sancto Emeterio, & de Leredo, Navem illam vi & armis fuerunt aggreſſi, & in homines, in eadem Navi exiſtentes, inſultum fecerunt, & quoſdam ex illis interfecerunt, & quoſdam alios vulneraverunt, & malè tractaverunt, ac bona & mercimonia ejuſdem Guillielmi, in eadem Navi inventa, ceperunt, & aſportaverunt, ac eandem Navem, bona & mercimonia prædicta, ad valorem Octingentarum librarum Sterlingorum, adhuc ei detinent taliter occupata, in ipſius Guillielmi grave diſpendium, & depauperationem manifeſtam.

Et, quamvis idem Willielmus litteras Majoris & Communitatis prædictæ Civitatis Baionæ diverſis vicibus vobis tulerit, ſupplicando ut vos, habito reſpectu ad treugas prædictas, ei de Nave & bonis prædictis reſtitutionem fieri faceretis, & penes vos, pro juſtitiâ ſuper hoc optinendâ, inſtiterit cum diligentiâ oportunâ; nichil tamen inde potuit hactenus conſequi, aut ſuper hoc aliqualiter exaudiri:

Unde nobis inſtanter ſupplicavit, ut ſuæ paupertati & inopiæ compati, & ei in hac parte providere de remedio curaremus:

Ac nos, qui præfato Guillielmo, ſicut & cæteris de Dominio & poteſtate noſtrâ, ſumus in exhibitione juſtitiæ debitores, hujuſmodi dampna tàm enormia, & tàm atroces injurias, ſi ei taliter illata fuerint, nequeuntes ſub diſſimulatione pertranſire;

Eſcabinos, Conſules, ac Communitates Villarum prædictarum, de Caſtro de Sancto Emeterio, & de Leredo, per noſtras litteras ſpeciales duximus requirendos, ut ipſi, auditâ querelâ ipſius Guillielmi ſuper præmiſſis, ac habitâ conſideratione ad treugas ſupradictas, ſuper reſtitutione Navis, bonorum, & mercimoniorum prædictorum, ac dampnorum, quæ ipſum rationabiliter conſtiterit, occaſione detentionis prædictæ, incurriſſe, exhibeant juſtitiæ complementum; ita quod, in ipſorum defectu, non opportet, pro ipſo, de alio remedio provideri.

Veſtram igitur magnificentiam attentè requirimus & rogamus, quatinus, ſi contingat præfatos Scabinos, Conſules, & Communitates, in juſtitiâ, præfato Guillielmo in hac parte exhibendâ, negligentes exiſtere & remiſſos, tunc vos, ſi placet, in ipſorum defectum, querelam ipſius Guillielmi audiri, & ei ſuper reſtitutione Navis, & bonorum, necnon & dampnorum prædictorum, A.D. 1309. *Edv.* 2.

dictorum, talem jubeatis juſtitiam exhiberi, quod non opporteat ipſum, ex hac cauſâ, ad nos recurrere iteratò, per quod de alio, pro ipſo, remedio providere debeamus.

Dat. apud Staunford, 5. die Auguſti.

A.D. 1309. *Edv.* 2.

De Compoſitione inter Reges Angliæ & Norwegiæ renovanda.

A.D. 1309. *An.* 3. E. 2.

Clauſ. 3. E. 2. *m.* 24. *d.*

MAgnifico Principi, Domino Haquino, Dei gratiâ, Regi Norwagiæ Illuſtri, Edwardus, eadem gratiâ, Rex Angliæ, Dominus Hiberniæ, & Dux Aquitaniæ, ſalutem & proſperos ad vota ſucceſſus.

Veniens ad nos Magiſter Hugo Stawagren. Canonicus, Clericus veſter, cum Litteris veſtris de Credentiâ, nobis, juxta hujuſmodi Credentiam, nomine veſtro humiliter ſupplicavit ut compoſitionem, inter Magnificos Principes, felicis recordationis, Dominum Henricum, quondam Regem Angliæ, Avum noſtrum, ex parte unâ, &, claræ memoriæ, Dominum Magnum Quartum, Regem Norwagiæ ex alterâ, ſuper ſpoliationibus, dampnis, injuriis, querelis, & diſcordiis univerſis, utriuſque eorumdem Regum Regnicolis hinc inde illatis, dudum factam, & per, claræ memoriæ, Dominum E. quondam Regem Angliæ, Patrem noſtrum, acceptatam, approbare & confirmare dignaremur.

Nos igitur, qui operam ſtudioſam impendimus, ut quietem aliis in ſoliditate concordiæ præparemus, huic confirmationi faciendæ præbuimus aſſenſum, ac notam quam inde fieri fecimus, unà cum nota veſtro concepta nomine, per nos, in eventu ipſius notæ veſtræ nobis ſub Sigillo veſtro exhibitæ, conſignandam, Regiæ Celſitudini mittimus, ſub ſigillo venerabilis Patris, J. Ciceſtr. Epiſcopi, Cancellarii noſtri, per præfatum Hugonem, præſentium portitorem.

A.D. 1309.

Cæterùm ut de injuriis, violentiis, ac gravaminibus, hominibus noſtris, per gentes veſtras illatis (Naves, videlicet, ipſorum hominum noſtrorum, contra voluntates eorumdem, ad terram trahendo, ipſoſque ad intereſſendum ſuſpenſioni dampnatorum hominum compellendo, ac alia enormia perpetrando) de quibus vobis aliàs meminimus nos ſcripſiſſe, debita correctioni intercedat, quodque hominibus veſtris ſumus precibus iteratis———

Nos etiam de injuriis & violentiis, ſi quæ fuerint gentibus veſtris per noſtros homines illatæ, parati ſumus, & erimus hujuſmodi paſſis injurias, & nobis de hiis conqueri volentibus, celerem juſtitiam exhibere.

Data apud Staunford, quinto die Auguſti.

Ad Regem Franciæ de Procuratoribus pro Comitatu Pontivi.

A.D. 1309. *An.* 3. E. 2.

Rom. 3. E. 2. *m.* 3. *in Cedula.*

EXcellentiſſimo Principi, Patri ac Domino ſuo cariſſimo, Domino Philippo, Dei gratiâ, Francorum Regi illuſtriſſimo, Edwardus, eadem gratiâ, Rex Angliæ, Dominus Hiberniæ, Dux Aquitaniæ, Comes Pontivi & Moſtreoli, ſalutem.

Regiæ Majeſtati veſtræ ſignificamus quod nos in omnibus cauſis, querelis & negotiis, terram ſeu Comitatum noſtrum Pontivi & Moſtreoli qualitercumque tangentibus, quas habemus vel habituri ſumus contra quaſcumque perſonas, Eccleſiaſticas vel ſeculares, tam pro nobis, quàm contra nos, coram vobis, vel Parliamentum, ſeu locum veſtrum tenentibus, in veſtro proximo futuro Parliamento poſt inſtans Feſtum omnium Sanctorum,

Magiſtrum Radulfum de Leſſheau, Nicholaum de Gayton, Egidium Morel, & quemlibet eorum in ſolidum, ita quod non ſit melior conditio occupantis, ſet, quod per unum eorum fuerit inceptum, per alium valeat proſequi & terminari, fecimus, conſtituimus & ordinavimus Procuratores noſtros:

A.D. 1309.

Dantes & concedentes dictis Procuratoribus, & cuilibet eorum in ſolidum, ut prædictum eſt, poteſtatem & ſpeciale mandatum agendi pro negotiis Terræ, ſeu Comitatus prædicti: Petendi & defendendi jura & libertates ejuſdem: Requirendi, advocandi pro nobis, & nomine noſtro compromittendi & pacificandi: Auditores petendi: Commiſſiones renovandi: Diem ſeu dies prorogandi: Alium vel alios Procuratorem vel Procuratores loco ſui ſubſtituendi, qui talem & conſimilem, qualem Procuratoribus noſtris prædictis conceſſimus, in omnibus habeat, vel habeant poteſtatem; & omnia alia faciendi quæ veri & legitimi Procuratores, ſeu Subſtituti facere poſſent, vel

A.D. 1309. Edv. 2.

quæ nos faceremus, ſeu facere poſſemus ſi præſentes eſſemus:

Ratum habituri, gratum & firmum quicquid per dictos Procuratores, vel quemlibet eorum, ut prædictum eſt, vel per Subſtitutum, vel Subſtitutos eorum, actum fuerit, dictum, ſeu etiam procuratum;

Promittentes rem ratam haberi, judicatum ſolvi, ſub ypothecâ rerum & bonorum noſtrorum Terræ ſeu Comitatûs noſtri Pontivi ſupradicti:

Quod vobis, vel Parlamentum, ſeu locum veſtrum tenentibus, & omnibus aliis, quorum intereſt, vel intereſſe poteſt, tenore præſentium, ſigillo noſtro ſigillatarum, ſignificamus.

Dat. apud Staunford, 5. die Auguſti, Anno Domini 1309, Regni verò noſtri tertio.

Ratificatio Conventionum cum Majore & Scabinis Abbatis Villæ.

A.D. 1309. An. 3. E. 2. Rom. 3. E. 2. m. 3. in Cedula.

EDward, par la grace de Dieu, Rois d'Engleterre, Sires d'Irlande, & Ducs d'Aquitayne, Counte de Pont. & de Monſtroil, & Iſabel ſa Compaigne, par meiſme cele grace, Royne, Dame, Ducheſſe & Conteſſe des liex devant nomez, a touz ceux, que ces Lettres verront ou orrout, ſalutz.

Savoir feſoms a touz, que la pais & l'acord,

Fais ſur les debaz & contencions, meuz entre noſtre Seneſch. de Pont. por nous & en noſtre non, d'une part, & ceus, que ſe porterent por Meire & por Eſcheuins, de la Vile d'Abbevile, d'autre part: Et entre les en Seigneurs, & grant partie du commun, & du pople de la dite Vile d'une part, & ceus, que ſe portoient pur Meire & por Eſchevins, d'autre part, en la forme, & en la manere que il eſt contenu es Articles, fez & acordez par honurables hommes & ſages, Reynaud Vydame d'Amiens Seigneur de Pinkegni, Will. Seigneur de Pois, Bernard Seigneur de Moroil, & Johan del Auſnoi noſtre Seneſchal de Font, du conſentement des dites parties, annexes a ces preſentes lettres, ſeeles des ſeaus des dites parties, & de noſtre ſeal, eſtabli por noſtre Conte de Pontif, e du ſeel de la Communaute d'Abbeville,

Volons, greons, otrions, loons, & approvons, &, par le teneur de ces preſentes lettres, confermons, por nous, & pur nos Hoirs, a touz jours, en tele maniere, que ce ne puſt porter prejudice a nous, ne a nos Hoirs, que les perſones deſſuſdites ſe ſont melle de la boſoigne deſſuſdite.

En teſtimoignage de la quele choſe, nous avons ces lettres ſeelees de noz ſeaus.

Don. a Staunford, le quint jour d'Auguſt.

Pro Civibus Abbatis Villæ, de Vinagio relaxando.

A.D. 1309. An. 3. E. 2. Rom. 3. E. 2. m. 3. in Cedula.

EDward, par la grace de Dieu, &c. *ut ſupra*, ſalutz.

Savoir vous feſons que nous, por eider, & por relever noſtre Vile d'Abbevile, en Pontif, de grandees obligacions & charges, es queles ele a eſte, & eſt encore, & por le commun profit de touz habitanz en icele;

Avons otrie a la dite Ville l'Aſſis des vins & des autres boires, a tenir, & avoir, & a lever par les Adminiſtreurs de la dite Vile, ou par lor comant, ou comans, par l'eſpace de 10. Anz continuex: E comencere le terme des 10. Anees le 15. jour du Moys de Jeneur, prochainement avenir.

En teſmoignance, &c. *ut ſupra.*

Don. ut ſupra.

Ratificatio Conceſſionis factæ Raymundo Guillielmi de Budos Nepoti Papæ.

A.D. 1309. An. 3. E. 2. Vaſc. 3. E. 2. m. 9.

REX omnibus, ad quos, &c. ſalutem.

Inſpeximus quaſdam Patentes Literas ſigillis Venerabilis Patris W. Wygornienſis Epiſcopi, & dilectorum & fidelium noſtrorum, Johannis de Britannia Richemundiæ, & Adomari de Valentia Pembrochiæ, Comitum, ſignatas,

A.D. 1309. Edv. 2.

ſignatas, formam quæ ſequitur, continentes;

Univerſis Chriſti Fidelibus, tam præſentibus, quam futuris, Walterus, Dei gratiâ, Wyggorn. Epiſcopus, Johannes de Britannia Richemundiæ, & Adomarus de Valentia Pembrokiæ, Comites, per Dominum noſtrum Edwardum, Dei gratiâ, Regem Angliæ, Ducem Aquitaniæ, &c. *prout ſupra de 15. die Maii, A. ſecundi, uſque hæc verba, videlicet,*

Nos igitur dictas Conceſſionem & aſſignationem in formâ, ſuperius nominatâ, factas, tenore præſentium, ratificamus & etiam confirmamus, cujuſlibet jure ſalvo;

In quarum ratificationis & confirmationis teſtimonium, has Literas noſtras fieri fecimus Patentes.

Dat. apud Staunford, quinto die Menſis Auguſti.

De intendendo præfato Raymundo ſuper Conceſſione prædicta.

A.D. 1309. An. 3. E. 2. Vaſc. 3. E. 2. m. 9.

REX Seneſcallo ſuo Vaſconiæ, vel ejus locum tenenti, ſalutem.

Cùm Venerabilis Pater, W. Wygornienſis Epiſcopus, & dilecti & fideles noſtri, Johannes de Britannia Richemundiæ, & Adomarus de Valentia Pembrochiæ, Comites,

Nuper ad Curiam Domini Summi Pontificis in Nuncium noſtrum miſſi, habentéſque poteſtatem a nobis concedendi, & faciendi ſuper quadam ſupplicatione, quam Reimundus Guillielmi de Budos Miles nobis fecerat, de alto & baſſo juſticiatu & proprietate, cum omnibus aliis & ſingulis juribus, deveriis, & ſuis pertinentiis univerſis, quæ habemus in Parochia de Budos, Burdegalenſis Dioceſis, eidem Reimundo per nos dandis, & concedendis, quæ ad honorem & commodum noſtrum poſſent cedere in hac parte,

Dictum altum & baſſum juſtitiatum, proprietatem, & omnia alia & ſingula jura, & deveria, cum omnibus pertinentiis ſuis, quæ habuimus in dictâ Parochiâ de Budos, præfato Reymundo Guillielmi ſuiſque Hæredibus, de corpore ſuo legitimè procreatis, nomine noſtro conceſſerint & aſſignaverint: Reſorto, & omni aliâ ſuperioritate nobis & Succeſſoribus noſtris, ſuper præmiſſis, ſalvis & retentis, cum Homagio litgio nobis, & noſtris Succeſſoribus, Hæredibus Ducatûs Aquitaniæ, faciendo, & unâ Lanceâ, cum ferro novo deaurato, pro Sporla, in mutatione Domini, ſemper ſolvendâ:

A.D. 1309.

Ac nos dictas, conceſſionem & aſſignationem, per noſtras Patentes Litteras, ratificaverimus & confirmaverimus cujuſlibet jure ſalvo, prout in Litteris noſtris prædictis plenius continetur;

Vobis mandamus quod eidem Reymundo dictum altum & baſſum juſticiatum, ac proprietatem, in Parochiâ prædictâ, ſine dilatione liberetis; ipſúmque Reimundum & Hæredes ſuos prædictos omnibus & ſingulis juribus, & deveriis, ac ſuis pertinentiis univerſis, quæ habuimus in eadem Parochiâ, uti & gaudere permittatis, juxta tenorem conceſſionis & aſſignationis, necnon & ratificationis & confirmationis prædictarum.

Dat. apud Staunford, 5. die Auguſti.

ET mandatum eſt Militibus, liberis hominibus, & omnibus aliis habitatoribus in Parochia de Budos, Burdegalenſi Dioceſe, quod præfato Reymundo, & ſuis Hæredibus ſupradictis, in hiis, quæ ad hujuſmodi juſtitiatum, & proprietatem, jura & deveria, cum omnibus pertinentiis ſuis, quæ Rex habuit in Parochia prædicta, pertinent, intendentes ſint & reſpondentes, juxta tenorem Litterarum Regis prædictarum.

In cujus, &c.

Dat. ut ſupra.

De peditibus in Wallia contra Scotos eligendis.

A.D. 1309. An. 3. E. 2. Scot. 3. E. 2. m. 9.

REX, dilectis & fidelibus ſuis, Rogero de Mortuo Mari, Juſticiario ſuo Walliæ, Griffino ap Res, & Yerewardo ap Griffyn, ſalutem.

A.D. 1309.

Quia Treuga, ſivè ſufferentia, quam, ad requiſitionem Magnifici Principis, Philippi, Regis Franciæ Illuſtris, Patris noſtri cariſſimi, Scotis, inimicis & rebellibus noſtris, uſque ad certum tempus

A.D. 1309. Edw. 2. tempus conceſſimus duraturam, per ipſos Scotos nullatenus obſervatur, ſet rumpitur, ut eſt notum:

Ipſique Scoti, pejora prioribus cumulantes, contra nos & fideles noſtros, in partibus illis, fraudulenter & hoſtiliter inſurgunt, Caſtra, Villas, Maneria, Terras & Tenementa, tàm noſtra, quàm fidelium noſtrorum, ibidem indies invadendo, & alia dampna quamplurima perpetrando:

Propter quod excercitum noſtrum ſummoneri fecimus, verſus dictas partes, ad rebellionem dictorum inimicorum & Rebellium, cum Dei auxilio, reprimendam, ad quod hominibus peditibus, ad arma potentibus, plurimùm indigemus:

Aſſignavimus vos, & duos veſtrûm ad eligendum, in partibus Northwalliæ, Mille & quadringentos homines pedites,

Videlicet, de partibus de Englefeld quadringentos:

De partibus de Angleſeye quadringentos;

De partibus de Meryonnith & Ardudo treſcentos:

De Comitatu de Kaernervan ducentos;

Et de partibus de Meillorſeſnek Centum,

De validioribus & potentioribus partium illarum:

Ita videlicet quod, ſi aliqua locorum illorum numero peditum fuerint nimis onerata, tunc numerum illum ibidem diminui, & alia loca inde onerari faciatis, prout juxta diſcretionem veſtram melius videritis faciendum; hoc ſemper obſervato quod numerus prædictus, videlicet, mille & quadringentorum peditum, de dictis partibus habeatur.

Aſſignavimus etiam vos, præfati, Griffine & Yerwarde, ad dictos pedites,

Simul cum ducentis hujuſmodi peditibus, de hominibus dilecti & fidelis noſtri Johannis de Grey, de partibus de Diffrencleyt: Et ducentis de hominibus dilecti & fidelis noſtri Henrici de Lacy Comitis Lincolniæ, de partibus de Ros & Rowennok: Et treſcentis de hominibus dilecti & fidelis noſtri Johannis de Warrenna Comitis Surriæ, de partibus de Bromfeld & Yial: Et Centum de hominibus dilecti & fidelis noſtri Roberti de Monte Alto, de partibus de Mohaurdale; quibus quidem, Johanni, Comitibus, & Roberto, mandavimus, rogando, quod prædictos homines pedites, de partibus ſuis prædictis, in expeditionem noſtram prædictam eligi, & vobis, aut uni veſtrûm nomine noſtro faciant liberari, A.D. 1309. Edw. 2.

Ad nos uſque Berewycum ſuper Twedam ducendos, ita quod ſint ibidem in Octabis Sancti Michaelis, proximo futuris ad ultimum, armis competentibus bene muniti, ac prompti & parati ad proficiſcendum exinde nobiſcum in dictam expeditionem noſtram, contra inimicos & rebelles noſtros ſupradictos.

Et ideo vobis mandamus quod prædictos mille & quadringentos homines pedites, de dictis partibus de Englefeld, Engleſeye, Meryonnith, Ardudo, Comitatu de Kaernervan, & de partibus de Meillorſeſnek eligatis; & vos prædicti, Griffine & Yerwarde, eos, ſimul cum dictis peditibus, hominibus prædictorum Johannis, Comitum, & Roberti, ad nos, ad dictos diem & locum, ducatis, ſicut prædictum eſt.

Et in negotio iſto vos taliter habeatis, quod expeditio noſtra prædicta, per veſtri defectum, quod abſit, nullatenus retardetur; ſet quod diligentiam veſtram, & ſollicitudinem, in hac parte, debeamus meritò commendare.

Mandavimus enim Camerario noſtro de Kaernervan, quod omnibus peditibus prædictis vadia ſua ſolvat, a die, quo de dictis partibus ſe moverint, quouſque venerint uſque Ceſtriam:

Et dilectum Clericum noſtrum, Robertum de Haliwell, aſſignavimus ad ſolvendum eiſdem peditibus vadia ſua, ab eadem Villâ Ceſtriæ, quouſque ad nos venerint apud dictam Villam de Berewico.

In cujus, &c.

Teſte Rege apud Staunford, 5 die Auguſti.

EOdem modo aſſignantur Rogerus de Mortuo Mari, Juſtic. Walliæ, Walterus de Pederton, Philippus ap Howell, Morganus ap Mereduk, Stephanus de la More, & Walterus Hakelut, quinque, quatuor, tres, & duo eorum, ad eligendum duo Milia hominum peditum in partibus Suthwalliæ; videlicet,

De Comitatu Kaermerdyn quadringentos: Et de partibus de Powys quingentos: Et de partibus de Buelt & Eluail ducentos: Et de partibus de Straddewy quadringentos: Et de partibus de Cardygan ducentos: Et de partibus de Emelyn Centum: Et de partibus de Cantermaur & Canterbaghan ducentos:

Et prædicti, Morganus & Stephanus, aſſignantur ad eoſdem homines pedites

A.D. 1309. Edv. 2.

ducendos, ſimul cum octingentis de hominibus Humfredi de Bohun Comitis Herefordiæ & Eſſexiæ, de partibus de Breghennok: Ducentis de hominibus Willielmi Martyn, de partibus de Kemmes & Denet: Ducentis de hominibus Henrici de Lanc. de partibus de Cathwarthlan & Kedwelli: Octingentis de hominibus Gilberti de Clare Comitis Glouceſtriæ & Hertfordiæ, de partibus de Morganno: Ducentis de hominibus Edmundi Comitis Arundell, de partibus de Clove: Centum de hominibus Johannis Leſtraunge, de partibus de Knokyn: Centum de hominibus Fulconis Filii Warini, de partibus de Whtynton: Et quingentis de hominibus Rogeri de Mortuo Mari de Wygemere, de partibus de Melennyth, & aliis terris ſuis in Wallia:

Et Rex mandavit Camerario ſuo de Kaermerdyn, quod ſolvat eiſdem peditibus vadia ſua, a die, quo de dictis partibus ſe moverint, quouſque venerint uſque Ceſtriam;

Et Johannes de Hereford Clericus, aſſignatur ad ſolvendum eiſdem peditibus vadia ſua, a dicta Villa Ceſtriæ, quouſque venerint apud Berewycum ſuper Twedam.

In cujus, &c.

Teſte ut ſupra.

De peditibus in Anglia contra Scotos eligendis.

A.D.1309. An. 3. E. 2. Scot. 3. E. 2. m. 9.

REX, dilectis & fidelibus ſuis, Richardo de Byngham, Thomæ Malet, & Vicecom. Notinghamiæ & Derbiæ, ſalutem.

Quia Treuga, ſive ſufferentia, quam &c. *ut ſupra.*

Aſſignavimus vos, & duos veſtrum, ad eligendum in dictis Comitatibus Notinghamiæ & Derbiæ, tam infra libertates, quam extra, quadringentos homines pedites, de validioribus & potentioribus partium illarum; ita quod ſint ad nos, apud Berewycum ſuper Twedam, in Octabis Sancti Michaelis, proximò futuris ad ultimum, armis competentibus bene muniti, ac prompti & parati ad proficiſcendum exinde nobiſcum, in dictam expeditionem noſtram, contra inimicos & Rebelles noſtros ſupradictos.

Et ideo vobis mandamus quod prædictos pedites in partibus prædictis eligatis, & vos, præfate Thoma, eos ad nos, ad dictos diem & locum, ducatis in formâ prædictâ:

Et in negotio iſto, &c.

Aſſignavimus autem dilectum Clericum noſtrum, Richardum de Duffeld, ad ſolvendum prædictis peditibus vadia ſua a die, quo a Comitatibus prædictis ſe moverint, quouſque ad nos venerint apud dictam Villam de Berewyco.

In cujus, &c.

Teſte Rege apud Staunford, 5 die Auguſti.

Eodem modo aſſignantur ſubſcripti, in Comitatibus ſubſcriptis, ad eligendum homines pedites; videlicet,

Robertus de Holand Juſticiarius Ceſtrienſis, Walrerus de Beyſſy, & Thomas de Tytneleye, & duo eorum, ad eligendum in Comitatu Ceſtriæ Centum homines pedites; & prædictus Walterus eos ducet, &c.

A.D.1309.

Iidem, Walterus & Thomas, & Vicecomes Staffordiæ, & duo eorum, ad eligendum in Comitatu Staffordiæ ducentos & quinquaginta homines: & idem Walterus eos ducet, &c.

Iidem, Walterus & Thomas, & Vicecomes Herefordiæ & duo eorum, ad eligendum in Comitatu Herefordiæ ducentos homines pedites; & idem Walterus eos ducet, &c.

Iidem, Walterus & Thomas, & Vicecomes Salopiæ, & duo eorum, ad eligendum in Comitatu Salopiæ Centum & quinquaginta homines pedites; & idem Walterus eos ducet, &c.

Robertus de Marchumleye eſt ibi, Clericus.

Matheus de Redeman, Willielmus de Clifton, & Vicecomes Lancaſtriæ, & duo eorum, ad eligendum in Comitatu Lancaſtriæ quingentos homines; & idem Matheus eos ducet, &c.

Johannes de Creppyng, Galfridus de Hothum, & Robertus de Bonynton, & Vicecomes Eborum, & duo eorum, ad eligendum in Comitatu Eborum Mille homines pedites, & idem Johannes eos ducet, &c.

Johanne de Geyregrave, Clerico.

Willielmus de Felton, Richardus de Horſle & Vicecomes Northumbriæ, & duo eorum ad eligendum in Comitatu Norhumbriæ, quadringentos homines; ita quod ſint apud Villam de Novo Caſtro ſuper Tynam tertio die Octobris, proximo futuro ad ultimum, armis

A.D. 1309. Edw. 2.

mis competentibus bene muniti, ac prompti & parati ad proficiſcendum exinde uſque villam Regis de Berewico ſuper Twedam; & ab eadem villa de Berewyco ulterius cum Rege, in dictam expeditionem Regis, contra inimicos & Rebelles Regis ſupradictos: & prædictus Willielmus eos ducet uſque dictam villam de Novo caſtro, & exinde, &c.

Rex autem mittet quendam Clericum ſuum uſque dictam villam de Novo Caſtro prædicto, tertio die Octobris, ad ſolvendum prædictis hominibus vadia ſua a die, quo a partibus ſuis, *&c.* quouſque, *&c.* apud dictam villam de Berewyco.

In cujus, &c.

Teſte, ut ſupra.

REX Vicecomiti Cumbriæ, ſalutem.

Quia Trenga ſive ſufferentia, *&c. ut ſupra,*

Tibi præcipimus quod in dicto Comitatu tuo, tam infra libertates, quàm extra, Centum homines pedites de validioribus & potentioribus partium illarum, ac etiam quendam Conſtabularium ſufficientem, qui habeat equitaturam decentem, ſine dilatione eligi, & eoſdem pedites per dictum Conſtabularium mitti facias, ad nos, uſque villam noſtram de Berewico ſuper Twedam; providens quod iidem, Conſtabularius & pedites, ſint apud villam de Novo Caſtro ſuper Tynam tertio die Octobris, proximo futuro ad ultimum, armis competentibus benè muniti, *&c. ut ſupra,* ac proficiſcendum exinde uſque dictam villam de Berewico ſuper Twedam, & ab eadem villa, *&q. ut ſupra.*

Eodem modo mandatum eſt Vicecomiti Weſtmerlandiæ de Centum hominibus peditibus, & uno Conſtabulario, eodem Comitatu eligendis, & mittendis, *ut ſupra.*

Teſte, ut ſupra.

REX dilecto Clerico ſuo Willielmo de Stoweford, ſalutem.

A.D. 1309. Edw. 2.

Cùm aſſignaverimus dilectos & fideles noſtros, Willielmum de Felton, Richardum de Horſle, & Vicecomitem noſtrum Comitatûs Northumbriæ, ad eligendum in eodem Comitatu quadringentos homines pedites, per ipſum Willielmum ad nos uſque Berewycum ſuper Twedam ducendos, exinde nobiſcum profecturos contra Scotos, inimicos & Rebelles noſtros:

Et rogaverimus venerabilem Patrem A. Patriarcham Jeroſolimitanum, & Epiſcopum Dunolmenſem, quod ipſe de libertate ſuâ Epiſcopatûs Dunolmenſis treſcentos, & de libertate ſuâ de Northtindale ducentos:

Ac venerabilem Patrem, W. Archiepiſcopum Eborum, quod ipſe de libertate ſuâ de Hextildeſham Centum homines pedites;

De validioribus & potentioribus partium illarum, eligi & ad nos uſque ad villam de Berewyco ſuper Twedam, in auxilium expeditionis noſtræ ſupradictæ, mitti faciant; ita, videlicet, quod omnes pedites ſupradicti ſint apud villam de Novo Caſtro ſuper Tynam tertio die Octobris proximo futuro, prompti & parati in dictum obſequium noſtrum ulterius proficiſci;

Aſſignavimus vos ad ſolvendum prædictis peditibus vadia ſua a diebus, quibus a partibus ſuis ſe moverint, quouſque ad nos venerint, uſque ad dictam villam de Berewyco.

Et ideo vobis mandamus quod, prædicto tertio die Octobris, ſitis apud dictam villam de Novo Caſtro, & prædictis peditibus vadia ſua ſolvatis, prout vobis ex parte noſtrâ pleniùs eſt injunctum.

In hac parte taliter vos habentes, quod diligentiam veſtram debeamus inde meritò commendare.

In cujus, &c.

Teſte ut ſupra.

De Comitum & Baronum ſigillis Literis, Papæ mittendis, appendendis.

A.D. 1309. An. 3. E. 2. Pat. 3. E. 2. m. 40.

REX dilectis & fidelibus ſuis, Comitibus & Baronibus ſuis, ſalutem.

Cùm, pro utilitate Regni noſtri in Parliamento noſtro, apud Staunford pridem congregato, de conſenſu noſtro inter vos extiterit concordatum quod litteræ Domino Summo Pontifici, pro remedio habendo ſuper oppreſſionibus & gravaminibus, quæ dictum Regnum patitur hiis diebus, veſtro nomine tranſmittantur; quæ quidem litteræ ſunt confectæ, & ipſis aliquorum veſtrorum ſigilla, ut intelleximus, ſunt appenſa:

A.D. 1309.

A.D. 1309. Edv. 2.

Vobis mandamus quod hujuſmodi litteris, vobis per latorem præſentium exhibendis, ſigilla veſtra, pro commodo dicti Regni noſtri, apponi faciatis.

Teſte Rege apud Staunford, 6 die Auguſti.

A.D. 1309. Edv. 2.

Pro Bathon. & Wellen. electo ad Papam commendatoria.

A.D. 1309. An. 3. E. 2. Rom. 3. E. 2. m. 4.

SAnctiſſimo, &c. ut ſupra, Edwardus, eadem gratiâ, devota pedum oſcula beatorum.

Laudabilia & meritoria obſequia, quæ dilectus Clericus noſter Johannes de Drokeneford, permiſſione ejuſdem, Bathonienſis & Wellenſis Eccleſiarum electus confirmatus, bonæ memoriæ, Domino Edwardo, Patri noſtro, dum vixerat, & nobis diu & fideliter præſtitit, nos excitant & inducunt ut ea propenſius cogitemus, quæ ſibi, in ſuis neceſſitatibus, ſubvenire & cedere poterunt in honoris augmentum.

Attendentes igitur quod dictus noſter Clericus, propter graves & immoderatas expenſas, quas ipſe, dum Patri noſtro prædicto, ut præmittitur, deſervivit, tàm in miſſionibus longinquis negotiorum, pro periculis guerrarum evitandis, quàm in retentione multitudinis armatorum, in diverſis partibus guerrarum, ob tutelam corporis ſui, de ſuo appoſuit, & alia diverſa ſumptuoſa onera, quæ ſibi illis temporibus, & etiam ab illo tempore ſæpius evenerunt, ære alieno eſt graviter oneratus:

Et ad hæc, pro conſecratione ſuâ, jam inſtanti, & in duobus ſolempnibus ingreſſibus, quos in Epiſcopatu prædicto, in duabus Eccleſiis, ſecundum earumdem conſuetudinem, eſt facturus, ipſum multo majus debitum pro diverſis ſumptibus & expenſis incurrere oportebit:

A.D. 1309.

Ad quæ debita ſolvenda & onera ſupportanda nichil de Epiſcopatu prædicto quoad annum futurum percipiet; quin, circa ſemen & culturam terrarum, & ſtatûs Epiſcopatûs reformationem in multis & variis, quæ requiruntur, percepta, & multa majora de ſuo refundet;

Veſtræ Sanctæ & reverendæ Paternitati ex corde ſupplicamus attentè, quatinus oculos miſericordiæ, conſideratis præmiſſis, de ſolitâ benignitatis veſtræ clementiâ, erga dictum Clericum dirigere velitis, & in negotiis ſuis, coram vobis expediendis, ſicut ſuis Petitionibus ea vobis plenius intimabit, talem ſibi gratiam, ad relevationem onerum & debitorum ſuorum, divinæ pietatis intuitu, facere in præmiſſis, ut has preces, quas veſtræ Sanctæ Paternitati fundimus, ſibi efficaciter ſentiat valuiſſe.

Ad regimen, &c.

Dat. apud Langele, 15. die Auguſti.

De intendendo Roberto de Umframvill, contra Robertum de Brus.

A.D. 1309. An. 3. E. 2. Scot. 3. E. 2. m. 14.

REX Comitibus, Baronibus, Militibus, & omnibus aliis citra mare Scotiæ, inter Villam de Berewico ſuper Twedam, & aquam de Ford, necnon & Marchias Vallis Anandi de Carrik & de Galewidia, ſalutem.

Sciatis quod, ad reſiſtendum Roberto de Brus, & Complicibus ſuis, inimicis & rebellibus noſtris, qui contra nos in partibus Scotiæ hoſtiliter inſurrexerunt, homicidia, deprædationes, incendia & alia dampna quamplurima perpetrantes, necnon ad obviandum dampnis & jacturis, quæ per frequentes incurſus dictorum inimicorum & rebellium, niſi ſuper hoc remedium apponatur, poterunt caſualiter evenire,

Aſſignavimus dilectos & fideles noſtros, Robertum de Umframvill, Comitem de Anegos, Willielmum de Ros de Hamelak, & Henricum de Bello Monte, conjunctim & diviſim, Cuſtodes dictarum partium ad præmiſſa, prout ad majorem ſalvationem & quietem veſtram, & confuſionem ac repulſionem dictorum inimicorum & rebellium melius expedire viderint, unà cum veſtri auxilio, faciendum.

A.D. 1309.

Et ideo vobis mandamus; firmiter injungentes, quòd præfatis, Roberto, Willielmo, & Henrico, & eorum cuilibet, in hiis, quæ ſuper præmiſſis, & eorum quolibet vobis ſcire fecerint, vel fecerit ex parte noſtrâ, cum equis & armis, & toto poſſe veſtro, ſitis intendentes & reſpondentes, facientesque viriliter & diligenter ea, quæ ipſi & eorum quilibet, pro ſalvatione partium illarum, & repulſione dictorum inimicorum, & rebellium, duxerint vel duxerit injungenda:

Et

A.D. 1309. Edv. 2.

Et hoc, ſicut nos, & honorem, ac commodum noſtrum & veſtrum diligitis, cum omni diligentiâ, quâ poteritis, faciatis.

In cujus, &c. quamdiù nobis placuerit duratu'.

Teſte Rege apud Langele, 16 die Auguſti.

Eodem modo aſſignantur ſubſcripti, in locis ſubſcriptis; videlicet,

Johannes de Moubray & Alexander de Abbernythy, ultra mare Scotiæ.

Ingelramus de Umframvill, Johannes de Sancto Johanne, & Richardus de Syward in partibus Galewidiæ,

Willielmus de Ros de Hamelak, Robertus de Keth, & Henricus de Bello Monte, citra mare Scotiæ, inter Villam de Berewico ſuper Twedam in aquam de Ford, necnon & Marchias Vallis Anandi, de Carryk, & de Galwydia, ſi Robertus Umframvill aſſumat cuſtodiam totius terræ Scotiæ.

A.D. 1309. Edv. 2.

Et mandatum eſt Roberto de Umframvill, Comiti de Anegous, quod præfatam cuſtodiam, unà cum præfatis, Willielmo & Henrico, aſſumat, & unà cum eis ad eandem intendat, prout ad majorem quietem & Salvationem hominum, ad pacem & fidem Regis in Terrâ prædictâ exiſtentium, necnon & repulſionem dictorum inimicorum fore viderit faciendum; & prout Magiſter Johannes de Weſton, & Alexander le Convers, quos ad partes prædictas Rex mittit ex hac cauſâ, vel unus eorum ei plenius ſcire facient, vel faciet ex parte Regis; in hac parte taliter ſe habens, quod fidelitatis ſuæ conſtantiam & circumſpectionis induſtriam Rex debeat inde meritò commendare.

Teſte Rege, ut ſupra.

Eodem modo mandatum eſt cuilibet prædictorum, Willielmi, Henrici, Roberti de Keth, Johannis, Alexandri, Ingelrami, Johannis & Ricardi, mutatis mutandis.

Ad Papam, cui grates refert de beneficiis ſibi factis.

A.D. 1309. An. 3. E. 2. Rom. 3. E. 2. m. 3. d.

PApæ Rex devota pedum oſcula beatorum.

De immenſis gratiarum & beneficiorum largitionibus, de veſtræ Paternitatis munificentiâ, nobis factis, & ſpecialiter de negotio illo, pro quo Magiſtrum Reymundum de Pynibus, Clericum veſtrum & noſtrum, ad noſtram præſentiam tranſmiſiſtis, beatitudini veſtræ ad uberes gratiarum aſſurgimus actiones:

Intimè ſupplicantes quatinus præfatum Clericum, quem, licet invitum, ut vos, qui honorem noſtrum & commodum, ſicut experimento didiſcimus, affectatis, de ſtatu noſtro & negotiorum noſtrorum poſſit apertiùs reddere certiores, nobiſcum retinuimus uſque modo, habere dignetur veſtra clementia ſuper morâ ſuâ hujuſmodi excuſatum.

A.D. 1309

Et, quia de ſtatûs veſtri continentiâ proſperos audire rumores corditer affectamus, veſtræ placeat Sanctitati nos inde frequenter, ad noſtri conſolationem, per litteras & per Nuncios reddere certiores.

Conſervet, &c.

Dat. apud Langele, 19 die Auguſti.

De Capitaneo totius Scotiæ conſtituto.

A.D. 1309. An. 3. E. 2. Scot. 3. E. 2. m. 14.

REX omnibus ad quos, &c. ſalutem.

De fidelitate, circumſpectione & induſtria dilecti & fidelis noſtri Roberti de Clifford pleniùs confidentes, ipſum Capitaneum, & Capitalem Cuſtodem noſtrum totius Terræ noſtræ Scotiæ, tàm, videlicet, citra mare, quàm ultra: necnon & omnium munitionum, & hominum noſtrorum ad arma, tàm peditum, quàm equitum, in totâ Terrâ noſtrâ prædictâ, ad reſiſtendum Roberto de Brus & complicibus ſuis, inimicis & rebellibus noſtris; ac etiam ad faciendum ea, quæ ad repulſionem dictorum inimicorum, & ſalvationem hominum, ad pacem & fidem noſtram in Terrâ prædictâ exiſtentium, pertinere poterunt, prout meliùs videbitur expedire, tenore præſentium aſſignamus.

A.D. 1309.

In cujus, &c. quamdiù nobis placuerit duratur'.

Teſte Rege apud Wyndeſor. 20 die Auguſti.

Et mandatum eſt Comitibus, Baronibus, Militibus, & omnibus aliis hominibus ad arma, tàm peditibus, quàm equitibus, in totâ terrâ Scotiæ, citra mare & ultra, tàm in munitionibus, quàm alibi, quod præfato Roberto in hiis, quæ ſuper præmiſſis, & eorum quolibet eis ex parte Regis ſcire fecerit, cum equis & armis, & toto poſſe ſuo ſint intendentes & reſpondentes, facienteſque viriliter & diligenter ea, quæ ipſe pro Salvatione partium illarum, & repulſione dictorum inimicorum & rebellium duxerit injungenda;

Et hoc, ſicut Regem, & honorem, ac Regis commodum & ſuum diligunt, cum omni diligentiâ, qua poterunt, faciant.

In cujus, &c. quamdiu, &c.

Teſte ut ſupra.

Et mandatum eſt Epiſcopis, Abbatibus, Prioribus, Comitibus, Baronibus, Vicecomitibus, Ballivis, Miniſtris, & omnibus aliis de terrâ prædictâ, quòd eidem Roberto, tanquam Cuſtodi Regis ejuſdem Terræ, in omnibus, quæ ad cuſtodiam illam pertinent, intendentes ſint & reſpondentes, ſicut prædictum eſt.

In cujus, &c.

Teſte ut ſupra.

Et mandatum eſt Roberto de Umframvill Comiti de Anegos, Willielmo de Ros de Hamelak, & Henrico de Bello Monte, quos Rex aſſignavit Cuſtodes citra mare Scotiæ, inter Villam de Berewico ſuper Twedam, & aquam de Forde, necnon & Marchias Vallis Anandi, de Carryk, & Galwidia, quod præfato Roberto de Clifford, tanquam Capitaneo, & Capitali Cuſtodi Regis Terræ Scotiæ, in hiis, quæ ad repulſionem dictorum inimicorum, & ad quietem & Salvationem hominum, ad pacem & fidem Regis in eadem Terrâ exiſtentium, pertinere poterunt, ſint intendentes, conſulentes & auxiliantes, quotiens & quando idem Robertus eis ſcire fecerit ex parte Regis:

Et hoc, ſicut Regem, & honorem Regis, & commodum diligunt, cum omni diligentiâ, qua poterunt, faciant.

Teſte ut ſupra.

Eodem modo mandatum eſt Ingelramo de Umframvill, Johanni de Sancto Johanne, & Ricardo Syward, partium Galewidiæ.

Eodem modo mandatum eſt Johanni de Moubray & Alexandro de Abernythy, Cuſtodibus partium ultra mare Scotiæ.

Et mandatum eſt Vicecomitibus Northumbriæ, Cumbriæ & Weſtmerlandiæ quod præfato Roberto de Clifford in hiis, quæ ad Salvationem hominum, ad pacem & fidem Regis in Terrâ Scotiæ exiſtentium, nec non & ad repulſionem dictorum inimicorum & rebellium fieri poterunt, cum toto poſſe, ſint intendentes & reſpondentes, conſulentes & auxiliantes, quotiens & quando idem Robertus eis ſcire fecerit ex parte Regis.

Et hoc, ſicut Regem, & honorem Regis & commodum & ſuum diligunt, cum omni diligentiâ, quâ poterunt, faciant.

In cujus, &c.

Et mandatum eſt eidem Roberto de Clifford, quod cuſtodiam prædictam aſſumat, & eidem cuſtodiæ, cum omni diligentiâ, quâ poterit, intendat; ita quod fidelitatis ſuæ conſtantiam, & circumſpectionis ſuæ induſtriam Rex indè debeat meritò commendare.

Teſte Rege, ut ſupra.

Conſimiles Commiſſiones, de verbo ad verbum, fiunt, ſub nomine Roberti de Umframvill, Comitis de Anegos, de cuſtodiâ Terræ prædictæ.

Teſte ut ſupra.

Et mandatum eſt eidem Roberto, quod cuſtodiam illam aſſumat, & eidem intendat, *&c. ut ſupra.*

Et mandatum eſt Willielmo de Bevercote, Cancellario Scotiæ, quòd, cum Rex, per litteras ſuas patentes aſſignaverit Robertum de Clifford Capitaneum & Capitalem Cuſtodem totius Terræ Scotiæ, quamdiu Regi placuerit;

Et Roberto de Umframvill, Comiti de Anegos, de cuſtodiâ ejuſdem Terræ conſimilem Commiſſionem fieri fecerit, ignorans quis eorum cuſtodiam illam admittere debeat,

Quòd illi de eiſdem, Roberto & Roberto, qui cuſtodiam prædictam aſſumpſerit, & eidem intenderit, tanquam Capitaneo & Capitali Cuſtodi Regis Terræ illius, in hiis, quæ ad cuſtodiam illam pertinent, ſit intendens & reſpondens.

Teſte Rege ut ſupra.

De poteſtate ad tractandum cum Roberto de Brus.

.D. 1309.
s. 3. E. 2.
at. 3. E. 2.
35.

A.D. 1309.

REX, dilecto & fideli ſuo, Richardo de Burgo Comiti Ultoniæ, ſalutem.

De circumſpectione & fidelitate veſtrâ gerentes fiduciam pleniorem,

Tractandi, nomine noſtro, cum Roberto de Brus, ſeu illis, quos idem Robertus deputaverit vel aſſignaverit loco ſui, de pace & concordiâ, inter nos & prædictum Robertum, ſuper guerris, diſcordiis, & contentionibus quibuſcunque, inter nos hinc inde exortis, Deo propitio, reformandis,

Ac etiam referendi nobis ea, quæ per vos, & prædictum Robertum, vel deputandos, ſeu aſſignandos per ipſum, ut prædictum eſt, tractari contigerit in præmiſſis,

Vobis, tenore præſentium, committimus poteſtatem.

In cujus, &c.

Teſte Rege apud Langele, 21. die Auguſti.

De Conductu pro Nunciis, ſuper dicto tractatu.

.D. 1309.
s. 3. E. 2.
t. 3. E. 2.
35.

A.D. 1309.

REX omnibus Ballivis & fidelibus ſuis, ad quos, &c. ſalutem.

Sciatis quod ſuſcepimus in ſalvum & ſecurum conductum noſtrum Johannem de Meneteth, & Nigellum Cambel, Milites, ſeu alios,

Quos Robertus de Brus ad dilectum & fidelem noſtrum, Richardum de Burgo Comitem Ultoniæ, ad tractandum cum ipſo Comite ſuper quibuſdam negotiis, eidem Comiti per nos injunctis, aſſignandos & tranſmittendos duxerit loco ſui,

In veniendo ad ipſum Comitem, cum ipſo morando, & ad propria redeundo.

Et ideo vobis mandamus quod præfatis, Johanni & Nigello, vel eorum alteri, ſeu aliis, quos prædictum Robertus ad præfatum Comitem ttanſmiſerit, ut prædictum eſt, aut eorum familis, in perſonis, aut rebus ſuis, non inferatis, ſeu, quantum in vobis eſt, ab aliis inferri permittatis injuriam, moleſtiam, dampnum, impedimentum aliquod, vel gravamen.

In cujus, &c. uſque ad quindenam Sancti Michaelis proximò futuram duraturas.

Teſte Rege apud Langele, 21. die Auguſti.

Pro hominibus Hanoniæ, Holandiæ & Selandiæ, de non moleſtando.

.D. 1309.
. 3. E. 2.
nſ 3. E. 2.
23.

A.D. 1309.

REX, dilecto & fideli ſuo, Roberto de Kendale, Conſtabulario Caſtri ſui Dovorræ & Cuſtodi quinque Portuum ſuorum, ſalutem.

Ex parte nobilis viri, Willielmi Hanoniæ, Holandiæ, & Selandiæ Comitis, Friſiæque Domini, nobis eſt conquerendo monſtratum, quod, cum homines, de poteſtate dicti Comitis, 'allec, piſcem, & alia bona, & mercimonia, infra Ballivam veſtram, ad negotiandum inde ibidem ducant, ſeu duci faciant; hoſpites ſui, & alii ſimiliter, de eadem Ballivâ, 'allec, piſcem, & alia bona, & mercimonia ſua prædicta, ab ipſis hominibus, contra voluntatem ipſorum, & ſine aliquâ conventione de pretio inde ſolvendo, capiunt, & aſportant.

Et poſtmodum, quando voluerint, & quantum eis placuerit, prædictis hominibus pro 'allece, piſce, & bonis & mercimoniis illis ſolvunt, in ipſorum hominum diſpendium non modicum & gravamen.

Et, quia nolumus quod eiſdem hominibus injurietur taliter in hac parte, vobis mandamus quod per ſingulos Portus prædictos publice proclamari, & firmiter ex parte noſtra inhiberi faciatis, ne qui de portubus prædictis, hoſpites vel alii, quicunque fuerint, ſub gravi foriſfacturâ, ab hominibus prædictis 'allec, piſcem, vel alia bona, aut mercimonia ſua, contra voluntatem ipſorum, & ſine certâ conventione de pretio, ipſis certo tempore ſolvendo, de cætero capiant, ſeu præſumant capere quoviſmodo;

A.D. 1309. Edw. 2.

Set quod erga homines prædictos, & quoſcumque alios extraneos Mercatores, infra Ballivam veſtram venientes, taliter ſe habeant, quod homines, & Mercatores prædicti de ipſis non habeant juſtam materiam conquerendi: Et hoc nullatenus omittatis.

Teſte Rege apud Langele, 21. die Aug.

Eodem modem ſcribitur Vicecomitibus ſubſcriptis; videlicet, Eboraci, Northumbriæ, London, Norfolciæ, & Suffolciæ.

Teſte ut ſupra.

De Terris, ex ampliori gratia, Petro de Gavaſton conceſſis.

A.D. 1309. An. 3. E. 2. Pat. 3. E. 2. m. 35.

REX omnibus, ad quos, &c. ſalutem.

Sciatis quòd, cum nos nuper dederimus dilecto & fideli noſtro, Petro de Gavaſton Comiti Cornubiæ, & Margaretæ Uxori ejus, totum Comitatum Cornubiæ, cum Caſtris, Villis, Maneriis, Terris, Tenementis, Honoribus, & omnibus aliis, ad prædictum Comitatum ſpectantibus, & etiam omnia alia Caſtra, Villas, Maneria, Terras, & Tenementa, quæ fuerunt Edmundi quondam Comitis Cornubiæ, die obitûs ſui,

HABENDA ET TENENDA eiſdem, Petro & Margaretæ, & hæredibus, de corporibus ſuis exeuntibus, cum omnibus pertinentiis ſuis, de nobis & hæredibus noſtris IMPERPETUUM, adeò integrè, ſicut ad manus Domini E. quondam Regis Angliæ, Patris noſtri, poſt deceſſum præfati Edmundi devenerunt; faciendo indè nobis, & hæredibus noſtris, ſervitium feodorum trium Militum, prout in Carta noſtrâ, dictis Petro & Margaretæ indè factâ, pleniùs continetur:

Volentes eiſdem, Petro & Margaretæ, gratiam facere ampliorem, conceſſimus eis, pro nobis, & hæredibus noſtris, quod omnes Terræ, & Tenementa, cum pertinentiis, quæ Bartholomeus de Kantia tenet de nobis in Halghton, ad vitam ſuam, de dono & conceſſione prædicti Edmundi, & quæ poſt deceſſum ipſius Bartholomei, ad nos & hæredes noſtros reverti deberent, poſt mortem ejuſdem Bartholomei remaneant eiſdem, Petro & Margaretæ, & hæredibus de corporibus ſuis exeuntibus,

HABENDA ET TENENDA de nobis & hæredibus noſtris, cum omnibus, ad Terras & Tenementa illa qualitercumque ſpectantibus, ſimul cum prædictis, Comitatu, Caſtris, Villis, Maneriis, Terris, Tenementis, Honoribus, & aliis prædictis, IMPERPETUUM per ſervitium ſupradictum:

Ita tamen quod, ſi prædicti, Petrus & Margareta, obierint ſine hærede, de corporibus ſuis exeunte, tunc prædictæ Terræ & Tenementa, cum pertinentiis ſuis, poſt mortem prædictorum Bartholomei, Petri & Margaretæ, ad nos, & hæredes noſtros integrè revertantur.

In cujus, &c.

Teſte Rege apud Weſtmonaſterium, 28. die Auguſti.

Ad Papam pro Johanne de Leek Electo Dunkeldenſi.

A.D. 1309. An. 3. E. 2. Rom. 3. E. 2. m. 3.

PAPÆ Rex, devota pedum oſcula beatorum.

Ex gratiæ Paternæ munificentiâ, quæ Filii procurandis ſet & perficiendis honoribus indeſinenter exuberat, in laudes Patris reſultat devotio filialis ad explananda cordis ſui deſideria, ſub ſpe certâ ſuſceptionis liberæ petitorum, confidentiùs animata.

Sanè Dunkeldenſi Eccleſiâ, in Terrâ noſtrâ Scotiæ, paſtorali nuper regimine deſtitutâ, convenientes ipſius Eccleſiæ Decanus & Canonici, noſtræ fidelitatis & Dominii zelatores, in loco, quem pro tuitione corporum & rerum, propter hoſtiles inſidias declinandas, aſſumpſerunt, virum providum Clericum noſtrum Johannem de Leek, Elemoſinarium noſtrum (quem morum honeſtas, converſationis laudabilitas, & merita gratioſa virtutum, quæ ab adoleſcentiæ noſtræ primordiis, quibus actenus noſtris laudabiliter inſudavit obſequiis, in eo vigere dinovimus, dignum favoris & gratiæ ſpecialis prærogativâ commendant) in Epiſcopum Eccleſiæ prædictæ concorditer elegerunt.

Attendentes igitur quod promotio Clerici noſtri prædicti, in Eccleſiâ prædictâ, utilitati hominum partium prædictarum plurimùm expediret, præſertim cum per excercitium curæ ſuæ paſtoralis in ſubditos & propinquos, apud quos caritatis & pacis munera, per prælatorum

A.D. 1309. Edv. 2. latorum inſolentias, ut facti ſeries evidenter inſinuat, aliquamdiù ſiluerunt, inter Terras noſtras prædictas, & ipſorum incolas concordiæ, & unitatis, & pacis fœdera citiùs firmarentur,

Sanctitati veſtræ ſupplicamus humiliter & devotè, quatinus, indempnitati noſtræ, & tranquilitati populi noſtri ſuper præmiſſis paternis affectibus conſulentes, Electum prædictum, ſe pro negotio ſuo prædicto veſtris affectibus præſentantem, dignemini, ſi placet, benignè ſuſcipere, & benigniùs expedire. A.D. 1309. Edv. 2.

Conſervet vos, &c.

Dat. apud Weſtm. 28. die Auguſti.

Ad Cardinales pro eodem Johanne de Leeke.

A.D. 1309. An. 3. E. 2. Rom. 3. E. 2. m. 3. Venerabili in Chriſto Patri, Domino R. Tituli Sanctæ Mariæ Novæ Diacono Cardinali, amico ſuo kariſſimo, Edwardus, &c. ſalutem.

Indubia ſinceræ dilectionis fiducia, quâ vos noſtris oneribus ſupportandis humeros veſtros ſupponere, cauſas noſtras & negotia defenſionis veſtræ tutelâ protegere, & eorum, quæ cordi nobis ſunt, effectus proſequendos libenter aſſumere velle credimus & ſperamus, pro negotiis, quorum proſperos eventus nobis maximè fructuoſos appetimus, nos invitat vota noſtra vobis fiducialiùs explicare, & efficaciùs committere proſequenda.

Sanè, vacante nuper Eccleſiâ Dunkeldenſi in Terrâ noſtrâ Scotiæ, & prædilecto Clerico noſtro Johanni de Leek, ipſius Eccleſiæ Canonico (viro utique pleriſque virtutibus inſignito, de quo non minus famæ vulgaris præconium, & de moribus ſuis & honeſtate laudabile teſtimonium, quàm diutina notitia perſonalis nos, qui comodiferis ſuis, ab adoleſcentiæ noſtræ primordiis, uſi ſumus obſequiis, expertos indeſinenter hactenus reddidere) licentiâ noſtrâ, quæ de jure noſtro requiritur in hac parte, præoptentâ, in Paſtorem ipſius Eccleſiæ Dunkelden. electo:

Conſiderantes cum deliberatione congruâ quod, ſuper Doctrinâ mutuæ caritatis & pacis, ad quam populi, ſuo commiſſi regimini, cordibus inſerandam bonus Paſtor inceſſanter invigilat, aliquamdiu in partibus Scotiæ ſiluit, ſet & defuit totaliter officium paſtorale, &, quod deterius eſt, Rebellionis & Diſcordiæ per prædicationes eſpeciales ſemen ſparſum comvaluit; de quo etiam, in præfectione aliorum Nationis ejuſdem, verſimiliter eſt timendum:

Quodque per creationem memorati Clerici noſtri in Paſtorem Eccleſiæ prælibatæ, & ſtudioſum curæ ſuæ Paſtoralis excercitium, inter Terras noſtras prædictas, & ipſorum Incolas, tranquilitatis & pacis fœdera, ut ſperamus, citius firmarentur; A.D. 1309.

Et nichilominus quòd Electio, de quocumque in dictâ Eccleſiâ, & aliis Eccleſiis partium illarum, celebrata, licentiâ noſtrâ ſuper hoc non optentâ, ſi confirmaretur, in juris noſtri Regii præjudicium redundaret;

Ipſum ad acceptandum electionem, de ſe factam, induximus, licet diffugientem, diutius renitentem, &, ut nobis videbatur, invitum.

Ad vos igitur, qui nos & noſtra rogamina per benivolentiam veſtram frequentiùs prævenistis, confidenter recurrimus, intimo cordis deſiderio ſupplicantes quatinus Electum ſupradictum, ad Sacroſanctam Romanam Curiam, pro negotio electionis ſuæ, perſonaliter accedentem, velitis, amore noſtri, in ſuâ proſecutione, veſtro præſidio confovere; ſic, ſi placet, quod, per expeditionem negotii prædicti, jus noſtrum Regium conſervetur illæſum, quieſcat eo celerius populi turbatio, preces noſtræ efficacem de vobis reperiant ſuſceptionem, noſque vobis exinde ſimus artiùs obligati.

Dat. apud Weſtm. 28. die Auguſti.

Eodem modo ſcribitur Cardinalibus ſubſcriptis, videlicet;

Domino G. Tituli Sanctæ Potencianæ Presbitero Cardinali;
Domino A. Tituli Sancti Marcelli Presbitero Cardinali;
Domino B. Epiſcopo Albienſi, Domini Papæ Camerario,
Domino L. Tituli Sanctæ Mariæ in Via lata Dyacono Cardinali;
Domino P. de Columpna Dyacono Cardinali.

Ad Auditorem Romanæ Curiæ pro præfato Johanne.

A.D. 1309. An. 3. E. 2. Rom. 3. E. 2. m. 3.

REX Venerabili viro, G. Archidiacono Bononiæ, Sacræ Romanæ Curiæ Auditori, ſalutem, cum dilectione ſincerâ.

De circumſpectâ veſtræ dilectionis induſtriâ, & ipſius ſollicitâ diligentiâ plenam fiduciam reportantes, de negotiis, quorum, per proſperos eventus, appetimus ſalubres effectus, vos confidentius oneramus rogantes, &, ſub ſpe percipiendæ actionis meritò gratiarum, familiarius injungentes, quatinus dilecto Clerico noſtro, Johanni de Leek, Elemoſmario noſtro, Canonico Dunkeldenſi, in ipſius Eccleſiæ Patrem & Paſtorem electo (quem, multis virtutibus inſignitum, & pleriſque dignum honoribus, renitentem, ut poterat, & invitum ad acceptandum Electionem ipſam, ob comoda, quæ nobis, & populo partium illarum, ex confirmatione ſuâ provenire poſſe credebatur, induximus) in Sacroſanctâ Curiâ, in proſecutione negotii electionis ſuæ, velitis tantùm, amore noſtri, conſiliis & auxiliis indefeſſis aſſiſtere, quod ipſius negotii conſummatio nos, nova placida de eodem præſtolantes, edoceat quid noſtra, penes vos, inſtantia fuerit operata.

Dat. apud Weſtm. 28. die Auguſti.

Eodem modo ſcribitur Magiſtro Grimerio, in Sacrâ Romanâ Curiâ Advocato.

Protectio pro Margareta Vicecomitiſſa Bearnii; & de Teſtamento Patris exequendo.

A.D. 1309. An. 3. E. 2. Vaſc. 3. E. 2. m. 8.

REX Seneſcallo ſuo Vaſconiæ, vel ejus locum tenenti, & omnibus Ballivis, & fidelibus ſuis, in Ducatu prædicto, ſalutem.

Dilectam nobis Margaretam, Vicecomitiſſam Bearnii, volentes proſequi gratioſe, ſuſcepimus eam in protectionem noſtram, & gardiam ſpecialem.

Et ideo vobis mandamus quod ipſam Vicecomitiſſam in ſuis juſtis *---- ———— poſſeſſionibus manuteneatis, protegatis, & etiam defendatis, ſecundum foros & conſuetudines partium prædictarum; ſalvo in omnibus jure noſtro & alterius quibuſcunque.

In cujus, &c. Quamdiu Regi placuerit durat'.

Dat. apud Weſtmonaſterium, 28. die Auguſti.

A.D. 1309.

REX præfato Seneſcallo, vel ejus locum tenenti, ſalutem.

Supplicavit nobis Margareta, Vicecomitiſſa Bearnii, quod, cùm quondam Gaſto de Bearn, Pater ſuus, defunctus, ſuum condidiſſet teſtamentum, & ipſius teſtamenti executio hucuſque impedita fuerit per aliquos indebite & tardata, velimus ſuper impedimento hujuſmodi apponere remedium oportunum:

Vobis igitur mandamus quod executionem teſtamenti prædicti, quatenus ad nos, ſeu ad Curiam noſtram pertinet, fieri faciatis ſecundum foros & conſuetudines partium prædictarum; &, ſi forte aliquem inveneritis, qui executionem teſtamenti prædicti conatus fuerit indebitè perturbare, ipſum ad deſiſtendum ab impedimento hujuſmodi debite compellatis; ſalvo in omnibus jure noſtro & alterius cujuſcumque.

Dat. ut ſupra.

* *Memorand. quod verbum,* & pacificis, *depoſitum fuit de protectione, de mandato Regis, per breve ſub privato ſigillo.*

De quarta parte Decimæ, Clero per Papam impoſitæ, ſibi reſervata.

A.D. 1309. An. 3. E. 2. Rom. 3. E. 2. m. 3.

NOS Edwardus, &c. Recognoſcimus & confitemur, quod Sanctiſſimus Pater noſter, Dominus Clemens, Divinâ Providentiâ, Sacroſanctæ Romanæ ac Univerſalis Eccleſiæ Summus Pontifex, de Decimis, Clero Angliæ, Scotiæ, Hiberniæ, & Walliæ, per tres Annos, de aſſenſu & voluntate noſtrâ, per ipſum Summum Pontificem impoſitis, ſibi & Eccleſiæ Romanæ retinuit quartam partem;

Prout Venerabiles Patres J. Norwycenſis, & W. Wygornienſis, Epiſcopi, ac Nobiles viri J. de Britannia Richemundiæ

A.D. 1309. Edv. 2.

mundiæ, & A. de Valentia Pembrochiæ, Comites (quos pro negotiis noſtris ad dictum Summum Pontificem miſimus) nobis nuperimè retulerunt.

In cujus, &c.

Teſte Rege apud Weſtmonaſterium, 29. die Auguſti.

Per ipſum Regem; nunciante Theſaurario.

Ad Neapoleonem Cardinalem, de Jure Regis, contra Proviſiones Papales, conſervando.

A.D. 1309. An. 3. E. 2. Rom. 3. E. 2. 3.

VEnerabili in Chriſto Patri Domino N. Dei gratiâ, Sancti Adriani Diacono Cardinali, amico ſuo kariſſimo, Edwardus, eadem gratiâ, &c. ſalutem, & ſinceræ dilectionis affectum.

Litteras veſtras, vos, ex eo quod nos Præbendam in Eccleſia Eborum, quam ex proviſione, felicis recordationis, Domini Nicholai Papæ tertii, vos dudum fuiſſe aſſeritis aſſecutos, dilecto Clerico noſtro Willielmo de Melton jam dicimur contuliſſe, miratos eſſe inter cætera continentes, recepimus, & earum tenorem intelleximus diligenter.

Noſcat igitur veſtra Paternitas prædilecta, quam jura noſtra Regia illæſa ſervare velle firmiter credimus & ſperamus, quod omnes Prædeceſſores noſtri, Reges Angliæ, cuſtodias Archiepiſcopatuum & Epiſcopatuum in Regno noſtro, in ſingulis vacationibus eorumdem, jure ſuo Regio hactenus habuerunt; quo quidem jure ad ipſos ſpectabat collatio, ſeu præſentatio Præbendarum, & aliorum beneficiorum Eccleſiaſticorum, de advocatione ſeu patronatu Archiepiſcopatuum & Epiſcopatuum eorumdem exiſtentium, & durantibus cuſtodiis prædictis vacantium quoquomodo.

A.D. 1309.

Cùm itaque nos Præbendam prædictam, quam, celebris memoriæ, Dominus E. quondam Rex Angliæ, Pater noſter, dum vixit, jure ſuo Regio potuit contuliſſe, cui nos in univerſum jus ſucceſſimus, ut eſt notum, nec tempus in talibus nobis currat, ratione Archiepiſcopatûs Eborum, dudum vacantis, & in manu dicti Patris noſtri tunc exiſtentis, jure noſtro Regio, ad quod manutenendum & conſervandum aſtricti ſumus vinculo juaramenti, præfato Clerico noſtro duxerimus conferendam;

Amicitiam veſtram affectuosè requirimus & rogamus, quatinus, præmiſſis, ſi placet, diligenter penſatis, amotâque admirationis & contradictionis materiâ in hac parte, moleſtè non feratis quod rogatui veſtro, per dictas veſtras Litteras nobis facto, propter præmiſſa, ad præſens annuere non valemus; ſcientes quod in hiis, quæ abſque exhæredatione noſtrâ, & juris Coronæ noſtræ læſione, pro vobis facere poterimus bono modo, libenter adquieſcere volumus votis veſtris.

Dat. apud Langele, 3. die Septembris.

Ad Papam de abſolvendo Petrum de Gavaſton a Juramento.

A.D. 1309. An. 3. E. 2. Rom. 3. E. 2. 3.

SAnctiſſimo in Chriſto Patri, Domino C. Divinâ Providentiâ, &c. Edwardus, ejuſdem gratiâ, &c. devota Pedum oſcula Beatorum.

De Magnificentiæ veſtræ gratiâ, nobis in perſonâ Nobilis & kariſſimi noſtri Comitis Cornubiæ factâ, ſuper abſolutione ejuſdem, veſtræ Beatitudini ad gratiarum multiplices aſſurgimus actiones.

Sanè, cùm in Litterâ abſolutionis prædictæ contineatur, quod Bertrandus Calculi, tanquàm Procurator dicti Comitis, obligavit ſe, & per juramentum promiſit quod idem Comes parebit mandatis Eccleſiæ, & ſtabit viro cuilibet, de ſe conqueri volenti, ſuper eo, pro quo per Prælatos Regni noſtri Angliæ excommunicationis ſententia lata fuerat contra Comitem memoratum,

A.D. 1309.

Sanctitati veſtræ affectuoſis precibus ſupplicamus, quatinus præfatum Comitem & dictum procuratorem ſuum de prædicta promiſſione ſeu obligatione, amore & honore noſtri abſolvere & perpetuò quietare velitis, ſi placet.

Et, ſicut dictum negotium amore noſtri aſſumpſiſtis, & veſtri gratiâ perfeciſtis, pro indempnitate dicti Comitis ſuper hoc de remedio oportuno dignemini providere.

Conſervet, &c.

Dat. ſub privato ſigillo apud Langele, 4. die Septembris.

Ordinatio

A.D. 1309.
Edv. 2.

Ordinatio ſuper examinatione Templariorum.

A.D. 1309.
An. 3. E. 2.
Clauſ. 3. E. 2. m. 21. d.

ACordez eſt que touz les Templers d'Engleterre ſoient meſnez en trois lieus, pur y eſtre examinez par les Inquiſitours, a ce aſſignez par l'Apſtoille, & par les Ordinaries; Ceſtaſſaver,

Que ceux de la Province de Canterbirs, ſoient meſnez partie a Londres, & partie a Nichole:

Et ceux de la Province de Everwyk, ſoint meſnez touz a Everwyk;

Et que les ditz Inquiſitours & Ordinaires aillent as ditz lieus, pur faire y lour Enqueſtes, & lour examinations, ſelont ce que lour eſt enjoignt par le Pape.

E que le Rei mande, par ſes lettres, as ditz Ordinaires; Ceſtaſſaver, Lerceveſque d'Everwyk, & as Eveſques de Nichole & de Londres, que cheſcun d'eux, en ſa Cite, ſoit en propre perſone a les Enqueſtes prendre, & a les examinations faire des ditz Templars; & que ce ne leiſſent en nule manere:

Et que le Roy maunde auſſint a ceux, qui averont les Templers en garde es ditz lieux, q'il les preſentent, & facent venir devant meſmes les inquiſitours & Ordenaires, totes les foiz q'il en ſerrent requis depar eux.

De Conductu pro Abbate de Lathiniaco & Sicardo de Vauro ad inquirendum de Templariis.

A.D. 1309.
An. 3. E. 2.
Pat. 3. E. 2. m. 34.

REX omnibus Ballivis & fidelibus ſuis, ad quos, &c. ſalutem.

Cùm diſcreti viri --- Abbas de Lathiniaco, Pariſienſis Dioceſis, & Magiſter Sicardus de Vauro, Canonicus Narbonenſis,

Ad inquirendum (unà cum quibuſdam aliis certis perſonis) ſuper certis Articulis (ipſis ſub Bullâ Apoſtolicâ miſſis) ac aliis, de quibus eis videbitur expedire, contra ordinem Templariorum, & contra Magnum Præceptorem ejuſdem Ordinis, in Regno noſtro Angliæ conſtitutum, & ſimiliter contra ſingulares perſonas, & fratres Ordinis illius, per Dominum ſummum Pontificem aſſignati,

Ad diverſa loca in eodem Regno ſe divertant pro negotio memorato;

Nos, eoſdem, Abbatem & Canonicum, OB SEDIS APOSTOLICÆ REVERENTIAM, favore benivolo proſequentes, vobis mandamus quod ipſos, Abbatem & Canonicum, & eorum famulos, cum eos per partes veſtras tranſitum facere contigerit, recommendatos habentes, eiſdem in perſonis, equis, herneſiis, aut aliis rebus ſuis non inferatis, ſeu, quantum in vobis eſt, ab aliis inferri permittatis, injuriam, moleſtiam, dampnum, impedimentum aliquod, vel gravamen; ſet eis potiùs ſalvum & ſecurum conductum habere faciatis, cùm ſuper hoc per prædictos, Abbatem & Canonicum, vel eorum alterum, ex parte noſtrâ fueritis requiſiti.

In cujus, &c. Uſque ad Feſtum Pentecoſtes proximò futurum duraturas.

Teſte Rege apud Weſtmonaſterium, 13 die Septembris.

De inquiſitionibus, ſuper Templariis faciendis, ſecundum Ordinationem antedictam.

A.D. 1309.
An. 3. E. 2.
Clauſ. 3. E. 2. m. 22. d.

REX Venerabili in Chriſto Patri, J. eadem gratiâ, Lincolnienſi Epiſcopo, ſalutem.

Cum Dominus --- Summus Pontifex venerabiles, Patrem --- Patriarcham Jeroſolimitanum, ac --- Archiepiſcopum Eborum: & vos, necnon --- Ciceſtrienſem & Buchanen. Epiſcopos: & --- de Lathiniaco, Pariſen. Dioc. & --- Sancti Germani de Pratis, juxta Pariſ. Monaſteriorum Abbates; ac etiam Magiſtrum Sicardum de Vauro Canonicum Narbonenſem, & Guidonem de Vichio Rectorem Eccleſiæ de Heſhe Londonienſis Dioceſis,

Ad Inquirendum ſuper certis Articulis, ipſis ſub Bulla Apoſtolica miſſis, ac aliis, de quibus ipſis Inquiſitoribus videbitur expedire, contra ordinem Templariorum, & contra magnum Præceptorem dicti Ordinis, in Regno noſtro Angliæ conſtitutum, & ſimiliter contra

A.D. 1309. Edv. 2.

contra ſingulares perſonas & Fratres ordinis memorati, nuper per literas Apoſtolicas ſub certâ formâ duxerit aſſignandos,

Ac nos, ex certis cauſis, velimus quòd vos Inquiſitionibus, ſuper dictis Articulis, in Civitate noſtra Lincoln. faciendis, ſitis in propriâ perſonâ veſtrâ, unà cum Inquiſitoribus deputatis,

Vobis mandamus, in fide & dilectione, quibus nobis tenemini, firmiter injungentes, quòd Inquiſitionibus illis, in Civitate noſtra prædicta, ut præmittitur, faciendis, quotiens Inquiſitores prædictos, vel aliquos, ſeu aliquem ipſorum ibidem, ad Inquiſitiones hujuſmodi faciendas procedere contigerit, modis omnibus perſonaliter interſitis; & hoc nullatenus omittatis.

Teſte Rege apud Weſtm. 13 die Septembris.

Conſimiles Literæ diriguntur,

W. Archiepiſcopo Eborum Primati.
R. London. Epiſcopo.

De Tractando cum Regis Caſtellæ Nunciis ſuper Concordia Reformanda.

A.D. 1309. An. 3. E. 2. Vaſc. 3. E. 2. m. 7.

REX dilectis & fidelibus ſuis, Arnaldo de Caua Penna, Gaillhardo de Sancto Paulo Domino de Seros, Guillielmo Arnaldi de Podeucs, Militibus, & Magiſtro Petro Arnaldi de Vico Clerico noſtro, ſalutem.

Vobis & duobus veſtrûm, qui melius & facilius intereſſe poteritis, committimus & mandamus quatinus Dominica proxima in quadrageſima ſitis, cæteris negotiis prætermiſſis, in medio Pontis Fontis Rapidi, ſuper filum Aquæ, ubi alii duo eſſe debent miſſi pro Sereniſſimo Principe Domino Fernando, Dei gratiâ, Caſtellæ, Toleti, Legionis, Sebilliæ, Murciæ, Cordivæ, Algarbii & Gehennæ Rege, ac Comitatus de Molines Domino, kariſſimo Conſanguineo noſtro, ad exequendum & complendum ordinationem noſtram factam cum Procuratoribus dicti Domini Regis Caſtellæ ex parte una, & cum Procuratoribus Civitatis noſtræ Baionæ ex alia, prout in littera noſtra ſuper hoc facta, ſigillo noſtro in pendenti ſigillata, videbitis contineri;

Dantes & concedentes vobis, & duobus veſtrûm plenam & liberam poteſtatem omnia & ſingula, contenta in ipſa littera, exequendi, teſtes recipiendi & examinandi, & rebelles compellendi, citandi, puniendi, cognoſcendi, judicandi, arbitrandi, pœnas imponendi, & omnia alia & ſingula, quæ ad præmiſſa pertinent, vel pertinere poſſunt, faciendi & complendi; ita quod, ſi duo veſtrûm incipiant in dicto negotio procedere, alii duo poſſint idem negotium finire, & primi iterùm reaſſumere quandocunque & quotienſcunque eis viſum fuerit expedire. Et damus præſentibus litteris noſtris in mandatis Seneſcallo noſtro Vaſconiæ, quod ſubditos noſtros compellat ad tenendum & complendum ea quæ vos cum aliis duobus feceritis, cognoveritis, judicaveritis, vel aliàs ordinaveritis, prout vobis & illis duobus videbitur expedire, & quod vobis in præmiſſis, & præmiſſa tangentibus faciatis obediri.

In cujus, &c.

Dat. apud Weſtm. 14 die Septembris.

De dicto Tractatu exequendo.

A.D. 1309. An. 3. E. 2. Vaſc. 3. E. 2. m. 7.

REX Seneſcallo ſuo Vaſconiæ, ſalutem.

Cum nos ad exequendam ordinationem, per nos factam, ſuper facto, ſeu diſcordia mota inter gentes noſtras, ex parte una, & gentes Domini Regis Caſtellæ, ex alia, contentam in litteris noſtris, aſſignaverimus Arnaldum de Caua Penna, Gaillardum Dominum de Saros, ac Guillielmum Arnaldi de Podeux, Milites, & Magiſtrum Petrum Arnaldi de Vico Clericum noſtrum, & duos ipſorum, qui melius & facilius poſſint ad hoc vacare,

Vobis committimus, & mandamus, quatinus ſi prædicti, quatuor vel duo eorum, ad hoc vacare nonpoſſint vel nolint, vos de aſſenſu, & voluntate illorum de Baiona, alios duos ydoneos viros illis de Baiona, ad dictum negotium exequendum, aſſignetis, qui benè & fideliter dictum negotium, ut citiùs poterunt, exequantur, & omnia alia & ſingula faciant, quæ in prædictis noſtris litteris continentur.

Dat. apud Weſtm. 14 die Septembris.

De Concordia facta Coram Rege inter Procuratores Regis Caſtellæ & Procuratores Civitatis Bayonæ.

A.D. 1309. An. 3. E. 2. Vaſc. 3. E. 2. m. 4.

REX omnibus, ad quos, &c. ſalutem.

Notum facimus univerſis quod, cum graves Controverſiæ ac Diſcordiæ forent exortæ,

Inter Homines de Caſtro de Ordehales, de Sancto Auderio, & de Laredo, & aliquos alios ſubditos illuſtris Principis Domini Fernandi, cariſſimi Conſanguinei noſtri, eadem gratiâ, Caſtellæ, Legionis, Tholeti, Galeciæ, Sebiliæ, Cordivæ, Murciæ, Gihen, & Algarbii Regis, ac Comitatus Molinæ Domini, ex parte unâ,

Et Cives noſtros Baionæ ac aliquos ſubditos noſtros dampnificatos ex altera,

Ex quibus multiplices hominum interfectiones, captiones, & alia dampna fuerunt ſubſecuta, & multa majora ſubſequi credebantur:

Tandem in noſtrâ præſentiâ conſtituti, Johannes Didaci de Guadalfayra Miles, & Fernandus Gundiſalui de Fries, Procuratores dicti Domini Regis Caſtellæ, cum litterâ ipſius apertâ & in pendenti ſigillatâ.

Et Raymundus Durandi de Villâ, & Arnaldus de Muta, Cives noſtræ Baionæ, & Communitatis Civitatis noſtræ Baionæ Procuratores,

Literas Procuratorias prædictas exhibuerunt, quarum tenores inferiùs continentur:

Et nos, volentes æquanimiter procedere, cum voluntate ipſarum Partium & aſſenſu, ipſis partibus Tractatores dedimus & aſſignavimus, qui ipſas partes, ut melius poſſent, facerent concordare:

Et, audito tractatu, concordi auctoritate Procurationum prædictarum, ſuper omnibus Controverſiis & Diſcordiis, quæ univerſaliter vel ſingulariter eſſe poterant inter ipſas partes, inducias, ſive treugas inivimus, hinc ad proximum Feſtum Nativitatis beati Johannis Baptiſtæ, &, ab illo Feſto, uſque ad aliud ſequens Feſtum Nativitatis ejuſdem beati Johannis, anno revoluto, totâ ipsâ die nichilominus interclusâ, duraturas, ſub modis & condictionibus quæ ſequuntur, videlicet,

Quod, ad inducias, ſeu treugas hujuſmodi, & omnia & ſingula, præſentibus litteris contenta, tenenda & ſervanda, quæcumque dictarum partium, ex quo hæc ſciverint, vel audiverint, teneantur.

Et, nè aliqui ſe poſſint per ignorantiam excuſare, quod præſentes inducias, ſive treugas, & alia, tenore præſentium declarata, præfatus Dominus Rex Caſtellæ omnibus de parte ſuâ, & Procuratores dictæ Communitatis Baionæ illis de Baiona, & nos aliis de terra noſtra, infra proximum Feſtum Nativitatis Domini faciant nunciari, ſeu etiam publicari; ita quod extunc nullus, in contrarium veniens, excuſetur, niſi propter magnam locorum diſtantiam, & abſentiæ diuturnitatem evidens excuſatio appareret.

Et quod exnunc, a tempore datæ præſentium, per aliquam dictarum partium contra alteram aliqua non capiantur, uſurpentur, vel areſtentur ſcienter vel ignoranter; &, ſi fieret, quod illa, ſine dilatione & contradictione quacumque reſtituantur hinc inde, durantibus treugis ſupradictis.

Fractor verò ipſarum treugarum pro Proditore habeatur, & puniatur in corpore & in bonis, ipſis treugis ſeu induciis in ſuo robore nichilominus duraturis.

Et, quia inter partes prædictas fuerunt aliæ treugæ initæ, per biennium duraturæ, & ab utraque parte aſſeratur quod, durante tempore ipſarum treugarum, multa homicidia, & alia dampna, ac maleficia ſunt hinc inde commiſſa, eſt ſuper hoc ita concorditer Ordinatum; videlicet,

Quod illa, quæ, durante tempore dictarum treugarum, capta, ablata, ſeu ſaiſita fuerunt per alterutram partium prædictarum, emendentur hinc inde; ita tamen quod Naves, Vaſa, & apparamenta ipſarum, vel alia bona, quæ adhuc extant, & non ſunt conſumpta, ſet apparent, ſeu apparere poſſunt, quod illa reſtituantur ſtatim, vel ad tardiùs infra Dominicam proximam in Quadrageſimâ;

Super aliis bonis, conſumptis, vel quæ non apparent, nec apparere poſſunt, aſſignabuntur duo probi viri per Dominum Regem Caſtellæ & alii Duo per nos, qui jurabunt, ad Sancta Dei Evangelia, corporaliter manu tacta, quod fideliter & legaliter ſe habebunt pro utraque parte, & non reſpicient

commodum,

commodum, odium, vel favorem, nec recedent a loco, ſeu locis inferiùs nominandis, donec concordaverint ea quæ ſequuntur:

Et iſti quatuor debent eſſe inſimul dicta Dominica proxima in quadrageſima, in medio pontis fontis rapidi, ſuper filum aquæ, & ibi concordabunt inſimul qualiter procedunt in iſto negotio: Et inquirent veritatem ſuper bonis, conſumptis & aliis, quæ non apparent, captis ſeu ſaiſitis, durante tempore dictarum ſufferentiarum, primitùs initarum:

Et Teſtes, quos illi de Hiſpaniâ voluerint producere, examinabunt apud Fontem Rapidum; & illos, quos illi de Baiona, vel alii ſubditi noſtri producere voluerint, examinabunt Baionæ;

Set, antequam in negotio procedant in aliquo, fiet reſtitutio de Navibus, vaſis, cum aparamentis, & aliis bonis, non conſumptis, quæ apparent, vel apparere poſſint, ut eſt dictum.

Item, productio, probatio, & examinatio iſtorum durabit, a feſto Nativitatis Domini proximò venturo, uſque ad aliud feſtum ſubſequens Nativitatis Domini; & extunc neutra partium audietur, nec probatio admittetur;

Et reſtitutio eorum, quæ probata fuerint coram ipſis quatuor, fiet ad tardius infra feſtum Nativitatis beati Johannis Baptiſtæ; in quo feſto finire deberent, ut prædicitur, treugæ ſeu induciæ ſupra dictæ.

Verùm illa, quæ interim clare probari poterunt & emendari, ipſi quatuor emendari facient, quamcitius fieri poterit bono modo.

Et, ad hoc, illi quatuor fidelitatem & diligentiam adhibebunt, ſub virtute præſtiti juramenti, quantum ad homicidia, commiſſa tempore dictarum Treugarum, ſeu ſufferentiarum primitùs initarum.

Propter Multitudinem, tàm Committentium, quàm Receptantium, vix, ſecundum tenorem ipſarum ſufferentiarum poſſet fieri juſtitia ſeu vindicta, &, ſi fieret, Pax, ad quam intendimus, de difficili ſequeretur; & ideo eſt Ordinatum per nos, quod quatuor homines de parte illâ de Baionâ magis culpabiles, qui primò inceperunt frangere Treugas; & alii quatuor de Tribus Villis de Hiſpaniâ prædictis, qui primò poſt eos, vel ante inceperunt frangere ipſas treugas, & ſunt magis culpabiles, capiantur, & puniantur ſecundum judicium, cognitionem, ſeu Arbitrium illorum quatuor, electorum, ſeu eligendorum per nos & Dominum Regem Caſtellæ prædictum.

De hiis verò, quæ facta fuerunt, finito tempore dictarum Treugarum, tempore guerræ inter ipſas partes, ſeu adhærentes eis, fiat recompenſatio hinc & inde, & nulla ſequatur punitio nec emenda.

Et, quia injuſtum eſſet quod illi, qui non ſunt in culpâ, eſſent in pœna: & quod innocentes, qui non fuerunt de guerrâ, propter aliorum malitiam punirentur: & ſit Notorium quod illi de Hiſpaniâ, factâ flotâ, congregato exercitu, more hoſtili, cum armis, & de die intraverunt Terram noſtram de Xanctonia: & murtriverunt multos homines: & deprædaverunt Bajulum noſtrum, bonis, quæ habebat, ſpoliaverunt, & locum ſuum tenentem ceperunt, &, ſine aliquâ culpâ, viliter murtriverunt, in magnum opprobrium noſtrum: & plures Anglicos homines noſtros, qui non erant, nec ſunt de guerrâ, in mari & in Terrâ deprædaverunt; quæ omnia, ob honorem dicti Domini Regis Caſtellæ, cariſſimi conſanguinei noſtri, uſque nunc ſuſtinuimus patienter;

Ordinavimus quod hæc & omnia alia conſimilia, quæ ubicumque, per ſubditos dicti Regis Caſtellæ, & noſtros, invenientur eſſe taliter facta, occupata, vel etiam attemptata, videlicet, contra illos qui non erant de guerrâ, vel non adhærebant illis de guerra, ſeu ipſos non fovebant aut juvabant, quæ probata ſunt vel probari poſſunt, ſine magno moræ diffugio emendentur hinc inde, juxta judicium ſeu cognitionem dictorum quatuor;

Et ad hoc dictus Dominus Rex Caſtellæ compellat ſuos, & nos compelli faciemus noſtros, videlicet, de Baiona, per Majorem loci ejuſdem, & alios per Officiales noſtros.

Et quia aliquas antiquas querelas audivimus, de tempore genitoris dicti Domini Regis Caſtellæ, Conſanguinei noſtri, & etiam genitoris noſtri, propter quas dictus Genitor ſuus miſit ad genitorem noſtrum, Magiſtrum Johannem Judicem Curiæ ſuæ, & Gundiſalvum Martini cum litterâ ſuâ apertâ; & illi de Baionâ Arnaldum de Villario, & Johannem Daider, Cives Baionæ cum litterâ Communitatis apertâ; & quod dictus genitor noſter ſuper hiis Ordinavit; quam Ordinationem idem genitor ſuus, per litteram ſuam, totaliter approbavit; volumus quod dicta Ordinatio obſervetur, ſi placeat Domino Regi Caſtellæ prædicto; aliter contentiones erunt inter ſubditos, niſi ſequatur

A.D. 1309.
Edv. 2.

tur emenda de omnibus quæ facta fuerunt in pace utrimque, de tempore antiquo & præſenti, & ſic Pax non habebit effectum.

Et ideò, quia multùm volumus & deſideramus, propter fœdus dilectionis & conſanguinitatis, quod eſt inter dictum Dominum Regem Caſtellæ, cariſſimum conſanguineum noſtrum, & nos, fovere amorem inter Subditos ſuos & noſtros, ſicut eſſe debet; eſt Ordinatum quod, ſi dicti quatuor poſſint concordare ſuper præmiſſis, durantibus treugis ſupradictis, quod pax firma ſit, inter ipſos ſubditos ſuos & noſtros perpetuò duratura, cum pœnis & conditionibus tunc per dictos quatuor apponendis, & etiam Ordinandis; ſi autem diſcordarent, quod abſit, volumus, & eſt Ordinatum quòd illa diſcordia reportetur nobis, & præfato Conſanguineo noſtro, ut inde Ordinemus quod nobis videbitur faciendum.

Quæ omnia & ſingula præfati Procuratores dicti Domini Regis Caſtellæ, cariſſimi conſanguinei noſtri, approbaverunt, laudaverunt expreſſe, & etiam firmaverunt: Et promiſerunt ſe facturos, curaturos & procuraturos quòd dictus Dominus Rex Caſtellæ omnia præmiſſa, & ſingula, & alia contenta in præſentibus litteris, laudabit, approbabit, & firmabit per litteras ſuas patentes, ſigillo ſuo in pendenti ſigillatas, continentes ea, quæ in præſentibus litteris continentur, ſine diminutione quacumque: & quod prædictas litteras tradent gentibus noſtris prædictâ Dominicâ in quadrageſimâ, in medio Pontis Fontis rapidi, ubi congregare ſe debent: & quod dictus Dominus Rex Caſtellæ compellet, ſeu compelli faciet, ſubditos ſuos ad faciendum & complendum omnia & ſingula ſupradicta: Promiſerunt etiam quod ab illis de Caſtro de Ordealhes de Sancto Auderio, & de Laredo, habebunt litteras Patentes, in quibus laudabunt & approbabunt omnia & ſingula ſupradicta, & litteras illas tradent gentibus noſtris die & loco prædictis:

Et nos ea omnia & ſingula prædicta ſervari faciemus per ſubditos noſtros, & ad hæc compellemus, ſeu compelli faciemus, eoſdem.

TEnores vero dictarum Procurationum tales ſunt;

Noverint univerſi, præſentes litteras inſpecturi, quod nos, Fernandus, dei gratiâ, Caſtellæ, Legionis, Toleti, Galetiæ, Sibiliæ, Corduuæ, Murciæ, Gihen, & Algarbii Rex, ac Comitatus Molinæ Dominus, facimus, conſtituimus, & ordinamus noſtros veros, certos, & legitimos Procuratores, Actores, & Nuncios ſpeciales, diſcretos viros, Johannem Didaci de Galdafairia Militem & Vaſallum noſtrum, & Fernandum Gundiſalvi de Frias Familiarem noſtrum, & quemlibet eorum in ſolidum, ita quod occupantis conditio melior non exiſtat, &, quod unus inceperit, alter proſequi valeat & finire,

A.D. 1309.
Edv. 2.

Ad tractandum, ordinandum, faciendum, & firmandum, pro nobis & nomine noſtro, ac nomine ſubditorum noſtrorum de Caſtro de Ordeales, de Sancto Emeterio, de Laredo, & cæterorum locorum Dominii noſtri, pacem, concordiam, & compoſitionem cum hominibus Civitatis Baionæ, & aliorum locorum omnium de Dominio illuſtris Principis Domini Edwardi, Dei gratiâ, illuſtris Regis Angliæ, Domini Hiberniæ, ac Aquitaniæ Ducis, cariſſimi Avunculi noſtri, de omni diſcordiâ, ſeu ſuper omnibus dampnis & injuriis, hinc inde datis, receptis, & factis olim per homines antedictos;

Et ad cætera faciendum, tractandum, & firmandum nomine ſupradicto, tàm cum illuſtri Rege præfato, ſeu quibuſcumque Procuratoribus ſuis, ad hæc ſpecialiter deputatis, ſeu etiam deputandis, quàm cum præfatis hominibus de Baiona, & aliis omnibus Regni & Dominii ſui, omnia & ſingula quæ ſuper præmiſſis, & præmiſſorum quolibet, vel tangentibus quoquo modo præmiſſa, ſeu aliquod præmiſſorum, neceſſaria fuerint ſeu etiam oportuna;

Dantes & concedentes eiſdem Procuratoribus noſtris, & eorum cuilibet, ut eſt dictum, ad prædicta & eorum quodlibet, plenam, liberam, & omnimodam poteſtatem, & generale mandatum;

Ac etiam Promittentes, nomine quo ſupra, nos firmum, ratum, & gratum habere perpetuo & tenere quicquid per præfatos Procuratores noſtros, vel eorum alterum, actum, geſtum, tractatum, firmatum & procuratum fuerit in præmiſſis, & quolibet eorum, & nunquam per nos, aut per præfatos homines noſtros, vel eorum aliquem contra facere, vel venire.

In cujus rei Teſtimonium & fidem præſentes litteras fieri mandavimus, & noſtri pendentis ſigilli robore communiri.

Actum & Datum Toleti, Anno Nativitatis Domini Mileſimo, Treſcenteſimo, Nono: die quinto decimo Aprilis.

Et

A.D. 1309. Edw. 2.

Et ego Magiſter Armannus de Cremona, de mandato ſpeciali Domini Regis, ſcripſi.

Magnifico Principi, & eorum Domino kariſſimo, Naturali Domino Edwardo, Dei gratiâ, Regi Angliæ, Domino Hiberniæ, & Duci Acquitanniæ, Major, Jurati & Conſilium ſuæ Civitatis Baionæ, ſeipſos ad pedes ſuos Regios, cum ſalute, humiliter inclinatos.

Excellentiæ veſtræ, per præſentes litteras, ſignificamus quod nos facimus, conſtituimus, & etiam ordinamus noſtros veros, & certos Procuratores, & Nuncios ſpeciales, diſcretos viros, Reymundum Durandi de Villa, & Arnaldum de Meuta, Concives noſtros, præſentium exhibitores, quemlibet eorum in ſolidum, ita quod non ſit melior conditio occupantis, coram Sereniſſimâ Regiâ Mageſtate veſtra.

Ad tractandum de reformatione pacis & Treugæ, iniendæ ſeu faciendæ cum Procuratoribus Excellentiſſimi Principis, Domini Regis Caſtellæ, & cum Procuratoribus de Caſtro Durdiales, de Sancto Auderio, & de Leredo, & quibuſcumque aliis perſonis, ad hoc mandatum ſeu poteſtatem habentibus, necnon etiam cum aliis gentibus Regni Domini Regis Caſtellæ:

Dantes & concedentes dictis Procuratoribus noſtris, & eorum cuilibet in ſolidum, plenam & liberam poteſtatem agendi, defendendi, excipiendi, probandi, recuſandi, tractandi, componendi, pacificandi, pacem ſeu treugas iniendi, & arbitrum ſeu arbitros eligendi, & in ipſum vel eos compromittendi ſemel vel pluries, quotienſcumque & ubicumque ipſis vel eorum alteri viſum fuerit faciendum, compromiſſum pœnâ, juramento, vel aliàs vallandi, quitandi, tranſigendi, inſtrumentum ſeu inſtrumenta quietationis concedendi, & pactum de non petendo ulteriùs noſtri nomine faciendi, Jurandi ſiquidem in Animas noſtras de Calumpnia, & de veritate dicenda, & quodlibet aliud juramentum præſtandi, impetrandi, & contradicendi, & omni alia & ſingula faciendi, quæ circa præmiſſa & ſingula neceſſaria fuerint & etiam oportuna, & quæ nos faceremus & facere teneremur & deberemus, ſi præſentes eſſemus, non ſolùm ea, quæ ſub ſpeciali mandato, ſeu clauſulâ comprehendentur, immo etiam illa quæ ſub generali.

Promittentes nos ratum & firmum perpetuò habituros quicquid per dictos Procuratores noſtros, vel eorum alterum in præmiſſis, & præmiſſa tangentibus, actum, procuratum, vel aliàs quoquo modo fuerit ordinatum: Judicatúmque ſolvi, cum ſuis clauſulis, ſub bonorum omnium Civitatis Baionæ obligatione.

Relevantes nichilominus dictos Procuratores noſtros, & eorum quemlibet ab omni onere ſatiſdandi; Conſtituentes nos, pro nobis & Communitate dictæ Civitatis, Principales & Fidejuſſores.

Et hæc omnia & ſingula dicto Domino noſtro Regi, & omnibus aliis, quorum intereſt, & intereſſe poteſt & debet, ſignificamus per præſentes litteras, ſigillo Communiæ noſtræ Civitatis in pendenti ſigillatas, in teſtimonium omnium præmiſſorum.

Data Baionæ, 16. die Menſis Julii, anno Domini Milleſimo Trecenteſimo Nono.

Data apud Weſtm. 14. die Menſis Septembris, anno Domini Milleſimo, Trecenteſimo, Nono; Regni verò noſtri Tertio.

De Templariis ad diverſa loca, ut examinentur, mittendis.

A.D. 1309. An. 3. E. 2. Claus. 3. E. 2. m. 21.

REX Vicecomiti Kantii, ſalutem.

Cùm Dominus - - - Summus Pontifex certos Inquiſitores, (ad inquirendum contra ordinem Templariorum, & contra Magnum Præceptorem ejuſdem Ordinis in Regno noſtro Angliæ conſtitutum, necnon contra ſingulares perſonas Ordinis illius, ſuper certis Articulis, ipſis Inquiſitoribus ſub Apoſtolicâ Bullâ miſſis, & aliis de quibus eis videbitur expedire) jam duxerit aſſignandos;

Tibi præcipimus quòd omnes Templarios in Ballivâ tuâ, qui nondum capti ſunt, ſine dilatione capiàs, & eos, unà cum illis, qui aliàs, ad mandatum noſtrum, in eadem Ballivâ tuâ capti fuerunt, ſalvò & ſecurè London. duci facias, ſine morâ, Conſtabulario Turris noſtræ ibidem liberandos:

A.D. 1309.

Cui mandavimus quod ipſos a te recipiat, & in Turri noſtra prædictâ cuſtodiat; prout ſibi per nos pleniùs eſt injunctum.

Teſte Rege apud Weſtm. 14. die Septembris.

A.D. 1309.
Edw. 2.

Eodem modo mandatum eſt Vicecomitibus ſubſcriptis, viz.

Northumbriæ,
Cumbriæ,
Weſtmerlandiæ,
Lancaſtriæ,
Eboraci,
Notinghamiæ,
Derbiæ,
Salopiæ,
Staffordiæ.

Quod ipſi omnes Templarios in Ballivis ſuis, qui nondum capti ſunt, ſine dilatione capiant, & eos, unà cum illis qui aliàs, ad mandatum Regis, in eiſdem Ballivis ſuis capti fuerunt, ſalvò & ſecurè uſque Eboracum duci faciant, Conſtabulario Caſtri Eboraci, ibidem liberandos, &c. *ut ſupra*.

Teſte ut ſupra.

Warwici,
Leyceſtriæ,
Cantebrigiæ,
Huntingdon,
Norhampton,
Rotelandiæ,
Lincolniæ,

Quod ipſi omnes Templarios, *ut ſupra*, uſque Lincolniam duci faciant, Conſtabulario Lincolniæ ibidem liberandos, &c.

A.D. 1309.
Edw. 2.

Teſte ut ſupra.

Glouceſtriæ,
Sumerſettiæ,
Dorſettiæ,
Wiltes,
Devoniæ,
Cornubiæ,
Suthampton,
Exoniæ,
Berks,
Bedfordiæ,
Bucks,
Eſſexiæ,
Hertfordiæ,
Norfolciæ,
Suffolciæ,
Surriæ,
Suſſexiæ,
London.

Quod ipſi omnes Templarios in Ballivis ſuis, &c. uſque London, Conſtabulario Turris prædictæ ibidem liberandos, &c.

Teſte ut ſupra.

Et mandatum eſt Conſtabulario de Marleberge, pro Waltero de Roucle Templario, mittendo Turri prædictæ.

Teſte Rege apud Weſtmonaſterium, 18. die Februarii.

De Templariis in locis antedictis ſecure cuſtodiendis.

A.D. 1309.
An. 3. E. 2.
Clauſ. 3. E. 2. m. 21.

REX Conſtabulario Caſtri ſui Eboraci ſalutem.

Cùm Dominus Summus Pontifex certos Inquiſitores (ad inquirendum contra ordinem Templariorum, & contra Magnum Præceptorem ejuſdem ordinis, in Regno noſtro Angliæ conſtitutum, necnon contra ſingulares perſonâs ordinis illius, ſuper certis Articulis, ipſis Inquiſitoribus ſub Apoſtolicâ Bullâ miſſis, & aliis de quibus eis videbitur expedire) jam duxerit aſſignandos:

Per quod mandavimus dilecto & fideli noſtro Henrico de Percy, quòd illos Templarios, quos habet in Cuſtodiâ ſuâ, uſque Eboracum duci, & vobis faciat liberari; & ſimiliter Vicecomitibus de Comitatibus Northumbriæ, Cumbriæ, Weſtmerlandiæ, Lancaſtriæ, Notinghamiæ, & Eboraci, quod omnes Templarios in Ballivis ſuis, qui nondum capti ſunt, ſine dilatione capiant, & eos, unà cum illis qui aliàs, ad mandatum noſtrum, in eiſdem Ballivis ſuis capti fuerint, ſalvò & ſecurè uſque Eboracum duci faciant, ſine morâ, vobis ibidem liberandos:

Vobis mandamus quod omnes Templarios, quos prædictus Henricus, & præfati Vicecomites, vobis liberabunt, ſeu facient liberari, recipiatis ab eiſdem, & eos in Caſtro noſtro prædicto, ſub fidâ & tutâ cuſtodiâ, cuſtodiri:

A.D. 1309.

Ac ipſos loci Ordinario, ſeu Inquiſitoribus memoratis repræſentari, & tradi faciatis, pro inquiſitione ſeu inquiſitionibus, hujuſmodi faciendis, quotiens & quandocunque ab ipſis, ordinario & inquiſitoribus, vel eorum aliquo, ſuper hoc fueritis requiſiti.

Et hoc nullatenus omittatis.

Teſte Rege apud Weſtmonaſterium, 14. die Septembris.

Eodem modo mandatum eſt Conſtabulario Caſtri Lincolniæ, quod omnes Templarios, quos Vicecomites Derbiæ, Warwici, Leyceſtriæ, Norhampton, Rotelandiæ, Buck, Bedfordiæ, Salopiæ, Staffordiæ, & Lincolniæ, unà cum illis, qui aliàs, ad mandatum Regis, in eiſdem Ballivis ſuis capti fuerunt, ſalvò & ſecurè uſque Lincolniam duci faciant, &c. *ut ſupra*.

Teſte ut ſupra.

Et Johanni de Crumbewell, Conſtabulario Turris ſuæ London. quod omnes Templarios, quos Vicecomites Cornubiæ,

A.D. 1309. Edw. 2.

nubiæ, Devoniæ, Herefordiæ, Glouceſtriæ, Somerſettiæ, Dorſettiæ, Wiltes, Suthampton, Oxoniæ, Berks, Surriæ, Suſſexiæ, Hertfordiæ, Middleſex, Cantebrigiæ, Huntingdoniæ, Norfolciæ, & Suffolciæ, unà cum illis, qui aliàs, ad mandatum Regis, *&c.* uſque London. duci faciant, *&c. ut ſupra.*

Teſte ut ſupra.

Gilbertus de Clare, Nepos Regis, Capitaneus Excercitus Scotiæ conſtitutus.

A.D. 1309. An. 3. E. 2. Scot. 3. E. 2. m. 7.

REX omnibus, ad quos, &c. ſalutem.

De fidelitate, circumſpectione, & induſtriâ dilecti nepotis & fidelis noſtri, Gilberti de Clare Comitis Glouceſtriæ & Hertfordiæ, pleniùs confidentes,

Ipſum Capitaneum excercitûs noſtri Scotiæ, tàm videlicet citra mare, quàm ultra, necnon & hominum noſtrorum ad arma, tàm peditum, quàm equitum, in totâ terrâ noſtrâ prædictâ,

Ad reſiſtendum Roberto de Brus, & Complicibus ſuis, Inimicis & Rebellibus noſtris, & ad faciendum ea, quæ ad repulſionem dictorum Inimicorum & Rebellium, & ſalvationem hominum, ad pacem noſtram exiſtentium, fuerint opportuna, prout melius expedire videbitur,

Tenore præſentium duximus aſſignandum.

In cujus, &c. quamdiu Regi placuerit duraturas.

Teſte Rege apud Weſtm. 14. die Septembris.

Per ipſum Regem; nunciante Comite Lincolniæ.

ET mandatum eſt Comitibus, Baronibus, Militibus, Vicecomitibus, Ballivis, Miniſtris, & omnibus aliis de Comitatibus Northumbriæ, Cumbriæ, Weſtmerlandiæ, Lancaſtriæ, & Eborum, tàm infra libertates, quàm extra, quod eidem Comiti, & ejus mandatis, in hiis, quæ ad expeditionem præmiſſorum pertinere poterunt, cum equis & armis, & toto poſſe ſuo, ſint intendentes & reſpondentes: facienteſque viriliter & diligenter ea, quæ idem Comes eis ſcire fecerit in præmiſſis, quotiens & quando per ipſum Comitem, ſuper hoc, ex parte noſtrâ, fuerint præmuniti.

Et hoc, ſicut nos, & honorem noſtrum & veſtrum diligitis, cum omni diligentia, qua poteritis, faciatis.

Rex dat autem præfato Comiti, tenore præſentium, plenariam poteſtatem puniendi omnes illos, de Comitatibus prædictis, quos in hac parte contrarios invenerit, & rebelles, prout pro meliori expeditione negotii prædicti fore viderit faciendum.

In cujus, &c. quamdiu Regi placuerit duraturas.

Teſte ut ſupra.

ET mandatum eſt Cancellario, Camerario, & aliis Miniſtris Regis Scotiæ, quod eidem Comiti, tanquam Capitaneo excercitûs Regis prædicti, in omnibus, quæ ad expeditionem negotii prædicti pertinent, ſint intendentes & reſpondentes, quotiens & quando per ipſum Comitem ex parte Regis fuerint requiſiti.

In cujus, &c. quamdiu Regi placuerit duraturas.

Teſte ut ſupra.

De intendendo Capitaneo prædicto.

A.D. 1309. An. 3. E. 2. Scot. 3. E. 2. m. 7.

REX Vicecomiti Northumbriæ ſalutem.

Cùm aſſignaverimus dilectum Nepotem & fidelem noſtrum, Gilbertum de Clare, Comitem Glouceſtriæ & Hertfordiæ, Capitaneum excercitûs noſtri Scotiæ, tàm videlicet, citra Mare, quàm ultra, necnon & hominum noſtrorum ad arma, tàm equitum, quàm peditum, in totâ terrâ noſtrâ prædictâ,

Ad reſiſtendum Roberto de Brus, & Complicibus ſuis, Inimicis, & Rebellibus noſtris, & ad faciendum ea, quæ ad repulſionem dictorum Inimicorum & Rebellium, & ſalvationem hominum, ad partem noſtram exiſtentium, fuerint oportuna, prout melius videbitur expedire, prout in litteris noſtris patentibus, eidem Com. inde confectis, pleniùs continetur.

Tibi præcipimus, firmiter injungentes, quod præfato Comiti, & ejus mandatis

datis

A.D. 1309.
Edv. 2.

datis in hiis, quæ ad expeditionem præmiſſorum pertinere poterunt, cum equis & armis, & toto poſſe Comitatûs tui prædicti, pareas & intendas, faciens viriliter & diligenter ea, quæ idem Comes tibi ſcire fecerit in præmiſſis, quotiens & quando per ipſum ſuper hoc, ex parte noſtrâ, fueris præmunitus.

In cujus, &c. quamdiu. &c.

Teſte Rege apud Weſtm. 14. die Sept.

Eodem modo mandatum eſt Vicecomitibus ſubſcriptis, videlicet;

Vicecomiti Eborum,
Vicecomiti Weſtmerlandiæ,
Vicecomiti Lancaſtriæ,
Vicecomiti Cumbriæ.

Pro Radulpho de Montehermerii, & pro Thoma & Edwardo filiis ejus, Nepotibus Regis.

A.D. 1309.
An. 3. E. 2.
Cart. 3. E. 2. m. 9.

REX Archiepiſcopis, &c. ſalutem.

Sciatis nos dediſſe, conceſſiſſe, &, hâc cartâ noſtrâ, confirmâſſe dilecto & fideli noſtro, Radulpho de Monte Hermerii, & Thomæ, & Edwardo, filiis ejus, Nepotibus noſtris, Manerium de Stoke in Hamme, cum Burgo de Chedelyngton, & Hundredo de Colrigg, & aliis pertinentiis ſuis, in Comitatu Devon.

Duas partes Manerii de Okford. & Maneria de la Sterte, & Pyworthy, cum pertinentiis, in eodem Comitatu;

Manerium de Hunton. cum pertinentiis, in Comitatu Southamptoniæ;

Et Manerium de Erleſtok, cum pertinentiis, in Comitatu Wiltes: exceptis quibuſdam terris & tenementis, in eodem Manerio de Erleſtok, Alianoræ, quæ fuit Uxor Mathei, filii Johannis, defuncti, per nos in dotem aſſignatis; de quibus quidem Maneriis, Burgo, Hundredo, dictus Matheus, per Cartam ſuam, Dominum E, quondam Regem Angliæ, Patrem noſtrum, & Alianoram, tunc Reginam Angliæ, Conſortem ſuam, Matrem noſtram, feoffavit, & quæ iidem, Pater noſter, & Mater noſtra, per ſcriptum ſuum, præſato Matheo poſtmodum conceſſerunt HABENDA ad totam vitam ipſius Mathei; quæ etiam, poſt mortem ejuſdem Mathei, ad manus noſtras devenerunt:

HABENDA ET TENENDA eiſdem, Radulpho, Thomæ, & Edwardo, & Hæredibus de corpore ipſius Thomæ procreatis, cum feodis Militum, Advocationibus Eccleſiarum, & omnibus aliis, ad prædicta Maneria, Burgum, & Hundredum, ſpectantibus quoquo modo (exceptis dictis Terris & Tenementis in Erleſtok, præfatæ Alianoræ ſic in Dotem aſſignatis) de nobis, & Hæredibus noſtris, & aliis capitalibus Dominis feodorum illorum, per eadem ſervitia, per quæ idem Matheus ea tenuit, antequam ad manus dictorum, Patris noſtri & Matris noſtræ, per feoffamentum prædictum devenerunt, IMPERPETUUM.

A.D. 1309.

Ita quod, ſi idem Thomas obierit ſine Hærede, de corpore ſuo procreato, tunc prædicta Maneria, Burgus, & Hundredum, cum Feodis Militum, Advocationibus Eccleſiarum, & aliis pertinentiis ſuis quibuſcunque (exceptis dictis Terris & Tenementis, in dicto Manerio de Erleſtock, præfatæ Alianoræ in Dotem aſſignatis, ut eſt dictum) poſt mortem dictorum, Radulphi, Thomæ, & Edwardi, remaneant Hæredibus, de corpore ipſius Edwardi procreatis, TENENDA de nobis & Hæredibus noſtris, & aliis Capitalibus Dominis feodorum illorum, per ſervitia prædicta IMPERPETUUM.

Conceſſimus inſuper, pro nobis & Hæredibus noſtris, quod Manerium de Yhalampton, cum Burgo de la Naſſe, & aliis pertinentiis ſuis, in dicto Comitatu Devon. tertia pars dicti Manerii de Okford; dictæ Terræ & Tenementorum in Erleſtok; tertia pars trium feodorum Militum, cum pertinentiis;

Exceptâ decimâ parte feodi unius Militis in Torryng. Parvâ, Modbury, Lopruge Parvâ, Boltesbury, & Wyndeſore, in dicto Comitatu Devon. quintâ parte feodi unius Militis in Yatesbury, in dicto Comitatu Wiltes: & advocatione Eccleſiarum de Warblyngton. in dicto Comitatu Suthamptoniæ, & de Okford, in dicto Comitatu Devon. quæ præfata Alianora tenet in Dotem ex aſſignatione noſtrâ.

Et quod Manerium de Warblyngton. cum pertinentiis, quod Robertus le Ewer tenet, ad terminum vitæ ſuæ, ex conceſſione noſtrâ; & quæ poſt mortem prædictorum, Alianoræ & Roberti, ad nos & Hæredes noſtros reverti deberent poſt deceſſum eorumdem, Alianoræ & Roberti, remaneant præfatis, Radulpho, Thomæ, & Edwardo, & Hæ-

redibus,

redibus, de corpore ipſius Thomæ procreatis, ſi qui fuerint.

Et, ſi hujuſmodi Hæredem non habuerit, tunc, poſt mortem ipſorum, Alianoræ & Roberti, & prædictorum, Radulphi, Thomæ & Edwardi, remaneant Hæredibus, de corpore prædicti Edwardi procreatis, HABENDA ET TENENDA ſimul cum prædictis Maneriis de Stoke, la Sterte, Pyworthy, Hunton, Erleſtok, Burgo de Chedelyngton, Hundredo, & duabus partibus dicti Manerii de Okford, de nobis & Hæredibus noſtris, & aliis capitalibus Dominis feodorum illorum, per ſervitia prædicta IMPERPETUUM.

Et, ſi præfatus Edwardus obierit ſine Hærede, de corpore ſuo procreato, tunc eadem Maneria, de Stoke, la Sterte, Pyworthy, Hunton, Erleſtok (exceptis Terris & Tenementis præfatæ Alianoræ, in eodem Manerio, in Dotem, ut prædicitur, aſſignatis) Burgus de Chedelyngton, Hundredum, & duæ partes dicti Manerii de Okford (poſt mortem dictorum, Radulphi, Thomæ, & Edwardi) & prædicta, Manerium de Yhalampton, cum Burgo de la Naſſe, tertia pars dicti Manerii de Okford, Terræ & Tenementa in Erleſtok, feoda & advocationes (poſt mortem ipſius Alianoræ, & prædictorum, Radulphi, Thomæ, & Edwardi) & prædictum Manerium de Warblyngton (poſt mortem prædicti Roberti, & eorumdem, Radulphi, Thomæ, & Edwardi) ad nos, & Hæredes noſtros integrè revertantur.

Quare volumus, & firmiter præcipimus, pro nobis, & Hæredibus noſtris, quod prædicti, Radulphus, Thomas, & Edwardus, HABEANT ET TENEANT prædicta Maneria de Stoke, la Sterte, Pyworthy, Hunton, Erleſtok (exceptis Terris & Tenementis prædictis, præfatæ Alianoræ in dotem, ut prædicitur, aſſignatis) Burgum de Chedelyngton, Hundredum, & duas partes dicti Manerii de Okford, ſibi & Hæredibus, de corpore ipſius Thomæ procreatis, cum Feodis Militum, Advocationibus Eccleſiarum, & omnibus aliis, ad prædicta Maneria, Burgum, & Hundredum ſpectantibus quoquo modo (exceptis Terris & Tenementis prædictis in Erleſtok, præfatæ Alianoræ ſic in Dotem aſſignatis) de nobis & Hæredibus noſtris, & aliis Capitalibus Dominis Feodorum illorum, per eadem ſervitia, per quæ idem Matheus ea tenuit, antequam ad manus dictorum, Patris noſtri & Matris noſtræ, per feoffamentum prædictum devenerunt, IMPERPETUUM.

Ita quod, ſi idem Thomas obierit ſine Hærede, de corpore ſuo procreato, tunc prædicta Maneria, Burgus, & Hundredum, cum Feodis Militum, Advocationibus Eccleſiarum, & aliis pertinentiis ſuis quibuſcunque (exceptis dictis Terris & Tenementis, in dicto Manerio de Erleſtok, præfatæ Alianoræ in Dotem aſſignatis, ut eſt dictum) poſt mortem dictorum, Radulphi, Thomæ, & Edwardi, remaneant Hæredibus, de corpore ipſius Edwardi procreatis, TENENDA de nobis, & hæredibus noſtris, & aliis Capitalibus Dominis feodorum illorum, per ſervitia prædicta IMPERPETUUM.

Et etiam quod prædicta, Manerium de Yhalampton, cum Burgo de la Naſſe, & aliis pertinentiis ſuis, tertia pars dicti Manerii de Okford, Terræ & Tenementa in Erleſtok, Feoda & Advocationes (quæ præfata Alianora tenet in Dotem) ac Manerium de Warblyngton, cum pertinentiis (quod dictus Robertus tenet ad terminum vitæ ſuæ) & quæ, poſt mortem dictorum, Alienoræ, & Roberti, ad nos & Hæredes noſtros reverti deberent, poſt deceſſum ipſorum, Alianoræ & Roberti, remaneant præfatis, Radulpho, Thomæ, & Edwardo, & Hæredibus, de corpore ipſius Thomæ procreatis, ſi qui fuerint:

Et, ſi hujuſmodi Hæredem non habuerit, tunc, poſt mortem ipſorum, Alienoræ & Roberti, & prædictorum, Radulphi, Thomæ, & Edwardi, remaneant Hæredibus, de corpore prædicti Edwardi procreatis,

HABENDA ET TENENDA, ſimul cum prædictis Maneriis de Stoke, la Sterte, Pyworthy, Hunton, Erleſtok, Burgo de Chedelyngton, Hundredo, & duabus partibus dicti Manerii de Okford, de nobis, & Hæredibus noſtris, & aliis Capitalibus Dominis feodorum illorum, per ſervitia prædicta, IMPERPETUUM.

Et, ſi præfatus Edwardus obierit ſine Hærede, de corpore ſuo procreato, tunc eadem Maneria de Stoke, la Sterte, Pyworthy, Hunton, Erleſtok (exceptis Terris & Tenementis præfatis, Alianoræ, in eodem Manerio, in Dotem, ut prædicitur, aſſignatis) Burgus de Chedelyngton, Hundredum, & duæ partes dicti Manerii de Okford (poſt mortem dictorum, Radulphi, Thomæ, & Edwardi) & prædicta, Manerium de Yhalampton, cum Burgo de la Naſſe, tertia pars Manerii de Okford, Terræ & Tenementorum in Erleſtok, Feoda & Advocationes (poſt mortem ipſius Alianoræ,

A.D. 1309. Edw. 2.

noræ, & prædictorum, Radulphi, Thomæ, & Edwardi) ac prædictum Manerium de Warblyngton, (poſt mortem dicti Roberti, & eorumdem, Radulphi, Thomæ, & Edwardi) ad nos, & Hæredes noſtros integrè revertantur, ſicut prædictum eſt.

Hiis Teſtibus,

Venerabilibus Patribus,
J. Ciceſtrenſi Epiſcopo, Cancellario noſtro;
W. Wygornienſi Epiſcopo, Theſaurario noſtro;
Gilberto de Clare, Comite Glouceſtriæ & Hertfordiæ;
Henrico de Lacy, Comite Lincolniæ;
Johanne de Britannia, Comite Richemundiæ;
Edmundo Comite Arundelliæ;
Roberto, Filio Pagani, Seneſcallo Hoſpitii noſtri;
Et aliis.

Dat. per manum noſtram apud Langele, 16. die Septembris.

Per breve de privato Sigillo.

De reformatione pacis inter Regem & Fernandum Regem Caſtellæ.

A.D. 1309. An. 3. E. 2.

Clauſ. 3. E. 2. m. 21. d.

MAgnificò Principi, Domino F. Dei gratiâ, Caſtellæ, Legionis, Toleti, Galliciæ, Sibillæ, Murciæ, Gihen. & Algarbiæ, Regi illuſtri, ac Comitatûs Molinæ Domino, Conſanguineo ſuo kariſſimo, Edwardus, &c. ſalutem.

Literas veſtras amicabiles, perſonæ & ſtatûs veſtri proſperitatem, ac rumores veſtrarum partium continentes; necnon alias literas veſtras de credentiâ, nobis miſſas (ex quarum ſerie bene liquet vos inter veſtros & noſtros ſubditos affectare pacem & concordiam confover) recepimus:

Et literas illas, ac ea quæ diſcreti viri, Johannes Didaci de Guadalfaiaria Miles & Vaſſallus, & Fernandus Gonſalvi de Frias, Nuncii veſtri (qui in proſecutione negotii, eis commiſſi, prudenter & providè ſe geſſerunt) nobis ex parte veſtrâ, virtute ſuæ credentiæ, retulerunt intelleximus diligenter:

Scientes, Princeps egregie, quod ex rumoribus felicibus, quos de perſonæ, ac ſtatûs, & negotiorum veſtrorum proſperitate audivimus & intelleximus, tàm per literas, quàm per veſtros nuncios prænotatos, grandis accrevit exultatio cordi noſtro, &, utinam! vobis & veſtris felicitas ac proſperitas ſemper, in omnibus ſucceſſivis temporibus, augeantur.

Negotia verò, ſuper reformatione pacis, inter quoſdam ſubditos veſtros ex parte unâ, & homines noſtros de Baionâ, ac quoſdam alios de Regno noſtro ex alterâ, ſuper diſcordiis & contentionibus, habitis inter eos, jam per conſilium noſtrum, de aſſenſu nunciorum veſtrorum prædictorum, prout ad veſtrum, & noſtrum, ſubditorumq; noſtrorum hinc indè commodum & honorem, fieri melius videbatur, divinâ favente gratiâ, fecimus ordinari; ſicut in literis noſtris Patentibus, inde confectis, dictiſque veſtris nunciis liberatis, pleniùs continetur.

Cæterùm, ad veſtri conſolationem, veſtræ Excellentiæ volumus eſſe notum, quod nos, tempore confectionis præſentium, plena per Dei gratiam viguimns corporea ſoſpitate; parati ſemper omnia & ſingula facere, quæ grata eſſe noverimus votis veſtris.

Dat. apud Langele, 18. die Sept.

De inquirendo ſuper bonis Templariorum elongatis.

A.D. 1309. An. 3. E. 2.

Pat. 3. E. 2. m. 35. d.

REX, dilectis & fidelibus ſuis, Alano de Goldyngham, & Johanni de Medefeld, ſalutem.

Quia intelleximus quod nonnulli, de Comitatibus Eſſexiæ & Hertfordiæ, diverſa bona & Catalla, quæ fuerunt Templariorum, in Comitatibus prædictis, poſtquam ad manus noſtras devenerunt, ceperunt & elongaverunt, contra voluntatem noſtram, & in noſtri præjudicium manifeſtum;

Aſſignavimus vos ad inquirendum, per Sacramentum Proborum & legalium hominum, de Comitatibus prædictis, per quos rei veritas meliùs ſciri poterit, de nominibus hominum prædictorum, qui bona & Catalla aliqua, quæ fuerunt prædictorum Templariorum, in Comitatibus illis, elongaverunt: Et quæ, & cujuſmodi bona & Catalla, & de valore eorumdem, & ad quorum

A.D. 1309. Edv. 2.

quorum manus devenerunt, & in quorum manibus nunc exiſtunt, & qualiter, & quo modo.

Et idem vobis mandamus quod, ad certos diem & locum, quos ad hoc provideritis, inquiſitionem prædictam faciatis in formâ prædictâ, & eam, diſtinctè & apertè factam, nobis, ſub ſigillis veſtris & ſigillarum eorum, per quos facta fuerit, ſine dilatione mittatis, & hoc breve.

Mandavimus enim Vicecom. noſtro Comitatuum prædictorum quod, ad certos, &c. venire fac. coram vobis, tot & tales probos, &c. de Comitatibus illis, per quos rei veritas in præmiſſis meliùs ſciri poterit & inquiri.

In cujus, &c.

Teſte Rege apud Langele, 22. die Septembris.

Per breve de privato Sigillo.

De intendendo Præpoſito Umbrariæ Burdegal.

A.D. 1309. An. 3. E. 2. Vaſc. 3. E. 2. m. 6.

REX Seneſcallo ſuo Vaſconiæ ſalutem.

Suggeſſit nobis Præpoſitus noſter Umbreriæ Burdegal. quod, licet in Civitate noſtra Burdegaliæ, juriſdictio & cognitio de omnibus extraneis perſonis, tàm in Terrâ, quàm in Aquâ, ad nos pertineat inmediate: inhibitúmque fuerit --- Majori noſtro & juratis Civitatis prædictæ, per Johannem de Bourne Militem, Locum noſtrum nuper tenentem in dicto Ducatu, ne ipſi, vel aliquis eorum dictum Præpoſitum noſtrum, Locum ejus tenentem, vel ſervientes noſtros, in excercendo, nomine noſtro, juriſdictionem prædictam in aliquo perturbarent, prout in litteris Patentibus dicti Johannis evidenter apparet,

Major tamen noſter, & Jurati Civitatis prædictæ, non obſtante inhibitione prædictâ, dictum Præpoſitum noſtrum, Locum ejus tenentem, & ſervientes noſtros, in excercitio juriſdictionis & cognitionis prædictæ, perturbare ac moleſtare indebitè conantur, in noſtræ juriſdictionis enervationem manifeſtam:

Quare vobis mandamus quatinus, viſis litteris prædictis, ſuper hoc fieri faciatis quod de jure, & ſecundum tenorem litterarum earumdem fore videritis faciendum, ne deſertorem, vel juris noſtri contemptorem inveniri, vos contingat.

Dat apud Langele, 23 die Septembris.

De Ordinatione cum Gentibus Regis Caſtellæ obſervanda.

A.D. 1309. An. 3. E. 2. Vaſc. 3. E. 2. m. 6.

REX, dilectis & fidelibus ſuis, Arnaldo de Caua-penna, Gaillardo de Sancto Paulo Domino de Seros, Guillielmo Arnaldi de Podings, Militibus, & Magiſtro Petro Arnaldi de Vico, Clerico noſtro, vel duobus ipſorum, ſalutem.

Cùm commiſerimus vobis, & duobus veſtrûm executionem cujuſdam Ordinationis, per nos factæ, ſuper diſcordiâ, motâ inter Gentes noſtras ex parte unâ, & Gentes Domini Regis Caſtellæ ex aliâ, faciendam prout in Litteris noſtris Patentibus, vobis inde confectis, pleniùs continetur;

Volumus, & vobis mandamus quod, inſpectâ ordinatione quadam, per, Claræ memoriæ, Dominum E. Genitorem noſtrum, ſuper diverſis dampnis, per homines dicti Regis Caſtellæ Johanni de Beries, & quibuſdam aliis, Civibus Civitatis noſtræ Baionæ, tempore dicti Genitoris noſtri, illatis, facta (de quâ in dictâ ordinatione noſtrâ eſt mentio plena facta) in negotio prædicto procedatis juxta tenorem Ordinationis ejuſdem, & formam dictæ Ordinationis noſtræ, jam, ut prædicitur, inde factæ, & eam teneri & compleri faciatis.

Dat. apud Langele, 23. die Septembris.

Per Conſilium.

De Conductu pro Inquiſitoribus, contra Templarios in Hibernia aſſignatis.

A.D. 1309. An. 3. E. 2. Pat. 3. E. 2. m. 33.

REX omnibus Ballivis & fidelibus ſuis, ad quos, &c. ſalutem.

Cùm Venerabiles Patres --- Patriarcha Jeroſolymitanus, & --- Ebor. Archiepiſcopus, ac --- Lincoln. & --- Ciceſtriæ, A.D. 1309. Edv. 2. Ciceſtriæ Epiſcopi, necnon diſcreti viri Abbas de Lathiniaco, Pariſienſis Dyoceſis, & Magiſter Sicardus de Vauro Canonicus Narbonenſis,

Ad inquirendum, unà cum quibuſdam aliis certis perſonis, ſuper certis Articulis, ipſis ſub Bullâ Apoſtolicâ miſſis, & aliis de quibus eis videbitur expedire, contrà ordinem Templariorum, & contra magnum Præceptorem ejuſdem Ordinis, & ſimiliter contra ſingulares perſonas, & fratres Ordinis illius, in dicta Terrâ noſtrâ Hiberniæ conſtitutos, per Dominum —— Summum Pontificem aſſignati,

Ad præmiſſa, loco ſuo, in terrâ noſtrâ prædictâ facienda, Thomam Decanum Dublin. & Buidum de Bandmell, Sancti Pauli, Florenc. Dyoceſis, ac Johannem Balla, Conſerten. Eccleſiarum, Canonicos, jam per ſuas Patentes Litteras duxerint aſſignandos:

A.D. 130 Edv. 2. Nos, ipſos Dacanum & Canonicos, OB SEDIS APOSTOLICÆ REVERENTIAM, favore benivolo proſequentes vobis mandamus quod eoſdem, Decanum & Canonicos, & eorum famulos, cum eos per partes veſtras tranſitum facere contigerit, recommendatos habentes, eiſdem in perſonis, equis, Herneſiis, aut aliis rebus ſuis non inferatis, ſeu, quantum in vobis eſt, ab aliis inferri permittatis injuriam, moleſtiam, impedimentum aliquod, vel gravamen; ſet eis potiùs ſalvum & ſecurum conductum habere faciatis, cùm ſuper hoc, per prædictos, Dacanum & Canonicos, vel eorum aliquem, ex parte noſtrâ fueritis requiſiti.

In cujus, &c. Uſque ad Feſtum Pentecoſtes proximò futurum duraturas.

Teſte Rege apud Wyndeſor. 29. die Septembris.

De Templariis, in Hibernia, ducendis uſque Dublinum, & præſentandis Clerico Dublinenſi.

A.D. 1309. An. 3. E. 2. Clauſ. 3. E. 2. m. 20. REX, dilecto & fideli ſuo, Johanni Wogan Juſticiario ſuo Hiberniæ, ſalutem.

Cùm venerabiles Patres, Patriarcha Jeroſolymitanus, & Eboracenſis Archiepiſcopus, ac Lincolnienſis & Ciceſtrienſis Epiſcopi, nec non diſcreti viri —— Abbas de Lathiniaco, Pariſ. Dioceſis, & Magiſter Sicardus de Vauro, Canonicus Narbonenſis, ad inquirendum, &c. *ut ſupra uſque hæc verba, viz.*

Vobis mandamus quod omnes Templarios, in Terrâ noſtrâ prædictâ, qui nondum capti ſunt, ſine dilatione capi; & eos, unà cum illis qui aliàs ad mandatum noſtrum in eadem Terrâ capti fuerunt, ſalvò & ſecurè uſque Dublinum duci & in Caſtro noſtro ibidem Cuſtodiri faciatis, repræſentandos coram venerabili Patre —— Electo Dublinenſi, vel ejus Vicario, ac præfatis Inquiſitoribus deputatis, cum per ipſos, vel eorum aliquem ſuper hoc fueritis requiſiti.

A.D. 1309.

Teſte Rege apud Wyndeſor. 29. die Septembris.

Eodem modo mandatum eſt Johanni de Segrave Cuſtodi Scotiæ.

De Inquiſitionibus contra Templarios in Hibernia faciendis.

A.D. 1309. An. 3. E. 2. Ibid. REX Venerabili in Chriſto Patri —— Electo Dublin. confirmato, ſalutem.

Cùm venerabiles, &c. *prout ſupra uſque hæc verba, viz.*

Ac nos, certis de cauſis, velimus quod vos, vel Vicarius veſter Archiepiſcopatûs Dublinenſis, Inquiſitionibus, ſuper dictis Articulis, in Civitate noſtrâ Dublinenſi faciendis, perſonaliter interſitis, unà cum dictis Inquiſitoribus deputatis, quotiens ad Inquiſitiones illas faciendas duxerint procedendum;

A.D. 1309. Vobis mandamus, in fide & dilectione, quibus nobis tenemini, firmiter injungentes, quod inquiſitionibus illis, in Civitate noſtra prædicta, ut præmittitur, faciendis, quotiens Inquiſitores prædictos, vel aliquos, ſeu aliquem ipſorum ibidem, ad Inquiſitiones hujuſmodi faciendas, procedere contigerit, vos, vel Vicarius veſter prædictus, modis omnibus perſonaliter interſitis.

Et hoc nullatenus omittatis.

Teſte Rege ut ſupra.

D. 1309.
o. 2.

A.D. 1309.
Edw. 2.

Pro Thoma Jorſce Cardinale, de Penſione ſolvenda.

D. 1309.
. 3. E. 2.
ber. 3. E.2.

A.D. 1309.

REX Theſaurario & Camerariis ſuis, ſalutem.

Liberate, de Theſauro noſtro, Venerabili Patri, Domino Thomæ Jorſce, tituli Sanctæ Sabinæ Presbitero Cardinali, quinquaginta Marcas, de præſenti termino Sancti Michaelis, de illis Centum Marcis, quas ei conceſſimus, ſingulis Annis ad Scaccarium noſtrum percipiendas.

Teſte Rege apud Wyndeſor, primo die Octobris.

De Teſtibus, ſecundum formam Compoſitionis, cum Gentibus Regis Caſtellæ factam, examinandis.

D. 1309.
. 3. E. 2.
. 3. E. 2.
33. d.

A.D. 1309.

REX Venerabili in Chriſto, H. eadem gratiâ, Wintonienſi Epiſcopo, ſalutem.

Cùm ad exequendam quandam Ordinationem, per nos & Conſilium noſtrum factam, ſuper diſcordiis & contentionibus inter gentes noſtras ex parte unâ, & gentes Magnifici Principis F. Regis Caſtellæ, Conſanguinei noſtri cariſſimi, ex alterâ, occaſione bonorum hinc inde captorum,

Dilectos & fideles noſtros, Arnaldum de Caua Penna, Gailardum Dominum de Saros, ac Guillielmum Arnaldi de Podenx, Milites, & Magiſtrum Petrum Arnaldi de Vico, Clericum noſtrum, & duos ipſorum, qui meliùs & faciliùs poſſint ad hoc vacare, per Litteras noſtras Patentes, pro parte noſtrâ, duxerimus aſſignandos;

Et dictus Rex Caſtellæ, pro parte ſuâ, ad dictam Ordinationem, unâ cum deputatis per nos ſimiliter exequendam, duos alios aſſignare teneatur, prout in ordinatione prædicta plenius continetur;

Cùmque Robertus de Stone, Johannes de Stone, Imbertus Strangman, & Robertus Ponte, Mercatores Villæ noſtræ Suthamptoniæ, ſe bonis & mercimoniis ſuis, ad valentiam Centum, Sexaginta, & Septem librarum Sterlingorum, per gentes dicti Regis Caſtellæ, in Coſtera Britanniæ, nuper deprædatos fuiſſe:

Et teſtes, infra Regnum & poteſtatem noſtram, per quos deprædationem illam, & valorem bonorum, ab ipſis ſic captorum, necnon dampnorum, quæ occaſione illa ſuſtinuerunt, ſufficienter probare poterunt, aſſerant ſe habere:

Et quod ipſi, occaſione deprædationis prædictæ, adeò pauperes ſunt effecti, quod bona eorum non ſufficiunt ad inveniendum expenſas neceſſarias teſtibus memoratis, ſi oporteret eos, teſtes ipſos extra Regnum prædictum ducere pro perhibendo teſtimonio in hac parte;

Per quod nobis cum inſtantia ſupplicârunt, ut alicui certæ perſonæ, infra dictum Regnum, poteſtatem examinandi teſtes ipſos velimus concedere gratioſè;

Nos, nolentes quod Mercatoribus noſtris prædictis, ſuper præmiſſis, probationum copia propter eorum inopiam ſubtrahatur, vobis, de aſſenſu Procuratorum dicti Regis Caſtellæ, committimus & mandamus, quatinus teſtes, quos prædicti, Robertus, Johannes, Imbertus, & Robertus, ad deprædationem & dampna prædicta probanda, producere voluerint, coram vobis diligenter examinetis; ſi, videlicet, deprædatio prædicta præfatis, Roberto, Johanni, Imberto, & Roberto, ut præmittitur, facta fuit; &, ſi ſic; tunc ubi: Et per quos: Et de quibus bonis: Et quantum bona illa tunc temporis valuerunt: Et quantum temporis eſt elapſum poſt deprædationem illam factam: Necnon de dampnis, quæ iidem Mercatores noſtri, occaſione dictæ deprædationis, ſuſtinuerunt; & ſimiliter ſuper omnibus aliis & ſingulis articulis & circumſtantiis, quæ neceſſaria, vel utilia ad probationem videritis præmiſſorum.

Depoſitiones verò teſtium prædictorum, publica manu Scriptas, & ſub veſtro Sigillo incluſas, per dictos Mercatores noſtros, vel eorum aliquem, præfatis, Arnaldo, Gailardo, Guillielmo, & Petro, ac duobus eorum, unà cum veſtris Litteris Patentibus tenorem præſentium continentibus, tranſmittatis; ut per ipſos & illos, quos ad hoc per dictum Regem Caſtellæ aſſignari contigerit, ulterius inde fiat quod de jure, & ſecundum formam Ordinationis prædictæ fuerit faciendum.

In cujus, &c.

Teſte Rege apud Wyndeſor. 1. die Octobris.

A.D. 1309.
Edv. 2.

De Inquiſitore in Scotia contra Templarios deputato.

A.D. 1309.
An. 3. E. 2.
Pat. 3. E. 2. m. 32.

REX omnibus Ballivis & fidelibus ſuis, ad quos, &c. ſalutem.

Cùm Venerabiles Patres --- Patriarcha Jeroſolymitanus, & --- Eborum Archiepiſcopus, ac Lincoln. & --- Ciceſtriæ Epiſcopi, necnon diſcreti viri, Abbas de Lathiniaco Pariſ. Dyoceſis, & Magiſter Sicardus de Vauro Canonicus Narbonen. ad inquirendum, *prout ſupra de 29. Sept. uſque hec verba, viz.*

And præmiſſa, loco ſuo, in terra noſtra prædicta facienda, Magiſtrum Johannem de Solertio jam per ſuas Patentes Literas duxerint aſſignandum;

Nos, ipſum Magiſtrum Johannem, OB SEDIS APOSTOLICÆ REVERENTIAM, favore benivolo proſequentes, vobis mandamus quod eundem Magiſtrum Johannem, & ejus famulos, cum eos per partes veſtras tranſitum facere contigerit, recommendatos habentes, &c. *prout ſupra de prædicta Data.*

In cujus, &c. Duraturas uſque ad Feſtum Pentecoſtes, proximò futurum.

Teſte Rege apud Langele, 3. die Octobris.

De Templariis in Scotia ad certum Locum mittendis.

A.D. 1309.
An. 3. E. 2.
Clauſ. 3. E. 2. m. 19.

REX dilecto & fideli ſuo Johanni de Segrave, Cuſtodi Terræ ſuæ Scotiæ, ſalutem.

Cùm Venerabiles Patres, &c. *prout ſupra uſque hæc verba, viz.*

Vobis mandamus quod omnes Templarios, in Terrâ noſtrâ prædictâ, qui nondum capti ſunt, ſine dilatione capi, & eos unà cum illis, qui aliàs, ad mandatum noſtrum, in eadem terrâ noſtrâ capti fuerunt, ſalvò & ſecurè uſque aliquem certum locum, ubi melius videritis expedire, duci, & ibidem cuſtodiri faciatis, præfato Inquiſitori deputato repræſentandos, cùm per ipſum ſuper hoc fueritis requiſiti.

Teſte Rege apud la Grove, 6. die Octobris.

De exceſſibus contra Comitem Fuxi perpetratis.

A.D. 1309.
An. 3. E. 2.
Vaſc. 3. E. 2. m. 6.

REX Seneſcallo ſuo Vaſconiæ, ſalutem.

Expoſuit nobis dilectus & fidelis noſter Gaſto Comes Fuxi, quod nonnulli malefactores, inimici ſui, magnos exceſſus & injurias, tàm ſibi, quàm Margaretæ Vicecomitiſſæ Bearn. matri ſuæ, intulerunt, in terris, locis & poſſeſſionibus ſuis, ſub diſtrictu noſtro Ducatûs prædicti exiſtentibus:

Quos quidem exceſſus & injurias, ſi eis taliter illati fuerunt, prout nobis datur intelligi, non debemus conniventibus oculis pertranſire, ſintque dicti Malefactores, ut dicitur, propter enormitatem & deteſtationem criminum & exceſſuum prædictorum, coram vobis declarandorum, de fuga ſuſpecti;

Vobis injungendo mandamus, quatinus de dictis malefactoribus, & eorum bonis, per --- Comitem & Vicecomitiſſam prædictos vobis exponendis, taliter ſitis ſecuri, quod de ipſis, & eorum quolibet, juxta qualitatem criminum & exceſſuum, quos vobis liquebit eoſdem perpetraſſe, poſſitis, ſecundum foros & conſuetudines Patriæ, facere juſtitiæ complementum; jure noſtro in omnibus ſemper ſalvo.

Teſte Rege apud la Grove, 6. die Octobris.

De guerra, inter Comites Fuxi & Armaniaci.

A.D. 1309.
An. 3. E. 2.
Rom. 3. E. 2. m. 3.

EXcellentiſſimo Principi, Patri ac Domino ſuo kariſſimo, Domino Philippo, Dei gratiâ, Regi Franciæ Illuſtri, Edwardus, eadem gratiâ, Rex Angliæ, &c. ſalutem, & ſucceſſus ad vota ſemper proſperos & felices.

Pro quibuſdam negotiis,

Factum cujuſdam cognitionis & condempnationis, habitæ in Curia veſtrâ, occaſione guerræ, inter Comites Fuxy & Armaniaci, nuper motæ, ac factum terram de Gaureto & de Gatardano, & etiam factum cujuſdam citationis, factæ per Seneſcallum veſtrum Thol. de Vicecomitiſſâ

A.D. 1309. Edw. 2. comitiſſâ Bearn, contingentibus,

Dilecto & fideli noſtro, Johanni de Havering, Seneſcallo noſtro Vaſconiæ, & dilecto Clerico noſtro, Magiſtro Jordano Morandi, votum aperuimus mentis noſtræ,

Celſitudini veſtræ Regiæ attentiùs ſupplicantes, quatinus eiſdem, Johanni & Jordano, quoad veſtram Magnitudinem pro prædictis negotiis ſpecialiter deſtinamus, in hiis, quæ vobis ſuper eiſdem ex parte noſtrâ duxerint exponenda, fidem velitis indubiam adhibere, & ea optato effectu, juxta animi noſtri deſiderium, mancipare.

Dat. apud la Grove, ſexto die Octobris.

Per Breve de privato Sigillo.

Pro Conſtantia de Biern.

A.D. 1309. An. 3. E. 2. Pat. 3. E. 2. m. 31.

REX omnibus, ad quos, &c. ſalutem.

Sciatis quod, de gratiâ noſtrâ ſpeciali conceſſimus dilectæ nobis, Conſtantiæ de Biern, reſpectum de omnibus debitis, quæ nobis debet, tàm de tempore Domini E. quondam Regis Angliæ, Patris noſtri, quàm noſtro, per duos annos, poſt diem confectionis præſentium, proximò ſubſequentes.

In cujus, &c.

Teſte Rege apud la Grove, ſeptimo die Octobris.

Pro Breve de privato Sigillo.

Carta Epiſcopi Dunelmenſis, qua Baroniam de Alnewyk Henrico de Percy conceſſit.

A.D. 1309. An. 3. E. 2. Pat. 3. E. 2. m. 23.

ANtonius, permiſſione divinâ, &c.

Noveritis me dediſſe, conceſſiſſe, & hâc Cartâ noſtrâ confirmâſſe nobili Viro, Domino Henrico de Percy, Baroniam, Caſtrum, Manerium, & Villam de Alnewyk, cum Villis, Hamelettis, Membris, Advocationibus Eccleſiarum, Abbathiarum, Prioratuum, Hoſpitalium, & Capellaniarum, ſimul cum Molendinis, Pratis, Boſcis, Dominiis, Dominicis Terris, Pratis, Villenagiis, Villanis, cum eorum Sequelis & Catallis, Feodis Militum, Homagiis, Redditibus, Servitiis liberorum hominum, Wardis, Releviis, Eſcaetis, Hundredis, Wapent. & Cur. ſimul cum omnibus aliis pertinentiis & proficuis, quæ aliquo modo accidere poterunt ad Baroniam prædictam; ſcilicet,

Quicquid habuimus de dono nobilis viri, Domini Willielmi de Veſcy, infra Baroniam prædictam, & alibi, infra Comitatum Northumbriæ, unâ cum Feriis, Mercatis, Warennis, Chaceis, Wrecco Maris, & omnibus aliis Libertatibus, liberis Conſuetudinibus, Juribus, & aliis rebus quibuſcumque, ad prædictam Baroniam ſpectantibus, ubique, infra Comitatum prædictum, & extra, ſine ullo retenemento,

HABENDA ET TENENDA prædicto Domino Henrico, Hæredibus, & Aſſignatis ſuis, Baroniam prædictam, cum Caſtro, Villis, Membris, & aliis pertinentiis, Juribus, Libertatibus, Proficuis, & aliis rebus quibuſcumque, in omnibus, ſicut prædictum eſt, de Domino Rege, & Hæredibus ſuis, per ſervitia, inde debita & conſueta, IMPERPETUUM.

Et præterea conceſſimus, pro nobis, & Hæredibus noſtris, quod omnes Terræ, & omnia Tenementa, cum ſervitiis, & aliis pertinentiis ſuis, quæ Iſabella, quæ fuit Uxor Domini Johannis de Veſcy Senioris, & Iſabella, quæ fuit Uxor dicti Willielmi de Veſcy, tenent in Dotem de Baroniâ prædictâ, & quæ, poſt mortem prædictarum, Iſabellæ & Iſabellæ ad nos, & Hæredes noſtros reverti deberent, poſt deceſſum cujuſlibet ipſarum, Iſabellæ & Iſabellæ, præfato Domino Henrico, Hæredibus & aſſignatis ſuis remaneant, TENENDA, ſimul cum Baroniâ, & omnibus Terris & Tenementis prædictis, de Domino Rege, & Hæredibus ſuis, per ſervitia, indè debita & conſueta IMPERPETUUM.

Et nos, præfatus Antonius, & Hæredes noſtri, prædicto Domino Henrico, Hæredibus, & aſſignatis ſuis, prædictam Baroniam, cum Caſtro, Villis, Membris, Maneriis, & aliis Pertinentiis, Juribus, Libertatibus, Proficuis, & aliis rebus quibuſcumque, in omnibus, ſicut prædictum eſt, contra omnes Gentes warantizabimus, & defendemus INPERPETUUM.

In cujus rei teſtimonium præſenti Cartæ ſigillum noſtrum eſt appenſum.

A.D. 1309. Edw. 2.

Hiis testibus, Nobilibus Viris, Dominis,

Henrico de Lacy Lincolniæ,
Roberto de Umfravill de Anegos, } Comitibus.

Dominis,
Roberto de Clifford,
Roberto de Hilton,
Johanne de Cambhon,
Richardo Marmeduk,
Ada de Benton, } Militibus,
Johanne de Duddon,
Willielmo de Gasserigh, & aliis.

Dat. apud Kenyton, in Manerio Nobilis Viri, Domini Johannis, Comitis Warennæ, nono decimo die Mensis Novembris, anno Domini millesimo, trescentesimo, nono, Patriarchatus nostri quarto, & Consecrationis nostræ vicesimo sexto.

Pro W. Archiepiſcopo Eborum, de Hoſpitatione non trahenda in conſequentiam.

A.D. 1309. An. 3. E. 2. Pat. 3. E. 2. m. 31.

REX omnibus, ad quos, &c. ſalutem.

Sciatis quòd, cùm venerabilis Pater, W. Archiepiſcopus Eborum, Manſum ſuum de Thorp, juxta Eborum, dilecto Nepoti & Fideli noſtro, Gilberto de Clare, Comiti Glouceſtriæ & Hertfordiæ, qui ad nos uſque Eborum, ad tractandum nobis, unà cum quibuſdam aliis fidelibus noſtris, ſuper quibuſdam ſpecialibus negotiis, nos & Regnum noſtrum trangentibus, de mandato noſtro jam venit, ad noſtri rogatum accommodaverit ibidem ad præſens, dum prope nos, occaſione negotiorum prædictorum, moram fecerit, hoſpitaturo:

Nos, indempnitati præfati Archiepiſcopi, & Eccleſiæ ſuæ Sancti Petri Eborum (ne quis futuris temporibus hoſpitium in Manſo prædicto, ex liberatione Mareſcallorum noſtrorum, vel Hæredum noſtrorum, occaſione præſentis hoſpitationis prædicti Comitis, in eodem vendicare poſſit) proſpicere volentes:

Volumus & concedimus, pro nobis, & Hæredibus noſtris, quòd dicta hoſpitatio eidem Archiepiſcopo, aut Succeſſoribus ſuis, non cedat in præjudicium, nec trahatur in conſequentiam in futurum.

In cujus, &c.

Teſte Rege apud Eborum, 21. die Octobris.

Pro Johanne Haſtings, Locum-tenente Regis in Aquitania.

A.D. 1309. An. 3. E. 2. Vaſc. 3. E. 2. m. 6.

REX Univerſis, Archiepiſcopis, Epiſcopis, & aliis Prælatis: Comitibus, Vicecomitibus, Baronibus, Militibus, Domicellis: Civibus, Burgenſibus, Communitatibus, Seneſcallis, Ballivis, Præpoſitis, Notariis, Servientibus; & omnibus aliis in Terrâ dicti Ducatûs noſtri Aquitanniæ, & aliàs dictâ terrâ noſtrâ Vaſconiæ conſtitutis, ſalutem.

Noveritis quod, dilectum & fideſem noſtrum, Johannem de Haſtinges Militem facimus & conſtituimus Locum noſtrum tenentem, & Seneſcallum noſtrum in terris prædictis, quamdiu noſtræ placuerit voluntati.

Quapropter vobis, omnibus & ſingulis, diſtrictè præcipiendo, mandamus quatinus dicto Johanni, locum noſtrum tenenti, & Seneſcallo noſtro, obediatis & intendatis in omnibus, ſicut nobis.

Scientes quod, per conſtitutionem, ſeu mandatum hujuſmodi, Seneſcallos, vel alios Officiales noſtros terrarum prædictarum non intendimus in aliquo revocari, niſi prout dictus Jahannes, Locum noſtrum tenens, & Seneſcallus noſter, duxerit ordinandum;

Cujus ordinationi, tanquam noſtræ, per vos, & alios Subditos noſtros, volumus in omnibus obediri.

In cujus, &c.

Dat. apud Eborum viceſimo quarto die Octobris.

Pro Henrico de Percy, de Conventionibus cum Epiſcopo Dunelmenſi.

A.D. 1309. An. 3. E. 2. Pat. 3. E. 2. m. 30.

REX omnibus, ad quos, &c. ſalutem.

Quia intelleximus quod, inter venerabilem Patrem A. Dunelmenſem Epiſcopum, & dilectum & fidelem noſtrum, Henricum de Percy, quædam Conventiones prætactæ & prælocutæ ſunt; videlicet,

Quod idem Epiſcopus prædictum Henricum de Caſtro & Manerio de Alnewyk, cum pertinentiis, feoffabit:

Nos, eidem Henrico volentes in hac parte, gratiam facere ſpecialem, concedimus exnunc, & licentiam damus pro nobis, & Hæredibus noſtris, quantum in nobis eſt, eidem Henrico quod, ſi contingat ipſos - - - Epiſcopum & Henricum ſuper Conventionibus prædictis adinvicem concordare, & quod idem Epiſcopus ipſum Henricum de Caſtro & Manerio prædictis cum pertinentiis, voluerit feoffare, quod idem Henricus Caſtrum illud & Manerium, cum pertinentiis, ingredi poſſit;

A.D. 1309.

Ita quod ipſe & Hæredes ſui Caſtrum & Manerium prædicta, cum pertinentiis, teneant de nobis, & Hæredibus noſtris, per ſervitia indè debita & conſueta, **IMPERPETUUM**:

Nolentes quod prædicti, Epiſcopus & Henricus, vel eorum Hæredes, ratione præmiſſorum, per nos, vel Hæredes noſtros, aut Ballivos, ſeu Miniſtros noſtros quoſcunque, occaſionentur, moleſtentur in aliquo, vel graventur.

In cujus, &c.

Teſte Rege apud Eborum, 26. die Octobris.

Per ipſum Regem, nunciante Comite Cornubiæ.

Ad Papam, de Juribus Coronæ illæſis conſervandis.

A.D. 1309. An. 3. E. 2. Rom. 3. E. 2. m. 2.

PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum.

Cogit nos ſuſcepti cura regiminis jura Coronæ noſtræ Dignitatis conſervare illæſa, & vincimur paternâ dilectione, quâ vobis, inter cæteros Chriſtianæ Religionis Principes, conſpicimus nos conjungi, & portari in Apoſtolicæ Sedis viſceribus caritatis, ut, pro dictorum jurium conſervatione, piam Paternitatem veſtram ſæpius excitemus.

Nuper igitur, Pater Sanctiſſime, Archidiaconatum Richemundiæ, in Eccleſiâ beati Petri Eborum vacantem, dilecto Clerico noſtro, Johanni de Sandale contulimus jure noſtro:

Set ſubſequenter, ut intelleximus, nonnullæ litteræ Apoſtolicæ, de citando præfatum Clericum, quod extra Regnum noſtrum perſonaliter compareret, jus, ſi quod credat ſe habere, ad Archidiaconatum prædictum, oſtenſurum, a veſtræ Sanctitatis Curiâ emanârunt:

A.D. 1309.

Et quia hujuſmodi citatio, ſi ſortiretur effectum, in exhæredationem Coronæ noſtræ, & Regiæ Dignitatis læſionem cederet manifeſtè, præcipuè ſi juris collationis noſtræ prædictæ diſcuſſio alibi quàm in dicto Regno noſtro fieret, eidem Johanni, ad oſtendendum ſeu deducendum jus collationis prædictæ, extra idem Regnum, per ſe, aut per alium præcluſimus omnem viam.

Veſtræ igitur Sanctitati devotiſſimè ſupplicamus, quatinus ad jus noſtrum Regium, cujus præcipuum defenſorem vos eſſe ſperamus, paternum intuitum convertentes, quicquam in hoc caſu, in læſionem ipſius juris noſtri, ſeu Regiæ Dignitatis minime attemptare curetis; nec proceſſum aliquem, occaſione collationis noſtræ prædictæ, contra præfatum Clericum, cujus defenſioni in hoc negotio deeſſe non poſſumus, ſicuti nec debemus, fieri permittatis.

Profecto, etſi nos vellemus tepeſcere in præmiſſis, vel ea permittere ſub diſſimulationis umbrâ tranſire, Magnates tamen & Proceres noſtri, qui ad defenſionem Coronæ Angliæ juramenti vinculo ſunt aſtricti, jus noſtrum hujuſmodi taliter deperire minime ſuſtinerent.

Conſervet, &c.

Dat. apud Eborum, viceſimo ſexto die Octobris.

Ad Cardinales ſuper juribus prætactis.

A.D. 1309. *An.* 3. E. 2.

Ibid.

REX venerabili in Chriſto Patri, Domino R. Dei gratiâ, Tituli Sanctæ Mariæ Novæ Diacono Cardinali, Amico ſuo kariſſimo, Edwardus, ejuſdem gratiâ, &c. ſalutem & ſinceræ dilectionis affectum.

Natalis veſtri ſolum & Patria, veſtrorumque gratifica meritorum exuberans multitudo, vos Regiæ Magnitudini ſpecialiter recommendant.

Hinc eſt quod habet pro firmo fiducia noſtræ ſpei, quod, pro juribus Coronæ noſtræ manutenendis & protegendis, velitis impendere opem & operam efficaces.

Nuper igitur Archidiaconatum Richemundiæ, *&c. ut ſupra, uſque ibi, viz.*

Veſtram igitur Paternitatem requirimus & rogamus, quatinus ad jus noſtrum Regium in hac parte intuitum dirigentes, erga Dominum Summum Pontificem, quem ſuper hiis requirimus prece piâ, ſic velitis interponere, noſtrorum interventu precaminum, partes veſtras, quòd dictum jus noſtrum Regium in aliquo non lædatur; nec idem Clericus, cujus defenſioni in hoc negotio deeſſe non poſſumus, ſicuti nec debemus, prætextu dictæ collationis, quovis modo gravetur.

Profecto, etſi nos vellemus tepeſcere in præmiſſis, vel ea permittere ſub diſſimulationis umbrâ tranſire, Magnates tamen & proceres Regni noſtri, qui ad defenſionem Coronæ Angliæ juramenti vinculo ſunt aſtricti, jus noſtrum hujuſmodi taliter deperire minime ſuſtinerent.

Dat. ut ſupra.

Ibid.

REX venerabili in Chriſto Patri, Domino W. Dei gratiâ, Tituli Sanctæ Potentianæ, Sacroſanctæ Romanæ Eccleſiæ Diacono Cardinali, Amico ſuo kariſſimo, Edwardus, &c. ſalutem, & ſinceræ dilectionis affectum.

A.D. 1309.

Cogit nos ſuſcepti cura regiminis Jura Coronæ & noſtræ Dignitatis Regiæ conſervare illæſa, pro quorum conſervatione nos, de veſtrâ præconceptâ dilectione confiſi, ſperamus vos velle impendere opem & operam efficaces.

Nuper igitur, &c. *ut ſupra, uſque ibi, viz.*

Requirimus & rogamus attentè, quatinus erga Dominum Summum Pontificem, quem ſuper hiis requirimus prece piâ, ſic velitis interponere, noſtrorum interventu precaminum, partes veſtras, quòd dictum jus noſtrum Regium in aliquo non lædatur, nec idem Clericus, cujus defenſioni in hoc negotio deeſſe non poſſumus, ſicuti nec debemus, prætextu dictæ collationis, quovis modo gravetur.

Dat. ut ſupra.

Conſimiles Litteræ diriguntur Cardinalibus ſubſcriptis, videlicet,

Domino P. de Columpna,
Domino L. Sanctæ Mariæ in Via lata,
Domino A. Sanctæ Mariæ in Porticu,
Diaconis Cardinalibus.

Domino L. Albinen. Epiſcopo,
Domino P. Sabinen. Epiſcopo,
Domino J. Portuen. Epiſcopo,
Domino T. Civitatis Papalis Epiſcopo,
Domino T. Tituli Sanctæ Sabinæ Presbitero,
Cardinalibus.

Domino B. Epiſcopo Albinen. & Domini Pontificis Camerario.
Domino A. Albinen. Fontis Frigidi & Domini Summi Pontificis Vicecancellario.

Ad Papam, ne quid in Regiæ Dignitatis læſionem attemptetur.

A.D. 1309. *An.* 3. E. 2.

Rom. 3. *E.* 2. *m.* 2.

PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum.

Penſantes amoris affectum, quem ad nos, Regnumque noſtrum, ex quodam ſpeciali favore, hactenus direxiſtis: cernenteſque quòd tàm natura, & veſtra naturalis origo, quàm longa familiaris nutritura ad hoc ſpecialiter vos inducunt, nequimus animo comprehendere, nec credimus utique vos quicquam velle facere, quod in exhæredationem Coronæ noſtræ, aut Regiæ Dignitatis læſionem poterit redundare.

A.D. 1309.

Ad veſtræ igitur Sanctitatis præſen-

A.D. 1309. Edw. 2.

tiam dilectos & fideles noſtros, Willielmum Inge, & Henricum Spigurnel, Milites, præſentium portitores, pro quibuſdam negotiis, nos & Regnum noſtrum ſpecialiter tangentibus, veſtræ Beatitudini ex parte noſtrâ exponendis, duximus deſtinandos:

Veſtræ Paternitati devotiſſime ſupplicantes, quatinus præfatis, Willielmo & Henrico, & eorum alteri, ſuper præmiſſis negotiis, benignum auditum præbere, ipſiſque fidem credulam dignemini adhibere.

Conſervet, &c.

Dat. apud Eborum, 27. die Octobris.

Conſimiles litteræ fiunt ſub nominibus Willielmi Inge, & Petri Malorre: & Willielmi Inge, & Willielmi de Dene.

Ad Epiſcopum Wigornienſem, de Rege monendo, quod a gravaminibus Eccleſiæ abſtineat: quod Miniſtros ab injuriis, Perſonis Eccleſiaſticis inferendis, coerceat; necnon quod Cenſum, Eccleſiæ Romanæ debitum, integraliter perſolvat.

A.D. 1309. ds. 3. E. 2. *Ex Biblioth. Cot. Cleopatræ E. 1.*

CLemens Epiſcopus, ſervus ſervorum Dei, venerabili Fratri

Epiſcopo Wigornienſi, ſalutem & Apoſtolicam benedictionem.

Supra montem excelſum Apoſtolicæ Sedis, quamvis inſufficientibus meritis, diſponente Domino, conſtituti, cùm, de ipſius vertice montis ad infima noſtræ conſiderationis reflectentes intuitum, importabilium onerum noſtræ debilitatis incumbentium humeris intuemur diligentiùs gravitatem, multifariè multiſque modis anxiamur ab intimis, qualiter illa poſſimus ſalubriter ad laudem Divini nominis ſupportare.

Sed dum a ſponſo cœleſti, qui Chriſtus eſt, curam univerſalis Eccleſiæ, peramabilis & inclitæ ſponſæ ſuæ, quam ſibi amoris ineffabilis dulcedine copulavit, inſufficientiæ noſtræ commiſſam advertimus in mente, non levi ſtupore deprimitur, & graviter in animo deterretur.

Verùm ſupereſt nobis ſpes, in ſolo auxilio divino repoſita, ad quod humiliter recurrentes, devotiùs imploramus ut ipſe, qui Eccleſiæ præfatæ cuſtodiam inſufficientiæ noſtræ commiſit, ſuæ libertatis beneficium glorioſum, cœleſti ſibi dono conceſſum, nobis cuſtodire ſalubriter largiatur.

Ad hoc enim vocati ſumus a Domino: ad hoc jugum ſubicimus Apoſtolicæ Servitutis: ad hoc noſtros continuè diffundimus cogitatus: & ad hoc labores ſubimus diurnos aſſiduè; & ad hoc inſompnes deducimus horas noctis, ut ſui decoris gloriam & honorem, ſuæque pulcritudinis dotes ampliſſimas, immaculatas illi, qui ſpecioſus eſt præ filiis hominum, conſervemus.

Sanè, jam dudum ad noſtri apoſtolatûs auditum, non ſine grandi admiratione, relatio fide digna perduxit, quod nonnulli Officiales & Miniſtri cariſſimi

A.D. 1309.

in Chriſto filii noſtri Edwardi Regis Angliæ illuſtris, eorum finibus non contenti, nec attendentes quòd venerabilibus Fratribus noſtris, Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalibus, quos cœleſtis Altitudo conſilii in Apoſtolicæ ſollicitudinis partem aſſumpſit, velut capitis ejuſdem Eccleſiæ Membris Nobilibus, & qui noſtri lateris individua pars exiſtunt, a cunctis Eccleſiæ filiis debetur reverentiæ plenitudo;

Sed, extendentes potius ad illicita, in eorum injuriam manus ſuas dilectis filiis noſtris, Neapoleoni Sancti Adriani, & Franciſco Sanctæ Mariæ in Coſmedin, Diaconis Cardinalibus, & nonnullis, ex dictis aliis Cardinalibus, quorum aliqui, necnon & Progenitores ipſorum de terrâ dicti Regis originem traxiſſe noſcuntur;

Et Procuratoribus eorumdem, quibus, pro dictæ Sedis & noſtrâ reverentiâ, deberent in agendis, ratione beneficiorum Eccleſiaſticorum, quæ obtinent, in Regno prædicto incumbentibus, ferventer aſſiſtere;

Graves injurias & duras moleſtias irrogare præſumunt, quamvis Cardinales ipſi ad promotionem eorum, quæ dicti Regis ſtatum magnificarent honoris, ac impediendum contrarium, ſi, quod abſit, evenire poſſe proſpicerent, promptis animis ſint parati.

Prætereà ſenſibus noſtris alia profundæ turbationis cauſa conſurgit, quòd cùm interdum de Dignitatibus & Beneficiis Eccleſiaſticis Regnorum & Terrarum prædictorum, per nos ſufficientibus perſonis & dignis, ſicut divino & humano jure licitè poſſumus, in hoc Prædeceſſorum noſtrorum Romanorum Pontificum, qui in Regnis & Terris eiſdem, ſicut & in aliis partibus orbis, de Beneficiis Eccleſiaſticis providerunt, laudabilia veſtigia imitantes, provideri

contingit,

A.D. 1309. Edv. 2.

contingit, certis eis ſuper hoc, juxta morem quem Apoſtolica Sedes ſervare in talibus conſuevit, Executoribus deputatis, nonnulli ex dictis Officialibus & Miniſtris, qui gloriantur in malitiâ, in iniquitate potentes, licentiæ laxatis habenis, quamvis nulla in talibus a Deo vel ab homine, cui hoc juſtè competat, attributa poteſtas vel juriſdictio ſit, eiſdem Executoribus ipſis temerariè inhibere præſumunt, nec commiſſæ ipſis hujuſmodi Miniſterium executionis exerceant, aut proceſſus aliquos faciant ſuper illis, ſeu factos publicent, vel faciant publicari, in excommunicationum ſententias, quas, ut plurimùm, Executores hujuſmodi gratiarum in quoſlibet impeditores, quo minus præfatæ gratiæ debitum ſortiantur effectum, proferunt; dampnabiliter incidendo.

Et nichilominus, coacervare pejora prioribus non verentes, citationes, cùm ſuper aliquibus negotiis, ſive cauſis ad Eccleſiaſticum forum ſpectantibus, in eiſdem Regnis & Terris, auctoritate dictæ Sedis, etiam ſi contra Eccleſiaſticas Perſonas emanant, Commiſſariis & Executoribus conceſſis ſuper illis, & ſubdelegatis ab eis, nè ad citationes procedant eaſdem, aut illas fieri quoquo modo permittant, aut aliquem extra dictum Regnum earumdem litterarum auctoritate conveniant:

Tabellionibus quoque, nè ſuper ipſis publica conficiant inſtrumenta: Citatis etiam, nè ratione citationum hujuſmodi, ad Sedem accedant præfatam, vel citationibus eiſdem pareant & intendant, ſub perſonarum & bonorum pœnis graviſſimis, contra Canonem, eo ipſo excommunicationis ſententiam ſuis contemptoribus, inferentem, inhibere præſumptione dampnabili non formidant.

Nec ex eo ſufficimus admirari, diráſque ſentimus in animo punctiones, quòd, cùm Nuncii dictæ Sedis ad dictum Regnum Angliæ ex cauſis aliquibus deſtinantur, poteſtatem, ſibi ſuper eiſdem negotiis ab eadem Sede conceſſam, donec illa eidem Regi ſit denunciata per eos, auſi non ſunt quomodolibet publicare; quòd, ſi contrarium fieri contigerit, per eoſdem, poſt minas & terrores ipſis illatos, non abſque gravis ruboris confuſione, de Regno ipſo fugantur, & per Officiales & Miniſtros prædictos, ut Patriæ verbis utamur, attachiantur interdum, & quandoque capiuntur: Et, ſicut Viles & reprobæ conditionis homines, non attendunt cujus calicis potus, ex hoc, noſtris viſceribus miniſtretur, & quantum honori & reverentiæ dictæ Sedis propter hoc detrahatur, in dictæ Sedis obprobrium & contemptum, prout de dilecto Filio, Magiſtro Guillielmo de Prato, ejuſdem Sedis Nuncio, Miniſtrorum & Officialium prædictorum deteſtanda temeritas, ac ipſorum recens offenſa, per evidentiam facti, nos compellit, non abſque cordis amaritudine, reminiſci.

Ipſe verò, quia a collectione fructuum beneficiorum Eccleſiaſticorum, per Nos, pro noſtris & Eccleſiæ Romanæ neceſſitatibus, in Regno reſervatorum, prædicto commiſsâ, juxta prohibitionem, per prædicti Regis Officiales minùs rationabiliter ſibi factam, noluit, prout nec debebat etiam, reſilire, in noſtram & dictæ Sedis contumeliam, per Vicecomitem Eboracenſem (non attento quòd ſupereminens Apoſtolicæ Sedis auctoritas honoratur & ſpernitur in Miniſtris) carcerali fuit cuſtodiæ mancipatus; nec a dicto carcere, quod non abſque Sedis prædictæ rubore referimus, niſi prius ſe pro decem libris redimeret Sterlingorum, liberationem potuit obtinere.

Excommunicatos quoque Sedis auctoritate prædictæ, ad requiſitionem Nunciorum prædictorum ſeu Judicum, â Sede conceſſorum eadem, dicti Officiales & Miniſtri Regis præfati capi facere denegant; quamvis ipſi, ad inſtantiam Ordinariorum Regni prædicti, eorum auctoritate excommunicationis ſententiâ innodatos, dummodo ſententiam hujuſmodi per quadraginta dies ſubſtinuiſſe conſtiterit perſonaliter, piâ ac laudabili, & religioſâ conſuetudine, capi faciant, & ſub carcerali cuſtodiâ detineri.

Et nichilominus, nè Delegati Sedis prædictæ, aut Ordinarii memorati, ſeu quicumque Eccleſiaſtici viri de cauſis, ad Eccleſiaſticum forum mere ſpectantibus, prout pertinet ad eoſdem, cognoſcere poſſint, dicti Officiales & Miniſtri impediunt, & minus juſtè eis, ne de cognitione hujuſmodi ſe aliquatenus intromittant, diſtrictiùs interdicunt; quod, ſi contra interdictum hujuſmodi, cui minimè parere tenentur, eos venire contingat, bona eorum indebitè iidem Officiales & Mininſtri capi faciunt; impediendo per hoc juriſdictionem Eccleſiaſticam manifeſtè, quam deberent, pro reverentiâ divinâ & eorum ſalutis augmento, intentis ſtudiis defenſare.

Ordinarii etiam ſpuradicti aliquam perſonam Eccleſiaſticam, quantumcumque grave delictum commiſerit, non audent, ut de ipſa per ipſos fiat juſti-

tiæ

A.D. 1309. Edw. 2.

tiæ debitum, dictorum Miniſtrorum minis perterriti, capere vel tenere.

Et inſuper, dicti Officiales & Miniſtri, non attendentes quòd laicis in Clericos nulla prorſus eſt attributa poteſtas;

Et aliæ Gentes ipſius Regis, ac ſeculares poteſtates per ſuam Celſitudinem deputatæ, Clericos, etiam in Sacerdotii ordine conſtitutos, & alias perſonas Eccleſiaſticas, tàm religioſas, quàm Seculares, etiamſi Pontificali præfulgeant dignitate, abſque noſtrâ, vel ſuperiorum ſuorum licentiâ, in dicti Regis derogationem honoris, armerſiant, ut juxta Patriæ vulgare loquamur, in pœnâ pecuniariâ; Et alias condempnant injuſtè, pro eorum libito voluntatis; ipſaſque, per captionem perſonarum & bonorum ſuorum, ex eorum officio; & alias, ad inſtantiam quorumcumque, tàm ſuper criminalibus, quàm perſonalibus, & aliis actionibus quibuſcumque, renitentes, & invitas, & etiam eorum forum declinantes, & Clericale privilegium allegantes, coram ſe reſpondere compellunt.

Et, cùm per Officiales & Miniſtros prædictos, aliquos Clericos, etiam in dicto Sacerdotii ordine exiſtentes, accuſatos pro quovis delicto, quamvis indebite, capi contingit, ipſos coram ſe, nudis pedibus, capite diſcoperto, in ſolâ tunicâ vel camiſiâ, ſicut homicidas vel latrones Laicos, dampnandos ad mortem, in ſupremi Regis offenſam, qui Chriſtos ſuos per quemcumque ſecularem Potentatum tangi prohibuit, in ipſius Matris Eccleſiæ & totius Ordinis Clericalis obprobrium, quantumcumque ſe Clericos aſſerant, & tonſuram & habitum deferant Clericales, certúmque aliàs ſit eiſdem quòd Clerici ſint, omnino coram ſe faciunt præſentari, ipſoſque turpiſſima morte dampnântes, eos, niſi per ipſorum Ordinarios requirantur, mandant ſuſpendi patibulis, vel capitibus detruncari, licet, cùm per eoſdem Ordinarios, ut prædicitur, requiruntur, reſtituantur eiſdem Ordinariis condempnati.

Si verò in caſu abſolutionis exiſtant, per Officiales ipſius Regis abſolvuntur, & extunc non permittunt quod ipſi Ordinarii ſe de ipſis Clericis intromittant.

In caſu autem hujuſmodi contra dictos Clericos duodecim laici admittuntur in teſtes, qui, ſi dicant ſe credere illos, ſuper quo accuſantur, commiſiſſe delictum, teſtibus creditur indubitanter eiſdem, & ex hoc ad mortem, ut præmittitur, condempnantur; propter quæ non eſt dubium eos excommunicationis ſententiam incurrere ipſo facto.

A.D. 1309. Edw. 2.

Bona etiam Prælatorum & Clericorum Regni prædicti, eorúmque fructus, redditus, & proventus, Officiales, Miniſtri, & Gentes, prædicti, eis invitis, recipiunt, pro eorum libito voluntatis, illis ſatisfactione de ipſis aliquâ non impensâ.

Et nichilominus tàm iidem Officiales & Miniſtri, quam Nobiles Regni præfati, prætendentes quod Eccleſiæ & Monaſteria omnia fundata fuerunt ab ipſis, domos Religioſorum, & aliarum perſonarum Eccleſiaſticarum ejuſdem Regni, eundo ſæpius, & etiam redeundo, adeò gravant & opprimunt, ſícque duras exactiones recipiunt ab eiſdem, quod vix poſſunt ſufficere ſibi ipſis; ab eis quandóque mediam, & interdum quartam, vel aliam certam partem bonorum ipſorum, per violentiam extorquendo.

Quod, ſi forte ipſorum aliquis in hoc eis contradicere quoquomodo præſumat, a protectione ejuſdem Regis defenſionis excluditur; & bona ipſius occupantibus conceduntur.

Si autem cuſtodia Epiſcopatuum, Monaſteriorum, Prioratuum, vel aliorum beneficiorum Eccleſiaſticorum, ratione vacationis, vel aliàs, pertineat ad eoſdem, domos, nemora, vivaria, ſtagna, parcos, & feras ipſorum, molendina quoque, & alia bona, ad ipſos ſpectantia, adeò deſtruunt & conſumunt, quod non poſſunt per longi temporis ſpatium reparari; propter quæ tàm dicti Officiales & Miniſtri, quàm ipſi Nobiles, ac alii, præſtantes circa præmiſſa conſilium, auxilium vel favorem, divinam offenſam, & alias graviſſimas pœnas incurrunt.

Profectò, licet præmiſſa, per quæ benignitas Salvatoris offenditur, derogatur multipliciter Eccleſiaſticæ libertati, immò ipſa, quod dolenter reminiſcimur, conculcatur, dicti Regis ſalutis obviatur commodis, & honoribus Regiis diſpendioſe detrahitur, ceſſare propter Regis æterni reverentiam debuiſſent: Ac Officiales & Miniſtri prædicti a præfatis injuriis & offenſis, eodem Rege jubente, eo deberent attentius continere; eóque accuratiùs ab illis retrahere manus ſuas, quo erga eum, & inclitam domum ſuam uberiùs, quam alicujus prædeceſſorum noſtrorum, quorum habeatur in præſenti memoria, ardor Apoſtolicæ caritatis exæſtuat, ſinceriùs fervor dilectionis exuberat, nóſque affectuoſiùs, atque ſolertiùs Præ-

A.D. 1309. Edv. 2.

deceſſoribus ipſis ſtudia noſtra convertimus, ut ipſius Regis culmina principatûs latius diffundantur.

Propter quæ (ſicut a memoriâ dicti Regis excidiſſe non credimus) Celſitudinem ſuam diverſarum litterarum noſtrarum oraculis,

Sibi per venerabilem fratrem noſtrum, Epiſcopum, & dilectos Filios, Magiſtros Johannem de Ferreriis Archidiaconum Pictavenſem, & Sycardum de Vauro Archidiaconum Corbariæ in Eccleſia Narbonenſi, Capellanos & Nuncios noſtros, quos propter hoc ad ipſius Regis præſentiam deſtinavimus, diverſis vicibus tranſmiſſarum,

Rogandam duximus attentius & hortandam, ut a gravaminibus ipſis Officiales ac Miniſtros eoſdem cogeret reſilire, quamvis hujuſmodi precibus & hortationibus noſtris nullus extiterit ſubſecutus effectus, nec preces & exhortationes ipſæ apud magnitudinem ſuam efficaciam invenerint poſtulatam.

Et, licet poſtmodum idem Rex, per ſuas nobis Litteras, reſcripſiſſet, quod ad præmiſſa nobis erat per ſpeciales Nuncios reſponſurus, nullum tamen dictus Rex, ſi bene recolat, de reſponſione hujuſmodi ad noſtram præſentiam Nuncium deſtinavit, vel miſit Litteras per quas ſuper prædictis noſtro Apoſtolatui reſponderet; quamvis nuper tibi, Venerabili Fratri noſtro Norwicenſi Epiſcopo, & dilectis Filiis, Nobilibus viris, Johanni de Britanniâ, Richemundiæ, & Adomaro de Valentia, Pembrochiæ, Comitibus, quos dictus Rex ad noſtram deſtinavit præſentiam, duximus injungendum ut ſuper præmiſſis, velut plurimum inſidentibus cordi noſtro, ſibi prædictum noſtræ mentis deſiderium explicarent.

Propter quæ preces eaſdem timor domini nos iterare, & ejuſdem Matris Eccleſiæ, inclitæ Sponſæ ſuæ, quam nobis, licet inſufficientibus meritis, cuſtodiendam commiſit, affectio, ne libertatis ſuæ gloria, ſibi cœleſtis muneris dono conceſſa in eiſdem Regnis & Terris, ipſo diſſimulante, in ipſius ſalutis & honoris diſpendium, maculetur, exhortationes eaſdem paternis affectibus renovare noſtros compellunt & excitant cogitatus.

Præterque ipſius Regis Magnificentiam rogamus, monemus & hortamur in illo, qui Regibus dat ſalutem, quatinus a nobis, & Apoſtolicâ Sede, cui, diſponente Domino, præſidemus, & qui eundem Regem paternâ & ſincerâ dilectione proſequimur, ſuper hiis ſumat conſilium: ſumptum exequatur;

A.D. 1309. Edv. 2.

Ac, devotus illud adimplens, non patiatur gravamina, injurias, & moleſtias hujuſmodi per Officiales & Miniſtros eoſdem præfatis Eccleſiis & perſonis aliquatinus irrogari; quinimmo Eccleſias & perſonas ipſas, pro divinâ, dictæ Sedis, & noſtrâ reverentiâ, oportuni favoris ope confoveat, & Regiæ protectionis munimine tueatur.

Præterea, ut nichil de his, quæ ad præſens nobis occurrunt, ſecuritati & præſervationi dicti Regis, Honoris, & Status, & per quæ, adverſus eandem Eccleſiam, alicujus irreverentiæ, vel ingratitudinis notam, aut offenſæ Materiam Magnificentia Regalis poſſet incurrere, omittamus intactum, ſuam notitiam volumus non latere, quod, cum claræ memoriæ, Edwardus Rex Angliæ, Genitor ſuus, dum Lugduni moraremur, pro recipiendis noſtræ Coronationis ſolempniis, traheremus, prædictum Norwicenſem, ac Venerabiles Fratres noſtros, Conventrenſem & Ciceſtrenſem, Epiſcopos, & dilectos Filios, Nobiles viros Comitem Lincolniæ, Hugonem le Deſpenſer, & Odonem de Grandiſon, & quoſdam alios, Nuncios ſuos ad noſtram præſentiam deſtinaſſet; nos, de ſecuritate Status Regis ejuſdem ac ſalute ſolliciti, eiſdem Nunciis, inter cætera, duximus injungendum, quod, cum idem Genitor a ſolutione Mille Marcharum argenti, in quibus, annui cenſus nomine, memoratæ Eccleſiæ tenebatur, per Quindecim Annos, tunc proxime tranſactos, vel circa, ceſſaſſet, ipſaque ceſſatio ſibi poſſet non modicum afferre periculum, præfatum Genitorem cautum redderent & attentum, quod ſibi ſuper hoc curaret, per promptæ ſatiſfactionis exhibitionem congruam, providere.

Et, licet præfati Nuncii coram nobis aſſererent quod idem Rex, qui dicta pericula cogitabat, firmum haberet propoſitum de cenſu prædicto Eccleſiæ præfatæ ſatisfactionem plenariam exhibere: Et ſaltem majorem partem prædictorum arreragiorum, ſi totam ſummam non poſſet, infra Feſtum Beati Michaelis, tunc proxime ſecuturum, perſolvere; nulla tamen nobis, vel eidem Eccleſiæ fuit ſuper hoc ſatisfactio ſubſecuta.

Cumque poſtmodum, per Venerabilem Fratrem noſtrum, Petrum Epiſcopum Sabinenſem, & dilectum Filium, Nobilem virum Amanenum Dominum de Lebreto, qui, de mandato noſtro, pro quibuſdam arduis negotiis Regis & Regni prædictorum, ad partes illas acceſſerant,

A.D.1309. Edw. 2.

constitutus, idem Genitor super hoc sollicitus ex parte nostra fuisset, ipse, sicut postmodum auditui nostri Apostolatus innotuit, pericula gravia & jacturas, quæ per hujusmodi dilationem solutionis censûs ejusdem poterant formidare, diligenter & attentè considerans, dictisque periculis & jacturis volens obviare prudenter, dicto Conventrensi Episcopo, tunc Thesaurario suo, expressè mandavit quod eidem Ecclesiæ Romanæ, pro satisfactione censûs ejusdem Arreragia solveret supradicta.

Et, quamvis idem Episcopus pecuniam hujusmodi, transmittendam ad Sedem Apostolicam, pro dicti solutione censûs, specialiter consignâsset, quia tamen, medio tempore, eodem Genitore, sicut Domino placuit, viam universæ carnis ingresso, dictus Rex, seu Ministri sui, eandem pecuniam ut asserit, receperunt, dictáque pecunia pro ipsius satisfactione censûs soluta non extitit, nec idem Rex, postquam dicti Regni, Deo volente, gubernacula suscepit, de prædictâ pecuniâ, nec pro tempore sui regiminis satisfacere procuravit; ignorans forte, sicut nostra tenet Opinio, Litteras, & alia munimenta, super hujusmodi censûs solutione confecta, obligationes & pacta, ac pœnas etiam continentes, quibus Reges Angliæ, qui sunt pro tempore, existunt ad dicti censûs solutionem astricti. Nec advertens discrimina dispendiosa, quæ suo statui & honori producere posset solutionis censûs cessatio supradicti.

Quis verò plenæ sinceritatis affectus, quo personam regiam gerimus in præcordiis Apostolicis prædilectam, pro ipsius Regis statûs prosperitate continuò pulsat hostium cordis nostri, & instanter nostros sollicitat cogitatus, ut cunctis periculis, omnibúsque suis sinistris eventibus obviamus: Considerantes attentiùs quod, nobis de præsenti valle miseriæ per illum, qui auferret Spiritum Principum, cum ei placuerit, ad cælestem Patriam revocatis, nobis Successor poterit subrogari, qui, suis indempnitatibus non tantum intentus, sicut nos, ad incrementum suæ Celsitudinis non fervent, excellentiam Regiam, per alias Litteras nostras, Paterno rogamus & hortamur affectu, ut, pro sui conservatione Nominis & Honoris, Litteras & Registra Cameræ suæ, per quæ super hiis poterit plenius edoceri, & vitare dispendia supradicta, exquiri faciat diligenter.

Quia verò, sine dubitatione tenemus, nobisque firma spes suggerit, & indubitata fiducia repromittit quod vigorem libertatis ipsius, prout tuâ interesse dinoscitur, desideranter affectas, dictorumque Regis & Regni votiva prosperitas delectat multipliciter intima cordis tui, quodque, ut ipsi in ejusdem Ecclesiæ stabili devotione persistant, accedit gratissimum votis tuis,

Fraternitatem tuam monemus & hortamur attentius, tibique nichilominus per Apostolica Scripta mandamus, quatenus præmissa pericula, & alia plurima, quæ Regi & Regno præfatis possent ex præmissis provenire, dispendia eidem Regi diligenter exponens, eum, quod a gravaminibus supradictis abstineat, ac Officiales & Ministros eosdem resilire compellat, & alias præfatas Ecclesias & personas suæ protectionis munimine tueatur, & censum prædictum integraliter persolverit, pro nostra & Apostolicæ Sedis reverentiâ, sic efficaciter exhorteris, quod super prædictis, quæ specialiter insident cordi nostro, tui salubris Ministerii operante virtute, desiderii nostri celerem & expectatum consequamur effectum; nosque tuæ fraternitatis sollicitudinem vigilem, quam in hac parte duxeris adhibendam, commendare dignis in Domino laudibus valeamus.

Quicquid autem factum fuerit, & tu etiam egeris in præmissis, nobis per tuas Litteras, eidem Episcopo Pictavensi, latori præsentium, tradendas, & per eum nobis deferendas, fideliter intimare procures.

Dat. in Prioratu de Grunsello prope Malausanam Vasionen. Dioc. 5. Kalendas Novembris, Pontificatûs nostri Anno Quarto.

Sub Filis Canabeis.

De Antiqua Prisa de Vinis data Petro de Gavaston.

D. 1309.
3. E. 2.
3. E. 2.
27.

A.D. 1309.

REX omnibus, ad quos, &c. salutem.

Sciatis quòd, de gratiâ nostrâ speciali, dedimus & concessimus, pro nobis & hæredibus nostris, dilecto & fideli nostro, Petro de Gavaston Comiti Cornubiæ, & Margaretæ Uxori suæ, nepti nostræ carissimæ, antiquam & debitam prisam nostram de Vinis, quæ in portu de Dertmuth.

A.D. 1309.
Edw. 2.

muth, & in pola aquæ de Eſſhe, in Comitatu Devoniæ applicare contigerit; videlicet,

De qualibet navi, cum vinis in dictis locis applicante, duo dolia vini:

Ita tamen quod, pro quolibet hujuſmodi dolio vini, ſolvant Mercatoribus, quorum vina illa fuerint, viginti ſolidos ſterlingorum, prout temporibus anteceſſorum noſtrorum, quondam Regum Angliæ, fieri conſuevit.

HABENDAM præfatis, Comiti & Comitiſſæ, & Hæredibus ſuis de corporibus ipſorum procreatis, IMPERPETUUM adeo plenè, ſicut nos, & Anteceſſores noſtri prædicti, priſam prædictam habuimus temporibus retroactis.

In cujus, &c.

Teſte Rege apud Burton Epiſcopi, 15. die Novembris.

De ſufferentia Scotis, ad inſtantiam Regis Franciæ, concedenda.

A.D. 1309.
An. 3. E. 2.
Scot. 3. E. 2. m. 12.

EDward, &c. a touz ceux, qui ceſte lettre verront, ou orront, ſalutz en Dieu.

Sachez qui, come Treſnoble & Treſexcellent Prince, noſtre treſchere Piere, Philip, par la grace de Dieu, Roi de Fraunce, eit envoi a nous Nobles & haut home, Monſire Loys, ſon frere, Counte d'Evereux noſtre treſchere Uncle, & honurable Pier Guy Eveſque de Seſſons, par lettres de creaunce, par la quele il nous ont requis, depar le dit Roi, que nous a celes gentz d'Eſcoce, a qui nous avoms guerre, voiſiſſions doner Trieue,

Nous, a la requeſte de meſmes celui Roi, come de noſtre treſchere Piere & Ami, e comme a celui, que de riens ne ſe tient d'eſtre Alyes as gentz d'Eſcoce, grantoms & donoms a nouz foiaux & loiaux, Robert de Umframvill Counte de Anegous, Johan de Crombewell, Johan Wogan, & Johan de Benſtede, plenir & franc poer, & eſpecial maundement, de treiter, en noun de nous, e pur nous oveſques les dites gentz d'Eſcoce, de Trieue, ou de Souffraunce prendre entre nous, nos homes, nos ſumis, & nos aidauntz d'une part; & eux, e lor aliez, e aidantz d'autre part, ſor les guerres, diſſenſions, e diſcordes, que ſont entre nous & eux:

A.D. 130

Et de meſme cele Trieue, ou Souffrance Ottroier, doner, affermer, & de jurer, en noſtre alme, de cele Trieue, ou Souffrance fermement garder & tenir,

Et des totes autres choſes faire & complir, qui a cele Trieue, ou Souffrance ſerront boſoignables ou covenables, tot ſoit il qu'il requergent eſpecial maundement:

E nous averoms pur firm e pur eſtable, quant qe les avantditz, Robert, Johan, Johan, & Johan, ou les trois, ou les deux (dont le un ſoit un des avantdites Johan Wogan & Johan de Benſtede) averont treitie, ottreie, & ordene, fait, & aferme en noun de nous, e pur nous, pur nos homes, pur nos ſumis, & pur nos aidantz, ſur les choſes avantdites, e cheſcun de elles.

En teſmoign, &c.

Donees a Weſtmonſter le 29. jor de Novembre.

De Gardianis ad prædictam Treugam aſſignandis.

A.D. 1309.
An. 3. E. 2.
Scot. 3. E. 2. m. 12.

EDward, &c. a touz ceux, qui ces lettres verront, ou orront, ſaluz en Dieu.

Come nous, a la requeſt de Treſnoble & Treſhonurable Prince, noſtre treſchere Pere, Philip, par la grace de Dieu, Roi de France, coms, par noz letrres overtes, commis a nos foiaux & loiaux, Robert de Umframvill Counte d'Anegos, Johan de Crombewell, Johan Wogan, & Johan de Beneſtede, plenir & fraunk poer de doner, e d'ottreier, en noun de nous, Trieue, ou Souffrance de guerre, a tenir a celles gentz d'Eſcoce, a qui nous avoms guerre, ſicome es dites lettres plus plenerements eſt contenuez,

A.D. 130

Nous, a tot ce, donoms & commettoms a meſmes ceux, Count Johan, Johan, & Johan, ou as trois, ou as deux de eaux (dont le un ſoit un des avantditz Johan Wogan & Johan Benſtede) d'aſſigner, d'eſtabler, & de faire jurer certeines perſones de nous, ſuffiſantz & covenables, por la dite Trieue, on Suffrance en touz pointz, tant come il apartient a noſtre partie, garder & faire tenir bien & loialment:

Et

A.D. 1309. Edw. 2.

Et enſement pur deliverer les gentz d'Eſcoce, qui ont, ou averont eſté pris en temps des Trieues, ou des Souffraunces, acordees, avant ces hores, entre noz gentz d'une part, e ceux d'Eſcoce d'autre.

Et por amender lor treſpas, & les entrepriſes, qui ont, ou averont eſte feites par les noz, dedenz cel temps, contre la forme de meſmes les Trieues.

Et nous, pour nous, & pur toux ceux de noſtre partie, tendroms firm & eſtable quant que les avanditz Counte, Johan, Johan, & Johan, ou les trois, ou le deux de eux, ſicome eſt avantdit, averont ordenez, & fait ſor les choſes avantdites, & cheſcun de elles.

En teſmoignance de queu choſe, nous auoms fait faire ceſtes doz lettres overtes, ſealees de noſtre Seel.

Donees a Weſtmoſtier le 29. jour de Novembre.

A.D. 1309. Edw. 2.

Gilbertus Comes Glouceſtriæ Capitaneus pro Expeditione Scotiæ.

A.D. 1309.

n. 3. E. 2.

ot. 3. E. 2. . 12.

REX omnibus, ad quos, &c. ſalutem.

Sciatis quod, cùm mittamus quoſdam Nobiles & Magnates, & Fideles de Regno noſtro, cum equis & armis, in expeditionem noſtram, ad partes Scotiæ, ad obſidionem Caſtri noſtri de Rotherglea amovendam, & ad Rebellionem & ProtervIam Inimicorum & Rebellium noſtrorum in partibus Scotiæ, cum Dei adjutorio, reprimendas:

Nos, de circumſpectione, probitate, & induſtriâ dilecti Nepotis & Fidelis noſtri, Gilberti de Clare Comitis Glouceſtriæ & Hertfordiæ, plenam fiduciam optinentes, ipſum Capitaneum noſtrum expeditionis prædictæ, & munitionum noſtrarum in partibus illis conſtituimus per præſentes.

In cujus, &c. quamdiu Regi placuerit duraturas.

Teſte Rege apud Weſtm. tertio die Decembris.

A.D. 1309.

De placito, pridem reſervato Regi, coram Epiſcopo Dunelmenſi audiendo.

.D. 1309.

n. 3. E. 2.

t. 3. E. 2. . 26.

REX omnibus, ad quos, &c. ſalutem.

Sciatis quod, cùm nuper reddiderimus venerabili Patri, Antonio Patriarchæ Jeroſolimitano, & Epiſcopo Dunolmenſi, libertatem Eccleſiæ ſuæ Dunolmenſis (dudum quibuſdam de cauſis, per conſiderationem Curiæ, celebris memoriæ, Domini E. quondam Regis Angliæ, Patris noſtri, captam) habendam ſibi, & Succeſſoribus ſuis, Epiſcopis Dunolmenſibus, IMPERPETUUM adeo integrè, ſicut eam habuit & tenuit, ante captionem ſupradictam; ſalvâ tantùm nobis cognitione placiti, inter Radulphum filium Willielmi, & Galfridum de Hertelpol, coram nobis in Curiâ noſtrâ inchoati; hiis etiam, quiæ nos tangunt, vel tangere poterunt, ſimiliter nobis ſalvis:

Ac jam præfatus Radulphus nobis ſupplicaverit, ut nos cognitionem placiti prædicti, infra dictam libertatem placitandi, præfato Epiſcopo velimus concedere gratioſè:

Nos, ſupplicationi ejuſdem Radulphi in hac parte favorabiliter annuentes, volumus, & concedimus quod idem Epiſcopus cognitionem placiti ſupradicti habeat, & partibus inde juſtitiam faciat infra libertatem ſuam ſupradictam.

In cujus, &c.

Teſte Rege apud Weſtm. decimo die Decembris.

A.D. 1309.

De Templariis de Marleberge mittendis Londonias.

.D. 1309.

n. 3. E. 2.

Clauſ. 3. E. 2. . 15.

REX Conſtabulario Caſtri ſui de Marleberge, ſalutem.

Mandamus vobis quod omnes Templarios, in Caſtro noſtro prædicto ſub cuſtodiâ veſtrâ exiſtentes, uſque Turrim noſtram London. ſalvô & ſecurè duci faciatis, Conſtabulario Turris prædictæ ibidem liberandos;

Cui mandavimus quod ipſos Templarios a vobis recipiat, & in eadem Turri ſalvô faciat cuſtodiri.

Teſte Rege apud Weſtm. decimo die Decembris.

A.D. 1309.

A.D. 1309. Edw. 2.

Et mandatum eſt Johanni de Crumbewell, Conſtabulario Turris prædictæ, quod eoſdem Templarios a præfato Conſtabulario de Marleberge, per Cirographum, &c. & eoſdem, cum aliis prius captis, ſalvo faciat cuſtodiri.

A.D. 1309. Edw. 2.

Teſte ut ſupra.

Procuratorium ad recipiendum Ornamentum Capellæ Dunkeldenſis.

A.D. 1309. An. 3. E. 2.

Pat. 3. E. 2. m. 25.

REX omnibus, ad quos, &c. ſalutem.

Ad petendum, exigendum, & recipiendum, nomine noſtro, libros, veſtimenta, vaſa, & alia ornamenta Capellæ, quondam Mathei Epiſcopi Dunkeldenſis defuncti; quæ nobis, ſecundum conſuetudinem Terræ noſtræ Scotiæ, per mortem ipſius Epiſcopi, debentur,

Dilectum Clericum, & Elemoſinarium noſtrum, Johannem de Leek, Procuratorem noſtrum & Attornatum facimus, ordinamus, & conſtituimus per præſentes:

A.D. 1309.

Dantes eidem Johanni poteſtatem liberam, nomine noſtro, omnia alia & ſingula, præmiſſa contingentia, faciendi & excercendi, quæ per verum & legitimum Procuratorem poterunt expediri, etiamſi mandatum exigant ſpeciale:

Ratum & gratum habituri quicquid idem Johannes, in præmiſſis, nomine noſtro, duxerit faciendum.

In cujus, &c.

Teſte Rege apud Weſtmonaſterium, 14. die Decembris.

Per Breve de privato ſigillo.

Pro Guilielmo le Latimer.

A.D. 1309. An. 3. E. 2.

Rom. 3. E. 2. m. 1.

PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum.

Quàm favorabilis dilecto & fideli Militi noſtro, Willielmo le Latimer, in ipſius negotiis, in Curiâ veſtrâ pendentibus, pro quibus veſtræ Beatitudini nuper preces porreximus ſpeciales, extitit veſtra Paternitas reverenda, intelleximus, Pater ſancte; pro quo veſtræ Clementiæ ad laudum præconia aſſurgimus & gratiarum uberiores actiones:

Veſtræ Sanctitati devotiſſimè ſupplicantes, quatinus in eundem Militem noſtrum, Apoſtolici favoris gratiam quâ in prædictis ſuis negotiis non modicum noſcitur indigere, continuare velitis noſtri rogaminis interventu.

Conſervet, &c.

Dat. apud Weſtmonaſterium, decimo quarto die Decembris.

Per breve de privato Sigillo.

Ibid.

REX venerabili, &c. Domino R. Dei gratiâ, Sanctæ Mariæ Novæ Diacono Cardinali, ſalutem.

A.D. 1309.

Quam benigne negotia dilecti & fidelis noſtri, W. le Latimer Militis, erga Dominum Summum Pontificem hactenus promoviſtis, nobis ipſius Willielmi litterarum miſſio patefecit; pro quo vobis grates & gratias referimus ſpeciales: veſtram Paternitatem rogantes attentè, quatinus favoris gratiam, per vos erga præfatum Militem noſtrum in dictis ſuis expediendis negotiis inchoatam, continuare velitis noſtri rogaminis interventu.

Dat. ut ſupra.

Ibid.

REX venerabili, &c. Domino Th. Sanctæ Sabinæ Presbitero Cardinali, Amico ſuo kariſſimo, ſalutem.

Negotia dilecti & fidelis noſtri, W. le Latimer Militis, in Curiâ Romanâ pendentia, vobis ex cordis intimo commendamus; veſtram amicitiam rogantes attentè, quatinus, pro felici & celeri expeditione eorumdem, quæ multum inſidet cordi noſtro, inſtare velitis noſtri rogaminis interventu,

Dat. ut ſupra.

De Templariis, ſub habitu ſæculari vagantibus, capiendis.

A.D. 1309. An. 3. E. 2.

Clauſ. 3. E. 2. m. 15.

REX Vicecomiti Cantii, ſalutem.

Quia intelleximus quòd quidam Fratres, Ordinis Militiæ Templi in Angliâ, per diverſa loca in Ballivâ tuâ vagantur, & diſcurrunt, ſub habitu

A.D. 1309.

A.D. 1309. Edw. 2.

ſæculari, crimen Apoſtaſiæ notoriæ committendo, in animarum ſuarum periculum manifeſtum:

Tibi præcipimus, firmiter injungentes, quod ſtatim, viſis præſentibus, omnes Templarios, hujuſmodi Apoſtatas, ubicunque eos, in Ballivâ tuâ, ſive infra libertatem, ſive extra, contigerit inveniri, capi, & London. duci facias, Conſtabulario Turris noſtræ ibidem liberandos; cui mandavimus quod ipſos a te recipiat, & in priſonâ noſtrâ ibidem cuſtodiat, prout ſibi per nos plenius eſt injunctum.

Teſte Rege apud Weſtmonaſterium, 14. die Decembris.

Eodem modo ſcribitur Vicecomitibus ſubſcriptis, viz.

London,
Eſſexiæ,
Cornubiæ,
Devoniæ,
Herefordiæ,
Glouceſtriæ,
Sumerſettiæ,
Dorſettiæ,
Wiltes,
Suthamptoniæ,
Oxoniæ,
Berk,
Surriæ,
Suſſexiæ,
Hertfordiæ,
Middleſexiæ,
Cantebrigiæ,
Huntingdon,
Norfolciæ,
Suffolciæ.

Eodem modo ſcribitur Vicecomitibus ſubſcriptis, de Apoſtatis hujuſmodi uſque Caſtrum Lincolniæ mittendis, videlicet,

Derbiæ,
Warwici,
Leyceſtriæ,
Northampton.
Rotelandiæ,
Buckinghamiæ,
Bedfordiæ,
Salopiæ,
Staffordiæ,
Lincolniæ.

Item eodem modo ſcribitur Vicecomitibus ſubſcriptis, de Apoſtatis hujuſmodi, uſque Caſtrum Eboraci mittendis, videlicet,

Northumbriæ,
Cumbriæ,
Weſtmerlandiæ,
Lancaſtriæ,
Notinghamiæ,
Eboraci.

De Cuſtodibus Templariorum, quod ſint intendentes Inquiſitoribus.

A.D. 1309. An. 3. E. 2. Pat. 3. E. 2. m. 25.

REX Univerſis & ſingulis Miniſtris ſuis, Cuſtodibus Templariorum, ad quos, &c. ſalutem.

Mandamus vobis quod Prælatos & Inquiſitores, ad inquirendum contra Ordinem Templariorum, & contra Magnum Præceptorem dicti Ordinis, in Regno Angliæ conſtitutum, & ſimiliter contra ſingulares Perſonas & Fratres Ordinis illius nuper per litteras Apoſtolicas deputatos, de ipſis Templariis & eorum corporibus, quotiens voluerint, ordinare & facere permittatis id quod eis, ſecundum legem Eccleſiaſticam, videbitur faciendum.

Et, ad hæc facienda, ſitis Prælatis & Inquiſitoribus intendentes.

Teſte Rege apud Weſtmonaſterium, 15. die Decembris.

Sub eodem tenore conſignata fuerunt ſeptem.

A.D. 1309

Robertus Clifford Cuſtos Scotiæ.

A.D. 1309. An. 3. E. 2. Scot. 3. E. 2. m. 4

REX omnibus, ad quos, &c. ſalutem.

De fidelitate & circumſpectionis induſtriâ, dilecti & fidelis noſtri, Roberti de Clifford, plenius confidentes, conſtituimus ipſum Cuſtodem totius Terræ noſtræ Scotiæ, quamdiu nobis placuerit; ita quòd idem Robertus centum homines ad arma, equites, & treſcentos homines pedites, continuè in Comitivâ ſuâ retineat, pro cuſtodiâ Treugæ ſeu ſufferentiæ in terrâ prædictâ, quamdiu cuſtodiæ intenderit ſupradictæ.

In cujus, &c.

Teſte Rege apud Weſtmonaſterium 15. die Decembris.

Et mandatum eſt Comitibus, Baronibus, Militibus, Vicecomitibus, Ballivis, & omnibus aliis de Comitatibus Northumbriæ, *&c. prout ſupra de 14. Sept.*

A.D. 1309.

Ad

Ad Comitem Flandriæ de Juſtitia exhibenda.

A.D. 1309. An. 3. E. 2. Clauſ. 3. E. 2. m. 15. d.

A.D. 1309.

REX Nobili Viro, Domino R. Comiti Flandriæ, Amico ſuo kariſſimo, ſalutem.

Satis novit, ut credimus, veſtra Prudentia circumſpecta, quod Dominus E. quondam Rex Angliæ Pater noſter, & nos ſimiliter, poſtquam ſuſcepimus regimen Regni noſtri, pro diverſis Mercatoribus dicti Regni, per Gentes de veſtro Dominio dampna paſſis, ut ipſis Mercatoribus de dampnis, illis illatis, emendæ fierent competentes, pluries direximus literas atque preces.

Set preces illæ fructum modicum, ut videtur, hactenus attulerunt, inanes dictorum Mercatorum querelæ (qui ex noſtris rogatibus adhuc ſe non ſentiunt remedium aſſecutos; & quorum dampna & jacturæ creſcunt multipliciter, & augentur per labores inutiles ſumptus multiplices, quos, eundo cum literis noſtris ad partes veſtras, & ibidem ſuper dampnis ſuis prædictis juſtitiam expectando, appoſuiſſe pluries dinoſcuntur) continuantur ſicut prius, & ad nos quaſi cotidiè deferuntur pro defectu juſtitiæ, ipſis per vos & veſtros ſubditos exhibendæ.

Cùm itaque pro dilectis nobis, Ranulpho de Burgo, Radulpho de Burton, Waltero de Kelſterne, Adam Tryrewyt, & quibuſdam aliis Mercatoribus, de Regno noſtro (qui nuper duo millia, & ducentos groſſos Florenos ſuos aureos, penes quendam cuſtodem Cambii, in Villa Brugenſi, per Communitatem ejuſdem deputatum, depoſuerant ſub tali conventione, quod valorem eorundem Florenorum, in aliâ monetâ, vel argento in maſsâ, ab ipſo cuſtode poſtmodum reciperent, cùm per eos eſſet ſuper hoc debitè præmunitus) tàm vobis, quàm Burgimagiſtris, Scabinis, & Conſulibus dictæ Villæ Burgenſis, noſtras tranſmiſerimus literas deprecatorias vicibus repetitis, pro eo quod dictus Cuſtos præfatis Mercatoribus, juxta Conventionem prædictam, in ſolutione defuit faciendâ, ut pecuniam ſuam prædictam, vel valorem ejuſdem, juxta Conventionem prædictam, recuperare poſſent:

Et licet vos Burgimagiſtris, Scabinis & Conſulibus prædictis dederitis in mandatis, ut ſuper præmiſſis facerent dictis Mercatoribus noſtris juſtitiæ complementum, ſicut literarum veſtrarum, nobis inde miſſarum, ſeries patefecit:

Iidem tamen Burgomagiſtri, Scabini, & Conſules, quaſdam excuſationes, ad excludendum dictos Mercatores noſtros a recuperatione dictæ pecuniæ, prætendentes, ipſis inde ſatisfactionem, ſeu juſtitiam hactenùs facere non curârunt, in ipſorum jacturam non modicam, & depauperationem manifeſtam.

Quia verò notorium & cognitum eſt, prædictum Cuſtodem Cambii prædicti dictam ſummam Florenorum, a præfatis Mercatoribus, ad prædictum Cambium recepiſſe; & quod ipſis Mercatoribus inde nondum extitit debitè ſatisfactum;

Amicitiam veſtram affectuoſè requirimus & rogamus, quatinùs, in defectum Burgimagiſtrorum, Scabinorum, & Conſulum prædictorum, prædictis Mercatoribus noſtris, citra Octabas Purificationis Beatæ Mariæ Virginis, proximò futuræ, ſuper recuperatione pecuniæ ſuæ prædictæ, vel valoris ejuſdem, exhiberi faciat, abſque ulterioris dilationis incommodo, juſtitiæ complementum, ne ſollicitari nos oporteat amplius ex hac cauſâ: Ex tunc autem diſſimulare non poterimus, quin ipſis Mercatoribus noſtris in præmiſſis provideamus, in veſtri defectum, de remedio competenti.

Nimis enim injurioſum eſſet quod iidem Mercatores noſtri, per fraudem, vel malitiam dicti communis Miniſtri Villæ prædictæ (cum quo, ratione cujuſdam præconizationis, in eâdem Villâ publicè factæ, de pecuniâ eidem Cuſtodi ad Cambium liberandâ audaciùs contraxerunt) taliter defraudarentur de ſuâ pecuniâ memoratâ.

Et quid, ad hunc rogatum noſtrum, decreveritis faciendum, nobis reſcribere curetis citra terminum antedictum.

Dat. apud Weſtmonaſterium, 16. die Decembris.

Ad Papam, excuſatoria pro Epiſcopo Wygornienſi, ne ejuſdem Concilio perſonaliter interſit.

A.D. 1309. An. 3. E. 2. Rom. 3. E. 2. m. 1.

A.D. 1309.

PAPÆ Rex devota pedum, &c.

Dum Paternæ manſuetudinis gratiam erga nos & Regnum noſtrum vigere conſpicimus affluenter, ipſam pro nobis & noſtris, piâ prece, requirere non ceſſamus.

A.D. 1309. Edw. 2.

Cùm igitur Venerabilis Pater W. Wygornienſis Epiſcopus, Theſaurarius noſter (qui, a noſtro ætatis primordio, noſtris inſiſtens obſequiis, ſecreta præ cæteris noſtra novit) ad intereſſendum perſonaliter veſtro Concilio, per Litteras Apoſtolicas jam ſit, ut intelleximus, præmunitus:

Ac idem Epiſcopus, propter diverſitatem multiplicium agendorum, quæ in dies imminere noſcuntur, nobis & dicto Regno adeò utilis, immò veriùs neceſſarius exiſtit, quod ipſius præſentiâ carere nequivimus abſque gravi incommodo ſtatûs noſtri, quod attendat favor Apoſtolicus;

Quæſumus, Pie Pater, veſtram Paternitatem devotis precibus exorantes, quatinus abſentiam præfati Epiſcopi in dicto Concilio habere dignemini, precum noſtrarum obtentu, de veſtræ bonitatis affluentiâ, excuſatam; ſuper quo nobis velitis reſcribere veſtræ, ſi placeat, beneplacita Sanctitatis.

Ad regimen, &c.

Dat. apud Weſtmonaſterium, 18. die Decembris.

De Johanne de Britannia Comite Richemundiæ acquietando.

A.D. 1309. An. 3. E. 2. Clauſ. 3. E. 2. m. 15.

REX Theſaurario & Baronibus ſuis de Scaccario, ſalutem.

Cùm, viceſimo ſexto die Novembris, Anno Regni noſtri ſecundo, de gratiâ noſtrâ ſpeciali, remiſerimus & pardonaverimus dilecto Conſanguineo & fideli noſtro, Johanni de Britannia Comiti Richemundiæ, omnimoda debita, in quibus nobis tenebatur, tàm de pecuniâ, ſibi, tempore Domini Edwardi, quondam Regis Angliæ, Patris noſtri, & noſtro, in garderobâ ipſius Patris noſtri, ſeu noſtrâ de præſtito, in Vaſconiâ, Scotiâ, ſeu alibi liberatâ, quàm de victualibus ipſius Patris noſtri, & noſtris dicto Comiti ſimiliter liberatis: Nec non & omnia alia debita, quæ dictus Johannes nobis debuit, uſque ad Feſtum omnium Sanctorum, tunc proximo præteritum, ex quacunque causâ, prout in Literis noſtris Patentibus, eidem Comiti inde confectis, pleniùs continetur:

Vobis mandamus quod ipſum Johannem de debitis prædictis, ad Scaccarium prædictum, quietum eſſe faciatis, juxta tenorem literarum noſtrarum prædictarum.

Teſte Rege apud Weſtmonaſterium, 19. die Decembris.

De Procuratorio, per Seneſcallum Vaſconiæ faciendo, potius quam Regio ſigillo conſignato, in Curia Franciæ utendo.

A.D. 1310. An. 3. E. 2. Vaſc. 3. E. 2. m. 3.

REX, dilecto & fideli ſuo, Johanni de Haſtinges, Seneſcallo ſuo Vaſconiæ, ſalutem.

Mittimus vobis, per latorem præſentium, Litteras noſtras Patentes, per quas conſtituendi Procuratores, nomine noſtro, in Curiâ Franciæ, pro negotiis, nos in Curiâ illâ tangentibus, vobis committimus poteſtatem;

Set, propter pericula, quæ nobis, & negotiis noſtris dicti Ducatûs, in Curiâ prædictâ contingere poterunt hiis diebus, dilectos & fideles noſtros, Dominum Bernardum Peleti Priorem & Dominum Manſi, & Magiſtrum Thomam de Grava Clericum, per Litteras noſtras Patentes, Magno Sigillo noſtro conſignatas, ad præſens, pro hujuſmodi periculis evitandis, noſtros Procuratores conſtituimus in negotiis memoratis:

Mandantes eiſdem quod, ſi a vobis ſufficientes Litteras Procuratorias habere poterunt tempeſtivè, antequam, videlicet, oporteat per ipſos noſtro nomine Procuratorium aliquod exhiberi, tunc Procuratorio, ipſis a vobis faciendo, utantur, Litteras noſtras Procuratorias nullatenus exhibendo.

Propter quod Litteras veſtras Procuratorias præfatis, Bernardo & Thomæ, pro negotiis prædictis, celeriter tranſmittatis.

Ob aliquas autem certas cauſas magis volumus quod Procuratores noſtri, in Curiâ prædictâ, utantur Procuratorio, ipſis a vobis, tanquam Seneſcallo noſtro dicti Ducatûs, more ſolito faciendo, quàm Procuratorio, Magno Sigillo noſtro Regio conſignato.

Dat. apud Sanctum Albanum, primo die Januarii.

De Procuratorio prædicto.

A.D. 1310. An. 3. E. 2. Vaſc. 3. E. 2. m. 3. A.D. 1310.

REX diſcretis viris, dilectis & fidelibus ſuis, Domino Bernardo Peleti Priori de Manſo, juris utriuſque Profeſſori, & Magiſtro Thomæ de Grava Clerico, ſalutem.

Litteras veſtras, quas dilectus Clericus noſter, Magiſter Thomas de Lugoure, nobis nuper detulit ex parte veſtrâ, recepimus, & ad plenum intelleximus continentiam earumdem; undè Procuratorium quoddam, pro negotiis noſtris dicti Ducatûs, in Curiâ Franciæ agitandis, ſub formâ, quam nobis miſiſtis, vobis tranſmittimus conſignatum.

Et quia, dilecto & fideli noſtro, Johanni de Haſtinges, nunc Seneſcallo noſtro Vaſconiæ, conſtituendi Procuratores, nomine noſtro, in Curiâ prædictâ, jam de novo commiſimus poteſtatem, volumus quod, ſi ſufficientes Litteras Procuratorias ab eodem Seneſcallo noſtro, cuì ſuper hoc dirigimus Litteras noſtras, habere poteritis tempeſtivè, antequam, videlicet, oporteat, per vos, noſtro nomine, Procuratorium aliquod exhiberi, tunc Litteris hujuſmodi Seneſcalli noſtri prædicti utamini, noſtras proprias Litteras Procuratorias nullatenus exhibendo.

Potius enim volumus quod vos utamini, in Curiâ prædictâ, Procuratorio, vobis per dictum Seneſcallum noſtrum faciendo, ſicut hactenus fieri conſuevit, quam Procuratorio Magno Sigillo noſtro Regio conſignato.

Super negotiis verò, vos tangentibus, vobis reſponſum faciemus per proximum Nuncium, quem ad noſtram præſentiam miſſuri eſtis, ſicut prædictæ veſtræ Litteræ continebant.

Dat. apud Sanctum Albanum, primo die Januarii.

Ad Hollandiæ Comitem de Conventionibus obſervandis.

A.D. 1310. An. 3. E. 2. Clauſ. 3. E. 2. m. 14. d. A.D. 1310.

REX Nobili viro, & amico ſuo kariſſimo, Domino Willielmo Hanoniæ, Hollandiæ, & Sellandiæ Comiti, ac Friſiæ Domino, ſalutem, cum dilectione ſincerâ.

Cùm nuper, in Parliamento noſtro apud Staunford, habito diligenti tractatu cum illis de conſilio noſtro, & Criſtiano de Raphurſt Milite veſtro, ac aliis, quos, unà cum ipſo, ad noſtram præſentiam deſtinâſtis, cum poteſtate ſufficienti tractandi de pace & concordia, ſuper diverſis diſcordiis & contentionibus, inter Gentes noſtras ex parte unâ, & Gentes de poteſtate veſtrâ ex alterâ ſuſcitatis, Ordinatum fuerit, &, inter cætera, concordatum, quòd nos certos Juſticiarios, infra poteſtatem noſtram, aſſignaremus, ad querelas omnium & ſingulorum de poteſtate veſtrâ, de aliquibus de Regno noſtro conqueri volentium, audiendas, & ad plenam & celerem juſtitiam conquerentibus faciendam:

Et quod vos hujuſmodi Juſticiarios, infra poteſtatem veſtram, ad querèlas omnium & ſingulorum de poteſtate noſtrâ, de aliquibus ſubditis veſtris conqueri volentium, audiendas, deberetis cum poteſtate conſimili aſſignare; prout hæc & alia in quadam Indenturâ, ſuper ordinatione prædictâ confectâ (undè una pars reſidet penes nos in Cancellariâ noſtrâ, & altera præfato Militi & Nuncio veſtro extitit liberata) pleniùs continentur:

Ac Petrus Atteſee, & Johannes Filius ejus, Walterus de Cakhowe, Johannes de Bradele, Thomas de Stamelmere, Ricardus Trunk, & Johannes Trenthemer, Burgenſes & Mercatores noſtri de Ravenefere,

Qui nuper, per quoſdam homines de poteſtate veſtrâ, bonis & mercimoniis ſuis, ad valentiam quadringentarum, ſexaginta, & unius librarum, quatuordecim ſolidorum, & octo denariorum Sterlingorum, deprædati fuerunt, ſicut nobis monſtrârunt graviter conquerendo: Et pro quibus, celebris memoriæ, Dominus E. quondam Rex Angliæ, Pater noſter, ut ipſis ſuper deprædatione prædictâ faceretis remedium adhiberi, pluries, ut accepimus, vobis direxit Litteras ſuas ſpeciales,

Jam per ſe, vel per Attornatum ſuum, ad partes veſtras ſe transferant, pro finali remedio, ſuper deprædatione prædictâ, juxta Ordinationem prædictam, conſequendo;

Amicitiam veſtram affectuoſè requirimus & rogamus quatinus prædictos, Petrum, &c. vel eorum Attornatum benigne & favorabiliter pertractari, & ipſis, ſuper deprædatione prædictâ, juxta formam Ordinationis prædictæ, fieri faciatis

A.D. 1310.
Edv. 2.

faciatis juſtitiæ complementum; ne Ordinationem prædictam, quam, quantum in nobis eſt, volumus obſervari, contingat, per veſtri defectum, quod abſit, aliqualiter infirmari.

Dat. apud la Grove, 14. die Januarii.

A.D. 1310.
Edv. 2.

De inhibitione Torneamenti apud Novum Mercatum.

A.D. 1310.
us. 3. E. 2.
Pat. 3. E. 2.
. 24

REX, dilectis & fidelibus ſuis, Comitibus, Baronibus, Militibus, & omnibus aliis apud Thetford, vel novum Mercatum, ad Turneandum hac inſtanti die Dominicâ, conventuris, ſalutem.

Mandamus vobis, ſub foriſfactura omnium, quæ nobis foriſfacere poteritis, firmiter inhibentes, ne die prædicto, vel alio, apud dictam Villam, ſeu alibi in Regno noſtro, torneare, burdeare, juſtas facere, aventuras quærere, ſeu alia facta armorum excercere præſumatis, ſine noſtra licentia ſpeciali.

Teſte Rege apud Shene, 19. die Januarii.

A.D. 1310.

Confirmatio Cartæ Epiſcopi Dunelmenſis Henrico de Percy, ſuper Donatione Baroniæ de Alnewyk.

.D. 1310.
s. 3. E. 2.
at. 3. E. 2.
. 23.

REX omnibus, ad quos, &c. ſalutem.

Inſpeximus Cartam, quam Venerabilis Pater, Antonius Patriarcha Jeroſolomitanus, & Epiſcopus Dunelmenſis, fecit dilecto Conſanguineo & fideli noſtro, Henrico de Percy, in hæc verba:

Univerſis Chriſti Fidelibus, ad quos præſens Scriptum pervenerit, Antonius, permiſſione divina, Sanctæ Jeroſolomitanæ Eccleſiæ Patriarcha, & Epiſcopus Dunelmenſis, ſalutem in Domino ſempiternam.

Noveritis me dediſſe, conceſſiſſe, & hac Carta noſtra confirmâſſe Nobili viro, Domino Henrico de Percy, &c. *prout ſupra de 19. Oct. uſque hæc verva, videlicet*, Nos autem Donationem, Conceſſionem, & Confirmationem prædictas, ratas habentes & gratas, eas, pro nobis & hæredibus noſtris, quantum in nobis eſt, concedimus & confirmamus, ſicut Carta prædicta rationabiliter teſtatur.

In cujus, &c.

Teſte Rege apud Shene, 23. die Januarii.

Per breve de privato Sigillo.

Et mandatum eſt Johanni de Hothum, Eſcaetori Regis ultra Trentam, quòd, cùm Rex Donationem & Conceſſionem prædictas per Literas ſuas Patentes confirmaverit, & Homagium prædicti Henrici inde ceperit, prout in eiſdem Literis Regis pleniùs continetur, ipſum Henricum indè non occaſionet, ſeu moleſtet in aliquo, contra tenorem Literarum Regis prædictarum.

Teſte, ut ſupra.

A.D. 1310.

Litera Regis Franciæ pro Matheo Caraczoli ſuper Præbenda.

.D. 1310.
s. 3. E. 2.
Ex. Orig.
Turr.

PHillippus, Dei gratiâ, Franciæ Rex, cariſſimo Filio E. eadem gratiâ, Regi Angliæ Illuſtri, Duci Aquitaniæ, fideli noſtro, ſalutem & proſperos ad vota ſucceſſus.

Venerabilis vir, Magiſter Matheus Caraczoli de Neapoli, Apoſtolicæ Sedis Notarius, dilectus Clericus noſter, nobis confidenter expoſuit quod vos, ſuggeſto Auribus Regiis, minùs veraciter, quod ipſe rebus erat humanis exemptus, Præbendam, quam in Eccleſia Saliſberienſi obtinet, & quam per tempus non modicum pacificè & quietè poſſedit, ſuggeſtione hujuſmodi circumventi, Magiſtro Thomæ de Lingor Clerico de facto noviter contuliſtis; qui Præbendam eandem, prætextu talis Collationis, pro ſuæ voluntatis arbitrio, detinet occupatam. Cum autem Notarius ipſe, qui pro Templariorum, & aliis Negotiis arduis, ad partes Regni noſtri, ad noſtræ Requiſitionis inſtantiam, ab Apoſtolicâ Sede miſſus, negotia ipſa proſequitur laudabiliter & ſollerter, corporeâ vigeat ſoſpitate;

A.D. 1310.

Nos, perhibentes ſuper hoc fidele teſtimonium veritati, Filiationem veſtram

A.D. 1310. Edw. 2. ſtram affectuoſe requirimus & rogamus, quatinus eundem Notarium, quem, obtentu devotionis eximiæ, quam ipſe & Domus ſua, ab olim, ad nos gerunt & ſolium Regni noſtri, necnon ob ſuorum Magnitudinem meritorum, ſpeciali dilectione proſequimur, habentes propenſius commendatum, ſibi, vel Procuratori ſuo pro eo, Præbendam prædictam, unà cum fructibus perceptis, & qui percipi potuerunt ex eâ, integrè, ſine cujuſlibet difficultatis objectu, & dilationis moroſæ diſpendio, reſtitui faciatis. A.D. 1310. Edw. 2.

Dat. Pariſius, die ſeptimo Menſis Februarii, Anno Domini Milleſimo, Trecenteſimo, Nono.

Inhibitio ne aliqui veniant cum Armis ad Parliamentum.

A.D. 1310. An. 3. E. 2. Pat. 3. E. 2. m. 22.

LE Roi a toutz ceux, qui ceſtes Lettres verront, ou orront, ſalutz.

Come, por l'oneur & la dignitee de noſtre Corone, eioms defendu a toutz, qui a ceſt noſtre Parlement a Weſtmoſtier venir devient, que nul, ſur forfeiture de quant qil purra forfaire devers nous, y veigne as Chivaus, ne Armes; mes que toutz y veignent en due manere, e ſi come il devient, & ſoleient en temps de noſtre Pere, por ceo qe nous aſſeuroms toutz de ſauvemet venir, demorer & repairer.

Nous, de la loiaute, & del aviſement de nos chiers & foials les Countes de Glouceſtre, de Nichole, de Garenne, e de Richemund, eantz plenere fiaunce, voloms que, ſi nule medle ſourde, entre queux q'il ſoient, durant noſtre dit Parlement, que meſmes les --- Contes les facent adreſcer, & punir les treſpaſſours, ſolonc ceo q'il verront que face a faire por noſtre honeur Sauver, & noſtre Pees gardier. A.D. 1310.

Et, a ceo faire, les donoms plein poair, par ceſtes nos Lettres Patentes, Seallees de noſtre Seel.

Donées a Weſtmoſtier le Septiſme jour de Feverer, l'an de noſtre Regne tiercz.

Ad Comitem Lancaſtriæ, de non veniendo ad Parliamentum cum Armis.

A.D. 1310. An. 3. E. 2. Pat. 3. E. 2. m. 22.

LE Roi a Son foial & loial Thomas Counte de Lancaſtre, Son treſchier Coſin, ſalutz.

Come, por l'oneur & ſelom l'uſage de noſtre Coronne, & ſelom l'uſage de noſtre Rioalme en cea en arere, nul, qui ſoit ſomonſe de venir a noſtre Parlement, ne y devie venir as Chivaus, ne Armes, mes ſeurement & duement, en manere qil devient, & ſoleient venir en temps de noſtre Pere:

Par quei nous, eu ſur ceo Conſail, defendoms a toutz, ſur quant qil porront forfaire devers nous, que nul ne ſoit ſi hardi de venir a noſtre Parlement, qui nous avoms ja fait ſomondre a Weſtmoſtier, ſi come bien ſavetz, as Chivaus, ne Armes; mes q'il veignent en due manere, ſi come il devient, & ſoleient en temps du dit noſtre Pere, pur treiter & nous conſeiller ſur les buſoignes, que touchent nous, & l'amendement de l'eſtat de noſtre Roialme:

Car nous aſſeuroms toutz de ſauvement venir, demorer, & repairer.

Et avoms, ſur ceo, comande as nos Chiers & foials, les --- Countes de Glouceſtre, de Nicole, de Garenne, & de Richemund, por plus grant ſeurtee de touz ceux, qi y vendront, q'il empreignent ceſtre buſoigne, ſi que toutz y peuſſent ſauvement & ſecurement venir, demorer, & repairer. A.D. 1310.

Et, ſi par aventure auſcuns, ou auſcun y viegnent autrement, que n'eſt ſuſdit, avoms ordeine que les ditz Countes ſoient en eide, contre ceaux, qui averont enſi treſpaſſe, que les choſes ſoient adreſcees a noſtre honeur; la quele choſe meiſmes les --- Countes ont empris,

Et voloms, que ſi nule medle ſurde, entre queux qil ſoient, durant noſtre dit Parlement, que les ditz Countes le facent adreſcer, & punir les treſpaſſeurs, ſelom ceo q'il verront que face a faire: Et ſur ceo les avoms done plein Poer.

En teſmoigne de quele choſe, nous vous enveoms ceſtes nos Lettres Patentes.

Donees a Weſtmoſtier, le ſeptiſme jour de Feb.

Autieles lettres furent maundez as Countes ſutz eſcritez, ceſt a ſavoir,

Al Counte de Hereford,
Al Counte de Pembrok,
Al Counte de Warr.

Pro Petro de Gavaſton.

A.D. 1310. An. 3. E. 2. Pat. 3. E. 2. m. 21.

REX dilectæ ſibi Margaretæ, quæ fuit Uxor Edmundi, quondam Comitis Cornubiæ, defuncti, ſalutem.

Cùm, celebris memoriæ, Dominus E. quondam Rex Angliæ, Pater noſter,

Pro remiſſione & quietâ clamatione, quas eidem Patri noſtro feciſtis de dote veſtrâ, quam in Curiâ ipſius Patris noſtri, coram Juſticiariis de Banco, per brevia ſua petiviſtis verſus diverſos homines de libero tenemento, quod fuit prædicti Edmundi, quondam viri veſtri; quos quidem homines dictus Pater noſter, tanquam Hæres ipſius Comitis, voluit Warantizare:

Conceſſiſſet vobis Centum libratas terræ & redditûs per Annum, habendas nomine dotis veſtræ prædictæ; & inter cætera, quæ vobis in hac parte aſſignavit, aſſignâſſet vobis Maneria de Kenton, cum Henetre, Wyke, & Suthtenge, quæ fuerunt prædicti Comitis, habenda nomine dotis, ut eſt dictum; ita quod redderetis eidem Patri noſtro, & Hæredibus ſuis, ſingulis Annis, ad Scaccarium ſuum, ad totam vitam veſtram, de prædictis Maneriis de Kenton, cum Henetre, Wyke, & Suthtenge, quadraginta & ſex libras, quatuordecim ſolidos, & undecim denarios, qui excedunt dictas Centum libratas terræ & redditûs, unam, videlicet, medietatem, ad Scaccarium Sancti Michaelis, prout in Litteris Patentibus ipſius Patris noſtri, vobis indè confectis, pleniùs continetur:

A.D. 1310.

Ac nos, quinto die Auguſti, proximò jam præterito, per cartam noſtram, dederimus, & conceſſerimus dilecto & fideli noſtro, Petro de Gavaſton Comiti Cornubiæ, & Margaretæ Uxori ejus, Nepoti noſtræ kariſſimæ, Omnia Caſtra, Villas, Maneria, Terras & Tenementa, que fuerunt præfati Edmundi, in manu noſtrâ exiſtentia,

Habenda eiſdem, Petro & Margaretæ, & Hæredibus, de Corporibus ipſorum, Petri & Margaretæ, legitimè procreatis, unà cum dotibus, cum acciderint, & omnibus aliis, ad prædicta Caſtra, Villas, Maneria, Terras, & Tenementa, ſpectantibus quoquo modo; prout in dicta Carta noſtra pleniùs continetur:

Per quod dictæ quadraginta & ſex libræ, quatuordecim ſolidi, & undecim denarii, ad dictos, Petrum & Margaretam, pertinent ratione donationis & conceſſionis noſtræ prædictæ:

Vobis mandamus quod eiſdem, Petro & Margaretæ, viginti & tres libras, ſeptem ſolidos, quinque denarios, & unum obolum, de termino Sancti Michaelis, proximò præterito, de prædictis quadraginta & ſex libris, quatuordecim ſolidis, & undecim denariis, ſolvatis; & de eiſdem quadraginta & ſex libris, quatuordecim ſolidis, & undecim denariis, ex nunc, ad terminos prædictos, ſitis intendentes & reſpondentes, ut eſt dictum.

Volumus enim vos inde ad Scaccarium noſtrum exonerari.

Teſte Rege apud Weſtmonaſterium, 13. die Februarii.

De Tractando cum Scotis ſuper Treuga.

A.D. 1310. An. 3. E. 2. Scot. 3. E. 2. m. 3.

EDward, par la Grace de Dieu, Roi d'Engleterre, Seigneur d'Irland, & Ducs d'Aquitaigne, a touz ceux, qui ceſtes Lettres verront, ou orront, ſalutz en Dieu.

Sachetz que nous grantoms & donoms al honurable Pere en Dieu, William, par la meſme Grace, Eveſque de Seint Andreu, & a nos feals & loials, Roberto de Umframvill Conte de Anegos, Johan le Fiz Marmaduc, Johan Wychard, & as nos chers Clers, William de Bevercote noſtre Chanceller, & Johan de Weſton noſtre Chamberlaine d'Eſcoce, e Aliſaundre le Conners, ſis, cinque, & quatre de eux,

Fraunk Poer, & ſpecial maundement,

A.D. 1310.

de treiter, en noun de nous, & pur nous, oveſques les gentz d'Eſcoce, a qui nous avoms guerre, de Treue, ou de Souffraunce entre nous, nos homes, nos ſutzmis, & nos aidantz d'une part, & eaux, & lour aliez & aidauntz d'autre part, ſur les guerres, diſſenſions, & diſcordz, que ſont entre nous & ceux, ſelonc ce q'il verrount que meutz ſoit a faire al honur de nous, & profit de noſtre Roialme:

De meiſme celle Trewe, ou Suffraunce ottroier, doner, affermer, & de jurer, en noſtre alme, de cele Trewe ou Suffraunce firmement gardir & tenir, & de tutes autres choſes faire & complir, qui a cele Trieue, ou Souf-

A.D. 1310. Edv. 2.

france ſerront boſoignables ou covenables, tot ſoit il qu'il requergent eſpecial maundement:

E nous averoms pur ferme, e pur eſtable, quant qe les avantditz, Eveſque Cont, Johan, Johan, William, Johan, & Aliſaundre, Sis, cink, ou quatre d'eux averont treite, e ordene, fait, & ferme, en noun de nous, & pur nous, pur nos homes, pur nos ſutzyms, & pur nos aidantz, ſur les choſes avantdites, & cheſcun de elles.

A.D. 1310. Edv. 2.

En teſmoignance des queux choſes nous avoms fait faire ceſtes nos lettres overtes.

Donees a Weſtmoſter le 16. jour de Feverer, l'an de noſtre Regne tierz.

De intendendo Inquiſitoribus ſuper Separatione Templariorum.

A.D. 1310. An. 3. E. 2.

Claus. 3. E. 2. m. 11.

REX Conſtabulario Turris ſuæ Londoniarum ſalutem.

Cum conceſſerimus Prælatis & Inquiſitoribus, ad inquirendum contra Ordinem Templariorum, & contra Magnum Præceptorem ejuſdem Ordinis, in Regno noſtro Angliæ conſtitutum, & ſimiliter contra ſingulares Perſonas & Fratres Ordinis illius, nuper per literas Apoſtolicas deputatis, quod iidem Prælati & Inquiſitores, de ipſis Templariis, & eorum corporibus, quotiens voluerint, ordinent & faciant id, quod eis, ſecundum legem Eccleſiaſticam, videbitur faciendum:

Et mandaverimus univerſis & ſingulis Miniſtris noſtris, Cuſtodibus Templariorum, quod Prælatis & Inquiſitoribus ipſis, in ſeparatione dictorum Templariorum, ab invicem faciendâ, & in aliis ſimiliter, quæ iidem Prælati & Inquiſitores, in hac parte, ſecundum legem prædictam, facienda viderint, intendant:

A.D. 1310.

Ac aſſignaverimus dilectum & fidelem noſtrum, Willielmum de Diene, ad præmiſſa ſupervidenda, & quod ad ea facienda & complenda diligenter aſſiſtat Prælatis & Inquiſitoribus antedictis:

Vobis mandamus, ſicut aliàs mandavimus, quod Prælatis & Inquiſitoribus ipſis, in ſeparatione Templariorum prædictorum, ut præmittitur, faciendâ, ac etiam in aliis, quæ iidem Prælati & Inquiſitores in negotio prædicto, ſecundum legem prædictam, facienda viderint, intendatis, vel cauſam nobis, ſine dilatione ſignificetis quare mandato noſtro, aliàs vobis inde directo, minimè paruiſtis; remittentes nobis hoc breve.

Teſte Rege apud Weſtmonaſterium, primo die Martii.

De Separatione prædicta.

A.D. 1310. An. 3. E. 2.

Claus. 3. E. 2. m. 9.

REX Vicecomiti Eboraci ſalutem.

Cùm conceſſerimus Prælatis & Inquiſitoribus, &c. *prout ſupra.*

A.D. 1310.

Teſte Rege apud Weſtmonaſterium, tertio die Martii.

Eodem modo mandatum eſt Vicecomiti Lincolniæ.

De inhibitione Torneamenti apud Bungey.

A.D. 1310. An. 3. E. 2.

Pat. 3. E. 2. m. 18.

REX, dilectis & fidelibus ſuis, Comitibus, Baronibus, Militibus, & omnibus aliis apud Bungeye, ad torneandum hac inſtanti die Lunæ, conventuris, ſalutem.

Mandamus vobis, ſub foriſfactura omnium, quæ nobis foriſfacere poteritis, firmiter inhibentes, nè die prædicto, vel alio, apud dictam Villam, ſeu alibi, in Regno noſtro, torneare, burdeare, Juſtas facere, Aventuras quærere, ſeu alia facta Armorum excercere præſumatis, ſine noſtra licentia ſpeciali.

A.D. 1310.

Teſte Rege apud Weſtmonaſterium, tertio die Martii.

Eodem modo mandatum eſt Comitibus, &c. apud Sudbury, die Lunæ, proximò poſt mediam quadrageſimæ, proximò futurum, ad torneandum, &c. *ut ſupra.*

Teſte ut ſupra.

Quod Cuſtodes Templariorum ſint intendentes Inquiſitoribus.

A.D. 1310. An. 3. E. 2. Pat. 3. E. 2. m. 17.

REX Univerſis & ſingulis Miniſtris ſuis, Cuſtodibus Templariorum, ad quos, &c. ſalutem.

Cum conceſſerimus Prælatis & Inquiſitoribus,

Ad inquirendum contra Ordinem Templariorum, & contra Magnum Præceptorem dicti Ordinis, in Regno noſtro Angliæ conſtitutum, & ſimiliter contra ſingulares Perſonas & Fratres Ordinis illius, nuper per litteras Apoſtolicas deputatis,

Quod iidem Prælati & Inquiſitores de ipſis Templariis, & eorum corporibus, quotiens voluerint, ordinent & faciant id, quod eis, ſecundem legem Eccleſiaſticam, videbitur faciendum;

Et vobis mandaverimus quod, ad hoc faciendum, ſitis præfatis Prælatis & Inquiſitoribus intendentes: vobis mandamus quod Prælatis & Inquiſitoribus ipſis, in ſeparatione dictorum Templariorum, ab invicem faciendâ, & in aliis, quæ iidem Prælati & Inquiſitores in hac parte, ſecundum legem prædictam, facienda viderint, intendatis.

Teſte Rege apud Weſtmonaſterium, octavo die Martii.

Per ipſum Regem & Conſilium.

Pro Johanne de Segrave Cuſtode Scotiæ.

A.D. 1310. An. 3. E. 2. Scot. 3. E. 2. m. 11.

REX omnibus, ad quos, &c. ſalutem.

De fidelitate, circumſpectione, & induſtriâ dilecti & fidelis noſtri, Johannis de Segrave, plenam fiduciam optinentes, ipſum conſtituimus Cuſtodem noſtrum totius Terræ noſtræ Scotiæ, tàm citra mare, quàm ultra, quamdiu nobis placuerit:

Ita quod habeat & retineat de propria familia ſua in eadem terra, pro cuſtodia ejuſdem, dum cuſtodiam illam ſic habuerit, ſexaginta homines ad arma continue:

Et pro ſua, ac prædictorum hominum ſuſtentatione, ut pro vadiis, reſtauro equorum, & aliis, a nobis percipiat, uſque ad Feſtum Sancti Michaelis proximò futurum, ſi cuſtodiam illam tanto tempore tenuerit, mille & treſcentas Marcas; de quibus quingentas Marcas ſibi præ manibus fecimus liberari, & reſiduas octingentas Marcas per manus Camerarii noſtri Scotiæ ſibi mandavimus liberari:

Et, ſi minore tempore cuſtodiam prædictam habuerit, vel dictos ſexaginta homines ſecum continuè non retinuerit, tunc minùs, pro ratâ temporis; necnon numero hominum, qui ſibi de dicto numero defecerint, de ſummâ percipiat antedictâ.

In cujus, &c.

Teſte Rege apud Langele, decimo die Martii.

De Templariis, per Vicecomitem Eboraci vagari permiſſis, ſalvo cuſtodiendis.

A.D. 1310. An. 3. E. 2. Clauſ. 3. E. 2. m. 7.

REX Vicecomiti Eboraci ſalutem.

Cùm Dominus Summus Pontifex certos Inquiſitores, ad inquirendum contra Ordinem Templariorum, & contra Magnum Præceptorem ejuſdem Ordinis, in Regno noſtro Angliæ conſtitutum, necnon contra ſingulares perſonas Ordinis illius, ſuper certis Articulis, ipſis Inquiſitoribus ſub Apoſtolica Bulla miſſis, & aliis quibus eis videbitur expedire, jam duxerit aſſignandos:

Noſque nuper præcepimus Vicecomitibus noſtris Northumbriæ, Cumbriæ, Weſtmerlandiæ, Lancaſtriæ, Notinghamiæ, Derbiæ, Salopiæ, & Staffordiæ, per diverſa brevia noſtra, quod ipſi omnes Templarios in Ballivis ſuis, ſine dilatione capi, & eos uſque Caſtrum noſtrum Eboraci duci facerent, per te in Caſtro prædicto cuſtodiendum: tibique præcipimus quod omnes præfatos Templarios a præfatis Vicecomitibus reciperes, & in Caſtro prædicto ſub ſalvâ & ſecurâ cuſtodiâ faceres cuſtodiri:

A.D. 1310.

Ac jam intellexerimus quod, Templarios prædictos, ſub cuſtodiâ tuâ exiſtentes, vagari permittis, in contemptum mandati noſtri prædicti; per quod de fuga ipſorum veriſimiliter timeri poterit, niſi citiùs ſuper hoc aliud remedium apponatur:

A.D. 1310.
Edv. 2.

Tibi præcipimus, ſicut aliàs præcepimus, firmiter injungentes, quod omnes Templarios prædictos, in cuſtodia tua exiſtentes, ſub tali cuſtodia facias detineri, quod de ipſis reſpondere poſſis ad mandatum noſtrum; & hoc, ſicut te indempnem conſervare volueris, nullo modo omittas.

Teſte Rege apud Weſtmonaſterium, 12. die Martii.

A.D. 1310.
Edv. 2.

De Perſonis eligendis ad ordinandum de ſtatu Regni, & Hoſpitii Regis.

A.D. 1310.
An. 3. E. 2.
Pat. 3. E. 2. m. 16.

LE Roi as touz ceux, qui ceſtes lettres verront, ou orront, ſaluz.

Come nous, al honour de Dieu & por le bien de nous, & de noſtre Reaume, coms grantez de noſtre fraunche volunte, as Prelatz, Contes, & Barons de noſtre dit Roiaume, qu'il puiſſent eſlire certeines perſones des Prelatz, Contes, & Barons, & des autres, les queux il lour ſemblera ſuffiſantz d'apeller a eux, duraunt le temps de lour poair (ceſt a ſaver, juſques a la Feſt de Seint Michel precheine avenir, & de la dite Feſt en un an prechein ſuiant) pur ordenier & eſtabler l'eſtat de noſtre hoſtel, & de noſtre Roiaume, ſolonc droit & reſon.

Nous grantoms, par ceſtes nos lettres, a ceux, qui deyuent eſtre eſluz, queux qu'il ſoient, par les ditz Prelatz, Contes, & Barons, plein poair de ordener l'eſtat de noſtre Hoſtel, & de noſtre Roiaume deſuſditz, en tieu maniere que lour ordenances ſoient faites al honour de Dieu, & al honour, e au profit de Seint Egliſe, & al honur de nous, & a noſtre profit, & au profit de noſtre poeple, ſolonc droit & reſon, & le ſerement que nous feiſmes a noſtre coronement.

A.D. 1310.

Et voloms que les eſluz, & touz ceux, que ſont de noſtre Seignurie, & de noſtre ligeaunce, les ordenaunces, que faites ſerront par les Prelatz, Contes, & Barons, qui a ce ſerront eſluz, & autres par eux, a ce appelez, teignent & gardent en touz leur pointz, & qu'il ſe puiſſent a ce aſſeurer, lier, & entreiurer ſanz chalenge de nous, ou de noz.

Et, ſi aventure aviegne, que partie de eux, qui ſerront eſluz pur les dites ordenances faire, ſoient deſtorbez par mort, ou par malade, ou reſnable encheſon (que Dieu defende) par quei il ne puiſſent les dites ordenances perfaire; que adonqes bien lyt a eux, qui ſerront preſentz pur meſmes les ordenances faire, d'aler avant en les dites ordenances, par eux, ou appeller autres a eux a celles ordenances faire, ſolonc ce qu'il verront, que ce ſoit plus a honur de nous, & au profit de nous, & de noſtre poeple.

En teſmoignance de queu choſe, nous avoms fet faire ceſtes noz lettres overtes.

Don. a Weſtm. le 16. jour de Marz.

De excambio Mariæ De Brus, pro Waltero Comyn in Priſona Scotorum.

A.D. 1310.
An. 3. E. 2.
Clauſ. 3. E. 2. m. 8.

REX dilecto & fideli ſuo, Henrico de Bello Monte, Conſtabulario Caſtri ſui de Rokeſburgh, ſalutem.

Quia, ad requiſitionem dilecti & fidelis noſtri, Galfridi de Moubray, & aliorum amicorum Walteri Comyn, in Priſonâ Scotorum, Inimicorum & Rebellium noſtrorum, exiſtentis, conceſſimus quod Maria de Brus, Priſo de Scotia, in Caſtro noſtro prædicto exiſtens, pro prædicto Waltero deliberetur;

A.D. 1310.

Vobis mandamus quod ipſam Mariam a Caſtro prædicto, pro præfato Waltero, deliberetis.

Teſte Rege apud Weſtmonaſterium, triceſimo die Martii.

Ad Papam, quod paratus eſt facere quicquid ſine exhæredatione & læſione Coronæ & Juris Regii fieri poteſt.

A.D. 1310.
An. 3. E. 2.
Rom. 3. E. 2. m. 1.

SAnctiſſimo in Chriſto Patri, Domino C. Divinâ Providentiâ, Sacroſanctæ Romanæ, ac Univerſalis Eccleſiæ, Summo Pontifici, Edwardus, &c. devota pedum oſcula beatorum.

A.D. 1310.

Quanto ſpecialiùs in Paterni Amoris dulcedine

A.D. 1310. Edw. 2.

dulcedine, prout noſtra tenet opinio, nos portamur, tanto torquemur amariùs ſi quicquam, quod abſit, agi contingeret, quod in irreverentiam Sanctæ Romanæ Eccleſiæ, Sponſæ Patris noſtri, cedere poſſet quomodolibet, aut offenſam.

Receptis itaque veſtræ Sanctitatis litteris, per venerabilem Patrem Dominum --- Pictavenſem Epiſcopum, latorem præſentium, præſentatis, auditâque ipſius credentiâ, pleniùs & intellectis, nos, ad noſtri memoriam reducentes quod, a tempore noſtri ſuſcepti regiminis, ſuper negotiis, nos & Regnum noſtrum tangentibus, cum noſtris proceribus, quorum Conſilium in talibus adeo nobis neceſſarium exiſtit, quod ſine ipſis quicquam ſuper hiis agere non valemus, propter aliqua impedimenta, quæ ad veſtri Apoſtolatûs auditum credimus perveniſſe, licet ad hæc ammovenda Curam adhibuiſſemus ſæpius diligentem, habere nequivimus colloquium ut decebat:

Et quod reſponſum ſuper aliquibus, quod a nobis veſtra Clementia litteratoriè ante hæc tempora poſtulavit, in ſuſpenſo poſitum extitit;

Hac de causâ, cupienteſque votis paternis filiali devotione, quantum poſſumus, annuere abſque juris noſtri Regii læſione, quoſdam de Conſilio noſtro, nobiſcum tunc temporis exiſtentes, ad tractandum ſuper contentis in dictis litteris veſtris duximus aſſignandos:

Qui, examinatis & recenſitis hujuſmodi, abſque Comitum & Baronum dicti Regni, tunc abſentium, pleniori Conſilio, aſſerebant nobis ſuper hiis conſulere ſe non poſſe.

Et quia, Pater ſancte, impedimenta hujuſmodi, quæ moroſam dilationem ſuper præmiſſis negotiis hactenus produxerunt, jam ceſſare videntur, ſicut præfatum Epiſcopum id credimns non latere:

Noſque pro firmo ſperamus quòd veſtra Sancta Paternitas non affectat, ut in tam arduis negotiis quicquam inconſulte agamus;

Ordinavimus quòd Conſilium noſtrum, unà cum hiis, quos ipſa contingunt negotia, ſuper omnibus & ſingulis, in dictis litteris contentis, ad plenum deliberet, ac eâ diligentiâ examinet pervigili, ut ſcrutatis pleniùs ſcrutandis, reſponſum ſuper hiis, citra veſtrum Concilium celebrandum, per Nuncios noſtros proprios veſtræ Paternitati tranſmitti valeat, Deo dante.

Veſtram igitur Sanctitatem devotis precibus exoramus, quatinus hujuſmodi dilationem & Conſilii, deliberationem veſtra Beatitudo moleſtè non ferat; noſtræ etenim intentionis exiſtit ut, ſuper omnibus & ſingulis, in dictis litteris contentis, dictæ Eccleſiæ Romanæ faciamus quod facere debemus, & quod fieri poterit abſque exhæredatione & læſione Coronæ & Regii juris noſtri.

Et, ut noſtra devotio, quam ad ipſam Eccleſiam habemus, evidentiùs appareat, volumus & præcipimus quod ejuſdem Eccleſiæ Nuncii in dicto Regno noſtro honorifice recipiantur, & devotè tractentur;

Ita tamen quod quicquam non attemptent, quod in præjudicium juris Coronæ noſtræ, ſeu noſtrorum cedere valeat quoviſmodo:

Quodque ſuper injuriis & moleſtiis, in eiſdem litteris ſuggeſtis, debita ſatisfactio intercedat, habitâ tamen informatione legitimâ primitùs ſuper ipſis.

Conſervet vos Altiſſimus, ad regimen Eccleſiæ ſuæ Sanctæ, per tempora proſpera & longæva.

Teſte Rege apud Weſtmonaſterium, primo die Aprilis.

De Temporalibus Abbati Fiſcanenſi liberandis, quamvis literas Papales, Regi directas, non attulerit.

A.D. 1310. An. 3. E. 2. Pat. 3. E. 2. m. 10.

REX, dilecto & fideli ſuo, Waltero de Glouceſtriâ, Eſcaetori ſuo citra Trentam, ſalutem.

Licet dilectus nobis in Chriſto, Frater Robertus Putot, quem Dominus Summus Pontifex in Abbatem Fiſcamp. præfecit (ſicut per litteras ejuſdem Summi Pontificis bullatas, dicto Roberto directas, apparet) litteras ipſius Summi Pontificis, nobis inde directas, ut eſt moris, non detulerit;

Volentes tamen præfato Roberto gratiam, iſtâ vice, facere ſpecialem, cepimus fidelitatem ipſius Abbatis, nobis debitam in hac parte, & temporalia Abbatiæ prædictæ, infra Regnum noſtrum exiſtentia, reſtituimus eidem:

Ita, videlicet, quod idem Abbas litteras ipſius Summi Pontificis bullatas, nobis dirigendas, ſub datâ litterarum prædictarum, infra Feſtum Omnium Sanctorum, proximò futurum, nobis deferat,

A.D. 1310. Edv. 2.

deferat, vel mittat in formâ debitâ, & conſuetâ; alioquin nos temporalia prædicta in manum noſtram reſumamus, & de exitibus, medio tempore inde perceptis, nobis reſpondeatur.

Et ideo vobis mandamus quod eidem Roberto temporalia prædicta liberetis, tenenda in formâ prædictâ.

A D. 1310. Edv. 2.

Teſte Rege apud Weſtmonaſterium primo dio Aprilis.

Per Concilium.

De Petitionibus diverſorum hominum de Scotia ratione ſervitii admittendis.

A.D. 1310. An. 3. E. 2. Scot. 3. E. 2. m. 3.

REX dilectis & fidelibus ſuis, Roberto de Clyfford Cuſtodi ſuo, Willielmo de Bevercote Cancellario ſuo, & Magiſtro Johanni de Weſton Camerario ſuo Scotiæ, ſalutem.

Mittimus vobis, ſub pede Sigilli noſtri quaſdam Petitiones, per diverſos homines, de dictâ Terrâ Scotiæ nobis in Parliamento noſtro, quod apud Weſtmonaſterium jam tenuimus, porrectas, mandantes quòd,

Habitâ conſideratione diligenti ad ſervitium dictorum hominum, nobis impenſum, necnon ad portionem debiti, quod eis debemus pro ſervitio illo, quemlibet eorumdem hominum, quibus diem præfiximus de præmiſſis (videlicet, quod ſint coram vobis, apud Berewicum ſuper Twedam, a die Paſchæ proximo futuro, in unum menſem) juxta merita ſingulorum, & portionem debiti, in quo ſibi tenemur, ſicut prædictum eſt,

A.D. 1310.

De denariis & victualibus noſtris, in dictis partibus Scotiæ nunc exiſtentibus, & de aliis, quæ ad partes illas tunc mittemus, reſpiciatis, prout pro honore noſtro, & ſtatu dictorum hominum, uberiùs in obſequio noſtro ſuſtentando, meliùs fore videritis faciendum:

Et de denariis & victualibus noſtris, quæ præfatis hominibus liberaveritis in hac parte, vobis, præfate Camerarie, in compoto veſtro debitam allocationem habere faciemus.

Teſte R. apud Weſtm. 1. die Aprilis.

Per Conſilium.

De Cuſtode Scotiæ conſtituto, & de eidem intendendo.

A.D. 1310. An. 3. E. 2. Scot. 3. E. 2. m. 3.

REX omnibus, ad quos, &c. ſalutem.

De fidelitate, circumſpectione, & induſtriâ dilecti & fidelis noſtri, Johannis de Segrave, plenam fiduciam optinentes, ipſum conſtituimus Cuſtodem noſtrum totius Terræ noſtræ Scotiæ, tàm citra mare, quàm ultra, quamdiu nobis placuerit.

In cujus, &c.

Teſte Rege apud Wyndeſore, decimo die Aprilis.

Per breve de privato Sigillo.

ET mandatum eſt Epiſcopis, Abbatibus, Prioribus: Comitibus, Baronibus, Militibus, Vicecomitibus, Conſtabulariis, & omnibus aliis Miniſtris, Ballivis, & Fidelibus Regis, ac toti Communitati totius Terræ Scotiæ, quod eidem Johanni, tanquam Cuſtodi Regis Terræ prædictæ, in omnibus, quæ ad Cuſtodiam Terræ illius, necnon & conſervationem pacis Regis ibidem pertinent, cum equis & armis, & toto poſſe ſuo, ſi neceſſe fuerit, intendentes ſint & reſpondentes, conſulentes & auxiliantes, quotiens & quando, per ipſum Johannem, ſuper hoc ex parte Regis fuerint præmuniti: Et hoc nullatenus omittant.

A.D. 1310.

In cujus, &c.

Teſte ut ſupra.

Per breve ut ſupra.

ET mandatum eſt Vicecomitibus Lancaſtriæ, Weſtmerlandiæ, Cumbriæ, & Northumbriæ, Militibus, Miniſtris, & omnibus Ballivis & Fidelibus Regis, de eiſdem Comitatibus, tàm infra libertates, quàm extra, quod præfato Cuſtodi in hiis, quæ ad Cuſtodiam Terræ prædictæ, necnon & conſervationem pacis Regis ibidem, pertinere poterunt, cum equis & armis, & toto poſſe ſuo, ſi neceſſe fuerit, intendentes ſint & reſpondentes, conſulentes & auxiliantes, quotiens & quando per ipſum Cuſtodem, ſuper hoc, ex parte Regis fuerint præmuniti: Et hoc, ſicut Regem, A.D. 1310. Edw. 2. Regem, & honorem ſuum diligunt, nullo modo omittant.

In cujus, &c.

Teſte ut ſupra.

Per breve de privato Sigillo.

ET mandatum eſt Comitibus, Baronibus, Militibus, Vicecomitibus, Ballivis, Miniſtris, & omnibus aliis de Comitatibus Northumbriæ, Cumbriæ, Weſtmerlandiæ, Lancaſtriæ, & Eborum, tàm infra libertates, quàm extra, quod præfato Johanni in hiis, quæ ad ſecuram cuſtodiam Terræ prædictæ pertinere poterunt, cum equis & armis, & toto poſſe ſuo, ſi neceſſe fuerit, intendentes ſint & reſpondentes, &c. *ut ſupra.* Et hoc ſicut Rex, &c. *ut ſupra.* A.D. 1310. Edw. 2.

REX dat autem præfato Johanni, tenore præſentium, plenariam poteſtatem, modo debito puniendi omnes illos de Comitatibus prædictis, quos in hac parte contrarios invenerit & Rebelles, prout, pro cuſtodiâ Terræ prædictæ, & conſervatione pacis Regis ibidem, meliùs viderit faciendum.

In cujus, &c.

Teſte ut ſupra.

Per breve de privato Sigillo.

De Archidiacono Glaſguenſi mittendo uſque Ceſtriam, & inde ad Turrem London.

A.D. 1310. An. 3. E. 2. Clauſ. 3. E. 2. m. 6. REX, dilecto & fideli ſuo, Willielmo de Cytons, Conſtabulario Caſtri ſui de Coneweye, ſalutem.

Mandamus vobis quod Johannem Wychard, quondam Archidiaconum Glaſguenſem, quem in Priſonâ noſtrâ, in Caſtro prædicto, detinetis, uſque Ceſtriam ſalvò & ſecurè duci faciatis;

Ibidem liberandum dilecto & fideli noſtro Pagano de Tybotot, Juſticiario noſtro Ceſtriæ, vel ejus locum tenenti;

Cui mandavimus quod eundem Johannem à vobis recipiat, & uſque Turrim noſtram Londonii duci faciat indilatè.

Teſte Rege apud Wyndeſor. decimo ſexto die Aprilis.

Per Conſilium.

A.D. 1310. REX, dilecto & fideli ſuo, Pagano Tybotot, Juſticiario ſuo Ceſtriæ, vel ejus locum tenenti, ſalutem.

Cum mandaverimus dilecto & fideli noſtro, Willielmo de Cytons, Conſtabulario Caſtri noſtri de Coneweye, quod Johannem Wychard, quondam Archidiaconum Glaſguenſem, quem in Priſonâ noſtrâ, in Caſtro prædicto, detinet, uſque Ceſtriam duci faceret, vobis ibidem liberandum:

Vobis mandamus quod ipſum Johannem a præfato Conſtabulario recipiatis, & uſque Turrim noſtram Londonii ſalvò & ſecurè duci faciatis; ita quod ſit ibidem citrà Feſtum Aſcenſionis Domini, proximò futurum, dilecto & fideli noſtro Johanni de Crumbewell, Conſtabulario Turris illius, liberandum: cui mandavimus quod eundem Johannem a vobis recipiat, & in Priſona, in eadem Turri, faciat cuſtodiri.

Teſte ut ſupra.

De injuriis hinc inde inter Gentes Comitis Hollandiæ, & Angliæ audiendis.

A.D. 1310. An. 3. E. 2. Pat. 3. E. 2. m. 8. REX omnibus, ad quos, &c. ſalutem.

Sciatis quòd, cum nuper, in Parliamento noſtro, apud Staunford, inter nos & Concilium noſtrum ex parte unâ, & Nuncios ac Procuratores Nobilis Viri Domini W. Hanon. Holland. & Selandiæ Comitis, Friſlandiæque Domini, ſpecialem ad hoc ab ipſo Comite poteſtatem habentes, ex alterâ, concordatum fuerit & etiam ordinatum, quod certi Juſticiarii, tàm per nos, quàm per præfatum Comitem aſſignarentur, ad querelas omnium & ſingulorum, de poteſtate noſtra & dicti Comitis, de dampnis & injuriis hinc inde illatis audiendas, & ad plenam & celerem juſtitiam eis, ſecundum formam Ordinationis prædictæ, faciendam: A.D. 1310.

Quódque nos omnibus & ſingulis, de poteſtate dicti Comitis, hujuſmodi querelas, infra poteſtatem noſtram, proſequi

A.D. 1310. Edw. 2.

ſequi volentibus: Dictúſque Comes hominibus noſtris, querelas ſuas, infra poteſtatem ipſius Comitis, ſimiliter proſequentibus, ſalvum & ſecurum conductum præſtare debeamus, prout in Ordinatione prædictâ plenius continetur.

Nos, Ordinationem prædictam ſervari volentes, Johannem Filium Katerinæ, & Egidium Filium Danielis, de Midelb. in Seland. ac eorum homines, nuper ad nos in Angliam, pro hujuſmodi querelis proſequendis, juxta formam Ordinationis prædictæ, venientes, ſuſcepimus in protectionem & conductum noſtrum in eundo per Regnum & poteſtatem noſtram, ibidem morando, & querelas ſuas proſequendo, & exinde ad propria redeundo.

Et ideo vobis mandamus quod eiſdem Johanni & Egidio, & eorum hominibus, in eundo per Regnum & poteſtatem noſtram, ibidem morando, dictáſque querelas ſuas proſequendo, & exinde ad propria redeundo, ſicut prædictum eſt, non inferatis, ſeu, quantum in vobis eſt, ab aliis inferri permittatis injuriam, moleſtiam, dampnum, impedimentum aliquod vel gravamen;

Et, ſi quid eis forisfactum fuerit, id eis ſine dilatione faciatis emendari.

In cujus, &c. Uſque ad Feſtum Sancti Michaelis proximò futurum duraturas.

Teſte Rege apud Windeſor. 20. die Aprilis.

Ad Papam, rogatoria pro Gulielmo de Melton.

A.D. 1310. An. 3. E. 2. Rom. 3. E. 2. m. 1. d.

PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum.

Dona favoris & gratiæ, quibus veſtræ Beatitudinis clementia nos & noſtros pluries fuerat proſecuta, non latent in abditis, ſet claris operibus ſatis patent; pro quibus veſtræ Sanctitati ad laudum præconia aſſurgimus, & gratiarum uberiores exſolvimus actiones:

Et quia, Pater Sancte, in veſtræ bonitatis affluentiâ, quam continuari quæſumus piâ prece, in hiis, quæ nos aut noſtros tangunt, noſtræ ſpei firma devotio requieſcit, noſtraque affectio ſic exuberat erga dilectum Clericum noſtrum Willielmum de Melton, qui, a noſtræ ætatis primordiis, noſtris inſiſtebat obſequiis, quod ipſius honores & commoda eò affectuoſius peroptamus, quò ipſum vitæ converſatio, morum honeſtas, ac alia decorant gratiarum munera & virtutum;

Veſtræ Sanctitati prece, quâ poſſumus, ſupplicamus, quatinus præfatum Clericum noſtrum, qui penes nos habetur multipliciter, & potiſſime ex cauſis præviis, gratioſus, ipſiúſque negotia, per Venerabilem Patrem, Dominum Thomam tituli Sanctæ Sabinæ Presbiterum Cardinalem, vobis, ſi placet, exponenda, habere velitis paternis affectibus commendata, ac ea & celerius & gratioſius votivo affectui mancipare, quo ob felicem expeditionem eorumdem reputabimus nos quamplurimùm honoratos.

Conſervet, &c.

Dat. apud Wyndeſor. 20. die Aprilis.

De Protectione pro Nunciis Papæ, ea conditione quod nihil in præjudicium Coronæ aggrediantur.

A.D. 1310. An. 3. E. 2. Pat. 3. E. 2. m. 7.

REX Vicecomitibus, & omnibus aliis Ballivis & fidelibus ſuis, ad quos, &c. ſalutem.

Volentes, ob Sedis Apoſtolicæ reverentiam, Nuncios & Miniſtros, pro negotiis Domini Summi Pontificis exequendis, ad Regnum noſtrum venientes, curialiter recipi & tractari, ipſos in protectionem & defenſionem noſtram ſuſcepimus ſpecialem.

Et ideo vobis mandamus quod præfatis Nunciis & Miniſtris in veniendo in dictum Regnum noſtrum, ibidem morando, & hujuſmodi negotia proſequendo, injuriam, moleſtiam ſeu impedimentum nullatenus inferatis, ſeu, quantum in vobis eſt, inferri permittatis;

Dum tamen quicquam non attemptent, quod in noſtri, ſeu Coronæ noſtræ præjudicium poterit redundare; quod, ſi ſecus facere præſumpſerint, ac ipſos, eâ, occaſione, per vos attachiari contingat, tunc nobis de modo & cauſâ attachiamenti hujuſmodi diſtinctè & apertè, ſub ſigillis veſtris, conſtare abſque moræ diſpendio faciatis.

In cujus, &c.

Teſte Rege apud Wodeſtoke, 3. die Maii.

Per ipſum Regem.

De Injuriis a Bayonenſibus, Maclonienſibus illatis.

A.D. 1310. An. 3. E. 2. Ex Orig. in Turr. A.D. 1310.

PHilippus, Dei gratiâ, Franciæ Rex, cariſſimo Filio Edwardo, eâdem gratiâ, Regi Angliæ illuſtri, Duci Acquitaniæ, fideli noſtro, ſalutem & dilectionem.

Ex parte Civium & Habitatorum Maclonienſium nobis fuit conquerendo monſtratum, quod pacem inter eos, &, inclitæ memoriæ, Genitorem veſtrum, quondam Regem Angliæ, de Guerra Vaſconiæ reformatam, & contra ipſius pacis formam, Nonnulli de Baiona, ratione rancoris, dicta Guerra durante concepti, eiſdem Maclonienſibus plures injurias & violentias, ac dampna gravia intulerunt, & de die in diem inferunt, & multipliciter eos gravant & opprimunt, & Nonnullos ex ipſis Maclonienſibus morti, ut dicitur, tradiderunt.

Quare requirimus vos attente, tenore Præſentium, quatinus ſupradictas injurias, violentias & gravamina emendari competenter eiſdem Maclonienſibus, eas paſſis, & dampna data reſarciri, quatenus de præmiſſis legitime conſtiterit, faciatis, prout, dictæ pacis formâ ſervatâ, rationabiliter fuerit faciendum.

Promiſſuri eiſdem Maclonienſibus, taliter quòd, tàm per terram, quàm per Mare, poſſint & audeant ſalvò & ſecurè, ſicut alii Incolæ Regni noſtri, nobis fideles & devoti, incedere & Mercari.

Et quòd a dictis Baionenſibus Injuriæ, Violentiæ, Gravamina, vel dampna, de cætero, eiſdem Maclonienſibus, in perſonis vel rebus, occaſione prædictâ, nullatenus inferantur, quódque id nobis debeat eſſe gratum.

Actum apud Sanctum Laudum, die ſexto Maii, Anno Domini Milleſimo, Trecenteſimo, Decimo.

Contra impugnantes Jura Coronæ.

A.D. 1310. An. 3. E. 2. Pat. 3. E. 2. m. 5. A.D. 1310.

REX Archiepiſcopis, Epiſcopis, Abbatibus, Prioribus, Decanis, Archidiaconis, Cancellariis, Sacriſtis, Præbendariis in Eccleſiis, Cathedralibus ſeu Collegiatis, & omnibus aliis Eccleſiaſticis, in quacumque dignitate, vel Officio conſtitutis, ad quos, &c. ſalutem.

Circa jura Coronæ noſtræ manutenenda (ad quæ Vinculo juramenti aſtricti ſumus) & ad malitiam illorum, qui jura prædicta impugnare nituntur, repellendam, &, prout decet, puniendam, nos convenit ſtudioſam operam adhibere.

Cùm igitur dilectus Clericus noſter, Magiſter Jordanus Moraunt, poſſeſſionem Theſaurariæ Eccleſiæ Wellenſis, virtute collationis noſtræ, ſibi indè pleno jure factæ, Canonicè ſit adeptus:

Ac intellexerimus, jàm de novo, quod quidam, jura Coronæ noſtræ volentes pro viribus impugnare, Commiſſiones ac Executiones, per quas dictus Clericus noſter, ſuper poſſeſſione ſuâ Theſaurariæ prædictæ, ſic adeptæ, poſſet de facili indebite inquietari, aliquibus, ſeu alicui veſtrûm fieri, ſeu mandari procurârunt:

Nos, volentes jura prædicta, in omnibus & ſingulis, manutenere, & conatus illicitos illorum, qui jura illa impugnare voluerint, quatenus poterimus, refrænare, vobis, omnibus & ſingulis injungendo, firmiter inhibemus, ne, prætextu cujuſcumque mandati alicujúſve Commiſſionis, vobis, vel alicui veſtrûm per quemcunque factæ, ſeu faciendæ, ſuper Theſaurariâ prædictâ, aut aliquibus, ad eam pertinentibus, quicquam, nobis inconſultis, facere præſumatis, per quod dictus Clericus noſter, ſuper poſſeſſione Theſaurariæ prædictæ, ſeu aliquorum, ad eandem ſpectantium, indebitè perturbari, aut juri Coronæ noſtræ derogari valeat quoquo modo.

Scientes pro certo quod, ſi ſecus feceritis, ad vos, tanquam ad Violatores juris noſtri Regii, nec immeritò, graviter capiemus.

In cujus, &c.

Teſte Rege apud Reygate, 1. die Junii.

Pro Johanne Comite Richemundiæ.

A.D. 1310. An. 3. E. 2. Clauſ. 3. E. 2. m. 3. A.D. 1310.

REX dilecto Clerico ſuo Johanni de Hothum Eſcaetori ſuo ultra Trentam, ſalutem.

Cùm nuper, inter cæteras Terras & Tenementa, in Comitatibus Northumbriæ, Eboraci, Lincolniæ, Derbiæ, Hun-

A.D. 1310. Edv. 2.

Huntington, Northampton, Roteland, Bedeford, Middleſex, & Suffolciæ, quæ fuerunt Johannis de Balliolo, & quæ, in manu Domini Edwardi, quondam Regis Angliæ, Patris noſtri, exiſtentia, idem Pater noſter dilecto Conſanguineo & fideli noſtro, Johanni de Britannia Comiti Richmundiæ, conceſſit ad voluntatem ſuam HABENDA:

Quæ etiam nos, poſtquam Regni noſtri Gubernacula ſuſcepimus, conceſſimus eidem Comiti, pro nobis, & Hæredibus noſtris, HABENDA ſibi & Hæredibus ſuis, de Corpore ſuo legitime Procreatis;

Conceſſerimus, pro nobis & Hæredibus noſtris, quod omnes Terræ & Tenementa, cum pertinentiis, quæ Agnes de Valentia, quæ fuit Uxor Hugonis de Balliolo, jam defuncta, tenuit in dotem, in Comitatibus prædictis, & quæ, poſt mortem ejuſdem Agnetis, ad nos & Hæredes noſtros reverti debuiſſent, poſt deceſſum ejuſdem Agnetis, remanerent præfato Johanni de Britannia, & Hæredibus ſuis, de Corpore ſuo legitime procreatis,

A.D. 1310. Edv. 2.

HABENDA, unà cum Feodis Militum, Advocationibus Eccleſiarum, & omnibus aliis, ad Terras & Tenementa prædicta, quæ ſic tenebantur in dotem, ſpectantibus, prout in Cartâ noſtrâ, præfato Comiti inde confectâ, plenius continetur;

Vobis mandamus quod eidem Comiti Terras & Tenementa, quæ præfata Agnes tenuit in dotem, de Hæreditate prædictâ, in Ballivâ veſtrâ, die quo obiit, & quæ, occaſione mortis ejuſdem, cepiſtis in manum noſtram, (ſi, eâ occaſione, & non aliâ, in manu noſtra exiſtant) unà cum exitibus, indè perceptis, a tempore captionis eorundem in manum noſtram, ſine dilatione, liberetis,

HABENDA juxta tenorem Cartæ noſtræ ſupradictæ.

Teſte Rege apud Weſtm. 12 die Junii.

De Hominibus ad Arma, variorum vadiis, & protio Armorum.

A.D. 1310. An. 3. E. 2.

Liberat. 3. E. 2. *m.* 1.

REX Baronibus ſuis de Scaccario, ſalutem.

Allocate Waltero de Scudemor, nuper Vicecomiti Somerſet & Dorſet, quatuordecim libras, quatuordecim ſolidos, & octo denarios, in compoto ſuo, ad Scaccarium prædictum, quos, per præceptum noſtrum, de exitibus Ballivæ ſuæ, habere fecit Willielmo de Morrene de Saunford Militi, & Fergus de Andreſſun, priſonibus de Scotia, in Caſtro noſtro de Grof exiſtentibus, pro vadiis ſuis, & arreragiis eorumdem, & pro robis ſuis, ab octavo die Julii, Anno Regni noſtri primo, uſque diem Sancti Michaelis, Anno Regni noſtri ſecundo, videlicet, quadringentos, quadraginta, & octo dies, utroque die computato; videlicet,

Militi, pro vadiis ſuis, per diem, quatuor denarios, &, pro robâ ſuâ, per Annum, viginti ſolidos;

Et prædicto Fergus, pro vadiis ſuis, per diem tres denarios, &, pro robâ ſuâ, per Annum, unam Marcam.

Et duodecim libras quinque ſolidos & octo denarios, quos ſimiliter, per præceptum noſtrum, habere fecit eiſdem, Willielmo & Fergus, pro conſimilibus vadiis & robis ſuis, a dicto Feſto Sancti Michaelis, Anno Regni noſtri ſecundo, uſque idem Feſtum, Anno Regni noſtri tertio.

A.D. 1310.

Et quatuor libras, decem & octo ſolidos, quos ſimiliter, per præceptum noſtrum, habere fecit Willielmo Giffard, Guilcriſt de la Quiſme, & Adæ Pychard, Priſonibus de Scotiâ, in Caſtro prædicto exiſtentibus, pro vadiis ſuis, a Craſtino die Paſchæ, videlicet, quintodecimo die Aprilis, Anno Regni noſtri ſecundo, per Centum, ſexaginta, & octo dies, utroque computato; videlicet,

Præfato Willielmo, per diem, tres denarios.

Et utrique dictorum, Guilcriſt & Adæ, per diem, duos denarios:

Et decem libras, duodecim ſolidos, & quatuor denarios, quos ſimiliter, per præceptum noſtrum, liberavit eiſdem, Willielmo, Guilcriſt, & Adæ, pro conſimilibus vadiis ſuis, a dicto Feſto Sancti Michaelis, Anno Regni noſtri ſecundo, uſque idem Feſtum, Anno Regni noſtri tertio.

Et quadraginta ſolidos, quos ſimiliter, per præceptum noſtrum, habere fecit Willielmo quondam Archidiacono Thevidal, priſoni de Scotiâ, in Caſtro noſtro de Shirburn commoranti, pro vadiis ſuis, & arreragiis eorumdem, a prædicto quintodecimo die Aprilis, Anno Regni noſtri primo, uſque dictum diem Sancti Michaelis, Anno Regni noſtri ſecundo; videlicet, per Centum, ſexaginta, A.D. 1310. Edv. 2. ſexaginta, & octo dies, utroque computato; videlicet, per diem tres denarios.

Et viginti & ſeptem ſolidos, & ſex denarios, quos ſimiliter, per præceptum noſtrum, liberavit eidem Willielmo, pro conſimilibus vadiis ſuis, a craſtino dicti Feſti Sancti Michaelis, Anno Regni noſtri ſecundo, uſque decimum octavum diem Januarii proximò ſequentem (quo die liberavit eundem Willielmum Johanni de Crumbewell, Conſtabulario Turris London. cuſtodiendum in priſona in eadem Turri, & per indenturam ejuſdem Johannis, conſignatam de receptione) per Centum & decem dies, primo die computato.

Et viginti & quinque libras, & quinque ſolidos, quos ſimiliter per præceptum noſtrum, liberavit quatuor hominibus ad Arma, quatuor baliſtariis, & quatuor ſagittariis in munitione Caſtri de Shirburn commorantibus, pro ſalvâ & ſecurâ Cuſtodiâ ejuſdem, a viceſimo primo die Aprilis, Anno Regni noſtri primo, uſque triceſimum diem Julii, proximò ſequentem, per Centum & unum dies, utroque die computato pro vadiis ſuis, per idem tempus; videlicet, cuilibet dictorum hominum ad arma, per diem, decem denarios: cuilibet Baliſtariorum, per diem, tres denarios: & cuilibet ſagittariorum per diem, duos denarios.

A.D. 1310. Edv. 2. Et quatuor libras, & ſex ſolidos, quos ſimiliter, per præceptum noſtrum, poſuit in emptione duodecim Baliſtar. duodecim Bauder. & mille & ſexcent. quarell. pro munitione Caſtri prædicti, Anno prædicto; pretium Baliſtæ tres ſolidos & octo denarios: pretium cujuſlibet Bauder, decem & octo denariorum: & pretium cujuſlibet Centenæ quarell. decem & octo denariorum;

Niſi prius, &c.

Et recipiatis ab eo brevia noſtra de præcepto, per quæ præmiſſa fecit.

Teſte Rege apud Weſtm. 15 die Junii.

De Capitaneo Flotæ contra Scotos.

A.D. 1310. An. 3. E. 2. Scot. 3. E. 2. 2. REX omnibus, ad quos, &c. ſalutem.

Sciatis quod aſſignavimus dilectum & fidelem noſtrum, Johannem de Caunton, Capitaneum & Gubernatorem Flotæ noſtræ Navium, quas, a diverſis partibus Regni noſtri, remittere jam ordinavimus uſque ad Villam Sancti Johannis de Perth, in Scotiâ, pro munitione ejuſdem, & ad ea, quæ ad gravamen inimicorum & Rebellium noſtrorum, in partibus illis, pertinere poterunt, facienda.

In cujus, &c.

Teſte Rege apud Weſtm. 15. die Junii.

Per ipſum Regem.

A.D. 1310. ET mandatum eſt Magiſtris, Marinariis Flotæ Navium, quas, a diverſis partibus Regni Regis uſque ad Villam Sancti Johannis de Perth in Scotia, pro munitione ejuſdem Villæ, mitti jam Rex ordinavit, quod eidem Johanni, tanquam Capitaneo & Gubernatori Flotæ prædictæ, in omnibus, quæ ad Officium illud pertinent, intendentes ſint & reſpondentes, ſicut prædictum eſt.

In cujus, &c.

Teſte ut ſupra.

De Alexandro Abernithy, Cuſtode & Capitaneo.

A.D. 1310. An. 3. E. 2. Scot. 3. E. 2. 2. REX omnibus, ad quos, &c. ſalutem.

De fidelitate, circumſpectione, & induſtria dilecti & fidelis noſtri, Alexandri de Abernithy, plenius confidentes, ipſum Alexandrum Cuſtodem partium Terræ noſtræ Scotiæ, inter aquam de Forth & Montes Scotiæ, Capitaneum omnium hominum noſtrorum ad Arma, in partibus illis, in hiis, quæ facta Armorum, & repulſionem inimicorum & Rebellium noſtrorum, & ad cuſtodiam pacis noſtræ in dictis partibus pertinere poterunt, quamdiu nobis placuerit, tenore præſentium duximus aſſignandum. A.D. 1310.

In cujus, &c.

Teſte Rege apud Weſtm. 15. die Junii.

Per ipſum Regem.

ET mandatum eſt Comitibus, Baronibus, Militibus, & omnibus aliis, de partibus Scotiæ, inter aquam de

Forth

A.D. 1310. Edv. 2.

Forth & Montes Scotiæ, quod eidem Alexandro in præmiſſis ſint intendentes, reſpondentes, conſulentes, & auxiliantes, cum equis & armis, & toto poſſe ſuo; facienteſque viriliter & diligenter ea, quæ prædictus Alexander eis ſcire faciat ex parte Regis, quotiens & quando per ipſum ſuper hoc fuerint præmuniti: Et hoc, ſicut Regem & Honorem Regis, & ſuum diligunt, nullo modo omittant.

In hac parte taliter ipſos habeant, quod fidelitatem illorum & conſtantiam inde Rex debeat merito commendare.

In cujus, &c.
Teſte ut ſupra.

Per ipſum Regem.

ET mandatum eſt Johanni filio Marmaduci Cuſtodi Regis Villæ Sancti Johannis de Perth, quod præfatum Alexandrum & homines de Comitiva ſua, pro quibus reſpondere voluerit cum ipſos ad Villam prædictam accedere contigerit, eandem Villam ingredi, & in eadem morari, ac exinde liberè exire permittat.

Teſte ut ſupra.

A.D. 1310. Edv. 2.

De Treugis per Robertum de Brus violatis: Et de Navibus parandis.

A.D. 1310. An. 3. E. 2. Scot. 3. E. 2. m. 1.

LE Roi a ſes feaux & leaux, Baillifs e prodes homes de la Ville de Shorham, e des membres de meſme la ville, ſalutz.

Nous entendoms que vous, & les autres bones gentz de noſtre Roialme, Sauetz ben coment Robert de Brus, noſtre treitre e enemi, e ſes alietz, e fautours, ca en arere, e nomement durantz les trewes qe nous leur grantaſmes ore, e autre foitz treitreſment ont fet a nous, e a noz feaux, totes maneres de maus e deſceites q'il poaint, e uncore ne ceſſent de fere de jour en autre, a lour poer, en deſheritaunce de nous, & de nouz ditz feaux,

Par quei a refreindre, al eide de Dieu, la maveiſte de noz ditz enemis, avoms ordene & biens deſtre ſi Dieu pleſt, en la Feſt de la Nativite de noſtre Dame prochein avenir, a Berewyk ſur Twede, as Chivaus e armes e tout le Service, que nous eſt deu daler diloeqes contre noz ditz enemis, a queu choſe faire avoms meſter de eide de voſtre Navie.

E pur ceo vous prioms & requeroms que en voſtre dite ville, a voz coſtages, nous vuilletz eider de une nief de guerre bien eskippez des gentz ſuffiſauns & defenſables, e des autres choſes neceſſaires ben garnie en eide de leſpleit de noſtre guerre avantdit, e la facetz enveer jeſqes a Dyvelyn en Irland, iſſint qe le y ſoit as Oetaves de l'aſſumption noſtre Dame prochein avenir au plus tart, preſt e apparaille a cond dilloeqes jeſqes en Eſcoce neſtre feal e loial Monſire Richard de Burgh Counte de Ulneſtre, & autres nos feauz d'Irland, qi ſunt avenir en noſtre Service es dites parties d'Eſcoce, a demorer illoeqes ſur noz enemis, jeſque la Feſt de Seint Michel, prochein avenir enſemblement oveſque noſtre autre Navie d'Engleterre, qe nous y enveoms, ſolonc ceo qe nous cher Clerk Elys Pugeys, e noſtre Viſconte de Suſſex, les queus nous enveoms a vous par ceſt acheſon, ou lun de eaux vous requirront, ou requirra de par nous ac vuelletz crere es choſes avantdites.

A ceſtes choſes noſtre priere, & ſicome vous ametz lonur de nous e le profiſt de noſtre Roiaume, en nule manere ne l'eſſet, & que vous en vodretz feſte, de ceſte noſtre requeſte, en ceſt grant haſte, nous facetz ſuer par voz lettres patentes ſaunz delai; e voloms e grantoms que ce, que vous nous feſte a noſtre requeſte, ne curge a prejudice de vous, ne de vos heires, ne ſe ſeit tret en uſage en temps avenir.

En teſmoignance, &c.

Donez a Weſtm. le 16. jour June.

Autieles briefs furent maundez as Portes ſuſeſcrites; ceſt aſſavoir pur autant de Navie.

A porteſmue pur une nief, *A Lymynton & Ermuth pur une nief,*	Elys Pugeys & le Viſconte.
La Pole pur une nief, *Warham pur une nief,* *Weymuth pur une nief,* *Melcombe pur une nief,* *Lyme pur une nief,* *Exmuth Exceſtre pur une nief,* *Tiengmuth pur une nief,* *Dertmuth pur une nief,* *Plymouth pur une nief,*	Robert de Haliwell & le Viſconte.
Coleceſtre pur une nief, *Herewiz pur une nief,*	Thomas de Ultings Serviens, & Th. de Tynton Clericus.

Gippewiz

A.D. 1310. Edv. 2.

Gippewiz pur deux niefs,
Donewiz pur une nief,
Orford pur une nief,
Jernemuth pur ſis niefs,
Jernemuth petite pur une nief,

Johannes de Peyton Miles, & Johannes de Norton Clericus.

Snyterle pur une nief,
Burnham & Holkam pur une nief,
Seint Botolf pur une nief,
Lenne --- pur quater niefs,
Grymesby pur une nief,
Ravenſere pur une nief,
Hull pur deux niefs,
Scardeburg pur une nief,
Hertelpole pur une nief,
Nove Chaſtel ſur Tyne pur une nief,
Neuby pur une nief,

Petrus le Draper & Robertus ———

Glouceſtr. & Briſtoll pur deux niefs,
Sumers Bridewalter pur une nief.

Johannes de Norton ———

De Feriis & Mercatis Comiti Richmundiæ conceſſis.

A.D. 1310. An. 3. E. 2. Cart. 3. E. 2. n. 1.

REX Archiepiſcopis, &c. ſalutem.

Sciatis nos conceſſiſſe, & hâc Cartâ noſtrâ confirmâſſe dilecto Conſanguineo & fideli noſtro, Johanni de Britannia, Comiti Richemundiæ, quod ipſe, & Hæredes ſui IMPERPETUUM, habeant unum Mercatum, ſingulis ſeptimanis, per diem lunæ, apud Manerium ſuum de Newebiggyng, in Comitatu Northumbriæ, & unam Feriam ibidem, ſingulis annis, per quatuor dies duraturam, videlicet, in vigiliâ, & in die Sanctæ Trinitatis, & per duos dies ſequentes.

Et quod habeant unum Mercatum, ſingulis ſeptimanis, per diem Veneris, apud Manerium ſuum de Boghes, in Comitatu Eborum:

Et unam Feriam ibidem, ſingulis annis, per quatuor dies duraturam, videlicet, in die Tranſlationis Sancti Swethini, & per duos dies ſequentes,

Et quòd habeant unum Mercatum, ſingulis ſeptimanis, per diem Mercurii, apud Manerium ſuum de Burgherſh, in Comitatu Suſſexiæ, & duas Ferias ibidem, ſingulis annis, per octo dies duraturas; unam, videlicet, in Vigiliâ, & in die Apoſtolorum Philippi & Jacobi, & per duos dies ſequentes; & unam aliam, in Vigiliâ, & in die Sancti Bartholomæi Apoſtoli, & per duos dies ſequentes:

A.D. 1310.

Et quod habeant unum Mercatum, ſingulis ſeptimanis, per diem Lunæ, apud Manerium ſuum de Bulewarhithe, in eodem Comitatu Suſſexiæ: & unam Feriam ibidem, ſingulis annis, per quatuor dies duraturam; videlicet, in Vigiliâ & in die Annunciationis Beatæ Mariæ Virginis, & per duos dies ſequentes;

Niſi Mercata illa & Feriæ illæ ſint ad nocumentum vicinorum Mercatorum, & vicinarum Feriarum.

Quare volumus, &c. niſi, &c. ſicut prædictum eſt.

Hiis Teſtibus, venerabilibus Patribus,

R. Londonienſi, &
W. Wygornienſi, Epiſcopis
Gilberto de Clare Comite Glouceſtriæ & Hertfordiæ,
Henrico de Lacy Comite Lincolniæ,
Johanne de Warenna Comite Surriæ,
Edmundo Comite Arundell,
Henrico de Percy,
Roberto de Clifford,
Roberto filio Pagani, Seneſcallo Hoſpitii noſtri, & aliis.

Dat. per manum noſtram apud Weſtmonaſterium, 16 die Junii.

Per ipſum Regem, nunciante Theſaurario.

De Comite Ultoniæ Ductore Hybernicorum ad partes Scotiæ.

A.D. 1310. An. 3. E. 2. Scot. 3. E. 2. m. 1.

REX omnibus, ad quos, &c. ſalutem.

De fidelitate, circumſpectione, & induſtriâ dilecti & fidelis noſtri, Ricardi de Burgo Comitis Ultoniæ, pleniùs confidentes,

Ipſum Comitem, Capitaneum & Ductorem omnium hominum ad arma, tàm equitum, quàm peditum, qui a partibus Hiberniæ, in obſequium noſtrum, ad partes Scotiæ in proximo ſunt venturi, quouſque ad nos in eiſdem partibus Scotiæ venerint, tenore præſentium duximus aſſignandum.

A.D. 1310.

Teſte Rege apud Weſtmonaſterium, 18 die Junii.

A.D. 1310.
Edw. 2.

ET mandatum eſt præfatis hominibus ad arma, tàm equitibus, quàm peditibus, qui a partibus Hiberniæ, in obſequio Regis, ad partes Scotiæ in proximo ſunt venturi, quod eidem Comiti, tanquam Capitaneo & Ductori ſuo, in hac parte ſint intendentes & reſpondentes, facienteſque viriliter & diligenter ea, quæ ad gravamen Inimicorum Regis Scotiæ pertinere, prout dictus Comes eis, ex parte Regis, duxerit injungendum, quotiens & quando per ipſum ſuper hoc fuerint præmuniti.

A.D. 1310.
Edw. 2.

In cujus, &c.

Teſte ut ſupra.

Diſpenſatio Papæ de Nuptiis, contrahendis inter Johannem Filium Ducis Brytanniæ, & Iſabellam Filiam Regis Caſtellæ.

A.D. 1310.
Edw. 2.
Ex Autogr.

CLemens Epiſcopus, &c. dilecto filio, Nobili Viro, Johanni primogenito dilecti filii, Nobilis Viri, Arturis Ducis Britanniæ, Vicecomiti Lemovicenſis, & dilectæ in Chriſto filiæ, Nobili Mulieri Iſabelli Natæ, claræ memoriæ, Sancii Caſtellæ Regis, ſalutem & Apoſtolicam benedictionem.

Cùm Summus Pontifex, collatis ſibi, in Perſonâ beati Petri, ab eo, qui æternâ providentiâ cœleſtia ſimul, & æterna diſponit, clavibus Regni cœleſtis, ligandi obtineat Pontificium & ſolvendi, nonnunquam ſupra jus de jure diſpenſans, neceſſitatis vinculum, quo ad ipſius juris obſervantiam cuncti tenentur, laxat providè, de ſuæ poteſtatis plenitudine, circa quoſdam, & præſertim circa Perſonas generis nobilitate ſublimes, erga Deum & Sedem Apoſtolicam devotione præcipuâ refulgentes.

Sanè Petitio tua, fili Johannes, nobis exhibita continebat, quod deſideratis invicem matrimonialiter copulari; verùm quia nondum Iſabellis, nata dilecti filii Nobilis Viri Caroli, nati, claræ memoriæ, Philippi Regis Francorum, prior Uxor tua, fili Johannes, tibi, filia Iſabellis, in tertio conſanguinitatis gradu dum viveret attinebat, veſtrum, in hac parte, non poteſt, abſque diſpenſatione Sedis Apoſtolicæ, deſiderium adimpleri.

A.D. 1310.

Quare nobis humiliter ſupplicâſtis, ut providere vobis, ſuper hoc, de opportunæ diſpenſationis beneficio dignaremur.

Nos igitur, veſtris, in hac parte, ſupplicationibus benignius annuentes, vobiſcum, ut impedimento affinitatis, quod ex conſanguinitate hujuſmodi provenit, non obſtante, matrimonium invicem contrahere licitè valeatis, auctoritate Apoſtolicâ, de ſpeciali gratiâ diſpenſamus.

Nulli ergo, &c.

Dat. Avinion. undecimo Kalendas Julii, Pontificatûs noſtri anno quinto.

Sub filis ſericis crocei rubeique coloris.

Bulla pro Priore & Conventu Monaſterii de Sancta Fredeſwyda.

A.D. 1310.
An. 3. E. 2.
Ex Autogr.

CLemens Epiſcopus, ſervus ſervorum Dei, dilectis filiis Priori & Conventui Monaſterii de Sanctâ Fredeſwydâ Oxonii, per Priorem ſoliti gubernari, Ordinis Sancti Auguſtini, Lincolnienſis Dioceſis, ſalutem & Apoſtolicam benedictionem.

Cùm a nobis petitur quod juſtum eſt & honeſtum, tàm vigor æquitatis, quàm Ordo exigit rationis, ut id, per ſolicitudinem Officii noſtri, ad debitum perducatur effectum.

Ea propter, dilecti in Domino filii, veſtris juſtis poſtulationibus grato concurrentes aſſenſu, Perſonas veſtras, & Locum, in quo eſtis divino obſequio mancipati, cum omnibus bonis, quæ impræſentiarum rationabiliter poſſidetis, aut in futurum juſtis modis, præſtante Domino, poteritis adipiſci, ſub Beati Petri & noſtrâ protectione ſuſcipimus.

A.D. 1310.

Specialiter autem Decimas, Terras, Domos, Ortos, Prata, Nemora, Molendina, & alia Bona, ſicut ea omnia juſtè & pacificè poſſidetis, vobis & per vos Monaſterio veſtro auctoritate Apoſtolicâ confirmamus, & præſentis ſcripti patrocinio communimus; ſalvâ in prædictis

decimis

A.D. 1310. Edw. 2. decimis moderatione Concilii generalis.

Nulli ergo, &c.

Dat. Avinion. 4. Nonas Julii, Pontificatûs noſtri anno quinto.

Sub filis ſericis flavi rubeique coloris. A.D. 1310. Edw. 2.

Ad Regem a Rege Franciæ de mutua viſione, necnon de Treugis, per Scotos violatis.

A.D. 1310. An. 4. E. 2. Rom. & Fr. 4. E. 2. m. 22. d.

PHilippus, Dei gratiâ, Franciæ Rex, Magnifico Principi, E. eâdem gratiâ, Regi Angliæ illuſtri, filio noſtro kariſſimo, ſalutem in eo, qui dominatur ſuper omnes Principes orbis terræ, & felicium ad vota ſucceſſuum continuum incrementum.

Dilectiſſime fili, cùm tàm per Nuncios, quàm per litteras vos attentiùs rogâſſemus, ut ad quindenam, ſive ad tres ſeptimanas Feſti Nativitatis beati Johannis Baptiſtæ, noviſſimè præteriti, veſtræ Regiæ Serenitati placeret apud Pontiſeram convenire nobiſcum pro mutuâ viſione habendâ:

Et, ex parte veſtrâ, diſcreti viri, Magiſter Richardus de Haveryng Dublinenſis Electus, Johannes de Crumbewell, & Magiſter Walterus de Thorp, Nuncii veſtri, ad noſtram præſentiam tranſmiſſi, nobis veſtras credentiæ litteras præſentantes, veſtram coram nobis excuſationem expreſſerint in hac parte, inter cætera prætendentes quod inter vos, fideles & ſubditos veſtros, vobiſque adhærentes ex unâ parte, ac Regem Scotorum, fideles & ſubditos ſuos, ſibique adhærentes ex alterâ, datas & conceſſas hinc inde, ad inſtantiam noſtram, treugas Scoti auſu temerario frangere præſumpſerunt; A.D. 1310.

Veſtræ Celſitudini præſentibus innoteſcat, quod mutuam viſionem, ſi commodè poſſet fieri, ſummo deſideramus affectu, nobiſque diſplicet quia Scoti, prout dictorum Nunciorum veſtrorum tenet aſſertio, in dictarum nobis mediantibus, conceſſarum fractione Treugarum, noſtrum, nec ſuum, prout debuerant, obſervârunt honorem.

Et propter hoc, fili kariſſime, noſtros ad Scotos prædictos, qui ſuum & gentium ſuarum, in præmiſſis, defectum ſummopere ſibi referent, ut decebit, ſpeciales Nuncios, quaſi è veſtigio deſtinamus.

Proceſſum verò, ſuper interpriſis factis, uſque ad deſideratam nobis mutuam viſionem juxta filiale beneplacitum, facimus differri.

Dat. apud Chingiacum, die 5 Julii.

Ad Haquinum Norwegiæ Regem, ſuper querela Mercatoris.

A.D. 1310. An. 4. E. 2. Claus. 4. E. 2. m. 26. d.

REX H. Regi Norwagiæ illuſtri, amico ſuo kariſſimo, ſalutem.

Ex gravi querela Willielmi de Tollere, Burgenſis & Mercatoris Villæ noſtræ de Grymesby, accepimus quòd, cum homines & ſervientes ſui quandam Navem ipſius Willielmi, bladis & victualibus aliis, ad valentiam treſcentarum librarum ſterlingorum, in partibus de Eſtlang onerâſſent, uſque in Regnum noſtrum Angliæ ducendam, ad negotiandum de eiſdem:

Et Navis illa ſit, in veniendo verſus Regnum veſtrum, uſque in Portum de Kolneſound, juxta Maleſtronde, infra Regnum veſtrum, tempeſtate maritimâ agitata, & in eodem Portu confracta fuiſſet:

Ac Willielmus Barel, Magiſter Navis prædictæ, videns hujuſmodi periculum iminere, certam Conventionem cum Here Peterdire, Ballivo prædictæ Villæ de Maleſtrond, & Eyrico Gunnoreſſione feciſſet, ut ipſi Bona & Mercimonia prædicta ad Terram deferri, & ea ad opus dicti Magiſtri, abſque aliqua diſtractione, ſalvari facerent; A.D. 1310.

Iidem Here Peterdire & Eyricus, aggregatâ ſibi multitudine malefactorum de partibus illis, Bona & Mercimonia prædicta, poſtquam ad terram ibidem delata fuerant, vi & armis ceperunt, & aſportaverunt, omnes ſervientes de Navi prædictâ ibidem ceperunt, & eos carceri mancipârunt, ipſoſque ſic ſub cuſtodiâ carcerali per dimidium annum & amplius detinendo, in prædicti Mercatoris grave dampnum & depreſſionem manifeſtam.

Et quia eidem Mercatoti noſtro, ſicut & cæteris de Regno noſtro, volumus, ut tenemur, in ſuis oppreſſionibus ſubvenire, Excellentiam veſtram requirimus & rogamus, quatenus, auditâ præfati Mercatoris noſtri in hac parte querelâ,

A.D. 1310. Edv. 2.

A.D. 1310. Edv. 2.

querelâ, ſibi de Bonis & Mercimoniis ſuis, ſic aſportatis, plenam & debitam reſtitutionem, vel competentem ſatisfactionem, & etiam de dampnis ſuis, quæ ſuſtinuit in hac parte, emendas rationabiles fieri faciatis noſtris precibus & amore; ita quòd, pro defectu juſtitiæ, non oporteat nos ſibi ſuper hoc de alio remedio providere.

Et, quid ad hunc rogatum noſtrum duxeritis in hac parte faciendum, nos per litteras veſtras dignemini reddere certiores.

Teſte Rege apud Weſtmonaſterium, nono die Julii.

Ad Papam, contra Citationes Perſonales.

A.D. 1310. An. 4. E. 2.

Rom. 4. E. 2. m. 24.

A.D. 1310.

PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum.

Pridem, intellecto quod Frater Henricus de Herryfeld, Magiſter Hoſpitalis noſtri Dovorr. per quoſdam ipſius æmulos, ſibi & famæ ſuæ laudabili detrahentes, apud veſtram Sanctitatem, non ſine excogitatâ malitiâ, ſuper quibuſdam criminibus, eidem impoſitis, nequiter diffamatur:

Quòdque veſtra Paternitas jam præcepit ut idem Magiſter, qui tàm utilis, tamque neceſſarius dicto Hoſpitali, infirmis & pauperibus, ibidem confluentibus, exiſtit, quod ipſius præſentia diu carere non poterunt abſque dampno, infra certum tempus veſtro conſpectui perſonaliter ſe præſentet, pœnam pro demeritis recepturum, certis executoribus ſuper hoc deputatis:

Ad noſtri reduximus memoriam, quod nuper, per venerabilem Patrem Dominum Epiſcopum Pictavenſem, litteras noſtras vobis tranſmiſimus, continentes quod ſuper hujuſmodi citationibus, executionibus, & aliis articulis, in litteris Apoſtolicis contentis, quas nobis detulit Epiſcopus memoratus, duximus ordinandum quod Conſilium noſtrum ſuper omnibus & ſingulis, in dictis litteris contentis, ad plenum deliberet, ac ea diligentiâ examinet pervigili, ut, ſcrutatis pleniùs ſcrutandis, reſponſum ſuper hiis, citra veſtrum Conſilium celebrandum, per Nuncios noſtros proprios veſtræ Clementiæ, auctore Domino, tranſmittere valeamus, quodque hujuſmodi dilationem, & Conſilii deliberationem veſtra Beatitudo moleſtè non ferat.

Ea propter, Pater ſancte, quæſumus piâ prece, quatinus hujuſmodi executiones & perſonales citationes, quæ nimium conturbant viſcera procerum Regni noſtri, a veſtræ Sanctitatis Curiâ emanare, dicti deliberatione Conſilii noſtri pendente, nullatenus permittatis; præfatique Magiſtri abſentiam ad terminum, ſibi ſtatutum, habere dignemini, hac de causâ, favorabiliter excuſatam.

Nos etenim in hiis, quæ abſque exhæredatione Coronæ noſtræ & gravi noſtrorum ſubditorum præjudicio fieri poterunt, Eccleſiæ Romanæ, vobiſque, ipſius ſponſo prædilecto, ſummo deſiderio cupimus complacere.

Conſervet, &c.

Dat. apud Weſtm. 12. die Julii.

Renovantur Literæ de Conductu pro Inquiſitoribus contra Templarios in Hibernia.

A.D. 1310. An. 4. E. 2.

Pat. 4. E. 2. p. 1. m. 24.

A.D. 1310.

REX Juſticiariis Hiberniæ, ac omnibus Ballivis & fidelibus ſuis, ad quos præſentes litteræ pervenerint, ſalutem.

Cum venerabiles Patres, Patriarcha Hieroſolimitanus, & Eborum Archiepiſcopus: ac Lincolniæ & Ciceſtrenſis Epiſcopi; necnon diſcreti Viri, Abbas de Lathiniaco, Pariſienſis Dioceſis, & Magiſter Sicardus de Vauro, Canonicus Narbonenſis,

Ad inquirendum, unà cum quibuſdam aliis certis perſonis, &c. *prout ſupra de An.* 3. *Sept.* 29.

Teſte Rege apud Weſtm. decimo quarto die Julii.

De Caſtro Strogoill, ad ſuſtentationem Fratrum Regis aſſignato.

A.D. 1310. An. 4. E. 2.

Fin. 4. E. 2. m. 21.

A.D. 1310.

REX omnibus, ad quos, &c. ſalutem.

Sciatis quod commiſimus dilecto & fideli noſtro, Roberto de Darcy, nomine Thomæ & Edmundi, Fratrum noſtrorum kariſſimorum, Caſtrum de

A.D. 1310. Edw. 2.

de Struguyll, cum pertinentiis (quod, unà cum quibuſdam aliis Terris & Tenementis noſtris, eiſdem Fratribus noſtris ad ſuſtentationem aſſignavimus eorumdem) cuſtodiendum, quamdiu nobis placuerit, ad opus Fratrum noſtrorum prædictorum; ita quod de exitibus, inde provenientibus, reſpondeat noſtris Fratribus antedictis.

In cujus, &c.

Teſte Rege apud Weſtmonaſterium, decimo ſeptimo die Julii.

Per breve de privato Sigillo.

A.D. 1310. Edw. 2.

Et mandatum eſt Hugoni le Deſpenſer, Conſtabulario Caſtri prædicti, quod Caſtrum prædictum, cum pertinentiis, unà cum armaturis, victualibus, & omnibus aliis neceſſariis, in eodem Caſtro exiſtentibus, præfato Roberto, per indenturam, inter ipſos inde faciendam, liberet Cuſtodiendum in formâ prædictâ.

Teſte ut ſupra.

Pro Thoma & Edmundo Fratribus Regis.

A.D. 1310. An. 4. E. 2.

Pat. 4. E. 2. p. 1. m. 21.

REX omnibus, ad quos, &c. ſalutem.

Sciatis quòd conceſſimus & aſſignavimus Thomæ & Edmundo, Fratribus noſtris kariſſimis, omnia Caſtra, Villas, Maneria, Terras, & Tenementa, quæ fuerunt Rogeri de Bygod, quondam Comitis Norfolciæ, & Mareſchalli Angliæ, & quæ in manu noſtrâ exiſtunt;

A.D. 1310.

HABENDA eiſdem Fratribus noſtris, pro ſuſtentatione ſua, quamdiù nobis placuerit, cum Feodis Militum, Hundredis, Wardis, Releviis, Maritagiis, & Eſcaetis, cum acciderint, ac aliis pertinentiis ſuis quibuſcumque.

In cujus, &c.

Teſte Rege apud Weſtmonaſterium, 18. die Julii.

Ad Regem Franciæ de mutua viſione, propter Scotos Inimicos retardata.

A.D. 1310. An. 4. E. 2.

Rom. & Fr. 4 E. 2. m. 23. in Cedula.

AU Roi de France, &c.

Treſchier & Treſamez Sire & Pere, nous ſumes molt lez & joyous des bones noveles, que nous avoms entenduz par voz meſſages, porturs de ceſtes lettres, de voſtre bon eſtat, le quel Dieu, par ſa grace, voille touz jours meyntenir.

Et avoms bien entenduz les autres choſes, que voz ditz Meſſages nous ont dit de par vous, quant au deſir que vous avez de la veue d'entre vous & nous; de quei nous vous mercioms ſi cherement, come nous pooms.

Et vous feiſoms ſaver, treſcher Sire & Pere, que, ſi vous deſirez molt la dite veue, nous la deſirroms molt plus, ſi come faire doivoms, come choſe dont nous ſerriens molt reconfortez, & par la quele nous entendoms certeinement & fiablement, que totes noz boſoignes ſe merroient plus honurablement & profitablement pur nous.

Et ſachez, treſchire Sire & Pere, que, por le treſgrant deſir, que nous avoms eu de vous veer, ſi avoms, avant ces houres, pluſors foiz grantez trieue & ſuffrance de guerre a les Eſcotz, qui ſe tienent de noſtre enemiſte, ja ſoit ce que

A.D. 1310.

ce fuſt a grant damage & deſhonur de nous; &, par meiſme la reſon, grantaſmes nous n'adgaires trieue a meſmes les Eſcotz, a durer a certein temps, ne mye uncore paſſez; iſſint que, en meiſmes le temps, nous peuſſens du mielz eſtre venuz vers vous, pur aver eu la veue deſirree de voſtre perſone.

Mais pur ceo que les ditz Eſcotz, nos enemis, ne nous tienent nulle manere de trieue, ne foi, ne loiaute, pur ſerment q'il eent fet ſur le Corps Deu Sacre, & ſur partie de la Seinte Croiz, & autres reliques: ne pur ſeuree, qil nous eient fait par eſcritz, ou en autre manere; einz, venantz fauſement & treterouſement contre les ditz ſermentz & ſeurtez, durant meiſme la trieue, tuent noz gentz, auſi bien d'Engleterre, come d'Eſcoce, qui demoerent a noſtre foi, & purparnent ſur noz Chaſteaux, Villes, & Terres, a grant deſhonur de nous.

Et les gents d'Eſcoce, qui ſe tienent a noſtre foi, & noz feaux d'Engleterre, demorant celes parties en noſtre ſerviſe, nous ont fet certeinement entendants, que nous ne purroms, en nule manere, mettre ſuffiſſant conſeil

A.D. 1310. Edv. 2. en noz boſoignes meiſmes les parties, ſi nous ny ailloms en propre parſone.

Si avoms empris dy aler perſonalment, & byoms eſtre a Berewyk ſur Twede, que eſt en la Marche d'Eſcoce, a la Nativite noſtre Dame prechein avenir, al eyde de Dieu, d'illoeques alantz avant en la dite terre, mettre le bon conſeil, que nous porroms, en nos boſoignes celes parties;

Et mettroms tote la poine, que nous porroms, de les chevir, ſi que nous peuſſoms haſtivement returner, & nous apperailler de venir vers vous, pur le treſgrant deſir que nous avoms de vous veer, pur le eſe de noſtre cuer, & pur le bien que en porra avenir.

E ſachez, treſchere Sire & Pere, que, avant que voz ditz meſſages nous vyndrent, avoims nous ordenez d'enveer a vous nous meſſages, come a noſtre treſchier Pere, de qui nous nous fioms entierment aver bon conſeil & certein aide en totes les boſoignes, que nous touchent, pur vous aver monſtre & dit noſtre dite empriſe, & la cauſe d'icele, & pur nous excuſer vers vous de ce, que nous ne venoms vers vous a ore.

A.D. 1310. Edv. 2. Et ja tardeis bioms nous enveer precheinment a vous noz ditz meſſages, pur aler d'illoeques en noſtre Duchee de Gyaigne, pur redreſcer & faire amender, enſemblement od aſcunes a ce aſſignez de par vous, les meſpriſions que ont eſte faites, d'une part, ou d'autre, en la dite Duchee.

Et nous prioms, treſchier Sire & Pere, que vous voillez ordener aucuns de voz, qui a ce ſoint convenables, pur y aler, enſemblement ove les noz, pur les buſoignes avantdites, quant noz ditz meſſages vous vendront.

Treſchier Sire & Pere, noſtre Seignur vous gardez.

Don. a Weſtm. le 18. jour de Jul.

De Conventionibus cum Drocarum Comite confirmandis.

A.D. 1310. An. 4. E. 2. Rom. & Fr. 4. E. 2. m. 22

LE Roi & la Royne a tous chiaus, qui ches lettres verront & orront, saluz.

Comme pluſor contenſions & debat aient eſte, par chi devant, entre nous, & noſtres Anchiſors, Contes de Pontui d'une part, & nobles hommes les Contes de Dreuwes, Signorus de Saint Walery, d'autre part (li quel debat ſont contenu en une Cedule annexee a ches preſentes Lettres, ſealee de noſtre ſeel de Pontui) & traities de pais, acord, & amiable compoſition ſoient fait entre Noble homme, Robert Conte de Dreuwe, & Signor de Seint Walery, d'une part, & noſtre ame Seneſchal de Pontui, pur nous & en noſtre noun, d'autre part, en cele manere;

Que Monſire Willaumes d'Eſques Chivaliers, & Nicholas de Gaytonne noſtre Clerk, limiteront, bouneront, & deſrengeront les fines de Pontui, & des fines de Seint Walery, par tout la, ou debat ſont entre nous & le dit Conte de noſtres fief as fiens, & par tout ou il verront que il ſerra a fere, & appriſeront les contentions & debas deſuſditz.

A.D. 1310. Nous les dis traite, accord, & amiable compoſicion volons, greons, otrions, & approuvons en la manere deſſus deviſee.

E, pur les choſes deſſus dites faire, & parfaire, nous donnons as devant dites perſonnes auctorite, pooir, & mandement eſpecial, tant come en nous eſt, & que a nous poet, & doit apertenir:

Et tout chou, que les dites perſonnes feront, & aront fait es choſes deſſus dites, nous arons ferme, & tenrons eſtable; ſoit pour nous, ou contre nous.

En teſtmoing, &c.

Don. a Northampton, le primer jour d'Auſt. l'An de grace 1300 & dis.

De contentionibus cum Religioſis de Loncvilers in Pontivo terminandis.

A.D. 1310. An. 4. E. 2. Rom. & Fr. 4. E. 2. m. 22. in Cedula.

LE Roi e la Royne a tous chiaus, &c. ſaluz.

Comme traities de pais amiables ſoit fait entre noſtre ame Seneſchal de Pontiu, pur nous, & en noſtre non d'une part, & religieuſes perſonnes l'Abbe & le Covent de Loncvilers d'autre part,

A.D. 1310. Sour toutes manieres de contenſions & debas, qui ſont, & ont eſte, el temps paſſe, A.D. 1310. Edv. 2. paſſe, entre nous & noſtres Anciſeurs, & eus & lor Predeceſſeurs:

Par le quel traitie noſtres dis Seneſcaus, por nous, & li dit Religieus, pour aus, ſoient aſſenti que deus preudes hommes, non ſoupechonne de l'une partie ne del autre, prinſes & eſleues (li vns par noſtre dit Seneſchal pour nous, & li autres par les dis Religious pour aus) orront les raiſons que nous, ou noſtres gens, pour nous, & li dit Religiex pour aus voudront propoſer & prouver.

Et verront noſtres Chartres, Privileges, & Munimens, & les lor auſſi:

Et enquerront del fais & raiſons propoſes de chaſcune partie:

Et che, que il auront veu & ſeuwu, il raporteront, ou envoieront, deſſous lour Seals, a noſtre cher Seignur & Pere, le Noble Roi de France, & il les fera jugier par acunes perſones covenables de ſon conſeill, celes que il voldra prendre, en ſa preſence: A.D. 1310. Edv. 2.

Nous le dit traitie, en la manire que il eſt acorde, & que il eſt deſſus deviſe, volons, greons, otrions, & approvons;

Et donouns a deux dis prudes hommes plain pooir & auctorite de ceo faire, tant comme en nous eſt, & nous poet apartenir:

Et promettoms a tenir, & avoir ferme & eſtable che, qui en ſerra jugie: ſoit pour nous, ou contre nous.

En teſmoign, &c.

Don. a Northampton, le primer jour d'Auſt. l'An de grace 1300 & dis.

De ejuſmodi Controverſiis, cum Ciſtercienſibuss in Pontivo.

A.D. 1310. Pat. 4. E. 2. Rom. & Fr. 4. E. 2. m. 23. dor. in Cedula.

LE Roi, &c. ut ſupra, ſaluz.

Comme traites de pais amiables ſoit fait entre noſtre Seneſcal de Pontiu, pour nous, & en noſtre non, d'une part, & Religieus perſonnes l'Abbe & le Covent de Valoiles, del ordre de Ciſteaus, d'autre part, ſour toutz maners de contenſions & debas, qui ſont, & ont eſte, el temps paſſe, entre nous & noſtros anciſeurs, & euls & lor Predeceſſeurs: A.D. 1310.

Par le quel traite noſtres dis Seneſcaux pur nous, & le dit Religieus ſe ſoient aſſenti, que Monſieur Johan de la Porte Chivaliers, & Meſtre Willielm de Benchyn Clerk, & Channones de l'Egliſe de noſtre Dame d'Amiens, orront les raiſons que nous, &c. *prout in ſuperiore.*

Ad Papam de Præbenda, pro Bernardo Peleti.

A.D. 1310. An. 4. E. 2. Rom. 4. E. 2. m. 24.

PAPÆ Rex devota Pedum oſcula beatorum.

Ad illum in agendis libenter recurrimus, per quem, quod appetimus, feliciter expediri ſperamus.

Ea propter, cùm dilectus Clericus noſter & fidelis, ac nobis Præcarus, Magiſter Bernardus Peleti, Prior Manſi, Capellanus veſter, jamdudum, inclitæ recordationis, Domino Progenitori noſtro, & nobis fideliter ſerviverit & diligenter, nec in præſentiarum nobis occurrat remunerandi facultas,

Reverendam veſtræ Celſitudinis Sanctitatem attentiùs duximus deprecandam, quatinus, amore noſtri pariter & honore, præfato Magiſtro Bernardo, de Grangia de Cabinos & de Tillieto, cum pertinentiis ſuis, quarum una dependet ab alterâ, Agennenſis Dioceſis, vel de proximò vacaturâ Præbendâ in Eccleſia Pariſienſi cum dignitate, quam duxerit acceptandam; donec eidem, ſecundum decentiam ſtatûs ſui, ad honorem veſtrum & noſtrum, quod, auctore Domino, futurum ſperamus in brevi, de majori dignitate, in loco nobis grato, provideritis, provideri curetis. A.D. 1310.

Pro firmo tenentes, quod quicquid, & nunc, & alias, eidem feceritis gratiæ & honoris, tanquam de nobis caro ſervitori, noſtræ perſonæ titulo ſpecialiter aſcribemus.

Præfatumque Priorem, ſi placet, excuſatum habentes, ſi, noſtris perquam arduis occupatus negotiis, quibus ipſum oneravimus, ſe præſens perſonaliter veſtræ Clementiæ præſentare non poſſit.

Altiſſimus perſonam veſtram incolumem, ad regimen Eccleſiæ ſuæ Sanctæ, per tempora longiora conſervet.

Dat. apud Weſtmonaſterium, primo die Auguſti.

A.D. 1310.
Edv. 2.

A.D. 1310.
Edv. 2.

De Terris recipiendis invicem & reſtituendis per Reges Angliæ & Franciæ.

A.D. 1310.
An. 4. E. 2.
Vaſc. 4. E. 2. m. 18.

A.D. 1310.

REX, dilectis & fidelibus noſtris, Venerabili in Chriſto Patri J. eâdem gratiâ, Norwycenſi Epiſcopo: Johanni de Britannia Comiti Richemondiæ, kariſſimo Conſanguineo noſtro: Guidoni Ferre, & Willielmo Inge, Militibus; ſalutem.

De veſtris fidelitate, & induſtriâ, ac probatâ experientiâ pleniùs confidentes, vobis, & duobus veſtrûm, qui præſentes fueritis, plenam, tenore præſentium, concedimus & committimus poteſtatem, ac ſpeciale mandatum petendi & recipiendi, noſtro nomine, Aſſiſias terrarum, quæ nobis debent aſſideri, & uſurpatorum, ſive ſurpriſorum, ac in noſtri præjudicium detentorum, reſtitutiones; & de receptis quitantias faciendi;

Necnon ad aſſidendum, tradendum, & reſtituendum quicquid per nos, aut Anteceſſores noſtros, ſeu Gentes noſtras, aut Anteceſſorum noſtrorum, indebitè inveneritis ſurpriſum, detentum, ſeu etiam uſurpatum:

Et ad faciendum omnia quæ, inter Dominum Philippum Regem Franciæ illuſtrem, Patrem noſtrum cariſſimum, & ſuos, ac nos, & noſtros, invicem ſunt facienda;

Ratum & gratum perpetuo habituri quicquid per vos, aut duos veſtrûm, cæteris abſentibus, circa præmiſſa factum fuerit, ſeu etiam ordinatum:

Dantes, tenore præſentium, in mandatis omnibus noſtris Juſticiariis, Officialibus, Subditis, & Vaſſallis, ut, in Præmiſſis, & ea tangentibus, vobis, & duobus veſtrûm, qui præſentes fuerint, quibus in hac parte vices noſtras committimus, ita quod non ſit melior conditio occupantium, ſicut nobis, pareant & intendant.

In cujus, &c.

Dat. apud Northampton, ſecundo die Auguſti.

De Ordinationibus ſuper ſtatu Hoſpitii Regis & Regni, publicandis & obſervandis.

A.D. 1310.
An. 4. E. 2.
Pat. 4. E. 2. p. 1. m. 19.

* viz. 16. Mart.

A.D. 1310.

LE Roi au Viſcounte de Everwyk, ſaluz.

Come * nadgeres nous, al honeur de Dieu, & pur le bien de nous, & de noſtre Roialme, euſſiens grante, de noſtre Fraunche voluntee, par noz Lettres Patentes, as Prelatz, Contes, & Barons de noſtre dit Roialme, qil peuſſent eſlire certeines perſones de eux, & des autres, les queux il leur ſemblera ſuffiſaunz d'apeler a eux, durant le temps de leur Poer (ceſt aſaver deſques a la Feſte de Seint Michel prochein avenir, e de la dite Feſte en un An prochein ſiwaunt) pur ordener e eſtablir l'eſtat de noſtre hoſtel, & de noſtre Roialme, ſolonc droit & reſon:

Et euſſons grantee, par nos Lettres avauntdites, a ceux qi deuſſent eſtre eſluz, qi qil feuſſent, par les ditz Prelatz, Countes, & Barons, plein Poer d'ordiner l'eſtat de noſtre hoſtel, & de noſtre Roialme deſuſditz en tiele manere, que leur Ordinaunces feuſſent faites a l'oneur de Dieux, & a l'oneur & profiſt de Seint Egliſe, e a l'oneur de nous, & a noſtre profit, & a profiſt de noſtre Poeple, ſolounc dreit & reſon, & le ſerrement que nous feiſmes a noſtre Coronnement, ſi come en nos Lettres deſuſdites plus pleinement eſt contenuz:

E les avauntditz Prelatz, Countes, & Barons eient eſleu certeines perſones, par vertu de noſtre grant avauntdit, a ordeiner l'eſtat de noſtre hoſtel, & de noſtre Roialme, en la fourme deſuſdite;

Les queux Perſones, en tiele manere eſluz, n'adguerres a Loundre ount fait aucunes Ordinaunces, en la fourme q'enſuyt;

En primes, eſt ordine, que Seinte Egliſe eit totes ſes Fraunchiſes ſi avaunt, come ele doit avoir.

Derechief, ordeine eſt, que la Pees le Roi ſoit fermement gardee par tut le Roialme, iſſuit que cheſcun puiſſe ſauvement aler, venir, & demorer ſolom la ley e l'uſage du Roialme; e ke les gentz (qe ſont eſluz & aſſigneez par le Roi, e par la communaute de la terre, pur l'oſtel le Roi & l'eſtat du Roialme ordener) demurgent en la Ville de Loundres, pur les dites choſes

A.D. 1310. Edv. 2. ſes ordener e treter; ou il poent plus convenablement demorer, que par aillors, par diverſes reſouns, ceſt a ſaver, pur conſeil des Juſtices, & des autres Sages plus preſtement avoer: E pur les remembrances de la Chauncelerie, e dil Eſchekier, & autres aviſementz plus preſtement trouer la, que aillors: E ſur ceo ſoit maunde, par le Roi, au Maire, & as Audremantz, e as Viſcountes de la dite Cite, que eux la facent ſi ſauvement garder, ke mal, ne damage, ne deſtorbance ne aveigne as ditz Ordenours, ne a leurs, duraunt le temps de lor Ordeinaunce.

Derechief, ordine eſt, pur les dettes le Roi aquiter, & ſon eſtat relever, e le plus honurablement meintenir, que nul doun de Terre, ne de Rente, ne de Fraunchiſe, ne de Eſchete, ne de Garde, ne Mariage, ne Baille ſe face a nul des ditz Ordenours, duraunt le Poer dil dit Ordeinement: Ne a nul autre, ſanz conſeill & aſſent des ditz Ordenours, ou de la greinore partie de eux, ou ſis de eux ou meius, mes totes les choſes, des queux profit poet ſourdre, ſoient enproez au profit le Roi, jeſques que ſon eſtat ſoit avenantment releve, & autre choſe ſoit ſur ceo ordine al honur & profit du Roi.

Derechief, ordine eſt, que les Cuſtumes du Roialme ſoient gardeez, & receves par gentz du Roialme meiſmes, e non pas par aliens: E que les iſſues, e les profitz de meiſme les cuſtumes, enſemblement oue totes autres iſſues e profitz, iſſauntz du Roialme, des queux choſes que ceo ſoient, entierment viegnent a l'Eſcheker le Roi, e par le Treſorer, e les Chaumberleins ſoient liveres, pur l'Oſtel le Roy meyntenir, e aillors a ſon profit; iſſuit que le Roi puiſſe vivere du ſoen: ſanz priſes fere autres que aunciens dues & acuſtumees, e totes autres ceſſent.

Derechief, ordine eſt, que tuz les Marchauntz aliens, que unt receu les profitz des Cuſtumes du Roialme, ou des autres choſes, apurtenaunces au Roi, puis la mort le Roi Edward, Piere noſtre Seignur le Roi, que hore eſt, ſoient areſtuz, ou tuz lour biens, ou quil ſoient troves, denz le Poer le Roi d'Engleterre, juſque il eient rendu reſnable acounte de quant q'il eient reſceu des iſſues du Roialme, denz le temps avantdit, devant le Treſorer, & les Barons del Eſcheker, e autres jointz a eux par les ditz Ordeinours.

Derechief, ordine eſt, que la grante Charte ſoit gardee en tuz ſes pointz, en tieu manere que, s'il y eit en la dite Chartre nul point oſcur ou dotif, ſoit declare par les ditz Ordenours, & autres, qil verront a eux a ceo apeler, quant il verront temps & hore, duraunt lor Poer.

Nous, eantz regard a noſtre Grant avantdit, voloms & grantoms que celes Ordenances, en tant come eles ſe acordent au dreit & a reſon, a la fourme de noſtre dit Grant, ſoient fermement Gardees:

Save Gardes, e Mariages avant nomes, e Cuſtumes des leins, quirs, e peux lanutz; les queux nous voloms que ſeient en ſuffrance, tant que nous eioms ſur ceo plus pleinement parle, & tretee oveſque les Ordenours avant ditz; la que choſe nous ne poyoms fere, quant a ore, pur noſtre haſtif aler vers Eſcoce, a refreindre la malice de noz enemis illoeques; qui, de jour en autre, aſſegient noz Chaſteux & noz Villes, & tuent nos gentz, noun contreeſteance la ſufferance a eux par nous grantee.

E pur ceo vous commaundoms, fermement enionantz, que en Citees, Burghs, Villes Merchaundes, & autres leux, en veſtre baillie, ou vous verrez qil ſoit a fere, feez crier, & puplier que nous voloms que les Ordenances avantdites ſoient fermement Gardees, & Tenuees en la fourme avantdite; & vous meiſmes les Gardez, e les facez par autres, deinz veſtre baille, fermement eſtre Gardez.

Et ceo en nulle manere ne leſſetz.

Don. a Northampt. le ſecund jour d'Auſt.

Autieles Lettres ſont maundez a cheſcun Viſcounte d'Engleterre.

De Comitatu Richmundiæ, Arthuro duci Britanniæ concedendo.

A.D. 1310. An. 4. E. 2. Pat. 4. E. 2. p. 1. m. 18. REX omnibus, ad quos, &c. ſalutem.

Sciatis quòd, de gratiâ noſtrâ ſpeciali, conceſſimus & licentiam dedimus, pro nobis, & Hæredibus noſtris, dilecto Conſanguineo & fideli noſtro, Johanni de Britanniâ Comiti Richemundiæ, quòd ipſe Comitatum Richmundiæ, Caſtra de Richmundiâ & de Bowes, & omnes Terras & Tenementa in Angliâ, quæ Dominus E. quondam Rex Angliæ, Pater noſter, per cartam ſuam, dedit,

A.D. 1310. Edw. 2.

& conceſſit dicto Conſanguineo noſtro, HABENDA ſibi & Hæredibus ſuis IMPERPETUUM,

Dare poſſit & concedere dilecto Conſanguineo noſtro, Arthuro Duci Britanniæ fratri ipſius Comitis HABENDA ET TENENDA eidem Arthuro & Hæredibus ſuis de nobis, & Hæredibus noſtris, per ſervitia, inde debita & conſueta, IMPERPETUUM:

Et eidem Duci ſimiliter licentiam dedimus ſpecialem, quod ipſe, habitâ inde ſeiſinâ, Comitatum, Caſtra, Terras & Tenementa prædicta, cum pertinentiis dare poſſit, & concedere præfato Johanni, HABENDA ſibi & Hæredibus ſuis, de corpore ſuo legitime procreatis, de nobis & Hæredibus noſtris, per ſervitia prædicta, IMPERPETUUM.

Ita quod, ſi idem Johannes obierit ſine Hærede, de corpore ſuo legitimè procreato, tunc Comitatus, Caſtra, Terræ & Tenementa prædicta, cum pertinentiis, poſt mortem ejuſdem Johannis, ad præfatum Arthurum & Hæredes ſuos integre revertantur, TENENDA de nobis & Hæredibus noſtris, per ſervitia prædicta, IMPERPETUUM:

Nolentes quod prædictus Comes vel Hæredes ſui, de corpore ſuo legitimè procreati, aut præfatus Arthurus, vel Hæredes ſui, ratione præmiſſorum per nos, vel Hæredes noſtros, Juſticiarios, Eſcaetores, aut alios Ballivos ſeu Miniſtros noſtros, occaſionentur, moleſtentur in aliquo, ſeu graventur.

In cujus, &c.

Teſte Rege apud Northampton, ſecundo die Auguſti.

Per breve de privato Sigillo.

Duplicat.

De proficiſcendo cum Rege ad Berewicum ſuper Twedam.

A.D. 1310. An. 4. E. 2.

Clauſ. 4. E. 2. m. 23. dor.

REX dilecto & fideli ſuo Gilberto de Clare, Comiti Glouceſtriæ & Hertfordiæ, ſalutem.

Quia Robertus de Brus, Inimicus & Proditor noſter, ſuique Complices & Fautores, Terras noſtras & Fidelium noſtrorum, in partibus Scotiæ, per Machinationes ſubdolas, durantibus Treugis, eis per nos conceſſis, proditionaliter occupârunt, & de die in diem invadere, &, contra nos, & fideles noſtros prædictos, occupare non deſiſtunt, Caſtra noſtra ibidem obſidendo, ac homicidia, incendia, deprædationes, & diverſa alia Scelera inhumaniter committendo, ad veſtram & aliorum fidelium noſtrorum notitiam novimus perveniſſe:

Et, quia ad dictorum Inimicorum inſolentiam & proterviam, cum Dei auxilio, viriliter reprimendas, & pro recuperatione terrarum noſtrarum, & aliorum Fidelium noſtrorum, de manibus eorumdem Inimicorum Ordinavimus, & modis omnibus eſſe proponimus, Domino concedente, apud Berewicum ſuper Twedam in Feſto Nativitatis beatæ Mariæ Virginis proximò futuro, cum equis & armis, & toto ſervitio nobis debito, ſicut aliàs vobis mandavimus ad proficiſcendum exinde contra Inimicos noſtros ſupradictos;

Vos rogamus attentè quatenus, dictis die & loco, ſitis ad nos in propria perſona veſtra, cum equis & armis, quanto potentius poteritis, prompti & bene muniti ad proficiſcendum exinde nobiſcum, in auxilium noſtrum, contra Inimicos noſtros prædictos, ad dictas terras noſtras, & aliorum fidelium noſtrorum de ipſorum manibus, per Dei adjutorium, recuperandas, & ad eorumdem Inimicorum ſuperbiam & malitiam viriliter conterendas; & hoc, ſicut nos, & honorem noſtrum & veſtrum, ac commodum Regni noſtri diligitis, nullatenus omittatis.

Teſte Rege apud Northamptoniam, ſecundo die Auguſti.

Conſimiles Literæ diriguntur Comitibus, Baronibus, & aliis ſubſcriptis, &c.

De Summonitione ſervitii Navium contra Scotos.

A.D. 1310. An. 4. E. 2.

Scot. 4. E. 2. m. 14.

REX, dilectis & fidelibus ſuis, Majori, Baronibus, & Ballivis Portûs ſui Dovorr. ſalutem.

Licet nuper vobis mandaverimus, per breve noſtrum, quod totum ſervitium Navium, quod nobis debetis, haberetis apud Dublin. & Drogheda in Hiberniâ, in octabis aſſumptionis beatæ Mariæ Virginis, proximo futuris, ad ultimum, promptum & paratum, & bene munitum ad conducendum exinde dilectum

A.D. 1310. Edv. 2.

dilectum & fidelem noſtrum Richardum de Burgo Comitem Ultoniæ; & alios fideles noſtros partium illarum, uſque ad partes Scotiæ, pro expeditione noſtrâ ibidem, contra Scotos, Inimicos & Rebelles noſtros, ad eorum proterviam & malitiam, cum Dei adjutorio, reprimendas:

Et jam, de novo, præfato Comiti, & aliis fidelibus noſtris prædictis, per diverſa brevia noſtra, ob aliquas certas cauſas, mandaverimus quod de adventu ſuo ad dictas partes Scotiæ, juxta rogatum noſtrum, aliàs eis factum, expectent ad præſens; per quod nolumus quod, hac vice, aliquas Naves veſtras, ex cauſâ prædictâ, juxta mandatum noſtrum prædictum, ad loca prædicta in Hiberniâ tranſmittatis;

Vobis nichilominus, in fide & dilectione, quibus nobis tenemini, firmiter injungentes, mandamus quod vos, cum toto ſervitio veſtro prædicto, adeo potentialiter quo poteritis, directè, ad dictas partes Scotiæ, ſine dilatione qualibet, transferatis; ita quod ſitis in partibus illis, in Feſto Nativitatis beatæ Mariæ Virginis, proximo futurum, ad Inimicos noſtros prædictos, unâ cum dilecto & fideli noſtro Johanne de Ergadia (ſi vobis obviam dederit) & aliis hominibus noſtris (qui ſimiliter vobis occurrent ſuper mare) gravandos & impugnandos, quandocunque & ubicunque magis videritis expedire.

Proviſo tamen quod, ſi prædictus Johannes, aut alii homines noſtri prædicti, aliquo caſu contingente, vobis non occurrerit vel occurrerint ad præmiſſa, propter hoc non omittatis quin in expeditionem noſtram prædictam, contra Inimicos noſtros prædictos, ad ipſos gravandos & impugnandos, ut prædictum eſt, quanto virilius poteritis procedatis, ſicut nos, & noſtrum, ac Regni noſtri comodum diligitis & honorem.

Teſte Rege apud Norht. ſecundo die Auguſti.

Eodem modo mandatum eſt Majoribus, Baronibus, & Ballivis de Portibus ſubſcriptis; videlicet,

De Sandwico,
De la Rye,
De Wynchelſe,
De Romenhale,
De Hethe,

Shoram,
Porteſmuth,
Suthampt.
Lymynton,

Ermuth,
La Pole,
Warham,
Weymuth,
Melecombe,
Lyme,
Exmuth,
Exceſtr.
Tegmuth,
Dertmuth,
Plymuth,

Briſtoll,
Briggewauter,
Coleceſtr.
Herwiz,
Gippeſwic.
Donewyc.
Orford,
Magnâ Jernemut,
Jernemuth parvâ,
Snyterlee,
Burnham,

Holkam,
Lenn,
Sancto Botulpho,
Grymmesby,
Raveneſ.
Hull,
Scardburgh,
Hertelpol,
Novo Caſtro ſuper Tynam,
Neubygging.

De Gubernatore Flotæ Navium contrà Scotos aſſignato.

A.D. 1310. An. 4. E. 2. Scot. 4. E. 2. m. 12.

REX omnibus, ad quos, &c. ſalutem.

Sciatis quod aſſignavimus dilectum & fidelem noſtrum, Simonem de Monte-Acuto, Capitaneum & Gubernatorem flotæ noſtræ Navium, quas, a diverſis partibus Regni noſtri Angliæ, duci mandavimus uſque ad partes Scotiæ, ad Inimicos & Rebelles noſtros, in eiſdem partibus Scotiæ, perſequendos, &, cum Dei adjutorio, refrænandos.

In cujus, &c. quamdiu nobis placuerit duraturas.

Teſte Rege apud Notingham, ſexto die Auguſti.

A.D. 1310.

ET mandatum eſt Magiſtris & Marinariis Navium flotæ Regis, quod eidem Simoni, tanquam Capitaneo & Gubernatori Regis flotæ prædictæ, intendentes & reſpondentes ſint in formâ prædictâ.

In cujus, &c. duratur. ut ſupra.

Teſte ut ſupra.

ET mandatum eſt Vicecomitibus, Ballivis, & omnibus Miniſtris, tàm infra libertates, quàm extra, ad quos, &c. quod eidem Simoni, tanquam Capitaneo & Gubernatori Flotæ Regis prædictæ, in omnibus, quæ ad officium illud

A.D. 1310. Edv. 2.

illud pertinent, intendentes ſint, conſulentes, & auxiliantes, quotiens & quando per ipſum Simonem, ex parte Regis, fuerint requiſiti.

In cujus, &c. duratur. ut ſupra.

A.D. 1310. Edv. 2.

De Bannimento remittendo.

A.D. 1310. An. 4. E. 2.

Rom. & Fr. 4. E. 2. m. 23. in Sched. dorſ.

REX, dilecto & fideli ſuo, Johanni de Alneto, Seneſcallo ſuo Pontivi, ſalutem.

Supplicavit nobis Johannes Petitz Afroſes, Burgenſis Villæ noſtræ de Abbatis Villâ, quòd, cùm ipſe nuper ab eâdem Villâ, pro quodam delicto, per ipſum, ut dicebatur, commiſſo, minus juſtè bannitus fuerit, volumus ſibi bannimentum prædictum remittere de gratiâ noſtrâ ſpeciali:

Nos, volentes ipſius ſupplicationi, quatenus bono modo poterimus, condeſcendere in hac parte, vobis mandamus quod, vocatis illis de Conſilio noſtro, in dictis partibus ac aliis, de probioribus & diſcretioribus hominibus dictæ Villæ de Abbatis Villâ, quos ad hoc vocandos eſſe videritis: habitoque ſuper causâ bannimenti prædicti, & omnibus aliis circumſtantiis, idem bannimentum tangentibus, tractatu & deliberatione pleniori;

A.D. 1310.

Si, de ipſorum Conſilio & Aviſamento, inveneritis quòd nos juſtè, & ad utilitatem & honorem noſtrum bannimentum prædictum præfato Johanni remittere poſſimus, abſque præjudicio cuiquam faciendo, tunc eidem Johanni Petitz dictum bannimentum, nomine noſtro, remittatis, ſecundum Fores & Conſuetudines partium earundem, de gratiâ noſtrâ ſpeciali.

Teſte Rege apud Rughford, ſexto die Auguſti.

De Templariis per Conſtabularium Turris, Vicecomitibus Londonii liberandis.

A.D. 1310. An. 4. E. 2.

Clauſ. 4. E. 2. m. 22.

REX Johanni de Crumbewell, Conſtabulario Turris Londoniarum, vel ejus Locum tenenti, ſalutem.

Cùm nuper, OB REVERENTIAM SEDIS APOSTOLICÆ, conceſſerimus Prælatis & Inquiſitoribus, ad inquirendum contra Ordinem Templariorum, & contra Magnum Præceptorem ejuſdem Ordinis, in Regno noſtro Angliæ conſtitutum, & ſimiliter contra ſingulares Perſonas & Fratres Ordinis illius, de hæreſi defamatos, dudum per litteras Apoſtolicas deputatis;

Quod iidem Prælati & Inquiſitores, de ipſis Templariis, & eorum Corporibus ordinent & faciant, quotiens voluerint, id quod eis, ſecundum legem Eccleſiaſticam, videbitur faciendum:

A.D. 1310.

Nos, ut commodiùs & efficaciùs procedi poſſit ad inquiſitionem, de ipſis Templariis faciendam, vobis mandamus quòd, quùm per dictos Prælatos & Inquiſitores, vel eorum aliquos fueritis requiſiti, omnes prædictos Templarios, in Turri prædictâ, ſub veſtrâ cuſtodiâ exiſtentes, Vicecomitibus London. liberetis (quouſque aliud inde præceperimus) per eos cuſtodiendos, & repræſentandos Prælatis & Inquiſitoribus prædictis, quotiens per ipſos, vel eorum aliquem fueritis requiſiti.

Teſte Rege apud Beverlacum, [illegible] die Auguſti.

De Templariis recipiendis a Conſtabulario Turris London, & de ſuſtentatione diſpenſanda.

A.D. 1310. An. 4. E. 2.

Ibid.

REX Vicecomitibus London. ſalutem.

Cùm nuper, OB REVERENTIAM SEDIS APOSTOLICÆ, &c. *ut ſupra uſque ibi:* Et mandaverimus Johanni de Crumbewell, Conſtabulario Turris noſtræ London, vel ejus Locum tenenti, quod omnes Templarios, in Turri prædictâ, ſub ſuâ Cuſtodiâ exiſtentes, vobis liberet cuſtodiendos (quouſque aliud inde præceperimus) & per vos, ſub formâ prædictâ, repræſentandos Prælatis & Inquiſitoribus prædictis, quotiens per ipſos, vel eorum aliquem ſuper hoc fueritis requiſiti,

A.D. 1310.

Vobis

.D. 1310. dv. 2.

Vobis mandamus, quòd Templarios prædictos a præfato Conſtabulario, vel ejus Locum tenente, recipiatis, & cuſtodiatis, ſeu cuſtodiri faciatis per Cuſtodes, ad hoc ex electione Epiſcoporum & Inquiſitorum prædictorum deputandos, in carceribus, ſeu locis convenientibus in Civitate London, quos prædicti Epiſcopi, vel eorum aliqui, & Inquiſitores prædicti ad hoc viderint expedire; & eoſdem permittatis de corporibus prædictorum Templariorum facere id quod eis, ſecundum legem Eccleſiaſticam, videbitur faciendum.

A.D. 1310. Edv. 2.

Inſuper volumus quod ſuſtentatio, per nos aliàs aſſignata Templariis ſupradictis, a gentibus noſtris ad hoc deputatis, per manus prædictorum Cuſtodum, recipiatur, & diſpenſetur eiſdem.

Teſte ut ſupra.

De Comite Lincolniæ Cuſtode Regni conſtituto.

.D. 1310. n. 4. E. 2. at. 4. E. 2. . 1. m. 18.

REX Archiepiſcopis, Epiſcopis, Abbatibus, Prioribus, Comitibus, Baronibus, Militibus, liberè Tenentibus, Comunitatibus, Vicecomitibus, & omnibus aliis Miniſtris, Ballivis & fidelibus ſuis, ad quos, &c. ſalutem.

Sciatis quod, cùm nos, pro expeditione guerræ noſtræ Scotiæ, ſumus ad partes illas, favente Domino, cum exercitu noſtro profecturi, & ibidem, quamdiu Dominus diſpoſuerit, moraturi,

Nos, de circumſpectione, induſtriâ, & fidelitate dilecti Conſanguinei & fidelis noſtri, Henrici de Lacy Comite Lincolniæ, ſpecialiter confidentes,

Ipſum Comitem, Cuſtodem noſtrum dicti Regni, ac Locum noſtrum in eodem Regno tenentem, pro pace & tranquilitate populi dicti Regni noſtri meliùs conſervandâ, conſtituimus per præſentes, quamdiu in dictis partibus Scotiæ moram fecerimus, vel aliud inde duxerimus ordinandum.

A.D. 1310.

Et ideò vobis mandamus quod eidem Comiti, tanquam Cuſtodi noſtro dicti Regni, & locum noſtrum tenenti in eodem, in hiis, quæ ad dictam Cuſtodiam pertinent, intendentes ſitis, obedientes, & reſpondentes.

In cujus, &c. quamdiu nobis placuerit duraturas.

Teſte Rege apud Novum Caſtrum ſuper Tynam, primo die Septembris.

Per Breve de privato Sigillo.

De Edwardo Balliol, nuper Regis Scotiæ filio, cuſtodiendo.

.D. 1310. n. 4. E. 2. at. 4. E. 2. . 1. m. 14.

REX, dilecto conſanguineo & fideli ſuo, Johanni de Warenna, Comiti Surriæ, ſalutem.

Quia volumus quòd vos de Cuſtodiâ Edwardi de Balliolo exoneremini, & quod idem Edwardus in Hoſpitio Thomæ & Edmundi, Fratrum noſtrorum cariſſimorum, commoretur; quódque Johannes de Weſton, Seneſcallus Hoſpitii dictorum Fratrum noſtrorum, de cuſtodiâ prædicti Edwardi oneretur:

Volumus & mandamus quod corpus prædicti Edwardi præfato Johanni, per cirographum, inter vos & ipſum inde conficiendum, liberetis, in hoſpitio dictorum Fratrum noſtrorum & in Cuſtodiâ ipſius Johannis, ut prædicitur, moraturum:

A.D. 1310.

Volumus enim vos a tempore, quo corpus præfati Edwardi prædicto Johanni ſic liberaveritis, de Cuſtodiâ ejuſdem Edwardi quietum eſſe, & de manucaptione, quam pro cuſtodiâ ejuſdem Edwardi feciſtis, quando Cuſtodiam illam aſſumpſiſtis, penitùs exonerari.

Iu cujus, &c.

Teſte Rege apud Rokesburgh. viceſimo die Septembris.

Per breve de privato Sigillo.

De Caſtro Notinghamiæ commiſſo Petro de Gavaſton.

.D. 1310. n. 4. E. 2. in. 4. E. 2. . 17.

REX omnibus, ad quos, &c. ſalutem.

Sciatis quòd, cum nuper conceſſerimus dilecto & fideli noſtro, Johanni de Segrave Seniori, Cuſtodiam Caſtri noſtri Notingham, cum pertinentiis, HABENDAM, cum omnibus ad Cuſtodiam illam ſpectantibus, ad totam vitam ſuam; dum tamen benè & fidelitèr in omnibus ſe habe-

A.D. 1310.

A.D. 1310. Edv. 2.

habere erga nos & Hæredes noſtros, & quod de exitibus & aliis, ad nos inde ſpectantibus, nobis ad Scaccarium noſtrum reſponderet, prout alii Conſtabularii ejuſdem Caſtri reſpondere conſueverunt:

Ac idem Johannes Cuſtodiam illam jam nobis reddiderit, conceſſimus dilecto & fideli noſtro, Petro de Gaveſton Comiti Cornubiæ, Cuſtodiam Caſtri prædicti, cum pertinentiis, Habendam, cum omnibus ad cuſtodiam illam ſpectantibus, ad totam vitam ipſius Comitis; dùm tamen benè & fideliter in omnibus ſe habuerit erga nos & hæredes noſtros; ita videlicet quod, de exitibus & aliis ad nos inde ſpectantibus, nobis ad Scaccarium noſtrum reſpondeat, prout alii Conſtabularii ejuſdem Caſtri reſpondere conſueverunt.

In cujus, &c.

Teſte Rege apud Byger, primo die Octobris.

Per breve de privato Sigillo.

A.D. 1310. Edv. 2.

Et mandatum eſt Militibus, liberis hominibus, & omnibus aliis, tenentibus de Caſtro prædicto, quod eidem Comiti, tanquam Conſtabulario Caſtri prædicti, in omnibus, quæ ad Cuſtodiam ejuſdem Caſtri pertinent, intendentes ſint & reſpondentes, ſicut prædictum eſt.

In cujus, &c.

Teſte Rege ut ſupra.

Et mandatum eſt præfato Johanni de Segrave, quod Caſtrum prædictum, unà cum armaturis, victualibus, & omnibus aliis rebus Regis, infra idem Caſtrum exiſtentibus, præfato Comiti, vel ejus Attornato, quem ad hoc per ſuas patentes litteras deputaverit loco ſuo, per cirographum, inter ipſos inde conficiendum, liberet cuſtodiendum in formâ prædictâ.

Teſte Rege, ut ſupra.

Per breve de privato Sigillo.

De Juſticiaratu Foreſtæ citra Trentam dicto Petro conceſſo.

A.D. 1310. An. 4. E. 2.

Fin. 4. E. 2. m. 17.

Rex omnibus, ad quos, &c. ſalutem.

Sciatis quòd, cùm nuper conceſſerimus dilecto & fideli noſtro, Johanni de Segrave Seniori, Cuſtodiam Officii Juſticiarii Foreſtæ noſtræ citra Trentam, cum pertinentiis, Habendam, cum omnibus ad Cuſtodiam illam ſpectantibus, ad totam vitam ſuam; dùm tamen benè & fideliter ſe haberet erga nos & Hæredes noſtros:

Ac idem Johannes Cuſtodiam Officii prædicti jam nobis reddiderit, conceſſimus dilecto & fideli noſtro, Petro de Gaveſton Comiti Cornubiæ, Cuſtodiam Officii prædicti, Habendam, cum omnibus ad Cuſtodiam illam ſpectantibus, ad totam vitam ſuam; dùm tamen benè & fideliter in omnibus ſe habuerit erga nos & Hæredes noſtros; ita videlicet quod Ballivi & Miniſtri (quos idem Comes, de exitibus & aliis, ad nos ratione Officii illius ſpectantibus, onerabit) nobis inde reſpondeant ad Scaccarium noſtrum: & quod idem Comes Rotulos ſuos, in fine cujuſlibet anni, ad dictum Scaccarium noſtrum deferat; & eos ibidem liberet, ut eſt moris.

In cujus, &c.

Teſte Rege apud Byger, primo die Octobris.

Per breve de privato Sigillo.

A.D. 1310.

Et mandatum eſt Univerſis & ſingulis Vicecomitibus, Ballivis, & Fidelibus, Regis, tàm infra libertates, quàm extra, citra Trentam, ad quos, &c.

Quod eidem Comiti in præmiſſis ſint intendentes, reſpondentes, conſulentes & auxiliantes; & coram ipſo venire facere tot & tales, tàm Milites, quàm alios probos & legales homines de Ballivis ſuis, per quos rei veritas in negotiis, prædictum Officium contingentibus, meliùs ſciri poterit & inquiri; prout idem Comes eis ſcire faciat ex parte Regis.

In cujus, &c.

Teſte Rege ut ſupra.

Et mandatum eſt præfato Johanni de Segrave, quod Officium prædictum, unà cum Rotulis, memorandis, & omnibus aliis, Officium illud tangentibus, quæ ſunt in Cuſtodia ſuâ, præfato Comiti, vel ejus Attornato, quem ad hoc per ſuas patentes litteras deputaverit, loco ſuo, per cirographum, inter ipſos inde conficiendum, liberet cuſtodiendum in formâ prædicta.

Teſte Rege ut ſupra.

De Protectione pro Cuſtode Regni.

A.D. 1310. An. 4. E. 2.
Pat. 4. E. 2. p. 1. m. 14.

Rex omnibus Ballivis, & Fidelibus ſuis, in Cheſterſhire, ad quos, &c. ſalutem.

Sciatis quod ſuſcepimus in protectionem & defenſionem noſtram, dilectum Conſanguineum & Fidelem noſtrum, Henricum de Lacy Comitem Lincolniæ (quem Cuſtodem Regni noſtri ac locum noſtrum tenentem in eodem Regno conſtituimus, dum in partibus Scotiæ ſteterimus, pro expeditione guerræ noſtræ ibidem, vel aliud de Cuſtodiâ illâ duxerimus ordinandum) homines, terras, res, redditus, & omnes poſſeſſiones ſuas in Cheſterſhire.

Et ideo vobis mandamus, &c. non inferentes, &c. & ſi quid, &c.

In cujus, &c. duraturas uſque ad Feſtum Paſchæ proximò futurum.

Volumus etiam, &c. & ultimæ præſentationis; præſentibus minimè valituris, poſt redditum noſtrum in Anglia, ſi citra dictum Feſtum Paſchæ ibidem redierimus, vel aliud de Cuſtodiâ prædictâ interim duxerimus ordinandum.

Teſte Rege apud Byger, ſexto die Octobris.

Per Conſilium.

De inquirendo, ob reverentiam Sedis Apoſtolicæ, contra Templarios, & de ſuſtentatione liberandâ.

A.D. 1310. An. 4. E. 2.
Clauſ. 4. E. 2. m. 20.

Rex dilecto & fideli ſuo Johanni de Crumbewell, Conſtabulario Turris ſuæ London, vel ejus locum tenenti, ſalutem.

Cum nuper, OB REVERENTIAM SEDIS APOSTOLICÆ, conceſſerimus Prælatis & Inquiſitoribus, ad inquirendum contra Ordinem Templariorum, & contra Magnum Præceptorem ejuſdem Ordinis, in Regno noſtro Angliæ, &c. *prout de 26. Aug. ſupra uſque hæc verba, viz.*

Vobis mandamus quòd, quando ex parte dictorum Prælatorum, & Inquiſitorum, vel alicujus Prælati, cum uno ſaltem Inquiſitore, fueritis requiſiti, omnes dictos Templarios, in Turri prædictâ exiſtentes ſub cuſtodiâ veſtrâ, vel illuc adducendos, Vicecomitibus London, ſimul, vel particulatim, prout, & quotiens ex parte eorundem Prælatorum, & Inquiſitorum, vel eorum alicujus, cum uno ſaltem Inquiſitore, requiſiti fueritis, liberetis, per eoſdem Vicecomites in Carceribus noſtris, viz. in quatuor Portis London. & Domibus quondam Johannis de Bakwell, & Domibus quondam Fratrum de pœnitentiâ, ſeu aliis locis convenientibus, in Civitate London. vel de propè (dùm tamen Dominorum locorum hujuſmodi, vel inhabitantium in eiſdem ad id accedat aſſenſus) cuſtodiendos, exhibendos, & repræſentandos Prælatis, & Inquiſitoribus, ſeu alicui eorum, cum uno ſaltem Inquiſitore:

Et eoſdem Templarios recipiatis, ad cuſtodiam veſtram in dictâ Turri noſtrâ, a Vicecomitibus ſupradictis, quando, & quotiens per prædictos Prælatos, vel eorum aliquos, fueritis requiſiti.

Volumus inſuper, & vobis mandamus, quod ſuſtentationem, aliàs per nos aſſignatam Templariis ſupradictis, faciatis per illos, quos ad hoc deputavimus, dictis Vicecomitibus liberari, per ipſos cuilibet Templario, pro ratâ temporis, ipſum Templarium contingente, miniſtrandam.

Mandavimus enim Vicecomitibus prædictis, ut dictos Templarios, & ſuſtentationem ipſis aſſignatam, a vobis recipiant, & eoſdem Templarios vobis retradant, cuſtodiendos in formâ prædictâ.

Teſte Rege apud Byger, ſexto die Octobris.

De Templariis liberandis Conſtabulario London.

A.D. 1310. An. 4. E. 2.
Clauſ. 4. E. 2. m. 20.

Et mandatum eſt Vicecomitibus London; quòd Templarios ipſos a præfato Conſtabulario, vel ejus Locum tenente, ſimul, vel particulatim, recipiant, & cuſtodiant, ſeu cuſtodiri faciant in Carceribus Regis, viz. in quatuor Portis, *&c. ut ſupra.*

Et, ut conſtet dictis Prælatis, & Inquiſitoribus de diligentiâ ipſorum Vicecomitum, circa dictorum Templariorum cuſtodiam

A.D. 1310. Edw. 2.

cuſtodiam adhibendâ, & ut liberiùs facere valeant quod erit faciendum,

Iidem Vicecomites recipiant illos, quos dicti Prælati & Inquiſitores, ſeu aliquis eorum, cum uno ſaltem Inquiſitore, deputaverint ad ſupervidendum quod dicta cuſtodia bene fiat, & uberiùs faciant quod incumbit, eóſque permittant de corporibus dictorum Templariorum facere id, quòd eis, ſecundum legem Eccleſiaſticam, videbitur faciendum.

Et, cùm dicti Epiſcopi, & Inquiſitores, vel aliquis eorum, cum uno ſaltem Inquiſitore, de prædictis Templariis fecerint quod ſibi viſum fuerit, ſecundum legem Eccleſiaſticam expedire; iidem Vicecomites ipſos Templarios dicto Conſtabulario noſtro, vel ejus Locum tenenti, cùm per ipſos Prælatos, vel eorum aliquos, ſuper hoc, requiſiti fueritis, retradatis, in Turri noſtra London. cuſtodiendos, ſicut prius.

Inſuper vult Rex, & mandat præfatis Vicecomitibus quod ſuſtentatio per ipſum alias aſſignata Templariis prædictis, a gentibus noſtris, ad hoc deputatis, per manus ipſorum Vicecomitum recipiatur, & cuilibet Fratrum, &c. *ut ſupra.*

Mandatum eſt enim præfato Conſtabulario, quod eoſdem Templarios eiſdem Vicecomitibus liberet, unà cum ſuſtentatione, &c. & eos reaccipiat a Vicecomitibus prædictis, cuſtodiendos in Turri noſtrâ prædictâ, cùm per dictos Prælatos, vel eorum aliquos fuerit requiſitus.

Teſte ut ſupra.

Innovantur Literæ de Conductu pro Abbate de Lathiniaco & Sicardo de Vauro.

A.D. 1310. *An.* 4. E. 2.

Pat. 4. *E.* 2. *p.* 1. *m.* 10.

REX omnibus Ballivis & fidelibus ſuis, ad quos, &c. ſalutem.

Cùm diſcreti viri Abbas de Lathiniaco, Pariſ. Dioceſ. & Magiſter Sicardus de Vauro Cononicus Narbonen.

Ad inquirendum, &c. *prout de A.* 3. *Sept.* 13.

In cujus, &c. duraturas uſque ad Feſtum Pentecoſtes proximò futurum.

Teſte Rege apud Lynliſcu in Scotiâ, 13. die Octobris.

De Inquiſitoribus prædictis, OB REVERENTIAM SEDIS APOSTOLICÆ, *intendendo.*

A.D. 1310. *An.* 4. E. 2.

Clauſ. 4. *E.* 2. *m.* 18.

REX, dilecto & fideli ſuo, Johanni de Crumbwell, Conſtabulario Turris ſuæ London. vel ejus Locum Tenenti, ſalutem.

Cùm nuper, OB REVERENTIAM SEDIS APOSTOLICÆ, conceſſerimus Prælatis & Inquiſitoribus,

Ad inquirendum contra Ordinem Templariorum, & contra magnum Præceptorem ejuſdem Ordinis, in Regno noſtro Angliæ conſtitutum, & ſimiliter contra ſingulares perſonas & fratres ordinis illius, de Hæreſi defamatos, dudum per Literas Apoſtolicas deputatis,

Quod iidem, Prælati & Inquiſitores, de ipſis Templariis, & eorum corporibus, in quæſtionibus, & aliis ad hoc convenientibus, ordinent & faciant, quotiens voluerint, id quod eis, ſecundum legem Eccleſiaſticam, videbitur faciendum:

Nos, ut commodiùs & efficaciùs, procedi poſſit ad Inquiſitionem, de ipſis Templariis faciendam, vobis mandamus quod, quando ex parte dictorum Prælatorum & Inquiſitorum, vel alicujus Prælati, cum uno ſaltem Inquiſitore, fueritis requiſiti, omnes dictos Templarios, in Turri prædictâ exiſtentes ſub cuſtodiâ veſtrâ, vel illuc adducendos, Vicecomitibus London. ſimul, vel particulatim, prout, & quotiens ex parte eorundem, Prælatorum & Inquiſitorum, vel eorum alicujus, cum uno ſaltem Inquiſitore, requiſiti fueritis, liberetis, per eoſdem Vicecomites in carceribus noſtris (viz. in quatuor portis London. & domibus quondam Johannis de Bankwell, & domibus quondam Fratrum de pœnitentia, ſeu aliis Locis convenientibus in Civitate London. vel de prope; dum tamen dominorum locorum hujuſmodi, vel habitantium in eiſdem, ad id accedat aſſenſus) cuſtodiendos, & repræſentandos Prælatis & Inquiſitoribus, ſeu alicui eorum,

A.D. 1310. Edw. 2.

rum, cum uno ſaltem Inquiſitore; & eoſdem Templarios recipiatis, ad cuſtodiam veſtram in dictâ Turri noſtrâ, a Vicecomitibus ſupradictis, quando & quotiens per dictos Prælatos, ſeu eorum aliquos fueritis requiſiti.

Volumus inſuper & mandamus quod ſuſtentatio, per nos alias aſſignata Templariis antedictis, per dilectum Clericum noſtrum, Rogerum de Wyngefeld, quem ad hoc deputamus, dictis Vicecomitibus, pro ratâ Temporis, quo ipſos Templarios in cuſtodiâ eorundem Vicecomitum morari contigerit, liberetur; per ipſos Vicecomites cuilibet Templariorum, pro rata Temporis, ipſum Templarium, contingente, miniſtranda.

Mandavimus enim eiſdem Vicecomitibus, quod ipſos Templarios a vobis recipiant, & eoſdem Templarios vobis retradant cuſtodiendos in formâ prædictâ.

Teſte Rege apud Linliſcu in Scotiâ, 23. die Octobris.

De Templariis a Cuſtode Turris per Vicecomitem London. recipiendis.

A.D. 1310. s. 4. E. 2. *Ibid.*

ET Mandatum eſt Vicecomitibus London. quod ipſos Templarios a præfato Conſtabulario, vel ejus Locum Tenente, ſimul, vel particulatim recipiant, & cuſtodiant, ſeu cuſtodiri faciant in carceribus Regis, *&c. ut ſupra.*

Et ut conſtet dictis Prælatis & Inquiſitoribus de diligentiâ ipſorum Vicecomitum, circa dictorum Templariorum cuſtodiam, adhibendâ; & ut liberiùs facere valeant quod erit faciendum.

Et ſimiliter Mandatum eſt eiſdem Vicecomitibus, quod illos, quos dicti Prælati & Inquiſitores, ſeu aliquis eorum, cum uno ſaltim Inquiſitore, deputaverint ad ſupervidendum quod dicta cuſtodia bene fiat, & uberiùs faciant quod incumbit; eoſque permittant, de corporibus dictorum Templariorum, facere id, quod eis, ſecundum legem Eccleſiaſticam, videbitur faciendum:

Et, cùm dicti, Prælati & Inquiſitores, vel aliquis eorum, cum uno ſaltem Inquiſitore, de ipſis Templariis fecerint quod ſibi viſum fuerit, ſecundum legem Eccleſiaſticam, expedire, ipſos Templarios dicto Conſtabulario Regis, vel ejus locum tenenti, cum per ipſos Prælatos, vel eorum aliquos, ſuper hoc requiſiti fuerint, retradant, in Turrim Regis London. cuſtodiendos, ſicut prius.

Inſuper Rex vult & mandat eiſdem Vicecomitibus, quod ſuſtentatio, per Regem alias aſſignata Templariis ſupradictis, a dilecto Clerico Regis, Rogero de Wyngefeld, per manus eorundem Vicecomitum, recipiatur, & cuilibet Fratrum, pro rata ipſum contingente, & pro ratâ Temporis, quo ipſos Templarios in cuſtodiâ eorundem Vicecomitum morari contigerit, per ipſos Vicecomites liberet.

A.D. 1310.

Mandatum eſt enim eidem Rogero, quod ſuſtentationem prædictam, in formâ prædictâ, eiſdem Vicecomitibus liberet: Et præfato Conſtabulario, quod ipſe eoſdem Templarios eiſdem Vicecomitibus ſimiliter liberet, & eos a Vicecomitibus prædictis recipiat, in Turri Regis prædictâ cuſtodiendos, cum per prædictos Prælatos, aut eorum aliquos fuerit requiſitus.

Teſte Rege apud Linliſcu in Scotiâ, 23. die Octobris.

EOdem modo, quo mandatum fuit, *ut ſupra*, Conſtabulario Turris London. Mandatum eſt Conſtabulario Caſtri Lincolniæ de Templariis, in eodem Caſtro exiſtentibus, ſub Cuſtodiâ ſuâ, & illuc adducendis Majori & Ballivis Lincolniæ, ſimul, vel particulatim, in formâ prædictâ liberandis per eoſdem, Majorem & Ballivos, in Carceribus Regis Civitatis prædictæ, in portâ de Claxelede, ſeu aliis locis convenientibus, in Civitate prædictâ, vel de prope, dum tamen dominorum locorum, *&c.*

Teſte Rege apud Berewyc. ſuper Twedam, xxij. die Novembr.

ET mandatum Majori & Ballivis Lincolniæ, quod ipſos Templarios, ſimul, vel particulatim, a præfato Conſtabulario recipiant, & cuſtodiant, ſeu cuſtodire faciant in carceribus Regis Civitatis prædictæ, viz. in porta prædictâ, ſeu aliis locis convenientibus, *&c. ut ſupra.*

ET mandatum eſt Rogero de Wyngefeld, quod ſuſtentationem prædictam, præfatis, Majori & Ballivis, pro numero perſonarum & pro ratâ temporis, *&c. ut ſupra.*

Et Rex ſibi, &c.

De Templariis proſequendis, & pro ſuſtentatione eorundem.

A.D. 1310.
An. 4. E. 2.
Clauſ. 4. E. 2. *m.* 18.

A.D. 1310.

REX dilecto Clerico ſuo, Rogero de Wyngefeld, Cuſtodi Terrarum Templariorum, in manu noſtrâ exiſtentium, vel Willielmo Plummer, Sub-cuſtodi ſuo Manerii de Creſting, ſalutem.

Quia, certis de cauſis, ordinavimus quod Conſtabularius Turris noſtræ London. omnes Templarios, in cuſtodiâ ſuâ, in Turri prædictâ, exiſtentes, vel illuc adducendos, Vicecomitibus London. liberet, ſimul, vel particulatim, prout & quotiens ex parte Prælatorum & Inquiſitorum, ad inquirendum contra ordinem Templariorum & eorum perſonas aſſignatorum, vel alicujus eorum, cum uno ſaltem Inquiſitore fuerit requiſitus, per eoſdem Vicecomites in Carceribus noſtræ London. cuſtodiendos:

Et, juxta requiſitionem dictorum Prælatorum & Inquiſitorum, ad cuſtodiam in Turri noſtrâ prædictâ retradendos:

Et quod ſuſtentatio, per nos prius dictis Templariis aſſignata, & per dictum Conſtabularium liberanda pro numero perſonarum, & pro ratâ Temporis, quo ipſos Templarios in cuſtodiâ eorundem Vicecomitum morari contigerit, per vos ipſis Vicecomitibus liberetur, per ipſos cuilibet ipſorum Templariorum, pro ratâ ipſum Templarium contingente, miniſtranda:

Vobis mandamus quod ſuſtentationem prædictam præfatis Vicecomitibus, pro numero perſonarum, & ratâ temporis prædicti, ſine dilatione liberetis:

Et nos vobis inde debitam allocationem habere faciemus.

Teſte Rege apud Linliſcu in Scotiâ, 25. die Octobris.

Ad Comitem Flandriæ, de Piratis non receptandis.

A.D. 1310.
An. 4. E. 2.
Clauſ. 4. E. 2. *m.* 18 *d.*

A.D. 1310.

REX Nobili viro Domino R. Comiti Flandriæ, amico ſuo cariſſimo, ſalutem.

Nobis, in guerrâ noſtrâ Scotiæ exiſtentibus, rumor innotuit, hiis diebus, quod quidam homines veſtri, pacem & concordiam, inter noſtros & veſtros homines hactenus obſervatam, nitentes pro viribus infirmare, magno collecto navigio, & aggregatis ſibi multis aliis prædonibus & piratis, qui a terrâ nobilis viri Domini W. Comitis Hanoniæ & Hollandiæ,. pro quibuſdam per ipſos ſceleribus perpetratis, tanquam exules, ut accepimus, fugierunt, quique infra terram veſtram, ſub veſtræ defenſionis clypeo, ut dicitur, receptantur, hominibus & marinariis de Regno noſtro, per mare tranſeuntibus, inſidiantur; nonnullos ex ipſis, quos apprehendere poterunt, interficiendo, bonaque ipſorum ſecum abducendo, ac cæteros quos vivos relinquunt, bonis & rebus ſuis hoſtiliter ſpoliando; ita quod Marinarii noſtri, qui ad ducendum victualia ad nos & exercitum noſtrum ad dictas partes Scotiæ deputantur, mare intrare timent, ſine magno Navigio, & multitudine hominum armatorum; ex quibus cor noſtrum gravatur multipliciter & turbatur:

Nos igitur, advertentes quòd non ſolùm majora rerum dampna, verùm etiam ſæva perſonarum pericula, ex hujuſmodi homicidiis & roberiis, de facili poterunt provenire, niſi citius ſuper illis remedium apponatur: Speranteſque vos, ad ſubmovendum de medio cujuſlibet diſſenſionis & diſcordiæ inter noſtros & veſtros ſubditos, ſi quod eſſet, ut inter ipſos, hinc indè, pax & concordia, quæ inter noſtros Progenitores, & veſtros, eorúmque ſubditos laudabiliter ſervabatur, communiatur, & in melius proſperetur, velle ſtudioſam operam adhibere,

Veſtram amicitiam affectuoſè requirimus & rogamus, quatinus, inquiſitâ ſuper hiis pleniùs veritate, prædictos Exules, ſeu alios de poteſtate & Dominio veſtris, quos de Feloniis & Roberiis prædictis culpabiles inveniri contigerit, ulterius infra terram veſtram receptare, conſiderationis intuitu, non curantes, tale & tam competens remedium ſuper præmiſſis nobis & noſtris fieri faciatis, quòd inter vos & nos, hominéſque noſtros & veſtros, pacis & concordiæ tranquillitas foveatur, quódque homines veſtri contra nos, aut noſtros conſimilia perpetrare de cætero non præſumant.

Dat. apud Berewicum ſuper Twedam, 10. die Novembris.

De quatuor Portis Londoniæ liberandis Vicecomitibus pro Cuſtodia Templariorum.

A.D. 1310. An. 4. E. 2. Clauſ. 4. E. 2. m. 17.

REX, Majori & Vicecomitibus Civitatis ſuæ London. ſalutem Cùm nuper, OB REVERENTIAM SEDIS APOSTOLICÆ, conceſſerimus Prælatis, & Inquiſitoribus,

Ad inquirendum contra ordinem Templariorum, & contra Magnum Præceptorem ejuſdem Ordinis, in Regno Angliæ conſtitutum, & ſimiliter contra ſingulares perſonas & fratres Ordinis illius, de Hæreſi defamatos, dudum per literas Apoſtolicas deputatis,

Quod iidem Prælati, & Inquiſitores, de ipſis Templariis, & eorum corporibus in quæſtionibus, & aliis ad hoc convenientibus ordinent, & faciant, quoties voluerint, id quod eis, ſecundum legem Eccleſiaſticam, videbitur faciendum:

Et mandaverimus Majori, Aldermannis, & Communitati Civitatis noſtræ prædictæ, quòd quatuor portas noſtras Civitatis ejuſdem vobis, præfati Vicecomites (quibus omnes Templarios, in Turri noſtra London. exiſtentes, vel illuc adducendos, per Conſtabularium noſtrum ejuſdem Turris, vel locum ſuum tenentem, ſimul, vel particulatim, nuper mandavimus liberari) pro præmiſſis, in eiſdem portis commodiùs & ſecuriùs faciendis, habere faciant quotiens neceſſe fuerit, & ſuper hoc ex parte Prælatorum, & Inquiſitorum prædictorum, vel unius eorum, cum uno ſaltem Inquiſitore, fuerint requiſiti:

Vobis mandamus quod, ſi per Prælatos, & Inquiſitores prædictos, vel eorum aliquem, cum uno ſaltem Inquiſitore, vobis conſtare poterit, quod Turris noſtra London. & portæ noſtræ prædictæ, ad præmiſſa facienda non ſufficiant, tunc de aliquibus domibus in Civitate prædictâ, vel de prope, pro præfato negotio convenientibus, faciatis modis omnibus provideri.

Et ſumptus, ſi quos forſitan in conductione domorum hujuſmodi apponere vos contigerit, unà cum expenſis Miniſtrorum per vos, Vicecomites prædicti, circa dictorum Templariorum cuſtodiam deputandorum, vobis, præfati Vicecomites, cum nobis inde conſtiterit, allocari faciemus.

Teſte Rege apud Berewycum ſuper Twedam, 22. die Novembris.

Ad Majorem, Aldermannos, & Communitatem Londoniæ.

A.D. 1310. An. 4. E. 2. Ibid.

REX Majori, Aldermannis, & Communitati Civitatis London. ſalutem.

Cum nuper, OB REVERENTIAM, &c. videbitur faciendum:

Et Mandaverimus Conſtabulario Turris noſtræ London. vel ejus Locum tenenti, quod omnes Templarios, in Turri prædicta ſub ſua cuſtodia exiſtentes, vel illuc adducendos, Vicecomitibus noſtris London. liberaret, ſimul, vel particulatim, cuſtodiendos, & per ipſos, ſub formâ prædictâ, repræſentandos Prælatis & Inquiſitoribus prædictis, quotiens ex parte ipſorum, vel alicujus eorum, cum uno ſaltem Inquiſitore, ſuper hoc eſſent requiſiti:

Ac etiam mandaverimus per breve noſtrum, præfatis Vicecomitibus, quod dictos Templarios a præfato Conſtabulario, vel ejus Locum tenente, ſimul, vel particulatim, reciperent, & eosin quatuor portis Civitatis noſtræ prædictæ, & in domibus quondam Johannis de Banguell, ac in domibus quondam Fratrum de pœnitentiâ London. ſeu Locis aliis convenientibus in Civitate prædicta, vel de prope, ſalvo & ſecurè cuſtodirent, ſeu facerent cuſtodiri, repræſentandos per ipſos Prælatis, & Inquiſitoribus prædictis, quotiens ex parte Prælatorum & Inquiſitorum ipſorum, vel alicujus eorum, cum uno ſaltem Inquiſitore, requiſiti fuiſſent, ſicut hæc & alia in dicto brevi noſtro plenius ſunt expreſſa:

Præfatique Vicecomites ---- Prælatis & Inquiſitoribus prædictis reſponderint jam de novo, quod prædictæ portæ in veſtrâ, & non in ipſorum cuſtodiâ exiſtunt, per quod ipſi portas illas habere nequeunt ad præmiſſa; prout in quibuſdam literis Prælatorum, & Inquiſitorum prædictorum, Venerabili Patri Waltero Wigorn. Epiſcopo, Cancellario noſtro, inde directis, pleniùs continetur:

Nos, ob honorem Dei, & exaltationem fidei Catholicæ, & ut, per Prælatos & Inquiſitores prædictos, ad veritatem ſuper dictâ Hæreſi (undè præ-

A.D. 1310. Lav. 2. ſati Templarii, ut præmittitur, diffamantur) eliciendam commodiùs & ſecuriùs procedatur;

Vobis mandamus quod præfatis Vicecomitibus portas prædictas, pro perſonis Templariorum prædictorum in eiſdem portis ponendis, & cuſtodiendis, in formâ prædictâ, quotiens neceſſe fuerit, & ex parte Prælatorum, & Inquiſitorum prædictorum, vel unius eorum, cum uno ſaltem Inquiſitore, requiſiti fueritis, habere faciatis.

Credimus enim quod nihiloſominus tuta cuſtodia dictis portis, pro ſecuritate Civitatis noſtræ prædictæ, poterit abhiberi:

Et hoc nullatenus omittatis.

Teſte, ut ſupra.

Ad Majorem & Vicecomites Londoniæ de Templariis examinandis.

A.D. 1310. *An.* 4. E. 2. *Clauſ* 4. E. 2. *m.* 8.

REX, Majori & Vicecomitibus Civitatis ſuæ London. ſalutem.

Cùm nuper, OB REVERENTIAM SEDIS APOSTOLICÆ, conceſſerimus Prælatis & Inquiſitoribus, *&c. prout ſupra uſque hæc verba, viz.*

Et poſtmodum quatuor portas noſtras Civitatis prædictæ vobis, præfati Vicecomites (quibus omnes Templarios, in Turri noſtrâ London. tunc exiſtentes, vel illuc adducendos, per conſtabularium noſtrum ejuſdem Turris, vel Locum ſuum tenentem, liberari mandavimus) pro præmiſſis in eiſdem portis commodiùs & ſecuriùs faciendis, per vos, præfate Major, & Aldermannos, ac Communitates Civitatis illius, fecimus liberari:

Ac jam, de novo, plures Templarios, a Caſtro noſtro Lincolnienſi, uſque ad dictam Turrim venire fecerimus, in dicta Civitate London. per Prælatos & Inquiſitores prædictos, ſuper crimine prædicto, ſtrictiùs examinandos:

Et mandaverimus vobis, præfate Major, ac Aldermannis, & Communitati, prædictis, quod, ſi prædictæ quatuor Portæ pro cuſtodia & examinatione Templariorum prædictorum, juxta Ordinationem dictorum Prælatorum & Inquiſitorum, faciendis, non ſufficiant, tunc vobis, præfati Vicecomites, alias portas ejuſdem Civitatis pro præmiſſis faciendis faciant liberari:

Nos, OB HONOREM DEI, ET EXALTATIONEM CATHOLICÆ FIDEI, ut, ſuper diffamatione prædictâ, veritas pleniùs ſciatur, corditer affectantes, vobis mandamus quod, ſi prædictæ quatuor portæ (aliàs per vos, præfate Major, ac prædictos Aldermannos, & Communitatem, vobis, præfati Vicecomites, liberatæ) nec non & aliæ portæ vobis, præfati Vicecomites, in dicta Civitate per vos, præfate Major, ac prædictos Aldermannos, & Communitatem liberandæ, pro cuſtodia & examinatione Templariorum, vobis, præfati Vicecomites, per --- Conſtabularium Turris prædictæ, & ejus Locum tenentem, liberatorum, & exnunc liberandorum, juxta Ordinationem hujuſmodi faciendam, non ſufficiant, tunc de aliis domibus, in Civitate prædicta, pro præfato negotio convenientibus, faciatis modis omnibus provideri.

Et Templarios prædictos, vobis per prædictum --- Conſtabularium, ſeu ejus Locum tenentem liberandos, ab ipſis recipiatis, & ipſos in prædictis portis & domibus, ſeparatim in carceribus, compedibus cuſtodiri, & coram præfatis Prælatis & Inquiſitoribus, ſeu eorundem Prælatorum aliquo, ac uno ſaltim Inquiſitore, repræſentari faciatis, cum per ipſos Prælatos, vel eorum aliquem, cum uno ſaltim Inquiſitore, ſuper hoc fueritis requiſiti.

Et, ut dictis Prælatis & Inquiſitoribus conſtet de diligentiâ veſtrâ, præfati Vicecomites, circa cuſtodiam dictorum Templariorum adhibendâ, & ut liberiùs facere valeant quod erit faciendum,

Vobis, præfati Vicecomites, mandamus quod illos, quos dicti Prælati & Inquiſitores, ſeu aliquis eorum, cum uno ſaltim Inquiſitore, deputaverint ad ſupervidendum quod dicta cuſtodia bene fiat, id ſupervidere: & corpora dictorum Templariorum in quæſtionibus & aliis, ad hoc convenientibus, ponere; & alia, quæ in hac parte, ſecundum legem Eccleſiaſticam, fuerint facienda, facere permittatis.

Et, cùm dicti Templarii coram dictis Prælatis & Inquiſitoribus fuerint examinati, tunc eos reſumatis, & in portis & domibus prædictis ſalvò cuſtodiri faciatis, juxta tenorem Mandati noſtri, aliàs vobis ſuper hoc directi:

Et ſumptus, ſi quos forſitan in conductione domorum hujuſmodi apponere

A.D. 1310. Edw. 2.

nere vos contigerit, unà cum expenſis miniſtrorum per vos Vicecomites prædictos, circa dictorum Templariorum Cuſtodiam, deputandorum, vobis, præfati Vicecomites, cum nobis indè conſtiterit, allocari faciemus.

Teſte Rege apud Berwicum ſuper Twedam viceſimo ſecundo die Novembris.

Per locum Regis tenentem & Conſil.

De ſurpriſis, ante Guerram, & interpriſis, durante Treuga cum Francia, corrigendis.

A.D. 1310. An. 4. E. 2. Vaſc. 4. E. 2. m. 18.

REX venerabili in Chriſto Patri, J. eàdem gratiâ, Norwicenſi Epiſcopo: & dilectis & fidelibus ſuis, Johanni de Britannia Comiti Richemundiæ Conſanguineo ſuo, Guidoni Ferre, & Willielmo Inge, ſalutem.

Litteras veſtras, nuper nobis miſſas de negotiis, Dominum Regem Franciæ & nos tangentibus, audivimus & intelleximus diligenter.

Verùm, quia tempore receptionis litterarum illarum, eramus in guerra noſtra Scotiæ, & tunc temporis nobiſcum non habuerimus illos de Conſilio noſtro, per quos ſuper contentis in litteris illis debuimus informationem & Conſilium pleniùs habuiſſe, quod non intendimus vos latere;

Vobis mandamus quatinus, ut negotium de ſuppriſis, ante guerram, inter dictum Regem Franciæ, & Dominum E. quondam Regem Angliæ Patrem noſtrum motam, & de interpriſis, tempore treugarum, ſive ſufferentiarum inter eos conceſſarum, hinc inde factis, quantum poteritis, prorogetur, curam & ſollicitudinem diligentem, modis & viis omnibus, quibus poteritis, apponatis.

Intendimus autem in brevi, poſt Feſtum Natalis Domini, proximò futurum, conſilium & aviſamentum noſtrum vobis ſuper hoc tranſmittere, Deo dante.

Et etiam, ut negotia de ſurpriſis, injuriis, dampnis, & aliis gravaminibus, tàm dicto Patri noſtro, & ſuis, poſt pacem, inter dictum Regem Franciæ & ipſum Patrem noſtrum Pariſius ultrò initam, quam nobis, poſtquam Regni noſtri gubernacula ſuſcepimus, per eundem Regem Franciæ & ſuos factis, interim corrigantur, & modo debito emendentur, ſolicitiùs & efficaciùs, quo poteritis, inſiſtatis.

Dat. apud Berewicum ſuper Twedam, viceſimo ſecundo die Novembris.

De inhibitione facienda ne quis, ſub forisfactura, auxilium Scotis ducat.

A.D. 1310. An. 4. E. 2. Clauſ. 4. E. 2. m. 18. dor.

REX Majori & Ballivis, & toti Communitati Villæ ſuæ de Sandwico, ſalutem.

Nuper, pro eo, quòd nobis, in partibus Scotiæ, ad Inimicorum Noſtrorum ibidem Rebellionem & malitiam, cum Dei adjutorio, reprimendas exiſtentibus, ad noſtrum pervenit auditum, quòd diverſi homines victualia, equos, arma, & diverſas res alias, de quibus in eiſdem partibus potuimus ſubveniri, ducebant a diverſis partibus Regni noſtri ad Inimicos noſtros prædictos, in retardationem expeditionis guerræ noſtræ ibidem, & Inimicorum noſtrorum ſubſidium prædictorum;

Volentes indempnitati noſtræ in hac parte proſpicere, ac ſuper hoc remedium congruum adhibere, ſingulis Vicecomitibus noſtris per Angliam, per diverſa brevia noſtra firmiter duximus injungendum, ut ipſi in Civitatibus, Burgis, & aliis locis, ubi expedire viderent, in Ballivis ſuis, publicè proclamari, & diſtrictè inhibere facerent, ex parte noſtrâ, ne quis, ſub forisfacturâ vitæ & membrorum, victualia, equos, armaturas, ſeu quaſcumque res alias duceret, ſeu duci faceret ad Inimicos noſtros ſupradictos, nec eis auxilium præberet ſeu ſuccurſum, nec in aliquo communicaret cum eiſdem, ſub pœnâ forisfacturæ prædictæ.

Et, quia dicta expeditio, pro communi utilitate Regni noſtri, multùm inſidet nobis cordi, vobis mandamus firmiter injungentes, quòd, per totam Villam prædictam, publicè proclamari, & diſtrictè ex parte noſtrâ inhiberi faciatis, ne quis, ſub pœnâ forisfacturæ prædictæ, & omnium quæ nobis forisfacere poterit, dictis Inimicis noſtris, per ter

A.D. 1310. Edv. 2.

ram, aut per aquam, ſolamen, auxilium, ſeu ſuccurſum aliquem, de aliquibus victualibus, equis, armaturis, ſeu rebus aliis quibuſcumque, facere præſumat quovis modo.

Et, ut prædictæ proclamatio & inhibitio firmiùs & inviolabiliùs, ſub pœna prædicta, obſerventur, volumus, & vobis, firmitèr injungendo, mandamus, quod quatuor de diſcretioribus & legalioribus hominibus, de Villa prædicta, pro quibus volueritis reſpondere, ad prædictas proclamationem & inhibitionem, in Villa prædicta, in omnibus & ſingulis Articulis prædictis inviolabilitèr obſervandas, ſine dilatione aliqua aſſignetis & deputetis.

A.D. 1310. Edv. 2.

Præmiſſa autem omnia & ſingula, ſicut nos, & honorem noſtrum diligitis, & foriſfacturam prædictam evitare volueritis, cum omni diligentiâ & feſtinatione, quâ poteritis, firmitèr obſervari faciatis; ita quòd, per veſtri negligentiam aut defectum, expeditio noſtra, in partibus prædictis, nullatenus retardetur, per quod ad vos & veſtra meritò capere debeamus.

Teſte Rege apud Berewicum ſuper Twedam, 9. Dec.

Conſimiles Litteræ diriguntur Majoribus, Ballivis, &c.

De Templariis, in Concilio Provinciali Cantuarienſi, ſententiam, abſolutoriam vel condempnatoriam, audituris.

A.D. 1310. An. 4. E. 2.

Clauſ. 4. E. 2. m. 17.

REX Vicecomiti Lincolniæ, ſalutem.

Cùm dudùm, OB REVERENTIAM SEDIS APOSTOLICÆ, conceſſerimus Prælatis & Inquiſitoribus,

Ad inquirendum contra Ordinem Templariorum, & contra Magnum Præceptorem ejuſdem Ordinis, in Regno noſtro Angliæ conſtitutum, & ſimiliter contra ſingulares Perſonas, & Fratres Ordinis illius, de hæreſi defamatos, dudum per litteras Apoſtolicas deputatis,

Quod iidem Prælati & Inquiſitores, de ipſis Templariis, & eorum Corporibus, in quæſtionibus, & aliis, ad hoc convenientibus, ordinent & faciant id, quod eis, ſecundum legem Eccleſiaſticam, videbitur fore faciendum:

Et mandaverimus Conſtabulario Caſtri noſtri Lincolniæ, per breve noſtrum, quod omnes Templarios, in Caſtro noſtro prædicto ſub ſua Cuſtodia exiſtentes, vel illuc adducendos, Majori & Balliyis noſtris Civitatis noſtræ Lincolniæ ſimul, vel particulatim, prout & quotiens ex parte dictorum Prælatorum, vel alicujus ipſorum, cum uno ſaltem Inquiſitore, requiſitus eſſet, liberaret; per eoſdem, Majorem & Ballivos, in Carceribus noſtris Civitatis noſtræ prædictæ, & aliis locis, ad hoc convenientibus, cuſtodiendos, exhibendos & repræſentandos Prælatis & Inquiſitoribus prædictis, ſeu alicui eorum, cum uno ſaltem Inquiſitore:

Et quod eoſdem Templarios recipiat, ad Cuſtodiam ſuam, in Caſtro noſtro prædicto, a Majore & Ballivis ſupradictis, quando, & quotiens per præfatos Prælatos, vel eorum aliquem, cum uno ſaltem Inquiſitore, fuerit requiſitus:

A.D. 1310.

Ac nuper, per Prælatos Provinciæ Cantuarienſis, in Concilio ſuo Provinciali ibidem celebrato, conſentientibus ad hoc Inquiſitoribus ſupradictis, ordinatum fuerit, ſicut accepimus, & condictum pro finali expeditione negotii memorati, quod omnes & ſinguli Templarii, in Cantuarienſi Provincia exiſtentes, Londonias, ante futurum Provinciale Concilium, ibidem in proximo, ut dicitur, celebrandum, adducantur;

SENTENTIAM, ABSOLUTORIAM VEL CONDEMPNATORIAM, SUPER CRIMINIBUS, SIBI IMPOSITIS, AUDITURI:

Noſque, ob honorem Dei, & pro negotio Fidei promovendo, præfato Conſtabulario mandaverimus, quod omnes Templarios prædictos, ad ſuam Cuſtodiam, in Caſtro noſtro prædicto, retraditi fuerint, & poſtmodum per Prælatos & Inquiſitores prædictos, vel aliquem ipſorum, cum uno ſaltem Inquiſitore, eſſet requiſitus, ſibi liberet, ducendos per te London, & ibidem Conſtabulario Turris noſtræ London. liberandos;

Tibi præcipimus quod, cùm per Prælatos & Inquiſitores prædictos, vel aliquem ipſorum, cum uno ſaltem Inquiſitore, fueris requiſitus, omnes dictos Templarios a præfato Conſtabulario recipias, & eos, ſub tutâ & ſalvâ cuſtodiâ London. duci, ipſoſque Conſtabulario

A.D. 1310. Edv. 2.

lario Turris noſtræ prædictæ facias liberari:

Cui mandavimus quod ipſos a te recipiat, & in Turri noſtrâ prædictâ cuſtodiat, & eos coram præfatis Prælatis & Inquiſitoribus, in proximo Provinciali Concilio, ibidem, ut præmittitur, celebrando, ad audiendam ſuper præmiſſis ſibi impoſitis, ABSOLUTORIAM vel CONDEMPNATORIAM SENTENTIAM, repræſentet.

Mandavimus autem dilecto Clerico noſtro, Rogero de Wyngefeld, quod tibi expenſas, pro ſuſtentatione dictorum Templariorum verſus London. necnon Miniſtrorum eos ducentium, & alios ſumptus, in hac parte neceſſarios; & ſimiliter præfato Conſtabulario Turris noſtræ prædictæ, pro morâ dictorum Templariorum in Cuſtodiâ ſuâ, poſtquam a te receperit, faciat liberari.

Teſte Rege apud Berewycum, duodecimo die Decembris.

De ſuſtentatione pro dictis Templariis liberanda.

A.D. 1310. An. 4. E. 2. Claus. 4. E. 2. m. 17.

ET mandatum eſt Rogero de Wyngefeld, quod Vicecomiti Regis Lincolniæ, cùm dictos Templarios a Conſtabulario Caſtri Regis Lincolniæ prædicti receperit, ducendos per ipſum London. ut prædictum eſt, expenſas, per Regem priùs pro dictis Templariis aſſignatas, pro ſuſtentatione ipſorum, verſus London. & ſimiliter Miniſtrorum eos ducentium, ac etiam Conſtabulario Turris Regis prædictæ, pro morâ Templariorum prædictorum in Cuſtodiâ ſuâ, liberari faciat: Et Rex ſibi inde debitam allocationem habere faciet.

Teſte Rege apud Berewicum ſuper Twedam, 12. die Decembris.

De injuriis, hinc inde illatis, in Ducatu Acquitaniæ emendandis.

A.D. 1310. An. 4. E. 2. Vasc. 4. E. 2. m. 18.

REX dilectis & fidelibus noſtris, venerabili in Chriſto Patri J. eâdem gratiâ, Norwicenſi Epiſcopo: Johanni de Britanniâ Comiti Richemundiæ, kariſſimo Conſanguineo noſtro: Guidoni Ferre, & Willielmo Inge, Militibus, ſalutem.

Super injuriis, dampnis, & gravaminibus, nuper, durantibus ſufferentiis, ſeu treugis inter Excellentiſſimum Principem Dominum Philippum, Dei gratiâ, Francorum Regem illuſtrem, Patrem noſtrum cariſſimum, &, claræ memoriæ, Dominum E. quondam Regem Angliæ, Genitorem noſtrum, per Gentes ipſorum hinc inde factis, pro mutuo amore & concordiâ, inter dictum Regem Franciæ & homines ſuos, ac nos & homines noſtros, impoſterum confovendis, ſatisfactiones & emendas fieri cupientes, de veſtræque fidelitatis induſtriâ meritò confidentes;

Vos, & duos veſtrûm, qui præſentes fueritis,

Ad inquirendum, unà cum deputandis ad hoc per dictum Regem Franciæ, de dampnis, injuriis, & gravaminibus prædictis, in Ducatu prædicto, temporibus treugarum, ſive ſufferentiarum prædictarum, hinc inde commiſſis:

Et etiam ad debitas ſatisfactiones, & emendas competentes de injuriis, dampnis, & gravaminibus prædictis, hominibus de poteſtate noſtrâ, per Gentes de poteſtate dicti Regis, in dicto Ducatu illatis, noſtro homine & nominum noſtrorum prædictorum, petendas & recipiendas:

Et ſimiliter ad hujuſmodi ſatisfactiones & emendas præfato Regi Franciæ, & Gentibus ſuis, de injuriis, dampnis, & gravaminibus, ſi quæ ipſis, temporibus prædictis, per homines de poteſtate noſtrâ illata fuiſſe inveniri contigerit, faciendas:

Necnon ad gentes noſtras, quas de hujuſmodi injuriis, dampnis, & gravaminibus culpabiles inveneritis, juxta modum delictorum ſuorum, & prout juſtum fuerit, compellendas ad rationabiles emendas, & ſatisfactiones debitas inde faciendas;

Et ad omnia alia & ſingula in hac parte facienda, ad quæ poteſtas illorum, quos ad hoc per dictum Regem Franciæ deputari contigerit, ſe extendet,

Duximus aſſignandos:

Et, ſiqua dubia in præmiſſis, & ea tangentibus, vobis occurrerint, ad nos recurrentes, ea nobis fideliter referatis.

Et ideo vobis mandamus quod, ad præmiſſa facienda, intendatis in forma prædicta.

Omnibus autem Ballivis & Fidelibus noſtris, tenore præſentium, injungimus & mandamus, quod vobis, in præmiſſis,

A.D. 1310. Edv. 2.

& ea tangentibus, pareant & intendant, quotiens per vos, omnes vel duos veſtrûm, ſuper hiis, ex parte noſtrâ, fuerint præmuniti.

In cujus, &c.

Dat. apud Berewycum ſuper Twedam, 12. die Decembris.

De eodem negotio Aquitaniæ.

A.D. 1310. An. 4. E. 2. Ibid.

REX eiſdem, ſalutem.

De veſtris fidelitate & induſtriâ pleniùs confidentes, vobis, & duobus veſtrûm, qui præſentes fueritis,

Petendi nomine noſtro, & recipiendi ab Excellentiſſimo Principe Domino Philippo, Rege Francorum illuſtre, Patre noſtro kariſſimo, vel illis, quos idem Rex ad hoc duxerit deputandos, ſatisfactiones & emendas de uſurpationibus, ſurpriſis, dampnis, injuriis & gravaminibus, Domino E. nuper Regi Angliæ, Genitori noſtro, & ſuis, ac nobis poſtmodùm, & noſtris, per dictum Regem Franciæ & ſuos illatis;

Necnon ad hujuſmodi ſatisfactiones & emendas præfato Regi Franciæ, de hujuſmodi uſurpationibus, ſurpriſis, dampnis, injuriis, & gravaminibus (ſi qua per dictum Genitorem noſtrum, aut ſuos, vel nos, aut noſtros, eidem Regi, aut ſuis illata fuerint) modo debito faciendas,

Plenam tenore præſentium concedimus & committimus poteſtatem.

Et ideò vobis mandamus quod, ad præmiſſa facienda & complenda, intendatis in formâ prædictâ.

A.D. 1310.

Nos enim ratum imperpetuum habebimus atque gratum, quicquid per vos, aut duos veſtrûm, cæteris abſentibus, factum fuerit in præmiſſis.

Dantes, &c. ut ſupra.

In cujus, &c.

Dat. ut ſupra.

REX eiſdem, ſalutem.

De veſtris fidelitate, *&c. ut ſupra uſque ibi*, Domino E. nuper Regi Angliæ Genitori noſtro & ſuis, tàm ante tempus Guerræ inter ipſos Reges motæ, quàm etiam poſt tempus Pacis inter eos reformatæ, & ſimiliter nobis & noſtris poſtmodum per dictum Regem Franciæ & ſuos illatis; necnon ad hujuſmodi ſatisfactiones & emendas præfato Regi Franciæ de hujuſmodi uſurpationibus, ſurpriſis, dampnis, injuriis, & gravaminibus, ſi qua per dictum Genitorem noſtrum, aut ſuos, vel nos, aut noſtros eidem Regi aut ſuis, temporibus prædictis, illata fuerint, modo debito faciendas, plenam, &c. ut ſupra.

De præfato negotio.

A.D. 1310. An. 4. E. 2. Vaſc. 4. E. 2. m. 18.

REX eiſdem, ſalutem.

A nonnullis intelleximus fidedignis, quod, poſt reformationem pacis, inter Dominum Philippum, eâdem gratiâ, Regem Francorum illuſtrem, kariſſimum Patrem noſtrum, &, inclitæ recordationis, Dominum Edwardum, quondam Progenitorem noſtrum, Angliæ Regem illuſtrem, pro ipſis & eorum Hæredibus factam, idem Rex Franciæ, & ſui, Civitates, Caſtra, Villas, Terras, Libertates, & multa alia, quæ ad nos in Ducatu prædicto pertinere noſcuntur, tàm tempore dicti Patris noſtri, quàm noſtro, uſurpârunt & occupârunt; & ea, ſic uſurpata & occupata, detinent minus juſtè.

Nos igitur, de veſtris fidelitate & induſtriâ pleniùs confidentes, vobis, & duobus veſtrûm, qui præſentes fueritis,

Ad petendum & recipiendum, nomine noſtro, a præfato Rege Franciæ, vel illis, quos idem Rex ad hoc duxerit deputandos, reſtitutionem Comitatuum, Caſtrorum, Villarum, Terrarum, Libertatum, & aliorum, per dictum Regem, & ſuos ſuper Progenitorem noſtrum prædictum, & nos in dicto Ducatu, poſt pacem prædictam, ut præmittitur, reformatam, occupatorum & uſurpatorum: & etiam emendas & ſatisfactiones, inde per dictum Regem Franciæ & ſuos faciendas;

A.D. 1310.

Necnon ad hujuſmodi reſtitutionem, ſatisfactiones, & emendas præfato Regi, noſtro nomine, faciendas; ſiqua talia, per præfatum Patrem noſtrum, vel nos, aut noſtros, ſuper ipſum Regem, poſt pacem prædictam, in Ducatu prædicto uſurpata vel occupata fore contigerit inveniri:

Plenam, tenore præſentium, concedimus & committimus poteſtatem.

Et ideo vobis mandamus, quod præmiſſa omnia & ſingula faciatis, & expleatis in formâ prædictâ.

Nos

A.D. 1310. Edw. 2. Nos enim ratum imperpetuùm habebimus atque gratum, quicquid per vos, aut duos veſtrûm, cæteris abſentibus, factum fuerit in præmiſſis.

Dantes, &c. ut ſupra.

In cujus, &c.

Dat. apud Berewicum ſuper Twedam, 12. die Decembris. A.D. 1310. Edw. 2.

De Ordinationibus, inter Reges Angliæ & Franciæ factis, fideliter adimplendis.

A.D. 1310. An. 4. E. 2. Vaſc. 4. E. 2. m. 18. REX eiſdem, ſalutem.

Cùm, juxta formam pacis, inter Dominum Philippum, eâdem gratiâ, Regem Francorum illuſtrem, kariſſimum Patrem noſtrum, &, inclitæ recordationis, Dominum Edwardum, quondam Progenitorem noſtrum Angliæ Regem illuſtrem, pro ipſis & eorum Hæredibus factæ,

Omnes Ordinationes & Paces, inter Anteceſſores ipſorum priùs factæ, firmæ & ſtabiles debeant permanere, & ea, quæ hinc inde complenda reſtant, compleri:

Nos, de veſtris fidelitate & induſtriâ pleniùs confidentes, vobis & duobus veſtrûm, qui præſentes fueritis,

Petendi, & recipiendi, nomine noſtro, a præfato Rege Franciæ, vel illis, quos idem Rex ad hoc duxerit deputandos, aſſiſias terrarum, quæ nobis, ratione Pacum prædictarum, aſſideri debent: necnon complementum & perfectionem Pacum earumdem; & omnia & ſingula, quæ per ipſum Regem, ratione Pacum ipſarum, facienda & complenda reſtant, & quæ ad nos, virtute Pacum earumdem, debent, vel poterunt quomodolibet pertinere:

Et etiam complendi & perficiendi pro nobis & nomine noſtro, quantum ad nos attinet, paces prædictas; necnon omnia & ſingula faciendi & complendi, quæ, ratione Pacum ipſarum, per nos, facienda & complenda reſtant, & quæ ad ipſum Regem Franciæ, ratione Pacum earumdem, pertinere debent, A.D. 1310.

Plenam, tenore præſentium, concedimus, & committimus poteſtatem:

Et ideo vobis mandamus quòd, ad præmiſſa facienda & complenda, intendatis in forma prædicta.

Nos enim ratum imperpetuùm habebimus atque gratum, quicquid per vos, aut duos veſtrûm, cæteris abſentibus, factum fuerit in præmiſſis:

Dantes, tenore præſentium, in mandatis omnibus noſtris Juſticiariis, Officiariis, Subditis & Vaſſallis, ut in præmiſſis, & ea tangentibus, vobis & duobus veſtrûm, qui præſentes fueritis, quibus in hac parte vices noſtras committimus, ita quod non ſit melior occupantium conditio, ſicut nobis, pareant & intendant.

In cujus, &c.

Dat. ut ſupra.

Ad Regem Franciæ de proceſſu, ſuper uſurpatis hinc inde, uſque ad mutuam Viſionem differendo.

A.D. 1310. An. 4. E. 2. Vaſc. 4. E. 2. m. 18. EXcellentiſſimo Principi, Domino & Patri kariſſimo, Domino Philippo, Dei gratiâ, Regi Franciæ illuſtri, Edwardus, eâdem gratiâ, &c. ſalutem in eo, per quem Reges regnant, & Principes dominantur, cum honoris & proſperitatis votivæ continuo incremento.

Litteras venerabilis Patris, Johannis Norwycenſis Epiſcopi: & dilecti Conſanguinei & fidelis noſtri, Johannis de Britannia, Comitis Richemundiæ; cæterorumque Nunciorum noſtrorum (quos ad veſtræ Regiæ Celſitudinis præſentiam, & exinde ad dictum Ducatum noſtrum Aquitaniæ, pro variis & arduis negotiis noſtris expediendis ibidem, nuper deſtinavimus) recepimus, inter cætera continentes, A.D. 1310.

Quòd eiſdem amicabilitèr reſpondiſtis, & benignè vos paratos exiſtere ea, quæ tangunt complementum Pacum, factarum inter vos & Anteceſſores veſtros ex unâ parte, & nos & Anteceſſores noſtros ex alterâ, quatenus ad vos attinet, facere perfici & compleri; quòdque veſtræ intentionis non exiſtit, ut de uſurpationibus & ſuppriſis, ante guerram, inter vos, &, claræ memoriæ, Dominum E. Genitorem noſtrum dudum motam, habitis hinc indè & factis, per deputandos a vobis, & per noſtros, ad

A.D. 1310. Edv. 2.

A.D. 131 Edv. 2.

hoc per nos deputandos, inſimul; ſet dumtaxat per veſtros, ratione ſuperioris veſtri Dominii, procedatur.

Et, licet intentionis noſtræ extiterit & exiſtat, quod hujuſmodi uſurpata hinc inde & ſurpriſa, tàm per veſtros, quàm per noſtros, ad hoc deputandos, corrigantur & reformentur; nichilominus volumus & intendimus, ſuper veſtræ & noſtræ intentionis diverſitate, per nobiles Viros, Lincolniæ & Pembrochiæ Comites, Ottonem de Grandiſono, Militem, & alios (qui tempore dicti Genitoris noſtri & noſtro, reformationi Pacis, & aliis tractatibus, pro ipſo genitore noſtro & nobis, interfuerunt) ſerioſiùs informari; ac, veritate pleniùs intellectâ, facere quicquid nobis incumbet rationabiliter in hac parte.

Et, quia informationem hujuſmodi, tùm propter diſtantem dictorum Nobilium abſentiam, tùm propter bellicorum occupationem actuum, & noſtrorum perſecutionem, in terra noſtra Scotiæ æmulorum (quibus vacamus & inſiſtimus hiis diebus, & circa quas noſter dirigitur cogitatus, noſtraque tota verſatur intentio) in brevi habere non poterimus, ut vellemus; cariſſimam Paternitatem veſtram filiali devotione requirimus, & rogamus obnixè, quatinus, ad nos paternæ affectionis oculos dirigentes, proceſſum ſuper uſurpatis & ſurpriſis, hinc inde factis, ante motam guerram prædictam, uſque ad mutuam viſionem noſtram (ad quàm totis anelamus deſideriis, quamque, guerrâ noſtrâ finitâ, accelerabimus quantum poterimus bono modo) velitis differre, & facere differri, ſicut, ad noſtri requiſitionem, de interpriſis aliàs vos feciſtis; & de beneplacito veſtro, in hac parte, nos, vel dictos Nuncios noſtros in Ducatu prædicto, reddere certiores.

Speramus ſiquidem quòd, in dicta viſione deſiderata, uſurpata hujuſmodi, ſurpriſa, & interpriſa amicabiliter expedientur, Divinâ Clementiâ ſuffragante.

Illa vero, quæ ad complementum Pacum pertinent prædictarum, quatenus nos & noſtros contingunt, parati ſumus, & erimus, perfici facere in omnibus & compleri.

Et non ferat moleſtè quæſumus veſtra Paternitas kariſſima, quod Nuncios ſolempnes, prout ad tam magnificum Principem mittere deceret, ad vos non tranſmittimus iſtâ vice; quum negotii celeritas, loci diſtantia, & temporis brevitas id fieri non permittunt.

Dat apud Berewycum ſuper Twedam, duodecimo die Decembris.

De Navigio Roberti de Brus ab Inſula de Man amovendo.

A.D. 1310. An. 4. E. 2.

Scot. 4. E. 2. m. 8.

A.D. 1310

REX Vicecomitibus, & omnibus Ballivis, & fidelibus ſuis, in Comitatibus Ceſtriæ, Lancaſtriæ, Cumbriæ, & Weſtmerlandiæ, ad quos, &c. ſalutem.

Intelleximus a nonnullis quòd Robertus de Brus, Inimicus & Proditor noſter, nititur pro viribus, & proponit totum navigium ſuum, de Inſulis Forinſecis, uſque ad Inſulam noſtram de Man, in præſenti Hieme, tranſmittere, ad Inſulam illam deſtruendam: & ad receptamentum inibi, pro ſe, & Complicibus ſuis, Inimicis & Rebellibus noſtris, habendum: & etiam omnia victualia, & alia neceſſaria in Inſula de Man prædicta, ad opus ſuum, & ſuſtentationem Complicum ſuorum prædictorum, capienda: & ad Navigium ſuum prædictum inde muniendum, quod in noſtri diſpendium, & totius Regni noſtri dedecus & obprobrium, ac expeditionis noſtræ Scotiæ retardationem, ſi permitteretur, cederet manifeſtè.

Et, quia volumus hujuſmodi malitiæ modis & viis, quibus poterimus, obviari, vobis, omnibus & ſingulis, mandamus, firmiter injungentes, quod, dilecto & fideli noſtro, Gilberto Mak Asky, Seneſcallo venerabilis Patris Antonii Patriarchæ Jeroſolymitani, & Epiſcopi Dunelmenſis, de Inſula prædicta, ad navigium, cum victualibus, & aliis neceſſariis, in partibus veſtris providendum, & uſque ad dictam Inſulam de Man mittendum, præbeatis Conſilium & juvamen, cum per ipſum Gilbertum, ex parte noſtra, fueritis requiſiti.

Et omnes illos, qui, cum hujuſmodi Navigio, ad prædictam Inſulam de Man, cum præfato Gilberto, ſumptibus ipſius Gilberti, ſe divertere voluerint, liberè abire permittatis; quibus ad dictam Inſulam eundi licentiam concedimus ſpecialem.

In cujus, &c.

Teſte Rege apud Berewycum ſuper Twedam, 15. Die Decembris.

Per breve de privato Sigillo.

D.1310. 2. A.D.1310. Edw. 2.

De Adhærentibus Roberto de Brus in Anglia, Hybernia & Wallia areſtandis.

D.1310. 4. E.2. 4. E.2. 19. A.D.1310.

REX omnibus Ballivis, Miniſtris, & fidelibus ſuis in Angliâ, ad quos, &c. ſalutem.

Quià intelleximus quod quamplures Malefactores, de Inſulâ de Man, qui, parti Roberti de Brus, inimici & proditoris noſtri, adhærentes, diſpendia quamplurima nobis & fidelibus noſtris perpetrârunt in Angliâ, tàm infra libertates, quàm extra morantur, & ibidem receptantur:

Nos, eorum proterviæ obviare volentes, vobis mandamus quod omnes hujuſmodi Malefactores, de quorum nominibus dilectus & fidelis noſter Gilbertus Mac-Askel vobis conſtare faciet, ubicunque inventi fuerint in Ballivâ veſtrâ, infra libertatem, vel extra, ſine dilatione arreſtari, & in Priſona noſtra ſalvò Cuſtodiri faciatis, donec aliud a nobis indè habueritis in mandatis.

In cujus, &c.

Teſte Rege apud Berewicum ſuper Twedam, 16. die Decembris.

Per breve de privato Sigillo.

Conſimiles Litteræ diriguntur Ballivis, &c. in Hibernia, & Ballivis, &c. in Wallia.

Teſte ut ſupra.

Per breve de privato Sigillo.

Adhuc de Facto Aquitaniæ.

D.1310. 4 E.2. 4.E.2. 16. A.D.1310.

REX, dilectis & fidelibus ſuis, Venerabili in Chriſto Patri J. Norwycenſi Epiſcopo: J. de Britannia Comiti Richemundiæ, Conſanguineo noſtro kariſſimo; Guidoni Ferre, & Willielmo Inge, Militibus, ſalutem.

Cùm mittamus ad vos Eliam de Joneſton, & Rogerum de Wadenho, Clericos (qui negotia interpriſarum & ſurpriſarum inter Dominum Regem Franciæ, &, claræ memoriæ, Dominum E. nuper Regem Angliæ, genitorem noſtrum, & nos, ſunt hactenus proſecuti) ad informandum vos, vel illos, quos ad hoc, loco veſtri, duxeritis deputandos, ſuper negotiis memoratis;

Vobis mandamus quòd, cùm prædicti, Elias & Rogerus, ad vos venerint, ipſorum informationem, ſuper negotiis prædictis, & aliis, formam pacis inter dictum Regem Franciæ & genitorem noſtrum prædictum & nos tangentibus, quatenus pro jure noſtro conſervando videritis expedire, recipiatis, vel per deputandos a vobis, ut præmittitur, recipi faciatis; & eiſdem, Eliæ & Rogero, rationabiles expenſas ſuas pro tempore, quo in partibus illis moram traxerint, pro negotiis memoratis, & pro reditu eorumdem in Angliâ, liberari faciatis.

Mittimus autem vobis, de Conſilio prædictorum, Eliæ & Rogeri, quandam commiſſionem, ſub ſigillo noſtro, ad inquirendum de dampnis, poſt pacem initam, ſeu durantibus treugis, datis; & ad faciendum quædum alia, quæ in commiſſione illâ pleniùs continentur.

Mandantes quod, commiſſione prædictâ, diligenter inſpectâ & intellectâ, eâ utamini, ſi pro nobis & jure noſtro, communicato Conſilio, videritis expedire; alioquin ipſam nemini oſtendatis.

Dat. apud Berewycum ſuper Twedam, 16. die Decembris.

Ad Papam, deprecatoriæ pro Johanne de Sandale.

D.1310. 4. E.2. &Fr. 4. 2. m. 24. A.D.1310.

PAPÆ Rex, cum ſui recommendatione, devota pedum oſcula beatorum.

Ad paternæ præſidia bonitatis, pro illorum augendis honoribus, & incommodis propulſandis, quos, inter noſtris obſequiis adhærentes, nobis utiliora novimus præſtitiſſe obſequia, & ingentiori commendatos excellentiâ meritorum, devotiùs flagitanda eò fiducia requirimus potiori, quò nos ad id & gratitudo reddit obnoxios, & ſperamus à veſtrâ clementiâ, ob intentionis noſtræ rectitudinem, gratioſiùs exaudiri;

Cupientes itaque ut, prædilectus ac fami-

A.D. 1310. Edv. 2. familiaris Clericus noſter, Johannes de Sandale, Theſaurarius noſter, qui, claræ memoriæ, Domini E. genitoris noſtri longis temporibus adhæſit obſequiis, ac omni tempore, tàm laudabiliter, quàm utiliter, ſe habuit in eiſdem; quique jam, inter cæteros noſtris inſiſtentes ſervitiis, locum tenens præcipuum, pro noſtris augendis utilitatibus labores & expenſas non leves ſubire non deſerit, hiis diebus, in negotiis, quæ pro ſui honoris augmento, penes veſtræ Sanctitatis benivolentiam, quæ virtuoſos diligit, & gratioſam ſe exhibet gratioſis, in præſentiarum proſequitur, ipſam inveniat in favore benivolam, & in gratia liberalem,

Veſtræ Beatitudini totis deſideriis ſupplicamus, quatinus eundem Clericum noſtrum (quem multarum virtutum enitens probitas, decor morum & converſationis, ac ingens meritorum prærogativa dignum omni favore & gratiâ repræſentant) habere dignemini, noſtri contemplatione, propenſius commendatum:

Et ipſius negotia, veſtræ clementiæ, ſi libeat, ex parte ſua ſerioſiùs exponenda, ad ſperatæ exauditionis gratiam, juxta animi noſtri deſiderium, admittere, de plenitudine veſtræ Apoſtolicæ Sanctitatis.

Nos etenim (cùm dictorum negotiorum felix expeditio, ob ſpecialem affectionem, quam ad dictum Clericum noſtrum, ſuis exigentibus meritis, optinemus, ſpecialiter inſideat nobis cordi) in hiis, quæ veſtris beneplacitis novimus convenire, obligatiores exinde effici volumus, utique cum viderimus oportunum.

Dat. apud Berewycum ſuper Twedam in Scotia, 16. die Decembris.

Ad Cardinales pro prædicto Johanne.

A.D. 1310. An. 4. E. 2. Rom. & Fr. 4. E. 2. m. 23. dor. REX Venerabili in Chriſto Patri, Domino P. de Columpna, Dei gratia, Sacroſanctæ Romanæ Eccleſiæ Diacono Cardinali, amico ſuo kariſſimo, ſalutem cum intimæ dilectionis affectu.

Illorum negotia, qui noſtris affectibus intimiùs conjunguntur, & quorum felices eventus optamus deſiderio ampliori, eo fidentiùs veſtræ amicitiæ commendamus, quo de veſtræ dilectionis puritate fiduciam gerimus ampliorem, quod pro noſtris adimplendis deſideriis velitis ſolicitiùs laborare.

Cum itaque, *&c. ut ſupra,* tàm fideliter, quàm utiliter, ut rei evidenter probavit exitus, ſe habuit in eiſdem, quémque inter cæteros, noſtris inſiſtentes ſervitiis, locum tenentem præcipuum, laudabilia nobis novimus præſtare obſequia, ac non leves, hiis diebus, labores & expenſas pro noſtris augendis utilitatibus & honoribus ſuſtinere, quædam negotia penes Dominum Summum Pontificem in præſenti habeat proſequenda,

Nos, deſiderabiliter affectantes eundem Clericum noſtrum, circa felicem expeditionem dictorum negotiorum, Apoſtolicam munificentiam invenire, in exhibitione gratiæ, liberalem,

Paternitatem veſtram, quanta poſſumus affectione, requirimus & rogamus, quatinus eundem Clericum noſtrum (quem morum & converſationis decor ac innumera virtutum inſignia dignum omni favore & gratia repræſentant) habentes noſtri contemplatione propenſiùs commendatum, negotia ſua prædicta vobis, ſi libeat, ex parte ſua ſerioſiùs exponenda, penes eundem Dominum Summum Pontificem (cui pro eiſdem litteras noſtras deprecatorias deſtinamus) omnibus modis & viis, quibus expedire videritis, velitis, ſicut de veſtra dilectione confidimus, promovere, &, ut ad optatæ exauditionis gratiam admittatur, efficaciter interponere partes veſtras; necnon præſentium bajulo, in eorumdem proſecutione negotiorum, Conſiliis aſſiſtere, & auxiliis oportunis.

Nos etenim, *&c. ut ſupra,* nobis cordi, ad annuendum veſtris beneplacitis in hiis, quæ vobis grata fuerint, utique promptiores effici volumus, cum viderimus oportunum.

Dat. apud Berewycum ſuper Twedam in Scotiâ, 16. die Decembris.

Conſimiles Litteræ diriguntur Cardinalibus ſubſcriptis; videlicet,

Domino L. Albanenſi,
Domino P. Sabinenſi,
Domino J. Portuenſi,
Domino T. Civitatis Papal.
} Epiſcopis Cardinalibus.

A.D. 1310. Edv. 2.

Domino T. Sanctæ Sabinæ,
Domino A. Tituli Sancti Marcelli,
Domino T. Tituli Sancti Apollinaris.
} Presbiteris Cardinalibus.

R. Tituli Sanctæ Mariæ Novæ,
W. Tituli Sanctæ Potencianæ,
Domino P. de Columpna.
} Presbiteris Cardinalibus.

Domino R. Sanctæ Mariæ in Via lata,
Domino A. Sanctæ Mariæ in Porticu.
} Diaconis Cardinalibus.

Domino B. Albanen. Domini Papæ Camerario.

Pro Henrico de Percy, Charta Patriarchæ Hieroſolymitani, ratificata per Regem.

A.D. 1310. An. 4. E. 2. Pat. 4. E. 2. 1. m. 7.

REX omnibus, ad quos, &c. ſalutem.

Inſpeximus cartam, quam Venerabilis Pater, Antonius Patriarcha Hieroſolomitanus, & Epiſcopus Dunelmenſis, fecit dilecto & fideli noſtro Henrico de Percy, in hæc verba:

Antonius, permiſſione divinâ, Sanctæ Jeroſolimitanæ Eccleſiæ Patriarcha, & Epiſcopus Dunolmenſis, omnibus, hoc ſcriptum viſuris, vel audituris, ſalutem in Domino ſempiternam.

Sciatis nos dediſſe, conceſſiſſe, & hac præſenti Carta noſtrâ confirmâſſe, dilecto nobis in Chriſto, Domino Henrico de Percy, Manerium noſtrum de Langeleye, cum omnibus ſuis pertinentiis,

TENENDUM ET HABENDUM prædictum Manerium dicto Domino Henrico, & Hæredibus ſuis, & aſſignatis, liberè, quietè, benè, in pace, & hæreditarié IMPERPETUUM,

Cum omnibus ſuis pertinentiis, tàm in ſervitiis liberorum, quàm villanorum, cum eorum ſervitiis, Eſchaetis, Wardis, Releviis, Parcis, Vivariis, Stagnis, Silvis, Molendinis, Aquis, & omnibus aliis, ad prædictum Manerium pertinentibus, ſine ullo retenemento,

Reddendo inde annuatim nobis & Hæredibus noſtris, ad Natale Domini, pro omnibus ſervitiis debitis indè & conſuetis.

A.D. 1310.

Et nos, & Hæredes noſtri, prædictum Manerium, cum ſuis pertinentiis, ut prædictum eſt, dicto Domino Henrico, & Hæredibus ſuis, & Aſſignatis, contra omnes homines Warantizabimus IMPERPETUUM.

In cujus Rei teſtimonium præſenti Cartæ ſigillum noſtrum ſpeciale duximus apponendum,

Hiis Teſtibus,

Dominis, Roberto de Hilton,
Thoma Tochet,
Richardo Filio Domini Johannis Filii Marmenduci,
Hugone de Louther, &
Roberto Tochet, Militibus,
Gilberto de Scaresbech,
Richardo de Stanlowe, & aliis.

Nos autem, donationem, conceſſionem, & confirmationem prædictas, ratas habentes & gratas, eas, pro nobis & Hæredibus noſtris, quantum in nobis eſt, concedimus & confirmamus, ſicut carta prædicta rationabiliter teſtatur.

In cujus, &c.

Teſte Rege apud Berewicum ſuper Twedam, 19. die Decembris.

Per Breve de privato Sigillo.

Ad Papam, Rogatoriæ pro Johanne & Philippo de Friſcobaldis.

A.D. 1310. 4. E. 2. Rom. 4. E. 2. . 24.

PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum.

In Apoſtolicæ manſuetudinis bonitate, cum firmâ fiduciâ, recumbit devotio Filialis, quod ipſa, velud Mater avida zeli gratuiti, radios expergens in Filium, ad preces Filii, pro illis, qui Regiis affectibus ſpecialiter conjunguntur, porrectas, aures benignas inclinabit, & ipſos, ſupplicantis intuitu, proſequetur gratiæ amplitudine & favoris.

A.D. 1310.

Deſiderantes igitur dilectos nobis Magiſtros, Johannem & Philippum de Friſcobaldis, Fratres dilectorum Mercatorum noſtrorum, Emerici & Bettini de Friſcobaldis, ob ſpecialem affectionem, quam ad eoſdem Mercatores, ſuis

A.D. 1310. Edv. 2.

ſuis exigentibus meritis, concepimus, in negotiis, quæ iidem Magiſtri in veſtræ Sanctitatis Curiâ, ſuper quibuſdam quæſtionibus, inter ipſos & quoſdam alios inibi pendentibus, proſecuntur, haberi ſpeciali benivolentiâ commendatos,

Beatitudini veſtræ devotis precibus ſupplicamus, quatinus eiſdem Magiſtris, quos litteralis ſcientia, morum honeſtas, & variarum virtutum inſignia condecorant, in felici expeditione negotiorum ſuorum prædictorum, noſtri intuitu, jubere dignemini cum maturitate, quâ veſtra Beatitudo decreverit, favorem cum juſtitiâ exhiberi; ita, ſi placet, quod, ex hac noſtrâ interceſſione eorumdem gratioſâ, iidem Magiſtri fructum ſibi ſentiant affuiſſe.

Conſervet, &c.

Dat. apud Berewycum ſuper Twedam, 20. die Decembris.

Per breve de privato ſigillo.

Ad Papam, pro præfatis Johanne & Philippo.

A.D. 1310. An. 4. E. 2. Rom. 4. E. 2. m. 24.

PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum.

In Apoſtolicæ manſuetudinis bonitate, &c. *ut ſupra, uſque ibi, viz.*

Deſiderantes igitur dilectos Clericos noſtros, Johannem de Friſcobald Canonicum Sarum, & Philippum de Friſcobald Plebanum plebis Sancti Petri in Mercato Florenc. Dioceſis, Fratres dilectorum Mercatorum noſtrorum Emerici & Bettini de Friſcobald, ob ſpecialem affectionem, quam ad eoſdem Mercatores, ſuis exigentibus meritis, concepimus, in negotiis, quæ iidem Johannes & Philippus;

In veſtræ Sanctitatis Curiâ, ſuper quibuſdam quæſtionibus, inter ipſos & quoſdam alios, & præcipue inter dictum Johannem & Venerabilem Patrem Epiſcopum Sarum, ac Magiſtrum Richardum de Bello, & inter prænominatum Philippum & Petrum de Monte Spertuli, Archipresbiterum Vulteranum, inibi pendentibus,

Proſecuntur, haberi ſpeciali benivolentia commendatos,

Beatitudini veſtræ devotis precibus ſupplicamus, quatinus eiſdem Johanni & Philippo, &c. *ut ſupra, uſque ibi, viz.* favorem cum juſtitiâ exhiberi.

Ita ſi placet, &c. *ut ſupra uſque ibi, viz.* iidem Johannes & Philippus, &c. *ut ſupra.*

Conſervet, &c.

Dat. ut ſupra.

Ad P. de Columpna Cardinalem de eiſdem Friſcobaldis.

A.D. 1310. An. 4. E. 2. Rom. 4. E. 2. m. 24.

VEnerabili in Chriſto Domino P. de Columpna, Dei gratiâ, Sacroſanctæ Romanæ Eccleſiæ Diacono Cardinali, amico ſuo kariſſimo, Edwardus, &c. & ſinceræ dilectionis affectum.

Dilectioni veſtræ illorum negotia, quos regius affectus peculiari favore proſequitur, eò propenſiùs recommendat, quò de ipſa fiduciam gerit pleniorem, quod pro felici expeditione eorumdem, ad noſtri inſtantiam, more ſolito, opem & operam velitis apponere efficaces.

Quamobrem pro dilectis Clericis noſtris Johanne de Friſcobaldis, &c. *ut ſupra, uſque ibi, viz.* Veſtram Paternitatem ſpeciali affectione requirimus & rogamus, quatinus ut negotia, ipſos Johannem & Philippum contingentia, ſuper quibuſdam quæſtionibus, inter ipſos & alios, & præcipue inter dictum Johannem, &c. *ut ſupra ibi, viz.* in Curia Romana pendentibus indeciſis, cum favore & ſpeciali gratia maturentur, & optato effectui mancipentur, velitis, ſi placet, noſtri contemplatione, erga Sanctiſſimum in Chriſto Patrem Dominum Summum Pontificem, cui ſuper hiis dirigimus noſtras preces, cum efficaciâ, partes veſtras interponere, & alia circa eorumdem expeditionem negotiorum, juxta veſtræ providæ circumſpectionis arbitrium, Auxilium & Conſilium apponere oportunum.

Dat. ut ſupra.

Ad Dominum de Got, precatoriæ pro præfatis, Johanne & Philippo.

A.D. 1310. An. 4. E. 2. Rom. 4. E. 2. m. 24.

REX Nobili Viro & ſuo prædilecto Domino, Bernardo de Gote, Marchioni de Aucon, ſalutem.

Honoris & utilitatis Augmentum dilectorum Clericorum noſtrorum Johannis de Friſcobald. &c. *ut ſupra, uſque ibi,*

A.D. 1310. Edw. 2.

ibi, viz. totis deſideriis affectantes, ipſos Johannem & Philippum, & negotia, quæ ipſi in Romana Curia, ſuper quibuſdam quæſtionibus, inter ipſos, *&c. ut ſupra uſque ibi, viz.* veſtræ circumſpectionis induſtriæ ſinceris affectibus duximus commendanda:

Rogantes obnixè quatinus, ut ipſa negotia, cum favoris & gratiæ ubertate, maturentur, & felici effectui, juxta votum, mancipentur, velitis, noſtri contemplatione, modis & viis, quibus expedire videritis, efficaciter interponere partes veſtras; ita quod ipſi, ex hac noſtra interceſſione, veſtræ circumſpectionis præſidium ſibi in effectu ſentiant affuiſſe: unde vobis ad gratiarum actiones uberes teneri merito debeamus.

Dat. ut ſupra.

A.D. 1310. Edw. 2.

Pro Radulpho de Monte Hermerii, ac Thoma & Edwardo Filiis ejus, Nepotibus Regis.

A.D. 1310. An. 4 E. 2. Pat. 4 E. 2. p. 1. m. 3.

REX omnibus, ad quos, &c. ſalutem.

Sciatis quod conceſſimus, pro nobis & Hæredibus noſtris, dilecto & fideli noſtro, Radulpho de Monte Hermerii, & Thomæ & Edwardo, Filiis ejus, nepotibus noſtris, quod Manerium de Warblyngton, cum pertinentiis, quod Robertus le Ewer tenet, ad terminum vitæ ſuæ, ex conceſſione noſtrâ, & quod, poſt mortem ejuſdem Roberti, ad nos & Hæredes noſtros reverti deberet, poſt deceſſum ipſius Roberti remaneat præfatis, Radulpho, Thomæ & Edwardo, & Hæredibus, de corpore ipſius Thomæ procreatis, ſi qui fuerint,

TENENDA de nobis & Hæredibus noſtris, per ſervitia, indè debita & conſueta, IMPERPETUUM.

Et, ſi hujuſmodi Hæredem non habuerit, tunc, poſt mortem ipſius Roberti, & prædictorum, Radulphi, Thomæ & Edwardi, Manerium prædictum, cum pertinentiis, remaneat Hæredibus, de Corpore ipſius Edwardi procreatis,

TENENDA de nobis & Hæredibus noſtris, per ſervitia prædicta, IMPERPETUUM.

Et, ſi idem Edwardus obierit ſine Hærede, de corpore ſuo procreato, tunc Manerium prædictum, cum pertinentiis, poſt mortem ipſius Roberti, & prædictorum, Radulphi, Thomæ & Edwardi, ad nos & Hæredes noſtros integrè revertatur.

In cujus, &c.

Teſte Rege apud Berewicum ſuper Twedam, 29. die Decembris.

Per breve de privato Sigillo.

Et mandatum eſt Roberto le Ewer, quod eiſdem, Radulpho, Thomæ & Edwardo, de fidelitate ſuâ, in hac parte intendat.

Teſte ut ſupra.

Per Breve de privato Sigillo.

A.D. 1310.

De Litteris mittendis in Vaſconiam.

A.D. 1311. An. 4 E. 2. Claus. 4 E. 2. m. 13.

REX dilecto Clerico ſuo, Johanni de Sandale, Theſaurario ſuo, ſalutem.

Literas noſtras, Venerabili Patri Johanni Norwicenſi Epiſcopo, Johanni de Britannia Comiti Richemundiæ, & eorum ſociis directas, vobis mittimus per præſentium portitorem;

Mandantes quod Litteras illas, per aliquem Vallettum, qui laborare bene poſſit, in Vaſconiam celeriter tranſmittatis.

Et, ut ſuper tenore Literarum earundem, & negotiis, quæ tanguntur in eiſdem, poſſitis meliùs informari, tranſcriptum literarum ipſarum vobis mittimus, præſentibus interclusum.

Mandantes quòd omnes Literas originales (conventiones, & facta, inter dictos Reges habita, qualitercunque tangentes, & in Theſaurariâ noſtrâ exiſtentes) diligenter ſcrutari interim faciatis:

Et nos vobis, in brevi, mandabimus per Literas noſtras id, quod facere debebitis ſuper negotio memorato.

Teſte Rege apud Berewicum ſuper Twedam, 1. die Januarii.

A.D. 1311.

De Templariis, Vagabundis, ſub ſalva & ſecura cuſtodia detinendis.

A.D. 1311. An. 4. E. 2. Clauſ. 4. E. 2. m. 15.

REX Vicecomiti Eboraci, ſalutem.

Quia datum eſt nobis intelligi quod tu Templarios, quos in diverſis Comitatibus, per diverſa brevia noſtra, capi, & uſque Caſtrum noſtrum Eboraci duci, ac per te in eodem Caſtro ſalvò & ſecurè cuſtodiri mandavimus, vagare permittis, in mandati noſtri, tibi inde directi, contemptum:

Per quod de fugâ ipſorum veriſimiliter timeri poterit, niſi citiùs ſuper hoc remedium apponatur;

A.D. 1311.

Tibi præcipimus, firmiter injungentes, quod omnes Templarios prædictos, in cuſtodia tua exiſtentes, ſub tàm ſalvâ & ſecurâ cuſtodiâ facias detineri, quod de ipſorum corporibus reſpondere poſſis ad mandatum noſtrum.

Et hoc, ſicut te indempnem ſervare volueris, nullo modo omittas.

Teſte Rege apud Berewicum ſuper Twedam, 4. die Januarii.

De Ricardo de Havering Archiepiſcopatum Dublinenſem reſignante.

A.D. 1311. An. 4. E. 2. Fin. 4. E. 2. m. 13.

REX, dilecto & fideli ſuo, Johanni Wogan, Juſtitiario ſuo Hiberniæ, ſalutem.

Quia Venerabilis Pater, Magiſter Richardus de Haveryng, electus & confirmatus in Archiepiſcopum Dublinenſem, Archiepiſcopatum prædictum in manibus Domini Summi Pontificis reſignavit, ut accepimus,

A.D. 1311.

Vobis mandamus quòd temporalia Archiepiſcopatûs prædicti, cum pertinentiis, ſine dilatione capiatis in manum noſtram, & ea ſalvò cuſtodiri faciatis, donec aliud indè a nobis habueritis in mandatis; ita quod de exitibus, indè provenientibus, nobis reſpondeatur ad Scaccarium noſtrum Dublinenſem.

Teſte Rege apud Berewycum ſuper Twedam, 6. die Januarii.

Pro Radulpho de Monte Hermerii & Filiis ejus Nepotibus Regis.

A.D. 1311. An. 4. E. 2. Pat. 4. E. 2. p. 2. m. 27.

REX omnibus, ad quos, &c. ſalutem.

Sciatis quòd, cùm, inter cætera Maneria, Terras, & Tenementa, quæ per cartam noſtram dedimus & conceſſimus dilecto & fideli noſtro Radulpho de Monte Hermerii, Thomæ & Edwardo, Filiis ejus, Nepotibus noſtris, dediſſemus & conceſſiſſemus eis Manerium de Warblynton, cum pertinentiis,

Habendum juxta formam, in eadem cartâ contentam:

Dictique, Radulphus, Thomas & Edwardus, ſeiſinam Manerii illius, ad præſens, habere non poſſint, eo quod Robertus le Ewer illud tenet, ex conceſſione noſtrâ, ad terminum vitæ ſuæ:

Ac jam, per Literas noſtras Patentes, conceſſerimus, pro nobis & Hæredibus noſtris, præfatis, Radulpho, Thomæ & Edwardo, quod Manerium prædictum, cum pertinentiis, eis, poſt mortem ipſius Roberti, remaneat,

A.D. 1311.

Habendum juxta formam in eiſdem Literis contentam;

Nos eidem Radulpho, ob laudabile ſervitium, quod nobis impendit, volentes gratiam facere ſpecialem, conceſſimus ei, in recompenſationem dicti Manerii de Warblynton, Manerium noſtrum de Weſtenderle,

Habendum et tenendum, cum omnibus ad idem Manerium ſpectantibus, de nobis & Hæredibus noſtris, per ſervitia inde debita & conſueta, quouſque prædictum Manerium de Warblynton ad præfatum Radulphum (ſi ipſe prædictum Robertum ſuper vixerit) & ad ipſos, Thomam & Edwardum, poſt mortem ipſius Roberti, devenerit, juxta conceſſionem noſtram ſupradictam:

Ita quod, poſtquam dictus Radulphus, unà cum præfatis, Thoma & Edwardo, vel ſine ipſis, ſeiſinam de prædicto Manerio de Warblyngton cum pertinentiis, fuerit aſſecutus, dictum

A.D. 1311. Edv. 2. ctum Manerium de Weſtenderle, ad nos & hæredes noſtros integrè revertatur.

In cujus, &c.

Teſte Rege apud Berewycum ſuper Twedam, 15. die Januarii. A.D. 1311. Edv. 2.

Per Breve de privato Sigillo.

De Inhibitione Torneamenti apud Northampton.

A.D. 1311. An. 4 E. 2. Pat. 4. E. 2. p. 1. m. 5. REX, dilectis & fidelibus ſuis, Comitibus, Baronibus, Militibus, & omnibus aliis hominibus ad arma, hac inſtanti die Mercurii apud Northamptoniam conventuris, ſalutem.

Nuper, propter expeditionem guerræ noſtræ Scotiæ, publicè proclamari, & diſtrictè fecimus inhiberi, ne quis, ſub forisfacturâ noſtrâ, dum nos in dictis partibus, ad repulſionem inimicorum noſtrorum, ibidem morari contingeret, torneare, burdeare, juſtas facere, aventuras quærere, ſeu aliàs præſumeret ad arma ire, ſine licentiâ noſtrâ ſpeciali:

Ac jam intelleximus quod vos, dicto die Mercurii, apud dictam Villam de Northamp. intenditis torneare, non obſtantibus Proclamatione & inhibitione prædictis, de quo miramur quamplurimùm & movemur;

Vobis igitur mandamus, ſub foriſfacturâ Terrarum & Tenementorum, & omnium aliorum, quæ nobis foriſfacere poteritis, firmiter inhibentes, ne apud dictam Villam de Northampton. ſeu alibi, infra Regnum noſtrum. torneare, burdeare, juſtas facere, aventuras quærere, ſeu aliàs ad arma ire præſumatis contra formam proclamationis & inhibitionis noſtrarum prædictarum. A.D. 1311.

Teſte Rege apud Berewicum ſuper Twedam, 18. die Januarii.

ET mandatum eſt Vicecomiti Northamptoniæ, quòd in Villa prædicta publicè proclamari, & diſtricte inhiberi faciat, ex parte Regis, ne quis Comes, Baro, Miles, ſeu alius quicumque torneare, burdeare, juſtas facere, aventuras quærere, ſeu aliàs ad arma ire præſumant, contra Proclamationem & inhibitionem prædictas.

Teſte ut ſupra.

Ad Papam, rogatoriæ quod Epiſcopus Glaſcuenſis nunquam impoſterum ad Terram Scotiæ redeat.

A.D. 1311. An. 4 E. 2. Rom. & Fr. 4. E. 2. m. 24. PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum.

Tenet pro firmo noſtra fiducia filialis, quod veſtræ Paternitatis providentia, circa noſtrum & Regni noſtri ſtatum proſperum & tranquillum, affectione paterna jugiter invigilans, ad tollendas occaſiones, ex quibus in Regno, ſeu aliis terris noſtris, diſcordiæ, ſeu diſſidii materia poterit ſuſcitari, opem apponere deſiderat efficacem indeficientis potentiæ ſuæ viribus, ac remediis oportunis.

Dudum ſiquiſem Robertum Glaſguenſem Epiſcopum, utpote, claræ memoriæ, Domini E. quondam Regis Angliæ, Patris noſtri, & noſtrum proditorem ac inimicum capitalem, & quaſi totius diſſidii inter dictum genitorem noſtrum & nos, ac populum terræ noſtræ Scotiæ ſeminatorem, necnon de crimine læſæ mageſtatis, ac conſpirationis publicè, & de perjurio notoriè diffamatum, frequentiùs & convictum,

Venerabili Patri Arnaldo Pictavenſ. Epiſcopo, tunc ad nos, pro quorumdam Epiſcoporum deliberatione, ac quibuſdam aliis negotiis, cum veſtræ Sanctitatis litteris venienti, fecimus liberari, conſpectui Sedis Apoſtolicæ præſentandum, ut ibidem, ſine ſpe habendi licentiam a nobis ad partes Scotiæ redeundi, pœnam ſubiret pro demeritis condecentem, A.D. 1311.

Dilectos nobis, Magiſtrum Martinum de Rynhiaco Priorem de Wangeford, & Andreæ Sapiti de Florentia, cum Litteris & Inſtrumentis publicis, prædicti Glaſguenſis Epiſcopi nepharia & deteſtabilia opera tangentibus, pro informatione conſcientiæ veſtræ, ſuper prædicti Epiſcopi factis illicitis atque geſtu, ad veſtræ Sanctitatis præſentiam tranſmittendo;

Veſtræque benignitati pleno cordis deſiderio ſupplicando quatinus, ſuper ſtatu & conditione dicti Glaſguenſis Epiſcopi, tàm per Nuncios noſtros prædictos, quàm per Litteras & Inſtrumenta prænotata vobis plenius informatis, ſic de perſonâ ipſius Epiſcopi digna-

A.D. 1311. Edv. 2.

dignaremini ulterius ordinare, quod ad Epiſcopatum Glaſguenſem, unde multipliciter reddidit ſe indignum, ſeu etiam ad terram noſtram Scotiæ, aut alibi infra poteſtatem noſtram, aliqualiter non rediret.

Verùm, quia auribus noſtris rumor innotuit, hiis diebus, quod prædictus Glaſguenſis Epiſcopus per ſe & quoſdam amicos, quos ſibi in Curiâ veſtrâ, ut dicitur, adquiſivit, ut, in ſtatu priſtino, ad dictam terram noſtram Scotiæ redire valeat a veſtra Sanctitate nititur impetrare; Noſque ſumus, hiis diebus, circa expeditionem guerræ noſtræ Scotiæ, contra Robertum le Brus, proditorem noſtrum, & ſuos complices occupati,

Conſiderantes, ac, ex præteritis, veriſimiliter præſumentes quod, ſi contingeret, quod abſit, prædictum Glaſguenſem Epiſcopum ad ſtatum priſtinum reſtitui, & in dictâ terrâ noſtra Scotiæ, aut alibi infra poteſtatem noſtram, moram trahere, idem Epiſcopus nobis & fidelibus noſtris ſeditiones, inſidias & diffidia pejora prioribus, ſuis fraudulentis Machinationibus & Niſibus, non deſiſteret procurare, ex quibus expeditio noſtra prædicta retardari, ac nobis & Regno noſtro dampna quamplurima, & pericula poterunt de facili provenire,

A.D. 1311. Edv. 2.

Veſtram Beatitudinem devotis precibus exoramus quatinus, præmiſſis diligenti conſideratione penſatis, honore Dei prævio, utilitateque publicâ ponderatâ, ſic de ſtatu prædicti Glaſguenſis Epiſcopi ordinare & diſponere dignetur veſtra providentia circumſpecta, pro tantis malis & periculis evitandis, quod idem Epiſcopus nunquam redeat ad terram noſtram Scotiæ memoratam.

Conſervet, &c.

Dat. apud Berewycum ſuper Twedam, primo die Februarii.

Ad Cardinales contra præfatum Epiſcopum.

A.D. 1311. An. 4. E. 2.

Rom. & Fr. 4. E. 2. m. 23.

REX Venerabili in Chriſto Patri, Domino B. Dei gratiâ, tituli Sanctorum Johannis & Pauli Presbytero Cardinali, amico ſuo kariſſimo, ſalutem cum dilectione ſincerâ.

Robertum Glaſguenſem Epiſcopum, utpote, claræ memoriæ, Domini E. quondam Regis Angliæ, Patris noſtri, & noſtrum proditorem & inimicum capitalem, & quaſi totius diffidii inter dictum Genitorem noſtrum & nos, ac populum terræ noſtræ Scotiæ ſeminatorem, ac de crimine læſæ Majeſtatis, conſpirationiſque publicè, & de perjurio diffamatum, frequentius & convictum, Venerabili Patri Arnaldo Pictavenſi Epiſcopo, dudum ad nos, ex parte Domini Summi Pontificis, in Nuncium venienti, Sedis Apoſtolicæ conſpectui præſentandum, ob reverentiam Sedis ejuſdem, fecimus liberari, ut ibidem ſine ſpe habendi a nobis licentiam ad partes Scotiæ redeundi, pœnam ſubiret pro demeritis condecentem: pro informatione conſcientiæ Domini Summi Pontificis ſuper prædicti Epiſcopi factis illicitis atque geſtu,

Dilectos nobis Magiſtros, Martinum de Rynhiaco Priorem de Wangeford, & Andream Sapiti de Florentia, cum Litteris & Inſtrumentis Publicis, prædicti Glaſguenſis Epiſcopi nephanda & deteſtabilia opera tangentibus, ad ipſius Domini Summi Pontificis præſentiam tranſmittendo;

A.D. 1311.

Set, quia ad noſtrum jam pervenit auditum quod prædictus Glaſguenſis Epiſcopus ſperat, in brevi, in ſtatu priſtino, per amicorum ſuorum in Curia ſubſidium, redire ad terram noſtram Scotiæ ſupradictam,

Nos, qui ſumus hiis diebus circa expeditionem guerræ noſtræ in partibus illis contra Robertum de Brus, noſtrum & Regni noſtri proditorem, ſuóſque fautores & complices, occupati,

Conſiderantes, ac, ex præteritis, veriſimiliter præſumentes quod idem Epiſcopus, ſi contingeret ipſum, quod abſit, ad ſtatum priſtinum reſtitui, & in dictâ terrâ noſtrâ Scotiæ, aut alibi infra poteſtatem noſtram morari, nobis & fidelibus noſtris ſeditiones, inſidias & diffidia, pejora prioribus, ſuis fraudulentis Machinationibus procuraret, ex quibus expeditio noſtra prædicta retardari, & nobis in Regno noſtro dampna & pericula non modica de facili poterunt provenire,

Veſtram amicitiam affectuosè requirimus & rogamus, quatinus erga dictum Dominum Summum Pontificem, cui ſuper hoc jam dirigimus preces noſtras, apponere velitis, amore noſtri, & pro tantis malis & periculis evitandis, opem & operam efficaces, ut dictus Dominus Summus Pontifex de ſtatu prædicti Glaſguenſis Epiſcopi diſponere ſic dignetur, quod idem Epiſcopus nunquam impoſterùm redeat ad terram noſtram Scotiæ memoratam.

Dat. apud Berewicum ſuper Twedam, primo die Februarii.

Eodem modo ſcribitur Cardinalibus ſubſcriptis; videlicet,

Domino Fratri N. Hoſtienſi & Velletrenſi Epiſcopo Cardinali,
Domino A. Epiſcopo Sabinenſi,
Domino Fratri J. Portuenſi & Sanctæ Ruffinæ Epiſcopo,
Domino A. Tituli Sancti Marcelli Preſbitero Cardinali,
Domino B. Tituli Sanctorum Johannis & Pauli Preſbitero Cardinali,
Domino Arnaldo Sanctæ Mariæ in Porticu Diacono Cardinali,
Domino Jacobo de Columpna Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinali,
Domino L. Sanctæ Mariæ in Via lata Diacono Cardinali,
Domino Neapol. Sancti Adriani Diacono Cardinali,
Domino Guillielmo Tituli Sanctæ Potentianæ Preſbitero Cardinali,
Domino Arnaldo Archipiſcopo Arlaten. Sedis Apoſtolicæ Cardinali,
Domino Bertrando Domini Summi Pontificis Camerario,
Domino Arnaldo de Fonte frigido Sedis Apoſtolicæ Cardinali,
Domino --- Portuen. Epiſcopo, Sacroſanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinali,
Domino A. Tituli Sanctæ Sabinæ Preſbitero Cardinali.

Ad Papam, Literæ iteratæ pro Johanne de Sandal, Theſaurario Regis.

A.D. 1311. An. 4. E. 2. Rom. & Fr. 4. E. 2. m. 24.

PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum.

Grata & laudabilia obſequia, quæ prædilectum Clericum & Theſaurarium noſtrum, Johannem de Sandale, tàm, claræ memoriæ, Domino E. genitori noſtro, quàm nobis, ante hæc tempora, præſtitiſſe novimus, & nobis jugiter impræſentiarum impendere conſpicimus, animum noſtrum pulſant, redduntque ſollicitum, ut ipſius Clerici noſtri honoris & commodi incrementum penes veſtram clementiam pro viribus procuremus; ſperantes quod, quanto erga ipſum noſtra magis exuberat affectio, eo eundem Clericum noſtrum veſtra Beatitudo proſequetur amplioris favoris & gratiæ ubertate.

Quamobrem, Pater Sancte, negotia memorati Clerici noſtri, pro quorum felici & deſiderata expeditione aliàs vobis direximus noſtras preces, ut noſtri cordis affectum teſtetur interceſſio iterata Sanctitati veſtræ plenis deſideriis adhuc duximus commendanda; affectuoſis precibus ſupplicantes quatinus, ad memoratum Clericum noſtrum oculos paternæ benivolentiæ dirigentes, negotia ſua prædicta benignè audire, & benignius ad exauditionis gratiam, juxta ſperatam fiduciam, admittere dignemini, de veſtræ plenitudine Apoſtolicæ Sanctitatis.

Conſervet, &c.

Dat. apud Berewycum ſuper Twedam in Scotiâ. 6 die Februarii.

Ad A. Cardinalem deprecatoriæ pro præfato Theſaurario.

A.D. 1311. An. 4. E. 2. Rom. & Fr. 4. E. 2. m. 24.

REX Venerabili in Chriſto Patri, Domino A. tituli Sanctæ Sabinæ Preſbitero Cardinali, Domini Papæ Vicecancellario, amico ſuo kariſſimo, ſalutem & ſinceræ dilectionis affectum.

Negotia, quæ prædilectus Clericus, Theſaurarius noſter, Johannes de Sandale, erga Sanctiſſimum in Chriſto Patrem Dominum Summum Pontificem inpræſentiarum habet proſequenda, pro quorum felici expeditione, per veſtri ſani conſilii maturitatem, impetrandâ vobis aliàs direximus preces noſtras,

Veſtræ dilectionis puritati adhuc plenis affectibus duximus commendanda, Affectuoſis precibus ſupplicantes quatinus, ut negotia ipſius Clerici noſtri effectum optatum, juxta noſtri deſiderium, ſortiantur, velitis, ſi placet, precum noſtrarum inſtantiâ, erga dictum Dominum Summum Pontificem cum efficacia interponere partes veſtras; ita quod memoratus Clericus noſter, per veſtri auxilium, uberiorem expeditionem negotiorum ſuorum ſibi ſentiat affuiſſe; per quod vobis ad grates teneri debeamus meritò ſpeciales.

Dat. apud Berewycum ſuper Twedam in Scotiâ, 6. die Februarii.

Eodem modo ſcribitur Domino B. tituli Sanctorum Johannis & Pauli Preſbytero Cardinali.

De litibus Abbatiſvillæ terminandis.

A.D. 1311. An. 4. E. 2.

Vaſc. 4. E. 2. m. 15.

REX, dilectis & fidelibus ſuis, Venerabili in Chriſto Patri J. eâdem gratiâ, Norwicenſi Epiſcopo: Johanni de Britanniâ Comiti Richemundiæ, Conſanguineo ſuo kariſſimo: & Guidoni Ferre Militi, ſalutem.

Quia, ex querelâ ---- Majoris, Scabinorum, & totius Communitatis Villæ noſtræ de Abbatiſvilla, ad noſtram audientiam jam pervenit, quod inter ipſos --- ex parte unâ, ſuper adminiſtratione, ſeu cuſtodiâ Villæ noſtræ prædictæ (quam iidem ---- Major, Scabini, & Communitas ad ſe de jure aſſerunt pertinere) & quoſdam alios, qui groſſæ perſonæ nuncupantur, & qui de Communitate ejuſdem Villæ, ut dicitur, non exiſtunt, ex alterâ, lites, controverſiæ, & diſſenſiones plurimæ ſunt exortæ:

Nos, hujuſmodi litibus, controverſiis, & diſſenſionibus finem debitum ponere cupientes, ad inquirendum viis & modis, quibus meliùs expedire videritis, ſuper toto negotio memorato, vocatis coram vobis partibus, & aliis qui fuerint evocandi, & ad plenam & celerem juſtitiam, ſuper litibus, controverſiis, & diſſenſionibus prædictis, præfatis partibus noſtro nomine faciendam, prout de jure, & ſecundum legem & conſuetudinem Villæ prædictæ faciendum fuerit, vos, tenore præſentium, duximus aſſignandos:

Et ideo vobis mandamus quod, in reditu veſtro de Vaſconiâ, ad prædictam Villam noſtram perſonaliter accedentes, præmiſſa faciatis & expleatis ibidem in formâ prædictâ.

Mandavimus autem Seneſcallo noſtro Pontivi, necnon Majori, Scabinis, & toti Communitati Villæ noſtræ prædictæ, quod vobis in præmiſſis pareant & intendant.

In cujus, &c.

Dat. apud Berewycum ſuper Twedam, 6. die Februarii.

Per breve de privato Sigillo.

De areſtando illos qui fingunt ſe eſſe Procuratores & Nuncios Capituli de Beverlaco.

A.D. 1311. An. 4. E. 2.

Pat. 4. E. 2. m. 25. p. 2.

REX omnibus Vicecomitibus, & Ballivis, ac cæteris fidelibus ſuis, ad quos, &c. ſalutem.

Ex gravi querelâ Capituli Beverlaci accepimus, quod quidam, propriæ honeſtatis immemores, per diverſas partes Angliæ, Walliæ, & Hiberniæ diſcurrentes, & ſe Nuncios & Procuratores ipſius Capituli falsò confingentes, pecuniam, animalia, legata, & alia bona, ad opus Fabricæ & capſulæ Beati Johannis Beverlaci, petunt & recipiunt a diverſis, & ea, non in uſus Fabricæ & capſulæ prædictarum, ſet in uſus proprios illicitè & inhoneſtè convertunt, in dicti capituli fraudem, ac completionis Fabricæ Eccleſiæ & capſulæ prædictarum retardationem manifeſtam.

Volentes igitur hujuſmodi fraudi & malitiæ modis, quibus convenit, obviare, vobis mandamus, firmiter injungentes, quod, ubicunque aliquos inveneritis, in Ballivis veſtris, confingentes ſe Procuratores dicti Capituli, ad præmiſſa ſuper hiis Litteras teſtimoniales ejuſdem Capituli non habentes, ipſos, ſine dilatione, areſtari, & detineri faciatis, donec de ſtatu & converſatione eorundem vobis conſtiterit evidenter.

Proviſo quòd pecunia ac alia bona, apud eos inventa, vel penes alios nomine ſuo depoſita, quæ ipſos, nomine Capituli prædicti, ad opus prædictum, vobis conſtiterit collegiſſe, veris Procuratoribus, prædicti Capituli in hac parte, vel eorum Nunciis, Litteras ſuas ſuper hoc exhibentibus, totaliter liberentur.

Et, ſiqui forſitan Literas Regias, Datum præſentium Præcedentes, ſuper recommendatione, vel admiſſione ad hujuſmodi elemoſinas colligendas, ipſorum Procuratorum teſtimonium legitimum non habentes, exhibeant, eiſdem Literis de cætero minimè pareatis.

In cujus, &c.

Teſte Rege apud Berewycum ſuper Twedam, 10 die Februarii.

Ad

Ad Papam quod, mortuo Thoma Jorz Anglo, Johannes de Lenham, Regis Confeſſor ad Cardinalatus apicem evehatur.

A.D. 1311.
An. 4. E. 2.
Rom. & Fr. 4. E. 2. m. 24. dor.

PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum.

Rem honeſtam & Deo gratam agere credimus, dum circa promotionem illorum intendimus diligenter, quos vitæ honeſtas, litterarum ſcientia, aliáque virtutum & morum præconia recommendant.

Hinc eſt quod, cùm, bonæ memoriæ, Frater Thomas Jorz Anglicus, nuper Sedis Apoſtolicæ Cardinalis, jam carnis ergaſtulo ſit exutus,

Nos, de veſtræ piæ Paternitatis dulcedine ſpecialiter confidentes, quadamque ſpe, certâ & firmâ fiduciâ tenentes quod preces noſtræ, quæ honeſtate fulciuntur, in veſtræ Sanctitatis præſentiâ, ad optatæ exauditionis gratiam admittentur,

Veſtram clementiam devotis precibus exoramus, quatinus ad perſonam religioſi & diſcreti viri Fratris Johannis de Lenham, de Ordine prædicatorum, Confeſſoris noſtri, qui vitæ honeſtate, litterarum ſcientiâ, ac moribus & virtutibus gratioſis, ſicut jam per experientiam, ex ipſius converſatione diutinâ, nobiſcum habitâ, novimus, multipliciter inſignitur, veſtræ benignè conſiderationis intuitum dirigentes,

Ipſum Sanctorum Patrum dictæ Sedis Cardinalium venerando Cœtui ſociare, & ad Cardinalatûs dignitatem & apicem aſſumere, & promovere dignetur veſtra providentia paternalis, quam in ſingulis neceſſitatibus noſtris ſemper invenimus propitiam & benignam:

A.D. 1311.

Speramus ſiquidem quod, ſi dictum Fratrem Johannem ad dignitatem Cardinalatûs veſtra ſanctitudo duxerit aſſumendum, ipſius promotio ad honorem Dei, & ad commodum univerſalis Eccleſiæ cedet, totiúſque populi Chriſtiani.

Ut igitur optatum noſtrum in hac parte citiùs & feliciùs conſequi valeamus, ad dictum negotium cum debitâ diligentiâ proſequendâ Religioſum virum, & nobis in Chriſto dilectum, Fratrem Johannem de Wrotham,

Dudum de domo & familiâ, claræ memoriæ, Domini E. quondam Regis Angliæ, genitoris noſtri, exiſtentem, & per dictum Patrem noſtrum & nos aliàs in Nuncium ad Apoſtolicam Sedem miſſum, qui Conventûs Fratrum Prædicatorum London. poſtmodùm Prior fuit, in officio illo modo debito & laudabili ſe gerendo, quique conditiones, & mores, ac merita præfati Confeſſoris noſtri, novit evidentiùs aperire,

Ad veſtræ piæ Paternitatis præſentiam deſtinamus; cui, tanquàm illi de quo plenam confidentiam optinemus, in hiis, quæ ſuper ſtatu & conditionibus ipſius Confeſſoris noſtri veſtræ Beatitudini duxerit exponenda, fidem indubiam dignemini adhibere.

Conſervet, &c.

Dat. apud Berewycum ſuper Twedam, 15. die Februarii.

Ad Cardinales de Credentia.

A.D. 1311.
An. 4. E. 2.
Rom. & Fr. 4. E. 2. m. 24.

REX Venerabili in Chriſto Patri Domino B. Dei gratiâ, tituli Sanctorum Johannis & Pauli, Preſbitero Cardinali, Domini Summi Pontificis Camerario, ſalutem cum dilectione ſincerâ.

Cùm dilectos & fideles noſtros, Henricum Spigurnel, & Johannem de Benſtede, Milites, pro quibuſdam negotiis, nos & ſtatum Regni noſtri tangentibus, ex parte noſtrâ Summo Pontifici exponenda, ad ipſius Domini Papæ præſentiam deſtinemus,

Amicitiam veſtram affectuosè requirimus & rogamus, quatinus eiſdem Militibus noſtris in hiis, quæ ipſi, vel eorum alter vobis ex parte noſtrâ, ſuper præmiſſis, duxerint, vel duxerit intimanda, fidem indubiam adhibere, & ſuper felici & optatâ expeditione eorumdem impendere velitis, amore noſtri, veſtrum ſalubre conſilium & juvamen.

A.D. 1311.

Dat. apud Berewicum ſuper Twedam, 16. die Febuarii.

Eodem modo ſcribitur *Domino L. Sanctæ Mariæ in Via lata Diacono Cardinali:*

P. de Columpna Sacroſanctæ Romanæ Eccleſiæ Diacono Cardinali.

Pro Petro Auger, Literæ teſtimoniales, quod non eſt pro Templario habendus propter longam Barbam.

A.D. 1311.
An. 4. E. 2.
Pat. 4. E. 2. p. 2. m. 21.

REX omnibus amicis & fidelibus ſuis, ad quos, &c. ſalutem.

Cùm dilectus Valettus noſter, Petrus Auger, exhibitor præſentium, nuper voverit, quòd Barbam ſuam radi non faciat quouſque peregrinationem fecerit in certo loco, in partibus tranſmarinis:

Et idem Petrus ſibi timeat, quod aliqui ipſum, ratione Barbæ ſuæ prolixæ, fuiſſe Templarium imponere ſibi velint, & ei inferre impedimenta, ſeu gravamina ex hac cauſâ;

Nos, veritati volentes teſtimonium perhibere, vobis, tenore præſentium, intimamus, quod prædictus Petrus eſt Vallettus Cameræ noſtræ, nec unquam fuit Templarius, ſet Barbam ſuam ſic prolixam eſſe permittit ex cauſâ ſuperiùs annotatâ.

Vos igitur amicos rogamus, vobis fidelibus mandantes, quatinus præfato Valletto noſtro non inferatis, occaſione prædictâ, injuriam, moleſtiam, impedimentum, ſeu gravamen.

In cujus, &c. uſque ad Feſtum Sancti Michaelis proximo futurum duraturas.

Teſte Rege apud Berewycum ſuper Twedam, 17. die Februarii.

Per breve de privato Sigillo.

Ad Papam, pro dicto Petro commendatoria.

A.D. 1311.
An. 4. E. 2.
Rom. & Fr. 4. E. 2. m. 23. d.

PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum.

Carum Valettum noſtrum, Petrum Auger, ad veſtræ Sanctitatis præſentiam de noſtrâ licentiâ venientem cupientes in ſuis agendis, propter ipſius bonum & laudabile ſervitium nobis impenſum, feliciter proſperari, ipſum veſtræ Clementiæ ſpecialiter duximus commendandum:

Supplicantes, cum affectu, quatinus eundem Vallettum noſtrum ſuper negotiis, quæ pro ſe & amicis ſuis veſtræ Sanctitati duxerit exponenda, benigne audire, ſibique, ſuper expeditione negotiorum eorumdem, favorem & gratiam dignemini noſtris precibus impertiri.

Conſervet, &c.

Dat. apud Berewycum ſuper Twedam in Scotiâ, 17. die Februarii.

Ad Papam de Credentia.

A.D. 1311.
An. 4. E. 2.
Rom. & Fr. 4. E. 2. m. 24.

PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum.

Quædam negotia, nos & ſtatum Regni noſtri tangentia, injunximus, dilectis & fidelibus noſtris, Henrico Spigurnel & Nicholao de Benſtede Militibus, quos ad veſtræ Beatitudinis præſentiam deſtinamus, veſtræ Clementiæ ex parte noſtrâ vivæ vocis oracula exponenda;

Piæ Paternitati veſtræ humiliter ſupplicantes, quatinus eoſdem, Henricum & Nicholaum, recommendatos habentes, ipſis, vel eorum alteri, in hiis, quæ ſuper præmiſſis veſtræ expoſuerint, vel expoſuerit Sanctitati, fidem credulam adhibere, & expoſita per eoſdem, vel alterum eorumdem, benigne dignemini exaudire.

Conſervet, &c.

Dat. apud Berewycum ſuper Twedam, 18. die Februarii.

Ad Cardinales de Credentia pro Johanne de Wrotham, in quodam ſpeciali negotio.

A.D. 1311.
An. 4. E. 2.
Rom. & Fr. 4. E. 2. m. 24. dor.

REX Venerabili in Chriſto Patri Domino B. Dei gratiâ, Dyacono Cardinali, amico ſuo kariſſimo, ſalutem cum dilectione ſincerâ.

Cùm Religioſum virum, & nobis in Chriſto dilectum, Fratrem Johannem de Wrotham, dudum de domo & familia, claræ memoriæ, Domini E. quon-

A.D. 1311. Edw. 2.

quondam Regis Angliæ, Patris noſtri, exiſtentem,

Qui Conventûs Fratrum Prædicatorum London. poſtmodum Prior fuit, gerendo ſe in Officio illo laudabiliter & honeſte,

Pro quodam ſpeciali negotio, cujus felix & feſtina expeditio non modicùm inſidet cordi noſtro, ad Sanctiſſimi Patris noſtri in Chriſto Domini Summi Pontificis præſentiam deſtinemus,

Amicitiam veſtram affectuosè requirimus & rogamus, quatinus eundem fratrem Johannem recommendatum habentes, ſibi in hiis, quæ vobis ex parte noſtra ſuper negotio prædicto duxerit intimanda, fidem indubiam adhibere, & ſuper votiva expeditione negotii prædicti impendere velitis, amore noſtri, conſilium & auxilium oportuna.

Dat. apud Berewycum ſuper Twedam, 18. die Februarii.

Eodem modo mandatum eſt Cardinalibus ſubſcriptis; videlicet,

Domino A. Epiſcopo Sabinenſi, Sedis Apoſtolicæ Cardinali,
Domino R. Sanctæ Mariæ Novæ Diacono Cardinali,
Domino A. Tituli Sanctæ Sabinæ Preſbitero Cardinali, Domini Papæ Vicecancellario,
Domino B. Diacono Cardinali,
Domino A. Sanctæ Mariæ in Porticu Diacono Cardinali,
Domino N. Hoſtienſi & Velletrenſi Epiſcopo Cardinali,
Domino N. Tituli Sancti Euſebii Preſbitero Cardinali,
Domino L. de Flisk, Sanctæ Mariæ in Via lata Diacono Cardinali,
Domino P. de Columpna Diacono Cardinali,
Ottoni de Grandiſſono, Militi.

De Bonis & Catallis, quæ fuerunt Antonii, quondam Epiſcopi Dunolmenſis, captis in manum Regis.

A.D. 1311. An. 4. E. 2. Fin. 4. E. 2. m. 11.

REX Vicecomitibus, & omnibus aliis Ballivis, Miniſtris, & fidelibus ſuis, tàm infra libertates, quàm extra, ad quos, &c. ſalutem.

Quia Antonius, nuper Patriarcha Hieroſolymitanus & Epiſcopus Dunelmenſis, jam defunctus, nobis in pluribus & magnis debitis, tàm de tempore Domini E. quondam Regis Angliæ Patris noſtri, quàm noſtro, die quo obiit tenebatur:

Nos, de fidelitate & circumſpectionis induſtriâ dilectorum & fidelium noſtrorum, Walteri de Glouceſtria, Eſcaetoris noſtri ultra Trentam, & Johannis de Okham, pleniùs confidentes, aſſignavimus ipſos, Walterum & Johannem, conjunctim, & diviſim, ad capiendum in manum noſtram omnia bona & Catalla, Theſaurum, jocalia, aurea & argentea quæcunque, & lapides pretioſos, quæ fuerunt ipſius Epiſcopi die quo obiit, ubicunque ea inveniri contigerit, & ad ea ſalvò cuſtodienda quouſque nobis de dictis debitis plenariè fuerit ſatisfactum, vel aliud indè duxerimus ordinandum.

A.D. 1311.

Et ideo vobis mandamus, firmiter injungentes, quod præfatis, Waltero & Johanni, & eorum alteri, in præmiſſis ſitis intendentes & auxiliantes, quotiens & quando per ipſos, Walterum & Johannem, vel eorum alterum, indè fueritis præmuniti.

In cujus, &c.

Teſte Rege apud Berewycum ſuper Twedam, 3. die Martii.

Per breve de privato Sigillo.

De terris ejuſdem captis in Manum Regis.

A.D. 1311. An. 4. E. 2. Ibid.

QUIA Antonius, nuper Dunolm. Epiſcopus, diem clauſit extremum, ut Rex accepit, mandatum eſt Roberto de Wodehous, Eſcaetori citra Trentam, quod temporalia Epiſcopatûs prædicti, cum pertinentiis, ſine dilatione capiat in manum Regis; & ea ſalvò cuſtodiri faciat, donec aliud inde Rex præceperit; ita quod exitibus, inde provenientibus, reſpondeat ad Scaccarium Regis.

A.D. 1311.

Teſte ut ſupra.

A.D. 1311. Edv. 2.

Quia idem Antonius, qui de Rege tenuit in capite, diem clauſit extremum, ut Rex accepit, mandatum eſt Waltero de Glouceſtriâ, Eſcaetori ultra Trentam, quod omnes Terras & Tenementa, de quibus idem Antonius fuit ſeiſitus in Dominico, &c. ſine dilatione capiat in manum Regis; & ea ſalvò, &c. donec, &c.

Teſte ut ſupra.

Rex eidem Eſcaetori ſalutem.

Quia Antonius, nuper Patriarcha Hieroſolimitanus, & Epiſcopus Dunolmenſis, jam defunctus, nobis in diverſis debitis, tàm de tempore Domini E. quondam Regis Angliæ, Patris noſtri, quàm noſtro, die quo obiit tenebatur:

A.D. 1311. Edv. 2.

Vobis mandamus quod omnia bona & Catalla, quæ fuerunt ipſius Antonii, in Balliva veſtra, die quo obiit, ſine dilatione capiatis in manum noſtram, & ea ſalvò cuſtodiri facias, donec aliud inde præceperimus.

Teſte Rege apud Berewycum ſuper Twedam, quarto die Martii.

Eodem modo mandatum eſt Roberto de Wodehous Eſcaetori citra Trentam.

Teſte, ut ſupra.

De Cuſtodia Epiſcopatus Dunelmenſis commiſſa.

A.D. 1311. An. 4. E. 2. Ibid.

Rex omnibus, ad quos &c. ſalutem.

Sciatis quod commiſimus dilecto & fideli noſtro, Roberto Baignard, & Roberto de Barton Epiſcopatum Dunolmenſem, cum Caſtris, & omnibus aliis pertinentiis ſuis, vacantem, & in manu noſtrâ exiſtentem, cuſtodiendum quamdiu nobis placuerit; ita quod de exitibus, inde provenientibus, nobis reſpondeant ad Scaccarium noſtrum.

In cujus, &c.

Teſte ut ſupra.

Et mandatum eſt Conſtabulariis Caſtrorum de Epiſcopatu prædicto, quod eiſdem, Roberto & Roberto, Caſtra prædicta, cum pertinentiis, liberent cuſtodienda, unà cum Epiſcopatu prædicto, in forma prædicta,

In cujus, &c.

Teſte ut ſupra.

Et mandatum eſt Militibus, liberis Hominibus, & omnibus aliis, tenentibus de Epiſcopatu prædicto, quod eiſdem, Roberto & Roberto, tanquam Cuſtodibus Epiſcopatûs prædicti, in omnibus, quæ ad Cuſtodiam illam pertinent, intendentes ſint & reſpondentes, ſicut prædictum eſt.

In cujus, &c.

Teſte ut ſupra.

Et mandatum eſt Roberto de Wodhous, Eſcaetori citra Trentam, quod præfatis, Roberto & Roberto, Epiſcopatum prædictum, cum pertinentiis, ſimul cum exitibus, indè per ipſum perceptis, a tempore captionis ejuſdem in manum Regis, liberet cuſtodiendum in forma prædicta; ita quod ipſi inde Regi ad plenum valeant reſpondere.

A.D. 1311.

Teſte ut ſupra.

Ibid.

Rex, dilectis & fidelibus ſuis, Roberto Baignard, & Roberto de Barton, Cuſtodibus ſuis Epiſcopatûs Dunelmenſis, ſalutem.

Quia Antonius, nuper Patriarcha Hieroſolimitanus, & Epiſcopus loci prædicti, jam defunctus, nobis in diverſis debitis, tàm de tempore Domini E. quondam Regis Angliæ, Patris noſtri, quàm noſtro, die quo obiit, tenebatur;

Vobis mandamus, quod omnia Bona & Catalla, quæ fuerunt ipſius Antonii, in Epiſcopatu prædicto, die quo obiit, per viſum & teſtimonium proborum & legalium hominum, in manum noſtram capiatis, & ea ſalvò, & abſque diſtractione aliquâ, cuſtodiri faciatis, donec aliud a nobis inde habueritis in mandatis, & de bonis & catallis id quod pro terris Epiſcopatus prædicti excolend' & ſeminand' in inſtanti ſeiſina quadrageſimali neceſſarium fuerit, per Indenturam, inter vos, & Executores Teſtamenti præfati Epiſcopi, vel unum eorum, inde conficiendam, capiatis.

Volumus enim eiſdem Executoribus de eo, quod ſic ceperitis ad opus noſtrum, debitam allocationem fieri in debitis ſupradictis.

Teſte ut ſupra.

Et memorandum, quod prædictus Robertus Baignard fecit Sacramentum coram Dominis, Cancellario & Theſaurario apud London. dicto quarto die Martii, quod

A.D. 1311. Edw. 2.

quòd benè & fideliter ſe habebit in Cuſtodia Epiſcopatûs prædicti:

Et data eſt poteſtas eidem Roberto Baignardo, per breve Regis, recipiendi hujuſmodi Sacramentum à præfato Roberto de Barton.

De Comite Glouceſtriæ Cuſtode Regni conſtituto.

A.D. 1311. An. 4. E. 2. Pat. 4. E. 2. p. 1. m. 19.

REX Archiepiſcopis, Epiſcopis, Abbatibus, Prioribus, Comitibus, Baronibus, Militibus, liberè Tenentibus, Communitatibus, Vicecomitibus, & omnibus aliis Miniſtris, Ballivis, & Fidelibus ſuis, ad quos, &c. ſalutem.

Sciatis quòd nos, de circumſpectione, induſtriâ, & fidelitate dilecti Nepotis & Fidelis noſtri, Gilberti de Clare Comitis Glouceſtriæ & Hertfordiæ, ſpecialiter confidentes,

Ipſum Comitem, Cuſtodem noſtrum dicti Regni, ac locum noſtrum in eodem Regno tenentem, pro pace & tranquilitate populi dicti Regni noſtri meliùs conſervandâ, conſtituimus per præſentes, quamdiù in partibus Scotiæ, in quibus, pro expeditione guerræ noſtræ ibidem, jam ſumus, moram fecerimus, vel aliud inde duxerimns ordinandum.

Et ideò vobis mandamus quod eidem Comiti, tanquam Cuſtodi noſtro dicti Regni, & locum noſtrum tenenti in eodem, in hiis, quæ ad dictam Cuſtodiam pertinent, intendentes ſitis, obedientes & reſpondentes.

In cujus, &c. quamdiu nobis placuerit duraturas.

Teſte Rege apud Berewycum ſuper Twedam, quarto die Martii.

Per breve de privato Sigillo.

Ad Papam Reſponſoriæ, & quod jura Coronæ, Juramenti vinculo, tueri Rex tenetur.

A.D. 1311. An. 4. E. 2. Rom. & Fr. 4. E. 2. m. 23. dor.

PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum.

Dudum, Pater Sanctiſſime, ſuggeſto Apoſtolatui veſtro, veritate tamen ſuppreſſâ, dilectum Clericum noſtrum, Walterum de Bedewynde, ſe in Theſaurariam Eccleſiæ beati Petri Eborum intruſiſſe, & Franciſcum Gaietani ab eadem contra juſtitiam ſpoliâſſe, ut collationem, dicto Clerico noſtro factam per, claræ memoriæ, Dominum E. Genitorem noſtrum, de Theſauraria prædicta revocaremus, & dictum Franciſcum ad ipſam Theſaurariam reſtitueremus, curavit veſtra Beatitudo litteratoriè nos rogare.

Noſque, ob certas rationes, mandatum Apoſtolicum in præmiſſis adimplere non valentes, quædam, jus collationis prædictæ tangentia, pro veſtræ Paternitatis conſcientiâ ſerenandâ, veſtræ Clementiæ tunc tranſmiſimus exhibenda; humiliter ſupplicando ut, ſuper dicta collatione, occaſione hujuſmodi ſuggeſtionis, proceſſum aliquem fieri, aut quod memoratus Walterus, eo prætextu, indebitè gravaretur, non permitteret veſtra Paternitas reverenda, quæ a veſtræ Benignitatis memoriâ fore non credimus aliena.

Verùm, Pater pie, jam de novo, occaſione ſuggeſtionis illius, vobis iteratò factæ, litteræ de citando dictum Clericum noſtrum, quod infra certum terminum, in eiſdem litteris contentum, perſonaliter coram vobis compareat ſuper præmiſſis, præfato Franciſco reſponſurus, e veſtræ Sanctitatis Curiâ, ut intelleximus, emanârunt.

Et quia, per citationem hujuſmodi, & ejus executionem, ſi procederent, dampna graviſſima, & præjudicia intolerabilia nobis, & Coronæ, ac Regiæ Dignitati noſtræ irrogarentur, prout per litteras noſtras veſtræ Beatitudini aliàs duximus explanandum, præfato Waltero viam præcluſimus ſe, ex hac cauſâ, veſtro conſpectui præſentandi.

Quocirca Sanctitati veſtræ devotis precibus ſupplicamus, quatinus ad nos, & ad jus noſtrum Regium, cujus defenſionem præcipuam in vobis, velud in Patre Provido & Filii zelatore, reſidere ſperamus, piæ affectionis paternæ & benivolentiæ aſſuetæ intuitum convertentes, proceſſum aliquem, virtute ſuggeſtionis hujuſmodi, contra dictum Clericum noſtrum, ſuper collatione prædictâ, fieri; ſeu ipſum Clericum, cujus defenſorem, ratione juramenti, quo ad conſervationem dicti juris noſtri Regii aſtringimur, in hac parte nos decet eſſe, eo prætextu indebitè inquietari non permittat veſtra Paternitas Sacroſancta.

A.D. 1311. Edv. 2.

Profectò, Pater ſancte, etſi nos tepidos in dicto negotio redderemus, vel aliàs vellemus permittere illud conniventibus oculis præterire, Magnates tamen & Proceres Regni noſtri, qui ad defenſionem Coronæ & Dignitatis noſtræ Regiæ ex conſimili vinculo juramenti ſunt aſtricti, jus noſtrum hujuſmodi taliter deperire nullatenus ſuſtinerent.

Conſervet, &c.

A.D. 1311. Edv. 2.

Dat. apud Berewycum ſuper Twedam in Scotia, nono die Martii.

Per breve de privato Sigillo.

Conſimiles litteræ diriguntur eidem Summo Pontifici, pro Magiſtro Johanne Buſſh, de Præbenda de Strynelyngton, *&c. ut ſupra uſque ibi*, explanand. *&c. ut ſupra*, de verbo ad verbum

Ad F. Cardinalem, quem Rex aſpere redarguit quod, ad ejus ſuggeſtionem, literæ citatoriæ a Curia Romana prodierunt, pro Nepote ſuo.

A.D. 1311. An. 4. E. 2. Rom. & Fr. 4. E. 2. m. 23. dor.

Venerabili in Chriſto Patri, Domino F. Dei gratiâ, Sanctæ Mariæ in Coſmedyn Diacono Cardinali, Edwardus, &c. ſalutem.

Admiramur non modicùm, & gravis anxietatis puncturis variis conturbamur, dum illos, quos Regiis affectibus ſpecialiter conjunximus, & honoribus ac utilitatibus proſperis per nos & noſtros deſideravimus augmentari, malum pro bono, & odium pro dilectione nobis reddentes, jura noſtra Regia, quorum ipſos conſervatores benivolos & defenſores præcipuos ſperabamus, conſpicimus pro viribus impugnare.

Sanè, ut intelleximus, ad veſtri ſuggeſtionem, licet per veri ſuppreſſionem, quædam litteræ de citando dilectum Clericum noſtrum Walterum de Bedewynde, quod coram Domino Summo Pontifice, infra certum terminum, compareat, ſuper collatione, ſibi factâ per, claræ memoriæ, Dominum E. Genitorem noſtrum, de Theſaurariâ, in Eccleſia beati Petri Eborum, Franciſco Gayetani Nepoti veſtro reſponſurus, jam de novo a Romanâ Curiâ emanârunt.

De quo, aliis non modicùm admirantibus, graviùs cogimur admirari, præſertim quòd vos,

Cui ſuper citatione hujuſmodi, aliàs per veſtri conſimilem ſuggeſtionem procuratâ, dampna & præjudicia intolerabilia, quæ ex citatione prædictâ, & ejus executione, ſi proceſſiſſent, nobis, & Coronæ, ac Regiæ Dignitati noſtræ eveniſſent, vobis, velud Regii honoris & commodi zelatori, ſignificavìmus:

A.D. 1311.

Cui etiam Archidiaconatum Richemundiæ in Eccleſia prædicta, quem dilecto Clerico & Theſaurario noſtro, Johanni de Sandale, mero jure noſtro, contuleramus, ob veſtri promotionem & honorem, & ut exinde ad noſtri & noſtrarum utilitatum augmentationem procurandam eſſetis ſtrictiùs obligati, ex noſtrâ collatione recipiendum, vobis duximus concedendum, vobis ſuper præmiſſis noſtras literas ſpecialiter dirigentes,

Velletis tam gravia, & Coronæ & Juri noſtro Regio ita præjudicialia, nullâ reſponſione nobis per vos prius factâ, in hac parte, fieri procurare.

Quocirca vos duximus deprecandos, quatinus ab hujuſmodi impugnatione juris noſtri Regii, & indebitâ vexatione dicti Clerici noſtri velitis deſiſtere, & deſiſti ab aliis procurare; ut ſic in hiis, quæ erga Regiam benivolentiam deſideraveritis proſperari, efficiamur in gratia favorabiliùs liberales.

Nolumus enim vos latere, quod defenſioni dicti Clerici noſtri in præmiſſis deeſſe non poſſumus ullo modo, eò quod ad conſervationem dicti juris noſtri vinculo juramenti aſtricti ſumus, & noſtrum intereſſe ſpecialiter verſatur in negotio antedicto.

Dat. apud Berewicum ſuper Twedam in Scotia, nono die Martii.

Per breve de privato Sigillo.

Ad Papam pro Guidone de la Val Conſanguineo Regis.

A.D. 1311. An. 4. E. 2. Rom. & Fr. 4. E. 2. m. 23. dor.

Papæ Rex devota pedum oſcula beatorum.

Nuper, Pater Sanctiſſime, veſtri Apoſtolatûs gratia munifica, Iſabellam Reginam Angliæ, conſortem noſtram kariſſimam, in ſuis favore præveniens

A.D. 1311.

A.D. 1311. Edv. 2.

veniens ſpeciali, uni perſonæ idoneæ, per dictam Conſortem noſtram nominandæ, de beneficio Eccleſiaſtico, ad collationem Venerabilis Patris Archiepiſcopi Cantuarienſis pertinente, in Civitate vel Dioceſe Cantuarienſi, quod perſona ſic nominanda duceret acceptandum, quamprimum ad id offerret ſe facultas, voluit provideri, certis ad hoc per Apoſtolicum reſcriptum Executoribus deputatis; unde veſtræ clementiæ ad grates aſſurgimus ſpeciales.

Iidemque Executores, factâ prænotato Archiepiſcopo plenariâ notificatione de proviſione hujuſmodi, & aliis præviis in negotio illo, juxta juris exigentiam, & tenorem prædicti reſcripti Apoſtolici, pleniùs obſervatis, de Eccleſia de Maidenſtan dictæ Dioceſis, & de collatione præfati Archiepiſcopi, poſtmodùm vacante, dilecto Clerico & Conſanguineo noſtro Magiſtro Guidoni de la Val, per dictam Conſortem noſtram ad hoc nominato, auctoritate benignitatis veſtræ, eis in hac parte commiſsâ, debitè providerunt, & ipſius procuratorem in poſſeſſionem prælibatæ Eccleſiæ, prout ad ipſorum Officium pertinuit, induxerunt.

Verùm, Pater pie, quia, ut jam noſtro auditui eſt relatum, quidam Magiſter Stephanus de Haſelingfeld, nitens proviſionem prædictam, non ſine gravi Sedis Apoſtolicæ offenſâ, pro viribus impugnare, & prædictum Clericum & Conſanguineum noſtrum effectu proviſionis illius illicitè defraudare, fingenſque ſe ad dictam Eccleſiam jus habere contra dictum Conſanguineum noſtrum, ad veſtræ Sanctitatis Curiam appellationem interpoſuit ſuper negotio memorato,

Nos, conſiderantes, gratiam prædictam, ob memoratæ conſortis noſtræ honoris augmentum, ex veſtra affluenti benevolentia effluxiſſe: Conſiderantéſque plenis affectibus dictum Conſanguineum noſtrum, quem innumera virtutum inſignia condecorant; ac etiam id, quod per prædictos Executores eſt ritè factum in præmiſſis, apud veſtram Beatitudinem peculiari favore & gratia communiri,

Sanctitati veſtræ affectuoſis precibus ſupplicamus, quatinus dictam gratiam veſtram dignemini efficaciter defenſare, & prædicto Conſanguineo noſtro, nè ſuper præmiſſis indebitè fatigetur, aut gratiâ, qua eum veſtra pietas in hac parte prævenit, fruſtretur, in ſua juſtitia Patrocinium favorabile impertiri; ſic in eundem Conſanguineum noſtrum oculos liberales gratiæ, noſtri & dictæ Conſortis noſtræ optentu, ſi placeat, convertentes, quod, per effectum laudabilem, preces noſtras, quas veſtræ paternitati Sacroſanctæ ex corde porrigimus pro eodem, ſibi ſentiat fructuoſas.

Conſervet, &c.

Dat. apud Berewycum ſuper Twedam in Scotia, 10. die Martii.

Per Breve de privato Sigillo.

Ad Papæ Camerarios pro præfato Guidone.

A.D. 1311. An. 4. E. 2. Rom. & Fr. 4. E. 2. m. 23. dor.

REX Venerabili in Chriſto Patri, Domino B. tituli Sanctorum Johannis & Pauli, Presbitero Cardinali, Domini Papæ Camerario, amico, &c. ſalutem & ſinceræ dilectionis affectum.

Dudum Sanctiſſimus in Chriſto Pater, Dominus Summus Pontifex, ex ſuâ gratiâ munificâ, uni perſonæ idoneæ per Iſabellam Reginam Angliæ, Conſortem noſtram kariſſimam nominandæ, de beneficio Eccleſiaſtico, ad collationem Venerabilis Patris Archiepiſcopi Cantuarienſis pertinente, in Civitate vel Dioceſe Cantuarienſi, quod perſona ſic nominanda duceret acceptandum, quamprimùm ad id offerret ſe facultas, voluit provideri, certis ad hoc per Apoſtolicum reſcriptum Executoribus deputatis;

Qui quidem Executores de Eccleſia de Maidenſtan dictæ Dioceſis, ad collationem dicti Archiepiſcopi pertinente, & poſtmodùm vacante, dilecto Clerico & Conſanguineo noſtro Magiſtro Guidoni de la Vale, & ad hoc nominato, auctoritate Sedis Apoſtolicæ, eis in hac parte commiſsâ, providerunt, & ipſius Procuratorem in poſſeſſionem prædictæ Eccleſiæ induxerunt.

Jamque, ut intelleximus, quidam Magiſter Stephanus de Haſelingfeld, nitens proviſionem prædictam pro viribus impugnare, & prædictum Clericum & Conſanguineum noſtrum effectu proviſionis prædictæ defraudare, fingenſque ſe ad dictam Eccleſiam jus habere, contra dictum Conſanguineum noſtrum ad Curiam Romanam appellationem interpoſuit ſuper negotio antedicto:

Et quia gratia hujuſmodi, ex Apoſtolicâ benevolentiâ, ob præfatæ Conſortis noſtræ honoris augmentum emanavit, & ad promotionem præfati Conſanguinei

A.D. 1311. Edv. 2.

ſanguinei noſtri prædilecti, per prædictos Executores jam deducitur in effectum, propter quod felicem eventum negotii illius totis deſideriis anelamus,

Nos, de veſtræ probatæ dilectionis puritate plenam fiduciam reportantes, ſperanteſque quod circa optatam expeditionem eorum, quæ Regiis affectibus ſic ſpecialiter conjunguntur, velitis, juxta aſſuetam benivolentiam, operam apponere diligentem,

Veſtram Paternitatem affectuoſis precibus requirimus & rogamus, quatinus, ut dicta gratia Sedis Apoſtolicæ ejuſdem favoris benivoli præſidio defenſetur, & ut memoratus Conſanguineus Clericus noſter effectu proviſionis prædictæ non defraudetur, velitis, ſi placet, noſtri intuitu, erga dictum Dominum Summum Pontificem, cui ſuper hiis noſtras preces dirigimus, ſpeciales partes veſtras efficaciter interponere, & aliter ad hoc juxta veſtram circumſpectionem auxilium apponere oportunum; ita quòd vobis exinde ad grates teneri debeamus meritò ſpeciales.

A.D. 1311. Edv. 2.

Dat. apud Berewycum ſuper Twedam in Scotiâ, 14. die Martii.

Eodem modo ſcribitur *Domino A. tituli Sanctæ Sabinæ Presbitero Cardinali, Domini Papæ Camerario.*

Ad Procuratores Regios in Romana Curia pro dicto Guidone.

A.D. 1311. An. 4. E. 2.

Rom. & Fr. 4. E. 2. m. 23. dor.

REX dilecto Clerico ſuo, Magiſtro Andreæ Sapiti, ſalutem.

Negotia, dilectum Clericum & Conſanguineum noſtrum Magiſtrum Guidonem de la Val, ſuper proviſione Eccleſiæ de Maydenſtan, Cantuarienſi Dioceſe ſibi, ad nominationem Iſabellæ Reginæ Angliæ Conſortis noſtræ kariſſimæ, auctoritate Sedis Apoſtolicæ factâ, contingentia, de quibus per dilectum Vallettum noſtrum Willielmum de Maidenſtan, latorem præſentium, poteritis plenius informari, vobis commendamus;

Mandantes quatinus ut gratia Sedis Apoſtolicæ, ob dictæ Conſortis noſtræ honoris augmentum facta, in hac parte, efficaci dictæ Sedis præſidio defenſetur, & ut idem Conſanguineus noſter, cujus promotionem corditer affectamus, effectu proviſionis prædictæ non fruſtretur, omnem diligentiam, conſilium & auxilium, quæ poteritis, apponatis; ita quod veſtræ circumſpectionis induſtriam debeamus inde meritò commendare.

A.D. 1311.

Dat. apud Berewicum ſuper Twedam in Scotiâ, 14. die Martii.

Eodem modo ſcribitur Magiſtro Martino, Alteri Procuratorum Regis in Curiâ Romanâ.

Dat. ut ſupra.

Ad Regem Franciæ de Credentia.

A.D. 1311. An. 4. E. 2.

Rom. & Fr. 4. E. 2. m. 23. dor. in Cedul.

EXcellentiſſimo Principi, Domino ac Patri kariſſimo, Domino Philippo, Dei gratiâ, Regi Franciæ Illuſtri, Edwardus, &c. ſalutem, & ad vota ſucceſſus proſperos ac felices.

Cùm mittamus dilectum & fidelem noſtrum Gerardum de Salvayn Militem, & dilectum Clericum noſtrum Magiſtrum Rogerum de Heſlarton, ad veſtræ Serenitatis præſentiam, pro quibuſdam negotiis, nos ſpecialiter tangentibus, vobis ex parte noſtrâ ſerioſiùs exponendis,

A.D. 1311.

Veſtræ gratuitæ Paternitatis benevolentiæ affectuoſis precibus ſupplicamus, quatinus præfatis, Militi & Clerico, ac eorum alteri, in hiis, quæ vobis ex parte noſtrâ expoſuerint, vel expoſuerit vivâ voce, velitis fidem credulam adhibere, & exponenda per ipſos, vel eorum alterum favorabiliter exaudire.

Dat. apud Berewycum ſuper Twedam in Scotiâ, 18. die Martii.

Per Breve de privato Sigillo.

De non Torneando apud Leyceſtriam.

A.D. 1311. An. 4. E. 2.

Clauſ. 4. E. 2. m. 11. d.

REX Vicecomiti Leyceſtriæ, ſalutem.

Cùm nuper, antequam iter arripuimus verſus partes Scotiæ, ad Rebellionem Scotorum, Inimicorum & Rebellium noſtrorum, cum Dei adjutorio, reprimendam, in ſingulis Comitatibus Regni noſtri fecerimus publicè proclamari, nè quis, Comes, Baro, Miles, ſeu alius quicunque, torneare, burdeare, juſtas

A.D. 1311.

A.D. 1311. Edw. 2. juſtas facere, aventuras quærere, ſeu aliàs ad arma ire præſumeret, dùm moram faceremus in partibus Scotiæ ſupradictis:

Ac jam intellexerimus quòd quidam, ad burdeandum apud Leyceſtriam, ſunt in proximo conventuri;

Tibi præcipimus quòd, in dictâ Villâ de Leyceſtriâ, & locis aliis in Balliva tua, ubi expedire videris, publicè proclamari, & ex parte noſtra firmiter inhiberi facias, ne quis, Comes, Baro, Miles, ſeu alius quicunque, ſub foriſfactura Terrarum & Tenementorum, & omnium quæ nobis forisfacere poſſet, apud dictam Villam de Leyceſtriâ, vel alibi, infra Regnum noſtrum, torneare, burdeare, juſtas facere, aventuras quærere, ſeu aliàs ad arma ire præſumat, quamdiu in dictis partibus Scotiæ ſteterimus; ſicut ſuperius eſt expreſſum. A.D. 1311. Edw. 2.

Teſte Rege apud Berewycum ſuper Twedam, 20. die Martii.

Per breve de privato Sigillo.

Pro Henrico de Percy Cuſtode Epiſcopatus Dunelmenſis Conſtituto.

A.D. 1311. An. 4 E. 2. Fin. 4 E. 2. m. 10. REX omnibus, ad quos, &c. ſalutem.

Sciatis quod commiſimus dilecto Conſanguineo & fideli noſtro, Henrico de Percy, Epiſcopatum Dunelmenſem, vacantem, & in manu noſtra exiſtentem, cum Caſtris, & omnibus Terris & Tenementis, ad prædictum Epiſcopatum pertinentibus, cuſtodienda durante vacatione Epiſcopatûs prædicti; percipiendo, pro cuſtodia illa, de exitibus Epiſcopatûs prædicti, treſcentas Marcas per Annum, ſi tanto tempore duraverit vacatio prædicta:

Et, ſi majori, vel minori tempore duraverit quàm per Annum, tunc idem Henricus de dicta ſumma percipiat pro rata temporis, quo duraverit vacatio ſupradicta:

Ita, videlicet, quod de omnibus exitibus Epiſcopatûs, ac Terrarum, & Tenementorum illorum, nobis ad Scaccarium noſtrum, per manus dilecti Clerici noſtri Roberti de Barton (quem, per alias noſtras Patentes Litteras, conſtituimus receptorem noſtrum exituum illorum) per rationabilem computationem, indè ad idem Scaccarium per dictum Robertum reddendam; & per teſtimonium prædicti Henrici, ad plenum reſpondeatur. A.D. 1311.

In cujus, &c.

Teſte Rege apud Berewycum ſuper Twedam, 26. die Martii.

Per breve de privato Sigillo.

ET mandatum eſt Militibus, liberis hominibus, & omnibus aliis, Tenentibus de Epiſcopatu prædicto, ac de Caſtris, Terris & Tenementis, ad eundem Epiſcopatum pertinentibus, quod eidem Henrico, tanquam Cuſtodi Epiſcopatûs, Caſtrorum, Terrarum & Tenementorum prædictorum, in omnibus, quæ ad cuſtodiam illam pertinent, ſint intendentes & reſpondentes, ſicut prædictum eſt.

In cujus, &c.

Teſte ut ſupra.

Pro Roberto de Barton, Receptore Exituum ejuſdem Epiſcopatus.

A.D. 1311. An. 4 E. 2. Fin. 4 E. 2. m. 10. REX omnibus, ad quos, &c. ſalutem.

Sciatis quod, cùm commiſerimus dilecto Conſanguineo, *&c. ut ſupra uſque* Epiſcopatûs prædicti;

Nos, de fidelitate dilecti Clerici noſtri Roberti de Barton pleniùs confidentes, conſtituimus eundem Robertum receptorem noſtrum omnium exituum Epiſcopatûs, Terrarum & Tenementorum prædictorum, durante dictâ vacatione:

Ita quod idem Robertus de exitibus illis, per rationabilem computationem, indè, ad Scaccarium noſtrum reddendam, & per teſtimonium prædicti Henrici, nobis ad plenum reſpondeat. A.D. 1311.

Et, in Officio illo, per annum, ſi tanto tempore dicta vacatio duraverit, vel ſi majori tempore, vel minori duraverit quàm per Annum, tunc pro ratâ temporis quo duraverit, & Officium illud tenuerit, percipiat a nobis tale

A.D. 1311. Edw. 2.

feodum, quale ille, qui, tempore A. nuper Epiſcopi loci illius, ultimò dictum Officium habuit, in Officio illo, ab eodem Epiſcopo percipere conſuevit.

In cujus, &c.

Teſte Rege ut ſuprà.

Per breve de privato Sigillo.

ET mandatum eſt Henrico Beaufiz, & Roberto de Welle, quod Epiſcopatum prædictum, cum Caſtris & aliis pertinentiis ſuis, præfato Henrico, per Cirographum, inter ipſos inde conficiendum, ſimul cum omnibus bonis & Catallis, quæ fuerunt Antonii, quondam Epiſcopi loci illius, & quæ, pro quibuſdam debitis, in quibus idem Antonius Regi die quo obiit tenebatur, in manum Regis capta, eis Rex mandavit liberari, liberent:

Et prædicto Roberto omnes exitus Epiſcopatus prædicti, cum pertinentiis, qui ad manus ſuas qualitercunque devenerunt, ſimiliter liberent; ita quod idem Robertus Regi inde ad Scaccarium Regis valeat reſpondere.

Teſte ut ſupra.

Per breve de privato Sigillo.

Rex gratias agit Papæ, quod Johannem de Lek in Archiepiſcopatum Dublinenſem exaltaſſet.

A.D. 1311. An. 4. E. 2.

Rom. & Fr. 4. E. 2. m. 23.

PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum.

Frequens beneficiorum & gratiarum collatio, quâ nos, & noſtros, veſtræ Paternitatis dextra largiflua proſequitur, indicat evidenter quod noſtrum, & Regni noſtri commodum & honorem veſtræ affectionis plenitudo, zelo caritatis ſuccenſa, deſiderat feliciter augmentari.

Conſiderantes itaque, & ante mentis noſtræ oculos reducentes illam veſtræ benignitatis & gratiæ munificentiam, quam in perſonam diſcreti Viri Johannis de Lek, Capellani noſtri kariſſimi, nuper Dunkeldenſis Eccleſiæ Electi, pro cujus expeditione votivâ veſtræ Sanctitati alias direximus preces noſtras, Dei intuitu, & noſtri contemplatione, liberaliter effudiſtis; ipſum ex Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine promovendo in Eccleſiæ Dublinienſis Archiepiſcopum & Paſtorem, prout idem promotus, per ſuas Litteras, nobis inde directas, quas læto animo & corde jocundo recepimus, noſtris auribus patefecit,

A.D. 1311.

Veſtræ Clementiæ ſpeciales ex hoc gratiarum referimus actiones; confidentes in Domino firmiter, & ſperantes quod, ex promotione prædictâ, condigna merita reportabitis coram Deo, quódque prædicta Eccleſia Dublinenſis per circumſpectionem & induſtriam præfati Johannis, tam in ſpiritualibus, quàm in Temporalibus, fructuoſa & utilia ſuſcipiet incrementa.

Conſervet, &c.

Dat. apud Berewycum ſuper Twedam, 5. die Aprilis.

Litera porrecta Prælatis ſuper duodecim denariis habendis de Marca, vel alio ſubſidio pro expeditione contra Scotos.

A.D. 1311. An. 4. E. 2. Pat. 4. E. 2. p. 2. m. 14.

REX Venerabilibus in Chriſto patribus, eâdem gratiâ, R. Archiepiſcopo Cantuarienſi, totius Angliæ Primati, & Epiſcopis ſuffraganeis ſuis: Ac dilectis nobis Decanis, Archidiaconis, Abbatibus, Prioribus, Procuratoribus quibuſcunque; ac cæteris de Clero, ad Concilium Provinciale, apud Londonias in proximo congregandum, venturis, ſalutem.

Fructuoſa ſubſidia, quæ pro expeditione negotiorum noſtrorum nobis hactenus exhibuiſtis, necnon & ſolutionem, quam, ante Feſtum Sancti Hillarii ultimò præteritum, feciſtis de illâ portione decimæ, quæ uſque ad Feſtum Nativitatis Sancti Johannis Baptiſtæ proximò venturum potuit prorogari, memoriter retinentes, vobis exinde ad grates aſſurgimus ſpeciales.

A.D. 1311.

Et quanto de veſtræ dilectionis puritate ſpecialiùs confidimus, & vos honoris noſtri participes fore ferventius cupimus cum affectu, tanto de his, quæ ad utilitatum noſtrarum augmentationem cedere conſpicimus, vos confidentiùs oneramus.

Cum igitur jam ſumus in partibus Scotiæ, A.D. 1311. Edw. 2. Scotiæ, pro Rebellione & protervia Roberti de Brus, & complicum ſuorum, Inimicorum & Rebellium noſtrorum (qui, claræ memoriæ, Dominum Edwardum, genitorem noſtrum, & nos, ac vos, cæteróſque Proceres & fideles noſtros, de Regno noſtro, hactenus multipliciter fatigarunt) cum Dei adjutorio, ut ſperamus, finaliter reprimendis; Ac, pro noſtrâ & fidelium noſtrorum, nobiſcum, pro expeditione negotii illius, in partibus illis exiſtentium, ſuſtentatione, pecuniam & victualia diverſa, in non modicâ quantitate, oporteat neceſſariò nos habere;

Vos requirimus & rogamus, quatinus ad nos & honorem noſtrum zelum gratuitum convertentes: Conſiderantéſque quod dicti Inimici & Rebelles noſtri ad diminutionem juris Coronæ noſtræ (ad cujus conſervationem noſcimini ſtrictiùs obligari) pro viribus nituntur; & quam graviter in noſtri, & veſtri, ac dictorum procerum, & fidelium noſtrorum vituperium, nec non & omnium incolarum prædicti Regni dampnum non modicum, redundaret, ſi, defectu pecuniæ ſeu Victualium artati (quod abſit) infecto dicto negotio ad partes Angliæ rediremus; A.D. 1311. Edw. 2.

De qualibet Marca Spiritualium, in Provincia Cantuarienſi duodecim denarios, vel aliud Subſidium, pro nobis competens, velitis, in auxilium expeditionis dicti negotii, nobis concedere, & ad opus noſtrum Colligi facere & levari:

Ita quod idem negotium, in ſtatu proſpero, pro noſtri honore, benedicto Altiſſimo, jam exiſtens, optato effectui, veſtro mediante juvamine, mancipetur; per quod, præter grates ſpeciales, vobis per nos indè exſolvendas, veſtris gratis affectibus, in futurum, effici debeamus meritò promptiores.

Quid autem, ſuper præmiſſis, duxeritis faciendum, nobis per veſtras Literas, præfate Archiepiſcope, quàm citò commodè poteritis, mittetis.

Teſte Rege apud Berewycum ſuper Twedam, 14. die Aprilis.

Per Breve de privato Sigillo.

Ad Regem Franciæ de Mercatoribus, contra formam pacis, ſpoliatis.

A.D. 1311. An. 4. E. 2. Rom. & Fr. 4. E. 2. m. 23. dor. in Cedula. EXcellentiſſimo Principi, Domino ac Patri kariſſimo, Domino P. Dei gratiâ, Regi Francorum Illuſtri, Edwardus, ejuſdem gratiâ, Rex Angliæ, Dominus Hiberniæ, & Dux Aquitaniæ, ſalutem, & ad vota ſucceſſus proſperos ac felices.

Ex querela & clamore nonnullorum Mercatorum, & aliorum de Regno & poteſtate noſtrâ, ab eodem Regno verſus partes Franciæ, & exinde ad dictum Regnum noſtrum per portum de Whitſand tranſeuntium, intelleximus,

Quod Ballivi & Officiales veſtri, in eodem portu, ipſos Mercatores & homines noſtros, Florenos, Sterlingos, ſeu aliam monetam argenteam, vel argentum in maſſa, ad dictum Regnum noſtrum, ſeu verſus dictas partes Franciæ, per dictum Portum, deferre non permittunt;

Set hujuſmodi monetas & argentum a præfatis Mercatoribus & noſtris hominibus auferunt, ullam ſibi indè recompenſationem nullatenus facientes, in ipſorum Mercatorum & hominum noſtrorum dampnum non modicum, & aliquorum eorumdem depauperationem manifeſtam; A.D. 1311.

De quibus eo graviùs cogimur admirari, quo talia, ſi fiant, formæ pacis, inter vos, &, claræ memoriæ, Dominum E. Genitorem noſtrum, ultimò initæ, noſcuntur quamplurimum obviare.

Quocirca veſtram Paternitatem cariſſimam affectuoſis precibus requirimus & rogamus, quatinus de hujuſmodi gravaminibus, Mercatoribus & hominibus noſtris inferendis, velitis facere deſiſti, & de illatis ſatisfactionem fieri competentem; ſuper præmiſſis veſtram voluntatem nobis, ſi placeat, reſcribentes.

Dat. apud Berewycum ſuper Twedam in Scotiâ, 20. die Aprilis.

De Templariis examinandis.

A.D. 1311. An. 4. E. 2.

Clauſ. 4. E. 2. m. 8.

A.D. 1311.

REX Majori, & Aldermannis, ac Communitati Civitatis ſuæ London, ſalutem.

Cum nuper, OB REVERENTIAM SEDIS APOSTOLICÆ, conceſſerimus Prælatis & Inquiſitoribus, ad inquirendum contra Ordinem Templariorum,

&c. prout ſupra de 22. Nov.

Teſte Rege apud Berewycum ſuper Twedam, 28. die Aprilis.

Per Locum tenentem Regis & Concilium.

De comparendo coram deputandis ſuper querelis, contra Flandrenſes exhibendis.

A.D. 1311. An. 4. E. 2.

Clauſ. 4. E. 2. m. 8. d.

A.D. 1311.

REX Vicecomiti Norfolciæ, ſalutem.

Cùm nos, ad requiſitionem Domini Roberti Comitis Flandriæ, conceſſerimus, quod, ſuper dampnis & gravaminibus, per homines dicti Comitis hominibus noſtris, & per noſtros ſuis, datis & illatis, per certas perſonas. per ipſum Comitem, in Regnum noſtrum Angliæ, cum ſufficienti poteſtate mittendas, & per alias de noſtro Conſilio ad hoc ſimiliter aſſignandas, certis die & loco, amicabiliter procedatur: & quod emendæ, hinc inde, fiant ſine ſtrepitu judicii, & rigore;

Ad quæ, apud Londonias facienda, Octabas Sanctæ Trinitatis, proximò futuras, aſſignavimus, & hæc præfato Comiti per noſtras literas duximus intimanda;

Tibi præcipimus quod, per totam Balliyam tuam, in locis ubi expedire videris, facias publicè proclamari, quod, ſiqui de eadem Balliva, de hominibus, de terrâ & poteſtate prædicti Comitis, ſe conqueri voluerint ullo modo, ſint apud Londonias, in Octabis prædictis, querelas ſuas propoſituri; & ulterius facturi, & recepturi quod per deputandos a nobis & prædicto Comite, ut eſt dictum, ſuper præmiſſis contigerit ordinari.

Et de eo, quod feceris, nobis in Cancellariâ noſtra, citra dictas Octabas, ſub ſigillo tuo, diſtinctè & apertè conſtare facias; remittens nobis hoc breve.

Teſte Rege apud Berewicum ſuper Twedam, 30. die Aprilis.

Conſimiles litteræ diriguntur ſingulis Vicecomitibus per Angliam.

De exitibus Archiepiſcopatus Cantuarienſis, in manum Regis capti, ad uſum Papæ liberandis.

A.D. 1311. An. 4. E. 2.

Liber. 4. E. 2. m. 12.

A.D. 1311.

REX Theſaurario & Camerariis ſuis, ſalutem.

Liberate, de Theſauro noſtro, Magiſtro Willielmo Teſta, Clerico Domini Summi Pontificis, ad opus ejuſdem Summi Pontificis, ducentas, & decem, & ſeptem libras, decem & ſeptem Solidos, & unum obolum, quos dilectus & fidelis noſter, Humfridus de Waleden,

Cui Dominus E. quondam Rex Angliæ, Pater noſter, dudùm cuſtodiam Archiepiſcopatûs Cantuarienſis, in manu ipſius Patris noſtri, quibuſdam de cauſis, tunc exiſtentis, commiſit habendam; ita quod de exitibus, indè provenientibus, eidem Patri noſtro reſponderet,

De exitibus ejuſdem Archiepiſcopatûs in Theſauro dicti Patris noſtri liberavit, antequam idem Pater noſter, per breve ſuum, dicto Humfrido poſtmodùm mandavit quod Archiepiſcopatum prædictum, unà cum omnibus exitibus inde, a tempore captionis ejuſdem in manum ipſius Patris noſtri, perceptis, præfato Willielmo, & Petro Almanino, tunc Socio ejuſdem Willielmi, a Clerico prædicti Domini Summi Pontificis, ad opus ejuſdem Summi Pontificis, integrè liberaret.

Teſte Rege apud Berewicum ſuper Twedam, primo die Maii.

Per præceptum Regis factum Cancell. & Theſ.

De

A.D. 1311. Edw. 2.

De portione Cambii Cantuariæ, Archiepiſcopum contingente, ad opus Papæ tradenda.

A.D. 1311. An. 4. E. 2. Ibid.

REX eiſdem, ſalutem.

Liberate de Theſauro noſtro, Magiſtro Willielmo Teſta, Clerico Domini Summi Pontificis, ad opus ejuſdem Summi Pontificis, quadringentas & duodecim libras, quas dilectus Clericus noſter Magiſter Johannes de Everdon, nuper, tempore Domini E. quondam Regis Angliæ, Patris noſtri, ad cuſtodiam Cambii Cantuarienſis, per ipſum Patrem noſtrum, deputatus,

A tempore quo idem Pater noſter Archiepiſcopatum Cantuarienſem, quibuſdam de cauſis, cepit in manum ſuam, uſque ad tempus, quo poſtmodum dictum Archiepiſcopatum, unà cum omnibus exitibus, á tempore captionis ejuſdem in manum ſuam, inde perceptis, præfato Willielmo & Petro Almanini, tunc Socio ejuſdem Willielmi, & Clerico prædicti Domini Summi Pontificis, ad opus ejuſdem Summi Pontificis, mandavit integrè liberari,

De portione, Robertum Archiepiſcopum loci prædicti, de exitibus dicti Cambii, tunc contingente, recepit, & in Theſauro prædicti Patris noſtri liberavit.

Teſte ut ſupra.

Per Præceptum Regis factum Cancell. & Theſaur.

Ad Haquinum Norwegiæ Regem, de emendis faciendis.

A.D. 1311. An. 4. E. 2. Clauſ. 4. E. 2. m. 8. d.

MAgnifico Principi, Domino Haquino, Dei gratiâ, Regi Norwegiæ illuſtri, amico ſuo kariſſimo, Edwardus, &c. ſalutem cum dilectione ſincerâ.

Nuper, ex querela Willielmi Toller, Burgenſis & Mercatoris noſtri Villæ noſtræ de Grymesby, nobis intelligi datum erat, quòd, cùm homines & ſervientes ſui quandam Navem ipſius Willielmi, Bladis & aliis Bonis & Victualibus, ad valentiam trecentarum librarum Sterlingorum, in partibus Eſtlandiæ, uſque Regnum noſtrum Angliæ ducendam, onerâſſent:

Et Navis illa, in veniendo verſus Regnum noſtrum, uſque in Portum de Calfneſound, juxta Maleſtronde, infra Regnum veſtrum, tempeſtate maritimâ agitata, & in eodem Portu fracta fuiſſet:

Ac Willielmus Barel, Magiſter Navis prædictæ, videns periculum imminere, certam Conventionem cum Here Peterdire, Ballivo Villæ prædictæ de Maleſtronde, & Eyrico Gunnoreſone, ut ipſi Bona & Mercimonia prædicta ad Terram deferri, & ea abſque diſtractione aliquâ ſalvari facerent, iniiſſet;

Iidem, Here Peterdire & Heyricus, collectâ ſibi multitudine Malefactorum de partibus illis, Blada & alia Bona prædicta, ſtatim cùm ad terram delata fuerant, vi & armis ceperunt, & aſportaverunt, & omnes Marinarios Navis prædictæ ceperunt, & carceri mancipârunt, ipſos ſub hujuſmodi carcerali cuſtodia per dimidium annum & amplius detinendo, in dicti Mercatoris noſtri & Marinariorum prædictorum grave diſpendium & jacturam.

A.D. 1311.

Propter quod veſtram Magnificentiam Regiam rogavimus poſtmodùm, per noſtras literas ſpeciales, quòd præfato Mercatori noſtro, de Bladis & aliis Bonis ſuis prædictis, ut præmittitur, aſportatis, plenam & debitam reſtitutionem, vel aliam ſatisfactionem competentem, necnon de dampnis, quæ occaſione prædictâ ſuſtinuit, emendas rationabiles fieri faceretis noſtris precibus & amore; & quod nos de eo, quod inde facere velletis, redderetis per veſtras literas certiores.

Et, quia, ex iteratâ & gravi querelâ prædicti Mercatoris noſtri, accepimus jam de novo, quod vos, ſpretis & obauditis noſtris precibus ſupradictis, aliquam reſtitutionem ſeu ſatisfactionem, de Bladis & Bonis, ſeu etiam de dampnis prædictis, eidem Mercatori noſtro adhuc facere non curâſtis; ſet, pejora prioribus cumulando, Galfridum le Taverner de Grymesby, qui vobis dictas noſtras literas præſentavit, ſtatim juſſiſtis duro carceri mancipari; in quo adhuc detinetur, in vitæ ſuæ periculum manifeſtum; de quo quamplurimùm admiramur, præſertim cum omnes, de Regno veſtro, & præcipuè literas veſtras Regias deferentes, ubicunque voluerint, fuerint, infra Regnum noſtrum liberè & abſque impedimento aliquo valeant ſe transferre.

Veſtram amicitiam requirimus cum affectu, quatinus præfatum Galfridum a carcerali Cuſtodia liberari; & dicto Mercatori noſtro, vel ejus Attornato, de Bladis & Bonis ſuis prædictis, reſtitutionem, vel aliam ſatisfactionem competentem, ac de dampnis prædictis emendas rationabiles ad præſens fieri jubeatis; ita quod homines & Mercatores, de Regno veſtro, infra Regnum & poteſtatem noſtram, cum ſuis Bonis & Mercimoniis venientes, pertractari faciamus favorabiliùs & gratioſiùs ex hac causâ.

Et quid, ad hunc rogatum noſtrum, faciendum decreverit veſtra Regia Magnitudo, nobis reſcribere velitis per præſentium portitorem.

Dat. apud Berewycum ſuper Twedam, quinto die Maii.

De attemptatis per Miniſtros Franciæ in Aquitania: De deliberatione inde habenda, & de Gentibus ad Concilium Generale mittendis.

A.D. 1311. An. 4. E. 2.
Vaſc. 4. E. 2. m. 14.

LE Roi a ſes foiaus & loiaus, le honurable Pere Jehan, par la meiſme grace, Eveſque de Norwiz: Monſieur Jehan de Bretaign Counte de Richemond noſtre treſchier Coſin: Monſieur Gui Ferre, & Monſieur William Inge, Chivalers, ſalutz.

Les Articles, propoſez contre nous, en la Duſchee de Guienne, par les gentz le Roi de France, les queus vous nous Envoiaſtes, por conſeil & aviſement ſur celes choſes avoir, foiſmes liverer a bones gentz de noſtre conſeil, que mieutz ſe deivent conuſtre en tieu choſe, por examiner, & nous aviſer du meillor conſeil, & defens por nous ſur les choſes avantdites.

Et eus, apres grant deliberation & traitiz euz ſur les ditz Articles, & autres Remembrances que nous lui foiſmes bailler, nous reſpundirent, que eus ne nous poaint pas pleinement conſeiller, s'il ne feuſſent coniſantz des faitz, coment les boſoignes ſont menetz devers vous, & des uſages du pais.

Mes il nous ont dit, por le meillor conſeil, q'il en ſcuent quant a ore, que nous faceoms requere le Roi de France, qil eu voille ſoeffrir, e mettre en ſuſpens la coniſance ſur les Articles avantditz, tant que a la veue de lui & de nous.

Par quei nous avoms ordeine d'envoir, en noſtre Meſſage au Roi de France, certeines gentz de noſtre Conſeil, Clercs & Chevalers, que pleinement ſont enformetz del conſail, que nous avons par decea ſur les choſes avantdites.

Et, pur ceo que nous voloms que noz ditz Meſſages ſoient auſſint enformetz, ſur l'eſtat des dites buſoignes devers vous, & del aviſement & du Conſeil d'entre vous de noſtre Conſeil celes parties, ſi qil puiſſent la dite requeſte plus ſeurement & pluis aviſeement faire, al honur de nous;

Vous mandons que aucuns devers vous, de pluis aviſetz, & mieutz coniſantz de l'eſtat des dites boſoignes, faicetz pleinement enformer de veſtre conſeil & aviſement en celes boſoignes, & nomement queux choſes le gentz le Roi de France font, & menent ore a par meiſmes contre nous, & nos Miniſtres, & nos autres gentz, en la dite Duſchee, autrement que ne ſoleit eſtre en temps de noz Aunceſtres; e les Envoiez jeſqes a Parys, ſi qil y ſoient as Oytaves de la Nativitee Seint Jehan le Baptiſt prochein avenir (a queu jour noz ditz Meſſages, qi vendront hors d'Engleterre, ſerront, al eide de Dieu) por enformer & aviſer meiſmes noz Meſſages ſur tutes les choſes avantdites, enſemblement od veſtre conſeil, & veſtre avis, en meiſmes les choſes: Iſſint que, par l'acord, & l'aviſement de noſtre conſeil, devers vous, & devers nous, puiſſent les boſoignes eſtre monſtrees, & ſuies devers le Roi de France, ſi come mieutz ſerra au profit & al honur de nous.

D'autre part, vous nous Envoiaſtes tranſcrit d'une Commiſſion, que Meiſtre Bernard Pelet purchacea du dit Roi, a ceo que vous nous feiſtes ſavoir; la quele Commiſſion eſt mut prejudiciele a nous, & a l'eſtat de noſtre dite Duſchee, a ceo que ſemble a noſtre Conſeil par decea; de quei nous ſumes molt eſmervaillietz & ennoietz; deſi come, a veſtre departir de nous, vous fuſt enjoignt de par nous, que vous, en nule manere, entreiſſetz en tiele coniſance ſi avant, come vous la peuſſetz deſturber, ſi vous ne voiſſetz noſtre grant deſheretiſon, on vous feuſſetz autrement a ceo chace par force de Ley; ne noſtre

A.D. 1311. Edv. 2.

ſtre entencion ne fuſt mie, que vous euſſetz nule Commiſſion muſtre, par quei les gentz le Roi de France puiſſent ſaver que nous vous euſſons poair done, que vous puiſſentz ſi avant medler, & reſpondre d'auncienes choſes paſſees, forſque ſoulement des choſes faites puis la derreine pees feyte a Parys:

Encea, e pur ceo, contre la dite Commiſſion, mettez d'entre vous tote la remedie & conſeil que vous purretz, que nous en ſeoms garde de damage.

Eſtre ceo vous maundoms & chargeons, ſur la foi, que vous nous devetz, que, ſi vous veetz nule centille de peril, qi nous puiſſe aver en la dite Duſchee, par voies maliciouſes, de quei home ſe deit tuz jours aviſer; que, en la pluis ſotine & privee manere que vous porretz, ſi que noiſe ne ſe leve facetz, iſſuit garnir noz Chaſteus, Citees, Burghs, Villes, & autres Forteleſces, que peril, damage, ne deſhonur, que Dieu ne voille, ne y puiſſent avenir.

E de ceo, que vous averetz fait de tutes les choſes avant nomees, nous certifietz, diſtincteement, & apartement, par voz lettres, a pluis en haſt que vous purretz.

D'autre part vous mandons que, veues ceſtes lettres, haſtivement ſantz deſſay, enveietz arere devers Engleterre, par le portur de ceſtes lettres, ou autre que puiſſe mieutz travailler, por encontrer noz ditz Meſſages, avant qil veignent a Parys.

E les facetz garnir, par nos lettres, ſi meſter eſt, q'il aillent au Roi de France, ou noun; gar nous penſoms bien que, par aventure, les boſoignes putroient eſtre en tiel eſtat, que ceo ſerrait plus grant mal & damage a nous de faire le Meſſage, qe de leſſer.

E auſſint, pur ceo que nous avons entendu, que ceo Concil general ſe tendra ore, a la Seint Michel, a Avinion: & il nous covent illoeques aver bones gentz & ſuffiſantz de noſtre conſail, pour les boſoignes que touchent nous & noſtre Roiaume; vous mandons que vous nous certifietz, par vos lettres, & par le portur de ceſtes od tute la haſte que purretz, ſi entre vous quatre, ſantz tote manere de damage, & des perils de nous & de noz, puiſſetz purchacer & ordeiner de mettre en reſpit les boſoignes, que vous avetz ore entre meyns, & venir a ceo Concil avantdit, come noz meſſages, enſemblement oveſques aſcuns autres grant ſeignurs, que nous enveirom illoeques de par nous.

Car nous entendons bien q'il y avera illoeques parle de l'eſtat de Gaſcoigne, auxi bien come d'autre terres; & nous entendons auſſint, que nules gentz ne ſont ore ſi bien enformetz de l'eſtat de noſtre terre de Gaſcoigne, come d'entre vous.

Don. Berewyk ſur Twed, le 7. Jour de May.

Pro Hæredibus, Executoribus & Succeſſoribus Antonii, Patriarchæ Hieroſolymitani, & Epiſcopi Dunelmenſis.

A.D. 1311. An. 4. E. 2. Pat. 4. E. 2. p. 2. m. 6.

REX omnibus, ad quos, &c. ſalutem.

Sciatis quod, licet nuper, pro magnis & diverſis debitis, in quibus, bonæ memoriæ, Antonius, quondam Patriarcha Jeruſalem, & Epiſcopus Dunelmenſis, claræ memoriæ, Domino Edwardo Regi Angliæ, Patri noſtro, & nobis, diverſimodè tenebatur, omnia Bona & Catalla, quæ fuerunt prædicti Patriarchæ & Epiſcopi, die quo obiit, capi fecerimus in manum noſtram:

Nos tamen, ad bonum & laudabile ſervitium, quod idem Patriarcha & Epiſcopus dicto Patri noſtro impendit: & ad grandem affectionem, quam erga nos habuit; ac etiam ad immenſas donationes, per eundem Patriarcham & Epiſcopum, dum vixit, liberaliter nobis factas, noſtræ conſiderationis intuitum dirigentes,

Remiſimus & pardonavimus, de gratiâ noſtrâ ſpeciali, hæredibus prædicti Patriarchæ & Epiſcopi, & Executoribus Teſtamenti ipſius Patriarchæ & Epiſcopi, pro ipſis Hæredibus & Executoribus, & omnibus aliis hominibus, qui Familiares ejuſdem Patriarchæ & Epiſcopi extiterunt, necnon pro Succeſſoribus ſuis, Epiſcopis Eccleſiæ Dunelmenſis, omnia debita, quæ idem Patriarcha & Epiſcopus dicto Patri noſtro & nobis debuit; tàm, viz. de denariis & rebus aliis, per prædictum Patriarcham & Epiſcopum, in Garderobâ ipſius Patris noſtri & noſtrâ, de præſtito receptis, quàm de finibus, foriſfactis, & amerciamentis quibuſcunque; ac etiam omnimoda alia debita, quæcumque fuerint,

& ex quacunque causâ, seu quocunque modo, per præfatum Patriarcham & Episcopum dicto Patri nostro, aut nobis, aliquo tempore debebantur.

Volentes & concedentes, pro nobis & Hæredibus nostris, quod Hæredes prædicti Patriarchæ & Episcopi, ac Executores, Successores, & Familiares prædicti, de omnibus & singulis debitis prædictis omnino IMPERPETUUM sint quieti; & quod omnia Bona & Catalla prædicta præfatis Executoribus liberentur; quodque iidem Executores plenam administrationem inde habeant, ad executionem testamenti prædicti indè faciendam; tàm videlicet de jocalibus, vasis aureis & argenteis, ornamentis Capellæ, armaturis, instauro & equitio, quàm de omnibus aliis Bonis, quæ fuerunt prædicti Patriarchæ & Episcopi, quæcunque fuerint, & ad quorumcunque manus devenerint, & per quodcunque præceptum, nostrum aut alicujus, vel aliquorum de Ministris nostris, nostro nomine, Bona & Catalla illa in manum nostram capta fuerint & seisita.

In cujus, &c.

Teste Rege apud Berewicum super Twedam, vicesimo die Maii.

Per Breve de privato Sigillo.

Et mandatum est Thesaurario & Baronibus de Scaccario, quod Hæredes, Executores, Successores, & Familiares prædictos, de omnibus & singulis debitis prædictis, omnino quietos esse faciant, juxta tenorem literarum prædictarum.

Teste ut supra.

Et mandatum est Rogero de Wellesworth, Escaetori Regis ultra Trentam, quod omnia Bona & Catalla, quæ fuerunt prædicti Patriarchæ & Episcopi, in Balliva sua, die quo obiit, & quæ occasione debitorum prædictorum in manu Regis, sub Custodia sua, vel Subescaetorum suorum, existunt, præfatis Executoribus, adeo plene & integrè, sicut in manum Regis capta fuerunt, sine dilatione qualibet liberet, ad executionem testamenti prædicti indè, ut præmittitur, faciendam:

Et, si forte aliqua de Bonis prædictis alienata invenerit, ea, in quorumcunque, vel cujuscunque manibus inventa fuerint, prædictis Executoribus integrè restitui faciat.

Et hoc, pro aliquo mandato contrario, sibi priùs indè facto, nullatenus omittat.

Teste ut supra.

Eodem modo mandatum est Roberto de Wodehous Escaetori Regis, citra Trentam, &c. adeo plene, &c. *ut supra.*

Teste ut supra.

De non molestando Henricum de Percy propter debita Antonii, quondam Patriarchæ de Jerusalem.

A.D. 1311. An. 4. E. 2.

Pat. 4. E. 2. p. 2 m. 6.

REX omnibus, ad quos, &c. salutem.

Cùm, de gratiâ nostrâ speciali, remiserimus & perdonaverimus Hæredibus Antonii, quondam Patriarchæ Jerusalem, & Episcopi Dunelmensis, defuncti; ac etiam Executoribus Testamenti ipsius Patriarchæ & Episcopi, omnimoda debita, in quibus idem Patriarcha & Episcopus, celebris memoriæ, Domino Edwardo, quondam Regi Angliæ, Patri nostro, vel nobis, ex quacunque causâ, seu quocunque modo, aliquo tempore tenebatur:

Et concesserimus, pro nobis, & Hæredibus nostris, quod Hæredes prædicti Patriarchæ & Episcopi, & Executores prædicti, de omnibus & singulis debitis prædictis, omnino IMPERPETUUM sint quieti, prout in literis nostris patentibus, indè confectis, plenius continetur:

Ac, dilectus consanguineus & fidelis noster, Henricus de Percy teneat Castrum & Honorem de Alnewyk, cum pertinentiis, quæ aliquo tempore in seisina prædicti Patriarchæ & Episcopi extiterunt;

Nos, prædicto Henrico volentes, in hac parte, gratiam facere specialem,

Volumus & concedimus, pro nobis & Hæredibus nostris, quod idem Henricus, vel Hæredes sui, pro debitis prædictis, vel aliquo eorundem, ratione Castri seu honoris prædictorum, per nos, vel Hæredes nostros, seu Ministros nostros quoscunque, imposterùm non molestentur in aliquo, seu graventur.

In cujus, &c.

Teste Rege apud Berewicum super Twedam, vicesimo die Maii.

Per Breve de privato Sigillo.

De Proclamatione contra Torneamenta.

A.D. 1311. An. 4. E. 2. Clauſ. 4. E. 2. m. 6.

REX Vicecomiti Lincolniæ, ſalutem.

Cùm nuper, per ſingulos Comitatus Regni noſtri, fecerimus publicè proclamari, & ex parte noſtrâ firmiter inhiberi, ne quis, Comes, Baro, Miles, ſeu alius quicunque, ſub foriſfacturâ Terrarum & Tenementorum, & omnium aliorum, quæ nobis foriſfacere poſſet, torneare, burdeare, juſtas facere, aventuras quærere, ſeu alia facta armorum exercere præſumeret, dùm nos in partibus Scotiæ moraremur:

Ac jam intelleximus quòd plures juſtas clàm facere jam de novo intendunt;

Tibi præcipimus, firmiter injungentes, quod in locis in Ballivâ tuâ, ubi expedire videris, adhuc publicè proclamari, & ex parte noſtrâ firmiùs inhiberi facias, nè quis, Comes, Baro, Miles, ſeu alius quicunque; ſub foriſfacturâ prædictâ; clàm vel palàm, torneare, burdeare, juſtas facere, aventuras quærere, ſeu alia facta armorum exercere præſumat, quamdiu in dictis partibus contigerit nos morari.

A.D. 1311.

Et per Ballivos & Miniſtros tuos, ac alios de Ballivâ tuâ, diligenter facias explorare, ſi qui, poſt hujuſmodi Proclamationem & Inhibitionem aliqua facta armorum ibidem exercuerunt ullo modo; & de nominibus illorum nobis, ad citius quod poteris, conſtare facias: Et hoc, ſicut teipſum indempnem ſervare volueris, nullo modo omittas.

Teſte Rege apud Berewycum ſuper Twedam, 20. die Maii.

Conſimiles Literæ diriguntur ſingulis Vicecomitibus per Angliam.

Pro Johanne de Ergadia, Admirallo Flotæ Navium Regis aſſignato.

A.D. 1311. An. 4. E. 2. Scot. 4. E. 2. m. 5.

REX omnibus, ad quos, &c. ſalutem.

Sciatis quod aſſignavimus dilectum & fidelem noſtrum, Johannem de Ergadia, Admirallum & Capitaneum Flotæ noſtræ Navium, quas, a diverſis partibus Regni noſtri Angliæ, duci mandavimus verſus Coſteram d'Ergaille, de Inchegall, & alias partes Scotiæ, ad Inimicos & Rebelles noſtros in eiſdem partibus Scotiæ proſequendos, &, cum Dei adjutorio, refrænandos.

In cujus, &c. quamdiu nobis placuerit duraturas.

Teſte Rege apud Berewycum ſuper Twedam, primo die Junii.

A.D. 1311.

Per breve de privato Sigillo.

ET mandatum eſt univerſis & ſingulis, Magiſtris & Marinariis Navium Flotæ Regis, quod eidem Johanni, tanquam Admirallo & Capitaneo Regis Flotæ prædictæ, intendentes ſint, & reſpondentes, in forma prædicta.

In cujus, &c. duraturas ut ſupra.

Teſte ut ſupra.

Per breve de privato Sigillo.

De Nunciis mittendis ad Concilium Generale.

A.D. 1311. An. 4. E. 2. Clauſ. 4. E. 2. m. 4.

REX Venerabili in Chriſto Patri, W. eâdem gratiâ, Archiepiſcopo Eboracenſi, Angliæ Primati, ſalutem.

Quia ordinavimus vos, ac cæteros Magnates, & Fideles noſtros de Regno noſtro, ad inſtans Concilium Generale, in noſtrum Nuncium deſtinare,

Vobis mandamus, in fide & dilectione, quibus nobis tenemini, firmiter injungentes, quod de proficiſcendo in dictum Nuncium vos paretis,

Et, aliis prætermiſſis, ſitis apud Londonias a die Nativitatis Sancti Johannis Baptiſtæ, proximò futuro, in tres ſeptimanas, coram dilecto Nepote & Fideli noſtro Gilberto de Clare Comite Glouceſtriæ & Hertford, Cuſtode dicti Regni noſtri, & locum noſtrum in eodem Regno tenente, & venerabili Patre W. Wygornienſi Epiſcopo, Cancellario noſtro, ac cæteris de Concilio noſtro, ad tractandum ſuper hiis, quæ tangent Nuncium antedictum; & hoc nullo modo omittatis.

A.D. 1311.

Teſte Rege apud Berewycum ſuper Twedam, primo die Junii.

Per breve de privato Sigillo.

Eodem modo mandatum eſt ſubſcriptis; videlicet,

W. Exonienſi Epiſcopo,
Henrico de Percy Conſanguineo Regis,
Roberto Filio Pagani,
Johanni de Grey,
Edmundo Deyncurt,
In fide & homagio, &c.

Alexandro de Bykenore Theſaurario Hiberniæ,
Magiſtro Waltero de Thorp,
Magiſtro Gilberto de Middleton,
Willielmo de Bereford,
Henrico Spigurnel.
Clericis firmiter injungentes.

Pro Conſtantia de Biarn, quæ fuit Uxor Henrici de Alemania, ſuper Dote ſua.

A.D. 1311. An. 4. E. 2. Vaſc. 4. E. 2. m. 13.

REX omnibus, &c. ſalutem.

Sciatis quòd, cùm dilecta nobis Conſtantia de Bearn, Vicecomitiſſa de Marſan, quæ fuit Uxor Henrici de Alemanniâ, treſcentas libras Sterlingorum, nomine Dotis, ex aſſignatione Domini E. Genitoris noſtri, de exitibus Cuſtumæ noſtræ Burdegalenſis percipiat annuatim, prout per Litteras, quas eadem Conſtantia indè habet, evidenter apparet:

Ac eadem Conſtantia nos requiſierit, ut loco aſſignationis prædictæ, Cuſtumam Salinæ noſtræ, in Civitate noſtrâ Agenneſii, ad totam vitam ſuam habendam pro tanto pretio, quanto eadem Cuſtuma unquam, aliquo tempore, ad plus aſcenſata fuit per annum; & id, quod, ultra aſcenſam hujuſmodi, ſibi defuerit de dictis treſcentis libris Sterlingorum, de Firmâ Agenneſii, per manus Ballivi noſtri ibidem, qui pro tempore fuerit, percipiendum aſſignare velimus eidem:

Nos, volentes ejus ſupplicationi condeſcendere in hac parte, conceſſimus eidem Conſtantiæ Cuſtumam Salinæ prædictæ, habendam ad totam vitam ſuam pro tantò pretio per Annum, quanto eadem Cuſtuma unquam, aliquo tempore, ad plus aſcenſata fuit annuatim, loco aſſignationis, ſibi de dictis treſcentis libris per dictum Genitorem noſtrum ſic factæ: Et quod ipſa, ad totam vitam ſuam, id, quod ſibi de eiſdem treſcentis libris, ultra aſcenſam dictæ Cuſtumæ Salinæ prædictæ, defecerit, percipiat, & habeat de dicta firmâ Agenneſii per manus Ballivi noſtri ibidem, qui pro tempore fuerit, ſicut ſuperiùs eſt expreſſum.

In cujus rei teſtimonium has Litteras fieri fecimus Patentes.

Teſte Rege apud Berewicum ſuper Twedam in Scotia, primo die Junii.

Per breve de privato Sigillo.

ET mandatum eſt Seneſcallo Vaſconiæ, & Conſtabulario Regis Burdegalenſi, vel eorum loca tenentibus, quod eidem Conſtantiæ Cuſtumam Salinæ prædictæ, pro pretio hujuſmodi, aſſignari faciant habendam in formâ prædictâ:

Et id, quod ſibi, ultra eandem Aſcenſam, de dictis treſcentis libris defuerit, de dictâ Firmâ Agenneſii per manus Ballivi Regis ibidem, qui pro tempore fuerit, præfatæ Conſtantiæ, ad totam vitam ſuam, annuatim ſolvi faciant;

Et Rex eidem Ballivo de eo, quod ſic ſolverit, in Compoto ſuo, ſingulis Annis, in exitibus Firmæ prædictæ, allocationem debitam faciet.

In cujus, &c.

Teſte ut ſupra.

Per breve de privato Sigillo.

De Areragiis dictæ Conſtantiæ ſolvendis.

A.D. 1311. An. 4. E. 2. *Ibid.*

REX Conſtabulario ſuo Burdegalenſi, vel ejus locum tenenti, qui nunc ſunt, vel qui pro tempore erunt, ſalutem.

Quia datum eſt nobis intelligi, quod de treſcentis libris Sterlingorum annuis, quæ dilectæ nobis Conſtantiæ de Biarne, quæ fuit Uxor Henrici de Alemanniâ, aſſignatæ ſunt, nomine dotis, de exitibus Cuſtumæ noſtræ Burdegalenſis percipiendis, ſexcentæ libræ Sterlingorum à retrò exiſtunt:

Nos, volentes eidem Conſtantiæ gratiam in hac parte facere ſpecialem, vobis mandamus, quod, ſi vobis conſtare poterit ita eſſe, tunc eidem Conſtantiæ firmam

A.D. 1311. Edv. 2.

firmam & exitus Baſtidæ noſtræ de Florence, pro tanto pretio per Annum, pro quanto, ante hæc tempora, unquam per Annum dimitti conſueverunt, in manu ſuâ tenenda, quouſque eidem Conſtantiæ de dictis ſexcentis libris Sterlingorum, ſi ſibi debeantur, de firmâ & exitibus prædictis, plenariè fuerit ſatisfactum, noſtro nomine committatis.

A.D. 1311. Edv. 2.

Teſte ut ſupra, primo die Junii.

De intendendo Conſtantiæ de Bern & Seneſcallo ſuo.

A.D. 1311. An. 4. E. 2. Vaſc. 4. E. 2. m. 13.

REX, dilectis & fidelibus ſuis, Johanni de Britannia, Comiti Richemondiæ, Conſanguineo ſuo kariſſimo, Seneſcallo ſuo Vaſconiæ; & - - - Conſtabulario ſuo Burdegaliæ, ſalutem.

Volumus, & vobis mandamus, quatinus gratias & aſſignationes, quas dilectæ nobis Conſtantiæ de Bierne, Vicecomitiſſæ de Marſan, quæ fuit Uxor Henrici de Alemanniâ, & Fortemerio de Leſcu fecimus, prout per Litteras noſtras, quas indè habent, poteritis informari, abſque eis contraveniendo in aliquo, obſervari & firmiter teneri faciatis.

A.D. 1311.

Teſte Rege apud Berewycum ſuper Twedam, 5. die Junii.

Per breve de privato Sigillo.

Ad Regem Franciæ de conductu pro Nunciis euntibus ad Concilium generale.

A.D. 1311. An. 4. E. 2. Rom. & Fr. 4. E. 2. m. 23. dor. in Cedula.

EXcellentiſſimo Principi, Domino ac Patri ſuo kariſſimo, Domino Philippo, Dei gratiâ, Regi Francorum Illuſtri, Edwardus, ejuſdem gratiâ, Rex Angliæ, Dominus Hiberniæ, & Dux Aquitaniæ, ſalutem, & ad vota ſucceſſus proſperos ac felices.

Quia Nuncios noſtros ad inſtans Concilium generale, prout decet, proponimus deſtinare;

Veſtram Paternitatem kariſſimam affectuoſis precibus deprecamur, quatinus Litteras veſtras Patentes, pro dictis Nunciis noſtris, quod ipſi & eorum familiæ, cum equis, jocalibus, vaſis, monetâ, quam ſecum deferent, & aliis rebus ſuis verſus dictum Concilium, per poteſtatem veſtram, abſque impedimento, tranſire valeant, & exinde ad nos redire, velitis fieri facere, & eas nobis mittere per præſentium portitorem, ſimul cum veſtris beneplacitis, quæ parati erimus adimplere promptitudine filiali.

A.D. 1311.

Dat. apud Berewycum ſuper Twedam in Scotiâ, 7. die Junii.

Ad Ottonem de Grandiſono, unum de Nunciis ad Generale Concilium deſtinatis.

A.D. 1311. An. 4. E. 2. Rom. & Fr. 4. E. 2. m. 23. dor. in Cedula.

REX, dilecto & fideli ſuo, Ottoni de Grandiſono, ſalutem.

Ad inſtans Concilium generale noſtros Nuncios prout decet proponimus deſtinare; &, quia de veſtræ fidelitatis conſtantiâ ac ſinceræ dilectionis puritate, & circumſpectionis induſtriâ plenam & ſpecialem fiduciam reportamus, vos unum de dictis Nunciis noſtris duximus nominandum.

Quocirca vos affectuoſè requirimus & rogamus, quatinus onus illud, unà cum dictis Nunciis noſtris, velitis noſtris precibus aſſumere, & cum illis in dicto negotio, juxta veſtri ſani Conſilii maturitatem, quatenus pro noſtro honore melius expedire videritis, cum omni efficacia laborare; ita, ſi placet, quod, veſtro mediante juvamine, negotia noſtra in dicto Concilio conſultè dirigantur & felici effectui mancipentur, pro quo vobis teneri ſpecialiter debeamus.

A.D. 1311.

Et de eo, quod inde duxeritis faciendum, necnon & de loco, quo volueritis cum dictis Nunciis noſtris, in veniendo verſus dictum Concilium, vel in Curia Romana, cum ibidem venerint, pro veſtræ voluntatis libito, tractatum habere ſuper negotio antedicto, nobis conſtare faciatis per præſentium portitorem.

Dat. apud Berewycum ſuper Twedam in Scotiâ, 7. die Junii.

De Libertatibus, ad inſtantiam Ricardi quondam Regis Romanorum, Mercatoribus Alemanniæ, conceſſis.

A.D. 1311. An. 4. E. 2.

Pat. 4. E. 2. p. 2. m. 7.

A.D. 1311.

REX omnibus ad quos, &c. ſalutem.

Inſpeximus Literas Patentes, quas Dominus Edwardus, nuper Rex Angliæ, Pater noſter, fecit Mercatoribus Regni Alemanniæ; illis, viz. qui habent domum in Civitate London. quæ Gildehalle Teutonicorum vulgariter nuncupatur, in hæc verba:

EDwardus, Dei gratiâ, Rex Angliæ, Dominus Hiberniæ, & Dux Aquitaniæ, Omnibus, ad quos Præſentes Literæ pervenerint, ſalutem.

Cum, celebris memoriæ, Dominus Henricus Rex, Pater noſter, *&c. prout Tom. 2. pag. 161. uſque hæc verba, viz.*

Nos autem, licet virtute earumdem literarum dicti Patris noſtri, pro eo quod Literæ ipſæ de ejuſdem Patris noſtri Hæredibus non faciant aliquam mentionem, ad præmiſſa præfatis Mercatoribus obſervanda minimè teneamur;

Volentes tamen eiſdem Mercatoribus, per finem, quem nobiſcum fecerunt, uberiorem facere gratiam in præmiſſis,

Volumus & concedimus, pro nobis & Hæredibus noſtris, quòd Mercatores prædicti, univerſi & ſinguli, & eorum Succeſſores, domum prædictam in Civitate prædictâ habituri, in omnibus eiſdem libertatibus & liberis conſuetudinibus, quibus ipſi Mercatores, noſtris, & prædicti Patris noſtri, ac aliorum Progenitorum noſtrorum, temporibus, uſi ſunt & gaviſi, manuteneantur IMPERPETUUM & ſerventur.

Noſque, vel Hæredes noſtri prædicti ipſos Mercatores extra hujuſmodi libertates & liberas conſuetudines non trahemus, nec, quantum in nobis eſt, trahi aliqualiter permittemus.

In cujus, &c.

Teſte Rege apud Berewicum ſuper Twedam, 7. die Junii.

Per finem centum Librarum.

Duppl.

De poteſtate ad Tractatum cum Francia ineundum.

A.D. 1311. An. 4. E. 2.

Clauſ. 4. E. 2. m. 2. d.

A.D. 1311.

REX dilectis & fidelibus ſuis, Magiſtro Thomæ de Cobham, Juris Canonici & Sacræ Theologiæ Profeſſori, & Gilberto Peche Militi, ſalutem.

Ad inquirendum ſuper dampnis, poſt pacem initam, ſeu durantibus treugis, habitis ſuper diſcordiis olim inter, claræ memoriæ, Dominum E. quondam Regem Angliæ, genitorem noſtrum, & Excellentiſſimum Principem, Dominum Philippum, Regem Francorum illuſtrem, Patrem noſtrum cariſſimum, ſuſcitatis, Mercatoribus & aliis, in Franciæ & Angliæ Regnis, aliiſque Terris ipſorum Regum, & noſtris commorantibus, vel tranſeuntibus per eadem, per Gentem dicti Patris noſtri & noſtras datis, hinc inde,

Veritatem; & ſuper omnibus aliis dampnis, gravaminibus, & injuriis, de quibus ſecundum formam pacis & concordiæ ſupradictarum ſatisfactio fieri debet: Ac unà cum illis, quos idem Rex Franciæ unà vobiſcum, ad hoc duxerit deputandos: Et ad faciendum de dampnis hujuſmodi, de quibus liquidò vobis conſtiterit, ſeu quæ manifeſta fuerint, ſatisfactionem debitam exhiberi: Super dubiis verò ſeu ambiguis, ſiqua in præmiſſis emerſerint, ad ipſum Regem Franciæ & nos recurrendum, nobiſque eadem fideliter referendum, prout coram Sanctiſſimo Patre, Domino Clemente, Divinâ Providentiâ, Summo Pontifice extitit concordatum; & ad reſumendum & continuandum proceſſum, nuper per certas perſonas aſſignatas apud Monſterolle ſupra mare inchoatum, ſuper omnibus querelis, ibidem coram ipſis propoſitis,

Vos tenore præſentium deputamus & ſpecialiter aſſignamus; Dantes vobis, pro parte noſtra, plenam poteſtatem faciendi omnia, quæ ad hujuſmodi negotii expeditionem oportunam poterunt pertinere.

Mandamus enim omnibus Ballivis, Miniſtris & fidelibus noſtris quod vobis, in præmiſſis, pareant & intendant, ac faciant quæ eis ſuper executione præmiſſorum, ex parte noſtra injungetis.

In cujus, &c.

Teſte Rege apud Berewycum ſuper Twedam, 15. die Junii.

Ad Regem Franciæ pro Conſtantia de Biarne.

A.D. 1311. An. 4. E. 2.

Rom. & Fr. 4. E. 2. m. 22. dor.

EXcellentiſſimo Principi, Domino ac Patri kariſſimo, Domino Philippo, Dei gratiâ, Regi Francorum Illuſtri, Edwardus, &c. ſalutem, &, ad vota, ſucceſſus proſperos ac felices.

Paternitatem veſtram kariſſimam affectuoſis precibus requirimus & rogamus, quatinus argentum dilectæ nobis Conſtantiæ de Biarne, Vicecomitiſſæ de Marſan, per Regnum & poteſtatem veſtram velitis, noſtris præcibus, abſque impedimento deferri permittere:

Et Fortemerio de Leſcu, ipſius Vicecomitiſſæ Seneſcallo, Litteras veſtras Patentes ſuper hoc facere liberari, ut idem Fortemerius, veſtrâ protectione in hac parte ad noſtri inſtantiam communitus, cum dicto Argento ad præfatam Vicecomitiſſam, per prædicta Regnum & poteſtatem veſtra, tutius valeat ſe transferre.

Dat. apud Berewycum ſuper Twedam in Scotiâ, 16. die Junii.

A.D. 1311.

Ad Regem Franciæ de Credentia.

A.D. 1311. An. 4. E. 2.

Rom. & Fr. 4. E. 2. m. 23. dor. in Cedula.

EXcellentiſſimo Principi, Domino Philippo, Dei gratiâ, Regi Francorum Illuſtri, & Domino ſuo kariſſimo, Edwardus, &c. ſalutem & ſinceræ dilectionis affectum.

Quædam negotia, nos & ſtatum Terræ noſtræ Vaſconiæ tangentia, injunximus dilectis & fidelibus noſtris, Magiſtro Thomæ de Cobeham juris Canonici & Sacræ Theologiæ Profeſſori, Gilberto Pecche Militi, ac Magiſtro Adæ de Herefordiâ Decretorum Doctori, quos ad veſtram præſentiam deſtinamus, Veſtræ Magnificentiæ Regiæ, ex parte noſtrâ, vivæ vocis oraculo exponenda.

Veſtram igitur Celſitudinem affectuoſè requirimus & rogamus, quatinus præfatis Nunciis noſtris, vel duobus eorum, ſuper hiis, quæ vobis ſic expoſuerint in præmiſſis, fidem credulam adhibere, & expoſita per eoſdem, vel duos ipſorum velitis, amore noſtri, benigne & favorabiliter exaudire.

Dat. apud Berewycum ſuper Twedam in Scotiâ, 20. die Junii.

A.D. 1311.

Ad eundem Regem, de Cuſtuma, per Mercatores conceſſa, non relaxanda.

A.D. 1311. An. 4. E. 2.

Rom. & Fr. 4. E. 2. m. 22. dor.

EXcellentiſſimo Principi, Domino Philippo, Dei gratiâ, Regi Francorum Illuſtri, Patri ſuo kariſſimo, Edwardus, &c. ſalutem, &, ad vota, ſucceſſus proſperos & felices.

Litteras veſtras pro Mercatoribus Regni veſtri, & præcipuè pro illis de Ambian. cum bonis & Merchandiſis ſuis in Regnum noſtrum venientibus, nobis directas recepimus, inter cætera, continentes ut ab exactione trium denariorum, quos dicti Mercatores veſtri, de qualibet librâ Merchandiſarum ſuarum, infra dictum Regnum noſtrum ſolvunt, contra conſuetudinem, hactenus ibidem uſitatam, deſiſti faceremus.

Verùm, quia conceſſio cuſtumæ prædictæ dudùm, claræ memoriæ, Domino E. Genitori noſtro, in quodam generali Parliamento ſuo, per Mercatores de Regno veſtro, & aliis Terris exteris, pro pluribus libertatibus & immunitatibus ſpecialibus, eis per dictum Genitorem noſtrum conceſſis, infra Regnum & poteſtatem ſuam imperpetuùm optinendis (ex quarum uſu dicti Mercatores indies commodum non modicum reportant) ad dictorum Mercatorum inſtantiam facta fuit,

Certum & finale reſponſum in hac parte, ſine Communi Conſilio Regni noſtri, vobis facere non poſſumus quoad præſens; ſet in proximo Parliamento noſtro, quod jàm fecimus ſummoneri, ſuper hoc ordinari, & fieri faciemus quod nobis & Conſilio noſtro conſultius videbitur faciendum.

Dat. apud Berewycum ſuper Twedam, 20. die Junii.

A.D. 1311.

A.D. 1311. Edw. 2.

De Epiſcopo Lichfeldenſi, a Carcere Regio apud Eborum deliberando, & in Carcerem Archiepiſcopi tradendo.

A.D. 1311. An. 4. E. 2.

Ex Regiſt. Greenfeild. in Archivis Archiep. Ebor.

Willielmus, permiſſione, &c. Venerabili Fratri noſtro, Domino Thomæ, Dei gratiâ, Candidæ Caſæ Epiſcopo, ſalutem, & Fraternam in Domino Caritatem.

De veſtrâ ſincerâ Devotione & Induſtriâ Confidentes,

Ad petendum coram ſereniſſimo Principe & Domino noſtro Domino Edwardo, Dei gratiâ, Rege Angliæ illuſtri, ipſiúſque Juſticiariis quibuſcumque, ad Incarceratorum Deliberationem apud Eborum aſſignatis, vel etiam aſſignandis, & ibidem ſedentibus,

Venerabilem in Chriſto Patrem Dominum Walterum, Dei gratiâ, Coventrienſem & Lichfeldenſem Epiſcopum, apud Eborum Regio Carceri mancipatum,

Et ad recipiendum eundem, juxta libertatem & Conſuetudinem Eccleſiæ Anglicanæ, noſtræ Carcerali Cuſtodiæ liberandum,

Vobis, cum poteſtate Coercionis Canonicæ, committimus Vices noſtras.

In cujus rei teſtimonium Literas noſtras vobis fieri fecimus has Patentes; vale.

Dat. apud Thorp, juxta Eborum, Kalend. Julii, Anno Gratiæ Milleſimo, trecenteſimo, undecimo: & Pontificii noſtri ſexto.

Super Matrimonio inter R. de Moubray & Filiam A. de Abernithy (ad Concordiam inter Angliæ & Scotiæ populos nutriendam) diſpenſando.

A.D. 1311. An. 4. E. 2.

Rom. & Fr. 4. E. 2. m. 23.

Papæ Rex devota pedum oſcula beatorum.

Inter multas ſollicitudines, quibus, ex ſuſcepto Regni noſtri regimine, aſſiduè vacare compellimur, dum malorum incommoda, quæ tàm præteritis temporibus, quàm modernis, populis, nobis ſubditis, Angliæ & Scotiæ Nationum, dura guerrarum commotio irrotavit, gravi anxietate compungimur, &, ad ea vigilanti ſtudio procuranda, per quæ pacis tranquilitas, & dilectionis unio inter dictos ſubditos noſtros pervenire ſperantur, meritò excitamur.

Cum itaque inter dilectum & fidelem noſtrum, Rogerum de Moubray, & dilectam nobis Margaretam, Filiam Nobilis viri Alexandri de Abernythi de Scotia, ſuper Matrimonio inter ipſos contrahendo, jam, ut intelleximus, habitus ſit Tractatus, iidemque Rogerus & Margareta, pro eo quod in gradu Conſanguinitatis, Canonicâ Conſtitutione prohibito, ſe attingunt, nequeant abſque veſtra diſpenſatione Matrimonialiter copulari:

Nos conſiderantes, ex hujuſmodi copulâ conjugali, pacis & concordiæ unionem poſſe futuris temporibus uberius provenire,

Veſtræ Clementiæ devotis precibus ſupplicamus, quatinus, ad præmiſſa paternæ conſiderationis intuitum dirigentes, dignemini cum eiſdem, Rogero & Margareta, ut Matrimonialiter conjungi valeant, dicta Conſanguinitate non obſtante (ſuper quâ per præſentium bajulos, ſi libeat, poteritis informari) pro dilectione & concordiâ inter dictos populos nutriendis, de veſtræ Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine diſpenſare.

Conſervet, &c.

Dat. apud Berewycum ſuper Twedam, primo die Julii.

Ad Papam, de Hoſpitiis, pro Nunciis ad Generale Concilium deſtinatis, providendis.

A.D. 1311. An. 4. E. 2.

Rom. & Fr. 4. E. 2. m. 23.

Papæ Rex devota pedum oſcula beatorum.

Quoniam Apoſtolatui veſtro placuit Concilium ſtatuere generale apud Vienn. in proximo celebrandum, ad quod nos, velud veſter & Sacroſanctæ

A.D. 1311. Edv. 2. ſanctæ Romanæ Eccleſiæ Filius devotus, noſtros Nuncios proponimus deſtinare,

Veſtræ Sanctitati affectuoſis precibus ſupplicamus quatinus, pro mora dictorum Nunciorum noſtrorum in Concilio prædicto, liberationem hoſpitiorum, quæ ſtatum Nunciorum regiorum decet, & veſtræ manſuetudinis benevolentiæ placuerit jubere, dignemini, noſtri intuitu, dilecto Clerico noſtro Magiſtro Adæ Orleton facere aſſignari; ut iidem Nuncii noſtri, dum ipſos in eodem Concilio morari contigerit, hoſpitiis competentibus recreati, melius proſequi valeant ea, quæ nos in prædicto Concilio tangere dinoſcuntur.

Conſervet, &c.

Dat. apud Berewycum ſuper Twedam in Scotia, ſexto die Julii.

A.D. 1311. Edv. 2.

Ad Papæ Camerarium pro dictis Hoſpitiis aſſignandis.

A.D. 1311. An. 4. E. 2. Rom. & Fr. 4. E. 2. m. 23.

VEnerabili in Chriſto Patri, Domino B. Dei gratiâ, Tituli Sanctorum Johannis & Pauli Preſbitero Cardinali, Domini Papæ Camerario, Amico ſuo kariſſimo, Edwardus, &c. ſalutem & ſinceræ dilectionis affectum.

Liberalitatis præſtitæ gratia, quam circa noſtra negotia in Romanâ Curiâ promovenda, hactenus utiliter impendiſtis (unde vobis ad grates aſſurgimus ſpeciales) nobis audaciam repræſentat, ut vos pro hiis, quæ apud Apoſtolicam benignitatem exaudiri cupimus, cum firmâ fiduciâ excitemus.

Veſtram igitur Paternitatem affectuoſis precibus deprecamur, quatinus ut, pro Nunciis noſtris, quos ad inſtans Concilium generale uſque Vienn. miſſuri ſumus, liberatio hoſpitiorum competentium aſſignetur, velitis erga Sanctiſſimum in Chriſto Patrem, Dominum Summum Pontificem, cui ſuper hoc litteras deprecatorias dirigimus ſpeciales, cum omni efficacia interponere partes veſtras.

Dat. apud Berewycum ſuper Twedam in Scotiâ, 6. die Julii.

A.D. 1311.

De protervia Scotorum reprimenda.

A.D. 1311. An. 5. E. 2. Scot. 5. E. 2. m. 5. d.

REX dilecto, & fideli ſuo, Roberto de Umframvill, Comiti de Anegos, ſalutem.

Nuper, per litteras noſtras, ſub Privato Sigillo noſtro, vos rogavimus ſpeciales, quod, in auxilium expeditionis guerræ noſtræ Scotiæ, equis & armis decenter muniti, ad partes Scotiæ accederetis, ita quod eſſetis apud Rokeſburgh, in Feſto Nativitatis beati Johannis Baptiſtæ, ad proficiendum exinde contra Scotos, Inimicos & Rebelles noſtros, ad eorum malitiam & proterviam, cum Dei adjutorio, finaliter reprimendas:

Et, quia expeditio prædicta ſpecialiter inſidet nobis cordi, ſicut veſtro & aliorum fidelium noſtrorum cordibus credimus inſidere, vos iteratò affectuoſè requirimus & rogamus, quatinùs equis & armis, tàm pro noſtro, quàm pro veſtro honore, quanto decentiùs & potentiùs poteritis, muniti, venire ad dictas partes Scotiæ feſtinetis; ita quod ſitis apud dictam Villam de Rokeſburgh, in Feſto beati Petri ad vincula, proximò futuro, ad ultimum, prompti & parati ad proficiſcendum exindè contra Inimicos noſtros ſupradictos; & hoc, ſicut nos, & honorem noſtrum, & veſtrum, ac Regni noſtri commodum diligitis, nullo modo omittatis.

Teſte Rege apud Berewycum ſuper Twedam, decimo quarto die Julii.

Per Breve de privato Sigillo.

A.D. 1311.

Eodem modo mandatum eſt ſubſcriptis; videlicet,

Roberto de Clyfford,
Pagano Tybotot,
Johanni de Segrave,
Nicholao de Segrave,
Johanni de Crumbwell,
Roberto de Monte Alto,
Theobaldo de Verdun,
Willielmo de Brewoſa,
Willielmo la Zuſche,
Thomæ de Furnivall,
Petro de Malo Lacu,
Thomæ de Multon de Gilleſland,
Marmeduco de Twyng,
Nicholao de Menill,

Miloni

Miloni de Stapelton,
Henrico filio Hugonis,
Johanni de Clavering,
Ranulpho de Nevill,
Philippo de Kyme,
Thomæ de Multon de Egremund,
Richardo filio Marmaduci,
Alano la Zuſche,
Waltero de Faucumberge,
Willielmo Tuchet,
Roberto de Sancto Quintino,
Johanni de Lancaſtriâ,
Ingelramo de Gynes,
Edwardo Burnel,
Nicholao de Menles,
Johanni de Gray,
Richardo de Gray,
Johanni la Ware,
Alano Plukenet,
Johanni de Moubray,
Johanni Marmyon,
Thomæ de Richemund,
Roberto de Wylghby.

Ad Papam quod aliquis Nationis Anglicanæ ad Cardinalatus Dignitatem elevetur.

A.D. 1311. An. 5. E. 2.

Rom. & Fr. 5. E. 2. m. 23.

PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum.

More devotiſſimi filii, Pater Sanctiſſime, inducimur ut gratiarum actiones multiplices veſtræ beatitudini perſolvamus, ex eo quod ad ea, quæ honori & utilitatibus noſtris convenerint, ac Regno noſtro expediunt, ſtudia Paternæ ſollicitudinis applicatis: hoc autem evidentiâ facti palpamus, & operum experientiâ ſatis patet, dum, bonæ memoriæ, Fratrem Thomam Jorz Anglicum, in Cardinalem veſtra præfecit providentia Paternalis; ex cujus præfectionis famâ noſtrum, & omnium corda Incolarum Regni noſtri, admirabili exultationis gaudio replebantur, ac nobis, & eidem Regno accreverat grandis honor.

Nos igitur, ſperantes quod, per aſſumptionem alicujus honeſtæ perſonæ, de Regno noſtro Angliæ oriundæ, ad Cardinalatûs apicem, & in ſollicitudinis veſtræ partem, univerſali Eccleſiæ (cujus regimini, diſponente Domino, præſidetis; cujuſque pars nobilis Eccleſia fore dinoſcitur Anglicana) nobiſque, ac Regno noſtro honoris cumulus, & incrementa ſalubria poterunt provenire,

A.D. 1311.

Veſtram Clementiam devotis precibus exoramus, quatinùs ſolitæ benignitatis affectum erga nos, & Regnum noſtrum continuantes, ſi placet, aliquem Anglicum ad Cardinalatûs Dignitatem, citra inſtans Concilium generale aſſumere dignetur Paternitas veſtra Sancta;

Præſertim cum hujuſmodi creatio ſeu aſſumptio, in tam ſolempni Cleri & Populi convocatione, nobis, & dicto Regno ad non modicum cederet commodum & honorem.

Preces verò, quas aliàs vobis, ſuper hoc, per litteras noſtras, pro fratre Johanne de Lenham, Ordinis Prædicatorum, Confeſſore noſtro, meminimus nos feciſſe, ad veſtræ Sanctitatis memoriam reducere velitis; ipſum fratrem Johannem (cujus promotio ſpecialiter inſidet cordi noſtro) vel, ſi de ipſo vobis non placuerit, aliquem alium de noſtrâ Natione Anglicanâ, noſtri Regni intuitu, ad ſtatum hujuſmodi promovendo.

Conſervet, &c.

Dat. apud Berewycum ſuper Twedam, viceſimo die Julii.

Ad Cardinales ſuper præfato negotio.

A.D. 1311. An. 5. E. 2.

Rom. & Fr. 5. E. 2. m. 23. d.

REX Venerabili in Chriſto Patri, A. Tituli Sanctæ Mariæ in Porticu Diacono Cardinali, amico ſuo cariſſimo, ſalutem.

Expertæ bonitatis affluentia, quam ad noſtri & Regni noſtri commodum & honorem ſæpius prætendiſtis, prout per operum experientiam tam ſatis liquet, nos excitat propenſiùs & inducit, ut in hiis, quæ noſtrum ac Regni noſtri honorem & utilitatem concernunt, veſtram frequenter benevolentiam excitemus.

A.D. 1311.

Sperantes itaque quòd, per aſſumptionem alicujus honeſtæ perſonæ, de Regno noſtro Angliæ oriundæ, ad Cardinalatûs apicem & honorem, univerſali Eccleſiæ (cujus pars nobilis Eccleſia fore dinoſcitur Anglicana) nobiſque ac Regno noſtro honoris cumulus & incrementa ſalubria poterunt provenire,

Veſtram

A.D. 1311. Edw. 2. Veſtram amicitiam rogamus attente, quatinus erga Dominum Summum Pontificem, cui ſuper hoc dirigimus preces noſtras, interponere velitis efficaciter partes veſtras, ut aliquem, de Regno noſtro oriundum, citra inſtans Concilium generale, ad Cardinalatus velit aſſumere Dignitatem.

Reputaremus etenim nos & incolas Regni noſtri quamplurimum honoratos, ſi aliquis de eodem Regno, in tantâ, & tam ſollempni convocatione Cleri & Populi, ſtatum hujuſmodi optineret.

Et, quia pro fratre Johanne de Lenham, Ordinis Prædicatorum, Confeſſore noſtro, cujus promotio plurimum inſidet cordi noſtro, præfato Summo Pontifici, ut ipſum in Cardinalem aſſumere dignaretur, aliàs litteratoriè direximus preces noſtras,

Veſtram benevolentiam excitamus, quatinus, ut idem Summus Pontifex eundem fratrem Johannem, vel, ſi de ipſo ſuæ non placuerit Sanctitati, aliquem alium, de noſtrâ Natione Anglicanâ, ad ſtatum hujuſmodi promoveat, inſtare curetis cum effectu, noſtris precibus & amore. A.D. 1311. Edw. 2.

Dat. apud Berewycum ſuper Twedam, viceſimo die Julii.

Eodem modo ſcribitur ſubſcriptis; videlicet,

Domino B. Tituli Sanctorum Johannis & Pauli, Presbitero Cardinali,

Domino P. de Columpna, Diacono Cardinali,

Domino R. Sanctæ Mariæ Novæ, Diacono Cardinali,

Domino W. Sancti Nicholai in Carcere Tulliano, Diacono Cardinali,

Domino F. Sanctæ Mariæ in Coſmedyn, Diacono Cardinali,

Domino W. Tituli Sancti Marcelli, Presbitero Cardinali.

Pro Johanne de Leek, de renunciando, quæ ſunt Juri Coronæ præjudicialia.

A.D. 1311. An. 5. E. 2. Pat. 5. E. 2. p. 1. m. 24. REX dilecto Clerico ſuo, Magiſtro Ricardo de Haveryng, nuper Electo Dublinenſi, confirmato, & nunc Cuſtodi Archiepiſcopatûs ejuſdem, ſalutem.

Cùm Dominus Summus Pontifex, Eccleſiâ Dublinenſi prædictâ nuper, per reſignationem veſtram, in manibus ipſius Summi Pontificis factam, vacante, eidem Eccleſiæ de dilecto Clerico noſtro, Johanne de Lek, tunc Canonico Dunkeldenſi, duxerit providendum, ipſumque in loci illius Archiepiſcopum præfecerit & Paſtorem, ſicut per literas ipſius Summi Pontificis bullatas, nobis indè directas, nobis conſtat;

Nos, licet in litteris prædictis aliqua, nobis & Juri Coronæ noſtræ præjudicialia, contineantur, propter quæ temporalia Archiepiſcopatûs prædicti in manum noſtram poſſemus rationabiliter retinere, ob ſpecialem tamen affectionem, quam ad perſonam præfati Johannis gerimus, & geſſimus a jamdiù: ac pro eo quod Magiſter Willielmus de Briſton, Procurator prædicti Johannis, ſpecialem habens ad hoc poteſtatem, omnibus, nobis, & Juri Coronæ noſtræ præjudicialibus in dicta Bulla contentis, nomine Domini ſui prædicti, omnino renuntiavit, & eundem Dominum ſuum noſtræ gratiæ ſubmiſit totaliter in hac parte, volentes eidem Johanni gratiam facere ſpecialem, fidelitatem ipſius Johannis, nobis debitam in hac parte, uſque ad adventum ſuum ad partes Angliæ, duximus reſpectuandam, & temporalia Archiepiſcopatûs prædicti reſtituimus eidem de gratiâ noſtrâ ſpeciali. A.D. 1311.

Et ideo vobis mandamus, quod eidem Archiepiſcopo, vel ipſius Procuratori ſeu Attornato, temporalia prædicta, cum pertinentiis, liberetis in formâ prædictâ.

Teſte Rege apud Berewycum ſuper Twedam, 20. die Julii.

ET mandatum eſt Militibus, liberis hominibus, & omnibus aliis, Tenentibus de Archiepiſcopatu prædicto, quod eidem Johanni, tanquam Archiepiſcopo & Domino ſuo, in omnibus, quæ ad Archiepiſcopatum illum pertinent, intendentes ſint & reſpondentes, ſicut prædictum eſt.

In cujus, &c.

Teſte ut ſupra.

ET mandatum eſt Johanni Wogan, Juſticiario Hiberniæ, quod præfato Archiepiſcopo, vel ejus Procuratori, ſeu Attornato in hac parte, Temporalia Archiepiſcopatûs prædicti liberet, habenda in formâ prædictâ.

Teſte ut ſupra.

A.D. 1311. Edv. 2.

Ad Papam excuſatoria pro Epiſcopo Sancti Andreæ, ne Generali Concilio perſonaliter interſit.

A.D. 1311. An. 5. E. 2.

Rom. & Fr. 5. E. 2. m. 21.

PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum.

Dum innumera animarum pericula, quæ ex dirâ guerræ commotione in terrâ noſtrâ Scotiæ, inſtigante humani generis Inimico, præteritis temporibus evenerunt, interiùs recenſemus, inter cæteras ſollicitudines, nobis incumbentes, ad hoc noſtros ſpecialiter dirigimus cogitatus, ut hujuſmodi periculis animarum obvietur, & ſecuritati populi noſtri terræ prædictæ tutius proſpiciatur.

Cùm itaque venerabili in Chriſto Patri, W. Dei gratiâ, Epiſcopo Sancti Andreæ, cujus exhortationibus Gens Scoticana plus hiis diebus cæteris adquieſcens, per ipſum, ut ſperamus, ſalubriùs dirigi poterit in præſenti, diverſa negotia ardua, ſtatum terræ prædictæ, & præcipuè tranquilitatem & quietem Populi ejuſdem Terræ tangentia, ibidem exequenda & promovenda, diu eſt, duxerimus committendum,

Eidemque tunc injunxerimus ut propter pericula animarum, quæ per abſentiam ſuam ab eâdem terrâ, quod abſit, evenire poſſent, ſe abinde ad partes alias non divertat,

Sanctitati veſtræ devotis precibus ſupplicamus, quatinus, præmiſſis paternâ benignitate penſatis, abſentiam memorati Epiſcopi in inſtanti Concilio generali, ad quod, ut intelleximus, perſonaliter eſt vocatus, ex cauſis prædictis, noſtrorumque rogaminum interventu, favorabiliter excuſatam habere dignetur veſtra Paternitas Sacroſancta.

Conſervet, &c.

Dat. apud Berewicum ſuper Twedam in Scotia, 24. die Julii.

Pro Epiſcopo Londonienſi, de Conductu, in Paſſagio ad Generale Concilium.

A.D. 1311. An. 5. E. 2.

Pat. 5. E. 2. p. 1. m. 23.

REX omnibus Amicis & Fidelibus ſuis, ad quos, &c. ſalutem.

Cùm venerabilis Pater R. Epiſcopus Londonienſis ad inſtans Concilium generale, in partibus tranſmarinis per Dominum Summum Pontificem celebrandum, ſe divertat:

Vos amicos rogamus, vobis fidelibus mandantes, quatinus eidem Epiſcopo, aut hominibus ſuis, in perſonis aut rebus eorum, cum ipſum per loca diſtrictuum veſtrorum tranſitum facere, aut morari contigerit, in eundo verſus Concilium prædictum, ibidem morando, & exinde ad propria redeundo, non inferatis, ſeu, quantum in vobis eſt, inferri permittatis injuriam, moleſtiam, dampnum, impedimentum aliquod, ſeu gravamen;

Set eis potius ſalvum & ſecurum conductum, noſtri intuitu, habere faciatis, quotiens per ipſum Epiſcopum ex parte noſtra fueritis requiſiti.

In cujus, &c. per unum annum duratur.

Teſte Rege apud Weſtm. decimo ſexto die Auguſti.

Per ipſum Regem.

De Templariis liberandis Archiepiſcopi Eboracenſis Vicario Generali.

A.D. 1311. An. 5. E. 2.

Clauſ. 5. E. 2. m. 28.

REX Vicecomiti Eboraci, ſalutem.

Præcipimus tibi quod omnes Templarios, apud Eboracum ſub tua Cuſtodiâ exiſtentes, dilecto Clerico noſtro, Magiſtro Roberto de Pykeryng, venerabilis Patris W. Eboracenſis Archiepiſcopi, in remotis Agentis, Vicàrio generali; vel illi, quem idem Vicarius ad hoc deputaverit loco ſui, liberes indilatè, ad ordinandum de ipſis, prout ſecundum Legem Eccleſiaſticam fuerit faciendum; & hoc nullo modo omittas.

Teſte Rege apud London. 18. die Auguſti.

Ad Papam pro Epiſcopo Wygornienſi, ne Generale Concilium perſonaliter accedat.

A.D. 1311. An. 5. E. 2. Rom. & Fr. 5. E. 2. m. 21.

A.D. 1311.

PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum.

Operum experientiâ didicit devotio filialis, quod vos, a tempore, quo Sacroſanctæ Romanæ Eccleſiæ regimini, divinâ diſponente Clementiâ, præfuiſtis, in, claræ memoriæ, Dominum E. Genitorem noſtrum, & nos, velud in filios prædilectos, zeli gratuiti radios expergentes, pro ipſius Genitoris noſtri & noſtrarum utilitatum augmento, indefeſſas ſollicitudines ſubjiſtis:

Propter quod firma ſpes nobis ſuggerit, & indubitata credulitas repromittit, quod Apoſtolicæ benignitati placeret ſi ea, quæ honorem noſtrum & ſtatum Populi Regni noſtri contingunt, proſperè dirigantur.

Sane inter cæteros, noſtris obſequiis inſiſtentes, venerabilis Pater W. Wygornienſis Epiſcopus, Cancellarius noſter, non ſolum nobis, verùm etiam populo, noſtro regimini commiſſo, locum tenet præcipuum, noſtraque, & Regni noſtri negotia per ipſum in eodem Regno felicius credimus proſperari.

Propter quæ, ipſius Epiſcopi & Cancellarii noſtri præſentiâ carere commodè non valentes, nuper pro excuſatione ejuſdem Epiſcopi, in inſtanti Concilio generali, per vos celebrando, noſtras preces direximus iteratas; per quas, inter cætera, rogavimus, nobis & memorato Epiſcopo ſuper excuſatione hujuſmodi reſcribi veſtræ beneplacita Sanctitatis; de quibus nos aut ipſe nondum ſuper hoc fuimus conſolati.

Cùm itaque præſentia prænotati Epiſcopi & Cancellarii noſtri in dicto Regno noſtro nobis & populo ejuſdem Regni utilis & neceſſaria ſic exiſtat, Beatitudini veſtræ humiliter ſupplicamus, quatinus, præmiſſis paternâ affectione penſatis, litteras Apoſtolatûs veſtri præfato Epiſcopo, ſuper hujuſmodi excuſatione, dignemini, noſtrorum interventu rogaminum, dirigere; vel ſaltem eundem Epiſcopum, ſi ipſum ad dictum Concilium perſonaliter accedere oporteat, quod nollemus, ſpecialiter commendatum habere, & ad nos, cum feſtinatione gratioſâ, remittere feliciter expeditum.

Conſervet, &c.

Dat. London. viceſimo die Auguſti.

Ad Papæ Camerarium ſuper excuſatione abſentiæ prædicti Epiſcopi.

A.D. 1311. An. 5. E. 2. Rom. & Fr. 5. E. 2. m. 21.

A.D. 1311.

VEnerabili in Chriſto Patri, Domino B. Dei gratiâ, Tituli Sanctorum Johannis & Pauli, Preſbitero Cardinali, Domini Papæ Camerario, amico ſuo kariſſimo, Edwardus, &c. ſalutem & ſinceræ dilectionis affectum.

Ex præteritâ veſtræ dilectionis ſinceritate & præſenti, ut ſperamus, fidem indubiam colligimus de futuris, quod circa felicem expeditionem eorum, quæ noſtrum honorem contingunt, & noſtris deſideriis ſpecialiter inſiſtunt, velitis ſolitâ benevolentiâ opem & operam apponere efficaces.

Cùm itaque pro venerabili Patre, W. Wygornienſi Epiſcopo, Cancellario noſtro, qui, inter cæteros, noſtris inſiſtentes obſequiis, nobis & Populo Regni noſtri locum tenet præcipuum, & tam gratum, quod ipſius præſentiâ non abſque noſtri incommodo & ſtatûs dicti Populi detrimento gravi carere poſſemus; pro quo etiam, ſuper excuſatione abſentiæ ſuæ in proximo Concilio generali, Sanctiſſimum in Chriſto Patrem Dominum Summum Pontificem aliàs rogavimus precibus iteratis, e quibus nondum reſponſum recepimus aliquale,

Eidem Domino Summo Pontifici adhuc noſtras ſpeciales litteras dirigamus, ſupplicantes ut litteras Apoſtolicas ſuper excuſatione prædictâ, memorato Epiſcopo dignetur dirigere; vel eundem Epiſcopum, ſi ipſum ad dictum Concilium perſonaliter accedere contingat, ad nos, cum feſtinatione gratioſâ, remittere feliciter expeditum:

Paternitatem veſtram affectuoſis precibus requirimus & rogamus, quatinus,

A.D. 1311. Edw. 2.

ut preces noſtræ in hac parte apud dictum Summum Pontificem gratioſe, prout corditer affectamus, exaudiantur, velitis, noſtris precibus, cum omni efficacia interponere partes veſtras; ita quod vobis exinde ad grates teneri meritò debeamus.

Dat. London. viceſimo die Auguſti.

Ad Papam pro Fratribus Ordinis Beatæ Mariæ de Monte Carmeli.

A.D. 1311. An. 5. E. 2.

Rom. & Fr. 5. E. 2. m. 21. d.

PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum.

Etſi cunctos religioſos ſub noſtra Poteſtate & Dominio degentes, favore benevolo proſequamur, ad fratres tamen Ordinis Beatæ Mariæ, de Monte Carmeli, noſter affectus eo ſpecialiùs eſt directus, ipſoſque & eorum Ordinem Apoſtolicæ manſuetudinis favore & gratiâ obnixiùs cupimus communiri, quò idem Ordo in honore memoratæ glorioſæ Virginis eſt fundatus, & prædicti Fratres, in Poteſtate & Dominio noſtro prædictis degentes, ſub debitæ religionis honeſtate hactenus ſe geſſerunt, & adhuc gerunt in præſenti.

Veſtræ igitur Sanctitati devotis precibus ſupplicamus, quatinus prænominatos Fratres, & eorum Ordinem, ac ejuſdem Ordinis antiquitatem, intuitu prænotatæ Virginis glorioſæ, noſtrorumque rogaminum interventu, peculiari favore commendatos habere, & eundem Ordinem, in inſtanti Concilio Generali, per vos, Divinâ ſuffragante Clementiâ, celebrando, de Apoſtolatûs veſtri liberalitate munificâ, confirmare ac perpetuare; ut, ſicut ipſa glorioſa, a Domino præelecta, eſt in cœlis præ cæteris collocata, ſic præfati Fratres, qui obſequiis ejuſdem in Terris ſunt aſtricti, Apoſtolicæ benignitatis gratiâ ſuffulti, quietiùs & devotiùs Deo poterunt famulari.

Conſervet, &c.

Dat. London. viceſimo quarto die Auguſti.

A.D. 1311.

Pro Cancellario Regis ad Generale Concilium proficiſcente.

A.D. 1311. An. 5. E. 2.

Clauſ. 5. E. 2. m. 28.

MAndatum eſt Roberto de Kendale, Conſtabulario Caſtri Regis Dovorr. & Cuſtodi quinque Portuum Regis, vel ejus locum tenenti in Portu Dovorr. quod venerabilem Patrem W. Wygornienſem Epiſcopum, Cancellarium Regis, qui ad inſtans Concilium Generale, per Dominum Summum Pontificem in partibus tranſmarinis celebrandum, de licentia Regis, ſe divertat, & totam Familiam ſuam, cum equis, herneſiis, vaſis aureis & argenteis, pecuniâ numeratâ, & omnibus aliis rebus ſuis, abſque impedimento & ſcrutinio indè faciendo, in prædicto Portu Dovorr. ad partes prædictas tranſire permittat, ac eidem Epiſcopo & Familiæ ſuæ ſalvum & ſecurum paſſagium in eodem Portu habere faciat.

A.D. 1311.

Teſte Rege apud London. 25. die Auguſti.

Memorandum de Paſſagio Cancellarii ad Concilium prædictum.

A.D. 1311. An. 5. E. 2.

Clauſ. 5. E. 2. m. 27. d.

MEmorandum quod die Veneris proximo poſt Feſtum Sancti Bartholomæi Apoſtoli, Anno Regni Regis Edwardi, Filii Regis Edwardi, quinto, venerabilis Pater Walterus Wygornienſis Epiſcopus, Cancellarius Domini Regis, profecturus ad Concilium Generale, liberavit Sigillum ipſius Regis eidem Domino Regi in Camerâ dicti Regis infra Clauſum Domûs Fratrum Prædicatorum London.

Qui quidem Rex Sigillum prædictum recepit, & illud tradidit Domino Adæ de Oſgodeby, cuſtodiendum, ſub ſigillo Dominorum, Roberti de Bardelby, & Willielmi de Ayremynum; ita quod iidem, Adam, Robertus, & Willielmus, facerent quæ ad officium dicti ſigilli pertinent; quouſque idem Rex aliud inde duceret ordinandum.

A.D. 1311.

Qui quidem Adam dictum Sigillum, ſub Sigillo dicti Cancellarii, recepit, & eodem die, in hoſpitio ſuo apud Domum Converſorum London. illud in præſentiâ dictorum, Roberti & Willielmi, aperuit, qui inde ſtatim brevia conſignârunt.

Pro

Pro Ricardo de Cornubia contra Citationes Papales.

A.D. 1311. An. 5. E. 2. Pat. 5. E. 2. p. 1. m. 19. A.D. 1311.

REX Archiepiſcopis, Epiſcopis, Abbatibus, Prioribus, Decanis, Archidiaconis, Cancellariis, Sacriſtis, Præbendariis, in Eccleſiis, Cathedralibus ſeu Collegiatis, & omnibus aliis perſonis Eccleſiaſticis, in quacunque dignitate vel Officio conſtitutis, ad quos, &c. ſalutem.

Jura noſtra regia conſervare illæſa, nec non & judicia, in Curiâ noſtrâ ritè reddita, eo diligentiùs Manutenere, nec non & illos, qui Jura illa impugnare nituntur, refrænare nos convenit, quo ipſa judicia, dicta noſtra Jura ſpecialiter tangere dinoſcuntur.

Cùm igitur dilectus Conſanguineus & Clericus noſter, Ricardus de Cornubiâ, poſſeſſionem Præbendæ de Northnenbald, in Eccleſiâ beati Petri Eborum, virtute Collationis noſtræ, pleno jure Regio eidem Ricardo inde factæ, per conſiderationem Curiæ noſtræ, dudum fuiſſet adeptus:

Ac intellexerimus, jam de novo, quod quidam, jura noſtra & judicia hujuſmodi volentes pro viribus impugnare, Commiſſiones, per quas dictus Conſanguineus & Clericus noſter, ſuper poſſeſſione Præbendæ prædictæ, poſſet de facili indebitè perturbari, alicui veſtrûm fieri procurârunt;

Nos, volentes jura & judicia prædicta in omnibus & ſingulis manutenere, & conatus illicitos illorum, qui jura, ſeu judicia illa impugnare voluerint, quatenus poterimus, refrænare,

Vobis omnibus & ſingulis injungendo firmiter inhibemus, ne, prætextu alicujus Commiſſionis, vobis vel alicui veſtrûm, per quemcunque factæ vel faciendæ, ſuper poſſeſſione dictæ Præbendæ, aut aliquibus ad eam pertinentibus, quicquam, nobis inconſultis, facere præſumatis, per quod nobis aut juri Coronæ noſtræ præjudicium fieri, ſeu dictus Conſanguineus & Clericus noſter, ſuper poſſeſſione ſuâ Præbendæ prædictæ, ſeu aliquorum ad eandem ſpectantium, indebite perturbari valeat quoquo modo.

Scientes, pro certo, quod, ſi ſecus feceritis, ad vos, tanquam ad violatores juris noſtri Regii, non immeritò, graviter capiemus.

In cujus, &c.

Teſte Rege apud London. 27. die Auguſti.

Per Breve de privato Sigillo.

Pro eodem Ricardo, de illis areſtandis qui Citationes faciunt.

A.D. 1311. An. 5. E. 2. Ibid. A.D. 1311.

REX Vicecomitibus, Balliyis, Miniſtris, & omnibus aliis fidelibus ſuis, tàm infra libertates, quàm extra, ad quos, &c. ſalutem.

Jura noſtra Regia, *&c. ut ſupra uſque*, pro viribus impugnare, provocationes & citationes facere, ac appellationes interponere procurant, per quas dictus Conſanguineus & Clericus noſter ſuper poſſeſſione prædictæ Præbendæ, ſic ritè adeptâ, poſſet de facili indebite inquietari:

Nos volentes, *&c. ut ſupra uſque*, refrænare:

Vobis præcipimus, firmiter injungendo, quod dictum Conſanguineum & Clericum noſtrum in poſſeſſione Præbendæ prædictæ manuteneatis, protegatis & defendatis; non permittentes ipſum indè inquietari indebite ſeu turbari.

Et, ſiqui fuerint, qui provocationes, ſeu citationes facere, aut appellationes, ſeu alia impedimenta quæcunque interponere præſumpſerint, per quæ nobis, aut juri Coronæ noſtræ præjudicium fieri, ſeu dictus Conſanguineus & Clericus noſter ſuper poſſeſſione ſuâ Præbendæ prædictæ indebitè valeat perturbari, tunc hujuſmodi provocantes, citantes, & appellantes, ſeu alio modo impedientes, areſtari, & in priſonâ noſtrâ ſalvò cuſtodiri faciatis, donec aliud a nobis habueritis in præceptis.

Teſte ut ſupra.

Per Breve de privato Sigillo.

Pro Executoribus Teſtamenti Antonii Dunelmenſis.

A.D. 1311. An. 5. E. 2. Pat. 5. E. 2. p. 1. m. 20. A.D. 1311.

REX omnibus, ad quos, &c. ſalutem.

Noveritis nos teneri Executoribus Teſtamenti Antonii, quondam Epiſcopi Dunelmenſis defuncti, in mille, treſcentis, quaterviginti, &

A.D. 1311. Edv. 2. ſex libris, treſdecim ſolidis, & quatuor denariis,

Pro ciphis, & ollis aureis, tentoriis, & uno panno broudato, ab ipſis Executoribus emptis ad opus noſtrum, ſolvendis eiſdem Executoribus,

Unâ, videlicet, medietate in Feſto Purificationis Beatæ Mariæ Virginis proximò futuro:

A.D. 1311. Edv. 2. Et aliâ medietate in Feſto Nativitatis Sancti Johannis Baptiſtæ, proximò ſequenti.

In cujus, &c.

Teſte Rege apud London. 28. die Auguſti.

Per Billam Ingelardi Cuſtodis Garderobæ Regis.

De Scotis ad pacem Regis recipiendis.

A.D. 1311. An. 5. E. 2. Scot. 5. E. 2. m. 5.

REX omnibus, ad quos, &c. ſalutem.

De fidelitate & circumſpectionis induſtriâ, dilecti & fidelis noſtri, Gilberti de Bohun, Conſtabularii Caſtri de Loghmaban, pleniùs confidentes; eidem Gilberto recipiendi ad pacem & voluntatem noſtram homines de Scotiâ, contra nos exiſtentes, qui ad pacem & voluntatem noſtram venire voluerint, plenam, tenore præſentium, concedimus poteſtatem.

A.D. 1311.

In cujus, &c. quamdiu nobis placuerit, duratur.

Teſte Rege apud London. 8. die Octobris.

De Protectione pro Petro de Gavaſton.

A.D. 1311. An. 5. E. 2. Pat. 5. E. 2. p. 1. m. 15.

REX omnibus Ballivis, &c. ad quos, &c. ſalutem.

Sciatis quòd ſuſcepimus in protectionem & defenſionem noſtram ſpecialem, nec non in ſalvum & ſecurum conductum noſtrum, dilectum & fidelem noſtrum, Petrum de Gavaſton, Comitem Cornubiæ, in veniendo ad nos de mandato noſtro.

Et ideo vobis mandamus quod eidem Petro, aut hominibus, in Comitivâ ſuâ exiſtentibus, in veniendo verſus nos, non inferatis, ſeu, quantum in vobis eſt, ab aliis inferri permittatis injuriam, moleſtiam, dampnum, impedimentum aliquod, ſeu gravamen;

A.D. 1311.

Set eidem Petro potiùs ſalvum & ſecurum conductum habere faciatis, cum ab ipſo ex parte noſtrâ ſuper hoc fueritis requiſiti.

In cujus, &c. uſque ad Feſtum omnium Sanctorum proximo futurum duraturas.

Teſte Rege apud London. 8. die Octobris.

Per ipſum Regem.

Ad Regem Caſtellæ Reſponſoriæ, quibus ſe Rex excuſat de cujuſdam pecuniæ Summæ mutuò faciendo.

A.D. 1311. An. 5. E. 2. Clauſ. 5. E. 2. m. 23. d.

REGI Caſtellæ Rex Angliæ, ſalutem & ſinceræ dilectionis affectum.

Litteras veſtras de Credentiâ, nobis per Dominum Ferrandum Gundeſalumi, latorem præſentium, directas, recepimus non eſt diu; idémque Ferrandus, credentiam, ſibi in hac parte commiſſam, ſeriatim exponens, inter cætera, nos, ex parte veſtrâ, cum inſtantiâ requiſivit ut, in ſubventionem expeditionis guerræ, quam, ad exaltationem fidei Chriſtianæ, Deo dante, contra Inimicos Chriſti, jam, ut aſſeruit, aſſumpſiſtis, de quadam pecuniæ ſummâ mutuum facere curaremus.

A.D. 1311.

Porro ad ea, quæ veſtrum honorem & utilitatum veſtrarum augmentum concernunt, parati ſumus & erimus in futurum; ſet a tempore, quo regimen Regni noſtri, diſponente Clementiâ divinâ, ſuſcepimus, tàm dirâ guerrarum commotione in terrâ noſtrâ Scotiæ, & aliis impedimentis diverſis, quæ nondum ceſſant, fuerimus fatigati, quod rogatum prædictum facere non poſſumus, quod nos tædet.

Quapropter veſtram amicitiam affectuoſis precibus deprecamur, quatinus nos, in hac parte, ex cauſis prædictis, habere velitis excuſatos.

Dat. London. 9. die Octobris.

De

De Terris & Tenementis Templariorum, & Walteri Lichfeldenſis Epiſcopi cuſtodiendis.

A.D. 1311. An. 5. E. 2. Fin. 5. E. 2. m. 17.

REX omnibus, ad quos, &c. ſalutem.

Sciatis quòd commiſimus, dilecto & fideli noſtro, Roberto Filio Pagani, cuſtodiam omnium terrarum & tenementorum Templariorum, & Walteri de Langeton Coventrentriæ & Lychfeldiæ Epiſcopi, cum pertinentiis, in Comitatu Suthampt. quæ quibuſdam de cauſis, in manu noſtra exiſtunt; Habendam quamdiu nobis placuerit:

Ita quod de exitibus, inde provenientibus, nobis reſpondeat ad Scaccarium noſtrum.

In cujus, &c.

Teſte Rege apud London. 9. die Octobris.

Per Conſilium.

Conſimiles Commiſſiones fiunt ſubſcriptis, de hujuſmodi Terris & Tenementis, in Comitatibus ſubſcriptis; videlicet,

Johanni de Wylburgham, in Comitatibus Cantebrigiæ & Huntingdoniæ;

Richardo Lovel, in Comitatibus Somerſetiæ & Dorſetiæ;

Simoni de Heyford Clerico, in Comitatibus Norff. & Suff.

Johanni de Blexham, in Comitatibus Oxoniæ, Berks, Wiltoniæ & Northamptoniæ; excepto Manerio de Biſtelſham, cum pertinentiis, in dicto Comitatu Berks.

Johanni de Ho, in Comitatu Eſſex.

Johanni de Ferariis, in Comitatu Glouceſtr.

Waltero Waldeſhef, Manerium Templariorum de Wytherflet, cum pertinentiis, in Comitatu Surr.

Rogero de Wyngefeld, Manerium Templariorum de Biſtelſham, cum pertinentiis, in Comitatu Berk.

Johanni de Bloxham, Manerium Templariorum de Wycombe, cum pertinentiis, in Comitatu Buk.

Ad Brabantiæ Ducem, pro Petro de Gavaſton.

A.D. 1311. An. 5. E. 2. Clauſ. 5. E. 2. m. 23. dor.

REX Nobili viro, Domino J. Duci Lotriciæ, Brabantiæ, & Limburgh, Fratri ſuo kariſſimo, ſalutem, & ſinceræ dilectionis continua incrementa.

Habet noſtra fiducia, opinióque noſtra tenet quod ea, quæ in noſtris gerimus deſideriis, velit veſtra fraternalis affectio propriis affectibus adimplere.

Cum itaque Nobilem virum, Dominum Petrum de Gavaſton, Comitem Cornubiæ, quem in quadam peculiari Prærogativâ dilectionis hucuſque concepimus, a Regno noſtro ad partes exteras ſe in brevi divertere jam proponat,

Veſtram amicitiam kariſſimam affectuoſis precibus requirimus & rogamus, quatinus præfatum Comitem in terram & poteſtatem veſtram velitis benignè admittere, & præcipere ipſum, dum ibidem moram traxerit, per ſubditos veſtros honoribus condignis & favoribus propitiis, noſtris precibus, prout cordi gerimus, pertractari; pro quibus, infra diſtrictus noſtros, ipſis ſubditis veſtris majorem fieri volumus gratiam & favorem.

A.D. 1311.

Et de eo, quod ſuper præmiſſis, ad noſtri rogatum, duxeritis faciendum, nobis per dilectum & fidelem noſtrum Willielmum de Creye, latorem præſentium, cum celeritate deſideratâ, ſi placeat, adſcribatis.

Dat. London. 9. die Octobris.

Ad Locum tenentem præfati Ducis.

REX præfato Duci, vel ejus Locum tenenti in terra Brabantiæ, ipſo Duce in remotis agente, ſalutem, cum dilectione ſincera.

Habet, *&c. ut ſupra uſque ibi, viz.* Noſtris gerimus deſideriis, velitis pronis affectibus adimplere.

Cum itaque, *&c. ut ſupra uſque ibi, viz.* veſtram amicitiam requirimus & rogamus, quatinus præfatum Comitem in terram & poteſtatem prædicti Ducis, veſtro regimini jam commiſſam, velitis, &c. & per homines partium illarum honoribus condignis, &c. & ipſis hominibus majorem, &c. & de eo, *&c. ut ſupra.*

Teſte ut ſupra.

A.D. 1311. Edw. 2.

Ad Ducisſam, pro prædicto Petro.

Ibid. Eodem modo ſcribitur Dominæ M. Ducisſæ Brabantiæ, Sorori Regis, quod ipſa velit erga prædictum Ducem, vel ejus Locum tenentem, ſi idem Dux agat in remotis, cum omni efficacia interponere partes ſuas, quod præmiſſa fiant juxta rogatum Regis, & deſiderium cordis ſui: Et quod de eo, &c.

Dat. ut ſupra.

De ſtatu & pace Hiberniæ reformandis.

A.D. 1311. An. 5. E. 2. Scot. 5. E. 2. m. 5.

REX, dilecto & fideli ſuo, Edmundo le Butiller, ſalutem.

Quædam negotia, ſtatum terræ noſtræ Hiberniæ, pro pace & quiete, inter ſubditos noſtros reformandis ſalubriùs & conſervandis, dilectis & fidelibus noſtris, Alexandro de Bikenore Theſaurario noſtro ibidem, & Johanni de Mutford, vobis ex parte noſtrâ injunximus exponenda;

Vobis mandantes, in fide & homagio, quibus nobis tenemini, quod præfatis, Alexandro & Johanni, ac eorum alteri, in hiis, quæ ipſi, vel alter eorum vobis, ex parte noſtrâ, ſuper diſcordiis & diſſenſionibus, inter dictos ſubditos ſubducendis: Et concordiâ & unione inter ipſos firmandis & confovendis; ac ſuper aliis, ſtatum dictæ terræ noſtræ tangentibus, expoſuerint, vel expoſuerit Oraculo vivæ vocis, fidem credulam præbeatis.

Et, ut præmiſſa fiant, & ſtatus terræ noſtræ prædictæ uberiùs reformetur, & in futurum, ad noſtrum, & veſtrum, ac aliorum fidelium noſtrorum partium illarum commodum, in pace & tranquilitate deſideratis, prout affectamus, corditer dirigatur, omnem diligentiam, quam poteritis, apponatis; ita quod veſtræ fidelitatis conſtantiam & circumſpectionis induſtriam debeamus indè meritò commendare.

Teſte, Rege apud London. 9. die Octobris.

Conſimiles litteræ diriguntur ſubſcriptis,

Willielmo de Burgo,
Johanni Filio Thomæ,
Richardo de Clare,
Richardo de Burgo, Comiti Vltoniæ.

De Donationibus revocandis.

A.D. 1311. An. 5. E. 2. Vaſc. 5. E. 2. m. 9.

REX Seneſcallo ſuo Vaſconiæ, vel ejus Locum tenenti, ſalutem.

Cùm ſexto decimo die Martii, Anno Regni noſtri tertio, per Litteras noſtras Patentes, conceſſiſſemus Prælatis, Comitibus & Baronibus Regni noſtri, quod certæ perſonæ eligerentur de ipſis ad ordinandum de ſtatu Hoſpitii & Regni noſtri: Et conceſſiſſemus illis, qui ad hoc eligerentur, plenam poteſtatem ordinandi de ſtatu Hoſpitii & Regni prædictorum, prout in Litteris noſtris prædictis pleniùs continetur:

Ac Venerabilis Pater, R. Cantuarienſis Archiepiſcopus, & cæteri Prælati, Comites, & Barones, ad hoc, virtute Litterarum prædictarum, electi, inter cæteras Ordinationes (quas ſuper præmiſſis fecerunt & publicârunt, & quas jam acceptavimus) ordinaverint quod omnes Donationes, quas poſt dictum ſextum decimum diem Martii fecimus, de Caſtris, Villis, Terris, Tenementis, Ballivis, Wardis, Maritagiis, Eſcaetis, & Remiſſionibus quibuſcumque, tàm in Vaſconiâ, Hiberniâ, Walliâ, Scotiâ, quàm in Angliâ revocentur;

Vobis mandamus quod omnes Donationes, quas poſt dictum ſextum decimum diem Martii fecimus, de Caſtris, Villis, Terris, Tenementis, Ballivis, Wardis, Maritagiis, Eſcaetis, & Remiſſionibus quibuſcumque, in dicta terra Vaſconiæ, per brevia ſub Sigillo noſtro Vaſconiæ, ſine dilatione revocari; & omnes hujuſmodi res, per nos ibidem ſic datas, in manum noſtram reſumi faciatis: Et de eiſdem ulteriùs diſponatis, prout ad commodum noſtrum meliùs videritis faciendum, & hoc nullo modo omittatis.

Teſte Rege apud Londonias, 9. die Octobris.

Ad Regem Franciæ de Credentia.

A.D. 1311. An. 5. E. 2. Rom. & Fr. 5. E. 2. m. 20.

Excellentiſſimo Principi, Domino ac Patri ſuo kariſſimo, Domino Philippo, Dei gratiâ, Regi Francorum Illuſtri, Edwardus, &c. ſalutem, &, ad vota, ſucceſſus proſperos & felices.

De veſtrâ paternâ benivolentiâ indubitatam fiduciam reportantes, ſperanteſque quod ea, quæ noſtris deſideriis inſiſtunt, velitis gratioſis affectibus exaudire, quædam, cordi noſtro ſpecialiter inſidentia, dilectis & fidelibus noſtris, Gerardo Salveyn Militi, & Magiſtro Edmundo de Londoniis Clerico, injunximus vobis, ex parte noſtrâ, exponenda oraculo vivæ vocis:

Veſtram paternalem affectionem affectuoſis precibus requirentes & rogantes, quatinus præfatis, Militi & Clerico, & eorum alteri, in hiis, quæ ipſi, vel eorum alter, vos requirent, vel requiret ex parte noſtrâ, velitis fidem credulam adhibere: Et relata per ipſos, vel eorum alterum, noſtris precibus, gratioſiùs audire; ipſáque, juxta noſtri cordis deſiderium, opere adimplere.

Veſtra beneplacita, in hâc parte, de quibus feſtinanter reddi cupimus certiores, nobis per dictos, Militem & Clericum, vel eorum alterum, cum celeritate gratuitâ, ſi placeat, reſcribentes.

Dat. London. 10. die Octobris.

Ad Regem Franciæ de mutua viſione.

A.D. 1311. An. 5. E. 2. Rom. & Fr. 5. E. 2. m. 20.

Excellentiſſimo Principi, Domino ac Patri ſuo kariſſimo, Domino Philippo, Dei gratiâ, Regi Francorum Illuſtri, Edwardus, ejuſdem gratiâ, &c. ſalutem, &, ad vota, ſucceſſus proſperos & felices.

Summo deſiderio ducimur, & votis ferventibus affectamus, ut paternæ viſionis dulcedine veſtræ benivolentiæ Filius valeat recreari, per quod negotia, vos & nos tangentia, ut ſperamus, deſideratum effectum, per Dei gratiam, ſortientur.

Hoc autem Magiſtro Petro de Latilliaco Archdiacono Sueſſionenſi Clerico veſtro, & aliis Collegis ſuis, ad nos cum Litteris veſtris de Credentia venientibus, duximus reſerandum.

Quibus etiam Nunciis veſtris, quoad alia negotia, nobis expoſita per eoſdem, noſtræ intentionis propoſitum fecimus aperiri.

Et nichilominus, ſuper ipſis negotiis, cum Prælatis, Comitibus, Baronibus, & cæteris Proceribus Regni noſtri, poſt inſtans Feſtum Omnium Sanctorum, in Parliamento noſtro tractatum habere proponimus pleniorem; quo habito ſuper hiis noſtrum propoſitum, juxta deliberationem hujuſmodi, veſtræ Excellentiæ, per Nuncios noſtros proprios, faciemus luculentius intimari.

Dat. London. 10. die Octobris.

Ad Papam Literæ de Credentia.

A.D. 1311. An. 5. E. 2. Rom. & Fr. 5. E. 2. m. 21.

Papæ Rex devota pedum oſcula beatorum.

Quàm gratioſa, & quàm favorabilis nobis & Regno noſtro, hucuſque extitit providentia Sedis Apoſtolicæ circumſpecta, non latet in abditis, ſet claris operibus ſatis patet; pro quibus veſtræ Clementiæ condignas gratiarum exſolvimus actiones.

Quædam ſiquidem negotia, nos tangentia, Venerabilibus Patribus, Willielmo Eborum Archiepiſcopo, & Radolpho Londonienſi Epiſcopo: necnon dilectis & fidelibus noſtris, Ottoni de Grandiſono, & Amaneno de Lebreto, Militibus; ac dilecto Clerico noſtro, Magiſtro Adæ de Orleton, Canonico in Eccleſia Herefordenſi, commiſimus veſtræ Beatitudini, ex parte noſtra, per eoſdem, aut tres, vel duos eorum, exponenda:

Veſtræ Sanctitati humiliter ſupplicantes, quatinus præfatis, Archiepiſcopo, Epiſcopo, Militibus, & Clerico, tribus, vel duobus eorum, in hiis, quæ vobis, ſuper præmiſſis, expoſuerint vivæ vocis oraculo, benignum auditum præbere; & eis, tribus, vel duobus eorum fidem credulam adhibere, relatáque per eoſdem votivo effectui dignemini mancipare.

Conſervet, &c.

Dat. London. 10. die Octobris.

De prædictis Literis Summo Pontifici præſentandis.

A.D. 1311.
An. 5. E. 2.

Rom. & Fr. 5. E. 2. m. 21. dor.

REX venerabilibus, W. ejuſdem gratiâ, Archiepiſcopo Eborum, Angliæ Primati, & R. Londonienſi Epiſcopo, vel eorum alteri, ſalutem.

Ad veſtram deferimus notitiam quod, cùm pro quibuſdam negotiis, nos & ſtatum Regni noſtri tangentibus, ſuper quibus Dominus Summus Pontifex nobis ſcripſit, Nuncios noſtros ad præſens Concilium generale nuper ordinaverimus deſtinare:

Et iidem Nuncii, qui, propter impedimenta aliqua, quæ dictum Dominum & vos credimus non latere, iter ſuum arripere verſus idem Concilium, ante hæc tempora, minime potuerunt, parati erunt, per Dei gratiam, ad proficiſcendum, citra Feſtum Sancti Martini, verſus prædictum Concilium, pro negotiis memoratis:

Nos litteras noſtras de credentia, quarum tranſcriptum præſentibus eſt incluſum, dicto Domino Summo Pontifici mittimus, quas ſibi per vos & alios, in ipſis litteris noſtris nominatos, volumus præſentari, & hujuſmodi credentiam eidem exponi.

Volentes quod, vocatis ad vos venerabilibus Patribus, Dominis Wyntonienſi & Karliolenſi Epiſcopis, ac aliis amicis noſtris, in Romana Curia exiſtentibus, nos, ſuper dilatione hujuſmodi, erga dictum Patrem noſtrum, virtute credentiæ memoratæ, ex cauſis præviis, ac aliis viis & modis, quibus expedire videritis, excuſetis;

Nunciantes eidem quod Nuncii noſtri, pro prædictis negotiis, verſus dictum Concilium, citra dictum Feſtum Sancti Martini, ut præmittitur, ſunt venturi:

Et quod nos, ſuper ipſis negotiis, citiùs eidem Patri noſtro certum miſiſſemus reſponſum, niſi dicta impedimenta fuiſſent, quæ jam ceſſant Altiſſimo diſponente:

Quodque ſuæ placeat Sanctitati, prædicta negotia, uſque adventum Nunciorum eorumdem, ponere in ſuſpenſo.

De ſtatu veſtro, ipſius Concilii, & reſponſione dicti Domini Summi Pontificis ſuper dicta credentia, necnon de rumoribus partium illarum, citra dictum Feſtum, abſque ulterioris dilationis diffugio, per latores præſentium, vel eorum alterum, certiores nos reddatis.

Dat. London. decimo die Octobris.

De Friſcobaldis areſtandis.

A.D. 1311.
An. 5. E. 2.

Vaſc. 5. E. 2. m. 11.

REX — tenenti locum Seneſcalli ſui Vaſconiæ, ſalutem.

Quia Emericus de Friſcobaldis, & quidam alii, Socii ſui, de Societate Friſcobaldorum in Regno noſtro Angliæ, ac in Ducatu prædicto, & aliis Terris de Dominio noſtro commorantes,

De quorum fidelitate fiduciam gerebamus, quoſque receptores conſtituimus diverſorum exituum, de cuſtumis noſtris, & de diverſis rebus aliis provenientium, tàm in Regno noſtro Angliæ, quàm in Ducatu prædicto, & aliis Terris prædictis, de quibus nobis compotum reddere tenentur,

Se a dicto Regno noſtro & aliis Terris noſtris, compoto ſuo non ſoluto, elongârunt, ac bona ſua ſecum extra Dominium & Poteſtatem noſtram detulerunt, & adhuc de die in diem deferri faciunt, in noſtri contemptum & præjudicium manifeſtum:

Ac nos, indempnitati noſtræ in hac parte proſpicere, & malitiis prædicti Emerici & Sociorum ſuorum prædictorum volentes congruo remedio obviare, aſſignavimus dilectum Vallettum noſtrum, Johannem Sturel, ſervientem ad arma, ad prædictum Emericum, & Hugelinum Hugelini, ac omnes alios Mercatores de Societate prædictâ, per ipſorum corpora, ubicumque infra Ducatum prædictum inventi fuerint, unà cum omnibus bonis & rebus ſuis, ibidem inventis, areſtandos, & in Caſtro noſtro Burdegalenſi, ſub ſalvâ & ſecurâ cuſtodiâ cuſtodiendos, quouſque rationabilem compotum de omnibus exitibus prædictis nobis plene reddiderint, ut debebunt:

Vobis mandamus quod circa areſtationem dictorum, Emerici, Hugelini, ac omnium aliorum de Societate prædicta, unà cum bonis & rebus ſuis quibuſcumque, in quorumcumque manibus exiſtant, cum omni celeritate, quâ fieri poterit, faciendam, unà cum prædicto Johanne, intendatis, eique, ut præmiſſa benè & celeritèr fiant, ſitis conſulen-

A.D. 1311. Edw. 2.

tes & auxiliantes, prout pro commodo noſtro fore videritis faciendum.

Dat. London. duodecimo die Octobris.

Conſimiles literæ diriguntur Univerſis Seneſcallis, Caſtellanis, Præpoſitis, Miniſtris, Officiariis, & omnibus Ballivis & Fidelibus ſuis, in dicto Ducatu conſtitutis.

A.D. 1311. Edw. 2.

Litera Regis Franciæ de Juſticia negata, & de Marcha concedenda.

A.D. 1311. An. 5. E. 2. Clauſ. 5. E. 2. m. 18. d.

PHilippus, Dei gratiâ, Franciæ Rex, cariſſimo filio Edwardo, eâdem gratiâ, Regi Angliæ illuſtri, Duci Aquitaniæ, fideli noſtro, vel ejus locum tenenti in Regno Angliæ, ſalutem, & dilectionem.

Bernardus de Probolam, Remundus de Parolz, Selebrinus de Mommone, Guillermus Sormz, Petrus de Altoforti, Burgenſes & Mercatores Villæ noſtræ de Rupella: Ac Pontius de Lermo Socius ac Procurator prædictarum Perſonarum, nobis expoſuerunt, graviter conquerendo, quod cùm, ad requiſitionem noſtram, vobis non ſemel, ſed pluries factam, per noſtras patentes literas, ſuper quibuſdam certis roberiis, maleficiis, & homicidiis, in mari, infra diſtrictus noſtros, prædictis illatis Burgenſibus per certas perſonas, in veſtro Regno degentes, mandaveritis ac feceritis veritatem inquiri; & per ipſam inqueſtam perſonas receperitis, ut aſſerunt, qui hujuſmodi maleficia commiſerunt:

Vos tamen ipſis Burgenſibus ſeu Mercatoribus, licet pluries ſuper hoc, & cum inſtantiâ, ex parte Procuratoris prædicti, tàm ſuo, quàm prædictorum Mercatorum nomine, ſicut aſſerit, requiſierint, de valore prædictarum roberiarum ſatisfactionem fieri facere renuiſtis:

Et, licet etiam vos per eaſdem literas requiſierimus, ut nobis Malefactores ipſos remitteretis, prout jus & ratio ſuadent, pro demeritis recepturos:

A.D. 1311.

Vos nihilominus hoc facere non curâſtis:

Super quibus, meritò non contenti, quamplurimùm admiramur.

Cùm igitur Mercatores ipſi, ob defectum juſtitiæ, cùm inſtantiâ nos, ſicut aliàs fecerant, requiſierint ut eiſdem Marcham vellemus concedere, quod abſit, cùm ſint alia circa hæc oportuna remedia juſtitiæ, ex quibus ipſis deficere non poſſemus;

Vos adhuc requirimus (quatinus eiſdem Mercatoribus, aut Procuratori eorundem prædicto, ſuo & prædictorum Mercatorum nomine, reſtitutione factâ plenariâ de ablatis) nobis Malefactores ipſos ſub fida cuſtodia, ad requiſitionem Procuratoris prædicti, mittere quomodolibet non tardetis, pro demeritis puniendos.

Tantum ſuper hoc facientes, quod nos non oporteat, in veſtri defectu, de alio prædictis Mercatoribus, prout neceſſariò incumberet, remedio ſubvenire.

Actum in Abbatia Longi Pontis, die decimo quinto Octobris, anno Domini milleſimo, trecenteſimo, undecimo.

Ad Papam pro Epiſcopo Dunelmenſi, de abſentia ejus a Generali Concilio excuſanda, propter Scotos.

A.D. 1311. An. 5. E. 2. Rom. & Fr. 5. E. 2. m. 21. dor.

PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum.

Exurgit in munus lætitiæ affectio filialis, & Regii regiminis ditioni ſubjecti nimiâ jocunditate lætantur, dùm conſpiciant vos, circa incommoda Regni noſtri auferenda, paternæ manſuetudinis, juxta aſſuetam Benivolentiam, cogitationes dilatare; & perſonas, quarum circumſpectione hæc fieri poterunt, & noſtri, ac prædicti Regni honores & utilitates augmentari, Apoſtolicæ liberalitatis gratiâ proſequi & favore.

A.D. 1311.

Sanè, Pater Sanctiſſime, nobis in Parliamento noſtro, Londoniis convocato, unà cum Prælatis & Proceribus Regni noſtri, circa negotia, nos & ſtatum ejuſdem Regni tangentia, exiſtentibus in tractatu,

Robertus de Brus, & ſui Complices, Rebelles noſtri & publici Proditores, (qui, dum prius in partibus Scotiæ ad eorum Rebellionem reprimendi fuimus, in abditis latitabant ad inſtar vulpium) nobis exinde verſus dictum Parliamentum noſtrum recedentibus, noſtras &

fidelium

A.D. 1311. Edv. 2. fidelium noſtrorum Terras ibidem devaſtarunt; & hiis finibus non contenti, Regnum noſtrum Angliæ prædictum hoſtiliter ingreſſi, in diverſis partibus Marchiæ ejuſdem Regni, & præcipuè in Epiſcopatu Dunelmenſi rapinas, deprædationes, incendia, & homicidia perpetrârunt, ætati, vel ſexui innocenti, aut immunitati Eccleſiaſticæ libertatis, proh dolor! non parcentes:

Et multo plura & graviora dampna perpetrâſſent, niſi potentia venerabilis Patris R. Dunelmenſis Epiſcopi, in illis partibus tunc ptæſentis, ad obviandum & reſiſtendum eorum malitiæ parata citiùs extitiſſet.

Et, quia prædicti Inimici & Rebelles noſtri, a inchoatis facinoribus non deſiſtunt, ſet ea nituntur pro ſuis nephandis viribus continuare, & ibidem pejora prioribus cumulare, recens hujuſmodi jactura prædictum Epiſcopum, pro repulſione dictorum Inimicorum & Rebellium noſtrorum, ac pro ſalvatione & defenſione Sanguinis Chriſtiani, & libertatis Eccleſiæ ſuæ Dunelmenſis, in eodem Epiſcopatu, ſub veſtræ Permiſſionis & gratiæ confidentiâ, moram continuare excitat & inducit.

Conſiderantes igitur incommoda & dampna irreparabilia, quæ ex ipſius Epiſcopi abſentiâ a partibus ſupradictis, ſi, quod abſit, exinde, durante præſenti tempore hiemali, ad partes alias ſe transferret, non ſolum nobis & hominibus partium illarum, ſet undique adjacentium, reverâ poterunt evenire,

Veſtræ Sanctitati humiliter ſupplicamus, quatinus, præmiſſis paternâ meditatione penſatis, dicto Epiſcopo pro paterno compatientes affectu, ipſius abſentiam in præſenti veſtro Concilio Generali, ad quod, ut intelleximus, perſonaliter eſt vocatus, de veſtræ benignitatis affluentia, ex cauſis præmiſſis, noſtrorumque rogaminum interventu, habere dignemini gratioſiùs excuſatam.

Speramus etenim firmiter & tenemus, quod mora memorati Epiſcopi, in Epiſcopatu ſuo prædicto, utilis pro ſalubri ſtatu partium illarum, & Eccleſiæ ſuæ Dunelmenſis, grataque erit Altiſſimo & accepta.

Conſervet, &c.

Dat. apud Wyndeſor. decimo ſeptimo die Octobris.

Queritur Papa de Intruſione contra A. Cardinalem in Canonicatu, Præbenda, Archidiaconatu, & Eccleſia, infra nominandis.

A.D. 1311. *An.* 5. E. 2. *Ex Autogr.*

Clemens Epiſcopus, ſervus ſervorum Dei, cariſſimo in Chriſto Filio Edwardo, Regi Angliæ illuſtri, ſalutem & Apoſtolicam benedictionem.

Ducentes in conſiderationis examen, quantum Catholici Principes, Reges Angliæ, Progenitores tui, Eccleſias & Perſonas Eccleſiaſticas præcipuè honorârunt, quantumque in eiſdem Progenitoribus, in hiis, & aliis virtuoſis operibus, te non ſolum coæquare, ſed etiam eos ſuperare ſtudueris; indubiè credimus quod gravamina, quæ, maximè ſub umbrâ & nomine tuis, perſonis eiſdem, & præſertim dignitatis gradu ſublimibus inferuntur, Celſitudini tuæ diſpliceant; & ſperamus firmiter quod ſuper eis, ad tuam notitiam introductis, proviſio non deerit opportuna.

Dudum ſiquidem, prout aliàs Serenitati tuæ ſcripſiſſe recolimus, attendentes quod dilectus filius noſter Ademarus, Tituli Sanctæ Anaſtaſiæ Presbiteri Cardinalis, quem ad Cardinalatûs promoveramus honorem, non habebat unde, juxta ſtatûs ſui decentiam, incumbentia A.D. 1311. ſibi expenſarum onera ſupportaret: Et proinde, volentes ei de alicujus ſubventionis auxilio providere, ſibique gratiam facere ſpecialem,

Beneficia Eccleſiaſtica, cum cura vel ſine cura, etiam ſi dignitates, perſonatus, & officia forent, ſiqua tunc vacabant, vel cum vacarent, in Eccleſia, Civitate, vel Dioceſe, aut Provinciâ Eboracenſi, quorum beneficiorum fructus, redditus, & ptoventus mille Marcarum Sterlingorum, ſecundum taxationem decimæ, valorem annuum non excederent, conferenda ipſi Cardinali, donationi Apoſtolicæ duximus reſervanda:

Et deinde, cum nos, cupientes quod ipſe Cardinalis, ex hujuſmodi gratiâ per nos, ut præmittitur, ſibi factâ, celeriùs conſequeretur effectum, illam ad Cantuarienſem Provinciam extendendam, ſub certis conditionibus, duxiſſemus;

Quidam perditionis filii, unus eorum, videlicet, in Canonicatu, & Præbenda, ac Archidiaconatu Eſtrindig. in dicta Eccleſia Eboracenſi, & alter in Parrochiali

A.D. 1311. Edw. 2.

chiali Eccleſia de Winbeldon, Wintonienſi Dioceſe, quos idem Cardinalis ex collatione & diſpenſatione Apoſtolica canonicè poſſederat per tres annos, & tunc etiam pacificè poſſidebat, prætendentes eos ſibi per te, licet de facto, fuiſſe collatos, ſe temerè intruſerunt, illoſque detinuerant, & detinent occupatos, ac procuraverunt etiam, & procurant quod idem Cardinalis ſeu Procuratores ſui, ad tua Parliamenta citati ſunt & citantur, & quod dictus Cardinalis, ablatis eiſdem Procuratoribus literis noſtris, ſuper hujuſmodi gratia ſibi conceſſis, & Proceſſibus habitis, per eaſdem, non permittitur gratia ipſa uti, in Divinæ Majeſtatis offenſam, noſtram & Apoſtolicæ Sedis contumeliam, tui derogationem honoris, ac ipſius Cardinalis præjudicium & jacturam.

Licet igitur cunctorum gravamina moleſtè feramus, venerabilium tamen Fratrum noſtrorum, Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium, tanto ferentes moleſtiùs, quanto ipſi univerſalis Eccleſiæ onera nobiſcum indefeſſis ſolicitudinibus partiuntur,

Serenitatem tuam attentè rogamus quatinus, quantum hæ Creatori tuo, per quem vivis & regnas, diſpliceant, quantum famæ tuæ derogent & ſaluti, quantumque non ſolum deceat, ſed oportcat ut nomen tuum, multis virtutibus celebre, a maculis talibus præſerves illæſum, infra pectoris tui clauſtra revolvens; & quantum præfatus Cardinalis tibi & Regno tuo, in tuorum, apud Sedem eandem, promotione favorabili agendorum, & directione Conſilii, ac impenſione favoris, eſſe poterit fructuoſus, attendens; hujuſmodi ſibi illata gravamina, quæ tantò debes gerere gravius, quantò eorum actor ex patientia diceris & notâris, noſtræ interventionis obtentu, & tui honoris conſideratione, revoces, & mandes effectualiter revocari:

A.D. 1311. Edw. 2.

Ipſumque Cardinalem ad, Canonicatûs, & Præbendæ, ac Archidiaconatus & parrochialis Eccleſiæ, prædictorum poſſeſſionem reſtitui facias, & hujuſmodi gratiâ liberè gaudere permittas:

In quo, per gratæ ſatisfactionis effectum, ſic promptè & liberalitèr noſtris beneplacitis acquieſcas, quod nos, qui præmiſſorum conſideratione, proviſionis tuæ remedium in hac parte inſtanter expoſcimus, Serenitatem eandem dignis gratiarum actionibus proſequamur.

Dat. Avinion. decimo Kalendas Novembris, Pontificatûs noſtri anno ſexto.

Sigillo avulſo.

Ad Papam de diſpenſatione pro Johanne de Hothum.

A.D. 1311. An. 5. E. 2. Rom. & Fr. 5. E. 2. m. 21.

PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum.

Congruit pio Patri, deſiderium Filiale, gratâ ratione conceptum, paternâ perficere poteſtate, in cujus complemento filii deficit imperfectum.

Habuit quidem, inclitæ recordationis, noſter Progenitor, & habemus quendam Clericum, ſervientem noſtris præcordiis, valde carum, nomine Johannem de Hothum, inventum fidelem & bonum, in diverſis verſatum officiis, laudabiliter ac prudenter poſitum, ſuper pauca, quæ ferventer appetimus, meritis probitatis propriæ provocati, & ex ſuis ſibi laboribus obligati ſuper multa, ipſe verò multorum hujuſmodi, niſi gratioſe præveniat veſtra diſpenſativa diſponens habilitas, non eſt capax, in qua diſpenſatione donanda noſtrum imperfectum oculi veſtri vident.

A.D. 1311.

Nos igitur, qui, ſpeciale quodam affectu, veſtræ Celſitudini Sanctæ ſubicimur filialiter in amore, veſtræ Paternitati, quantum poſſumus cordialiter ſupplicamus, quatinus petitioni, legendæ pro eo veſtræ Sanctitatis auditui, veſtræ manûs calamus favorabiliter & benignè ſubſcribit illud verbum efficax, DISPENSANDO, quo Deus Omnipotens, cujus eſtis in Terra Vicarius, uſus fuit in principio, RES CREANDA.

Dignum eſt enim ut, in quo varia virtutam dona concurrunt, & conſluunt collectivè, quæ vix ſparſim in pluribus convenit inveniri, gratiarum muneribus gaudeat plenius & habundet.

Conſervet, &c.

Dat. apud Eltham, viceſimo ſexto die Octobris.

A.D. 1311.
Edv. 2.

A.D. 1311.
Edv. 2.

Ad Regem pro liberatione Epiſcopi Lichfeldiæ in Caſtro Eboraci incarcerati.

A.D. 1311.
An. 5. E. 2.
Ex Autogr. in Turr.

A.D. 1311.

CLemens Epiſcopus, ſervus ſervorum Dei, cariſſimo in Chriſto filio Edwardo, Regi Angliæ illuſtri, ſalutem & Apoſtolicam benedictionem.

Super lapidem pretioſum deſiderat Mater Eccleſia, & appetunt anxiæ præcordia mentis noſtræ quòd, ſub timore Domini, meditationes dilates cordis tui, actiones Regias ſub ipſius dilectione perficias, & per viam juſtificationum ejus ſic tuos dirigas equitatus, quòd multiplicati, velut palma florida, dies tui veteresſcant ſub altiſſimi ſervitute feliciter; &, in Regiæ Salutis augmentum, tuarum virtutum fructificet Altitudo.

Sanè, licet dudùm, claræ memoriæ, Edwardus Rex Angliæ, Genitor tuus, dùm viveret, venerabilem fratrem noſtrum, Walterum Conventrenſem & Lichfeldenſem Epiſcopum, ſui favoris proſequeretur affectibus; tu tamen, Rege ipſo de vita præſenti ad cæleſtem Patriam revocato, prout ad noſtrum frequentatâ relatione multorum fidedignorum pervenit auditum, præfatum Epiſcopum, non abſque nocumento graviſſimo Eccleſiaſticæ libertatis, capi feciſti, & detineri, per non modici temporis ſpatium, carceri mancipatum.

Et quòd poſtmodùm, cùm Epiſcopus memoratus, per brevis temporis ſpatium, moram traxiſſet in Regno, ſicut ejuſdem Epiſcopi ad nos tranſmiſſa noviter lamentabilis habet conqueſtio, ad quorundam æmulorum ſuorum ſuggeſtionem malivolam, certis ei criminibus impoſitis minùs veracitèr, ab eiſdem, per Officiales tuos, quibus nulla eſt in eundem Epiſcopum, vel alias perſonas Eccleſiaſticas attributa poteſtas ſuper eis, in Comitatu Eboracenſi, contra juſtitiam ſub ——— ——— nationis verbo quod, niſi in quarta vocatione coram dictis Officialibus ſuam præſentiam exhiberet, de Regno forbaniretur eodem, exiſtit evocatus.

Qui, ex hoc territus, ad Civitatem Eboracenſem ——— ——— dùm infra libertatem Eboracenſis Eccleſiæ moraretur, Vicecomes Eboracenſis, Officialis tuus, adventu Epiſcopi ejuſdem audito, eum, non abſque libertatis prædictæ & violatæ immunitatis Eccleſiaſticæ graviſſimâ læſione, ——— Miniſtrum ſuum arreſtari fecit indebitè, &, non ſine Divinæ Majeſtatis offenſâ, prioris doloris ejuſdem Epiſcopi renovatis & agravatis incendiis, carcerali cuſtodia detineri.

Et quod etiam ſubſequenter, dicto Epiſcopo ——— tenso dilectis filiis ——— Decano & Capitulo Eboracenſi ſcripſiſti, quod mirantèr & dolentèr audivimus, ſub tuo ſecreto ſigillo, per literas ſpeciales, quòd eundem Epiſcopum, extra ipſius Eccleſiæ poſitum libertatem, ——— ——— diendum ex Caſtro, in Caſtro tuo Eboracenſi Vicecomiti traderent ſupradicto: & quòd, ſi fortè hujuſmodi tuis literis non parerent, ad manus tuas revocares, de facto, ejuſdem Eccleſiæ libertatem:

Necnon quod ipſi, Decanus & ——— ——— lum, ex hoc nimio timore concuſſi eundem Epiſcopum Vicecomiti memorato cuſtodiendum, in Caſtro prædicto, quamvis inviti, contra privilegium libertatis hujuſmodi, tradiderunt:

Et ſubſequenter Vicec ——— ——— ipſe, dicto Epiſcopo Caſtrum memoratum ingreſſo, eum ibidem carceratum retinuit, & retinet violenter, ſibique familiares ſuos, præter paucos, eidem Epiſcopo ſervientes, dinoſcitur ſubtraxiſſe:

Propter quod ——— ——— ——— comitem & alios Complices ſuos, de quorum ordinatione, conſilio aut auxilio captio Epiſcopi memorati, & violata immunitas Eccleſiæ antedicta proceſſit, diverſas & graves ſententias Canonum, non eſt dubium ——— ——— ———

Profectò, dilectiſſime fili, tuus debet in hiis perſiſtere cogitatus, quod ordinata directè Regnorum Dominia, ſub timore Domini & Matris Eccleſiæ devotione continuâ, ac vehiculo non læſæ juſtitiæ ſolent ——— ——— ſucceſſibus, & exitus ſortiri proſperos & felices.

Debes etiam, velut Chriſtianiſſimus Princeps, Progenitorum tuorum inhærere veſtigiis, qui, meritorum illuſtrium titulis inſigniti, eandem Eccleſiam & libert ——— ——— ——— Perſonas Eccleſiaſticas favorabiliter proſequentes, illas a moleſtiis & injuriis tueri quibuſlibet ſtuduerunt.

Sperabimus autem quòd hujuſmodi actus illiciti, vel tolerantiæ forſitan, ad Deum, A.D.1311. Edw. 2. Deum, & nos, ac ——————— irreverentiam ſapientes, qui tui præclari nominis præconia clara commaculant, de tuo Regno ceſſarent, & tollerentur omnino.

Sed, proh dolor! graviora & orrenda magis altiſſimo & eidem Eccleſiæ ——— ——————————— mo importabilia penitus, per continuationes orribiles, non emendationi condignæ, nec limæ debitæ correctionis ſubjecta, ſed corruptæ conſuetudini, ex veniæ facilitate fortaſſis, & ſub ſpe futuræ ——————— pro tui honore nominis & gloriâ conſervandis, ac magnitudinis Regiæ & Regni tui vitandis periculis, non abſque noſtræ conſcientiæ onere diſſimulationibus invaleſcunt ——— In deſideriis ——————————— per Miniſterium tuum, quod tam in liberatione Epiſcopi memorati, quàm in revocatione, ac correctione prædictorum errorum te cupimus exercere, ſic in Divinæ Majeſtatis conſpectibus redd ——————— gratificeris ipſius quod ſemper in illo permaneas, & a te ſuæ miſericordiæ non recedant.

Hæc verò noſtri pectoris intima pro tuâ ſalute perquirunt, ad hæc noſtros libenter d ——————————— libentius operam ſolertem impendimus, quo Celſitudinem Regiam præ multâ & ſpeciali dilectione erga perſonam Regiam, & eundem Genitorem tuum, ——————————————— ——— mus ſincerius in viſceribus caritatis:

A.D. 1311. Edw. 2. Quocirca Regalem Magnificentiam Paterno rogamus, requirimus, & hortamur affectu ———————————

———————————————

quæ prædiximus, diligenter & providâ meditatione conſideret, quod ille, cujus eſt omnis in cœlo & terra poteſtas ———————————

——————————— ractere inſignitos, pro ſalute fidelium, ſuos conſtituunt Miniſtros in terris, quodque graviter in ——— oleſtiis metas ———————————————

———————————————

——————— riis prædictorum non leviter maculantur; præfatum Epiſcopum, in cujus detentione ———————

———————————————

———————————————

———————————————

eum celeriter reſtitui facias priſtinæ libertati, quod divina Clementia, quæ te noluit ———————————

———————————————

———————————————

———————————————

——————— mare adaugeat in Benedictionibus dies tuos, &, poſt vitæ preſentis excurſum ———————————

———————————————

———————————————

———————————————

———————————————

Dat. in Prioratu de Granſello prope Malanſanam Vaſionen. dioc. ——— 8.

———————————

De Terris ejuſdem Epiſcopi cuſtodiendis.

A.D. 1311. An. 5. E. 2. Fin. 5. E. 2. m. 16.

REX omnibus, ad quos, &c. ſalutem.

Sciatis quod commiſimus dilecto & fideli noſtro, Johanni de Ferariis, cuſtodiam Terrarum & Tenementorum Walteri de Langeton, Coventriæ & Lychfeldiæ Epiſcopi, cum pertinentiis, in Comitatu Glouceſtriæ, quæ in manu noſtra, quibuſdam de cauſis, exiſtunt, HABENDAM quamdiù nobis placuerit;

Ita quod de exitibus, indè provenientibus, nobis reſpondeat ad Scaccarium noſtrum.

In cujus, &c.

Teſte Rege apud Wyndeſ. 4. die Novembris.

Per Conſilium.

De Terris Templariorum & ejuſdem Epiſcopi Lichfeldenſis cuſtodiendis.

A.D. 1311. An. 5. E. 2. Fin. 5. E. 2. m. 16.

REX omnibus, ad quos, &c. ſalutem.

Sciatis quod commiſimus dilecto nobis, Alexandro de Compton, Cuſtodiam Omnium terrarum & tenementorum Templariorum, & Walteri de Langeton, Coventrienſis & Lychefeldenſis Epiſcopi, cum pertinentiis, in Comitatibus Warr. & Leyc. quæ in manu noſtrâ quibuſdam de cauſis exiſtunt;

HABENDAM quamdiu nobis placuerit; ita quod de exitibus, inde provenientibus, nobis reſpondeat ad Scaccarium noſtrum.

In cujus, &c.

Teſte Rege apud Wyndeſor. 4. die Novembris.

Per breve de privato Sigillo.

A.D. 1311. Edv. 2.

De Maneriis Templariorum Commiſſis.

REX omnibus, ad quos, &c. ſalutem.

Sciatis quod commiſimus dilecto Clerico noſtro, Willielmo de Spanneby, cuſtodiam ſubſcriptorum Maneriorum & Eccleſiarum Templariorum, in Comitatu Lincolniæ; videlicet, Maneriorum de la Bruere, de Roſton, Kirkeby, Brauncewell, Wellingoure, Wellingburn, Carleton, Akele, cum Soca Synderby & Aſelakby; & Eccleſiarum de la Bruere, Askeby, Akele, Aſlakby, & Donyngton; quæ quidem maneria & Eccleſiæ, quibuſdam de Cauſis, in manu noſtra exiſtunt, Habendam a Feſto Sancti Michaelis proximò præterito, quamdiu nobis placuerit; ita quod de exitibus, indè provenientibus, nobis reſpondeat ad Scaccarium noſtrum.

In cujus, &c.

Teſte ut ſupra.

Conſimili modo Committuntur Terræ, Tenementa & Maneria ſubſcripta,

Johanni Botecourte, *Cuſtodia Terrarum & Tenementorum Templariorum in Carleton, in Comitatu Cantebr.* &c. ut ſupra.

Edmundo Hakelut, *Manerium Templariorum de Oplede, cum pertinentiis, in Comitatu Hereford.* &c. ut ſupra.

Roberto de Harwedon, *Cuſtodia Manerii Templariorum de Rokele, cum pertinentiis, in Comitatu Wilteſ.* &c. ut ſupra.

Edmundo de Burnham, *Cuſtodia Maneriorum Templariorum de Bolleſtrede & Wycumbe, cum pertinentiis in Comitatu Buk.* &c. ut ſupra.

Johanni Botecourte, *Cuſtodia Terrarum & Tenementorum Templariorum in Hakenay, in Comitatu Middleſex.* &c. ut ſupra.

A.D. 1311. Edv. 2.

Roberto de Kendale, *Cuſtodia Terrarum & Tenementorum Templariorum in Dereford, in Comitatu Cant.* &c. ut ſupra.

Galfrido de Weſton, *Cuſtodia Terrarum & Tenementorum Templariorum, cum pertinentiis, in Chiriſton, in Comitatu Wilteſ.* &c. ut ſupra.

Johannæ, quæ fuit Uxor Alexandri Comyn defuncti, *Cuſtodia Manerii Templariorum de Faxflet, cum pertinentiis, in Comitatu Eborum*, &c. ut ſupra.

Johanni de Gray, *Cuſtodia Maneriorum Templariorum de Swonton & Sharnebrok, cum pertinentiis, in Comitatu Bed.* &c. ut ſupra.

ET mandatum eſt Rogero de Wyngefeld, quod eidem Johanni cuſtodiam Maneriorum prædictorum, unà cum bladis, equis, bobus, carucis, inſtauro, & omnibus aliis bonis & Catallis Regis, in Maneriis prædictis exiſtentibus, per Indenturas, inter ipſum Rogerum & prædictum Johannem inde faciendas; nec non & unà cum exitibus, per ipſum Rogerum inde a præfato Feſto Sancti Michaelis perceptis, liberet tenenda juxta tenorem litterarum Regis prædictarum, &c.

Henrico de Percy, *Cuſtodia Manerii Templariorum de Templewerreby, cum pertinentiis, in Comitatu Ebor.* &c. ut ſupra.

Johanni de la Haye, *Cuſtodia Templariorum de Garwy, cum pertinentiis, in comitatu Hereford.* &c. ut ſupra.

Ad W. Cardinalem pro Rectore & Fratribus Domus Sanguinis Chriſti.

A.D. 1311. An. 5. E. 2.

Rom. & Fr. 5. E. 2. m. 21.

VEnerabili in Chriſto Patri W. Dei gratiâ, Sancti Nicholai in Carcere Tulliano Diacono Cardinali, amico ſuo kariſſimo, Edwardus, &c. ſalutem & ſinceræ dilectionis affectum.

Ad hæc convertimus ſtudia mentis noſtræ, ut jura noſtra Regia conſerventur illæſa, promotoréſque eorundem, noſtræ protectionis dexterâ muniantur, ac ipſa impugnare nitentibus modo quo convenit, obvietur.

Nuper ſiquidem ad noſtrum pervenit auditum quod, licet nos & Progenitores noſtri, Reges Angliæ, Hoſpitalis Sancti Thomæ Cantuar. in London. jurium & pertinentiarum ejuſdem veri fuerimus Patroni: Et, jure Patronatus ejuſdem, providerimus ibidem de Cuſtode ſeu Magiſtro, cùm cuſtodis ſeu Magiſtri ſolatio fuerit deſtitutum:

A.D. 1311.

Frater tamen Richardus de Suthampton Domino Summo Pontifici ſuggerens mendaciter dictum Hoſpitale in London. & Cuſtodiam ejuſdem, cum pertinentiis ſuis quibuſcunque, ad præ-

A.D. 1311. Edw. 2. ceptorem & Fratres Ordinis Militiæ Hoſpitalis Sancti Thomæ Martiris de Acon pertinere debere:

Ac rectorem & Fratres Domûs Sanguinis Chriſti de Aſheruge, ipſum hoſpitale & cuſtodiam ejuſdem, non abſque intruſionis vitio, temerè occupaſſe;

Cauſam indè vobis, ſine debito, terminandam committi procuravit, de jure noſtro in hac parte factâ nullatenùs mentione:

Unde pungit nos amariùs dum, ubi quietis ſperabamus dulcedinem, ibi impugnationis obſtaculum reperimus.

Set reverà, quibuſcumque verbis hujuſmodi venenoſa ſuggeſtio fuerit obumbrata, nequit veritatem inficere rei geſtæ; nos etenim prædictis, rectori & Fratribus de Aſherugg, cuſtodiam ſeu Magiſtratum dicti Hoſpitalis, cum pertinentiis ſuis, in Londoniis, ad faciendum onera ibidem incumbentia, jure noſtro conceſſimus ſuperiùs annotato:

Qui, titulo noſtræ conceſſionis hujuſmodi, ipſum hoſpitale London. abſque intruſionis, ſeu ſpoliationis vitio, ſunt ingreſſi. A.D. 1311. Edw. 2.

Hæc autem vobis, quem juris noſtri Regii & honoris fervidum credimus zelatorem, pro veſtrâ dumtaxat ſervanda conſcientiâ intimamus;

Veſtram Paternitatem obnixe rogantes, quatinus veſtra circumſpectionis induſtria ſic, noſtri contemplatione, provideat, quod dicti, Rector & Fratres de Aſherugg, occaſione ſuggeſtionis prædictæ, non inquietentur in aliquo, ſeu graventur.

Nos verò, ex hâc causâ, ad ea, quæ vobis & veſtris noverimus fore grata, effici volumus promptiores.

Dat. apud Weſtmonaſterium, 8. die Novembris.

Et poſtmodum, 12. die Januarii, Anno Regis E. Filii E. ſexto, mandatum fuit, ſub eiſdem verbis, Domino Arnaldo tituli Sancti Marcelli, Presbitero Cardinali; ipſo Rege apud Wyndeſor. tunc exiſtente.

Walter Jorz reſignat Archiepiſcopatum Ardmachanum, cui Succeſſor Rolandus Jorz proviſione Papæ.

A.D. 1311. An. 5. E. 2. Ex Origine in Turri, n. 22.

Clemens Epiſcopus, ſervus ſervorum Dei, cariſſimo in Chriſto Filio, Edwardo Regi Angliæ Illuſtri, ſalutem & Apoſtolicam benedictionem.

Quanto erga Eccleſias & perſonas Eccleſiaſticas, divini amoris obtentu, conſueviſti te magis favorabilem exhibere, tanto pro hiis Serenitatem Regiam, cum expedit, majori fiduciâ commonemus.

Dudum ſiquidem, Eccleſiâ Armachanâ vacante per liberam & ſpontaneam ceſſionem venerabilis Fratris noſtri, Walteri Epiſcopi, olim Archiepiſcopi Ardmachani, factam apud Sedem Apoſtolicam, in manibus dilecti Filii noſtri Jacobi de Columpna, Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Diaconi Cardinalis, ceſſionem hujuſmodi, de ſpeciali mandato noſtro factam ſibi, vivæ vocis oraculo admittentis:

Nos, attendentes quod de dictâ Eccleſiâ Armachanâ nullus, præter nos, diſponere poterit, pro eo quod nos dudùm, ante vacationem hujuſmodi, proviſiones omnium Eccleſiarium, tam Archiepiſcopalium, quàm aliarum Cathedralium, apud Sedem ipſam tunc vacantium, & in antea vacaturarum, diſpoſitioni noſtræ duximus reſervandas; decernentes extunc irritum & inane, ſi ſecus ſuper hoc a quoquam, quavis auctoritate, ſcienter vel ignoranter, contingeret attemptari: A.D. 1311.

Et demùm, de ordinatione ipſius Eccleſiæ, quam benevolentiâ ſpeciali proſequimur, ſollicitè cogitantes; ac cupientes talem ipſi præeſſe Paſtorem, qui eam ſciret & poſſet ſalubriter gubernare: Poſt deliberationem, quam ſuper hoc habuimus, prout negotii qualitas exigebat, cum noſtris Fratribus diligentem, conſideratis muneribus gratiarum, quibus perſonam dilecti Filii Rolandi, Electi Armachani, divina Bonitas illuſtravit,

Ad ipſum (ordinem Fratrum Prædicatorum profeſſum, & in Sacerdotio conſtitutum, quem literarum ornat ſcientia, morum inſignit Nobilitas, ſpiritualium & temporalium Providentia, pluraque alia virtutum dona commendant) direximus oculos noſtræ mentis:

Quibus omnibus diligenti meditatione penſatis, de perſonâ ejuſdem Electi, nobis & eiſdem Fratribus, ob ſuorum exigentiam meritorum, acceptâ, eidem Eccleſiæ duximus Providendum; ipſumque illi, de Fratrum prædictorum conſilio, præfecimus in Archiepiſcopum & Paſtorem: Curam & Adminiſtrationem ipſius Eccleſiæ ſibi, in Spi-

A.D. 1311.
Edv. 2.

ritualibus & Temporalibus, plenariè committendo.

Ac poſtmodùm, per venerabilem Fratrem noſtrum, Berengarium Epiſcopum Tuſculanum, ſibi fecimus munus conſecrationis impendi; in illo, qui dat gratias, & largitur præmia, confidentes, quod eadem Eccleſia, ſub ſuo felici regimine, gratiâ ſibi aſſiſtente divinâ, proſperè dirigetur, & ſalubriter recipiet incrementa.

Quocirca Magnificentiam Regiam rogamus, & hortamur attentè, quatinus eundem Electum, & Eccleſiam ſibi commiſſam, habens, pro noſtra, & Apoſtolicæ Sedis reverentiâ commendatos, præſertim in recuperandis, ampliandis, & conſervandis juribus ſuis, ſic te exhibeas liberalem, quod idem Electus, per tuæ auxilium gratiæ, in commiſſo ſibi Eccleſiæ prædictæ regimine, ſe poſſit utiliùs exercere; tuque divinam, & noſtram, ac dictæ Sedis benevolentiam providè valeas uberiùs promereri.

Dat. Viennæ, idibus Novembris, Pontificatûs noſtri Anno ſexto.

Sigillo avulſo.

De fructibus & obventionibus Eccleſiæ Templariorum de Whitechirche Colligendis.

A.D. 1311.
An. 5. E. 2.
Fin. 5. E. 2. m. 15.

REX omnibus, ad quos, &c. ſalutem.

Sciatis quod conſtituimus dilectum Clericum noſtrum, Willielmum de Hillum, ad colligendum & recipiendum omnes fructus & obventiones, ad Eccleſiam Templariorum de Whitechirche in Comitatu Eborum, quæ in manu noſtra quibuſdam de cauſis exiſtit, qualitercunque pertinentes, quamdiu nobis placuerit;

Ità quod idem Willielmus, pro eiſdem fructibus, & obventionibus, nobis reſpondeat, ſingulis Annis, ad Scaccarium noſtrum, juxta extentam indè factam, vel aliàs pro voluntate noſtrâ faciendam:

Proviſo quod idem Willielmus, dum fructus & obventiones ejuſdem Eccleſiæ ſic receperit, prædictæ Eccleſiæ, prout decet, in omnibus faciat deſerviri.

In cujus, &c.

Teſte Rege apud Weſtm. 14 die Novembris.

Per Conſilium.

De inhibitione Torneamenti, apud Northampton.

A.D. 1311.
An 5. E. 2.
Pat. 5. E. 2. p. 1. m. 11.

REX dilectis & fidelibus ſuis, Comitibus, Baronibus, Militibus, & omnibus aliis, ad Torneandum apud Norhampton in proximo conventuris ſalutem.

Mandamus vobis, ſub foriſfacturâ Terrarum & Tenementorum, & omnium aliorum quæ nobis foriſfacere poteritis, firmiter inhibentes, ne apud dictam Villam Norhampton, ſeu alibi, infra Regnum noſtrum, torneare, burdeare, juſtas facere, aventuras quærere, ſeu alia facta armorum excercere præſumatis, ſine noſtrâ licentiâ ſpeciali.

Teſte Rege apud Weſtmonaſterium, 11. die Novembris.

Per ipſum Regem.

Literæ ad Regem Franciæ Reſponſoriæ, de non mittendo Culpabiles extra Regnum puniendos.

A.D. 1311.
An. 5. E. 2.
Clauſ. 5. E. 2. m. 18. dor.

EXcellentiſſimo Principi ac Patri kariſſimo, Domino Philippo, Dei gratiâ, Regi Franciæ Illuſtri, Edwardus, ejuſdem gratiâ, Rex Angliæ, &c. ſalutem, &, ad vota, ſucceſſus proſperos & felices.

Literas veſtras, pro Bernardo de Parbolain, Reymundo de Poroltz, Salebrino de Mommone, Guillermo Sormz, & Petro de Alto Forti, Burgenſibus & Mercatoribus veſtris de Rupella, ac Pontio de Lermo, Socio & Procuratore dictorum Mercatorum, nobis directas, nuper recepimus; continentes quod præfatis Mercatoribus, aut eorum Procuratori prædicto, ſuper quibuſdam dampnis, eis apud Craudon, in Coſterâ Maris Britanniæ, per homines,

A.D. 1311. Edv. 2.

in Regno noſtro degentes, ut aſſerunt, illatis, juſtitiæ complementum fieri facere, & quod Malefactores illos ad vos, pro demeritis puniendos, mittere curaremus.

Nos igitur, de viginti & octo doliis vini, apud dictum Locum de Craudon, de vinis dictorum Mercatorum veſtrorum, captis, & infra Regnum noſtrum poſtmodum inventis, prædicto Pontio, ſuo, & ſociorum ſuorum prædictorum nomine, ſatisfactionem fieri mandavimus competentem; de reſiduo verò dictorum vinorum, prædicto Pontio, ſeu ſibi, nomine ſociorum ſuorum, reſtitutionem facere non valemus ad præſens, pro eo quod plures Mercatores de Flandriâ, infra Regnum noſtrum exiſtentes, dicta vina, quæ reſtituenda ſuperſunt, aſſerunt eſſe ſua:

A.D. 1311. Edv. 2.

Propter quod eiſdem Mercatoribus, & præfato Pontio, certum diem dedimus ad recipiendum indè, quod juſtitia ſuadebit, & eis indè fieri faciemus debitum juſtitiæ complementum.

Super eo verò, quod homines, quos de hujuſmodi deprædationibus culpabiles inveniri contigerit, quos ſecundum legem & conſuetudinem Regni noſtri puniri faciemus, ad vos, pro hujuſmodi facto puniendos, non mittimus, Paterna Benevolentia non miretur, quum hoc, abſque læſione juris Coronæ noſtræ fieri non valebit.

Dat. apud Weſtmonaſterium, 24 die Novembris.

De reſpondendo pro Terris & Tenementis Templariorum & Epiſcopi Lichfeldenſis.

A.D. 1311. Ar. 5. E. 2.

Fin. 5. E. 2. m. 14

REX Cuſtodi Terrarum & Tenementorum Templariorum in Comitatu Northamptoniæ, ac Terrarum & Tenementorum Walteri Coventrienſis & Lichfeldenſis Epiſcopi in eodem Comitatu, in manu noſtrâ quibuſdam de cauſis exiſtentium, ſalutem.

Cùm nuper commiſiſſemus dilecto nobis, Gilberto de Riſton, cuſtodiam Terrarum & Tenementorum prædictorum, HABENDAM quamdiù nobis placeret; ita quod de exitibus indè provenientibus, reſponderet nobis in Garderobâ noſtrâ;

Idémque Gilbertus cuſtodiam prædictam, per indenturam inter ipſum & illos, qui cuſtodiam illam prius habuerant, de bonis & Catallis, in Terris & Tenementis prædictis tunc exiſtentibus, receperit, ſicut dicit;

A.D. 1311.

Vobis mandamus quod, inſpectâ Indenturâ prædictâ de bonis & Catallis, præfato Gilberto liberatis, Terras & Tenementa prædicta, cum bonis in Indenturâ illâ contentis, a præfato Gilberto recipiatis, juxta commiſſionem noſtram, vobis indè factam; & eundem Gilbertum de aliis bonis, in eiſdem exiſtentibus, abſque impedimento, commodum noſtrum facere permittatis; ita quod nobis indè reſpondere valeat, ut debebit.

Teſte Rege apud Weſtm. 25. die Novembris.

Conſimiles Litteras habent ſubſcripti —— Cuſtodibus ſubſcriptis; videlicet,

Willielmus de Bereford Cuſtodi Terrarum & Tenementorum, Walteri Coventr. & Lych. Epiſcopi, in Comitatu Bed.

Willielmus de Hampton Cuſtodi Terrarum & Tenementorum prædicti Epiſcopi, in Comitatu Midd.

Willielmus Trenchefoill Cuſtodi Manerii prædicti Epiſcopi de Aſſheby David in Comitatu Northamp.

Johannes de Waltham Cuſtodi Manerii de Coldham, in Comitatu Cantebr.

Robertus Turk Cuſtodi Manerii de Lilleſton, in Comitatu Midd.

Richardus de Kendale Cuſtodi Manerii de Thorp Watervill, cum Membris ſuis, in Comitatu Northamp.

Simon de Byflet Cuſtodi Terrarum & Tenementorum Templariorum, in Comitatibus Surr. & Suſſex.

Willielmus de Spannesby Cuſtodi quarundam Terrarum & Tenementorum Templariorum, in Comitatu Lincoln.

Robertus de Lughteburgh Cuſtodi quarumdam Terrarum & Tenementorum Templariorum, in Comitatu Lincoln.

Edmundus de Burnham Cuſtodi Terrarum & Tenementorum Templariorum, in Comitatu Buk.

Willielmus de Wolnardeleye Cuſtodi Terrarum & Tenementorum Templariorum, in Comitatibus Salop. & Staff. ac Terrarum & Tenementorum præfati Epiſcopi in eiſdem Com.

A.D. 1311. Edv. 2.

Johannes de la Haye Cuſtodi Terrarum & Tenementorum Templariorum in Comitatibus Herefordiæ & Wygorniæ, ac præfati Epiſcopi in eiſdem Comitatibus,

Thomas de Melton Cuſtodi Terrarum & Tenementorum Templariorum in Comitatu Cantebrigiæ, ac præfati Epiſcopi in eodem Comitatu,

Johannes de Medefeld Cuſtodi Terrarum & Tenementorum Templariorum in Comitatibus Norffolciæ & Suffolciæ, ac præfati Epiſcopi in eiſdem Comitatibus,

A.D. 1311. Edv. 2.

Adam de Hoperton Cuſtodi Terrarum & Tenementorum Templariorum in Comitatu Eborum, ac prædicti Epiſcopi in eodem Comitatu.

Alexander de Compton Cuſtodi Terrarum & Tenementorum Templariorum in Comitatibus Warr. & Leyceſtriæ, ac prædicti Epiſcopi, in eiſdem Comitatibus.

De Penſionibus, ſive pro beneficio, ſive pro ſervitio Templariis impenſo, debitis, per Cuſtodes Maneriorum hinc inde continuandis, & perſolvendis.

A.D. 1311. An. 5. E. 2. Clauſ. 5. E. 2. m. 19.

REX Cuſtodi Manerii Templariorum de Upleden, in manu noſtrâ, quibuſdam de cauſis, exiſtentis, ſalutem.

Quia, per certificationem, per Theſaurarium & Barones noſtros de Scaccario noſtro, nobis in Cancellariâ noſtrâ factam, compertum eſt quod Johannes Perſon de Garewy perciperet, ad totam vitam ſuam, in Manerio prædicto, quolibet die, duos denarios pro victu ſuo; decem ſolidos, per annum, pro roba ſua; & quinque ſolidos pro ſtipendio ſuo, dum potens fuerit ad deſerviendum: &, cum impotens fuerit, habeat duos denarios per diem, & quinque ſolidos tantùm per annum, pro ſervitio ſuo laudabili Templariis, ad totam vitam ſuam, impendendo:

Vobis mandamus quòd eidem Johanni vadia & ſtipendia prædicta, de exitibus Manerii prædicti, & eorum arreragia, ſi quæ fuerint, a tempore quo cuſtodiam ejuſdem habuiſtis, habere faciatis in formâ prædictâ; & nos vobis indè, in compoto veſtro, debitam allocationem habere faciemus: proviſo quod idem Johannes nobis in dicto Manerio deſerviat, ut debebit.

Teſte Rege apud Weſtm. 25. die Novembris.

Subſcripti percipient vadia & ſtipendia ſubſcripta in Maneriis ſubſcriptis; videlicet,

Ricardus de la Felde Capellanus, percipiet in Manerio de Upleden, ad totam vitam ſuam, quolibet die, tres denarios pro victu ſuo: & viginti ſolidos, per annum, pro ſtipendiis ſuis; ita quod deſerviat, loco Capellani, in Manerio prædicto: &, ſi deſervire non poterit, extunc percipiet tres denarios pro victu ſuo per diem, & quinque ſolidos, per annum, tantùm pro ſtipendio ſuo.

A.D. 1311.

Proviſo, &c.

Teſte ut ſupra.

Hugo de Aylesbury percipiet, ad totam vitam ſuam, in Manerio de Dynneſle, quolibet die, pro victu ſuo tres denarios: & unam Marcam, per annum, pro robâ ſuâ; pro viginti Marcis, quas dedit Templariis: & medietas bonorum ſuorum, in obitu ſuo, dicto Manerio remanebit.

Willielmus le Paumer percipiet in Manerio de Sutton, ad totam vitam ſuam, quolibet die, duos denarios pro victu ſuo: & dimidiam Marcam, per annum, pro robâ ſuâ; ita quod in dicto Manerio deſerviat quamdiu deſervire poterit: &, ſi deſervire non poterit, tunc victum ſuum, & quinque ſolidos, per annum, tantùm percipiet, pro decem Marcis quas, præ manibus, dedit Templariis prædictis, &c. proviſo, &c.

Teſte ut ſupra.

Prior & Conventus Apoſtolorum Petri & Pauli, & Sancti Gutlachi, Hereford, percipient annuatim, de Manerio de Gutyng, duas Mercas imperpetuum, ad Feſtum Sancti Michaelis, pro decimis Manerii prædicti, Templariis ad perpetuam firmam dimiſſis.

Prior Sanctæ Trinitatis Eboraci percipiet annuatim, in Manerio de la Bruer. imperpetuùm octo ſolidos redditûs, ad Feſtum Sancti Botulphi, pro quietâ clamantiâ decimarum in Parochiâ de Askeby.

Robertus de Styfford Clericus percipiet, in Domo Novi Templi London, ad totam vitam ſuam, quolibet die,

duos

duos denarios pro victu ſuo: & quinque ſolidos, per annum, pro neceſſariis ſuis; ita quod deſerviat, loco Clerici, in Capella; &, ſi deſervire non poterit, tunc victum ſuum tantum percipiet. Proviſo, &c.

Galfridus Talifer percipiet, in eadem Domo, ad totam vitam ſuam, quolibet die, tres denarios pro victu ſuo: & viginti ſolidos, per annum, pro neceſſariis ſuis (videlicet, medietatem ad Feſtum Sancti Michaelis, & aliam medietatem ad Feſtum Paſchæ) & quolibet die unum denarium pro victu Garcionis, & quinque ſolidos, per annum, pro ſtipendiis ſuis, ad terminos prædictos.

Willielmus, Vicarius de Reyndon, & Succeſſores ſui percipient annuatim de Templariis, duas Marcas annuæ penſionis imperpetuùm, in Augmentationem Vicariæ ſuæ; viz. ad Feſta Sancti Michaelis & Paſchæ, per æquales portiones.

Johannes de Aumbroiſe percipiet, ad totam vitam ſuam, in Manerio de Sutton, quolibet die, duos denarios & quinque ſolidos per annum, pro ſtipendio ſuo, pro laudabili ſervitio ſuo, impenſo & impendendo, & conceſſit Templariis medietatem bonorum ſuorum in obitu ſuo.

Adam de Char percipiet, in Manerio de Biſtleſham, ad totam vitam ſuam, quolibet die, tres denarios pro victu ſuo: & decem ſolidos, per annum, pro robâ ſuâ: & habebit in eadem Domo duos equos ad fœnum, foragium, Herbam, & præbendam, ſicut Paleſfridus Præceptoris: & habebit duos Garciones ad menſam Scutiferorum dicti Manerii; pro quibus capiet quatuor denarios, pro victu eorum, per diem, deficiente menſâ: & pro uno eorum capiet robam Garcionis, viz. quinque ſolidos, per annum, ad totam vitam ipſius Adæ; & pro hiis habendis dedit Templariis quaterviginti Marcas, & conceſſit eis in obitu ſuo viginti Marcas.

David de Lanthendy, Capellanus percipiet, ad totam vitam ſuam, in Manerio Templariorum de Garewy, quolibet die, tres denarios pro victu ſuo: & viginti ſolidos, per annum, pro ſtipendio ſuo, ad terminos conſuetos; ita quod deſerviat ibidem loco Capellani; &, ſi deſervire non poterit, tunc victum ſuum, & decem ſolidos tantum percipiet, pro decem libris ſterlingorum, quas eiſdem Templariis dedit præ manibus, &c. proviſo, &c.

Willielmus de Eycle percipiet, ad totam vitam ſuam, in eodem Manerio, quolibet die, duos denarios pro victu ſuo, & decem ſolidos, per annum, pro robâ ſuâ, & quinque ſolidos pro calciamentis; ita quòd deſerviat, in eodem Manerio, in Officio honeſto: &, licet deſervire non poterit, nihilominus præmiſſa percipiet pro laudabili ſervitio ſuo, eis impenſo, & pro viginti Marcis quas eis dedit.

Gilbertus de Penbrigg percipiet, ad totam vitam ſuam, in eodem Manerio, quolibet die, tres denarios pro victu ſuo: & unam Marcam, per annum, pro robâ ſuâ; ita quod deſerviat in dicto Manerio, quamdiu poterit, loco Clerici; &, ſi deſervire non poterit, tunc tres denarios, per diem, pro victu ſuo, tantùm percipiet.

Robertus de Neubolt, Clericus percipiet, in eodem Manerio, ad totam vitam ſuam, quolibet die, tres denarios, pro victu ſuo, pro ſervitio ſuo eis impenſo, & pro triginta Marcis quas eis dedit.

Galfridus de Cave, Clericus percipiet annuatim, ad totam vitam ſuam, quadraginta ſolidos annuæ penſionis, de Domo Novi Templi London; unam, videlicet, medietatem ad Feſtum Sancti Michaelis, & aliam medietatem ad Feſtum Paſchæ.

Johannes de Skelton, percipiet, ad totam vitam ſuam, de eadem Domo quadraginta ſolidos annuæ penſionis, ad eoſdem terminos, pro laudabili ſervitio ſuo, impenſo & impendendo.

Vicarius Eccleſiæ de Chingelford, & Succeſſores ſui percipient annuatim, de Manerio de Chingelford, in Augmentationem Vicariæ ſuæ, quatuor quarteria frumenti, & quatuor quarteria avenæ imperpetuùm, ad Terminos Sancti Michaelis & Paſchæ, per æquales portiones.

Chriſtiana, quæ fuit uxor Sampſonis del Hull, percipiet, ad totam vitam ſuam, in Manerio del Hull, quolibet anno, in Feſto Sancti Michaelis, duo quarteria frumenti: & in Feſto Purificationis Beatæ Mariæ duo quarteria: in Feſto Nativitatis Sancti Johannis Bap-

A.D. 1311. Edv. 2.

tiſtæ duo quarteria: & duas carectatas fœni, & duas carectatas foragii: tres carectatas de buſca; quolibet anno vitæ ſuæ: & habebit duas vaccas in Paſtura Templariorum, in eodem Manerio, quoad vixerit: & tenebit & habebit, ad totam vitam ſuam, quandam Domum cum ſufficienti curtilagio, juxta Portam dicti Manerii del Hull; ita quod dictæ Criſtianæ, cum placeâ adjacente dictis Templariis, remaneat; & hoc percipiet pro eo, quod conceſſit Templariis tertiam partem duarum carucatarum Terræ in Hull de dote ſuâ.

Johannes de Bolleſtrode percipiet, ad totam vitam ſuam, in Manerio de Lideleye, quolibet die, duos denarios pro victu ſuo: & quinque ſolidos, per annum, pro robâ ſuâ, contra Natale: & quinque ſolidos, per annum, pro cæteris neceſſariis ſuis, ad terminos Paſchæ & Sancti Michaelis; ita quod deſerviat, &c. quamdiu, &c. tunc victum ſuum tantùm percipiet, &c. proviſo, &c.

Nicholas de Stonnesby percipiet, ad totam vitam ſuam, de Manerio de Upleden, quolibet die, duos denarios pro victu ſuo: & quinque ſolidos pro robâ ſuâ; & quinque ſolidos pro cæteris neceſſariis ſuis per annum, ad terminos prædictos; ita, &c. in libero ſervitio.

Ricardus de Nevill percipiet, ad totam vitam ſuam, in Manerio de Lideleye, quolibet die, duos denarios pro victu ſuo, & quinque ſolidos, per annum, pro robâ ſuâ: & quinque ſolidos, per annum, pro cæteris neceſſariis ſuis, ad terminos prædictos: & deſerviet in dicto Manerio quamdiu, &c. ſi &c. tunc victum ſuum tantùm percipiet; & medietas bonorum ſuorum in obitu ſuo dicto Manerio remanebit.

Andreas de Berugholt percipiet, ad totam vitam ſuam, in Domo de Dyneſſe, quolibet die, duos denarios pro victu ſuo: & decem ſolidos, per annum, pro robâ ſuâ, contra Natale Domini: & tres ſolidos & quatuor denarios pro tunicâ ſuâ, contra Paſcham; & quinque ſolidos, per annum, pro cæteris neceſſariis ad terminos prædictos.

A.D. 1311. Edv. 2.

Richardus Oſmund, Capellanus, percipiet annuatim, ad totam vitam ſuam, de Domo Templariorum de Donewyco, quolibet die, tres denarios pro victu ſuo: & viginti ſolidos, per annum, pro robâ ſuâ, contra Natale Domini: & pro hiis, quoad vixerit, habendis, dedit prædictis Templariis viginti & quatuor libras ſterlingorum præ manibus.

Willielmus Dering de Faxlet percipiet, ad totam vitam ſuam, in Manerio de Beleſale, quolibet die, pro victu ſuo duos denarios: & decem ſolidos, per annum, pro robâ ſuâ: & tres ſolidos & quatuor denarios pro tunicâ de æſtate; & quinque ſolidos, per annum pro cæteris neceſſariis.

Willielmus, filius Rogeri de Creſcy, de Claypol, percipiet imperpetuùm de Domo de Wychom decem ſolidos annui redditûs: & hoc de uno Meſſuagio, duabus carucatis terræ, & viginti acris Boſci in Wychom; quæ Templarii tenuerunt de eo per prædictum ſervitium.

Rogerus de Hunſingovere percipiet, ad totam vitam ſuam, in Manerio de Dynneſſe, quolibet die, tres denarios pro victu ſuo: & decem ſolidos, per annum, pro robâ ſuâ; & decem ſolidos, per annum, pro cæteris neceſſariis, ad Feſta Sancti Michaelis & Paſchæ.

Theoudricus, filius Willielmi Pycard, percipiet, ad totam vitam ſuam, in Manerio de Quarſing, quolibet die, duos denarios pro victu ſuo: & decem ſolidos, per annum, pro robâ ſuâ: & quadraginta denarios, per annum, pro unâ tunicâ: quinque ſolidos, per annum, pro calciamentis, ad terminos prædictos; ita, &c. &, ſi deſervire non poterit, tunc victum ſuum tantùm percipiet.

De ſcrutando Petrum de Gavaſton latitantem.

A.D. 1311. An. 5. E. 2.

Pat. 5. E. 2. p. 1. m. 7.

REX, dilectis & fidelibus ſuis, Hugoni de Curteny, & Willielmo Martyn, ſalutem.

Cùm pro quadam ſuſpicione, ex quibuſdam volantibus rumoribus ſubortâ,

Quod Petrus de Gavaſton (qui, ſecundum formam quarundam Ordinationum, per quoſdam Prælatos, Comites, & Barones de Regno noſtro nuper factarum, dictum Regnum & Dominium noſtrum, ſtatutis ſibi certis die & portu, certâ pœnâ adjectâ, exiſſe debuit) adhuc

A.D. 1311.

A.D. 1311. Edv. 2.

adhuc latiat, diſcurrit, & vagatur de loco in locum, de Caſtro in Caſtrum, de Fortiletio in Fortiletium, infra Comitatus Cornubiæ, Devoniæ, Sumerſettiæ & Dorſettiæ, contra formam ordinationum prædictarum,

Nobis, per Comites & Barones prædictos, fuerit ſupplicatum, quod dictum Petrum ſcrutari faceremus, juxta formam dictarum ordinationum, ſi inveniri poſſit, puniendum,

Aſſignavimus vos ad ſcrutandum omnia Caſtra & Fortiletia infra dictos Comitatus, & omnia alia loca, ubi dictum Petrum invenire putaveritis: & ad faciendum de ipſo Petro, ſi ipſum inveniri contigerit, quod ſecundum formam dictarum Ordinationum fuerit faciendum: aſſumpto ad hoc vobiſcum, ſi neceſſe fuerit, ſufficienti poſſe Comitatuum prædictorum,

A.D. 1311. Edv. 2.

Et ideò vobis mandamus quod omnia prædicta faciatis, & expleatis in forma prædicta:

Mandavimus enim omnibus Vicecomitibus noſtris Comitatuum prædictorum, & etiam Conſtabulariis, & Cuſtodibus Caſtrorum & Fortiletiorum prædictorum, quod, ad omnia præmiſſa & ſingula facienda & complenda, vobis ſint intendentes, quotiens a vobis ſuper hoc, ex parte noſtrâ, fuerint requiſiti.

In cujus, &c.

Teſte Rege apud Weſtm. triceſimo die Novembris.

De vadiis Templariorum in certa Monaſteria incluſorum.

A.D. 1311. An. 5. E. 2. Clauſ. 5. E. 2. m. 17.

REX Cuſtodi Terrarum & Tenementorum Templariorum, in Comitatu Sumerſet, in manu noſtra, quibuſdam de cauſis, exiſtentium, ſalutem.

Mandamus vobis quod, de exitibus Terrarum & Tenementorum prædictorum, ſolvatis venerabili Patri J. Bathonienſi & Wellenſi Epiſcopo, pro Willielmo de Warrewik, Willielmo de Crancombe, Ricardo de Colyngham, & Ricardo Engayne, Templariis (nuper eidem Epiſcopo per venerabilem Patrem R. Cantuarienſem Archiepiſcopum, & totum Provinciale Concilium, ad pœnitentiam peragendam, in certa Monaſteria deputatis) vadia, pro ſuſtentatione Templariorum eorundem, a tempore quo cuſtodiam Terrarum & Tenementorum prædictorum habuiſtis, & exnunc quouſque aliud inde a nobis habueritis in mandatis; videlicet, pro quolibet ipſorum, quatuor denarios per diem, ſicut prius percipere conſueverunt:

A.D. 1311.

Et nos vobis inde, in compoto veſtro, de exitibus prædictis, debitam allocationem habere faciemus.

Teſte Rege apud Weſtm. 15. die Decembris.

Eodem modo mandatum eſt Cuſtodibus ſubſcriptis pro Templariis ſubſcriptis, videlicet,

Cuſtodi Terrarum & Tenementorum Templariorum in Comitatu Warwici, de vadiis, liberandis Epiſcopo Ceſtriæ, pro Radulpho de Barton Capellano,
Radulpho de Eveſham Capellano,
Thoma de Walkynton,
Ricardo de Briſtliſham,
Henrico de Halton, &
Johanne de Grafton.

Ad Regem Franciæ de mutua Viſione, necnon de Rebellione Roberti de Brus reprimenda.

A.D. 1311. An. 5. E. 2. Rom. & Fr. 5. E. 2. m. 20.

EXcellentiſſimo Principi, Domino ac Patri ſuo cariſſimo, Domino Philippo, Dei gratiâ, Regi Francorum Illuſtri, Edwardus, ejuſdem gratiâ, &c. ſalutem, & felices, ad vota, ſucceſſus.

Venientes ad nos Magiſter Richardus de Tybetot Clericus, & Johannes de Alevayne Miles, veſtri, latores præſentium, nobis litteras veſtras de Credentia præſentarunt; & id, quod iidem Nuncii nobis, virtute hujuſmodi Credentiæ, expoſuerunt, audivimus & intelleximus quam benigne.

A.D. 1311.

Quantùm igitur nobis illuceſcunt veſtræ Paternæ benivolentiæ radii, ex ipſorum Nunciorum affatibus collegimus evidenter.

Et licet, inter cætera deſiderabilia, quæ inſident cordi noſtro, ſummo deſiderio affectemus quod Paternæ viſionis dulcedine poſſet filialis affectio recreari, cum per hujuſmodi viſionem mutuam negotia, vos & nos hinc inde tangentia, valerent, A.D. 1311. Edw. 2. valerent, ut firmiter credimus, in melius proſperari;

Quia tamen ſuper hiis, eo quod ad reprimendam malitiam Roberti de Brus, Inimici & Rebellis noſtri, Complicumque ſuorum, qui Regnum noſtrum ingreſſi, deprædationes, incendia, rapinas & homicidia inibi multipliciter perpetrârunt, nobis incumbit neceſſitas, prout convenit, ordinare: ac etiam de aliis negotiis Regni noſtri, quæ celerem executionem requirunt, cum Prælatis & Proceribus dicti Regni, ſine quorum Conſilio & aſſenſu, veſtris deſideriis adhuc ſatisfacere non poſſumus, nondum ad plenum habuimus colloquium & tractatum, A.D. 1311. Edw. 2.

Quid in hoc facto facere debeamus, veſtræ Celſitudini ad præſens ſcribere non valemus.

Verùm, quamcitiùs commodè poterimus, habitâ ſuper præmiſſis cum Prælatis & Proceribus prædictis deliberatione pleniori, noſtrum inde propoſitum, per Nuncios noſtros proprios, Magnitudini Regiæ curabimus intimare.

Dat. apud Weſtm. decimo ſexto die Decembris.

Ad Papam, quod, ſine Conſilio & Aſſenſu Prælatorum & Procerum, ejuſdem votis nequit reſpondere.

A.D. 1311. An. 5. E. 2. Rom. & Fr. 5. E. 2. m. 21.

PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum, &c.

Debitâ reverentiâ recepimus veſtræ Sanctitatis litteras, nobis per Magiſtros, Sicardum de Vauro Archidiaconum in Eccleſia Narbonenſi, & Adam de Orletone in Eccleſia Herefordiæ Canonicum, Clericum noſtrum, Capellanos veſtros, præſentatas; & id, quod iidem Capellani veſtri nobis expoſuerunt oraculo vivæ vocis, audivimus & intelleximus quam benigne.

Ex quarum litterarum tenore, necnon ipſorum Nunciorum affatibus, exultationis rore conſperſi, quanta ſit Paternalis affectio, quæ nobis & Regno noſtro ſe exhibere non deſinit gratioſam, quàm etiam ſit favorabilis ſuper hiis Paternitas veſtra Sancta, quantaque reſtoreant erga nos veſtræ ſollicitudinis ſtudia, ut proſperis fulciamur eventibus, collegimus evidenter; propter quod veſtræ Beatitudini ad gratiarum actiones multiplices aſſurgimus humiliter & devote.

Et, quia, Pater ſancte, ſuper præmiſſis, eo quod ad reprimendam malitiam Roberti de Brus Inimici & Rebellis noſtri, Complicumque ſuorum, qui, Regnum noſtrum ingreſſi, deprædationes, incendia, rapinas, & homicidia inibi multipliciter perpetrârunt, nobis incumbit neceſſitas, prout convenit, ordinare:

A.D. 1311. Ac etiam de aliis negotiis Regni noſtri, quæ celerem executionem requirunt, cum Prælatis & Proceribus dicti Regni, ſine quorum conſilio & aſſenſu Paternis deſideriis ſatisfacere adhuc non poſſumus, licet ad id totis viribus anelemus, nondum hubuimus colloquium & tractatum,

Quamvis iidem Nuncii veſtri pro reſponſo habendo ſæpius nos pulſaſſent (quos ſuper mora ſua habere dignemini excuſatos) quid in hoc facto facere debeamus, veſtræ Sanctitati, ad præſens, ſcribere non valemus: verùm quàm citiùs commodè poterimus, habita ſuper præmiſſis cum Prælatis & Proceribus prædictis deliberatione pleniori, noſtrum inde propoſitum, per noſtros Nuncios proprios, veſtræ Clementiæ, ante finem veſtri Concilii, curabimus intimare.

Ad hæc, non moleſtè ferat Apoſtolica Sanctitas quod præfatum Magiſtrum, Adam Clericum noſtrum, pro quibuſdam noſtris obſequiis, ad tempus modicum duximus retinendum; quem ad Sanctitatis veſtræ pedes remittere volumus, & in brevi.

Conſervet vos Altiſſimus, &c.

Dat. apud Weſtmonaſterium, decimo ſexto die Decembris.

De Terris & Tenementis Templariorum in Civitate Londoniarum captis in manum Regis.

A.D. 1311. An. 5. E. 2. Fin. 5. E. 2. m. 11.

REX Vicecomitibus Londoniarum, ſalutem.

Præcipimus vobis quòd omnes Terras & Tenementa Templariorum, in Civitate noſtrâ Londoniarum, & Suburbio ejuſdem, unà cum omnibus Bonis A.D. 1311.

A.D. 1311. Edw. 2. Bonis & Catallis in eiſdem exiſtentibus, ſine dilatione capiatis in manum noſtram, & ea ſalvò cuſtodiatis (ita quod de exitibus, inde provenientibus, nobis reſpondeatis ad Scaccarium noſtrum) donec aliud inde a nobis habueritis in mandatis.

Mandavimus enim Jacobo le Botiller, & Willielmo de Baſing, nuper Cuſtodibus Terrarum & Tenementorum prædictorum, quod ipſi omnes Terras & Tenementa prædicta, unà cum Bonis & Catallis prædictis, per indenturam, inter vos & ipſos inde conficiendam, vobis liberent in forma prædicta.

Teſte Rege apud Weſtmonaſterium, decimo nono die Decembris.

De exitibus Terrarum Lichfeldenſis Epiſcopi, & Templariorum, in Regis Theſaurariam liberandis.

A.D. 1311. An. 5. E. 2. Claus. 5. E. 2. m. 17.

REX, dilectis & fidelibus ſuis, Alexandro de Cave, & Roberto de Amtotes, Cuſtodibus Terrarum & Tenementorum Templariorum, & Walteri Coventrienſis & Lychfeldenſis Epiſcopi, in Comitatu Eboraci, ſalutem.

Mandamus vobis, firmiter injungentes, quod omnes denarios, quos de exitibus Terrarum & Tenementorum prædictorum, a tempore quo cuſtodiam eorundem habuiſtis, percepiſtis, & citra Feſtum Sancti Hillarii proximò futurum percipere poteritis, habeatis ad Scaccarium noſtrum in craſtino Feſti prædicti, ad ultimum, in Theſaurariam noſtram ibidem liberandos; & hoc, ſicut indignationem noſtram, & dampnum veſtrum proprium vitare volueritis, nullatenus omittatis.

Teſte Rege apud Weſtmonaſterium, viceſimo nono die Decembris.

Conſimiles literæ diriguntur ſubſcriptis; videlicet,

Gilberto Gategange Cuſtodi Terrarum & Tenementorum Templariorum, & Walteri Coventrenſis & Lychfeldenſis Epiſcopi, in Comitatu Northumbriæ, & Libertate Dunelm.

Ricardo de Harle, Cuſtodi Terrarum & Tenementorum Templariorum, & Walteri Coventrienſis & Lychfeldenſis Epiſcopi, in Comitatibus Salopiæ, Stafford, & Hereford,

Johanni de Wilburgham, Cuſtodi Terrarum & Tenementorum Templariorum, & Walteri Coventrienſis & Lychfeldenſis Epiſcopi, in Comitatibus Cantabrigiæ & Huntingdon.

Ricardo Lovel, Cuſtodi Terrarum, & Tenementorum, Templariorum, & Walteri Coventrienſis & Lychfeldenſis Epiſcopi, in Comitatibus Somerſet & Dorſet,

Simoni de Hayford, Cuſtodi Terrarum & Tenementorum prædictorum Templariorum, & Epiſcopi, in Comitatibus Norfolciæ & Suffolciæ,

Johanni de Ho, Cuſtodi Terrarum & Tenementorum prædictorum Templariorum, & Epiſcopi, in Comitatu Eſſex,

Johanni de Bloxham, Cuſtodi Terrarum & Tenementorum prædictorum Templariorum, & Epiſcopi, in Comitatibus Oxoniæ & Berks, Wyltes & Norhampton.

A.D. 1311.

Johanni de Ferrariis, Cuſtodi Terrarum & Tenementorum prædictorum Templariorum, & Epiſcopi, in Comitatu Glouceſtriæ,

Alexandro de Cumpton, Cuſtodi Terrarum & Tenementorum prædictorum Templariorum, & Epiſcopi, in Comitatibus Warwici & Leyceſtriæ,

Willielmo de Spanneby, Cuſtodi Maneriorum & Eccleſiarum Templariorum, in Comitatu Lincolniæ,

Galfrido de la Lee Cuſtodi Terrarum & Tenementorum Templariorum, in Comitatibus Hertford, Bedeford & Buk.

Roberto Thurk, Cuſtodi Manerii Templariorum de Lilleſton, in Comitatu Middleſex,

Henrico de Cobeham juniori, Cuſtodi Terrarum & Tenementorum Templariorum, in Comitatibus Kantii, Surriæ, & Suſſexiæ,

Henrico de Percy, Cuſtodi Manerii Templariorum de Templewerreby, in Comitatu Eboraci,

Galfrido de Weſton, Cuſtodi Terrarum & Tenementorum Templariorum in Chiriton, in Comitatu Wyltes.

Ad Regem Francorum de Credentia.

A.D. 1311. An. 5. E. 2. Rom. & Fr. 5. E. 2. m. 20.

EXcellentiſſimo Principi, Domino ac Patri ſuo kariſſimo, Domino Philippo, Dei gratiâ, Regi Francorum Illuſtri, Edwardus, ejuſdem gratiâ, &c. ſalutem & felices, ad vota, ſucceſſus.

Litteras noſtras, per Magiſtrum Richardum de Tybetot Clericum, & Johannem de Alevagne Militem, veſtros, vobis pridem tranſmiſimus, continentes quod, ſuper negotio, pro quo iidem, Clericus & Miles, ad nos ex parte veſtrâ venerunt, certum reſponſum, per eoſdem, propter aliqua, in dictis Litteris noſtris contenta, vobis, tunc temporis, mittere minimè valebamus:

Quodque, poſt deliberationem, inde habitam, noſtrum propoſitum vobis, per Nuncios noſtros proprios, mitteremus:

Et, quia negotium illud cordi noſtro plurimùm inſidebat, ſtatim, poſt receſſum Nunciorum veſtrorum prædictorum a nobis, cum Prælatis & proceribus Regni noſtri, tunc nobiſcum exiſtentibus, ſuper hoc habuimus colloquium & tractatum;

Quocirca dilectos & fideles, Johannem de Crombwelle Militem, & Magiſtrum Jordanum Moraunt Canonicum in Eccleſia Ciceſtrenſi Clericum, noſtros, exhibitores præſentium, quibus noſtram & conſilii noſtri deliberationem in hac parte, vobis per ipſos, vel eorum alterum, injunximus exponendam, ad veſtram præſentiam deſtinamus; Rogantes quatinus præfatis Nunciis noſtris, vel eorum alteri in hiis, quæ vobis ſuper præmiſſis, ex parte noſtrâ, vivæ vocis oraculo expoſuerint, vel expoſuerit, fidem velitis credulam adhibere.

Teſte Rege apud Weſtm. 26. die Decembris.

De Proclamatione, quod Petrus de Gavaſton pro fideli & præſtabili teneatur.

A.D. 1312. An. 5. E. 2. Clauſ. 5. E. 2. m. 15. d.

LE Roy au Viſconte d'Everwyk, ſalutz.

Come Monſieur Peres de Gavaſton, Counte de Cornwaille, n'adgueres fuſt exile hors de noſtre Reaume, contre les leis & les uſages de meſmes le Roiaume, as queus garder & meintenir nous ſumes tenuz par le Serement, que nous feiſmes a noſtre Coronement; en lequel exilil fu nome autre que bon & leal:

Et meſmes celui Count, par noſtre maundement, ſeit ja revenu a nous en dit Reaume, preſt d'eſter a droit, devant nous, a tous que de rien li vodront chalanger, ſolom les leys & les uſages avanditz:

Par qui nous li tenoms bon & loial, & a noſtre fei & a noſtre Pees, & unqes a autre ne li teniſmes;

Nous, de noſtre Real Poer, vous commandons, que por tel li tegnetz, & ceſte choſe facez par tote voſtre baillie publier.

Don a Everwyk, le 28. jour de Janevoir.

Autieles Lettres ſont mandes as cheſcunes Viſcontz d'Engleterre.

Quod idem Petrus, contra legem exulatus, eſt ſtare Juri paratus; & de Reſtitutione ipſi facienda.

A.D. 1312. An. 5. E. 2. Clauſ. 5. E. 2. m. 15. d.

REX Vicecomiti Eboraci, ſalutem.

Licet nuper, pro eo quod Petrus de Gavaſton Comes Cornubiæ extra Regnum noſtrum extitit exulatus, tibi præcepimus quod omnia Caſtra, Villas, Terras, Redditus, Poſſeſſiones, & alia bona quæcunque, in Ballivâ tuâ, caperes in manum noſtram & ea ſalvò cuſtodires; ita quod de exitibus, indè provenientibus, nobis reſponderes ad Scaccarium noſtrum, quouſque aliud a nobis indè haberes in mandatis:

Quia tamen idem exilium in prædictum Petrum, contra legem & conſuetudinem

A.D. 1312. Edv. 2.

tudinem Regni noſtri, ad quarum obſervationem vinculo juramenti ſumus aſtricti, fuit promulgatum:

Idémque Comes, de mandato noſtro, ad nos in Regnum prædictum jam acceſſit, paratus coram nobis in omnibus ſtare juri, ſecundum legem & conſuetudinem prædictas:

Per quod ipſum Comitem ad pacem & fidem noſtram admiſimus;

Tibi præcipimus quod eidem Comiti, vel ejus Attornato in hac parte, Caſtra, Villas, Terras, Redditus, Poſſeſſiones, & alia bona ſua quæcunque, in Ballivâ tuâ, occaſione mandati noſtri prædicti, per te in manum noſtram capta, unà cum exitibus, per te inde perceptis, à tempore captionis eorundem, in manum noſtram reſtituas indilate.

Teſte Rege apud Eboracum, 20. die Januarii.

Per ipſum Regem.

Eodem modo mandatum eſt Vicecomitibus Cornubiæ, Devoniæ, Oxoniæ, Berk. Surriæ, Suſſexiæ, London. Middleſexiæ, Wilteſ.

De Caſtro Knareſburghenſi muniendo de Exitibus Templariorum

A.D. 1312. An. 5. E. 2. Clauſ. 5. E. 2. m. 11.

Mandatum eſt Willielmo de Slengesby, Cuſtodi Manerii Templariorum de Ribbeſtayn, in Comitatu Eboraci, in manu Regis exiſtentis, quod, de exitibus Manerii prædicti, habere faciat Conſtabulario Caſtri de Knaresburgh, centum quarteria frumenti: decem quarteria avenæ: viginti boves: & quaterviginti multones: & duas bigas ferratas; pro munitione Caſtri prædicti: Et Rex ſibi inde, in compoto ſuo, de exitibus prædictis, debitam allocationem habere faciet.

Teſte Rege apud Eboracum, 21. die Januarii.

Per ipſum Regem, nuntiante Willielmo de Melton.

De Epiſcopo Lichfeldenſi, & reſtitutione eidem facienda.

A.D. 1312. An. 5. E. 2. Pat. 5. E. 2. p. 1. m. 3.

REX Militibus, liberis hominibus, & omnibus aliis, Tenentibus de Maneriis, Terris & Tenementis Walteri de Langeton, Coventrienſis & Lychfeldenſis Epiſcopi, ſalutem.

Cùm nos Maneria, Terras & Tenementa prædicta, dudum in manum noſtram capi, & per tempus aliquod fecimus detineri:

Ac jam eadem Maneria, Terras & Tenementa præfato Epiſcopo reddiderimus, tenenda adeò integrè, ſicut ea tenuit ante captionem eorundem in manum noſtram:

Et conceſſerimus ei arreragia debitorum quæ de exitibus Maneriorum, Terrarum & Tenementorum prædictorum debentur, & adhuc reſtant levanda;

Vobis mandamus quòd eidem Epiſcopo, tanquam Domino veſtro, ſitis intendentes & reſpondentes, prout de jure facere debetis, & ante captionem prædictam facere conſueviſtis.

Teſte Rege apud Eboracum, 23. die Januarii.

Per ipſum Regem.

Habuit inde quinque paria.

Ad Papam pro Epiſcopo Lichfeldenſi.

A.D. 1312. An. 5. E. 2. Rom. & Fr. 5. E. 2. m. 21. dor.

PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum.

In amore virtutis requieſcere arbitramur, ſi actus noſtros ſic propenſius dirigamus, quod in ſubditis bono manſuetudinis perfruamur, cum per hoc in eis erga nos vigor devotionis & fidei creſcere dinoſcatur.

Licet itaque Venerabilis Pater W. Coventrienſis & Lychfeldenſis Epiſcopus, eo quod a noſtris beneplacitis, ad ſuggeſtiones quorumdam æmulorum ſuorum, viſus fuerat deviaſſe, noſtram incurriſſet offenſam, per quod a nobis & a noſtro conſilio ſe reddidit alienum, necnon & graves perſecutiones & anguſtias ſuſtinuit patienter:

Conſiderantes tamen quòd idem Epiſ-

A.D. 1312. Edw. 2.

copus, vir utique Conſilii maturitate conſpicuus, & diſcretione providus, nobis ac Regno noſtro in agendis perquàm utilis, immò neceſſarius hiis diebus exiſtit, ipſum, OB REVERENTIAM POTISSIME SEDIS APOSTOLICÆ, ac ſpecialem affectionem, quam, claræ memoriæ, Genitor noſter habuit erga eum, ad noſtræ benevolentiæ gratiam duximus admittendum,

Et, ſi quæ idem Epiſcopus erga nos hactenus commiſiſſet, per quæ indignationem noſtram aut offenſam incurrere potuit quovis modo, ea ſibi remiſimus penitùs ignoſcentes.

Placeat igitur veſtræ Clementiæ quæſumus, pie Pater, prædictum Epiſcopum, cujus honoris & commodi augmentum corditer affectamus, ipſiuſque negotia, quæ de veſtræ liberalitatis munificentia dependent, habere favorabiliter, noſtri intuitu, commendata, ipſiuſque petitiones, quas in cuſtodia Camerarii veſtri defuncti dimiſit, & quas ad Curiam veſtram Sacram jam de novo tranſmittet, veſtræ beatitudini porrigendas, ad exauditionis gratiam admittere juxta vota.

Conſervet, &c.

Dat. apud Eborum, 24. die Januarii.

Per ipſum Regem.

De pace & legibus infra Regnum inviolabiliter conſervandis.

A.D. 1312. An. 5. E. 2.

Clauſ. 5. E. 2. m. 15. d.

REX Vicecomiti Eborum, ſalutem.

Quia, inter cætera, noſtris curis incumbentia, corditer affectamus, & in ſummis deſideriis reportamus, quòd pax noſtra ubique infra Regnum & poteſtatem noſtram inviolabiliter obſervetur: & quòd omnes Leges & Conſuetudines, quæ in eodem Regno, temporibus Progenitorum noſtrorum, quondam Regum Angliæ, uſitatæ fuerunt & approbatæ; ac etiam quod omnes Ordinationes, nuper factæ, ad honorem Dei, & Sanctæ Eccleſiæ, & noſtrum, & ad commodum noſtrum & Populi Regni ejuſdem, quæ in dampnum ſeu præjudicium noſtri aut Coronæ noſtræ non redundant, & Legibus & Conſuetudinibus ſupradictis non contrariantur, teneantur & obſerventur;

Tibi præcipimus, firmiter injungentes, quod præmiſſa omnia in pleno Comitatu tuo, necnon in Civitatibus, Burgis, Villis Mercatoriis, & locis aliis quibuſcunque, in eodem Comitatu, tàm infra libertates, quàm extra, ubi expedire videris, facias publicè proclamari; Et hoc, ſicut teipſum indempnem conſervare volueris, nullo modo omittas.

Teſte Rege apud Eborum, 26. die Januarii.

Per ipſum Regem.

Eodem modo mandatum eſt ſingulis Vicecomitibus per Angliam.

De Tractando ſuper Treuga cum Scotis.

A.D. 1312. An. 5. E. 2.

Scot. 5. E. 2. m. 3.

LE Roi a touz ceux, a qui ceſtes Lettres vendront, ou orront, ſaluz.

Sachez que nous grantoms, & donoms a nous foials & loials, David d'Aſceles, Aliſaundre de Abernythy, Adam de Gurdon, Gerard Salveyn, & a noz chers clers, Meiſtre Robert de Pykeryng, & Meiſtre Johan Frauunceys, Chanons del Egliſe de Seint Piere d'Everwyk, Cynk & quatre de eux (dont les deux ſoient les avantdiz Robert & Johan) plener & plein poer, & eſpecial mandement, de treiter, en noun de nous, & por nous, oveſque les Genz d'Eſcoce (a qui nous avoms guerre) de Trewe, ou ſuffraunce prendre entre nous, noz hommes, noz ſuzmis, & nos aidanz d'une part, & eus, & lour aliez, & aidanz d'autre part, ſur les guerres, diſſenſions, & diſcords que ſont entre nous & eux, ſolom ce qil verront que mieuz ſoit a faire al honur de nous, & proſfit de noſtre Roialme:

Et de meiſmes cele trewe & ſuffraunce otrier, doner, affermer, & de jurer en noſtre alme de celes trewe, ou ſuffraunce fermement garder & tenir:

Et de totes autres choſes faire & acomplir, qui a celes trewe ou ſuffraunce ſerront boſoignables, ou covenables, tut ſoit il qu'l requergent eſpecial mandement;

E nous averoms pur ferm, & por eſtable, quan que les avantdiz, Conte, Aliſaundre, Adam, Gerard, Robert, & Johan, cynk, ou quatre de eux (dont les deux ſoient les avantdiz Robert & Johan) averont treite, & otrie, & ordeine, fait & afferme, en noun de nous,

nous,

A.D. 1312. Edw. 2.

nous, & por nous, & por noz hommes, & por noz ſuzmis, & pour noz aidanz, ſur les choſes avantdites, & cheſcun de les.

En temoignaunce de queu choſe nous avoms fait faire ceſtes noz Lettres overtes.

Don. a Everwyk le 26. jour de Janeuoir.

Dupplicatur.

Imperatoris Romanorum, de Coronatione ſua, Notificatio.

A.D. 1312. An. 5. E. 2. Ex Autogr.

HEnricus, Dei gratiâ, Romanorum Imperator ſemper Auguſtus, Illuſtri Principi, Edwardo Regi Angliæ, amico dilecto, ſalutem & ſinceræ dilectionis affectum.

Magnus Dominus & Laudabilis valde, qui, in Excelſo Divinitatis ſuæ Solio reſidens, Univerſis, quæ ſuæ Majeſtatis ineffabili potentiâ condidit, Clementer ac ſuaviter imperat tanto Dignitatis Honore ac Decore Gloriæ, hominem, quem inter Univerſas Creaturas extulit, ac cui Ymaginem ſuæ Divinitatis impreſſerat, ſuper cuncta, quæ fecit, tribuerat Principatum:

Et, ut Creatura, tam Nobilis, a Cœleſtium Hierarchiâ non differret Similitudine Ordinis, cum quibus convenit grandi parilitate Naturæ, voluit——— ——— ——— ———quemadmodum ſub ſe Deo uno omnes Ordines Cœleſtium Agminum ——— ———, ſic univerſi homines, diſtincti Regnis, & Provinciis ſeparati, uni Principi Monarchæ ſubeſſent, quatenùs eo conſurgeret Machina Mundi præclarior, quo ſub uno Deo, Factore ſuo, progrediens, ſub uno Principe——— ——— ac in ſe pacis ac unitatis augmenta ſuſciperet & ——— ——— per amoris greſſum, & Devotæ Fidei ſtabilimenta rediret——— ———

Et, quamvis ejuſmodi Principatus prioribus ſæculis in diverſis fuerit Nationibus, quaſi ——— ——— à ſuo Factore oberrantibus, errans; noviſſimè tamen, appropinquante pulchritudine temporis quando idem Deus & Dominus——— ——— inenarrabilis ——— ———ſuæ Munificentiâ homo fieri voluit, ut hominem, per Culpæ lapſum perditum, & per obruta deviaque vitiorum labentem, ad loca virtutum——— ——— ——— ——— ——— ——— æternæ Beatitudinis paſcua virentia reſervaret, dictum Imperium tranſeat ad Romanos, providè Dei diſponente Clementiâ, quod illuc præiret Imperialis Excellentiæ Thronus, ubi futura erat Sacerdotalis & Apoſtolica Sedes, & in eodem loco Pontificis & Imperatoris Auctoritas refulgeret.

——— ——— ——— ——— quæ pro nobis ——— ——— Virginis utero Natus Sacerdos, ipſe Sacerdotium æternum inſtituit &——— ——— ——— ipſe, tanquam Rex Regum & Dominus Dominantium, ad Culminis ſui Faſtigium omnia trahens, & ſub ſuæ Ditionis Imperio univerſa ſubjiciens.

Sanè ipſa evidentia rerum ——— ——— ——— ——— deveniſſe Notitiam quod abolim, poſt tranſitum Friderici quondam Prædeceſſoris noſtri, olim Romanorum Imperatoris ——— ac diu——— vacante Imperio, licet quamplures præclaræ famæ & eximiorum meritorum ——— ——— Principes ad ipſum Imperium, per Principes Alamanniæ, quibus hujuſmodi incumbit Electio, concorditer & ritè fuiſſent Electi, nullus tamen eorum, temporis impediente Malitia, aut Fortunæ ſævientis Invidia, ad Imperii Diadema pervenit.

Cùm autem, Illuſtris Memoriæ, Albertus, Rex quondam Romanorum, qui nuperrimè nos præceſſit, de præſenti Regno fuiſſet, Deo volente, ſubtractus, & præfati Principes, ad quos, ut prædiximus, Imperialis ſpectat Electio, nos, tunc Comitem Luzenburgenſem, in Regem Romanorum, futurum Imperatorem, concorditer elegiſſent:

Noſque, licet ſciremus humeros noſtros ad tam prægrande onus inhabiles, de Omnipotentis Dei Benignitate confiſuri, præbuiſſemus factæ de nobis Electioni Conſenſum; mox decrevimus, Regnis Almaniæ Boemiæque diſpoſitis, ad Urbem, pro ſuſcipiendis Conſecratione & Imperiali Dyademate, Proficiſci, mittentes ſolempnes Nuncios ad Sanctiſſimum Patrem, Dominum Clementem, Sanctæ Romanæ ac Univerſalis Eccleſiæ Summum Pontificem, ad quem, de Conſuetudine & more Majorum, Coronatio noſtra ſpectat, ut ad Urbem dignaretur venire, & nobis Coronationis præfatæ Solempnia exhibere.

Qui ex innatâ ſibi Clementiâ & paterno affectu, quem habet ad nos ſpecialiter, & ad Sacrum Imperium, ſatisfeciſſet liberaliter votis noſtris, niſi Grandia Negotia Sacri Concilii, in proximo cele-

A.D. 1312. Edv. 2.

celebrandi, & indicti, jam priuſquam ſuper prædictis requireretur a nobis, illum detinuiſſent in remotioribus partibus occupatum;

Verum, nolens idem Pontifex, & indignum judicans ac diſ——— ——— ——— ——— Imperio, propter ſui abſentiam, præfatæ noſtræ Coronations & Conſecrationis gaudia retardari, Venerabilibus Patribus, Dominis, Arnaldo Sabinen. Apoſtolicæ Sedis Legato, Leonardo Albanen. & Nicholao Oſtien. & Velletren. Epiſcopis, & Franciſco Sanctæ Luciæ in Silice, ac Lucæ Sanctæ Mariæ in Viâ latâ, Dyaconis Cardinalibus, vices ſuas pleniſſimas in hac parte commiſit;

In ſuis Literis expreſsè declarans & volens ut, ſi aliquem, vel aliquos eorum contingeret impediri, per ſuperſtites vel ſuperſtitem dictum Coronationis noſtræ Negotium compleri valeret:

Ipſoſque ad nos, & nobiſcum——— ——— ———pro exequendâ Commiſſione illis factâ celeriter venire mandavit; injungens eiſdem ut, in die Aſſumptionis Virginis Mariæ, quem nos jam elegeramus, ad perficiendum Celebritatem prædictam, vel alio die, quem noſtra Celſitudo duceret eligendum, memoratæ noſtræ Coronationis Sollempnia celebrarent.

Quia verò, dùm per Lombardiam, Terram Imperio noſtro ſubjectam, contenderemus ad Urbem, ut, in die Aſſumptionis præfatæ, de Coronationis noſtræ fælicibus Auſpiciis gauderemus, Civitas Brixienſis nephando Auſu noſtro Culmini rebellavit; & indignum erat, minúſque providum nos inde diſcedere, donec ſub Sceptro noſtro colla ſubmitteret, nè fortè fieret reliquis Civitatibus Lombardiæ in ſcandalum & ruinam; ad tempus Negotium Coronationis noſtræ ſuſpendimus, & dictam Civitatem tàm diu dirâ obſidione vexavimus, donec non valens diutius p——— ——— ——— ———ſe liberè noſtris in manibus reddidit, & Clementiæ noſtræ arbitrio, de commiſſo in Majeſtatem noſtram crimine, caſtigandam puniendámque ſubmiſit.

A.D. 1312. Edv. 2.

Hac ergo Peſtiferâ Civitate victorioſè ſubactâ Feſtum Coronationis noſtræ reſumpſimus, & pervenientes ad Urbem, in præſentiâ prænominatorum Cardinalium (Albanenſi & Sanctæ Luciæ duntaxat exceptis, quos ab humano Conſortio Conditio Vitæ mortalis abſolverat) ad perficiendum Coronationis noſtræ Sollempnia diem Feſtum Apoſtolorum Petri & Pauli duximus eligendum.

——— ——— ——— ——— ——— per dictos Dominos Cardinales——— ——— ——— ——— ——— ———Imperiale Dyademate Coronati, ac omnibus aliis Sollempniis debitis & Conſuetis, quæ——— ——— ——— ——— inſigniti, præſente Copioſâ Multitudine Archiepiſcoporum, Epiſcoporum, Abbatum & aliorum Prælatorum, & Eccleſiaſticorum Ordinum Urbis, necnon Ducum, Comitum, Baronum, Militum, Nobilium, & univerſâ Pompâ Imperialis Curiæ, necnon——— ——— ——— ——— ——— Catervâ, qui ad videndum nova exorta Mundo Gaudia ——— ——— ——— ———Romano Imperio denuo jam renato ——— ——— ——— ———ſicut flagranti Deſiderio dudùm videre optaverant, convenerunt.

Hæc autem Magnificentiæ veſtræ inſinuare curavimus, certi quòd eo ampliùs, præ cæteris hominibus, vos, Regio Decore præfulgidi, noſtris Succeſſibus fælicibus gaudeatis, quo proximior eſt Imperiali Majeſtati Dignitas Regia; &, ſicut ſibi invicem ſunt quâdam Gloriæ vicinitate conſimiles, ſic debent eſſe amoris participio, & caritatis Unione conformes; quales nos eſſe erga Magnitudinem veſtram, quum fuerit opportunum, per operum evidentiam cognoſcetis.

Dat. Romæ, 3. Kalendas Julii, Regni noſtri Anno quarto, Imperii verò primo.

Dorſ.

Illuſtri Principi Edwardo, Regi Angliæ, Amico noſtro dilecto.

Pro Elizabetha, Uxore Roberti de Brus, in Caſtro Windeſoræ cuſtodienda.

A.D. 1312. An. 5. E. 2.

Clauſ. 5. E. 2. m. 16.

REX, dilecto & fideli ſuo, Warino de Inſula, Conſtabulario Caſtri ſui de Wyndeſore, ſalutem.

A.D. 1312.

Quia ordinavimus quod Elizabetha, Uxor Roberti de Brus, inimici & proditoris noſtri, moram in Caſtro prædicto

A.D. 1312. Edv. 2. faciat, cum familia ſua, quouſque aliud de ſtatu ſuo duxerimus ordinandum:

Vobis mandamus quod ipſam Elizabetham, cum familia ſua, in dicto Caſtro moraturam, admittatis, & domos honeſtas & ſufficientes ſibi aſſignetis, in quibus, cum familiâ ſuâ, ſibi hactenus proviſâ, ſecurè morari valeat & honeſtè:

Et eam ita ſalvò cuſtodiri faciatis, quod poſſitis de ipſa, de corpore pro corpore, reſpondere;

Mandavimus enim Johanni de Bentele, ad Cuſtodiam ejuſdem Elizabethæ deputato, quod ipſam ad vos ducat, cuſtodiendam in formâ prædictâ: & Cuſtodiæ ejuſdem Elizabethæ de cætero intendat, ſicut priùs facere conſuevit.

Mandavimus etiam tenenti locum Theſaurarii noſtri, quod eidem Elizabethæ, per manus prædicti Johannis, habere faciat, pro ſe & familiâ ſuâ prædictâ, expenſas ſuas hactenus ordinatas.

A.D. 1312. Edv. 2.

Teſte Rege apud Eboracum, ſexto die Februarii.

ET mandatum eſt Johanni de Bentele, quod ipſam Elizabetham, cum Familiâ ſuâ uſque ad Caſtrum prædictum, ſine dilatione, & ſalvo & ſecurè ducat, ibidem moraturam; & ipſemet Cuſtodiæ ejuſdem Elizabethæ de cætero intendat, ſicut hactenus intendere conſuevit.

Teſte ut ſupra.

ET mandatum eſt tenenti locum Theſaurarii, quod eidem Elizabethæ expenſas, pro ſua & familiæ ſuæ ſuſtentatione, hactenus ordinatas, ſine dilatione, per manus Johannis de Bentele, ad Cuſtodiam ejuſdem Elizabethæ deputati, habere faciat.

Teſte ut ſupra.

Pro Davide Comite Atholiæ, de Maneriis Templariorum.

A.D. 1312. An. 5. E. 2. Clauſ. 5. E. 2. m. 14.

REX, dilectis & fidelibus ſuis, Alexandro de Cave, & Roberto de Ametotes, Cuſtodibus Terrarum & Tenementorum Templariorum, in Comitatu Eboraci, in manu noſtrâ quibuſdam de cauſis exiſtentium, ſalutem.

Cùm conceſſerimus dilecto & fideli noſtro David Comiti Atholiæ Cuſtodiam Maneriorum Templariorum de Etton & Cave, cum pertinentiis, in Comitatu prædicto, HABENDAM ET TENENDAM ad ſuſtentationem ſuam, quamdiu nobis placuerit, prout in literis noſtris patentibus, eidem Comiti inde confectis, pleniùs continetur:

Nos, volentes eidem Comiti gratiam in hac parte facere ampliorem, conceſſimus ei omnia blada, in eiſdem Maneriis exiſtentia, HABENDA de dono noſtro:

Et volumus quod idem Comes habeat Cuſtodiam Ornamentorum Capellæ, Utenſilium, & omnium aliorum Bonorum & Catallorum, in eiſdem Maneriis exiſtentium unà cum Bobus, Affris, & Carucis, ibidem inventis, quouſque Maneria prædicta in manum noſtram duxerimus reſumenda.

A.D. 1312.

Et ideò vobis mandamus quod eidem Comiti Blada prædicta, de dono noſtro, ac etiam ornamenta Capellæ, Utenſilia, & omnia alia Bona & Catalla prædicta, unà cum Bobus, Affris, & Carucis prædictis, per indenturam, inter vos & ipſum inde conficiendam, liberetis habenda in forma ſupradicta; ita quod idem Comes de eiſdem Ornamentis, Utenſilibus, ac aliis Bonis & Catallis, Bobus, Affris, & Carucis nobis reſpondere valeat, ut debebit.

Teſte Rege apud Eboracum, octavo die Februarii.

Ad Papam pro Electo Dunkeldenſi.

A.D. 1312. An. 5. E. 2. Rom. & Fr. 5. E. 2. m. 19. dor.

PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum.

Dum humanæ conditionis fragilitatem, quantæ ſit lubricitati ſuppoſita, & ad malum obnoxia pronitati intentâ conſideratione penſamus, ad refrænandum malivolorum inſolentias, qui nobis & noſtræ Regiæ Dignitati, ſiniſtris ſuggeſtionibus, adverſa appetunt procurare, ſic mentis noſtræ aciem erigimus in juſtitiâ & rigore, ut eos, in humilitatis ſpiritu, ad noſtram gratiam voluntariè redeuntes, benignè velimus ſuſcipere, & cum manſuetudine pertractare, quæ medentis, non quæ ulciſcentis gerentes in intimis excercere.

A.D. 1312.

A.D. 1312. Edw. 2.

Quamobrem, licet dilectus nobis Magiſter, Willielmus de Sancto Claro, Electus Dunkeldenſis, dudum aliqua, in noſtri & Coronæ noſtræ Regiæ, quoad terram noſtram Scotiæ, præjudicium (credens forſan per hoc ſuæ electionis negotium promovere) veſtræ Beatitudini ſuggeſſiſſet:

Noſque pro ipſius repulſione, pro eo quod parti Inimicorum noſtrorum in partibus Scotiæ dicebatur adhæſiſſe, aliqua vobis ſcripſerimus contra eum, tanquam præcipuis defenſoribus Regii juris noſtri.

Ad inſtantiam tamen dilecti & fidelis noſtri Henrici de Sancto Claro Fratris ejuſdem Electi, aliorumque de conſanguinitate ejuſdem, de partibus antedictis, qui hactenus adhæſerunt fideliter parti noſtræ, & varia pro nobis in eiſdem partibus diſpendia & pericula pertulerunt, qui præfatum Electum manuceperint coram nobis, quod ipſe erga nos & Hæredes noſtros benè & fideliter in omnibus de cætero ſe habebit, indignationem & animi rancorem, quos conceperamus erga eum occaſione prædictâ, ſibi duximus condonandos, ipſumque ad noſtram gratiam & benivolentiam admiſimus ſpecialem.

Nolentes igitur quòd ejuſdem Electi promotio in Epiſcopum Eccleſiæ memoratæ, impediatur intuitu præmiſſorum, veſtræ Clementiæ humili inſtantiâ ſupplicamus, quatinus, cum præfato Electo de ſolitâ benignitate veſtra agentes, ſi placet, gratioſè, ipſum prælibatæ Eccleſiæ dignemini præficere in Paſtorem: Dùm tamen ſuggeſtionibus ſuis prædictis, ſeu propoſitis per eundem, nobis præjudicialibus, ut eſt dictum, fides aliqua a veſtrâ Beatitudine nullatenus præbeatur.

Ut ſic præfatæ Eccleſiæ, quæ per vacationem diutinam gravia noſcitur diſpendia pertuliſſe, de paſtorali regimine, per veſtræ paternæ ſollicitudinis providentiam, celeriter conſulatur.

Conſervet, &c.

Dat. apud Eborum, octavo die Februarii.

Pro Civitate London. de ſe bene gerendo.

A.D. 1312. An. 5. E. 2.

Pat. 5. E. 2. p. 2. m. 22.

REX, dilectis & fidelibus ſuis, Majori, Vicecomitibus, Aldermannis, Civibus, & toti Communitati Civitatis ſuæ Londoniarum, ſalutem.

Mandamus vobis in fide & dilectione, quibus nobis tenemini, & ſub foriſfactura vitæ & membrorum, & omnium aliorum, quæ nobis foriſfacere poteritis, firmiter injungentes, quòd Civitatem noſtram prædictam, ad opus noſtrum, & hæredum noſtrorum, ſalvò & ſecurè cuſtodiatis:

Ne per Convocationes, ſeu Congregationes Prælatorum, Comitum, & Baronum, aut aliquorum aliorum, in dicta Civitate faciendas, nobis præjudicium, aut vobis, ſeu Civitati prædictæ diſpendium, vel periculum aliquod eveniat quoquo modo.

Et hoc, ſicut de veſtrâ fidelitate confidimus, modis omnibus faciatis; advertentes & memoritèr retinentes, qualiter Anteceſſores veſtri, pro ſe & Hæredibus ſuis, celebris memoriæ, Domino Henrico, quondam Regi Angliæ, Avo noſtro, ſe per ſuas literas, ſub certis & gravibus pœnis, in eiſdem literis contentis, obligârunt, quod ipſi, & eorum Hæredes erga præfatum Avum noſtrum, & Hæredes ſuos benè & fidelitèr ſe haberent.

Teſte Rege apud Eboracum, octavo die Februarii.

Per ipſum Regem.

De Caſtris & honoribus Walingford, & Sancti Walerici Petro de Gavaſton liberandis.

A.D. 1312. An. 5. E. 2.

Pat. 5. E. 2. p. 2. m. 21.

REX, dilecto & fideli ſuo, Edmundo Bacun, Cuſtodi Caſtri de Walyngford, & Honorum ejuſdem Caſtri, & Sancti Walerici, ſalutem.

Licet nuper commiſerimus vobis prædicta, Caſtrum & Honores, cum Pertinentiis, cuſtodienda quamdiu nobis placeret; ita quod de exitibus, indè provenientibus, nobis reſponderetis ad Scaccarium noſtrum, prout in literis noſtris patentibus, vobis indè confectis, plenius continetur:

Quia tamen, quibuſdam certis de cauſis, reddiderimus dilecto & fideli noſtro, Petro de Gavaſton, Comiti Cornubiæ, Caſtra, Villas, Terras, Redditus, Poſſeſſiones, & alia Bona ſua quæcunque,

A.D. 1312. Edw. 2.

unà cum exitibus, indè perceptis a tempore captionis eorundem in manum noſtram, quæ priùs de mandato noſtro capta fuerunt in manum noſtram:

Vobis mandamus quòd, eidem Comiti dicta, Caſtrum & Honores, cum Pertinentiis, unà cum Armaturis, Victualibus, & omnibus aliis Rebus, in eiſdem exiſtentibus, necnon & unà cum exitibus, per vos indè perceptis, a tempore quo Cuſtodiam eorundem habuiſtis, per Cyrographum, inter vos & ipſum indè conficiendum, liberetis indilatè.

Teſte Rege apud Eboracum, decimo die Februarii.

Per ipſum Regem.

De Credentia pro Bertrando Comite Campaniæ Nepote Papæ.

A.D. 1312. An. 5. E. 2. Rom. & Fr. 5. E. 2. m. 21.

PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum.

Beneficia multimoda, gratiarumque dona largiflua, quæ ex veſtræ Paternalis affectionis munificentiâ frequenter recepimus, ante mentis noſtræ oculos reducentes, de ipſis, & ſpecialiter de eo quod, ad rogatum noſtrum, Nobilem Virum & Fidelem noſtrum, Bertrandum de Salviaco, Comitem Campaniæ, Nepotem veſtrum, ad noſtram præſentiam in Angliâ deſtinâſtis, veſtræ Sanctitati ad uberes gratiarum aſſurgimus actiones.

Eidem enim Comiti oſtendimus in genere quædam negotia, quæ nos tangunt, per ipſum veſtræ Clementiæ ſerioſiùs explicanda; cui, ſi placet, in hiis, quæ vobis ex parte noſtrâ duxerit exponenda, fidem indubiam dignemini adhibere.

Et, quia tempore, quo dictus Comes nobiſcum ſtetit, Prælatos, Proceres, & alios de Conſilio noſtro juxta latus noſtrum nullatenus habebamus, alia plura & ardua negotia, nos & ſtatum Regni noſtri diverſimodè tangentia, oſtendere diſtulimus Comiti memorato, quouſque plenior diſcuſſio fieret ſuper illis.

Verùm, convocato Conſilio, & habitis deliberatione ſuper dictis negotiis & tractatu, quod, quamcito commodè poterimus, fieri faciemus,

Nuncios noſtros, pro expeditione negotiorum eorumdem, ad veſtram præſentiam tranſmittemus; qui, unà cum præfato Comite (quem tunc iidem Nuncii, ſuper dictis negotiis, pleniùs informabunt) negotia ipſa veſtræ Benignitati aperient, & ipſorum expeditionem erga veſtram Beatitudinem proſequentur.

Conſervet, &c.

Dat. apud Eborum, decimo die Februarii.

Ad Cardinales, alioſque Prælatos & Dominos, pro eodem Bertrando de Credentia.

A.D. 1312. An. 5. E. 2. Rom. & Fr. 5. E. 2. m. 19.

VEnerabili in Chriſto Patri, Domino P. Dei gratiâ, Peneſtrin. Epiſcopo, Edwardus, &c. ſalutem & ſinceræ dilectionis affectum.

Ex immenſis & aſſiduis laboribus, circa felicem expeditionem negotiorum noſtrorum, in Romanâ Curiâ procurandam, hactenus per vos frequenter appoſitis (de quibus grates vobis referimus ſpeciales) ſpem & fiduciam in Domino reportantes quòd circa promotionem negotiorum, quæ habemus ad præſens in dicta Curia expedire, velitis more ſolito opem impendere & operam efficaces, quædam negotia, nos tangentia, quorum felix expeditio plurimum inſidet cordi noſtro, Nobili Viro & Fideli noſtro, Domino Bertrando de Salviaco, Comiti de Campaniâ, Nepoti Domini Summi Pontificis, nuper ad nos in Angliâ venienti, injunximus vobis per ipſum, vivæ vocis oraculo, intimanda.

Veſtram igitur Paternitatem reverendam affectuoſis precibus requirimus & rogamus, quatinus eidem Comiti in hiis, quæ vobis ex parte noſtra duxerit exponenda, fidem velitis credulam adhibere, & ſuper votiva & felice expeditione eorumdem veſtrum ſalubre conſilium & auxilium efficaciter impertiri.

Dat. apud Eborum, decimo quarto die Februarii.

Eodem modo mandatum eſt ſubſcriptis; videlicet,

Domino Arnaldo, Sabinenſi Epiſcopo,
Fratri Nicholao de Trymſio, Hoſtienſi & Wellectrenſi Epiſcopo,
Fratri Johanni Portuenſi Epiſcopo,
Domino Berengario, Tuſculani Epiſcopo, Domini Papæ Pœnitentiario,
Epiſcopis Cardinalibus.

Fratri Gentil. Tituli Sancti Martini in Montibus,
Domino J. Monacho, Tituli Sancti Petri & Marcellini,
Domino Arnaldo, Tituli Sancti Marcelli,
Domino Arnaldo, Vicecancellario Eccleſiæ Romanæ, Tituli Sanctæ Priſcæ,
Domino Nicholao Gallico, Tituli Sancti Euſebii,
Presbiteris Cardinalibus.

Domino Bernardo, Sanctæ Agathæ,
Domino Arnaldo de Pelagrue, Sanctæ Mariæ in Porticu,
Domino Landulpho, Sancti Angeli,
Domino Franciſco de Anania, Sanctæ Mariæ in Coſmedyn,
Domino Reymundo Farges, Sanctæ Mariæ Novæ,
Domino Richardo de Senis, Sancti Euſtachii,
Domino Jacobo Gaietano, Sancti Georgii ad Velum Aureum,
Domino Guillielmo de Bergamo Sancti Nicholai in Carcere Tulliano,
Domino Franciſco Neapolio, Sanctæ Luciæ in Silice,
Domino Lucæ de Fliſco, Sanctæ Mariæ in Via lata,
Domino Neapolio, Sancti Adriani,
Domino Jacobo, Sanctæ Romanæ Eccleſiæ,
Domino Petro, Sanctæ Romanæ Eccleſiæ.
Diaconis Cardinalibus.

REX venerabili in Chriſto Patri Domino G. eâdem gratiâ, Narbon. Archiepiſcopo, ſalutem cum dilectione ſincerâ.

Ex immenſis & aſſiduis laboribus, *&c. de verbo ad verbum ut ſupra.*

Eodem modo mandatum eſt ſubſcriptis; videlicet,

Domino G. Epiſcopo Toloſano,
Domino A. Epiſcopo Pictavenſi, Domini Papæ Camerario,
Domino Epiſcopo de Aby,

REX Nobili Viro Domino Bertrando del Gout, Marchioni de Anchom, Nepoti Domini Summi Pontificis, amico ſuo cariſſimo, ſalutem cum dilectione ſincerâ.

Ex immenſis & aſſiduis laboribus, *&c. ut ſupra uſque ibi, viz.* Intimanda, *tunc ſic,* veſtram igitur amicitiam affectuoſis precibus, *&c. ut ſupra.*

Dat. ut ſupra.

Eodem modo mandatum eſt ſubſcriptis; videlicet,

Domino Reymundo Guillielmi de Budos,
Domino Bertrando de Sanignibaco,
Domino Arnaldo Bernardi de Priſſaco, dicto Soldano,
Domino Willielmo Reymundi de Farges.

De Protectione pro eodem Nepote.

A.D. 1312. *An.* 5. *E.* 2.

Pat. 5. *E.* 2. *p.* 2. *m.* 21.

REX omnibus Ballivis & Fidelibus ſuis, ad quos, &c. ſalutem.

Volentes Nobilem Virum, dilectum & fidelem noſtrum, Bertrandum de Salviaco, Comitem de Campania, Nepotem ſanctiſſimi in Chriſto Patris, Domini Clementis, Divinâ Providentiâ, Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Summi Pontificis, (qui ad nos in Angliam de Curiâ Romanâ venit ad rogatum noſtrum) favore proſequi gratioſo;

Suſcepimus eundem Bertrandum, & totam Familiam, & res ſuas, in protectionem & defenſionem noſtram ſpecialem, necnon in ſalvum & ſecurum conductum, infra Regnum noſtrum morando, & ſe ubicunque locorum divertendo:

A.D. 1312.

Et ideo vobis mandamus quod eidem Bertrando, aut familiæ ſuæ, in perſonis, aut rebus ſuis, infra dictum Regnum morando, & ubique locorum ſe divertendo, non inferatis, ſeu ab aliis, quantum in vobis eſt, inferri permittatis injuriam, moleſtiam, dampnum,

A.D. 1312. Edw. 2.

num, impedimentum aliquod, ſeu gravamen;

Set ei potius, cum ipſum per diſtrictus veſtros tranſitum facere contigerit, ſalvum & ſecurum conductum ſuis ſumptibus habere: &, ſiquid ei foriſfactum fuerit, id ſine dilatione faciatis emendari, cùm ab ipſo ſuper hoc fueritis requiſiti.

In cujus, &c. per unum annum duraturas.

Teſte Rege apud Eboracum, decimo quarto die Februarii.

Per ipſum Regem.

Ad Regem Franciæ, de Seneſcallo Vaſconiæ.

A.D. 1312. An. 5. E. 2. Vaſc. 5. E. 2. m. 5.

EXcellentiſſimo Principi, Domino Philippo, Dei gratiâ, Regi Francorum Illuſtri, Patri & Domino ſuo kariſſimo, Edwardus, eâdem gratiâ, &c. ſalutem & proſperos ad vota ſucceſſus.

Cùm dilectum & fidelem noſtrum Johannem de Ferariis Militem, exhibitorem præſentium, in terrâ noſtrâ Vaſconiæ jam noſtrum conſtituerimus Seneſcallum;

Et injunxerimus eidem quod, in eundo ad partes prædictas, ad vos accedat, veſtroque conſpectui ſe præſentet;

Excellentiam veſtram Regiam affectuoſis precibus requirimus & rogamus, quatinus prædictum Seneſcallum noſtrum, & negotia noſtra, nos in Curiâ veſtrâ, ratione terræ noſtræ prædictæ, tangentia, habere velitis favore propitio commendata.

Speramus ſiquidem quod veſtra Paternalis affectio (quam ſemper gratam nobis invenimus & benignam) noſtra ubique negotia proſperari feliciter deſiderat & affectat.

Incolumitatem veſtram cuſtodiat Altiſſimus per tempora diuturna.

Dat. apud Eborum 16. die Februarii.

De Protectionibus, pro Raimundo Fargis Cardinali, & aliis.

A.D. 1312. An. 5. E. 2. Pat. 5. E. 2. p. 2. m. 20.

REymundus, Sanctæ Mariæ Novæ Diaconus Cardinalis, Archidiaconus Leyceſtriæ, & Decanus Sarum, qui in partibus tranſmarinis moram facit, habeat literas Regis de protectione, ſimplices ſine clauſulis, per unum annum duraturas; Præſ. &c.

Teſte Rege apud Eboracum, decimo octavo die Februarii.

Per ipſum Regem.

Conſimiles Literas habent,

Bertrandus de Fargis, Archidiaconus Eſtriding,

Gaillardus de Duro Forti, Præbendarius Præbendæ de Wetewang, in Eccleſiâ Beati Petri Ebor.

Teſte ut ſupra.

Ad Papam pro Olivero de Burdegalia.

A.D. 1312. An. 5. E. 2. Rom. & Fr. 5. E. 2. m. 19. dor.

PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum.

Efficit grandis fiducia, quam de veſtræ Paternæ dilectionis dulcedine reportamus, ut pro illorum augendis profectibus, qui noſtris affectibus, ſuis exigentibus meritis, intimiùs conjunguntur, penes veſtram Beatitudinem devotis interceſſionibus frequentiùs inſiſtamus.

Quamobrem, attendentes grata & laudabilia obſequia, quæ dilectus Vallettus noſter, Oliverus de Burdeg. nobis a longis impendit temporibus, & adhuc jugiter in dies impendere non deſiſtit; ac deſiderantes, eorum conſideratione, ejus utilitatem oportunis auxiliis procurare,

Veſtræ Clementiæ ſinceris affectibus ſupplicamus, quatinus eundem Oliverum, noſtri contemplatione, habentes, ſi placet, propenſiùs commendatum, ei locum fratrum Militiæ Templi de Bordres, juxta Villam de Tarbe in Begorria, quem Sereniſſimus Princeps, Dominus Philippus, Francorum Rex, dudum in ſacras manus veſtras aſſeritur reddidiſſe, committere dignemini, habendum cum ſuis juribus & pertinentiis, quamdiu locum illum in veſtra ſeiſina decreveritis ſic morari.

Conſervet, &c.

Dat. apud Eborum, viceſimo tertio die Februarii.

De

De diversis Maneriis Petro de Gavaston liberandis.

A.D. 1312. An. 5. E. 2.

Claus. 5. E. 2. m. 12.

REX dilecto sibi, Georgio de Percy, Custodi Manerii sui de Cosham, salutem.

Licet nuper commiserimus vobis Manerium prædictum, cum pertinentiis, custodiendum quamdiu nobis placeret, ita quòd de exitibus, indè provenientibus, nobis responderetis ad Scaccarium nostrum, prout in Literis nostris Patentibus, vobis inde confectis, pleniùs continetur:

Quia tamen, quibusdam certis de causis, reddidimus dilecto & fideli nostro Petro de Gavaston, Comiti Cornubiæ, Castra, Villas, Terras, Redditus, Possessiones, & alia bona sua quæcunque, unà cum exitibus, inde perceptis a tempore captionis eorumdem in manum nostram, quæ prius de mandato nostro capta fuerunt in manum nostram;

Vobis mandamus quòd eidem Comiti Manerium prædictum, cum pertinentiis, unà cum exitibus, per vos indè perceptis a tempore, quo custodiam ejusdem habuistis, per Cyrographum, inter vos & ipsum indè conficiendum, liberetis indilatè.

A.D. 1312.

Teste Rege apud Eboracum, 24. die Februarii.

Eodem modo mandatum est — Custodibus Maneriorum subscriptorum, de eisdem Maneriis præfato Comiti liberandis; videlicet,

Johanni Ryvel, Custodi Manerii de Neuport, in Comitatu Essexiæ, de eodem Manerio præfato Comiti liberando.

Johanni de Knokin, Custodi Manerii de Watlyngton, de eodem Manerio, præfato Comiti liberando.

Johanni de Hotham, Custodi Domorum præfati Comitis in Civitate London. de eisdem Domibus prædicto Comiti liberandis.

Pro Petro de Gavaston de Maritagio concesso.

A.D. 1312. An. 5. E. 2.

Pat. 5. E. 2. p. 2. m. 19.

REX omnibus, ad quos, &c. salutem.

Sciatis quòd cùm nuper concesserimus dilecto & fideli nostro, Petro de Gavaston, Comiti Cornubiæ, custodiam Terrarum & Tenementorum, quæ Johanna, quæ fuit Uxor Johannis Wak, defuncta tenuit ad terminum vitæ suæ, de hæreditate præfati Johannis, quondam viri sui, & quæ per mortem præfatæ Johannæ, & ratione minoris ætatis Thomæ, Filii & hæredis ipsius Johannis, in manu nostrâ extiterunt, HABENDAM, cum omnibus ad custodiam illam spectantibus, usque ad legitimam ætatem hæredis ejusdem Johannis, unà cum Maritagio ejusdem, absque disparagatione:

Ac idem Comes custodiam Terrarum & Tenementorum prædictorum postmodum reddiderit in manus nostras:

A.D. 1312.

Volumus & concedimus quod præfatus Comes habeat Maritagium præfati Thomæ, absque disparagatione, juxta formam Commissionis nostræ supradictæ;

Et, si de ipso Thoma humanitùs contingat, antequam per præfatum Comitem fuerit maritatus, tunc idem Comes habeat Maritagium propinquioris hæredis ipsius Thomæ, & sic de hærede in hæredem, quousque idem Comes effectum Maritagii alicujus hæredis illorum fuerit assecutus.

In cujus, &c.

Teste Rege apud Eboracum, secundo die Martii.

Per ipsum Regem.

Ad Papam, de absentia Episcopi Sancti Andreæ a Concilio Generali excusando.

A.D. 1312. An. 5. E. 2.

Rom. & Fr. 5. E. 2. m. 19.

PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Nuper, Pater Sanctissime, pro Venerabili Patre W. Dei gratiâ, Episcopo Sancti Andreæ in Scotiâ,

A.D. 1312.

Cui diversa & ardua negotia, statum Terræ nostræ prædictæ, & præcipue tranquilitatem & quietem populi ejusdem Terræ, tangentia, ibidem promovenda & exequenda commisimus, injungendo

A.D. 1312. Edw. 2.

jungendo eidem quod ſe a partibus illis non diverteret, propter pericula animarum, quæ, per abſentiam ſuam ab eadem Terrâ, poſſent de facili evenire,

Sanctitati veſtræ ſupplicavimus piâ prece, ut abſentiam præfati Epiſcopi in præſenti Concilio generali, ad quod, ut intelleximus, perſonaliter eſt vocatus, ex cauſis prædictis, noſtrorumque rogaminum interventu, habere dignaretur veſtra Sacroſancta paternitas favorabiliter excuſatam.

Et, quia præſentia ipſius Epiſcopi, in Terrâ noſtrâ prædictâ, perquam utilis & neceſſaria exiſtit, præſertim pro bono pacis & quiete populi Terræ noſtræ prædictæ procurando & ſervando, circa quæ Curam & operam ſollicitas adhibet hiis diebus,

A.D. 1312. Edw. 2.

Veſtram Clementiam iteratis precibus requirimus & rogamus, quatinus, præmiſſis paternâ Benignitate penſatis, abſentiam præfati Epiſcopi a Concilio memorato benigne & favorabiliter habere dignemini noſtris precibus excuſatam; reſcribendo nobis, ſi placet, veſtræ voluntatis beneplacitum, in hac parte, per præſentium portitorem.

Conſervet, &c.

Dat. apud Eborum, 7. die Martii.

Ad Cardinales pro præfato Epiſcopo.

A.D. 1312. An. 5. E. 2.
Rom. & Fr. 5. E. 2. m. 19.

Venerabili in Chriſto Patri Domino L. Dei gratiâ, tituli Sanctæ Mariæ in Viâ latâ Diacono Cardinali, amico ſuo kariſſimo, Edwardus, ejuſdem gratiâ, &c. ſalutem cum dilectione ſincerâ.

Quia præſentia Venerabilis Patris W. Dei gratiâ, Epiſcopi Sancti Andreæ in Scotiâ, perquàm utilis & neceſſaria exiſtit in Terra prædicta, præſertim pro bono pacis & quiete populi Terræ ejuſdem procurando & ſervando, circa quæ Curam & ſollicitudinem ſtudioſam adhibet hiis diebus:

Et inſuper, diverſa & ardua negotia, ſtatum Terræ prædictæ, & præcipuè tranquilitatem & quietem populi ejuſdem Terræ tangentia, nuper eidem Epiſcopo commiſimus exequenda, injungendo ſibi quod ſe a partibus illis non diverteret, propter pericula animarum, quæ, per abſentiam ſuam ab eadem Terra, poſſent de facili provenire;

Sanctiſſimum in Chriſto Patrem Dominum C. Divinâ Providentiâ, Summum Pontificem per Litteras noſtras requirimus, precibus iteratis, ut abſentiam prædicti Epiſcopi, in præſenti Concilio generali, ad quod, ut accepimus, perſonaliter eſt vocatus, habere diguetur ex cauſis præmiſſis, noſtriſque precibus favorabiliter excuſatam:

A.D. 1312.

Sperantes itaque quod hujuſmodi preces noſtræ, vobis mediantibus, ad exauditionis optatæ gratiam facilius admittentur,

Paternitatem veſtram requirimus cum affectu, quatinus erga dictum Dominum Summum Pontificem, ut abſentiam prædicti Epiſcopi excuſatam habere velit a Concilio memorato, velitis amore noſtri, opem & operam adhibere.

Dat. apud Eborum, 7. die Martii.

Eodem modo mandatum eſt Cardinalibus ſubſcriptis; videlicet,

A. tituli Sanctæ Mariæ in Porticu, Diacono Cardinali;
A. tituli Sancti Marcelli, Presbitero Cardinali.

Ad Regem Franciæ.

A.D. 1312. An. 5. E. 2.
Rom. & Fr. 5. E. 2. m. 20.

Excellentiſſimo Principi, & Patri ſuo cariſſimo, Domino, &c. Edwardus, &c. ſalutem & felices ad vota ſucceſſus.

Ad noſtram audientiam jam pervenit, quod dilectos nobis, Benedictum de Marinis, & Edwardum de Ganio, Conſanguineos cariſſimi Mercatoris noſtri Antonini Peſſani de Janua, ac eorum ſocios Mercatores Januenn. infra Regnum veſtrum pro ſuis ibidem excercendis Mercimoniis commorantes, unà cum bonis eorumdem, nuper veſtra præcepit Regia Sublimitas areſtari.

A.D. 1312.

Cum itaque, ſicut intelleximus, Mercatores prædicti ſemper licitas & honeſtas excercuerint & excerceant Mercandiſas, Quamobrem ipſos, & præſertim, intuitu Mercatoris noſtri prædicti, favore proſequi cupimus ampliori:

Excellentiæ veſtræ affectuoſis precibus ſupplicamus, quatinus circa deareſtationem & deliberationem Benedicti & Edwardi, ſociorumque ſuorum prædicto-

A.D. 1312. Edv. 2.

dictorum, nec non bonorum eorumdem, jubere velitis impendi, noſtrorum interventu rogaminum, gratiam & favorem, adeo, ſi placet, ut noſtram inſtantiam, in hac parte, ſibi ſentiant fructuoſam.

A.D. 1312. Edv. 2.

Dat. apud Eborum, 8. die Martii.

Per ipſum Regem nunciante W. de Melton.

De poteſtate ad Tractandum ſuper Ordinationibus corrigendis.

A.D. 1312. An. 5. E. 2.

Pat. 5. E. 2. p. 2. m. 17.

REX omnibus, ad quos, &c. ſalutem.

Sciatis quòd, cùm quædam Ordinationes, per Prælatos, Comites, & Barones Regni noſtri, ad id Electos, nuper factæ fuiſſent, & per nos, ſub certâ proteſtatione, conceſſæ, videlicet, quod, ſi in dictis Ordinationibus aliqua nobis dampnoſa, ſeu præjudicialia, ſeu aliàs contra formam Commiſſionis, eis per nos in hac parte factæ, contigerit inveniri, ea pro non conceſſis, & non confirmatis haberentur; reſervatâ nobis, in eadem proteſtatione, poteſtate hujuſmodi dampnoſa & præjudicialia, per bonum conſilium dictorum Ordinatorum & aliorum, corrigendi, reformandi, prout in Inſtrumento publico, indè confecto, pleniùs continetur.

Nos, de circumſpectionis induſtriâ, ac fidelitate probatâ Venerabilis Patris, J. Norwycenſis Epiſcopi: Et dilectorum & fidelium noſtrorum, Guidonis Ferre, Johannis de Crumbwell, Hugonis de Aldele, Willielmi Deyncurt, Henrici Spigurnel, Henrici le Scrop, Militum: Ac dilectorum Clericorum noſtrorum Magiſtrorum, Thomæ de Cobeham, Roberti de Pykeryng, Walteri de Thorpe, Gilberti de Middelton, Johannis Fraunceys, & Andreæ de Brigges; plenam fiduciam optinentes,

A.D. 1312.

Ipſos, Epiſcopum, Guidonem, Johannem, Hugonem, Willielmum, Henricum, Henricum, Thomam, Robertum, Walterum, Gilbertum, Johannem, Andream, vel eorum aliquos, quos adeſſe contigerit, ad tractandum cum dictis Prælatis, Comitibus, & Baronibus electis, ſuper Ordinationibus præmiſſis, & ad corrigendum & reformandum, per bonum conſilium eorundem, omnia hujuſmodi præjudicialia & dampnoſa, ac contra formam dictæ Commiſſionis facta, ſi quæ fuerint, aſſignamus, & tenore præſentium deputamus.

In cujus, &c.

Teſte Rege apud Eboracum, 8. die Martii.

De Officio Theſaurarii Epiſcopo Lichfeldenſi commiſſo.

A.D. 1312. An. 5. E. 2.

Pat. 5. E. 2. p. 2. m. 15.

REX omnibus, ad quos &c. ſalutem.

Sciatis quod commiſimus Venerabili Patri, W. Coventr. & Lychfeldenſi Epiſcopo, Officium Theſaurarii Scaccarii noſtri, cum omnibus quæ ad Officium illud pertinent, HABENDUM uſque ad proximum Parliamentum noſtrum.

In cujus, &c.

Teſte Rege apud Eborum, 14. die Martii.

Per ipſum Regem.

A.D. 1312.

ET mandatum eſt Waltero de Norwyco, tenenti locum Theſaurarii, quod eidem Epiſcopo Claves, & omnia alia, officium illud tangentia, quæ ſunt in Cuſtodiâ ſuâ, per cyrographum, inter ipſos indè conficiendum, liberet cuſtodienda in formâ prædictâ.

Teſte ut ſupra.

Eodem modo mandatum eſt Johanni de Sandale.

Teſte ut ſupra.

De Cuſtuma Lanarum Petro de Gavaſton aſſignata.

A.D. 1312. An. 5. E. 2.

Pat. 5. E. 2. p. 2. m. 11.

REX omnibus, ad quos, &c. ſalutem.

Sciatis quòd, cùm teneamur dilecto & fideli noſtro Petro de Gavaſton, Comiti Cornubiæ, in quadringentis & octo libris, undecim ſolidis, & octo denariis, pro diverſis victualibus, ab eo emptis ad opus noſtrum, tàm pro expenſis hoſpitii noſtri, quàm pro munitione Caſtrorum noſtrorum in Scociâ, anno Regni noſtri quinto; ſicut in quadam Billâ de

A.D. 1312.

A.D. 1312. Edv. 2.

Garderobâ noſtrâ, ſigillo dilecti Clerici noſtri Ingelardi de Warle, Cuſtodis ejuſdem Garderobæ, ſignatâ, & in Cancellariam noſtram liberatâ, pleniùs continetur;

Nos, volentes eidem Comiti inde ſatisfieri, ut eſt juſtum, conceſſimus ei, & aſſignavimus omnes denarios de cuſtuma lanarum, coriorum, & pellium lanatarum in portu Villæ de Berewyco, qualitercunque provenientes, percipiendos per manus Collectorum Cuſtumæ illius, qui pro tempore fuerint, a tempore, quo dilectus & fidelis noſter, David de Breghyn, quandam pecuniæ ſummam, quam ſibi de exitibus Cuſtumæ illius aſſignavimus, inde recepit, quouſque eidem Comiti de dictis quadringentis & octo libris, undecim ſolidis, & octo denariis, de exitibus Cuſtumæ prædictæ, fuerit plenariè ſatisfactum.

In cujus, &c.

Teſte Rege apud Eboracum, 22. die Martii.

Per ipſum Regem.

ET mandatum eſt Collectoribus Cuſtumæ prædictæ in portu prædicto, quod a tempore, quo præfatus David dictam pecuniæ ſummam, quam ei aſſignavimus de Cuſtuma illa percipiendam, ut eſt dictum, indè receperit, extunc omnes denarios, de Cuſtuma illa in portu prædicto provenientes, præfato Comiti, vel ejus Attornato in hac parte, liberent quouſque eidem Comiti de dictis quadringentis & octo libris, undecim ſolidis, & octo denariis, de exitibus prædictis fuerit ſatisfactum.

Et Rex indè in compoto ſuo, &c.

Teſte ut ſupra.

De Terris Johannis, nuper Regis Scotiæ, Comiti Richmundiæ conceſſis.

A.D. 1312. An. 5. E. 2. Clauſ. 5. E. 2. m. 9.

REX Vicecomiti Northumbriæ, ſalutem.

Cùm per Cartam noſtram conceſſerimus dilecto & fideli noſtro, Johanni de Britannia, Comiti Richemundiæ, quòd ipſe diverſas Terras & Tenementa, quæ fuerunt Johannis de Balliolio, & quæ idem Johannes de Britannia nuper tenuit ex conceſſione Domini E. quondam Regis Angliæ, Patris noſtri, ad voluntatem ipſius Patris noſtri, HABEAT & TENEAT ſibi & Hæredibus ſuis, de corpore ſuo legitimè procreatis, prout in Carta prædicta plenius continetur;

A.D. 1312.

Tibi præcipimus quod ipſum Comitem pro debitis, in quibus præfatus Johannes de Balliolo nobis, aut Progenitoribus noſtris tenebatur, & de quibus Terræ & Tenementa prædicta onerata fuerunt, tempore quo ad manus dicti Patris noſtri devenerunt, nullatenus diſtringas; ſet ipſum indè, prout juſtum fuerit, quietum eſſe permittas.

Teſte Rege apud Eboracum, 24. die Martii.

Ad Papam de Credentia.

A.D. 1312. An. 5. E. 2. Rom. & Fr. 5. E. 2. m. 19.

PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum.

Cum injunxerimus Nobili viro, & noſtro prædilecto & fideli, Domino Bertrando de Salviaco, Comiti Campaniæ, Nepoti veſtro, ac dilectis Clericis noſtris, Magiſtris, Waltero de Maydenſtan, & Stephano le Bygod, quædam negotia, nos & ſtatum Regni noſtri tangentia, veſtræ Beatitudini ſerioſiùs exponenda,

A.D. 1312.

Sanctitati veſtræ affectuoſis precibus humiliter ſupplicamus, quatinus præfato Nepoti veſtro, & Clericis noſtris, ac duobus eorum, in hiis, quæ ipſi, vel duo eorum, vobis ex parte noſtra expoſuerint vivâ voce, dignemini fidem credulam adhibere.

Conſervet vos, &c.

Dat. apud Eborum, 28. die Martii.

Ad Cardinales & alios Conſimiles Literæ.

A.D. 1312. An. 5. E. 2. Rom. & Fr. 5. E. 2. m. 19.

A.D. 1312.

VEnerabili in Chriſto Patri, Domino R. Dei gratia, tituli Sanctæ Mariæ Novæ, Diacono Cardinali, amico ſuo kariſſimo, Edwardus, &c. ſalutem & ſinceræ dilectionis affectum,

Cum

A.D. 1312. Eav. 2.

Cùm injunxerimus dilectis Clericis noſtris, Magiſtris, Waltero de Maydeneſtan, & Stephano le Bygot; quædam negotia, nos & ſtatum Regni noſtri tangentia, vobis ſerioſiùs exponenda,

Veſtram paternitatem affectuoſis precibus requirimus & rogamus, quatinus præfatis Clericis noſtris in hiis, quæ vobis ex parte noſtra expoſuerint vivâ voce, velitis fidem credulam adhibere.

Dat. apud Eborum, 28. die Martii.

Eodem modo mandatum eſt ſubſcriptis; videlicet,

Domino Arnaldo de Pelagrue tituli Sanctæ Mariæ in Porticu, Diacono Cardinali;

Magiſtro Hugoni Geraldi referendario;

Domino Bertrando de Goto Marchioni;

Magiſtro Andreæ Sapiti;

Domino Bertrando, Comiti Campaniæ;

Majori & Vicecomitibus London.

REX Venerabili in Chriſto Patri, W. eadem gratia, Archiepiſcopo Eborum, ſalutem, & ſinceræ dilectionis affectum.

Cùm injunxerimus, *&c. ut ſupra uſq; ibi,* exponenda vobis, *&c. ut ſupra.*

Teſte, ut ſupra.

Ad Comitem Campaniæ.

A.D. 1312. An. 5. E. 2. Rom. & Fr. 5. E. 2. m. 19.

REX dilecto & fideli ſuo Bertrando de Salviaco, Comiti Campaniæ, Domini Papæ Nepoti, ſalutem.

Cùm nos, ſuper quibuſdam negotiis, nos & ſtatum Regni noſtri tangentibus, per vos, & dilectos Clericos noſtros, Magiſtros, Walterum de Maydenſtan, & Stephanum le Bygod, vel duos veſtrûm, dicto Domino Summo Pontifici exponendis, eiſdem Clericis noſtris aperiri fecerimus mentem noſtram;

Vobis mandamus, rogantes quatinus præfatis Clericis noſtris in hiis, quæ vobis ex parte noſtrâ expoſuerint vivâ voce, velitis fidem credulam adhibere; &, in expoſitione dictorum negotiorum memorato Sancto Patri, unà cum dictis Clericis noſtris, vel eorum altero facienda, omnem induſtriam, quam poteritis, apponere, prout ad noſtrum honorem melius videritis faciendum; & hoc, ſicut de vobis confidimus, modis omnibus faciatis.

Dat. apud Eborum, 28. die Martii.

Ad Cardinales, de negotiis Regiis promovendis.

A.D. 1312. An. 5. E. 2. Rom. & Fr. 5. E. 2. m. 19.

REX Venerabili in Chriſto Patri, Domino B. Dei gratiâ, Tuſculano Epiſcopo, Domini Papæ Pœnitentiario, amico ſuo kariſſimo, ſalutem & ſinceræ dilectionis affectum.

Paternitatis veſtræ benivolentiam, votis noſtris liberaliter inclinatam, quæ circa noſtra negotia, in Curia Romana efficaciter promovenda, utilia conſilia & patrocinia fructuoſa diligenter impendit, prout ex fideli relatione dilecti Clerici noſtri, Magiſtri Adæ de Orleton, juris Canonici Profeſſoris, Domini Papæ Capellani, ac etiam operum exhibitione laudabili ſatis liquet, plenis proſequimur actionibus gratiarum, offerentes nos veſtris gratis affectibus meritò promptiores.

Et quidem, ex præteritæ liberalitatis gratiâ, quam continuari quæſumus in futurum, plenam fiduciam optinentes, nos, Regnum noſtrum, ac præfatum Magiſtrum Adam (qui, circa negotia Eccleſiæ Romanæ in Regno noſtro diligenter intendens, commoda & honores ejuſdem ſollicitis ſtudiis procuravit, & nobis, per utilia conſilia, & obſequia non remiſſa, velud Miniſter intelligens, ſe carum reddidit & acceptum) veſtræ gratiæ ſpeciali recommendamus affectu,

Amicitiam veſtram attentius exorantes, quatinus ad promotionem negotiorum ſuorum, quæ vobis exponet viva voce, erga Sanctiſſimum in Chriſto Patrem Dominum Summum Pontificem, cui, pro eodem noſtras Litteras direximus ſpeciales, efficaciter interponere velitis partes veſtras.

Dat. apud Eborum, 1. die Aprilis.

Eodem modo mandatum eſt,

Domino A. Epiſcopo Pictavenſi, Domini Papæ Camerario;

A.D. 1312. Edw. 2.

Venerabili in Chriſto Patri Domino A. Dei gratiâ, Tituli Sanctæ Priſcæ Presbitero Cardinali, Edwardus, &c. *ut ſupra de verbo ad verbum.*

A.D. 1312. Edw. 2.

Eodem modo mandatum eſt ſubſcriptis; videlicet,

Domino A. Dei gratiâ, Sanctæ Mariæ in Porticu Diacono Cardinali,

Domino R. Dei gratiâ, Sancti Euſtacii Diacono Cardinali,

Domino J. de Columpna, Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Diacono Cardinali,

Domino P. Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Diacono Cardinali.

Ad Regem Franciæ de Credentia.

A.D. 1312. An. 5. E. 2. Rom. & Fr. 5. E. 2. m. 20.

Excellentiſſimo Principi, Domino Philippo, Dei gratia, Regi Francorum illuſtri, Patri ſuo cariſſimo, Edwardus, &c. ſalutem & felices ſemper ad vota ſucceſſus.

Dilectos Clericos noſtros, Magiſtrum Thomam de Cobham, Sacræ Theologiæ juriſque Canonici Profeſſorem, & Henricum de Cantuariâ, pro quibuſdam negotiis, nos tangentibus, ad veſtram præſentiam tranſmittentes,

Veſtram Excellentiam Regiam affectuoſè requirimus & rogamus, quatinus præfatis Clericis noſtris, vel alteri ipſorum in hiis, quæ vobis ex parte noſtra duxerint, vel duxerit exponenda, fidem indubiam adhibere, & ea velitis paternis affectibus exaudire.

A.D. 1312.

Dat. apud Eborum, primo die Aprilis.

Ad Regem Franciæ, de Roberto Brus Regni fines invadente.

A.D. 1312. An. 5. E. 2. Rom. & Fr. 5. E. 2. m. 20.

Excellentiſſimo Principi, &c. Edwardus, &c. ſalutem & felices ſemper ad vota ſucceſſus.

Spei noſtræ fiducia firma tenet, quod Paternalis affectus de rumoribus felicibus filialis continentiæ jocundatur, quam Regiæ Magnitudini intimamus, Divinâ favente Clementiâ, proſperam exiſtere hiis diebus.

Verùm mente quamplurimum conturbamur quod nonnulla negotia, nos & ſtatum Regni noſtri tangentia, retardantur propter impedimenta quædam, in eodem Regno nunc exiſtentia, quæ aliàs Regiæ Celſitudini ſignificari pleniùs faciemus;

Ac etiam ex eo quod Robertus de Brus, ſuique Complices, Inimici & Rebelles noſtri, qui nuper fines Regni noſtri hoſtiliter intraverunt, deprædationes, incendia, rapinas, & homicidia ibidem multipliciter perpetrando, jam hoſtili multitudine, plus ſolito aggregatâ, ad obſidendum Villam, noſtram de Berewyco ſuper Twedam ſe parârunt.

A.D. 1312.

Quambobrem prope Marchiam dictæ Terræ Scotiæ moram trahimus, ad ordinandum pro nequitiâ dictorum Inimicorum noſtrorum, cum Dei adjutorio, viriliter reprimendâ.

Cæterùm dilectum & fidelem noſtrum Johannem de Ferariis Militem, quem Seneſcallum noſtrum Vaſconiæ conſtituimus, non eſt diu, & cui injuximus quod in hiis, quæ ſtatum Terræ noſtræ Vaſconiæ prædictæ reſpiciunt, vobis obediat, ſicut decet, habere velitis quæſumus commendatum.

De ſtatus vero veſtri continentiâ, cujus proſperitatem felicem votis ferventibus affectamus, nos ſæpius reddatis, ſi placeat, certiores.

Dat. apud Eborum, primo die Aprilis.

De Officio Juſticiarii citra Trentam, ab Henrico Percy auferendo, & de eodem liberando Petro de Gavaſton.

A.D. 1312. An. 5. E. 2. Pat. 5. E. 2. p. 2. m. 11.

Rex univerſis & ſingulis Vicecomitibus, Ballivis, & Fidelibus ſuis, tàm infra libertates, quàm extra, citra Trentam, ad quos, &c. ſalutem.

A.D. 1312.

Cùm dudùm, antequam conceſſeramus Prælatis, Comitibus, & Baronibus de Regno noſtro, poteſtatem ordinandi de ſtatu hoſpitii noſtri & ejuſdem Regni, conceſſiſſemus dilecto & fideli noſtro, Johanni de Segrave Seniori, Cuſtodiam Officii Juſticiarii Foreſtæ noſtræ citra

A.D. 1312. Edw. 2.

citra Trentam, cum pertinentiis, habendam, cum omnibus ad Cuſtodiam illam ſpectantibus, ad totam vitam ſuam; dum tamen benè & fidelitèr ſe haberet erga nos & Hæredes noſtros.

Ac idem Johannes poſtmodum, pro quâdam pecuniæ ſummâ, quam à dilecto & fideli noſtro Petro de Gavaſton Comite Cornubiæ recepit, Cuſtodiam Officii prædicti, de aſſenſu & voluntate noſtra, ad opus prædicti Comitis reddidiſſet in manus noſtras: Noſque Cuſtodiam Officii prædicti, cum pertinentiis, conceſſiſſemus præfato Comiti, habendam, cum omnibus ad Cuſtodiam illam ſpectantibus, ad totam vitam ſuam; dum tamen benè & fidelitèr in omnibus ſe haberet erga nos & Hæredes noſtros.

Quod quidem Officium, prætextu Ordinationum, per Prælatos, Comites, & Barones prædictos factarum, nuper in manum noſtram captum, commiſimus dilecto & fideli noſtro Henrico de Percy, habendum quamdiu nobis placeret:

Ac idem Comes nobis ſupplicaverit, ut ſibi Cuſtodiam Officii prædicti, quam a præfato Johanne, de aſſenſu & voluntate noſtrâ, emit, ut prædictum eſt, reddere curaremus;

Nos, attendentes ejus ſupplicationem ratione ſuffultam in hac parte, reddidimus ei Cuſtodiam Officii prædicti, cum pertinentiis, habendam, cum omnibus ad Cuſtodiam illam ſpectantibus, eodem modo, quo Cuſtodiam illam habuit ante captionem ejuſdem in manum noſtram.

Et ideo vobis mandamus quod eidem Comiti in præmiſſis ſitis intendentes, reſpondentes, conſulentes & auxiliantes, & coram ipſo venire faciatis tot & tales, tàm Milites, quàm alios, probos & legales homines, de Ballivis veſtris, per quos rei veritas in negotiis, prædictum Officium contingentibus, meliùs ſciri poterit & inquiri; prout idem Comes vobis ſcire faciet ex parte noſtra.

In cujus, &c.

Teſte Rege apud Eboracum, tertio die Aprilis.

Per ipſum Regem.

ET mandatum eſt Henrico de Percy, quod eidem Comiti, vel ejus Attornato, quem per ſuas Patentes Literas ad hoc deputaverit loco ſui, Officium prædictum, unà cum rotulis, memorandis, & omnibus aliis Officium illud tangentibus, quæ ſunt in Cuſtodiâ ſuâ, per Cyrographum, inter ipſum Henricum & prædictum Comitem, vel ejus Attornatum prædictum, inde conficiendum, liberet cuſtodiendum in formâ prædictâ.

Teſte ut ſupra.

Ad Dominum de Lebreto, de Conſilio habendo.

A.D. 1312.
Pat. 5. E. 2.
Clauſ. 5. E. 2. m. 8. d.

REX, dilecto Conſanguineo & fideli ſuo, Amaneno Domino de Lebreto, ſalutem.

Grata & laudabilia obſequia, quæ tàm, claræ memoriæ Domino E. Genitori noſtro, quàm nobis hactenus exhibuiſtis (undè vobis obnixiùs obligamur) nos excitant & inducunt ut ea, quæ nos contingunt, veſtro ſano Conſilio communicemus confidenter:

Sperantes quod circa omnia & ſingula, quæ noſtrum, & honoris noſtri, ac utilitatis augmentum concernunt; velitis, juxta aſſuetæ veſtræ fidelitatis conſtantiam (de qua plenam reportamus fiduciam) omne bonum, quod poteritis, apponere, quodque eadem per veſtrum ſanum Conſilium, prout ante hæc tempora experimento didicimus, dirigentur conſultiùs in futurum.

Cùm itaque quædam ardua negotia, nos & ſtatum noſtrum ſpecialitèr tangentia, nobis incumbant in præſenti, vobis mandamus, in fide & dilectione, quibus nobis tenemini, vos etiam eo affectuoſiùs, quo poterimus, deprecantes, quatenus, viſis præſentibus, velitis, ſi placet, ad nos accedere; ſuper dictis negotiis (nos ita grandè tangentibus, & vobis in adventu veſtro ad nos ſerioſiùs exponendis) veſtrum ſanum Conſilium (de quo ad plenum confidimus) appoſituri; & hoc, ſicut de vobis confidimus, nullo modo omittatis; ſcientes pro certo quod in omnibus nos contingentibus, ſecundum veſtrum, & aliorum fidelium noſtrorum ſanum Conſilium, dirigi corditer affectamus; & quòd vobis exindè teneri volumus ad ſpecialia munera gratiarum.

Dat. apud Eboracum, quinto die Aprilis.

Ad Comitem de Foyz, de Summonitione Exercitus in Vaſconia.

A.D. 1312.
An. 5. E. 2.

Clauſ. 5. E. 2. *m.* 7. *d.*

REX dilecto & fideli ſuo, Gaſtoni de Berne, Comiti de Foyz, ſalutem.

Quia de fidelitatis veſtræ conſtantiâ plenam fiduciam reportamus, ſperantes quod ad ea, quæ honoris noſtri & Regalis Dignitatis augmentum concernunt, procuranda & manutenenda, & ad injurias, ſi nobis, quod abſit, irrogarentur, propulſandas velitis, juxta aſſuetæ dilectionis ſinceritatem, operam efficacem apponere, & ſi neceſſe foret, prout tenemini, manus extendere adjutrices:

Vobis mandamus, in fide & homagio, quibus nobis tenemini, firmiter injungentes, quatenus de equis & armis, quanto honorabiliùs poteritis, vos paretis, ita quod, decenti Comitivâ armatorum muniti, ad nos, in obſequium noſtrum, ad noſtri & veſtri honorem, venire poſſitis, cum per nos fueritis præmuniti.

A.D. 1312.

Et quod, per operis experimentum, ſinceram dilectionem, quam ad nos, & honorem noſtrum, & commodum geritis, percipere valeamus; ac exinde vobis, tanquam fideli noſtro prædilecto, & noſtri, ac Regni noſtri honoris fervido zelatori, futuris temporibus teneri meritò debeamus.

Et de eo, quod indè duxeritis faciendum, ac etiam de numero hominum ad arma, cum quibus ad nos poteritis ſic venire, nobis, per literas veſtras, & latorem præſentium, conſtare facatis.

Dat. apud Eborum, quinto die Aprilis.

Eodem modo mandatum eſt ſubſcriptis; videlicet,

Bernardo Comiti de Arminak,
Bernardo de Comynge Vicecomiti de Turme,
Bernardo Jurdan de Lile,
Eliæ Rudel Domino de Brugirak,
Domino Eumaneno de la Bret,
Domino Bertramo de God Markys d'Aucone,
Domino Arnaldo Garſy de God Vicecomiti de Lomayne,
Reymundo Roberti Vicecomiti de Taytas,
Gaſtoni d'Arminak Vicecomiti de Brulles,
Jurdano de Lile,
Petro de Greyley Vicecomiti de Benanges,
Guillielmo Domino de Caumond,
Fertenario de Laſceu,
Raymundo Vicecomiti de Fronſak,
Aukoni Guillielmi Domino de l'Eſpare,
Alexandro de Caumond,
Domino Arnaldo de Marmande,
Rudello de Seiſus,
Guillielmo Remund Lork de Caumond,
Nepar de Caumond,
Aymanerio de Maldellen,
Guillielmo Aymaneu de Kankour,
Bertrando de Caumond,
Domino Sanſauero de Peyrs,
Pounz de Caumond,
Domino Stephano Filio Reol,
Reymundo Bernard de Revenan,
Domino d'Autenbe,
Raymundo Domino de Caſſaneul,
Bernardo de Rovynan,
Bernyſoun de Moucaup,
Domino Aumaueno de Foſſat,
Gautero de Foſſat de Baroſe,
Domino Ernaldo Gaſſie de Foſſat,
Domino Bonefacio de Foſſat,
Reymundo Bernardi de Toas,
Domino de Monpeſand,
Reymundo Bernardi de Seyntaſe,
Ernaldo de Monpeſand,
Monteſyn de Galard,
Bernardo Trenchelyoun,
Domino de Fen Markemi,
Gerardo Treuchelyoun,
Boſian de Lomayne,
Oc de Caſuan,
Aſſon de Galard,
Domino Vigero de Maynhaut,
Johanni de Bokloun,
Domino Aumaneno de Novelan,
Domino Bertramo de Fumel,
Bedan de Goutant,
Petro de Goutant,
Iſarn de Balenks,
Peynz de Fumel,
Nux de Pugolz,
Bernardo Dufford,
Arnardo Dufford,
Ernaldo Dufford de Bourdoan,
Bertramo Dufford Domino de la Chapele,
Domino Arnaldo de Montagu,
Ernaldo de Beuyle,

Iſan

A.D. 1312.
Edv. 2.

Iſan de Beuyle,
Nux de Pynz,
Domino Darnuaſio Doubyak,
Bertrando de Fumel Domino de Monſeugeut,
Arnaldo de Begmond,
Poynz de Caſteloun,
Bernardo de la Spayre,
Jordano del Fougar,
Oliver de Lynan,
Bernardo Aymanen de Remeford,
Armaneno de Garſak,
Gaylardo de Garſak,
Emerico de Bork,
Petro Guilliam de Mataplane,
Domino Eliæ de Caupenne,
Domino Arnaldo de Caupenne,
Gailardo de la Launde,
Domino Johanni Ruſſel,
Aumyno de Barys,
Bernardo de Stonſan,
Domino Galfrido Redel de Blay,
Domino Willielmo Remound de Blay Gonſak,
Guillielmo Sanks de Pomes,
Guillielmo Segyn Domino de Reouns,
Petro de Gaverk,
Petro Caylon,
Domino Gailardo de la Mote,
Aymaneno Domino de Novelan,
Domino Gerardo de la Mote,
Bernardo de Baſlate,
Domino Augero Mote,
Bernardo de la Bret Domino de Gerounde,
Willielmo Amanen de Chaſteloun,
Petro de Goutant Domino de Beron,
Petro de Chaſtol Neu,
Augero de Boaſit,
Garſio Arnard de Novaylus,
Vicecomiti de Orte,
Cudet de Menſens,
Willielmo Daundegus,
Talerand Domino Graynald,
Fergant Deſtiſak,
Domino Gaylardo de Baynak,
Petro de Monreuel,
Bernardo Dauregge,
Galyn de Montont,
Forteney de Mareſtan,
Raymundo de Lugmond,
Guillielmo Bernard Dornoun,
Domino Bruns de Tyl,
Domino Reymundo Bernard de Gelas,
Galfrido Domino de Brekerad,
Galfrido de Poynz ſon Uncle,
Roberto de Maſtad,
Roberto de Mortayn Domino de Mirabon,
Aymar Domino Darſtat,
Domino de Richethuard,
Domino de Tonay,
Domino de Bro,
Willielmo Domino de Moulen,
Fonke Domino de Montouſe,
Domino de Sellak,

Ad Regem Caſtellæ, pro Maria de Iſpania.

A.D. 1312.
An. 5. E. 2.
Clauſ. 5. E. 2. m. 7. d.

REX magnifico Principi, Domino F. Dei gratiâ, Caſtellæ, Legionis, Tholeti, Galeciæ, Sibilliæ, Cordubiæ, Murciæ, Jehennæ, atque Algarbiæ Regi Illuſtri, Conſanguineo ſuo kariſſimo, Edwardus, &c. ſalutem, & ad vota ſucceſſus proſperos & felices.

Affectantes dilectam nobis Mariam, quæ fuit Uxor Rotherici de Iſpania, jam defuncti, ut accepimus (quod nos tædet) prætextu grati & laudabilis obſequii, quod idem Rothericus nobis, dum minor ætas nos tenebat, per tempus non modicum exhibebat, ac liberos eorumdem Rotherici & Mariæ favore proſequi gratioſo:

Veſtram amicitiam affectuoſis precibus requirimus & rogamus, quatenus ipſam Mariam, & liberos prædictos, noſtris precibus, favore Regio habentes, ſi placet, ſpecialiter, commendatos, ſibi in hiis, quæ erga Regiam Majeſtatem veſtram habuerunt facienda, velitis favorem & gratiam exhibere, & per veſtros ſubditos facere ſimiliter exhiberi; ut ipſi, veſtrâ Regiâ benevolentiâ, noſtri contemplatione, ſuffulti, vivant ſub veſtrâ dominatione quietiùs, ut optamus.

Dat. apud Northalreton, ſexto die Aprilis.

Per ipſum Regem.

Ad Regem Francorum de Credentia.

A.D. 1312.
An. 5. E. 2.
Rom. & Fr. 5. E. 2. m. 20.

EXcellentiſſimo Principi, &c. Edwardus, &c. ſalutem & felices ad vota ſucceſſus.

Cùm injunxerimus dilectis Clericis noſtris, Magiſtris, Thomæ de Cobham, Sacræ Theologiæ Doctori & juris Canonici Profeſſori, Waltero de Thorp, utriuſque juris Profeſſori, Canonicis in Eccleſia Sancti Pauli London. & Henrico de Cantuariâ, quædam negotia, nos tangentia, A.D. 1312. Edw. 2. tangentia, vobis ex parte noſtra ſerioſiùs exponenda,

Veſtram Paternitatem kariſſimam affectuoſis precibus requirimus & rogamus, quatinus præfatis, Thomæ, Waltero, & Henrico, duobus, ac uni eorum, in hiis, ;quæ ipſi, aut duo, vel unus eorum vobis, ex parte noſtra expoſuerint vivæ vocis oraculo, velitis fidem credulam adhibere, & ea paternis affectibus exaudire. A.D. 1312. Edw. 2.

Dat. apud Allerton. octavo die Aprilis.

De Curia Parium Franciæ, pro Juſtitia Comiti Flandriæ facienda.

A.D. 1312. An. 5. E. 2. Rom. & Fr. 5. E. 2. m. 20.

EXcellentiſſimo Principi, &c. Edwardus, &c. ſalutem, & felices, &c.

Cùm vos, per litteras veſtras, nobis, in Ducatu noſtro prædicto, ut intelleximus, dederitis in mandatis, quod die Dominicâ, à die Paſchæ, proximò jam præterito, in tres ſeptimanas (ad quem diem Curiam veſtram Pariſius, de Paribus Franciæ, vultis habere, munitam pro faciendâ juſtitiâ Comiti Flandriæ, ſuper quibuſdam Articulis, de quibus fit mentio, ut aſſeritur, in dictis veſtris litteris) ibidem perſonaliter interſimus:

Ac nos, pluribus arduis & inevitabilibus negotiis, nos & ſtatum Regni noſtri tangentibus, occupati, ad diem prædictum Pariſius nequeamus perſonaliter intereſſe,

Ad allegandum cauſas abſentiæ noſtræ, & ad proponendum coram vobis & Curiâ veſtrâ ea, quæ pro nobis proponenda fuerint in præmiſſis, dilectos Clericos noſtros, Magiſtros, Thomam de Cobham, Sacræ Theologiæ Doctorem & Juris Canonici Profeſſorem, Walterum de Thorp utriuſque Juris Profeſſorem, Canonicos in Eccleſiâ Sancti Pauli London. & Henricum de Cantuariâ, ac quemlibet eorum in ſolidum, noſtros Procuratores conſtituimus per præſentes, A.D. 1312.

Ratum & gratum habituri quicquid per prædictos Procuratores noſtros, aut duos vel unum eorum, nomine noſtro, factum fuerit in præmiſſis.

Et hæc vobis, ac aliis, quorum intereſt, vel intereſſe poterit, ſignificamus per præſentes litteras, Sigilli noſtri munimine roboratas.

Dat. apud Allerton octavo die Aprilis, anno ab Incarnatione Domini milleſimo, trecenteſimo, duodecimo, Regni verò, &c.

Ad Regem Francorum, de Juribus Regiis in Aquitania illæſis conſervandis.

A.D. 1312. An. 5. E. 2. Rom. & Fr. 5. E. 2. m. 20.

EXcellentiſſimo Principi, &c. Edwardus, &c. ſalutem, &, ad vota ſucceſſus proſperos ac felices.

De circumſpectione providâ dilectorum & fidelium noſtrorum, Magiſtrorum, Bernardi Peleti Prioris de Manſo utriuſque Juris Profeſſoris, & Willielmi de Caſis Juris Civilis Profeſſoris, ſpecialiter confidentes, quædam, tangentia ſpecialem Commiſſionem, per vos, certis Commiſſariis veſtris, in Ducatu noſtro Aquitaniæ, factam jam de novo, quæ quidem nobis quamplurimùm præjudicialis fore dinoſcitur, ut intelleximus, dictis fidelibus noſtris injunximus vobis ſerioſiùs exponenda.

A.D. 1312. Veſtram igitur Paternitatem kariſſimam affectuoſis precibus deprecamur, quatinus præfatis Magiſtris, Bernardo & Guillielmo, ac eorum alteri, in hiis, quæ ipſi, vel eorum alter, vobis, ſuper Commiſſione veſtrâ prædictâ, ex parte noſtrâ expoſuerint, ſeu expoſuerit, oraculo vivæ vocis, velitis fidem indubiam adhibere, & ea Paternali affectione (quam jura noſtra in Ducatu noſtro prædicto illæſa velle credimus conſervare) gratioſiùs exaudire.

Dat. apud Novum Caſtrum ſuper Tynam, decimo quarto die Aprilis.

Ad Amanenum Dominum de Lebreto, de aſſiſtendo Conſiliariis Regis, quod ſtatus Ducatus Aquitaniæ, & jura Regis ibidem illæſa conſerventur.

A.D. 1312. An. 5. E. 2. Vaſc. 5. E. 2. m. 3. A.D. 1312.

REX, dilecto Conſanguineo & fideli ſuo, Amaneno Domino de Lebreto ſalutem.

In mente gerimus & corditer affectamus ut ea, quæ nos & ſtatum Ducatûs noſtri prædicti in eodem contingunt, ad honorem noſtrum & commodum proſperè dirigantur.

Cùm itaque mandaverimus dilecto & fideli noſtro, Johanni de Ferariis, Seneſcallo noſtro Vaſconiæ, quod ipſe, de aviſamento veſtro, ac cæterorum de Conſilio noſtro in eodem Ducatu, noſtrum & ejuſdem Ducatûs ſtatum, ac jura noſtra ibidem illæſa erga quoſcunque, modis & viis omnibus, quibus abſque juris offenſa, & aliorum injuriâ fieri poterit, manuteneat & conſervet; non permittens uſurpationes indebitas ſuper nos, in dicto Ducatu, fieri quovis modo:

Nos, de veſtræ dilectionis ſinceritate, & fidelitatis conſtantiâ plenam fiduciam reportantes; ſperantes etiam quod ea, quæ nos, & honorem noſtrum, ac felicem ſtatum Ducatûs prædicti contingunt, velitis, juxta aſſuetam benivolentiam, manutenere pro viribus & ſervare,

Vos eo affectuoſiùs, quo poterimus, deprecamur, quatinus præfato Seneſcallo noſtro velitis in præmiſſis effectualiter aſſiſtere, & ſibi ad hoc veſtrum impertiri ſanum conſilium, & auxilium oportunum; ita quòd, veſtro mediante juvamine, præmiſſa ad noſtrum, & veſtrum honorem proſperiùs dirigantur; per quod vobis ad grates teneri debeamus, & ad ſpecialia munera gratiarum.

Dat. apud Novum Caſtrum ſuper Tynam, decimo quarto die Aprilis.

Per ipſum Regem.

Conſimiles Literæ Jordano Moraunt, Conſtabulario Burdegaliæ.

A.D. 1312. An. 5. E. 2. Ibid. A.D. 1312.

REX, dilecto Clerico ſuo, Jordano Moraunt, Conſtabulario ſuo Burdegaliæ, ac cæteris omnibus & ſingulis, de Conſilio noſtro in Ducatu prædicto, ſalutem.

In mente gerimus, & corditer affectamus ut ea, quæ nos & ſtatum Ducatûs prædicti in eodem contingunt, ad honorem noſtrum & commodum proſperè dirigantur.

Cùm itaque mandaverimus dilecto & fideli noſtro, Johanni de Ferariis, Seneſcallo noſtro Vaſconiæ, quòd ipſe, de aviſamento Nobilis Viri, ac noſtri dilecti & fidelis, Amaneni Domini de Lebreto (cui ſuper hoc ſimiliter ſcribimus) & veſtro, noſtrum & ejuſdem Ducatûs ſtatum, ac jura noſtra ibidem illæſa erga quoſcumque, modis & viis omnibus, quibus, abſque juris offenſâ, & aliorum injuriâ fieri poterit, manuteneat & conſervet; non permittens uſurpationes indebitas ſuper nos in dicto Ducatu fieri quoviſmodo:

Vobis mandamus, firmiter injungentes, quod præfato Seneſcallo noſtro in præmiſſis aſſiſtatis, eique ſuper hiis ſitis conſulentes & auxiliantes, quotiens & quando, neceſſe fuerit, & ab ipſo fueritis præmuniti; ita quòd, ex veſtrâ diligentâ, & circumſpectione providâ, in hac parte, pro nobis & noſtro honore viriliter exhibendis, vos debeamus, non immeritò, comendare.

Teſte Rege apud Novum Caſtrum ſuper Tynam, decimo quarto die Aprilis.

De Jure Regis in Aquitania manutenendo.

A.D. 1312. An. 5. E. 2. Vaſc. 5. E. 2. m. 3. A.D. 1312.

REX Conſiliariis ſuis in eodem Ducatu, ſalutem.

Receptis a dilecto Clerico, & nobis dilecto & fideli, Magiſtro Willielmo de Caſis, Juris Profeſſore, quibuſdam requeſtis, nobis ex parte veſtrâ por-

A.D. 1312. Edw. 2. porrectis: habitiſque ſuper eiſdem, unà cum præfato Willielmo, & cæteris de Conſilio noſtro, nobis tunc aſſiſtentibus, deliberatione diligenti, indè Literas noſtras fieri, & eidem Willielmo fecimus liberari, prout idem Willielmus vobis referre poterit vivâ voce:

Vobis igitur mandamus, firmiter injungentes, quòd in hiis, quæ noſtrum, & dicti Ducatûs ſtatum, & jura noſtra ibidem contingunt, pro noſtro honore, manutenendis & conſervandis, omnem diligentiam, quam poteritis, apponatis: Et hoc, ſicut de vobis ſpecialiter confidimus, modis omnibus faciatis; ita quod diligentiam veſtram debeamus inde meritò commendare. A.D. 1312. Edv. 2.

Dat. apud Novum Caſtrum ſuper Tynam, 14 die Aprilis.

Conſimiles Literæ Bernardo Peleti, Priori de Manſo, diriguntur.

A.D. 1312. An. 5. E. 2. Ibid. REX, dilecto Clerico ſuo, Magiſtro Bernardo Peleti, Priori de Manſo, utriuſque juris Profeſſori, ſalutem.

Receptis a dilecto Clerico, & nobis dilecto & fideli, Magiſtro Willielmo de Caſis, *&c. prout ſupra uſque hæc verba, viz.*

Et hoc, ſicut de vobis (velud præcipuo Conſiliario noſtro, inter cæteros de conſilio noſtro, in Ducatu prædicto exiſtentes) ſpecialiter confidimus, modis omnibus faciatis; ita quod diligentiam veſtram in hac parte debeamus meritò commendare. A.D. 1312.

Dat. apud Novum Caſtrum ſuper Tynam, 14. die Aprilis.

De diſſenſionibus, ſuper libertatibus Burdegaliæ, componendis.

A.D. 1312. An. 5. E. 2. Vaſc. 5. E. 2. m. 2. REX, dilectis & fidelibus ſuis Johanni de Ferariis, Seneſcallo ſuo Vaſconiæ: Amaneno Domino de Lebreto, Conſanguineo noſtro kariſſimo: Magiſtro Jordano Moraunt, Conſtabulario ſuo Burdegaliæ; & Magiſtro Bernardo Peleti, Priori de Manſo, utriuſque juris Profeſſori, ſalutem.

Cùm, ſuper quibuſdam libertatibus & juriſdictionibus, quas Major, Jurati, & Comunitas Civitatis noſtræ Burdegaliæ, in eadem Civitate, ad ſe vendicant pertinere, inter ipſos, Majorem, Juratos, & Communitatem pro parte ſuâ, & Miniſtros noſtros Ducatûs prædicti pro nobis, diſſenſiones, a tempore non modico, hucuſque, ut intelleximus, extiterint, & adhuc exiſtant, in noſtri, & confluentium ad eandem Civitatem dampnum non modicum & gravamen:

Nos, de veſtrâ fidelitate & circumſpectione pleniùs confidentes, affectanteſque diſſenſiones hujuſmadi totaliter amputare, & dubia in certo ponere, ut dicti, Major, Jurati, & Comunitas quietiùs vivant, & noſtris beneplacitis ex hac causâ reddantur obnixiùs obligati,

Ad tractandum nomine noſtro, unà cum Majore, Juratis, & Communitate Civitatis prædictæ, ſeu illis, quos ad hoc, ſuo nomine, duxerint aſſignandos, de certâ forma compoſitionis inter nos & ipſos, ſuper hiis, quæ inter nos, & Miniſtros noſtros, ac dictos, Majorem, Juratos, & Comunitatem in Civitate prædictâ, in calumnia & dubio ſic exiſtunt, ordinandi; Et ad certificandum nos de formâ quæ in hac parte fuerit concordata, ut ulterius faciamus quod de Conſilio noſtro fore viderimus faciendum, A.D. 1312.

Vobis, ac tribus, & duobus veſtrûm plenam, tenore præſentium, concedimus facultatem.

Et hoc præfatis, Majori, Juratis, & Communitati, ac aliis, quorum intereſt, aut intereſſe poterit in futurum, innoteſcimus per præſentes, ſigilli noſtri munime roboratas.

Dat. apud Novum Caſtrum ſuper Tynam, 14. die Aprilis.

ET mandatum eſt præfato Seneſcallo, quod inſpectis formis Tractatuum, alias ſuper præmiſſis habitorum, de aviſamento Conſilii Regis Ducatûs prædicti, unà cum præfatis, Amaneno, Jordano, & Bernardo, duobus, vel uno eorum, prædicto Tractatui cum omni diligentia intendat; & formam prædictam ad Regis commodum & honorem, quantò melius poterit, concordari procuret; ulterius in præmiſſis faciens quæ facienda ſunt, juxta tenorem

A.D. 1312. Edv. 2.

rem litterarum Regis prædictarum; & hoc nullatenus omittat.

Teſte ut ſupra.

Eodem modo mandatum eſt præfatis, Bernardo & Jordano; videlicet, culibet eorum per ſe.

A.D. 1312. Edv. 2.

Et mandatum eſt præfato Amaneno quod, inſpectis formis, *&c. ut ſupra uſque*, prout Regis commodum diligit & honorem.

Dat. ut ſupra.

Ad Regem Francorum, de mutua viſione apud Bononiam ſuper Mare.

A.D. 1312. An. 5. E. 2. Rom. & Fr. 5. E. 2. m. 20. dor.

EXcellentiſſimo Principi, Domino ac Patri ſuo kariſſimo, Domino Philippo, Dei gratiâ Regi Franciæ Illuſtri, Edwardus, ejuſdem gratiâ, Rex Angliæ, &c. ſalutem &, ad vota, ſucceſſus proſperos ac felices.

Ad conſentiendum, pro nobis & nomine noſtro, unà vobiſcum, ſuper mutuâ viſione veſtri & noſtri, quam ſummo deſideramus affectu, in Feſtò Sancti Michaelis proximò futuro, vel alio ſequente termino competente, per vos aſſignando, apud Bononiam ſuper Mare, ſi veſtræ Serenitati placuerit, & ad id conſilii noſtri aſſenſus concurrerit, facienda,

A.D. 1312.

Dilectis & fidelibus noſtris, Alexandro de Abernithy, & Johanni de Crumwall, Militibus, ac Magiſtro Guillielmo de Caſis, juris Profeſſori; (de quorum fidelitate & circumſpectione plenariè confidimus,) ac duobus eorum plenam & ſpecialem, tenore præſentium, committimus poteſtatem.

Et hoc veſtræ Paternitati kariſſimæ ſignificamus per præſentes, ſigilli noſtri munimine roboratas.

Dat. apud Novum Caſtrum ſuper Tynam, 15. die Aprilis.

Ad eundem Regem de Credentia.

A.D. 1312. An. 5. E. 2. Rom. & Fr. 5. E. 2. m. 20. dor.

EXcellentiſſimo Principi, Domino, *&c. ut ſupra*, Edwardus ejuſdem gratia, &c. ſalutem &, ad vota, ſucceſſus proſperos ac felices.

De fidelitatis conſtantiâ, & circumſpectionis induſtriâ dilectorum & fidelium noſtrorum, Alexandri de Abernithi, & Johannis de Crumbwell, Militum, ac Magiſtri Guillielmi de Caſis juris Profeſſoris, plenam fiduciam optinentes,

Eiſdem Militibus & Clerico quædam negotia, nos ſpecialiter tangentia, injunximus vobis, ex parte noſtra, ſerioſiùs exponenda.

A.D. 1312.

Veſtræ igitur Paternitati kariſſimæ affectuoſis precibus ſupplicamus, quatinus præfatis, Militibus, & Clerico, ac duobus eorum, in hiis, quæ ipſi, vel duo eorum vobis, ex parte noſtra, expoſuerint vivâ voce, velitis fidem indubiam adhibere, & ea paternitate benivola gratioſiùs exaudire.

Dat. apud Novum Caſtrum ſuper Tynam, 15. die Aprilis.

De Matrimonio, inter Rogerum de Moubray, & Margaretam Filiam Alexandri de Abbernythy, contrahendo.

A.D. 1312. An. 5. E. 2. Rom. & Fr. 5. E. 2. m. 19. dor.

VEnerabili in Chriſto Patri, Domino A. Dei gratiâ, Sanctæ Mariæ in Porticu Diacono Cardinali, amico ſuo kariſſimo, Edwardus, ejuſdem gratia, &c. ſalutem & ſinceræ dilectionis affectum.

Inter cætera, noſtris ſtudiis incumbentia, ad hoc, quod inter homines fideles & ſubditos noſtros de Terrâ noſtrâ Scotiæ affinitatis & amicitiæ fœdus conſolidetur, eo diligentiùs extendimus mentem noſtram, quo exinde pacem noſtram ibidem ſperamus uberiùs conſoveri, & ſalvationem animarum, ac quietem & tranquillitatem populi noſtri terræ prædictæ ſalubriùs præparari.

A.D. 1312.

Cùm itaque Matrimonium, inter Nobilem virum, & noſtrum dilectum & fidelem, Dominum Rogerum de Moubray, ac Margaretam, Filiam Nobilis viri, & noſtri dilecti & fidelis, Alexandri de Abbernythy ſit, ut intelleximus, prælocutum, quod inter ipſos Rogerum

A.D. 1312. Edw. 2.

rum & Margaretam, pro eo quod in gradu Conſanguinitatis prohibito, ut aſſeritur, ſe contingunt, abſque diſpenſatione Sedis Apoſtolicæ, contrahi non poterit quovis modo:

Nos, attendentes quod per confœderationem hujuſmodi inter Nobiles prædictos, ſtatum Terræ prædictæ (ad noſtrum honorem, & non modicam quietem & tranquilitatem Terræ illius) impoſterum permanſurum; ſperantes etiam quod ad promotionem illorum, quæ honorem noſtrum concernunt, manus velitis apponere adjutrices,

Veſtram Paternitatem affectuosè requirimus & rogamus, quatinus, ut negotium prænotatum effectum optatum & feſtinum, prout in votis gerimus, ſortiatur, velitis modis & viis, quibus melius expedire videritis, cum omni efficacia partes veſtras interponere, & Magiſtro Rogero de Wedale Clerico, qui pro negotio illo ad Curiam Romanam accedit, in proſecutione ejuſdem veſtrum impertiri conſilium & juvamen.

Dat. apud Novum Caſtrum ſuper Tynam, 16. die Aprilis.

REX Venerabili in Chriſto Patri, Domino R. Dei gratia, Sanctæ Mariæ Novæ Diacono Cardinali, amico ſuo kariſſimo, ſalutem & ſinceræ dilectionis affectum.

Inter cætera, &c. *ut ſupra.*

Dat. ut ſupra.

Eodem modo ſcribitur ſubſcriptis; videlicet,

Domino Pictavenſi Epiſcopo, Domini Papæ Camerario:

Domino J. Archidiacono Dublinenſi.

De fructibus & obventionibus Eccleſiæ Templariorum de Marnham colligendis.

A.D. 1312. An. 5. E. 2. Fin. 5. E. 2. m. 4.

REX omnibus, ad quos, &c. ſalutem,

Sciatis quod conſtituimus dilectum Clericum noſtrum, Willielmum de Bevercote, ad colligendum, & recipiendum omnes fructus & obventiones, de Eccleſia Templariorum de Marnham, in Comitatu Notinghamiæ (quæ in manu noſtra, quibuſdam de cauſis, exiſtit) qualitercunque provenientes.

Commiſimus etiam eidem Willielmo omnes Domos, Terras, & Tenementa, ad prædictam Eccleſiam pertinentia, cuſtodienda quamdiu nobis placuerit:

Volentes quod idem Willielmus exitus & proficua, a Feſto Sancti Michaelis, proximò præterito, de Eccleſia, Domibus, Terris & Tenementis prædictis percepta, habeat; ita quod pro eiſdem Fructibus, Obventionibus, Terris & Tenementis, a dicto Feſto, reddat nobis, ſingulis Annis, ad Scaccarium noſtrum, quadraginta & tres libras;

Unam, videlicet, medietatem ad Scaccarium noſtrum Paſchæ:

Et aliam medietatem ad Scaccarium noſtrum Sancti Michaelis;

Prout hactenus pro eiſdem reddi conſuevit.

Proviſo quod idem Willielmus, dum fructus & obventiones ejuſdem Eccleſiæ receperit, & cuſtodiam Domorum, Terrarum, & Tenementorum prædictorum habuerit, ut dictum eſt, prædictæ Eccleſiæ, prout decet, in omnibus faciat deſerviri.

In cujus, &c.

Teſte Rege apud Novum Caſtrum ſuper Tynam, 20. die Aprilis.

Per ipſum Regem.

De Conductu pro Epiſcopo Lichfeldenſi ad partes tranſmarinas.

A.D. 1312. An. 5. E. 2. Pat. 5. E. 2. 2. m. 6.

REX omnibus amicis, ad quos, &c. ſalutem.

Cùm Venerabilis Pater, W. Coventrienſis & Lychfeldenſis Epiſcopus, Theſaurarius noſter, ad partes tranſmarinas, pro quibuſdam negotiis noſtris, per nos ſibi injunctis, ibidem expediendis, de mandato noſtro, ſe divertat;

Vos amicos rogamus, vobis fidelibus mandantes, quod eidem Epiſcopo, aut hominibus ſuis, ſecum in Comitiva ſua exiſtentibus, in perſonis, aut rebus ſuis, eundo ad partes prædictas, ibidem morando, ſeu exinde in Angliam redeundo, non inferatis, &c.

Set ſalvum & ſecurum conductum, ſumptibus ſuis, noſtri intuitu, habere

A.D. 1312. Edv. 2.

faciatis, cum ab ipſo Epiſcopo ſuper hoc, ex parte noſtra, fueritis requiſiti.

In cujus, &c. per unum annum duraturas.

Teſte Rege apud Novum Caſtrum ſuper Tynam, 1. die Maii.

Per ipſum Regem.

A.D. 1312. Edv. 2.

De Epiſcopo Lichfeldenſi, prætextu Officii, contra Ordinationes, ab ipſo juratas, accepti, excommunicato.

A.D. 1312. An. 5. E. 2.

Rom. & Fr. 5. E. 2. m. 19. dor.

PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum.

Oppreſſos injuriis relevare ſalubriter meritorium reputamus, & quantò Oppreſſiones injurioſæ illis, qui Regiis affectibus ſpecialiter conjunguntur, & gratis conſiliis nobis aſſiſtunt, eo prætextu inferuntur, tantò eas celeriùs ſubduci, & inferentes per veſtri Apoſtolatûs rectitudinem, prout decet, ſuper hiis cupimus refrenari:

Sanè, Pater Sanctiſſime, Venerabilem Patrem W. Coventrien. & Lychfelden. Epiſcopum, a favore Regio dudum alienum, nuper ad noſtram benivolentiam gratioſè reconciliantes, ac de ipſius fidelitate & induſtriâ circumſpectâ pleniùs confidentes, ſibi invito, & pluries reclamanti, Officium Theſaurariæ noſtræ vacans, uſque ad proximum Parliamentum noſtrum, regendum, de ſano Conſilio nobis tunc aſſiſtentium, duximus committendum.

Cujus prætextu Venerabilis Pater R. Archiep. Cantuar. totius Angliæ primas, quæſito colore, aſſerens præfatum Epiſcopum ipſum Officium contra formam quarumdam ordinationum, per dictum Archiepiſcopum, & cæteros Prælatos, & Comites Regni noſtri, factarum, ad quarum obſervationem idem Epiſcopus, ut aſſeritur, corporale juramentum præſtitit, admiſiſſe, & ex hac causâ crimen perjurii commiſiſſe (licet dictum Officium contra formam earumdem Ordinationum minimè recepiſſet) in eundem Epiſcopum ſententiam excommunicationis, juris ordine prætermiſſo, modo exceſſivo, coram ingenti multitudine congregatâ, præcipitanter fulminavit:

Et eandem ſententiam, quamquàm dictus Epiſcopus ab eadem, tanquàm ab injuſtâ & iniquâ, ad veſtræ Sanctitatis Curiam legitimè provocâſſet & appellâſſet, Sanctitati veſtræ non deferendo, nititur aggravare; & præfatum Epiſcopum modis & viis voluntariis & indebitis infeſtare, prout per eundem Epiſcopum, qui ad veſtræ Sanctitatis præſentiam accedit ex hac causâ, poterit veſtra Beatitudo pleniùs informari.

A.D. 1312.

Cùm itaque, pie Pater, infeſtationes hujuſmodi, ſi præfato Epiſcopo irrogarentur, aut idem Epiſcopus per immoderationem indebitam, quod abſit, præcipitaretur in hac parte, in noſtri dedecus noſcantur non modioctiter redundare:

Sanctitati veſtræ, quam honoris noſtri & commodi zelatricem fervidam ſperamus, devotis precibus ſupplicamus quatinus, prænotatum Epiſcopum & Theſaurarium noſtrum, quem liberalitatis veſtræ gratiâ & favore cupimus communiri, habentes, ſi placet, noſtri contemplatione, ſpecialiter commendatum, eidem Epiſcopo, ſic indebite oppreſſo, de ſalubri & feſtino remedio dignemini providere, & negotium appellationis prædictæ veſtro examini ſpecialiter reſervare:

Dictas ſententias excommunicationis, ſic minus ritè fulminatas, & quicquid pær prædictum Archiepiſcopum eſt in præmiſſis injuſtè attemptatum, ſi placet, revocantes; ut ſic memoratus Archiepiſcopus, per veſtræ Beatitudinis juſtitiam, in præmiſſis ſentiat ſe liberatum; & præfatus Epiſcopus, noſtrarum interceſſionum interventu, apud veſtram manſuetudinum gratiam, juxta noſtri deſiderium, aſſequatur.

Conſervet, &c.

Dat. apud Novum Caſtrum ſuper Tynam, primo die Maii.

De non inſultando Archiepiſcopum Ebracenſem in Comitatu Cantiæ.

A.D. 1312. An. 5. E. 2.

Clauſ. 5. E. 2. m. 6. d.

REX Venerabili in Chriſto Patri R. eâdem gratiâ, Archiepiſcopo Cantuarienſi, totius Angliæ Primati, ſalutem.

A.D. 1312.

Proficiſcente nuper Venerabili Patre W. Archiepiſcopo Eborum, Angliæ Primate, A.D. 1312. *Edw. 2.* Primate, ad Concilium Generale, in partibus tranſmarinis tunc celebrandum, & ſub noſtrâ protectione & ſalvo conductu infra Regnum noſtrum exiſtente, quidam Malefactores & pacis noſtræ perturbatores, non ſine veſtra voluntate & mandato, ut intelleximus, in ipſum Archiepiſcopum Eborum & homines ſuos, ſecum tunc exiſtentes, in partibus Kantiæ, vi & armis inſultum fecerunt, & quoſdam de hominibus illis verberaverunt, & eidem Archiepiſcopo Eborum enormia quamplurima intulerunt, in pacis noſtræ læſionem, & prædictorum Archiepiſcopi Eborum, & hominum ſuorum dampnum non modicum & gravamen, & contra protectionem & conductum noſtros ſupradictos; unde admirabamur, & fuimus, non immeritò, conturbati.

Cùm itaque præfatus Archiepiſcopus Eborum a dicto Concilio in Regnum noſtrum prædictum ſit in proximo, ut accepimus, reverſurus, vobis mandamus, in fide & dilectione, quibus nobis tenemini, & ſub gravi foriſfacturâ firmiter inhibentes, ne præfato Archiepiſcopo Eborum, in redeundo de dicto Concilio ad Eccleſiam ſuam Eborum, aut hominibus, non inferatis, ſeu per alios fieri procuretis dampnum, violentias, impedimentum aliquod, ſeu gravamen. A.D. 1312. *Edw. 2.*

In hac parte taliter vos habentes, quod querela de vobis ad nos non perveniat ex hac causâ, per quod ad vos graviter capiamus.

Teſte Rege apud Novum Caſtrum ſuper Tynam, 1. die Maii.

Per ipſum Regem.

Bulla ſuper conceſſione, facta Hoſpitali Sancti Johannis Jeroſolymitani, de bonis Templariorum.

A.D. 1312. *at. 5. E. 2.* *Clauſ. 5. E. 2. m. 4.*

CLemens Epiſcopus, Servus Servorum Dei, ad perpetuam Rei memoriam,

Ad providam Chriſti Vicarii, præſidentis in ſpecula Apoſtolicæ Dignitatis, circumſpectionem pertinet vices penſare Temporum emergentium, negotiorum cauſas diſcutere, ac perſonarum attendere qualitates, ut, ad ſingula debitum dirigens neceſſariæ conſiderationis intuitum, & oportunæ manum operationis apponens, de agro Domini ſic vitiorum tribulos eruat, ut virtutes amplificet; ſic prævaricantium ſpinas tollat, ut evellendo plus placeat, quam deſtruat: &, in loca vacua, per eradicationem nocentium tribulorum, devota Deo plantaria transferendo, potiorem præbeat, de proviſâ & utili eorumdem locorum unione & tranſlatione, lætitiam; quam vera juſtitia, quæ compaſſionem habet, dolorem intulerit demerentium perſonarum, locorum hujuſmodi per ruinam; ſic enim ſufferendo quod officit, & ſubrogando quod proficit, virtutum profectus amplificat, & ſublata de medio meliori ſubrogatione reſtaurat.

Dudum ſiquidem ordinem Domûs Militiæ, Templi Jeroſolimitani, propter Magiſtrum & Fratres, cæteraſque perſonas dicti ordinis, in quibuſlibet mundi partibus conſiſtentes, variis & diverſis, non tàm nefandis, quàm infandis, Proh dolor! errorum & ſcelerum obſcenitatibus, pravitatibus, maculis & labe reſperſos (quæ, propter triſtem & ſpurcidam eorum memoriam, præſentibus ſubticemus) ejuſdemque ordinis ſtatum, habitum atque nomen, non ſine cordis amaritudine, & dolore, ſacro approbante Concilio, A.D. 1312.

NON PER MODUM DIFFINITIVÆ SENTENTIÆ, cum eam ſuper hoc, ſecundum inquiſitiones & proceſſus, ſuper hiis habitos, NON POSSEMUS FERRE DE JURE; SET PER VIAM PROVISIONIS, SEU ORDINATIONIS APOSTOLICÆ,

Irrefragabili & perpetuò valiturâ ſubſtulimus ſanctione, ipſum prohibitioni perpetuæ ſupponentes; diſtrictiùs inhibendo ne quis dictum ordinem, de cætero, intrare, vel ejus habitum ſuſcipere vel portare, aut pro Templario gerere ſe præſumeret: quod, ſi quis contra faceret, excommunicationis incurreret ſententiam ipſo facto.

Univerſa etiam bona ordinis Prælibati Apoſtolicæ Sedis ordinationi & diſpoſitioni, auctoritate Apoſtolicâ, duximus reſervanda, inhibentes diſtrictiùs ne quis, cujuſcumque conditionis vel ſtatûs exiſteret, ſe de perſonis vel bonis hujuſmodi aliquatinus intromitteret, vel circa ea, in præjudicium ordinationis ſeu diſpoſitionis Apoſtolicæ, per Sedem eandem, ut præmittitur, faciendæ aliquid faceret, innovaret, vel etiam attemptaret: Decernentes

tes extunc irritum & inane, ſi ſecus a quoquam ſcientèr vel ignorantèr contingeret attemptari.

Ac poſtmodum, ne dicta bona, quæ dudùm, ad Subſidium Terræ Sanctæ & impugnationem inimicorum Fidei Chriſtianæ, & Chriſti cultoribus data, legata, conceſſa & acquiſita fuerunt, debitâ gubernatione carentia, tanquam vacantia deperirent, vel converterentur in uſus alios, quàm in illos ad quos fuerant pia devotione fidelium deputata; vel, propter tarditatem ordinationis & diſpoſitionis hujuſmodi eorum deſtructio vel dilapidatio ſequeretur; cum Fratribus noſtris Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalibus, necnon Patriarchis, Archiepiſcopis, Epiſcopis, & Prælatis, ac etiam cum nonnullis excellentibus & illuſtribus Perſonis, cum reliquorum quoque abſentium Prælatorum, ac etiam Capitulorum & Conventuum Eccleſiarum, & Monaſteriorum Procuratoribus, in dicto Concilio conſtitutis, habuimus ardua, moroſa, & diverſa conſilia & tractatus, ut, per hujuſmodi conſiliorum & tractatuum deliberationem præhabitorum diligentem, dictorum bonorum Ordinatio & Diſpoſitio, ad honorem Dei, augmentum Fidei, exaltationem Eccleſiæ, dictæ Terræ ſubſidium, ſalutem quoque fidelium, & quietem ſalubris & utilis proveniret:

Poſt quæ, utique longa præmeditata, proviſa, & matura conſilia, ſuadentibus plurimis juſtis cauſis, noſtra & dictorum Fratrum, necnon Patriarcharum, Archiepiſcoporum, Epiſcoporum, & aliorum Prælatorum, ac excellentium & illuſtrium Perſonarum prædictorum, in dicto Concilio tunc præſentium, deliberationes & conſilia in hoc finaliter reſiderunt;

UT PRÆDICTA BONA ORDINI HOSPITALIS SANCTI JOHANNIS JEROSOLIMITANI, & ipſi Hoſpitali, ac dilectis Filiis Magiſtro & Fratribus Hoſpitalis ejuſdem, nomine Hoſpitalis & Ordinis eorumdem, qui, tamquam athletæ Domini, pro defenſione Fidei ſe periculis mortis jugiter exponentes, oneroſa nimis & periculoſa diſpendia continuè perferunt in partibus tranſmarinis, inperpetuum unirentur.

Nos igitur, inter cætera mundi loca, in quibus vigere dinoſcitur obſervantia regularis, dictum Ordinem Hoſpitalis & ipſum Hoſpitale ſinceræ caritatis plenitudine proſequentes: ac attendentes quod, ſicut evidentia facti docet, in eo divinis obſequiis ferventer inſiſtitur, pietatis & miſericordiæ opera vigilantibus ſtudiis exercentur, Fratres Hoſpitalis ipſius, mundanis ſpretis illecebris, devotum impendentes Altiſſimo famulatum, ac pro recuperatione Terræ prædictæ, tanquam intrepidi Chriſti pugiles, ferventibus ſtudiis & deſideriis intendentes, quælibet ducunt humana pericula in contemptum: Conſiderantes quoque quod ex hoc, tanto eorumdem Magiſtri & Fratrum dictorum ordinis & Hoſpitalis creſcet ſtrenuitas, animorum fervor augebitur, & ipſorum roborabitur fortitudo, ad propulſandas noſtri Redemptoris injurias, & hoſtes ejuſdem fidei conterendos, quanto, ipſorum potentiâ, in opulentioribus facultatibus augmentatâ, onera, quæ proſecutionis tanti negotii neceſſitas exigit, levius & faciliùs poterunt ſupportare, & propterea non indigne vigiles reddit, ſtudiiſque ſollicitis excitati ut, ad ſui ſtatûs augmentum, opem & operam impendamus, eodem ſacro approbante Concilio,

Ipſam Domum Militiæ Templi, cæteraſque Domos, Eccleſias, Capellas, Oratoria, Civitates, Caſtra, Villas, Terras, Grangias, & Loca, Poſſeſſiones, Juriſdictiones, Redditus, atque Jura, omniaque alia Bona, Immobilia, & Mobilia, vel ſe moventia, cum omnibus Membris, Juribus, & Pertinentiis ſuis, ultra & citra Mare, ac in univerſis & quibuſlibet mundi partibus conſiſtentia, quæ ipſe Ordo & dicti Magiſtri & Fratres ipſius Ordinis Militiæ Templi, tempore quo ipſe Magiſter & nonnulli ex eiſdem Fratribus Militiæ Templi in Regno Franciæ communiter capti fuerunt, videlicet, anno Domini milleſimo trecenteſimo octavo, Menſe Octobris, per ſe, vel quoſcumque alios habebant, tenebant, & poſſidebant, vel ad eoſdem Domum & Ordinem Militiæ Templi, & dictos Magiſtrum & Fratres ipſius Ordinis Militiæ Templi, quomodolibet pertinebant: Necnon nomina, actiones, & jura, quæ prædicto tempore captionis ipſorum eiſdem, Domui, Ordini, vel Perſonis ipſius Ordinis Militiæ Templi quocunque modo competebant, vel competere poterant, contra quoſcunque, cujuſcunque Dignitatis, ſtatûs vel conditionis exiſterent, cum omnibus Privilegiis, indulgentiis, Immunitatibus, & Libertatibus, quibus præfati Magiſtri & Fratres dictorum Domûs, & Ordinis Militiæ Templi, & ipſa Domus, & Ordo per Sedem Apoſtolicam, vel per Catholicos Imperatores, A.D. 1312. Edv. 2. res, Reges, & Principes, & Fideles alios, vel quocunque alio modo, erant legitimè commissi, eidem Ordini Hoſpitalis Sancti Johannis Jeroſolimitani, & ipſi Hoſpitali donamus, concedimus, unimus, incorporamus, applicamus & annectimus in perpetuum de Apoſtolicæ plenitudine poteſtatis:

Exceptis bonis quondam dicti Ordinis ipſius Militiæ Templi, conſiſtentibus in Regnis & Terris cariſſimorum in Chriſto Filiorum noſtrorum Caſtellæ, Aragoniæ, Portugaliæ, & Majoricarum Regum illuſtrium, extra Regnum Franciæ; quæ a donatione, & annexione prædictis, ſpecialiter excipienda duximus, ac etiam excludenda: Ea nichilominus diſpoſitioni & ordinationi Sedis Apoſtolicæ reſervantes.

Inhibitionem dudùm, per alios proceſſus noſtros factam, ne quis videlicet cujuſcumque conditionis, vel ſtatûs exiſteret, ſe de perſonis & bonis hujuſmodi aliquatenus intromitteret, vel circa ea in præjudicium Ordinationis ſeu Diſpoſitionis Sedis ejuſdem, faciendæ de illis, necnon decreti noſtri interpoſitionem, quo ad perſonas & bona, in dictis Regnis & Terris eorumdem Regum proximò expreſſorum conſiſtentia, omnino manere volentes in pleno robore firmitatis, quouſque de perſonis & rebus prædictis, in eiſdem Regnis & Terris conſiſtentibus, per diſpoſitionem Sedis ejuſdem fuerit aliter ordinatum.

Occupatores quoque dictorum bonorum, aut illicitos detentores, cujuſcumque ſtatûs, conditionis, Excellentiæ vel Dignitatis extiterint, etiam ſi Pontificali, vel Imperiali, vel Regali præfulgeant Dignitate, niſi, infra unius menſis ſpatium, poſtquam ſuper hoc per dictos Magiſtrum & Fratres ipſius Hoſpitalis, vel ipſorum quemlibet, aut Procuratorem, ſeu Procuratores eorum, fuerint requiſiti, dicta bona dimiſerint, illaque plenè & liberè reſtituerint Ordini ipſius Hoſpitalis, & eidem Hoſpitali, aut Magiſtro ſeu Prioribus, vel Præceptoribus, aut Fratribus Hoſpitalis ejuſdem, in quibuſcunque partibus & Provinciis conſtitutis: eorumque ſingulis, vel Procuratori, ſeu Procuratoribus eorumdem, ejuſdem Ordinis ipſius Hoſpitalis nomina, etiam ſi dicti Priores, Præceptores, & Fratres ipſius Hoſpitalis, & Procuratores ipſorum, & eorum quilibet, a dicto Magiſtro ipſius Hoſpitalis mandatum ſuper hoc ſpecialiter non haberent, dummodo Procuratores prædicti a dictis Prioribus, & Præceptoribus, vel eorum ſingulis, in Provinciis & partibus, in quibus hujuſmodi Priores & Præceptores extiterint deputati, mandatum ſuper hoc habuerint vel oſtenderint ſpeciale. A.D. 1312. Edv. 2.

Qui omnes & ſinguli, videlicet, Priores, Præceptores, & Fratres, dicto Magiſtro: Procuratores verò prædicti eiſdem Prioribus & Præceptoribus, eorumque ſingulis, a quibus ſuper hiis fuerint deputati, plenum ſuper omnibus geſtis, actis, receptis, & Procuratis per eos quomodolibet in hac parte, computum & rationem ponere & reddere teneantur.

Necnon omnes, qui ſcienter occupatoribus & detentoribus prælibatis, in occupatione vel detentione hujuſmodi dederint auxilium, conſilium, vel favorem, publicæ vel occultæ excommunicationis: Capitula verò, Collegia, ſeu Conventus Eccleſiarum, & Monaſteriorum, necnon Univerſitates Civitatum, Caſtrorum, Villarum, & aliorum locorum, & ipſas Civitates, Caſtra, Villas, & loca, quæ in hiis culpabilia extiterint: ac etiam Civitates, Caſtra, & loca, in quibus detentores & occupatores hujuſmodi Dominium optinuerint temporale, ſi hujuſmodi Domini temporales, in dimittendo bona prædicta, & reſtituendo illa Magiſtro & Fratribus Ordinis & Hoſpitalis ejuſdem, nomine Hoſpitalis ipſius, obſtaculum abhibebunt, & infra dictum menſem ab hujuſmodi præmiſſis non deſtiterint, poſtquam ſuper hoc ut præmittitur fuerint requiſiti, ipſo facto interdicti ſententiis decernimus ſubjacere; a quibus abſolvi non poſſint, donec ſuper hiis plenam & debitam ſatisfactionem curaverint exhibere.

Et nichilominùs occupatores & detentores hujuſmodi, vel præſtantes eiſdem, ut præmittitur, auxilium, conſilium vel favorem, ſive ſingulares perſonæ, ſive Capitula, Collegia, ſeu Conventus Eccleſiarum, & Monaſteriorum, aut Univerſitates Civitatum, Caſtrorum, Terrarum, vel aliorum locorum extiterint, præter pœnas præſcriptas, omnibus, quæ a Romanâ, vel aliis Eccleſiis quibuſcunque tenent in feudum, ipſo facto decernimus fore privatos, ſive privata; ita quod ad Eccleſias, ad quas ſpectant illa, liberè, ſine conditione aliquâ, revertantur; earumque Eccleſiarum Prælati ſive Rectores de ipſis, pro ſua voluntate, diſponant, ſicut utilitati Eccleſiarum ipſarum viderint expedire.

Nulli ergo, &c.

Dat. Viennæ, ſexto Nonas Maii, Pontificatûs noſtri anno ſeptimo.

A.D. 1312.
Edw. 2.

Bulla Regi porrecta pro Hoſpitalariis, de Terris Templariorum, in Concilio Generali Viennæ eis collatis, ipſis liberandis.

A.D. 1312.
An. 5. E. 2.
Ex Autogr.

CLemens Epiſcopus, ſervus ſervorum Dei, cariſſimo in Chriſto Filio Edvardo, Regi Angliæ illuſtri, ſalutem & Apoſtolicam benedictionem.

Nuper in Generali Concilio per nos Viennæ, diſponente Domino, celebrato, poſt longam deliberationem præhabitam, & maturam, acceptabilius fore Altiſſimo, magis honorabile Fidei Orthodoxæ cultoribus, ac ſubventioni Terræ Sanctæ utilius, bona quondam Domûs & Ordinis Militiæ Templi, Ordini Hoſpitalis Sancti Johannis Jeroſolimitani concedere, quam Ordini de novo creando unire aut etiam applicare, Conſilium deliberationis noſtræ providit.

Sed quia, tunc aliquibus aſſerentibus utilius fore bona ipſi Ordini, noviter creando, conferre, quam dicti Hoſpitalis Ordini applicare, tunc noſter affectus ſperatum effectum ſuper hoc obtinere nequivit.

Tandem vero ſic per Dei gratiam actum fore dinoſcitur, quod ſexto Nonas præſentis Menſis Maii, eodem Sacro approbante Concilio, Hoſpitali, ſeu ipſius Hoſpitalis Ordini, ſupradictis præfata bona concedenda & applicanda duximus, ac etiam unienda; bonis ejuſdem Ordinis Militiæ Templi, in Regnis & Terris cariſſimorum in Chriſto Filiorum noſtrorum Caſtellæ, Aragonum, Portugalliæ, & Majoricarum Regum illuſtrium, extra Regnum Franciæ conſiſtentibus, duntaxat exceptis, quæ ab unione, conceſſione, & applicatione hujuſmodi, ex certis cauſis excipienda duximus, & etiam excludenda, ipſa diſpoſitioni noſtræ, & Sedis Apoſtolicæ ſpecialiter reſervantes, quouſque de illis aliter pro dictæ Terræ ſubſidio per noſtram, & dictæ Sedis providentiam extiterit ordinatum.

Quocirca Magnificentiam Regiam rogamus, & hortamur attentius, quatinus pro reverentiâ Salvatoris, cujus in hac parte negotium promovemus, ac dictæ Sedis, & noſtra, Magiſtro, & Fratribus, ſeu Prioribus, & Præceptoribus Hoſpitalis ejuſdem, in quibuſcumque partibus & Provinciis Terrarum tuarum conſtitutis, ſeu Procuratori, vel Procuratoribus eorundem, quod prædicta bona in eiſdem Regno, & Terris tuis conſiſtentia, integre & pacifice valeant aſſequi, & habere, Regii favoris præſtes auxilium, prout extiterit, oportunum.

Et nichilominus omnibus Comitibus, Baronibus, Ducibus, Principibus, & aliis Nobilibus, Communitatibus & Univerſitatibus, Seneſcallis, Ballivis, cæteriſque Officialibus dicti Regni, quocunque nomine cenſeantur, & aliis qui ad Cuſtodiam bonorum ipſorum de tuo mandato fuerint deputati, per litteras tuas mandes expreſſe, ut eadem bona Magiſtro & Fratribus, ſeu Prioribus, & Præceptoribus, vel Procuratori, aut Procuratoribus antedictis, & ſingulis eorundem, a quibus ſuper hoc fuerint requiſiti, ſine diminutione qualibet, quantum in eis fuerit, reſtituant & aſſignent; eis circa nanciſcendam, habendam & retinendam poſſeſſionem bonorum ipſorum per te, & Officiales eoſdem, & alias Executoribus, ſuper executione hujuſmodi conceſſionis noſtræ deputatis, & in poſterum deputandis ſuper eadem executione de liberalitate Regia efficaciter aſſiſtendo, cum pro parte ipſorum extiteris requiſitus.

Sic igitur in præmiſſis te promptum & liberalem exhibeas, quod, præter retributionis æternæ præmium, quod inde merebêris, tibi laudis humanæ proveniat incrementum, & nos Celſitudinem tuam dignis valeamus in Domino laudibus commendare.

Dat. Liberon. Valentin. Dioceſe, 17. Kalendas Junii, Pontificatus noſtri anno ſeptimo.

Sub Filis canabeis.

Conſimilis Bulla directa Archiepiſcopis & Epiſcopis Regni.

A.D. 1312.
An. 5. E. 2.
Ex Autogr.

CLemens Epiſcopus, ſervus ſervorum Dei, venerabilibus Fratribus, univerſis Archiepiſcopis & Epiſcopis per Regnum Angliæ conſtitutis, ſalutem & Apoſtolicam benedictionem.

Nuper in Generali Concilio, &c. *prout ſupra uſque hæc verba, viz.*

Quare

A.D. 1312. Rot. 2.

Quare Fraternitatem veſtram rogamus & hortamur attentiùs, vobis nihilominus per Apoſtolica ſcripta, diſtrictè præcipiendo, mandantes, quatinus pro reverentiâ Salvatoris (cujus in hac parte negotium promovemus) ac dictæ Sedis, & noſtrâ, Magiſtro, & Fratribus, ſeu Prioribus & Præceptoribus Hoſpitalis ejuſdem, & eorum ſingulis, aut Procuratori, vel Procuratoribus eorumdem, quod prædicta bona in Provinciis veſtris, Fratres Archiepiſcopi, ac in noſtris, & veſtris, Fratres Epiſcopi, Civitatibus & Dioceſibus conſiſtentia, juxta prædictæ conceſſionis noſtræ tenorem, integrè & pacificè valeant aſſequi & habere, veſtri favoris præſtetis auxilium, ac ipſis circa nanciſcendam, habendam & retinendam poſſeſſionem bonorum ipſorum ferventèr, prout oportunum extiterit, aſſiſtatis, cum pro parte ipſorum fueritis requiſiti.

Sic igitur in præmiſſis vos promptos & liberales exhibere curetis, quod, præter retributionis æternæ præmium, quod vobis indè rependetur a Domino, nos Fraternitatis veſtræ circumſpectam prudentiam valeamus dignis in Domino laudibus commendare.

Volumus autem quòd præſentes litteras (vobis præſentatis & oſtenſis eiſdem) earum latori reſtituatis omnino, ut aliis, de quibus expedierit, valeant præſentari.

Dat. Liberoni Valentin. Dioceſe 17. Kalendas Junii, Pontificatûs noſtri anno ſeptimo.

Sub Filis canabeis.

Conſimilis Bulla directa Comitibus & Baronibus Regni.

A.D. 1312. An. 5. E. 2. *Ex Autogr.*

Clemens Epiſcopus, ſervus ſervorum Dei, dilectis filiis, Nobilibus Viris, univerſis Comitibus, & Baronibus per Regnum Angliæ conſtitutis, ſalutem & Apoſtolicam benedictionem.

Nuper in Generali Concilio, *&c. prout ſupra mutatis competenter mutandis.*

Dat. Liberoni Valentin. Dioceſe 17. Kalendas Junii, Pontificatûs noſtri anno ſeptimo.

Sub Filis canabeis.

De Templariis Epiſcopo Lichfeldenſi liberatis, & pro ſuſtentatione ipſorum.

A.D. 1312. An. 5. E. 2. Clauſ. 5. E. 2. m. 4.

Rex, dilecto & fideli ſuo, Ricardo de Harleye, ſalutem.

Mandamus vobis quod, de exitibus Terrarum & Tenementorum Templariorum in manu noſtrâ, & in veſtrâ Cuſtodiâ exiſtentium, ſolvatis venerabili Patri W. Coventrienſi & Lychfeldenſi Epiſcopo, pro Radulpho de Barton Capellano, Rannulpho de Eveſham Capellano, Henrico de Halton, Ricardo de Buſſinſham, Thoma de Walklyngton, & Johanne de Crafton, Templariis, nuper eidem Epiſcopo, ad retrudendum in certa Monaſteria infra ſuam Dioceſim, ad pœnitentiam inibi peragendam, per venerabilem Patrem R. Cantuarienſem Archiepiſcopum, & totum Provinciale Concilium liberatis, vadia, pro ſuſtentatione Templariorum eorumdem aliàs ordinata, videlicet, pro quolibet eorum quatuor denarios per diem, a die ſancti Albani Martyris proximò præterito, & exnunc quouſque aliud inde fuerit ordinatum; ſatisfaciendo etiam prædictis Templariis de arreragiis vadiorum ſuorum, quæ ante dictum diem debuerant percepiſſe.

Et nos vobis indè, in Computo veſtro de exitibus prædictis, debitam allocationem haberi faciemus.

Teſte Rege apud Eboracum, decimo ſeptimo die Maii.

Mandatum de recedendo ab obſidione Caſtri de Scardeburgh.

A.D. 1312. An. 5. E. 2. Pat. 5. E. 2. p. 2. m. 6.

Rex, dilectis & fidelibus ſuis, Baronibus, Militibus, & omnibus aliis hominibus ad arma, tàm equitibus, quàm peditibus, in obſidione Caſtri noſtri de Scardeburgh exiſtentibus, ſalutem.

Mandamus vobis, ſub foriſfacturâ vitæ, membrorum, & omnium quæ nobis

A.D. 1312. Edv. 2. bis forisfacere poteritis, firmiter injungentes, quod ab obſidione Caſtri noſtri prædicti, ſine dilatione aliquâ, recedatis:

Vobis enim innoteſcimus, per præſentes, quod omnes, in Caſtro prædicto exiſtentes, ad pacem & fidem noſtram fore reputamus, ipſoſque ſub confidentiâ, quam de eorum fidelitate hujuſmodi habuimus, & adhuc habemus, in cuſtodia Caſtri dimiſimus ſupradicti.

In cujus, &c.

Teſte Rege apud Eboracum, decimo ſeptimo die Maii.

Per ipſum Regem.

De recedendo a prædicta Obſidione.

A.D. 1312. An. 5. E. 2. Clauſ. 5. E. 2. m. 4. d.

REX, dilecto & fideli ſuo, Johanni de Warenna, Comiti Surriæ, ſalutem.

Vulgari relatu undique laborante intelleximus, quod vos, cum non modica multitudine hominum ad arma, tàm equitum, quàm peditum, Caſtrum noſtrum de Scardeburgh jam per tempus aliquod obſediſtis, & adhuc obſidetis; undè quamplurimùm admiramur, nec immeritò, & movemur.

Cum igitur omnes, in dicto Caſtro exiſtentes, ad pacem & fidem noſtram fore reputamus, ipſoſque ſub confidentiâ, quam de eorum fidelitate habuimus, & adhuc habemus, in Cuſtodiâ Caſtri dimiſerimus ſupradicti;

Vobis mandamus, in fide & homagio, quibus nobis tenemini, ſub forisfacturâ omnium, quæ nobis forisfacere poteritis, firmiter injungentes, quod ab obſidione Caſtri prædicti vos, cum omnibus, vobiſcum ibidem in Comitivâ veſtra exiſtentibus, ſine dilatione recedatis.

Teſte Rege apud Eboracum, 17. die Maii.

Per ipſum Regem.

Conſimiles literæ diriguntur ſubſcriptis, videlicet,

Adomaro de Valentia Comiti Pembrochiæ,
Henrico de Percy, &
Roberto de Clifford.

Teſte ut ſupra.

De Comite Lancaſtriæ verſus Regem divertente, & Rege ad Scardeburg navigante.

A.D. 1312. An. 5. E. 2. Clauſ. 5. E. 2. m. 5. d.

MEMORANDUM, *quòd Dominus Edmundus de Malo Lacu, Seneſcallus Hoſpitii Domini Regis, poſt conſignationem brevium, ante horam novam apud Novum Caſtrum ſuper Tynam, die Jovis, in Feſto Aſcenſionis Domini, anno Regni ipſius Regis quinto, detulit ſecum Magnum Sigillum ipſius Regis, ſub Sigillo Dominorum, Adæ de Oſgodeby, Roberti de Bardelby, & Willielmi de Ayrmynn, ad ipſum Regem uſque Tynemutham:*

Et, eodem die, poſt meridiem, venit Dominus Thomas Comes Lancaſtriæ uſque prædictam Villam Novi Caſtri, & Domini Henricus de Perci, Robertus de Clifford, & alii multi cum equis & armis, in Comitivâ ſuâ, & dictam Villam ingrediebantur, & ibidem moram fecerunt per quatuor dies:

Et Dominus Rex, in craſtino dicti diei Aſcenſionis, receſſit a Tynemutha, & per Navigium abiit uſque Scardeburghum:

Et poſtmodum die Mercurii, in ſeptimanâ Pentecoſtes, proximo ſequenti, apud Eboracum, detulit dictus Dominus Edmundus dictum Sigillum Domini Regis, eiſdem Dominis, Adæ, Roberto & Willielmo, ſub Sigillis ſuis, ex parte ipſius Domini Regis, ut brevia inde conſignari, & ea, quæ ad Officium Cancellarii pertinent, facerent ſicut prius.

De Obſidione Caſtri de la Pole.

A.D. 1312. An. 5. E. 2. Clauſ. 5. E. 2. m. 4.

REX, dilecto & fideli ſuo, Griffino de la Pole, ſalutem.

Dudùm dato nobis intelligi quod vos Caſtrum dilecti & fidelis noſtri Johannis de Cherleton, de la Pole, in manu ipſius Johannis tunc exiſtens, cum ingenti multitudine armatorum, tàm equitum, quàm peditum, obſediſtis;

Vobis

A.D. 1312. Edw. 2. Vobis mandamus, ſub gravi forisfacturâ firmiter injungentes, quod ab obſidione Caſtri illius vos diverteretis indilatè, Caſtrumque prædictum capi fecimus in manum noſtram ſecuriùs cuſtodiendum.

Et quia jam iteratò intelleximus quod vos Caſtrum prædictum, in Cuſtodiâ noſtrâ ſic exiſtens, cum non modicâ multitudine hujuſmodi armatorum iteratò obſediſtis, & obſeſſum tenetis dictum Caſtrum, & homines in eodem exiſtentes ingeniis, & aliis hoſtilibus aggreſſibus aggredi non deſiſtentes; unde, aliis admirantibus, admiramur, non immeritò, & movemur:

A.D. 1312. Edw. 2. Vobis igitur mandamus, ſub forisfacturâ omnium, quæ nobis forisfacere poteritis, firmiter injungentes, quod ab obſidione Caſtri prædicti vos ſine dilatione aliquâ divertatis, & omnes alios vobis in hac parte adhærentes divertere faciatis, quicquam in læſionem pacis noſtræ, ſeu terrorem populi noſtri nullatenus perpetrantes, ſeu per alios fieri procurantes.

Teſte Rege apud Eboracum, viceſimo ſexto die Maii.

Per ipſum Regem.

Ad Regem Franciæ de diſcordiis inter Regem & Subditos.

A.D. 1312. An. 5. E. 2. Rom. & Fr. 5. E. 2. m. 20. dor. EXcellentiſſimo Principi, Domino ac Patri ſuo kariſſimo, Domino Philippo, Dei gratiâ Regi Franciæ Illuſtri, Edwardus, ejuſdem gratiâ, &c. ſalutem &, ad vota, ſucceſſus, &c.

Receptis litteris Sublimitatis veſtræ kariſſimæ, nobis per diſcretum virum, Magiſtrum Petrum Bruneti, veſtrum Clericum, præſentatis, intellectiſque hiis, quæ dictæ veſtræ litteræ continebant, & aliis nobis per dictum Clericum veſtrum ex parte veſtrâ circumſpectè expoſitis oraculo vivæ vocis,

Vobis, velut Domino & Patri kariſſimo, honoris ſui filii zelatori fervido, ex eo quod ea, quæ nos & ſtatum noſtrum contingunt, ita obnixè veſtris præcordiis conjunxiſtis, & tantis Paternalis benivolentiæ diligentiâ & ſollicitudine, abſque ulla noſtri interceſſione, gratìs eſtis pro noſtro honore & commodo proſecuti, ad grates, quantas poſſumus, aſſurgimus ſpeciales,

Super hiis etiam, quæ in dictis litteris veſtris continebantur, videlicet, quod, A.D. 1312. uſque ad adventum Nunciorum ſanctiſſimi in Chriſto Patris, Domini Summi Pontificis, & veſtrorum, qui in Regnum noſtrum, pro diſcordiis, exiſtentibus inter nos & ſubditos noſtros, ſubducendis, in proximo ſunt venturi, novitatem non faceremus aliquam, per quam pacis & concordiæ reformatio poterit impediri.

Veſtræ Paternitati duximus intimandum quod, pro bono pacis, & populi, nobis commiſſi, tranquilitate & quiete, de aliquibus in contrarium faciendis, licet ea per graves exceſſus quorumdam ſubditorum noſtrorum fuiſſemus quamplurimum provocati, hucuſque, non ſine gravi cordis anxietate, ſuſtinuimus, & adhuc ſuſtinebimus, juxta veſtrum Paternale beneplacitum, & rogatum; cupientes, per veſtræ Celſitudinis conſilium & auxilium, in præmiſſis & aliis dirigi & foveri.

Dat. apud Hoveden, undecimo die Junii.

Ad Papam pro Epiſcopo Lichfeldiæ, in Curia Romana commorante.

A.D. 1312. An. 5. E. 2. Rom. & Fr. 5. E. 2. m. 19. dor. PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum.

Quantò de veſtræ manſuetudinis affluenti bonitate fiduciam gerimus ſpecialem, tantò eam pro illis, qui noſtris conjunguntur deſideriis, ſpecialiùs excitamus.

Cùm itaque venerabilis Patris, W. Conventrienſis & Lichfeldenſis Epiſcopi, Theſaurarii noſtri, qui, pro quibuſ- A.D. 1312. dam negotiis, ipſum contingentibus, ad veſtræ Sanctitatis præſentiam nuperrimè acceſſit, circumſpectio provida nobis ſit perquam utilis in præſenti;

Veſtræ Sanctitati devotis precibus ſupplicamus, quatinus memoratum Epiſcopum, adhuc in veſtræ Beatitudinis Curiâ, pro expeditione dictorum negotiorum, commorantem, ipſorumque negotiorum expeditionem dignemini, noſtris

A.D. 1312. Edv. 2.

precibus, cum favore & gratiâ maturare, & ipſum Epiſcopum ad nos, cum feſtinatione commodâ, prout deſideramus, remittere feliciter expeditum.

Conſervet, &c.

Dat. apud Sixil, tertio die Julii.

Ad Comitem Campaniæ, quod in Angliam feſtinanter veniret.

A.D. 1312. An. 5. E. 2. Rom. & Fr. 5. E. 2. m. 23.

REX Nobili Viro, ac ſuo fideli & dilecto, Domino Bertrando de Saubiat, Comiti] de Chaumpaniâ, Domini Papæ Nepoti, ſalutem.

Propter aliqua, noſtris affectibus ſpecialiter inſidentia, vobiſcum mutuum colloquium habere corditer affectamus:

Ea propter veſtram amicitiam affectuoſe requirimus & rogamus, quatinus ad nos in Angliâ, nobiſcum locuturus, cum feſtinatione, quâ commode poteritis, accedere curetis: Et hoc pro noſtri amore facere nullatenus omittatis.

Teſte Rege apud Berewycum ſuper Twedam, ſexto die Julii.

Ad Papam, quod licentiam præberet dicto Comiti veniendi ad Regem.

A.D. 1312. An. 5. E. 2. Rom. & Fr. 5. E. 2. m. 23.

PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum.

Affectantes cum Nobili Viro ac noſtro fideli & dilecto, Domino Bertrando de Saubiat, Comite de Chaumpania, veſtro Nepote, ſuper aliquibus, noſtris affectibus ſpecialiter inſidentibus, mutuum habere colloquium & tractatum, ipſum, per noſtras litteras ſpeciales, duximus requirendum, ut ad nos, in Angliâ, accedere velit, nobiſcum locuturus.

Verùm, Pater Sancte, quia dictum Nepotem veſtrum, ad tam remotas partes, a veſtræ Sanctitatis præſentiâ, abſque veſtræ Benignitatis licentiâ, non deceret elongare, veſtræ Beatitudini affectuoſis precibus ſupplicamus, quatinus memorato Nepoti veſtro accedendi ad nos, juxta noſtrum rogatum, licentiam dignemini concedere gratioſe.

Conſervet &c.

Dat. apud Berewycum ſuper Twedam, ſexto die Julii.

Ad Cardinales pro præfato negotio.

A.D. 1312. An. 5. E. 2. Rom. & Fr. 5. E. 2. m. 23.

VEnerabili in Chriſto Patri, Domino B. Tituli Sanctorum Johannis & Pauli, Preſbitero Cardinali, amico ſuo kariſſimo, Domini Papæ Camerario, Edwardus, &c. ſalutem, & ſinceræ dilectionis affectum.

Cum nos Nobilem Virum Dominum Bertrandum de Saubiat, Comitem de Chaumpaniâ, Nepotem Sanctiſſimi in Chriſto Patris, Domini Summi Pontificis, ut ad nos in Anglia, ſuper aliquibus negotiis ſpecialibus, quæ Conſilio ipſius Comitis communicare deſideramus, nobiſcum locuturus accedar:

Et eundem Dominum Summum Pontificem, ut eidem Nepoti ſuo licentiam ſic ad nos veniendi dignetur concedere, per noſtras litteras rogaverimus ſpeciales;

Nos, de veſtræ dilectionis puritate ſpecialiter confidentes, ſperanteſque quod ea, quæ noſtris affectibus ſpecialiter inſident, velitis ſolitâ ſollicitudine fieri procurare,

Veſtram Paternitatem kariſſimam requirimus & rogamus, quatinus erga memoratum Patrem Sanctum, ut prædicto Nepoti ſuo licentiam hujuſmodi benignè velit concedere, velitis, noſtris precibus, cum omni efficaciâ interponere partes veſtras.

Dat. apud Berewycum ſuper Twedam, ſexto die Julii.

Eodem modo ſcribitur ſubſcriptis; videlicet,

Domino R. Sanctæ Mariæ Novæ Diacono Cardinali,

Domino B. Sanctæ Mariæ in Porticu Diacono Cardinali,

A.D. 1312. Edw. 2.

De Vadiis & Stipendiis quorundam, de exitibus Templariorum ſolvendis.

A.D. 1312. An. 5. E. 2.

Claus. 5. E. 2. m. 2.

REX dilecto Clerico ſuo Willielmo de Spanneby, Cuſtodi Domûs Templariorum de Eicle, in manu noſtrâ quibuſdam de cauſis exiſtentis, ſalutem.

Qui per certificationem, per Theſaurarium & Barones noſtros de Scaccario, nobis in Cancellaria noſtra factam, compertum eſt quod Thomas de Wygeſle Capellanus perciperet, ad totam vitam ſuam, in eadem Domo, quolibet die, tres denarios pro victu ſuo, & deſerviet, loco Capellani, quamdiù poterit:

Et percipiet quolibet anno, dum deſervire poterit, viginti ſolidos, pro cæteris neceſſariis, ad terminos Sancti Michaelis & Paſchæ:

Et quando deſervire non poterit, extunc percipiet unam Marcam tantùm per annum, pro eiſdem neceſſariis, ad eoſdem terminos:

Et nihilominus victum ſuum, ad totam vitam ſuam percipiet; & medietas bonorum ſuorum, in obitu ſuo, eidem Domui remanebit:

Vobis mandamus quod eidem Thomæ vadia & ſtipendia hujuſmodi, de exitibus Domûs prædictæ, & eorum arreragia, ſi quæ fuerint, a tempore, quo cuſtodiam ejuſdem habuiſtis, habere faciatis in forma prædicta; & nos vobis inde in Compoto veſtro, de exitibus prædictis debitam allocationem habere faciemus, proviſo quod idem Thomas in dicta Domo deſerviat ut debebit.

Teſte Rege apud Kirkeſtede, 5. die Julii.

Subſcripti percipient vadia & ſtipendia ſubſcripta, in Domibus ſubſcriptis, videlicet,

Alanus de Suaynton percipiet, ad totam vitam ſuam, in eadem Domo, quolibet die, duos denarios pro victu ſuo; & deſerviet eidem Domui de aliquo libero ſervitio, quamdiu poterit laborare: Proviſo, &c.

Robertus Thurgerton Capellanus percipiet, ad totam vitam ſuam, in Domo Templariorum de Aſlakby, quolibet die, tres denarios pro victu ſuo: & viginti ſolidos pro ceteris neceſſariis ſuis, ad terminos Sancti Michaelis & Paſchæ; ita quod deſerviat, loco Capellani, quamdiu poterit deſervire: & medietas bonorum ſuorum, in obitu ſuo, dictæ Domui remaneat: Proviſo, &c.

A.D. 1312.

Richardus Garewy percipiet, ad totam vitam ſuam, in eadem Domo, quolibet die, duos denarios pro victu ſuo: & unam Robam per annum de Sectâ liberorum ſervientum; & quinque ſolidos per annum ad terminos Sancti Michaelis & Paſchæ; & deſerviet quamdiu poterit: Proviſo, &c.

Robertus de Carleton de Cranewell percipiet, ad totam vitam ſuam, in Domo de Bruera, quolibet die, tres denarios pro victu ſuo: & duos denarios pro victu Garcionis ſui: & unam Marcam annuatim, ad natale Domini pro roba ſuâ; & unam Marcam per annum pro calciamentis, ad Feſta Sancti Michaelis & Paſchæ.

Robertus, dictus le Mareſchal de Rouſtone, percipiet, ad totam vitam ſuam, duos denarios pro victu ſuo, quolibet die, in eadem Domo: & decem ſolidos per annum pro robâ ſuâ: & quinque ſolidos per annum nomine ſtipendii, ad terminos Sancti Michaelis & Paſchæ; & deſerviet, loco liberi ſervientis, in Domo prædictâ quamdiu commodè poterit laborare; &, ſi deſervire non poterit, tunc victum ſuum tantùm percipiet: Proviſo, &c.

Willielmus, Filius Richardi de Templo, percipiet, ad totam vitam ſuam, in eadem Domo, quolibet die, duos denarios pro victu ſuo: & decem ſolidos, quolibet anno, contra Natale Domini, pro robâ ſuâ: & quadraginta denarios, quolibet anno, contra Pentecoſten pro Tunicâ ſuâ; & quinque ſolidos per annum pro aliis neceſſariis.

Willielmus Ryvel de Wyma percipiet, ad totam vitam ſuam, in eadem Domo, quolibet die, tres denarios pro victu ſuo: & unam Marcam, per annum, pro cæteris neceſſariis, ad Feſta Sancti Michaelis & Paſchæ, per æquales portiones: & quolibet anno, ad Natale Domini, unum vetus indumentum, de veteribus indumentis Fratrum:

&

A.D. 1312. Edv. 2. & quolibet die duos denarios pro victu Garcionis ſui: & quinque ſolidos, per annum, pro ſtipendio ejuſdem Garcionis; ſet idem Garcio deſerviet in Domo illâ; pro viginti & quatuor Acris Terræ & Prati in Suthwyme, quas dedit eiſdem Templariis, & dabit eis unam Marcam in obitu ſuo: Proviſo, &c.

Robertus de Burſtowe percipiet in Domo de Chippele, ad totam vitam ſuam, quolibet die, duos denarios pro victu ſuo: decem ſolidos per annum, pro robâ ſuâ: & deſerviet in eadem Domo quamdiu potens fuerit; & ſi deſervire non poterit, nihilominus percipiet præmiſſa: Proviſo, &c.

Philippus de Gayton Miles, habebit in Domo de Beleſale unum Capellanum ſæcularem, celebrantem in Capellâ ejuſdem Domûs imperpetuum: & idem Capellanus percipiet, quolibet die, de eadem Domo tres denarios pro victu ſuo; & viginti ſolidos per annum pro aliis neceſſariis.

Willielmus Deryng de Faxflete percipiet, ad totam vitam ſuam, in eadem Domo, quolibet die, duos denarios pro victu ſuo: decem ſolidos pro robâ ſuâ per annum: quadraginta denarios per annum pro Tunica de Æſtate; & quinque ſolidos per annum pro cæteris neceſſariis.

Ad Papam pro Epiſcopo Sancti Andreæ, quod Concilio Generali non interfuit, excuſatoria.

A.D. 1312. An. 6. E. 2. Rom. & Fr. 6. E. 2. m. 19. dor.

PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum.

Nuper, Pater Sanctiſſime, pro Venerabili Patre, W. Dei gratiâ Epiſcopo Sancti Andreæ, in Scotiâ,

Cui diverſa & ardua negotia, ſtatum Terræ noſtræ prædictæ, & precipuè tranquilitatem & quietem populi ejuſdem Terræ tangentia, ibidem promovenda & exequenda commiſimus; injungendo eidem quòd ſe a partibus illis non diverteret, propter pericula animarum, quæ, per abſentiam ſuam ab eadem Terra, poſſent de facili evenire,

Sanctitati veſtræ ſupplicamus pia prece, ut abſentiam præfati Epiſcopi in Conſilio Generali, jam proxime celebrato (ad quod, ut intelleximus, perſonaliter fuerat evocatus) ex cauſis prædictis, noſtrorúmque rogaminum interventu, habere dignaretur veſtra Sacroſancta Paternitas favorabiliter excuſatam.

Et, quia indempnitati præfati Epiſcopi proſpici cupimus, nè jacturam ex eo, quòd non interfuit Concilio prælibato, aliqualiter patiatur, præſertim cùm præſentia ipſius Epiſcopi in Terrâ noſtrâ prædictâ perquàm utilis & neceſſaria, pro bono pacis & quiete populi Terræ prædictæ procurandis & ſervandis (circa quæ curam & operam ſollicitas ſtudioſè adhibuit, & adhibet hiis diebus) extiterit & exiſtat,

Veſtram Clementiam iteratis precibus requirimus & rogamus, quatinus, præmiſſis Paternâ Benignitate penſatis, abſentiam præfati Epiſcopi a Concilio memorato benignè & favorabiliter habere dignemini, noſtris precibus, excuſatam.

Conſervet, &c.

Dat. apud Mildenhale, 11. die Julii.

Ad Cardinales pro prædicto Epiſcopo excuſando.

A.D. 1312. An. 6. E. 2. Rom. & Fr. 6. E. 2. m. 19. dor.

VEnerabili in Chriſto Patri Domino A. Dei gratiâ, tituli Sanctæ Mariæ in Porticu Diacono Cardinali, amico ſuo kariſſimo, Edwardus, &c. ſalutem cum dilectione ſincerâ.

Nuper, conſiderantes quòd præſentia Venerabilis Patris, W. Sancti Andreæ in Scotiâ Epiſcopi, perquàm utilis & neceſſaria extitit, & exiſtit in Terrâ prædictâ, pro bono pacis & quiete populi Terræ ejuſdem procurandis & ſervandis; circa quæ curam & ſollicitudinem ſtudioſas adhibuit, & adhibet hiis diebus:

Ac propter diverſa & ardua negotia, ſtatum Terræ prædictæ, & præcipuè tranquilitatem & quietem populi ejuſdem Terræ tangentia, quæ eidem Epiſcopo commiſeramus exequenda; injungendo ſibi quod ſe a partibus illis non diverteret, propter pericula, quæ, per abſentiam ſuam ab eadem Terrâ, poſſent de facili provenire,

Sanctiſſimum in Chriſto Patrem, Dominum C. Divinâ Providentiâ, Summum

mum

A.D. 1312. Edw. 2.

mum Pontificem, per Litteras noſtras rogavimus ſpeciales, ut abſentiam prædicti Epiſcopi in Concilio Generali, jam proximè celebrato, ad quod, ut accepimus, perſonaliter fuerat evocatus, habere dignaretur, ex cauſis præmiſſis, noſtriſque precibus, favorabiliter excuſatam.

Et, quia indempnitati præfati Epiſcopi proſpici cupimus, ne pro eo, quod non interfuit Concilio prælibato, jacturam patiatur,

Paternitatem veſtram requirimus cum affectu, quatinus erga dictum Dominum Summum Pontificem (cui ſuper hoc noſtras iteratò dirigimus Litteras ſpeciales) ut abſentiam prædicti Epiſcopi excuſatam habere velit a Concilio memorato, velitis, amore noſtri, opem & operam apponere efficaces.

Dat. apud Mildenhale, 11. die Julii.

Eodem modo mandatum eſt tituli Sancti Marcelli Presbitero Cardinali.

Eodem modo mandatum eſt tituli Sancti Marcelli in Viâ latâ Diacono Cardinali.

Inhibitio contra Conventicula, & pacis Perturbatores.

A.D. 1312. An. 6. E. 2. Pat. 6. E. 2. p. 1. m. 23.

REX Comitibus, Baronibus, Militibus, Ballivis, Miniſtris, & Univerſis fidelibus ſuis in Comitatu Wigornienſi, ad quos, &c. ſalutem.

Conſiderantes pericula, quæ Regno noſtro, & ejus incolis, ex eo, quòd aliqui, ſe a Progenitoribus noſtris elongantes, Conventicula & Congregationes illicitas ſegregatim faciebant, retroactis temporibus provenerunt; ex præcedentibus periculis in futurum effici cupimus cautiores.

Cùm itaque intellexerimus quod aliqui, pacem noſtram Satagentes pro viribus perturbare, in diverſis locis, infra Comitatum prædictum, Congregationes & Conventicula ſecreta; necnon & Confœderationes illicitas contra nos, & quoſdam fideles noſtros, de die in diem, facere præſumunt, ex quibus nobis & Regno noſtro dampna & pericula poſſent veriſimiliter evenire;

Nos, hujuſmodi malitiis volentes, ut convenit, obviare, vobis, omnibus & ſingulis, ſub forisfactura omnium, quæ nobis forisfacere poteritis, diſtrictè inhibemus, nè Congregationes, ſine mandato noſtro ſpeciali, aut Conventicula, ſeu Confœderationes, vel obligationes de inſimul vivendo & moriendo (per quæ populus partium illarum terreri, aut pax noſtra perturbari valeat) facere, aut eis intereſſe, ſeu Confœderationes, aut obligationes hujuſmodi recipere præſumatis.

Scientes pro certo quod, ſi ſecus facere præſumpſeritis, contemptum & rebellionem veſtram, & cujuſlibet veſtrûm faciemus, prout juſtum fuerit, coherceri.

Teſte Rege apud Weſtmonaſterium, 20. die Julii.

De Conductu ad Terram Sanctam pro ſalute Regis.

A.D. 1312. An. 6. E. 2. Pat. 6. E. 2. p. 1. m. 23.

REX omnibus amicis & fidelibus ſuis, ad quos, &c. ſalutem.

Cùm dilectus nobis in Chriſto, Frater Johannes de Bonkhill, ordinis Sanctæ Mariæ, de monte Carmeli, ad Terram Jeroſolymitanam, pro noſtrâ, noſtrorumque ſalute, causâ Peregrinationis, de noſtrâ Licentiâ, ſe divertat:

Vos amicos rogamus, vobis fidelibus mandantes, quatenus eundem Johannem habentes, noſtri intuitu, ſpecialiùs commendatum, ei, aut ſocio ſuo ejuſdem ordinis, ſecum proficiſcenti, in perſonis, aut rebus ſuis (cum ipſos per loca diſtrictuum veſtrorum tranſitum facere, aut ibidem morari contigerit) non inferatis, ſeu, quantum in vobis eſt, ab aliis inferri permittatis injuriam, moleſtiam, dampnum, impedimentum aliquod ſeu gravamen;

Et, ſi quid eis forisfactum fuerit, id eis, ſine dilatione, faciatis emendari.

In cujus, &c.

Teſte Rege apud Weſtmonaſterium, 23. die Julii.

Per ipſum Regem.

De Inhibitione contra Conventicula, proclamanda.

A.D. 1312. An. 6. E. 2.

Clauſ. 6. E. 2. m. 31. d.

REX Vicecomiti Eborum, ſalutem.

Dùm diligenter in mente revolvimus qualiter aliqui, a Progenitoribus noſtris ſe, retroactis temporibus, ſubtraxerunt; & quæ mala exinde Regno noſtro & ejus Incolis provenerunt:

Nos, ex præcedentibus periculis volentes fieri cautiores, cùm aliqui ejuſdem Regni, ſe ſegregantes a nobis, Congregationes & Conventicula faciant, ex quo poſſent pejora prioribus evenire, niſi periculis iminentibus celeriùs obvietur,

Tibi præcipimus quod in ſingulis Civitatibus, Burgis, Villis Mercatoriis, & locis aliis in Ballivâ tuâ, ubi videris expedire, facias publicè proclamari, *&c. prout ſuprà de 20. Julii.*

Teſte Rege apud London. 24. die Julii.

Per ipſum Regem.

Eodem modo mandatum eſt ſingulis Vicecomitibus per Angliam.

De vadiis Epiſcopo Elienſi pro Templariis liberandis.

A.D. 1312. An. 6. E. 2.

Clauſ. 6. E. 2. m. 30.

REX, dilecto ſibi, Johanni le Clerk, de Wylburham, Cuſtodi Terrarum & Tenementorum Templariorum in Comitatu Cantebrigienſi, in manu noſtrâ quibuſdam certis de cauſis exiſtentium, ſalutem.

Mandamus vobis quod, de exitibus Terrarum & Tenementorum prædictorum, ſolvatis Venerabili Patri J. Elienſi Epiſcopo, pro Roberto Scot, & Rogero de Dalton, Templariis, nuper eidem Epiſcopo per Venerabilem Patrem R. Cantuarienſem Archiepiſcopum, *&c. prout de 17. Maii, A. 5.*

Teſte Rege apud London. 28. die Julii.

De Terris Henrici de Percy, in manum Regis capiendis.

A.D. 1312. An. 5. E. 2.

Clauſ. 6. E. 2. m. 29.

REX dilecto & fideli ſuo, Johanni de Moubray, ſalutem.

Cùm, certis de cauſis, mandaverimus dilecto Clerico noſtro, Roberto de Wodehous, Eſcaetori noſtro ultra Trentam, quòd omnes Terras, & omnia Tenementa, bona & Catalla Henrici de Percy, in Ballivâ ſuâ, ſine dilatione, capiat in manum noſtram, & ea ſalvò Cuſtodiri faciat, donec aliud a nobis indè habuerit in mandatis;

Vobis mandamus quod, ſi fortaſſis reſiſtentia aliqua eidem Eſcaetori facta fuerit, quo minùs mandatum noſtrum prædictum exequi nequeat, ut deberet, tunc partes veſtras taliter apponatis, quod mandatum illud, veſtro mediante auxilio, pleniùs exequatur.

Teſte Rege apud London. 30. die Julii.

Per ipſum Regem, Nunciante E. de Malo lacu.

De Corpore dicti Henrici capiendo propter Cædem Petri de Gavaſton.

A.D. 1312. An. 6. E. 2.

Pat. 6. E. 2. p. 1. m. 21.

REX, dilecto & fideli ſuo, Johanni de Moubray, Cuſtodi ſuo Comitatûs & Civitatis Eborum, ſalutem.

Quia Henricus de Percy, nuper per Scriptum ſuum, & coram nobis, in præſentiâ noſtrâ, ſub forisfacturâ vitæ & membrorum, Terrarum & Tenementorum, ac omnium quæ nobis forisfacere poterit, manucepit Petrum de Gaveſton, tunc Comitem Cornubiæ, de ſalvando, & ſine dampno conſervando eundem Petrum, uſque ad certum tempus, ſub certis modis & conditionibus, quibus idem Petrus ſe præfato Henrico, & aliis, reddidit extra Caſtrum noſtrum de Scardeburgh, in quo morabatur;

Idemque Henricus poſtmodùm, interfecto præfato Petro, ante tempus prædictum, & contra modos & conditiones ſupradictas, ad nos non acceſſit, ſet a nobis ſe omnino ſubtraxit; per quod

A.D. 1312. Edv. 2.

quod in præmiſſis reddidit ſe ſuſpectum,

Vobis mandamus, firmiter injungentes, quod corpus ipſius Henrici ſine dilatione capiatis, & ipſum ad nos, ubicunque fuerimus, ſalvo & ſecurè ducatis: Et hoc nullatenus omittatis.

Teſte Rege apud London, 31. die Julii.

Per ipſum Regem.

De armis Militaribus ſuſcipiendis.

A.D. 1312. An. 6. E. 2. Clauſ. 6. E. 2. m. 29. d.

REX Vicecomiti Eborum, ſalutem.

Præcipimus tibi, firmiter injungentes, quod omnes illos de Ballivâ tuâ, qui habent Quadraginta libratas terræ, vel feodum unius Militis integrum, valens Quadraginta libras per annum, & de nobis tenent in capite, & Milites eſſe debent, & non ſunt, ſine dilatione diſtringas ad arma Militaria, citra Feſtum omnium Sanctorum proximò futurum, vel in eodem Feſto, a nobis ſuſcipienda.

Diſtringas etiam, ſine dilatione, omnes alios de Ballivâ tuâ, qui habent quadraginta libratas terræ, vel feodum unius Militis integrum, valens quadraginta libras per annum, de quocumque teneant, & Milites eſſe debent, & non ſunt, ad hujuſmodi arma in eodem Feſto, vel interim ſuſcipienda.

Ita quod bonam & ſufficientem ſecuritatem inde ab eiſdem recipias, & nomina omnium illorum, per viſum duorum legalium Militum Comitatus prædicti, in quodam Rotulo conſcribi, & nobis, ſub ſigillo tuo, & ſigillis dictorum duorum Militum, ſine morâ tranſmitti facias;

Et ſcire te volumus quod de geſtu tuo, in executione hujuſmodi mandati noſtri, diligentem faciemus inquiſitionem, & extunc remedium ſuper hoc fieri faciemus oportunum.

Teſte Rege apud London. 31. die Julii.

Eodem modo mandatum eſt ſingulis Vicecomitibus per Angliam; excepto Vicecomite London.

Donationes diverſæ Bertrando nepoti Papæ factæ; viz.

De Naſſa de Sancto Macario.

A.D. 1312. An. 6. E. 2. Vaſc. 6. E. 2. m. 19.

REX, dilectis & fidelibus ſuis, Guidoni Ferre & Willielmo Inge, ac eorum alteri, ſalutem.

Cùm, quinto decimo die Februarii, proximò præterito,

Pro grato & laudabili ſervitio, quod Nobilis Vir, & nobis dilectus & fidelis, Bertrandus de Salviaco, Comes Campaniæ (Nepos Sanctiſſimi in Chriſto Patris, Domini Clementis, Divinâ Providentiâ, Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Summi Pontificis) claræ memoriæ, Domino E. Genitori noſtro, & nobis hactenus impendit, & impendet in futurum,

Dediſſemus & conceſſiſſemus eidem Bertrando Naſſam illam de Sancto Macario, quæ vocatur le Viſcontan, in Caſtellaniâ de Sancto Macario, cum omnibus quæ ad nos, ratione Naſſæ illius, in præſenti pertinent, ſeu in futurum poterunt pertinere,

HABENDA ET TENENDA eidem Bertrando, & Hæredibus ſuis, de corpore ſuo legitimè procreatis, ſeu procreandis: ac Hæredibus, de Corporibus hujuſmodi Hæredum ſuorum legitimè procreandis; de nobis, & Hæredibus noſtris;

Reddendo indè nobis, & Hæredibus noſtris unam lanceam ad ſporlam, in mutatione Domini, ubi ſporlæ de Vaſatâ fiunt, vel ubi idem Bertrandus, & Hæredes ſui prædicti, vel eorum Hæredes prænotati ſuper hoc fuerint requiſiti, ſeu etiam præmuniti, pro omni ſervitio, conſuetudine, & demandâ, ad nos, & Hæredes noſtros indè pertinente:

Et nos, & Hæredes noſtri portabimus plenam & firmam Garantiam præfato Bertrando, & Hæredibus ſuis prædictis, ac eorum Hæredum Hæredibus prænotatis, de prædictâ Naſſâ, & ſuis pertinentiis ſupradictis; & eis Naſſam illam, cum eiſdem pertinentiis ſuis, ut donum noſtrum ſpeciale, manutenebimus, & defendemus contra omnes homines & fœminas, præſentes & futuras, prout in Litteris noſtris, eidem Bertrando indè confectis, pleniùs continetur.

Ac, licet pluries mandaverimus ---- Seneſcallo noſtro Vaſconiæ, & Conſtabulario noſtro Burdegaliæ, conjunctim & diviſim, quòd præfato Bertrando, vel ejus Attornato in hac parte, Naſ-

ſam

A.D. 1312. Edw. 2.

ſam illam, cum ſuis pertinentiis prædictis, ſine dilatione aliqua liberari facerent, habenda in forma prædicta;

Iidem tamen Seneſcallus, & Conſtabularius, aut eorum alter, ſeiſinam de Naſſâ prædictâ, cum pertinentiis ſuis, præfato Bertrando nondum liberârunt; nec idem Bertrandus poſſeſſionem indè eſt quomodolibet aſſecutus; undè plurimùm admiramur:

Volentes igitur donationem noſtram prædictam, juxta continentiam ejuſdem in omnibus obſervari, volumus, & vobis, & cuilibet veſtrûm in ſolidum, injungimus & mandamus, quatinus dictum Bertrandum, ſeu ejus Procuratorem, vel Attornatum, ipſius Bertrandi nomine, in plenam & corporalem poſſeſſionem dictæ Naſſæ, cum ſuis pertinentiis ſupradictis, juxta formam donationis noſtræ ſupradictæ habendam, viſis præſentibus, abſque alicujus dilationis diffugio, inducatis;

Et ſibi, vel Procuratori, aut Attornato prædicto, ipſius nomine, de redditibus, & aliis Proventibus, & exitibus dictæ Naſſæ, & ſuarum Pertinentiarum prædictarum, a prædicto quintodecimo die Februarii reſponderi plenariè & integrè faciatis; mandantes omnibus ſubditis noſtris ut vobis, & veſtrûm cuilibet, in præmiſſis, & præmiſſa tangentibus, pareant & intendant.

In cujus, &c.

Dat. apud Londonias, triceſimo primo die Julii.

Per ipſum Regem.

De Decimâ in Parochiâ de Mailhans.

Ibid.

REX eiſdem, vel eorum alteri, ſalutem.

Cum quintodecimo die Februarii, &c. dediſſemus & conceſſiſſemus eidem Bertrando decimam, quæ eſt in Parochia de Mailhans, cum omnibus quæ ad nos, ratione decimæ illius, tunc pertinuerunt, ſeu in futurum poterunt, *&c. ut ſupra, mutatis mutandis quoad decimam.*

Dat. ut ſupra.

Per ipſum Regem.

De Caſtro de La-Dos.

Ibid.

REX eiſdem, vel eorum alteri, ſalutem.

Cùm, quintodecimo die Februarii, &c. dediſſemus & conceſſiſſemus eidem Bertrando Caſtrum de La-Dos, cum omnibus pertinentiis ſuis, ſimul cum hominibus, quæſtalibus & feudalibus, vineis, terris, molendinis, moliariis, pratis, aquis, paſturis, pontibus, vivariis, boſco, qui vocatur le Bernette, & aliis boſcis, brueris, viis, ſemitis, liberis introitibus & exitibus, & omnibus aliis, quæ in Parochiis de La-Dos, & aliis Parochiis ac locis quibuſcunque, ratione Caſtri prædicti, ad nos tunc pertinuerunt, ſeu pertinere poſſent in futurum; **HABENDA ET TENENDA** eidem Bertrando & Hæredibus ſuis, de corpore ſuo legitimè procreatis, ſeu procreandis: ac Hæredibus de corporibus hujuſmodi hæredum ſuorum legitimè procreandis;

Faciendo pro Caſtro, & Pertinentiis ſuis prædictis, nobis, & Hæredibus noſtris, homagium, ut pro nobili feodo:

Et reddendo nobis & Hæredibus noſtris, *&c. mutatis mutandis quoad Caſtrum.*

Dat. ut ſupra.

Per ipſum Regem.

De Caſtro de Tantalon.

Ibid.

REX, eiſdem, vel eorum alteri, ſalutem.

Cùm quintodecimo die, &c. dediſſemus & conceſſiſſemus eidem Bertrando Caſtrum de Tantalon, cum omnibus pertinentiis ſuis, ſimul cum hominibus, quæſtalibus & feudalibus, vineis, terris, molendinis, moliariis, pratis, aquis, paſturis, fontibus, vivariis, boſcis, brueriis, viis, ſemitis, liberis introitibus & exitibus, & omnibus aliis, quæ in Parochia de Tantelon, & aliis Parochiis, ac locis quibuſcunque, ratione Caſtri prædicti, ad nos tunc pertinuerunt, ſeu pertinere poſſent in futurum:

HABENDA ET TENENDA eidem Bertrando, *&c. ut ſupra mutatis mutandis, quoad Caſtrum.*

Dat. ut ſupra.

Per ipſum Regem.

De Præpoſiturâ Vaſati.

Ibid.

REX, dilectis & fidelibus ſuis, Guidoni Ferre & Willielmo Inge, ſalutem.

Cùm nuper commiſiſſemus, dilecto & fideli noſtro, Bertrando de Salviaco, Comiti

A.D. 1312. Edw. 2.

Comiti Campaniæ, Præpoſituram Vaſati & Vaſates, ſub certis modis & conditionibus habendam;

Ac jam intellexerimus quod idem Bertrandus a Præpoſiturâ prædictâ amotus eſt, ſine mandato noſtro, de quo quamplurimùm admiramur;

Vobis mandamus quod, ſi vobis conſtiterit præfatum Bertrandum a Balliva prædicta amotum fuiſſe, tunc vos, vel alter veſtrûm in ſolidum, eandem Præpoſituram præfato Bertrando, ſine dilatione aliquâ, reſtituatis,

Tenendam, eiſdem modis & conditionibus, quibus idem Bertrandus eam tenuit ante tempus amotionis ſupradictæ:

Nolentes quod idem Bertrandus a Præpoſiturâ prædictâ amoveatur, ſine mandato noſtro ſpeciali.

In cujus, &c.

Dat. London. triceſimo primo die Julii.

Per ipſum Regem.

Prohibitio, ne Bona Templariorum, prætextu Bullæ Papalis, capiantur per Hoſpitalarios.

A.D. 1312. An. 6. E. 2. Clauſ. 6. E. 2. m. 29. d.

REX, dilecto ſibi in Chriſto - - Priori Hoſpitalis Sancti Johannis Jeroſolymitani in Angliâ, ſalutem.

Rumor, noſtris ſenſibus admirandus, auribus noſtris innotuit hiis diebus; videlicet, quod certæ perſonæ, de Regno noſtro, ad aſſignandum vobis omnia bona Templariorum, mobilia & immobilia, infra idem Regnum conſiſtentia, jam ſunt Executores per litteras Apoſtolicas deputati: quódque vos erga Executores ipſos, pro executione litterarum prædictarum, ad opus veſtrum, celeriter faciendâ, inſiſtitis diligentèr.

Et, quia executio illa, ſi fieret, in noſtrum, & Dignitatis Coronæ noſtræ Regiæ præjudicium cederet manifeſtè, vobis, ſub gravi foriſfacturâ noſtrâ, firmitèr inhibemus, ne quicquam ulteriùs ſuper negotio memorato, clàm vel palàm, per vos, vel per alios, aut alium, procurare, facere, vel attemptare, citra proximum Parliamentum noſtrum, quomodolibet præſumatis.

Teſte Rege apud Londonias, primo die Auguſti.

De tractatu ſuper Ordinationibus corrigendis habendo; & de non veniendo cum equis & armis.

A.D. 1312. An. 6. E. 2. Pat. 6. E. 2. p. 1. m. 20.

REX, dilecto & fideli ſuo, Johanni de Banſtede, ſalutem.

Cùm quædam Ordinationes per Prælatos, Comites, & Barones Regni noſtri, ad id electos, nuper factæ fuiſſent, & per nos, ſub certâ proteſtatione, conceſſæ; videlicet, quod, ſi in dictis Ordinationibus aliqua, nobis dampnoſa ſeu præjudicialia, vel aliàs contra formam Commiſſionis, eis per nos in hac parte factæ, contingeret inveniri, ea pro non conceſſis, & non confirmatis haberentur; reſervatâ nobis in eadem proteſtatione poteſtate, hujuſmodi dampnoſa & præjudicialia, per bonum Conſilium dilectorum Ordinatorum & aliorum, corrigendi & reformandi; prout in Inſtrumento publico, indè confecto, pleniùs continetur:

Ac nos poſtmodùm quoſdam fideles noſtros, ad tractandum cum dictis Prælatis, Comitibus, & Baronibus electis, tunc apud Londonias exiſtentibus, ſuper Ordinationibus præmiſſis, & ad corrigendum & reformandum, per bonum Conſilium eorumdem, omnia hujuſmodi præjudicialia & dampnoſa, ac contra formam dictæ Commiſſionis factæ, ſi quæ eſſent, per noſtras patentes literas duxerimus aſſignandos:

Qui quidem Prælati, Comites, & Barones (hujuſmodi tractatum habere, ſuper dictis Ordinationibus, in noſtrâ abſentiâ ſe, quibuſdam de cauſis, excuſantes) nobis tunc reſponderunt, quod in noſtri præſentiâ (quandocunque nobis placeret cum ipſis ſuper Ordinationibus prædictis tractatum habere, & ipſi per nos indè eſſent præmuniti) parati forent ad faciendum ea quæ, ſecundum formam proteſtationis noſtræ prædictæ, & alterius conſimilis proteſtationis per ipſos factæ, tempore publicationis dictarum Ordinationum, forent facienda in præmiſſis:

Nos, volentes hujuſmodi dampnoſa, & nobis præjudicialia, ſi quæ ſint, in dictis Ordinationibus corrigi & reformari

A.D. 1312. Edv. 2.

mari juxta formam Proteſtationum prædictarum, aſſignavimus vos, & vobis, tenore præſentium, dedimus poteſtatem pæmuniendi Thomam Lancaſtriæ, Humfredum de Bohun Hereford & Eſſex, & Guidonem de Bello Campo Warrennæ, Comites (qui fuerunt de Ordinatoribus prædictis) quod ſint coram nobis, apud Weſtmonaſterium vel London. die Dominicâ proximâ poſt Feſtum Sancti Bartholomæi Apoſtoli proximò futurum; quo die apud alterum dictorum locorum eſſe intendimus, ad tractandum in noſtri præſentia ſuper Ordinationibus prædictis, & ad corrigendum & reformandum dampnoſa, & nobis præjudicialia, ſi quæ in eiſdem contigerit inveniri.

A.D. 1312. Edv. 2.

Et ideò vobis mandamus, firmiter injungentes, quòd ad præfatos Comites ſine dilatione aliquâ, accedatis, & eos ex parte noſtrâ præmuniatis in formâ prædictâ; eis, ex parte noſtrâ, in fide & homagio, quibus nobis tenentur, & ſub forisfacturâ omnium quæ nobis forisfacere poterunt, firmiter injungendo, ne cum equis & armis ad nos, ad dicta loca, aliqualiter tunc accedant.

Et præmiſſa, ſub gravi forisfacturâ noſtrâ, modis omnibus faciatis.

In cujus, &c.

Teſte Rege apud Cantuariam, quarto die Auguſti.

De diſſenſionibus, exortis inter Seneſcallum Vaſconiæ & Amanenum de Lebreto, componendis.

A.D. 1312. An. 6. E. 2.

Vaſc. 6. E. 2. m. 18.

REX, dilectis & fidelibus ſuis, Guidoni Ferre, Willielmo Inge, & Thomæ de Cantebrige, ſalutem.

Quia ex relatu intelleximus fidedigno quòd, inter dilectos & fideles noſtros, Johannem de Ferariis, Seneſcallum noſtrum Vaſconiæ, & Amanenum de Lebreto, ac quoſdam alios Magnates partium illarum, ſuper aliquibus Articulis, graves diſſenſiones & diſcordiæ in eodem Ducatu ſunt exortæ, ex quibus tumultus in eiſdem partibus exoritur, & pericula poſſent de facili evenire, niſi ſuper hoc apponeretur remedium oportunum:

Nos, hujuſmodi tumultum ſedare, & pericula prædicta præcavere cupientes, ac de veſtrâ fidelitate, circumſpectione & induſtriâ plenam fiduciam reportantes, ad tractandum ſuper dictis diſſenſionibus & diſcordiis: & ad eas, modis & viis, quibus expedire videritis, ſedandas & pacificandas: & cætera omnia & ſingula, quæ circa reformationem amoris & concordiæ, inter præfatos, Johannem & Amanenum, cæteroſque Magnates ſupradictos neceſſaria, vel oportuna fuerint, facienda, procuranda, & exequenda, vos & quemlibet veſtrûm, tenore præſentium, deputamus:

Ita quod, ſi quæ difficultates ſubfuerint, quo minus plena concordia, ſuper præmiſſis, per vos poterit reformari, tunc nos indè reddatis, quanto cleriùs poteritis, certiores.

Et ideò vobis mandamus quod præmiſſa, omnia & ſingula, faciatis & exequamini in formâ prædictâ.

A.D. 1312.

Damus autem univerſis & ſingulis Seneſcallis, Officialibus, Miniſtris, & Fidelibus noſtris, in dicto Ducatu, tenore præſentium, in mandatis, quod vobis, & cuilibet veſtrûm, in omnibus, quæ ad reformationem concordiæ & amoris prædictorum noverint pertinere, ſint intendentes, conſulentes & auxiliantes quotiens, & quando ſuper hoc ex parte noſtrâ fuerint requiſiti.

In cujus, &c.

Dat. apud Cantuar. quinto die Auguſti.

Per ipſum Regem.

ET mandatum eſt Seneſcallis, Caſtellanis, Officialibus, Præpoſitis, Ballivis, Miniſtris, & omnibus Fidelibus Regis Ducatûs prædicti, ad quos, &c. quod eiſdem, Guidoni, Willielmo, & Thomæ, duobus, aut uni eorum, in omnibus & ſingulis præmiſſis, & ea tangentibus, ſint intendentes, conſulentes & auxiliantes quotiens, & quando per ipſos, duos, vel unum ex eis, ſuper hoc fuerint præmuniti.

In cujus,

Dat. ut ſupra.

Per ipſum Regem.

ET mandatum eſt Amaneno de Lebreto, quòd, ad certos dies & loca, quos iidem, Guido, Willielmus, & Thomas, duo, aut unus eorum, ei ſcire faciant, ad ipſos perſonaliter accedens, ſuper dictis diſſenſionibus & diſcordiis tractet cum eiſdem:

Et

A.D. 1312. Edw. 2.

Et eis in hiis, quæ ad reformationem amoris & concordiæ inter ipſum & præfatum Seneſcallum Regis pertinere noſcuntur, tanquam Regi ipſi pareat & intendat:

Ita quod ipſi ſuam Regiam Benignitatem & Manſuetudinem in præmiſſis poſſint & debeant meritò commendare:

Dedit enim Rex eiſdem in mandatis, quod ipſi, ſi quæ difficultates ſubfuerint, quo minus plena concordia ſuper præmiſſis per ipſos valeat reformari, Regi indè reddant celeritèr certiores; ut tunc ſuper hiis remedium, quod convenire Rex videbit, idem Rex apponere valeat.

Dat. ut ſupra.

Per ipſum Regem.

ET mandatum eſt præfato Seneſcallo, quod, ad certos, &c. *ut ſupra,* pertinere noſcuntur, tanquam Regi ipſi pareat & intendat.

Dat. ut ſupra.

Ad Philippum Regem Francorum de Credentia.

A.D. 1312. An. 6. E. 2. Rom. & Fr. 6. E. 2. m. 17.

EXcellentiſſimo Principi, Domino ac Patri ſuo kariſſimo, Domino Philippo, Dei gratiâ, Regi Francorum Illuſtri, Edwardus, ejuſdem gratiâ, Rex Angliæ, Dominus Hiberniæ, & Dux Aquitaniæ, ſalutem, &, ad vota, ſucceſſus proſperos ac felices.

Quædam ardua negotia, nos, & honorem noſtrum, ac ſtatum noſtrum ſpecialiter tangentia, injunximus Nobilibus Viris, & noſtris Conſanguineis, & fidelibus prædilectis, Dominis, Adomaro de Valentia Comiti Pembrochiæ, & Henrico de Bello Monte (de quorum fidelitate probatâ, & circumſpectione providâ plenam gerimus fiduciam) veſtræ Serenitati ſerioſiùs exponenda;

Veſtræ igitur Paternitati kariſſimæ affectuoſis precibus ſupplicamus, quatinus præfatis, Adomaro, & Henrico, ac eorum alteri, in hiis, quæ per ipſos, vel eorum alterum veſtræ Celſitudini, ex parte noſtrâ, expoſita fuerint vivâ voce, velitis fidem credulam adhibere.

Dat. apud Dovor. ſexto die Auguſti.

Ad Papam de Credentia.

A.D. 1312. An. 6. E. 2. Rom. & Fr. 6. E. 2. m. 19.

PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum.

Quædam ardua negotia, nos, & honorem noſtrum, ac ſtatum noſtrum ſpecialiter tangentia, injunximus Nobilibus viris, & noſtris dilectis & fidelibus, Dominis, Bertrando de Salviaco Comiti Campaniæ Nepoti veſtro, & Alexandro de Abernythy Militi, ac dilecto Clerico noſtro Magiſtro Waltero de Maydenſtane (de quorum fidelitate probatâ, & circumſpectione providâ plenam gerimus fiduciam) veſtræ Beatitudini ſerioſiùs exponenda;

Veſtræ igitur Sanctitati devotis precibus humiliter ſupplicamus, quatinus præfatis, Comiti Nepoti veſtro, Militi, & Clerico, ac duobus eorum, in hiis, quæ veſtræ Clementiæ, ex parte noſtrâ, expoſuerint vivâ voce, dignemini fidem indubiam adhibere, & exponenda per ipſos, vel duos eorum benignitèr exaudire.

Conſervet, &c.

Dat. apud Dovor. ſexto die Auguſti.

Ad Cardinalem, & ad Camerarium Papæ de Credentia.

A.D. 1312. An. 6. E. 2. Rom. & Fr. 6. E. 2. m. 19.

VEnerabili in Chriſto Patri, Domino A. Dei gratiâ, Tituli Sanctæ Priſcæ Preſbitero Cardinali, Amico ſuo kariſſimo, Edwardus, ejuſdem gratiâ, &c. ſalutem & ſinceræ dilectionis affectum.

Super quibuſdam negotiis noſtris (de quibus aliàs vobis ſcripſimus) Nobilibus Viris, & noſtris Conſanguineis, & fidelibus prædilectis, Dominis, Adomaro de Valentiâ Comiti Pembrochiæ, & Henrico de Bello Monte (de quorum fidelitate probata, & circumſpectione provida plenam gerimus fiduciam) ad plenum aperuimus mentem noſtram vobis ſerioſiùs exponendam;

Veſtram

A.D. 1312. Edv. 2.

Veſtram igitur Paternitatem affectuoſe requirimus & rogamus, quatinus præfatis, Comiti & Henrico, ac eorum alteri, in hiis, quæ per ipſos, vel eorum alterum, vobis ex parte noſtra expoſita fuerint vivâ voce, velitis fidem credulam adhibere.

Dat. apud Dovor. ſexto die Auguſti.

REX venerabili in Chriſto Patri, Domino A. eadem gratiâ, Epiſcopo Pictavenſi, Domini Papæ Camerario, Amico ſuo kariſſimo, *&c. ut ſupra.*

Dat. ut ſupra.

Conſimilis Litera ad Cardinales, & alios.

A.D. 1312. *An.* 6. E. 2. *Rom. & Fr.* 6. E. 2. *m.* 19.

Venerabili in Chriſto Patri, Domino A. de Pelagrue, Sanctæ Mariæ in Porticu Diacono Cardinali, Edwardus, &c. ſalutem & ſinceræ dilectionis affectum.

Quædam ardua negotia, nos, & honorem noſtrum, ac ſtatum noſtrum ſpecialiter tangentia, Nobili Viro & fideli noſtro, Bertrando de Salviaco Comiti Campaniæ, ac dilectis & fidelibus noſtris, Alexandro de Albernythy Militi, & Magiſtro Waltero de Maydenſtan Clerico (de quorum fidelitate probata, & circumſpectione provida plenam gerimus fiduciam) vobis ſerioſiùs exponenda;

Veſtram amicitiam requirimus & rogamus, quatinus præfatis, Comiti, Militi, & Clerico, aut duobus eorum, in hiis, quæ vobis, ex parte noſtra, expoſuerint vivâ voce, fidem velitis indubiam adhibere, & circa felicem expeditionem eorumdem efficaciter interponere partes veſtras.

Dat. apud Dovor. octavo die Auguſti.

Eodem modo mandatum eſt ſubſcriptis; videlicet,

Domino R. de Fargis, Sanctæ Mariæ Novæ Diacono Cardinali,
Domino A. Tituli Sancti Marcelli Presbitero Cardinali,
Domino B. Sanctæ Agathæ Diacono Cardinali.
Domino R. Fabri Domino Papæ Theſaurario,
Archiepiſcopo Narbon.
Epiſcopo Tholoſ.

Ad Papam de Credentia ſpeciali.

A.D. 1312. *An.* 6. E. 2. *Rom. & Fr.* 6. E. 2. *m.* 19.

PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum.

De fidelitate probata, & circumſpectione provida Nobilis Viri, & nobis dilecti, & fidelis noſtri, Bertrandi de Salviaco, Comitis Campaniæ Nepotis veſtri, plenam & ſpecialem fiduciam reportantes, quædam negotia, nos, ac ſtatum, & honorem noſtrum non mediocriter tangentia, & noſtris deſideriis inſidentia, eidem Nepoti veſtro injunximus, veſtræ Clementiæ ſerioſiùs exponenda;

Veſtræ igitur Sanctitati devotis precibus ſupplicamus, quatinus memorato Nepoti veſtro in hiis, quæ vobis, ex parte noſtra, expoſuerit vivâ voce, dignemini fidem credulam adhibere, & eadem gratioſiùs exaudire.

Conſervet, &c.

Dat. apud Dovor. 8. die Auguſti.

Bulla, ad Seneſcallum Vaſconiæ, ſuper diſcordia inter ipſum & Dominum Amanenum de Lebreto.

A.D. 1312. *An.* 6. E. 2. *Ex Autogr.*

Clemens Epiſcopus, ſervus ſervorum Dei, dilecto filio, Nobili Viro, Johanni de Ferrariis, Seneſcallo Vaſconiæ, ſalutem & Apoſtolicam Benedictionem.

Turbationis ingratæ diſcordia (quam inter te, & dilectum filium, Nobilem Virum, Amanenum Dominum de Lebreto, antiquus hoſtis, pacis æmulus, ſatorque diſcordiæ, ſuſcitavit) eo magis redditur contraria votis noſtris, eoque graviùs conturbat in intimis, quo magis

magis Vaſconiæ partium ſtatum pacificum diligimus & tranquillum.

Non enim mundo exiſtit incognitum quòd dudùm, poſt noſtræ promotionis auſpicia ad ſtatum Apoſtolicæ Dignitatis, in eiſdem Vaſconiæ, & aliis citramontanis partibus (Romanâ Urbe inclitâ, noſtro & Apoſtolicæ Sedis Domicilio ſpeciali, & Terris aliis, nobis & eidem Sedi ſubjectis, in Italiæ partibus conſtitutis, dimiſſis) pro pace, inter cariſſimum in Chriſto filium noſtrum Philippum, Francorum illuſtrem, &, claræ memoriæ, Edvardum Angliæ, Reges, cariſſimi in Chriſto filii noſtri Edvardi Regis Angliæ illuſtris Genitorem, dum adhuc viveret, ſolidandâ; & matrimonio inter eundem Regem Angliæ, & cariſſimam in Chriſto filiam noſtram Yſabellam Reginam Angliæ illuſtrem, Conjugem ſuam, natam ejuſdem Regis Francorum, conſumando voluimus remanere; multos pro eadem pace ſollicitudines & labores, & multarum expenſarum onera ſubeundo; & adhuc, ut inter eoſdem Reges ſtabilis pacis & amicitiæ concordia perſeveret, & in Regno Angliæ, ac in dictis Vaſconiæ partibus votivæ tranquilitatis comoda jocunda ſuccreſcant, quod tuam Nobilitatem credimus non latere, diffundere cogitationes aſſiduas, & operationes ſolertèr impendere non ceſſamus.

Recolimus inſuper, & à tuâ memoriâ non credimus alienum, qualiter Nobilis memoratus dudùm, inter eundem Regem Francorum, & Genitorem præfatum durante diſcordiâ, pro Genitoris ipſius defenſione nominis & honoris, innumeris ſuam ac ſuorum perſonas exponendo periculis, grandia perſonarum ipſarum & bonorum ſuorum eſt expertus incommoda, gravia multarum rerum pertulit nocumenta, & importabilium quaſi expenſarum oneribus ſe ſubjecit; quod idem Genitor, ſervitium gratiſſimum & utiliſſimum recognoſcens dictum Nobilem ſibi cariſſimum habuit dum vivebat.

Decet te præterea illud prudentèr advertere, quod Nobilis ſæpedictus ad dicti Regis Francorum Curiam, ut dicitur appellavit, & ſub ejus gardiâ dinoſcitur permanere; propter quod tibi dura poſſent provenire diſpendia, ſi te, hujuſmodi appellatione pendente, dictum Nobilem contingeret impugnare, cùm ex hoc dictus Rex Francorum plurimùm, ſicut ab experto didicimus, turbaretur.

Recolimus ſiquidem, dum adhuc eſſemus in minori officio conſtituti, quòd, negotia Progenitoris ejuſdem in dicta Curia præfati Regis Franciæ proſequendo, ſæpe comperimus quod iidem, Rex & Curia, ex eo, præ cæteris, adverſus Officiales dicti Progenitoris importabiliter turbabantur, quod per eos non deferebatur appellationibus, ad dictam Curiam interjectis, quod a memoria dicti Regis Franciæ non videtur aliquatenus excidiſſe.

Quia, dum nuper nobiſcum eſſet in Concilio Viennenſi, & tractaremus cum eo de gravaminibus, quæ per Officiales ſuos Officialibus dicti Regis Angliæ in dictis Vaſconiæ partibus dicebantur inferri, & aliqua ex gravaminibus ipſis, quæ tunc noſtræ memoriæ occurrerunt, aperiremus eidem, & peteremus inſtanter quod illa faceret corrigi, & Officiales ſuos a talibus cohiberi; idem Rex eorum aliqua, ad hujuſmodi noſtram inſtantem inſtantiam, per ſuas mandavit litteras, ad quietum & liberum terræ prædictæ regimen, reformari.

Super aliis verò reſpondit quod, cum eum ſuper hoc, pro parte dicti Regis Angliæ, requiri contingeret, Regeſtris Curiæ ſuæ, quæ tunc ſecum non habebat, inſpectis, cum ſui deliberatione Conſilii, taliter ordinaret, quod idem Rex Angliæ poſſet meritò contentari, dictique Officiales ſalubritèr, pacificè ac liberè, & eodem modo poſſent regere dictam Terram Vaſconiæ, ſicut dudùm, ante tempus motæ inter eum & dictum Progenitorem diſcordiæ, faciebant.

Sed ipſe & ſuum ſecretum Conſilium, ex eo ſe provocatos nimiùm oſtendebant, quod Officiales dicti Regis Angliæ, in partibus Vaſconiæ ſupradictis, nedùm quòd appellationibus, interpoſitis ad ipſum Regem Francorum, deferrent, verùm etiam appellantes ipſos temerariè capiebant, & perſequebantur ut hoſtes, & eiſdem Officialibus ipſius Regis Franciæ parere contemptabiliter renuebant; quod iidem, Rex & Conſilium ſibi, ad importabilem contemptum, & notabile vituperium aſcribebant.

Cæterùm illud ante oculos mentis tuæ proponere providimus in exemplum, quòd cùm dudùm, in creationis noſtræ principio, nobis electionis noſtræ præſentato decreto, antequam pro coronationis noſtræ recipiendis ſolenniis accederemus Lugdunum, quondam Johannes de Avingis, tunc Vaſconiæ Seneſcallus, contra dilectum Filium, Nobilem Virum Comitem Fuxenſem, pro certa, ut dicebatur, commiſſa inobedientia contra eum exercitum congregaret: ipſeque Comes ſe pararet ad reſiſtendum eidem;

Nos præfatum Johannem ad noſtram præſentiam duximus evocandum, & ei

A.D. 1312. Edw. 2.

periculis, diſpendiis, & jacturis quæ, ſicut imminent in præſenti diſcordia, tunc iminebant, oſtenſis: Et expoſito etiam quòd utilius eſſe præfato poterat Genitori, quod pecunia, expendenda pro hujuſmodi exercitu congregando, coverteretur pro neceſſitatibus, quæ ſibi tunc temporis incumbebant, & aliis quæ ſui honoris reſpicerent incrementum.

Ac demùm, hiis per eundem Johannem, & dilectum Filium Nobilem Virum Odonem de Grandiſono, tunc præſentem ibidem, diligenter inſpectis, ſuper ipſis præfatus Johannes noſtris beneplacitis acquievit humiliter, & a Congregatione prædicti exercitûs reſilivit.

Quod, cùm Genitori præfato per prædictum Johannem, juxta noſtræ voluntatis beneplacitum, ſignificatum poſtmodùm extitiſſet, idem Genitor multæ dilectionis affectum, quem ad eum per hoc nos oſtenderamus habere, & diligentiam adhibitam in ſuis Honoribus conſervandis prudenter conſiderans, & illos, quos in ſui Conſilii præſentia ſeriosè recenſuit, multa laude commendans, quod per hoc multis animarum diſpendiis, multis perſonarum periculis, & inumeris, bonorum noſtræ proviſionis induſtria nocumentis occurrerat, memoravit.

Propter quod Genitor ipſe Johanni præfato mandavit quod a talibus abſtineret, nec impoſterùm ad ſimilia, niſi nobis cauſas, quare ad talia moveretur, primitùs oſtendiſſet: & noſtrum, tamquàm illius, quem inter cæteros fervidum ſui cognoſcebat zelatorem honoris, quique non permitteret ſua jura diminui, Conſilium duceret requirendum, procedere quomodolibet attemptaret.

Quare Nobilitatem tuam rogamus & hortamur attentius, quatinus præmiſſis, necnon & multarum animarum diſpendiis inumeris, perſonarum periculis, & bonorum multiplicibus nocumentis (quæ, ſi diſcordia, quod abſit, procedat hujuſmodi, proventura veriſimiliter formidantur) debita & diligenti conſideratione penſatis, a Nobilis præfati moleſtiis, gravaminibus, & impugnationibus quibuſcumque, pro noſtra & Apoſtolicæ Sedis reverentia, ſtudeat abſtinere.

Nos autem taliter diſponimus ordinare, quod dictus Nobilis, ſi forſan in aliquo te offendit, ſuper offenſa hujuſmodi taliter tibi ſatisfieri faciemus, quòd poteris meritò contentari.

Quod, ſi tu fortè ordinationi prædictæ ſtare non velles, dicti Regis Angliæ ſuper hoc expectes beneplacitum & mandatum; ad quem propter hoc certos & ſpeciales nuncios, ſine mora, diſponimus deſtinare.

Sic igitur hujuſmodi precibus & hortationibus noſtris, quæ de præcordiis Apoſtolicis prodeunt, reverenter obtemperes, & ſic illas ad exauditionis efficaciam introducas, quod, prædictis periculis, detrimentis, & diſpendiis, ac expenſarum, quas te oporteret hujuſmodi occaſione ſubire, profluviis evitatis, nos te pacis zelatorem avidum cognoſcamus, & proinde valeamus Nobilitatem tuam non immeritò commendare, dictoque Regi Angliæ, Domino tuo, propter hoc, alicujus turbationis, vel periculi materiam non miniſtres.

Ecce! inſuper, quòd dilectos Filios, Magiſtrum Hugonem Geraldi, Decanum Eccleſiæ Sancti Aredii Lemovicenſi Dioceſi, & Fratrem Guillielmum Petri, ordinis prædicatorum, Magiſtrum in Theologia, Capellanos noſtros, exhibitores præſentium, ad præſentiam tuam propter hæc duximus deſtinandos, ſuper quibus, & ea contingentibus, quæ tibi ex parte noſtra retulerint, eis, & ipſorum cuilibet adhibeas plenam fidem.

Dat. in Prioratu de Granſello prope Malanſan. Vaſionen. Dioc. 4. idus Auguſti, Pontificatûs noſtri anno ſeptimo.

Sub Filis canabeis.

De diſcordiis inter præfatos, Seneſcallum & Amanenum, in Vaſconia reformandis.

A.D. 1312. An. 6. E. 2.

Vaſc. 6. E. 2. m. 18.

REX, dilecto & fideli ſuo, Amaneno de Lebreto, ſalutem.

Ex relatu intelleximus fidedigno quòd inter vos, & dilectum & fidelem noſtrum, Johannem de Ferrariis Seneſcallum noſtrum Vaſconiæ, graves diſſenſiones & diſcordiæ, ſuper quibuſdam Articulis, in dicto Ducatu ſunt exortæ; ex quibus tumultus in eiſdem partibus exoritur, & timentur dampna & pericula evenire, niſi ſuper hoc remedium celeriùs apponatur.

Nos

A.D. 1312. Edw. 2.

Nos igitur (ob ſpecialem affectionem, quam ad perſonam veſtram viſceraliter gerimus, & geſſimus à jam diu: & ut dampna & pericula prædicta cautiùs evitentur) volentes inter vos & præfatum Seneſcallum noſtrum amorem & concordiam, quantum in nobis eſt, reformare: ſperantéſque quòd id in noſtrâ præſentiâ faciliùs, quàm alibi, poterit effectui mancipari, cum nos veſtri & præfati Seneſcalli noſtri intimis affectibus zelemus commoda & honores;

Vos rogamus obnixè, vobis nichilominus in fide & dilectione, quibus nobis tenemini, firmiter injungentes, quod ſitis ad nos, citra Feſtum Sancti Martini in Hieme proximò futurum, ubicumque tunc fuerimus in Anglia, ut tunc inter vos, & præfatum Seneſcallum noſtrum (cui ſimiliter mandavimus quod ad nos, ob cauſam prædictam, accedat citra Feſtum ſupradictum) cæteróſque, vobis & ſibi adhærentes, ſuper dictis diſſenſionibus & diſcordiis, plena concordia, dirigente Domino, valeat reformari; & hoc, ſicut nos, & honorem noſtrum, ac commodum veſtrum diligitis, nullo modo omittatis.

Dat. apud Cantuar. 16. die Auguſti.

Per ipſum Regem.

De præfatis Controverſiis pacificandis.

A.D. 1312. An. 6. E. 2. Vaſcon. 6. E. 2. m. 18.

REX, dilecto & fideli ſuo, Johanni de Ferariis, Seneſcallo ſuo Vaſconiæ, ſalutem.

Quia volumus quod diſſenſiones & Controverſiæ, quæ, ut intelleximus, inter vos, & dilectum & fidelem noſtrum, Amanenum de Lebreto, ſunt exortæ, in noſtrâ præſentiâ ſedentur & pacificentur;

Vobis mandamus, firmiter injungentes, quod ſitis ad nos, citra Feſtum Sancti Martini in Hyeme proximè futurum, ubicumque tunc fuerimus in Angliâ; ut inter vos, & præfatum Amanenum (cui ſimiliter injunximus quòd ad nos, ob cauſam prædictam, citra dictum Feſtum accedat) ſuper diſſenſionibus & Controverſiis prædictis, in noſtrâ præſentiâ, concordia valeat reformari.

Teſte Rege apud Eltham, 19. die Auguſti.

Per ipſum Regem.

Contra Congregationes & Conventicula.

A.D. 1312. An. 6. E. 2. Clauſ. 6. E. 2. m. 27. d.

REX Vicecomiti Bedfordiæ, ſalutem.

Quia datum eſt nobis intelligi, quòd quidam, pacis noſtræ perturbatores, Conventicula & Congregationes illicitas in diverſis locis, in Balliva tua, hactenus fecerunt, per quæ populus noſter, partium illarum, non modicum incidit in terrorem:

Nos, volentes pacem noſtram ubique firmiter obſervari, & quieti ac tranquilitati populi noſtri, quatenus poterimus, providere, tibi præcipimus, firmiter injungentes, quod in ſingulis locis, in Balliva tua, ubi expedire videris, facias ex parte noſtra publicè proclamari, & firmiter inhiberi, ne qui, in eadem Balliva tua, Conventicula ſeu Congregationes aliquas (ſub foriſfactura Terrarum, Tenementorum, & omnium aliorum quæ nobis foriſfacere poterunt) facere, tenere, ſeu quicquam, in hac parte, perpetrare præſumant, per quod pax noſtra ibidem turbari, aut populus noſter ibidem terreri valeat quoviſmodo.

Et, ſi quos, poſt hujuſmodi Proclamationem & inhibitionem, inveneris talia perpetrantes, tunc eos, cum equis, Herneſiis, & omnibus bonis & Catallis ſuis, ſecum inventis, ſine dilatione areſtari, & ſalvò cuſtodiri facias quouſque aliud a nobis ſuper hoc habueris in mandatis.

Aſſumpto tecum ad hoc, ſi neceſſe fuerit, poſſe Commitatûs tui: Et de eo, quod indè feceris, nobis, ſub ſigillo tuo, diſtinctè & apertè, conſtare facias indilate.

Teſte Rege apud Weſtm. 23. die Auguſti.

Ad Papam pro Archiepiſcopo Tuamenſi.

A.D. 1312. An. 6. E. 2.
Rom. & Fr. 6. E. 2. m. 18.

PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum.

Noverit Paternitas veſtra reverenda quod,

Cùm nuper Eccleſia Tuamenſis per mortem, bonæ memoriæ, W. olim Archiepiſcopi loci illius, Paſtoris eſt ſolatio deſtituta,

Decanus & Capitulum ejuſdem, petitâ a nobis, prout moris eſt, licentiâ eligendi, & optentâ, Venerabilem Patrem Malachiam, Elphinenſ. Epiſcopum, in ſuum poſtulaverint Archiepiſcopum & Paſtorem,

Nos poſtulationi hujuſmodi Regium aſſenſum adhibuimus, & favorem;

Et hoc veſtræ Clementiæ ſignificamus per præſentes, ut, quod ad vos pertinet in hac parte, exequi dignemini cum favore.

In cujus, &c.

Dat. apud Weſtm. 24. die Auguſti.

De non veniendo verſus Regem cum equis & armis.

A.D. 1312. An. 6. E. 2.
Pat. 6. E. 2. p. 1. m. 20.

REX Venerabilibus in Chriſto Patribus, J. Norwicenſi, & J. Bathonienſi & Wellenſi, eâdem gratiâ, Epiſcopis: ac dilectis fidelibus ſuis, Johanni de Britannia, Comiti Richemondiæ, Conſanguineo ſuo cariſſimo, Radulpho de Monte Hermerii, & Edmundo Dyncort, ſalutem.

Cùm nuper aſſignaverimus dilectum & fidelem noſtrum Johannem de Benſtede, & ei per Literas noſtras Patentes dederimus poteſtatem præmuniendi Thomam Comitem Lancaſtriæ, quod eſſet coram nobis, apud Weſtmonaſterium vel London. die Dominicâ, proxima poſt Feſtum Sancti Bartholomæi Apoſtoli, proximò præteritum;

Ad tractandum in noſtrâ præſentiâ ſuper Ordinationibus, nuper per prædictum Comitem, & alios Comites, Prælatos, & Barones Regni noſtri, ad hoc electos, factis:

Et ad corrigendum & reformandum damnoſa & præjudicialia nobis, ſi quæ in eiſdem contingeret inveniri:

Et ad injungendum eidem Comiti, ex parte noſtrâ, in fide & homagio, quibus nobis tenetur, & ſub forisfactura omnium quæ nobis forisfacere poſſet, ne cum equis & armis ad nos, ad dicta loca accederet quoquo modo:

Ad quos diem & loca idem Comes coram nobis non venit, nec aliquem pro ſe miſit, licet præfatus Johannes ipſum Comitem, ſuper præmiſſis, ex parte noſtra, præmuniviſſet, & ſibi injunxiſſet præmiſſa in forma ſupradicta;

Ac jam intellexerimus quòd idem Comes, & Comites Hereford. & Warr. cum equis & armis, in magna multitudine Armatorum, ſunt verſus nos venientes, in gravem terrorem populi noſtri, undè admiramur quam plurimum & movemur.

Nos, volentes dampnis & periculis, quæ, per hujuſmodi acceſſus ad nos, evenire poterunt forſitan, præcavere, aſſignavimus vos, quatuor, tres, & duos veſtrûm; & vobis omnibus, quatuor, tribus, & duobus veſtrûm, tenore præſentium, dedimus poteſtatem, ad inhibendum præfatis Comitibus & eorum cuilibet, in fide & homagio, quibus nobis tenentur, ne ipſi, vel aliquis eorum, ſub forisfactura omnium quæ nobis forisfacere poterunt, vel poterit, verſus nos cum equis & Armis accedant, vel accedat propiùs quoquo modo:

Et, ſi iidem Comites hujuſmodi inhibitioni noluerint obedire, ad inhibendum omnibus & ſingulis, ſecum venientibus, ne ipſi, ſub forisfactura prædicta, cum præfatis Comitibus, aut eorum aliquo verſus nos cum equis & armis veniant vel accedant.

Et ideò vobis mandamus, firmiter injungentes, quod ad præfatos Comites accedatis, & eorum cuilibet inhibitionem hujuſmodi, ex parte noſtra, faciatis in forma ſupradicta:

Et, ſi ipſi inhibitioni eidem noluerint obedire, tunc aliis, ſecum venientibus, inhibitionem ex parte noſtra faciatis in forma ſuperiùs annotata; & hoc nullo modo omittatis.

In cujus, &c.

Teſte Rege apud Weſtmonaſterium, 3. die Septembris.

Per ipſum Regem.

Ad

Ad Papam, pro Ordine Fratrum prædicatorum, contra Oxonienſes.

A.D. 1312. An. 6. E. 2.
Rom. & Fr. 6. E. 2. m. 18.

PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum.

Specialis devotio, quam ad ſtatum ordinis Fratrum prædicatorum gerimus, ac evidens utilitas quæ, ex eis proveniens, ipſos reddit multipliciter commendatos, nos excitant & inducunt ut ſuper hiis, quæ ipſorum commodum & honorem concernunt, veſtram interpellemus Clementiam ſæpiùs prece piâ.

De veſtræ igitur exuberantis gratiæ affluentia confiſi, veſtræ Sanctitati ſupplicamus humiliter & devotè, quatenus Fratribus dicti ordinis, in Villâ noſtrâ Oxonienſi Commorantibus, in causâ, quæ vertitur inter ipſos & Cancellarium, ac Magiſtros Univerſitatis dictæ Villæ, paterni favoris gratiam dignemini, noſtri intuitu, impertiri; ſic, ſi placeat, ut iidem Fratres conſuetudinibus, quibus hactenus in dictâ Univerſitate uſi ſunt, ſubductis novitatibus, liberè uti valeant & gaudere.

A.D. 1312.

Conſervet, &c.

Dat. apud Weſtm. 6. die Septemb.

Ad Papam, pro Epiſcopo Lichfeldenſi.

A.D. 1312. An. 6. E. 2.
Rom. & Fr. 6. E. 2. m. 18.

PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum.

In votis gerimus & deſiderabiliter ſinceris mentibus affectamus, ut Venerabilis Pater, W. Coventrienſis & Lichfeldenſis Epiſcopus, Theſaurarius noſter (cujus obſequia, claræ memoriæ, Domino E. Genitori noſtro, & nobis hactenùs novimus fructuoſa) noſtro lateri, pro diverſis & arduis negotiis, nos tangentibus, aſſiſteret hiis diebus; ſperantes quod eadem negotia, ipſius maturitate Conſilii, & circumſpectione providâ, pro noſtro honore conſultiùs tractarentur, & feliciorem exitum ſortirentur.

Quamobrem Sanctitati veſtræ pro memorato Epiſcopo & Theſaurario noſtro, pro quo veſtram Beatitudinem aliàs interpellavimus, adhuc votivis precibus ſupplicamus, quatinus ipſum, & ejus negotia, pro quibus in veſtræ Sanctitatis Curiâ moram trahit, dignemini noſtris precibus habere favore propitio commendata; & ipſum ad nos, prout deſideramus, cum Feſtinatione, quâ veſtra Beatitudo decreverit, remittere feliciter expeditum.

A.D. 1312.

Conſervet, &c.

Dat. apud Weſtm. 14. die Septemb.

Ad Cardinalem Sancti Angeli pro prædicto Epiſcopo.

A.D. 1312. An. 6. E. 2.
Rom. & Fr. 6. E. 2. m. 18.

VEnerabili in Chriſto Patri, Domino L. Sancti Angeli Diacono Cardinali, amico ſuo kariſſimo, Edwardus, ejuſdem gratiâ, &c. ſalutem, & ſinceræ dilectionis affectum.

Illa ſpecialis affectio, quam nobis, & noſtris, ad noſtras preces, gratis operibus hactenus oſtendiſtis (undè grates vobis referimus multiformes) ſpem nobis præſtat indubiam ad futura, quod ea, quæ noſtris inſiſtunt deſideriis, velitis, juxta aſſuetam benivolentiam, cordi aſſumere, & circa eorum felicem expeditionem efficaciter laborare.

Cùm itaque Dominus Summus Pontifex vobis, ut intelleximus, examinationem ac deciſionem negotiorum (pro quibus Venerabilis Pater, W. Coventrienſis & Lichfeldenſis Epiſcopus, Theſaurarius noſter, (cui, noſtri contemplatione, oportunis favoribus, veſtri gratiâ, hactenus aſtitiſtis) duxerit committendas:

A.D. 1312.

Ac ejuſdem Epiſcopi & Theſaurarii noſtri præſentia nobis, propter diverſa & ardua negotia, nos tangentia, perquam utilis & neceſſaria exiſteret hiis diebus; cum credamus firmiter quod eadem negotia, ipſius maturitate Conſilii, & providentiâ circumſpectâ, tractarentur conſultius, & feliciorem ſortirentur effectum:

Paternitatem veſtram affectuoſis precibus requirimus & rogamus, quatinus circa celerem expeditionem dicti Epiſcopi, ſuper negotiis ſuis prædictis, ſicut

A.D. 1312. Edw. 2. de veſtra confidimus amicitia, ſollicite velitis intendere; & penes dictum Dominum Summum Pontificem (cui noſtras Litteras ſupplicatorias tranſmittimus pro eodem) efficaciter interponere partes veſtras, ut ipſe eundem Epiſcopum ad nos, noſtri intuitu, cum celeritate, qua fieri poterit, dignetur remittere proſperè expeditum.

Dat. apud Weſtm. 14. die Septembris.

Ad quamplurimos Cardinales pro præfato Epiſcopo.

A.D. 1312. An. 6. E. 2.

Rom. & Fr. 6. E. 2. m. 18.

VEnerabili in Chriſto Patri, Domino N. de Prato, Oſtienſi Epiſcopo Cardinali, amico ſuo kariſſimo, Edwardus ejuſdem gratia, &c. ſalutem & ſinceræ dilectionis affectum.

Illa ſpecialis affectio, quam nobis & noſtris, ad noſtras preces, gratis operibus hactenus oſtendiſtis, ſpem nobis præſtat indubiam ad futura, quod ea, quæ noſtris inſiſtunt deſiderîis velitis, juxta aſſuetam benivolentiam, promovere.

Cum itaque, ante hæc tempora, Dominum Summum Pontificem, pro Venerabili Patre W. Coventrienſi & Lichfeldenſi Epiſcopo, Theſaurario noſtro (pro negotiis ſuis in Curia Romana trahente moram) ſucceſſivis vicibus interpellaverimus, & adhuc requiramus precibus iteratis, ut eundem Epiſcopum, noſtri intuitu, commendatum habere, & ad nos velit cum Feſtinatione deſiderata remittere feliciter expeditum;

Veſtram Paternitatem affectuoſis precibus deprecamur, quatinus, ut præmiſſa fiant juxta votum noſtrum, veſtis cum omni efficacia interponere partes veſtras.

Dat. apud Weſtmonaſterium, 14. die Septembris.

Eodem modo mandatum eſt Cardinalibus ſubſcriptis; videlicet,

Domino J. de Murro, Portuenſi Epiſcopo Cardinali;	Epiſcopis Cardinalibus.
Domino B. Tuſculano, Epiſcopo Cardinali;	
Domino A. Sabinenſi, Epiſcopo Cardinali.	

Domino J. tituli Sanctorum Marcellini & Petri Preſbitero Cardinali;	Presbiteris Cardinalibus.
Domino G. tituli Sancti Martini in Montibus Presbitero Cardinali;	
Domino A. de Cantilupo, tituli Sancti Marcelli Preſbitero Cardinali;	
Domino B. de Francia, Sanctorum Nerei & Achillei Presbitero Cardinali;	
Domino A. tituli Sanctæ Prudentianæ Presbitero Cardinali.	

Domino N. Sancti Adriani Diacono Cardinali;	Diaconis Cardinalibus.
Domino G. de Pergamo, Sancti Nicholai in Carcere Tullianenſi, Diacono Cardinali;	
Domino F. Gaitani, Sanctæ Mariæ in Coſmedin Diacono Cardinali;	
Domino R. de Senis, Sancti Euſtachii Diacono Cardinali;	
Domino L. de Fliſco, Sanctæ Mariæ in Vià latâ Diacono Cardinali;	
Domino A. de Pelagrua, Sanctæ Mariæ in Porticu Diacono Cardinali;	
Domino P. Card. de Columpna, Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Diacono Cardinali;	
Domino J. de Columpna, Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Diacono Cardinali;	
Domino R. de Farge, Sanctæ Mariæ Novæ Diacono Cardinali;	
Domino B. de Pelagrua, Diacono Cardinali;	
Domino J. Gaugitani, Sancti Georgii ad velum aureum Diacono Cardinali.	

Ad Papam, de Canonizatione Thomæ de Cantilupo.

A.D. 1312. An. 6. E. 2. Rom. & Fr. 6. E. 2. m. 18.

PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum.

Exultamus in Domino, & nimiâ jocunditate lætamur, dùm de multiplicibus miraculis, quibus, Sanctæ memoriæ, Thomas, dictus de Cantilupo, quondam Eccleſiæ Herefordenſis Antiſtes, divinâ operatione, decorari dinoſcitur, crebris relatibus efficimur certiores.

Plebs etiam fidelium, tàm Angliæ, quàm Walliæ, Nationum, in quorum finibus corpus ipſius requieſcit, de ſuis meritis & interceſſionibus glorioſis apud Deum confiſa, ad devotionem erigitur, & in bonis operibus uberius excercetur.

Sperantes itaque nos, & populos, nobis ſubditos, ex ipſius ſuffragiis, apud Deum eo habundantiùs adjuvari, quo idem Sanctus apud nos in terris dignis honoribus fuerit ſublimatus, ac internis optantes affectibus ut talis, & tanta lucerna, hactenus ſub modio abſconſa, ſuper Candelabrum, ad lumen fidelibus præſtandum, in ſuæ devotionis & fidei Catholicæ augmentationem, collocetur,

A.D. 1312.

Sanctitati veſtræ devotis precibus humiliter ſupplicamus, quatinus in negotio Canonizationis præfati Thomæ, pro quo, claræ memoriæ, Dominus E. Genitor noſter, veſtræ Beatitudini pluries ſupplicavit, noſque ſimiliter aliàs vobis direximus preces noſtras, Procuratoribus, negotium illud penes veſtram Clementiam proſequentibus, dignemini benignum præbere auditum, & preces, veſtro Apoſtolatui ſuper eodem porrigendas, juxta dicti Patris noſtri & noſtrum deſiderium, gratioſiùs exaudire.

Conſervet, &c.

Dat. apud Weſtmonaſterium, decimo quinto die Septembris.

Ad Cardinales ſuper Canonizatione antedicta.

A.D. 1312. An. 6. E. 2. Rom. & Fr. 6. E. 2. m. 18.

VEnerabili in Chriſto Patri Domino W. Dei gratiâ, Sancti Nicholai in Carcere Tulliano Diacono Cardinali, amico ſuo kariſſimo, Edwardus, &c. ſalutem & ſinceræ dilectionis affectum.

Quanto ex piis ſuffragiis, ſanctæ memoriæ, Thomæ, dicti de Cantilupo, quondam Eccleſiæ Herefordenſis Antiſtitis, qui innumeris miraculis, a jamdiu, & adhuc indies, divinâ operatione, decorari dinoſcitur, nos, & populos, nobis ſubditos, apud Altiſſimum cupimus habundantiùs adjuvari; tanto eum in terris noſtris inſtantiùs deſideramus dignis honoribus ſublimari, & hiis, qui ad hoc, precum noſtrarum interventu, auxilium oportunum præſtiſterint, in ſuis, gratis affectibus, effici volumus promptiores.

De immenſis itaque laboribus, quos in negotio Canonizationis dicti Thomæ, vobis, & quibuſdam aliis Cardinalibus per Dominum Summum Pontificem commiſſo, ad noſtri inſtantiam gratâ benivolentiâ ſubiviſtis, vobis grates referimus ſpeciales;

A.D. 1312.

Veſtræ Paternitati affectuoſis precibus ſupplicantes, quatinus circa felicem & optatam expeditionem dicti negotii, quam plenis deſideramus affectibus, ſic velitis efficaciter intendere, quod idem negotium veſtrâ poſſit ſollicitudine votivo effectui celeriter mancipari; unde vobis & in præſenti laudis accreſcat præconium, & merces pii operis apud Altiſſimum, ipſius Sancti ſuffragiis, præparetur.

Dat. apud Weſtmonaſterium, decimo quinto die Septembris.

Eodem modo mandatum eſt Domino N. Tituli Sancti Euſebii, Preſbitero Cardinali.

Ad Regem Francorum de dicti Thomæ Canonizatione.

A.D. 1312. An. 6. E. 2. Rom. & Fr. 6. E. 2. m. 18.

EXcellentiſſimo Principi, Domino ac Patri ſuo kariſſimo, Domino Philippo, Dei gratiâ, Regi Francorum Illuſtri, Edwardus, ejuſdem gratiâ, Rex Angliæ, &c. ſalutem, & ad vota ſucceſſus proſperos & felices.

A.D. 1312.

De eo quod placuit veſtræ Magnificentiæ negotium Canonizationis, felicis memoriæ, Thomæ, dicti de Cantelupo, quondam

A.D. 1312. Edv. 2.

quondam Antiſtitis Eccleſiæ Herefordenſis (cujus expeditionem deſiderabiliter affectamus) nuper in generali Concilio Viennenſi apud Sanctiſſimum in Chriſto Patrem Dominum Summum Pontificem, prout certitudinaliter didicimus, gratis inſtantiis promovere, veſtræ Paternitati kariſſimæ ad grates aſſurgimus ſpeciales:

Affectuoſis precibus ſupplicantes, quatinus memorato Sancto Patri, ut dictum negotium optato & finali dignetur effectui mancipare, velitis, ſi placet, dirigere preces veſtras:

A.D. 1312. Edv. 2.

Speramus enim firmiter, & tenemus quod exinde, in præſenti ſeculo, Regali Magnificentiæ accreſcet laudis præconium, voſque condignum meritum reportabitis in futuro.

Dat. apud Weſtmonaſterium, decimo quinto die Septembris.

Ad Papam, pro Ingeraldo de Warle, ſuper negotio Lichſeldenſis Epiſcopi.

A.D. 1312. An. 6. E. 2.

Rom. & Fr. 6. E. 2. m. 18.

A.D. 1312.

PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum.

Quanto majori deſiderio illorum, qui noſtris ſedulò adhærent obſequiis, & diutiùs adhæſerunt, zelemus, gratâ viciſſitudine, honoris & commodi incrementa; tanto avidiùs, nè, eorumdem obſequiorum occaſione, præſertim in hiis quæ de mandato noſtro geſta fore cognovimus, dampnum ſentiant ſeu jacturam, eis, ſicut decet, auxiliis aſſiſtere cupimus oportunis.

Cùm itaque, Pater Sancte, dudùm poſt deceſſum, claræ memoriæ, Domini E. Genitoris noſtri, fuiſſemus contra venerabilem Patrem W. Coventrienſem & Lichfeldenſem Epiſcopum, olim Theſaurarium dicti Patris noſtri, ex certis rationibus provocati:

Ac, volentes cum ſuper aliquibus, per eum geſtis, ad rationem ponere, prout nobis licuit, ratione officii ſui ſupradicti, mandâſſemus res & bona ſua, quæcumque, & ubicunque inventa, ſeiſiri in manum noſtram, donec ratiocinia de Theſauro dicti Patris noſtri nobis modo debito reddidiſſet; dilectumque Clericum noſtrum Ingelardum de Warle, Theſaurarium Garderobæ noſtræ, unà cum quibuſdam aliis, ad partes Lichfeldenſes deſtinâſſemus, ad bona ejuſdem Epiſcopi in eiſdem partibus ſcrutanda, & ad nos deferenda;

Idemque Clericus, ad Eccleſiam Lichfeldenſem accedens, quod ſibi per nos ſub gravi foriſfacturâ noſtrâ injunctum fuerat, Miniſtris, quos in eâdem Eccleſiâ reperit, expoſuit ſeriatim; quibus, ubi bona ipſius Epiſcopi, in eâdem Eccleſiâ depoſita fuerant, abſque ulla coactione oſtendentibus, ipſe, licet invitus, præſentialiter aſtitit, dum cæteri, quos ſecum ad hoc deputaveramus, eadem bona ceperunt, & ad nos detulerunt:

Verùm, licet idem Clericus, poſtmodùm tàm præfato Epiſcopo, quàm Decano & Capitulo Eccleſiæ prælibatæ, facti hujus ſeriem enarrans, humiliter abſolutionis beneficium a ſententia Excommunicationis, in quam, eâ occaſione, ſe incidiſſe timebat, ab eis fuerit aſſecutus; jam tamen, ut intelleximus, ſuper eodem facto, nova veſtræ Clementiæ auribus eſt delata queremonia contra eum, ipſeque veſtram, eo prætextu, ſe metuit offenſam graviter incurriſſe.

Nos, conſiderantes dilectum Clericum noſtrum, in facto illo, mandati noſtri fines nullatenus exceſſiſſe, &, quòd ei paruit, non ſpontaneus, ſet invitus, modo quo potuit mitiori, quódque in noſtri dedecus cederet manifeſtè, ſi, noſtræ prætextu juſſionis, in hac parte detrimentum aliquod pateretur,

Beatitudini veſtræ votivis affectibus ſupplicamus, quatinus cum eodem Clerico noſtro, cujus obſequioſa promptitudo in noſtris agendis provida & fidelis nobis, nec inmerito, grata exiſtit plurimùm & accepta, agentes, ſi placet, gratioſè, ſibi Paternæ indignationis aculeos, quos ob factum prædictum expaveſcit, ad noſtri inſtantiam, miſeratione ſolitâ dignemini condonare, ac labem, ſive maculam, ſi quam ex eodem facto contraxit, de veſtræ Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine penitùs abolere.

Conſervet, &c.

Dat. apud Weſtmonaſterium, decimo ſexto die Septembris.

De Templariis Epiſcopo Wygornienſi liberatis & pro eorundem ſuſtentatione.

A.D. 1312. An. 6. E. 2. Clauſ. 6. E. 2. m. 28. A.D. 1312.

REX Cuſtodi Terrarum & Tenementorum Templariorum, in Comitatu Glouceſtriæ, in manu noſtra exiſtentium, ſalutem.

Mandamus vobis quòd, de exitibus Terrarum & Tenementorum prædictorum, ſolvatis venerabili Patri W. Wygornienſi Epiſcopo, pro

Johanne de Coningeſton,
Johanne de Beleſale,
Johanne de Wadden,
Willielmo de Shotho,
Henrico de Whithale,
Johanne de Weregrave, &
Thoma de Burton, Templariis,

Nuper eidem Epiſcopo per venerabilem Patrem R. Cantuarienſem Archiepiſcopum, & totum Provinciale Concilium, *&c. prout de* 17. *Maii, An.* 5.

Teſte Rege apud Weſtmonaſterium, decimo ſexto die Septembris.

Per ipſum Regem, nunciante W. de Melton.

De tractando, coram Legatis Papæ, ſuper diſcordiis inter Regem & Proceres.

A.D. 1312. An. 6. E. 2. Pat. 6. E. 2. p. 1. m. 16. A.D. 1312.

REX omnibus Ballivis, &c. ad quos, &c. ſalutem.

Sciatis quod,

Ad inſtantiam venerabilis Patris, Domini A. Dei gratiâ, Tituli Sanctæ Priſcæ Presbiteri Cardinalis, ac Nobilis Viri, Domini Lodovyci Comitis d'Eureux: Venerabiliſque Patris Domini R. Dei gratiâ, Pictavenſis Epiſcopi, Domini Papæ Camerarii; & etiam dilectorum & fidelium noſtrorum, Gilberti de Clare Comitis Glouceſtriæ & Hertford Nepotis, & Johannis de Britannia Comitis Richemondiæ Conſanguinei, noſtrorum cariſſimorum,

Suſcepimus in ſalvum & ſecurum conductum noſtrum Humfredum de Bohun Comitem Hereford & Eſſex, Robertum de Clyfford, Johannem Botecurte, & Johannem de Heſelarton, Milites: Adam de Herwynton, & Michaelem de Meldon; & eorum familiares, in veniendo ad præfatos, Cardinalem, Epiſcopum, & Comites, & alios de Conſilio noſtro, ad certa loca, eis per ipſos aſſignanda;

Ad tractandum cum eiſdem ſuper quibuſdam arduis negotiis, nos, & ipſos, & quoſdam alios Proceres Regni noſtri tangentibus, ſuper quibus nuper apud Markeyate, ut accepimus, tractatus aliqualis extitit inchoatus; ibidem morando, & exinde redeundo; ita quod, ſine armis, & equis ad arma, modo debito veniant, ſicut decet.

Et ideo vobis mandamus, ſub forisfacturâ omnium quæ nobis forisfacere poteritis, firmiter injungentes, quòd præfatis, Comiti Hereford, Roberto, Johanni, Johanni, Adæ, & Michaeli, aut alicui eorum, vel ipſorum familiaribus, ſeu alicujus eorundem, in perſonis vel rebus eorum, in veniendo, morando, ſeu redeundo, ſicut prædictum eſt, non inferatis, ſeu, quantum in vobis eſt, ab aliis inferri permittatis injuriam, moleſtiam, dampnum, impedimentum aliquod, ſeu gravamen; &, ſi quid eis forisfactum fuerit, id eis, ſine dilatione, faciatis emendari.

In cujus, &c. uſque ad Feſtum Sancti Edwardi, Regis & Confeſſoris, proximò futurum duraturas.

Teſte Rege apud Wyndeſoram, viceſimo octavo die Septembris.

Per ipſum Regem.

De inhibitione Torneamenti in Villa de Sudbury.

A.D. 1312. An. 6. E. 2. Clauſ. 6. E. 2. m. 26. A.D. 1312.

REX Vicecomiti Suffolciæ, ſalutem.

Præcipimus tibi, firmiter injungentes, quòd in Villa de Sudbury, & ſingulis aliis locis, in Ballivâ tuâ, ubi expedire videris, publicè proclamari, & ex parte noſtrâ firmitèr inhiberi facias, ne quis, Comes, Baro, Miles, ſeu

A.D. 1312. Edv. 2.

alius quicunque homo ad arma, cujuſcumque ſtatûs, aut conditionis exiſtat, ſub foriſfactura omnium quæ nobis foriſfacere poterit, apud dictam Villam de Sudbury, ſeu alibi, infra Regnum noſtrum, torneare, burdeare, juſtas facere, aventuras quærere, ſeu alia facta armorum excercere præſumat ſine licentiâ noſtrâ ſpeciali.

Et, ſi quos, poſt inhibitionem, ſeu proclamationem hujuſmodi, inveneris, in Ballivâ tuâ, aliquod factum armorum excercentes, tunc eos, cum equis & herneſiis ſuis areſtes, & in priſonâ noſtrâ ſalvò cuſtodias, donec aliud indè a nobis habueris in mandatis: Et de nominibus illorum nobis, ſub ſigillo tuo, diſtincte & apertè, conſtare facias indilatè.

Teſte Rege apud Wyndeſoram, triceſimo die Septembris.

Per ipſum Regem.

Eodem modo mandatum eſt Vicecomiti Devon. de conſimili inhibitione & proclamatione apud Villam Exoniæ faciendis.

Teſte ut ſupra.

Eodem modo mandatum eſt Vicecomiti Suſſex. de conſimili inhibitione & proclamatione apud Villam de Lewes faciendis.

Teſte ut ſupra.

Bulla de proviſione pro Thoma de Colewell, Abbate Sancti Auguſtini Cantuarienſis.

A.D. 1312. An. 6. E. 2. *Ex Autogr.*

CLemens Epiſcopus, ſervus ſervorum Dei, cariſſimo in Chriſto Filio, Edwardo Regi Angliæ illuſtri, ſalutem & Apoſtolicam benedictionem.

In amore virtutum, & illarum operibus, præſertim circa Eccleſias, & Monaſteria, eorumque Miniſtros favorabiliter exercendis, decet Celſitudinem Regiam ſe habere continuò ſtudioſam; cum ex hoc ei, proculdubio, & benedictionis Divinæ præmium, & laudis humanæ præconium acquiratur.

Olim ſiquidem Monaſterio Sancti Auguſtini Cantuarienſis, ad Romanam Eccleſiam nullo medio pertinente, Ordinis Sancti Benedicti, per obitum quondam Johannis, ipſius Monaſterii Abbatis, qui nuper apud Sedem Apoſtolicam diem clauſit extremum, vacante;

Nos, volentes dictum Monaſterium a diſpendiis & incommodis, quæ poſſet ex vacatione diutina incurrere, præſervare, cum nullus præter nos, ea vice, de proviſione ipſius Monaſterii ſe intromittere potuiſſet, neque poſſet, pro eo quod nos, diu ante vacationem hujuſmodi dicti Monaſterii, proviſiones omnium Monaſteriorum, tunc apud dictam Sedem quomodocunque vacantium, & in antea vacaturorum, diſpoſitioni noſtræ duximus reſervandas, decernendo extunc irritum & inane, ſi ſecus ſuper hiis quoſcunque, quavis auctoritate, ſcienter vel ignoranter contigerit attemptari:

Poſt deliberationem, quam de præficiendo dicto Monaſterio perſonam idoneam habuimus cum noſtris Fratribus diligentem, demùm ad dilectum Filium Thomam de Colewelle Abbatem, Monachum ejuſdem Monaſterii, Ordinem ipſum expreſsè profeſſum, & in ſacerdotio conſtitutum, cui de religionis zelo, litterarum ſcientiâ, vitæ ac morum honeſtate, aliiſque multiplicium virtutum meritis apud nos laudabilia teſtimonia perhibentur, direximus oculos noſtræ mentis;

A.D. 1312.

Quibus omnibus attentâ meditatione penſatis, de perſonâ ejuſdem Thomæ Abbatis præfato Monaſterio, de prædictorum Fratrum Conſilio, auctoritate Apoſtolicâ duximus providendum, ipſumque illi præfecimus in Abbatem; Curam & adminiſtrationem ipſius eidem Thomæ Abbati in Spiritualibus & in Temporalibus plenariè committendo:

In illo, qui dat gratias, & largitur præmia, confidentes quod idem Monaſterium ſub ſuo felici regimine, gratiâ eidem Thomæ Abbati favente divinâ, grata ſuſcipiet incrementa.

Cùm igitur, ut idem Abbas, in exercendâ dicti Monaſterii adminiſtratione, facilius proficere valeat, favor tuus ſibi eſſe noſcatur plurimùm oportunus;

Regalem Excellentiam rogamus & hortamur attentè, quatinus eundem Abbatem, & commiſſum ſibi dictum Monaſterium habens, pro divina & noſtra reverentia propenſius commendatos, in ampliandis & conſervandis juribus ſuis ſic te reddas ipſis favorabilem, & in cunctis oportunitatibus gratioſum, quod

A.D. 1312. Edv. 2.

idem Abbas, tuæ Celſitudinis fultus auxilio, in executione commiſſi ſibi Monaſterii prædicti Regiminis poſſit, Deo propitio, proſperari, ac tibi exinde a Deo perennis vitæ præmium, & a nobis condigna proveniat actio gratiarum.

Dat. Avinion. quinto Nonas Octobris, Pontificatûs noſtri anno ſeptimo.

Sigillo avulſo.

De Seneſcallo in Comitatu Pontivi conſtituto.

A.D. 1312. An. 6. E. 2. Pat. 6. E. 2. p. 1. m. 14.

Edward, par la grace de Dieu, Roi d'Engleterre, Seignur d'Irlaunde, Ducs d'Aquitaine, & Conte de Pontif & de Monſtroill, a touz ceux, as queux ceſtes preſentes lettres vendront, ſaluz.

Sachetz que nous avoms eſtabili, & eſtabiliſſons Monſire Johan Lenfant Chivaler, Seneſchal & Garde de noſtre Terre & Contè de Pontif & de Monſtroil:

Et li donoms, & avoms done poair & maundement eſpecial de juſticer, uſer, & eſpleiter en tuz cas, apurtenantz a Seneſchal & a Garde de Terre, de tenir plais & aſſiſes:

Deſtablir Procuratours, totes les foiz qil verra que Meiſtiers ſerra, pur les quereles, cauſes & buſoignes purſuiyr, meintenir, & defendre; & de eux oſter, & autres mettre a ſa volunte;

Et de tutes autres choſes faire & dire, que Seneſchal & Garde de Terre poet & deit faire, par la cauſe de ſon office.

En teſmoignaunce de quele choſe, nous avoms bailliez ces lettres overtees aut dit Monſire Johan, ſeales de noſtre ſeal.

Don. a Wyndeſ. le 5. jour de Octobr. l'an de grace 1312.

Inhibitio ne adverſantes Regi ingrediantur Civitatem Londoniarum.

A.D. 1312. An. 6. E. 2. Clauſ. 6. E. 2. m. 25.

Rex Majori & Vicecomitibus Londoniarum, ſalutem.

Licet, ad inſtantiam venerabilis Patris Domini A. Dei gratiâ, Tituli Sanctæ Priſcæ Preſbiteri Cardinalis: *&c. prout ſupra de 28. Sept. uſque hæc verba, viz.*

Intentionis tamen noſtræ non extitit, nec exiſtit, quod præfati, Comes Herefordenſis, Robertus de Clyfford, Johannes Botecourte, Johannes de Heſelarton, Adam & Michael, infra Civitatem prædictam hoſpitentur, ſeu etiam ingrediantur:

Et ideò vobis præcipimus, firmiter injungentes, quod prædictos, Comitem Herefordenſem, Robertum, Johannem Botecourte, Johannem de Heſelarton; Adam & Michaelem, vel eorum aliquem, Civitatem prædictam ingredi nullatenus permittatis, ſine mandato noſtro ſpeciali:

Volumus nichilominùs quod præfati, Comes Herefordenſis, Robertus, Johannes Botecourte, Johannes de Heſelarton, Adam & Michael, per homines & ſervientes ſuos, victualia & alia neceſſaria ſua (exceptis armis, & equis ad arma) infra Civitatem prædictam liberè, & abſque impedimento emere, & exinde poſſent cariare, ducere & portare.

Teſte Rege apud Wyndeſoram, quinto die Octobris.

Per ipſum Regem, nunciante Comite Pembrochiæ.

De tractando cum adverſantibus Regi, & de conductu.

A.D. 1312. An. 6. E. 2. Pat. 6. E. 2. p. 1. m. 14.

Rex omnibus Ballivis, &c. ad quos, &c. ſalutem.

Sciatis quod, ad inſtantiam venerabilis Patris Domini A. Dei gratiâ, Tituli Sanctæ Priſcæ Preſbiteri Cardinalis, *&c. prout ſupra de 28 Septembris.*

In cujus, &c. uſque ad Feſtum Sancti Martini, proximò futurum duraturas.

Teſte Rege apud Wyndeſoram, octavo die Octobris.

Per ipſum Regem.

Et

A.D. 1312. Edv. 2.

Et memorandum quod iſta Litera triplicatur ſub eiſdem verbis & datâ; excepto quod, ubi dicitur dilectos & fideles noſtros, Humfredum de Bohun, &c. ibi dicitur, in duplicatione, fideles noſtros; & in triplicatione, nec dilectos, nec fideles noſtros.

De Conductu pro Elizabetha Uxore Roberti de Brus.

A.D. 1312. An. 6. E. 2.

Pat. 6. E. 2. p. 1. m. 15.

REX, omnibus Ballivis & Fidelibus ſuis, ad quos, &c. ſalutem.

Cùm deputaverimus dilectos & fideles noſtros, Walterum de Skidemore, & Johannem de Bentle, ad ducendum Elizabetham Uxorem Roberti de Brus, Comitis de Carriks, uſque Shaſton, prout eiſdem, Waltero & Johanni, pleniùs eſt injunctum;

Vobis mandamus quod eiſdem, Waltero & Johanni, aut eorum alteri, ducendo præfatum Elizabetham verſus locum prædictum, aut eidem Elizabethæ, vel Familiæ ſuæ, in perſonis, aut rebus ſuis, cùm ipſos per partes veſtras tranſitum facere contigerit, non inferatis, ſeu ab aliis, quantum in vobis eſt, inferri permittatis injuriam, moleſtiam, dampnum, impedimentum aliquod, ſeu gravamen; ſet potius eis ſalvum & ſecurum conductum habere faciatis, cùm per ipſos, Walterum & Johannem, vel eorum alterum, ſuper hoc ex parte noſtra fueritis requiſiti.

In cujus, &c. uſque ad Feſtum Sancti Martini proximò futurum duraturas.

Teſte Rege apud Wyndeſoram, xiii°. die Octobris.

Per ipſum Regem & Conſilium.

Ne Conventicula ſeu Congregationes fiant, necnon contra Torneamenta, ſine licentia Regis, facienda.

A.D. 1312. An. 6. E. 2.

Clauſ. 6. E. 2. m. 26. d.

REX Vicecomiti Warrwick & Leyceſtriæ, ſalutem.

Quia corditer affectamus, & ſemper affectavimus, quòd pax noſtra, pro quiete & tranquilitate populi, noſtro regimini commiſſi, ubique infra Regnum & poteſtatem noſtram firmitèr & inviolabilitèr obſervetur: & quod omnes & ſinguli, tàm magnates & divites, quàm mediocres & pauperes, ſalvò & ſecurè incedere poſſint ubique infra Regnum & poteſtatem prædicta;

Tibi præcipimus, firmitèr injungentes, quòd in Civitatibus, Burgis, Villis Mercatoriis, & locis aliis, infra Ballivam tuam, tàm infra libertates, quàm extra, ubi videris expedire, ex parte noſtra publicè proclamari & diſtrictè facias inhiberi, ne qui, in eadem Balliva tua, ſub foriſfactura Terrarum & Tenementorum, & omnium quæ nobis foriſfacere poterunt, congregationes cum equis & armis, ſeu conventicula aliqua facere, aut armati incedere, ſeu torneamenta, burdeicias, juſtas, aut aliquod aliud factum armorum, ſine noſtrâ licentiâ, excercere, ſeu quicquam committere præſumant, per quod pax noſtra in Comitatibus prædictis perturbari, aut populus noſter ibidem terreri valeat quovis modo:

Set quod omnes & ſinguli, ubique infra idem Regnum & poteſtatem noſtram, ſalvò & ſecurè incedant & morentur, ſecundum legem & conſuetudinem dicti Regni.

Et, ſi quos fortè, poſt hujuſmodi proclamationem & inhibitionem, inveneris infra Comitatus prædictos talia perpetrantes, tunc ipſos, ſine dilatione qualibet, areſtari, & ſalvò facias cuſtodiri, quouſque aliud indè a nobis habueris in mandatis.

Et, ſi aliquos tibi reſiſtentes in hac parte inveneris, ſeu rebelles, tunc nobis & Conſilio noſtro de nominibus eorumdem conſtare facias indilatè; & hoc nullo modo omittas.

Teſte Rege apud Wyndeſoram, duodecimo die Octobris.

Eodem modo mandatum eſt ſingulis Vicecomitibus per Angliam.

Bulla de proviſione pro Alano Epiſcopo Artferrenſi.

A.D. 1312. An. 6. E. 2.

Ex Origine in Turri, n. 23.

CLemens Epiſcopus, ſervus ſervorum Dei, cariſſimo in Chriſto filio Edvardo, Regi Angliæ illuſtri, ſalutem & Apoſtolicam benedictionem.

Gratiæ divinæ præmium, & præconium

nium humanæ laudis acquiritur, ſi per ſeculares Principes Eccleſiarum Prælatis, præſertim Cathedralium Regimini præſidentibus, honor debitus impendatur.

Dudum ſiquidem, bonæ memoriæ, Alano Epiſcopo Artferrenſi, Eccleſiæ Artferrenſis Regimini præſidente, nos, intendentes eidem Eccleſiæ, cum eam vacare contingeret, per Apoſtolicæ Sedis providentiam ydoneam præeſſe perſonam, proviſionem ipſius Eccleſiæ, eâ vice, diſpoſitioni noſtræ duximus ſpecialiter reſervandam; decernentes extunc irritum & inane, ſi ſecus ſuper hoc a quoquam, quavis auctoritate, ſcienter vel ignoranter, contingeret attemptari.

Poſtmodum verò, præfatâ Eccleſiâ, per obitum ipſius Alani, qui in partibus illis viam fuit univerſæ carnis ingreſſus, Paſtoris Regimine deſtitutâ, dilecti filii, Capitulum prædictæ Eccleſiæ, hujuſmodi reſervationis & decreti, ut dicitur, ignari, duas de dilectis filiis, unam videlicet, de Johanne de Valle Electo Artferrenſi, & alteram de Thoma Makearwil, ejuſdem Eccleſiæ Canonicis, quamvis de facto, electiones in diſcordia celebrârunt:

Dictuſque Johannes, eorumdem reſervationis & decreti ſimiliter, ut aſſeritur, inſcius, præſentatæ ſibi electioni hujuſmodi, de ipſo Johanne Electo factæ, ſuum aſſenſum præſtitit de facto:

Subſequenter autem hujuſmodi electionum negotio ad noſtram deducto notitiam, nos electiones eaſdem, & quæcunque inde ſecuta, utpote poſt, & contra reſervationem & decretum prædicta attemptata, reputantes, prout erant, irrita & inania: & ad proviſionem ipſius Eccleſiæ, nè prolixioris vacationis incommodis expoſita remaneret, paternis & ſolicitis ſtudiis intendentes, cupientes quoque talem eidem Eccleſiæ præſidere perſonam, quæ vellet, ſciret & poſſet eam in ſuis manutenere juribus & etiam adaugere, ipſamque præſervare a noxiis & adverſis,

Poſt deliberationem, quam ſuper hiis cum noſtris fratribus habuimus diligentem demum ad præfatum Johannem, Electum Artferrenſem, in Sacerdotio conſtitutum, quem litterarum ſcientiâ præditum, vitæ ac morum honeſtate decorum, in ſpiritualibus providum, & in temporalibus circumſpectum, ac aliis multiplicium virtutum meritis laudabiliter inſignitum, prout ex teſtimoniis fidedignis accepimus, convertimus aciem noſtræ mentis:

Quibus omnibus debitâ meditatione penſatis, de perſona ipſius Johannis Electi, nobis & eiſdem fratribus conſideratione præmiſſorum acceptâ, præfatæ Artferrenſis Eccleſiæ, de fratrum ipſorum conſilio, auctoritate Apoſtolicâ, providimus, ipſumque illi præfecimus in Epiſcopum & Paſtorem, curam & adminiſtrationem ipſius Eccleſiæ Artferrenſis eidem Johanni Electo, tàm in Spiritualibus, quàm in Temporalibus, plenariè committendo; firmâ ducti fiduciâ quod memorati Johannis Electi actus, & opera illius, a quo univerſorum cariſmatum dona proveniunt, Clementiâ dirigente, præfata Artferrenſis Eccleſia per ſuam curioſam ſolertiam, ſuumque miniſterium ſtudioſum, regetur utiliter & proſpere dirigetur.

Cùm itaque, fili cariſſime, ſit virtutis opus Dei Miniſtros benigno favore proſequi, ac eos, pro Regis æterni gloriâ, verbis & operibus venerari,

Serenitatem Regiam rogamus & hortamur attente, quatinus eundem Johannem Electum, & præfatam Artferrenſem Eccleſiam, ſuæ curæ commiſſam, habens pro Apoſtolicæ Sedis & noſtrâ reverentiâ propenſiùs commendatos, ipſos benigni favoris auxilio proſequaris; ita quod idem Electus, tuæ Celſitudinis auxilio fultus, in commiſſo ſibi curæ Paſtoralis Officio poſſit, Deo propitio, proſperari, ac tibi exinde a Deo perennis vitæ præmium, & a nobis condigna proveniat actio gratiarum.

Dat. Avinion. undecimo Kalendas Novembris, Pontificatûs noſtri anno ſeptimo.

Sigillo avulſo.

Ad Papam pro Johanne de Sandale, commendatoria.

A.D. 1312.
An. 6. E. 2.
Rom. & Fr. 6. E. 2. m. 18. dor.

PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum.

Summo deſiderio ducimur, & gratitudinis debito conveniens arbitramur ut ipſos, quos in noſtris obſequiis promptos invenimus & fideles, quoſque variis virtutum meritis novimus inſignitos, gratioſis proſequamur affectibus, ipſorumque honores & commoda efficaciter procuremus.

Cum itaque dilectus Clericus noſter Johannes de Sandale,

Qui, claræ memoriæ, Genitori noſtro, & nobis, jam a longo tempore, A.D. 1312. Edv. 2. fideliter & utiliter deſervivit, cujus etiam probata fidelitas ipſum nobis, & populo Regni noſtri gratum reddit multipliciter & acceptum,

Apoſtolici favoris præſidio ſuper aliquibus, quæ de veſtro dependent arbitrio, deſideret communiri,

Nos, ſperantes eundem Clericum noſtrum eo citius uberioris fructum gratiæ penes veſtram Clementiam invenire, quo ipſe noſtris affectibus fœcundiori dilectione conjungitur, & pro ipſo interveniunt preces noſtræ,

Veſtræ Sanctitati ſupplicamus obnixe, quatinus petitionem præfati Clerici noſtri, præſentibus interclуſam, ad exauditionis gratiam dignetur admittere Paternitas veſtra Sancta.

Conſervet, &c.

Dat. apud Weſtm. 28. die Octobris.

Ad Papam pro eodem Johanne.

A.D. 1312. An. 6. E. 2. Rom. & Fr. 6. E. 2. m. 18. dor.

PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum.

Summo deſiderio, &c. *uſque hæc verba, viz.*

Veſtræ Sanctitati ſupplicamus obnixe, quatinus petitionem præfati Clerici noſtri, per dilectos Clericos noſtros Magiſtros, Andream Sapiti, Willielmum de Maldon, & Henricum de Plukele, vel eorum aliquem, veſtræ Beatitudini porrigendam, ad exauditionis gratiam dignetur admittere Paternitas veſtra Sancta.

Conſervet, &c.

Dat. apud Weſtm. 28. die Octobris.

Ad Regem Franciæ pro Arnaldo Gulielmi de Marſano.

A.D. 1312. An. 6. E. 2. Rom. & Fr. 6. E. 2. m. 17.

MAgnifico Principi, &c. Edwardus, ejuſdem gratiâ, &c. ſalutem, & ſucceſſus, ad vota, proſperos & felices.

Dilectum & fidelem noſtrum, Arnaldum Guillielmi de Marſano, qui ad partes Vaſconiæ de noſtrâ licentiâ ſe divertit, veſtræ Magnificentiæ Regiæ pleno recommendamus affectu, attentius ſupplicando quatinus eidem Arnaldo indignationem (ſiquam erga eum, ob ejus geſtum, dum erat Seneſcallus noſter Agen. concepiſtis) noſtri contemplatione rogatûs, miſeratione ſolita condonare: ipſúmque ad gratiam & benivolentiam favorabiliter admittere; in negotiis (quæ penes veſtram Dominationem habuerit proſequenda) jubere dignemini oportunis favoribus & gratiis pertractari;

Ita, ſi placet, quod has preces noſtras ſibi in effectu ſentire valeat fructuoſas; & ei Litteras veſtras de ſalvo & ſecuro conductu, per Regnum & poteſtatem veſtram, in eundo verſus partes prædictas, & morando, noſtris precibus, præcipere velitis exhiberi.

Dat. apud Weſtm. 28. die Octobris.

Pro Stephano Ferioli conſtituto Seneſcallo Vaſconiæ.

A.D. 1312. An. 6. E. 2. Vaſc. 6. E. 2. m. 16.

REX Univerſis Archiepiſcopis, Epiſcopis, & aliis Prælatis: Comitibus, Vicecomitibus, Baronibus, Militibus, Domicellis: Civibus, Burgenſibus, Communitatibus, Seneſcallis, Ballivis, Præpoſitis, Notariis, Servientibus; & omnibus aliis, in terrâ dicti Ducatûs noſtri Aquitanniæ, & aliâ dictâ terrâ noſtrâ Vaſconiæ conſtitutis, ſalutem.

Noveritis quòd, dilectum & fidelem noſtrum, Stephanum Ferioli Militem, facimus & conſtituimus locum noſtrum tenentem & Seneſcallum noſtrum in terris prædictis, quamdiu noſtræ placuerit voluntati:

Quapropter vobis, omnibus & ſingulis, diſtricte præcipiendo, mandamus quatinus dicto Stephano, locum noſtrum tenenti & Seneſcallo noſtro, obediatis, & intendatis in omnibus, ſicut nobis;

Scientes quòd, per conſtitutionem, ſeu mandatum hujuſmodi, Seneſcallos, vel alios Officiales noſtros terrarum prædictarum, non intendimus in aliquo revocari, niſi prout dictus Stephanus, locum noſtrum tenens & Seneſcallus noſter, duxerit ordinandum; cujus ordinationi, tanquam noſtræ, per vos, & alios ſubditos noſtros, volumus in omnibus obediri.

In cujus, &c.

Dat. apud Weſtmonaſterium, 28. die Octobris.

Per ipſum Regem.

Pro eodem Stephano.

A.D. 1312. An. 6. E. 2. Ibid.

A.D. 1312.

REX omnibus, ad quos, &c. ſalutem.

Sciatis quòd conceſſimus dilecto & fideli noſtro, Stephano Fetioli Militi, cui commiſimus Officium Seneſcalciæ Ducatûs prædicti cuſtodiendum quamdiu nobis placuerit, quod, quamdiu in dicto Officio fuerit, ut prædictum eſt, habeat, & percipiat pro vadiis ſuis, per manum Conſtabularii noſtri Burdegaliæ, qui nunc eſt, vel qui pro tempore fuerit, vel ejus mandati apud Burdegaliam per Annum, duo Milia librarum bonorum parvorum Turonen. quorum quatuor valeant unum Sterling. vel eorum valorem competentem; habeat etiam & percipiat, ultra vadia ſua prædicta, rationabiles expenſas ſuas per manus dicti Conſtabularii vel ejus mandati, quandocumque ipſum Stephanum Seneſcallum noſtrum ad Parliamenta, ſeu ad Curiam Domini Regis Franciæ, vel alibi pro noſtris agendis extra dictam Seneſcalciam contigerit proficiſci, & quas in factis Armorum, & aliis extraordinariis cauſis ſeu negotiis, pro jure & honore noſtri habendis vel conſervandis viderit faciendas: Idem vero Stephanus debet, & tenetur, dum extra dictam Seneſcalciam fuerit, de dictis vadiis ſuis duorum Milium librarum, illis, qui, locum ſuum tenuerint in eadem Seneſcalcia, providere, ſeu vadia competentia aſſignare.

In cujus, &c.

Teſte ut ſupra.

De inhibitione Torneamenti, per Angliam.

.D. 1312. n. 6. E. 2. laſ. 6. E. 2. 24. d.

A.D. 1312.

REX Vicecomiti Eborum, ſalutem.

Præcipimus tibi, firmiter injungentes, quod in ſingulis locis, in Ballivâ tuâ, ubi expedire videris, publicè proclamari, & ex parte noſtrâ firmiter inhiberi facias, ne quis, Comes, Baro, Miles, ſeu alius quicunque homo ad Arma, cujuſcunque ſtatûs aut conditionis exiſtat, ſub forisfacturâ omnium quæ nobis forisfacere poterit, infra Ballivam tuam, ſeu alibi infra Regnum noſtrum, turneare, burdeare, juſtas facere, aventuras quærere, ſeu alia facta armorum excercere præſumat, ſine licentiâ noſtrâ ſpeciali.

Et, ſi quos, poſt inhibitionem ſeu Proclamationem hujuſmodi, inveneris in Ballivâ tuâ aliquod factum armorum excercentes, tunc eos, cum equis & herneſiis ſuis, areſtes, & in priſonâ noſtrâ ſalvò cuſtodias, donec aliud indè à nobis habueris in mandatis: Et de nominibus illorum nobis, ſub ſigillo tuo, diſtinctè & apertè, conſtare facias indilatè.

Teſte Rege apud Wyndeſor. primo die Novembris.

Eodem modo mandatum eſt ſingulis Vicecomitibus per Angliam.

Pro Comite Lancaſtriæ, & aliis Adverſantibus Regi de Conductu & de Tractando.

.D. 1312. n. 6. E. 2. t. 6. E. 2. 1. m. 10.

A.D. 1312.

REX omnibus Ballivis, &c. ad quos, &c. ſalutem.

Sciatis quod,

Ad inſtantiam Venerabilis Patris Domini A. Dei gratia, tituli Sanctæ Priſcæ Presbiteri Cardinalis: ac Nobilis Viri Domini Lodovyci Comitis d'Eurex: Venerabiliſque Patris, Domini R. Dei gratia, Pictavenſis Epiſcopi, Domini Papæ Camerarii; & etiam dilectorum & fidelium noſtrorum, Gilberti de Clare Comitis Glouceſtriæ & Hertford. Nepotis, & Johannis de Britannia Comitis Richemundiæ, Conſanguineorum noſtrorum Kariſſimorum,

Suſcepimus in ſalvum & ſecurum Conductum noſtrum, Conſanguineum & Fidelem noſtrum Thomam Comitem Lancaſtriæ, & ejus familiares & ſibi adhærentes in veniendo ad præfatos, *&c. prout ſupra de 28. Sept. mutatis mutandis.*

In cujus, &c. Uſque ad Feſtum Purificationis Beatæ Mariæ, proximò futurum duraturas.

Teſte Rege apud Shene, 11. die Novembris.

Conſimiles

A.D. 1312. Edv. 2. Conſimiles Literas de conductu habent ſubſcripti, mutatis mutandis; viz.

Humfredus de Bohun, Comes Hereford. & Eſſex. fidelis Regis, & ejus familiares, & ſibi adhærentes.

Guido de Bello Campo, Comes Warr. fidelis Regis, & ejus familiares, & ſibi adhærentes.

A.D. 1312. Edv. 2. *Heuricus de Percy, Conſanguineus & fidelis Regis, & ejus familiares.*

Robertus de Clyfford, fidelis Regis, & ejus familiares.

Johannes Botecurte, fidelis Regis, & ejus familiares.

Ad Papam pro Ingeraldo de Warle, de Bonis Epiſcopi Lichfeldenſis in manum Regis captis.

A.D. 1312. An. 6. E. 2. Rom. & Fr. 6. E. 2. m. 18.

PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum.

Quanto majori deſiderio illorum, qui noſtris ſedulò obſequiis adhærent, & diutiùs adhæſerunt, zelemus, gratâ viciſſitudine, honoris & commodi incrementa, tanto avidiùs, ne, hujuſmodi Obſequiorum prætextu, præſertim in hiis, quæ de mandato noſtro geſta fore cognovimus, dampnum ſentiant ſeu jacturam, eis de remediis, quibus poterimus, cupimus providere.

Dudùm ſiquidem, Pater Sancte, poſt deceſſum, claræ memoriæ, Genitoris noſtri, ad nos perduxit relatio fidedigna, quod Venerabilis Pater ---- Coventrienſis & Lychefeldenſis Epiſcopus, olim Theſaurarius dicti Genitoris noſtri, non modicam pecuniæ Summam, ac multa alia bona, quæ fuerant dicti Genitoris noſtri, ad diverſa loca, infra Regnum noſtrum, nomine ſuo cuſtodienda, adduci fecerat & deponi.

Nos igitur, volentes dictum Epiſcopum ſuper aliquibus, per eum geſtis, ad rationem ponere, prout nobis licuit, ratione Officii ſui ſupradicti, habitâ primitùs deliberatione ſuper hiis cum quibuſdam de Conſilio noſtro juratis, bona quæcunque, in dictis locis inventa, & nomine dicti Epiſcopi, ut præmittitur, depoſita, in manum noſtram fore decrevimus capienda, donec idem Epiſcopus de Theſauro dicti Genitoris noſtri ratiocinia reddidiſſet.

A.D. 1312. Cùmque poſtmodum quidam de Miniſtris noſtris, ad Villam noſtram Lichefeldenſem, de mandato noſtro ſpecialiter, accedentes, bona quædam ibidem in Eccleſia Cathedrali, nomine præfati Epiſcopi, depoſita, & dictis Miniſtris noſtris, per Miniſtros ipſius Eccleſiæ gratanter oſtenſa, præſente dilecto Clerico noſtro Ingelardo de Warle, Theſaurario Garderobæ noſtræ, de præcepto noſtro, ad ſupervidendum facta ipſorum Miniſtrorum noſtrorum ibidem, cepiſſent, & ad nos detuliſſent;

Idémque Clericus noſter, ex hujuſmodi facto, conſcientiam læſam aſſerat ſe habere;

Veſtræ Sanctitati humiliter ſupplicamus, quatinus labem ſeu maculam, ſi quam idem Clericus noſter ex eodem facto, ſeu facti hujuſmodi occaſione contraxerit, de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, noſtri rogaminis interventu, omnino dignemini abolere:

Et, quod veſtra paterna providentia faciendum duxerit in hac parte, dilecto Clerico noſtro, Magiſtro Willielmo de Maldon. latori præſentium, ſi placeat, intimare.

Conſervet, &c.

Dat. apud Wyndeſor. 4. die Novembris.

De Proceſſibus ſuper facto Exceſſuum & Suppriſarum in Vaſconia.

A.D. 1312. An. 6. E. 2. Clauſ. 6. E. 2. m. 23.

REX Venerabili in Chriſto Patri, W. eâdem gratiâ, Exonienſi Epiſcopo, ſalutem.

Quia Gentes noſtræ, quas pro negotiis noſtris ad Dominum Regem Franciæ nuper deſtinavimus, nobis dederunt intelligi, quod, in inſtanti Parliamento ejuſdem Regis Pariſius, tractanda ſunt negotia ſuppriſarum, ac etiam exceſſuum, inobedientiarum, & defectuum nobis & Miniſtris noſtris, in Ducatu Aquitaniæ, per ipſum Regem Franciæ, & Gentes ſuas, impoſitorum:

A.D. 1312. Super quibus, coram Epiſcopo Ambianenſi - - - - Com. Bolon. & eorum Collegis, ac aliis dicti Domini Regis Com-

A.D. 1312. Edw. 2. Commiſſariis, diverſi proceſſus ſunt habiti nobis quamplurimum præjudiciales:

Contra quos, ex intimatione ipſius Regis & Conſilii ſui, dictis Gentibus noſtris factâ, rationes & defenſiones noſtras haberemus proponere in Parliamento prædicto:

Propter quod quoſdam, de fidelibus noſtris, ad Parliamentum illud mittere proponimus, Domino concedente;

Vobis in fide & dilectione, quibus nobis tenemini, firmiter injungimus & mandamus, quatinus, unà cum Venerabili Patre J. Norwicenſi Epiſcopo, & aliis juriſperitis (quibus de vobis in hiis aſſiſtendo dedimus in mandatis) examinationi dictorum proceſſuum, ac etiam proceſſuum inter dictum Norwicen. Epiſcopum, dilectos & fideles noſtros, Johannem de Britanniâ Comitem Richemundiæ Conſanguineum noſtrum kariſſimum, Guidonem Ferre, & Willielmum Inge (pro nobis & noſtro nomine) ac dictos Dominum --- Ambianen. Epiſcopum, Comitem Bolon. & Magiſtrum Ivonem de Latiniaco (nomine dicti Domini Regis Franciæ) ſuper complemento pacum inter ſuos & noſtros Anteceſſores, ipſum & nos initarum, & innovatarum, Petragor: habitorum, cum omni celeritate & diligentiâ, omnibus aliis poſtpoſitis, intendatis:

Et proceſſibus hujuſmodi, vobis per dilectum Clericum noſtrum, Willielmum de Melton, exhibendis ſeu liberandis, plene examinatis, rationes & defenſiones, quæ de jure contra proceſſus ſuppriſiarum & exceſſuum hujuſmodi, ac alia juris remedia, quæ contra pericula, per dictos proceſſus forſitan proventura, nobis competere videritis:

Ac etiam relationem & informationem veſtram ſuper proceſſibus pacum, ſi videlicet per Gentes noſtras ſupradictas ſit pro nobis ſufficienter petitum, & Articulis per Gentes Regis Franciæ reſponſum, & ſi petitis per noſtras ſit per ipſas Gentes Regis Franciæ ſatisfactum, diſtinctè & aperte in ſcriptis redigi faciatis:

Et rationes, defenſiones, remedia, relationem & informationem prædicta, ſic in ſcriptis redacta, nobis, aut Conſilio noſtro London. citra Octabas Sancti Martini Yemalis proximò futuras, per Indenturam liberetis;

Præmiſſa nullatenus omittentes, ne vobis poſſit negligentia talis impingi, per quam ſtatûs noſtri & jurium noſtrorum ſubverſio nobis imineat, in irreparabile noſtri & Regni noſtri dedecus & jacturam.

Teſte Rege apud Wyndeſor. 6. die Novembris.

Eodem modo mandatum eſt J. Norwicenſi Epiſcopo.

Ad Papam pro Willielmo de Melton.

A.D. 1312. An. 6. E. 2. Rom. & Fr. 6. E. 2. m. 18. dor.

PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum.

Ad Sanctitatis veſtræ gratiam, in ſuis neceſſitatibus invocandam, eo majori fiduciâ noſtri collaterales recurrunt Clerici & Miniſtri, quo ergà perſonam noſtram (veſtri gratiâ, prævePniendo nos & noſtros frequentiùs Honoribus & gratiis oportunis) zelum vos nôrunt gerere ampliorem.

Cùm itaque intellexerimus cariſſimum Clericum noſtrum atque familiarem Willielmum de Melton (quem laudabilia decorant gratiarum munera & virtutum, & qui, a noſtræ ætatis primordiis, grata nobis miniſtravit obſequia) veſtræ Beatitudinis audientiam, pro quibuſdam negotiis, ſtatum ſuum contingentibus (quæ non minùs gratioſe, quàm propria cupimus exaudiri) per quendam ſuum Clericum, ſub diutinâ ac anxiâ expectatione in Curiâ Romanâ pulsâſſe;

A.D. 1312. Piam Paternitatem veſtram humiliter imploramus, quatinus dicto Clerico noſtro, noſtri contemplatione, januam, ſi placet, aperientes gratiæ ſolitæ & favoris, prædicta negotia dignemini in ſinum exauditionis amplecti, gratioſiúſque facere expediri:

Scituri, ſi placet, quod per honorem, quem ſibi exhibueritis, hujus noſtræ interceſſionis inſtantiâ, in hac parte honorabitis plurimùm perſonam noſtram; quæ ex hac, imposterùm, veſtris aſtringetur ſolidiùs beneplacitis & mandatis.

Conſervet, &c.

Dat. apud Wyndeſor. 12. die Novemb.

Ad R. Cardinalem, & ad Papæ Nepotem pro prædicto Willielmo.

A.D. 1312. An. 6. E. 2.

Rom. & Fr. 6. E. 2. m. 18. dor.

Venerabili in Chriſto Patri Domino R. Dei gratiâ, tituli Sanctæ Mariæ Novæ, Diacono Cardinali, amico ſuo kariſſimo, Edwardus, eâdem gratiâ, &c. ſalutem & ſinceræ dilectionis affectum.

Cùm pro quibuſdam negotiis, cariſſimum Clericum noſtrum atque familiarem, Willielmum de Melton, virum virtuoſum atque benemeritum (qui, a noſtræ ætatis primordiis, laudabilia nobis miniſtravit obſequia) contingentibus, quæ non minùs, quàm propria cupimus proſperari, & etiam noſtra propria reputamus, Sanctiſſimo in Chriſto Patri Domino Summo Pontifici noſtras dirigamus Litteras ſpeciales, ad quarum exauditionem felicem & celerem, quam exquirimus toto corde, veſtrum novimus ſubſidium oportunum:

Paternitatem veſtram attente requirimus & rogamus, quatinus, opportunitate captatâ, Litteras ipſas, ſimul cum Nobili Viro, & amico noſtro cariſſimo, Domino Bertrando del Gout, Vicecomite Leomanniæ & Alti Villaris (cui ſuper hoc noſtras direximus Litteras ſpeciales) velitis dicto Domino Summo Pontifici præſentare: dictáque negotia, per præſentium bajulum vobis ſerioſiùs exponenda, noſtri contemplatione, tantâ efficaciâ promovere, quod idem Clericus noſter, veſtrâ mediante prudentiâ, negotiorum ſuorum expeditionem, tàm felicem, quàm celerem, aſſequi poterit, ut exquirit; noſque, per effectum exauditionis præſentium, affectum, quem ad nos geritis, meritò comprobare poſſimus; qui nos, impoſterùm, aſtringat artiùs votis veſtris.

Dat. apud Wyndeſor. 12. die Novembris.

Eodem modo mandatum eſt Nepoti Papæ, Domino Bertrando del Gout, Vicecomiti Leomanniæ & Alti Villaris, mutatis mutandis.

Teſte ut ſupra.

Memorandum de Nativitate Edwardi Filii Regis Edwardi primogeniti.

A.D. 1312. An. 6. E. 2.

Clauſ. 6. E. 2. m. 22. d.

Memorandum quod Iſabella Regina Angliæ, Conſors Regis Edwardi Filii Regis Edwardi, in Caſtro ipſius Regis de Wyndeſore, die Lunæ proximo poſt Feſtum Sancti Martini in hieme, Anno gratiæ MCCCXII. *& Regni ipſius Regis ſexto, peperit Filium ſuum primogenitum:*

Qui in Capellâ Sancti Edwardi in eodem Caſtro, die Jovis proximò ſequenti, per Venerabilem Patrem, Dominum A. Dei gratiâ, Tituli Sanctæ Priſcæ Preſbiterum Cardinalem, Baptizatus fuit:

Et fuerunt ejus Compatres, videlicet Venerabiles Patres, A. Pictavenſis, Domini Papæ Camerarius, J. Bathon. & Wellenſis, & W. Wigornienſis, Dei gratiâ, Epiſcopi; Dominus Lodowicus Comes d'Eureux, Johannes de Britannia Comes Richemundiæ, & Adomarus de Valentiâ Comes Pembrochiæ, & Hugo le Deſpenſer.

De inhibitione Turneamenti apud Donſtaple.

A.D. 1312. An. 6. E. 2.

Pat. 6. E. 2. p. 1. m. 11.

Rex, dilectis & fidelibus ſuis, Comitibus, Baronibus, Militibus, & omnibus aliis & ſingulis, ad Torneandum apud Doneſtaple conventuris, ſalutem.

Cùm nuper, per totum Regnum noſtrum, publicè proclamari, & ſub gravi forisfacturâ noſtrâ fecerimus inhiberi, ne quis, Comes, Baro, Miles, vel quicunque alius, infra idem Regnum, torneare, burdeare, juſtas facere, aut aliquod aliud factum armorum exercere præſumeret, ſine noſtrâ licentiâ ſpeciali;

Vobis omnibus, & cuilibet veſtrûm, ſub forisfacturâ omnium quæ vos, & quilibet veſtrûm nobis forisfacere poteritis, & poterit, firmiter inhibemus, nè apud prædictam Villam de Donſtaple, vel alibi infra Regnum prædictum, torneare, burdeare, juſtas facere, ſeu aliud factum Armorum exercere, A.D. 1312. Edw. 2. exercere, ſine noſtra licentia, præſumatis.

Scientes quod, ſi huic inhibitioni noſtræ parere contempſeritis, ad vos, & quemlibet veſtrûm graviter capiemus.

A.D. 1312. Edw. 2. Teſte Rege apud Windeſoram, decimo nono die Novembris.

Per ipſum Regem.

De Maneriis datis Johanni Comyn.

A.D. 1312. An. 6. E. 2. Pat. 6. E. 2. p. 1. m. 10. REX omnibus, ad quos, &c. ſalutem.

Sciatis quòd nos,

Conſiderantes qualiter, bonæ memoriæ, Johannes Comyn, dudum fidelitati, celebris memoriæ, Domini E. quondam Regis Angliæ Patris noſtri adhærens, in obſequio ſuo in partibus Scotiæ, propter fidelitatis ſuæ conſtantiam, extitit interfectus: Ac etiam quod Johannes, filius ejus, poſtmodum erga ipſum Patrem noſtrum fideliter ſe geſſit, & indies erga nos ſe gerit fideliter & conſtanter; & quod Terræ & Tenementa ſua, in partibus prædictis, per Scotos, Inimicos & Rebelles noſtros, in partibus illis vaſtantur & deſtruuntur;

Volenteſque eundem Johannem eo prætextu proſpicere gratioſe,

Conceſſimus ei Maneria ſubſcripta; videlicet, Manerium de Manneſfeld in Comitatu Notingham, cum Sokâ & Firmâ de Lyndeby, & cum Molendinis de Carbelton, in valorem quinquaginta & quatuor librarum & quatuordecem ſolidorum:

Manerium de Geytinton, in Comitatu Northampt. in valorem quinquaginta & duarum librarum:

Et Manerium de Harewell in Comitatu Berks, in valorem triginta librarum per annum:

TENENDA in ſubſidium expenſarum ſuarum & ſuſtentationis ſuæ, quamdiu noſtræ placuerit voluntati. A.D. 1312.

In cujus, &c.

Teſte Rege apud Windeſoram, viceſimo die Novembris.

Per ipſum Regem & Conſilium.

ET mandatum eſt Militibus, liberis hominibus, & omnibus aliis, tenentibus de Manerio de Manneſfeld, & Sokâ ejuſdem, quod de firmis, redditibus, & aliis ſervitiis, quæ ratione Manerii & Sokæ prædictorum debent, eidem Johanni, dum dicta, Manerium & Sokam, tenuerit, intendentes ſint & reſpondentes, juxta tenorem literarum Regis prædictarum.

Teſte ut ſupra.

EOdem modo mandatum eſt Militibus, liberis &c. de Manerio de Gaytinton, quod de firmis, &c. quæ ratione Manerii prædicti debent, eidem Johanni, &c. intendentes ſint, &c.

Teſte ut ſupra.

EOdem modo mandatum eſt Militibus, liberis &c. de Manerio de Harewell, quod de firmis, &c. quæ ratione Manerii prædicti debent, eidem Johanni, dum, &c. intendentes ſint, &c.

Teſte ut ſupra.

Pro Comite de Audoigne, in recompenſationem Perditorum in Guerra Vaſconiæ.

A.D. 1312. An. 6. E. 2. Vaſc. 6. E. 2. m. 15. REX Conſtabulario ſuo Burdegaliæ, vel ejus locum tenenti, ſalutem.

Cùm, celebris memoriæ, Dominus E. quondam Rex Angliæ, Pater noſter, per litteras ſuas patentes, dudùm conceſſiſſet Comiti de Audoigne ducentas libras Chipotenſium, percipiendas per annum, pro ſuſtentatione ſuâ, in recompenſationem terrarum ſuarum, quæ in manum Regis Franciæ, ratione Guerræ Vaſconiæ, captæ fuerunt, quouſque dictæ terræ eidem Comiti fuiſſent reſtitutæ, vel idem Pater noſter aliter inde providiſſet: A.D. 1312.

De quibus dictus Comes nondum recepit, niſi ducentas libras Chipotenſium, & decem & novem libras, tres ſolidos, & quatuor denarios, & unum obolum ſterlingorum; qui in Chipotenſibus (videlicet, octo pro uno ſterlingo computatis) ad centum, quinquaginta, & tres libras, ſex ſolidos, & quatuor denarios, ſe extendunt, prout dilectus Clericus noſter Johannes de Sandale nos certificavit:

Nos, volentes quod præfato Comiti de eo, quod ſibi de conceſſione di

A.D. 1312.
Edv. 2.

cti Patris noſtri, in hac parte, adhuc a retrò exiſtit, ſatisfiat, vobis mandamus quod id, quod vobis conſtare poterit præfato Comiti adhuc a retrò eſſe de dictis ducentis libris Chipotenſium, ſic ei per dictum Patrem noſtrum conceſſis, pro ſuſtentatione ſuâ, ut prædictum eſt, de exitibus Ducatûs prædicti modo debito ſolvatis, aut ei aſſignationem, unde ſibi ſatisfieri valeat, in aliquo loco competenti faciatis; & nos vobis inde in compoto veſtro debitam allocationem habere faciemus.

Dat. apud Wyndeſoram, viceſimo die Novembris.

Per Breve de privato Sigillo.

Ad Papam pro Arnaldo Gulielmi de Marſano.

A.D. 1312.
An. 6. E. 2.
Rom. & Fr. 6. E. 2. m. 18. dor.

PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum.

Cupientes dilectum & fidelem noſtrum, Arnaldum Guillielmi de Marſano (cujus profectuum incrementa, ſuis exigentibus meritis, ſincero zelamus affectu) in negotiis, quæ penes veſtram Clementiam habuerit proſequenda, favore Apoſtolico communiri;

Veſtræ Beatitudini votivis precibus ſupplicamus, quatinus eundem Arnaldum, & negotia ſua ſupradicta habentes, ſi placet, noſtri contemplatione, ſpecialiter commendata, ſic ei, in ipſorum exauditione proſperâ & votivâ, vos exhibere dignemini in favore benivolos, & in gratiâ liberales, quod ipſe intentionis ſuæ efficaciam, ex hac noſtra interceſſione, conſequi valeat ſuper negotiis antedictis.

A.D. 1312.

Conſervet, &c.

Dat. apud Wyndeſoram, viceſimo die Novembris.

Procuratoria de tractando ſuper dampnis Flandricis factis per Anglos.

A.D. 1312.
An. 6. E. 2.
Pat. 6. E. 2. m. 9. p. 1.

LE Roi a touz ceux, qi ceſtes lettres verront, ou orront, ſaluz.

Sachez nos aver fait, ordene, & depute nouz foials & loiaux, Williame de Dene Chivaler, & Richard de Stury noſtre Burgeys de Salopesbir, nos certeins Attournez & Procurours, pur nous & pur noz ſuzmis, as queux la boſoigne touche:

Et les avoms donez, & donoms plein poer, & maundement eſpecial, de treiter ſur les proces, n'adgeres acorde a Weſtmoſtier par Endenture entre ceux de noſtre Conſail d'une part, & les Nobles Hommes Monſire Johan Seignur de Fiens, & Monſire Guilliam de Nyvell, Clers & Meſſages le Nobles Homme Monſire Robert Conte de Flaundres, d'autre part, ſur le fait de Craſdun, & ſur tuz autres treſpas faitz as Engleis par Flemengs, & as Flemenks par Engleys; & de tutes autres demandes & quereles; d'une part, & d'autre, puys le temps que nous receumes le governement de noſtre Roiaume:

A.D. 1312.

Et de aſſentir que les choſes avantdites ſe preignent en effect, as certeyns jours & lieus, ſolom la fourme del Endenture avantdite.

Et promettoms, en bone foi, a tenir, & a fere tenir ferm & eſtable, quant que par noz ditz Procurours ſerra treite, ordeine, aſſentu & fait ſur les dites choſes, & en la fourme avantdite; ja ſoit ce que eles requergent eſpecial mandement.

En temoignaunce de queu choſe, nous avons fait faire ceſtes noz lettres overtes.

Don. a Wyndeſ. le 26. jour de Novembre.

Ad Comitem Flandriæ de Credentia.

A.D. 1312.
An. 6. E. 2.
Clauſ. 6. E. 2. m. 21. d.

REX Nobili Viro & amico ſuo kariſſimo, Domino R. Comiti Flandriæ, ſalutem, cum dilectione ſincerâ.

Ea, quæ Willielmus Poiſſon Miles, & Egidius de Hertzberghes Vallettus veſter (nuper per vos ad noſtram præſentiam deſtinati ſuper facto de Craſdune, & quibuſdam aliis exceſſibus & injuriis, inter noſtros & veſtros ſubditos, a tempore quo Regni noſtri Regimen ſuſcepimus, hinc inde illatis, pacificandis, & modo debito corrigendis) coram nobis & Conſilio noſtro exponere voluerunt,

A.D. 1312.

A.D. 1312. Edw. 2.

runt, audivimus & intelleximus diligenter.

Et licet aliqua, quæ inter illos de Concilio noſtro, & Nobilem Virum Johannem Dominum de Fienles, & Willielmum de Nyvell, Milites, Nuncios veſtros, dudum ad nos miſſos, ſuper præmiſſis, per Indenturam, inter eos factam, concordata fuerunt; propter diverſa impedimenta, in Regno noſtro contingentia, quæ forſitan vos non latent, non potuerunt ſtatutis terminis optato effectui mancipari.

Nos tamen, mutuos amorem & concordiam inter nos & vos, noſtroſque & veſtros ſubditos, conſoveri corditer affectantes, mittimus ad vos dilectos & fideles noſtros, Willielmum de Dene Militem, & Richardum de Stury Burgenſem noſtrum Salopiæ; quibus ſuper negotiis prædictis ad plenum aperuimus velle noſtrum:

A.D. 1312. Edw. 2.

Veſtram amicitiam affectuoſe rogantes, quatenus prædictis, Willielmo & Richardo, & alteri ipſorum in hiis, quæ ipſi, vel eorum alter vobis, ex parte noſtrâ, expoſuerint, vel expoſuerit, in præmiſſis, oraculo vivæ vocis, velitis fidem credulam adhibere.

Dat. apud Wyndeſoram, viceſimo ſexto die Novembris.

Ad Papam pro Lichfeldenſi Epiſcopo.

A.D. 1312. An. 6. E. 2.

Rom. & Fr. 6. E. 2. m. 18. dor.

PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum.

Cùm venerabilis Pater, Walterus Coventrenſis & Lichfeldenſis Epiſcopus, quaſdam Petitiones Sanctitati veſtræ habeat, ut intelleximus, porrigendas;

Nos, earum expeditionem proſperam & felicem corditer affectantes, Beatitudini veſtræ devotis precibus ſupplicamus, quatinus petitiones illas benigne audire, &, in earum exauditione proſpera & votiva, ſic vos exhibere velitis benivolos in favore, quod ipſe has preces noſtras ſibi, penes veſtram Clementiam, ſentire valeat profuturas.

A.D. 1312.

Conſervet, &c.

Dat. apud Wyndeſoram, triceſimo die Novembris.

Ad Papam pro præfato Epiſcopo.

A.D. 1312. An. 6. E. 2.

Rom. & Fr. 6. E. 2. m. 18.

PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum.

Deſiderantes negotia, pro quibus venerabilis Pater, Walterus Coventrienſis & Lichfeldenſis Epiſcopus, Theſaurarius noſter, in veſtræ Sanctitatis Curiâ moram trahit, favore propitio expediri;

Veſtræ Clementiæ pluries direxiſſe nos meminimus preces noſtras, ut eundem Epiſcopum, & ejus negotia prælibata, habere dignaremini, noſtri intuitu, ſpecialiter commendata, & ipſum ad nos remittere feliciter expeditum.

Verùm, ut noſtræ intentionis propoſitum, multiplicata interceſſione, plenius atteſtetur, veſtræ Beatitudini iteratis precibus duximus ſupplicandum, quatinus in expeditione negotiorum eorundem, celeri & votivâ, ſic vos exhibere velitis benivolos in juſtitia & favore, quòd idem Epiſcopus noſtrarum interceſſionum inſtantiam, in præmiſſis, ſibi profuturam ſentire valeat in effectu.

A.D. 1312.

Conſervet, &c.

Dat. apud Wyndeſoram, triceſimo die Novembris.

De fidelitate Rothomagenſis Archiepiſcopi capta.

A.D. 1312. An. 6. E. 2.

Fin. 6. E. 2. m. 14.

REX dilecto & fideli ſuo, Rogero de Welleſworth, Eſcaetori ſuo citra Trentam, ſalutem.

Sciatis quod cepimus fidelitatem venerabilis Patris, Egidii Rothomagenſis Archiepiſcopi, de omnibus Terris & Tenementis, quæ de nobis tenet infra Regnum noſtrum Angliæ, & quæ, per tranſlationem venerabilis Patris Bernardi, nuper Archiepiſcopi loci illius, in Archiepiſcopum Narbonenſem, & pro fidelitate ſua nobis nondum præſtitâ, in manu noſtra exiſtunt:

A.D. 1312.

Et ideò vobis mandamus, quod eidem Egidio, vel ejus Attornato, Terras & Tenementa prædicta, ſi eâ occaſione, & non aliâ, in manu noſtrâ exiſtant, ſine dilatione liberetis.

A.D. 1312. Edv. 2.

Proviſo quòd de exitibus Terrarum & Tenementorum prædictorum, a tempore tranſlationis prædictæ, nobis plenariè reſpondeatis ad Scaccarium noſtrum.

Teſte Rege apud Wyndeſoram, triceſimo die Novembris.

A.D. 1312. Edv. 2.

Eodem modo mandatum eſt Roberto de Wodehouſe, Eſcaetori Regis ultra Trentam.

Teſte ut ſupra.

Ad Papam pro Ingeraldo de Warle.

A.D. 1312. An. 6. E. 2.

Rom. & Fr. 6. E. 2. m. 18. dor.

PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum.

Illorum negotia cupimus proſperari, quos in noſtris obſequiis promptos invenimus & fideles.

Sperantes igitur preces noſtras, quas pro dilecto Clerico noſtro, Ingelardo de Warle, Cuſtode Garderobæ noſtræ (cujus obſequioſa promptitudo, ac probata fidelitas ipſum penes nos reddunt multipliciter gratioſum) veſtræ Beatitudini porrigimus, apud veſtram Clementiam favorabiles inveniri;

Veſtræ Sanctitati humiliter ſupplicamus, quatinus petitionem præſati Clerici noſtri, præſentibus intercluſam, ad exauditionis gratiam dignetur admittere veſtra Paternitas reverenda; ſic benignè, ſicque gratioſè perſonam noſtram, ſi placet, Pater Sancte, in dicto Clerico dignemini contemplari, quod ipſe, per veſtræ Gratitudinis gratiam, aſſequi valeat quod intendit.

Conſervet, &c.

Dat. apud Wyndeſoram, tertio die Decembris.

A.D. 1312.

Conſimiles Literæ diriguntur Domino Papæ pro præfato Ingelardo, viz. ſub iſtâ formâ. Papæ Rex, &c. *ut ſupra uſque ibi* inveniri, *tunc ſic.*

Veſtræ Sanctitati humiliter ſupplicamus, quatenus Petitionem præfati Clerici noſtri, per dilectos Clericos noſtros, Magiſtrum de Pincebek & Willielmum de Maldon, veſtræ Beatitudini porrigendam, ad exauditionis, &c. *ut ſupra.*

Dat. ut ſupra.

Ad Papam, de bonis Friſcobaldorum areſtandis.

A.D. 1312. An. 6. E. 2.

Rom. & Fr. 6. E. 2. m. 18. dor.

PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum.

De immenſis & innumerabilibus beneficiorum & gratiarum largitionibus, quibus nos & noſtros, ac alios pro quibus Sanctitati veſtræ direximus preces noſtras, frequenter veſtra reſpexit Munificentia Paternalis, veſtræ benivolentiæ ad quantas poſſumus gratiarum aſſurgimus actiones; ſumentes ex præmiſſis ſpem indubiam, & fiduciam pleniorem, in hiis præcipue quæ perſonam noſtram ſpecialiter tangere dinoſcuntur, veſtræ Paternitatis dulcedinem fiducialiter requirendi.

Nuper ſiquidem, de fidelitate Emerici de Friſcobaldis, & Bettini Fratris ejus, ac aliorum Mercatorum de Societate Friſcobaldorum de Florentia, tunc in Regno noſtro commorantium, plenam fiduciam optinentes, ipſos collectores & receptores noſtros cuſtumarum & quorumdam aliorum exituum & proventuum ejuſdem Regni, necnon Terrarum noſtrarum Scotiæ, Walliæ, & Hiberniæ, ac omnimodorum exituum Terræ noſtræ Vaſconiæ, per noſtras patentes litteras duximus deputandos; ita quod, de quibuſcumque receptis ſuis, nomine noſtro, in Regno & Terris noſtris prædictis, de cuſtumis, exitibus, & proventibus memoratis, nobis integrè reſponderent.

A.D. 1312.

Et, quia prædicti, Emericus & Bettinus, & eorum Socii de Societate prædictâ, cum pecuniâ, de cuſtumis, proventibus, & exitibus prædictis, de aliquo tempore, quo receptores eorumdem fuerant, provenientibus, compoto ſeu ratiocinio nobis inde, ſicut decuit, non ſoluto, nec nobis de eiſdem cuſtumis, proventibus, & exitibus ſatisfacto, Regnum & Dominium noſtra furtivè & latentèr exierunt, in noſtri deceptionem, noſtrumque & Regni noſtri diſpendium manifeſtum:

Et jam, ex teſtimonio didicimus fidedigno, quod præfatus Bettinus, & quidam alii de Societate prædictâ, nuper ad veſtram Curiam declinârunt, magnam partem bonorum de cuſtumis, proventibus, & exitibus prædictis ſecum ad eandem Curiam deferendo; quæ quidem bona in manibus ipſorum, & quorumdam aliorum Mercatorum, in dictâ Curiâ commorantium, nunc exiſtunt;

Veſtram Clementiam devotis precibus requirimus & rogamus, quatinus præfatum

A.D. 1312. Edw. 2.

ſatum Bettinum, & ejus Socios de Societate prædictâ, ac eorum bona, in quorumcunque manibus, in dictâ Curiâ veſtrâ, poterint inveniri, jubere dignemini areſtari, & ſub areſto firmiter detineri, quouſque prædicti, Emericus, Bettinus, & eorum Socii prænominati, nobis ſuper receptis ſuis prædictis fecerint quod debebunt, prout dilecti Clerici noſtri Magiſtri, Willielmus de Maldon, & Henricus de Plunkeneye (quos ad veſtram præſentiam mittimus ex hac cauſa, & quibus ſuper hoc expoſuimus mentem noſtram, veſtræ Beatitudini ſecretiùs exponendam, quibus etiam in hac parte fidem credulam, ſi placeat, præbeatis) veſtram Paternitatem ex parte noſtrâ, pleniùs duxerint requirendam.

Præmiſſa, ſi libeat, Pater Sancte, alteri non pandantur, quouſque rogatum noſtrum ſuper illis (cujus expeditio votiva plurimùm inſidet cordi noſtro) juſſeritis effectualiter adimpleri.

Conſervet, &c.

Dat. apud Wyndeſore, tertio die Decembris.

Ad Papam pro Epiſcopo Sancti Andreæ; ne vexetur propter abſentiam a Concilio Generali.

A.D. 1312. An. 6. E. 2. Rom. & Fr. 6. E. 2. m. 18. dorſ.

PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum.

Inter cætera deſiderabilia, quæ inſident cordi noſtro, illud affectandum non inmerito arbitramur, ut circa commodum & quietem illorum, qui nobis & fidelibus noſtris conſtanter adhærent & fideliter in adverſis, efficaciter procuranda interponamus, cum inſtantia debita, partes noſtras.

Cùm itaque pro venerabili Patre, W. Sancti Andreæ Epiſcopo (qui nobis & fidelibus noſtris, in Terra noſtra Scotiæ, adhæſit hactenus, juxta fidelitatis ſuæ debitum, & adhæret ſimiliter hiis diebus) ut ipſius abſentiam in veſtro Concilio generali, nuper Viennæ celebrato (pro eo quod ipſum in Terrâ noſtrâ prædictâ, pro pace & quiete populi, & aliorum fidelium noſtrorum, in partibus illis commorantium, efficaciter procurandis, & fideliter conſervandis, fecerimus remanere) habere dignaremini favorabiliter excuſatam, veſtræ Clementiæ aliàs direximus preces noſtras,

Sanctitatem veſtram adhuc requirimus cum affectu, quatinus, ut idem Epiſcopus, propter abſentiam ſuam a Concilio prædicto, non vexetur in aliquo ſeu gravetur, noſtri rogaminis interventu, & ex causâ prædictâ concedere dignemini gratioſè.

Nollemus autem quod idem Epiſcopus, quem ſuper abſentiâ ſuâ prædictâ indempnem promiſimus conſervare, occaſione illâ dampnum aliquod incurreret ſeu jacturam.

Conſervet, &c.

Dat. apud Wyndeſ. quarto die Decembris.

De Liberationibus Epiſcopi Glaſguenſis allocandis, necnon Mariæ Sororis Regis.

A.D. 1312. An. 6. E. 2. Liber. 6. E. 2. m. 3.

REX Baronibus ſuis de Scaccario, ſalutem.

Allocate Thomæ de Warbeltone, nuper Vicecomiti Suthamptoniæ, in compoto ſuo, ad Scaccarium prædictum, quinquaginta & ſeptem ſolidos, quos per præceptum noſtrum, de exitibus Ballivæ ſuæ, liberavit Roberto Wychard Epiſcopo Glaſguenſi, Priſoni de Scotia, in Caſtro de Porceſtria commoranti, uni Valletto, uni Capellano, & uni Garcioni, eidem Epiſcopo miniſtrantibus, pro vadiis ſuis, a craſtino Sancti Michaelis, anno Regni noſtri ſecundo, uſque viceſimum quintum diem Novembris proximò ſequentem, per quinquaginta & ſeptem dies, utroque die computato; videlicet,

Epiſcopo per diem ſex denarios:

Valletto per diem tres denarios:

Capellano per diem unum denarium, & unum obolum;

Et Garcioni per diem unum denarium, & unum obolum.

Et viginti & ſeptem libras, & viginti & unum denarium, quos ſimiliter per præceptum noſtrum, de exitibus Ballivæ ſuæ, poſuit in proſtratione roborum in Foreſta de Chut, & in cariagio eorumdem de ibidem uſque Aumbreſbury, ad opus Mariæ Sororis noſtræ Sanctimonialis Fontis Ebroldi, commo-

ranti

A.D. 1312. Edv. 2. ranti apud Aumbresbury, Annis Regni noſtri ſecundo, tertio, quarto, & quinto; videlicet, In proſtratione & cariagio triginta roborum quolibet Anno.

Et treſdecim ſolidos, quos ſimiliter, per præceptum noſtrum, de exitibus Ballivæ ſuæ, poſuit in expenſis Willielmi, Filii Willielmi, de Caſtello de Cantebrigiâ probatoris, & locatione equorum pro eodem Willielmo, ducendo de Wynton. uſque Newegate, liberando Cuſtodi Gaolæ noſtræ ibidem; & expenſis tam hominum equitum, quam peditum, eundem Willielmum ſalvo & ſecurè conducentium a dicta Villa Wynton. uſque Gaolam prædictam, Anno Regni noſtri ſecundo. A.D. 1312. Edv. 2.

Niſi prius, &c.

Et recipiatis ab eo brevia noſtra de præcepto de vadiis prædicti Epiſcopi, & ſuorum, & Probatoris prædicti.

Teſte Rege apud Wyndeſor. 10. die Decembris.

Per Billam de Scaccario.

De Tractando ſuper Negotiis, Proceſſus, nuper habitos apud Petragoricum, tangentibus.

A.D. 1312. An. 6. E. 2. Vaſc. 5. E. 2. m. 7.

REX Venerabili in Chriſto Patri J. eâdem gratiâ, Norwyc. Epiſcopo, ſalutem.

Quia ſuper negotiis, tangentibus Proceſſus,

Nuper habitos inter vos & Collegas veſtros, per nos, & Dominum Ambianenſem Epiſcopum, ac Collegas ſuos, per Dominum Regem Franciæ deſtinatos apud Petragoricum,

Super complemento Pacum, inter Anteceſſores noſtros, quondam Reges Angliæ, & prædictum Regem Franciæ, & Anteceſſores ſuos, initarum: ac etiam ſuper ſuppriſis & Exceſſibus, aliiſque, nobis & Miniſtris noſtris, in Ducatu prædicto, coram præfatis, Epiſcopo & Collegis ſuis, dicti Regis Commiſſariis, ex parte ipſius impoſitis,

Vobiſcum, & quibuſdam aliis Prælatis & Magnatibus, ac aliis de Conſilio noſtro, die Lunæ proximò poſt Feſtum Sancti Hillarii, proximò futurum, apud Weſtm. ſpeciale habere volumus Colloquium & Tractatum,

Vobis mandamus, in fide & dilectione quibus nobis tenemini firmiter injungentes, quod, omnibus aliis prætermiſſis, ſitis ad nos, dictis die & loco, ad ſupervidendum proceſſus prædictos, & ad Tractandum, Conſulendum & Ordinandum nobiſcum, & cum cæteris Prælatis, Magnatibus, & aliis de Conſilio noſtro prædictis, ſuper negotiis antedictis: & hoc, ſicut nos, & honorem noſtrum, ac commodum Regni noſtri diligitis, nullo modo omittatis.

Teſte Rege apud Weſtm. 15. die Decembris.

Eodem modo, mutatis mutandis, ſcribitur ſubſcriptis; videlicet,

Epiſcopo Sarum,
Epiſcopo Exon.
Magiſtro Thomæ de Cobham,
Magiſtro Waltero de Thorp,
Magiſtro Roberto de Leycet,
Magiſtro Gilberto de Middleton,
Magiſtro Aymoni de Joueurano,
Comiti Richemund.
Guidoni Ferre,
Willielmo Inge,
Rogero le Brabanzon,
Willielmo de Bereford,
Henrico le Scrop,
Magiſtro Richardo de Stonhou,
Henrico Spigurnell,
Adæ de Oſgodeby,
Roberto de Bardelby,
Magiſtro Johanni Fraunceys,
Magiſtro Johanni Blorelu,
Magiſtro Andr. de Bruges.

De Proceſſibus antedictis recolligendis, & ad Regem tranſmittendis.

A.D. 1312. An. 6. E. 2. Ibid.

REX dilecto Clerico ſuo, Magiſtro Johanni Guytard, Contrarotulori ſuo Burdegaliæ, ſalutem.

Quia ſuper negotiis, tangentibus Proceſſus, A.D. 1312.

Habitos per Venerabilem Patrem J. Norwic. Epiſcopum, & Collegas ſuos, per

A.D. 1312. Edw. 2. per nos; & Dominum Ambianen. Epiſcopum, & Collegas ſuos, per Dominum Regem Franciæ, nuper apud Petragoricum deſtinatos,

Tàm ſuper complemento Pacum, inter Anteceſſores noſtros, quondam Reges Angliæ, & prædictum Regem Franciæ, & Anteceſſores ſuos initarum, quàm ſuper ſuppriſis & exceſſibus, aliiſque, nobis & Miniſtris noſtris, in Ducatu prædicto, ex parte ipſius Regis, impoſitis, die Lunæ proximo poſt Feſtum Sancti Hillarii, proximo futurum, apud Weſtm. cum Prælatis, Magnatibus, & aliis de Conſilio noſtro ſpeciale habere volumus Colloquium & Tractatum:

Ac, pro informatione pleniori ſuper præmiſſis HABENDA, expediens ſit quod omnes proceſſus, tangentes ſuppriſas, exceſſus, tranſgreſſiones, inobedientias, & defectus, nobis & Miniſtris noſtris, in dicto Ducatu, impoſitos, ut eſt dictum, recolligantur, & nobis, ad diem & locum prædictos, tranſmittantur;

Vobis mandamus, firmiter injungentes, quod omnes Proceſſus prædictos, penes vos reſidentes, nobis, cum omni celeritate quâ poteritis, tranſmittatis; ita quod ea habeamus, dictis die & loco ad ultimum, pro pleniori informatione ſuper præmiſſis, inde, ut præmittitur, optinendâ.

Et, ſi qui de proceſſibus prædictis penes alios reſideant, tunc efficaciter intendatis quòd ab eorum manibus, penes quos fuerint, redimantur, & nobis ad dictum diem tranſmittantur. A.D. 1312. Edw. 2.

Nos enim Conſtabulario noſtro Burdeg. dedimus in mandatis, quod ipſe ſumptus, circa redemptionem & miſſionem prædictas neceſſarios, de exitibus Ballivæ ſuæ faciat miniſtrari.

Et certificetis inſuper nos, ad diem ſupradictum per veſtras Litteras Summarie, ad plenius quod poteritis, in quo ſtatu dicti Proceſſus nunc exiſtant, unà cum Conſilio & Aviſamento veſtro in hac parte.

Præmiſſa autem omnia & ſingula, ſicut nos & honorem noſtrum, ac commodum Regni noſtri diligitis, cum omni diligentiâ & celeritate, quâ poteritis, faciatis; ita quòd veſtram ſollicitudinem & induſtriam, in hac parte, debeamus meritò commendare.

Dat. ut ſupra.

Eodem modo mandatum eſt ſubſcriptis; videlicet,

Magiſtro Willielmo de Caſes,
Magiſtro Thomæ de la Grave,
Magiſtro Arnoldo Guillielmi de Couches,
Magiſtro Alberto Medici.

De Expenſis Nepotis Papæ in Curia Romana perſolvendis.

A.D. 1312. au. 6. E. 2. Vaſ. 6. E. 2. 15. REX Seneſcallo ſuo Vaſconiæ, & Conſtabulario ſuo Burdegaliæ, vel eorum loca tenentibus, ſalutem.

Cum teneamur dilecto & fideli noſtro, Bertrando de Salviaco, Comiti Campaniæ & Martiniæ, Nepoti Domini Papæ, in Centum & quinquaginta libris Sterlingorum, pro expenſis ſuis, quas fecit, morando in Curiâ Romanâ pro negotiis noſtris, per ſexaginta dies, Anno Regni noſtri ſexto, prout in quadam Billâ, ſigillo dilecti Clerici noſtri, Ingelardi de Warle, Cuſtodis Garderobæ noſtræ, ſignatâ, & ex parte ipſius Comitis in Cancellariam noſtram liberatâ, pleniùs continetur:

Nos, volentes eidem Comiti indè ſatisfieri, ut eſt juſtum, vobis mandamus quòd a tempore, quo dilectus Mercator noſter, Antonius Peſſaigne, quandam pecuniæ ſummam, quam ſibi ſuper cuſtumâ noſtrâ Burdegaliæ aſſignavimus, de eadem receperit, eidem Comiti, vel ejus Attornato in hac parte, dictas Centum & quinquaginta libras Sterlingorum, vel verum valorem eorumdem, in aliâ monetâ, de exitibus dictæ Cuſtumæ, ſine dilatione aliquâ, ſolvi faciatis; recipientes ab ipſo, vel ejus Attornato, noſtras Litteras ſupradictas, necnon Litteras ſuas Acquietantiæ, quæ pro nobis, & vobis, præfate Conſtabularie, ſufficientes fuerint in hac parte. A.D. 1312.

Et nos vobis, præfate Conſtabularie, indè, in compoto veſtro, debitam allocationem habere faciemus.

Teſte Rege apud Wyndeſor. 19. die Decembris.

Per ipſum Regem, Nunciante Com. Pembroch.

Tractatus coram Legatis Papæ, & aliis, ſuper diſcordia inter Regem & Magnates, occaſione Mortis Petri de Gavaſton.

A.D. 1312. An. 6. E. 2. Clauſ. 6. E. 2. m. 8. d.

CEO eſt le Tretiz de la Pees, ſur aſcunes rancours & irrours, que le Roy avoit conceu contre les Countes de Lancaſtre, Hereford, & Warrewick, & aſcuns autres Barons, & aſcuns autres gros hommes de ſon Roialme, pur aſcunes certeines encheſons,

Faitz & acordez,

Devaunt le honourable Piere Monſieur Ernaud, par la grace de Diu, du tiltre de Seinte Priſce, Preſtre Cardinal, e Monſieur Ernaud Eveſque de Peiters, Enveiz en Engleterre par noſtre Seint Piere la Pape: e devaunt Monſieur Lowiz de Fraunce Conte d'Eureux; e devant les Countes de Glouceſtr. & de Rychemund; par le Counte de Hereford, Monſieur Robert de Clifford, e Monſieur Johan Botecourte, Envoiez a Londres, od ſuffiſant poair a ceo faire, treiter, & acorder de par les ditz Countez Lancaſtre & Warr. & par Monſieur le Counte de Pembroke, e Monſieur Hughe le Deſpenſer, e Monſieur Nichol de Segrave, deputez par le Roy, pur oir le dit Tretiz, & reporter a li,

En la manere que ſe'n ſuit.

TOUT PRIMEREMENT, le dit Countes e Barons vendront devaunt le Roy, en ſa grant ſale a Weſtmoſtier, e, ove grant humilite agenuz, le feront obeiſſaunce, & jurront, ſil voet, que ceo, qil ont fait (de quoi il entendent qil ſe tiengne a mal paiez de eux) il nel ont mie fait pur deſpit de luy: e lui prierent humblement qil lur releiſſe ſa groſſeour, & ſa rancour, e qil les reſceive a ſa bone voillaunce;

Et li rendront tout ce que ad eſte pris au Chaſtel Neof ſur Tyne, ou aillours, pur l'occaſione de Monſieur Pierres de Gavaſton, de qi quil feuſt; ceſt aſaver, touz les joiaus, e touz les Chevaux que ſunt uncore en vie, & totes les autres choſes, queux qil ſont; le quel rendage ſe doit fait en la Ville de Seint Auban, le jour de la Seint Hillere procheyn avenir.

Et, ſi aſcuns des chivaus eſtoit mort, ſi rendront, il en le dit lieu, & au dit terme, le pris & la value des Chivaus morz, qui ne ſe purroient trover:

Et doit illueques le Roy envoier, a la dite Jornee, gentz pur les receivre, oue ſuffiſant poiar de doner Lettres du Roy d'Aquitaunce de coe qil reſceiverent.

ITEM, Il eſt a ſaver, qu'il eſt parle & treite, que, en prechein Parlement, que doit eſtre le tiers Dimenge de quareſme prochein avenir, a Weſtm. aut comencement du dit Parlement, ſe doit faire la ſeurte pur les ditz Countes, e Barons, lour aydanz, lour meſuengs, e lur aliez, en la fourme que ſen ſuit:

EDward, &c. a touz, &c.

Sachent tuit que, pur certeynes e covenables encheſons, en noſtre Parlement a Weſtm. *tieu jour e tieu An*, purvei eſt e grante par nous, & par Erceveſques, Eveſques, Abbez, Priours, Contes, Barons, & la Communaute de noſtre Roiaume, illueques, a noſtre maundement aſſemblez, unyement aſſentuz & acordez, que nul, de quel eſtat ou condicion qil ſoit, en temps avenir, ne ſoit apellez, ne chalengez pur l'acheſon de la priſe, la detenue, ne de la mort P. de Gavaſton, ne pur meſme la mort, ne ſoit pris, n'empriſonez, empeſchez, moleſtez, ne greyez, n'en Jugement meſnez par nous, ne par autre a noſtre ſuite, ne a ſuite d'autri, qui quil ſoit, en noſtre Court, ne nul part aillours:

Et volons qe ce grant & concord ſoit ferm, & eſtable en touz ſes pointz, & cheſcun de eux ſoit tenuz & gardez a perpetuite; e quil ſoit enrouillez en noſtre Chauncellerie, noſtre haut Bank, Comun Baunk, & en noſtre Eſcheker; & de ſe ſoint faites Lettres overtes ſouz noſtre Seal, & ſoint mandez a touz les Contees de noſtre Roiaume, pur crier, publier, & tenir, & fermement garder, a perpetuite:

Et tut cil, que noz Lettres overtees voudront aver ſur ces choſes, viegnent a noſtre Chauncelrie, & les eyent ſaunz rien payer.

En teſmoignance, &c.

La quele ſeurte, coment que elle ſemblat aſſez ſuffiſance, & a deſſus ditz trois

A.D. 1312. Edw. 2.

trois Treteours pur les Contes & Barons, quant eſtoit de eux totes voies, come Procuratours des ditz Contes de Lancaſtr. & Warr. il ne l'oſereynt acorder tant qu'il en euſſent plus a pleyn parles as ditz Contes.

Et, quant il en auront parlez a eux, il en deuront brevement reſcrivre as deſſudits Cardenal & Eveſque, Conte de Glouceſtr. & de Richemund. & faire ſauer ſur ce lour volunte.

Et, Utre ceo, il eſt Acordez que le Roi doit releiſſer & quiter as ditz Contes, & Barons, & a lur Aerdantz, Menengs, & Alliez, totes rancours, groſſours & irrours, Actions, Obligations, Quereles & Accuſacions, neez par l'occaſion de Monſieur P. de Gavaſton, en queu que manere que ce ſoit, depuis quil priſt ſa chere Compaigne Iſabel Royne d'Engleterre; ſoit de la priſe, la detenue, ou de la mort du dit P. ou d'Entrees en Villes, ou en chauſteux, ou de Sieges, ou de Portement d'Armees, ou de priſe des perſones, ou d'Alliances, queles que elles ſoient, ou en autre manere quele que elle ſoit, que touche, ou eit regard a la perſone, & au fait que eſt avenuz du dit Monſieur P. de Gavaſton.

Item, Il Sa'cordent bien que, ſi la dite ſeurte pleſt as ditz Contes & Barons, & il ne voillent venir en lour propres perſones en Parlement, quil enverront procuratours, od ſuffiſant poair, pur prendre, e conſentir pur eux la dite ſeurte: E, uncore, od ſuffiſant poair, de conſentir a la ſeurte, que ſe doit faire en dit Parlement, pur les aerdaunz, & receptaunz du dit P. de Gavaſton, la quele ſeurte eſt trete & acorde en la manere que ſe'n ſuit;

Grante eſt qe nul, de quel eſtat, ou de quel condicion q'il ſeit, en nul temps avenir, ſeit chalenge, pris, ne enpriſonez, moleſtez, ne grevez, ne en jugement mene par nous, ne par autres, a noſtre ſeute, ne a ſuite de autri, qi quil ſoit, en noſtre Court, ne nule part aillours, par encheſon de revenir du dit P. en Engleterre, ne de eide, ne de menitenement, aerdaunce, ne de conſeil, ne de reſcet de li, ne de Aliaunce faite a lui, ou pur lui, par eſcrit, ou autrement; ne pur encheſon de demorer en ſa Compaigne, ne en ſervice, en nul temps paſſe coe en areres: Et deivent auxi il Treteour ceo reporter as Countes, a ſaver eut lour volunte.

A.D. 1312. Edw. 2.

Item, Li Treteour Acordent bien, que, en prochein Parlement, ſe face purveaunce, par le Roi, e le Comun aſſentement dez Prelaz, Countes, & Barons, que en touz Parlemenz, & Traitemenz, e autres Aſſemblez, que ſe feront de ore en avaunt, en Roialme d'Engleterre, a touz jours, que hom viene, ſanz tote force, e ſanz armes, bien e paiſiblement, ad honur du Roy, e a la Pees de lui, & de ſeon Roialme: e promiſtrent li trois Treteours, q'il mettront tote la peine, qil porront, vers le dit Counte de Lancaſtr. e Warr. que le dit Procuratours, que vendront au Parlement, pur le ditz ſeurtez, averont poir de eux conſentir e acorder, en Parlement, a la dite purveaunce, e lur ſemble bon que enſi ſe face:

Et eſt bien a ſaver, que, au dit Parlement, ne ſe feront nules autres choſes, ſur ke les ditz ſeurtez, e la dite purveaunce que nul viegne od armes devaunt que la obeiſaunce ſoit fait; la quele faite, ſe treteront les autres choſes du Parlement ſi come reſon ſerra.

Item, Les ditz Treteours promeitent bien, que la dite reconciliacion feit, quant il ſorront en plein Parlement oveſque lur Piers, il mettront tote la peine, qil porront, a coe, que le Roy eit covenable eide de tot ſon Roialme pur ſa guerre d'Eſcoce.

Item, Pur ce que les ditz trois Treteours ſe pleinent de ce, que, puis le conduit done a eux, & a lour aerdantz, li Roi avoit fait prendre en ſa meyn pluſours biens & terres, des queux Monſieur Griffyn de la Pole eſtoit en ſeſine, ſicome il diſoit, en temps de conduit; il pleſt au Roi, que deux Juſtices, nient ſuſpecionous, ſoient envoiez, de par li, au lieu pur Saver la verite de ce;

Et ſil troevent, que le dit Monſieur Griffin eit eſte diſſeiſi d'aucunes terres, depuis le dit conduit, dones au Conte de Lancaſtre, il l'en reſeiſerunt: Et, ce fait, il appelleront les parties, &, oies lour reſons, il lour ferront droit haſtivement, ſur les choſes contenſioſes, par tiele ley come il y appendra:

Et, uncore, ſi li dit Monſieur Griffyn ſe voleit pleyndre d'aucun gref, force, ou violence, que hom li euſt fait avant le dit conduit, li Auditour l'orront, & li en ferront reſon.

Et, de ce, que Monſieur Fouk Leſtrange

A.D. 1312. Edv. 2.

ſtrange ſe pleint, que hom li ad fait gref, & deſſeiſi, depuis le dit conduit; li ditz Auditours appellez lez Gentz le Roi, & le dit Monſieur Fouk, &c. oies lor reſons, il lour ferront droit deſſicome deſus eſt dit.

ITEM, Il pleſt au Roi, que les biens Monſieur Henri de Perci, qui ont eſte pris en ſa meyn, li ſoient recruez per plegges juſques au prechein Parlement: Les queux Juſtices ferront la, pour faire les choſes diſſuſdites, dedens les vint jours de Noel.

ITEM, Il eſt trete & acorde, depar noſtre Seignur le Roi, que totes maners de Gentz, du Roiaume d'Engleterre, & d'aillours, qui ne ſont de guerre au Roi, peuſſent aler ſauf & ſeur par tout le Roiaume avantdit, en ſauf conduit, & en ſauf garde du Roi, droit feſaunt & droit pernant, pur faire totes lour boſoignes, en tiele manere qu'il ne voiſent a force, ne a armes:

Et durra ce conduit & cele ſeurte tant que a la Pentecouſt prechein avenir:

Et de ce ſerront donees Lettres, deſouz le grant Seal le Roi, as Contes & Barons, pur eux & lour aerdantz.

A.D. 1312. Edv. 2.

Le collacion de ceſte Endenture feuſt faite & Leuue l'An de grace 1312. le Meskerdy preſchein devant Noel, en la Chaumbre du Cardenal, a Londres, en la preſence,

Du dit Cardenal, de l'Eveſque de Poyters,
—— l'Eveſque de Worceſtr.
Le Conte de Pembrok,
Monſieur Johan de Crombwell,
Maiſtre Gerard de Curton,
Maiſtre Richard Tibetot, Clercs le Roi de France;
Maiſtre Reymund Sybyrayn,
Monſieur Guilliam de Chaſtel Noef, Chevaler Maiſtre Roger de Northburgh,
Maiſtre Johan Walewyn, &
Michael de Meldon.

Et, en teſmoignance des choſes deſſuſdites, l'une partie de ceſte Endenture demoert devers le Roi, & l'autre partie eſt baillee a deſſuſditz Maiſtre Johan & Michel, pur porter as Contes & Barons deſſuſditz.

Pro Rege de pace proclamanda, & ne priſæ fiant.

A.D. 1312. *An.* 6. E. 2.

Clauſ. 6. E. 2. *m.* 18. *d.*

REX Vicecomiti Eborum, ſalutem.

Tranquilitatem & quietem populi Regni noſtri corditer affectantes, hiis, per quæ hujuſmodi pax & tranquilitas turbari poterunt ſive lædi, volumus obviare;

Et ideo tibi præcipimus, firmiter injungentes, quod in Civitatibus, Burgis, Villis Mercatoriis, & aliis locis in Ballivâ tuâ, ubi expedire videris, ex parte noſtrâ publice proclamari, & ſub gravi foriſfactura noſtra diſtricte facias inhiberi, ne quis, cujuſcumque ſtatus aut conditionis exiſtat, ſine noſtra ſpeciali licentia armatus incedere, ſeu quicquam, per quod populus noſter terreri, ſeu pax noſtra turbari valeat, atttemptare præſumat, ſeu facere quoquo modo.

A.D. 1312.

Facias etiam in locis prædictis, ex parte noſtra, firmiter inhiberi ne quis, ſub foriſfacturâ noſtrâ prædictâ, priſas aliquas (præter antiquas priſas, debitas & uſitatas) faciat quovis modo.

Teſte Rege apud Wyndeſore, 22. die Decembris.

Eodem modo mandatum eſt ſingulis Vicecomitibus per Angliam.

De deſiſtendo ab extenſione Cathenarum in Urbe Londoniarum.

A.D. 1312. *An.* 6. E. 2.

Clauſ. 6. E. 2. *m.* 17.

REX Majori, Aldermannis, & Vicecomitibus London. ſalutem.

Licet nuper vobis præceperimus, quod Civitatem noſtram prædictam, ad opus noſtrum, & hæredum noſtrorum, faceretis ſalvò & ſecurê, in veſtro periculo, cuſtodiri: & quod non permitteretis aliquos, cum equis & armis, Civitatem illam ingredi, ſine mandato noſtro ſpeciali;

A.D. 1312.

Cujus prætextu portas Civitatis illius per dies claudere, & per homines armatos cuſtodire, cathenas ex tranſverſo introitûs portarum illarum & vicorum in eadem Civitate extendi, aliaque quamplura, per quæ populus, ad eandem Civitatem confluens, terrebatur, feciſtis:

Vobis nichilominus mandamus quod

ab

A.D. 1312. Edv. 2. ab hujuſmodi clauſurâ & cuſtodiâ dictarum Portarum, ac extenſione cathenarum illarum deſiſtatis, & ſubtrahatis, quouſque aliud inde a nobis habueritis in mandatis; Civitatem illam cuſtodientes prout prius fieri conſuevit. A.D. 1312. Edv. 2.

Teſte Rege apud Windeſore, triceſimo die Decembris.

Pro Maria Sorore Regis apud Wyndeſore morante.

A.D. 1313. An. 6. E. 2. Claus. 6. E. 2. m. 18. REX, Vicecomiti Wiltes, ſalutem.

Cùm teneamur Mariæ, Sanctimoniali de Ambresbury, Sorori noſtræ cariſſimæ, in duodecim libris, ſeptem ſolidis, & tribus denariis, tàm pro fœno, avenâ, literâ, ferrurâ, & vadiis Garcionum ſuorum, morando apud Wyndeſore, menſe Decembris proximò præterito, quàm pro expenſis ſuis eundo de Wyndeſore uſque Ambresbury, ſicut in quadam billa Garderobæ noſtræ, quæ ex parte ipſius Sororis noſtræ in Cancellaria noſtra liberatur; pleniùs continetur.

A.D. 1313. Nos, volentes quod eidem Sorori noſtræ, de prædicta pecunia, celeriter ſatisfiat, tibi præcipimus quod eidem Sorori noſtræ, vel ejus Attornato in hac parte, dictam pecuniam de exitibus Ballivæ tuæ, ſine dilatione, habere facias; & nos tibi indè, in Compoto tuo, ad Scaccarium noſtrum debitam allocationem habere faciemus.

Teſte Rege apud Windeſ. primo die Januarii.

Per billam de Garderobâ.

De providentiis pro Capella Wyndeſoræ.

A.D. 1313. An. 6. E. 2. Claus. 6. E. 2. m. 2. d. FET a remembrer, que noſtre Seignur le Roi ad ordene & commaunde que ſa Chapele de Seint Edward, en le Chaſtiel de Wyndeſor, ſoit gardee & ſervie en la manere, que s'enſuit.

Primes, en le honour de Dieu, de noſtre Dame, de Seint Edward, pur li & pur ſes Aunceſtres, ſoient illoeques ordenez quatres Chapeleins, que ſoient prodes hommes, & de bone condicion: dount un de eux ſerra chef Chapelein de la Chapele; & les autres trois ſecundaires.

Item, deux Clers, que ſoient de bone condicioun, & bien chauntanz; & ſoient, en touz poinz, entendanz au Chef Chapelein, & a les autres, quant meſter eſt, pur ſervice de la Chapele.

E cheſcun des avantditz Chapeleins chaunte ſa meſſe cheſcun jour, ſi grant cauſe ne le deſtourbe; iſſuit quil y ſoient cheſcun jour, a tot le mayns, deux meſſes, par note, l'une de noſtre Dame, & l'autre du jour, & autres deux de REQUIEM, pur les almes de Aunceſtres noſtre Seignour le Roi E. A.D. 1313.

Preingne le chef Chapelein 10 Mars par an pur totes choſes: & cheſcun des autres trois 100 Souz; & les deux, Clers cheſcun de eux, 50 Souz pur totes choſes.

Et le Chaunceler le Roi, qui quil ſoit, pur coe quil eſt chef de la Chapele noſtre Seignur le Roi, face cheſcun An un tour illoeques, ſil puit, par congie de noſtre Seignur le Roi, pur veer que la dite Chapele ſoit ſervie des ornomentz, de libraire, & de chanterie, en la manere ſuſdite, & face brefs de LIBERATE, que les ditz Miniſtres ſoient ſerviz de lour ſoldz, a deux termes del An, ſi comme eſt-avant ordene.

Et, ſi nul des avantditz 6 Miniſtres ſoit a Dieu commaunde, ou ouſte par certeynes encheſons, que le Chaunceler mette un autre, que ſoit ſuffiſaunt.

Et ſoit ceſte choſe enroullee, & bien garde, tan que noſtre Seignur le Roi eit autre choſe ordenez.

Litera miſſa Comitiſſæ Fuxi, ſuper diverſis injuriis ei ex parte Franciæ illatis.

A.D. 1313. An. 6. E. 2. Vasc. 6. E. 2. m. 14. REX Nobili Dominæ, Margaretæ Comitiſſæ Fuxi, & Vicecomitiſſæ de Biarne, Conſanguineæ kariſſimæ ſuæ, ſalutem.

Intelleximus litteras veſtras, quas nobis nuper miſiſtis, inter cætera continentes quòd vos, & Gentes veſtræ, pro eo quòd Johanni de Ferariis, nuper Seneſcallo noſtro Vaſconiæ, in aliquibus, ſuper quibus vos ex parte noſtra requi- A.D. 1313.

A.D. 1313. Edw. 2. ſivit, intendiſtis, & etiam paruiſtis, per Commiſſarios, a Curiâ Franciæ deputatos ad proſecutionem Amaneni de le Bretto, eſtis moleſtatæ multipliciter & vexatæ: quod nobis diſplicet in inmenſum; ſcientes pro certo, quod ſuper hoc in omnibus, & cum omni feſtinatione, quâ poterimus, cum Dei auxilio, congruum remedium apponemus.

Nos enim ſolempnes Nuncios noſtros ad Dominum Regem Franciæ, & ad partes Vaſconiæ, pro remedio ſuper dicto negotio, & aliis nos tangentibus, apponendo celeriter, tranſmittendos, & in inſtanti Parliamento noſtro intendimus ordinare.

Vobis autem, de bonâ voluntate & affectione, quas erga nos geritis & habetis, & de eo quòd vos ſemper in agendis noſtris paratam exhibuiſtis, & cum diligentia exhibetis, grates ex corde referimus ſpeciales.

Dat. apud Wyndeſ. primo die Januarii.

Conſimiles litteræ ſubſcriptis diriguntur; videlicet, A.D. 1313. Edw. 2.

Majori, Juratis, & Communitati Baionæ,
Majori, Juratis, & Communitati Civitatis Aquen.

REX dilecto & fideli ſuo Ottoni de Lados, ſalutem.

Ex relatu plurium ad noſtram notitiam jam pervenit, quod vos, pro eo quod Johanni de Ferariis, &c. *ut ſupra de verbo ad verbum, mutatis mutandis.*

Dat. ut ſupra.

Eodem modo ſcribitur ſubſcriptis; videlicet,

Guillielmo Arnaldi de Feſcas,
Arnaldo de Caſtro Novo.

De forma Juramenti in Vaſconia obſervanda.

A.D. 1313. An. 6. E. 2. Vaſcon. 6. E. 2. m. 14. REX, dilecto & fideli ſuo, Stephano Ferioli, Seneſcallo ſuo Vaſconiæ, ſalutem.

Mandamus vobis, quod a Majore, Juratis, & Communitate Civitatis noſtræ Burdegaliæ, Juramentum recipiatis ſub formâ, qua ipſi Johanni de Ferariis, nuper Seneſcallo noſtro Vaſconiæ, proximo Prædeceſſori veſtro, Juramentum præſtiterunt; præſtando ſimiliter eis Juramentum ſub eâdem formâ, ſub qua eundem Johannem Juramentum illud eiſdem noveritis præſtitiſſe.

Scribimus autem Majori, Juratis, & Communitati prædictis, quòd formâ prædictâ, quoad Juramentum ipſorum vobis præſtandum, ad præſens, in ſuis Articulis obſervetur; & quod ſolempnes perſonas ad partes Vaſconiæ in brevi, concedente Domino, tranſmittemus: quæ, habitâ informatione legitimâ de factis Prædeceſſoris veſtri prædicti, quod reformandum, ſeu corrigendum fuerit, reformabunt. A.D. 1313.

Dat. Wyndeſ. primo die Januarii.

De injuriis Civibus Aquenſibus per Commiſſarios Franciæ illatis.

A.D. 1313. An. 6. E. 2. Vaſc. 6. E. 2. m. 14. QUIA Rex intellexit, quòd Cives Regis Civitatis Aquenſis, per Commiſſarios Domini Regis Franciæ, injuſtè gravantur multipliciter & vexantur;

Mandatum eſt eiſdem, quod ipſos Cives ab hujuſmodi vexationibus & gravaminibus, prout ratio dictaverit, & per aviſamentum Conſilii Regis Vaſconiæ faciendum videbitur, defendant. A.D. 1313.

Dat Wyndeſ. primo die Januarii.

Et erant Patentes.

Ad Papam pro Johanne de Sandale.

A.D. 1313. Rom. & Fr. 6. E. 2. m. 18. dor. PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum.

Nuper, Pater Sancte, pro dilecto Clerico noſtro, Johanne de Sandale, ut petitionem ipſius ad exauditionis gratiam dignaremini admittere, per litteras noſtras veſtræ Clementiæ humiliter duximus ſupplicandum: A.D. 1313.

Et, quia felicem ipſius petitionis expeditionem ex cordis intimo affectamus,

veſtræ

A.D. 1313. Edv. 2.

veſtræ Sanctitati iteratis precibus devotiſſime ſupplicamus, quatinus præfatam petitionem, juxta ſperatam fiduciam, quam de veſtræ Bonitatis affluentiâ reportamus, dignetur veſtra Paternitas reverenda feliciter exaudire.

Nobis verò gratum erit & acceptum, ſi deſiderata ipſius negotii expeditio nobis, per dilectum & fidelem noſtrum Johannem de Croumbwell, & dilectum Clericum noſtrum Walterum de Maydenſtan, vel eorum alterum, latores præſentium (quos pro quibuſdam negotiis, nos tangentibus, ad veſtræ Sanctitatis præſentiam tranſmittimus) valeat nunciari; quod fieri quæſumus, Pater Sancte.

A.D. 1313. Edv. 2.

Conſervet, &c.

Dat. apud Wyndeſ. ſeptimo die Januarii.

De tractatu inter Regem & Contrariantes, & de reſtitutione ab iſtis facienda.

A.D. 1313. An. 6. E. 2.

Pat. 6. E. 2. p. 1. m. 5.

REX omnibus, ad quos, &c. ſalutem.

Sciatis quòd, cùm in tractatu, nuper apud London, coram quibuſdam Prælatis, Comitibus, & aliis Nobilibus, ſuper aliquibus diſſenſionibus, inter nos, & quoſdam Magnates de Regno noſtro exortis, pacificandis, habito, inter cætera continetur, quod iidem Magnates quicquid per ipſos, apud Novum Caſtrum ſuper Tynam, vel alibi, occaſione Petri de Gavaſtoun captum erat, de quocunque fuerit, videlicet, omnia jocalia, & omnes equos, qui adhuc ſuperſtites ſunt, & omnes res alias, quæcunque ſint, nobis reddant, apud Sanctum Albanum, in Feſto Sancti Hillarii proximò futuro:

Et, ſi fortè aliqui de equis prædictis mortui fuerint, tunc ipſi Magnates pretium & valorem equorum illorum mortuorum, qui inveniri non poterunt, die & loco prædictis, nobis ſolvent;

Nos, de fidelitate & induſtriâ dilectorum Clericorum noſtrorum, Johannis de Sandale, tenentis locum Theſaurarii noſtri, & Ingelardi de Warle, Cuſtodis Garderobæ noſtræ, confidentes, aſſignavimus illos ad prædicta jocalia, equos, & res alias quaſcunque; necnon pretium & valorem equorum mortuorum, qui inveniri non poterunt, noſtro nomine recipiendum: & ad debitas & ſufficientes acquietantias inde, noſtro nomine, faciendum; quas ratas habebimus & acceptas.

A.D. 1313.

In cujus, &c.

Teſte Rege apud Wyndeſoriam, ſeptimo die Januarii.

Per breve de privato Sigillo.

ET mandatum eſt præfatis, Johanni & Ingelardo, quod, ad prædictos diem & locum perſonaliter accedentes, præmiſſa faciant & expleant in forma prædicta.

In cujus, &c.

Teſte ut ſupra.

Per breve de privato Sigillo.

Ad Seneſcallum Vaſconiæ, pro Margareta Comitiſſa Fuxi.

A.D. 1313. An. 6. E. 2.

Vaſc. 6. E. 2. m. 13.

REX Seneſcallo ſuo Vaſconiæ, qui nunc eſt, & qui pro tempore fuerit, vel eorum Loca tenentibus, ſalutem.

Quia intelleximus quod, dilecta nobis, Margareta Comitiſſa Fuxi, & Vicecomitiſſa de Bierne, per --- Commiſſarios Domini --- Regis Franciæ injuſtè vexatur multipliciter & gravatur;

Vobis mandamus quòd præfatam Comitiſſam ab hujuſmodi vexationibus & gravaminibus, ſecundum foros & conſuetudines partium prædictarum, & prout ratio dictaverit, ac per aviſamentum Conſilii noſtri Vaſconiæ faciendum fore videbitur, defendatis.

A.D. 1313.

Dat. apud Wyndeſ. octavo die Januarii.

Per Conſilium.

Ad Papam de Credentia.

A.D. 1313. An. 6. E. 2.

Rom. & Fr. 6. E. 2. m. 18.

PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum.

Quædam negotia, nos ſpecialiter tangentia, dilectis & fidelibus noſtris, Johanni de Crombwell Militi, & Magiſtro Waltero de Maidenſtan Clerico,

A.D. 1313.

A.D. 1313. Edw. 2.

rico, veſtræ Clementiæ injunximus exponenda:

Sanctitati veſtræ humiliter ſupplicantes, quatinus præfatis, Militi & Clerico, vel alteri, in hiis, quæ veſtræ beatitudini, ex parte noſtrâ, expoſuerint, vel expoſuerit, vivâ voce, fidem dignemini credulam adhibere.

Conſervet, &c.

Dat. apud Wyndeſ. octavo die Januarii.

A.D. 1313. Edw. 2.

De Caſtris, Terris, & Tenementis, quæ fuerunt Petri de Gavaſton, commiſſis.

A.D. 1313. An. 6. E. 2.

Fin. 6. E. 2. m. 8.

REX omnibus, ad quos, &c. ſalutem.

Sciatis quòd commiſimus dilecto & fideli noſtro, Thomæ de Ercedekne, Cuſtodiam omnium Caſtrorum, Terrarum, & Tenementorum, cum pertinentiis, in Comitatibus Cornubiæ & Devoniæ, ac etiam More & Dertemore in eodem Comitatu Devoniæ, quæ per mortem Petri de Gavaſton, quondam Comitis Cornubiæ, in manu noſtra exiſtunt, habendam quamdiu nobis placuerit;

Ita quod de exitibus, indè provenientibus, nobis reſpondeat ad Scaccarium noſtrum.

In cujus, &c.

Teſte Rege apud Wyndeſ. decimo tertio die Januarii.

Per ipſum Regem, nunciante Comite Pembrokiæ.

ET mandatum eſt Johanni de Bedewynde Clerico, quod eidem Thomæ Caſtra prædicta, unà cum armaturis, victualibus, & omnibus aliis rebus Regis, in eiſdem Caſtris exiſtentibus, per Indenturam, inter ipſos inde conficiendam: ac Terras & Tenementa prædicta, cum pertinentiis, quæ ſunt in Cuſtodiâ ſuâ, liberet cuſtodienda in formâ prædictâ.

Teſte ut ſupra.

REX omnibus, ad quos, &c. ſalutem.

Sciatis quòd commiſimus dilecto & fideli noſtro Thomæ le Ercedekne Comitatum Cornubiæ, cum pertinentiis, cuſtodiendum quamdiu nobis placuerit; ita quod firmas debitas nobis reddat annuatim ad Scaccarium noſtrum, & de debitis noſtris ac omnibus aliis, ad officium Vicecomitis Comitatûs illius ſpectantibus, nobis ad idem Scaccarium reſpondeat, prout alii Vicecomites Comitatûs prædicti nobis hactenus reddere & inde reſpondere conſueverunt.

A.D. 1313.

In cujus, &c.

Teſte Rege apud Wyndeſor. 13. die Januarii.

Per ipſum Regem nunciante Comite Pembrokiæ.

ET mandatum eſt Johanni de Bedewynde Clerico, quod eidem Thomæ Comitatum prædictum, unà cum Rotulis, Brevibus, Memorandis, & omnibus aliis, Officium Vicecomitis Comitatûs illius tangentibus, quæ ſunt in Cuſtodia ſua, per Indenturam, inter ipſos inde conficiendam, liberet cuſtodiendam in formâ prædictâ.

Teſte ut ſupra.

ET mandatum eſt Archiepiſcopis, Epiſcopis, &c. quòd eidem Thomæ, tanquam Vicecomiti Regis Comitatûs prædicti, in omnibus, quæ ad Officium Vicecomitis illius pertinent, intendentes ſint, & reſpondentes in formâ prædictâ.

Teſte ut ſuprà.

Pro Bertrando del Gout, de Caſtro & Villa de Blankaforti.

A.D. 1313. An. 6. E. 2.

Vaſc. 6. E. 2. m. 12.

REX univerſis, præſentes litteras inſpecturis, ſalutem, & fidem præſentibus adhiberi.

Dudùm Nobilem Virum, Bertrandum de Guto, nunc Vicecomitem Leomanniæ & Alti Villaris, volentes proſequi munere gratioſo, ſibi, & hæredibus ſuis, & ſucceſſoribus quibuſcunque, Caſtrum & Villam de Blankaforti Burdegaliæ Dioc. cum omnibus ædificiis, fortaliciis, juribus, & pertinentiis, territoriis, juriſdictionibus altis & baſſis, mero & mixto imperio, homagiis, vaſſalagiis, pedagiis, ſervitutibus perſonalibus

A.D. 1313.

nalibus & realibus, feodis, aliiſque juribus & obventionibus univerſis, quæ nobis competebant, & competere poterant in prædictis locis, &, occaſione ipſorum, inhabitatoribus eorumdem, jus quoque & poteſtatem eadem excercendi, ob multa grata & accepta ſervitia, nobis & progenitoribus noſtris, a pædicto Nobili, & illis de genere ſuo impenſa, per alias noſtras litteras purè & ſimpliciter meminimus donaviſſe:

Verùm cùm Nobilis Vir, Bernardus de Audengia Domicellus, pro loco, & pertinentiis loci de Audengia: & Nobilis Mulier Auda, filia & hæres, ut aſſerit, Gombaldi de Tyrano, pro loco & pertinentiis loci de Tyrano, ſitis infra metas Caſtellaniæ Caſtri prædicti de Blanchaforti, Homagia & Juramenta fidelitatis, nobis & progenitoribus noſtris dudùm debita, præſtare dicto Nobili recuſaverint & recuſent:

Prætenſo inter cætera pro parte dicti Bernardi, ſe ad idem homagium non teneri propter hoc, quod a quodam fratre, ultimogenito quondam Domini de Blanchaforti, ſuam traxerat originem deſcenſivè: & quod, propter hoc, cum par deberet eidem Domino, ſuiſque ſucceſſoribus reputari, nullum, ut dicit, ei homagium præſtare ſeu facere, ſicut aſſerit, ſet nobis ſolummodo tenebatur:

Audâ præfatâ, ex hoc ſe non teneri dicente ad homagium memoratum; quod olim, inclitæ Recordationis, Dominus, Progenitor noſter, dictum Gombaldum de Tyrano, Patrem ſuum, ad homagium & juramentum fidelitatis admiſit; eum nichilominus eximendo, quòd nulli alii quam ſibi & ſuis ſucceſſoribus præſtare prædicta, nec jus coram aliquo, ſeu Curiâ alicujus, præterquam ſuâ, & ſucceſſorum ſuorum, facere teneretur:

Prædictis cauſis, & aliis multis diffugiis, pro parte dictorum, Bernardi & Audæ, ſicut intelleximus, ſuper hiis allegatis.

Nos autem (nolentes hujuſmodi noſtram liberalitatem, prout nec honori noſtro congruit, decurtare vel minorare, ſet ipſam uberiori dono gratiæ, cùm hoc ipſius Bertrandi merita poſtulent, potius ampliare) tenore præſentium declaramus intentionis noſtræ fuiſſe, & eſſe, nos, pro nobis, & ſucceſſoribus noſtris, tunc temporis, eidem Bertrando, & ſucceſſoribus, & hæredibus quibuſcunque, ob cauſam prædictam, &, ut prædicitur, donâſſe, quitâſſe, & conceſſiſſe; & in ipſum, & ſuos hæredes, ac ſucceſſores quoſlibet tranſtuliſſe, virtute ac prætextu donationis prædictæ, prædicta homagia & juramenta fidelitatum, juſtitiam altam & baſſam, merum & mixtum Imperium, ac juriſdictionem omnimodam, & excercitium eorumdem, & quælibet jura, ſervitia, deveria, & explecta, quæ in dictos, Bernardum & Audam, & ſucceſſores ipſorum, & in locis prædictis, & ipſorum habitatoribus habemus & habere poſſumus, & modo quolibet poſſumus reclamare;

Hujuſmodi noſtræ intentionis declarationem & expreſſionem proinde valere volentes, & tenore præſentium decernentes ſic habere perpetuam & indubitabilem firmitatem, ac prædicta omnia & ſingula ſic plene & irrevocabiliter comprehendi, ſub dictâ donatione, & dictam donationem ad ea omnia & ſingula ſic extendi, ac ſi in litteris præfatæ donationis omnia & ſingula ſupradicta fuiſſent nominatim & ſpecialiter expreſſata.

Rurſus ad omnis dubitationis ſcrupulum amovendum, volentes ſecuritati dictorum, Bertrandi, Bernardi, & Audæ, & hæredum, & ſucceſſorum ipſorum, & eorum cujuſlibet, providere, ad pleniorem cautelam, ſi forſan eidem Bertrando non eſſet quæſitum jus in prædictis virtute donationis ipſius, & apud nos jus aliquod remanſiſſet, vel nobis in eis vel ad ea competeret, modo aliquo, vel ad aliqua, vel in aliquibus prædictorum, totum id jus, & actiones, nobis modo quolibet competens, & competentes, & competituras, eidem Bertrando, & ſuis hæredibus, & ſucceſſoribus (Nobili Viro Bertrando de Salviaco Milite, Conſanguineo & Procuratore dicti Bertrandi, pro ipſo præmiſſa omnia & ſingula recipiente) pro nobis & ſucceſſoribus noſtris (dum tamen prædicta, tempore prioris donationis noſtræ fuerint in dictâ Caſtellaniâ, & de eâdem Caſtellaniâ) non obſtantibus prædictis omnibus & ſingulis, propoſitis, & quæ proponi poſſent per dictos, Bernardum & Audam, & quemlibet eorum, ob cauſam prædictorum ſervitiorum, perpetuâ & irrevocabili donatione inter vivos donamus, cedimus, & quitamus, nichilque nobis aut noſtris ſucceſſoribus retinentes; quin pleno jure in eundem Bertrandum, & ſuos hæredes, ac ſucceſſores quoſlibet, ad ſuam plenariam voluntatem liberè faciendam, totaliter transferamus; excepto reſſorto dumtaxat, cùm a Curiâ dicti Bertrandi, & ſucceſſorum, vel hæredum ſuorum, ad Curiam noſtram contingeret appellari.

A.D. 1313. Edv. 2.

Et, quòd idem Bertrandus, & ſucceſſores ipſius, nobis, aut noſtris ſucceſſoribus, tàm pro aliis donatis, quàm iſtis, ſicut pro nobili feodo, homagium præſtare ac facere teneantur, dicto Bertrando cedimus omnia jura, & actiones, ac proſecutiones, quæ nobis contra ipſos, Bernardum & Audam, & habitatores dictorum locorum, conjunctim vel diviſim, competunt, aut competere poſſunt quoquo modo; ipſumque Procuratorem conſtituimus in rem ſuam;

Dictoſque, Bernardum & Audam, & habitatores dictorum locorum, & ſucceſſorum ſuorum, ob cauſam prædictam, abſolventes, liberantes, & quietantes ab omnibus homagiis, & juramentis fidelitatis, & aliis, & ſingulis ſupradictis, in quibus nobis tenebantur, conjunctim vel diviſim, ratione prædictorum;

Sibi damus, tenore præſentium, in mandatis, ut dicto Bertrando, & ſuis hæredibus, & ſucceſſoribus, & omnibus & ſingulis ſupradictis, de cætero (non expectata ſuper hoc aliâ juſſione) dicta homagia, & fidelitatis juramenta præſtent, & exhibeant, & plene ac libere pareant & intendant, ſicut nobis parere, ante donationem hujuſmodi, tenebantur; non obſtantibus, exemptione, retentione, & privilegiis quibuſcumque, a nobis, ſeu progenitoribus noſtris, conceſſis ipſis, Bernardo & Audæ, ſeu prædeceſſoribus eorumdem.

Concedentes eidem Bertrando, quòd ipſe exnunc, auctoritate propriâ, poſſit prædicta omnia & ſingula exigere, recipere, ac eadem, ſicut Proprietarius & Poſſeſſor, & quaſi, eorum legitimus, excercere, ac ipſorum quaſi poſſeſſione gaudere pacificè & quietè.

Et, ſi nos forſan, per nos, vel per alium, vel alios, poſſeſſionem, & quaſi, habemus aliquam prædictorum, vel aliquorum ex eis, exnunc nos ipſius Bertrandi nomine conſtituimus poſſidere, ac quaſi, donec poſſeſſionem, & quaſi, prædictorum plenariè ſit adeptus:

Renunciantes, inſtructi ad plenum ſuper hoc, juribus, uſibus, conſuetudinibus, & ſtatutis, præmiſſis obviantibus, ſeu alicui ex eis, exceptioni ſervitiorum non impenſorum, de uno acto, & de alio ſcripto, judicis officio, conditioni ob cauſam, & ſine cauſa, privilegiis conceſſis & concedendis, & juri inſinuandi, & juri, ob ingratitudinem, ſeu liberorum novam procreationem, donationem revocare, vel alio modo quolibet, permittendi: & omni alii auxilio juris & facti ac beneficio, per quæ præmiſſa, ſeu aliquod ex eis enervari, ſeu aliquatenus impugnari valerent: & juri, per quod poteſt generalis renunciatio impugnari.

Promittentes inſuper, bonâ fide, dicto Bertrando, ſuiſque ſucceſſoribus quibuſlibet, plenam & integram evictionem & warantiam portare in judicio & extra, noſtris ſumptibus & expenſis; quódque neque jure minoris ætatis, nec alio quocunque veniemus, vel attemptabimus per nos, vel alios, tacitè vel expreſsè, directè vel indirectè, contra præmiſſa, ſeu aliquod eorumdem.

Et, ad pleniorem ſecuritatem dicti Bertrandi, ſuorumque ſucceſſorum, volumus quod hiis præſentibus litteris, de prædictis omnibus & ſingulis, in hiis contentis, plena & indubitata fides adhibeatur in judicio & extra, abſque exhibitione litterarum quarumlibet aliarum, & abſque aliâ probatione quacunque.

Et quod, ſi ſuper contentis in præſentibus litteris aliqua dubitatio oriretur, pro prædicto Bertrando & ſuis ſucceſſoribus, & ad ipſorum utilitatem & commodum, ſemper habeant omnis ambiguitas & dubitatio reclamari.

In cujus, &c.

Dat. apud Wyndeſ. decimo ſexto die Januarii.

Pro eodem Bertrando.

A.D. 1313. An. 6. E. 2.

Vaſc. 6. E. 2. m. 13.

REX univerſis, præſentes litteras inſpecturis, ſalutem, & fidem præſentibus adhibere.

Dudùm Nobilem Virum, Bertrandum del Gout, nunc Vicecomitem Leomanniæ, & Alti Villaris, ob fructuoſa ſervitia, quæ ipſe, & anteceſſores ſui, ac alii de genere ſuo, Progenitoribus noſtris, & nobis multipliciter impenderant & gratanter, volentes proſequi munere gratioſo, ſibi mille & quingentas libratas terræ Chipotenſes, per annum, duximus concedendas;

Et, in partem ſatisfactionis earumdem, ſibi, pro ſe, & ſuis hæredibus, & quibuſcumque ſucceſſoribus ſuis, per quaſdam noſtras litteras, Caſtrum & Villam de Blankaford, Burdegalenſi Dioceſi, cum ſuis juribus & pertinentiis univerſis, in valorem ſeptingentarum libratarum Terræ Chipotenſium per annum:

Et poſtmodum, per alias noſtras litteras, Caſtrum de Podio Guillielmi, & Baſtidam

A.D. 1313.

A.D. 1313. Edv. 2. Baſtidam Montis ſecuri, Vaſatenſi & Petragoricenſi Dioceſibus, cum ſuis juribus & pertinentiis univerſis:

Ac etiam Homagia, Fidelitates, Sacramenta, & alia deveria feudalia Nobilium & Tenentium ſubſcriptorum, ac Hæredum & Succeſſorum ſuorum, nobis tunc debita in Vicecomitatu Leomann. & Alti Villaris, pro Caſtris, Villis, Terris, ſeu Tenementis quibuſcumque, in Vicecomitatibus antedictis; videlicet,

Epiſcopi & Capituli Eccleſiæ Lectoren.
Seguine de Pinibus,
Guillielmi Arnaldi de Antigus,
Reymundi de Monas,
Bernardi de Berrak,
Fortanarii de Mareſchaub,
Arnaldi de Vicomonte,
Hæredum Aynardi de Cutmont,
Guillielmi Bernardi de Cutmont,
Bertrandi de Cobiraco,
Aſſionis de Fandas, & *Beraldi Fratris ejus*,
Bertrandi de Galardo,
Guillielmi Reymundi Lort,
Reymundi de Lutmont,
Bozonis de Lutmont,
Bernardi de Dure Forti,
Voziani de Lenmama,
Galabrimi de Goleux, &
Armandi de Falgaroliis.

In plenariam ſatisfactionem Mille & quingentarum libratarum terræ Chipotenſium prædictarum, dedimus & conceſſimus, pro nobis, & Hæredibus noſtris, ac Succeſſoribus quibuſcumque, A.D. 1313. Edv. 2.

HABENDA ET TENENDA eidem Bertrando, & Hæredibus, ac Succeſſoribus ſuis quibuſcumque, de nobis, & Hæredibus noſtris, prout in Litteris noſtris prædictis plenius continetur;

Quæ quidem Caſtra, Villa, Baſtida & Deveria feudalia memorato Bertrando, de mandato noſtro, ſunt aſſignata;

Nos, pro nobis, & Succeſſoribus noſtris, Donationes, Conceſſiones, & Aſſiſas hujuſmodi ratas habentes & gratas, ipſas expreſſim & ex certâ ſcientiâ confirmamus:

Et, ad pleniorem ſecuritatem dicti Bertrandi, ſuórumque ſucceſſorum, volumus, & ſibi concedimus, quòd, ſi ſuper contentis in præſentibus Litteris aliqua dubitatio orietur, pro prædicto Bertrando, & ſuis Succeſſoribus, ſemper habeant omnis ambiguitas & dubitatio, prout jus dictaverit, declarari.

In cujus, &c.

Dat. apud Wyndeſor. 16. die Januarii.

De non Torneando apud Novum Mercatum.

A.D. 1313. An. 6. E. 2. Pat. 6. E. 2. p. 1. m. 4. REX, dilectis ſibi, Nicholao de Tikehill Clerico, & Arnaldo de Sancto Martino ſervienti ſuo ad arma, ſalutem.

Sciatis quòd, cùm nuper, per ſingulos Comitatus Regni noſtri, publicè proclamari fecerimus, & ex parte noſtrâ firmiter inhiberi, nè quis, Comes, Baro, Miles, ſeu alius quicunque, Turneare, Burdeare, juſtas facere, aventuras quærere, ſeu alia facta armorum exercere præſumeret, infra Regnum noſtrum, ſine noſtrâ licentiâ ſpeciali:

Ac jam intellexerimus quòd quidam Comites, Barones, Milites, & alii homines ad arma, hac inſtanti die Dominicâ, ad Turneandum apud Villam de Novo Mercato ſunt venturi;

Aſſignavimus vos ad inhibendum eiſdem, Comitibus, Baronibus, Militibus, & aliis quibuſcunque, nè apud dictam Villam de Novo Mercato, ſeu alibi infra Regnum noſtrum, ad diem prædictum, vel aliàs Turneare, Burdeare, juſtas facere, aventuras quærere, ſeu alia facta armorum exercere præſumant, ſine noſtrâ licentiâ ſpeciali. A.D. 1313.

Et, ad omnes illos, quos, poſt inhibitionem hujuſmodi, inveneritis ibidem facta armorum aliqua excercentes, & eorum equos & Herneſia, & per Vicecomites noſtros Comitatuum Cantebrigiæ & Suffolciæ, quibus ſuper hoc ſcribimus, Areſtandos, & in priſona noſtra ſalvò cuſtodiendos, donec aliud indè duxerimus ordinandum.

Ac ideò vobis mandamus quòd, uſque dictam Villam de Novo Mercato, ad diem prædictum, accedentes, præmiſſa faciatis in formâ prædictâ; ac de eo, quod inde feceritis, nec non de nominibus illorum, ſi quos eâ occaſione areſtaveritis, nobis diſtinctè & apertè, ſine dilatione conſtare faciatis.

In cujus, &c.

Teſte Rege apud Windeſoram, 17. die Januarii.

Per ipſum Regem.

Nominatim

A.D. 1313. Edv. 2.

Nominatim præmuniuntur Barones ne ad dictum Turneamentum divertant.

A.D. 1313. An. 6. E. 2.

Pat. 6. E. 2. p. 1. m. 5.

REX, dilectis & fidelibus ſuis, Comitibus, Baronibus, Militibus, & omnibus aliis hominibus ad arma, apud Villam de Novo Mercato, hac inſtanti die Dominicâ, ad Torneandum conventuris, ſalutem.

Mandamus vobis, ſub forisfacturâ omnium, quæ nobis forisfacere poteritis, firmiter injungentes, ne apud dictam Villam de Novo Mercato, ſeu alibi infra Regnum noſtrum, ad diem prædictum, vel aliàs Turneare, Burdeare, juſtas facere, Aventuras quærere, ſeu alia facta Armorum excercere præſumatis, ſine licentiâ noſtrâ ſpeciali.

In cujus, &c.

Teſte Rege apud Wyndeſoram, 17. die Januarii.

ET mandatum eſt Johanni Giffrard de Brumesfeld, in fide & homagio quibus Regi tenetur, & ſub forisfacturâ omnium quæ Regi forisfacere poterit, ne ad diem prædictum, vel aliàs, apud dictam Villam de Novo Mercato, vel alibi, infra dictum Regnum Turneare, ſeu aliquod aliud factum Armorum excercere præſumat, ſine Regis licentiâ ſpeciali.

Teſte ut ſupra.

Eodem modo mandatum eſt ſubſcriptis; videlicet,

Adomaro de Valentia, Comiti Pembrochiæ;
Gilberto de Clare, Comiti Glouceſtriæ & Hertford.
Pagano de Tybotot;
Willielmo le Latimer;
Johanni de Warennâ, Comiti Surriæ;
Bartholomæo de Badeleſmere.

Ad Papam ſuper mutuo ab eo Regi faciendo.

A.D. 1313. An. 6. E. 2.

Rom. & Fr. 6. E. 2. m. 16.

PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum.

Veſtræ Sanctitatis affectio, nobis frequenter, ex innatæ gratitudinis Munificentiâ, uberrimè præoſtenſa, promptos & audaces nos efficit veſtram Beatitudinem, in noſtris neceſſitatibus & agendis, fiducialiter requirendi.

Nuper ſiquidem, Pater Sancte, inter alias requiſitiones noſtras, quas vobis, per dilectos & fideles noſtros, Alexandrum de Abernithy Militem, & Magiſtrum Walterum de Maidenſtan Clericum (tunc per nos ad veſtram præſentiam, cum Litteris noſtris de Credentiâ, deſtinatos) fieri fecimus, iidem Nuncii noſtri de ſubſidio mutui, nobis de quadam ſummâ pecuniæ faciendo, veſtram, ex parte noſtrâ, Clementiam requiſiverunt ſpecialiter & rogârunt:

Super quâ quidem requiſitione, & aliis, vobis ex parte noſtrâ expoſitis per eoſdem, veſtra nobis per Litteras veſtras nunciare curavit Benignitas gratioſa, quòd reſponſum veſtrum gratum & acceptabile, ſuper requiſitionibus memoratis, nobis per Nuncios veſtros proprios faceretis:

Ex quarum continentiâ Litterarum ſpem firmam concepimus & habemus, optatum noſtrum, ſuper præmiſſis, gratioſe & favorabiliter conſequendi; quamvis adhuc, ſuper illis, vel eorum aliquo, per Nuncios veſtros, vel alio modo, nobis facta non ſit plenaria certitudo.

Veſtram igitur Paternitatem reverendam omni affectione, qua poſſumus, requirimus & rogamus; quatinus ſuper requiſitionibus ſupradictis, & præcipue ſuper prædicto ſubſidio mutui, nobis, ut præmittitur, faciendo, præſertim cum indigeamus pecuniâ quamplurimùm hiis diebus, per dilectos & fideles noſtros, Johannem de Crumbewell Militem, & Magiſtrum Walterum de Maydeſtan Clericum, quos, jam, pro arduis negotiis noſtris, ad veſtram præſentiam deſtinamus, nobis reſcribere, vel nunciare dignemini veſtræ beneplacita voluntatis.

Conſervet, &c.

Dat. apud Wyndeſor. 20. die Januarii.

De

De Proviſione pro Eccleſia Elſinenſi.

A.D.1313. An. 6. E. 2.

Ex Orig. Turri, 27.

Clemens Epiſcopus, ſervus ſervorum Dei, cariſſimo in Chriſto Filio Edvardo, Regi Angliæ illuſtri, ſalutem & Apoſtolicam Benedictionem.

Divinæ gratia Majeſtatis acquiritur, ſi Miniſtris ejus, & hiis præcipuè, qui Pontificali ſunt præditi Dignitate, pro ipſius reverentiâ, condignus Honor impenditur, & favor neceſſarius exhibetur.

Cùm igitur Elſinenſis Eccleſia nuper apud Sedem Apoſtolicam vacaviſſe noſceretur pro eo, quod nos Venerabilem Fratrem noſtrum Malachiam, Epiſcopum olim Elſinenſem, in Archiepiſcopum Tuamenſem Electum, de prædictâ Eccleſiâ, cujus tunc regimini præſidebat, ad Tuamenſem Eccleſiam (ad quam, tunc Paſtore carentem, per dilectos Filios Decanum & Capitulum ipſius Tuamenſis Eccleſiæ fuerat unanimiter & concorditer poſtulatus, præſentatâ nobis hujuſmodi poſtulatione) duximus, de Fratrum noſtrorum Conſilio, & Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, transferendum:

Ac nullus, præter nos, de proviſione ipſius Elſinenſis Eccleſiæ diſponere deberet, pro eo quod nos olim, ante vacationem hujuſmodi, proviſiones omnium Eccleſiarum Cathedralium, tunc apud Sedem vacantium ſupradictam, & quas impoſterùm vacare contingeret, diſpoſitioni noſtræ, ac Sedis ejuſdem duximus reſervandas:

Et decrevimus extunc irritum & inane, ſi ſuper hiis ſecus a quoquam, ſcienter vel ignoranter, contingeret attemtari.

Dilecti quoque Filii Decanus & Capitulum dictæ Eccleſiæ Elſinenſis nobis humiliter ſupplicârunt, ut providere, de dilecto Filio Laurentio, electo Elſinenſi, ipſi Elſinenſi Eccleſiæ dignaremur:

A.D.1313.

Nos, ad eandem Elſinenſem Eccleſiam paternæ conſiderationis oculos dirigentes, ac volentes attentiùs providere ne ipſa Elſinenſis Eccleſia proprii ſponſi connubio ampliùs deſtituta maneret, de dicto Laurentio, ipſius Elſinenſis Eccleſiæ Canonico, in Sacerdotio conſtituto (viro utique maturæ ætatis, literarum ſcientiâ erudito, vitæ ac morum honeſtate conſpicuo, in Conſiliis provido, & in Spiritualibus & Temporalibus circumſpecto, prout de hiis ipſius Laurentii nobis præſentia innuit, & fidedignorum teſtimonia notitiam præbuerunt) ſæpefatæ Elſinenſi Eccleſiæ, de prædictorum Fratrum Conſilio, & ejuſdem plenitudine poteſtatis duximus providendum, dictumque Laurentium illi in Epiſcopum præfecimus & Paſtorem: Curam & Adminiſtrationem ipſius ibi, in Spiritualibus & Temporalibus, plenariè committendo: firmâ ſpe, fiduciâque conceptâ quòd, dirigente Domino actus ſuos, memorata Elſinenſis Eccleſia, per ſuæ circumſpectionis induſtriam, & Providentiam circumſpectam, ſpiritualiter & temporaliter, proſperè dirigetur, & ſalubribus proficiet incrementis.

Serenitatem itaque Regiam rogamus & hortamur attentè, quatinus, te præfato Electo, pro divinâ & ejuſdem Sedis reverentiâ, reddens affectu benevolum, & opere gratioſum, ejuſdem Eccleſiæ Elſinenſis jura, quantum in te fuerit, benigno favore portegas & defendas: ita quod idem Electus, in exequendâ ſolicitudine ſibi creditâ, poſſit proſperari faciliùs, & nos celſitudinem Regiam dignis in Domino laudum præconiis attollamus.

Dat. Avinion. 12. Cal. Februarii, Pontificatûs noſtri Anno octavo.

Sigillo avulſo.

Ad Cardinales, & ad alios ſuper Negotio Mutui Regi faciendi.

A.D.1313. An. 6. E. 2.

Rom. & Fr. 6. E. 2. m. 16.

Venerabili in Chriſto Patri, Domino J. de Murro, Dei gratiâ, Portuenſi Epiſcopo, amico ſuo kariſſimo, Edwardus, ejuſdem gratiâ, &c. ſalutem, cum dilectione ſincerâ.

Negotia, ſpecialiter nos tangentia, pro quibus dilectos & fideles noſtros, Johannem de Crumbwell Militem, & Magiſtrum Walterum de Maydeneſtane Clericum, exhibitores præſentium, ad Domini Summi Pontificis præſentiam deſtinamus, vobis pleno recommendamus affectu.

A.D.1313.

Veſtram Paternitatem reverendam jugiter requirentes, quatinus præfatis,

A.D. 1313. Edv. 2.

Militi & Clerico, vel uni eorum, in hiis, quæ ipſi, vel eorum alter vobis, ſuper præmiſſis, ex parte noſtrâ expoſuerint, vel expoſuerit vivâ voce, fidem indubiam adhibere, & erga dictum Dominum Summum Pontificem, pro felici & votiva expeditione negotiorum eorumdem, velitis, amore noſtri, apponere opem & operam efficaces.

Dat. apud Wyndeſor. 23. die Januarii.

Eodem modo mandatum eſt ſubſcriptis; videlicet,

Domino B. Tuſculano, Epiſcopo Cardinali;
Domino A. Sabinen. Epiſcopo Cardinali.
} Epiſcopis.

Domino J. tituli Sanctorum Marcellini & Petri, Preſbitero Cardinali;
Domino A. de Cantelupo, tituli Sancti Marcelli, Preſbitero Cardinali;
Domino N. de Francia Sanctorum Nerrei & Achillei, Preſbitero Cardinali;
Domino A. tituli Sanctæ Prudencianæ, Preſbitero Cardinali.
} Preſbit.

Domino N. Sancti Adriani, Diacono Cardinali;
Domino G. de Pergamo, Sancti Nicholai in Carcere Tullianen. Diacono Cardinali;
} Diaconis.

Domino F. Gaitanen, Sanctæ Mariæ in Coſmodin, Diacono Cardinali;
Domino R. de Senis, Sancti Euſtachii, Diacono Cardinali;
Domino L. de Feſto, Sanctæ Mariæ, in Viâ latâ, Diacono Cardinali;
Domino A. de Pelagrua, Sanctæ Mariæ in Porticu, Diacono Cardinali;
Domino P. de Columpna, Sanctæ Romanæ Eccleſiæ, Diacono Cardinali;
Domino J. de Columpna, Sanctæ Romanæ Eccleſiæ, Diacono Cardinali;
Dominô R. de Farges, Sanctæ Mariæ Novæ, Diacono Cardinali;
Domino B. de Pelagrua, Diacono Cardinali;
Domino J. Gaugetani, Sancti Georgii ad Velum Aureum Diacono Cardinali.
} Diaconis.

REX Domino Archiepiſcopo Narbonenſi Nepoti Papæ, amico ſuo kariſſimo, ſalutem cum dilectione ſincera.

Negotia nos ſpecialiter tangentia, &c. *ut ſupra.*

Teſte ut ſupra.

Eodem modo mandatum eſt Epiſcopo Tholoſan. Nepoti Papæ.

REX, Domino Willielmo Melchini, Tenenti locum Camerar. Papæ, amico ſuo kariſſimo, ſalutem cum dilectione ſincera.

Negotia nos ſpecialiter tangentia, &c. *ut ſupra, mutatis mutandis.*

Teſte ut ſupra.

Eodem modo mandatum eſt ſubſcriptis; videlicet,

Domino Reymundo Fabri Theſaurar. Papæ,
Domino Berengario Cancellar. Domini de Pelagrua,
Domino Ottoni de Grandiſſono Militi.

REX dilecto Clerico ſuo, Magiſtro Andreæ Sapiti, Procuratori ſuo in Curiâ, ſalutem.

Negotia nos ſpecialiter tangentia, &c. *ut ſupra, de verbo ad verbum, excepto quod ubi dicitur, in Litteris præcedentibus* Paternitatem veſtram, *ibi dicitur, in Litteris iſtis,* vos igitur requirentes, &c. *ut ſupra.*

Teſte ut ſupra.

Eodem modo mandatum eſt Domino Hug. Gerardi, referendario Papæ.

Eodem modo mandatum eſt Bernardo Regardi, auditori Palatii Papæ.

REX Nobili Viro, Domino Bertrando del Got, Vicecomiti Leomanniæ & Alti Villaris, amico ſuo kariſſimo, ſalutem, cum dilectione ſincera.

Negotia nos ſpecialiter tangentia, &c. *ut ſupra, de verbo ad verbum, excepto quod ubi dicitur in quibuſdam Litteris præcedentibus* Paternitatem veſtram, A.D. 1313. Edv. 2. *ibi dicitur, in iſtis,* dilectionem veſtram, *&c. ut ſupra.*

Teſte ut ſupra.

Eodem modo mandatum eſt ſubſcriptis; videlicet,

Domino Guillielmo Reymundi de Budos, Nepoti Papæ;

Domino Bertrando Comiti Campaniæ, Nepoti Papæ;

Domino Bertrando de Savinaco, Sororio Papæ,

Domino Reymundo Guillielmi de Farges, Nepoti Papæ;

Domino Arnaldo de Preſſaco, Nepoti Papæ.

De inhibitione Torneamenti apud Bedfordiam.

A.D. 1313. An. 6. E. 2. Pat. 6. E. 2. p. 1. m. 3.

REX, dilectis & fidelibus ſuis, Comitibus, Baronibus, Militibus, & omnibus aliis hominibus ad Arma, ad Torneandum apud Bedefordiam in proximo conventuris, ſalutem.

Mandamus vobis, ſub foriſfacturâ omnium, quæ nobis foriſfacere poteritis, firmiter injungentes, nè apud dictam Villam de Bedefordiâ, ſeu alibi, infra Regnum noſtrum Torneare, Burdeare, juſtas facere, aventuras quærere, ſeu aliàs ad arma ire præſumatis, ſine noſtra licentia ſpeciali.

Teſte Rege apud Weſtmonaſterium, 31. die Januarii.

Per ipſum Regem.

Ad Papam, quod Procurator Academiæ Oxonienſis falſo fingit Regem ejuſdem privilegia abolere.

A.D. 1313. An. 6. E. 2. Rom. & Fr. 6. E. 2. m. 18. dor.

PAPÆ Rex devota Pedum oſcula Beatorum.

De favoribus & gratiis, religioſis Viris, & nobis in Chriſto kariſſimis, Fratribus Prædicatoribus, in Univerſitate Oxonienſi degentibus, ex veſtra mera benivolentia hactenus exhibitis, veſtræ Sanctitati grates referimus ſpeciales;

Supplicantes cum affectu quatinus dictos Fratres ſuper quadam cauſâ, quæ, inter ipſos, & Cancellarium ac Magiſtros Univerſitatis prædictæ, adhuc pendet in veſtrâ Curiâ indeciſa, jubere dignemini cum ea celeritate, qua commode fieri poterit, favorabiliter expediri.

Et, quia Procurator Cancellarii & Magiſtrorum prædictorum, quædam verba indecentia, in veſtra præſentia, de nobis protulit in pleno conſiſtorio, ſicut intelligi nobis datur; videlicet, quod nos Cancellario, Magiſtris, ac toti Univerſitati, prædictis dederamus, per noſtras Litteras Comminatorias, in mandatis quod, niſi ipſi voluntatem & Petitionem dictorum Fratrum adimplerent, nos ſtatuta & privilegia Univerſitatis illius adnullari, vel exinaniri penitùs faceremus, & Univerſitatem ipſam confunderemus, niſi ſuper hoc veſtra Clementia remedium adhiberet:

Tranſcriptum Litterarum, quas eiſdem, Cancellario, Magiſtris, & Univerſitati deſtinavimus pro Fratribus antedictis, veſtræ Sanctitati, pro tollendâ cujuſlibet ſiniſtræ ſuſpitionis materiâ in hac parte, mittimus præſentibus interclusum; ut, audito & intellecto, ſi placet, tranſcripto illo, veſtra Sancta Paternitas perpendere valeat manifeſtè, quod ſuggeſtio Procuratoris prædicti, ſuper præmiſſis, non continuit debitam veritatem.

Conſervet, &c.

Dat. apud Weſtmonaſterium, primo die Februarii.

Ad Papam, ſuper hiis quæ ad Univerſitatem Oxoniæ minatorie Rex ſcripſerat.

A.D. 1313. An. 6. E. 2. Rom. & Fr. 6. E. 2. m. 16. dor.

PAPÆ Rex devota Pedum oſcula Beatorum.

De favoribus & gratiis, religioſis Viris, & nobis in Chriſto kariſſimis, Fratribus Prædicatoribus, in Univerſitate Oxonienſi degentibus, ex veſtra mera benivolentia, hactenus exhibitis, veſtræ Sanctitati grates referimus ſpeciales;

Supplicantes cum affectu quatinus dictos

A.D. 1313. Edw. 2.

dictos Fratres ſuper quadam cauſâ, quæ inter ipſos, & - - - Cancellar. ac Magiſtros Univerſitatis prædictæ, *&c. prout ſupra, uſque hæc verba, viz.*

Veſtræ Sanctitati innoteſcimus, per præſentes, quod in Litteris, quas eiſdem, Cancellario, Magiſtris, & Univerſitati, deſtinavimus pro Fratribus antedictis, quieti & paci conſulendo, potiùs quàm comminando, inter cætera, ſcripſimus ut rogatum noſtrum ſic adimplere curarent, ne, in eventu, ea, quæ ipſis ex benignitate Regiâ ſunt conceſſa, ac ſtatuta, & ordinationes, hactenus in dictâ Univerſitate per eoſdem edita, ſi juri Coronæ noſtræ Regiæ adverſa forent in aliquo, examinari, ut conveniret, faceremus, ac ſuper gratiis, a nobis per eoſdem extunc impetrandis, nos difficiliores meritò redderemur; ex quibus veſtra Sancta Paternitas perpendere poterit manifeſtè, quod ſuggeſtio Procuratoris prædicti, ſuper præmiſſis, non continuit debitam veritatem.

Conſervet, &c.

Dat. apud Weſtmonaſterium, primo die Februarii.

Ad Cardinales pro Fratribus Prædicatoribus in Oxonio.

A.D. 1313. *An.* 6. E. 2.

Rom. & Fr. 6. E. 2. *m.* 18. *dor.*

VEnerabili in Chriſto Patri, Domino A. Dei gratiâ, in Porticu Diacono Cardinali, amico ſuo kariſſimo, Edwardus, ejuſdem gratia, &c. ſalutem, & ſinceræ dilectionis affectum.

Negotia, quæ dilecti nobis in Chriſto, Fratres Prædicatores, in Univerſitate Oxonienſi degentes, verſus Cancellarium & Magiſtros Univerſitatis illius, jam habent in Romana Curia expedire, cupientes ex animo feliciter proſperari;

Veſtram amicitiam attentè requirimus & rogamus, quatinus negotia prædicta effectualiter promovere velitis noſtri rogaminis interventu; ita ſi placet, quod negotia illa, veſtro mediante ſubſidio, felicem & optatum, pro dictis Fratribus, exitum ſortiantur.

Dat. apud Weſtmonaſterium, primo die Februarii.

Eodem modo mandatum eſt Domino R. Sanctæ Mariæ Novæ, Diacono Cardinali.

Eodem modo mandatum eſt Fratri Vitali, Diacono Cardinali.

Eodem modo mandatum eſt Fratri Guillielmo Petri, Presbitero Cardinali.

Pro Executoribus Teſtamenti, quondam Magiſtri Militiæ Templi in Anglia.

A.D. 1313. *An.* 6. E. 2.

Clauſ. 6. E. 2. *m.* 15.

REX Conſtabulario Turris ſuæ Londoniarum, vel ejus locum tenenti, ſalutem.

Mandamus vobis quòd bona & Catalla, quæ fuerunt Willielmi de la More, quondam Magiſtri Militiæ Templi in Anglia, defuncti, quæ, poſt mortem ejuſdem Willielmi, in Turri prædicta in veſtra Cuſtodia, remanſerunt, & quæ, per certificationem indè per vos, de mandato noſtro, nobis in Cancellariâ noſtrâ factam, ad quatuor libras, decem & novem ſolidos, & undecim denarios appretiantur, Executoribus Teſtamenti præfati Willielmi, ad debita ipſius defuncti indè acquietanda, liberetis de gratia noſtra ſpeciali.

Teſte Rege apud Weſtmonaſterium, ſecundo die Februarii.

A.D. 1313.

MAndatum eſt Galfrido de la Lee, Cuſtodi Terrarum & Tenementorum quæ fuerunt Templariorum in Comitatu Bedefordiæ, quod de exitibus Terrarum & Tenementorum prædictorum habere faciat Rogero de Hunſingonere, Executori Teſtamenti Willielmi de la More, nuper Magiſtri Militiæ Templi in Anglia, defuncti, id quod præfato Magiſtro, dum vixit, a retro fuit de vadiis, quæ pro ſuſtentatione ſua, juxta Ordinationem indè factam, percipere debuit de tempore, quo cuſtodiam eorumdem, Terrarum & Tenementorum, habuit, ad debita ejuſdem Magiſtri indè acquietanda; & Rex ei in compoto ſuo, &c.

Teſte ut ſupra.

De Commiſſione, Stephano Ferioli, ſuper Seneſcalcia Vaſconiæ conceſſa, revocanda.

A.D. 1313. An. 6. E. 2. Vaſcon. 6. E. 2. m. 11. A.D. 1313.

REX omnibus, ad quos, &c. ſalutem.

De circumſpectione & induſtriâ dilecti & fidelis noſtri Adomari de Valentia, Comitis Pembrochiæ, Conſanguinei noſtri kariſſimi, pleniùs confidentes, eidem Comiti commiſſionem, Stephano Ferioli, de Officio Seneſcalciæ Vaſconiæ per noſtras patentes litteras nuper factam, revocandi;

Aliumque Seneſcallum idoneum ibidem noſtro nomine conſtiſtuendi;

Ac etiam de ſtatu terræ noſtræ prædictæ, prout magis expediens viſum fuerit, ordinandi;

Plenam, tenore præſentium, concedimus & committimus poteſtatem.

In cujus, &c.

Dat. apud Weſtmonaſterium, tertio die Februarii.

De Procuratoribus conſtitutis in Curia Franciæ.

A.D. 1313. An. 6. E. 2. Vaſc. 6. E. 2. m. 11. A.D. 1313.

EXcellentiſſimo Principi, Domino Philippo, Dei gratiâ, Regi Francorum illuſtri, Domino & Patri ſuo kariſſimo, Edwardus, eâdem gratiâ, &c. ſalutem, & proſperos ad vota ſucceſſus,

Noverit veſtra Regia Sublimitas, quòd nos facimus & conſtituimus noſtros veros, certos, legitimos, generales, & ſpeciales Procuratores,

Dilectos & fideles noſtros, venerabilem Patrem, Walterum Exonienſem Epiſcopum: Adomarum de Valentia Comitem Pembrochiæ Conſanguineum noſtrum cariſſimum; & Magiſtrum Thomam de Cobeham Sacræ Theologiæ Doctorem, Juriſque Canonici Profeſſorem,

Et quemlibet eorum in ſolidum, ita quod non ſit melior conditio occupantium, vel occupantis, ſet, ceptum per unum ipſorum, per alios, & quemlibet de eis proſequi valeat & finiri,

In omnibus & ſingulis cauſis, litibus, & negotiis, quæ habemus, & habituri ſumus, occaſione dicti Ducatûs, in Curiâ veſtrâ (agendo, defendendo, ſupplicando, requirendo, & alio quoquo modo) contra Principes, Archiepiſcopos, Epiſcopos, Abbates, Priores, & alios quoſcumque Prælatos, Capitula & Conventus: Duces, Comites, Vicecomites, Barones: Communitates, Univerſitates Civitatum, Caſtrorum, & Villarum; & alias quaſcumque perſonas, Eccleſiaſticas & Seculares, Nobiles & ignobiles, cujuſcumque conditionis, ſtatûs & conditionis exiſtant, aut quocumque fulgeant officio, ſeu etiam dignitate.

Dantes & concedentes præfatis Procuratoribus noſtris, duobus, & uni eorum in ſolidum, plenam, generalem, & liberam poteſtatem, ac ſpeciale mandatum agendi, defendendi, jurandi, de calumpniâ, & de veritate dicendâ, in animam noſtram, & præſtandi cujuſlibet generis licitum juramentum: alium, ſeu alios, Procuratorem, ſeu Procuratores, ſemel vel pluries, ſubſtituendi, ante litem conteſtatam: & poſt ſubſtitutum, ſeu ſubſtitutos, a ſe, duobus, vel uno eorum, revocandi, & alium vel alios ſubrogandi, ſeu revocatum vel revocatos reducendi, quandocumque & quotienſcumque res integra, vel non integra fuerit, & ſibi, duobus, vel uni eorum in ſolidum viſum fuerit expedire; & omnia & ſingula faciendi, quæ ad officium Actoris, & Rei, ſeu Procuratoris, quomodolibet pertinere noſcuntur; etiam ſi mandatum exigant ſpeciale, & quæ ad præmiſſa proſequenda & facienda, tàm coram veſtrâ Regiâ Majeſtate, ſeu in veſtrâ Curiâ, quàm etiam coram quibuſcumque veſtris Officialibus, Inquiſitoribus, Executoribus, Commiſſariis, & Judicibus, ab eâdem Curiâ deputandis, pertinent, aut pertinebunt, vel pertinere poterunt quoquo modo.

Promittentes veſtræ Regiæ Celſitudini, pro dictis Procuratoribus, duobus, vel uno eorum, & ſubſtitutis, vel ſubſtituto ab eis, duobus, vel uno eorum in ſolidum, rem ratam haberi, & judicatum ſolvi, ſub ypotecâ bonorum Ducatûs noſtri prædicti; & hæc Dominationi veſtræ, & omnibus, quorum intereſt, vel intereſſe poterit, per has noſtras patentes litteras, duximus intimanda.

Dat. apud Weſtmonaſterium, quarto die Februarii, anno Domini milleſimo trecenteſimo duodecimo, Regni verò noſtri ſexto.

Ad Regem Francorum de Credentia.

A.D. 1313. An. 6. E. 2.

Rom. & Fr. 6. E. 2. m. 17.

A.D. 1313.

EXcellentiſſimo Principi, Domino Philippo, Dei gratiâ, Regi Francorum illuſtri, Domino & Patri ſuo kariſſimo, Edwardus, ejuſdem gratiâ, &c. ſalutem, &, ad vota, ſucceſſus proſperos & felices.

Dilectos & fideles noſtros, venerabilem in Chriſto Patrem Walterum Exonienſem Epiſcopum: Adomarum de Valentia Comitem Pembrochiæ Conſanguineum noſtrum kariſſimum: & dilectum Clericum noſtrum Magiſtrum Thomam de Cobeham, Sacræ Theologiæ Doctorem, Juriſque Canonici Profeſſorem; ac quoſdam alios, de Conſilio noſtro, pro quibuſdam negotiis, nos tangentibus, per prædictos, Epiſcopum, Comitem, & Clericum, vel duos eorum, veſtræ Magnificentiæ Regiæ, prout eis injunximus, exponendis, ad veſtram præſentiam deſtinamus:

Veſtræ Paternitatis benivolentiam jugiter requirentes, quatinus, negotia noſtra prædicta habentes, ſi placet, favore propitio commendata, ea, quæ præfati, Epiſcopus, Comes, & Clericus, vel duo eorum, ſuper negotiis illis, ex parte noſtrâ, Excellentiæ veſtræ duxerint exponenda, benignè audire, ac Nuncios illos, ſuper præmiſſis, jubere velitis gratioſè & feliciter expediri.

Dat. apud Weſtmonaſterium, quarto die Februarii.

Ad Comitem Valeſiæ & alios de Credentia.

A.D. 1313. An. 6. E. 2.

Clauſ. 6. E. 2. m. 13.

A.D. 1313.

REX Nobili Viro, Domino Karolo, Comiti Valeſiæ, Conſanguineo ſuo kariſſimo, ſalutem, cum dilectione ſincerâ.

Quædam negotia, ſpecialiter nos tangentia, injunximus dilecto & fideli noſtro, Adomaro de Valentiâ, Comiti Pembrochiæ Conſanguineo noſtro kariſſimo (de cujus fidelitate, & induſtriâ expertâ, plenam fiduciam in Domino reportamus) vobis pleniùs exponenda:

Veſtram amicitiam requirentes attentiùs & rogantes, quatinus eidem Comiti in hiis, quæ vobis, ſuper præmiſſis, ex parte noſtrâ, expoſuerit vivâ voce, fidem credulam adhibere; & expoſita per eundem velitis, amore noſtri, optato effectui mancipare.

Dat. apud Weſtmonaſterium, quarto die Februarii.

Conſimiles litteræ diriguntur ſubſcriptis, mutatis mutandis; videlicet,

Domino Regi Navarræ,
Domino Ludowyco, Comiti d'Euros,
Venerabili in Chriſto Patri Rothomagenſi Archiepiſcopo, amico, &c.
Nobili Viro Comiti de Sancto Paulo, amico, &c.
Nobili Viro Ingelramo de Marigny, amico, &c.

Ad Papam pro Reymundo de Byern.

A.D. 1313. An. 6. E. 2.

Rom. & Fr. 6. E. 2. m. 16. dor.

A.D. 1313.

PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum.

Deſiderantes diſcreti Viri, & nobis prædilecti, Reymundi de Biern, Canonici Pavienſis, ſuis exigentibus meritis, honoris & commodi incrementum, eundem Reymundum, quem mores & merita dignum favore & gratiâ repræſentant, veſtræ Clementiæ, quæ virtuoſos diligit, & gratioſam ſe exhibet gratioſis, affectu benivolo commendamus:

Votivis deſideriis ſupplicantes, quatinus eundem Reymundum in Epiſcopum & Paſtorem Eccleſiæ Laſcurenſis, quæ, ut intelleximus, paſtoris eſt ſolatio deſtituta, præficere dignemini caritatis intuitu, noſtræque interceſſionis interventu, ac cum eodem Reymundo, ſuper defectu, quem patitur in natalibus & ætate, de veſtræ Apoſtolicæ plenitudine poteſtatis, benignitate ſolitâ, diſpenſare.

Conſervet, &c.

Dat. apud Weſtmonaſterium, quarto die Februarii.

Ad Papam pro Epiſcopo Lichfeldenſi.

A.D. 1313. An. 6. E. 2. Rom. & Fr. 6. E. 2. m. 16. dor.

PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum.

Licet, pro venerabili Patre, Waltero Coventrienſi & Lychfeldenſi Epiſcopo, Theſaurario noſtro, qui, pro quibuſdam negotiis, in veſtræ Sanctitatis Curiâ moram trahit, veſtræ Clementiæ pluries direxerimus preces noſtras, ut eundem Epiſcopum & ejus negotia prælibata habere dignaremini, noſtri intuitu, favore propitio commendata, & ipſum ad nos remittere feliciter expeditum;

Sperantes tamen cum eodem Epiſcopo, ex eo, penes veſtram Beatitudinem, agi favorabiliùs, quo nos pro ipſius expeditione frequentiùs Sanctitatem veſtram duxerimus invocandam;

A.D. 1313.

Paternitati veſtræ votivis precibus ſupplicamus quatinus, circa expeditionem dicti Epiſcopi, ſuper negotiis ſuis antedictis, ſic vos exhibere dignemini in favore benivolos, & in gratia liberales, quod idem Epiſcopus intentionis ſuæ efficaciam aſſequi poſſit ſuper negotiis antedictis, ac ad nos, ut deſideranter appetimus, feliciter expeditus, cum celeritate, quâ veſtra Beatitudo decreverit, remeare.

Conſervet, &c.

Dat. apud Weſtmonaſterium, quarto die Februarii.

Ad Cardinales pro præfato Epiſcopo.

A.D. 1313. An. 6. E. 2. Rom. & Fr. 6. E. 2. m. 16. dor.

VEnerabili in Chriſto Patri, Domino N. Dei gratiâ, Oſtienſi Epiſcopo, amico ſuo kariſſimo, Edwardus, ejuſdem gratiâ, &c. ſalutem, & ſinceræ dilectionis affectum.

Pro venerabili Patre, Waltero Coventrienſi & Lychfeldenſi Epiſcopo, Theſaurario noſtro, qui, pro quibuſdam negotiis, in Romanâ Curiâ jam diutiùs morabatur, & adhuc ibidem moram facit, aliàs vobis preces noſtras nos meminimus direxiſſe, ut ipſius expeditionem, penes Dominum Summum Pontificem, curaretis, noſtri intuitu, efficaciter procurare.

A.D. 1313.

Verùm ut noſtræ intentionis deſiderium, in hac parte, ex iteratis requiſitionibus, dilectioni veſtræ plenius innoteſcat, Benivolentiam veſtram iteratò rogamus & requirimus ex affectu, quatinus, penes dictum Dominum Summum Pontificem (cui ſuper hoc noſtras dirigimus litteras ſpeciales) velitis, noſtri contemplatione, efficaciter interponere partes veſtras, ut ipſe expeditionem dicti Theſaurarii noſtri, ſuper negotiis antedictis, noſtri dignetur intuitu jubere favorabiliter maturari; ita quod ad nos, ut deſideranter appetimus, poſſit expeditus celeriter remeare.

Dat. apud Weſtmonaſterium, quarto die Februarii.

Eodem modo mandatum eſt ſubſcriptis; videlicet,

Domino P. Sabinen.	Epiſcopis Cardinalibus.
Domino J. Portuen.	
Domino T. Civitatis Papal.	
Domino W. Tituli Sancti Marcelli,	Presbiteris Cardinalibus.
Domino B. Tituli Sanctorum Nerei & Achill.	
Domino W. Tituli Sanctæ Potencianæ,	
Domino P. Tituli Sancti Apolinaris,	
Domino J. Tituli Sanctorum Marcelli & Petri,	
Domino N. Tituli Sancti Euſebii,	
Domino S. Tituli Sancti Ciriaci in Termis.	
Domino L. Sanctæ Mariæ in Via lata,	Diaconis Cardinalibus.
Domino R. Sancti Euſtachii,	
Domino P. de Columpna,	
Domino F. Sanctæ Mariæ in Coſmedyn,	
Domino J. Sancti Georgii ad Velum Aureum,	
Domino N. Sancti Adriani,	
Domino P. Sanctæ Luciæ in Cilice,	
Domino A. Sanctæ Mariæ in Porticu,	

Ad

Ad Cardinalem, cui negotia prædicti Epiſcopi examinanda committuntur.

A.D. 1313. An. 6. E. 2. Ibid. A.D. 1313.

Venerabili in Chriſto Patri, Domino A. Dei gratiâ, Sanctæ Mariæ de Pelagru, Epiſcopo Cardinali, amico ſuo kariſſimo, Edwardus, ejuſdem gratiâ, &c. ſalutem, & ſinceræ dilectionis affectum.

Pro venerabili Patre, *&c. ut ſupra uſque ibi*, quatinus, circa expeditionem dictorum negotiorum celerem & votivam (quorum, ut intelleximus, examinatio & deciſio vobis a dicto Summo Pontifice ſunt commiſſæ) ſic celeriter & favorabiliter velitis intendere, noſtris precibus & amore, quod ipſe, feliciter expeditus, ad nos, ut deſideranter appetimus, poſſit celeriter remeare.

Dat. ut ſupra.

Pro Bertrando de Gout.

A.D. 1313. An. 6. E. 2. Vaſc. 6. E. 2. m. 12. A.D. 1313.

Rex, dilecto & fideli ſuo, Stephano Ferioli, Seneſcallo ſuo Vaſconiæ, ſalutem.

Supplicavit nobis Nobilis Vir, Bertrandus de Gout, Nepos Domini Summi Pontificis, ut ſibi altam & baſſam juſtitiam, in Villis de Port. & Arbenaz, ſibi & hæredibus ſuis habendam, velimus concedere gratioſè.

Nos igitur, certiorari volentes an, ſine noſtro, & alterius præjudicio, ſupplicationi hujuſmodi annuere valeamus, vobis mandamus quòd, per Sacramentum proborum & legalium hominum, partium illarum, per quos rei veritas meliùs ſciri poterit, diligenter inquiratis, ſi ſit ad dampnum vel præjudicium noſtrum, aut aliorum, ſi concedamus præfato Bertrando altam & baſſam juſtitiam, in locis prædictis, habendam ſibi & hæredibus ſuis, ſicut prædictum eſt, necne.

Et, ſi ſit ad dampnum vel præjudicium noſtrum, aut aliorum, tunc ad quod dampnum, & quod præjudicium noſtrum, & ad quod dampnum aliorum, & quorum, & qualiter, & quomodo, & ad quantum dicta juſtitia valeat aſcenſari:

Et inquiſitionem, indè diſtinctè & apertè factam, nobis ſub ſigillo veſtro, & ſigillorum eorum, per quos facta fuerit, ſine dilatione, mittatis; & hoc breve.

Dat. apud Weſtmonaſterium, quarto die Februarii.

Per ipſum Regem, Nunciante Comite Pembrochiæ.

Ad Regem Franciæ queritur de Gulielmo Reymundi de Genſaco.

A.D. 1313. An. 6. E. 2. Rom. & Fr. 6. E. 2. m. 17. A.D. 1313.

Excellentiſſimo Principi, Domino Philippo, Dei gratiâ, Regi Francorum illuſtri, Domino & Patri ſuo kariſſimo, Edwardus, ejuſdem gratiâ, &c. ſalutem, & felices, ſemper ad vota, ſucceſſus.

Accedens ad nos dilectus nobis Arnaldus Calkuli, Civis noſter Burdegalenſis, nobis oſtendit, graviter conquerendo, quod,

Cùm ipſe nuper in plenâ & pacificâ poſſeſſione Turris & Biſquettæ in Ducatu noſtro prædicto, ſub noſtra protectione fuiſſet, juxta juris exigentiam, per tempus non modicum conſtitutus: & Arnaldum Guillielmi de Bearnio, ſervientem noſtrum, & quoſdam alios in dicta Turri, pro ipſius ſalvâ & ſecurâ cuſtodiâ tenuiſſet,

Guillielmus Reymundi de Genſaco Miles, cum quinquaginta equitibus, & ducentis hominibus peditibus, armatis, nuper ad Turrim prædictam, more hoſtili, de nocte veniens, Turrim illam, cum armatâ potentiâ intravit, & ſervientem noſtrum prædictum, & alios, in dicta Turri inventos, armis & aliis bonis ſuis ſpoliavit, ipſoſque vinculis mancipavit: ac etiam ſignum armorum veſtrorum ſuper Turrim prædictam poſtmodùm erigi fecit, pro poſſeſſione ſua, ſicut injuſte adquæſita & intruſoria, diutiùs continuanda, ad veſtram Curiam appellando, in noſtræ juriſdictionis enervationem & præjudicium, ac præfati Arnaldi Calculi diſpendium manifeſtum; ſuper quibus idem Arnaldus petiit a nobis cum inſtantia, tam pro nobis, quàm etiam

A.D. 1313. Edw. 2. etiam pro ſeipſo, remedium competens adhiberi: Et quia ſperamus firmiter & tenemus, quod aliqua nobis præjudicialia, ſeu etiam juri diſſona, contra nos in Curia veſtra fieri non velitis, veſtram Excellentiam affectuoſis precibus requirimus & rogamus, quatinus dictam appellationem, quæ injuſta, inanis, & fruſtratoria eſſe dinoſcitur, & quæ in juriſdictionis noſtræ eluſionem, ac juris prædicti Arnaldi Calkuli retardationem interpoſita fuit, ut præmittitur, fraudulenter zelo juſtitiæ jubere curetis in veſtra Curia non admitti, ſignumque veſtrum & officiales veſtros exinde amoveri, ut dicto Arnaldo, vel Procuratori ſuo, ejus nomine, poſſeſſionem dictæ Turris, prout juſtum fuerit, reſtituere, partibuſque prædictis complementum juſtitiæ impendere valeamus. A.D. 1313. Edw. 2.

Dat. apud Wyndeſ. decimo die Februarii.

Pro Elizabetha de Brus, de ſuſtentatione ſua.

A.D. 1313. An. 6. E. 2. Clauſ. 6. E. 2. m. 13.

REX Vicecomiti Somerſettiæ & Dorſettiæ, ſalutem.

Præcipimus tibi quòd, de exitibus Ballivæ tuæ, habere facias Elizabethæ de Brus, apud Shaſton commoranti, pro ſuſtentatione ſua, & familiæ ſuæ, per nos ordinatæ; videlicet, pro qualibet ſeptimana viginti ſolidos, a tempore quo fuiſti Vicecomes noſter Comitatuum prædictorum; & etiam exnunc, quouſque de ſtatu ſuo alitèr duxerimus ordinandum: Et nos tibi indè, in compoto tuo, ad Scaccarium noſtrum, debitam allocationem haberi faciemus. A.D. 1313.

Teſte Rege apud Wyndeſ. duodecimo die Februarii.

Super jure Regio in Beneficiorum Collatione non temerando.

A.D. 1313. An. 6. E. 2. Rom. & Fr. 6. E. 2. m. 16.

REX Pandulpho de Sabell, ſalutem.

Movemur in intimis, & mentis anxietate turbamur, dùm, quos ſub noſtris Protectione & Dominio beneficiis & redditibus novimus honoratos (quorum prætextu ipſos in defenſione jurium Coronæ noſtræ nobis aſſiſtere condeceret) ad eorumdem jurium violationem conſpicimus, non abſque ingratitudinis vitio, anelare.

Sanè, intellecto dudum collationem Præbendæ de North Neubald, in Eccleſia beati Petri Eborum, ad nos jure noſtro Regio pertinere, eandem Præbendam dilecto Clerico & Conſanguineo noſtro Richardo de Cornub. (cujus promotionem, ſuis exigentibus meritis, optabamus) duximus conferendam:

Ac, pro eo quod vos, qui eandem Præbendam, in juris noſtri præjudicium, aſſerebamini occupâſſe, vos executioni collationis noſtræ prædictæ opponebatis, in Curia noſtra diſcuti fecimus ſuper jure noſtro, in præmiſſis, ſecundum legem & conſuetudinem Regni noſtri; vobis ad intereſſendum & proponendum, ſi quid rationabile dicere, vel oſtendere velletis, quod effectum collationis noſtræ prædictæ deberet impedire, legitimè præmunitis:

Et tandem, jure noſtro in eadem Curia, per judicium, inde rite redditum, declarato, ſicuti Progenitorum noſtrorum temporibus, in conſimilibus caſibus, fieri hactenus conſuevit; idem Clericus noſter ſubſequentèr, per loci Ordinarium, ad dictam Præbendam Canonicè admiſſus fuit, & inductus in poſſeſſionem ejuſdem, virtute collationis noſtræ prælibatæ. A.D. 1313.

Verùm vos, ut nobis relatum eſt, jura Coronæ noſtræ in hac parte impugnare ſatagentes, dictum Clericum noſtrum ad reſpondendum vobis, extra Regnum noſtrum, ſuper præmiſſis, citare peremptoriè procurâſtis, ac certos in Curia Domini Summi Pontificis ſuper hoc auditores obtinuiſtis deputari, qui proceſſus varios, contra dictum Clericum noſtrum, faciunt, ut accepimus, præjudiciales Regio juri noſtro.

Nos igitur, conſiderantes quod in noſtri præjudicium, & Coronæ noſtræ exhæredationem, cederet manifeſtè, ſi dictus Clericus noſter jus noſtrum, in præmiſſis, maxime extra Regnum noſtrum, in judicium deduceret, vel ſuper hoc aliqualiter litigaret;

Vos rogamus obnixè, quatinus ad jus noſtrum Regium in præmiſſis, cujus, prætextu beneficiorum, quæ in Regno noſtro obtinere noſcimini, vos decet exiſtere zelatores, debitæ conſiderationis intuitum dirigentes, a proſecutionibus veſtris, contra præfatum Clericum noſtrum de cætero faciendis, ſic providè deſiſtatis, quod, ad veſtri in-

A.D. 1313. Edw. 2.

ſtantiam, nil depereat juri noſtro, & quod præfatus Clericus noſter, cujus defenſioni in præmiſſis deeſſe non poſſumus, nec debemus, non inquietetur indebitè, ſeu gravetur; ita quod nos Benivolentiam veſtram, potiùs, ut appetimus, commendare, quàm vos de ingratitudine redarguere poſſimus, temporibus opportunis.

A.D. 1313. Edw. 2.

Dat. apud Wyndeſ. decimo tertio die Februarii.

Ad Exonienſem Epiſcopum, ſuper receſſu Comitis Pembrochiæ à partibus Franciæ.

A.D. 1313. An. 6. E. 2.

Vaſ. 6. E. 2. m. 11.

REX venerabili in Chriſto Patri, W. eâdem gratiâ, Exonienſi Epiſcopo, ſalutem.

Quia dilectus Conſanguineus & fidelis noſter, Adomarus de Valentia, Comes Pembrochiæ, quem unà vobiſcum ad partes Franciæ deſtinavimus pro arduis negotiis, quæ nos tangunt, ibidem vobiſcum, quouſque negotia illa fuerint expedita, moram facere non poteſt propter negotia, ſicut ſcitis, nos tangentia in Regno noſtro:

Vobis mandamus, in fide & dilectione, quibus nobis tenemini, firmitèr injungentes, quòd, habito ſuper hoc inter vos, & præfatum Comitem, ac cæteros de Conſilio noſtro ibidem, diligenti conſilio & tractatu, vos, unà cum Magiſtro Thomâ de Cobeham, poſt receſſum ejuſdem Comitis, in eiſdem partibus moram faciatis, & circa proſecutionem & defenſionem dictorum negotiorum, prout vobis, & eidem Comiti, pro honore & commodo noſtro, viſum fuerit expedire, ſicut de veſtris induſtriâ & diligentiâ confidimus, cum omni ſollicitudine laboretis.

A.D. 1313.

Nos enim præfato Comiti dedimus in mandatis, quòd ad nos, habito vobiſcum Conſilio ſuper præmiſſis, cum omni celeritate, quâ poterit, prout in receſſu ſuo injunximus oretenus, ſe divertat.

Teſte Rege apud Wyndeſ. decimo quarto die Februarii.

ET mandatum eſt præfato Comiti quòd ad Regem, habito Conſilio cum præfato Epiſcopo ſuper præmiſſis, cum omni celeritate, quâ poterit, prout ei in receſſu ſuo Rex injunxit oretenus, ſe divertat.

Teſte ut ſupra.

De acceptatione Concordiæ ſuper diſſenſionibus cum Flandricis.

A.D. 1313. An. 6. E. 2.

Clauſ. 6. E. 2. m. 13. d.

REX Nobili Viro, Domino R. Comiti Flandriæ, & Amico ſuo kariſſimo, ſalutem & ſinceræ dilectionis affectum.

Redeuntes ad nos dilecti & fideles noſtri, Willielmus de Deen Miles, & Richardus Stury de Salop, Major Mercatorum de Regno noſtro, cum literis veſtris, quas nuper ad vos deſtinavimus, ad tractandum vobiſcum ſuper quibuſdam diſſenſionibus, inter noſtros & veſtros ſubditos exortis, nobis dictas literas veſtras præſentârunt; & ea, quæ per vos & ipſos, hinc inde, ſunt ulterius tractata & concordata, vivâ voce providè retulerunt.

A.D. 1313.

Quibus quidem literis & aliis, per prædictos, Militem & Majorem, expoſitis, pleniùs intellectis, ea, quantum nos & ſubditos noſtros contingunt, duximus acceptanda; & incontinenti, quatenus potuimus, executioni debitæ demandanda: diemque Aſſumptionis Beatæ Mariæ proximò futurum, ſuper juſtitiâ, noſtris ſubditis, in præmiſſis conqueri volentibus, per vos faciendâ, aſſignandam: & hæc veſtræ amicitiæ innoteſcimus per præſentes.

Dat. apud Windeſor. decimo quinto die Februarii.

De Victualibus extra Flandriam in Scotiam non ducendis.

A.D. 1313. An. 6. E. 2.

Ibid.

REX præfato Comiti, ſalutem.

Deſiderantes intimiùs quod ea,

A.D. 1313.

Quæ per vos, pro vobis & ſubditis veſtris, & dilectos & fideles noſtros, Willielmum de Deen Militem, & Richardum Stury Majorem Mercatorum de Regno noſtro, nuper ad vos per nos

miſſos,

A.D. 1313. Edw. 2.

miſſos, pro nobis & ſubditis noſtris, ſuper quibuſdam diſſenſionibus, inter noſtros & veſtros ſubditos exortis, pacificandis, tractata ſunt & concordata, inviolabiliter obſerventur:

Et ut amor, & communio amicabilis inter eos, futuris temporibus, ſimiliter habeatur:

Dubitanteſque ipſa poſſe, juxta votum noſtrum, minus commode obſervari, ſi dicti ſubditi veſtri Scotis, Inimicis & Rebellibus noſtris, de cætero communicent, prout hactenus fecerunt, & adhuc facere non omittunt, ad eoſdem Inimicos noſtros victualia, armaturas, & alia neceſſaria inceſſanter deferendo;

A.D. 1313. Edw. 2.

Veſtram amicitiam attentis precibus requirimus & rogamus, quatenus dictis ſubditis veſtris velitis inhibere, injungere diſtrictius, & mandare, ne ad dictos, Inimicos & Rebelles noſtros, victualia, ſeu armaturas, vel alia neceſſaria deferant, nec cum eis communicent ullo modo; quoniam, ſi dictis Inimicis noſtris ſint adhærentes, manifeſte contra nos exiſtere dinoſcuntur, ſicque graves inimicitias nobis pariant.

Dat. ut ſupra.

De Conductu pro Jocalibus reſtituendis.

A.D. 1313. An. 6. E. 2. Pat. 6. E. 2. p. 2. m. 21.

REX omnibus Ballivis & fidelibus ſuis, ad quos, &c. ſalutem.

Sciatis quòd, cum quidam equi, jocalia, & quædam alia bona noſtra, nuper apud Novum Caſtrum ſuper Tynam, & alibi, ad manus Conſanguinei & fidelis noſtri Thomæ Comitis Lancaſtriæ deveniſſent, quæ idem Comes nobis reſtituere & reddere tenetur;

Nos, propter diſcrimina viarum, & alia pericula, quæ de facili poſſent contingere in hac parte, conceſſimus eidem Comiti, quod ipſe equos, jocalia, & omnia alia bona prædicta, uſque Londonias, per quadraginta homines ad arma, conducere, vel conduci facere poſſit;

Illi, vel illis, quem, vel quos, ad hoc deputandum, vel deputandos duxerimus, & qui ſufficientes literas noſtras de acquietantia, de receptione equorum, jocalium, & aliorum bonorum prædictorum, præfato Comiti, vel ipſius Attornato liberabit, vel liberabunt noſtro nomine, liberanda:

A.D. 1313.

Et ideo vobis mandamus, quod prædicto Comiti, vel hominibus prædictis, equos, jocalia, & alia bona prædicta, uſque Londonias, ut præmittitur, conducentibus, ibidem morando, & exinde ad propria redeundo, non inferatis, ſeu, quantum in vobis eſt, ab aliis inferri permittatis injuriam, moleſtiam, dampnum, impedimentum aliquod, vel gravamen:

Et, ſi quid eis foriſfactum fuerit, id eis, ſine dilatione, faciatis emendari:

In cujus, &c. uſque ad ſecundam Dominicam Quadrageſimæ, proximò futuram, duraturas.

Teſte Rege apud Weſtmonaſterium, decimo ſexto die Februarii.

De Jocalibus & Equis, occaſione Petri de Gavaſton captis, recipiendis.

A.D. 1313. An. 6. E. 2. Pat. 6. E. 2. p. 2. m. 20.

REX omnibus, ad quos, &c. ſalutem.

Sciatis quòd, cum in tractatu, nuper apud Londonias, coram quibuſdam Prælatis, *&c. prout de 7. Januarii ſupra, uſque hæc verba, viz.*

Et licet dicti Magnates dicta jocalia, equos, & res alias, ad prædictos diem & locum, juxta formam tractatûs prædicti, nobis non reddiderint, ſet ea uſque Londonias jam miſerint nobis reddenda,

Nos, de fidelitate & induſtria venerabilis Patris W. Wygorn. Epiſcopi, & Johannis de Sandale tenentis Locum Theſaurarii noſtri, confidentes, aſſignavimus illos ad prædicta jocalia, equos, & res alias quaſcunque; necnon pretium & valorem equorum mortuorum, qui inveniri non poterunt, noſtro nomine recipiendum, & ad debitas & ſufficientes acquietantias indè, noſtro nomine, faciendum; quas ratas habebimus & acceptas.

A.D. 1313.

In cujus, &c.

Teſte Rege apud Wyndeſoram, viceſimo ſecundo die Februarii.

De receptione & acquietantia pro Jocalibus, cum Petro de Gavaſton nuper captis.

A.D. 1313. An. 6. E. 2.

Pat. 6. E. 2. p. 1. m. 3. in Cedula.

EDward, par la grace de Dieu, Roi d'Engleterre, Seignur d'Irlande, & ducs d'Aquitaine, a touz ceux, que ceſtes Lettres verront, ou orrunt, ſalutz.

Sachez nous avoir reſceu, par les meins del honurable Piere en Dieu, *Wautier Eveſque de Wreceſtr. & Johan de Sandale,* lui tenaunz de noz Chaunceler e Treſorer, par noſtre mandement, & en noſtre noun recevaunz de, *Thomas Counte de Lancaſtre, Guy Counte de Warrewik, Henri de Percy, & Robert de Clifford* (par les meyns *Humfrei de Bohun Counte de Hereford & de Eſſex*) e le dit *Robert de Clifford, & Johan Butecurte* deliverauncz les joiaus, Chevaux, e les autres choſes deſuz eſcrites; Ceſt aſavoir,

Un hanap d'Argent d'orre, enamaille ſur un trepir, oue covercle enamaille e les Armes d'Engleterre, e de Fraunce, en le Pee, qi poiſent ſis Livres, dis & oit Souz, quatre Deniers; e vaut quatre foiz le Pois:

Item, Quinze fermaux d'Or, de divers pris; ceſt aſavoir un qi poiſe ſis Souz, oit Deners; pris de vint Mars:

Item, Un Fermaille, que poiſſe quatorze Deniers:

Item, Un autre Fermaille, que poiſſe quatre Souz, quatre Deniers; pris de vint Livres:

Item, Un autre Fermaille, que peiſe quatre Souz, dis Deners, pris de vint Livres:

Item, Un autre Fermaille, que poiſe deux Souz, ſept Deners; pris de quarrant Souz:

Item, Un autre Fermaille, que peiſe treis Souz, un Dener; pris de dis Livres:

Item, Un autre Fermaille, que poiſe neof Deniers, maille, ferl:

Item, Un autre Fermaille, que poiſe deux Souz, dis Deners, ferl:

Item, Un autre Fermaille, que poiſe trezze Sonts; pris de trente Livres:

Item, Un autre Fermaille, que poiſe ſis Deners; pris de ſept Souz, ſis Deners:

Item, Un autre Fermaille, que poiſe dis Deners; pris de dozze Souz, ſis Deners:

Item, Un autre Fermaille, que poiſe vint treis Deners, ferl:

Item, Un autre Fermaille, pris de deus Souz:

A.D. 1313.

Item, Un autre Fermaille, que poiſe d'eux Deners; pris de deus Souz, ſis Deniers:

Item, Un autre Fermaille, que poiſe deux Deners:

Item, En un autre Clucet dozze Fermeaux d'Or; ceſt aſaver une nouche d'Or, ove un Camaeu blank:

Item, Un Fermaille, d'or, que poiſe quatre deners; e done au Roy, qe ore eſt, par Sire Johan de Leek:

Item, Un autre Fermaille done au Roi par Madame Iſabelle, la Seor; qe poiſe eit deners:

Item, Un autre Fermaille, du doun Edmon Counte de Cornewaille a Madame Iſabell, la Seor; que poiſe quatre deners:

Item, Un autre Fermaille, done au Roi as bones eſtremes, l'An vint a ſecund, a Langele:

Item, Un autre Fermaille, de donn Madame la Reine:

Item, Un autre Fermaille, du donn la Reine:

Item, Un autre Fermaille, du donn Madame la Reine, la Miere:

Item, Quatre Fermeaux, ſanz bille, e nient priſez, od Perie:

Item, Un autre Fermaille d'or, enamaille, ſantz bille, & nient priſe:

Item, En un autre Clucet trois Fermeaux d'or; ceſt aſavoir un, que poiſe ſept deners, done par la Ducheſſe de Brabant:

Item, Un autre Fermaille, du doun le Prior del Hoſpital; que poiſe cink deners:

Item, Un autre Fermaille, nient priſe, ne poiſe; & un anel, done a Sire Aufour par Sire Williame de Salmes:

Item, Une nouche d'or od deux Amiraudes, deux Rubiz, deux Saphirs, & unze Margeries, od un Camaen en milui; que poiſe cink ſouz ſis deners maille, del deins LA REIGNE D'ALEMAIGNE:

Item, Un joial d'or, od neof Amiraudes, e neof Gernettes, od un Camaen Blank en milieu, enamaille d'autre part; nient priſe, ne poiſſe:

Item, Un Fermaille d'or, od deux Admiraudes, deux Rubiz, quatre Margeries,

De

geries, & un Saphir en milieu; pris de Cent, ſeſſant Livres de Turneis:

Item, Une nouche d'or, de diverſe perie; pris de Cent Livres de Turneis:

Item, Une nouche d'or, od quatre Amiraudes, cink Rubiz, quatre Margeries; pris de ſis vint Livres de Turneis:

Item, Une nouche d'or, de diverſe Perie; pris de cinquant Livres de Turneis:

Item, Une autre tiele nouche d'or; pris, auſſint, de cinquant Livres de Turneis:

Item, Une nouche d'or, de viel ouetaigne; que poiſe deux Souz, ſis deners, maille:

Item, Un joial d'or, od petites Amiraudes, od un camaeu neir en milieu, reſceu del Eveſque de Baa & de Welles:

Item, Une Croice d'or, od deux Rubiz baleis, trois Saphirs, quatre Margeries; que poiſent trois Souz, neof deners; pris de quatre Mars:

Item, En meſme l'eſtrene, ſept Rubiz gros, & un Rubi baleis, deux petiz Rubitz, dis petites Amiraudes, en aneaux d'or, d'eſcutz un baſton:

Item, Une groſſe garnette, e un Saphir petit ſur meſme le baſton; leſqueles ſont du viel treſor le Roi, ſicome piert par une bille Pendaunte par meſme le baſton:

Item, Un grant Anel au feur de Pontifical, od quatre Baleis:

Item, Sis Rubiz en Aneaux, ſur un autre baſton, de meſme le Treſor:

Item, Sur un autre baſton, trois Rubiz, un Amiraude; un peridot, un topas de meſme le Treſor:

Item, Sur un autre baſton, deux Rubiz, deux Saphirs, un gernette, un criſtal; dount les cink furent Liverez par Executores des Eveſqes, e le Siſme par la fille Leulyn Prince Gales, Bilettez, e priſez, touz a dis Mars:

Item, Sur un autre baſton, cink Rubiz beaux; que ſont priſez a ſeſſant trois Livres, ſicome piert par les billes:

Item, Sur un autre baſton, deux Saphirs: dount l'un fuſt a l'Eſveque de Baa, a l'autre al —— Abbe de Albyndon:

Item, Sur un autre baſton, oit Diamanz; dont les cink ſont grant, e les trois petiz:

Item, Sur un autre baſton, oit Amiraudes; dount l'une fuſt done par Thomas Erceveſque d'Everwick:

Item, Sur un autre baſton, Sept Aneux, faitz au feur des ſeaus, du viel Treſor:

Item, Sur un autre baſton, dis Diamanz, de meſme le Treſor:

Item Sur un autre baſton, deux Rubiz, cink Saphirs, un Diamant, un camaeu; que furent donez par divers Eveſqes e Abbes, de meſme le Treſor, ſicome piert par les billes:

Item, Sur un autre baſton, quatre Rubiz, un Anel gemmeu, od un Rubi, une Amiraude, un baleis, & un Diamant de meſme le Treſor:

Item, Sur un autre baſton, un Saphir creſſant od une eſteille, feite des Amiraudes dedeinz:

Item, Un anel, od un Rubie: un autre anel od une Amiraude, e un Rubi:

Item, En un petit Drapelet diverſes Pieres de divers colours; que furent reſceuz, par la mayne Sire Hughe de Notingham, de l'Eveſque de Baa, de viele Treſor, l'An quinte:

Item, Un anel d'or, od un Saphir; le quel Seint Dunſtan forga de ſes mayns:

Item, Un amatiſtre en or, e un Saphir, e un Barel d'or, oue reliques:

Item, Sept Pierez enchaſconez, dount nous ne ſavoms les nonz, forque Jaſpre, & Amatiſtre:

Item, Un Camaeu en or, de Iſrael:

Item, Deux Diamans, deux Amiraudes, un Camaeu en Anel d'or, e dedeinz une boiſte d'Argent enamaile:

Item, Une boiſte d'Argent en d'orre, pur porter eynz un Anel entour le col de un homme:

Item, Une Croiz d'Or, ove diverſes Pieres: un tache d'Or ove diverſe Pieres: deux Aneaux a feur de Seaux:

Item, Un pot d'Argent, od diverſes Pieres:

Item, Sur un autre baſton, deux Saphirs; dount l'une fuſt al Eveſque Gilbert de Ciceſtre:

Item, Un coſin, garni d'Argent, en d'orre; en quel les ſuſdites choſes furent, ſauve la Coupe:

Item, Une grant Rubi hors d'or; que fuſt trove ſur Sire Piers de Gavaſton, quant il fuſt pris; le pris de mille Livres:

Item, Un Rubi en un Anel d'Or, que eſt apele la ceriſe, que fuſt au Roi:

Item, Trois grantz Rubiz en aneaus, une Amiraude, un Diamaund, de grant pris, en une boiſte d'Argent enamille; que fuſt troue ſur le dit Pieres quant il fuſt pris:

A.D. 1313. Edv. 2.

Item, Deux perides, l'un en Argent, l'autre en Or:

Item, Deux Seaux, un grant, e un petit: e an petit Seal une clief pendaunte, un eſterling plie, & un calcedoyne; les queux furent trouez en la burſe quant il fuit pris:

Item, En un coffre, lie de feer, une mirour d'Argent enamaille: un pigne: un priket; que fuſt done au Roi, par la Counteſſe de Bare, a Gant:

Item, Une Piere de Coteaux enamaille; que furent done au Roi, par la Ducheſſe de Brabant:

Item, Une autre Piere de Coteaux enamailſe:

Item, Un grant pot pur amoigne d'Argent, nient priſe:

Item, Quatre Barils de Ivoir, garniz de Laton, od les Coffines;

Item, En autre Coffre, un Ceint d'Argent, od Eſchuchons barrez d'Argent, enamaille; que poiſe quatre Livres, dis Souz:

Item, Une autre ceinture de ſoie, coverte des Perles; pris de dis Livres:

Item, Dis pieces d'Orfreis de Tars, deux dras de Tars, vermeaux d'Iaſprez:

Item, Une Cote Armere, des Armes Sire Pieres:

Item, Une autre Ceinture de quir de Lionn, Harneſſe d'Or od Camaeux; pris de Cent, ſeſſant, ſis Livres, treſze Souz, quatre Deners:

Item, Un Dragon d'Or, od les eles enamaile; que poiſe ſeſſant & cink Souz, dis deners, od le cofin de quir:

Item, Une coupe d'Or, od le covercle; que poiſe ſeſſant un Souz, oite deners:

Item, Un hanap d'Or, od le covercle d'Orre, enamaile ſur un trepir d'orre; que poiſe cinquant, neof Souz, deux deners:

Item, Une coupe d'Or, od le covercle d'Or, que poiſe quaraunt Souz, dis deners, od un touche pur aſſaer Or:

Item, Deux Godets d'Or, dount l'un ad covercle, que poiſe trent Souz; e l'autre ſanz covercle, que poiſe cink Souz, dis deuers; od deux coffins de quir:

Item, Une coupe d'Or, enamaille od Perie, que la Reigne Alianore deviſa au Roi, qui Ore eſt, od ſa beniceon; que poiſe ſeſſant, dis & oit Souz, quatre deners:

Item, Un Saler d'Or; que poiſe dis e ſept Souz, dis Deners, od un forel d'Argent dedentz; que poiſe quatre Souz, ſept deners:

Item, Un hanap d'Or plein, ſanz Pee, od le covercle d'Or; que poiſe vint ſis Souz, oit deners:

Item, Une coupe d'Or; que poiſe cinkaunte deux Souz, ſis deners:

Item, Duze quillers d'Or, que poiſent vint un Souz, e une cas d'Argent, que poiſe quinze ſouz, quatre deners:

Item, Un Egle d'Or, od Rubiz, Amiraudes, Saphirs, Margeries, od Reliques, de dedenz, de Seint Richard de Ciceſtr, en un cas de quir:

Item, Quinze quillers d'Or, que poiſent vint cink ſouz, oit deners, od un cas d'Argent, que poiſe unze Souz, & un autre cas de quir, pur meſmes ces:

Item, Un Coronal d'Or od diverſe Perie; pris de Cent Mars:

Item, Un Chapelet d'Argent, garnir de divers Perie; pris de doze Soutz:

Item, En un autre Cofre, un grant pot d'Argent, od trois Peiz, pur chaufer eawe; que poiſe ſis Livres, quinze ſoutz, dis deners:

Item, Une nef d'Argent, en d'orre od qatre roefs, amaille par les coſtes; que poiſe ſept Livres, ſeſze ſouts, oyt deners:

Item, En un autre Cofre, un grant eſquel d'Argent pur la moine; od un Egle en le fouce derere, nient peiſe uncore, en un cas de quir lie de feer:

Item, En un autre Cofre, un pot d'Argent d'orre, enamaille; que poiſe ſis livres, ſis ſoutz, oyt deners, & vaut dis neof livres:

Item, Un hanap d'Argent d'orre, od le covercle, & od un pe bas, & od un treper, enamaille des Armes d'Engleterre & de Fraunce; e poiſent, le hanap, e le covercle, quaraunte ſis ſouz, oit deners; e le treper peiſe, par ſei, ſept ſouz; e vaut, le dit hanap, e le covercle, e le treper, trois foiz le pois:

Item, Un pot d'Argent, enamaille de meſmes les Armes; que poiſe cinquant Souz; & vaut ſept Livres, dis Souz:

Item, Une boiſte d'Ivoyr, herniſe d'Argent, od quatre Peez:

Item, Un hanap de Criſtal, de veil Treſor, od le Pee d'Argent, od Eſcochons; que poiſſe deux Mars:

Item, Deux Salers d'Argent, oue les covercles d'Argent; que poiſent quaraunt ſouz:

Item, Trois Plates d'Argent, por eſpecierie; e poiſent quatre Livres:

Item, Un hanap d'Argent, Saunz Pee, od le covercle d'orre, enamaille, od un treper; que poiſe Cent dis Souz, dis Deners, & vaut le treble Pois:

Item, Une coupe d'Argent d'orre, enamaille,

enamaille, que poiſe quatre Livres quinze Souz, e vaut le treble Pois:

Item, Un pot d'Argent d'orre, enamaille pur ewe; que poiſe cinquant Souz, dis Deners, e vaut double Pois, e demy:

Item, Une coupe d'Argent, de viel Treſor, que fuſt al Eveſque Gilbert de Ciceſtre; que poiſe quarant trois Souz, quatre deners:

Item, Une autre coupe d'Argent blaunche; que poiſe vint oit Souz:

Item, Un autre coupe d'Argent; que poiſe trent Souz:

Item, Un autre coupe d'Argent, od le pomel enamaille des Armes d'Engleterre; que poiſe quarante ſept Soutz, trois Deners:

Item, Une coupe d'Argent, que fuſt al Erceveſqe Henry d'Everwick; que poiſe quarant ſis Souz, oit Deners, de veil Treſor:

Item, Un Godet d'Argent pur ewe, od ſis Godetz dedeinz, e deux ſaliers od un covercle; que peiſent quatre Livres, ſis Souz:

Item, Sis quillers d'Argent, que poiſent ſept Souz, dedeinz le Cofyn od les Godetz:

Item, Ut pot d'Argent; que poiſe trente noefs Souts:

Item, Un encenſer d'Argent d'orre; que poiſe cinquante neef Souz:

Item, Une neef d'Argent pur encens; que poiſe dis oit Souz, quatre Deners:

Item, En un autre Coffre, en un eſtrene, un aluer freite de Perles, que fuſt done par la Conteſſe de Flaundres, au Roi, que mort eſt, a Gant:

Item, Une Ceynture, herniſſe d'Ivoir, entaille od un aloer Pendaunt, od un viſage de Saracyn:

Item, Une burſe de Drap d'Or, oue deux Pierres de Jerlm. dedenz:

Item, En un autre Coffre, un pot d'Argent; que poiſe quatre Livres:

Item, Un autre pot d'Argent; que poiſe ſeſſant ſeſze Souz, oit Deners:

Item, Un autre pot d'Argent; que poiſe ſeſante ditz Souz:

Item, Un autre pot d'Argent; que poiſe ſeſante unze Souz, unze Deners:

Item, Un autre pot d'Argent; que poiſe ſis Livres, dis oit Souz, quatre Deners:

Item, Un autre pot d'Argent; que poiſe ſeſſent cink Soutz:

Item, Un autre pot d'Argent pur ewe, que peiſe ſeſſent cink Souz:

Item, Une plate d'Argent; od le Pee, por eſpicerie; que poiſe quarant Souz:

Item, Une Peire de Baſcins, d'Argent, enamaile dedenz od Eſcochons; que poiſent noef Livres, cink Souz:

Item; Un autre Peire de Baſcins d'Argent d'orrez; que poiſent ſept Livres, treſze Souz, quatre Deners:

Item, En un autre Coffre, ſis Bacins d'Argent, od Eſcochons des Armes le dit Pieres en le Fonce; que poiſent vint cink Livres:

Item, Noef Chargeours d'Argent, que poiſent vint ſis Livres, treſze Souz, quatre Deners:

Item, Deux Plares d'Argent put fruit, des Armes le Roy d'Engleterre; que poiſent ſeſſant, dis oit Souz, quatre Deners:

Item, Cent eſqueles d'Argent, merchez d'une Egle; que poiſent Cent, vint & ſis Livres, quinze Souz, deux Deners:

Item, Quaraunte oit Sauſſers d'Argent, de divers Merches; que poiſent ſeſze Livres, cink Souz, oit Deners:

Item, En un autre Coffre, Trente Sauſers d'Argent; que poiſent neof Liures, quinze Souz:

Item, Dis ſept hanaps d'Argent, Merchiez del Egle avauntdit, que poiſent unze Livres, cink Souz, oit Deners:

Item, Une Peire des Baſcins d'Argent, pur Chapele; que poiſent quatre Livres:

Item, Vint hanaps d'Argent; que poiſent vint Mars:

Item, Trente ſis quillers d'Argent, que poiſent quarante, ſis Souz, oit Deners, en un cas de quir:

Item, Un pot d'Argent pur ewe; que poiſe cinquant cink Souz:

Item, Une Plate d'Argent debriſe; que poiſe vint ſis Souz:

Item, En un autre Coffre, un pot d'Argent; que poiſe ſis Livres, dis Souz, dis Deners:

Item, Un autre pot d'Argent; que poiſe quatre Livres, treſze Souz, quatre Deners:

Item, Un autre pot d'Argent; que poiſe quatre Livres, ſeſze Souz, oit Deners:

Item, Un autre pot d'Argent; que poiſe ſeſſant cink Souz:

Item, En un autre Coffre, un pot d'Argent pur ewe; que peiſe quatre Mars:

Item,

Item, Un Mots d'Argent, od quatre botons d'Argent d'orrez, od deux Lions, pur chaqe, de cuir:

Item, Un remaneaunt de ſaunt Vert:

Item, Un veil ſeal entaille, e une perre de Calcedoine:

Item, Trois Chapeletts, de petit pris:

Item, Trois Furcheſces d'Argent, pur mangier Poires:

Item, Une Lange de Serpent en Argent.

Item, Une ceinture de fil d'Argent blank:

Item, Une autre ceinture barre d'Argent, & d'orre; que poiſe quarant trois Souz:

Item, Un autre petite ceinture de Perles; pris de dix Souz:

Item, Un Chapelet de Paris; pris de ſis Souz, oit Deners:

Item, Une croice, od une cheyne d'Argent; pris de quarant Deners:

Item, Une piere aſſiſe en Or, od une blaunche Croice, Croiſe de lui Meſmes:

Item, Une Ceynture, garnie d'Argent, tiſſue, de in principio:

Item, En un autre noſtre Coffre, un Cheſible ſimple; un Chaliz d'Argent d'orre; un Tunicle; un Dalmaticle; deux Aubes; une Chape de quir de Naak; un Eſtole; deux Fanons d'une ſente:

Item, Un autre Cheſible, Tunicle, Dalmaticle, doſſer frontal de un drap de vert, poudre de oiſeaus & de poiſſons d'Or:

Item, En un autre Coffre, une Peire de Plates, enclouez & garniz d'Argent, od quatre Cheynes d'Argent, coverz dun Drap de velvet vermail beſaunte d'Or:

Item, Deux Peires de Jambers de feer, ventz & noveauz:

Item, Autres divers garnementz des Armes le dit Pieres, ovek les alettes, garniz & freitez de Perles:

Item, En un ſak, un bacenet burny od ſurcils:

Item, Un Mantel de velvet rai, furre de Menenoir.

Item, Vint cink pieces de Draps de divers garnementz, & de divers colours:

Item, En un autre Sauk, une Peire de Treppes des Armes de dit Piers:

Item, Un Curtyn de Cendal:

Item, Deux cotes de velvet, pur plates coverir:

Item, Une houche, pur palefrei des Armes le Roy:

Item, Quatre Chemiſes, & trois brais de Gaſcoingne, orfreſes:

Item, Une veille banere des Armes le dit Piers:

Item, En un autre Coffre, deux Baſcins d'Argent, od les Eſchochons des Arme Sire Edmin de Maulei; que poiſent ſept Livres, quatre Souz, od un hanaper lie de feer:

Item, Une coupe d'Argent; que poiſe vint ſept Souz:

Item, Un pot d'Argent; que poiſe cinquant un Souz, deux Deners:

Item, Un autre coupe d'Argent, od un pomel, enamaille des Armes de Fraunce & d'Engleterre; que poiſe quarant un Souz, deux Deners:

Item, En un autre Coffre, deux Lavours d'Argent; que poiſent quatre Livres, neof Souz, ſis Deners; od deux cas de quir:

Item, Deux potz d'Argent pur ewe; un d'orre, & l'autre blank; que poiſent Trente trois Souz, quatre Deners; od deux cas de quir:

Item, Une coupe d'Argent, que poiſe vint ſis Souz, oit Deners:

Item, En un autre Coffre, trent Eſqueles d'Argent; que poiſent vint oit Livres, quatre Souz, dis Deners:

Item, Trent cink Sauſſers d'Argent; que poiſent dis Livres, oit Souz:

Item, Vint un hanaps d'Argent; que poiſent dis Livres, vint Deners:

Item, Un pot d'Argent; que poiſe cinquant deux Souz:

Item, Une coupe d'Argent, od un pomel, enamaille des Armes d'Engleterre e de Fraunce; que poiſe trent trois Souz, quatre Deners:

Item, Dis oit quillers d'Argent; que poiſent dis oit Souz:

Item, Un ſaler d'Argent; que poiſe ſeſze Souz:

Item, Quarant un Deſtres, e Courſers, & un Palefrei:

Item, Noef Somers:

Item, Duze Chivaus Charetters:

Item, deux Charettes, od tut le herneis.

Les quex choſes avauntdites, enſemblement od autres choſes diverſes,

Que ne ſont pas eſpecifiez en ceſtes noz Lettres, e ſont contenues en une endenture, de coe fait entre les ditz Eveſque & Johan de Sandale d'une part, pur nous & en noun de noz recevaunz, & Johan de Herſelarton Chivaler, & Michel de Meldon en noun des avauntditz Counte de Hereford, Robert de Clifford, & Johan de Butecurte d'autre part,

A.D. 1313. Edv. 2.

eſtoient priſes n'adgerres par les avauntditz, Counte de Lancaſtr. & de Warewik, Henry & Robert, a Noef Chaſtel ſur Tyne, & aillours, par l'encheſoun de Pieres de Gavaſton:

De queux joiaux, Chivaus, & totes autres choſes, en ceſtes lettres, & en la dite endenture contenues, e par les avauntditz, Eveſque & Johan de Sandale, par ſuffiſaunt poair a eux par nous doneez, reſceves, acquitoms, & acquiteroms, pur touz jours, par ceſtes noz lettres overtes

Es avauntditz Countes de Lancaſtre & de Warrewik, Henry & Robert, & touz lur Allez & Aerdaunz, & Meſuengs contre totes gentz, qi rien y portont demaundet:

Et, ſi leur buſoigne d'aver autre aquitaunce, que ceſte, des choſes rendues en ceſtes lettres, & en la ſuſdite endenture continues, ſi voloms q'il d'eient ſolonc le tretiz de coe fait.

A.D. 1313. Edv. 2.

Et auxi voloms que les choſes, nient reſtitues, ſoient rendues, ou le pris, ceſtaſavoir, le pris des chyvaux mortz, e d'autres choſes gaſtez, pardues, & nient reſtitues entre cy è le mi quareſme, forſpris joiaux, ſi nulès ſeient arere, les queux nous voloms que ſoient al dit terme rendues, & ſur la livere eyent acquitaunce, ſolonc la forme de dit tretiz.

En teſmoinance des queles choſes nous aoms fait faire ceſtes nos lettres overtes.

Don. a Wyndeſ. le vint ſeptime jour de Feverer.

De Primogenito Regis Francorum Arma Militaria ſuſcepturo, & de Rege ſolempniis intereſſendo.

A.D. 1313. An. 6. E. 2.

Claus. 6. E. 2. m. 6 d.

REX dilecto & fideli ſuo, Ottoni de Grandiſſono, ſalutem.

Cum ſanctiſſimus Pater, Dominus Summus Pontifex, ac Dominus Philippus Rex Francorum illuſtris, nos per ſuas literas rogaverint ſpeciales, ut, cùm ejuſdem Regis filius primogenitus, in inſtanti Feſto Pentecoſtæ, ſit Pariſius arma Militaria, diſponente Domino, ſuſcepturus, velimus hujuſmodi ſolempniis tunc ibidem præſentialiter intereſſe:

Noſque, hujuſmodi requiſitionibus annuentes, in brevi proponimus verſus partes illas proficiſci:

Reputanteſque Comitivam noſtram de veſtrâ præſentiâ honorari, ac ſuper aliquibus, nos ſpecialiter tangentibus, deliberationem & conſilium vobiſcum affectantes habere tunc ibidem;

A.D. 1313.

Vobis mandamus, rogantes quod, omnibus aliis prætermiſſis, in aliquo loco, ubi id fieri commodiùs prudentia veſtra proſpexerit, priuſquam perveniamus ad Civitatem prædictam, nobis obviam modis omnibus præbeatis; ut nobis in dictis ſolempnitatibus præbere poſſitis Comitivam, & vobiſcum, ut deſideranter appetimus, tractare & deliberare, ut præmittitur, valeamus; & hoc, ſicut nos, & honorem noſtrum diligitis, nullatenus omittatis.

Teſte Rege apud Weſtmonaſterium, tertio die Maii.

Ad Papam pro Abbate Sancti Edmundi Electo.

A.D. 1313. An. 6. E. 2.

Rom. & Fr. 6. E. 2. m. 16.

PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum.

Quanto honeſtius eſt & juſtius quod rogatur, tanto ſperatur a veſtræ Sanctitatis munificentiâ faciliùs & gratioſiùs optineri.

Sanè deſolationem Eccleſiæ Sancti Edmundi Regis & Martiris, quæ, per mortem ultimi Abbatis ejuſdem, vacare dinoſcitur hiis diebus, & quæ olim per Reges Angliæ, Progenitores noſtros, fundata extitit & dotata, noſtræ mentis oculis intuentes; ac ſperantes quod, per circumſpectionem & induſtriam religioſi viri, & nobis in Chriſto dilecti, fratris Richardi de Draghton, Monachi Monaſterii prædicti, quod Sacroſanctæ Sedis Apoſtolicæ immediatè ſubjectum fore dinoſcitur ab antiquo (qui in Abbatem loci illius concorditer eſt electus, & quem religionis obſervantia, litterarum ſcientia, aliaque virtutum & morum merita reddunt multipliciter commendatum) ſtatus Monaſterii illius proſpera & ſalutaria ſuſcipiet incrementa;

A.D. 1313.

Veſtram Beatitudinem affectuoſis precibus requirimus & rogamus, quatinus, prædictum Electum, pro electionis ſuæ prædictæ negotio proſequendo ad veſtræ

A.D. 1313. Edw. 2.

Paternitatis præſentiam perſonaliter venientem, recommendatum habentes, ipſum affectione benevola recipere, ejuſque negotium prædictum expedire dignemini gratioſe; ita, ſi placet, quod idem Electus, noſtri rogaminis intuitu ad nos redire valeat, quam citò commodè fieri poterit, feliciter expeditus.

Conſervet, &c.

Dat. apud Wyndeſ. 4. die Martii.

Ad Papam grates refert ſuper conceſſione mutui.

A.D. 1313. An. 6. E. 2.

Rom. & Fr. 6. E. 2. m. 16.

PAPÆ Rex devota Pedum oſcula Beatorum.

Gratam affectionis Paternæ Benevolentiam erga nos, filium veſtrum devotum, continuatis actibus vigere, & indies multiplicatis fœcundiſque beneficiorum ac gratiarum largitionibus augmentari, rerum experientia indicat evidenter.

Super eo, ſiquidem, Pater Sancte, quod veſtræ Bonitatis provida circumſpectio, ad nos & ſtatum noſtrum oculos dirigens gratioſos, pro arduis noſtris expediendis negotiis, nobis, ad noſtram inſtantiam, benigne concedere quoddam mutui ſubſidium eſt dignata; prout diſcreti Viri Magiſtri, Goncelinus Johannis Sacriſta Ruthmen. & Guilliellmus de Balaeto Ferovilien. Archidiaconus, Capellani & Nuncii veſtri (quos veſtra Clementia ad noſtram præſentiam deſtinavit) nobis ex parte veſtrâ inter alia pleniùs intimârunt oraculo vivæ vocis, veſtræ Paternitati Sanctiſſimæ ad omnimodas, quas poſſumus, gratiarum aſſurgimus actiones.

Et, quia de veſtræ Gratitudinis indeficientis plenitudine gerimus in Domino fiduciam pleniorem, pro negotio prædicto, & quibuſdam aliis negotiis, ſpecialiter nos tangentibus, quæ penes veſtram Dominationem expedire habemus ad præſens, Nuncios noſtros, in brevi, ad veſtræ Beatitudinis præſentiam deſtinabimus, Domino concedente.

Cæterùm Nuncios veſtros prædictos, quos, propter abſentiam illorum de Conſilio noſtro, tempore quod ad nos iidem Nuncii advenerunt, penes nos retinuimus uſque modo, ſuper hujuſmodi morâ ſuâ habere dignemini, conſideratione noſtri, favorabiliter excuſatos.

Conſervet, &c.

Dat. apud Wyndeſoram, quarto die Martii.

Ad Regem Franciæ de Credentia.

A.D. 1313. An. 6. E. 2.

Rom. & Fr. 6. E. 2. m. 17.

SEreniſſimo Principi, Domino ac Patri ſuo kariſſimo, Domino Philippo, &c. Edwardus, ejuſdem gratiâ, ſalutem, & ſucceſſus, ad vota, proſperos & felices.

Super quibuſdam negotiis (pro quibus Dominus Summus Pontifex diſcretos Viros Magiſtros, Goncelinum Johannis Sacriſtam Ruthmen. & Guilliellmum de Balaeto Ferovilien. Archidiaconum, Capellanos & Nuncios ſuos, ad nos miſit) dilectis & fidelibus noſtris, Henrico de Bello Monte Conſanguineo noſtro kariſſimo, & Alexandro de Abernythy deſiderium apperuimus mentis noſtræ, Magnificentiæ veſtræ per eoſdem, ex parte noſtrâ, vivæ vocis oraculis nunciandum; quamobrem Excellentiam Regiam obnixè requirimus & rogamus, quatinus eiſdem, Henrico & Alexandro, in hiis, quæ vobis dicent ex parte noſtrâ, fidem velitis indubiam adhibere.

Dat. apud Wyndeſ. 5. die Martii.

De dextrariis in Hiſpania emendis.

A.D. 1313. An. 6. E. 2.

Pat. 6. E. 2. p. 2. m. 17.

REX omnibus amicis & fidelibus ſuis, ad quos, &c. ſalutem.

Cùm dilectus Mercator, Guillielmus de Toulouſe, ad partes Iſpaniæ, pro triginta equis dextrariis, ibidem ad opus noſtrum emendis, & exinde ad nos ad partes Angliæ ducendis, de mandato noſtro ſe divertit; prout ei per nos pleniùs eſt injunctum;

Vos amicos rogamus, vobis fidelibus mandates, quòd eundem Gulielmum & homines ſuos, exhibitores præſentium, cum ipſos per loca diſtrictuum veſtrorum tranſitum facere, aut ibidem morari

A.D. 1313 Edv. 2.

morari contigerit, cum equis ſupradictis. &c. *prout in ejuſmodi Literis.*

In cujus, &c. uſque ad Feſtum Nativitatis Sancti Johannis Baptiſtæ proximò futurum duraturas.

Teſte Rege apud Wyndeſoram, decimo quinto die Martii.

Per ipſum Regem.

A.D. 1313. Edv. 2.

De Inhibitione Torneamenti apud Redinges.

A.D. 1313. An. 6. E. 2.

Pat. 6. E. 2. p. 1. m. 17.

REX Comitibus, Baronibus, Militibus, & omnibus aliis hominibus ad Arma, hac inſtanti die Jovis, apud Redingges, ad burdeandum, ſeu torneandum conventuris, ſalutem.

Quia, propter aliquas certas rationes, nolumus quod aliqua Torneamenta, Burdeicia, ſeu alia facta Armorum alicubi, infra Regnum noſtrum, excerceantur ſine licentiâ noſtrâ ſpeciali;

Vobis, ſub forisfacturâ omnium, quæ nobis forisfacere poteſtis, diſtrictè inhibemus, nè apud locum prædictum, ſeu alibi, infra Regnum noſtrum, turneare, burdeare, juſtas facere, aventuras quærere, ſeu aliquod aliud factum Armorum excercere præſumatis, ſine licentiâ noſtrâ ſpeciali.

Teſte Rege apud Langele Mareis, decimo nono die Martii.

Per ipſum Regem.

A.D. 1313.

Ad Regem Norwegiæ, de bonis areſtatis, & ſubditis incarceratis.

A.D. 1313. An. 6. E. 2.

Clauſ. 6. E. 2. m. 9. d.

EXcellentiſſimo Principi, Domino Haquino, Dei gratiâ, Regi Norwagiæ illuſtri, Amico ſuo kariſſimo, Edwardus, eâdem gratiâ, &c. ſalutem, cum dilectione ſincerâ.

Gravem querelam dilecti Mercatoris noſtri, Richardi Hopman de Lenn, recepimus, continentem quòd, cum ipſe quandam Navem ſuam, quam apud Lenn in Regno noſtro Angliæ diverſis bonis & mercimoniis ſuis, ad valentiam ducentarum & quadraginta librarum, onerari fecerat, uſque Wyk, infra Regnum veſtrum, causâ negotiandi ibidem de eiſdem, per quoſdam homines & ſervientes ſuos adduci feciſſet;

Quidam Ballivi & Miniſtri veſtri, de prædictâ Villâ de Wyk, Navem illam, ſic oneratam, in portu ejuſdem Villæ, poſtquam ibidem applicuerat, areſtârunt; aliique veſtri Ballivi de Northbergh quædam alia Bona & Catalla ſua, ad valentiam quadraginta librarum, ibidem inventa, ſimiliter ceperunt & aſportaverunt; necnon homines ſuos, apud prædictas Villas de Wyk & Northbergh inventos, ceperunt, & eos ſtricto carceri mancipârunt, in quo adhuc detinentur; ac Navem illam, unâ cum Bonis, Catallis, & Mercimoniis prædictis, eidem Richardo, ſub areſto hujuſmodi, detinent minùs juſtè, in ipſius Richardi diſpendium non modicum, & ſtatûs ſui, ut accepimus, depreſſionem manifeſtam:

A.D. 1313.

Et, quia præfato Mercatori noſtro, ſicut cæteris de Regno noſtro, volumus ſuper præmiſſis remedio, quo de jure poterimus, ſubvenire, amicitiam veſtram affectuosè requirimus & rogamus, quatinus Navem illam, cum Bonis & Mercimoniis, quæ in portu dictæ Villæ de Wyk; ac etiam Bona & Catalla, quæ in prædictâ Villâ de Northbergh, per præfatos Ballivos & Miniſtros veſtros, ut præmittitur, capta & areſtata exiſtunt, deareſtari, ac ea præfato Mercatori noſtro, ſeu ejus Attornato in hac parte, ad commodum ipſius Mercatoris indè faciendum, integrè reſtitui; necnon præfatos homines ſuos a priſonâ, qua ſic detinentur, deliberari, ſine dilatione, noſtris precibus faciatis; ſicut velletis quòd nos pro Mercatoribus, & aliis ſubditis veſtris, infra Regnum noſtrum venientibus, in caſu conſimili faceremus:

Et, quid indè, ad noſtri rogatum, facere decreveritis, nobis velit litteratoriè, per latorem præſentium, veſtra Serenitas remandare.

Dat. apud Weſtmonaſterium, viceſimo octavo die Martii.

A.D. 1313.
Edw. 2.

Ad Papam commendatoria pro Johanne & Thoma, filiis Adæ Gurdoun.

A.D. 1313.
An. 6. E. 2.
Rom. & Fr. 6. E. 2. m. 16. dor.

PAPÆ Rex devota Pedum oſcula beatorum.

Deſiderantes dilectorum nobis, Johannis & Thomæ, Natorum Nobilis Viri & fidelis noſtri Adæ Gurdoun, honoris & commodi incrementum; eoſdem, Johannem & Thomam, veſtræ Clementiæ, quæ virtuoſos diligit, & eis ſe exhibet gratioſam, ſinceris affectibus commendamus;

Votivè ſupplicantes quatinus petitiones eorumdem, Johannis & Thomæ (Beatitudini veſtræ, per præſentium bajulum, ſi libeat, porrigendae) benignè audire, & ſuper hiis, in quibus Apoſtolicæ Sanctitatis gratiâ indigere noſcuntur, ſic vos ei, ſi placet, exhibere dignemini in exhibitione favoris & gratiæ liberales, quod ipſi, noſtræ interceſſionis obtentu, efficaciam ſuorum deſideriorum, ut deſideranter appetimus, faciliùs conſequi poſſint ſuper contentis in petitionibus prælibatis.

Conſervet, &c.

Dat. apud Wyndeſoram, primo die Aprilis.

De Terris illorum qui, contra inhibitionem Regis, burdearunt in manum Regis capiendis.

A.D. 1313.
An. 6. E. 2.
Fin. 6. E. 2. m. 5.

REX Vicecomiti Berk, ſalutem.

Cùm nuper tibi præceperimus quod in ſingulis locis, in Ballivâ tuâ, ubi expedire videres, publicè proclamari, & ex parte noſtrâ firmiter inhiberi faceres, ne quis, Comes, Baro, Miles, ſeu alius quicumque homo ad arma, cujuſcumque ſtatûs aut dignitatis exiſteret, infra Ballivam tuam, ſeu alibi infra Regnum noſtrum, torneare, burdeare, juſtas facere, aventuras quærere, ſeu alia facta armorum exercere præſumeret, ſine licentiâ noſtrâ ſpeciali:

Et quod, ſi quos, poſt inhibitionem, ſeu proclamationem hujuſmodi, inveniſſes in Ballivâ tuâ aliquod factum armorum excercentes, tunc eos, cum equis, & herneſiis ſuis, areſtares, & in priſonâ noſtrâ ſalvò cuſtodiri faceres, donec aliud indè a nobis haberes in mandatis:

Et quod, de nominibus illorum, nobis, ſub ſigillo tuo, diſtinctè & apertè conſtare faceres;

Ac intellexerimus quod quidam, poſt inhibitionem noſtram prædictam, apud Redynges nuper burdeare præſumpſerunt, in noſtri contemptum manifeſtum:

Nos, nolentes contemptum hujuſmodi relinquere impunitum, tibi præcipimus, firmiter injungentes, quod omnes Terras & Tenementa, Bona & Catalla, in Ballivâ tuâ, illorum qui, poſt inhibitionem prædictam, apud dictam Villam de Redynges ſic burdeare præſumpſerunt, ſine dilatione, capias in manum noſtram, & ea ſalvò cuſtodias, donec aliud indè præceperimus.

Et nihilominus, omnibus aliis prætermiſſis, ſis coram Conſilio noſtro, in Cancellariâ noſtrâ in propriâ perſonâ tuâ, in quindenâ Paſchæ proximò futurâ, ubicunque tunc fuerit, ad certificandum dictum Conſilium noſtrum ibidem, ſuper facto tuo, in præmiſſis, & de nominibus illorum qui burdearunt, ut eſt dictum: Et habeas ibi hoc breve.

Teſte Rege apud Weſtmonaſterium, primo die Aprilis.

EOdem modo mandatum eſt Vicecomiti Suffolciæ, de Terris & Tenementis, Bonis & Catallis illorum, qui apud Sudbury, poſt inhibitionem Regis, burdearunt, capiendis in manum Regis; & ad certificandum Conſilium Regis, ſuper facto ſuo, & de illorum nominibus, *&c. ut ſupra.*

Teſte ut ſupra.

Ad Papam pro Guidone de la Vale, Conſanguineo Regis.

A.D. 1313. An. 6. E. 2. Rom. & Fr. 6. E. 2. m. 17. dor.

A.D. 1313.

PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum.

Paternæ Benignitatis affluens bonitas (quæ nos & noſtros innumeris gratiarum largitionibus hactenus multipliciter honoravit) ſpem nobis indubiam repromittit in hiis, quæ fieri deſideranter appetimus, veſtram Clementiam confidentius requirendi; ſperantes eo faciliùs annui votis noſtris, quo, quod exquirimus, rationi congruit, & conceſſæ primitùs ab Apoſtolicâ Munificentiâ gratiæ fulcimentum concernit.

Sanè nuper veſtra Benevolentia, cariſſimæ Conſortis noſtræ Iſabellæ Reginæ Angliæ honorare perſonam, &, per honorem ei exhibitum, aliis providere, quoſdam executores ad providendum uni perſonæ idoneæ, per eandem Conſortem noſtram nominandæ, de beneficio Eccleſiaſtico, pertinente ad collationem venerabilis Patris -- Archiepiſcopi Cantuarienſis, cum ad id ſe facultas offeret, per reſcriptum Apoſtolicum deputavit:

Dictique Executores poſtmodum, ad nominationem ejuſdem Conſortis noſtræ, dilecto Clerico, Conſanguineo noſtro, Magiſtro Guidoni de la Vale, de Eccleſiâ de Maydenſtan, quæ tunc vacavit, & de collatione dinoſcitur exiſtere Archiepiſcopi ſupradicti, juxta formam mandati Apoſtolici providerunt; ipſumque in corporalem poſſeſſionem ejuſdem Eccleſiæ fecerunt induci:

Verùm præfatus Archiepiſcopus, licet ſibi de facto ipſorum executorum in hac parte conſtaret, non ſine contemptu Sedis Apoſtolicæ, & dedecore præfatæ Conſortis noſtræ, eandem Eccleſiam cuidam Magiſtro Stephano de Haſlyngfeld contulit, pro ſuæ libito voluntatis: & præfatum Guidonem, non obſtante inhibitione executorum prædictorum, a poſſeſſione ejuſdem Eccleſiæ fecit, contra juſtitiam, amoveri; ipſumque, & ſibi adhærentes per proceſſus varios, aut excommunicationum & interdicti ſententias, præſumpſit, & adhuc præſumit multipliciter moleſtare.

Nos igitur, utilitatem & quietem ejuſdem Guidonis (quem morum & converſationis honeſtas, litterarum ſcientia, ac alia virtutum donaria multipliciter recommendant) corditer affectantes: advertenteſque in noſtri, ac ejuſdem Conſortis noſtræ dedecus manifeſtiùs redundare, ſi idem Guido fruſtretur taliter effectu gratiæ prælibatæ:

Beatitudini veſtræ ſinceris affectibus ſupplicamus, quatinus, præmiſſis providâ deliberatione penſatis, petitiones ejuſdem Guidonis, vobis, ſi placeat, ſuper præmiſſis porrigendas, benignè audire, ſibique ſuper contentis in eiſdem, prout noſtro, & præfatæ Conſortis noſtræ honori ac commodo ipſius Guidonis veſtra Paterna ſollicitudo proſpexerit convenire, juxta ſperatam fiduciam, dignemini oportunum juris remedium ordinare.

Conſervet, &c.

Dat. apud Wyndeſoram, primo die Aprilis.

Ad Haquinum Regem Norwegiæ.

A.D. 1313. An. 6. E. 2. Clauſ. 6. E. 2. m. 7. d.

A.D. 1313.

MAgnifico Principi, Domino Haquino, Dei gratiâ, Regi Norwegiæ illuſtri, amico ſuo cariſſimo, Edwardus, &c. ſalutem, cum dilectione ſincerâ.

Pro Mercatoribus noſtris Lenn. & partium vicinarum (quos Ballivus & Officiarii veſtri, Civitatis veſtræ Bergenſis, dudum ceperunt, & ſtricto Carceri mancipârunt, quorum multi, ut jam intelleximus, propter alimentorum ſubtractionem, & duritiem ac aſperitatem Carceris, perierunt) ut ipſorum & bonorum ſuorum deliberationem præcipere curaretis, veſtræ Serenitati Regiæ noſtras nuper tranſmiſimus litteras ſpeciales.

Set vos, retentis adhuc in Carcere noſtris Mercatoribus, ſicut prius, nobis per litteras veſtras, quas audivimus & intelleximus diligenter, inter cætera reſcripſiſtis, quod quidam Mercatores, de Regno veſtro, de injuriis, violentiis, & areſtationibus, quibus in Regno noſtro hiis diebus ſunt, ut aſſerunt, contra juſtitiam aggravati, multipliciter conqueruntur; adiciendo in veſtris litteris memoratis, quod quidam, iniquitatis filii, in Villa Lenn. ad piſcandum, ut dicebant, allecia venientes, quendam Militem, Ballivum veſtrum in Vykia, unà cum decem aliis ſubditis veſtris, in veſtris & Regni veſtri negotiis exiſtentibus, crudeliter occiderunt; ſuper quibus mens noſtra gravatur

A.D. 1313. Edv. 2.

quamplurimum & turbatur: præſertim cum nunquam noſtræ fuerit voluntatis, quod injuriæ, violentiæ, ſeu areſtationes aliquæ Mercatoribus, vel aliis de Regno veſtro, per aliquos de Regno & Poteſtate noſtris fierent indebitè vel injuſtè: nec adhuc intelligere poſſumus, quod Mercatoribus veſtris, per aliquos, vel aliquem de ſubditis noſtris, hucuſque aliter factum fuit; ſcientes pro certo quod, ſi nobis, per inquiſitiones legitimas, conſtare poterit hujuſmodi gravamina ſubditis veſtris, infra Regnum noſtrum, illata fuiſſe, nos ſufficientes emendas & ſatisfactiones debitas ſuper illis, celeriſque juſtitiæ complementum fieri faciemus.

Et inſuper, ſi Malefactores prædicti, qui præfatum Militem, & alios ſecum exiſtentes, ut præmittitur, occiderunt, de Regno ſeu Poteſtate noſtra ſint, vel infra idem Regnum vel Poteſtatem poterunt inveniri, de ipſis judicium & juſtitiam fieri præcipiemus, ſecundum legem & conſuetudinem Regni noſtri.

Et, quia inter nos & vos, noſtroſque & veſtros ſubditos, hinc inde foveri deſideramus mutuos concordiam & amorem: Ita quod Mercatores noſtri & veſtri Mercandiſas ſuas, in noſtris & veſtris Regnis & Dominiis, liberè & abſque impedimento valeant exercere (prout in temporibus Progenitorum noſtrorum fieri conſuevit) ut ex dictarum litterarum veſtrarum ſerie collegimus evidenter vos promptos eſſe ſimiliter, & paratos ad faciendum omnia & ſingula, quæ pro vobis & veſtris ſubditis, ſuper diſcordiis, contentionibus, aut gravaminibus, inter noſtros & veſtros ſubditos qualitercumque ſuſcitatis, pro bono pacis & juſtitiæ, fuerint æquanimiter facienda: Nos conſimilia pro nobis & noſtris, quantum ad nos & ad ipſos attinet, illius amore, qui pacis auctor fore dinoſcitur, & pro quiete & commodo populi utriuſque Regnorum noſtrorum, quatenus jus & ratio dictaverint, promittimus nos facturos.

A.D. 1313. Edv. 2.

Veſtram amicitiam requirentes obnixiùs & rogantes, quatenus Mercatores noſtros prædictos, qui adhuc ſuperſtites relinquuntur (quos etiam tempore, quo dicta felonia committi dicebatur, incluſos detinebat cuſtodia carceralis) jubere velitis, noſtri contemplatione, zeloque juſtitiæ, ab hujuſmodi cuſtodiâ liberari; bona ab ipſis capta prout juſtum fuerit, reſtitui faciendo.

Et, ut deliberatio Mercatorum noſtrorum prædictorum, & bonorum ſuorum eo faciliùs concedatur, placeat vobis cum diligentiâ debitâ ponderare quod Galfridus Drewe, & quidam alii Mercatores noſtri de Lenn, quibuſdam Mercatoribus de Regno veſtro, occaſione cujuſdam gravaminis, ipſis Mercatoribus veſtris, ad Sectam Tydemanni Lippe, infra Regnum noſtrum, ut dicebatur, illati, centum libras ſterlingorum perſolverunt, ſicut in quodam ſcripto, indentato inter Ingelramum Lend de Thorenden, & quoſdam alios Mercatores veſtros ex parte unâ, & præfatum Galfridum & quoſdam alios de Regno noſtro ſimiliter ex alterâ, confecto, vidimus contineri.

Si qui verò de ſubditis veſtris, de aliquibus ſubditis noſtris de aliquâ injuriâ, ipſis facta, querelas in Curiâ noſtrâ deponere voluerint, & proſequi cum effectu, ipſorum ſubditorum veſtrorum petitiones admitti, & eis ſuper querelis hujuſmodi plenam & celerem juſtitiam fieri faciemus; ita quod iidem ſubditi veſtri exinde reputare debebunt merito ſe contentos.

Et interim de exceſſibus & gravaminibus, ſubditis veſtris infra Regnum noſtrum qualitercumque illatis, inquiri faciemus cum diligentiâ veritatem.

Veſtræ igitur voluntatis beneplacitum, in præmiſſis, nobis reſcribere velitis per præſentium portitorem.

Dat. apud Weſtmonaſterium, tertio die Aprilis.

Bulla ad Regem, pro Abbate Sancti Edmundi.

A.D. 1313. *An.* 6. E. 2.

Ex Origine in Turri, n. 24.

CLemens Epiſcopus, ſervus ſervorum Dei, cariſſimo in Chriſto Filio Edvardo, Regi Angliæ illuſtri, ſalutem & Apoſtolicam Benedictionem.

Divinæ gratia Majeſtatis acquiritur ſi Miniſtris ejus, & hiis præcipuè qui ſunt Dignitatis titulo inſigniti, pro ipſius reverentia, condignus honor impenditur, & favor neceſſarius exhibetur.

A.D. 1313.

Sanè Monaſterio de Sancto Edmundo, ad Romanam duntaxat Eccleſiam pertinente, Ordinis Sancti Benedicti, Norwicenſis Dioceſis, per obitum quondam Thomæ, Abbatis ejuſdem Monaſterii, Regimine deſtituto Paſtoris, dilecti filii -- Prior & Conventus ejuſdem Monaſterii (vocatis omnibus qui voluerunt, debuerunt, & potuerunt commodè intereſſe) die, ad eligendum præfixâ, ut moris

.D. 1313. ..v. 2. A.D. 1313. Eav. 2.

moris eſt, convenientes in unum, & Spiritûs Sancti gratiâ invocatâ, deliberantes in hujuſmodi electionis negotio, per viam procedere compromiſſi; novem ex eis, videlicet,

Richardo de Draughton tertio Priori,
Johanni de Evereſdon Cellerario,
Reginaldo de Drahm Sacriſtæ,
Semanno de Hildoitle Infirmario,
Petro de Clapton Camerario,
Petro de Ayleſham,
Guilielmo de Herlawe,
Radulpho de Cavenham, &
Willielmo de Latford,

Monachis ipſius Monaſterii; providendi eâ vice, dicto Monaſterio de Abbate, de ſeipſis, vel aliis de gremio ejuſdem Monaſterii, conceſſerunt unanimiter poteſtatem, uſque ad certi temporis ſpatium duraturam:

Promittentes illum in eorum Abbatem & Paſtorem recipere, quem iidem compromiſſarii, juxta præmiſſam formam, ducerent eligendum.

Qui, hujuſmodi poteſtate receptâ, ſecedentes in partem, poſt diligentem, quam inter ſe ſuper hoc habuerunt tractatum, in dilectum Filium Ricardum Abbatem, tunc ejuſdem Monaſterii Monachum, in Sacerdotio conſtitutum, direxerunt unanimiter vota ſua:

Et deinde præfatus Sacriſta, ex poteſtate, ſibi ex Collegis ſuis, ut præmittitur, traditâ, de ipſorum Collegarum, ibidem præſentium, mandato, vice ſuâ, & eorundem Collegarum, ac prædictorum Prioris & Conventûs, eundem Ricardum, infra dictum tempus, in ejuſdem Monaſterii Abbatem elegit, & electionem hujuſmodi, a dictis Priore & Conventu concorditer acceptatam, ſolemniter publicavit:

Ipſeque Abbas, poſt conſenſum electionis hujuſmodi, ad eorumdem Prioris & Conventus inſtantiam, ab ipſo Abbate legitimè præſtitum, ad Sedem Apoſtolicam perſonaliter acceſſit; ac deinde tàm ipſe Abbas per ſe ipſum, quam dicti Prior & Conventus, per Procuratores eorum idoneos, ad hoc ſpecialiter deſtinatos, a nobis confirmari hujuſmodi electionem, illius nobis præſentato decreto, inſtanter ac humiliter poſtulârunt, ſuper hiis omnibus ſtatutis a jure temporibus obſervatis.

Nos itaque electionem ipſam, dictique Abbatis perſonam, per venerabilem Fratrem, Guillielmum Epiſcopum Peneſtrenſem, & dilectos Filios noſtros, Berengarium tituli Sanctorum Nerei & Achilei Preſbyterum, & Bernardum Sanctæ Agathæ Diaconum, Cardinales, examinari fecimus diligenter:

Et factâ nobis ab Epiſcopo & Cardinalibus ſupradictis, ſuper hiis, relatione fideli, quia invenimus electionem eandem de ipſo Abbate, perſonâ ideoneâ (cui de Religionis zelo, vitæ munditia, regulari obſervantia, honeſtate morum, & aliis probitatis meritis, fide digna teſtimonia ſuffragantur) canonice celebratam, illam, de præfatorum, Epiſcopi & Cardinalium, & aliorum Fratrum noſtrorum, conſilio, auctoritate Apoſtolicâ confirmavimus; dictúmque Ricardum præfato Monaſterio præfecimus in Abbatem: Curam & Adminiſtrationem ipſius Monaſterii ſibi in Spiritualibus & Temporalibus committentes:

In eo, qui dat gratias, & largitur præmia, confidentes quod idem Monaſterium, per ejuſdem Abbatis circumſpectionis & diligentiæ ſtudium, dexterâ Domini ſibi aſſiſtente propitiâ, ſpiritualiter & temporaliter regetur, utiliter & proſpere dirigetur.

Quocirca Serenitatem Regiam rogamus & hortamur attente, quatinus eundem Abbatem, & Monaſterium, ſibi commiſſum, habens, pro noſtrâ, & Apoſtolicæ Sedis reverentiâ, propenſiùs commendata, ſic te illi benevolum exhibeas, ſic favorabilem largiaris, ipſum & dictum Monaſterium Regalis benevolentiæ gratiâ proſequendo, quod idem Abbas, tuis præſidiis circumfultus, commiſſum ſibi Regimen Monaſterii ſupradicti faciliùs & efficaciùs, cooperante Domino, proſequatur: noſque proinde benevolentiam Regiam dignis in Domino laudibus attollamus.

Dat. Avinion. 7. Id. Aprilis, Pontificatûs noſtri Anno octavo.

Sub Filis cannabeis.

Super expenſis Nepotis Papæ.

D. 1313. 6. E. 2. on. 6. E. 2. 8. A.D. 1313.

REX Theſaurario ſuo Agen. qui nunc eſt, vel qui pro tempore fuerit, ſalutem.

Cùm nuper, per Litteras noſtras, mandaverimus Seneſcallo noſtro Vaſconiæ, & Conſtabulario noſtro Burdegalenſi, vel eorum loca tenentibus, quod dilecto & fideli noſtro Bertrando de Salviaco Comiti Campaniæ & Maritiniæ, Nepoti Domini Papæ, vel ejus Attornato, Centum & quinquaginta libras

A.D. 1313. Edv. 2.

libras Sterlingorum (in quibus ſibi tenemur pro expenſis ſuis, quas fecit morando in Curiâ Romanâ pro negotiis noſtris per ſexaginta dies, Anno Regni noſtri ſexto) de exitibus Cuſtumæ noſtræ Burdegalenſis, a tempore quo dilectus Mercator noſter Antonius Peſſaigne quandam pecuniæ ſummam, quam ſibi ſuper eadem cuſtumâ aſſignavimus, inde recepiſſet, ſolvi facerent & habere: ac jam intellexerimus quod ſolutio dictarum Centum & quinquaginta libr. nimis differretur, ſi dictum Comitem ſolutionem earundem uſq; ad tempus plenariæ ſatisfactionis dicto Antonio factæ, de pecunia ſua, oportet expectare: Nos volentes ſolutionem dictarum Centum & quinquaginta librarum, quatenus bono modo poterimus, maturare, vobis mandamus quod præfato Comiti vel ejus Attornato in hac parte, dictas Centum, & quinquaginta libras Sterlingorum, vel verum valorem earumdem in alia moneta, de exitibus Ballivæ veſtræ, viſis præſentibus, ſine dilatione aliqua, ſolvi & habere faciatis; Recipientes ab ipſo, vel ejus Attornato, dictas Litteras noſtras, præfatis Seneſcallo & Conſtabulario, vel eorum loca tenentibus, ſuper hoc prius directas, & penes ipſum Comitem adhuc, ut aſſerit, remanentes; necnon & literas acquietantiæ, quæ pro nobis & vobis ſufficientes fuerint in hac parte; & nos vobis inde, in Compoto veſtro, debitam allocationem habere faciemus.

Teſte Rege apud Wyndeſor. 15. die Aprilis.

Per ipſum Regem.

Ad Haquinum Regem Norwegiæ.

A.D. 1313. An. 6. E. 2.

Clauſ. 6. E. 2. m. 7. d.

MAgnifico Principi, Domino Haquino, Dei gratiâ, Regi Norwagiæ illuſtri, amico ſuo cariſſimo, Edwardus &c. ſalutem cum dilectione ſincerâ.

Miramur non modicum, & in intimis conturbamur de gravaminibus & oppreſſionibus, quæ ſubditis noſtris, infra Regnum veſtrum, cauſâ negotiandi venientibus, hiis diebus plus ſolito, abſque cauſâ rationabili, ſicut ex gravi querelâ didicimus, inferuntur.

Nuper ſiquidem Willielmus Filius Laurentii de Waynflet, Simon Filius Alani de eadem, Guido Filius Mathei, & eorum Socii Mercatores noſtri, nobis conquerendo monſtrarunt quòd, cùm ipſi quoſdam homines & Servientes ſuos, cum tribus Navibus ſuis, ad partes Regni veſtri, ad negotiandum ibidem, tranſmiſiſſent: & Naves illæ in Portu Villæ veſtræ de Tonnesbergh. allece & aliis bonis diverſis, uſque ad magnam Summam, oneratæ fuiſſent:

Et licet Nautis Navium prædictarum, hominibuſque & ſervientibus prædictis, a Regno veſtro liberè, cum Navibus & bonis prædictis, ad partes Angliæ redeundi veſtras fieri feceritis Litteras de conductu;

Poſtmodum tamen, antequam Naves illæ, propter venti contrarietatem, Portum prædictum exire potuerunt, quidam Ballivi veſtri Naves prædictas, cum hominibus & bonis omnibus, tunc exiſtentibus in eiſdem, occaſione mortis cujuſdam Militis, nuper Ballivi veſtri in Vikia, per Malefactores & Piratas, dum Naves prædictæ in Portu prædicto, ſicut præmittitur, remanſerunt, ſupra Mare, ut dicitur, interfecti, de mandato veſtro, ut dicebant, areſtarunt, & diu ſub areſto hujuſmodi detinebant; quouſque, videlicet, homines & Marinarii prædicti de quadraginta libris Sterlingorum, certo die ſtatuto, ad opus veſtrum, pro qualibet Navium prædictarum, ſolvendis inviti & coacti ſecuritatem inveniſſent: & ſimiliter de eiſdem Navibus, cum hominibus prædictis, infra Portum prædictum, citra Feſtum Nativitatis Sancti Johannis Baptiſtæ proximò futurum, ad ſtandum tunc ibidem, de Perſonis & Navibus ſuis, veſtræ gratiæ ſeu voluntatis arbitrio, reducendis, tres Obſides ulteriùs liberaſſent: quod ipſis valde grave cenſetur, & auditu mirabile auribus audientium non immeritò reputatur.

Et, quia contra rationem & æquitatem, omnemque juſtitiam fore dinoſcitur atque legem, quod delinquentium culpæ ſeu demerita, in perſonis vel rebus illorum, qui criminis rei, conſcii, vel participes, ſeu de hujuſmodi delinquentium Societate non fuerint, aliqualiter ulciſcantur; veſtram amicitiam effectuoſe requirimus & rogamus, quatenus, præmiſſa diligenti meditatione zelo juſtitiæ ponderantes, obſides prædictos jubere velitis ab oſtagiamento hujuſmodi liberari, dictamque ſecuritatem relaxari penitus & diſſolvi: Scientes pro certo quod, ſi Malefactores prædicti, qui dictum Militem veſtrum, ut dicitur, occiderunt, alicubi infra Regnum ſeu poteſtatem noſtram poterunt inveniri, de ipſis Juſtitia & judicium, ſecundum legem & conſuetudinem ejuſdem Regni, fieri faciemus.

A.D. 1313. Edv. 2.

Non enim poſſumus hiis diebus æquanimiter tolerare, quod Naves prædictæ, ſeu aliæ de Regno noſtro, quæ ſemper promptæ ad noſtrum ſervitium eſſe debent, extra idem Regnum, ad partes remotas, ſe divertant ſine noſtrâ licentiâ ſpeciali.

Quid autem, ad hanc noſtram inſtantiam, faciendum decreveritis in præmiſſis, nobis, ſi placeat, reſcribatis per præſentium Portitorem.

Dat. apud Windeſor. 16. die Aprilis.

Ad eundem Regem Norwegiæ.

A.D. 1313. An. 6. E. 2. Ibid.

Magnifico Principi, Domino Haquino, Dei gratiâ Regi Norwagiæ illuſtri, amico ſuo cariſſimo, Edwardus, &c. ſalutem, cum dilectione ſincerâ.

Querelam dilectorum Mercatorum noſtrorum, Thomæ de Swyn de Wynflet, & Simonis Filii Alani de eadem, recepimus, continentem quòd cùm ipſi nuper quoſdam Servientes ſuos, infra Regnum veſtrum, pro ſuis ibidem exercendis Mercimoniis, tranſmiſiſſent, Theſaurarius veſter bona & Mercimonia prædictorum, Thomæ & Simonis, ad valentiam Quadraginta librarum, quæ Servientes prædicti in Villâ de Northbern. in ſua cuſtodia habuerunt, die Sancti Michaelis ultimò præteritâ, fecit, abſque causâ rationabili, areſtari, & ea adhuc, taliter areſtata, detinet minus juſtè, in ipſorum Thomæ & Simonis dampnum non modicum, & depauperationem manifeſtam.

Et, quia eiſdem Mercatoribus noſtris ſubvenire volumus, quatenus, ſuadente juſtitiâ, poterimus, in hac parte, veſtram amicitiam requirimus cum affectu, quatenus, auditâ querelâ prædictorum, Thomæ & Simonis, vel ipſorum Attornati, ſuper reſtitutione bonorum & Mercimoniorum prædictorum, impendere velitis eiſdem celeris Juſtitiæ complementum; ita quod, pro defectu exhibitionis juſtitiæ, ſuper areſtatione prædictâ, non oporteat nos pro Mercatoribus noſtris prædictis de alio remedio providere; nobis autem quid, ad hanc noſtram inſtantiam, duxeritis faciendum, reſcribere velitis per præſentium Portitorem.

Dat. ut ſupra.

De Comitiſſa de Boghan e Priſona liberanda.

A.D. 1313. An. 6. E. 2. Clauſ. 6. E. 2. m. 6.

REX dilectis & fidelibus ſuis, Edmundo de Haſtinges, Cuſtodi Villæ ſuæ de Berewico ſuper Twedam, & Conſtabulario Caſtri ſui ejuſdem Villæ, ſalutem.

Mandamus vobis quod Iſabellam, quæ fuit Uxor Johannis nuper Comitis de Boghan, quæ cum quibuſdam Scotis, Inimicis & Rebellibus Domini E. quondam Regis Angliæ, Patris noſtri, contra ipſum Patrem noſtrum capta fuit, & quæ in cuſtodiâ veſtrâ detinetur, Dilecto Conſanguineo & fideli noſtro Henrico de Bello Monte, vel Willielmo de Felyng, Attornato ipſius Henrici in hac parte, ſine dilatione liberari faciatis, ad cuſtodiendam, prout ei per nos pleniùs eſt injunctum; & hoc nullo modo omittatis.

Teſte Rege apud Weſtm. 28. die Aprilis.

Per ipſum Regem.

De Protectione pro Epiſcopo Lichfeldenſi.

A.D. 1313. An. 6. E. 2. Pat. 6. E. 2. p. 2. m. 13.

WAlterus, Coventrienſis & Lychfeldenſis Epiſcopus, qui pro negotiis Regis moratur in Curiâ Romanâ, habet Literas Regis de protectione, cum clauſulâ, uſque ad Feſtum Sancti Michaelis proximò futurum duraturas.

Præſentibus, &c.

Teſte Rege apud Wyndeſoram, 30. die Aprilis.

Per ipſum Regem.

Dupplicatum.

De Terris, quæ fuerunt quondam Templariorum, in Comitatu Northumbriæ commiſſis.

A.D. 1313. An. 6. E. 2.
Fin. 6. E. 2. m. 4.

REX omnibus, ad quos, &c. ſalutem.

Sciatis quod commiſimus dilecto & fideli noſtro, Johanni de Kyngeſton, Cuſtodiam Manerii de Thornton, & omnium aliarum Terrarum & Tenementorum, quæ fuerunt quondam Templariorum in Comitatu Northumbriæ, & quæ dilectus, & fidelis noſter Thomas de Grey, nuper tenuit ex commiſſione noſtra; HABENDAM, cum omnibus pertinentiis ſuis, quamdiu nobis placuerit, eodem modo quo idem Thomas cuſtodiam habuit antedictam.

In cujus, &c.

A.D. 1313.

Teſte Rege apud Weſtm. 30. die Aprilis.

Per breve de privato Sigillo.

ET mandatum eſt præfato Thomæ, quod eidem Johanni, Manerium, Terras, & Tenementa prædicta, unà cum bonis & Catallis Regis, in eiſdem exiſtentibus, quæ ſunt in cuſtodia ſua, per indenturam, inter ipſos inde conficiendam, liberet cuſtodienda in formâ prædictâ.

Teſte ut ſupra.

Ad Imperatorem, ſuper Victoria, & Coronationis Solempniis, Congratulatoria.

A.D. 1313. An. 6. E. 2.
Clauſ. 6. E. 2. m. 6. d.

EXcellentiſſimo Principi, Domino Henrico, Dei gratiâ, Imperatori Romanorum illuſtri, ſemper Auguſto, amico ſuo kariſſimo, Edwardus, eâdem gratiâ, &c. ſalutem & ſemper felicibus ſucceſſibus habundare.

Dùm Imperium a Dei Filio, qui Rex Regum ac Dominus dominantium eſſe non ambigitur, viri providi regimini committitur & periti, tàm ſpiritualium, quàm Temporalium, negotia ſperantur ubique terrarum feliciùs proſperari, ex quibus immenſam lætitiam aſſumere debet, non inmeritò, totus populus Chriſtianus, & exindè devotas gratias exſolvere bonorum omnium largitori.

Receptis ſiquidem lætâ manu Serenitatis veſtræ Literis, quas nobis,

Super electione de vobis in Romanum Imperatorem, per Principes Alemanniæ (ad quos Imperialis ſpectat electio) celebratâ, & victorioſâ ſubjectione, & ſubmiſſione Civitatis Brixienſis, quæ prius veſtræ Celſitudini rebellavit, ſicut Domino placuit, qui ſuperborum cornua deprimit, poſtmodum vobis factâ, veſtræque conſecrationis & Coronationis Solempniis, ac aliis, in eiſdem Literis expreſſis, nobis ſerioſiùs nunciatis,

A.D. 1313.

Veſtra tranſmiſit Sublimitas, ipſarum tenorem audivimus, & intelleximus diligenter, de contentis in eiſdem literis grandem lætitiam aſſumentes, veſtræ magnificentiæ de miſſione literarum ipſarum grates uberimas referendo.

Speramus etenim in Domino Jheſu Chriſto quod, per veſtræ ſtrenuitatis potentiam, ac circumſpectionis induſtriam providam, univerſa Gens Catholica, præcipuè ad Inimicorum Crucis Chriſti confuſionem & depreſſionem perpetuam, ac noſtræ fidei Chriſtianæ exaltationem, ſalubria in Domino ſuſcipiet incrementa.

Volumus autem, & corditer affectamus, prout juſtum & rationabile fuerit, veſtris adeſſe deſideriis atque votis.

Dat. apud Weſtm. 30. die Aprilis.

Ad Comitem Flandriæ, de Injuriis hinc inde illatis, & Victualibus ad Scotos deportatis.

A.D. 1313. An. 6. E. 2.
Clauſ. 6. E. 2. m. 11. d.

REX Nobili Viro, Domino R. Comiti Flandriæ, amico ſuo cariſſimo, ſalutem, cum dilectione ſincerâ.

A.D. 1313.

Juſtum eſt & conſonum rationi quod ea,

Quæ inter Reges & Principes, alióſque Dominos, quibus populi regimen

A.D.1313. Edw. 2. eſt commiſſum, pro bono pacis inter ipſos nutriendæ, ac tranquilitate & quiete ſubditorum eorundem, ſunt hincindè concorditer ordinata,

Juxta formam ordinationis & concordiæ hujuſmodi, procedant in actum, & executioni debitæ demandentur.

Nuper ſiquidem, poſt mediam quadrageſimam, quidam Nuncii veſtri, & alii de poteſtate veſtra, coram nobis & Conſilio noſtro, apud Weſtmonaſterium perſonaliter venientes, petierunt, ex parte veſtra, quod ſuper dampnis & injuriis, apud Craſdenn. & alibi, per Anglicos Flandrenſibus, a tempore quo ſuſcepimus regimen Regni noſtri, illatis, ut dicebant, juxta formam cujuſdam Indenturæ, hinc & inde pluries concordatæ, exhiberi faceremus hujuſmodi Flandrenſibus juſtitiæ complementum.

Nos igitur, formam Concordiæ & Indenturæ prædictarum volentes in omnibus, quantum ad nos attinet, obſervari, certos Juſticiarios noſtros,

Ad querelas, petitiones, & quæſtiones, quas ſubditi veſtri quicunque contra quoſcumque ſubditos noſtros, de tempore prædicto, proponere vellent, recipiendum: & ad inquirendum per Sacramentum, tàm Mercatorum indigenarum & alienigenarum, quàm aliorum Proborum & legalium hominum de libertate quinque Portuum noſtrorum, & etiam diverſorum Comitatuum dicti Regni, & partium adjacentium, per quos rei veritas meliùs ſciri poſſet; necnon per Litteras & Inſtrumenta, ac aliis viis & modis, quibus melius expedire viderent, ſuper querelis, petitionibus, & quæſtionibus prædictis, & earum qualibet, pleniùs veritatem: & ad omnes querelas, petitiones, & quæſtiones hujuſmodi audiendum & terminandum ſecundum legem & conſuetudinem dicti Regni, & ſimiliter legem Mercatoriam, prout juxta vim & effectum Indenturæ prædictæ fore vidimus faciendum, abſque dilatione moroſâ,

Duximus aſſignandos, ipſis firmiter injungendo quod ſtatim apud Londonias procederent, juxta Commiſſionem eis factam, ſuper negotiis memoratis:

Coram quibus Nuncii & homines veſtri prædicti, die & loco, ad hoc in Civitate Londoniarum deputatis, comparentes, aſſerenteſque ſe nolle ſuper dampnis, Flandricis apud Craſdenn. & alibi, poſt tempus prædictum, per Anglicos illatis, contra quoſcumque ſectam aliquam facere, nec etiam inquiſitionem, ſeu Proceſſum aliquem expectare, A.D. 1314. Edw. 2.

Petierunt præciſè quod dampna illa, quæ ad maximam ſummam pecuniæ aſſidebant, abſque ulteriori proceſſu inde faciendo, ſtatim redderentur eiſdem:

Et, quia juſticiarii noſtri prædicti hujuſmodi petitioni Nunciorum veſtrorum prædictorum (tùm pro eo quod erat contra legem & conſuetudinem Regni noſtri, quas in Coronatione noſtrâ juravimus obſervare, tùm etiam pro eo quòd tenori Indenturæ prædictæ contrariebatur dicta petitio) manifeſte annuere renuebant; iidem Nuncii veſtri, non rationis & juſtitiæ tramitem, ſet propriæ voluntatis præſumptivè ſequentes arbitrium, ut elati, ſic, infecto negotio pro quo venerant, de Londoniis contemptibiliter receſſerunt; ſuper quo nos, & omnes de Conſilio noſtro mirari cogimur vehementer.

Et nunc demùm, ad noſtrum pervenit auditum, quòd Johannes Crabbe, & quidam alii, de poteſtate veſtrâ, diverſis Mercatoribus de Regno noſtro, poſt hujuſmodi receſſum Nunciorum veſtrorum prædictorum ab eodem Regno, deprædationes, & alia dampna graviſſima nequiter intulerunt; ſuper quibus in intimis, non inmeritò, conturbamur.

Nos autem, pacem & concordiam inter nos & vos, noſtróſque & veſtros ſubditos, obſervari inviolabiliter affectantes, veſtram amicitiam affectuoſè requirimus & rogamus, quatinus ſuper deprædationibus & dampnis prædictis, ſic noviter attemptatis, fieri faciatis celeris juſtitiæ complementum; injungendo illis de poteſtate veſtrâ, qui de aliquibus ſubditis noſtris, de injuriis ſeu gravaminibus eis a tempore prædicto illatis, conqueri voluerint, Londonias veniant, querelas ſuas propoſituri, & proſecuturi cum effectu, juxta formam Concordiæ & Indenturæ prædictarum, coram Juſticiariis, quos ad hoc aſſignavimus, ut eſt dictum;

Nos enim parati ſumus, quantùm ad nos attinet, hominibus & ſubditis veſtris, de quibuſcumque ſubditis noſtris, conqueri volentibus, juxta formam Indenturæ & Concordiæ prædictarum, plenam & celerem juſtitiam exhibere.

Et licet nuper, ex parte noſtra, fueritis requiſiti, quòd, pro mutuis inter nos & vos amore & concordia nutriendis, non permitteretis per Gentes veſtras Scotis, inimicis noſtris, fieri ſubſidium victualium vel armorum; audivimus tamen jam de novo, quòd treſdecim

A.D. 1313. Edv. 2.

decim naves de poteſtate veſtrâ, armis & victualibus oneratæ, a Portu veſtro del Swyn ad partes Scotiæ, ad Inimicos noſtros, pro ipſis confortandis & muniendis, nuperimè tranſierunt; ſuper quo plurimùm admiramur.

Placeat igitur vobis, ut talia, per ſubditos veſtros, de cætero non fiant, apponere remedium oportunum, & nobis, quid ſuper hiis & aliis, contentis ſuperiùs & expreſſis, decreveritis faciendum, litteratorie nunciare per præſentium portitores; quos pro negotiis prædictis ad veſtram præſentiam deſtinamus: quibus in hiis, quæ ipſi, vel eorum alter vobis, ſuper præmiſſis, ex parte noſtrâ, vivæ vocis oraculo duxerint, vel duxerit intimanda, velitis fidem indubiam adhibere.

Dat. apud Weſtmonaſterium, primo die Maii.

De Maneriis Templariorum; ubi de Comite Atholiæ, Roberto de Brus adhærente.

A.D. 1313. An. 6. E. 2.

Fin. 6. E. 2. m. 4.

REX, dilectis & fidelibus ſuis, Alexandro de Cave, & Roberto de Amcotes, Cuſtodibus Terrarum & Tenementorum, quæ fuerunt Templariorum in Comitatu Eborum, ſalutem.

Quia David, Comes Atholiæ (cui Maneria de Suth Cave & Etton, cum pertinentiis, in Comitatu prædicto, quæ fuerunt Templariorum prædictorum, commiſimus per breve noſtrum ad voluntatem noſtram tenenda) jam adhæſit Roberto de Brus, Inimico & Rebelli noſtro, ut intelleximus:

Vobis mandamus quod Maneria prædicta, cum pertinentiis, in manum noſtram reſeiſiri faciatis; ita quod de exitibus, inde provenientibus, nobis ad Scaccarium noſtrum reſpondeatis.

Teſte Rege apud Weſtmonaſterium, tertio die Maii.

Pro Alexandro de Abernythy.

A.D. 1313. An. 6. E 2.

Ibid.

REX omnibus, ad quos, &c. ſalutem.

Sciatis quod commiſimus dilecto & fideli noſtro, Alexandro de Abernythy, Manerium quondam Templariorum de Wylughton, cum pertinentiis, cuſtodiendum quamdiu nobis placuerit; ita quod de exitibus, inde provenientibus, nobis reſpondeat, ad Scaccarium noſtrum, ad voluntatem noſtram.

In cujus, &c.

Teſte Rege apud Weſtmonaſterium, tertio die Maii.

Per ipſum Regem & Conſilium.

A.D. 1313.

ET mandatum eſt Willielmo de Spanneby, quod eidem Alexandro Manerium prædictum, cum pertinentiis unà cum inſtauro, & bonis, & Catallis Regis in eodem Manerio exiſtentibus, &c. liberet tenendum, &c.

De Conductu pro Comite Lancaſtriæ & aliis ſubſcriptis, ad tractandum coram Cardinalibus, Ludovico de Bourbon, & aliis.

A.D. 1313. An. 6. E. 2.

Pat. 6. E. 2. p. 2. m. 12.

REX, omnibus Ballivis, &c. ad quos, &c. ſalutem.

Sciatis quòd,

Ad inſtantiam venerabilium Patrum Dominorum A. Epiſcopi Albanenſis, & A. Tituli Sanctæ Priſcæ Presbiteri, Cardinalium: & Nobilis Viri Domini Lodovyci, Primogeniti Nobilis Viri Comitis Clari Montis: & etiam dilectorum & fidelium noſtrorum Gilberti de Clare Comitis Glouceſtriæ & Herefordiæ, Nepotis, & Johannis de Britanniâ Comitis Richemondiæ, Conſanguineorum noſtrorum kariſſimorum,

A.D. 1313.

Suſcepimus in ſalvum & ſecurum conductum noſtrum Conſanguineum & Fidelem noſtrum Thomam Comitem Lancaſtriæ, & ejus Familiares, & ſibi adhærentes in veniendo, *&c. prout ſupra de 28. Sept.*

In cujus, &c. uſque ad Feſtum Sancti Johannis Baptiſtæ proximò futurum duraturas.

Teſte Rege apud Weſtm. 3. die Maii.

Conſimiles

A.D. 1313. Edw. 2.

Conſimiles Literas de Conductu habent ſubſcripti; videlicet,

Humfredus de Bohun Comes Hereford & Eſſex, fidelis Regis, & ejus Familiares, & ſibi adhærentes.

Guido de Bello Campo Comes Warr. fidelis Regis, & ejus Familiares, & ſibi adhærentes.

A.D. 1313. Edw. 2.

Henricus de Percy, Fidelis Regis, & ejus Familiares.

Robertus de Clyfford, fidelis Regis, & ejus Familiares.

Johannes Botecurte, fidelis Regis, & ejus Familiares.

De Rege, ſolenniis, pro ſuſceptione Armorum Regis Navarræ faciendis, intereſſendo.

A.D. 1313. An. 6. E. 2. Clauſ. 6. E. 2. m. 6.

REX, dilecto & fideli ſuo, Roberto de Kendale, Conſtabulario Caſtri ſui Dovorræ, & Cuſtodi Quinque Portuum ſuorum, ſalutem.

Quia ad partes tranſmarinas, ad intereſſendum ſolempniis pro ſuſceptione armorum Domini Regis Navarræ faciendis, in inſtanti Dominicâ proximâ, ante Feſtum Aſcenſionis Domini apud Dovorram, proficiſci proponimus, Domino concedente;

Vobis mandamus, firmiter injungentes, quod tale Navigium, quale pro Paſſagio noſtro, & aliorum fidelium noſtrorum, ibidem tunc nobiſcum proficiſcentium, neceſſarium fore videritis, infra præcinctum quinque Portuum prædictorum providere faciatis:

A.D. 1313.

Ita quod Navigium illud habeatis, die & loco prædictis, cum atillio, & omnibus appendiciis ſuis, benè & ſufficientèr munitum, ad proficiſcendum ibidem nobiſcum, ſicut prædictum eſt.

Et taliter vos habeatis in hac parte, quod paſſagium noſtrum prædictum, per veſtri defectum, nullatenus retardetur.

Teſte Rege apud Weſtmonaſterium, tertio die Maii.

De Pontibus & Clayis pro Paſſagio Regis ad partes tranſmarinas.

A.D. 1313. An. 6. E. 2. Ibid.

REX Vicecomiti Kantiæ, ſalutem.

Præcipimus tibi, firmiter injungentes, quod tot & tales Pontes & Clayas, pro inſtanti paſſagio noſtro ad partes tranſmarinas, quot & quales, dilectus & fidelis noſter, Robertus de Kendale, Conſtabularius Caſtri noſtri Dovorræ, vel ejus locum tenens, ſeu dilectus Clericus noſter Ranulphus de Benton, tibi ex parte noſtrâ ſcire facient, in Ballivâ tuâ, tàm infra libertates, quàm extra, ſine dilatione fieri; & eos cum omni feſtinatione, quâ poteris, uſque Dovorr. cariari facias, Conſtabulario noſtro prædicto, vel ejus locum tenenti, ſeu præfato Clerico noſtro ibidem liberandos;

A.D. 1313.

Et hoc, ſicut grave dampnum tuum vitare volueris, nullo modo omittas:

Et cuſtus, quos circa præmiſſa poſueris, cum illos ſciverimus, tibi in Compoto tuo, ad Scaccarium noſtrum, debitam allocationem habere faciemus.

Teſte ut ſupra.

Nomina eorum qui cum Rege profecturi ſunt ad partes tranſmarinas.

A.D. 1313. An. 6. E. 2. Pat. 6. E. 2. p. 2. m. 9. ced.

JOhannes de Hothum Clericus, qui in obſequio Regis, per præceptum Regis, profecturus eſt ad partes tranſmarinas, habeat Literas Regis de Protectione, cum clauſulâ, uſque ad Feſtum Sancti Petri ad vincula, proximò futurum, duraturas: Præſentibus, &c.

A.D. 1313.

Teſte Rege apud Weſtmonaſterium, tertio die Maii.

Per ipſum Regem.

A.D. 1313. Edv. 2.

Willielmus de Melton Clericus,
Johannes de Pelham Clericus,
Johannes de Somery,
Rogerus de Northburgh Clericus,
Richardus de Elſefeld Clericus,
Johannes de Okham Clericus,
Magiſter Henricus de Clyf Clericus,
Henricus de Cheſterton Clericus,
Stephanus le Blound Clericus,
Willielmus de Boudon Clericus,
Thomas Broun,
Willielmus le Pulter,
Walterus Waldeſhef,
Robertus de Atton,
Philippus de Montgomery,
Radolphus de Radeſpie,
Willielmus de Brikeſhulh,
Willielmns de Chalgrave,
Mauricius Draweskerd,
Johannes de Knokin,
Johannes de Mildenhale Feriour,
Robertus de Inſula,
Robertus Filius Pagani,
Hugo de Nevill,
Willielmus de la Mote,
Gulielmus de Moſewell Clericus,
Robertus de Elton Clericus
Rogerus de Shefeld Clericus,
Johannes de Carleton Clericus,
Walterus de Sutton Magiſter Hoſpitalis Sancti Jacobi juxta Weſtmonaſterium,
Thomas de Eveſham Clericus,
Johannes de Kenyngton Clericus,
Willielmus de Monte Acuto,
Walterus de Shobdon,
Johannes de Weſton Jun.
Henricus de Apelby,
Baldewinus de Paunton,
Edmundus de Wyndeſore,
Gauſelmus Pagani,
Johannes Drake,
Gerardus Dorgoil,
Stephanus de Suthle Clericus,
Thomas do Corbrigg,
Galfridus de Mildenhale,
Thomas de Cornubiâ,
Rogerus de Gretford,
Theobaldus de Verdoun,
Robertus Lewere,
Richardus Olyver,
Thomas de Prayers,
Egidius de Chaunceaux,
Robertus de Sapy,
Johannes de la Bethe,
Johannes Marmyon,
Willielmus de Coſynton,
Herbertus de Borhunt,
Johannes de Clyf,
Johannes de la Chaumbre,
Richardus de Clebury,
Hamo de Sutton,
Robertus Turks,
Thomas Coklico,
Johannes Carleford,
Rogerus de Atton,
Rogerus de la Bethe,
Willielmus de Balliolo,
Henricus de Grundesburgh
Adam Fader,
Radulphus de Monte Hermerii,
Richardus de Grey,
Robertus de Askeby, Perſona Eccleſiæ de Hale,
Edmundus Neue de London, Perſona Eccleſiæ de Thauerham dupp.
Magiſter Richardus de Haveryng,
Jordanus de Maundevill,
Edmund. de Sancto Mauro,
Richardus de Inſula, Perſona Eccleſiæ de Stokton,

Qui cum Rege, in obſequio Regis, per præceptum Regis profecturi ſunt ut ſupra, habent conſimiles litteras de Protectionibus duraturas ut ſupra, præſentibus, &c.

Teſte ut ſupra.

Lodovycus de Bello Monte,
Johannes de Suleye,
Iſambus de Seint Blemont,
Willielmus de Suleye,
Johannes de Fillol,
Willielmus de Brideport,
Ebulo de Montibus,
Petrus de Hertford,
Nicholaus de Peſtour,
Richardus de Wyford,
Simon le Lardener,
Hugo de Lynceſtria,
Petrus de Eketon,
Iſabell de Veſcy,
Ida quæ fuit Uxor Johannis de Clynton,
Johannes de Flete Clericus,
Guillielmus Chantre de Milli,
Thomas de Chetindon,
Magiſter Theobaldus de Troies,
Nicholaus de Chilham,
Johannes de Jarginam Clericus,
Willielmus Gerand,
Johannes Giffard,
Robertus de Snotehill,
Hugo de Hoperton,
Alicia de Legrave,
Magiſter Theobaldus le Fiſicien.
Johannes de la Marche,
Gonchardus de Vernun Clericus,
Petrus de Vernon Clericus
Johannes de Forreſt Clericus,
Willielmus le Santreour.
Petrus de Tilloy Clericus,

Qui cum Iſabellâ, Reginâ Angliæ, profecturi ſunt ut ſupra.

Johannes de Segre,
Bartholomæus Davillers,
Henricus de Redyng Clericus,
Johannes de Ludham,
Thomas Hurſcarl,

Qui cum Radulpho de Monte Hermerii, profecturi ſunt ut ſupra.

Matheus de Clyvedon,
Johannes de Stures,
Nicholaus de Valors,
Johannes Mantuers,
Walterus de Scudemor,

Qui cum Roberto filio Pagani Profecturi ſunt ut ſupra.

Johannes de Haſtinges,
Johannes de la Ryuere,
Johannes de Pabenham, Junior,
Johannes Paignell,
Richardus de la Ryuere,
Johannes Merlyn,
Rogerus Inkepenne,
Mauricius de Berkele,
Willielmus de Gamages,

Alanus

A.D. 1313. Edw. 2.

Alanus la Zuſche,
Willielmus de Staunton,
Walterus de Hugeford,
Will. de Huntyngfeld,
Willielmus de Wauton,
Will. de Faucombgee,
Rogerus Pychard,
Nicholaus de Cryel,
Willielmus de Railee,
Johannes de Whytefeld,
Hugo Bauent,
Thomas de Camera,
Willielmus Lovel,
Johannes de Cadomo,
Willielmus Milkſop,
Richar. de Monte Caniſo,
Philippus Peletot,
Philippus de Haſtang & Johannes Fotman,
Almaricus de la Zuſche,
Edmundus Gacelyn,
Johannes Pycard,
Johannes Darcy,
Johannes de Wellarton,
Stephanus Creuker,
Philippus la Zouche,

Qui cum Adamaro de Valentia Comite Pembrociæ, profecturi ſunt ut ſupra.

Johannes de Britan. Com. Rich.
Gerardus de Cuſantia,
Reginaldus de Cuſantia,
Petrus de Cuſantia,
Johannes Maunſel,
Willielmus de Eyncurt,
Petrus de Grandiſono,
Alanus de Sancto Petro,
Willielmus de Newport,

Qui cum Johanne de Britanniâ, Comite Richmundiæ, in obſequio Regis, per præceptum Regis profecturi ſunt, ut ſupra.

Hugo le Deſpenſer Junior,
Radulphus de Camoys,
Willielmus le Moigne,
Willielmus de Spereſholt,
Magiſter Johannes de Staunton,
Ingelramus Bereng.
Johannes de Ratynden,
Johannes Maudut,
Johannes de Handlo,
Martinus de Fiſhacre,
Rogerus Papiloun,
Johannes de Brandoneſery
Johannes de Handlo de Strete,
Robertus de Torkeſeie Barber,
Johannes Ruſſell,
Johannes le Bar de Coteſford,
Johannes de Sancto Johanne,

Qui cum Hugone le Deſpenſer Senior, profecturi ſunt, ut ſupra.

Johannes de Bures,
Richardus de la Bere,
Robertus de Bures junior,
Johannes Unwyne,
Robertus de Wychfeld,
Hugo de Eland,
Johannes de Trumenell,
Johannes de Charuels,
Willielmus de Saltford,

Qui cum Edmundo de Malo Lacu, Seneſcallo Hoſpitii Regis, profecturi ſunt ut ſupra.

Willielmus de Bremeſgrave,
Johannes de Swynenerton,

Qui cum Johanne de Cherleton profecturi ſunt ut ſupra.

Thomas Lourence,
David de Wodelond,

Qui cum Johanne de Kyngeſton profecturi ſunt ut ſupra.

Henricus de Biſſebury,
Johannes Giffard,
Robertus de Rocheford,
Johannes de Bruynton,

Qui cum Johanne de Somery profecturi ſunt ut ſupra.

Willielmus le Parker,
Willielmus de Fewell,
Willielmus de Alwyrgate,

Qui cum Rogero de Wyngefeld profecturi ſunt ut ſupra.

Reginaldus de Warle,
Thomas Chaunterel,
Willielmus de Dranefend,
Thomas de Farendon,
Willielmus Herleſſon,
Willielmus de Percon,
Philippus de Warle,

Qui cum Ingelardo de Warle, Cuſtode Garderobæ Regis, profecturi ſunt ut ſupra.

Richardus de Haveryngg,
Johannes de Derneford,
Walterus de Ran,
Adam de Thorp,

Qui cum Johanne de Okham profecturi ſunt ut ſupra.

Henricus de Segrave,
Richardus de la Rokele,
Gerardus de Inſula.
Richardus de Caple,
Johannes de Inſula,
Willielmus de Weldon,

Qui cum Nicholao de Segrave profecturi ſunt ut ſupra.

Willielmus Punchardoun,
Walterus de Wilton,
Rogerus de Blokeſworth,

Qui cum Richardo Lovel profecturi ſunt ut ſupra.

Pro Magiſtro Guillielmo de Caſis, de Terra, ratione hæreticæ pravitatis, ad manus Regis deveniente.

A.D. 1313. An. 6. E. 2.

Vaſc. 6. E. 2. m. 8.

REX omnibus, ad quos, &c. ſalutem.

Sciatis quòd, cùm nuper, prætextu laudabilis obſequii, quod dilectus Clericus & fidelis noſter, Magiſter Guillielmus de Caſis, Juris Civilis Profeſſor, nobis hactenus impendit, & impendet in futurum, conceſſerimus

A.D. 1313.

A.D. 1313. Edv. 2.

rimus ei quandam Terram in Agenneſio, cum pertinentiis, quæ dudum fuit Hugonis de Caſtro Maurone, & quæ, occaſione Hæreticæ pravitatis, de quâ dictus Hugo convictus fuit, ad manus Progenitorum noſtrorum, quondam Regum Angliæ, tanquam eorum eſcaeta, devenit,

HABENDAM ad totam vitam ſuam, faciendo indè nobis, & hæredibus noſtris, & aliis, ſervitia & deveria, quæ de dictâ Terrâ debebantur, antequam ad manus Progenitorum noſtrorum prædictorum ſic devenit, prout in litteris noſtris patentibus, præfato Guillielmo indè confectis, pleniùs continetur.

Nos, eidem Guillielmo, obtentu dicti obſequii ſui, volentes facere gratiam uberiorem in hac parte, conceſſimus ei Terram prædictam, cum pertinentiis, HABENDAM ET TENENDAM ſibi & hæredibus ſuis, de nobis & hæredibus noſtris IMPERPETUUM, faciendo indè nobis, & hæredibus noſtris prædictis, & aliis, ſervitia & deveria, quæ de dictâ Terrâ debebantur, antequam ad manus Progenitorum noſtrorum prædictorum devenit, ſicut prædictum eſt; dum tamen idem Guillielmus, & hæredes ſui benè & fidelitèr ſe habeant erga nos, & hæredes noſtros.

In cujus, &c.

Teſte Rege apud Weſtmonaſterium, tertio die Maii.

Per ipſum Regem, nunciante Comite Pembrociæ.

Pro Gailardo de Margeis Capellano Comitis Britanniæ.

A.D. 1313. An. 6. E. 2.

Vaſc. 6. E. 2. m. 8.

REX, dilectis ſibi in Chriſto Canonicis Eccleſiæ Sancti Severini Burdegaliæ, ſalutem.

Promotionem dilecti Clerici noſtri, Gailardi de Margeis, Capellani, dilecti Conſanguinei & fidelis noſtri, Johannis de Britanniâ, Comitis Richemundiæ, ſpecialitèr affectantes, ipſum Capellanum vobis pleno recommendamus affectu:

Rogantes quatinus prædictum Gaillardum in Confratrem & Canonicum veſtrum admittere, & ſibi Præbendam in Eccleſiâ prædictâ conferre velitis, caritatis intuitu, noſtrique rogaminis interventu; ex hac autem causâ vobis teneri volumus ſpecialius in futurum.

Dat. apud Weſtmonaſterium, tertio die Maii.

Ad Philippum Francorum Regem, de Rege ad partes Franciæ transfretaturo.

A.D. 1313. An. 6. E. 2.

Rom. & Fr. 6. E. 2. m. 17.

EXcellentiſſimo Principi, Domino Philippo, &c. Edwardus, ejuſdem gratiâ, &c. ſalutem, &, ad vota, ſucceſſus proſperos ac felices.

Quædam, transfretationem noſtram ad partes veſtras, juxta noſtrum deſiderium, & veſtrum rogatum nobis inde factum, necnon & ſecuritatem, quam a veſtrâ Regiâ Magnificentiâ in præmiſſis nos decet habere, ſpecialiter tangentia, injunximus Nobilibus Viris, & noſtris dilectis & fidelibus, Henrico de Bello Monte, Conſanguineo noſtro kariſſimo, Alexandro de Abernithy, Militibus: & Willielmo de Melton Decano Sancti Martini Magni London. & Johanni de Hothum Canonico Eborum, per ipſos Milites & Clericos, tres vel duos eorum, Veſtræ Excellentiæ ſerioſiùs exponenda.

Veſtram igitur Paternitatem kariſſimam affectuoſis precibus requirimus & rogamus, quatinus eiſdem Militibus & Clericis, tribus vel duobus eorum, in hiis, quæ ipſi quatuor, tres, vel duo eorum, vobis ſuper præmiſſis, ex parte noſtrâ, expoſuerint vivâ voce, velitis fidem indubiam adhibere: & requirenda per ipſos quatuor, tres, vel duos eorum, in hac parte, gratioſe concedere, ut optamus.

Dat. apud Wyndeſ. quarto die Maii.

Ad Papam pro Richardo de Cornubia.

A.D. 1313. An 6. E. 2.

Rom. & Fr. 6. E. 2. m. 16.

PAPÆ Rex devota Pedum oſcula beatorum.

Inter cæteros ſtudii noſtri labores, quibus ex ſuſcepti regiminis curâ aſſiduè coartamur, ille intimior inſidet nobis cordi, ut Coronæ noſtræ jura,

&

A.D. 1313. Edw. 2.

& conſuetudines rationabiles, temporibus Progenitorum noſtrorum uſitata, ad quorum obſervationem juramenti vinculo obligamur, illibata permaneant & conſerventur illæſa.

Proinde, de veſtræ Benignitatis providentiâ, quæ nos innumeris gratiarum largitionibus indefeſſè hactenus honoravit, ſpem gerentes indubiam, quod honorem regium paterno zeletis affectu, ad veſtram benevolentiam fidenter recurrimus, quotiens jura & conſuetudines prælibata animadvertimus ſubdolis impetrantium machinationibus poſſe periclitari, ſub velamine Apoſtolicæ poteſtatis.

Sanè, Pater Sancte, intellecto dudum collationem Præbendæ de Northuenbald, in Eccleſia beati Petri Eborum, ad nos, de jure noſtro Regio, pertinere, eandem Præbendam dilecto Clerico & Conſanguineo noſtro Richardo de Cornubia (cujus promotionem, ſuis exigentibus meritis, optabamus) duximus conferendam:

Ac pro eo quod quidam Pandulphus de Sabell, qui eandem Præbendam, in juris noſtri præjudicium, aſſerebatur occupâſſe, ſe executioni Collationis noſtræ prædictæ opponebat:

In Curiâ noſtrâ diſcuti fecimus ſuper jure noſtro in præmiſſis, ſecundum legem & conſuetudinem Regni noſtri, dicto Pandulpho ad intereſſendum & proponendum, ſi quid rationabile dicere, vel oſtendere vellet, quod effectum Collationis noſtræ prædictæ deberet impedire, legitimè præmunito:

Et tandem, jure noſtro in eâdem Curiâ per judicium, indè ritè redditum, declarato (ſicuti, Progenitorum noſtrorum temporibus, in conſimilibus caſibus, fieri hactenus conſuevit) idem Clericus noſter ſubſequenter, per loci ordinarium, ad dictam Præbendam Canonicè admiſſus fuit, & inductus in poſſeſſionem ejuſdem, virtute collationis noſtræ prælibatæ.

A.D. 1313. Edw. 2.

Verùm præfatus Pandulphus, ut nobis relatum eſt, jura Coronæ noſtræ in hac parte ſatagens pro viribus impugnare, dictum Clericum noſtrum ad reſpondendum ſibi, extra Regnum noſtrum, ſuper præmiſſis, citari peremptoriè procuravit; ac certos a veſtrâ Sanctitate ſuper hoc ſibi dari optinuit auditores, qui proceſſus varios, ad inſtantiam dicti Pandulphi, faciunt, ut accepimus, præjudiciales Regio juri noſtro, contra eundem Clericum noſtrum, ipſúmque alias expenſis & laboribus multipliciter fatigando.

Nos igitur, conſiderantes quod in noſtri præjudicium, & Coronæ noſtræ exhæredationem cederet manifeſtè, ſi dictus Clericus noſter jus noſtrum, in præmiſſis, maxime extra Regnum noſtrum, in judicium deduceret, vel ſuper hoc aliqualiter litigaret; ſperanteſque quod veſtra Clementia, velut mater avida detrimentum juris, ſeu honoris filii fieri nullatenus patietur, eidem Clementiæ votivis affectibus ſupplicamus quatinus, præmiſſis benignâ meditatione penſatis, ad jus noſtrum Regium, in hac parte, ſi placet, intuitum convertentes, ſic dignemini, ſuper præmiſſis, paternâ ſolicitudine ordinare, quod nil depereat juri noſtro, & quod præfatus Clericus noſter (cui, præmiſſorum conſideratione, viam præcluſimus ſe extra Regnum noſtrum, ea occaſione, transferendi, cujuſque defenſioni in negotio prælibato deeſſe non poſſumus, nec debemus) non inquietetur in aliquo, ſeu gravetur.

Conſervet, &c.

Dat. apud Weſtm. quarto die Maii.

De Maneriis Templariorum commiſſis.

A.D. 1313. An. 6. E. 2.

Pa. 6. E 2. m. 3.

REX omnibus, ad quos, &c. ſalutem.

Sciatis quòd commiſimus dilecto Mercatori noſtro, Antonio Peſſaigne de Janua, Maneria de Dyneſle, Langenok, & de Chelſe, cum pertinentiis, in Comitatu Hertfordiæ, quæ fuerunt Templariorum, tenenda quamdiu nobis placuerit, reddendo inde nobis per annum, ad Scaccarium noſtrum, tantum, quantum alii hactenus indè per compotum ſuum reddiderunt.

In cujus, &c.

A.D. 1313.

Teſte Rege apud Wyndeſ. quinto die Maii.

Per breve de privato ſigillo.

ET mandatum eſt Galfrido de la Lee, quod eidem Antonio Maneria prædicta, cum pertinentiis, unà cum omnibus Bonis & Catallis Regis, in eiſdem Maneriis exiſtentibus, per Cirographum, inter ipſos inde conficiendum, liberet cuſtodienda in formâ prædictâ.

Teſte ut ſupra.

A.D. 1313. Edv. 2.

REX omnibus, ad quos, &c. ſalutem.

Sciatis quod commiſimus, dilecto Mercatori noſtro Franciſco Baſcheme, Maneria de Criſſing. & de Wyam, cum pertinentiis in Comitatu Eſſexiæ, quæ fuerunt Templariorum, tenenda quamdiu nobis placuerit, reddendo inde nobis per Annum, ad Scaccarium noſtrum, tantum, quantum alii hactenus, inde per compotum ſuum reddiderunt.

In cujus, &c.

Teſte ut ſupra.

Per Breve de privato Sigillo.

ET mandatum eſt Johanni la Warde, quod eidem Franciſco Maneria prædicta, cum pertinentiis, unà cum omnibus bonis & Catallis Regis, in eiſdem exiſtentibus, per cirographum, inter ipſos inde conficiendum, liberet cuſtodienda in formâ prædictâ.

Teſte ut ſupra.

De Conductu pro Nunciis Regis Franciæ in Scotiam profecturis.

A.D. 1313. *An.* 6. E. 2.

Pat. 6. E. 2. *p.* 2. *m.* 9.

REX omnibus Ballivis, &c. ad quos, &c. ſalutem.

Cùm Dominus Philippus, Rex Franciæ illuſtris, Pater noſter cariſſimus, Nobilem Virum Dominum Johannem Roberti Militem, & quendam Clericum ſocium ſuum, miſerit jam in Regnum noſtrum, ex parte ipſius Regis, ad partes Scotiæ, ut intelleximus, progreſſuros;

Ipſos, Militem & Clericum, & homines de familiâ ſuâ, ſecum exiſtentes, ſuſcepimus in ſalvum & ſecurum conductum noſtrum in eundo verſus dictas partes Scotiæ, ibidem morando, & exinde ad propria redeundo:

Et, ad conducendum ipſos in itinere prædicto, dilectum Vallettum noſtrum Johannem de Ennefeld, tenore præſentium, duximus aſſignandum.

Et ideò vobis mandamus, firmiter injungentes, quòd præfatis, Militi, Clerico, & Valetto noſtro, aut hominibus de familiâ dictorum, Militis & Clerici, ſecum exiſtentibus, in eundo verſus dictas partes Scotiæ, ibidem morando, & exinde redeundo, ſicut prædictum eſt, non inferatis, ſeu, quantum in vobis eſt, ab aliis inferri permittatis injuriam, moleſtiam, dampnum, impedimentum aliquod, ſeu gravamen; ſet eis potiùs ſalvum & ſecurum conductum habere faciatis, cùm per prædictum Johannem, ſuper hoc, ex parte noſtrâ, fueritis requiſiti.

In cujus, &c. Uſque ad Feſtum Sancti Petri ad vincula proximò futurum duraturas.

Teſte Rege apud Wyndeſoram, 10. die Maii.

Per ipſum Regem.

Pro Margareta Comitiſſa Fuxenſi.

A.D. 1313. *An.* 6. E. 2.

Vaſcon. 6. E. 2. *m.* 6.

REX Conſtabulario ſuo Burdegaliæ, vel ejus locum tenenti, qui nunc ſunt, vel qui pro tempore fuerint, ſalutem.

Supplicavit nobis Margareta, Comitiſſa Fuxenſis, & Vicecomitiſſa Biarn & Marciani, Conſanguinea noſtra kariſſima, Hæres & Executrix teſtamenti Conſtantiæ, nuper Vicecomitiſſæ Marciani, defunctæ, ut omnia arreragia,

Quæ, ex aſſignatione noſtrâ, de firmâ & exitibus Baſtidæ noſtræ de Florentio, præfatæ Conſtantiæ, die, quo obiit, debebantur, prætextu illius annui redditûs treſcentarum librarum, eidem Conſtantiæ, nomine dotalicii, per, celebris memoriæ, Dominum E. quondam Regem Angliæ, Patrem noſtrum, aſſignatarum, & de exitibus Cuſtumæ ipſius Patris noſtri Civitatis Burdegaliæ, percipiendarum,

Velimus eidem Margaretæ, pro executione teſtamenti prædictæ Conſtantiæ adimplendâ, concedere aſſignari:

Nos, ſupplicationi ipſius Margaretæ annuere volentes, vobis mandamus quod eidem Margaretæ, pro ratâ portionis arreragiorum prædictorum, de quibus vobis conſtare poſſit prædictam Conſtantiam a retro fuiſſe die, quo obiit, de firmâ & exitibus, provenientibus de Baſtidâ prædictâ Florentii, ſatisfieri faciatis;

Ita quod eadem Margareta hujuſmodi arreragia percipiat & habeat, prout dicta Conſtantia ea, dum vixit, de firmâ & exitibus dictæ Baſtidæ percepiſſe, & habuiſſe debuiſſet, juxta tenorem litterarum noſtrarum, indè priùs præfatæ Conſtantiæ conceſſarum.

Teſte Rege apud Wyndeſoram, 12 die Maii.

Per breve de privato Sigillo.

Ad

Ad Papam, de diſpenſando cum Medico Regis.

A.D. 1313. An. 6. E. 2.

Rom. & Fr. 6. E. 2. m. 16.

PAPÆ Rex devota Pedum oſcula Beatorum.

Dum mores, & merita laudabilia, quibus dilectus Clericus, & Medicus noſter, Magiſter Robertus de Ciſterne (qui complexionem noſtram, ac corporis noſtri ſtatum præ omnibus aliis novit diligenter) attendimus, juſtum & debitum arbitramur, ut ad certa ipſius commoda, modis & viis, quibus bono & honeſto modo poterimus, procuranda interponamus, cum diligentiâ, partes noſtras.

Cum igitur prædictus Medicus noſter, qui quandam Præbendam in Eccleſiâ Collegiatâ de Wengeham dinoſcitur optinere, pro noſtra incolumitate & ſanitate corporeâ, cum Dei ſubſidio, præſervandis, nobiſcum in obſequio noſtro, per præceptum noſtrum, quaſi continuam moram trahat;

Veſtram Clementiam affectuoſis precibus requirimus & rogamus, quatinus cum prædicto Magiſtro Roberto, ut portionem Præbendæ ſuæ prædictæ, dum nobiſcum in obſequio noſtro ſteterit, ut eſt dictum, ac ſi in dictâ Eccleſiâ perſonaliter reſideret, percipere valeat & habere, noſtri contemplatione, diſpenſare dignetur veſtra Paternitas gratioſa.

Conſervet, &c.

Dat. apud Weſtm. 16. die Maii.

Forma de Majoribus eligendis in Civitate Baionæ.

A.D. 1313. An. 6. E. 2.

Vaſcon. 6. E. 2. m. 7.

REX Seneſcallo ſuo Vaſconiæ, qui nunc eſt, vel qui pro tempore fuerit, ſalutem.

Ex parte Majoris, Juratorum, & Communitatis Civitatis noſtræ Baionæ, nobis eſt ſuggeſtum, quòd ſuper electione majoris Civitatis illius ibidem, a tempore quo non extat memoria, extitit uſitatum, quod, cum Major eligi deberet, tres probi homines per Communitatem Civitatis illius eligerentur, & Progenitoribus noſtris, ſi in dicto Ducatu fuiſſent, vel, ſi abſentes eſſent, Seneſcallo ejuſdem Ducatûs præſentarentur: quódque unus illorum, ſic præſentatorum, in Majorem Civitatis prædictæ admitti conſuevit;

Propter quod nobis fuit ſimiliter ſupplicatum, ut electionem, nuper per Communitatem Civitatis prædictæ, de Majore ibidem factam, & per Johannem de Ferariis, nuper Seneſcallum noſtrum ibidem, ut dicitur, acceptatam, ratificare velimus & firmare:

Volentes igitur, tàm ſuper uſu & conſuetudine prædictis, quàm ſuper electione & acceptatione Majoris prædicti, per vos effici plenius certiores, vobis mandamus quòd, vocatis illis de Conſilio noſtro partium illarum, & aliis, quos duxeritis evocandos, habitáque ſuper præmiſſis plenâ & diligenti informatione, de eo, quod inde inveneritis, nos ſub ſigillo veſtro diſtincte & apertè reddatis certiores; Remittentes nobis hoc breve, ut, inde certiorati, ulterius faciamus quod de Conſilio noſtro fore videbitur faciendum.

Teſte Rege apud Wyndeſoram, 13. die Maii.

De Sufferentia, ad requeſtam Regis Franciæ, Scotis concedenda & juranda.

A.D. 1313. An. 6. E. 2.

Scot. 6. E. 2. m. 1.

LE Roi a tuz ceux, qi ceſtes Lettres verront, ou orront, ſalutz en Dieu.

Come nous, à la requeſte de treſnoble & treſhonurable Prince, noſtre treſcher Piere, Phelip, par la grace de Dieu, Roy de France, eoms, par noz Lettres overtes, commis a noz foials & loiaux, Robert de Umframvill Conte d'Anegos, Johan del Iſle, William de Bevercotes, noſtre Chauncellier, & Meiſtre Johan de Weſton, noſtre Chaumbrelein d'Eſcoce, plenir & franc poer de doner, & de ottrier en noun de nous, Triewe, ou ſuffraunce, de guerre a tenir a celles Gentz d'Eſcoce, a qi nous avoms guerre, ſi come es dites Lettres plus pleinement eſt contenuz;

Nouz, a tut ce, donoms & commettoms a meiſmes ceux, Conte, Johan, William, & Johan, ou a trois,

A.D. 1313. Edv. 2.

ou deux de eux, d'aſſigner, d'eſtablir, & de faire jurier certeines perſones de nous, ſuffiſauntz & covenables, pur la dite triewe, ou ſuffrance, en tuz pointz, tant come il apertient a noſtre partie, garder & faire tenir bien & loiaument: e enſement pur deliverer les Gentz d'Eſcoce, que unt, ou averont eſte pris en temps de Triewes, ou de ſuffraunces, acordees, avant ces heures, entre noz Gentz d'une part, & ceux d'Eſcoce d'autre: & por amender lor treſpas & les entrepriſes, que unt, ou averont eſte faites par les noz, dedenz cel temps, contre la fourme de meiſmes les triewes.

A.D. 1313. Edv. 2.

Et nous, pur nous, & pur tuz ceux de noſtre partie, tendroms ferm & eſtable quaunt que les avantdiz, Conte, Johan, William, & Johan, ou les trois, ou deux de eux, ſi come eſt avantdit, averont ordene & fait ſur les choſes avantdites, & cheſcun de elles.

En temoignaunce de queu choſe, nous avoms fait faire ceſtes noz Lettres overtees, Seallees de noſtre Seal.

Don. a Weſtmoſtier, le 27. jour de May.

De Ludovico Claromontano, cum aliis miſſo, ad dictam treugam procurandam.

A.D. 1313. An. 6. E. 2.

Ibid.

LE Roy, a tuz ceux, que ceſtes Lettres verront, ou orront, ſaluz en Dieu.

Sachez que, come treſnoble & treſexcellent Prince, noſtre treſchier Piere, Phelip, par la grace de Dieu, Roy de France, eit envoi a nous nobles & haut homme Monſieur Lowys de Cleremund, Monſieur William de Flote, & Meiſtre Gerard de Corton, par Lettres de creaunce; par la quele il nous unt requis, de par le dit Roy, que nous a celes Gentz d'Eſcoce, a qi nous avoms guere, vouſiſſiens doner triewe:

Nous, a la requeſte de meiſme celi Roy, come de noſtre treſcher Piere, & auſi come a celi, que de rien ſe tient d'eſtre aliez as Gentz d'Eſcoce, grantoms & donoms a noz foiaux & loiaux, Robert de Umframvill Conte d'Anegos, Johan del Iſle, Williem de Bevercotes, noſtre Chauncellier, & Meiſtre Johan de Weſton, noſtre Chaumberlein d'Eſcoce, plener & franc poer, & eſpecial maundement, de treiter, en noun de nous, & pur nous, oveſque queles dites Gentz d'Eſcoce de Triewe, ou de ſuffrance prendre entre nous, noz hummes, noz ſuzmis, & noz eidantz d'une part, & eux, & leur alietz, & eidauntz d'autre part, ſur les guerres, diſſenſions, & d'eſcords, que ſont entre nous & eux: & de meiſmes celles triewe, ou ſuffrance ottreier, doner, affermer: & de jurer, en noſtre alme, de celle triewe, ou ſuffraunce fermement garder & tenir; & de tutes autres choſes faire acomplir, que a celle triewe, ou ſuffraunce ſerront boſoignables, ou couvenables, tut ſoit il q'il requergent eſpecial maundement:

A.D. 1313.

Et nous averoms pur ferm & pur eſtable, quant que les avantditz, Conte, Johan, Williem, & Johan, ou les trois, ou deux, averont treite, ottreie, & ordene, fait & afferme on noun de nous, & pur nous, pur noz hommes, pur noz ſutzmis, & pur noz eidauntz, ſur les choſes auſi dites, & cheſcun de elles.

Ec temoignaunce, &c.

Don. ut ſupra.

Ad Papam, pro Johanne de Sandale.

A.D. 1313. An. 6. E. 2.

Rom. & Fr. 6. E. 2. m. 16.

PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum.

Grata, vobis innata, benignitas, ac benivolentia Paternalis, nobis ſæpius præoſtenſa, audaciam nobis præſtant pro illis, qui ſedulò noſtris inmorantur obſequiis, veſtram Clementiam fiducialiter requirendi.

Nuper ſiquidem, Pater Sancte, attendentes obſequioſam promptitudinem dilecti Clerici noſtri, Johannis de Sandale (quem mores & merita gratioſa multipliciter recommendant) ac ipſius fidelitatis conſtantiam, propter quæ ad ipſius honorem & commoda efficaciter procuranda conſpicimus, non inmerito, nos teneri;

A.D. 1313.

Veſtræ Beatitudini pro eodem duximus ſupplicandum, ut dicti Clerici noſtri negotia, vobis per dilectos Clericos noſtros Magiſtros, Willielmum de Maldon, & Henricum de Plukeleie, expoſita,

A.D. 1313. Edw. 2.

poſita, habere dignaremini ſpecialiter commendata, & ea feliciter ac celeriter expedire.

Et, quia eidem Clerico noſtro (qui Apoſtolici favoris præſidium, ſuper præmiſſis, jam diutius expectavit) Paternæ ſubventionis gratia, ut intelleximus, adhuc nullatenus aperitur, Sanctitati veſtræ iteratis precibus, quanto valemus affectu, humiliter ſupplicamus, quatinus ſic perſonam noſtram in ipſo Clerico noſtro dignemini contemplari, & eo gratioſiùs prædicta negotia expedire, quo in noſtris deſideriis intimis geritur ut ipſa negotia, juxta votum, effectum ſortiantur proſperum & felicem.

Nam perſonæ noſtræ honorem non modicum reputabimus elargiri, ſi, noſtri conſideratione, idem Clericus noſter, de precibus noſtris in hac parte confiſus, ſuum optatum feliciter conſequatur.

Conſervet, &c.

Dat. apud Cantuar. 20. die Maii.

Ad Arnaldum Cardinalem, pro prædicto Johanne.

A.D. 1313.
An. 6. E. 2.
m.&Fr.6. E. 2. m. 16.

Venerabili in Chriſto Patri, Domino Arnaldo, Dei gratiâ, tituli Sanctæ Mariæ in Porticu, Diacono Cardinali, amico ſuo kariſſimo, Edwardus, eadem gratiâ, &c. ſalutem, & ſinceræ dilectionis affectum.

Dum, infra pectoris noſtri ſcrinium, intentâ meditatione revolvimus veſtræ ſubventionis gratiam, dilecto Clerico noſtro Johanni de Sandale, in ſuis agendis in Romana Curia, ad noſtri requiſitionem ſæpius elargitam (non immerito ex hoc veſtræ Paternitati gratiarum actiones ab intimis exſolventes) votis veſtris conſpicimus fortius nos teneri.

De grata igitur veſtra benivolentia plenam fiduciam optinentes, veſtram amicitiam requirimus & rogamus attente, quatinus præfati Clerici noſtri negotia, vobis per exhibitorem præſentium ſerioſiùs exprimenda, erga Dominum Summum Pontificem (cujus Clementiam pulſamus ex animo pro eodem) velitis, ob noſtri reverentiam & amorem efficaciter promovere.

Nos etenim ad ea, quæ vobis & veſtris noverimus fore grata, volumus, ex hac cauſa, effici promptiores.

Dat. apud Cantuar. 20. die Maii.

De pace Regis firmiter obſervanda, ipſo Rege in partibus tranſmarinis agente.

A.D. 1313.
An. 6. E. 2.
Pat. 6. E. 2. p. 2. m. 6.

Rex, Cuſtodibus pacis ſuæ in Comitatu Leyceſtriæ, & Vicecomiti ejuſdem Comitatûs, ſalutem.

Cùm, ad rogatus Sanctiſſimi Patris, Domini Summi Pontificis, & Magnifici Principis, Domini Philippi, Regis Francorum illuſtris, ac etiam pro quibuſdam arduis negotiis, ſtatum terræ noſtræ Vaſconiæ tangentibus, ſimus ſtatim ad partes Franciæ, Domino propitio, profecturi; & exindè, in Feſto Nativitatis Sancti Johannis Baptiſtæ, vel infra octabas ejuſdem Feſti, ad ultimum, per Dei gratiam, in Angliam reverſuri: & totis deſideriis affectamus quòd pax noſtra ubique in Regno noſtro, maximè dum ſic abſentes fuerimus, inviolabiliter obſervetur: & quod Malefactorum inſolentiæ, & hoſtiles incurſus, ac quælibet alia, per quæ populus, noſtro regimini ſubjectus, aliqualiter inquietari ſeu terreri valeat, modo debito refrænentur:

Vobis, & cuilibet veſtrûm, in fide & dilectione, quibus nobis tenemini, firmiter injungendo, mandamus, quòd circa conſervationem pacis noſtræ, & punitionem Malefactorum, juxta formam Commiſſionis, vobis indè factæ, talem diligentiam & ſolicitudinem apponere ſtudeatis, quòd ex hoc veſtram prudentiam & fidelitatem poſſimus in effectum operis experiri; & quòd, per veſtri negligentiam, ſeu defectum, pacem noſtram, quod abſit, turbari in aliquo non contingat, per quod, cùm regreſſi fuerimus a partibus antedictis, ad vos graviter capere debeamus.

Et tu, præfate Vicecomes, nè de tranſitu noſtro ad dictas partes aliquod ſiniſtrum ſuſpicetur, publicè in locis, ubi expedire videris, facias proclamari, quòd pro contemplatione rogatuum prædictorum, & pro ſtatu dictæ terræ noſtræ Vaſconiæ, ut prædicitur, reformando, & non ob cauſam aliam, proficiſcimur ad partes ſupradictas;

A.D. 1313. Edv. 2. cum celeritate, quâ poterimus, exindè, citra terminum prædictum, duce Domino, redituri.

Teſte Rege apud Cantuar. 20. die Maii.

Eodem modo mandatum eſt ſingulis cuſtodibus pacis R. & Vicecomitibus per Angliam.

Et memorandum quòd in Londoniis ſcribitur, Vicecomitibus, ſive Cuſtodibus.

De Conductu pro Willielmo de Teſta Cardinale.

A.D. 1313. An. 6. E. 2. REX omnibus amicis, &c. ad quos, &c. ſalutem.

Pat. 6. E. 2. p. 2. m. 8. Sciatis quòd, cùm Venerabilis Pater, W. de Teſtâ, Sacroſanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalis, qui in Angliâ, diu eſt, moram traxit, ad Curiam Romanam ſe divertat, ipſum Cardinalem ſuſcepimus in ſalvum & ſecurum conductum noſtrum:

Et ideo vos amicos rogamus, vobis fidelibus mandantes, quod eidem Cardinali, aut familiæ ſuæ, cùm idem Cardinalis per partes veſtras tranſitum fecerit, non inferatis, ſeu, quantum in vobis eſt, ab aliis inferri permittatis injuriam, moleſtiam, &c. ſet potius ſibi ſalvum & ſecurum conductum, ſuis ſumptibus, habere faciatis, quotiens ex parte ipſius Cardinalis ſuper hoc fueritis requiſiti.

In cujus, &c. uſque ad Feſtum Sancti Michaelis proximò futurum duraturas.

Teſte Rege apud Cantuar. 20. die Maii.

Per ipſum Regem.

De Rege transfretaturo.

A.D. 1313. An. 6. E. 2. REX Venerabili in Chriſto Patri J. eadem gratiâ, Norwicenſi Epiſcopo, ſalutem.

Clauſ. 6. E. 2. m. 4. d. Cùm pro arduis negotiis, nos & ſtatum terræ noſtræ Vaſconiæ tangentibus, ad partes Franciæ ſimus in brevi, concedente Domino, profecturi, & exinde cum celeritate, quâ poterimus, in Angliam redituri:

Ac, de fidelitate dilecti Conſanguinei & fidelis noſtri, Johannis de Warennâ, Comitis Surriæ confidentes, ipſum ſuper aliquibus, conſervationem pacis noſtræ, & tranquilitatem populi Regni noſtri tangentibus, dum ſic abſentes fuerimus, duxerimus onerandum:

Ac intellexerimus quòd vos, & quidam alii Prælati de dicto Regno, quaſdam ſententias, prætextu cujuſdam mandati, vobis per, bonæ memoriæ, Robertum, nuper Archiepiſcopum Cantuar. directi, in perſonam dicti Comitis fulminaſtis, ſeu intenditis fulminare;

Nos, conſiderantes quòd, ſi hujuſmodi ſententiæ contra præfatum Comitem profererentur, in noſtri dedecus, & retardationem negotiorum, ſibi per nos injunctorum, poſſent de facili redundare, vos rogamus attente, quatenus executioni mandati prædicti, uſque poſt reditum noſtrum, qui erit in brevi, Domino concedente, ſuperſedere: &, ſi ſententiam aliquam fulminaveritis contra ipſum, ipſam interim revocare velitis noſtri rogaminis interventu; ſperamus etenim quòd idem Comes, per noſtram & aliorum amicorum inductionem & Conſilium, ſe mandatis Eccleſiæ, tanquam Filius obedientiæ, coaptabit.

Teſte Rege apud Cantuariam, 21. die Maii.

Ad Regem Jurgianorum, pro Epiſcopis euntibus ad prædicandum in partibus Infidelium.

A.D. 1313. Liber. 6. E. 2. MAgnifico Principi, ac Potenti, David, Dei gratiâ, Regi Jurgianorum, Edwardus, eadem

Pat. 6. E. 2. p. 2. m. 1. gratiâ, &c, proſperorum incrementa ſucceſſuum, cum augmento fidei Ortodoxæ.

Creator & Redemptor humani generis, Jeſus Chriſtus, qui omnes vult ſalvos fieri, & neminem vult perire, hominem, ad ſuam factum imaginem, Prothoparentis Adæ lapſu a ſupernis excluſum ſedibus, tanto dilexit caritatis affectu, ut, pro ipſius redemptione perpetuâ, de intemerato Virginis naſcens

cens

A.D.1313. Edv. 2.

cens utero, noſtræque humanitatis indutus velamine, tanquam Paſtor optimus, pro ſuis ovibus mortem pati, & ſuam dare animam non horreret.

Qui, poſt paſſionem ſuam ſecundum Scripturas, tertia die reſurgens a mortuis, diſcipulis ſuis ſe vivum præbuit, in multis argumentis, per dies quadraginta apparens eis:

Et loquens de Regno Dei, & eos, Spiritûs Sancti virtute perluſtrans & ſapientiâ, miſit in omnem Judæam & Samariam, ut, uſque ad ultimum Terræ, ſuæ Reſurrectionis Gloriam & Doctrinam Evangelicam prædicarent, & in omnem Terram ſonus eorum exiret, & in fines Orbis Terræ verba eorum credentibus panderent; euntes, inquiens, in mundum univerſum, prædicate Evangelium omni Creaturæ; qui credit, & baptizatus fuerit, ſalvus erit; qui verò non crediderit, condempnabitur.

Cùm igitur vir religioſus & providus, frater Gulielmus de Villâ Novâ, Ordinis Minorum, Epiſcopus, præſentium lator, Sanctæ Fidei Orthodoxæ Profeſſor & Zelator fervidus, de mandato Sanctæ Sedis Apoſtolicæ, ad partes Tartarorum & aliorum, qui fidem non nôrunt Catholicam, una cum nonnullis Coepiſcopis, & Fratribus ejuſdem Ordinis, ut vobis & ipſis Evangelium Chriſti, verbumque ſalutis annunciet, ſe transferre proponat:

Vos rogamus & ortamur in Domino Jeſu Chriſto, per veſtræ ſalutem animæ requirentes, quatinus, præfatos Epiſcopos, cæteroſque Religioſos & Catholicos, eiſque adhærentes, & adhærere volentes, per loca, veſtræ ditioni ſubjecta, liberè, ſalvò, & ſecurè tranſire, verbumque Dei, & Sanctum Domini Jeſu Chriſti Evangelium prædicare audire volentibus permittentes, ipſis faciatis, ob divinæ Majeſtatis reverentiam, noſtrorumque contemplationem rogaminum, ſecurum præſtari conductum, ipſoſque a malignantium incurſu defendi.

Datum apud Dovorram, viceſimo ſecundo die Maii.

Eodem modo mandatum eſt Imperatori Trapezandarum.

Teſte ut ſupra.

REX Potenti Viro Imperatori Aquilonari, depoſito gentilitatis errore, lumen verum agnoſcere, quod eſt Chriſtus:

Creator & Redemptor humani generis, *&c. ut ſupra.*

Teſte ut ſupra.

Eodem modo mandatum eſt ſubſcriptis; videlicet,

Carpente Perſarum & Medorum Imperatori.

Imperatori de Cathaym.

Ad Papam, de Friſcobaldis, ad inſtantiam Regis, in Romana Curia captis, & ſub areſto detentis.

A.D.1313. …n. 6. E. 2. …m. & Fr. 6. …2. m. 16. …r.

PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum.

Redeuntes ad nos dilecti Clerici noſtri Magiſter Willielmus de Maldon, & Henricus de Pluckeleye,

Quos ad veſtræ Sanctitatis præſentiam, pro quibuſdam negotiis noſtris, Mercatores de Societate Friſcobaldorum de Florentia, ſuper quâdam fraude dampnoſâ, nobis per ipſos Mercatores illatâ, tangentibus, prout litteræ noſtræ deprecatoriæ, veſtræ Benignitati ſuper hoc directæ, plenius continebant,

Nobis retulerunt quod Pepus, filius Betini de Friſcobald, & Lapus de la Brune, Mercatores de Societate prædictâ, in dictâ veſtræ Sanctitatis Curiâ inventi, & eorum bona, eo prætextu, per Mareſcallum veſtrum ejuſdem Curiæ ſub areſto detinentur, unde veſtræ Manſuetudini ad grates aſſurgimus ſpeciales.

A.D. 1313.

Et quia, præter fraudem & dampna, nobis per dictos Mercatores illata, alia gravamina innumera incolis Regni noſtri Angliæ, & Terrarum noſtrarum Scotiæ, Walliæ, Hiberniæ, & Aquitaniæ (quorum exitus, cuſtumæ, & proventus ad manus ipſorum Mercatorum, juxta Commiſſiones, per nos ſibi inde factas, per tempus non modicum devenerunt) per eoſdem Mercatores multipliciter irrogantur; ex eo, videlicet, quod dicti Mercatores incolas prædictos de receptis ab eis erga nos non acquietârunt, nec debita diverſa, in quibus pluribus de incolis prædictis & aliis tenebamur, & quæ eis per dictos Mercatores liberari mandavimus, non ſolverunt, prout hæc in Regno & Terris prædictis,

A.D. 1313. Edv. 2.

prædictis, ſole clariùs, jam clareſcunt:

Et ſuper præmiſſis nobis & incolis prædictis per captionem & detentionem corporum dictorum, Pepi & Lapi, immunitas ſufficiens non paratur, Sanctitati veſtræ devotis precibus ſupplicamus, quatinus corpora eorumdem, Pepi & Lapi, ad nos infra Regnum noſtrum jubere dignemini deſtinari, ut ibi, ubi præmiſſa perpetrârunt, & de commiſſis probatio clariùs fieri poteſt, tàm nobis, quàm aliis, quod de jure in hac parte facere tenentur, adimplere faciliùs compellantur.

A.D. 1313. Edv. 2.

Contra eoſdem Mercatores autem, quoad amiſſionem vitæ & membrorum, occaſione prædictâ, procedere non intendimus ullo modo.

Per memoratum Henricum (quem ad veſtræ Sanctitatis præſentiam remittimus ex hâc causâ) quæſumus, ſuper præmiſſis, nobis reſcribi veſtræ beneplacita voluntatis.

Conſervet, &c.

Dat. apud Dovorr. viceſimo ſecundo die Maii.

De denariis pro paſſagio Regis liberandis.

A.D. 1313. An. 6. E. 2. Clauſ. 6. E. 2. m. 4.

REX, dilectis & fidelibus ſuis, Magiſtro Jordano Moraunt, & Willielmo de Claydon, Cuſtodibus Archiepiſcopatûs Cantuariæ vacantis, & in manu noſtrâ exiſtentis, ſalutem.

Mandamus vobis quòd, de exitibus Ballivæ de Aldynton, quæ eſt de Archiepiſcopatu prædicto, habere faciatis, dilecto & fideli noſtro, Roberto de Kendale, Conſtabulario Caſtri noſtri Dovorr. & Cuſtodi Quinque Portuum noſtrorum, Nicholao Larcher, & Willielmo Larcher, ducentas libras pro præſenti paſſagio noſtro, & aliorum nobiſcum transfretantium verſus partes Franciæ; & nos vobis indè, in compoto veſtro, ad Scaccarium noſtrum, debitam allocationem habere faciemus.

A.D. 1313.

Teſte Rege apud Dovorr. viceſimo tertio die Maii.

Per ipſum Regem.

De Rege in partes Franciæ tranſeunte.

A.D. 1313. An. 6. E. 2. Clauſ. 6. E. 2. m. 4. d.

MEMORANDUM *quod Dominus Rex, die Mercurii, proximo poſt Feſtum Sancti Dunſtani, videlicet, in vigilia Aſcenſionis Domini, ad ortum Solis, anno Regni ſui ſexto, ad requiſitionem Domini Summi Pontificis, necnon & Regis Franciæ, pro quibuſdam negotiis ſtatum Ducatûs Aquitanniæ tangentibus:*

Ac Regina, & Domini, Johannes de Britanniâ Richemundiæ, & Adomarus de Valentiâ Pembrochiæ, Comites, & Dominus Hugo le Deſpenſer, & alii Magnates, tunc temporis, cum ipſo Domino Rege apud Dovorr. verſus partes Franciæ transfretârunt:

A.D. 1313.

Et Epiſcopus Exonienſis, & alii Magnates ipſum Dominum Regem poſtmodum adierunt, & magnum Sigillum ipſius Domini Regis remanſit in cuſtodia Domini Wygornienſis Epiſcopi, Cuſtodis ejuſdem Sigilli in Angliâ, ſub ſigillis Dominorum, Adæ de Oſgodeby, Roberti de Bardelby, & Willielmi de Ayremynne, ſicut priùs ex præcepto ejuſdem Domini Regis.

De Scotis repulſandis.

A.D. 1313. An. 6. E. 2. Pat. 6. E. 2. p. 2. m. 5.

REX, dilectis & fidelibus ſuis Comitibus, Baronibus, Militibus, liberis hominibus, ac toti Communitati Comitatûs Cumbriæ, ſalutem.

Accedens ad nos nuper, dilectus & fidelis noſter, Henricus de Malton, cum literis veſtris de credentiâ, nobis directis, plura dampna & gravamina, vobis per Scotos, Inimicos, & Rebelles noſtros multipliciter illata, providè expoſuit & diſcretè; ſupplicans nobis ſuper dampnis & gravaminibus hujuſmodi, in futurum evitandis, per nos remedium adhiberi.

A.D. 1313.

Et, quia jam ſumus ad partes tranſmarinas, pro quibuſdam arduis negotiis, nos & ſtatum Ducatûs noſtri Acquitanniæ contingentibus, profecturi, & exinde cum feſtinatione in Angliam, Deo propitio, redituri; nos, de fidelitate veſtrâ pleniùs confidentes, ſperantes

A.D. 1313.
Edw. 2.

tes etiam quòd ea, quæ ad noſtrum honorem & veſtram ſecuritatem & tranquillitatem, ſuper repulſione dictorum Inimicorum & Rebellium noſtrorum, contingere poterunt, velitis omnes vires extendere, prout hactenus laudabilitèr feciſtis, undè vos non immeritò commendamus,

Vobis mandamus rogantes, in fide & dilectione, quibus nobis tenemini, nihilominus firmiter injungentes, quod ad repulſionem dictorum Inimicorum & Rebellium noſtrorum, & ſalvam & ſecuram cuſtodiam partium veſtrarum prædictarum, omnem potentiam & diligentiam, quas poteritis, apponatis; ita quod fidelitatis veſtræ conſtantiam debeamus exinde merito comendare.

Nos autem, poſt regreſſum noſtrum, juxta poſſibilitatem debitam feſtinandum, a dictis partibus tranſmarinis, ſuper præmiſſis tale remedium apponemus, quòd ad noſtrum honorem cedet, Deo dante, & veſtra ſecuritas, & plena tranquilitas extunc præparabitur in futurum.

Teſte Rege apud Dovorram, viceſimo tertio die Maii.

Per Conſilium.

Ad Papam pro Bonifacio de Saluciis Conſanguineo Regis.

A.D. 1313.
An. 6. E. 2.
Rom. & Fr. 6. E. 2. m. 16. dor.

PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum.

Quanto de veſtræ Clementiæ largifluâ bonitate fiduciam gerimus ſpecialiorem, tanto eam pro illis, qui nobis in Conſanguinitatis amore conjunguntur, ſpecialiùs excitamus.

Deſiderantes igitur dilecti Conſanguinei noſtri, Magiſtri Bonifacii de Saluciis, honoris & commodi incrementum, ipſum veſtræ benivolentiæ (quæ virtuoſos diligit, & eis ſe exhibet gratioſam) ſinceris affectibus commendamus;

Votivè ſupplicantes quatinus negotia dicti Conſanguinei noſtri, Beatitudini veſtræ, ſi libeat, porrigenda, benignè audire, & ſuper hiis, in quibus Apoſtolicæ Sanctitatis gratiâ indigere poſcitur, ſic vos ei, ſi placet, exhibere dignemini in exhibitione favoris & gratiæ liberales, quod ipſe, noſtræ interceſſionis obtentu, efficaciam ſui deſiderii (ut deſideranter appetimus) faciliùs conſequi poſſit ſuper negotiis prælibatis.

Conſervet, &c.

Dat. apud Puntoſe, decimo quarto die Junii.

Per breve de privato Sigillo.

De Comitiſſa Warennæ ad Regem in partibus tranſmarinis accedente.

A.D. 1313.
An. 6. E. 2.
Pat. 6. E. 2. p. 2. m. 4.

REX omnibus Amicis, Ballivis, & Fidelibus ſuis, ad quos, &c. ſalutem.

Cùm Iſabella, Comitiſſa Warennæ, Neptis noſtra kariſſima, de mandato noſtro ſpeciali, ad nos ad partes tranſmarinas jam ſit acceſſura,

Vos amicos rogamus, vobis Ballivis & Fidelibus firmiter injungentes, quod præfatæ Comitiſſæ, aut hominibus, ſecum in Comitivâ ſuâ exiſtentibus, in perſonis, aut equis, herneſiis, ſeu aliis rebus ſuis quibuſcunque, in veniendo ad nos ad partes ſupradictas, per terram, ſeu per mare, non inferatis, *&c. prout in conſimilibus Literis.*

In cujus, &c. uſque ad Feſtum Beati Petri ad vincula duraturas.

Datum London. decimo quinto die Junii.

De expenſis Hoſpitii Regis in Parliamento.

A.D. 1313.
An. 6. E. 2.
Clauſ. 6. E. 2. m. 2.

REX Vicecomiti Kantiæ, ſalutem.

Quia, ad expenſas Hoſpitii noſtri, pro tempore, quo nos apud Weſtmonaſterium, pro Parliamento noſtro, quod ibidem ſummoneri fecimus, moram facere proponimus, diverſa genera victualium oportet neceſſariò nos habere;

Tibi præcipimus, firmiter injungentes, quòd, de exitibus Ballivæ tuæ, in eâdem Ballivâ, tàm infra libertates, quàm extra, in locis, in quibus ad majus commodum noſtrum, & ad minus damp-

A.D. 1313. Edv. 2.

num hominum partium illarum id fieri poterit, 100 quarteria frumenti: 100 quarteria braſii: 200 quarteria avenæ: 40 boves: 100 multones: & 40 porcos; ad opus noſtrum emi & provideri, & ea uſque Weſtmonaſterium ſine dilatione duci facias;

Ita quod ſint ibidem in quindena Nativitatis Sancti Johannis Baptiſtæ, proximò futurâ ad ultimum, receptori victualium noſtrorum ibidem liberanda:

Et hoc, ſicut teipſum indempnem ſervare volueris, nullo modo omittas:

Et cuſtos, quos in emptione & ductione eorumdem victualium ad nos poſueris, cum illos ſciverimus, tibi in compoto tuo, ad Scaccarium noſtrum, allocari faciemus.

Teſte J. Bathon. & Wellen. Epiſcopo, decimo ſexto die Junii.

Eodem modo mandatum eſt ſubſcriptis; videlicet,

Vicecomitibus Surriæ & Suſſexiæ, pro
100 *Quarteriis Frumenti:*
500 *Quarteriis Avenæ:*
40 *Bovibus:*
200 *Multonibus;*
Et 40 *Porcis.*

Vicecomitibus Eſſexiæ & Hertfordiæ, pro 200 *Quarteriis Frumenti:*
100 *Quarteriis Braſii:*
200 *Quarteriis Avenæ:*
40 *Bovibus:*
200 *Multonibus;*
Et 40 *Porcis.*

Vicecomitibus Bedfordiæ & Bukinghamiæ, pro 100 *Quarteriis Frumenti:*
200 *Quarteriis Braſii:*
200 *Quarteriis Avenæ:*
40 *Bovibus:*
100 *Multonibus;*
Et 40 *Porcis.*

Vicecomiti Norththamptoniæ, pro 100 *Quarteriis Frumenti:*
200 *Quarteriis Braſii:*
40 *Bovibus;*
Et 40 *Porcis.*

Vicecomitibus Oxoniæ & Berks, pro 200 *Quarteriis Frumenti:*
40 *Bovibus.*
100 *Multonibus;*
Et 40 *Porcis.*

Ad Papam, pro Berengario de Mar.

A.D. 1313. An. 6. E. 2.

Rom. & Fr. 6. E. 2. m. 16. dor.

PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum.

Pro perſonis, virtutibus laudabilibus fulcitis, Apoſtolatûs veſtri manſuetudinem noſtris precibus eo fidentius excitamus, quo ipſas veſtræ Clementiæ (quæ dignis digna impendit, & eos honoribus amplis ditat) gratas fore novimus & acceptas.

Hinc eſt, Pater pie, quod religioſum virum, Fratrem Berengarium de Mar, de Ordine Prædicatorum, in Sacra Theologia Bakelarium, & nobis in Chriſto prædilectum (quem Religionis honeſtas, ſcientiæ eminentia, & aliæ virtutes multiplices condecorant) veſtræ Sanctitati ſpecialiter commendamus:

Affectuoſis precibus ſupplicantes, quatinus eidem Fratri Berengario dignemini, caritatis intuitu, precumque noſtrarum interventu, ſinum Apoſtolicæ gratiæ liberaliter aperire, & ipſum ad aliquam Dignitatem Eccleſiaſticam, quæ ſtatum ſuum deceat, in partibus quibus extitit oriundus, aſſumere gratioſè.

Speramus ſiquidem hujuſmodi Dignitatem, etiam ſi magna fuerit & honorabilis, per ipſius ſcientiam & providæ circumſpectionis induſtriam, ad laudem Dei & ſubditorum commodum poſſe ſalubriter gubernari.

Conſervet, &c.

Dat. apud Punteiſe, decimo nono die Junii.

Ad Papam commendatoria.

A.D. 1313. An. 6. E. 2.

Rom. & Fr. 6. E. 2. m. 16. dor.

PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum.

Grata obſequia & labores fructuoſi, quibus dilectus Mercator noſter, Antonius Peſſaigne de Janua, noſtris beneplacitis hactenus aſtitit, & adhuc indies aſſiſtere non deſiſtit, nos excitant & inducunt ut non ſolum, eo prætextu, ipſum geramus in ſinceris affectibus, ſet etiam illorum, qui eundem Antonium in gradu Conſanguinitatis contingunt, honorum & utilitatum augmentum apud

A.D. 1313. Edv. 2.

apud veſtram Beatitudinem cum inſtantiâ procuremus.

Hinc eſt, pie Pater, quod, dilectos nobis, Peſſaignum & Lafrankinum, Clericos, Nepotes dicti Mercatoris noſtri, veſtræ Sanctitati plenis affectibus duximus commendandos;

Humiliter ſupplicantes quatinus eiſdem, Peſſaigno, & Lafrankino, dignemini, noſtris precibus, ſinum liberalis gratiæ aperire, & cum utroque eorumdem, ſuper admiſſione & retentione beneficiorum Eccleſiaſticorum, uſque ad ſummam quingentarum Marcarum Sterlingorum per annum, ſecundum taxationem Norwicenſem, eo non obſtante quod ſint adhuc in minoribus annis conſtituti, de veſtri Apoſtolatûs gratiâ, benignitate, & plenitudine diſpenſare.

Conſervet, &c.

Dat. apud Punteſe, decimo nono die Junii.

De Navibus Flandriæ areſtandis.

.D. 1313. n. 6. E. 2. auſ. 6. E. 2. 1.

REX Majori & Vicecomitibus Londoniarum, ſalutem.

Quibuſdam de cauſis vobis præcipimus quod omnes Naves, & alia bona hominum de Flandriâ, quæ infra Ballivam veſtram poterunt inveniri, ſine dilatione areſtari, & ſub areſto, ſine diſtractione aliquâ, ſalvò cuſtodiri faciatis, donec aliud a nobis inde habueritis in mandatis: Et hoc nullatenus omittatis.

Teſte Rege apud Pounteſe, decimo nono die Junii.

Per breve de privato Sigillo.

De ſcripto Concordiæ, inter Comitem Fuxenſem, & Matrem ſuam, a Rege confirmato.

.D. 1313. . 6. E. 2. ſ. 6. E. 2. 2.

REX omnibus, ad quos, &c. ſalutem.

Inſpeximus quoddam ſcriptum, quod, Nobilis Vir, & dilectus, & fidelis noſter, Gaſto Comes Fuxenſis fecit, Nobili Mulieri, Margaretæ Comitiſſæ Fuxenſi, Matri ſuæ, in hæc verba:

UNiverſis, præſens ſcriptum inſpecturis, Gaſto, Dei gratiâ, Comes Fuxenſis, ſalutem in Domino ſempiternam.

Cùm nuper, cariſſimæ Matri noſtræ, Margaretæ Comitiſſæ Fuxenſi, volentes reverentiam debitam exhibere, quoddam Inſtrumentum publicum ſuper quibuſdam, quæ ſibi conceſſimus & promiſimus, fieri fecerimus, tenorem continens infraſcriptum,

Notum ſit cunctis, præſentibus & futuris, quòd cum ſpectabilis Domina, Domina Margareta, Dei gratiâ, Comitiſſa Fuxi, Vicecomitiſſa Bearnii & Caſtri boni, ex certis veriſimilibus conjecturis & cauſis, timeret, ut dicebat, ſibi, & ſuis, ac Terræ ſuæ, & ſubditis ſuis inferri injurias, violentias, moleſtias, & turbationes, novitateſque indebitas, per Nobilem Virum, Dominum Gaſtonem, Dei gratiâ, Comitem Fuxi, ejus natum: & potiſſimè quia nuper Præfatus Comes aggreſſiones fecerat in Terrâ Bearnii, quæ eſt ipſius Dominæ, in ejus præjudicium, & cum armis, & eiſdem hominibus & habitatoribus Terræ ſuæ, intulerat multas orribiles minas, & duo Caſtra ejuſdem Dominæ, ſcilicet, de Invidiâ, & de Salvâ Terrâ ceperat, & occupaverat violenter, quæ Caſtra recognovit idem Comes cepiſſe & occupâſſe præter voluntatem præfatæ Dominæ Matris ſuæ:

Idcirco Dominus Gaſto, Comes prædictus, in præſentia mei, Notarii, & Teſtium infraſcriptorum, perſonaliter conſtitutus, liber ab omni areſto, ſicut etiam idem Comes affirmavit, volens, ſicut decet, ut dixit, dictæ Dominæ Margaretæ Matri ſuæ reverentiam exhibere, & eam toto poſſe & conatibus honorare, nolens ejus ingratitudinem incurrere quoquomodo de ſe & ſuis, præfatam Dominam M. & ejus ſubditos, familiam, familiares, ac officiales ſuos, ac ipſius, & eorum terras, res & bona aſſecurare volens, liberaliter & etiam ſponte ſuâ, & eam, ac ſuos, & ſua, a quibuſcumque, qui dictæ Matri ſuæ, vel ſuis vellent dampnum inferre, pro poſſe, contra quoſcumque defendere & juvare gratis, & ex certâ ſcientia, liberali animo & benigno, ut dixit;

Firmâ & ſollempni ſtipulatione interveniente, de ſe & ſuis, dedit, præſtitit, & promiſit imperpetuum dictæ Dominæ Margaretæ, Matri ſuæ, præſenti, ſtipulanti, & recipienti pro ſe, & ſuis ſubditis, & terrâ, ac valitoribus, familiâ, & officialibus ſuis, & ſpecialitèr Nobilibus Viris, Guillielmo Otbonis Domino de Audoinis, Arnaldo Guillielmi de Bearnio Domino de Laſcuno, R. Arnaldi Domino de Gerſereto, & Othoni Domino de Mille Sanctis, Domicellis, præſentibus & recipientibus, & Bern. Domino de Gayroſſa abſenti, tanquam præſenti, & eorum familiis, & michi, Notario infraſcripto, tanquam publicæ perſonæ, recipienti & ſtipulanti pro ipſa & ipſis, & dicto Bern. de Gayroſſa, abſente, & aliis, quorum intereſt, vel in futurum poterit intereſſe, ſecuritatem & pacem legitimam, plenam & integram, tàm in perſonas, terras, & bona Dominæ Margaretæ Comitiſſæ præfatæ, quàm ſuorum ſubditorum & valitorum, ac nobilium prædictorum.

Promittens quod ipſe per ſe, vel alios, publicè vel occultè, conſenſu, ope, auxilio, verbo effectuali, aut facto, non dabit, aut dari, fieri vel inferri procurabit dampnum aliquod prædictæ Dominæ Margaretæ, Matri ſuæ, nec aliis ſupradictis, immo aſſecuramentum, de ſe & ſuis datum & præſtitum, & quod dat & præſtat, prædictæ Dominæ, Matri ſuæ, ſubditis, familiæ, familiaribus, valitoribus, adhærentibus, terræ, bonis, & rebus ſuis, tenebit & ſervabit inviolabiliter toto tempore vitæ ſuæ:

Et non contrafaciet, vel veniet per ſe, vel per alium in judicio vel extra, verbo effectuali, vel facto, ope, auxilio, conſilio vel conſenſu, directè vel indirectè quovis modo, viâ, ratione & formâ:

Quæ promiſit ſub obligatione omnium bonorum ſuorum habitorum & habendorum, & ſub pœnâ centum milium Marcarum Argenti, dandâ & committendâ per eum quotiens contra faciet, vel veniret per ſe vel per alium, & applicandâ medietate Dominis Regibus Franciæ & Angliæ per medium, & aliâ ſolvendâ dictæ Dominæ, ſi viveret, & eâ non vivente, præfatis aſſecuratis, dampnum paſſis, vel eorum hæredibus, hiis rationibus hac de cauſâ pœnâ ſolutâ vel non, ſemel vel pluries, eadem ſecuritate vel aſſecuramento in ſuo robore duraturis.

Et nichilominus ſub pœnâ perditionis & amiſſionis omnium jurium quæ idem Comes habet, & habere poteſt & debet in Vicecomitatibus, Baronijs, Terris, aut locis Bearnii, Martiani, Gauardani, de Capſuis, Mantanereſii, Nebozani, de Monte Cathani, Caſtri Veteris de Roſanis, & pertinentiarum earumdem, applicandarum dictæ Dominæ, ſi viverit, in quantum ſibi applicari poſſunt, vel illi, ſeu illis, de quo, vel quibus, ipſa Domina duxerit ordinandum.

Promittens contra prædictum aſſecuramentum non facere, vel venire, & ſi, quod abſit, contraveniret, vult quòd præfata Domina poſſit ordinare de terris prædictis, & eas dare cui voluerit pro ſuæ libito voluntatis.

ITEM, Promiſit dictus Comes Dominæ Margaretæ, & aliis aſſecuratis prædictis, & michi, infraſcripto Notario, ſtipulanti pro omnibus, quorum intereſt, vel intereſſe poteſt, quod, ſi idem Comes, vel ſui, darent dictæ Dominæ, aut ſuis, ſeu aſſecuratis prædictis dampnum aliquod, aliqua bona mobilia recipiendo ab ipſis, vel eorum aliquo, præter voluntatem eorum, pœnas incurrat prædictas, ſi idem Comes, infra unum menſem, ſi ſit citra portus, vel Rodanum: vel infra tres menſes, ſi eſſet ultra portus, vel Rodanum, non reſtitueret requiſitus.

Et vult, & reputat ſe Dominus Comes nunc, ut extunc requiſitum, ſi requiſitio, etiam ipſo abſente, nec citato, facta fuerit publicè in aulâ novâ Domini Regis Thole.

Et eaſdem pœnas incurrere voluit, ſi impediret, aut impediri faceret illum, qui requiſitionem hujuſmodi facere vellet.

Et, emendando dampna, in bonis dumtaxat mobilibus data, infra tempus prædictum, pœnas prædictas non incurreret, quia ſic ſolo modo, quoad bona mobilia, actum, ſeu conventum extitit inter partes.

ITEM, voluit & conceſſit præfatus Comes quòd, ſi ipſe, vel ſui darent dampnum præfatæ Dominæ, vel aliis aſſecuratis, quòd de extimatione dampni ſtaretur & crederetur juramento dictæ Dominæ, ſi viveret, vel juramento, ſi non viveret, paſſi dampnum, vel ejus hæredis.

ITEM, promiſit idem Comes teſtamentum dictæ Dominæ, Matris ſuæ, tenere & ſervare, & in nullo contrafacere, vel venire;

Voluit etiam dictus Comes quòd, ſi ſæpè dicta Domina, Mater ſua, in teſtamento ſuo, non legâſſet, vel non legaret quatuor milia ſolidorum Morl. perpetui & annui redditûs, ultra hæredis inſtitutionem, & legata alia particularia, poſſit eadem Domina dare, inter vivos, vel in Codicillo, religioſis perſonis, A.D. 1313. dv.

perſonis, aut locis, ſeu aliis, uſque Summam prædictam, pro ſuæ libito voluntatis.

Promiſit etiam dictus Comes ſolvere dictæ Dominæ, Matri ſuæ, quolibet Anno, quamdiu ipſa vixerit, ſexcentas libras Turonenſium Parvorum, de redditibus & exitibus Caſtri & Affarii de Sono in Doneſano, ſine diminutione dotis, prout aliàs promiſerat & obligaverat in Inſtrumento, confecto per Magiſtrum Arnaldum de Auſino, publicum Notarium Villæ Ortheſii, & Larnalli;

Poſt vitam tamen ipſius Dominæ, fuit ordinatum quòd,

Præfato Domino Comite ſolvente annuatim ſexcentas libras Turonenſium executoribus teſtamenti præfatæ Dominæ Matris ſuæ; quæ ſexcentæ libræ venient in deductionem mille Marcarum Argenti, quas, ratione dotis, eadem Domina habet in Affario de Sono prædicto:

Ad ſolvendum ultra ſexcentas libras annuatim compelli non poſſit; memoratus tamen Comes promiſit dare ſufficientes cautiones de Bearn. & in Bearn. qui ſe obligabunt principaliter de ſolvendis ſexcentis libris Turonenſium annuatim, quamdiu dicta Domina vixerit, ſine diminutione dotis: Et, poſt ejus vitam, donec mille Marchæ dotales fuerint ejus ordinio, modo prædicto, integrè perſolutæ:

Et voluit dictus Dominus Comes quòd, de fractione ſecuritatis, ſi, quod abſit, accideret, ſtetur juramento dictæ Dominæ Matris ſuæ, ſi viveret; vel, eâ non vivente, juramento dampnum paſſi, vel ejus Hæredis.

Et, ſi idem Comes veniret contra aſſecuramentum prædictum, voluit ipſe id, quòd dicti Nobiles, Domicelli, vel alii aſſecurati, ratione juramenti præſtiti, ſeu præſtandi eidem Domino Comiti, vel ejus Hæredi, nunc eſſent aſtricti; immo, in hoc caſu, tale juramentum, vel juramenta, ſeu homagia, pro nullis, & non factis, ſeu non præſtitis habeantur: Et nunc ut extunc, & extunc & nunc, dicta juramenta remiſit dictus Comes Nobilibus antedictis; & ab eiſdem juramentis, ſeu homagiis abſolvit eos penitus & quitavit.

Item, Promiſit dictus Comes incartare, ratificare, concedere, & facere ſupra & infra ſcripta, in præſentiâ Domini Seneſcalli Tholi, vel ejus Commiſſarii, ſeu Commiſſariorum, vel alicujus per Dominum Regem Franciæ deputati vel deputandi, & habere confirmationem ejuſdem Regis Franciæ illuſtris, vel pro habendo eam fideliter laborare;

A.D. 1313. Edv. 2.

Et vult, & requirit inſtanter & humiliter quod Dominus Rex Franciæ confirmet omnia & ſingula, in præſenti Inſtrumento contenta, ad ſupplicationem cujuſcumque.

Item, Voluit ſæpedictus Comes ſe poſſe compelli per Curiam ſigilli Seneſcalli, & Vicariæ Tholanæ, & per quamcumque Curiam Franciæ, Angliæ, Arragoniæ, vel aliam quamcunque, ſi contra præmiſſa faceret, vel veniret, per occupationem, & venditionem omnium bonorum ſuorum, ac captionem, etiam detentionem perſonæ ſuæ ad prædicta ſervanda, & dictas pœnas levandas, ubicumque fuerint ab eo petita; &, quod in unâ Curiâ cæptum fuerit, alibi peti & perfici poſſit.

Item, Fuit actum inter eos, quòd dicta Domina non impediat præfatum Dominum Comitem in Albergatis, ipſo non veniente contra prædicta.

Præmiſſa autem omnia & ſingula ſupraſcripta Juravit dictus Comes, ad Sancta Dei Evangelia, corporaliter manibus ſuis tacta, tenere, complere, & non contrafacere, vel venire per ſe, vel per alium, in toto, nec in parte aliquâ.

Insuper, dictus Comes, ſub virtute pœnarum & juramenti prædictarum, renunciavit omni juri, divino & humano, Canonico & Civili, & omnibus cauſis, rationibus, defenſionibus, & exceptionibus quibuſcumque, doli, fraudis, metûs causâ, reſtitutionis in integrum, & aliis quibuſcumque, cujuſcumque generis, ſpeciei, aut conditionis exiſtant, aut quovis nomine, ſeu vocabulo a jure, uſu, vel conſuetudine nominentur; ex quibus, vel aliquo, ſeu aliquibus ex ipſis, contra præmiſſa, ſupra præmiſſa, vel aliqua ex eis poſſet venire, vel ſe juvare, defendere, vel tueri:

Volens & concedens quod quæcunque rationes, exceptiones, & defenſiones, ſeu impedimenta aliqua, vel aliquod prædictorum, quæ poſſent reperiri de jure, uſu, vel conſuetudine; ex quibus, vel aliquibus, ſeu aliquo ex ipſis, poſſent aliqua de præmiſſis infringi, tolli, vel anullari, habeantur hic pro expreſſis & ſpecificatis, ac ſi ſigillatim & ſpecialiter eſſent nominatæ & expreſſæ.

Quibus omnibus memoratus Comes, certificatus de omni jure ſuo, ut dixit, expreſſe renunciavit; nolens ſe poſſe uti prædictis.

A.D. 1313. Edv. 2.

Et, ſi aliqua deficerent, vel poſſent addi, aut ſuppleri pro corroboratione& utilitate præmiſſorum, ad utilitatem & commodum præmiſſorum aſſecuratorum, poſſent addi & ſuppleri, ad requiſitionem dictæ Dominæ, cum Conſilio ſapientum, ſubſtantia non mutata.

Acta fuerunt hæc in præſentiâ diſcreti Viri Arnaldi de Beyries, Locumtenentis Præpoſiti Sancti Severi; qui Locum-tenens, auctoritate, & ex parte Domini Edwardi, Dei gratiâ, Regis Angliæ, & Acquitaniæ Ducis, ad requiſitionem dicti Domini Comitis Fuxi, & dictæ Dominæ Matris ſuæ, & aliorum Domicellorum præſentium prædictorum, auctoritatem ſuam interpoſuit omnibus & ſingulis ſupradictis: Et ea omnia & ſingula approbavit, confirmavit, & ratificavit; & præcepit dictis partibus quòd ea ſervent inviolabiliter & illæsè, prout ſunt promiſſa, & aſſecurata, & contenta in hoc præſenti publico Inſtrumento.

Actum in loco, vocato vulgariter de Sancto Michaele de Craſtes in Territorio & juriſdictione Caſtri & Villæ de Bona Garda, Domini Ducis Aquitaniæ prædicti, 21. die introitu menſis Septembris, Anno Domini 1312.

Regnante *Domino Philippo Rege Franciæ*;
Domino Edwardo Rege Angliæ, Duce Aquitanniæ;
R. Abbate Sancti Severii;

Teſtes hujus rei ſunt,
Dominus Bern. de Buroſſio miles,
Berengarius de Auriſio,
Arnaldus de Auriſio,
Odo de Sediraco, Domicelli,.
Bern. Wuu. de Abbia. Juratus & Burgen. Cortes,
Magiſter Menaldus de Caſtetino Can. Jaccen.
Dominus Guillielmus Sequerii legum Doctor,
Petrus Reymundi Molmerii, Cives Thole,
Randulphus de Drulheto,
Vitalis Sabaterius, Burgenſes Sancti Severii,
Magiſter Garnerius Petri de Marnilla Notarius Tholoſanæ, & Curiæ Sigilli Seneſcalli, & Vicariæ Tholoſanæ,
Magiſter Guillielmus de Beoſta, Notarius Curiæ Bearnii, & de Salva Terra.

A.D. 1313. Edv. 2.

Et ego, Julianus Denſus, Publicus Sancti Severii Notarius, prædictis interfui, &, ad requiſitionem Dominæ Comitiſſæ, Domini Comitis, & Domicellorum prædictorum, ac de mandato prædicti Arnaldi de Beyries, Locum tenentis Præpoſiti Sancti Severii prædicti, prædicta omnia meâ manu propriâ ſcripſi, publicavi in hoc publico Inſtrumento, meoque ſolito ſignavi ſigno.

In teſtimonium præmiſſorum nos præmiſſa, omnia & ſingula, acceptantes, laudantes, & approbantes, ad majorem fidem & teſtimonium eorumdem præſens ſcriptum ſigilli noſtri munimine fecimus communiri.

Dat. Pontiſare 27. die Junii, Anno Domini 1313.

Nos autem, ad requiſitionem prædictorum, Comitis & Comitiſſæ, præmiſſa omnia & ſingula, in ſcripto prædicto contenta, grata gerimus & accepta, ac ea, quantùm in nobis eſt, confirmamus: noſtro & alieno in omnibus jure ſalvo, & ita quòd, ſi in Ducatu prædicto, vel alibi in terris noſtris, occaſione præmiſſorum, cognitionem vel executionem fieri contigerit, cognitio & executio hujuſmodi fiant per noſtros Officiales & Miniſtros.

In cujus, &c.

Dat. apud Pontiſar. 29. die Junii.

De poteſtate commiſſa Parliamentum inchoandi, Rege abſente.

A.D. 1313. An. 6. E. 2.

Pat. 6. E. 2. p. 2. m. 3.

A.D. 1313.

REX Venerabilibus in Chriſto Patribus, J. Bathonienſi & Wellenſi, & W. Wygornienſi, eadem gratiâ, Epiſcopis: & dilectis & fidelibus ſuis, Gilberto de Clare, Comiti Glouceſtriæ & Herefordiæ Nepoti, & Johanni de Britannia, Comiti Richemondiæ Conſanguineo, ſuis kariſſimis, ſalutem.

De veſtræ fidelitatis circumſpectione providâ plenam in Domino fiduciam optinentes, ad inchoandum & continuandum, nomine noſtro, Parliamentum, quod nuper, ante paſſagium noſtrum ad partes Franciæ, ad inſtantem quindenam Nativitatis Sancti Johannis Baptiſtæ, apud Weſtmonaſterium tenendum, fecimus ſummoneri, ſi forte, aliquo caſu contingente, quo minus inchoationi Parliamenti perſonaliter intereſſe poſſimus, fuerimus, quod abſit, per dies aliquos impediti;

A.D. 1313. Edw. 2.

Vobis tribus, vel duobus veſtrûm plenam, tenore præſentium, Committimus poteſtatem:

Nos autem rata habebimus & accepta ea, quæ per vos, tres, vel duos veſtrûm, nomine noſtro, fieri contigerit in præmiſſis.

In cujus, &c.

Datum apud Pontiſaram, primo die Julii.

Per Breve de privato Sigillo.

ET mandatum eſt Archiepiſcopis, Epiſcopis, Comitibus —— —— Baronibus, Militibus, & omnibus aliis fidelibus R. ad inſtans Parliamentum R. apud Weſtmonaſterium tenendum conventuris, quod eiſdem, Epiſcopis, & Comitibus, tribus, vel duobus eorum, uſque adventum R. ad Parliamentum prædictum, qui erit in brevi, Domino concedente, cum omni Feſtinantiâ, quâ fieri poterit, bono modo, in præmiſſis pareant & intendant.

In cujus, &c.

Dat. ut ſupra.

Carta indulgentiæ pro Seneſcallis, Bajulis, Majoribus, Officialibus, Servientibus, & ſubditis Regis Angliæ, Ducatus Aquitaniæ.

A.D. 1313. An. 6. E. 2.

Ex Autogr. Penes Camerar.

PH. Dei gratiâ, Francorum Rex,

Notum facimus univerſis, præſentibus & futuris, quod, cùm olim ad aures noſtras, Officialium & ſubditorum noſtrorum, præcipue quorumdam appellantium, tàm Ducatûs Aquitaniæ, quàm vicinarum partium, clamoſa frequens inſinuatio perduxerit nonnullas inobedientias, commiſſas contra nos & ipſos, graves & enormes injurias, violentias, dampna, & gravamina, nobis ac ipſis illata, homicidia, raptus, incendia, & rapinas, plurimáque alia maleficia fuiſſe perpetrata per Seneſcallos, Bajulos, Majores, Officialeſque alios, ſervientes & ſubditos cariſſimi Filii & fidelis noſtri, Edwardi Regis Angliæ illuſtris, Ducis Aquitaniæ:

Super quibus, ſeu eorum aliquibus, certos proceſſus per Commiſſarios noſtros, propter hoc in eiſdem partibus diverſis vicibus deſtinatos a nobis, fieri mandavimus, ad ſciendum ſi delata nobis, ut prædicitur, vera eſſent, & providendum ſuper hiis per viam rigoris juſtitiæ, vel alias ut deceret:

Et, occaſione, ſeu ex causâ dictarum inobedientiarum, injuriarum, violentiarum, maleficiorum, & aliorum prædictorum, præfatus Dux in foresfacturam terrarum ſuarum vel pœnam aliam; dictíque Seneſcalli, Bajuli, Majores, Officiales, Servientes, & ſubditi Ducis ejuſdem, in conſimilem terrarum ſuarum, vel corporum forefacturam, ſeu pecuniariam vel aliam pœnam inciderint, vel potuerint veriſimiliter incidiſſe;

A.D. 1313.

Nos, pulcrum vindictæ genus ignoſcere reputantes in quolibet Præſidente: & attendentes quod Dictus Rex & Dux, ac Yſabellis ejus Uxor, Regina Angliæ illuſtris, Filia noſtra cariſſima, diebus iſtis Regnum noſtrum Franciæ viſitare volentes, illud, ad requiſitionem noſtram, non ſine magnis laboribus & expenſis, ingreſſi fuerunt, & ibidem, aſſumpto nobiſcum Dominicæ Crucis ſigno, pro paſſagio transmarino, fecerunt per aliquod tempus reſidentiam perſonalem; ipſorum conſideratione, quorum affectamus deſideriis complacere, & quibus nos reddere volumus liberales,

Omnem forefacturam terrarum, pœnam pecuniariam, & aliam quamcumque, in quibus idem Dux, vel, inclitæ recordationis, Edwardus, quondam illuſtris Rex Angliæ, Progenitor ſuus, & Conſanguineus noſter cariſſimus, potuerunt erga nos ex prædictis, vel aliis quibuſcumque cauſis hactenus incidiſſe, eidem Duci, nec non Seneſcallis, Bajulis, Majoribus, Officialibus, & ſervientibus ſuis, ac ſubditis ejuſdem, Villarúmque dicti Ducatûs Communitatibus (qui ſubditi & Communitates de præcepto, mandato, vel occaſione ſervitii Ducis ejuſdem, vel Seneſcallorum, aut aliorum Officialium ſuorum, prædicta commiſerint) quamcumque forefacturam corporum, terrarum, & bonorum, bannimenta, omnemque pœnam pecuniariam, aut aliam, quocumque nomine cenſeatur, de ſpeciali gratiâ remittimus, & ipſos omnes & ſingulos ad famam reſtituimus, ac omnem infamiæ notam,

A.D. 1313. Edw. 2.

notam, ſi quam ex præmiſſis contraxerint, abolemus de plenitudine Regiæ poteſtatis:

Salvo in præmiſſis jure partium, & quolibet alieno, quantum ad intereſſe dampnorum, miſiarum, expenſarum, & pœnarum Civilium quarumcumqne, qui ipſos, per proceſſus, jam factos, vel fieri inchoatos, ſeu inchoandos, legitime proſequi voluerint ad intereſſe prædictum.

Quod, ut firmum & ſtabile permaneat in futurum, præſentibus litteris noſtrum fecimus apponi ſigillum.

Actum apud Piſſiacum, Anno Domini Milleſimo, trecenteſimo, tertio decimo; menſe Julio, die ſecunda.

Conſimilis Litera miſſa eſt Conſtabulario Burdegaliæ, per Magiſtrum Willielmum de Caſis.

Pro Amaneno de Lebreto, ſuper 20000 Librarum Turonenſium, de Conſilio Regis Franciæ, ſibi de dono Regis conceſſis.

A.D. 1313. An. 6. E. 2. Vaſc. 6. E. 2. m. 1.

REX omnibus, ad quos, &c. ſalutem.

Sciatis nos, de conſilio & ordinatione cariſſimi Patris noſtri, Philippi Francorum Regis illuſtris, ac pro bono ſervitio, quod dilectus & fidelis noſter, Amanenus de Lebreto, Domino E. quondam Regi Angliæ, Genitori noſtro, dum vixit, gratanter impendit, conceſſiſſe eidem Amaneno viginti Milia librarum Turonenſium de dono noſtro, ſolvenda eidem Amaneno apud Burdegaliam ad quatuor terminos; videlicet,

Ad Feſta omnium Sanctorum & Aſcenſionis Domini, proximò futura, decem Milia librarum, per æquales portiones:

Et ad eadem Feſta, proximò ſequentia, reſidua decem Milia librarum per æquales portiones.

In cujus, &c.

Dat. apud Peſſyac. tertio die Julii.

Pro præfato Amaneno ſuper eodem negotio.

A.D. 1313. An. 6. E. 2. Vaſc. 6. E. 2. m. 1.

REX Seneſcallo ſuo Vaſconiæ, & Conſtabulario Burdegaliæ, qui nunc ſunt, vel qui pro tempore erunt, ſalutem.

Cùm nos, de Conſilio & Ordinatione cariſſimi Patris noſtri, Philippi Regis Francorum illuſtris, ac pro bono ſervitio, quod dilectus & fidelis noſter, Amanenus de Lebreto, *&c. prout ſupra uſque hæc verba, viz.*

Prout in Litteris noſtris Patentibus, præfato Amaneno inde confectis, pleniùs continetur:

Et nollemus quòd idem Amanenus de ſolutione dictæ pecuniæ, dictis terminis, deficiat, ob reverentiam dicti Patris noſtri, in cujus præſentiâ, & per cujus Conſilium ei conceſſionem fecimus antedictam;

Vobis mandamus quòd de exitibus Ducatûs prædicti ſolvi faciatis præfato Amaneno dicta viginti Milia librarum, ad terminos prædictos, in formâ ſupradictâ; & hoc nullo modo omittatis: Recipientes ab eo litteras ſuas de acquietantiâ ſufficientes de eo quod ſibi ſic ſolveritis, & ad ultimam ſolutionem noſtras Literas ſupradictas: Et nos vobis, præfate Conſtabularie, inde in compoto veſtro debitam allocationem habere faciemus.

Dat. ad Peſſiac. quarto die Julii.

Pro Almarico de Croun de expenſis ſolvendis.

A.D. 1313. An. 6. E. 2. Vaſc. 6. E. 2. m. 3.

REX Conſtabulario ſuo Burdegaliæ, qui nunc eſt, vel qui pro tempore fuerit, ſalutem.

Cùm conceſſerimus, dilecto Conſanguineo & fideli noſtro, Almarico de Croun (cui commiſimus Officium Seneſcalciæ Ducatûs prædicti cuſtodiendum quamdiu nobis placuerit) quòd, quamdiù in dicto Officio fuerit, ut prædictum eſt, habeat & recipiat pro eodem Officio, per manum Conſtabularii noſtri Burdegaliæ, qui pro tempore fuerit, vel ejus mandati, apud Burdegaliam, per annum, feodum Seneſcallis Ducatûs prædicti antiquitùs aſſignatum, videlicet, duo Milia librarum Turonenſium:

D.1313. v. 2. A.D. 1313. Edv. 2.

Ac pro eo quod ipſum Almaricum, circa ſtabilimentum terræ prædictæ, quæ propter diverſas diſſenſiones, in eadem hactenus ſubortas, eſt diverſimodè turbata, plures expenſas facere oportebit, conceſſerimus ei quinque milia librarum Turonenſium, videlicet, de monetâ currente in Francia, per Annum, ultra feodum ſupradictum:

Super quâ ſummâ idem Almaricus, ſumptibus ſuis, erit ad Parliamenta Franciæ, quotiens neceſſe fuerit ipſum dictis Parliamentis intereſſe:

Conceſſerimus inſuper quod dictus Almaricus habeat, & percipiat, ultra ſummas ſupradictas, rationabiles expenſas ſuas, per manum dicti Conſtabularii, vel ejus mandati, quotienſcumque ipſum Almaricum, Seneſcallum noſtrum, alibi pro noſtris agendis, extra dictam Seneſcalciam, contigerit proficiſci, & quas in factis armorum, & aliis extraordinariis cauſis, ſeu negotiis, juxta diſcretionem & Conſilium fidelium noſtrorum, de Conſilio noſtro in partibus illis exiſtentium, pro jure & honore noſtri habendis, vel conſervandis, viderit faciendas:

Ita tamen quod idem Almaricus, dum extra ipſam Seneſcalciam fuerit, de dictis vadiis ſuis duorum Milium librarum, illis, qui locum ſuum tenuerint in eadem Seneſcalciâ, teneatur providere, ſeu vadia competentia aſſignare:

Vobis mandamus quod eidem Almarico prædicta vadia; & quinque Milia librarum Turonenſium, ac expenſas hujuſmodi ſolvatis, prout per ſuas Patentes Litteras vos inde requiſierit, Miniſtretis; & nos vobis indè, in compoto veſtro, debitam allocationem habere faciemus.

Dat. apud Poyſſy, quinto die Julii.

Per ipſum Regem, Nunciante Comite Pembrochiæ.

Donationes Nepoti Papæ in Vaſconia.

D.1313. .6. E. 2. m.6.E.2. 4 A.D. 1313.

REX Univerſis, præſentes Litteras inſpecturis, ſalutem, & plenam fidem præſentibus adhibere.

Dudùm pro grato & laudabili ſervitio, quod, Nobilis Vir, & nobis dilectus & fidelis, Bertrandus de Salviaco Miles, Nepos Sanctiſſimi Patris in Chriſto, Domini Clementis, Divinâ Providentiâ, Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Pontificis, claræ memoriæ, Domino E. Genitori noſtro, & nobis impendit hactenus, & in futuro ſperamus impendi;

Eidem Bertrando dediſſe & conceſſiſſe meminimus Caſtrum de Lados, cum omnibus pertinentiis ejuſdem, ac cum homagiis, & hominibus utriuſque ſexûs, quæſtalibus & feudalibus, ſporlis, vineis, terris, cultis & incultis, molendinis, moliariis, pratis, aquis, Paſturis, fontibus, vivariis, boſco vocato l'Obernet, & aliis boſcis, brueriis, viis, ſemitis, liberis introitibus & exitibus, cæteriſque deveriis, & omnibus aliis, quæ in Parochiâ dicti Caſtri, & in aliis Parochiis & locis quibuſcumque, quæ ratione dicti Caſtri ad nos, tempore dictæ donationis, pertinuerunt quoquo modo, ſeu pertinere potuerunt;

HABENDA ET TENENDA eidem Bertrando, Hæredibus & Succeſſoribus ſuis IMPERPETUUM;

Retento nobis & Hæredibus noſtris homagio pro eodem Caſtro, ſicut pro feudo Nobili, & ſporlâ unius lanceæ in mutatione Domini, reddendâ, ubi ſporlæ in Vaſadeſio, vel ubi idem Bertrandus, Hæredes, & Succeſſores ſui ſuper hoc fuerint requiſiti; nullo alio ſervitio nobis pro ipſo Caſtro & ejus pertinentiis præſtando, nec a nobis retento.

Verùm, ne ſuper dictâ noſtrâ donatione aliqua dubietas imposterum poſſit oriri, de noſtrâ certâ ſcientiâ informati ad plenam, de omnimodo jure noſtro prædictam donationem & conceſſionem laudamus, confirmamus, & approbamus, &, pro pleniori cautelâ, etiam innovamus, atque decernimus & declaramus nunc, & tempore dictæ donationis, noſtræ intentionis fuiſſe, & eſſe, quod in prædicto Caſtro de Lados, & in Parochiâ ubi dictum Caſtrum ſitum eſt, & in aliis Parochiis & locis quibuſcunque, quæ ratione dicti Caſtri ad nos pertinent in præſenti, ſeu pertinere poterunt in futuro, & in omnibus aliis Parochiis & locis ubicunque, & quibuſcunque, ubi idem Bertrandus aliquid habet, vel habere debet, virtute & ratione donationis noſtræ prædictæ, & in pertinentiis eorumdem, dictus Bertrandus, ejúſque Hæredes, & Succeſſores, habeant, & optineant, obtentu donationis, & conceſſionis prædictæ, merum & mixtum imperium, & omnimodam juriſdictionem, ac plenum & liberum excercitium meri & mixti Imperii, & omnimodæ juriſdictionis, ſub quocumque poſſit vocabulo comprehendi:

A.D. 1313. Edv. 2. Placetque nobis, & volumus ut mero & mixto imperio, juriſdictione omnimodâ & plenâ, ac libero excercitio eorumdem, dictus Bertrandus, Hæredes, & Succeſſores ſui in præmiſſis libere poſſint uti.

Damus autem, tenore præſentium, in mandatis, omnibus noſtris ſubditis & Miniſtris, ut in præmiſſis eundem Bertrandum, Hæredes, & Succeſſores ipſius nullatenus impediant, vel moleſtent.

Volumus demùm atque decernimus, ut ſuper dono noſtro prædicto, confirmatione, & declaratione noſtræ intentionis, abſque exhibitione quarumcumque aliarum litterarum, tàm in judicio, quàm extra, præſentibus litteris adhibeatur indubitata fides & plena, & perindè ſtetur & credatur eiſdem, ac ſi litteræ dictæ donationis exhiberentur & monſtrarentur.

Noſque promittimus, pro nobis & Hæredibus noſtris, portare plenam & firmam guarentiam, de, & pro omnibus ſupradictis, dicto Bertrando, Hæredibus, & Succeſſoribus; & quod donum noſtrum, confirmationem, & declarationem ſervabimus, & in eis dictum Bertrandum, Hæredes, & Succeſſores ſuos manutenebimus, & defendemus imperpetuùm, contra omnes homines utriuſque Sexûs, præſentes pariter & futuros.

Ad fidem verò & teſtimonium omnium præmiſſorum, præſentes litteras noſtri Sigilli fecimus appenſione muniri.

Dat. apud Pontiſar. ſexto die Julii.

Per ipſum Regem.

Duppl.

ET mandatum eſt -- Seneſcallo Vaſconiæ, vel ejus locum tenenti, qui nunc eſt, vel qui pro tempore erit, quòd præfatum Bertrandum in poſſeſſionem meri & mixti imperii, ac juriſdictionis omnimodæ, in Caſtro & Parochiis, ac locis quibuſcumque, ubi aliquid habet, vel habere poterit, optentu donationis & conceſſionis prædictarum, inducat, ſeu induci faciat, ipſumque inductum defendat.

Et eundem Bertrandum merum & mixtum imperium, ac juriſdictionem omnimodam, in Caſtro, Parochiis, & locis prædictis, habere, &, abſque impedimento, per ſe, & ſuos excercere permittat, prout ad ipſum pertinet virtute donationis Regis & conceſſionis prædictarum;

Non permittens, quantum ad ipſum attinet, dictum Bertrandum, aut ſuos in præmiſſis, vel eorum aliquo, inquietari, moleſtari, ſeu gravari.

Dat. ut ſupra.

Trippl.

ET mandatum eſt Archiepiſcopis, Epiſcopis, Abbatibus, Prioribus, Capitulis, Comitibus, Baronibus, Militibus, liberis hominibus, Communitatibus, & omnibus & ſingulis tenentibus, & habitatoribus de Caſtro prædicto, & Parochiâ ejuſdem, ac aliis Parochiis, & locis quibuſcunque, in quibus merum & mixtum imperium, ac juriſdictio aliqua, ad dictum Caſtrum pertinentia, poſſint & debeant excerceri;

Quod præfato Bertrando, in omnibus, quæ ad ipſum, ſuper mero & mixto imperio, & juriſdictione hujuſmodi, in Caſtro, Parochiis, & locis ſupradictis, pertinent, ſeu pertinere poterunt, virtute donationis & conceſſionis prædictarum, pareant, reſpondeant, & intendant juxta vim & effectum litterarum Regis prædictarum.

In cujus, &c.

Dat. ut ſupra.

COnſimiles litteras, quales dictus Bertrandus habet de dicto Caſtro de Lados, ut patet ſuperius, habet & idem Bertrandus de Caſtro de Tantalon, cum omnibus pertinentiis ejuſdem, & cum homagiis, & hominibus utriuſque Sexûs, quæſtalibus, feudalibus, ſporlis, vineis, terris cultis & incultis, cum molendinis, moliariis, pratis, aquis, paſturis, fontibus, vivariis, boſcis, brueriis, *&c. ut ſupra.*

Dat. ut ſupra.

Duppl.

ET, ſicut mandatum eſt præfato Seneſcallo, vel ejus locum tenenti de dicto Caſtro de Lados, *&c. ut ſupra* pro præfato Bertrando; eodem modo mandatum eſt eidem Seneſcallo, vel ejus locum tenenti, de præfato Caſtro de Tantalon, *&c.* pro eodem.

Dat. ut ſupra.

Trippl.

ET, ſicut mandatum eſt Archiepiſcopis, *&c. ut ſupra*, de prædicto Caſtro de Lados, *&c.* pro præfato Bertrando; eodem modo mandatum eſt eiſdem de dicto Caſtro de Tantalon, *&c.* pro eodem.

Dat. ut ſupra.

A.D. 1313. Edw. 2.

Pro Comite Fuxi, de Cuſtodia Baſtidæ de Florentia.

A.D. 1313. An. 7. E. 2. Vaſc. 7. E. 2. m. 14.

REX omnibus, ad quos, &c. ſalutem.

Sciatis quòd commiſimus, dilecto & fideli noſtro, Gaſtoni Comiti Fuxenſi, Cuſtodiam Baſtidæ noſtræ de Florentia, cum pertinentiis, habendam, quamdiu noſtræ placuerit voluntati.

In cujus, &c.

Dat. apud Ybovillere, 8. die Julii.

Per breve de privato Sigillo.

A.D. 1313.

ET mandatum eſt Ballivis, probis hominibus, & toti Communitati Baſtidæ prædictæ, quòd eidem Comiti, vel ſuo Attornato, in hac parte, in omnibus, quæ ad Cuſtodiam illam pertinent, intendentes ſint & reſpondentes, ſicut prædictum eſt.

De reditu Regis a partibus Franciæ.

A.D. 1313. An. 7. E. 2. Clauſ. 7. E. 2. m. 28. d.

MEMORANDUM *quod Dominus Rex, in redeundo a partibus Franciæ, applicuit in Portu de Sandwico, die Lunæ proximo ante Feſtum Sanctæ Margaretæ Virginis, horâ veſperarum, anno Regni ſui ſeptimo; negotiis ſuis Vaſconiæ, erga Dominum Regem Franciæ, feliciter expeditis.*

A.D. 1313.

De Conductu pro Thoma Comite Lancaſtriæ & aliis.

A.D. 1313. An. 7. E. 2. Pat. 7. E. 2. p. 1. m. 23.

REX omnibus Ballivis, &c. ad quos, &c. ſalutem.

Sciatis quòd ſuſcepimus in ſalvum & ſecurum conductum noſtrum, dilectum Conſanguineum & fidelem noſtrum, Thomam Comitem Lancaſtriæ, & ejus Familiares, & ſibi adhærentes, in eundo per totum Regnum & Poteſtatem noſtram, & negotia ſua faciendo; ita tamen quòd ſine armis, & equis ad arma, incedant, & juſtitiam faciant & recipiant, prout decet.

Et ideo vobis mandamus, ſub foriſfacturâ omnium, quæ nobis foriſfacere poteritis, firmiter injungentes, quòd præfato Comiti, vel ejus familiaribus, aut ſibi adhærentibus, in eundo per prædicta, Regnum & Poteſtatem, & negotia ſua faciendo, non inferatis, ſeu, quantum in vobis eſt, ab aliis inferri permittatis, injuriam, moleſtiam, dampnum, impedimentum aliquod, ſeu gravamen:

Et, ſi quid eis foriſfactum fuerit, id eis ſine dilatione faciatis emendari; dum tamen, ſine armis, & equis ad arma, incedant, & juſtitiam faciant, & recipiant, prout decet, ſicut prædictum eſt.

A.D. 1313.

In cujus, &c. uſque ad Feſtum Sancti Michaelis proximò futurum duraturas.

Teſte Rege apud Sandwycum, decimo ſeptimo die Julii.

Per ipſum Regem.

Conſimiles literas de Conductu habent ſubſcripti; videlicet,

Guido de Bello Campo, Comes Warricenſis, & ejus familiares, & ſibi adhærentes,
Edmundus Comes Arundell, & ejus familiares, & ſibi adhærentes,
Henricus de Percy, & ejus familiares,
Robertus de Clifford, & ejus familiares,
Humfridus de Bohun, Comes Hereford & Eſſex, & ejus familiares, & ſibi adhærentes.

De reditu Regis in Angliam, & de Comitibus ſibi contrariantibus.

A.D. 1313. An. 7. E. 2. Rom. & Fr. 7. E. 2. m. 14.

EXcellentiſſimo Principi, Domino ac Patri ſuo kariſſimo, Domino Philippo, Dei gratiâ, Regi Francorum illuſtri, Edwardus, eâdem gratiâ, &c. ſalutem, & ſucceſſus, ſemper ad vota, proſperos & felices.

A.D. 1313.

Sperantes indubiè quòd, de noſtri ſtatûs continentiâ, veſtra Paterna Benivolentia

A.D. 1313. Edw. 2.

lentia proſperos deſiderat audire rumores, veſtræ Magnificentiæ intimamus quòd, die Lunæ, proximo poſt Feſtum Beatæ Mariæ Magdalanæ, proximò præteritum, a partibus Franciæ ad propria redeuntes, pervenimus cum optatâ proſperitate Londonias, Altiſſimo providente; de honoribus innumeris, & immenſis largitionibus gratiarum, nobis & noſtris, per vos & veſtros, in eiſdem partibus multipliciter impenſis, quas ſufficimus & valemus, referentes veſtræ innatæ benivolentiæ gratiarum uberes actiones.

Verùm, quia quidam Comites de Regno noſtro, ac alii, ſibi adhærentes, qui ſe nobis hactenus in multis contrarios reddiderunt, a dictâ Civitate Londoniarum receſſerant, ante adventum noſtrum ibidem, Comitibus -- Glouceſtriæ, & Richemundiæ, ſimul cum Prælatis, & diverſis Magnatibus, qui pro Parliamento noſtro convenerant in Civitate prædictâ, noſtrum ibidem expectantibus adventum, Parliamentum illud ad præſens tenere nequivimus, ſicuti ſperabamus;

Sed illud, de communi Conſilio Prælatorum, Comitum, & Magnatum prædictorum, uſque ad diem Dominicam proximam poſt Feſtum Sancti Mathæi Apoſtoli, proximò futurum, duximus prorogandum, prout Willielmus Flote, & Magiſter Richardus Tibotot Clericus, Nuncii veſtri (quibus noſtram Ordinationem & Propoſitum in præmiſſis curavimus plenius aperire) Magnitudini veſtræ, oraculo vivæ vocis, referre poterunt ex parte noſtrâ; quibus ſuper hiis fidem, ſi placet, velitis indubiam adhibere.

Dat. Londonias, viceſimo quinto die Julii.

De Inhibitione Torneamenti apud Villam de Sancto Edmundo.

A.D. 1313. An. 7. E. 2.

Pat. 7. E. 2. p. 1. m. 21.

REX, dilectis & fidelibus ſuis, Comitibus, Baronibus, Militibus, & omnibus aliis hominibus ad arma, ad turneandum, ſeu burdeandum, apud Villam de Sancto Edmundo, in proximo conventuris, ſalutem.

Mandamus vobis, ſub foriſfacturâ omnium, quæ nobis foriſfacere poteritis, firmiter injungentes, ne apud dictam Villam, ſeu alibi, infra Regnum noſtrum torneare, burdeare, juſtas facere, aventuras quærere, ſeu aliquod aliud factum armorum excercere præſumatis, ſine licentiâ noſtrâ ſpeciali.

Teſte Rege apud Weſtmonaſterium, viceſimo ſexto die Julii.

Per ipſum Regem.

Pro Margareta Comitiſſa Fuxenſi.

A.D. 1313. An. 7. E. 2.

Vaſc. 7. E. 2. m. 14.

REX dilecto, & fideli ſuo, Almarico de Credonüs, Seneſcallo ſuo Vaſconiæ, vel ejus Locum tenenti, ſalutem.

Ad petitionem, dilectæ nobis, Margaretæ Comitiſſæ Fuxenſis, nuper coram nobis & Conſilio noſtro apud Ponteſeram exhibitam;

Vobis mandamus quod ipſam Comitiſſam, ad totam vitam ſuam, in Curiâ noſtrâ Sancti Severi, per Procuratorem agere & defendere permittatis, quatenus Lex & conſuetudo partium prædictarum fieri hoc permittunt; jure noſtro in omnibus ſemper ſalvo.

Dat. apud Weſtmonaſterium, viceſimo ſexto die Julii.

Per Conſilium.

De pecunia mutuanda ad reſiſtendum Roberto de Brus.

A.D. 1313. An. 7. E. 2.

Clauſ. 7. E. 2. m. 28. d.

REX Venerabili in Chriſto Patri, J. eâdem gratiâ, Lincolnienſi Epiſcopo, ſalutem.

Cum negotia, nos & Regnum noſtrum tangentia, ſuper quibus in inſtanti Parliamento noſtro, quod in Quindenâ Nativitatis Sancti Johannis Baptiſtæ, proximò præteritâ fecimus ſummoneri, vobiſcum, & cum cæteris Prælatis, Proceribus, & Magnatibus Regni noſtri, diſpoſueramus habuiſſe colloquium & tractatum, ac ordinâſſe plenariè de eiſdem, propter aliquas certas rationes, & maximè ob veſtri ac quorumdam aliorum Prælatorum & Magnatum abſentiam, de qua non immerito admiramur, ſint dilata: propter quod pro veſtri, & ipſorum, ac Populi

A.D. 1313. Edw. 2. puli Regni noſtri quiete & commodo, dictum Parliamentum noſtrum reſummoneri fecimus apud Weſtmonaſterium, ad Quindenam Nativitatis Beatæ Mariæ Virginis proximò futuræ, ad tractandum & ordinandum, unà vobiſcum, cæteriſque Prælatis, Proceribus, & Magnatibus ſuper negotiis antedictis:

Verùm, quia ad reſiſtendum malitiæ Roberti de Brus, Inimici & Rebellis noſtri, ſuorumque Complicum & Fautorum, qui fines Marchiæ Regni noſtri Angliæ in brevi, ut aſſeritur, hoſtilitèr invadere proponunt, prout hæc ad veſtram notitiam jam credimus perveniſſe, quoſdam Magnates, cum certo numero armatorum, ad dictas partes ordinavimus celeriter deſtinare. (ad quod faciendum magnam ſummam pecuniæ oportet neceſſario nos habere) per quod quoſdam Prælatos, apud Weſtmonaſterium, coram nobis perſonaliter exiſtentes, requiri fecimus ut eorum quilibet, per ſe, de certâ ſummâ pecuniæ nobis ſubſidium faceret, in ſubventionem expenſarum armatorum prædictorum:

Noſque eis literas noſtras patentes facere conceſſimus, de allocatione inde habendâ, in proximis ſolutionibus, quas nobis facere tenebuntur, ſive de Decimis, ſive pro ſervitio ſuo Scotiæ, ſeu de aliis debitis ſuis quibuſcumque:

Qui quidem Prælati, ſui gratiâ, ſingillatim noſtræ requiſitioni in hac parte benivolè annuerunt, & nobis dictas pecuniæ ſummas, videlicet,

Aliquis eorum quingentas Marcas, & aliquis quadringentas, &, qui minus, treſcentas Marcas, citra diem Dominicam, proximò ante Feſtum Aſſumptionis beatæ Mariæ Virginis, proximò futurum ad ultimum,

Mutuare promiſerunt; illis, quos cum literis noſtris obligatoriis, inde faciendis, ad dictos Prælatos duxerimus tranſmittendos, ad opus noſtrum, liberandas. A.D. 1313. Edw. 2.

Quamobrem de veſtra benivolentia confidentes, quod pro defenſione & tuitione Regni noſtri velitis, ut tenemini, conſimiliter opem & operam exhibere, vos attente requirimus & rogamus quatenus de quingentis libris, citra diem prædictum, nobis mutuum facere velitis, in ſubventionem expenſarum; & hoc, ſicut nos, & honorem noſtrum, ac veſtrum, & ſalvationem Regni noſtri diligitis, nullo modo omittatis.

Nos ènim vobis litteras noſtras patentes, de allocatione inde habendâ, in formâ prædictâ habere faciemus; &, quid inde ad noſtri rogatum duxeritis faciendum, nobis, per veſtras literas & latorem præſentium, conſtare faciatis.

Teſte Rege apud Weſtmonaſterium, viceſimo ſexto die Julii.

Conſimiles literæ diriguntur ſubſcriptis, pro ſubſidio Regis faciendo, de diverſis pecuniarum ſummis; videlicet,

Epiſcopo Herefordenſi, de treſcentis Marcis,
Epiſcopo Roffenſi, de centum Marcis,
Epiſcopo Bangorenſi, de centum Marcis,
Epiſcopo Aſſavenſi, de centum Libris,
Epiſcopo Sarum, de quadringentis Marcis,
Epiſcopo Norwicenſi, de quadringentis Marcis,
Epiſcopo Landavenſi, de centum Marcis,
Epiſcopo Elienſi, de quadringentis Marcis,
Ac Priori & Conventui Eccleſiæ Chriſti Cantuarienſis, de treſcentis Marcis,

De Navibus areſtandis & Marinariis eligendis.

A.D. 1313.
An. 7. E. 2.
Pat. 7. E. 2.
1. m. 21.

REX, dilectis & fidelibus ſuis, Alexandro de Clavering Vicecomiti Norffolciæ & Suffolciæ, & Alexandro le Convers Clerico, ſalutem.

Sciatis quòd aſſignavimus vos, conjunctim & diviſim, ad areſtandum & capiendum triginta de majoribus & melioribus navibus, quæ per coſteram maris in Comitatibus prædictis poterunt inveniri, & ad eligendum homines pedites, armis competentibus benè munitos ad proficiſcendum in navibus ſupradictis;

A.D. 1313. Ita quòd homines & naves prædicti prompti ſint & parati in portu noſtro de Sandwico, in Quindenâ Aſſumptionis Beatæ Mariæ Virginis proximò futurâ, ad proficiſcendum exinde, in obſequium noſtrum; in Comitivâ dilecti & fidelis noſtri Willielmi de Monte Acuto, & etiam aliorum fidelium noſtrorum, ubi tunc ipſis per nos pleniùs injungetur.

Et ideò vobis mandamus quòd, ad præmiſſa facienda & complenda, cum omni feſtinatione, quâ poteritis, inten-

A.D. 1313.
Edv. 2.

datis in formâ prædictâ; & hoc nullo modo omittatis.

In cujus, &c.

Teſte Rege apud Weſtmonaſterium, viceſimo ſexto die Julii.

Per ipſum Regem.

Eodem modo aſſignantur Johannes de inſula, & Robertus de Haliwell, conjunctim & diviſim, ad areſtandum & capiendum triginta, de majoribus & melioribus navibus, quæ inter Portus de Plimuth & Shorham poterunt inveniri, & ad eligendum homines, &c. ita quod ſint in portu de Wynchelſe.

Johannes Ayguel, Vicecomes Eſſex, & Alexander le Convers, aſſignantur, conjunctim & diviſim, ad areſtandum & capiendum majores & meliores naves, quæ per coſteram maris in Comitatu prædicto poterunt inveniri, & ad eligendum, &c. Ita quod ſint in Portu de Sandwyco.

Et mandatum eſt Vicecomitibus, Ballivis, Miniſtris, & omnibus fidelibus Regis, in Comitatu Suſſexiæ, Suthamptoniæ, Dorſettiæ & Devoniæ, tàm infra libertates, quàm extra, ad quos, &c.

Quod, prædictis, Johanni & Roberto, vel alteri eorum, ad præmiſſa facienda, intendentes ſint, reſpondentes, & auxiliantes, quotiens, & prout iidem, Johannes & Robertus, vel eorum alter eis ſcire facient, ſeu faciet ex parte Regis.

In cujus, &c.

Teſte ut ſupra.

Ad Papam, de Pace inter Romanorum Imperatorem & Siciliæ Regem concilianda.

A.D. 1313.
An. 6. E. 2.

Rom. & Fr. 7. E. 2. *m.* 15.

PAPÆ Rex devota Pedum oſcula Beatorum.

Præſentis malitiâ temporis & immanitate peccaminum exigentibus, cotidiè ſcandala & ſeditiones proſiliunt, actuſque bellici undique proferuntur; de quibus habet quod doleat humana conditio, habet & Mater Eccleſia quod deploret, cum ſit ſubſequens, ipſam exinde multis perplexitatibus circumvolvi.

Quamobrem, etſi fore neceſſarium non credimus, alme Pater, ad dirigendos pedes mortalium in viam pacis, veſtram providentiam excitare: proſpicientes tamen quòd guerra tanto generaliùs & vehementiùs diſcrimine fluctuat, bello fremit, quanto hii, quibus ineſt, majoris ſtatûs & conditionis exiſtunt; metuenteſque aſſumpti Terræ Sanctæ diſpendioſitatem negotii,

Pro zelo quo ad pacem ducimur, pro affectu quo ad proximos angimur, & pro devotione quâ ipſum negotium Terræ Sanctæ proſequimur, Clementiæ veſtræ januam pulſare non omittimus pro adhibitione remedii ſuper iſtis.

Cùm itaq; intellexerimus Sereniſſimum Principem, H. Romanorum Imperatorem, contra cariſſimum Conſanguineum noſtrum Robertum, Hieruſalem & Siciliæ Regem illuſtrem, quoſdam rigidos feciſſe proceſſus, Ipſumque, Amicos, Vaſſallos, & Terram ipſius diverſis guerrarum ſtimulis multipliciter perturbare; de quo tanto duriores ex ejuſdem Regis turbatione puncturas patimur, quo ipſum (ut pote quaſi de uno ſanguine derivati) teneriùs diligimus, & majora ex hujuſmodi turbatione pericula poſſe conſpicimus provenire.

A.D. 1313.

Proinde, ſperantes, per veſtri Sacri adhibitionem remedii, ipſorum Principum diſſidium (ex quo multorum capita conquaſſantur, ac ſtrages & effuſio vertitur ſanguinis Chriſtiani) ſedari poſſe, cooperante Altiſſimo, & ſopiri, pro utriuſque partis, immo totius reipublicæ, commodo & quiete, ad veſtræ Sanctitatis providentiam principaliter recurrimus;

Suppliciter exorantes quatinus de paternæ promptuario caritatis, filiorum diſcraſiis, ne potius invaleſcant, cum expedientis adhibitione remedii accurrentes, cauſamque aſſumpti jam negotii Terræ ſanctæ, ne, quod abſit, propterea præcipitium patiatur, benigniùs intuentes, dignemini de tali, circa ſedandam dictorum turbationem Principum, in præmiſſis, remedio providere, quod inter ipſos Principes fiat, reformetur & vigeat plena concordia pacis, tranquillitas, & mutuæ integritas caritatis;

Ut exinde reipublicæ ſtatui ac communis utilitatis acceſſibus, ne, dierum excreſcente malitia, in deteriora, quod abſit, deflectantur, paternæ proviſionis induſtriâ, ſuccurratur: & dictum Terræ ſanctæ negotium, ad quod aſpirant

multorum

A.D. 1313. Edw. 2.

multorum corda fidelium, ex ipſorum Principum dilectione mutuâ, proſpera ſuſcipere valeat incrementa.

Conſervet, &c.

Dat. apud Biſtleſham, quarto die Auguſti.

A.D. 1313. Edw. 2.

Ad Cardinales, pro prædicta pacis reformatione.

A.D. 1313. An. 7. E. 2. Rom. & Fr. 7. E. 2. m. 15.

Venerabili in Chriſto Patri, A. Dei gratiâ, Epiſcopo Sabinenſi, amico ſuo kariſſimo, Edwardus, &c. ſalutem, & ſinceræ dilectionis affectum.

Cùm Sereniſſimus Princeps, H. Romanorum Imperator, quoſdam proceſſus contra kariſſimum Conſanguineum noſtrum, R. Hieruſalem & Siciliæ Regem illuſtrem, fecerit, ut intelleximus, & ipſum, Amicos, Vaſſallos, Terramque ejus diverſis guerrarum ſtimulis conetur multipliciter perturbare; de quo tanto duriores, ex ipſius Regis turbatione, in intimis puncturas patimur, eoque gravius moleſtamur, quanto ipſum (utpote cum quo ab uno ſanguine derivamur) teneriùs diligimus, & majora, ex ipſorum diſſidiis Principum, poſſe animadvertimus diſpendia evenire.

Quamobrem, intuentes noſtrum verti circa hoc intereſſe, metuenteſque aſſumpti Terræ ſanctæ diſpendioſitatem negotii,

Pro zelo quo ad pacem ducimur, pro affectu quo ad proximos angimur, & pro devotione quâ proſequimur dictum negotium Terræ ſanctæ,

Sanctiſſimum Patrem noſtrum, Dominum Summum Pontificem (per cujus providentiam ſperamus turbationem hujuſmodi ſedari poſſe, cooperante Domino, & ſopiri) per noſtras requirimus litteras ſpeciales, ut de paternæ promptuario caritatis, filiorum diſcraſiis, ne potiùs invaleſcant, cum expedientis adhibitione remedii, dignetur accurrere; ac cauſam aſſumpti jam Terræ ſanctæ negotii, ne præcipitium propterea patiatur, benigniùs intuendo, de tali, circa ſedandam dictorum Principum diſcordiam, remedio providere, quod inter ipſos fiat, reformetur, & vigeat vera concordia, pacis tranquilitas, & mutuæ integritas caritatis:

A.D. 1313.

Ut, per hoc, rei Publicæ ſtatui & communis utilitatis acceſſibus, ne, dierum creſcente malitiâ, in deteriora propterea deflectantur, proinde ſuccurratur; & dictum Terræ ſanctæ negotium, ad quod aſpirant multorum corda fidelium, exinde proſpera ſuſcipere valeat incrementa.

Veſtram igitur Paternitatem affectuoſè requirimus & rogamus, quatinus penes dictum Summum Pontificem, pro Sacri adhibitione remedii in præmiſſis, velitis, ſi placet, noſtri contemplatione amoris, pro dicto Rege, Conſanguineo noſtro, interponere Conſilii & Patrocinii veſtri partes; ita quod vobis & veſtris exindè meritò teneamur.

Dat. apud Biſtleſham, quarto die Auguſti.

Eodem modo mandatum eſt ſubſcriptis; videlicet,

Domino N. Hoſtienſi & Welletrenſi Epiſcopo,	Epiſcopis.
Domino B. Epiſcopo Tuſculano,	
Domino J. Epiſcopo Portuenſi,	
Domino R. Epiſcopo Piſtrinenſi,	
Domino A. Tituli Sanctæ Priſcæ Presbitero Cardinali, Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Vicecancellario,	Presbyteris.
Domino Vitali, Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinali,	
Domino P. de Columpna, Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinali,	
Dom. J. de Columpna, Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinali,	
Domino G. Petri, Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinali,	
Domino N. Sancti Adriani, Diacono Cardinali,	Diaconis.
Domino F. Sanctæ Mariæ in Coſmedyn Diacono Cardinali,	
Domino G. Sancti Nicholai in Carcere Tulliano Diacono Cardinali,	
Domino R. Sancti Euſtacii Diacono Cardinali,	
Domino A. Sanctæ Mariæ in Porticu Diacono Cardinali,	
Domino B. Sanctæ Agathæ Diacono Cardinali,	
Domino R. Sanctæ Mariæ Novæ Diacono Cardinali,	
Domino L. Sanctæ Mariæ in Via lata Diacono Cardinali.	

Generalis

A.D. 1313. Edv. 2.

Generalis prohibitio contra Torneamenta.

A.D. 1313. An. 7. E. 2.

Clauſ. 7. E. 2. m. 26. d.

REX Vicecomiti Lincolniæ, ſalutem.

Cùm, per ſingulos Comitatus Regni noſtri, fecerimus pluries proclamari, & ex parte noſtra firmiter inhiberi, ne quis, Comes, Baro, Miles, ſeu alius quicumque, ſub gravi forisfactura, infra Regnum noſtrum, torneare, burdeare, juſtas facere, aventuras quærere, ſeu alia facta Armorum exercere præſumeret, ſine noſtra licentia ſpeciali:

Ac jam intellexerimus quòd quamplures, Proclamationibus & Inhibitionibus hujuſmodi non obedientes, ſet eas potius contempnentes, ad arma, in diverſis partibus Regni noſtri, ire proponunt; unde admiramur, nec immeritò, & movemur:

Nos, conſiderantes quòd hujuſmodi exercitium armorum, in eodem Regno, ſine licentiâ noſtrâ, non ſolùm in noſtri & mandatorum noſtrorum contemptum, ſet etiam in læſionem pacis noſtræ poterit redundare, tibi præcipimus, firmiter injungentes, quòd in ſingulis locis, in Balliva tua, ubi expedire videris, publice proclamari, & ex parte noſtra firmiter inhiberi facias, ne quis, Comes, Baro, Miles, ſeu alius homo ad arma quicumque, ſub forisfactura omnium, quæ nobis forisfacere poterit, in eadem Balliva tua, ſeu alibi infra Regnum noſtrum, torneare, burdeare, juſtas facere, aventuras quærere, ſeu aliqua alia facta armorum excercere præſumat, ſine licentia noſtra, quoquo modo.

Et, ſi quos in Balliva tua inveneris, qui, poſt Proclamationem & inhibitionem hujuſmodi, aliquod factum armorum ibidem excercuerint, tunc eos, cum equis & herneſiis ſuis, areſtes, & ſalvò cuſtodiri facias, quouſque aliud inde præceperimus; aſſumpto tecum ad hoc, ſi neceſſe fuerit, poſſe Comitatus tui.

Et, ſi tibi reſiſtentes inveneris in præmiſſis, tunc de nominibus eorumdem, ſic reſiſtentium, nobis, ſub ſigillo tuo, diſtinctè & apertè, conſtare facias indilatè.

Teſte Rege apud Wyndeſor. 12. die Auguſti.

Eodem modo mandatum eſt ſingulis Vicecomitibus per Angliam.

De mutuo contra Scotos poſtulando.

A.D. 1313. An. 7. E. 2.

Clauſ. 7. E. 2. m. 25. d.

REX, dilecto ſibi in Chriſto, Abbati & Conventui de Whiteby, ſalutem.

Cùm, pro reſiſtentiâ, Roberto de Brus, Rebelli & Inimico noſtro, ſuiſque Complicibus & Fautoribus faciendâ, qui fines Marchiæ in brevi hoſtiliter invadere proponunt, prout hæc ad veſtram notitiam jam credimus perveniſſe, quoſdam Magnates de Regno noſtro, cum certo numero armatorum, ad dictas partes ordinaverimus celeriter deſtinare (ad quod faciendum magnam ſummam pecuniæ oportet neceſſariò nos habere) ac quamplures Prælati de Provincia Cantuarienſi, in Parliamento noſtro, in Quindenâ Nativitatis Sancti Johannis Baptiſtæ, proximò præteritâ, Londoniis convocati, & ibidem præſentes, ſingillatim certas pecuniæ ſummas, in ſubventionem expeditionis negotii prædicti (eis in proximis ſolutionibus, quas nobis facere tenebuntur, ſivè de decimis, ſivè pro ſervitio ſuo Scotiæ, ſeu in aliis debitis ſuis quibuſcumque, allocandas) liberaliter mutuò conceſſerunt & gratanter:

Nos, de vobis ſpecialiter confidentes, quod, pro defenſione & tuitione dicti Regni, velitis, ut tenemini, conſimiliter opem & operam exhibere, vos attente requirimus & rogamus, quatinus de Centum Marcis nobis mutuum facere velitis iſtâ vice, ex cauſa ſupradicta, prout dilectus Clericus, Willielmus de Melton, vos ex parte noſtrâ duxerit requirendos: Et hoc, ſicut nos, & honorem noſtrum, & veſtrum, & ſalvationem Regni noſtri prædicti diligitis, modis omnibus faciatis; recipientes ab eodem Willielmo Literas ſuas Patentes, receptionem ejuſdem pecuniæ teſtificantes; per quas Literas noſtras Patentes, de allocatione inde habenda, in forma prædicta, ſine dilatione aliquâ, fieri faciemus.

Teſte Rege apud Wyndeſor. 13. die Auguſti.

Conſimiles literæ diriguntur ſubſcriptis, pro diverſis pecuniarum Summis ab ipſis habendis; videlicet,

Abbati & Conventui de Fontibus, pro 200 *marcis;*
Abbati & Conventui de Ryvall. pro 100 *marcis;*
Abbati & Conventui de Gervall. pro 100 *marcis;*
Priori & Conventui de Giſeburn. pro 60 *marcis;*
Epiſcopo Dunolm. pro 500 *marcis;*
Priori & Conventui de Dunolm. pro 300 *marcis;*
Abbati & Conventui de Welbeck, pro 100 *marcis;*
Abbati & Conventui de Meaux, pro 100 *marcis;*
Abbati & Conventui de la Roche, pro 50 *marcis;*
Priori & Conventui Sancti Oſwaldi, pro 50 *marcis;*
Priori & Coventui de Blida, pro 50 *marcis;*
Priori & Coventui Sanctæ Trinitatis Eborum, pro 50 *marcis;*
Priori & Conventui de Neuburgh, pro 50 *marcis;*
Archiepiſcopo Eborum. pro 300 *marcis;*
Decano & Capitulo Eborum, pro 500 *marcis;*
Priori de Burſtall. pro 100 *marcis;*
Abbati & Conventui de Keynſham, pro 100 *marcis;*
Abbati & Conventui de Redyng, pro 100 *marcis;*
Abbati & Conventui de Abyndon, pro 200 *marcis;*
Abbati & Conventui de Hailes, pro 100 *libris;*
Abbati & Conventui de Cireceſtre, pro 100 *libris;*
Abbati & Conventui Sancti Auguſtini Briſtoll. pro 100 *libris;*
Abbati & Conventui Salopiæ, pro 100 *marcis;*
Priori & Conventui Sancti Swithuni Wynton. pro 200 *marcis;*
Abbati & Conventui Glouceſtr. pro 100 *libris;*
Abbati & Conventui de Teukebirs, pro 100 *marcis;*
Abbati & Conventui de Glaſcon. pro 300 *marcis;*
Abbati & Conventui de la Hyde, pro 100 *libris;*
Abbati & Conventui de Waverle, pro 100 *marcis;*
Abbati & Conventui de Coggeſhale, pro 200 *marcis;*
Abbati & Conventui de Bello pro 100 *libris;*
Abbati & Conventui Colceſtriæ, pro 100 *marcis;*
Abbati & Conventui Sancti Edmundi, pro 300 *marcis;*
Priori & Conventui Norwic. pro 100 *marcis;*
Abbati & Conventui Elien, pro 300 *marcis;*
Abbati & Conventui de Rameſeye, pro 200 *libris;*
Abbati & Conventui de Thorneie, pro 200 *libris;*
Abbati & Conventui de Sautre, pro 100 *marcis;*
Abbati & Conventui de Burgo Sancti Petri, pro 200 *libris;*
Abbati & Conventui de Crouland, pro 100 *libris;*
Abbati & Conventui de Swynhened, pro 100 *marcis;*
Abbati & Conventui de Kirkeſtede, pro 100 *libris;*
Abbati & Conventui de Thornton ſuper Humbr. pro 100 *libris;*
Abbati & Conventui de Sancta Oſitha, pro 100 *libris;*
Abbati & Conventui de Oſeneye, pro 40 *marcis;*
Abbati & Conventui de Selby, pro 200 *marcis;*
Electo & Conventui Beatæ Mariæ Eborum, pro 200 *marcis;*
Abbati & Conventui de Bello Loco pro 100 *libris;*
Priori & Conventui de Bridlington, pro 100 *marcis;*
Abbati & Conventui de Bardon, pro 100 *marcis;*
Magiſtro Ordinis de Sempringham, vocatis coram ſe Prioribus ejuſdem Ordinis de mutuo in communi, pro 1000 *marcis;*
Abbati & Conventui de Kingeſwode, pro 100 *libris;*
Abbati & Conventui de Stanleie, pro 100 *marcis;*
Abbati & Conventui de Burton ſuper Trentam, pro 200 *marcis;*
Abbati & Coventui Leiceſtr. pro 100 *marcis;*
Abbati & Conventui de Spalding, pro 100 *marcis;*
Abbati & Conventui Sancti Benedicti de Hulmo, pro 200 *marcis.*

Particularis prohibitio contra Torneamenta.

A.D. 1313. An. 7. E. 2.
Clauſ. 7. E. 2. m. 25. d.

REX, dilecto & fideli ſuo, Johanni Giffard de Brymesfeld, ſalutem.

Mandamus vobis, ſub forisfactura omnium, quæ nobis forisfacere poteritis, firmiter injungentes, ne infra Regnum, ſeu poteſtatem noſtram torneare, burdeare, juſtas facere, aventuras quærere, aut aliquod aliud factum armorum excercere præſumatis, ſine noſtra licentia ſpeciali.

A.D. 1313.

Teſte Rege apud Wyndeſor. 16. die Auguſti.

Per breve de privato ſigillo.

Conſimiles Litteræ diriguntur ſubſcriptis; videlicet,

Gilberto de Clare, Comiti Glouceſtriæ & Hertfordiæ,
Pagano Tybotot,
Johanni de Wylinton,
Bartholomeo de Badeleſmere.

De nihil attemptando ad Terrorem populi.

A.D. 1313. An. 7. E. 2.
Clauſ. 7. E. 2. m. 26. d.

REX, dilecto Nepoti & fideli ſuo, Gilberto de Clare, Comiti Glouceſtriæ & Hertfordiæ, ſalutem.

Cùm vos, ut intelleximus, occaſione quarumdam diſſenſionum, in Villa noſtra Briſtoll. hactenus ſubortarum, de quibus non eſtis bene contenti, & nos non inmerito conturbamur, ſitis in brevi ad eandem Villam obſidendam, cum ingenti multitudine armatorum, acceſſuri, vel aliqua alia ibidem facturi, quæ, ſi fierent, quod abſit, in noſtri dedecus, & læſionem pacis noſtræ, ac terrorem populi noſtri, partium illarum, & alibi in Regno noſtro, perniciosum exemplum cederent manifeſte:

Nos, qui ad conſervationem pacis noſtræ ubique, per totum Regnum noſtrum, tenemur vinculo Juramenti, hujuſmodi dampnis & Scandalis obviare volentes, ſperantes etiam quod ad talia non extenderetis manum veſtram,

A.D. 1313.

Vobis mandamus, in fide & homagio, quibus nobis tenemini, firmiter injungentes, quod ad dictam Villam, pro obſidione ejuſdem, ſeu pro aliquibus aliis, in læſionem pacis noſtræ, vel terrorem populi partium illarum, ibidem faciendis, vos nullatenus divertatis; nec aliquos, ex hac cauſâ, quomodolibet tranſmittatis:

Nos enim, ſuper diſſenſionibus prædictis, de veſtro, & aliorum de conſilio noſtro, cum omni rigore, faciemus plenum, & debitum juſtitiæ complementum.

Teſte Rege apud Wyndeſor. 18 die Auguſti.

Eodem modo mandatum eſt Bartholomeo de Badeleſmere.

Ad Regem Franciæ de Comite Ebroicenſi, Fratre ejus, & Ingelramo de Maregny, ad Parliamentum, Londoniis celebrandum, deſtinandis.

A.D. 1313. An. 7. E. 2.
Rom. & Fr. 7. E. 2. m. 14. dor.

EXcellentiſſimo Principi, Domino Philippo, Dei gratiâ, Regi Francorum illuſtri, Patri ſuo kariſſimo, Edwardus, ejuſdem gratiâ, Rex Angliæ, &c. ſalutem, &, ad vota, ſucceſſus proſperos & felices.

Sperantes quod per Nobiles Viros, Dominum L. Comitem d'Eureux, Fratrem veſtrum, & Dominum Ingelramum de Maregny, ipſorumque maturitatem Conſilii, & providentiam circumſpectam, negotia, nos & quoſdam Magnates de Regno noſtro tangentia, in Parliamento noſtro, die Dominica, proxima poſt inſtans Feſtum Sancti Mathei Apoſtoli, Londoniis convocato, ad noſtri & totius Regni noſtri honorem & commodum, eo felicius expediri, quo ipſa coram præfato Fratre veſtro, & quibuſdam Cardinalibus, in eodem Regno adhuc exiſtentibus, ac coram cæteris magnatibus de eodem Regno tractata hactenus extiterunt, ipſoſque Comitem & Ingelramum reputamus viros pacis & concordiæ zelatores.

A.D. 1313.

A.D. 1313. Edw. 2.

Veſtram Paternitatem kariſſimam affectuoſis precibus requirimus & rogamus, quatinus præfatos, Fratrem veſtrum & Ingelramum, velitis, ſi placet, ad prædictum Parliamentum noſtrum deſtinare, prout dilectus & fidelis noſter Edwardus de Malo lacu, Seneſcallus noſter (quem ad veſtram præſentiam mittimus ex hac cauſâ) veſtræ magnificentiæ ex parte noſtrâ duxerit requirendum; cui in hiis, quæ ſuper præmiſſis vobis, noſtro nomine, expoſuerit vivâ voce, fidem credulam præbeatis.

Dat. apud Wyndeſor. 28. die Auguſti.

A.D. 1313. Edw. 2.

Ad Regem Navarræ de prædictis, Comite & Ingelramo, Parliamento intereſſendis.

A.D. 1313. An. 7. E. 2. Rom. & Fr. 7. E. 2. m. 14. dor.

Magnifico Principi Domino L. Dei gratiâ, Regi Navarræ illuſtri, Fratri ſuo kariſſimo, Edwardus, &c. ſalutem, & felicibus ſucceſſibus jocundari.

Cùm, pro feliciori expeditione negotiorum, nos & quoſdam Magnates de Regno noſtro tangentium, ſicut nôſtis, in Parliamento noſtro, poſt inſtans Feſtum Sancti Mathei Apoſtoli, Londoniis convocato, ad noſtri honorem & commodum uberius, conſequendâ, excellentiſſimum Principem Dominum Philippum, Patrem veſtrum & noſtrum, rogemus per noſtras Litteras ſpeciales, ut Nobiles Viros, Dominum L. Comitem d'Eureux (coram quo, & aliis Prælatis, & Magnatibus, dicta negotia hactenus tractata fuerunt) & Dominum Ingelramum de Maregny, pacis & concordiæ zelatores, deſtinare velit ad Parliamentum ſupradictum,

Vos affectuoſe requirimus & rogamus, quatinus, ut præfati, Comes & Ingelramus, ad dictum Parliamentum accedant, juxta votum noſtrum, velitis erga dictum Patrem veſtrum & noſtrum, & ipſos ſimiliter, cum efficaciâ interponere partes veſtras, prout dilectus & fidelis noſter Edwardus de Malo lacu, Seneſcallus noſter (quem ad vos mittimus ex hac cauſâ) vos requiret ex parte noſtrâ; cui in hiis, quæ ſuper præmiſſis vobis noſtro nomine expoſuerit vivâ voce, fidem credulam præbeatis.

Dat. apud Wyndeſor. 28. die Auguſti.

A.D. 1313.

Ad Comitem Burgundiæ, Filium Regis Franciæ, de Credentia.

A.D. 1313. An. 7. E. 2. Rom. & Fr. 7. E. 2. m. 14. dor.

Rex Nobili Viro, Domino Philippo, Comiti Burgundiæ, nato illuſtris Regis Franciæ, ac Fratri ſuo kariſſimo, ſalutem, & felicibus ſucceſſibus jocundari.

Cùm mittamus dilectum & fidelem noſtrum, Edwardum de Malo lacu, Seneſcallum noſtrum, ad præſentiam præfati Principis, Patris noſtri kariſſimi, pro quibuſdam negotiis, nos tangentibus, ſibi ex parte noſtrâ exponendis, & quadam requiſitione ſibi ſimiliter facienda, de quibus vos, per eundem Edwardum, ad plenum volumus informari,

Vobis affectuoſe requirimus & rogamus, quatinus prædicto Edwardo in hiis, quæ vobis ex parte noſtrâ expoſuerit oraculo vivæ vocis, fidem velitis indubiam adhibere; &, ut requiſitio noſtra prædicta, juxta noſtri deſiderium, exaudiatur erga dictum Patrem, veſtrum & noſtrum, ac Nobiles Viros Dominum L. Comitem d'Eureux, & Dominum Ingelramum de Maregny, quos ipſa requiſitio ſimiliter contingit, cum omni efficaciâ interponere partes veſtras.

Dat. apud Wyndeſor. 28. die Auguſti.

Eodem modo ſcribitur Domino Karolo, Comiti de Nivers, dicti Regis Nato.

Item, Domino Karolo, Comiti Valeſii & Conſanguineo Regis.

A.D. 1313.

Comiti Ebroicenſi & Ingelramo de Maregny, de Credentia.

A.D. 1313. An. 7. E. 2. Rom. & Fr. 7. E. 2. m. 14. dor.

Rex Nobili Viro, Domino L. Comiti d'Eureux, Conſanguineo ſuo kariſſimo, ſalutem & ſinceræ dilectionis continuum incrementum.

Quædam negotia, noſtris affectibus ſpecialiter

A.D. 1313.

A.D. 1313. Edv. 2.

ſpecialiter incumbentiâ, injunximus dilecto & fideli noſtro, Edwardo de Malo Lacu, Seneſcallô noſtro, vobis pleniùs exponenda:

Veſtram igitur amicitiam affectuoſè requirimus & rogamus, quatinus eidem Edwardo in hiis, quæ vobis ex parte noſtrâ expoſuerit oraculo vivæ vocis, velitis fidem indubiam adhibere: & requirendis, nomine noſtro per ipſum, libenti animo condeſcendere, ut optamus.

A.D. 1313. Edv. 2.

Dat. apud Wyndeſ. viceſimo octavo die Auguſti.

Eodem modo ſcribitur Domino Ingelramo de Maregny.

Ad Papam, de quibuſdam negotiis ei exponendis.

A.D. 1313. An. 7. E. 2. Rom. & Fr. 7. E. 2. m. 15.

PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum.

Quædam negotia, nos ſpecialiter tangentia, dilectis & fidelibus noſtris, Bertrando de Salviaco, Comiti Campaniæ, Nepoti veſtro, Alexandro de Abernithy Militi, & Magiſtro Waltero de Maydenſtan, injunximus veſtræ Clementiæ ſerioſiùs exponenda:

Sanctitati veſtræ humiliter ſupplicantes, quatinus præfatis, Bertrando, Alexandro, & Waltero, vel duobus eorum, in hiis, quæ veſtræ Beatitudini, ex parte noſtrâ, expoſuerint vivâ voce, fidem dignemini credulam adhibere; & requirenda per ipſos, vel duos eorum, nomine noſtro, gratioſiùs exaudire.

A.D. 1313.

Conſervet, &c.

Dat. apud Wyndeſ. viceſimo octavo die Auguſti.

Ad Cardinales & ad alios, de prædictis negotiis promovendis.

A.D. 1313. An. 7. E. 2. Rom. & Fr. 7. E. 2. m. 15.

VEnerabili in Chriſto Patri, Domino A. Dei gratiâ, Sabinenſi Epiſcopo, Amico ſuo cariſſimo, Edwardus, eâdem gratiâ, Rex Angliæ, &c. ſalutem, & ſinceræ dilectionis affectum.

Cùm mittamus dilectos & fideles noſtros, Bertrandum de Salviaco Comitem Campaniæ, Alexandrum de Abernithy Militem, & Magiſtrum Walterum de Maydenſtan Clericum, cum litteris noſtris de Credentiâ, ad præſentiam Sanctiſſimi Patris Domini ---- Summi Pontificis, pro quibuſdam negotiis, nos tangentibus, ſibi pleniùs exponendis; de quibus vos, per prædictos, Bertrandum, Alexandrum, & Walterum, vel duos eorum, ad plenum volumus informari;

Veſtram Paternitatem requirimus & rogamus, quatinus præfatis, Bertrando, Alexandro, & Waltero, vel duobus eorum in hiis, quæ vobis ex parte noſtrâ duxerint exponenda, fidem velitis indubiam adhibere; &, ut ea optatum effectum ſortiantur, penes dictum Summum Pontificem, & alios, prout melius expedire videritis, cum omni efficaciâ interponere partes veſtras.

A.D. 1313.

Dat. apud Wyndeſ. viceſimo octavo die Auguſti.

Eodem modo mandatum eſt Epiſcopis, & Cardinalibus ſupraſcriptis, & etiam ſubſcriptis, qui non ſunt Cardinales; excepto quòd ubi ſcribitur *veſtram Paternitatem*, ibi ſcribitur *vos requirimus & rogamus*, & Rex præfertur iſtis ſubſcriptis in ſtilo; videlicet,

Domino Reymundo Guillielmi de Budos,
Domino Arnaldo de Preyſſaco, dicto Soldano,
} Et iſtis ſcribitur, Nobili Viro, &c. Amico ſuo cariſſimo, &c.

Domino B. Archiepiſcopo Narbonenſi.
Magiſtro R. Fabri, Domini Papæ Theſaurario,
Magiſtro Guillielmo Meſchini, Priori Sancti Capraſiæ de Agen.
Domino Hugoni Geraldi, Electo Goiturenſi, Domini Papæ Referendario.

Ad Regem Franciæ, de Dono 1000 Librarum Turonenſium, Ingelramo de Marigny conceſſo ad vitam.

A.D. 1313. An. 7. E. 2. Rom. & Fr. 7. E. 2. m. 14.

EXcellentiſſimo Principi, &c. Edwardus, &c. ſalutem, &, ad vota ſucceſſus proſperos & felices.

A.D. 1313.

Æquum arbitramur, & dignum in Domino recenſemus, ut benè meritis gratum fiat: &, quos prompta obſequia

D.1313. 2.

quia beneplacitis Regiis reddunt acceptos, hos Regalis Munificentia donis & gratiis ſpecialibus proſequatur.

Attendentes itaque, Pater karisſime, laudabilia obſequia, quæ Dominus Ingelramus de Maregny, Miles veſter, nobis hactenus impendit, & impendere poterit in futuro, ſibi, velut benemerito, mille librarum Turonenſium parvorum, ad vitam ſuam, de nobis percipiendarum, annuatim duximus concedendum.

Quocirca Paternitati veſtræ kariſſimæ affectuoſis precibus ſupplicamus, quatinus, ut præfatus Ingelramus donum noſtrum prædictum gratanter recipiat, velitis, ſi placet, pro noſtro honore, veſtram benivolentiam & aſſenſum præbere: ſibique litteras noſtras patentes, indè confectas (quas vobis mittimus per latorem præſentium) ex parte noſtrâ facere liberari.

A.D. 1313. Edv. 2.

Nos enim præfato Domino Ingelramo, propter ipſius fidelia obſequia, quæ vobis impendere, & ſollicitudinem fructuoſam, quam in veſtris negotiis, quæ noſtra cenſemus, exhibere indies non deſiſtit (etſi pro nobis gratum quicquam aliud non feciſſet) ad dona majora & utiliora reputamus nos teneri.

Dat. apud Wyndeſ. triceſimo die Auguſti.

De Inhibitione Torneamenti apud Brakeley.

D.1313.
s.7. E.2.
auſ.7.E.2. 24 d.

REX Vicecomiti Northamptoniæ, ſalutem.

Præcipimus tibi, firmiter injungentes, quòd in ſingulis locis, in Ballivâ tuâ, ubi videris expedire, publicè facias proclamari, & ex parte noſtrâ firmiter inhiberi, ne quis, Comes, Baro, Miles, ſeu quivis alius homo ad arma, apud Brackele, aut alibi, infra Regnum noſtrum, torneare, burdeare, juſtas facere, aventuras quærere, ſeu aliàs ad alia facta armorum ire præſumant, ſine mandato noſtro ſpeciali; & hoc nullatenus omittas.

A.D. 1313.

Et, ſi quos, contra proclamationem & inhibitionem hujuſmodi Rebelles, ſeu reſiſtentes, inveneris, tunc eos, cum equis & herneſiis ſuis, attachies, & in priſonâ noſtrâ ſalvò cuſtodiri facias, donec aliud indè a nobis habueris in mandatis.

Teſte Rege apud Wyndeſ. octavo die Septembris.

Ad Barones, de non torneando apud Brakeley.

D.1313.
7. E.2.
t.7. E.2. 1.m.18.

REX, dilectis & fidelibus ſuis, Comitibus, Baronibus, Militibus, & omnibus aliis hominibus ad arma, ad torneandum, apud Brakeleie, in proximo conventuris, ſalutem.

Mandamus vobis, ſub forisfacturâ omnium, quæ nobis forisfacere poteritis, firmiter injungentes, ne apud dictam Villam de Brakeleie, ſeu alibi, infra Regnum noſtrum, turneare, burdeare, juſtas facere, aventuras quærere, ſeu aliqua facta armorum excercere præſumatis, ſine licentiâ noſtrâ ſpeciali.

A.D. 1313.

In cujus, &c.

Teſte Rege apud Wyndeſoram, decimo die Septembris.

Per ipſum Regem.

De inhibitione Torneamenti mandatum ſingulis.

D.1313.
7. E.2.
lauſ.7.E.2. 24 d.

REX, dilecto & fideli ſuo, Edmundo Comiti Arundelliæ, ſalutem.

Cùm, per ſingulos Comitatus Regni noſtri, fecerimus pluries publicè proclamari, & ex parte noſtrâ firmiter inhiberi, ne quis, Comes, Baro, Miles, ſeu alius quicumque, ſub forisfacturâ omnium, quæ nobis forisfacere poterit, infra Regnum noſtrum torneare, burdeare, juſtas facere, aventuras quærere, ſeu aliqua alia facta armorum excercere præſumat, ſine noſtrâ licentiâ ſpeciali:

A.D. 1313.

Ac jam intellexerimus quòd vos, unà cum aliis hominibus ad arma, ad torneandum apud Brackele eſtis in proximo conventuri, undè plurimùm admiramur:

A.D. 1313. Edv. 2. Vobis mandamus, ſub forisfacturâ prædictâ, firmiter injungentes, ne apud dictam Villam de Brackele, ſeu alibi, infra Regnum prædictum, torneare, burdeare, ſeu aliquod aliud factum armorum excerceatis quoquo modo, ſine noſtrâ licentiâ ſpeciali.

Teſte Rege apud Wyndeſ. decimo die Septembris.

Per ipſum Regem.

Eodem modo mandatum eſt ſubſcriptis; videlicet,

Thomæ, Comiti Lancaſtriæ,
Gilberto de Clare, Comiti Glouceſtriæ & Hertfordiæ,
Humfrido de Bohun, Comiti Herefordiæ,
Guidoni de Bello Campo, Comiti Warrick.

Mandatum generale, de non turneando apud Brakeley.

A.D. 1313. An. 7. E. 2. Pat. 7. E. 2. p. 1. m. 18.

REX, dilectis & fidelibus ſuis, Comitibus, Baronibus, Militibus, & omnibus aliis hominibus ad arma, ad turneandum apud Brackele in proximo conventuris, ſalutem.

Cùm per ſingulos Comitatus Regni noſtri, ex parte noſtrâ, fecerimus pluries publicè proclamari, & firmiter inhiberi, ne quis, Comes, Baro, Miles, ſeu alius quicunque, ſub forisfacturâ omnium, quæ nobis forisfacere poterit, infra Regnum noſtrum prædictum aliquod factum armorum excerceret, ſine licentiâ noſtrâ ſpeciali:

Ac jam intellexerimus quod vos, ad turneandum apud dictam Villam de Brackele, eſtis ſic venturi; undè quàm plurimum admiramur, nec immerito, & movemur:

Mittimus ad vos, dilectos Clericos noſtros, Hugonem de Burgo, & Johannem de Merton, ac dilectos ſervientes noſtros ad arma, Arnaldum de Sancto Martino, & Audoenum Gogh, ad inhibendum vobis ex parte noſtrâ, ſub forisfacturâ prædictâ, ne apud dictam Villam de Brackeleie, ſeu alibi, infra Regnum noſtrum, turneare, ſeu aliquod aliud factum armorum excercere præſumatis, ſine noſtrâ licentiâ ſupradictâ.

Damus etiam præfatis, ſervientibus noſtris ad arma, tenore præſentium, plenariam poteſtatem omnes, quos contra proclamationem & inhibitionem noſtras prædictas armatos invenerint, areſtandi, & ſalvò cuſtodiendi, prout eiſdem ſervientibus noſtris per nos pleniùs eſt injunctum.

In cujus, &c.

Teſte Rege apud Wyndeſoram, decimo ſexto die Septembris.

Magnates, ad Parliamentum ſummoniti, ſe divertunt ad torneandum.

A.D. 1313. An. 7. E. 2. Clauſ. 7. E. 2. m. 24. d.

REX, dilecto Conſanguineo & fideli ſuo, Thomæ Comiti Lancaſtriæ, ſalutem.

De geſtu veſtro in corde cogimur admirari, quòd ex quo Parliamentum noſtrum, ad hanc diem Dominicam, jam proximam, fecimus ſummoneri, in quo, cum Conſilio veſtro, & aliorum fidelium noſtrorum, ſtatum Regni noſtri, favente Domino, cum modeſtiâ & manſuetudine intendimus ſtabilire, & ad quem dirigendum cum conſodalibus veſtris, ſicut verbaliter profertis, hactenus laboráſtis, quòd vos, hac inſtanti die Mercurii, apud Brackele, ad torneandum, ut accepimus, præparatis: maximè cum, per diverſas vices, in ſingulis Comitatibus Regni noſtri, publicè proclamari, & firmitèr fecerimus inhiberi, ne quis, ſub forisfacturâ omnium, quæ nobis forisfacere poterit, infra dictum Regnum noſtrum torneare, burdeare, juſtas facere, aventuras quærere, ſeu alia facta armorum exercere præſumat, ſine noſtrâ licentiâ ſpeciali.

Cùm igitur, per hujuſmodi exercitium armorum, & colligationes hominum ad arma, diſſenſiones & diſcordiæ multotiens eveniunt, & de facili evenire poterunt hiis diebus (quod credimus vos non velle) vobis mandamus in fide & homagio, quibus nobis tenemini, ſub forisfactura prædicta, firmitèr injungentes, ne apud dictam Villam, ſeu alibi infra dictum Regnum noſtrum, torneare, burdeare, juſtas facere, aventuras quærere, ſeu alia facta armorum exercere præſumatis, ſine licentia noſtra ſpeciali, A.D. 1313. w. 2. ſpeciali; &, ad inhibitionem iſtam vobis plenius exprimendam, mittimus ad vos dilectos Clericos noſtros, Hugonem de Burgo, & Johannem de Merton, & dilectos ſervientes noſtros ad arma, Arnaldum de Sancto Martino, & Audoenum Gogh, præſentium portitores.

Teſte Rege apud Windeſor. decimo ſexto die Septembris.

Eodem modo mandatum eſt ſubſcriptis; videlicet, A.D. 1313. Edw. 2.

Gilberto de Clare, Comiti Glouceſtriæ & Hertfordiæ,
Guidoni de Bello Campo, Comiti Warrwick,
Edmundo, Comiti Arundelliæ,
Johanni de Warenna, Comiti Surræ,
Humfrido de Bohun, Comiti Herefordiæ.

De Conductu pro Comite Lancaſtriæ ad Parliamentum, ea tamen lege quod veniat ſine armis.

A.D. 1313. s. 7. E. 2. Pat. 7. E. 2. m. 17. p. 1.

REX omnibus Ballivis, & fidelibus ſuis, ad quos, &c. ſalutem.

Sciatis quòd ſuſcepimus in ſalvum & ſecurum conductum noſtrum, dilectum Conſanguineum & fidelem noſtrum, Thomam Comitem Lancaſtriæ, & ejus Familiares, ac ſibi adhærentes, in veniendo ad nos, ad inſtans Parliamentum noſtrum, apud Weſtmonaſterium, ibidem morando, & exinde redeundo, ſine occaſione, vel impedimento noſtri, vel aliquorum Ballivorum, ſeu Miniſtrorum noſtrorum, aut alterius cujuſcunque; ita tamen quòd ſine armis, & equis ad arma, veniant, morentur, & recedant.

Et ideo vobis mandamus, ſub forisfacturâ omnium, quæ nobis forisfacere poteritis, firmiter injungentes, quòd præfato Comiti, vel ejus familiaribus, aut ſibi adhærentibus, in veniendo ad dictum Parliamentum noſtrum, ibidem morando, & exindè redeundo, non inferatis, ſeu, quantum in vobis eſt, ab aliis inferri permittatis, injuriam, moleſtiam, dampnum, impedimentum aliquod, ſeu gravamen;

Et, ſi quid eis forisfactum fuerit, id eis ſine dilatione faciatis emendari; A.D. 1313.

In cujus, &c. uſque ad Feſtum Sancti Martini proximò futurum duraturas.

Teſte Rege apud Weſtmonaſterium, viceſimo quarto die Septembris.

Per ipſum Regem.

Conſimiles literas de Conductu habent ſubſcripti; videlicet,

Humfredus de Bohun, Comes Herefordiæ & Eſſexiæ, & ejus familiares, ac ſibi adhærentes.
Guido de Bello Campo, Comes Warrick, & ejus familiares, & ſibi adhærentes,
Henricus de Percy, & ejus familiares,
Robertus de Clifford, & ejus familiares,
Robertus de Holland, & ejus familiares,
Ricardus Fitz Marmaduk, & ejus familiares.

De Thomæ Cobham Electione irritata, & Waltero Raynold ad Eccleſiam Cantuarienſem, Papæ proviſione præfecto.

A.D. 1313. s. 7. E. 2. Ex Orig. in Turri, n. 26. & 28.

CLemens Epiſcopus, ſervus ſervorum Dei, cariſſimo in Chriſto filio Edvardo, Regi Angliæ illuſtri, ſalutem & Apoſtolicam benedictionem.

Si ſollicitâ meditatione diſcutiat Regalis providentiæ Magnitudo, gratum & acceptum non modicum Regi Regum obſequium exhibetur, & meritorium fore dinoſcitur apud eum, pro minimis grandia largientem, ſi, ob ipſius reverentiam, Eccleſiarum Prælati (qui divina miniſteria proſecuntur, & gregis Dominici curam gerunt) condignis pertractentur honoribus, favoribus foveantur uberibus, & oportunis auxiliis fulciantur; ut eo commodius & facilius officia, ſibi commiſſa, exerceant, quo illos ſuffragio muniri contigerit ampliori. A.D. 1313.

Dudùm ſiquidem, bonæ memoriæ, Roberto Archiepiſcopo Cantuarienſi, Regimini Cantuarienſis Eccleſiæ præſidente, A.D. 1313. Edv. 2. dente, nos, cupientes eidem Eccleſiæ, cùm eam Paſtore vacare contingeret, perſonam utilem, per Apoſtolicæ Sedis providentiam, præſidere, proviſionem faciendam ipſi Eccleſiæ de prælato, quamcito eam per ejuſdem Archiepiſcopi obitum, vel alio legitimo modo, vacare contingeret, diſpoſitioni noſtræ ac Sedis ejuſdem, ea vice, duximus reſervandam; decernentes extunc irritum & inane, ſi ſecus ſuper hoc a quoquam, quavis auctoritate, ſcienter vel ignoranter contingeret attemptari.

Et licet, poſtmodùm eodem Roberto viam univerſæ Carnis ingreſſo, dilecti Filii Prior & Capitulum ipſius Eccleſiæ, hujuſmodi reſervationis & decreti forſan ignari, dilectum Filium Thomam de Cobham Canonicum Eboracenſem, per viam compromiſſi, in Cantuarienſem Archiepiſcopum duxerint eligendum:

Idemque Thomas Electioni hujuſmodi, infra legitimum tempus, conſentiens, ac propter hoc ad Sedem prædictam accedens, electionem ipſam, ipſius nobis præſentato decreto, confirmari a nobis humiliter poſtulârit:

Nos tamen electionem ipſam, non perſonæ dicti Thomæ vitio, ſed utpote, poſt reformationem & decretum prædicta, ut præmittitur, attemptatam, decrevimus, prout erat, irritam & inanem, ac deinde———————————————————— nè diu dampnoſæ vacationis remaneret expoſita detrimentis, ſollicite cogitantes, ac talem illi cupientes præeſſe perſonam, quæ, ſuffragantibus virtutibus deſuper ſibi datis, tanto congrueret oneri——————————————————— quam ſuper hoc habuimus cum noſtris Fratribus diligentem, in Venerabilem Fratrem noſtrum Walterum, olim Epiſcopum Wigornienſem, in Archiepiſcopum Cantuarienſem Electum, virum utique litterarum ſcientiâ——————————————— A.D. 1313. Edv. 2. ———— a & honeſtate decorum, vitæ munditiâ & aliorum meritorum fulgore præclarum, ſpiritualium prudentiâ, & temporalium providentiâ circumſpectum, direximus oculos noſtræ mentis.

Quapropter volen———————————————— Eccleſiæ ſpeciali affectu & ſolerti diligentiâ providere, de prædictorum Fratrum Conſilio, & Apoſtolicæ plenitudine poteſtatis, eundem Electum a vinculo, quo tenebatur prædictæ Wigornienſi Eccleſiæ abſolvimus; ——————— in ſupradictam tranſtulimus, ipſumque ipſi Cantuarienſi Eccleſiæ in Archiepiſcopum præfecimus & Paſtorem, liberam eidem Electo concedentes licentiam ad eandem Cantuarienſem Eccleſiam tranſeundi——————————— ſibi in ſpiritualibus & temporalibus committendo, firmâ conceptâ fiduciâ quod eadem Cantuarienſis Eccleſia, per ſuæ circumſpectionis induſtriam, Deo auctore, a noxiis præſervabitur & adverſis, ac ſalu——————————————— ita:

Quocirca excellentiam Regiam rogamus & hortamur attente, quatinus eundem Electum, unà cum Eccleſiâ, ſuo commiſſâ regimini, habens, pro noſtra & Apoſtolicæ Sedis reverentia, commendatos, te ſibi reddas in Regio favore munificum, & in cunctis operationibus gratioſum; ita quod idem Electus, tuæ celſitudinis fultus auxilio, in commiſſâ ſibi curâ Paſtoralis Officii, poſſit Deo propitio proſperari, & tibi exinde a Deo perennis vitæ præmium, & a nobis condigna proveniat actio gratiarum.

Dat. Prioratu de Granſello, prope Malanſanam, Vaſionenſis Dioceſis, Kalendas Octobris, Pontificatus noſtri Anno octavo.

Sigillo avulſo.

Ad Imperatorem Conſtantinopolitanum, Literæ deprecatoriæ pro deliberatione Egidii de Argentem.

A.D. 1313. An. 7. E. 2.

Clauſ. 7. E. 2. m. 27. d.

EXcellentiſſimo Principi, Domino Andronico, Dei gratiâ, Imperatori Conſtantinopolitano, amico ſuo kariſſimo, Edwardus, eâdem gratiâ, &c. ſalutem, & ſinceræ dilectionis affectum.

Auribus noſtris innotuit, hiis diebus, quod dilectus & fidelis noſter, Egidius de Argenteym Miles, nuper, in tranſeundo in quadam galeâ verſus Inſulam de Rodes, per Gentes, veſtro Imperio ſubjectas, captus, & apud Salenyque carceri extitit mancipatus, qui adhuc ibidem ſub carcerali cuſtodiâ detinetur; de quo mens noſtra plurimum conturbatur.

A.D. 1313. Et, quia plenam in Domino fiduciam obtinemus quod preces noſtras, rationabiles & honeſtas, cum favore & gratiâ, veſtra velit Sublimitas exaudire,

Veſtram Magnificentiam affectuosè requirimus & rogamus, quatinus præfatum

A.D. 1313. Edw. 2.

fatum Militem noſtrum jubere velitis, amore noſtri, a carcere liberari, & priſtinæ reſtitui libertati:

Pro ipſo ſiquidem, veſtris ſubditis quibuſcumque, in agendis ſuis, infra Regnum & Dominium noſtrum, eſſe volumus promptiores.

Quid autem, ad hunc rogatum noſtrum, veſtra duxerit Amicitia faciendum, nobis reſcribere curetis per præſentium Portitorem.

Dat. apud Weſtmonaſterium, 12. die Octobris.

Ad Michaelem Imperatorem Conſtantinopolitanum pro eodem.

A.D. 1313. An. 7. E. 2. Ibid.

Excellentiſſimo Principi, Domino Michaeli, Dei gratiâ, Imperatori Conſtantinopolitano, amico ſuo kariſſimo, Edwardus, eadem gratiâ, &c. ſalutem, *&c. ut ſupra uſque ibi, viz.*

Requirimus & rogamus, quatenus erga Sereniſſimum Principem, Dominum A. Imperatorem, Genitorem veſtrum, pro celeri & votiva deliberatione Militis noſtri prædicti, interponere velitis, amore noſtri, cum inſtantia debita, partes veſtras:

Ita quod veſtris ſubditis quibuſcumque, in agendis ſuis, infra Regnum & poteſtatem noſtram, teneri debeamus ſpecialius in futuro.

Et, quid ſuper hoc veſtra dilectio duxerit faciendum, nobis reſcribere velitis per præſentium portitorem.

Dat. ut ſupra.

Ad Imperatricem Conſtantinopolitanam pro eodem.

A.D. 1313. An. 7. E. 2. Ibid.

Sereniſſimæ Dominæ, & ſibi in Chriſto kariſſimæ Dominæ, Dei gratia, Imperatrici Conſtantinopolitanæ, Edwardus, eadem gratia, *&c. ut ſupra.*

Per ſubditos magnifici Principis Domini veſtri Imperatoris captus, &c. veſtra velit Serenitas exaudire.

Veſtram Amicitiam affectuoſis precibus deprecamur, quatenus, circa deliberationem Militis noſtri prædicti, celerem & votivam, impendere velitis, noſtri rogaminis interventu, conſilium efficax & juvamen; Reſcribendo nobis, ſi placet, per latorem præſentium, quid pro præfato Milite noſtro, ad hunc rogatum noſtrum, duxeritis faciendum: nos enim invenietis impoſterum, ex hac cauſa, in negotiis, vos & veſtros tangentibus, promptiores.

Dat. ut ſupra.

Ad Marchionem Montis Ferrati, Filium Imperatoris.

A.D. 1313. An. 7. E. 2. Ibid.

Rex Nobili Viro, Marchioni Montis Ferandi, amico ſuo kariſſimo, ſalutem, cum dilectione ſincera.

Rumor nobis innotuit nunc de novo, quod dilectus & fidelis noſter, Egidius de Argenteym Miles, nuper, tranſeundo in quadam galea verſus Inſulam de Rhodes, per Gentes & Subditos Magnifici Principis, Domini A. Imperatoris Conſtantinopolitani, Genitoris veſtri, captus, & apud Salenyque carceri extitit mancipatus, ubi adhuc ſub hujuſmodi carcerali cuſtodia detinetur; de quo mens noſtra plurimum conturbatur.

Et, quia ſpecialem in Domino fiduciam reportamus, quod deliberatio Militis noſtri prædicti, veſtro mediante ſubſidio, de facili poterit procurari;

Veſtram Amicitiam attente requirimus & rogamus, quatenus Genitori veſtro prædicto, pro celeri & votivâ deliberatione Militis noſtri prædicti, velitis, amore noſtri, veſtras dirigere literas ſpeciales, quas latori præſentium petimus liberari.

Tantum, ſi placet, ad hanc noſtram inſtantiam, facientes, quod vobis & veſtris, in agendis veſtris penes nos, teneri debeamus ſpecialius in futurum.

Quid vero faciendum duxeritis in hac parte, nobis reſcribere velitis per præſentium portitorem.

Dat. ut ſupra.

Conſimiles Literæ diriguntur ſubſcriptis, mutatis mutandis; videlicet,

Domino Frederico, Dei gratiâ, Regi Siciliæ illuſtri, amico ſuo kariſſimo, Edwardus, &c. & ſinceræ dilectionis affectum;

A.D.1313.
Edw. 2.

Domino --- Comiti de Lauaign.
Domino Karolo de Fliſco, Conſanguineo Regis;
Domino Epiſci Spynele;
Domino Conrado de Orye;
Domino Bernabo de Orye.

Ad W. Teſta Cardinalem, de mutuo ab ipſo præſtito.

A.D.1313.
An. 7. E. 2.
Rom. & Fr. 7. E. 2. m. 15.

VEnerabili in Chriſto Patri, Domino W. Dei gratiâ, tituli Sancti Ciriaci Presbitero Cardinali, amico ſuo kariſſimo, Edwardus, ejuſdem gratiâ, Rex Angliæ, &c. ſalutem, & ſinceræ dilectionis affectum.

Inter multa grata nobis obſequia, per vos nobis & gentibus noſtris impenſa, unum præcipuè nuper, cum in Franciam ivimus, acceptiùs meminimus recepiſſe; videlicet, Quod noſtro nomine, dilectis & fidelibus noſtris, Adomaro de Valentia Comiti Pembrochiæ, & Hugoni le Deſpenſer, ac Magiſtris, Johanni de Sandale, & Reimundo Subirani, duo Milia Marcarum Sterlingorum liberaliter mutuò tradidiſtis, quibuſdam ſummis dumtaxat exceptis:

Quæ per vos traditæ non fuerunt pro eo, quòd ſolutio ſummæ memoratarum Marcarum, ſtatutis loco & termino, nobis, certis impedimentis cauſam præſtantibus, facta non fuit;

Quibus non ceſſantibus, præter noſtrum votum, & veſtrum, ſolutio plus debito eſt dilata;

Ex eo, quia gratioſam patientiam præſtitiſtis, veſtræ caræ benivolentiæ aſſurgimus ad copioſa merita gratiarum.

Veſtram Paternitatem cariori, qua poſſumus, affectione rogantes, ut nos in præmiſſis, & prælibatos noſtros Milites & Clericos, qui retardationem ſolutionis moleſtè tulerint, excuſatos habere velitis.

Pro certo tenentes quòd de pecuniâ, nobis in vicino tradendâ per Sanctiſſimum in Chriſto Patrem Dominum Papam, prout veſtram Paternitatem credimus non latere, de quantitate, vobis debitâ, plenariè ſatisfiet, nec dilationem ſolutio capiet longiorem.

Veſtram Paternitatem proſperè volumus vivere & valere; quæ nos confidenter requirat in hiis, quæ fuerint ſibi grata.

Dat. apud Weſtmonaſterium, 13. die Octobris.

De Proviſione, quòd nullus moleſtetur pro morte Petri de Gavaſton, publicanda.

A.D. 1313.
An. 7. E. 2.
Pat. 7. E. 2. m. 9. p. 1.

LE Roy au Viſconte d'Everwiks, ſalutz.

Sachent tuit qe, pur certeines & covenables encheſons, en noſtre Parlement a Weſtmonſter, le Lundi Prochin apres la Feſte de Seint Edward le Confeſſor, c'eſt aſaver le quinzime jour de Octobre, l'an de noſtre Regne ſeptime,

Porveu eſt & grante par nous, & per Erceveſques, Eveſques, Abbes, Priours, Countes, Barons, & la Comnalte de noſtre Roialme, illoeques a noſtre mandement aſſemblez, unyement aſſentuz & acordez qe nul, de quel eſtat, ou condicion q'il ſoit, en temps avenir, ne ſoit appelez, ne challengez por l'a cheſon de la priſe, la detenue, ne de la mort Pieres de Gavaſton: ne pur meſmes la mort ne ſoit pris, ne empriſonez, empeſchez, moleſtez, ne grevez, n'en jugement menes par nous, ne par autre a noſtre ſuite, ne a ſuite d'autri, qui qu'il ſoit, en noſtre curt, ne nulle part ailurs:

Et voloms qe ceo grant & concord ſoit ferm & eſtable en touz ces poinz, & cheſcun d'eux ſoit tenuz & gardez a perpetuite:

E pur coe vous commandoms, qe coe grant & concord facez en veſtre Counte crier, puplier, e tenir, & fermement garder a perpetuete, ſi come deſus eſt dit.

Don a Weſtmonſter, le 16. jour de Octobr.

En meſme la manere eſt maunde a touz les Viſcountes d'Engleterre.

Et mande eſt as Juſtices du Bank, qe coe grant & concord facent, en le Bank avauntdit, lire, enrouler, & fermement garder, a perpetuite, ſicome deſus eſt dit.

En

A.D.1313. Edv. 2.

En meſme la manere mande eſt a Sire Roger le Brabazoun, & ſes Compaignouns, Juſtices a tenir les Ples le Roy devaunt lui meſmes, que coe grant & concord, en le Bank le Rey, devaunt Luy facent Lire, enrouler, &c.

En meſmes la manere maunde eſt a Lieutenant le Treſorer, & as Barons del Eſcheker; qe coe grant & concord facent lire, & enrouler en l'Eſcheker avantdit, &c.

A.D. 1313. Edv. 2.

Pro Thoma Comite Lancaſtriæ & ſibi adhærentibus, ſuper pardonatione Mortis Petri de Gavaſton.

A.D. 1313. An. 7. E. 2.

Pat. 7. E. 2. p. 15. intus in dorſ. Ced. 1.

A.D. 1313.

LE Roi a touz ceux, qi ceſtes lettres veront ou orront, ſaluz.

Sachetz que nous avons releſſe & quite a noſtre ame Coſſin & foial, Thomas Conte de Lancaſtre, & a ſes aerdantz, meuſengs, & aliez, toutes rancours, groſſours, & irrours, actions, obligations, quereles, & accuſations, neetz per l'ocaſion de Pieres de Gavaſton, en queque manere qe ce ſoit, depuis qe nos praiſmes noſtre chiere compaigne Iſabelle, Royne d'Engleterre; ſoit de la priſe; la detenue; ou de la mort du dit Piers; ou de entreez en Villes; ou en Chaſteaux; ou de Seges; ou de portement de Armes; ou de priſe des perſones; ou de Alliances, queles qe le ſoient; ou en autre manere, quele qe le ſoit; qe touche ou eit regard a la perſone & au fait, q'eſt avenu du dit Piers de Gavaſton:

En teſmoignance de queu choſſe nous avons fait faire ceſtes noz Lettres overtees.

Don. a Weſtmoſtier, le 16. jour de October.

Autielles Lettres de pardoun ont les ſouzeſcritz, de mot en mot; c'eſt aſauvir,

Humfray de Bohun, Conte de Hereff. & d'Eſſex,
Guy de Beauchaump, Conte de Warrewyks,
Henry de Percy,
Robert de Clyfford,
Johan Botecurt,
Robert de Holland,
Griffyth de la Pole,
Johan de Heſelarton,
Aliſaundre de Cave,
Thomas le Fiz Johan de Heſelarton,
Robert de Stepelton,
Jordan de Dalden,
Robert le Coneſtable de Halſham,
William du Lunde, &
Thomas le Fiz Phelip, le Mareſchal de Milford,
William Truſſell,
William de Dacre,
William de Holland,
Fouke de Pennebrugge,
Richard le Fiz
Jon le Fiz Marmeduk,
William de Silkeſworth, &
Robert Son Frere,
Hugh Wake,
William de Erghum le Pere,
Waiteer de Mongomery,
Johan de Tours,
Robert le Fitz,
Rauf le Fiz
William de Grymthorp,
Richard de Sturteville,
Simond Warde,
Johan Clarel,
Robert Walkefare,
Peres de Maulay de Mulgreve,
Johan Malebys,
Adam de Elredby,
Robert de Colevill de Erneclif,
Richard de Lymeſy,
Roger Monet,
Pieres de Lymeſy,
Geffrey de Vpſale,
Robert le Taillur,
Richard le Waleys,
Johan de Creppyng,
Edmond de Dacre,
Madoks de Kunſton,
Randolfe de Dacre,
Osb. de Clynton,
William de Bere,
William la Zuſche de Haringworth,
Johan Chamnont,
Pierres de Belegrave,
Henry de Munketon,
Johan Buſtard,
Robert de Watervill,
Thomas la Zuſche,
Johan de Munketon,
David Duy ap Eynon,
Griffith ap Oweyn ap David,
Thomas Hord,
Thomas de Bekeryng,
Madoks Vaughan,
Robert de Askeby,
Johan de Kirkeby,
Laurence Gower,
Richard de Whitefeld,
Mathew de Redeman,
Roger de Chambre,
Hugh de Louthre,
David Abemon,
Johan Lengleys,
William de Kelleſey,
Thomas de Manneby,
Herbert de Sutton,
Thomas de Whiteworth,
James de Tortherald,
Roger de Bronnolveſhened,
Thomas de Maundevill,
Johan du Boys,
Johan de Wygeton,
Johan de Penereth,
Robert de Wolſeley,
Johan de Clyfford,
Johan de Bronnolveſhened,
William de Conenhale,
Roger de Pilkynton,
Henry de Morleye,
Adam de Hodeleſton,
Henry du Lee,
Robert de Leyburn,
Johan de Roſgil,

A.D. 1313. Edw. 2.

Johan de Haverington,
Michael de Haverington,
Richard de Muſgrave,
Nichol de Leyborn,
Nicholas de Veſpont,
William de Bradeſhagh,
Richard de Hodeleſton,
Johan de Munteney,
Rauf de Bikerſtath,
William de Chernocks,
Rauf de Grendon,
Henry le Fiz Hugh,
Richard de Lathum,
Ingram de Umframvill,
Thomas de Munteney,
Johan Tempeſt,
Johan le Fiz Johan Gilibron,
Edmond le Fiz Edmond Truſſel,
Roger de Askham,
Geffrey de Seint Quyntin,
Johan de Gras,
Robert de Bonynton,
Roger de Grimſton,
Phelip de Lyndeſee,
Johan de Sutton,
Edmon Darel,
Richard de Hodeleſton,
Thomas de Sheffend,
Henry du Boys,
Roger de Somervill,
Henry Faucomberge,
Robert Bertram de Bothale,
Robert Banaſtr.
Miles de Stapelton,
Johan de Grymſton,
Marmeduk de Tweng,
William de Witham,
Robert de Coneſtable de Flamesborgh,
Gilbert de Aton,
Robert de Seint Owayn,
Robert de la More,
Johan Moryn,
Rauf de Grendon,
John Darel,
Richard Darel,
Geffra de Hotham,
William de Paſton,
Robert de Creppingges,
William de Rudeſton,
Gilbert de Stapelton,
John le Fiz Robert de Bonyngton,
Robert Danyel,
Thomas de Harpham,
Wautier le Fiz Ingram de Bonyngton,
Richard de Thornhill,
Joan de Stapelton,
Rauf de Rocheford,
Nichol de Stapelton,
William Darel,
Gilbert de Karthorp, &
Jon de Karthorp,
Simon le Conſtable, &
Thomas le Conſtable de Holderneſs,
Joan Marmyon le Puyſne,
Joan de Cotum,
Rauf de Beſton,
Geffra de Walcote,
William le Fiz Thomas,
Edmond Bard, & Wauter le Fiz Adam de Heſlarton,
Madok de Kerwarton,
Roger of the Okes,
Rauf de Sechevill,
William de Blankmoſtier,
Henri le Fiz Hugh,
Thomas de Whiteworth,
Robert de Brantingthorp,
Johan de Montgomery,
Roger de Caumbray,
Johan Coigners,
Aliſaundre de Bergh,
Eble Leſtraunge,
Payn le Fiz Waryn,
Phelip de Smothetote,
Robert Leſtraunge,
Thomas de Kekynwich,
Griffith du Lee,
Meiſtre Johan ap Ada Clerc,
Oweyn de Montgomery Clerc,
Madok Vagghan,
Robert de Say,
Madok ap Meyler,
Richard de Leylaund,
Richard de la Paneterie de Meleford,
William de Lodolowe,
Fouk le Fiz Waryn Leyſnetz,
Hamon Leſtraunge,
David ap Edenenet,
Fouk Leſtraunge,
Richard Loveday,
Johan le Fiz Waryn,
Jeffray de Gippewyz,
Nichol de Turvill.
William le Porter,
Henry de Lancaſtr.
Roger le Bray,
William de Cantelow,
Nichol de Seint Mor,
Aleyn de Leaumes,
Simon de Drayton,
Johan de Lilleford,
Gilbert Talbot,
Rogus Jaſcelyn,
Howel le Waleys,
William Touchet,
William le Blund,
Wauter de Pauely,
Johan de Aſbeby,
Adam de Skelton,
Phelip de Skenefrith,
Johan Comyn,
Teband de Gayton,
Phelip de Clannon,
Simon le Barber,
Thomas de Lench,
Johan de Nafford,
Wauter de Cokeſeie,
Thomas de Clynton,
William de Sutton,
Johan de Brocton,
Adam de Herwynton Clerc,
William la Zuſche,
Roger Blaſe de Spofford,
Johan de Motheleye,
Richard le Fiz Richard de Preſton,
Randaulf le Fiz Rauf
William de Sondford,
Johan le Fiz Thomas de Pikering,
Wauter le Blund,
Henry de Wynceſtr.
Nichol de Cretingg Taborer,
William de Walkynton,
Johan de Mountfort,
Johan Laſſeles,
Robert de Whitefeld,
Thomas de Dokenhale,
Thomas le Fiz Robert de Boulton,
Reynald de Fokeram,
William de Veſſington,
Johan de Mohun,
Richard le Ken,
Henry Darel, & Johan Tonks,
Gilbert de la Chaumbre,
Adam le Ferour,
Henry de Fiſheborn,
William de Diſworth,
Johan de Say,
Robert de Colevill, & Johan de Colevill.
Johan Hamelyn,
Phelip du Chaſtel,
Johan de Oddyngeſeles,
Johan Ward,
Edmond de Benyngton,
Rauf le Fiz William de Grimpthorp,
Rauf le Fiz Richard de Preſton,
John Moryn de Brompton,
Amary la Zuſche,
Richard de Perers,
Robert le Gait,
Nichole de Andele,
Johan de Blakeburn,
Henry de Percy,
Nichole de Hoton.
Johan de Hoton, & Jefrei de Roſeles.
Jefrei Geliot,

Thomas

Thomas de Pipe,
Edmun Gacelyn,
Johan Cabergh,
William de Paris,
Robert de Wylughby,
Johan le Brun,
Nicol de Hewik,
William Blaunkfrount,
Johan de Camicon,
Johan de Wygenhale,
Richard de Routhebury,
Robert de Bereford,
Johan de Baryuton,
Nicole Fourbhes,
Johan de Hauteryne,
Thomas Priour de Exnynge,
Madok Cam,
Rauf de Aldewincle,
Hughe de Omly,
Simon de Bereford,
Johan de Say,
Hugh Wake,
Robert de Aldrinton,
William de Swanecote,
Henry de la Panetrie,
Roger de Campes Clerk,
Johan de Beauchaump,
William Danet,
Robert de Witton,
Robert Daſtyn,
Robert le Fiz Pieres de Burgate,
Rauf Fannel,
Johan de Stepelton,
Johan le Fiz Adam le Botillor,
Griffith ab Meredith,
Nicole de Cokerham Barber,
Rauf de Kurelyngſtoke,
Jeffrei Bode,
Eoun le Filz William le Filz Eoun la Zuſche,
Jeffrei de Touny,
Nicole Oaterouis,
Thomas de Dranefeld,
Simond de la Roche,
Johan de Telande,
Jeffrei de Roſeles,
Michel de Meldon,
Euſtace le Ken,
Johan de Haſthorp,
William de Fiſheborn,
Elis le Fiz Hugh de Stapelton,
William Puncyn,
Nichol Scot de Noef Chaſtel ſupra Tyne,
Peres de Rabayn,
Gilbert de Singelton,
Laurence Gower,
Johan de Topclyne,

William le Botillier,
Johan de Maundevill,
Jordan de Maundevill,
Bartholomew de Enefeld,
Simon de Maundevill,
Wauter de Maundevill,
Thomas Bacun,
Richard Darel,
Johan Crefk,
Richard de Mountehenſy,
William Symeon,
William le Taillur de Gorham,
William de Fisſheburn,
Johan de Guldeford Paneter,
Henry de Percy de Warrum,
Thomas le Fiz William Duraunt,
Phelip le Ken,
Johan de Faucombridge,
Adam de la Feune,
Laurence de Seint Martyn,
Wauter de Faucombridge,
Richard de Rivers,
Johan Lok de Scardeburgh,
Michel Mymot,
Robert de Anneby,
Johan de Faucombrige,
Johan Godeſhalve de Scardeburgh,
Henry de Adgareſleye,
Robert le Fiz Robert le Monner de Scardeburgh.
William de Sheffeud,
Johan le Fiz William de Leybrun,
Frere Hugh Skilhare,
Hugh de Memill,
William le Fiz Johan Ronyng de Holm,
Robert le Gounter,
Richard de Ripon,
Richard de Hilton,
Alem de Colbus,
Johan Mauleverer,
Simon Sturmy,
William de Kenilworth,
Thomas de Waubergh,
Johan le Fiz Henry le Scot de Noef Chaſtel ſupra Tyne,
Meiſtre Johan le Botiler le Ken,
Robert de Praiers,
Johan de Somers de Bygrave,
Gilbert Gategange,
Nichol de Cardoil,
Thomas de Mauneby,
Johan de Conyngesby,
William de Burneton,

Jeffray de Dutton,
Adam de Galleway,
William de Prendergeſt,
Thomas de Fryſmarays,
Gilbert Fleeming,
William de Stapelton.
Robert de Holdene.
Johan de Swynnerton.
Johan de Gildeford,
Johan le Harpour de Fangfosſhe,
Johan le Fiz Henry de Blakeburn,
Thomas de Tunleie,
Ankelm Salvayn,
Reynaud le Sauſer,
Reynaud Beket,
Phelip de Wambergh,
William de Faucomberge,
Adam de Gouſhill,
Richard Sakevill,
Roger Inkpenne,
Porcevall Simeon,
Robert Ferbas,
Johan de Miners,
Thomas le Chaumberlayn,
Robert de Bulkelegh,
Johan de Benteleie,
Robert Pecock,
William de Nevill,
Johan Anker,
Hugh de Baggeleie,
Richard de Hodeleſton,
Reniaud le Charetter de Scardeburgh,
Robert le Coronner de Scardeburgh,
Jornnerth ap Gruffud de Abgelon,
Aleiſaundre le Barber,
Jenam ap Goronwe de Talbaeram,
Phelip Haſtang,
Thomas de Arden,
Robert de Shireborn,
Roger de Swynnerton,
Roger de Longonore,
William de Beſton,
Johan de Carleton,
Richard Pountfrait,
Richard de Donſtes,
Edmon le Vſher,
William Boghum,
Robert de Preſtbiry,
William de la Batelerie,
Robert Atte Hale,
Andrew Horne,
Johan Purchaz,
Richard de Cradel,
Wauter de Cokeſeie,
Walterus de Bredon,
Edenenet ap Madoc,
William Curteys,

A.D. 1313. Edv. 2.

Nichol de Langeford,
Henry de Bradeborn.
Jorimerth ap Lywarth de Leweny,
Lewelyn ap Bledyn de Liſikoet,
Reynaud de Tikelworthin,
Johan de Rodum,
Johan de Lilleborn,
Thomas Haukyn,
Johan Paynel,
Johan Comyn,
Robert Biſtard,
Thomas de Umframvill,
William Haukyn,
Henry Blount,
Will. Wodlace de Clixby,
Johan de Arcy,
Johan de Gaſcelyn,
Johan de Pampeden,
Sampſon Peytenyn,
Robert de Strethere,
Eſtevene de Belewe,
Johan Merlyn,
Phelip de Peletoſt,
Robert de Haliwell,
Thomas de Newmarche,
Henry de Newton,
Johan de Ellerker,
Geffrey Lewyn,
Robert de Augerton,
Nichol de Ellerker,
Gilbert de Oggil,
Robert le Ken,
Adam le Rous,
Richard de Aketon,
Johan de Garenn Conte de Surr.
Johan Moriz,
Joh. Fitz Rich de Hywiſh,
Baudewyn le Aublaſtier,
Robert de Strelleie.

De exitibus Aquitaniæ Papæ impignoratis.

A.D. 1313. An. 7. E. 2. Vaſc. 7. E. 2. m. 10.

REX univerſis, tàm præſentibus, quàm futuris, has literas noſtras inſpecturis, ſalutem, & plenam præſentibus dare fidem.

Omnibus, quorum intereſt, vel intereſſe poterit quomodolibet in futurum, iſtarum literarum tenore, fieri volumus manifeſtum quòd, cùm Sanctiſſimus in Chriſto Pater, Dominus Clemens, divinâ providentiâ, Papa quintus, tanquam privata perſona, ex cauſa gratuiti, & amicabilis mutui, nobis tradiderit, & tradi fecerit, ſeu certis perſonis, ad hoc deputatis a nobis, centum & ſexaginta milia Florenorum de Florentia, boni, puri, & veri auri, & legalis ponderis, per manus Magiſtri Gaucelini Johannis, Capellani ejuſdem Domini Papæ;

Pro quibus centum & ſexaginta mille Florenſium volumus, conceſſimus, & concedimus quod idem Dominus Clemens, tanquam privata perſona, ſeu nominandi ab eo, & ad ejus nominationem per nos deputandi, reddendis integrè, & reſtituendis eidem, ſeu, ſi quod abſit, ante ſolutionem integram, faciendam de prædicta ſumma Florenorum, in fata ceſſiſſet humana, venerabilibus in Chriſto Patribus, Dominis, Arnaldo & Reymundo, Sanctæ Mariæ in Porticu & Sanctæ Mariæ Novæ, Dei gratia, Diaconis Cardinalibus: ac dilectis & fidelibus noſtris Militibus, Bertrando de Guito Vicecomiti Leomanniæ & Altivillaris, & Reymundo Guilhelmi de Budeſio,

Percipiant, levent, & recolligant omnes redditus, exitus, & proventus, ad nos ſpectantes quomodolibet, & in quibuſlibet rebus conſiſtant, noſtri Ducatûs Aquitaniæ, & Terræ Vaſconiæ, & generaliter omnium aliorum locorum in Regno Franciæ, ad nos ſpectantium (Comitatu Pontivi duntaxat excepto) quouſque de totali ſummâ prædictâ, ex ipſis fructibus & proventibus, vel aliis, per nos fuerit plenariè ſatisfactum.

Pro quibus ſolutione & ſatisfactione plenariè & integrè faciendis, obligavimus eidem Domino Clementi omnes exitus, redditus, & proventus, & obventiones, quoſlibet, ad nos ſpectantes & pertinentes, in Ducatu & Terris prædictis, prout hæc, & multa alia, in quibuſdam Inſtrumentis, confectis & receptis per Magiſtros, Johannem Durandi, & Geraldum de Galimer, Albienſi & Lemovicenſi Dioceſ. auctoritate Apoſtolicâ Publicos Notarios, & noſtro ſigillo ſigillatis, pleniùs & perfectiùs continentur.

Verùm, quia de prædictis redditibus, exitibus, proventibus, & obventionibus, retinuimus, pro neceſſitatibus dicti Ducatûs, & aliarum Terrarum noſtrarum ſupportandis, & aliis noſtris beneplacitis faciendis, triginta mille librarum Chapotenſium, valentium viginti & quatuor mille librarum bonorum Turonenſium, recipienda, per nos, ſeu deputandos a nobis primo anno dictæ obligationis durantis: & ſecundo alia triginta millia librarum Chapotenſium: & tertio, & deinceps, quamdiu durabit eadem obligatio, anno quolibet decem & octo mille, & quingentas libras Chapotenſium, vel valorem & æſtimationem in aliâ monetâ æquivalente, certis terminis & loco, declarandis a nobis,

Ad omne dubium in præmiſſis tollendum & amovendum, & ad certitudinem plenam habendam, declaramus & dicimus, noſtræ eſſe intentionis & voluntatis quòd, per nominandos nobis a prædicto Domino Papâ, & pro eo, deputandos a nobis, gentibus noſtris, ad hoc mandatum a nobis habentibus, ſummarum retentarum per nos Burdegaliæ ſolutio fiat in duobus terminis anni, A.D. 1313. Edw. 2. anni, videlicet, medietas in Feſto Pentecoſtes, & alia medietas in Feſto Nativitatis Domini; quibus terminis, juxta declarationem noſtram, gentibus noſtris, ac hoc deputatis a nobis, dictâ obligatione durante, ſolutio fiat quolibet anno:

Ita tamen quòd à Feſto Nativitatis Domini, proximo ſubſequentis, in annum, prima ſolutio gentibus noſtris fiat; & in antea, quolibet anno, per terminos ſupradictos, quouſque dicta obligatio ſit finita. A.D. 1313. Edv. 2.

In quorum omnium fidem & teſtimonium præſentes literas ſigilli noſtri fecimus appenſione muniri.

Dat. apud Weſtmonaſterium viceſimo octavo die menſis Octobris.

Ad Regem Franciæ, de pignoratione antedicta approbanda.

A.D. 1313. An. 7. E. 2. Vaſc. 7. E. 2. m. 10. SErenissimo Principi, Domino Philippo, Dei gratiâ, illuſtriſſimo Regi Franciæ, cariſſimo Patri noſtro, Edwardus, eâdem gratiâ, &c. ſalutem, ac diù glorioſè vivere & regnare.

Cùm, pro noſtris, & Regni noſtri neceſſitatibus, a ſanctiſſimo in Chriſto Patre, Domino Clemente, divinâ providentiâ, Papâ quinto, tanquam a privata perſona, centum ſexaginta milia Florenorum, de Florentiâ, boni auri, & legalis ponderis, ex cauſa gratuiti mutui, receperimus:

Pro quibus reddendis & ſolvendis, eidem, vel quibuſdam aliis perſonis, nominatis ab eo, ſi ipſe, quod abſit, ante ſolutionem ſummæ prædictæ, in fata ceſſiſſet humana, obligaverimus omnes redditus, obventiones, exitus, & proventus, in quibuſcunque rebus conſiſtentes, ad nos ſpectantes in Ducatu Aquitaniæ, Terris Vaſconiæ, & aliis quibuſcunque in veſtro Regno Franciæ exiſtentibus (Comitatu Pontivi duntaxat excepto) prout hæc & alia, dictum mutuum & obligationem contingentia, in quibuſdam inſtrumentis, confectis & receptis per Magiſtros, Johannem Durandi, & Geraldum de Galimer, Albinenſi & Lemovicenſi Dioceſ. autoritate Apoſtolicâ, Publicos Notarios, & noſtro ſigillo ſigillatis, plenius & perfectius continentur: A.D. 1313.

Veſtram Majeſtatem requirimus & rogamus, quatenus contenta in prædictis Inſtrumentis & Literis approbare & confirmare velitis, cum per Gentes noſtras veſtræ Magnificentiæ extiterit ſupplicatum.

Dat. apud Weſtmonaſterium, viceſimo octavo die menſis Octobris.

Et fuerunt Clauſ.

De Bonis Archiepiſcopi Dublinenſis captis in manum Regis.

A.D. 1313. An. 7. E. 2. Fin. 7. E. 2. m. 13. REX Vicecomiti Eborum, ſalutem.

Quia Johannes, nuper Archiepiſcopus Dublinienſis, defunctus, nobis in diverſis debitis die, quo obiit, tenebatur:

Tibi præcipimus quòd omnia Bona & Catalla, quæ fuerunt ipſius Archiepiſcopi, in Balliva tua, die, quo obiit, ſine dilatione capias in manum noſtram; & ea ſalvò & abſque distractione aliquâ cuſtodiri facias, quouſque nobis de prædictis debitis fuerit ſatisfactum, vel aliud a nobis inde habueris in mandatis. A.D. 1313.

Teſte Rege apud Weſtmonaſterium, viceſimo nono die Octobris.

Per ipſum Regem.

De prærogativa Regis ſuper portamento Armorum.

A.D. 1313. An. 7. E. 2. Pat. 7. E. 2. m. 14. Ced. LE Roy au Lieutenant, le Treſorier, & as Barons del Eſchekier, ſalutz.

Come n'adguaires, devant certeines parſones, deputees a treter ſur aſcun debatz, euz entre nous & aſcun de grantz de noſtre Roiaume, entre autres choſes feuſt acordez, qe en noſtre prochein Parlement, apres purveaunce, ſe feiſt par nous, & le commun aſſentement des Prelatz, Contes, & Barons, qe en touz Parlementz, Tretementz, & autres Aſſemblees, qe ſe ferront en Roiaume d'Engleterre, a tuz jours, qe homme veigne ſant tote force & ſaunz armes, bien, & peiſiblement, al honour de nous, A.D. 1313.

A.D. 1313. Edw. 2.

nous, & a la pays de nous, & de noſtre Roiaume:

Et ja, en noſtre prochein Parlement a Weſtmoſtier, apres le ditz tretis, les Prelatz, Contes, Barons, & la Communalte de noſtre Roiaume, illoeques aſſembletz, en aviſement de ceſte boſoigne, nous aient dit que a nous apent, & devons, par noſtre roiale Seignurie, defendre portement d'armes, & tote autre force, contre noſtre pais, a totes les foiz qe nous plerra; & punir ceux, qe contre vendront, ſelone les leys, & les uſages de noſtre Roiaume:

E qe a ce ſont il tenuz de nos aider, Come leur bon Seignur, totes les foiz qe meſter ſerra;

Vous mandons qe ceſtes choſes facetz lire devant vous, en le dit Eſchekier & illoeques enrouler.

Don. a Weſtm. le 30 jour d'Octobr.

Et maunde eſt a Sire Rogier le Brabanzon, & ſes Compaignons Juſtices, a les Pletz le Roy devant lui tenir aſſignetz, qe ceſtes choſes facent lire devant eux & illoques enrouler.

Et maunde eſt as Juſtices du Bank qe ceſtes choſes facent lire devant eux, en dit Bank, & illoeques enrouler.

Pro Thoma Comite Lancaſtriæ & ſibi adhærentibus Acquietantia Regis.

A.D. 1313. An. 7. E. 2.

Pat. 7. E. 2. m. 9.

LE Roy a touz ceux, qui ceſtes lettres verront, ou orront, ſalutz.

Sachez qe, come n'adguerres euſſoms acquite, par nos lettres overtes, nos amez & foials, Thomas Conte de Lancaſtre, noſtre chier Coſin, Gui Conte de Warr, Henry de Percy, & Robert de Clyfford, pur eux, & touz lur alez, aerdanuz, & meyuengs, des Jueux, chivals, & autres diverſes choſes, priſes a Noef Chaſtel ſur Tyne, & aillurs, par l'encheſon de Pieres de Gavaſton, & eſpecifiees en nos lettres avantdites, ſicome en meſmes nos lettres eſt pleinement contenu:

Nous, pur greineur ſeurete des avauntdiz Contes, Henry, & Robert, lur aliez, aerdanz, & meſuengs, en ceſte partie, eux, & cheſcun de eux, de touz Juaux, chivaus, & totes autres choſes, queles q'eles fuſſent, qe eſtoient priſes a Noef Chaſtel ſur Tyne, & ailurs, par l'encheſon du dit Peres, aquitoms, & aquiteroms pur touz jours, par ceſtes nos lettres overtes, contre totes genz qi rien porront demander.

En teſmoinaunce de quel choſe, nous aoms fet faire ceſtes nos lettres overtes.

Don. a Weſtmoſtier, le quint jour de Novembr.

Inde fiunt quinque paria.

De Ordinationibus in Parliamento, ne quis moleſtetur occaſione Petri de Gavaſton, obſervandis.

A.D. 1313. An. 7. E. 2.

Pat. 7. E. 2. p. 1. Ced. m. 15.

LE Roy a tuz ceux, qi ceſtes lettres verront, ou orront, ſalutz.

Sachetz q'en noſtre Parlement, comence a Weſtmoſtier le Dimeinch proſchein apres la Seint Mathew l'Apoſtle, l'an de noſtre Regne ſeptiſme, por certeins & covenables encheſons,

Porveu eſt & grante par nous, & par les Erceveſques, Eveſques, Abbes, Priours, Contes, & Barons, & par tote la Communalte de noſtre Roiaume, illoeques a noſtre maundement aſſembletz, uniement aſſentuz & accordetz, qi null, quell eſtat ou condicion quil ſoit, por la priſe, ne l'areſt des joiaux, chivaux, ou autres biens & chateux, queux q'il feuſſent, & a qi q'il feuſſent, noz ou d'autri, a Noef Chaſtel ſur Tyne, ou nulle part aillors, par l'encheſon de Piers de Gavaſton; ou du fait qe eſt avenuz de li: ne por entrees en villes, ne en chaſteux, ne por ſeges des chaſteux: ne por portement d'armes: ne por priſe des perſones: ne por aliances, queles q'eles ſoient: ou en autre manere, quele qele ſoit, qe touche, ou eit regarde a la perſone, ou au fait q'eſt avenu du dit Pieres: ne ſoient appelletz, pris, ne areſtez, empriſonez, moleſſez, ne gravez, ne en jugement menetz par nous, ne par autre, a noſtre ſeute, ne a ſuite d'autri, en noſtre Curt, ne nulle part aillors.

E auſint qe Monſire Griffith de la Pole, Monſire Fouk L'Eſtraunge, leur meſuengs, alliez, & aerdans, por le ſege du Chaſtel de la Pole, ne por ocaſion

A.D. 1313. Edv. 2.

ſion des gentz, ne por chevauches, qil feſoient, a force & armes, en les terres de Powys de la Pole, & aillors, en celles parties, ne por priſe des beſtes, ne d'autre biens, queux q'il feuſſent, & a qi qil feuſſent, ne por autres choſes, illoeques faites contre noſtre Pees, ne ſoient appelletz, pris, ne areſtez, empriſonez, moleſtez, ne grevetz, n'en jugement menetz par nous, ne par autre a noſtre ſuite, ne a ſuite d'autri, en noſtre Curt ne nulle part aillors:

E auſſint qe Monſire Johan de Clereton, qi tint le dit Chaſtel al temps du dit ſege, ſes meſuenges, allietz, & aerdantz pur chevauchees, q'il feſoient en les terres & parties avantdites, ne por occaſion des gentz, ne por priſe des beſtes, ne d'autre biens queux qil feuſſent, ou a qi qil feuſſent, ne por autres choſes, illoeques feites contre noſtre pees, ſi come avant eſt dit, ne ſoient appelletz, pris, ne areſtez, empriſonez, moleſtez, ne grevez, ne en jugement menetz par nous, ne par autre, a noſtre ſuite, ne a ſuite d'autri en noſtre Curt, ne nule part aillors:

Et volons qe les grantz & acords ſuſditz ſoient ferms & eſtables en toutz leur poinz, & cheſcun de eux ſoit tenuz & garder a perpetuite.

En teſmoignaunce de queu choſe, nous avons fait faire ceſtes nos lettres overtes.

Don. a Weſtmoſtier, le ſyſme jour de Novembr.

Triplicatur.

Ne quis occaſionetur pro reditu Petri de Gaveſton.

A.D. 1313. An. 7. E. 2.

Edwarde, par la grace de Dieu, &c. as toutes ceux, que ceſtz lettres verront, ou orront, ſalutz.

Saches que, en noſtre Parlement, commence a Weſtmeſtre le Dimayn prochein la Feſt de Saint Mattheu l'Apoſtel, en l'an de noſtre Reigne ſeptiſme, par certeins & covenables encheſons,

Purveu eſt & grante par nous, & per Erceveſques, Eveſques, Abbes, Priours, Countz, & Barons, & la Communnaltie de noſtre Royalme, illonques a noſtre mandement aſſemblez, unement aſſentuz & acordez qe nul, de quel eſtat, ou condicion que il ſoit, en nul temps, a venir, ſoit challenge, pris, impriſone, empeche, moleſte, ne greve, ne a judgement meſne, par nous, ne par autres a noſtre ſuite, ne a ſuit d'autry, que quil ſoit, en noſtre Court, ne nul parte aillours, par encheſon de revenir de Monſir Piers de Gaveſton en Engliterre, ne d'eide, meintenaunce, adeidaunce, ne de conſeyle, ne de reſceyte de luy, ne d'aliaunce fait a luy, ou par luy, par eſcripte, ou autrement, ne pur encheſon de demurer en ſa compaignie, ne en ſervice en nul temps paſſe ceo en arrere.

Et volons que ceſt grante & accorde ſoit ferme & eſtabile en toutz ſes pointes, & cheſcun de euz ſoit tenus & gardes a perpetuite.

Et teſmoignaunce de quel choſe, nous avons fait faire ceſtz nous lettres patentz.

Done a Weſtmeſter, le ſeptieſme jour de Novembre, l'an de noſtre Reigne ſeptiſme.

Ad Haquinum Regem Norwegiæ pro Mercatoribus.

A.D. 1313. An. 7. E. 2. Clauſ. 7. E. 2. m. 28. d.

Magnifico Principi, Domino H. Dei gratiâ, Regi Norwegiæ illuſtri, Amico cariſſimo, Edwardus, &c. ſalutem, & felices ad vota ſucceſſus.

Noſtras litteras ſpeciales pluries vobis meminimus direxiſſe, cum inſtantiâ vos rogando ut quoſdam Mercatores de Regno Noſtro,

Quos Ballivi veſtri, ad inſtigationem & procurationem quorumdam Mercatorum de Eſtland, dictorum Mercatorum noſtrorum commodum nitentium pro viribus, ut dicitur, impedire, jam diu eſt, ceperunt, & carceri mancipârunt, omnia bona & mercimonia eorumdem, abſque causâ rationabili detinendo,

Jubere velletis, noſtri contemplatione, zeloque juſtitiæ, ab hujuſmodi carcerali cuſtodiâ liberari, & ipſorum bona ſibi reſtitui, juſtitiâ exigente.

Et licet Richardum Kempe, Johannem Filium Dioniſii, Walterum de Neugate, & Johannem le Clerk, Burgenſes & Mercatores noſtros de Norwico, quorum corpora, unà cum corporibus quorumdam aliorum Mercatorum de Regno noſtro, in veſtro carcere, ut præmittitur, extiterunt, ab hujuſmodi cuſtodiâ feceritis liberari;

A.D. 1313. Edv. 2.

Ipſorum tamen, Richardi, Johannis, Walteri, & Johannis, bona & mercimonia, ad valentiam treſcentarum & decem librarum ſterlingorum, hucuſque detineri, & ipſos, quod ad carcerem veſtrum, in Norwegiâ, citra Feſtum Aſſumptionis Beatæ Mariæ Virginis proximò futurum, perſonaliter redirent, ſuper Sancta Dei Evangelia juramentum præſtare compuliſtis.

Super quibus quampluriмum admiramur, nec talia poſſumus æquanimiter tolerare, præſertim cum hujuſmodi injuriæ, ſeu duritiæ aliquibus, de poteſtate veſtrâ, hucuſque illatæ non fuerint per aliquos Miniſtros noſtros, ſeu ſubditos Regni noſtri.

Veſtram igitur Amicitiam affectuoſe requirimus & rogamus quatinus, pro mutuis concordiâ & amore, inter nos & vos, noſtroſque & veſtros ſubditos hinc inde, Deo propitio, confovendis, bona & mercimonia prædictorum, Richardi, Johannis, Walteri, & Johannis, quæ Miniſtri veſtri ad opus veſtrum adhuc detinent, ut præmittitur, occupata, jubere velitis integrè reſtitui eiſdem Mercatoribus noſtris, vel eorum Attornato, quem ad vos tranſmittendum duxerint in hac parte.

Quid autem, ad hunc rogatum noſtrum, duxeritis faciendum, nobis, ſi placet, per latorem præſentium reſcribatis.

Dat. apud Weſtmonaſterium, decimo quarto die Novembris.

De ſalva cuſtodia pro Epiſcopo Glaſguenſi.

A.D. 1313. An. 7. E. 2. Clauſ. 7. E. 2. m. 17. d.

REX, dilectis ſibi in Chriſto Priori & Conventui Elienſibus, ſalutem.

Cum Sanctiſſimus in Chriſto Pater, Dominus Summus Pontifex, Robertum Glaſguenſem Epiſcopum, pro diverſis delictis, per ipſum contra Dominum E. nuper Regem Angliæ, Patrem noſtrum, & nos commiſſis, dudum feciſſet ad ſuam præſentiam evocari:

Et poſtmodum eundem Epiſcopum, per venerabilem Patrem Dominum Arnaldum, Dei gratiâ, Tituli Sanctæ Priſcæ Sacroſanctæ Romanæ Eccleſiæ Preſbiterum Cardinalem, ad nos in Angliam duxerit remittendum, cuſtodiendum, & tenendum in Caſtro, ſeu Fortalitio ad voluntatem noſtram, quouſque Terram noſtram Scotiæ recuperaverimus, & bona pax ibidem fuerit reformata;

Nos volentes quod idem Epiſcopus ſecurè cuſtodiatur & honeſtè, ſicut condecet ſtatum ſuum, ipſum ad vos duximus tranſmittendum; mandantes quòd vos, unà cum venerabili Patre J. Elienſi Epiſcopo (cui ſuper hoc ſcribimus) taliter ordinetis, quòd idem Epiſcopus Glaſguenſis alicubi, infra Prioratum prædictum, prout convenit ſtatui ſuo, decenter morari valeat, ſumptibus ſuis propriis, quouſque aliud duxerimus ordinandum;

Ita quòd, per præfatum Epiſcopum Elienſem & vos, talis, & tam ſufficiens cuſtodia, circa dictum Epiſcopum Glaſguenſem ordinetur & etiam apponatur, quòd idem Epiſcopus alicubi non recedat, nec exeat, niſi quandoque causâ ſpatiandi & aeris captandi, & hoc non procul extra Prioratum prædictum, cum ſufficienti comitivâ, ut ſemper de corpore ſuo ſecuri eſſe poſſitis.

Nec volumus quod aliquas litteras recipiat, ſeu aliis litteras dirigat quoviſmodo, niſi eas per aliquos, de quibus confideritis, prius inſpici faciatis; ita quòd de tenore earumdem nos certificare poſſitis, cum noſtræ placuerit voluntati.

Teſte Rege apud Weſtmonaſterium, viceſimo die Novembris.

Eodem modo mandatum eſt J. Elienſi Epiſcopo, quòd ipſe & Prior Elienſis, unà cum conſenſu Conventûs ejuſdem loci, quibus ſuper hoc Rex ſcribit, *&c. ut ſupra*.

Pro Epiſcopo Albanenſi Cardinali.

A.D. 1313. An. 7. E. 2. Pat. 7. E. 2. m. 5. p. 1.

REX omnibus amicis & fidelibus ſuis, ad quos, &c. ſalutem.

Cum venerabilis Pater, Dominus A. Dei gratiâ, Epiſcopus Albanenſis, Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalis, qui infra Regnum noſtrum, pro noſtri & ejuſdem Regni honoribus & commodis, per aliquod tempus moram traxit, ex hiis cauſis gratanter labores ſubeundo indefeſſos, ſe ad Romanam Curiam jam divertat:

Nos, ipſius Domini Cardinalis maturitatem Conſilii, in præmiſſis appoſitam,

.D. 1313.
dv. 2.

tam, plurimùm commendantes, vos amicos rogamus, vobis fidelibus mandantes, quatinus præfato Domino Cardinali, aut ſuis ſervientibus, & ejus familiaribus, in perſonis, equis, herneſiis, vel aliis rebus ſuis, in redeundo verſus dictam Curiam, non inferatis, ſeu, quantum in vobis eſt, ab aliis inferri permittatis moleſtiam, dampnum, impedimentum aliquod, ſeu gravamen; Et ſi quid, &c.

Ac prædictum Dominum Cardinalem, ejuſque ſervientes & familiares, habentes, noſtri contemplatione, ſpeciAliter commendatos, eis ſalvum & ſecurum conductum, per diſtrictus veſtros, habere faciatis, quotiens & quando per dictum Dominum Cardinalem, vel aliquem de ſuis, ſuper hoc, ex parte noſtrâ, fueritis requiſiti.

A.D. 1313.
Edv. 2.

In cujus, &c. uſque ad Feſtum Paſchæ proximò futurum duraturas.

Teſte Rege apud Weſtmonaſterium, viceſimo primo die Novembris.

Per ipſum Regem.

Proteſtatio per Regem, ſuper reſtitutione bonorum Templariorum facienda Hoſpitalariis.

.D. 1313.
ds. 7. E. 2.
x Orig.
enes Camer.

IN NOMINE DOMINI AMEN.

Univerſis & ſingulis, hoc præſens publicum Inſtrumentum viſuris, vel audituris, pateat evidenter quòd anno a Nativitate ejuſdem milleſimo, treceteſimo, tertiodecimo, indictione undecimâ, ſecundum uſum Curiæ Romanæ, ſeptimo Kalendas Decembris, Pontificatûs Sanctiſſimi Patris & Domini noſtri, Domini Clementis, Divinâ Providentiâ, Papæ quinti anno nono, in præſentia mei, Notarii, & Teſtium infraſcriptorum, perſonaliter conſtituti religioſi & diſcreti viri,

Frater Albertus de Nigro Caſtro Magnus Præceptor Domûs Hoſpitalis Sancti Johannis Hieroſolimitani, & Locum tenens, citra Mare Mediterraneum, Magni Magiſtri Hoſpitalis & Ordinis ſupradictorum, & Frater Leonardus de Tibercis, Prior Venetiarum, Procurator Generalis Hoſpitalis prædicti, nomine Magiſtri Hoſpitalis & Fratrum Sancti Johannis Hieroſolimitani,

Humiliter ſupplicârunt Sereniſſimo Principi, Domino Edwardo, Dei gratiâ, Illuſtriſſimo Regi Angliæ, Domino Hiberniæ, ac Acquitaniæ Duci, quòd,

Cùm Sanctiſſimus in Chriſto Pater, Dominus Clemens, Divinâ Providentiâ, Papa Quintus, Viennæ reſidens, in Concilio Generali, ibidem congregato per eum, Ordinem Domûs Militiæ Templi Jeruſalem, propter Magiſtrum & fratres, cæteraſque perſonas dicti Ordinis, in quibuſlibet mundi partibus conſiſtentes (quos variis & diverſis criminibus invenerat irretitos) ejuſdem Ordinis ſtatum, habitum, atque nomen, per modum Proviſionis Apoſtolicæ, ſeu Ordinationis perpetuò valituræ, ſuſtuliſſet & amoviſſet; &, ipſum Ordinem perpetuæ Prohibitioni ſupponens, diſtrictiùs inhibuiſſet ne quis dictum Ordinem de cætero intraret, habitumve ſuſciperet, vel pro Templario gerere ſe præſumeret; univerſaque bona Ordinis & Fratrum Militiæ Templi Ordinationi & Diſpoſitioni Sedis Apoſtolicæ reſervâſſet;

A.D. 1313.

Ac poſtmodùm, ne dicta bona, quæ in Subſidium Terræ Sanctæ, & Impugnationem Inimicorum Fidei Chriſtianæ, a Chriſti cultoribus data, legata, conceſſa, & acquiſita fuerant, debitâ gubernatione carentia, tanquam vacantia, deperirent, vel converterentur in uſus alios, quàm illos, ad quos fuerant piâ devotione fidelium deputata:

Sacri Concilii approbatione intervenientibus & conſenſu, ipſam Domum Militiæ Templi, cæteraſque Domos, Eccleſias, Capellas, Oratoria, Civitates, Caſtra, Villas, Terras, Grangias, & Loca, Poſſeſſiones, Juriſdictiones, Redditus, atque Jura, omniaque alia Bona, Mobilia & Immobilia, vel ſe moventia, cum omnibus Juribus, Membris, & Pertinentiis ſuis, ultra & citra Mare, ac in univerſis & quibuſlibet mundi partibus conſiſtentia, quæ ipſe Ordo, & dicti Magiſter, & Fratres ipſius Ordinis Militiæ Templi, tempore, quo in quibuſdam Regionibus capti fuerint, videlicet, anno Domini milleſimo, treceteſimo, octavo, menſe Octobris, per ſe, vel quoſcumque alios habebant & poſſidebant, vel ad eoſdem, Domum & Ordinem Militiæ Templi, Magiſtrum, & Fratres ipſius quomodolibet pertinebant, eidem Hoſpitali & Ordini Sancti Johannis Jeruſalem

A.D. 1313. Edw. 2.

lem dediſſet, conceſſiſſet, univiſſet, incorporâſſet, applicuiſſet, & annexiſſet, de plenitudine Apoſtolicæ poteſtatis,

Quatinus ipſe Dominus Rex omnia bona, quæ quondam fuerunt dictæ Domûs, & Ordinis Militiæ Templi, prout ſuperiùs ſunt expreſſa, in quibuſcumque locis & partibus, Dominio & Poteſtati ipſius Domini Regis ſubjectis, conſiſtentia, juxta & ſecundum Ordinationem prædictorum, Domini Papæ, & Concilii Generalis, reddere & reſtituere plenè & integrè dignaretur, & faceret a quibuſcumque aliis reſtitui & liberari, ſuæ poteſtati ſubjectis:

Quâ auditâ ſupplicatione, ibidem idem Dominus Rex, in modum, qui ſequitur, extitit PROTESTATUS, pro conſervatione juris ſui, & quorumlibet ſubjectorum ſuorum, quòd ipſe, per reſtitutionem aliquam, ſeu redditionem quorumcumque bonorum, immobilium vel mobilium, aut ſe moventium, de quibus ſupra fit mentio, quæ olim fuerunt Domûs & Ordinis Militiæ Templi Jeruſalem in Regno & poteſtate ſuis, ſi eam faceret Hoſpitali Sancti Johannis Jeruſalem, vel Fratribus ipſius Hoſpitalis, non intendebat, nec volebat aliquid in præjudicium juris ſui, vel alicujus ſubjecti ſui reddere, vel reſtituere; ſet volebat, & intendebat omne jus ſuum, & quorumlibet ſubditorum ſuorum ſalvum, illæſum, & integrum retinere, & remanere:

Et quòd illud jus, quod ſibi, vel alicui de ſubjectis ſuis, in bonis prædictis, quoquomodo competeret, vel competere poſſet, non obſtante aliquâ reſtitutione, ſeu redditione bonorum, ſi fieret ipſis Hoſpitalariis, proſequi poſſent ubi, & quando Regi, vel ſuis ſubditis expediens videretur:

Et quòd, per aliquam redditionem, ſeu reſtitutionem dictorum bonorum, ſibi, vel ſuis ſubditis quibuſcunque, nolebat, nec intendebat aliquod præjudicium generare.

PROTESTATUS etiam fuit quòd, ſi in aliquam reſtitutionem dictorum bonorum procederet, vel ſi eam faceret, vel fieri præciperet, quòd hoc faceret, & ad illud procederet ob metum periculorum, quæ ſibi, & Regno ſuo evenire poſſe conſpexit ex hac causâ; & ne ipſe, vel ſubditi ſui, eo prætextu, dampna vel pericula paterentur, quæ, propter temporis artationem, infra quod hujuſmodi reſtitutio fieri petebatur, & propter alias cauſas, alio modo vitari non poterant iſtâ vice.

PROTESTATUS etiam fuit dictus Dominus Rex, ſe velle reclamare adverſus Ordinationem prædictam, quando ſibi, vel ſuis ſubditis expediens videretur; & ad omne jus, ſibi, vel ſuis ſubditis competens, vel competiturum in quibuſcumque bonis prædictis, habere recurſum: & quod id, quod ſuum eſſet, vel alterius, pro non reſtituto vel reddito penitùs haberetur.

Et, ut de præſenti PROTESTATIONE, & contentis in eâ conficerem publicum Inſtrumentum, idem Dominus Rex me, infraſcriptum Notarium, requiſivit.

Acta fuerunt hæc apud Weſtmonaſterium, in Camerâ Viridi dicti Domini Regis, anno, die, menſe, indictione, & Pontificatu prædictis.

Ad quæ fuerunt præſentes & teſtes,

Venerabilis Pater in Chriſto, Dominus Walterus, Dei, & Apoſtolicæ Sedis gratiâ, in Archiepiſcopum Cantuarienſem Electus:
Johannes de Sandale, dicti Domini Regis Angliæ Theſaurarius:
Ac Nobiles Viri, Domini, Ademarus de Valentia, Comes Pembrochiæ,
Hugo Diſpenſerii Senior,
Engelrandus Dominus de Marrinbiaco,
Edmundus de Malolacu, Seneſcallus dicti Domini Regis,
Johannes de Charletona, &
Guillielmus de Monte Acuto, Milites;

Et plures alii, ad præmiſſa vocati ſpecialiter & rogati.

ET ego Johannes Durandi, Clericus Albien. Dioc. Sacroſanctæ Romanæ Eccleſiæ auctoritate publicus Notarius, qui præmiſſis omnibus & ſingulis, unâ cum prænominatis teſtibus, præſens fui, hoc præſens publicum Inſtrumentum in nota recepi, manuque meâ propriâ in hanc formam publicam redegi, ac ſigno meo ſolito & nomine roboravi in Teſtimonium præmiſſorum, rogatus & requiſitus.

De

De Conceſſione facta Arnaldo de Pelagru Cardinali.

A.D. 1313. An. 7. E. 2. Vaſc. 7. E. 2. m. 8.

REX Univerſis, præſentes Literas inſpecturis, ſalutem, & plenam hiis noſtris Literis dare fidem.

Affectus benevolentiæ carioris,

Quem ad Venerabilem Patrem in Chriſto, Dominum Arnaldum, Dei gratiâ, Sanctæ Mariæ in Porticu Diaconum Cardinalem, ejus exigentibus meritis copioſis, habuimus & habemus,

Meritò nos inducit ut ad illa liberales reddamur, quæ ſuis noverimus deſideriis complacere, & ſupplicata per eum admittamus ad benevolum exanditionis effectum.

Sanè fuit nobis, ejus nomine, ſupplicatum ut ſibi concederemus, de gratiâ ſpeciali, quòd, in feudis, & retrofeudis noſtris Ducatûs Aquitaniæ, uſque ad ſummam quingentarum librarum parvorum Turonen. annui redditûs, de adquiſitis, vel adquirendis per eum, in Clericos, Eccleſias, Monaſteria, & quæcunque loca religioſa ſibi transferre liceret, abſque Financiâ nobiſcum, vel cum noſtris gentibus faciendâ; & abſque hoc quòd Eccleſiæ, Monaſteria, vel Perſonæ Eccleſiaſticæ, quibus dicta ſumma, vel pars ipſius conceſſa, vel donata fuiſſet per eum, retransferre in perſonam ſecularem, ſeu laicam cogerentur.

Cui ſupplicationi liberaliùs annuentes, dicto Domino Arnaldo concedimus, de noſtrâ certâ ſcientiâ & gratiâ ſpeciali, & damus tenore præſentium, plenam & liberam poteſtatem, ut de bonis & rebus, jam acquiſitis per eum, vel imposterùm quibuſcunque Legitimis titulis acquirendis, in quibuſcunque feudis noſtris, vel retrofeudis, exiſtentibus in dicto Ducatu, uſque ad ſummam quingentarum Librarum bonarum Turonenſium, annui redditûs juxta verum valorem eorumdem, in Clericos, Monaſteria, Eccleſias, vel Perſonas Eccleſiaſticas, quocunque titulo voluerit, & ſibi viſum fuerit expedire, transferre poſſit liberè, a nobis, vel noſtris gentibus, ſuper hoc, aliâ licentiâ non petitâ, TENENDA ET POSSIDENDA PERPETUO, juxta diſpoſitionem Cardinalis prædicti, per Clericos, Eccleſias, Monaſteria, & quæcunque loca religioſa (quibus conjunctim, vel diviſim, conceſſerit ſummam prædictam, vel bona, Poſſeſſiones, ſeu res, ex quibus ipſa ſumma annuatim proveniet) abſque ullâ Financiâ, pro dictis bonis, Poſſeſſionibus, ſeu rebus, nobiſcum, vel cum noſtris gentibus, Hæredibus, vel Succeſſoribus noſtris, ullo unquam tempore, faciendâ per eum, Clericos, Eccleſias, Monaſteria, vel quæcunque loca religioſa, habentes vel habentia cauſam ab eo; & abſque hoc quòd, ſub colore præſentis Licentiæ, ultra ſummam prædictam in Clericos, Monaſteria, Eccleſias, vel Perſonas Eccleſiaſticas non transferat ullo modo:

A.D. 1313.

Salvis ſemper nobis, & Hæredibus noſtris, ac aliis quibuſcunque, de ſic transferendis, ſervitiis, & deveriis, debitis & conſuetis.

Nolumus autem ſub effectum hujuſmodi noſtræ gratiæ intelligi, vel includi Civitates, Caſtra, vel Fortalicia, merum vel mixtum imperium, altam juriſdictionem, ſeu excercitium eorumdem.

Damus etiam, tenore præſentium, in mandatis --- Seneſcallo noſtro Vaſconiæ, qui nunc eſt, vel qui pro tempore fuerit, & omnibus aliis noſtris ſubditis, Juſticiariis, & Miniſtris, ut hanc noſtram conceſſionem & gratiam, quam perpetuò volumus eſſe manſuram, inviolabiliter teneant & obſervent, nec aliquod præſtent impedimentum, vel difficultatem adhibeant, quo minus plenum & integrum ſortiatur effectum.

In cujus, &c.

Teſte Rege apud Weſtmonaſterium, 28. die Novembris.

Per ipſum Regem.

Ad Cardinales pro Pallio ad Electum Cantuarienſem accelerando.

A.D. 1313. An. 7. E. 2. Rom. & Fr. 7. E. 2. m. 15.

VEnerabilibus in Chriſto Patribus Dominis, Dei gratiâ, Epiſcopis, Presbiteris, & Diaconis Sacroſanctæ Romanæ, ac Univerſalis Eccleſiæ Cardinalibus, amicis ſuis kariſſimis, Edwardus, ejuſdem gra-

A.D. 1313.

A.D. 1313. Edv. 2. tiâ, &c. ſalutem, & ſinceræ dilectionis affectum.

Per fidedignorum relatum & Litteras veraciter nobis liquet, quòd translationi Venerabilis Patris, Domini W. Dei gratiâ, nuper Wigornienſis Epiſcopi, ab eadem Eccleſia Wygornienſi ad Sedem Cantuarienſem Metropoliticam, per Sanctiſſimum in Chriſto Patrem Dominum Summum Pontificem, noſtræ contemplatione perſonæ, factæ veſtrum conſenſum, nullo diſcrepante, unanimiter præbuiſtis; undè vobis ad ſpeciales gratiarum aſſurgimus actiones.

Verùm, quia Litteræ tranſlationis hujuſmodi, & pallium memorato Waltero, dictæ Eccleſiæ Cantuarienſis Electo, adhuc reſtant tranſmittenda, ipſorumque acceleratam miſſionem, non ſine magnis cauſis, honorem noſtrum & commodum tangentibus, totis affectibus deſideramus;

Paternitates veſtras reverendas (de quibus ſpecialem fiduciam gerimus) omni affectione, quâ poſſumus, imploramus quatinus erga dictum Sanctiſſimum Patrem (cui pro eodem Litteras dirigimus ſpeciales) ut hujuſmodi Litteræ Apoſtolicæ & Pallium prænominato Electo cum feſtinatione commodâ, juxta noſtri deſiderium & votum; deſtinentur, velitis, precum noſtrarum intuitu, cum efficaciâ interponere partes veſtras; ita quod, veſtro mediante juvamine, quod in hac parte intimiùs affectamus, celeriùs aſſequamur: Nóſque, obinde, ad veſtras, & veſtrorum oportunitates reddamur, omni tempore, promptiores, non ſine multimodis actionibus gratiarum.

A.D. 1313. Edv. 2.

Dat. Londoniis, 28. die Novembris.

Eodem modo ſupplicatum eſt, pro memorato negotio, ſingulis Cardinalibus, per Litteras ſeparatas.

De Terris quondam Templariorum Hoſpitalariis liberandis.

A.D. 1313. An. 7. E. 2. Clauſ. 7. E. 2. m. 16.

REX Cuſtodi quarumdam Terrarum & Tenementorum, quæ quondam fuerunt Templariorum in Civitate noſtrâ Londoniarum, & ſuburbio ejuſdem Civitatis, ſalutem.

Cùm Dominus Clemens, Divinâ Providentiâ, Papa quintus, nuper in Generali Concilio, Vienn. Congregato, ordinem quondam Domûs Militiæ Templi, propter varias cauſas, ſuſtulerit, & perpetuo ſuppoſuerit interdicto, & eandem Domum, cæteráſque Domos, Eccleſias, Capellas, Oratoria, Civitates, Caſtra, Villas, Grangias, Loca, Poſſeſſiones, Juriſdictiones, Redditus, atque Jura, omniaque alia bona, immobilia & mobilia, ac ſe moventia, cum omnibus juribus, membris, & pertinentiis ſuis, in univerſis & quibuſlibet mundi partibus conſiſtentia, quæ olim fuerunt Magiſtri & Fratrum Ordinis illius (hujuſmodi bonis, in Regnis & Terris Regum, Caſtellæ, Aragoniæ, Portugaliæ, & Majoricarum exiſtentibus, ex certis cauſis, exceptis, & prædicti Domini Papæ, ac Apoſtolicæ Sedis ordinationi reſervatis) Ordini Hoſpitalis Sancti Johannis Hieroſolomitani duxerit concedenda, applicanda, & unienda, memoratóque Ordini Hoſpitalis prædicti, vel ipſius Procuratoribus, ejus nomine, infra certum tempus reſtituenda,

Contra detentores dictorum bonorum, & reſtitutionem eorumdem impedientes graves cenſuras Eccleſiaſticas ſtatuendo;

A.D. 1313.

Et per Litteras ſuas bullatas, nobis inde directas, nos rogaverit exortando, quod bona hujuſmodi, infra Regnum & Dominium noſtrum, præfato Ordini Hoſpitalis prædicti, vel ipſius Procuratoribus, ejus nomine, reſtitui facere curaremus:

Nos, conſiderantes diverſa dampna & pericula quæ, per detentionem bonorum prædictorum, in Regno & Dominio noſtris, ſi fieret, nobis, & eidem Regno, ac ſubditis noſtris poſſent multipliciter evenire; quæ, propter brevitatem temporis, infra quod hujuſmodi reſtitutio fieri petebatur, non poſſent ea vice aliàs præcaveri: volentéſque dampna & pericula hujuſmodi evitare, Domos, Eccleſias, Villas, Maneria, Terras, Redditus, Loca, & alias Poſſeſſiones quaſcumque, cum omnibus ſuis juribus, & pertinentiis, quæ olim fuerunt dictorum, Magiſtri & Fratrum prædictæ Militiæ Templi, in prædictis Regno & Dominio noſtris (factâ priùs per nos quadam PROTESTATIONE, pro conſervatione juris noſtri & ſubditorum noſtrorum, in hac parte) Fratribus, Alberto de Nigro Caſtro, Magno Præceptori Domûs Hoſpitalis Sancti Johannis Hieroſolomitani prædicti, & locum tenenti, citra Mare Mediterraneum, Magni Magiſtri Hoſpitalis ejuſdem, & Leonardo de Tibercis Priori Venetiarum, Procuratori generali Hoſpitalis

ſpitalis prædicti, nomine Hoſpitalis ejuſdem, duximus liberanda; ſalvo jure noſtro, & ſubditorum noſtrorum quorumcumque, juxta vim & effectum PROTESTATIONIS noſtræ ſupradictæ.

Et ideo vobis mandamus quod præfatis, Alberto & Leonardo, vel illi, aut illis, quem, vel quos, ipſi ad hoc per ſuas Patentes Litteras deputaverint loco ſui, Domos, Eccleſias, Maneria, Terras, Redditus, Loca, & alias Poſſeſſiones quaſcumque, cum ſuis juribus & pertinentiis univerſis, quæ fuerunt dictorum, Magiſtri & Fratrum Militiæ prædictæ, in Civitate & ſuburbio prædictis, & quæ in Cuſtodiâ veſtrâ ex commiſſione noſtra exiſtunt, unà cum bladis in terris ſeminatis, & ornamentis Eccleſiarum illarum, ſine dilatione aliquâ liberetis, ſalvo jure noſtro & ſubditorum noſtrorum quorumcumque, juxta vim & effectum PROTESTATIONIS noſtræ prædictæ, ſicut prædictum eſt: volumus enim vos inde exnunc erga nos exonerari.

Teſte Rege apud Weſtm. 28. die Novembris.

Per ipſum Regem.

Conſimiles Litteræ diriguntur Cuſtodibus ſubſcriptis, de Domibus, Eccleſiis, Villis, Maneriis, Terris, Redditibus, Locis, Poſſeſſionibus quibuſcumque, cum ſuis juribus, & pertinentiis Univerſis, quæ fuerunt dictorum, Magiſtri & Fratrum Militiæ prædictæ, in Comitatibus ſubſcriptis, præfatis Alberto & Leonardo, in formâ prædictâ liberandis; videlicet,

Cuſtodi quarumdam Terrarum & Tenementorum quondam Templariorum, in Comitatu Eſſexiæ;
Cuſtodi quarumdam Terrarum & Tenementorum quondam Templariorum, in Comitatu Surriæ;
Cuſtodi quarumdam Terrarum & Tenementorum quondam Templariorum, in Comitatu Leyceſtriæ;
Cuſtodi quarumdam Terrarum & Tenementorum quondam Templariorum, in Comitatu Derbiæ;
Cuſtodi quarumdam Terrarum & Tenementorum quondam Templariorum, in Comitatu Dorſettiæ;
Cuſtodi quarumdam Terrarum & Tenementorum quondam Templariorum, in Comitatu Salopiæ;
Cuſtodi quarumdam Terrarum & Tenementorum quondam Templariorum, in Comitatu Oxoniæ;
Cuſtodi quarumdam Terrarum & Tenementorum quondam Templariorum, in Comitatu Bedfordiæ;
Cuſtodi quarumdam Terrarum & Tenementorum quondam Templariorum, in Comitatu Lancaſtriæ;
Cuſtodi quarumdam Terrarum & Tenementorum quondam Templariorum, in Comitatu Somerſettiæ;
Cuſtodi quarumdam Terrarum & Tenementorum quondam Templariorum, in Comitatu Rotelandiæ;
Cuſtodi quarumdam Terrarum & Tenementorum quondam Templariorum, in Comitatu Suffolciæ;
Cuſtodi quarumdam Terrarum & Tenementorum quondam Templariorum, in Comitatu Wilteſ.
Cuſtodi quarumdam Terrarum & Tenementorum quondam Templariorum, in Comitatu Norfolciæ;
Cuſtodi quarumdam Terrarum & Tenementorum quondam Templariorum, in Comitatu Lincolniæ;
Cuſtodi quarumdam Terrarum & Tenementorum quondam Templariorum, in Comitatu Cumbriæ;
Cuſtodi quarumdam Terrarum & Tenementorum quondam Templariorum, in Comitatu Herefordiæ;
Cuſtodi quarumdam Terrarum & Tenementornm quondam Templariorum, in Comitatu Cantebrigiæ;
Cuſtodi quarumdam Terrarum & Tenementorum quondam Templariorum, in Comitatu Glouceſtriæ;
Cuſtodi quarumdam Terrarum & Tenementorum quondam Templariorum, in Comitatu Nottinghamiæ;
Cuſtodi quarumdam Terrarum & Tenementorum quondam Templariorum, in Comitatu Staffordiæ;
Cuſtodi quarumdam Terrarum & Tenementorum quondam Templariorum, in Comitatu Warwick;
Cuſtodi quarumdam Terrarum & Tenementorum quondam Templariorum, in Comitatu Weſtmerlandiæ;
Cuſtodi quarumdam Terrarum & Tenementorum quondam Templariorum, in Comitatu Wygorniæ;
Cuſtodi quarumdam Terrarum & Tenementorum quondam Templariorum, in Comitatu Northumbriæ;
Cuſtodi quarumdam Terrarum & Tenementorum quondam Templariorum, in Comitatu Cornubiæ;
Cuſtodi quarumdam Terrarum & Tenementorum quondam Templariorum, in Comitatu Bucks;

Cuſtodi quarumdam Terrarum & Tenementorum quondam Templariorum, in Comitatu Middleſexiæ;

Cuſtodi quarumdam Terrarum & Tenementorum quondam Templariorum, in Comitatu Devoniæ;

Cuſtodi quarumdam Terrarum & Tenementorum quondam Templariorum, in Comitatu Huntingdoniæ;

Cuſtodi quarumdam Terrarum & Tenementorum quondam Templariorum, in Comitatu Berks;

Cuſtodi quarumdam Terrarum & Tenementorum quondam Templariorum, in Comitatu Kanciæ;

Cuſtodi quarumdam Terrarum & Tenementorum quondam Templariorum, in Comitatu Hertfordiæ;

Cuſtodi quarumdam Terrarum & Tenementorum quondam Templariorum, in Comitatu Suſſexiæ;

Alexandro de Cave & Roberto de Amcotes, Cuſtodi quarumdam Terrarum & Tenementorum quondam Templariorum, in Comitatu Eborum;

Cuſtodi quarumdam Terrarum & Tenementorum quondam Templariorum, in Comitatu Northamptoniæ;

Cuſtodi Terrarum & Tenementorum, &c. in Crauford;

Cuſtodi Terrarum & Tenementorum, &c. in Lilleſton;

Cuſtodi Terrarum & Tenementorum, &c. in Hendon;

Johanni de Grey, Cuſtodi quarumdam Terrarum & Tenementorum quondam Templariorum, in Comitatu Bedfordiæ;

Johanni de la Haye, Cuſtodi quarumdam Terrarum & Tenementorum quondam Templariorum, in Comitatu Herefordiæ;

Johanni de Wylburnham, Cuſtodi quarumdam Terrarum & Tenementorum quondam Templariorum, in Comitatu Cantebrigiæ, & aliis Comitatibus.

Johanni de Butecourte, Cuſtodi quarumdam Terrarum & Tenementorum quondam Templariorum, in Comitatibus Cantebrigiæ & Middleſexiæ;

Thomæ de Grey, Cuſtodi quarumdam Terrarum & Tenementorum quondam Templariorum, in Comitatu Northumbriæ;

Alexandro de Cumpton, Cuſtodi quarumdam Terrarum & Tenementorum quondam Templariorum, in Comitatu Leyceſtriæ & Warric.

Johanni de Argaill, Cuſtodi quarumdam Terrarum & Tenementorum quondam Templariorum, in Comitatu Eborum.

Johanni de Bloxham, Cuſtodi quarumdam Terrarum & Tenementorum quondam Templariorum, in Comitatu Oxon. & aliis Com. Regni Regis.

Roberto Filio Pagani, Cuſtodi quarumdam Terrarum & Tenementorum quondam Templariorum, in Comitatu Southamptoniæ;

Hawys, quæ fuit Uxor Johannis de Ferar, Cuſtodi quarumdam Terrarum & Tenementorum quondam Templariorum, in Comitatu Glouceſtriæ, & alibi;

Willielmo de Spanneby, Cuſtodi quarumdam Terrarum & Tenementorum & Eccleſiarum quondam Templariorum, in Comitatu Lincolniæ;

Edmundo Hakelut, Cuſtodi quarumdam Terrarum & Tenementorum quondam Templariorum, in Comitatu Herefordiæ;

Henrico de Cobeham Juniori, de Domibus, Eccleſiis, &c. in Comitatu Kanciæ, liberandis ut ſupra;

Ebulpni de Montibus, de Domibus, Eccleſiis, &c. in Comitatu Lincolniæ, liberandis ut ſupra.

Eodem modo mandatum eſt Alexandro de Abernithi, de Manerio de Wylughton, cum pertinentiis, &c. unà cum bladis in terris ſeminatis, ſine dilatione aliqua liberandis, *ut ſupra*.

Eodem modo mandatum eſt Willielmo de Ferar. de Manerio de Rotheleie, cum pertinentiis, liberandis in forma prædicta.

Eodem modo mandatum eſt Willielmo Marmyon, de Manerio de Aſlakby in Comitatu Linc. liberandis in forma prædicta.

Eodem modo mandatum eſt Johanni de Comyn, de Manerio de Flaxflete, in Comitatu Eborum, liberandis in forma prædicta.

Eodem modo mandatum eſt Cuſtodi Manerii de Ribbeſtayn.

Eodem modo mandatum eſt Johanni de Sandale de Eccleſia de Reynham, &c. cum ornamentis ejuſdem liberand. &c.

Eodem modo mandatum eſt Gilberto de Stapelton, Cuſtodi Eccleſiæ de Kelyngton de eadem Eccleſia, cum ornamentis ejuſdem, ac etiam juribus & pertin. ſuis quibuſcumque liberand. ut ſupra.

Eodem modo mandatum eſt Adomaro de Valencia Comiti Pembrochiæ, de novo Templo London. ac omnibus Terris & Tenementis, cum pertinentiis, quæ fuerunt Templariorum prædictorum in Civitate London. & ſuburbio ejuſdem, necnon in Comitatu Middleſexiæ, & quæ tenet, &c.

A.D. 1313. Edw. 2. Ibid.

REX Venerabili in Chriſto Patri R. eadem gratiâ, Epiſcopo Dunelmenſi, ſalutem.

Cùm Dominus Clemens, &c. Et ideo vobis mandamus quod præfatis Alberto & Leonardo, &c. Domos, Eccleſias, Villas, &c. Quæ fuerunt dictorum Magiſtri & Fratrum Militiæ prædictæ, infra libertatem Epiſcopatûs veſtri, & quæ in Cuſtodiâ veſtra exiſtunt, ſine dilatione aliquâ, liberari faciatis ſalvo jure noſtro, &c. *& tunc iſta clauſula*, &c, ut liberationem prædictam conſultiùs facere veleatis, tranſcriptum brevium noſtrorum, inde in Regno noſtro directorum, vobis mittimus præſentibus interclusum.

Teſte ut ſupra.

A.D. 1313. Edw. 2.

Eodem modo mandatum eſt Edwardo, Comiti Ceſtriæ Filio Regis kariſſimo, vel Juſticiario ſuo ibidem.

Eodem modo mandatum eſt Juſticiario, Cancellario, & Theſaurario Regis Hiberniæ, vel eorum loca tenentibus.

Eodem modo mandatum eſt Cancellario & Camerario Scotiæ, vel eorum loca tenentibus.

Eodem modo mandatum eſt Rogero de Mortuo Mari, Juſticiario Walliæ.

Mandatum Vicecomitibus de protegendo Hoſpitalarios in aſſecutione præmiſſorum.

A.D. 1313. An. 7. E. 2. Ibid.

REX Vicecomiti Huntingdoniæ, ſalutem.

Cùm Dominus Clemens, *&c. uſque proteſtationis noſtræ ſupradictæ:* Mandaverimúſque Cuſtodibus Terrarum, Eccleſiarum, & Tenementorum prædictorum in Comitatu tuo, quod præfatis, Alberto & Leonardo, &c. Domos, Eccleſias, &c. quæ fuerunt dictorum, Magiſtri & Fratrum Militiæ prædictæ, in Comitatu prædicto, & quæ in Cuſtodiâ ſuâ ex commiſſione noſtrâ exiſtunt, unà cum bladis, &c.

Nos, volentes mandata noſtra in hac parte effectui debito mancipari, tibi præcipimus quod, ſi prædicti Cuſtodes in præmiſſis ſe reddiderint tepidos aut remiſſos, tunc præfatis Fratribus, Alberto & Leonardo, vel hujuſmodi Attornatis ſuis, prædictas Domos, Eccleſias, Villas, Maneria, Terras, Redditus, Loca, & alias Poſſeſſiones quaſcumque, cum ſuis juribus, & pertinentiis Univerſis, in Ballivâ tuâ, in formâ prædictâ habenda, liberes indilatè:

A.D. 1313.

Et ipſos ab injuriis & violentiis indebitis, ſuper aſſecutione præmiſſorum, in formâ prædictâ, quantum in te eſt, protegas & defendas.

Teſte. ut ſupra.

Eodem modo mandatum eſt ſubſcriptis; videlicet,

Vicecomiti Cornubiæ,
Vicecomiti Eborum,
Vicecomiti Suffolciæ,
Vicecomiti Suththamptoniæ,
Vicecomiti Somerſettiæ,
Vicecomiti Eſſexiæ,
Vicecomiti Nottinghamiæ,
Vicecomiti Herefordiæ,
Vicecomiti Oxoniæ,
Vicecomiti Northumbriæ,
Vicecomiti Rotelandiæ,
Vicecomiti Cumbriæ,
Vicecomiti Lincolniæ,
Vicecomiti Kanciæ,
Vicecomiti Devoniæ,
Vicecomiti Hertfordiæ,
Vicecomiti Staffordiæ,
Vicecomiti Dorſettiæ.
Middleſexiæ,
Warrick,
Wiltes,
Berks,
Suſſexiæ,
Salopiæ,
Lancaſtriæ,
Bucks,
Weſtmerlandiæ,
Derbiæ,
Glouceſtriæ,
Cantebrigiæ,
Leiceſtriæ,
Surriæ,
Wygorniæ,
Bedfordiæ;
Norffolciæ.

Eodem modo mandatum eſt Vicecomit. London. de Domibus, Eccleſiis, Maneriis, Terris, Redditibus, Locis, & aliis Poſſeſſionibus quibuſcumque, cum ſuis juribus & pertinentiis Univerſis, in eiſdem Civitate & ſuburbio, liberandis, *ut ſupra*.

Vicecomiti Northamptoniæ.

Ad Scotos, de fidelitate continuanda.

A.D. 1313. An. 7. E. 2.
Scot. 7. E. 2. m. 9.

REX Venerabilibus in Chriſto Patribus, Archiepiſcopis, Epiſcopis, Abbatibus, Prioribus: & dilectis & fidelibus ſuis, Comitibus, Baronibus. Militibus, Liberis hominibus, & omnibus aliis de Terrâ Scotiæ, ad pacem noſtram exiſtentibus, ſalutem.

Super hiis, quæ per dilectos & fideles noſtros, Patricium Comitem de Dunbar, & Adam Gurdun, nobis ſignificaſtis, vobis duximus reſcribendum, quòd, citra Feſtum Nativitatis Sancti Johannis Baptiſtæ proximò futurum, ordinavimus eſſe apud Berewicum ſuper Twedam, cum exercitu noſtro, ulteriùs contra inimicos & rebelles noſtros illarum partium progreſſuri:

Quocirca Fidelitatem veſtram affectuosè requirimus & rogamus quatenus conſtantiam, erga nos hactenus probatam, velitis gratis operibus continuare; ita quòd vos exindè debeamus meritò commendare.

Nos enim, in adventu noſtro ad partes illas, de ſtatu veſtro taliter curabimus ordinare, quòd perpetua quies & tranquilitas præparabit, Deo dante: & de gravaminibus, vobis per quoſdam Miniſtros noſtros partium illarum hactenus illatis, ſicut iidem, Comes & Adam, nobis ex parte veſtrâ ſuggeſſerunt, de Conſilio noſtro remedium competens ordinavimus; & Literas noſtras Patentes quibuſdam fidelibus noſtris indè fieri fecimus, prout per eoſdem, Comitem & Adam, vel eorum alterum, poteritis pleniùs informari.

Teſte Rege apud Weſtmonaſterium, 28. die Novembris.

Per ipſum Regem.

Privilegia Conceſſa Dordracenſibus, durante vita Comitiſſæ Hollandiæ, ſororis Regis.

A.D. 1313. An. 7. E. 2.
Pat. 7. E. 2. m. 1.

REX omnibus, ad quos, &c. ſalutem.

Sciatis quòd, ad requiſitionem, dilecti & fidelis noſtri, Humfredi de Bohun, Comitis Herefordiæ & Eſſexiæ, necnon Elizabethæ Conſortis ſuæ, Comitiſſæ Hollandiæ, ſororis noſtræ kariſſimæ, ſuſcepimus in protectionem & defenſionem noſtram, necnon in ſalvum & ſecurum conductum noſtrum, Burgenſes & Mercatores Villæ de Durdraco in Hollandiâ, in veniendo infra Regnum & poteſtatem noſtram, cum bonis & Mercandiſis ſuis, ad negotiandum de eiſdem ibidem, morando, & exinde redeundo;

Ita quod nullus Burgenſis, ſeu Mercator Villæ prædictæ, veniens infra Regnum, ſeu poteſtatem noſtram prædictam, pro aliquo debito, unde idem Burgenſis, ſeu Mercator, vel aliquis alius de Comunitate Villæ prædictæ, Principalis Debitor vel Fidejuſſor non exiſtat: ſeu pro tranſgreſſione aliquâ, per alium, quàm per ſemetipſum, vel alium de prædictâ Communitate factâ, diſtringatur, vel attachietur per areſtationem bonorum & Catallorum ſuorum, in eiſdem Regno & poteſtate, impediatur quominus de eiſdem bonis & Catallis ſuis ibidem diſponere, & commodum ſuum facere poſſit, prout ſibi meliùs videbitur expedire;

Dumtamen Legales exerceat Merchandiſas, & inde faciat conſuetudines debitas, & conſuetas in Regno noſtro.

Et, nè Mercatores alii, quàm de Villa prædicta, per Burgenſes & Mercatores prædictæ Villæ de Durdraco, infra Regnum & poteſtatem noſtram prædictam advocentur, ſeu, per hujuſmodi conductum noſtrum, tuitionem vel defenſionem, in eiſdem Regno & poteſtate noſtris, habeant aliqualem:

Volumus & Concedimus quòd, quandocumque Navis alicujus, de Villa prædicta, cum bonis & Mercandiſis ſuis, carcata fuerit ad veniendum infra Regnum & poteſtatem noſtram prædictam, abſque omni dolo & fraude, fiat indentura, de bonis & Mercandiſis ipſis nominatis, & per Legales Mercatores Villæ prædictæ appræciatis, inter Magiſtrum Navis prædictæ, vel illum cujus bona illa fuerint, & Scabinos & Juratos ejuſdem Villæ, ac etiam Procuratorem prædictorum, Comitis & Comitiſſæ, ibidem.

Cujuſ-

Cujus quidem indenturæ una pars (ſigillo communi Villæ prædictæ, & quodam parvo ſigillo, ad hoc per eoſdem, Comitem & Comitiſſam, deputato, & in cuſtodiâ Procuratoris prædicti remanente, conſignata) penes Magiſtrum prædictum, vel Dominum bonorum prædictorum; & altera pars penes Procuratorem prædictum remaneat, pro majori ſecuritate & evidentiâ præmiſſorum.

In cujus, &c. quamdiù præfata Comitiſſa vixerit duraturas.

Teſte Rege apud Weſtmonaſterium, tertio die Decembris.

Dupplicatur.

Literæ Procuratoriæ & plenæ potentiæ Magiſtri & Conventus Ultramarini Ordinis Domus Sancti Johannis Jeruſalem, Alberto de Caſtro Nigro conceſſæ.

A.D. 1313. An. 7. E. 2. Ex Orig. Penes Camer.

Noverint univerſi, præſentes literas inſpecturi, quòd nos,

Frater Fulco de Vilareto, Dei & Sedis Apoſtolicæ gratiâ, Sanctæ Domûs Hoſpitalis Sancti Johannis Jeruſalem Magiſter humilis & pauperum Chriſti Cuſtos,
Frater Tertitius le Lorgne Mareſcallus,
Frater Petrus de Claromonte, tenens locum Hoſpitalarii,
Frater Richardus de Ravelino Draperius,
Frater Ren de Deo Theſaurarius,
Frater Philippus de Gragnana, Urbis,
Frater Martinns Petri de Ros, Meſſanæ, Priores,
Frater Petrus de Sancto Johanne, Præceptor Achayæ;

Cæterique omnes & ſinguli Fratres & Conventus Domûs ejuſdem, ad ſonum Campanæ Rodi, ut moris eſt, in loco ſolito congregati, internâ meditatione penſantes beneficiorum largitionem innumerabilium, per Sanctiſſimum in Chriſto Patrem, Dominum noſtrum, Clementem quintum, Divinâ providente Clementiâ, Sacroſanctæ Romanæ ac univerſalis Eccleſiæ Summum Pontificem, Sacrum ejus Dominorum Cardinalium Collegium, & totum generale Concilium, Viennæ proximè celebratum, nobis & Domui, liberalitate maximâ, largitorum:

Viaſque & modos, cum ſummâ diligentiâ exquirentes, per quos poſſint in noſtris manibus reparari, emendari, augmentari, ac providè gubernari dicta immenſa beneficia, & fructus uberes, cum Dei benedictione, ex ipſis, & aliis bonis noſtris, & Domûs prædictæ haberi, percipi, & colligi: quibus Terra ſancta de Mathometicolarum infidelium manibus poſſit, Deo faciente, celeriter liberari:

A.D. 1313.

Attendenteſque etiam Domos noſtras, partium tranſmarinarum, improvidâ adminiſtratione Præſidentium, attritas multipliciter & afflictas, viſitatione, correctione, ac reformatione celeri, tam in capite, quàm in membris, valde admodum indigere:

Ac, de diſcretione, probitate, legalitate, bonâ adminiſtratione, diligentiâ & induſtriâ Religioſi in Chriſto, nobis cariſſimi, fratris Alberti Alamani, ejuſdem Domûs Magni Præceptoris, in partibus ciſmarinis (quas in magnis & arduis, quæ nos & Domus hactenùs ſibi commiſimus, fructuoſas & utiles invenimus) plenam in Domino gerentes fiduciam, eundem fratrem Albertum communi omnium tractatu, concordiâ, concilio, voluntate, ac conſenſu expreſſo, ad Romanam Curiam, & Curias illuſtrium Regum, & aliorum Principum Orthodoxorum, & ad univerſas & ſingulas partes tranſmarinas, cum Religioſis in Chriſto, nobis cariſſimis, dilectis (Fratre Richardo de Ravielino Draperio, Fratre Philippo de Gragnana Priore Urbis, Fratre Leonardo de Tibercis Priore Venetiarum & Procuratore in Romanâ Curiâ generali, Fratre Henrico de Mayneriis, Fratre Arnaldo de Solerio, Fratre Artando de Chavanono, noſtri Magiſtri Sociis, & Fratre Duranto de Præpoſitura, Præceptore Montis Chalini & Salvitatis de Aurilіaco (quos ei donamus & aſſignamus in Socios, conſiliarios & coadjutores) diſponimus deſtinandum:

Ipſumque in omnibus & ſingulis Prioratibus, Præceptoriis, Caſtellaniis, Bajuliis, Domibus, Civitatibus, Caſtris, Villis, Locis, & quibuſcumque aliis Bonis, Juribus, & Rationibus noſtris, & Domûs noſtræ antiquis, ac nobis & Domui noviter quoquomodo conceſſis, & impoſterùm concedendis, in dictis tranſmarinis partibus exiſtentibus, quæcumque ſint, ubicumque, & in quibuſcumque conſiſtant, & quocumque cenſeantur nomine, Viſitatorem, Inquiſitorem, Correctorem, Reformatorem, Adminiſtratorem cum libera, locum noſtrum tenentem, verum, certum & indubitatum Procuratorem, Sindicum, Yconomum, Actorem, & ad prædictas curias, noſtrum, & Domûs ſpecialem Nuncium facimus, conſtituimus, auctoritate præſentium, & creamus:

Dantes & concedentes eidem Viſitatori, Inquiſitori, Correctori, Reformatori, Adminiſtratori cum libera, locum noſtrum tenenti, Procuratori, Syndico, Yconomo, Actori, & Nuncio noſtro, & Domûs, in tranſmarinis partibus, & Curiis antedictis, plenam & liberam facultatem, auctoritatem & licentiam, ac etiam ſpeciale mandatum, ſe ad ipſas partes tranſmarinas, & Curias, & ipſarum quamlibet perſonaliter transferendi:

Ac in eis, & in univerſis, & ſingulis Prioratibus, Præceptoriis, Caſtellaniis, Bajuliis, Domibus, Civitatibus, Caſtris, Villis, & aliis quibuſcumque Locis, & Bonis, Juribus, & Rationibus noſtris, & Domûs noſtræ antiquis, noviterque nobis & Domui, in præfato Sacro Generali Concilio, de bonis Domûs Militiæ Templi, quondam, vel aliundè, quomodolibet elargitis, & deinde largiendis, de conſilio, voluntate, ac expreſſo aſſenſu prædictorum Sociorum ſuorum, vel Majoris partis eorum, ſibi tunc aſſiſtentium, per ſe, vel alium, ſeu alios, viſitandi, inquirendi, corrigendi, reformandi, adminiſtrandi, procurandi, nunciandi, reparandi, emendandi, excuſandi, ſupplicandi in dictis curiis, & aliis quibuſcunque, nomine noſtro, & Domus, & Litteras Gratiæ atque Juſtitiæ impetrandi:

De largitione dictorum bonorum, & aliorum quamplurium beneficiorum, dicto Domino noſtro Summo Pontifici, ejus Sacro Collegio, Illuſtriſſimis Regibus, & aliis Principibus Orthodoxis, grates devotiſſimas referendi: Viſitatoris, Inquiſitoris, Correctoris, Reformatoris, Adminiſtratoris cum libera, Nunciatoris, Procuratoris, & locum noſtrum Tenentis, in Capite ac in Membris, & in quaſcumque perſonas Domûs noſtræ, cujuſcumque ſtatûs, gradûs, dignitatis, auctoritatis, & conditionis, & quocumque exemptionis, generalis vel ſpecialis, munitas privilegio, vel litteris, ſub quacumque formâ verborum, eis conceſſis,

Officium ſeu officia, conjunctim vel ſeparatim, plenè & liberè exercendi; contra ipſas perſonas & ipſarum quamlibet, per modum inquiſitionis, denunciationis & accuſationis (prout diſcretioni ſuæ viſum fuerit) procedendi:

Eas & quamlibet earum ad ſui præſentiam, quando & quotiens voluerit, evocandi:

Plantam ſeu plantas Fratrum, Eſgardium ſeu Eſgardia faciendi, & tenendi de eis; & eaſdem de ſuis exceſſibus, juxta Domûs noſtræ ſtatuta ac bonas conſuetudines, puniendi:

Removendi eas a ſuis Bajuliis, Domibus, Officiis, & Adminiſtrationibus; &, ſi neceſſe fuerit, carceribus mancipandi; vel nobis, citra mare, judicandas, puniendas, corrigendas, aut in carceres recludendas, cum plenâ informatione ſuorum exceſſuum, tranſmittendi:

De eis, & earum qualibet poſtulanti cuilibet, complementum juſtitiæ faciendi, & ſibi fieri de ipſis, coram quibuſcumque Judicibus, Eccleſiaſticis vel Secularibus, noſtro & Domûs noſtræ nomine, poſtulandi:

Domos, Bajulias, Officia, & Adminiſtrationes, ſic eis ablatas, perſonis aliis ſufficientibus tenendas & regendas, libere committendi:

Univerſas & ſingulas Domus, Eccleſias, Capellas, Oratoria, Civitates, Caſtra, Villas, Terras, Grantias, & Loca, Poſſeſſiones, Juriſdictiones, Redditus atque Jura, omniaque alia Bona, Mobilia & Immobilia, vel ſe moventia, cum omnibus Membris, Juribus, & Pertinentiis ſuis, in dictis partibus tranſmarinis conſiſtentia, Domûs & Ordinis Militiæ Templi, quondam nobis, ac Domui in dicto Sancto Concilio collata, & impoſterum conferenda ubilibet; immo nomina, actiones & jura, quæ tempore captionis Magiſtri, & quorundam Fratrum ipſius Ordinis Templi in Regno Franciæ, comuniter factæ, eiſdem, Domui & Ordini, vel perſonis ipſius Ordinis Militiæ Templi, quocumque modo competebant, vel competere poterant, contra quoſcumque petendi, requirendi, exigendi, recipiendi a quibuſcumque Perſonis, Eccleſiaſticis vel Secularibus, & ea ad nos, & proprietatem Domûs noſtræ, ac noſtri Ordinis, adducendi:

Corporaliter poſſeſſionem, vel quaſi, eorumdem, noſtro & Domûs noſtræ nomine, per ſe, vel alium, ſeu alios, adipiſcendi:

Ipſamque regnandi, gubernandi, & adminiſtrandi, de voluntate & beneplacito Sedis Apoſtolicæ:

Eadem bona etiam antiqua, fructus & proventus eorum, taxandi, vel taxari faciendi:

faciendi: & ea per Domos, ſeu Bajulias determinatas & limitatas; ut utiliùs ſibi, & aſtantibus ei viſum fuerit, dividendi:

Bajuliis, ſeu Domibus, per eum, vel alium, ſeu alios, limitatis taliter, reſponſiones certas & pingues, ad utilitatem Terræ Sanctæ negotii, imponendi:

Ipſàs Bajulias & Domos, regendas & adminiſtrandas ad vitam, vel aliàs ipſis, quibus expedire noverit, committendi & conferendi; & eos ab eiſdem removendi, quum & quotiens ſibi expedire videbitur:

Nobiles homines & innobiles, Clericos & Seculares, pro ſervitio & regimine dictarum Bajuliarum & Domorum, ad Domûs noſtræ conſortium, ſi neceſſe fuerit, admittendi; & ipſis admiſſis noſtræ religionis habitum, & Nobilibus Militiæ cingulum tribuendi:

Fratres & Donatos, de unâ Domo in aliam, & de uno Prioratu in alium, transferendi: & citra mare etiam Fratres, Donatos, Homines, Vaſſallos, & Subditos quoſcumque Domûs noſtræ, cujuſvis ſtatûs, gradûs, dignitatis, auctoritatis, & conditionis, pro Terræ ſanctæ ſervitio, vel quacumque aliâ ratione, ſeu causâ tranſmittendi: aut, ſi maluerint, ſecum ducendi: &, ut citra mare veniant, eis & ſingulis eorum effectualiter injungendi, eoſque, ſi non venerint, tanquam Rebelles & Inobedientes, & quoſcumque mandatis noſtris Rebelles & Inobedientes, invenerint per juſtitiam Domûs noſtræ ducendi: vel ipſos aliter puniendi : ac vocatos per nos ad partes tranſmarinas, in tranſmarinis partibus retinendi: & eis ipſorum paſſagium, ſeu paſſagia relaxandi & remittendi; numerum Fratrum ſuorum, Donatorum, & aliorum Servitorum, in dictis Bajuliis, ſeu Domibus noſtris quibuſcumque ſiſtentium, diminuendi, &, ſi ſibi expediens videbitur, augmentandi:

Pro univerſis & ſingulis dictis bonis noſtris, & Domûs antiquis, ac noviter conceſſis, & in futurum concedendis, in dictis tranſmarinis partibus conſtitutis & poſitis, in judicio, vel extra, coram quibuſcumque Judicibus, Eccleſiaſticis Secularibuſve, & in quacumque Curiâ, Eccleſiaſticâ vel mundanâ, agendi, defendendi, petendi, proponendi, excipiendi, libellum vel libellos offerendi, oblato vel oblatis reſpondendi, litem conteſtandi, jurandi de calumpnia, & de veritate dicendi in animas noſtras, & ſcribendi cujuſlibet alterius generis juramentum:

Teſtes, & inſtrumenta, & alia quæcumque documenta legitima producendi, & productis obiciendi, concludendi, & renunciandi:

In cauſis de jure & de facto, ſententiam, & ſententias diffinitivas, & interlocutoria vacuandi & audiendi, & ab ipſis, atque gravaminibus, illatis & inferendis, ſemel vel pluries appellandi, Apoſtolos petendi, appellationem & appellationes proſequendi:

Ad exequendum proceſſus, & quaſcumque ſententias, ſuper recuperatione dictorum bonorum, nobis & Domui de novo datorum, juxta mandatum Apoſtolicum, Prælatos, Executores, Commiſſarios, & quoſcumque alios, ad executionem deputatos hujuſmodi, requirendi:

Computa & rationes ab hiis, qui dicta bona, vel aliqua de prædictis, aut etiam de noſtris antiquis, dudum quoquomodo tenuerint, & habuerint, & rexerunt, & receperunt, & adminiſtrârunt:

Et à Procuratoribus noſtris, loca noſtra tenentibus, Præceptoribus Camerarum noſtrarum, Prioribus, Præceptoribus & Ballivis, vel eorum loca tenentibus, & quibuſcumque aliis Fratribus noſtris & Subditis, ad quorum manus reſponſiones, talliæ, ſubventiones, promiſſiones, bona defunctorum, pecuniæ, jocalia, arneſia, procaſſia noſtra, indulgentiarum, legatorum, & relictorum pecuniæ, vel aliqua ex prædictis quomodolibet pervenerint, aut pervenient, ipſo in partibus tranſmarinis àgente, ac poteſtate ſibi durante hujuſmodi, petendi, audiendi, exigendi, & recipiendi de hiis, qui recipient ab eis, vel a quibuſcumque aliis, & pro quibuſcumque cauſis & rationibus, cum effectu quittandi, abſolvendi, definiendi, & pactum de ulterius non petendi, dandi, & faciendi:

Solutionem & ſolutiones accipiendi, & eas noſtro nomine faciendi:

Pro neceſſitatibus noſtris & Domûs, mutuum ſeu mutua, a quibus voluerit, & invenerit, accipiendi, & contrahendi pro pecuniis, mutuo ſuſceptis, aut ſuſcipiendis, & aliis quibuſlibet cauſis & rationibus, nos, Domum noſtram, & bona omnia noſtra & Domûs, præſentia & futura, generaliter vel ſpecialiter, effectualiter obligandi, atque ypothecandi:

Bona ipſa, vel quæ voluit ex prædictis imperpetuùm, ad vitam, vel aliud tempus, purè, conditionalitèr, aut in emphiteoſim, ſub certo annuo cenſu, vel precarii, commodati, depoſiti, donationis, venditionis, permutationis, infeudationis, pignoris, & cujuſlibet alterius contractûs titulo, perſonis, quibus voluerit, donandi, concedendi, tradendi & aſſignandi:

Et hos, cum quibus contrahent, vel procuratores eorum, in poſſeſſionem corporalem, vel quaſi, dictorum bonorum inducendi, & inductos defendendi:

Et poſſeſſionem corporalem, vel quaſi, horum, quæ contrahendo, vel quocumque alio modo, ſibi, vel alii, ejus nomine, atque Domûs, donata & conceſſa fuerint, per ſe, vel per alium, ſeu alios apprehendendi & adipiſcendi:

Et de hiis, & aliis bonis noſtris, & domûs, prout nobis & domui expedire noverit, ordinandi:

Priores, Præceptores, Ballivos, noſtri Magiſtri, vel eorum loca tenentium, Fratres, donatos, & quoſcumque alios ſubditos noſtros, & domûs, in ſæpedictis partibus tranſmarinis conſtitutos, cujuſcumque ſtatûs, auctoritatis, dignitatis, aut conditionis exiſtant, ad congregationes, & capitula provincialia, per eum, de Conſilio dictorum Sociorum ſuorum, & aliorum fratrum & procerum domûs, ei aſſiſtentium, vel majoris partis eorum, ordinandas, & demandandas, quum & quotiens diſcretioni ſuæ faciendum noverit, perſonaliter evocandi: & dictas congregationes, atque capitula celebrandi, & in eis dicendi, ordinandi, concedendi, ſtatuendi, deſtituendi, & quæque alia faciendi, quæ tangere & reſpicere cognoverit honorem & commodum domûs noſtræ:

Compromittendi, opponendi, paciſcendi, tranſigendi, conveniendi, ſubſtituendi Procuratores, unum, vel plures, ante litem conteſtatam, vel poſt, & eoſdem revocandi, quando & quotiens ſibi videbitur expedire;

Et demùm univerſa alia & ſingula dicendi, faciendi, tractandi & ordinandi in præmiſſis, & præmiſſorum quolibet, quæ nos in generali noſtro Capitulo, vel extra, in noſtris congregationibus dicere, facere, tractare, ac ordinare poſſemus, ſi præſentes eſſemus, & quæ talium contractuum & negotiorum merita deſiderant & requirunt, etiamſi mandatum exigant ſpeciale:

Ratum, gratum, firmum, & ſtabile habituri perpetuò quicquid, per eundem Viſitatorem, Inquiſitorem, Correctorem, Reformatorem, Adminiſtratorem cum libera, locum noſtrum tenentem, Procuratorem, Syndicum, Yconomum, Actorem, & noſtrum, ac Domûs noſtræ Nuncium ſpecialem, vel ſubſtituendum, aut ſubſtituendos ab eo, in prædictis, & prædicta quoquomodo tangentibus, de Conſilio, cum voluntate, ac conſenſu dictorum Sociorum, vel majoris partis eorum, tunc ei aſſiſtentium, actum, dictum, viſitatum, inquiſitum, correctum, reformatum, adminiſtratum, donatum, conceſſum, petitum, exactum, receptum, ſolutum, quittatum, procuratum, tractatumque fuerit, vel aliter ordinatum;

Promittentes rem ratam haberi, & judicatum ſolvi, cum omnibus ſuis clauſulis, ſub ypotheca & obligatione bonorum omnium Domûs noſtræ, præſentium ac etiam futurorum; noſque fidejuſſores conſtituentes pro eodem Procuratore noſtro, Syndico, Yconomo, & Actore, & ſubſtituendo ac ſubſtituendis ab eo: ipſos & ipſorum quemlibet relevare volentes ab omni onere ſatiſdandi.

Et, ne forſan, aliquo caſu interveniente, quod abſit, poſſet executio poteſtatis atque auctoritatis hujuſmodi, per nos eidem Fratri Alberto attributarum præſentibus, in detrimentum noſtrum & Domûs annullari, aut in aliquo retardari;

Volumus & concedimus, tenore præſentium, dicto Fratri Philippo de Gragnana, Priori Urbis, quòd, in defectu dicti Fratris Alberti, aliquo caſu interveniente, poteſtatem & auctoritatem noſtras præmiſſas perficere nequiuntis, poſſit, de conſilio, voluntate, ac expreſſo aſſenſu dictorum aliorum Sociorum ſuorum, vel majoris partis, tunc ſibi aſſiſtentium, prædicta omnia & ſingula ſibi aſſumere, ipſaque facere, dicere, procurare, exequi, tractare, ordinare, incipere, mediare, complere, ac incepta per eundem Fratrem Albertum in omnibus & per omnia effectui mancipare;

Eundem Priorem Urbis, in caſu prædicto, vel ſimili, loco dicti Fratris Alberti exnunc, ut extunc, ſuper univerſis & ſingulis, ſuperiùs expreſſatis, & ea tangentibus, per præſentes, cum omni poteſtatis plenitudine ſubrogantes, & ſibi vices noſtras totaliter committentes.

Quocirca, diſtrictè præcipiendo, mandamus, in virtute Sanctæ Obedientiæ Nichilominus injungentes, Religioſis, in Chriſto nobis cariſſimis, Univerſis & ſingulis Prioribus, Viceprioribus, Præceptoribus, & Baylivis, & eorum, aut noſtri Magiſtri loca tenenti, Fratribus, Sororibus, Donatis, Hominibus, Vaſſallis, & Subditis quibuſcunque noſtris, A.D.1313. Edv. 2. ſtris, & Domûs ac Ordinis, & Domûs quondam Militiæ Templi, in prædictis tranſmarinis partibus conſtitutis, quatenus prædictum Fratrem Albertum, Viſitatorem & locum noſtrum tenentem, vel, in defectu ejuſdem, ut præmittitur, dictum Fratrem Philippum, Priorem Urbis, benignè admittant, caritativéque tractent, & ſibi, ac familiis ſuis, in omnibus ſuis neceſſariis, eundo, ſtando, & redeundo, liberaliter provideant, ac ei, tanquam nobis, in omnibus, ſpiritualitatem & temporalitatem quoquomodo tangentibus, intendant & pareant reverenter; ſibi impertire ſtudentes in hiis, quæ ad Curam & Regimen, & Adminiſtrationem dictorum bonorum, ac expeditionem felicem & celerem negotiorum noſtrorum, & Domûs, ſuum fideliter Conſilium, Auxilium, & favorem; ſic, tanquam Filii Obedientiæ, ſe habentes in prædictis, quòd devotionis eorum promptitudinem condignis in Domino laudibus attollere valeamus. A.D.1313. Edv. 2.

In quorum omnium teſtimonium & certitudinem, Bulla noſtra communis, plumbea, præſentibus eſt appenſa.

Data Rodi, die ſeptimâ decimâ Menſis Octobris, Anno Domini Milleſimo, trecenteſimo, duodecimo.

De transfretatione Regis & ejus reditu.

A.D.1313. An. 7. E. 2. Clauſ. 7. E. 2. m. 13. d. MEMORANDUM, *quod Dominus Rex transfretavit in Portu Dovorræ verſus Bononem in Peregrinatione, die Mercurii, proximo ante Feſtum Sanctæ Luciæ Virginis, Anno Regni ſui ſeptimo:*

Et die Jovis, in vigiliâ Sancti Thomæ Apoſtoli proximo ſequenti rediit in Angliam, & applicuit in Portu de Sandwico, magno ſigillo ipſius Domini Regis, in cuſtodiâ Domini Walteri, Electi Cantuarienſis, ſicut priùs, interim exiſtente. A.D. 1313.

De Summonitione Servitii pro guerra Scotiæ.

A.D.1313. An. 7. E. 2. Clauſ. 7. E. 2. m. 14. d. REX, dilecto Conſanguineo & fideli ſuo, Thomæ Comiti Lancaſtriæ, ſalutem.

Satis vobis conſtat, & per diverſas mundi partes, non abſque noſtri, & veſtri, ac aliorum fidelium noſtrorum dedecore, credimus divulgari, qualiter Robertus de Brus, ſuique Complices & Fautores, Inimici & Rebelles noſtri, dudum contra, claræ memoriæ, Dominum E. quondam Regem Angliæ, genitorem noſtrum, proditionaliter inſurgentes, & adhuc in hujuſmodi rebellione pertinaciter perdurantes, tàm noſtra, quàm fidelium noſtrorum Caſtra, Fortalicia, Villas, & Terras, in terra noſtra Scotiæ, ac aliis terris noſtris adjacentibus, invaſerunt & occupârunt: homicidia, deprædationes, incendia, ſacrilegia, & alia innumera facinora inhumaniter perpetrando:

Propter quæ ordinavimus, & eſſe proponimus, Domino concedente, die Lunæ, proximò ante Feſtum Sancti Barnabæ Apoſtoli, proximò futurum, apud Berewicum ſuper Twedam, cum equis & armis, & toto ſervitio nobis debito, ad proficiſcendum exinde contra prædictos Inimicos & Rebelles noſtros, ad ipſorum rebellionem & nequitiam viriliter & potenter, cum Dei adjutorio, reprimendum. A.D. 1313.

Et ideo vobis mandamus, in fide & homagio, quibus nobis tenemini, firmiter injungentes, quod, ad prædictos diem & locum, ſitis ad nos, cum equis & armis, & toto ſervitio, quod nobis debetis, prompti & parati ad proficiſcendum exinde nobiſcum, & cum aliis fidelibus noſtris, contra Inimicos & Rebelles noſtros ſupradictos, ad ipſorum induratam malitiam & proterviam potenter & viriliter, divino favente præſidio, comprimendum; & hoc, ſicut nos, & honorem noſtrum, & veſtrum, ac Regni noſtri commodum diligitis, nullo modo omittatis.

Teſte Rege apud Weſtmonaſterium, 23. die Decembris.

Conſimiles Literæ diriguntur ſubſcriptis; videlicet,

Thomæ de Brotherton, Comiti Norffolciæ,
Adomaro de Valentia, Comiti Pembrokiæ,
Humfrido de Bohun, Comiti Herefordiæ, & Eſſexiæ,
Guidoni de Bello Campo, Comiti Warr.
Edmundo, Comiti Arundell,
Roberto de Veer, Comiti Oxoniæ,
Thomæ de Berkle,

Roberto

A.D. 1313. Edv. 2.

Roberto Filio Walteri,
Theobaldo de Verdun,
Nicholao de Aſtle,
Willielmo de Ros de Hamelak,
Willielmo Martyn,
Thomæ Multon de Egremund,
Thomæ Multon de Gilleſlond,
Marmaduco de Tweng,
Alano la Zouche,
Thomæ de Furnivall,
Willielmo de Brewoſa,
Petro de Malo Lacu,
Rogero de Mortuo Mari de Wygemor,
Rogero de Mortuo Mari de Chirk,
Johanni de Segrave,
Henrico de Lancaſtre,
Hugoni le Deſpenſer,
Johanni Tybotot,
Hugoni de Nevill,
Roberto de Monte Alto,
Johanni Giffard de Brummesfeld,
Thomæ de Bardolfe,
Richardo de Grey,
Johanni de Grey,
Radulpho Baſſet de Draiton,
Radulpho de Gorges,
Radulpho Baſſet de Sapecote,
Henrico de Bello Monte,
Henrico de Percy,
Roberto de Clifford,
Johanni de Orreby,
Rogero de Novo Mercato,
Willielmo la Zuſche,
Auchero Filio Henrici,
Philippo de Kyme,
Edmundo Deyncourt,
Johanni Botecurte,
Thomæ Maudut,
Willielmo Paynel,
Henrico de Erdinton,
Johanni de Sulleie,
Henrico Tregoz,
Roberto de Ufford,
Henrico Tyeis,
Henrico Huſe,
Adæ de Everingham,
Willielmo le Botiller de Wemme,
Petro Corbet,
Johanni Engani,
Johanni de Thorp,
Willielmo le Mareſchall,
Nicholao de Segrave,
Thomæ le Latymer,
Johanni de Lancaſtria,
Waltero de Faucomberge,
Willielmo de Clamvill,
Galfrido de Say,
Roberto Filio Pagani,
Hugoni Veer,
Gilberto Pecche,
Philippo Darcy,
Hugoni de Courteneye,
Johanni la Warre,
Johanni de Claveryng,
Fulconi Extraneo,
Fulconi Filio Warini,
Mauritio de Berkele,
Johanni de Inſula de Wyght,
Johanni de Cherleton,
Johanni de Bello Campo de Somerſet,
Johanni de Rypariis,
Galfrido Luterell,
Johanni de Sancto Johanne de Lageham,
Simoni de Monte Acuto,
Waltero de Teie,
Roberto de Grendon,
Bogom de Knovill,
Thomæ de la Roche,
Willielmo Tuchet,
Alano Plukenet,
Alexandro de Frivill,
Randolpho Sanuzaver,
Thomæ de Greleie,
Willielmo de Havyngfeld,
Roberto de Inſula,
Johanni de Moubray.

De Proclamatione pro dicto Servitio.

A.D. 1313. An. 7. E. 2. *Ibid.*

REX Vicecomiti Eborum, ſalutem, *&c. ut ſupra.*

Et ideo tibi præcipimus, in fide, qua nobis teneris, firmiter injungentes, quod ſummoneri facias Archiepiſcopos, Epiſcopos, Abbates, Priores, & alias perſonas Eccleſiaſticas, & etiam viduas, & alias mulieres de Balliva tua, qui de nobis tenent per ſervitium Militare, vel per Serjantiam, vel de Cuſtodiis Archiepiſcopatuum, Epiſcopatuum, ſeu aliis Cuſtodiis, ſive Wardis, in manu noſtra exiſtentibus,

Quod, ad dictos diem & locum, habeant ad nos totum ſervitium ſuum, nobis debitum, cum equis & armis benè munitum, & paratum ad proficiſcendum exinde nobiſcum, & cum aliis fidelibus Regni noſtri contra Scotos prædictos.

A.D. 1313.

Summoneri etiam facias Comites, Barones, & omnes alios de Balliva tua, qui de nobis tenent in Capite, quod ſint ad nos, ad præfatos diem & locum, cum equis & armis, & toto ſervitio ſuo, quod nobis debent, ad progrediendum ſimiliter nobiſcum contra memoratos Scotos, ad eorum malitiam & rebellionem perfidam conterendum.

Præmiſſa

A.D. 1313.
Edw. 2.

Præmiſſa in locis, in Balliva tua ubi expedire videris, nichilominus ex parte noſtra publicè proclamando; & ita te habeas in hiis mandatis noſtris exequendis, quod Summonitio exercitûs noſtri non retardetur pro defectu tui; pro quo ad corpus tuum, & ad omnes terras, & catalla tua, graviter capere debeamus.

Teſte ut ſupra.

Eodem modo mandatum eſt ſingulis Vicecomitibus per Angliam.

A.D. 1313.
Edw. 2.

De inhibitione Torneamenti apud Blith.

A.D. 1314.
An. 7. E. 2.
Clauſ. 7. E. 2. m. 13. d.

REX Vicecomiti Notinghamiæ, ſalutem.

Cùm, ſicut intelleximus, quidam homines ad Arma, ad torneandum, ſine licentia noſtra, apud Blith, in Balliva tua, in proximo ſint venturi, undè plurimùm admiramur, nec immeritò, & movemur,

Tibi præcipimus, firmiter injungentes, quòd in dicta Villa de Blith, & alibi, ubi expedire videris, publicè proclamari, & ex parte noſtra firmiter inhiberi facias, ne quis, Comes, Baro, Miles, ſeu alius homo quicunque ad arma, apud dictam Villam, ſeu alibi, infra Regnum noſtrum, torneare, burdeare, juſtas facere, aventuras quærere, ſeu aliqua alia facta armorum excercere præſumat ſine licentia noſtra ſpeciali.

Et, ſi quos in Balliva tua inveneris, qui, poſt Proclamationem & inhibitionem hujuſmodi, aliquod factum armorum ibidem excercuerint, tunc eos, cum equis & herneſiis, areſtes, & ſub areſto cuſtodias, donec aliud a nobis indè habueris in mandatis.

Et de toto facto tuo in hac parte, & de nominibus tranſgreſſorum Proclamationis & inhibitionis prædictarum, nobis ſub ſigillo tuo conſtare facias indilatè.

Et ita te habeas, in hoc mandato noſtro diligenter exequendo, quòd ad te, per tui defectum, non habeamus materiam graviter capiendi.

Teſte Rege apud Wyndeſoram, primo die Januarii.

Per ipſum Regem.

A.D. 1314.

De quibuſdam in Bulla, juri Regio præjudicialibus, per Archiepiſcopum Cantuarienſem renunciatis.

A.D. 1314.
An. 7. E. 2.
In Ced. annex. Bullæ Orig. n. 26, 28.

IN NOMINE DOMINI AMEN.

Anno ejuſdem ab Incarnatione Milleſimo, Trecenteſimo, Tertiodecimo: Indictione duodecima; die Menſis Januarii tertiâ; conſtitutus perſonaliter, coram Excellentiſſimo Principe & Domino, Domino Edwardo, Dei gratiâ, Rege Angliæ Illuſtri, in Capella Manerii ſui, infra Parcum ſuum de Wyndleſore, Sarum Dioceſis, in mei, Notarii Publici infraſcripti, necnon Dominorum, Roberti de Felton, Johannis de Charleton, & Hamonis de Sutton, Militum: necnon Dominorum, Rogeri de Wyngefeld, Willielmi de Ereminne, ac Ricardi de Eleſfeld, Clericorum, & aliorum præſentium,

Venerabilis Pater Dominus Walterus, Dei gratiâ, nuper Wygornienſis Epiſcopus,

Quem Sanctiſſimus in Chriſto Pater, & Dominus, Dominus Clemens, divinâ Providentiâ, Papa Quintus, a vinculo, quo dictæ Wygornienſi Eccleſiæ tenebatur, abſolverat, & ad Cantuarienſem Eccleſiam tranſtulerat, ac in ejuſdem Eccleſiæ Archiepiſcopum præfecerat & Paſtorem, liberam ſibi licentiam ad eandem Cantuarienſem Eccleſiam tranſeundi concedendo, curamque & Adminiſtrationem ipſius Eccleſiæ Cantuarienſis in Spiritualibus & Temporalibus committendo, ſicut per ſuas litteras Apoſtolicas, verâ ipſius Bullâ plumbeâ, filo canapis, more Curiæ Romanæ, bullatas, eidem Domino Regi directas, quæ ſibi præſentatæ fuerunt & traditæ.

Quas quidem litteras vidi, & diligenter inſpexi:

Dicto ab aliquibus quod in eiſdem Litteris Apoſtolicis aliqua, prædicto Domino Regi & Coronæ ſuæ præjudicialia, continebantur; idem Dominus Walterus omnibus, in dictis Litteris Apoſtolicis contentis, per quæ juri Regio, ſeu dignitati, aut Coronæ ſuæ Regiæ, derogari vel præjudicari poterit quoviſmodo; & ſpecialiter illis verbis, per quæ Adminiſtratio temporalium dictæ Eccleſiæ Cantuarienſis ſibi

A.D. 1314.

A.D. 1314. Edv. 2.

per dictum Dominum Papam committitur, prout in eiſdem Litteris Apoſtolicis continetur, purè, ſpontè, ſimpliciter, & abſolutè, renunciavit;

Aſſerens & proteſtans ſe nolle, nec debere hujuſmodi temporalia admittere, niſi de merâ gratiâ & liberatione Domini Regis ſupradicti. A.D. 1314. Edv. 2.

Cætera exeſa.

De areſtando impugnatores Jurium Coronæ Regis.

A.D. 1314. An. 7. E. 2.

Pat. 7. E. 2. p. 2. m. 25.

REX Vicecomitibus, Ballivis, Miniſtris, & omnibus aliis fidelibus ſuis, tàm infra Libertates, quàm extra, ad quos, &c. ſalutem.

Ad jura noſtra Regia, ne depereant, ſeu per aliquorum Uſurpationes indebitas aliqualiter ſubtrahantur, quatenus juſtè poterimus, manutenenda: ſubtractáque & occupata, ſi quæ fuerint, revôcanda; necnon ad impugnatores eorumdem jurium noſtrorum refrænandos, &, prout convenit, juxta eorum demerita puniendos, eo ſtudioſiùs nos decet operam adhibere, & ſolicitiùs extendere Manum noſtram, quo ad hoc vinculo Juramenti teneri dinoſcimur & aſtringi, pluresque conſpicimus indies jura illa pro viribus impugnare.

Cùm igitur nuper recuperaverimus, in Curiâ noſtrâ, per conſiderationem ejuſdem Curiæ, Collationem noſtram ad Præbendam de Wiſtowe, in Eccleſiâ Beati Petri Eborum vacantem, & ad noſtram Donationem ſpectantem, & dilecto Clerico noſtro Aymoni de Jonenzano ipſam Præbendam contulerimus Regio jure noſtro:

Ac intellexerimus jàm de novo, quòd quidam, jura noſtra & Coronæ noſtræ pro viribus impugnare nitentes, provocationes, appellationes, citationes, inductiones, & alia impedimenta fecerunt & interpoſuerunt, ſeu facere & interponere proponunt, per quæ effectus Collationis noſtræ prædictæ enervari, executióque judicii, indè in Curiâ noſtrâ prædictâ ritè redditi, de facili poſſent impediri, nobiſque & Coronæ noſtræ præjudicium multipliciter generari: A.D. 1314.

Nos, volentes hujuſmodi diſpendio & præjudicio congruo remedio obviare: judiciáque in Curiâ noſtrâ ritè reddita executioni debitæ demandari; omnéſque jura Coronæ noſtræ impugnantium conatus illicitos refrænare, vobis omnibus & ſingulis, præcipimus, firmiter injungendo, quòd, ſi qui fuerint, qui provocationes, appellationes, citationes, inductiones, ſeu alia impedimenta quæcunque fecerint ſeu interpoſuerint, aut facere ſeu interponere præſumpſerint, per quæ nobis, ſeu juri noſtro, & Coronæ noſtræ poſſit derogari, ſeu executio judicii prædicti indebitè retardari, tunc eos, ſine dilatione, areſtari, & in priſonâ noſtrâ ſalvò cuſtodiri faciatis, donec aliud inde a nobis habueritis in mandatis.

In cujus, &c.

Teſte Rege apud Wyndeſoram, 6. die Januarii.

Per breve de privato Sigillo.

Ad Regem Franciæ quod aliquem, de ſuis, Regio adjungeret Nuncio, Papæ deſtinato.

A.D. 1314. An. 7. E. 2.

Rom. & Fr. 7. E. 2. m. 14.

EXcellentiſſimo Principi, &c. Edwardus, &c. ſalutem, & ad vota, ſucceſſus proſperos & felices.

Cùm mittamus dilectum Clericum noſtrum, Magiſtrum Reymundum Subirani, ad Curiam Romanam, pro quibuſdam negotiis, ſtatum noſtrum & Honorem contingentibus, quæ obnixiùs inſident nobis cordi, & de quibus, per eundem, veſtram Serenitatem quæſumus informari;

Paternitatem veſtram kariſſimam affectuoſis precibus imploramus, quatinus ipſa negotia, & prædictum Reymundum habentes, ſi placet, ſpecialiter commendata, pro feliciori expeditione dictorum negotiorum in Curiâ prædictâ, eidem Reymundo aliquem de veſtris, providum & diſcretum (prout nuper apud Montem Trollii, veſtri gratiâ, facere conceſſiſtis) velitis adjungere: ipſóſque apud vos cum feſtinatione expedite, ac Domino Summo Pontifici, ſuper dictis negotiis, veſtras Litteras dirigere gratioſas; ut ſic, veſtro mediante juvamine, optatum effectum feliciter ſortiantur. A.D. 1314.

Dat. apud Weſtmonaſterium, 14. die Januarii.

Ad Regem Franciæ quædam de Moneta, Regi præjudicialia, in Ducatu Aquitaniæ Ordinantem.

A.D. 1314.
n. 7. E. 2.
m. & Fr. 7. 2. m. 14.

EXcellentiſſimo Principi, &c. Edwardus, &c. ſalutem, &, ad vota, ſucceſſus proſperos ac felices.

Per Miniſtros noſtros, Ducatus prædicti, nobis eſt literatorie intimatum, quod, ex parte Regiæ magnificentiæ veſtræ, in dictum Ducatum, ſuper monetâ, quædam ordinatio pervenit, continens quod moneta noſtra Sterlingorum ibidem ulterius non curreret, & quod alia moneta noſtra, ſine viſu deputandi a vobis ad hoc, in eodem Ducatu non fieret: aliaque diverſa, in eodem Ducatu hactenus inaudita:

Quæ, ſi, quod abſit, ibidem procederent, in noſtri præjudicium & exhæredationem manifeſtiùs redundarent; quæ etiam a veſtrâ conſcientiâ non credimus emanâſſe.

Veſtram igitur Paternitatem cariſſimam affectuoſis precibus imploramus, quatinus, ſuper præmiſſis, velitis facere Feſtinum remedium adhiberi, & dilecto Clerico noſtro, Magiſtro Reymundo Subirani (quem ad veſtræ Serenitatis magnificentiam, pro præmiſſis & aliis, deſtinamus) in hiis, quæ vobis ſuper præmiſſis, ex parte noſtrâ expoſuerit vivâ voce, fidem credulam adhibere; nobiſque, ſi placet, inde veſtram reſcribere voluntatem.

Dat. apud Weſtmonaſterium, 14. die Januarii.

Ad Papam, de diſcordiis inter Regem & Epiſcopum Xanctonenſem.

A.D. 1314.
n. 7. E. 2.
m. & Fr. 7. 2. m. 13.
r.

PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum.

Ad ea, quæ diſſenſiones inter nos & ſubditos noſtros, in Ducatu prædicto, producunt, amovenda, & ad quietem & concordiam in hac parte procurandum, nos decet diligentem operam adhibere.

Cum itaque, Pater Sancte, inter Progenitores noſtros & Epiſcopos Xanctonenſes, occaſione quarumdam juriſdictionum, quas dicti Epiſcopi ſibi vendicârunt in Civitate Xanctonenſi, diſcordiæ pluries ſubortæ fuiſſent, & exinde, præter labores graves & expenſas, dampna quamplurima ſubſecuta, nec adhuc ſuper præmiſſis votiva requies præparetur:

Propter quod, pro mutuo commodo & quiete, cum Venerabile in Chriſto Patre nunc Electo loci prædicti, pro juriſdictionibus prædictis, in aliis ſibi & Eccleſiæ ſuæ Xanctonienſi ita competentibus, permutationem facere peroptamus; cui dictus Epiſcopus, abſque mandato veſtro, ſuper hoc, ſibi dirigendo, renuit conſentire;

Sanctitati veſtræ devotis precibus ſupplicamus, quatinus præfato Epiſcopo, ut permutationi prædictæ, ex cauſis prædictis, conſentiat, dignemini veſtras dirigere Litteras deprecatorias.

Conſervet, &c.

Dat. apud Wyndeſoram, 27. die Januarii.

Ad Papam Reſponſoriæ.

A.D. 1314.
An. 7. E. 2.
Rom. & Fr. 7. E. 2. m. 13.

PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum.

Accedentes ad noſtram præſentiam Nobiles Viri, & noſtri dilecti & fideles, Bertrandus de Salviaco Comes Campaniæ, Nepos veſter, & Alexander de Abernithy Miles, Litteras Sanctitatis veſtræ de Credentiâ, ſub ſuis, & Venerabilis Patris W. Wygornienſis Epiſcopi, nominibus confectas, nobis humiliter præſentârunt, & credentiam eis commiſſam providè retulerunt.

Expoſuerint nobis ſiquidem dicti, Comes & Alexander, quòd ad noſtri rogatum, noſtræque contemplatione perſonæ, Venerabilem in Chriſto Patrem W. Eccleſiæ Cantuarienſis Electum, confirmatum, ab Eccleſiâ Wygornienſi, cui prius præfuit, ad dictam Cantuarienſem Eccleſiam tranſtuliſtis: & quod eiſdem, Epiſcopo, Comiti, & Militi (quos ad veſtræ Sanctitatis præſentiam, pro

A.D. 1314. Edv. 2.

quo quibuſdam ſubſidiis, pro apparatu & paſſagio noſtro ad Terram ſanctam, in Regno & terris, nobis ſubjectis, a veſtrâ Clementiâ optinendis, tranſmiſimus) intellectis petitionibus noſtris, vobis ſuper hoc porrectis per eoſdem, gratioſe reſpondiſtis, quòd ex parte Excellentiſſimi Principis, & Patris noſtri kariſſimi, Philippi Regis Francorum illuſtris, ſuper hujuſmodi ſubſidiis optinendis, conſimiles petitiones, quibus nondum erat reſponſum, vel priùs extiterant liberatæ, quodque eaſdem gratias, quas ſibi in præmiſſis facietis, veſtræ paternalis affectionis exhuberantia nobis facere non tardabit:

Super quibus omnibus, & præcipuè pro gratiâ tranſlationis prædictæ, veſtræ manſuetudini ad omnimodas gratias aſſurgimus, quas valemus; ſupplicantes humilitèr & devotè, quatenus conceptam benivolentiam erga nos dignemini continuare, & præfatum Electum, noſtri contemplatione, habere ſpecialitèr commendatum, ut, ad honorem condignum, per veſtram Apoſtolatûs gratiam, ſic aſſumptus, Apoſtolicæ Sedis munimine fulciatur; per quod ad ſuam, & ſibi ſubditorum ſalutem, noſtrique, & Regni noſtri honorem & commodum, proſperè dirigat vias ſuas.

A.D. 1314. Edv. 2.

Ad hæc, Pater Sancte, de mutuo Florenorum, quod nobis fecit veſtra benignitas reverenda: & de conſilio, per dictum Comitem, de eiſdem Florenis utiliter exponendis, ex parte veſtrâ, per ſe ſecretiùs nobis dicto, veſtræ Clementiæ conſimiles gratiarum referimus actiones; deſiderantes veſtrum Conſilium in hiis, & in aliis pro viribus obſervare.

Conſervet, &c.

Dat. apud Wyndeſoram, viceſimo ſeptimo die Januarii.

De Cardinali Epiſcopo Albanenſi ad Conſilium Regis retento, cum penſione quinquaginta Marcarum.

A.D. 1314. An. 7. E. 2.

Pat. 7. E. 2. p. 2. m. 23.

REX omnibus, ad quos, &c. ſalutem.

Sciatis quòd nos,

Attendentes fructuoſa ſervitia & matura conſilia, quæ venerabilis Pater A. Albanenſis Epiſcopus, Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalis, nobis in noſtris agendis hactenus gratanter impendit, & indies impendere non deſiſtit, necnon & innumera commoda, quæ nobis per ipſum in futurum ſperamus impendi,

A.D. 1314.

Eundem Cardinalem de noſtro Conſilio duximus retinendum, ſibi annuam penſionem quinquaginta Marcarum, de nobis percipiendam, ex cauſis præviis, concedendo.

In cujus, &c.

Teſte Rege apud Wyndeſoram, viceſimo ſeptimo die Januarii.

Per ipſum Regem.

Ad Papam pro Alexandro Bykenore, Electo Dublinenſi.

A.D. 1314. An. 7. E. 2.

Rom. & Fr. 7. E. 2. m. 13. dor.

PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum.

Sanctam Romanam Eccleſiam, Matrem & Gubernatricem cæterarum, ad filias, paſtoribus viduatas, eo ferventiùs decet convertere pios oculos maternales, & eis de perſonis, quarum induſtriâ citius relevari poterunt, gratioſiùs providere, quo, ſic paſtorum ſolatio deſtitutæ, calamitatibus & anguſtiis, eo prætextu, in dies affliguntur.

Vacante ſiquidem Eccleſiâ Dublinenſi per mortem, bonæ memoriæ, J. nuper Archiepiſcopi dicti loci: petitâque a nobis, ut eſt moris, alium eligendi licentiâ, & optentâ;

A.D. 1314.

Decanus Eccleſiæ Sancti Patricii Dublinenſis, ſimul cum quibuſdam aliis ejuſdem Eccleſiæ, & Eccleſiæ Sanctæ Trinitatis ejuſdem Civitatis, canonicis, ad electionem de futuro Pontifice procedentes, ac ad dilectum Clericum noſtrum, Magiſtrum Alexandrum de Bykenore (virum utique profundi Conſilii, vitæ laudabilis converſatione, litterarum ſcientiâ, morum etiam honeſtate præclarâ decoratum, in ſpiritualibus & temporalibus circumſpectum) ipſorum intuitum convertentes, ipſum in ſuum Archiepiſcopum & Paſtorem elegerunt, & nobis, per ſuas patentes litteras, præſentârunt.

Noſque, attendentes quod idem Alexander nobis, in terrâ prædictâ, laudabiliter deſervivit (de quo ſimiliter præter experimentalem probationem per teſti-

A.D. 1314. Edv. 2. teſtimonium Nobilis Viri, & noſtri dilecti & fidelis, Richardi de Burgo Comitis Ultoniæ, & aliorum Magnatum de dictâ terrâ, nobis eſt plenior facta fides) ſperantes etiam quod dicta Eccleſia, quæ variis incommodis & anguſtiis miſerabiliter eſt attrita, per prudentiam circumſpectam prænominati electi, ad ſtatum felicem poterit relevari, & tàm in ſpiritualibus, quàm in temporalibus ſalubria ſuſcipere incrementa, quodque prædictus Alexander, cùm in dictâ Eccleſiâ Archiepiſcopali præfulſerit dignitate, ſtatum pacificum Terræ noſtræ prædictæ, & quietem populi noſtri, ad noſtri honorem, procurabit, & pro viribus conſervabit, electioni, de ipſo ſic factæ, aſſenſum regium gratioſe duximus adhibendum.

Cùm itaque, Pater Sancte, memoratus Electus, pro negotio electionis illius, ad Apoſtolatûs veſtri præſentiam jam accedat, Sanctitati veſtræ devotis precibus ſupplicamus, quatinus ad ſtatum Eccleſiæ prælibatæ miſerabilem paternalis affectionis intuitum dirigentes, prænominatum Electum dignemini noſtris precibus habere ſpecialiter commendatum, & ad Eccleſiam prædictam pro ſolatio & relevatione ejuſdem, cum feſtinatione commodâ remittere, ſuper negotio electionis prædictæ, feliciter expeditum. A.D. 1314. Edv. 2.

Conſervet, &c.

Dat. apud Wyndeſoram, viceſimo nono die Januarii.

Compoſitio inter Regem & Comitem Holandiæ, ſuper diverſis gravaminibus Mercatoribus Angliæ illatis.

A.D. 1314. An. 7. E. 2. Clauſ. 7. E. 2. m. 12. FET A REMEMBER que, come, en le Parlement de treſexcellent Prince Edward, par la grace de Dieu, Roi d'Engleterre, Seignur d'Irland, & Ducs d'Aquitayn, que fuit a Eſtaunford, l'an de ſoen Regne tiers, entre lui & ceux de ſon Conſeil illoeques d'une part, & les Meſſages du Noble Seignur Guill. Conte de Holland, Seland, & de Friſ. d'autre part, illoeques envoiez, par le dit Conte, por peſer divers contens & deſcordz, meutz entre les ſugietz du dit Roi & de levandit Conte, entre altres choſes, fuſt acordez que les avanditz meſſages feroient ſeurte, en noun du dit Conte, de faire gre, deinz certein temps, a les Marchaundz, du Roiaume du dit Roi, qui dettes furent cleres & connues; ceſt aſavoir, a Watier le Ken de Nicole, & a ſes compaignons, de noef cent, & cinkant, quatre Livres: & a Richard Wake, & Johan Wyp, de deus cent, & cinkante, & noef Livres: ſicome en une Ordenance, for ceo en le dit Parlement fete, & en la Chauncelerie du dit Roi en roullee, plus pleinement eſt contenuz.

Et puis lui, dit Conte, ſe euſt oblige, par ſoen eſcript, a Robert Elis de grant Jernemuth, en une grant ſumme d'Argent, a paier a meſme celui Robert a certeines termes, iſſi que celui Robert feiſt gree as ditz Watier, Rich, & Johan, en noun du dit Conte & de ſes gentz avantditz, ſicome aſſeroit.

Et lui, dit Conte, puis entendant que des biens des gentz, de ſon poair, vehaunz en dit Roiaume, par divers areſtz feuſt leuez, tanque ala ſumme, contenue en la dite obligacion, & non pas fet a ſes du plein as ditz Marchandz, de la dette avantdite, A.D. 1314.

Euſt Envoiez en Engleterre a Weſtmoſtier ſes Meſſages (ceſt aſaver, Guilliam de Brawod, & Johan de Turnay) a la preſence du dit Roi, en l'an de ſon Regne ſeptiſme, en priant que le dit Roi des biens, des Marchaundz du dit Conte, deinz le Roiaume avantdit, par la cheſon avantdite, areſtez, depuis le dit Parlement, tanque a la venue des ditz Guill. & Joh. Meſſages, feiſt faire enqueſte & reſnable aconte;

Si, que quant le dit Contes ſaveroit ce, que en feuſt reſceu de ſa gent par tieux areſtz: & ceo, que en feuſt paiez as Marchaundz, avantditz: & ceo, que leur demorreit a paier de la ſumme avantdite; adonques lui, dit Contes, en froit gree a eaux de ceo, qil en ſerroit tenuz de meſme la ſumme.

Et lui, dit Roi, deſirant bone pees entre ſes Sugietz & les Sugietz du dit Conte, adonques euſt Envoie, & aſſignez, par ſa commiſſion, ſes chers clers, Johan de Merton, & Steph. de Brawode, d'enquerre, en la preſence des ditz Meſſages, en le Conte de Norff. ou les ditz areſtz ſe firent, de toutz les areſtz fetz, puis le dit Parlement, tanque a la venue des Meſſages en Engleterre, ſur les gentz du poiar du dit Conte, par acheſon de la dette avantdite;

Troue fu, devant les dites Clers & Meſſages, par loial enqueſte, que, a la

A.D. 1314. Edv. 2.

ville de grant Jernemuth, furent areſtz de divers gentz du poair du dit Conte, par bref du dit Roi, l'an de ſoen Regne quarte, en deners & en darrees, a la value de ſeiſaunt & dis livres, & dis & ſept ſoudz; les queux deners & biens furent deliverez au dit Robert Elis par brief le Roi avantdit:

Et enſement trou fu, par meſmes cele enqueſte, que en meins de divers gentz, de meiſme la ville de Gernemuth, hoſtes as gentz du dit Conte, furent areſtez deners, par bref le Roi, en meiſme l'an quart de ſon Regne, a la ſumme de ſeiſaunte, & dis livres, ſicomme piert plus pleinement par la dite enqueſte ſur coe pris; les queux ſeiſaunte & dis livres encores demoerent en meins de meiſmes ceux hoſtes, nient levetz.

D'autre part, troue fu, devant les dites, Joh. Steph. & Meſſages, par bone enqueſte, que a Lenn furent areſtez, per brief le Roi, l'an de ſoen Regne quart, ſur les gentz du poair du dit Conte, par l'acheſon avauntdite, biens priſes a la value de cent, unze livres, & ſept ſoudz; les queux furent liures, par brief le Roi, au dit Watier, comme Attorne le dit Robert.

D'autre part, troue fu, par meiſmes l'enqueſte, que le dit Watier ad reſceu, autre les ditz cent, unze livres, & ſept ſoudz, de divers gentz, du poair du dit Conte, en darrees & en deniers, a la ſumme de trente, & cink livres, & unze ſoudz;

Enſi eſt la ſumme de tut, reſceu & areſtez a les dites villes de Jern & de Lenn, deus cent, quatre vintz, ſept livres, & quinze ſoudz; des queux le dit Watier, par ſa reconiſſaunce en Court, ad reſceu du dit Robert, & en ſoen noun, en partie de ſa paie de noef cent, & cinkaunte quatre livres avantditz, deus cent, dis & ſept livres, & quinze ſoudz.

Et, pur ceo que ſeiſaunte & dis livres ſont areſtez en meins de divers gentz, de Jernemuth, & nient levez, ſicome eſt avantdit, la Court le Roi, & les ditz Meſſages voelent, que le dit Watier eit bref de faire lever cele ſumme de ſeiſaunte & dis livres, & de reſceivre les, en partie de ſoule de ſept cent, trente, & ſis livres, & cinke ſoudz, que demorent a paier a dit Watier de noef cent, cinkante & quatre livres avantditz; ſi que adonques demoerent a paier au dit Watier ſis cent, ſeiſaunte, & ſis Livres, & cink Soudz.

Endroit de la paie des queux ſis centz, ſeiſaunt & ſis Livres, & cink Soudz, acorde eſt, par la Court du dit Roi, par les ditz Meſſages, & par le dit Watier, que meiſmes celui Watier ſoeffre curtoiſement, ſaunz areſt faire, pur bone Pees norir: & paſſera en propre Perſone, oue les ditz Meſſages, devers le dit Conte; & lui, Contes, em fra ſon gre bonement des ſis cent, ſeiſaunte & ſis Livres, & cink Soudz avantditz, & des damages q'il en aurad reſceu en ceſtes choſes.

A.D. 1314. Edv. 2.

Et, s'il aveigne que le dit Conte ne le face, ſoit l'avandit Watier a reſort, de aver ſon recoverer, come avant, ſur le dit Conte, e ſes gentz, venaunts en le Roialme d'Engleterre, des ditz ſis cent, ſeiſaunte, & ſis livres, & cink ſoudz, pleinement, oue ſes damages.

Et, ſur ceo, ſoit le dit Watier, a ſon revenir, ou ſon Attorne en ceſtes choſes, creuz par leur ſerment, fait en Chauncelerie du dit Roi.

Enſement acorde eſt, que le dit Robert deſores n'enport rien de profit, parmi le obligacion avant nome, en dreit des dettes des ditz Marchaundz, en dreit de la demaunde Richard Wake & Johan Wyp, de deus centz, & cinkaunte, & noef Livres, por ce que meiſmes ceux, Rich. & Joh. furent preſentez a les dites enqueſtes priſes, & ne fu point tronez, par meiſmes celes enqueſtes, ne autrement, que il avoient riens reſceu, ne areſtez, pur la dite ſumme, de deuz centz, & cinkaunte & noef Livres, a eaux deues, ne que gre lour eſtoit fait de cele ſumme, ne de partie:

Si furent eaux ſuffiſaument garniz & priez en noun des dites Clers le Roi, & Meſſages, de venir en la Court du dit Roi, a reſceivre la garde de meſme la Court, en les choſes ſuſdites, enſemblement oue le dit Watier, la queu choſe il otroierent bonement a faire, & ne ſont point venuz, ja ſoit que les dites Meſſages ſoient molt demoroz en eſgardant lour venue:

Acorde eſt, par meiſme la Court, & par aſſent des dites Meſſages, que les dites, Richard & Johan, ſoeffrent bonement, por bone pees norir, de ſeure, ou faire areſte, & quergent le dit Conte, en lour propres perſones, ſi ceo ne ſoit q'il voellent que le dit Watier face la ſute pur eaux, pur la coniſſance que le Conte en ad devers lui pur meſmes les choſes, les quele il ad ſui devers lui avant ces houres; & lui, Contes, en fra lour gre bonement, ſi que il ſe tendront apaiez par reſon.

Et, s'il ne le face, ſoient les dites, Rich & Johan, a lour recoverir a la fourme

.D.1314

A.D. 1314. Edw. 2.

fourme, que deſus eſt ordine pur le dit Watier.

Ceſtes choſes, deſus eſcrites, ſont acordez & aſſentiz par la Court le dit Roi, & les Meſſagez, & Watier avantditz, & ſur cee ceſte endenture face le d'arrein jour de Jenevoit a Weſtmoſtier, en la Chauncelerie le dit Roi, l'an de ſon Regne ſeptiſme, & illoques enroulle; dont l'une partie eſt livre as ditz Meſſages, & l'autre al dit Watier, en noun de lui, & de Rich. & Joh. avantdites.

Ad Papam, pro Johanne de Sandale Electo Decano Sancti Pauli Londoniis.

.D.1314. .7. E. 2. & Fr. 7. 2. m. 13.

A.D. 1314.

PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum.

Habet, & meritò, devotiſſimus filius veſter pro dilecto Clerico noſtro, Johanne de Sandale, Theſaurario noſtro (quem veſtra gratioſa benignitas in ſuis agendis, noſtri contemplatione, ſæpius viſitavit) veſtræ Sanctitati exſolvere gratiarum multiplices actiones.

Verùm, quia ſummo deſiderio ducimur ut, ipſius Clerici noſtri meritis indies creſcentibus, ea, quæ ipſius honoris cumulum reſpiciant, quantum in nobis eſt, faciamus, ac in hiis, quæ per nos expediri non poterunt, erga Sedem Apoſtolicam Regiis affectibus fieri procuremus; veſtræ Beatitudini, de veſtrâ affluenti bonitate confiſi, litteratoriè preces noſtras porrigimus pro eodem.

Nuper ſiquidem, vacante Decanatu Eccleſiæ Sancti Pauli London. per mortem, bonæ memoriæ, Domini Arnaldi, dictæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalis, qui dictum Decanatum tenebat, Capitulum ipſius Eccleſiæ dictum Clericum noſtrum, confratrem ſuum ibidem, ejuſdem Eccleſiæ, prout Altiſſimo placuit, elegit concorditer in Decanum.

Et, quamquam idem Clericus noſter, qui propter aliqua, quæ ipſius diſpenſationem ſuper retentione dignitatum & beneficiorum ſuorum contingunt, & quæ de veſtrâ dependent gratiâ ſpeciali, dictæ Electionis negotium non eſt proſecutus effectualiter, ut deceret;

Nos tamen, cernentes quod dicta Eccleſia Sancti Pauli dampna, quaſi irreparabilia, propter Decani abſentiam, diutiùs ſuſtinuit, ac elemoſinæ, a Progenitoribus noſtris eidem Decanatui collatæ, & alia onera incumbentia, a multis retroactis temporibus, ſunt ſubtracta;

Conſiderantesque quod, per promotionem dicti Clerici noſtri in dictâ Eccleſiâ, reformari poterunt in melius quæ fuerint reformanda;

De veſtrâ benivolentiâ, ſuper impetrandis a Sede Apoſtolicâ, plenam gerentes fiduciam, eidem Clerico noſtro injunximus nè dictum Decanatum aliqualiter admittere recuſaret.

Veſtræ igitur Sanctitati humiliter ſupplicamus, quatinus petitionem, ſuper præmiſſo negotio, veſtræ Paternitati, ex parte dicti Clerici noſtri, exhibendam, ad exauditionis gratiam veſtra Clementia dignetur admittere gratioſè.

Nos etenim, Pater Sancte, ſi dictus Clericus noſter dictum decanatum, virtute electionis de ſe factæ, valeat retinere, ad ea, quæ dictæ Eccleſiæ utilia fore noverimus, facienda erimus futuris temporibus promptiores.

Conſervet, &c.

Dat. apud Eltham, ſeptimo die Februarii.

Ad Cardinales pro præfato Johanne.

A.D. 1314. An. 7. E. 2. Rom. & Fr. 7. E. 2. m. 13.

A.D. 1314.

VEnerabili in Chriſto Patri, Domino A. Dei gratiâ, Sanctæ Mariæ in Porticu Diacono Cardinali, Amico ſuo cariſſimo, Edwardus, &c, ſalutem, & ſinceræ dilectionis affectum.

Creſcentibus indies meritis dilecti Clerici noſtri, Johannis de Sandale, Theſaurarii noſtri, ea, quæ ipſius honoris augmentum concernunt, eo ferventius proſequimur cum effectu, quo idem Clericus noſter gratis obſequiis, non ſine magnis laboribus & expenſis, nobis aſſiſtere non deſiſtit.

Cùm itaque pro aliquibus, negotium electionis, factæ de dicto Clerico noſtro, in Decanum Eccleſiæ Sancti Pauli Londoniatum, tangentibus, Sanctiſſimo in Chriſto Patri, Domino Summo Pontifici, noſtras preces ſpeciales dirigamus; nos, de veſtrâ amicitiâ ſpecialiter confidentes, ſperantes etiam quod ea, quæ

A.D. 1314. Edv. 2.

noſtris affectibus obnixiùs conjunguntur, velitis aſſuetâ benivolentiâ pro viribus promovere;

Veſtram Paternitatem reverendam affectuoſis precibus imploramus, quatinus negotium prædictum velitis, noſtris precibus, habere ſpecialiter commendatum: &, ut preces noſtræ, dicto Domino Summo Pontifici pro eodem directæ, ad exauditionis gratiam admittantur, erga eundem cum omni efficaciâ interponere partes veſtrás; ita quod, veſtro mediante conſilio & auxilio oportuno, prædictum negotium optatum effectum feliciter ſortiatur; per quod vobis exinde ad grates multiplices teneamur.

Dat. apud Eltham, ſeptimo die Februarii.

Eodem modo ſcribitur ſubſcriptis; videlicet,

Domino G. Tituli Sancti Ciriaci in Termis Presbitero,
Domino Sanctæ Priſcæ Diacono,
Cardinalibus.

Domino A. Albanenſi Epiſcopo,

Domino Amaneno de le Bret,
Domino Reymundo del Gout Vicecomiti Lemovicenſi & Altivillar. & Markes de Ancom,
Set iſtis præferatur Rex in ſcribendo.

Pro Majore, Juratis, & Civibus Civitatis Baionæ.

A.D. 1314. An. 7. E. 2. Vaſc. 7. E. 2. m. 5.

REX, dilecto & fideli ſuo, Almarico de Credonio, Sen. ſuo Vaſconiæ, ſalutem.

Ex parte, dilectorum & fidelium noſtrorum, Majoris, Juratorum, & Civium Civitatis noſtræ Baionæ, nobis eſt oſtenſum, graviter conquerendo, quòd Gallici eiſdem, Majori, Juratis, & Civibus, injurias & gravamina diverſa, in Civitate prædictâ, contrà laudabiles conſuetudines ejuſdem Civitatis, non deſinunt indies irrogare, inqueſtas indebitas faciendo, & alia officia modo inconſueto excercendo, in ipſorum, Majoris, Juratorum, & Civium, dampnum non modicum, & noſtri, ac libertatis noſtræ partium illarum præjudicium manifeſtum; ſuper quo nobis eſt ſupplicatum ut, tàm pro nobis, quàm pro ipſis, remedium apponere curaremus.

Nos, volentes tàm noſtræ, quàm dictorum, Majoris, Juratorum, & Civium, indempnitati proſpicere in hac parte, vobis injungimus & mandamus, quatinus præfatos, Majorem, Juratos, & Cives, ab injuriis & gravaminibus hujuſmodi defendatis, quatenus de jure, & ſecundum foros & conſuetudines, in Civitate prædicta hactenus approbatas, fuerit faciendum.

In cujus, &c.

Dat. apud Eltham, ſeptimo die Februarii.

Per ipſum Regem.

De Templariis ſuſtentandis.

A.D. 1314. An. 7. E. 2. Clauſ. 7. E. 2. m. 11.

REX dilecto ſibi in Chriſto, Priori Hoſpitalis Sancti Johannis Jeroſolimitani in Anglia, ſalutem.

Cùm nuper, per, bonæ memoriæ, R. Cantuarienſem Archiepiſcopum, & totum Provinciale Concilium, ordinatum fuerit & proviſum quòd Fratres, qui in ordine quondam Templariorum profeſſi fuerant, ad pænitentiam peragendam, in certa Monaſteria deputarentur; & quòd haberent ſuſtentationem ſuam, de exitibus Terrarum & Tenementorum, quæ fuerunt eorumdem Templariorum, videlicet, quilibet eorum quatuor denarios per diem, quamdiu viverent, ſicut priùs percipere conſueverunt, nè Monaſteria prædicta, per ipſorum moram ibidem, onerari, ſeu ipſos publicè mendicare, aut, alimentis deficientibus, fame contingeret interire.

Ac nos eiſdem Templariis, dùm Terræ & Tenementa prædicta in manu noſtrâ extiterunt, hujuſmodi vadia, videlicet, cuilibet eorum quatuor denarios per diem, ac Fratri Willielmo de la More, nuper Magiſtro Militiæ Templi in Anglia, jam defuncto, duos ſolidos per diem (quos quidem duos ſolidos diurnos poſtmodùm, ad requiſitionem Nobilis Viri, Domini Lodowyci de Claro Monte, Fratri Imberto Blank conceſſimus percipiendis) fecerimus liberari.

Jamque Terræ & Tenementa prædicta devenerint ad manus veſtras;

Nos,

A.D. 1314. Edv. 2.

Nos, eorum ſtatui miſerabili pio compatientes affectu, ac nos, nolentes eos de ſuſtentatione ſuâ, eis taliter ordinatâ, defraudari, vobis mandamus quòd eiſdem Templariis vadia prædicta, videlicet, cuilibet eorum quatuor denarios per diem, & præfato Imberto duos ſolidos per diem, de exitibus Terrarum & Tenementorum prædictorum, habere faciatis juxta ordinationem & proviſionem ſupradictas; ſatisfacientes eis ſimiliter de arreragiis eorumdem vadiorum, ſi quæ fuerint a tempore, quo Terræ & Tenementa prædicta ad manus veſtras, ut prædictum eſt, devenerunt.

Et taliter vos habeatis in hac parte, quòd, in veſtri defectum, non oporteat nos, pro eiſdem Templariis, de alio remedio providere.

Teſte Rege apud Eltham, octavo die Februarii.

Pro Decano Sancti Pauli, de negotiis ſuis expediendis.

A.D. 1314. An. 7. E. 2. Rom. & Fr. 7. E. 2. m. 13. dor.

VEnerabili in Chriſto Patri Domino A. Dei gratiâ, Sanctæ Mariæ in Porticu, Diacono Cardinali, Amico ſuo kariſſimo, Edwardus, &c. ſalutem & ſinceræ dilectionis affectum.

Quanto promotio dilecti Clerici & Theſaurarii noſtri Johannis de Sandale, in Decanum Eccleſiæ Sancti Pauli Londoniarum Electi (ſuis exigentibus meritis, & fructuoſis obſequiis) ac ſtatûs ipſius Eccleſiæ relevatio, per abſentiam Decani hactenus oppreſſæ, obnixiùs inſident nobis cordi, tanto pro eiſdem noſtras preces ſæpiùs iteramus.

De veſtrâ itaque dilectione ſincerâ, pluries probatâ, ſpecialiter confidentes, veſtram Paternitatem kariſſimam affectuoſe requirimus & rogamus, quatinus ut preces noſtræ, pro deſideratâ expeditione negotii prædicti, Domino Summo Pontifici, nunc & aliàs, directæ, ad exauditionis gratiam admittantur, velitis, cum effectu, interponere partes veſtras; prout dilecti Clerici noſtri, Magiſtri, Reymundus Subirani, & Adam Mirimuth, vel eorum alter, vos ex parte noſtrâ requiſierint, vel requiſierit vivâ voce.

Dat. apud Cantuariam, viceſimo primo die Februarii.

Eodem modo ſcribitur Domino G. Tituli Sancti Ciriaci in Termis Presbitero Cardinali.

Ad Papam, Literæ iteratæ pro Johanne de Sandale.

A.D. 1314. An. 7. E. 2. Rom. & Fr. 7. E. 2. m. 13. dor.

PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum.

Ex frequenti deſiderio, quod ad honoris incrementum dilecti Clerici & Theſaurarii noſtri, Johannis de Sandale (ſuis exigentibus meritis, & fructuoſis obſequiis, quæ nobis, cum magnis laboribus, & ſumptibus oneroſis, in dies exhibet) ad ſtatum Eccleſiæ Sancti Pauli Londoniarum (in cujus Decanum, motu proprio illorum de Capitulo, concorditer eſt electus) quam per ipſius Clerici noſtri prudentiam circumſpectam a dampnis, quaſi irreparabilibus (quæ per abſentiam Decani hactenus ſubſtinuit) ſperamus relevari, in ſinceris viſceribus reportamus; pro expeditione felici negotii electionis prædictæ, a veſtrâ Beatitudine conſequendâ, nuper preces noſtras direximus ſpeciales.

Verùm, Pater alme, ut affectionem, quam in præmiſſis gerimus, noſtra iterata interceſſio atteſtetur, Sanctitati veſtræ devotis precibus humiliter ſupplicamus, quatinus ad preces noſtras, pro promotione dicti Clerici noſtri, & ſtatu Eccleſiæ prædictæ, vobis directas, benivolentiæ paternalis oculos convertentes, eiſdem dignemini auditum benignum præbere, & poſtulatis, ex cauſis præviis, noſtris interceſſionibus annuere gratioſe.

Conſervet, &c.

Dat. apud Cantuariam, viceſimo ſecundo die Februarii.

Ad Papam pro Bernardo Peleti, Priore de Manſo.

A.D. 1314. An. 7. E. 2. Rom. & Fr. 7. E. 2. m. 13. dor.

PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum.

Negotia diſcreti viri, & nobis dilecti, Magiſtri Bernardi Peleti, Prioris de Manſo, utriuſque juris Profeſſoris (pro quibus veſtræ Clementiæ porrexi-

A.D. 1314. Edw. 2.

mus aliàs preces noſtras, quæ nondum exauditæ fuerunt) eò feliciùs cupimus proſperari, quo, ante hæc tempora, claræ memoriæ, Domino Edwardo, Genitori noſtro, & nobis, in Ducatu prædicto, laudabiliter deſervivit.

Quocirca Sanctitati veſtræ devotis precibus ſupplicamus, quatinus ipſum Priorem, in dictorum ſuorum negotiorum inſinuatione, benignè, ſi placet audire, &, ſuper eorumdem expeditione felici, gratiam & favorem impertiri dignetur veſtra Paternitas Sacroſancta.

Ad hæc, Pater Sancte, veſtram Beatitudinem latere non credimus, qualiter, ad inſtantem requiſitionem Excellentiſſimi Principis & Patris noſtri kariſſimi, Domini Philippi, Regis Franciæ illuſtris, dictum Priorem, & alios undecim (quos dilectus & fidelis noſter Amanenus de Lebreto nobis nominavit) a noſtris obſequiis, non obſequentium delictis excitati, ſet precibus dicti Patris noſtri deviati duximus amovendos:

Et dictus Amanenus, honori noſtro non deferens, dictum Priorem (quem priùs in facto prædicto, pro dicto Amaneno, apud nos habuimus ſuſpectum) & cæteros, a noſtris obſequiis ſic amotos, licet affectibus Regiis non elongatos, non ſine noſtri dedecore, uſque ad mortem proſequi non deſiſtit.

Ex quibus, non immeritò conturbati, veſtram Beatitudinem imploramus quatinus, erga dictum Amanenum, & ſuos, velitis, ſi placet, de feſtino remedio providere, ut ab hujuſmodi ſe ſubtrahant totaliter & deſiſtant, quum, ſic amoti, ex hoc ſatis affliguntur, etiam ſi eis, ex injuſtâ perſecutione, afflictio gravior non addatur; nec eos injuſtè deprimi poterimus ſuſtinere: quos, licet noſtris obſequiis non inſiſtant, tanquam ſubditos noſtros tenemur a noxiis præſervare.

Conſervet, &c.

Dat. apud Cantuariam, viceſimo ſecundo die Februarii.

De intendendo negotiis Regis in Parliamento Franciæ.

A.D. 1314. An. 7. E. 2.
Vaſc. 7. E. 2. m. 4.

REX, dilecto & fideli ſuo, Almarico de Credonio, Seneſcallo ſuo Vaſconiæ, & univerſis & ſingulis, qui ſunt, de Conſilio ſuo, in inſtanti Parliamento Pariſius conventuri, ſalutem.

Quia, dilecti Clerici noſtri, Magiſter Elias de Johneſton, & Rogerus de Waddenho, penes nos, cum diligentiâ, inſteterunt ut, pro diverſis periculis evitandis, in Parliamento prædicto, ſuper aliquibus, quæ nos & ſtatum Ducatûs noſtri prædicti contingent, in eodem, quaſdam requiſitiones Domino Regi Franciæ, Patri noſtro cariſſimo, fieri faciamus,

Per quod nos eundem Eliam, cum requiſitionibus prædictis, ad dilectos & fideles noſtros, Gilbertum de Clare Comitem Glouceſtriæ & Hertford, Henricum de Bello Monte, & Willielmum Inge, Milites, unà cum literis noſtris de credentiâ, ſub nominibus dictorum, Comitis & Militum, directis, ex parte noſtrâ, dicto Regi duximus deſtinandum, mandantes eiſdem, & eorum cuilibet, quòd, habitis unà vobiſcum, ſuper requiſitionibus prædictis, & aliis informationibus, quas idem Elias ipſis & vobis faciet, in præmiſſis, deliberatione providâ, & tractatu diligenti, ulteriùs ſuper eiſdem faciatis, quod pro noſtro commodo & honore, juxta Conſilium & aviſamentum veſtrum, meliùs & conſultiùs viderint faciendum.

Vobis igitur, & cuilibet veſtrum, firmiter injungimus, & mandamus quòd, circa examinationem requiſitionum prædictarum ac informationis, per præfatum Eliam faciendarum, ut eſt dictum, unà cum præfatis, Comite & Militibus, duobus, ſeu uno ex eis, quotiens & quando per ipſos, ſeu eorum aliquem fueritis præmuniti, cum omni diligentiâ & ſollicitudine intendatis, & ſibi, in præmiſſis, aſſiſtatis auxiliis & conſiliis oportunis; ita quòd, veſtrâ mediante prudentiâ, dicta negotia noſtra proſperè dirigi, & prædictis periculis providè valeat obviari.

Dat. apud Haddele, 26. die Februarii.

Ad Regem Franciæ de Credentia.

A.D. 1314. An. 7. E. 2.
Rom. & Fr. 6. E. 2. m. 14.

EXcellentiſſimo Principi, &c. Edwardus, &c. ſalutem, & ſucceſſus, cum regnandi gloriâ, ſemper, ad vota, proſperos & felices.

Super quibuſdam negotiis, nos & ſtatum Ducatûs noſtri prædicti ſpecialiter tangentibus, dilectis & fidelibus noſtris, Gilberto de Clare Comiti Glou-

ceſtriæ

A.D. 1314. Edw. 2.

ceſtriæ & Hertfordiæ, Nepoti noſtro, Henrico de Bello Monte Conſanguineo noſtro, & Willielmo Inge, Militibus, deſiderium expoſuimus noſtræ mentis, Celſitudini veſtræ per ipſos, duos, vel unum ex eis vivæ vocis Oraculo intimandum.

Quamobrem Magnificentiam veſtram Regiam requirimus & rogamus obnixe, quatinus præfatis, Comiti & Militibus, duobus, vel uni eorum, in hiis, quæ vobis expoſuerint, vel expoſuerit, ex parte noſtrâ, ſuper negotiis antedictis, fidem velitis indubiam adhibere, & ea Paternâ benivolentiâ, juxta ſperatam fiduciam, optato effectui mancipare.

Dat. apud Haddele, 26. die Februarii.

De Terris eorum, qui ad Torneandum extra Regnum ſe transferant, in manum Regis Capiendis.

A.D. 1314. 7. E. 2. f. 7. E. 2. 10.

REX Vicecomiti Eborum, ſalutem.

Quia intelleximus quòd plures, de Regno noſtro, ad partes transmarinas, ad torneandum ibidem, ſe tranſtulerunt, contra inhibitionem, quam nuper fecimus, nè quis homo ad arma Regnum noſtrum exiret ſine noſtrâ licentiâ ſpeciali:

Tibi præcipimus, firmiter injungentes, quòd omnes illos, quos tibi modo debito conſtare poterit ad dictas partes transmarinas, contra inhibitionem noſtram prædictam, ſic ſine noſtrâ ſpeciali licentiâ transfretâſſe, ubicunque eos in Ballivâ tuâ inveniri contigerit, ſine dilatione areſtari, & ſalvò Cuſtodiri, ac eorum Terras & Tenementa, in eadem Ballivâ tuâ, in manum noſtram capi, & ſic capta teneri facias, quouſque aliud inde a nobis habueris in mandatis.

Teſte Rege apud Haddele, primo die Martii.

Eodem modo mandatum eſt ſingulis Vicecomitibus per Angliam.

De Admirallis Flotæ contra Scotos conſtitutis.

A.D. 1314. 7. E. 2. 7. E. 2. 9.

REX Vicecomitibus, & omnibus Ballivis, & fidelibus ſuis, ad quos, &c. ſalutem.

Sciatis quòd conſtituimus & aſſignavimus, dilectos Valettos noſtros, Johannem Sturmy, & Petrum Bard, conjunctim, & diviſim, Capitaneos & Admirallos Flotæ noſtræ tàm Navium noſtrarum propriarum, quàm aliarum de partibus borialibus, quæ in obſequium noſtrum, per præceptum noſtrum, ad partes Scotiæ venturæ ſunt, quamdiu nobis placuerit:

Dantes eiſdem, Johanni & Petro, ac eorum alteri, plenam poteſtatem caſtigandi & puniendi tranſgreſſores Flotæ Navium prædictarum, prout ad Officium Capitanei & Amiralli Flotæ hujuſmodi pertinet in hac parte.

Et ideò vobis mandamus quòd eiſdem, Johanni & Petro, tanquam Capitaneis & Amirallis noſtris Flotæ prædictæ, vel eorum alteri, in omnibus, quæ ad Officium Capitanei & Amiralli pertinent in hac parte, intendentes ſitis & reſpondentes, conſulentes & auxiliantes, prout iidem, Johannes & Petrus, vel eorum alter, tibi ſcire facient, vel faciet ex parte noſtrâ.

In cujus, &c.

Teſte Rege apud Weſtmonaſterium, 12. die Martii.

Per ipſum Regem.

Dupplicat.

De ducendo Elizabetham la Brus, uſque Caſtrum Roffenſe.

A.D. 1314. 7. E. 2. f. 7. E. 2. 9.

MAndatum eſt Vicecomitibus Londoniarum quòd Elizabetham, Uxorem Roberti de Brus, quæ cum Abbatiſſâ de Berkyngg. ſtetit per aliquod tempus, de mandato Regis, ab eadem Abbatiſſâ ſine dilatione recipiant, eam uſque Roffenſe duci ſub ſalvâ Cuſtodia faciant, Henrico de Cobeham, Conſtabulario Caſtri Regis ibidem per Indenturam, indè faciendam inter ipſos, liberandam: Et hoc nullatenus omittant.

Teſte Rege apud Weſtmonaſterium, 12. die Martii.

Per ipſum Regem.

A.D. 1314. Edv. 2.

ET mandatum eſt præfatæ Abbatiſſæ, quod præfatam Elizabetham, quam nuper, de mandato Regis, admiſit in domo ſuâ de Berkyngg, quouſque Rex aliud inde ordinâſſet, moraturam, ſine dilatione deliberet præfatis Vicecomitibus, ducendam prout eis per Regem pleniùs eſt injunctum; & hoc nullatenus omittat.

Teſte Rege ut ſupra.

Per ipſum Regem.

ET mandatum eſt dicto Henrico, Conſtabulario Caſtri Regis prædicti, quòd ipſam Elizabetham de prædictis Vicecomitibus, per Indenturam hujuſmodi, recipiat, & ei cameram, infra dictum Caſtrum competentem, pro morâ ſuâ aſſignari:

Et viginti ſolidos, de exitibus Ballivæ ſuæ, ei per ſingulas ſeptimanas, quamdiu ibidem moram fecerit, pro expenſis ſuis, liberari faciat:

Eamque, infra Caſtrum prædictum & infra Prioratum Sancti Andreæ ibidem, oportunis temporibus ſpatiari ſub ſalvâ Cuſtodiâ (ita quod ſecurus ſit de corpore ſuo) permittat:

Et Rex ei de prædictis viginti ſolidis, præfatæ Elizabethæ ſingulis ſeptimanis liberandis, debitam allocationem, in compoto ſuo ad Scaccarium Regis, fieri faciet.

Teſte ut ſupra.

Per ipſum Regem.

Pro Thoma de Brotherton Comite Norffolciæ, Pardonatio Servitii.

A.D. 1314. An. 7. E. 2. Clauſ. 7. E. 2. m. 9.

A.D. 131

REX Tenenti locum Theſaurarii & Baronibus ſuis de Scaccario, ſalutem.

Volentes, dilecto Fratri & fideli noſtro, Thomæ de Brotherton, Comiti Norffolciæ, gratiam facere ſpecialem, remiſimus & pardonavimus ei ſervitium ſuum, quod nobis facere tenetur, pro feodis Militum, quæ de nobis tenet, ratione ſummonſtionis ſervitii noſtri, apud Berewycum ſuper Twedam, ad diem Lunæ proximò ante Feſtum Sancti Barnabæ Apoſtoli, proximò futurum:

Et ideò vobis mandamus quòd ipſum Comitem de ſervitio ſuo prædicto quietum eſſe faciatis, ipſum ratione ſervicii illius non moleſtantes in aliquo ſeu gravantes.

Teſte Rege apud Weſtmonaſterium, 21. die Martii.

Per ipſum Regem.

Ad Duces Hybernicorum, de veniendo contra Scotos.

A.D. 1314. An. 7. E. 2. Scot. 7. E. 2. m. 7. d.

A.D. 131

REX, dilecto ſibi Eth O Konhor, Duci Hibernicorum Conactiæ, ſalutem.

Quia ſumus in proficiſcendo verſus partes Scotiæ, ad Rebellionem Inimicorum Scotorum & Rebellium noſtrorum, cum Dei adjutorio, reprimendam:

Nos, de ſtrenuitate veſtrâ confidentes, vos rogamus attentè, quatenus ad nos, ad partes prædictas, adeo viriliter & potenter, quo poteritis, perſonaliter accedatis, vel aliquem Nobilem, de genere veſtro, mittatis,

Prout dilectus & fidelis noſter, Theobaldus de Verdun, Juſticiarius noſter Hiberniæ, & dilectus Clericus noſter Alexander le Conners, vel unus eorum, vos requirent, vel requiret, ex parte noſtrâ,

Cùm per dilectum & fidelem noſtrum, Riccardum de Burgo, Comitem Ultoniæ, quem Capitaneum hominum ad arma partium illarum conſtituimus ex parte noſtrâ fueritis præmuniti; & hoc, ſicut nos, ac commodum, & honorem, noſtrum & veſtrum, diligitis, nullatenus omittatis.

Teſte Rege apud Weſtmonaſterium, 22. die Martii.

Eodem modo mandatum eſt ſubſcriptis; videlicet,

Eth. O Donnuld, Duci Hibernicorum de Tyconil;

Demod O Kaban, Duci Hibernicorum de Fernetrew;

Duvenal

A.D.1314. Edw. 2. *Doneval O Neel, Duci Hibernicorum de Tyrowyn;*

Neel Macbreen, Duci Hibernicorum de Kynallewan;

Eth. Offlyn, Duci Hibernicorum de Turtery;

Admely Mac Anegus, Duci Hibernicorum de Onehagh:

Neel O Hanlan, Duci Hibernicorum de Erthere;

Bien Mac Mahun, Duci Hibernicorum de Uriel;

Lauercagh Mac Wyr, Duci Hibernicorum de Lougherin;

Gillys O Railly, Duci Hibernicorum de Bresfeny;

Geffrey O Fergy, Duci Hibernicorum de Montiragwil;

Felyn O Honoghur, Duci Hibernicorum de Connach;

Donethuth O Bien, Duci Hibernicorum de Tothmund; A.D.1314. Edw. 2.

Dermod Mac Arthy, Duci Hibernicorum de Deſſemound;

Denenol Carbragh;

Maur. Kenenagh Mac Murgh;

Murghugh O Bryn;

David O Tothvill;

Dermod O Tonoghur, Doffaly;

Fyn O Dymſy;

Souethuth Mac Gillephatrick;

Leyſſagh O Morth;

Gilbertus Ekelly, Duci Hibernicorum de Omany;

Mac Ethelau;

Omalan Helyn, Duci Hibernicorum Midie.

Ad Papam, pro Waltero Lichfeldenſi Epiſcopo, Cuſtode Hoſpitalis S. Leonardi Eborum.

A.D.1314. An. 7. E. 2. Rom. & Fr. 7. E. 2. m. 13. PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum.

In noſtro conſpectu merentur, non indignè, favoris & gratiæ Patrocinia reperire, quos claræ devotionis recommendat promptitudo, & gratioſos efficiunt multiplicium ac laudabilium ſuffragia meritorum, quique nobis, & noſtris, ac Regni noſtri negotiis, ad mandatum noſtrum, intendunt fideliter, & aſſiſtunt in proſperis & adverſis.

Cùm itaque Venerabilis Pater, Walterus Coventrienſis & Lychefeldenſis Epiſcopus, & Cuſtos Hoſpitalis noſtri Sancti Leonardi Eborum (qui Vir probatæ virtutis, & alti Conſilii, ac induſtriæ circumſpectæ, per operis experientiam, invenitur, ac aliis exiſtit gratioſis virtutibus & meritis inſignitus) quædam habeat negotia, perſonam ſuam & ſtatum Hoſpitalis noſtri prædicti (quod præcipuè pro ſuſtentatione pauperum & infirmorum, in eodem Hoſpitali degentium, de Progenitorum noſtrorum, quondam Regum Angliæ, elemoſinis eſt fundatum) tangentia, habeat hiis diebus in veſtræ Sanctitatis præſentia expedire; A.D.1314.

Veſtræ Clementiæ devotis precibus ſupplicamus quatinus negotia prædicta (quorum felix expeditio inſidet quamplurimum cordi noſtro) habere favore propitio commendata: & petitiones, ex parte prædicti Epiſcopi, tàm pro ſe, quàm pro ſtatu Hoſpitalis noſtri prædicti augmentando veſtræ Beatitudini porrigendas, ad exauditionis optatæ gratiam benignè dignetur admittere, Dei & noſtri intuitu, veſtra Paternitas Sacroſancta; ita, ſi placet, quòd præfatus Epiſcopus, ex noſtrorum interventu rogaminum, ab immenſæ liberalitatis veſtræ munificentiâ, gaudere ſe valeat in effectu, ſuper negotiis memoratis, fructum uberioris gratiæ reportâſſe.

Conſervet, &c.

Dat. apud Weſtmonaſterium, 24. die Martii.

De intendendo Adomaro de Valentia, Cuſtodi Terræ Scotiæ.

A.D.1314. An. 7. E. 2. Scot. 7. E. 2. m. 7. REX Archiepiſcopis, Epiſcopis, Abbatibus, Prioribus, Comitibus, Baronibus, Militibus, & omnibus aliis fidelibus ſuis, de terrâ ſuâ Scotiæ, ſalutem.

De fidelitate probatâ, & circumſpectione providâ dilecti Conſanguinei & fidelis noſtri, Adomari de Valentia Comitis Pembrochiæ, plenam fiduciam obtinentes, A.D.1314.

Ipſum conſtituimus Cuſtodem terræ noſtræ prædictæ, & Locum noſtrum tenentem ibidem, uſque ad adventum noſtrum ad partes illas:

Dantes eidem Comiti plenariam poteſtatem ordinandi de ſtatu terræ præ-

A.D. 1314. Edv. 2.

dictæ, prout pro honore noſtro & Salvatione terræ prædictæ melius viderit faciendum:

Et ideò vobis mandamus, in fide & dilectione, quibus nobis tenemini, firmiter injungentes, quòd præfato Comiti, tanquam Cuſtodi noſtro terræ prædictæ, & Locum noſtrum in eadem tenenti, ſitis intendentes, reſpondentes, conſulentes, & auxiliantes in omnibus & ſingulis, quæ ad ſalvam & ſecuram Cuſtodiam terræ noſtræ prædictæ, & repulſionem Inimicorum noſtrorum ibidem poterunt pertinere; ita quòd fidelitatis veſtræ conſtantiam debeamus exindè meritò commendare.

In cujus, &c.

Teſte Rege apud Weſtmonaſterium, 24. die Martii.

Per ipſum Regem.

Et mandatum eſt Radulpho Filio Gulielmi, Cuſtodi Villæ Berewyci ſuper Twedam, quod eidem Comiti, tamquam Cuſtodi R. terræ prædictæ, &c.

Et mandatum eſt Univerſis & ſingulis hominibus ad Arma, tàm equitibus, quàm peditibus, in munitione dictæ Villæ exiſtentibus, quod eidem Comiti, tanquam Cuſtodi Regis terræ prædictæ, &c.

Per ipſum Regem.

De Comite Ultoniæ Capitaneo Hybernicorum, contra Scotos, conſtituto.

A.D. 1314. An. 7. E. 2. Scot. 7. E. 2. m. 7.

REX omnibus, ad quos, &c. ſalutem.

Sciatis quòd, cùm per Literas noſtras ſpeciales rogaverimus dilectum & fidelem noſtrum, Richardum de Burgo Comitem Ultoniæ, ac Barones, Milites, & alios de terrâ noſtrâ Hiberniæ ad Arma Potentes, quod ad nos, ad partes Scotiæ, pro expeditione guerræ noſtræ ibidem, veniant equis & armis benè muniti, ad proficiſcendum contra Scotos, Inimicos & Rebelles noſtros:

Nos, de fidelitate prædicti Comitis ad plenum confidentes, ipſum Capitaneum & Ductorem eorum, & omnium aliorum, qui ad partes prædictas, pro expeditione guerræ noſtræ prædictæ, ſunt venturi, quamdiu nobis placuerit, Duximus deputandum.

In cujus, &c.

Teſte Rege apud Weſtmonaſterium, 26. die Martii.

Per ipſum Regem.

ET mandatum eſt Baronibus, Militibus, & omnibus aliis de Terra Regis Hiberniæ, tàm equitibus, quàm peditibus, qui ad partes Scotiæ, pro expeditione guerræ Regis ibidem, ſunt venturi, quod eidem Comiti, tanquam Capitaneo & Ductori ſuo in hac parte, in omnibus & ſingulis intendentes ſint & reſpondentes.

In cujus, &c.

Teſte ut ſupra.

Per ipſum Regem.

De Summonitione Servitii Navium contra Scotos.

A.D. 1314. An. 7. E. 2. Clauſ. 7. E. 2. m. 7. d.

REX, dilectis & fidelibus ſuis, Baronibus, Ballivis, & probis hominibus Portûs ſui Dovorræ, ſalutem.

Quia, pro repulſione Roberti de Brus, & Complicum ſuorum, Inimicorum & Rebellium noſtrorum, in partibus Scotiæ,

Qui Caſtra, Terras, & Tenementa, tàm noſtra, quàm fidelium noſtrorum, in dictis partibus hoſtiliter invadere, ac deprædationes, incendia, homicidia, & alia flagitia diverſa ibidem inhumaniter committere non verentur, & pejora pro viribus facere jam feſtinant,

Sumus jam in proficiſcendo verſus dictas partes Scotiæ, cum equis & armis, ad ipſorum Inimicorum noſtrorum Rebellionem perfidam & nequitiam, cum Dei auxilio, reprimendas: ac, pro feliciori expeditione negotii prædicti, totum ſervitium noſtrum, nobis debitum, ſummoneri fecimus, quod ſit apud Berewicum ſuper Twedam die Lunæ, proximò ante Feſtum Sancti Barnabæ Apoſtoli proximò futurum, promptum & paratum ad proficiſcendum exinde nobiſcum contra Inimicos noſtros ſupradictos:

Vobis mandamus, in fide & dilectione, quibus nobis tenemini, firmiter injungentes,

A.D. 1314. Edv. 2.

jungentes, quòd totum ſervitium Navium, quod nobis debetis, habeatis apud Skymburneſſe, in Feſto Nativitatis Sancti Johannis Baptiſtæ, proximò ſequenti, ad ultimum, promptum, & paratum, & bene munitum, ad proficiſcendum exinde contra dictos Inimicos noſtros: prout vobis tunc ex parte noſtra plenius injungetur; & hoc nullatenus omittatis.

Teſte Rege apud Sanctum Albanum, primo die Aprilis.

Per ipſum Regem.

Eodem modo ſcribitur ſubſcriptis, viz. Baronibus, &c.

De Haſtings, *Heth*, *Romehale*,
Winchelſea, *Sandwyco*, & *de la Rye*.

A.D. 1314. Edv. 2.

Pro Iſabella de Brus.

A.D. 1314. An. 7. E. 2. Clauſ. 7. E. 2. m. 7.

REX, dilecto & fideli ſuo, Henrico de Cobeham, Conſtabulario ſuo Caſtri de Roff' ſalutem.

Quia Ordinavimus, de Conſilio noſtro, quòd Iſabella de Brus, in Caſtro prædicto, ſub cuſtodiâ veſtrâ, de mandato noſtro, jam exiſtens, habeat ſecum, ut de familiâ ſuâ, Elenam Edger, Johannem de Claydon, Samuelem de Lynford, & Willielmum de Preſton;

Vobis mandamus quod præfatos Elenam, Johannem, Samuelem & Willielmum, permittatis cum eadem Iſabella, dum ibidem moram fecerit, commorari, ſicut prædictum eſt.

Teſte Rege apud Torkeſeye, 23. die Aprilis.

Per Conſilium.

A.D. 1314.

De Orando pro Rege, Regina, & Edwardo Filio.

A.D. 1314. An. 7. E. 2. Clauſ. 7. E. 2. m. 5. d.

REX, Religioſis Viris, & in Chriſto ſibi dilectis, Magiſtro Ordinis Fratrum Prædicatorum, ac Diffinitoribus, & Fratribus univerſis, in Capitulo ſuo generali London. Congregatis, ſalutem, & Spiritu Sancto dirigi in agendis.

Quanto in magnis & arduis peragendis negotiis divinum præſidium inſtantiùs & devotiùs imploratur, tanto, prout noſtra tenet fiducia, ſucceſſus proſperior & eventus felicior ſubſecuntur.

Quamobrem de veſtrâ devotione, & ſincerâ caritate, in Domino confidentes, ac ſperantes quod eo noſtram, ac Reginæ Conſortis noſtræ, necnon & Edwardi Filii noſtri ſalutem, ſtatúmque proſperum Regni noſtri, & aliarum terrarum, nobis ſubditarum, ac felicem expeditionem negotiorum, nobis incumbentium hiis diebus, quæ vos latere non credimus, tenerius diligatis, quo nos ad veſtrum præcipuè ordinem noſtros affectus hactenus direximus, & de ejuſdem Ordinis Fratribus fiduciam geſſimus ampliorem: firmâque credulitate teneres, per orationum & precum veſtrarum ſuffragia, incomparabile bonum cœleſtis gratiæ poſſe facilius impetrari;

Devotionem veſtram affectuoſè requirimus & rogamus, quatinus apud illum, qui eſt vera ſalus, & per quem Reges regnant, & Principes dominantur, nos, Reginam Conſortem noſtram, & dictum Filium noſtrum, ac ſtatum Regni noſtri, ſedulis & devotis interceſſionibus commendetis: ipſius Clementiam, qui menſuræ termino non artatur, ſuppliciter exorantes, ut ſic Regnum temporale regere, negotiáque noſtra prædicta felici expeditioni, per ſuæ ſubventionis potentiam, mancipare poſſimus, quod ad laudem ſui nominis, & ad noſtrum, Regnique noſtri, & aliarum terrarum noſtrarum prædictarum commodum cedere valeat & honorem.

A.D. 1314.

Cæterùm, quia nobis frequenter a fidedignis relatum extitit, & eorum teſtimoniis affirmatum quod, interventu, perſuaſione, & Conſilio quorumdam Fratrum, de Ordine veſtro, in partibus Scotiæ, plures homines earumdem partium, relicto fidelitatis & homagii ſui debito, contra nos ibidem hoſtiliter inſurgere præſumpſerunt (unde diverſa mala ac dampna innumera noſcuntur fuiſſe ſubſecuta) velitis ſuper hiis veritatem inter vos diligentius inveſtigare; & quos culpabiles inveneritis, ſecundum Ordinis veſtri diſciplinam, taliter caſtigare, quod eorum exemplo alii a commiſſione talium poſſint & debeant meritò cohiberi, & quòd noſtra exindè affectio penes vos & Ordinem veſtrum in Domino vigeatur.

Teſte Rege apud Oſyngwold, 10. die Maii.

A.D. 1314.
Edv. 2.

Super exitibus Aquitaniæ Clementi, nuper Papæ, oppignoratis.

A.D. 1314.
An. 7. E. 2.

Vaſc. 7. E. 2. m. 2.

REX dilecto Clerico ſuo, Magiſtro Reymundo Subirani, ſalutem.

Qualiter nuper in negotio aſſignationis, per nos factæ, bonæ memoriæ, C. tunc Papæ quintò, ſuper exitibus Ducatûs noſtri Aquitaniæ, per nos pactum, & expreſsè condictum fuit, quod nos arreragia, nobis debita in eodem Ducatu, & exitus ejuſdem, uſque Feſtum Pentecoſtes jam præteritum, plane perciperemus pro regimine dicti Ducatûs, & aliis noſtris negotiis inde expediendis; ita quòd, ad opus ipſius Domini C. quicquam indè ante idem Feſtum non perciperetur: eo non obſtante quòd, per Literas noſtras, executionem aſſignationis prædictæ ante dictum Feſtum, fieri mandavimus; quódque juramentum, de contentis in Literis aſſignationis prædictæ obſervandis, ſub intentione illâ, in animam noſtram præſtari præcepimus: quæ omnia vos, & Magiſter Gaucelinus Johannis, qui dictum negotium erga nos proſequebatur, nobis teneri & obſervari, ſub veſtro periculo, promiſiſtis, non credimus a veſtrâ memoriâ receſſiſſe.

Et jam ad noſtrum pervenit auditum, quòd homines præfati Domini C. a tempore poſſeſſionis prædictæ aſſignationis aſſecutæ, arreragia aliqua in dicto Ducatu, ad opus noſtrum levari, ſeu quicquam de dictis exitibus, pro regimine dicti Ducatûs, aut pro aliquibus aliis negotiis noſtris ibidem expediendis, capi nullatenus permiſerunt; ſet omnia hujuſmodi ſuis uſibus applicârunt; unde admiramur, nec immeritò, & turbamur; præſertim cum ab eis, juxta formam aſſignationis prædictæ, pro regimine dicti Ducatûs, vel pro aliis negotiis noſtris ibidem proſequendis, quicquam recipi non debeat ante Feſtum Natalis Domini, proximò jam futurum, ſicut nôſtis,

Verùm, quia ex præmiſſis inopinatis, nobis, ſuper negotiis noſtris in Ducatu prædicto, poſſet, quod abſit, grave periculum evenire, vobis mandamus in fide & dilectione, quibus nobis tenemini, firmiter injungentes, quatinus ut ea, quæ per nos pacta & condicta, & per vos ac prædictum Magiſtrum Gaucelinum aſſumpta fuerunt nobis obſervanda, ut ſuperiùs expreſſum eſt, nobis teneantur & compleantur, modis & viis omnibus, quibus poteritis, interponatis, cum omni efficaciâ, partes veſtras; alioquin permittere non valemus quod, contra intentionem noſtram, & bonam fidem, in præmiſſis ſic expreſſatas, nobis tam grave præjudicium inferatur.

Cæterùm vobis mandamus, ſimiliter injungentes, quòd obligationem, quam Venerabilis Pater W. Tituli Sancti Ciriaci Presbiter Cardinalis, de duobus millibus Marcarum Sterlingorum, quas nobis mutuò tradidit, inde recepit, & quas a dilecto Mercatore noſtro Antonio Paſſaigne de Janua recepiſtis, dicto Cardinali liberandas, ſimul cum Literis acquietantiæ ſufficientibus, & Literis abſolutionis a Sententiis, ſi quas dilecti & fideles noſtri, Adomarus de Valentia Comes Pembroſiæ Conſanguineus noſter, Johannes de Sandale, & vos, qui pro nobis inde fuiſtis obligati, incurriſtis, nobis per aliquem certum hominem, de quo confiditis, tranſmittere non tardetis; nos, per eundem, de eo, quod ſuper negotiis noſtris ſupradictis feceritis, reddentes pleniùs certiores.

Dat. apud Dunolm. 26. die Maii.

Ad Cardinales & ad alios de Credentia, ſuper ſtatu Aquitaniæ.

A.D. 1314.
An. 7. E. 2.

Rom. & Fr. 7. E. 2. m. 13. dor.

REX Venerabili in Chriſto Patri, Domino Berengario, Epiſcopo Tuſculano, amico ſuo kariſſimo, Edwardus, &c. ſalutem, & ſinceræ dilectionis affectum.

Quædam negotia, nos & ſtatum Ducatûs noſtri prædicti tangentia (quæ noſtris deſideriis obnixiùs inhærent) injunximus dilectis & fidelibus noſtris, Alexandro de Bykenore Electo Dublinenſi, Magiſtro Reymundo Subirani, & Magiſtro Andreæ Sapiti, vobis per ipſos, vel duos eorum, ſerioſiùs exponenda:

A.D. 1314.

Quocirca Paternitatem veſtram reverendam affectuoſis precibus imploramus, quatinus memoratis, Electo, Reymundo, & Andreæ, vel duobus eorum, in hiis, quæ, ſuper præmiſſis, vobis ex parte noſtrâ expoſuerint vivâ voce,

velitis

D.1314.

velitis fidem indubiam adhibere, &c. circa optatam expeditionem eorumdem, cum omni efficaciâ, interponere partes veſtras; ita quod vobis exinde ad grates teneri debeamus meritò ſpeciales.

A.D. 1314. Edv. 2.

Dat. apud Dunolm. 27. die Maii.

Eodem modo ſcribitur ſubſcriptis; videlicet,

Domino Fratri Nicholao Hoſtienſi & Velletrenſi,
Domino Arnaldo Sabinenſi,
Domino Jacobo Portuenſi,
Domino Gulielmo Peneſtrino,
Domino Arnaldo Albanenſi.
Cardinalibus Epiſcopis.

Domino Arnaldo, tituli Sanctæ Priſcæ,
Domino Fratri Vital. tituli Sancti Martini in Montibus,
Domino Raymundo, tituli Sanctæ Potencianæ,
Domino Berengario, tituli Sanctorum Nerei & Archillei,
Domino Michaeli, tituli Sancti Stephani in Celio Monte,
Domino Guillielmo Teſta, tituli Sancti Ciriaci in Termis,
Domino Arnaldo, tituli Sancti Marcelli.
Presbiteris Cardinalibus.

Domino Guillielmo Sancti Nicolai in Carcere Tulliano,
Domino Franciſco Sanctæ Mariæ in Coſmedin,
Domino Neapoleo Sancti Adriani,
Domino Jacobo Sancti Georgii, ad Velum Aureum,
Domino Arnaldo Sanctæ Mariæ in Porticu,
Domino Jacobo de Columpna, Sanctæ Romanæ Eccleſiæ,
Domino Petro,
Domino Raymundo Sanctæ Mariæ Novæ,
Domino Bernardo Sanctæ Agathæ.
Diaconis Cardinalibus.

Domino Bertrando de Gutò, Vicecomiti Leomovicenſi & Altivillar. Marchioni de Ancon.
Domino Raymundo Guillielmi Domino de Budos,
Domino Arnaldo Bernardi Domino de Latrans.

De Peditibus, ad Reſcuſſum Caſtri de Stryvelin a Scotis obſeſſi, properare faciendis.

D.1314.
7. E. 2.
7. E. 2.

A.D. 1314.

REX Vicecomiti Eborum, ſalutem.

Cùm, pro expeditione guerræ noſtræ Scotiæ, quatuor Milia Hominum in Comitatu tuo eligi, & ad nos, ad partes Scotiæ, duci mandaverimus, ita quod eſſent ad nos ibidem, ad dies jam tranſactos:

Ac jam intellexerimus quod Scoti, Inimici & Rebelles noſtri, nituntur, quantum poſſunt, ſe in magnâ multitudine peditum, in locis fortibus & moroſis (ubi equitibus difficilis patebit acceſſus) adinvicem congregare, inter nos & Caſtrum noſtrum de Stryvelin;

Ut ſic reſcuſſum ejuſdem Caſtri, quem citra Feſtum Nativitatis Beati Johannis Baptiſtæ proximum futurum, juxta conditionem cum dictis inimicis noſtris, per Conſtabularium dicti Caſtri initam, ſub pœnâ amiſſionis ejuſdem, facere oportebit, & quem, divinâ opitulante Clementiâ, citra dictum Feſtum facere proponimus, pro viribus impedirent;

Per quod, pro dictis Inimicis & Rebellibus noſtris ab hujuſmodi locis removendis, homines pedites ad Arma Potentes oportet neceſſariò nos habere;

Tibi præcipimus, ſub foriſfacturâ omnium quæ nobis foriſfacere poteris, firmiter injungentes, quòd prædicta quatuor Milia hominum peditum, modis & viis omnibus, quibus poteris, de veniendo ad nos, ad dictas partes Scotiæ, exaſperes, feſtines, & compellas:

Ita quòd ſint apud Werk die Lunæ, videlicet, decimo die Junii proximo futuro, armis competentibus bene muniti, ac prompti, & parati ad proficiſcendum exinde contra dictos Inimicos & Rebelles noſtros, & ad Caſtrum noſtrum prædictum reſcuſſiendum, ut

A.D. 1314. Edv. 2.

eſt dictum, prout eis tunc ex parte noſtrâ pleniùs injungetur:

Et hoc, ſicut nos, & honorem noſtrum, & ſalvationem ejuſdem Caſtri diligis, indignationemque noſtram, & forisfacturam prædictam vitare volueris, nullo modo omittas.

A.D. 1314. Edv. 2.

Teſte Rege apud Novum Monaſterium, viceſimo ſeptimo die Maii.

Per breve de privato Sigillo.

Eodem modo mandatum eſt ſubſcriptis; videlicet,

Vicecomiti Notinghamiæ & Derbiæ, de	2000
Vicecomiti Northumbriæ, de	2500
Vicecomiti Salopiæ & Staffordiæ, de	2000
Vicecomiti Warrick & Leyceſtriæ, de	500
Vicecomiti Lancaſtriæ, de	500
Vicecomiti Lincolniæ, de	3000
Epiſcopo Dunolmenſi, mutatis mutandis, de libertate Epiſcopatûs Dunolmenſis,	1500
Comiti Glouceſtriæ & Hertfordiæ, & Terris ſuis de Glomorgan,	500
Comiti Herefordiæ & Eſſexiæ, de Terris ſuis de Brighenogh,	200
Johanni de Haſtinges, de Terris ſuis de Bergeveny,	200
Rogero de Mortuo Mari, de Terris ſuis Suthwall. & Marchwal.	300
Johanni de Cherleton, de Terris ſuis de Powys,	500
Jacobo de Pirar. de Terris ſuis in Wall.	200
Juſticiario Walliæ, de partibus Northwalliæ,	2000
Eidem Juſticiario de partibus Suthwalliæ,	1000
Johanni de Crumbwell Conſtabulario Caſtri de Hope, de Balliva ſua ibidem,	40
Comiti Ceſtriæ per Hugonem de Andele elig. de Comitatu Ceſtriæ,	500
Ballivo de Sancto Brianello, de Foreſta de Dene,	100

A Rege Franciæ de Stapula Lanarum.

A.D. 1314. An. 7. E. 2. Pell.

MAgnifico Principi, cariſſimo filio, & fideli noſtro, Edwardo, Regi Angliæ illuſtri, Philippus, Dei gratiâ, Franciæ Rex, ſalutem & felices, ad vota, ſucceſſus.

Olim Mercatoribus lanarum Regni veſtri, & aliarum partium, converſantibus in eodem, qui Eſtapulam ſuarum Mercaturarum prædictarum apud Anwers, extra Regnum noſtrum, tenere ſolebant, venientibus cum hujuſmodi ſuis Mercaturis infra Regnum noſtrum, ad tenendum dictam ſtapulam ſuam in Villâ Sancti Audomari, ſub noſtro gardagio & ſalvo conductu, licentiam conceſſimus: pluribus libertatibus, & privilegiis, per nos eiſdem gratioſe conceſſis; ſperantes quod ex hoc tàm nobis, quàm ſubditis noſtris, multa commoda provenirent.

A.D. 1314.

Sed, prout Gentes noſtræ, Ballivæ noſtræ Inſulæ Regimini præſidentes, nobis noviter intimârunt, ſpe fraudati prædicta, interdum ſperata provenit ex hoc utilitas, quinimo, quam, ante dictam conceſſionem, factam dictis Mercatoribus, habeamus, nunc ceſſat omnino; cum dicti Mercatores, qui cum lanis ſuis in Nundinis Inſulen. ſolebant ſingulis annis accedere, dum ſuam apud Anwers tenerent Eſtapulam, nunc ad Nundinas ipſas (ex quibus ad nos, & ad dilectos noſttos, ejuſdem Villæ Inſulæ Burgenſes, ac toti Patriæ multa ſolebant commoda provenire) cum dictis ſuis Mercaturis accedere totaliter deſtiterunt: Mercatoreſque Regni veſtri Mercatores alios, inibi converſantes, viis & modis illicitis induxerunt; & certas fecerunt conventiones cum ipſis (& nobis & noſtris ſubditis præjudiciales plurimùm & dampnoſas) ut cum eis apud Sanctum Audomarum Stapulam ſuam continuè tenere debeant, nec inde pro ſuis exercendis Mercaturis prædictis exire, ne vadant ad Nundinas antedictas.

Cùm igitur hoc videatur in noſtrum Vituperium redundare, de quo, plus quam de dampno, quod incurrimus, occaſione prædictâ dolemus, cùm Villa & Balliva Inſulæ, certis de cauſis, ſint noſtro Domanio nunc conjunctæ, conſiderantes tam gravem in propriâ Terrâ noſtrâ fieri novitatem, quæ, dum Terram & Ballivam prædictas tenebant alii, facta non extitit a quocumque: imo, contra prohibitionem noſtram quoque, factam eiſdem Mercatoribus, ad dictas Nundinas pluries acceſſerunt: Et, ſi dum Villam & Ballivam prædictas, tanquam proprium Domanium noſtrum tenemus, a veniendo in dictis Nundinis ceſſarent, prout per effectum oſtendunt,

non

non ſine gravi injuria noſtra crederemus, ac de difficili permitteremus tantum Vituperium conniventibus oculis pertranſire;

Maxime cum, tenendo Eſtapulam ſuam apud Sanctum Audomarum, multo magis ſint propinqui dictæ Villæ Inſulæ, quam eſſent cùm apud Anwers tenebant eandem.

Quare Serenitatem veſtram affectuoſe precamur, quod Mercatores inducatis prædictos, &, ſi opus fuerit, compellatis ad veniendum, more ſolito, cum dictis Mercaturis ſuis, in Nundinis antedictis, ut ad hoc alios Mercatores Forenſes, in veſtro Regno converſantes, indueant:

Conventiones, ſi quas inter ſe fecerint per vias aut modos alios exquiſitos, de non eundo ad Nundinas ipſas, revocando, & totaliter adnullando;

Seque (quos cum Bonis & Mercimoniis ſuis plenâ, frequentando dictas Nundinas, volumus ſecuritate gaudere) ſuper hoc taliter habeant, quod nobis debeat eſſe gratum, nec habeamus cauſam, in veſtrum vel ipſorum defectum, providendi ſuper præmiſſis de remedio competenti:

Nobis, ſi placet, quid feceritis in hac parte, per latorem præſentium reſcribentes.

Actum apud Lorriacum die Martis poſt Penthecoſten, Anno Domini milleſimo, treſcenteſimo, decimo quarto.

Ad Convocationem Cleri Eborum, de Credentia.

A.D. 1314. An. 7. E. 2.

Pat. 7. E. 2. p. 2. m. 8.

REX venerabilibus in Chriſto Patribus, eâdem gratiâ, W. Archiepiſcopo Eborum, Angliæ Primati, Epiſcopis, Abbatibus, Prioribus, Decanis, Archidiaconis, & Procuratoribus Capitulorum & Cleri, Provinciæ Eborum, die Mercurii proximò poſt inſtans Feſtum Nativitatis Sancti Johannis Baptiſtæ, apud Eborum congregaturis, ſalutem.

Cùm injunxerimus, dilectis & fidelibus noſtris,

Stephano de Malo Lacu Archidiacono Cliveland,

Willielmo de Melton, Decano Eccleſiæ Sancti Martini Magni Londoniarum,

Johanni de Merkynfeld Canonico in Eccleſiâ Beati Petri Eborum, &

Johanni de Donecaſtriâ,

Quædam negotia, nos, & ſtatum noſtrum, & Regni noſtri, ac Eccleſiæ Sacræ in eodem Regno, & expeditionem Guerræ noſtræ Scotiæ tangentia, & noſtro cordi obnixiùs inhærentia, vobis per ipſos, tres, vel duos eorum, ex parte noſtrâ ſerioſiùs exponenda:

Vobis mandamus, rogantes quatinus præfatis, Stephano, Willielmo, Johanni & Johanni, tribus, vel duobus eorum, in hiis, quæ ipſi, conjunctim vel diviſim, in præmiſſis, ex parte noſtra, vobis expoſuerint vivâ voce, velitis fidem credulam adhibere: & requirenda per ipſos, tres, vel duos eorum, nomine noſtro, ut eſt dictum, opere adimplere.

Teſte Rege apud Novum Monaſterium, duodecimo die Junii.

Per ipſum Regem.

De Privato Sigillo elongato.

A.D. 1314. An. 7. E. 2.

Clauſ. 7. E. 2. m. 2. d.

REX Vicecomiti Eborum, ſalutem.

Quia privatum Sigillum noſtrum a nobis eſt elongatum, tibi præcipimus firmiter injungentes quod, ſine dilatione qualibet, in Civitatibus, Burgis, Villis Mercatoriis, & aliis locis, infra Ballivam tuam, tam infra libertates, quàm extra, ubi expedire videris, necnon in pleno Comitatu tuo publicè proclamari, & ex parte noſtrâ facias firmiter inhiberi,

Ne quis, pro aliquo mandato, ſibi ſub dicto ſigillo exnunc porrigendo, ſeu etiam liberando, quicquam faciat, niſi aliud a nobis habuerit mandatum, de priori mandato, ſub dicto privato ſigillo contento, ſpecialem faciens mentionem, vel niſi viderit quod ea, quæ in dicto mandato, ſub dicto privato ſigillo, contenta fuerint, ad noſtrum tendant commodum & honorem.

Teſte Rege apud Berewicum ſuper Twedam, viceſimo ſeptimo die Junii.

Per ipſum Regem ſub privato Sigillo Reginæ.

EOdem modo ſcribitur ſingulis Vicecomitibus per Angliam: Conſtabulario Dovorræ, & Cuſtodi quinque

A.D. 1314. Edv. 2.

Portuum, vel ejus locum tenenti, quod infra portus, &c. Juſticiario Walliæ: Juſticiario, Cancellario, & Theſaurario Hiberniæ, vel eorum loca tenentibus: Seneſcallo Vaſconiæ, & Conſtabulario Burdegaliæ, vel eorum loca tenentibus: Juſticiario Ceſtriæ, vel ejus locum tenenti.

A.D. 1314. Edv. 2.

Ad Regem Franciæ de Credentia.

A.D. 1314. An. 7. E. 2.
Rom. & Fr. 7. E. 2. m. 14.

EXcellentiſſimo Principi, Domino Philippo, Dei gratiâ, Regi Francorum illuſtri, Patri ſuo kariſſimo, Edwardus, &c. ſalutem, &, ad vota, ſucceſſus proſperos ac felices.

Quædam ardua negotia, nos contingentia, injunximus dilectis & fidelibus noſtris, Johanni Abel, & Johanni Lanuge, vobis per ipſos, vel eorum alterum, ex parte noſtrâ, ſerioſiùs exponenda:

A.D. 1314.

Quocirca Serenitatem veſtram affectuoſis precibus requirimus, & rogamus, quatinus eiſdem, Johanni & Johanni, vel eorum alteri, in hiis, quæ ipſi, vel eorum alter, vobis ex parte noſtrâ expoſuerint, ſeu expoſuerit vivâ voce, velitis fidem credulam adhibere.

Dat. apud Berewicum ſuper Twedam, viceſimo octavo die Junii.

Ad Romanæ Eccleſiæ Cardinalium Cœtum hortatoria de novo Pontifice eligendo.

A.D. 1314. An. 7. E. 2.
Rom. & Fr. 7. E. 2. m. 13. dor.

VEnerabilium in Chriſto Patrum Dominorum, Dei gratiâ, Sacroſanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium Cœtui reverendo, Edwardus, eâdem gratiâ, &c. ſalutem, & fervore caritatis & concordiæ, in inſtanti Electionis negotio, Spiritûs Sancti gratiâ illuſtrari.

Æterni Patris ſapientia, Dei Filius, Jeſus Chriſtus, expletis noſtræ redemptionis Sacramentis, de hoc mundo ad Patrem regreſſurus (nolens Eccleſiam, fidei ſuæ anulo ſibi copulatam, & ſui ſanguinis pretio redemptam, abſque Paſtoris regimine relinquere viduatam) curam ipſius beato Petro Apoſtolo, & ejus Succeſſoribus ſucceſſivè regendam, diſpoſitione incommutabili noſcitur commiſiſſe, ut ejuſdem Eccleſiæ filii, per univerſum orbem diffuſi, per ipſius Chriſti Vicarii in Terris ſollicitudinem & directionem, efficiantur in fide ſtabiles, ac pacis & dilectionis inter eos fœdere ſolidentur;

Quamobrem, cùm nobis, nuper de ſtatu proſpero, celebris memoriæ, Clementis Papæ quinti, felices deſiderantibus audire rumores, fuiſſet ejuſdem Pontificis obitus nunciatus, noſtrum graviter percellens auditum, acriùs viſcera ſaucians, & præcordia dirè pungens, credebamus firmiter, per veſtræ ſollicitudinis circumſpectam providentiam, conſideratâ per vos prudenter moderni temporis malitiâ, & ut, obventura per vacationem Romanæ Eccleſiæ diutinam, pericula poſſent cautiùs evitari, providendum fore celeriter viduatæ Eccleſiæ

A.D. 1314

de Paſtore, nobiſque, & toti populo Chriſtiano vicinam exindè conſolationem, & deſiderabilem affuturam.

Verùm jam, ſub diutinâ conſolationis expectatione laſſati, ex indiviſibilis dilectionis affectu; quem erga matris ubera gerimus, compatimur Eccleſiæ viduatæ Matri noſtræ, & compatiendo turbamur, ut, cui materna ſuavitas dulcedinis alimenta communicat, & augmenta dilectionis interiùs ſubminiſtrat, doloris quoque non ſit expers.

Nunquid non ingens dolor eſt filiis univerſis, ſi Romana Eccleſia, quæ Mater eſt omnium & Magiſtra (in quâ, ſecus decurſus aquarum, ſicut plantata ligna ſcientiæ) diu paſtore careat? & grex Dominicus, velut paſtorem non habens, permittatur in invio oberrare? Numquid obduxit oblivio quæ, ipſius ratione Eccleſiæ, prolixa vacatio, & quæ, in electione Romani Pontificis, veſtra, ſeu Prædeceſſorum veſtrorum diſſenſio, nota diſpendia præteritis temporibus intulerunt?

Quocirca caritatem veſtram, Patres, Deo amabiles, rogamus obnixè & obſecramus in Domino Jeſu Chriſto (qui vos, per gratiam ſuam, in partem ſollicitudinis regiminis Eccleſiæ ſuæ conſtituit, & providendi eidem de Paſtore vobis impræſentiarum, per Electionem Canonicam, contulit poteſtatem) quatinus, habentes præ oculis ipſum ſolum, non in ſe, aut ſuos cujuſcumque conſideratio reciprocet, privata commoda contemplando: ſet, nullo artante veſtrum in eligendo judicium, puris & liberis

liberis mentibus, nudâ electionis conſcientiâ, aſſumptumque Terræ ſanctæ negotium (quod ex ipſius aſſumendi Pontificis diſpoſitione & directione dependet) intuentes, ad proviſionem Canonicam, per conſenſum unanimem, & electionem concordem, ſine moræ diſpendio procedatis;

Talem vobis, & toti populo Chriſtiano, in Paſtorem aſſumere totis conatibus ſatagentes, qui, effulgens virtutibus, gregem Dominicum in viam ſalutis dirigere, eique cœleſtis alimoniæ pabula miniſtrare; ac ad propulſandas noſtri Redemptoris injurias, & hoſtes ejuſdem fidei conterendos, velit, & poſſit providâ ſollicitudine operam exhibere.

Dat. apud Novum Caſtrum ſuper Tynam, viceſimo nono die Junii.

Ad ſingulos Cardinales, & ad alios ſuper prædicta Romani Pontificis electione.

A.D. 1314.
An. 7. E. 2.
Rom. & Fr. 7. E. 2. m. 13. dor.

Venerabili in Chriſto Patri, Domino Berengario, Dei gratiâ Epiſcopo Tuſculano, Amico ſuo cariſſimo, Edwardus, &c. ſalutem, & ſinceræ dilectionis affectum.

Si præſentis ſeculi curſum diſcutimus judicio rationis, certitudinaliter intuemur quòd fragilitatis humanæ conditio ſtatum habet inſtabilem, &, quæ viſibilem habent eſſentiam, tendunt viſibiliter ad non eſſe.

Ecce! dum nuper de ſtatu proſpero, celebris memoriæ, Domini Clementis Papæ quinti felices deſiderabamus audire rumores, ipſius erat nobis obitus nunciatus, noſtra acriùs viſcera dolore ſaucians, & præcordia dirè pungens:

Et, licet de veſtrâ, & Confratrum veſtrorum, Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium, circumſpectâ providentiâ, habuerimus fiduciam in Domino, quòd, conſideratâ prudenter moderni temporis malitiâ, & ut evitentur pericula, quæ ex vacatione diutinâ dictæ Romanæ Eccleſiæ poterunt evenire, fuiſſet celeriter proviſum de paſtore idoneo dictæ Eccleſiæ viduatæ: & quod nobis, & toti populo Chriſtiano votiva exinde conſolatio & deſiderabilis proveniret.

Quia tamen jam, ſub diutinâ conſolationis expectatione laſſati, rumore nobis de ipſius creatione Pontificis non delato, ex indiviſibilis dilectionis affectu, quem erga Matris ubera gerimus, ipſi compatimur Matri noſtræ, & compatiendo turbamur, ut doloris non ſit expers, cui materna ſuavitas dilectionis augmenta interius ſubminiſtrat:

Dilectionem veſtram rogamus obnixè, & hortamur in Domino Jehu Chriſto, quatinus, penſantes attentiùs quod vobis iminet, cum agitur de creatione Vicarii Dei in Terris, Rectoris univerſalis Eccleſiæ, gregiſque Dominici Directoris, aſſumptumque Terræ ſanctæ negotium (quod ex ipſius aſſumendi Pontificis diſpoſitione & directione dependet) & quod, ex diutinâ vacatione dictæ Eccleſiæ, quæ Mater eſt omnium fidelium & Magiſtra, poſſet, quod abſit, forſitan eclipſari, antementis veſtræ oculos ſedulò reducentes.

A.D. 1314.

Totis conatibus laboretis, & dictos Confratres veſtros, quantum ad vos pertinet, modis & viis licitis inducatis, ut, per electionem Canonicam, provideatur celeriter de Paſtore, & quod talis ad ipſius Eccleſiæ regimen aſſumatur, qui, effulgens virtutibus, gregem Dominicam in viam ſalutis dirigere, eique cæleſtis alimoniæ pabula miniſtrare, ac ad propulſandas noſtri Redemptoris injurias, & hoſtes Chriſtianæ Fidei conterendos, velit & poſſit provida ſollicitudine operam exhibere.

Dat. apud Novum Caſtrum ſuper Tynam, viceſimo nono die Junii.

Eodem modo ſcribitur ſingulis Cardinalibus ſupradictis, de verbo ad verbum, exceptis prædictis.

Domino Bertrando de Guto, Vicecomiti Lemovicenſi & Altivillaris, Marchioni de Ancon.
Domino Reymundo Guillielmi, Domino de Budos,
Domino Arnaldo Bernardi de Latrans.

Dat. ut ſupra.

A.D. 1314. Edv. 2.

Ad Regem Franciæ, ſuper Ordinatione de Moneta in Aquitania revocanda.

A.D. 1314. An. 7. E. 2.

Rom. & Fr. 7. E. 2. m. 14.

EXcellentiſſimo Principi, &c. Edwardus, &c. ſalutem & proſperos ſemper ad vota ſucceſſus.

Satis memoriter, ut credimus, retinetis, qualiter, per dilectum Clericum noſtrum, Magiſtrum Reymundum Subirani, &c, per noſtras litteras ſpeciales, veſtram Celſitudinem Regiam rogavimus non eſt diu, ut ſuper quadam ordinatione, ſicut tunc dicebatur, inter cætera, per vos factâ (videlicet, quod moneta noſtra Burdegalenſis, ſine viſu alicujus, ad hoc a vobis deputandi, ulteriùs non fieret) velletis feſtinum remedium adhibere: qui quidem rogatus nondum eſt, ut accepimus, optato effectui mancipatas;

Nam intelleximus, jam de novo, quod quædam prohibitio (quam a veſtrâ conſcientiâ nondum credimus emanâſſe) nuper, ex parte veſtrâ, Magiſtro monetæ noſtræ Burdegaliæ (videlicet, quod idem Magiſter monetam noſtram prædictam amplius fabricari, ſeu cudi non faceret, quouſque aliud ſuper hoc a vobis in mandatis reciperet) facta fuit, quod in noſtri præjudicium, & exhæredationem, ac dampnum omnium & ſingulorum hominum de Ducatu prædicto, cedere dinoſcitur manifeſtè.

Nos, igitur de veſtræ Paternitatis benivolentia gerentes fiduciam pleniorem, veſtram Excellentiam attentis precibus deprecamur; quatinus prohibitionem prædictam, ſi ex veſtris juſſione proceſſerit & mandato, dignemini revocare; ita, ſi placet, quod moneta noſtra prædicta, ſine impedimento, de cætero fabricari & cudi poſſit, prout hactenus Progenitorum noſtrorum temporibus fieri conſuevit.

Dat. apud Berewycum ſuper Twedam ſecundo die Julii.

Ad Regem Francorum, de indemnitate, & de reſtitutione facienda.

A.D. 1314. An. 7. E. 2.

Rom. & Fr. 7. E. 2. m. 14.

EXcellentiſſimo Principi, &c. Edwardus, &c. ſalutem, &, ad vota, ſucceſſus proſperos & felices.

Cùm, dilectus & fidelis noſter, Aſſinius de Gayllard, nuper, ut accepimus, dum erat Seneſcalli noſtri Vaſconiæ locum tenens, Majoriam Civitatis Aquenſis, pro eo quod Dominicus de Monte Olivo, tunc Major Civitatis ejuſdem, quoſdam graves & enormes exceſſus, in dictâ Civitate commiſſos, punire noluit, prout de jure, & ex officii ſui debito tenebatur, in manum noſtram cepiſſet:

Petrus Arnaldi, Robertus Garſias, Arnaldus de Luk, & Bovinus de la Baſte, Cives Civitatis noſtræ prædictæ, eo quod voluntati & mandato prædicti locum tenentis obediverunt, ut debuerunt in hac parte, fuerunt poſtmodum, & adhuc ſunt, in Curiâ veſtrâ Franciæ, expenſis & laboribus, ut dicitur, fatigati multipliciter & gravati: & tandem a veſtro Dominio banniti, ac eorum bona, mobilia & immobilia, occaſione prædictâ, ad veſtram manum Regiam ſunt ſeiſita:

Super quibus ſibi per nos ſupplicârunt de congruæ ſubventionis remedio provideri.

Nos igitur, deſiderantes præfatis, Petro, Garſiæ, & Bovino, qui, prætextu ſervitii noſtri, ut præmittitur, ſunt vexati, ſuper præmiſſis, viis & modis, quibus commode poterimus, ſubvenire; Excellentiam veſtram affectuosè requirimus & rogamus,

Quatinus, cùm de veſtrâ Regali Munificentiâ, anno præterito, ſecundo die Menſis Julii, nobis, dum vobiſcum in Franciâ moram fecimus, omnem foriſfacturam terrarum, pœnam pecuniarum, & aliam quamcumque, in quibus nos, vel Progenitor noſter potureamus, ex quibuſcunque cauſis, primitùs incidiſſe, necnon Seneſcallis, Ballivis, Majoribus, Officialibus, Servientibus, & Subditis noſtris, ac Villarum dicti Ducatûs Communitatibus, ſi forte iidem Subditi & Communitates de præcepto, mandato, vel occaſione ſervitii noſtri, ſeu Seneſcallorum, aut aliorum Officialium noſtrorum, aliquas inobedientias, violentias, ſeu injurias, aut alia dampna contra vos, ſeu ad veſtram Curiam appellantes, commiſiſſent, quamcumque foriſ-

A.D. 1314. Edw. 2.

forisfacturam corporum, terrarum, & bonorum, bannimenta, omnémque pœnam pecuniariam, aut aliam, quocunque nomine cenſeretur, in quæ tunc inciderant, occaſionibus prænotatis, remiſeritis per veſtras Litteras gratioſas,

Conſimiles Litteras pro præfatis, Petro, Garſia, & Bovino (qui tempore, quo vobiſcum eramus, nobiſcum in Francia non fuerunt) fieri; & quod ipſis, tàm de bonis ſuis, ad manum veſtram captis & poſitis, quàm de dampnis, quæ, ut præmittitur, incurrebant occaſione prædictâ, debita reſtitutio fiat præcipere dignemini noſtri rogaminis interventu.

Teſte Rege apud Berewicum, ſuper Twedam, ſecundo die Julii.

De renunciatione appellationem, contra Regem Angliæ factarum per Amanenum de Lebreto.

A.D. 1314. An. 7. E. 2. Vaſc. 7. E. 2. m. 14.

PHilippus, Dei gratiâ, Francorum Rex, Notum facimus univerſis, præſentibus & futuris, quod in noſtrâ præſentiâ, propter hoc perſonaliter conſtitutus, dilectus & fidelis noſter, Amanenus Dominus de Lebreto, Miles, ad mandatum & requiſitionem noſtram, & ob reverentiam kariſſimi Filii & fidelis noſtri, Edwardi, Dei gratiâ, Regis Angliæ, ducis Aquitaniæ, (cui tanquam Domino ſuo deſiderat in omnibus complacere, & ipſius voluntatis beneplacito condeſcendere, quantum finit humana fragilitas, honoris pulcritudine præſervatâ) omnibus & ſingulis appellationibus, per eum, pro ſe, adhærentibus, hominibus, & ſubditis ſuis, factis, uſque in præſentem diem, contra præfatum Ducem, vel Seneſcallos, Bajulos, Majores, Officialeſque alios, & Servientes dicti Ducis, quocunque nomine cenſeantur; necnon ejus ſubditos, occaſione ipſius:

Proceſſibus etiam & ſententiis quibuſcunque inde ſecutis, vel aliàs factis, tàm in Curia noſtra Pariſius, quàm alibi coram noſtris Commiſſariis, vel aliis Officiariis quibuſlibet, occaſione, vel ex causâ injuriarum, violentiarum, dampnorum, & gravaminum illatorum quomodolibet dicto Amaneno, hominibus, & ſubditis ſuis; ac ratione homicidiorum, raptuum, incendiorum, rapinarum, vel aliorum quorumcumque Malefactorum, quomodolibet perpetratorum contra dictum Amanenum, homines, & ſubditos ſuos, per Seneſcallos, Bajulos, Majores, Officiarios, Servientes & ſubditos dicti Ducis, de mandato Seneſcalli, vel occaſione Servitii Ducis ejuſdem:

Necnon omni Juri & actioni, competentibus, vel competituris, occaſione præmiſſorum, vel aliquorum ex ipſis, dicto Amaneno, hominibus, & ſubditis ſuis, renunciavit idem Amanenus pro ſe, hominibus, & ſubditis ſuis, ſibique adhærentibus, penitùs & expreſsè;

Promittens bonâ fide, & ſub obligatione omnium bonorum ſuorum, pro ſe, hominibus, ſubditis, & adhærentibus ſuis, quod contra renunciationem prædictam per ſe, vel per alium non veniet in futurum.

In quorum omnium teſtimonium & munimen, præſentes Literas fieri fecimus, & ſigilli noſtri appenſione muniri.

Actum Pyſſiaci die ſecunda menſis Julii, Anno Domini Mileſimo, Trecenteſimo, tertio decimo.

Ad Regem Arragoniæ reſponſoriæ.

A.D. 1314. An. 7. E. 2. Rom. & Fr. 7. E. 2. m. 12.

MAgnifico Principi, & amico ſuo cariſſimo, Jacobi, Dei gratiâ, Arragoniæ, Valenciæ, Sardiniæ, & Corſicæ Regi illuſtri, Edwardus, eâdem gratiâ, &c. felicium incrementa ſucceſſuum cum ſalute.

De veſtrarum tranſmiſſione litterarum, quas nobis ex parte veſtra lator præſentium præſentavit, vobis grates referimus ſpeciales.

Nam ex tenore litterarum intelleximus earumdem, quod vos, & Filii veſtri incliti, tempore confectionis litterarum veſtrarum, plenâ viguiſtis, per Dei gratiam, corporum ſanitate; ſuper quo immenſæ exultationis & lætitiæ materiam aſſumpſimus cordi noſtro.

Et, quia ſpecialem in Domino fiduciam reportamus, & ex veſtrarum concepimus ſerie litterarum, quod de ſtatus noſtri continentiâ audire cupitis rumores proſperos & felices; veſtræ Serenitati Regiæ ſignificandum duximus per præſentes, quod nos, tempore confectionis earumdem, per illius gratiam, qui ſolo nutu regit atque dirigit univerſa, plenâ fruebamur corporeâ Sanitate; & utinam! de vobis frequenter audire rumorem conſimilem valeamus, ad noſtri recreationem animi & ſolamen.

Dat. apud Berewicum ſuper Twedam, 6. die Julii.

A.D. 1314.
Edv. 2.

Rex Franciæ pro Burgenſibus de Hyppra.

A.D. 1314.
An. 8. E. 2.
Pell.

PHilippus, Dei gratiâ, Franciæ Rex, cariſſimo & Fideli Edwardo, eâdem Gratiâ, Regi Angliæ, & Duci Acquitaniæ, Filio noſtro, ſalutem, & proſperos, ad vota, ſucceſſus.

Licet nunnulli Flandrenſes adverſus nos frequenter cornua Rebellionis erexerunt temporibus retroactis, Thiericus tamen Helye, Burgenſis de Yppra, in continuâ fidelitate nobiſcum conſtanter noſcitur perſtitiſſe.

Quare Serenitatem veſtram rogamus attente, ut cùm dictum Therricum ad Regni veſtri Angliæ partes ſe conferre contigerit, ipſum, cum familiâ & quibuſlibet bonis ſuis, ibidem morari, Mercari, ac inde reverti, dum ſibi placuerit, ſalvò, ſecurè, & liberè permittatis.

Ac eos, ſub veſtrâ volentes protectione ſuſcipere, Fidelibus, Juſtitiariis & ſubditis veſtris mandetis, quatenus ipſum tractent ſincerâ in Domino caritate, nec ſibi, in perſonâ, vel rebus ejuſdem, permittant inferri quamlibet injuriam vel jacturam.

Data Attrebati Octava die Julii, Anno Domini 1314.

Sub eodem verborum tenore ſunt aliæ Literæ pro aliis Burgenſibus de Yppra.

Dat. ut ſupra.

Ad Regem Franciæ ſuper negotio Stapulæ.

A.D. 1314.
An. 8. E. 2.
Rom. & Fr. 8. E. 2. m. 12.

EXcellentiſſimo Principi, Domino Philippo, Dei gratiâ, Regi Francorum illuſtri, Patri ſuo cariſſimo, Edwardus, eâdem gratiâ, &c. ſalutem, & felices, ſemper ad vota, ſucceſſus.

Super negotio, Mercatores Regni noſtri, & alios ſimiliter, in Villâ Sancti Audomari, de veſtrâ licentiâ, Mercaturarum ſuarum excercentes ſtapulam, contingente; qui quidem Mercatores, dùm apud Anwers ſtapulam hujuſmodi excercebant, cum lanis ſuis venire ſolebant, ſingulis Annis, ad Nundinas Inſulanas, & nunc ad ipſas Nundinas cum hujuſmodi Mercaturis ſuis ſe retrahunt, veniendi; ſicut in veſtræ Serenitatis Litteris, nobis inde miſſis (per quas, ſuper hoc, ut dicti Mercatores noſtri veniant, moro ſolito, cum Mercaturis ſuis, ad Nundinas ſupradictas, per nos adhiberi remedium petiviſtis) pleniùs continetur:

Pro eo quòd dictum negotium omnes Mercatores Regni noſtri, & quamplures alios de eodem Regno, tangere dinoſcitur, plenum reſponſum vobis, ad præſens, facere non valemus.

Set ſuper negotio illo, in brevi, habere proponimus conſilium & tractatum; & tunc ſuper hoc, per Dei gratiam, taliter ordinare, quod ex hoc, pro vobis & pro ſubditis veſtris reputare debebitis rationabiliter vos contentos.

Dat. apud Berewycum ſuper Twedam, 16. die Julii.

A Rege Franciæ de Flandrenſibus in Anglia capiendis.

A.D. 1314.
An. 8. E. 2.

LOys, par la grace de Dieu, Roys de France & de Navarre, a haute Prince, noſtre treſchere Frere & feal, Edward, par cele meſme grace, Roy d'Engleterre, & Duc d'Aquitaigne ſalut, & bone amur.

Come, ov vivant de noſtre treſchere Seigneur & Pere, entre lui d'une part, & Robert adonc Conte de Flandr. & les Flament d'autre, euſt eſte traitie & certeine accort de Pais, pur la quele tener & garder fermement a touz Jours, ſaunz jamais venir encountre, il obligent leur perſones, & touz leur biens, ſouz quelcumque Juriſdiction, & en quelconque lieu il porroient eſtre trove, ſicome il eſt plus plainement contenue es Lettres faites ſus icele Pais.

Et, apres ce (qar il ne tenoint, ne gardoient la dite Pais, ſicome il s'eſtoient oblige & tenu y eſtoyent, ains venoient & faiſoient encontre) le dit Robert, appelle ſuffiſament, ſolonc la forme de la Pais, en noſtre Court a Paris, en noſtre Palais, per devant les Piers de France, air eſte tenu, par le

Jugement

A.D. 1314. Edw. 2. Jugement des Pers & de la Court, garnie, ſicome il appartenoit, pur defaillant du tout de tenir & de garder icele pais, ſicome il ſi eſtoit obliger, & y eſtoit tenuz, & de venir & faire encontre:

Et, avec ce, ait eſt pronouncie, par celui Jugement, les forfaitures eſtre commiſes & encourues encontre lui.

Et encore, apres tout ce, li dit Robert, & tout le pays de Flandr. avec lui, ſe ſoint mis notoirement en Rebellion, & en guerre ouverte, contre nous, & noſtre Roiaume, ſicome chaſcun ſcet:

Nous, pur ces choſes, leurs perſones, & touz leurs biens ayons expoſez & abandonnez a toutes maneres de Genz, qui les porrent trover, en quelque lieu que ce ſoit, pur eſtre ſers & eſclaver en leurs perſones a touz jours, & leur biens a eſtre forfaiz a ceus, qui les pouront trover.

A.D. 1314. Edv. 2. Pour ceo nous vous requeroms, ſus la feaute & l'amour en coi vous eſte tenu a nous, & les Aliances qui ſont entre vous & nous. que les diz Flemenz, nos enemiz, avec touz leur biens, la ou il porront eſtre trove, ſouz voz deſtroitz, faitez penre, & mettre pardeveres vous, ſicome forfaiz a vous, ſers & eſclaves, a touz jours.

Et, que vous Soiaz miez enfourmez de toutes ces choſes, nous vous envioms, avec ces Lettres, les Jugementz & condempnations, faites ſolempnement contre nos diz Enemiz, ſi les faites publier per vos terres; ſi que vous ne s'n puiſt excuſer per cauſe de ignorance.

Donn a Crecy le 18. jour de Juignet, l'an de grace 1315.

De Conductu pro Eliſabetha de Brus, & aliis Scotis ad Regem ducendis.

D. 1314. n. 8. E. 2. t. 8. E. 2. 1. m. 30. REX Vicecomitibus, Ballivis, & fidelibus ſuis, tàm infra Libertates, quàm extra, ad quos, &c. ſalutem.

Cùm injunxerimus dilectis Clericis noſtris, Ricardo de Luda, & Ricardo de Donecaſtriâ: ac etiam dilectis Servientibus noſtris, Johanni de Bentele, Rogero Attewatre, & Johanni de Eton; quod ipſi Robertum Epiſcopum Glaſguenſem, Elizabetham Uxorem Roberti de Brus, Donenaldum de Mar, & quoſdam alios Scotos, in Regno noſtro exiſtentes, ad nos, uſque Eborum, ſalvò & ſecurè ducant, nobis ibidem Liberandos:

Vobis mandamus quòd præfatis Clericis, ſeu ſervientibus noſtris, in ducendo ad nos præfatos, Epiſcopum, Elizabetham, & Donenaldum, ac alios Scotos prædictos, non inferatis, ſeu quantum in vobis eſt, ab aliis inferri permittatis injuriam, moleſtiam, dampnum, impedimentum aliquod, vel gravamen; ſet eis potiùs ad præmiſſa ſalvum & ſecurum conductum, ſumptibus noſtris, habere faciatis: A.D. 1314.

Et in hiis, quæ præfati Clerici, & Servientes, vel eorum aliquis, vobis in hac parte injungent, vel injunget, ex parte noſtrâ, intendentes ſitis & reſpondentes: Et hoc, ſub gravi foriſfacturâ noſtrâ, nullatenus omittatis.

In cujus, &c.

Teſte Rege apud Eborum, 18. die Julii.

De ſorore Roberti de Brus Liberanda.

A.D. 1314. n. 8. E. 2. Clauſ. 8. E. 2. m. 35. MAndatum eſt Priori de Sixhill, Ordinis de Sempryngham, quod corpus Chriſtianæ, Sororis Roberti de Brus, quæ fuit Uxor Chriſtophori de Seyton, & quæ in Domo ipſius Prioris ſub Cuſtodiâ ſuâ exiſtit, Vicecomiti Regis Lincolniæ, ſine dilatione qualibet, liberet, ducendum exinde per ipſum ad Regem uſque Eborum, prout ſibi ex parte Regis pleniùs eſt injunctum; & hoc nullatenus omittat. A.D. 1314.

Mandavit enim Rex prædicto Vicecomiti, quod corpus prædictæ Chriſtianæ a præfato Priore recipiat, & ad Regem uſque Eborum ſalvò & ſecurè ducat, ſeu duci faciat, Regi ibidem liberandum.

Teſte Rege apud Eborum, 18. die Julii.

Ad Cardinales, ſuper exitibus Aquitaniæ Clementi quinto, nuper Papæ aſſignatis.

A.D. 1314.
An. 8. E. 2.
Rom. & Fr. 8. E. 2. m. 10. dor.

VEnerabili in Chriſto Patri, Domino A. Dei gratiâ, Epiſcopo Albanenſi, amico ſuo cariſſimo, Edwardus, &c. ſalutem, & ſinceræ dilectionis affectum.

Grata obſequia, quæ dilectus Valettus noſter, Oliverus de Burdegalia nobis hactenus impendit, & in dies impendere non deſiſtit, nos multipliciter excitant & inducunt, ut ipſum, & ſuos favore & gratiâ proſequamur.

Cùm itaque teneamur dilectis nobis, Lupo Burgundi de Burdegaliâ, & Guillielmo de Burdigaliâ, Fratribus ipſius Olyveri, in diverſis pecuniarum Summis, tàm pro vadiis dictorum, Lupi & Guillielmi, de tempore quo extiterunt in obſequio noſtro, in munitione Villæ noſtræ Berewyci ſuper Twedam, quàm pro reſtauro equorum ſuorum, ibidem in dicto obſequio noſtro perditorum, prout per Litteras noſtras Patentes, indè confectas, ſatis liquet;

Vos affectuoſe requirimus & rogamus, quatinus, ut idem Olyverus, & Fratres ſui prædicti, Ballivas de Mount Flankyn & de Caſtellyoneys habere & tenere, & exitus indè percipere poſſint, quouſque eis de debitis prædictis plenariè fuerit ſatisfactum, velitis, ad noſtri rogatum, aſſenſum veſtrum præbere: & ut cæteri Collegæ veſtri, qui exitus Ducatûs prædicti, virtute aſſignationis, felicis recordationis, Domino C. nuper Papæ quinto, per nos factæ, jam percipiunt, ſimiliter hoc faciant erga ipſos, cum efficacia interponere partes veſtras; ita quod vobis ex inde meritò teneamur ad ſpecialia munera gratiarum.

Dat. apud Saltwod. 18. die Julii.

Eodem modo ſcribitur ſubſcriptis; viz.

Domino R. Sanctæ Mariæ Novæ,
Domino A. Sanctæ Mariæ in Porticu,
} Diaconis Cardinalibus.

Bertrando de Guto Vicecomiti Lomaniæ & Altivillaris, & Marcioni de Aucom.

A Rege Francorum pro Mercatoribus Yprenſibus.

A.D. 1314.
An. 8. E. 2.
Pell.

PHilippus, Dei gratiâ, Franciæ Rex, Magnifico Principi, Filio noſtro cariſſimo, Edwardo, eâdem gratiâ, Regi Angliæ illuſtri, vel ejus Locum tenenti, ſalutem, & proſperos ad vota ſucceſſus.

Serenitatem veſtram rogamus, ut dilectos noſtros Mercatores, ac Habitatores Villæ Yprenſis (quos, inter cæteros partium Flandriæ, magis, juxta poſſe ſuum, in noſtra devotione novimus hactenus perſtitiſſe, & adhuc permanſuros ſperamus) Res ipſorum, vel bona, noſtri occaſione, capi, vel areſtari, ſub veſtris diſtrictibus, minimè permittentes, ipſos, cum bonis & rebus ſuis omnibus, faciatis benignè tractari, ac Regnum veſtrum egredi, cum eis placuerit, permittatis, abſque quocumque impedimento eis, occaſione noſtri, ſuper hoc inferendo.

Data apud Compend. die 25. Julii, Anno Domini, 1314.

A Comite Flandriæ ad Regem rogatoria.

A.D. 1314.
An. 8. E. 2.
Penes Cler. Pell.

A Treſhaut, treſpuiſſant, & treſexcellent Princhе, Monſiegnieur Eduart, par la grace de Dieu, Roy d'Engleterre, Duc d'Acquitaigne, & Seigneur d'Irland, Robert Cuens de Flandr. ſalus, reverenſe, & honeur.

Sire, Come nous aiens ad eſte preſt & appraillеs, & chon apparut par veure, de tenir & raempler, faire tenir & raempler, la pais, acorde, & poins parlee devant Lille, ſour le quelle le oſt s'en departi, & le guerre ceſſa intre treſhaut, treſnoble, treſpoiſſant, & treſexcellent Princhе, noſtre treſchere & ame Signeur, Monſieur Philip, par la grace de Dieu, Roy de France, & nous, & encore Sommés:

En le quelle il eſt contenue, que nous devons ſauver tout no herritage: & chou non contreſteant, li deſſus dis, nos treſcheres Sires, en tient grant partie:

A.D. 1314. Edw. 2.

partie: La quelle a recouvrer, a noſtre pooir, nous ne poons laiſſier bonement.

Et nous volons, otrions, avons fait cryer, commander, & publier par tout no pays, que toutes maneres de Marchantz de France, d'Engleterre, & autres, puſſent & porront, ſeurement & ſauvement, eaus, lour maiſnes, & leur biens, venir, demorer, marchander en no pais de Flandre, & retournir la il lour plerra, ſans areſt, ne empeſchement nos, ne es Perſonnes, ne es biens; & chou vous tenrons, & ferons tenir loiaument & en bone fei.

Et s'il ſoit acorde entre nous, nos gens, d'une part, & vo Maieur, & vos Marchans d'Engleterre d'autre, de tenir Seurement & Sauvement leur Eſtaple de Lains, & d'autres biens en no Ville de Bruges;

Nous Supplions a veſtre Roial Mageſte, q'il lui plaiſe, que en tiel maniere no Marchaunts de Flandr. qui ore ſont en voſtre Roiaume, & qui i veurent, & puſſent Seurement & ſauvement, a tous lour, maiſmes, & biens, demorer & marchander, & en Flandre paiſiblement retourner, ſans empechement, ne areſt nul, ne es perſones, ne es biens.

Et, s'il avenist, pur aucun occaſion, que ja n'avenra, ſe Dieu plaiſt, qu'el ne pleuſt a vo Roial Mageſte d'enſi faire, & tenir, quil lui plaiſe, de tenir, & faire tenir les Privileges & les Franchiſes, que vo Anteceſſeur & vous ont donne & otroiet, par lour Lettres ouvertes, & les vos, a nos Marchans de Flandre.

Et chou, q'il vous plairra a faire des choſes deſuſdites, voellies nous remander par voz Lettres overtes.

Et noſtre Sires croiſſe voſtre eſtat & honeur.

Donne a Bruges l'endemaine dou jor Seint Jaque & Saint Chriſtopher, l'an de grace 1314.

De intendendo Adomaro de Valentia Capitaneo contra Scotos, Regnum invadentes.

A.D. 1314. An. 8. E. 2. Scot. 8. E. 2. m. 8.

REX Archiepiſcopis, Epiſcopis, Abbatibus, Prioribus, Comitibus Baronibus, Militibus, Vicecomitibus, Ballivis, Miniſtris, & omnibus Fidelibus ſuis citra Trentam, tàm infra libertates, quàm extra, ad quos, &c. ſalutem.

Sciatis quòd,

Ad refrænandam Scotorum, Inimicorum & Rebellium noſtrorum, obſtinatam malitiam, qui, flagitiis, per ipſos in Terrâ noſtrâ Scotiæ, ac propinquis finibus Regni noſtri Angliæ diverſimodè perpetratis, non contenti, ipſum Regnum noſtrum jam hoſtilitèr, in noſtri, ac omnium fidelium noſtrorum dedecus, opprobrium, & diſpendium ſunt ingreſſi, ibidem homicidia, deprædationes, incendia, ſacrilegia, & alia mala innumera inhumanitèr committendo,

Aſſignavimus dilectum Conſanguineum & Fidelem noſtrum, Dominum Adomarum de Valentia Comitem Pembroſiæ (de cujus probitatis & induſtriæ plenitudine fiduciam gerimus ſpecialem) Capitaneum & Cuſtodem Omnium Terrarum & Locorum, in quibuſcumque Comitatibus citra Trentam, uſque Berewycum ſuper Twedam, tàm infra libertates, quàm extra: & ad faciendum omnia & ſingula, quæ ad repulſionem & deſtructionem prædictorum Inimicorum & Rebellium noſtrorum, ac defenſionem & ſalvationem Terrarum & Locorum prædictorum, neceſſaria fuerint & etiam oportuna:

Et ideò vobis, & cuilibet veſtrûm, ſub gravi foriſfacturâ noſtrâ, diſtrictè injungimus & mandamus, quòd eidem Comiti, tanquam Capitaneo & Cuſtodi Terrarum & Locorum prædictorum, in omnibus, quæ ad repulſionem dictorum Inimicorum, & ſalvationem & defenſionem prædictas pertinent, intendentes ſitis, conſulentes & auxiliantes, quotiens & quando ſuper hoc, ex parte noſtrâ, fueritis præmuniti.

Damus autem præfato Comiti, tenore præſentium, plenariam poteſtatem areſtandi, & priſonæ noſtræ committendi omnes illos, quos in hac parte contrarios invenerit; a quâ priſonâ nolumus ipſos deliberari ſine mandato noſtro ſpeciali,

In cujus, &c. quamdiu nobis placuerit duraturas.

Teſte Rege apud Eborum, decimo die Auguſti.

Per ipſum Regem.

De

De Credentia pro Johanne Hotham ad Hiberniam deſtinato.

A.D. 1314. An. 8. E. 2. Clauſ. 8. E. 2. m. 34. d.

REX dilecto & fideli ſuo, Richardo de Burgo, Comiti Ultoniæ, ſalutem.

Quædam negotia nos, & ſtatum Regni noſtri ſpecialiter tangentia, & quæ multò inſident cordi noſtro, dilecto Clerico noſtro Johanni de Hothum, quem ad partes Hiberniæ deſtinamus, commiſimus, vobis per ipſum, vivæ vocis oraculo, exponenda.

Quocirca attentiùs vos rogamus, quatenus eidem Johanni in hiis, quæ vobis ex parte noſtrâ expoſuerit, ſuper negotiis antedictis, fidem credulam adhibeatis, & ea, ſicut de vobis confidimus, curetis optato effectui mancipare.

Teſte Rege apud Eborum, duodecimo die Auguſti.

Per ipſum Regem.

Conſimiles Literæ diriguntur ſubſcriptis; videlicet,

Edmundo le Botiller,
Johanni Filio Thomæ,
Johanni de Warrick,
Richardo de Clare,
Mauritio de Rocheford,
Johanni le Pouer le Eyne,
Johanni le Power de Donenel,
Waltero de Laſcy,
Hugoni de Laſcy,
Thomæ de Mandevill,
Richardo de Oxon.
Arnaldo de Pouer,
Thomæ le Botiller,
Hugoni Laghleſe,
Roberto Bagout,
Hugoni Canoun,
Willielmo Alixaundre,
Waltero Wogan,
Galfrido le Bret,
Simoni de Genevile,
Johanni de Bernyngham,
Richardo Tut,
Baldewino le Flemyng,
Thomæ le Fiz Johan,
Mauritio le Fiz Thomas,
Nicholao le Fiz Mouriz,
Georgio de la Roche,
David de la Roche.

Ad Locumtenentem & Cancellarium Hiberniæ de Magnatibus convocandis.

A.D. 1314. An. 8. E. 2. Ibid.

REX Juſticiario ſuo Hiberniæ, vel ejus Locumtenenti, & Cancellario ſuo ibidem, ſalutem.

Cùm, pro quibuſdam negotiis, nos & ſtatum Regni noſtri ſpecialiter tangentibus, dilectum Clericum noſtrum Johannem de Hothum, ad partes Hiberniæ deſtinemus, Magnatibus & Proceribus Terræ illius, ex parte noſtrâ, per eundem Clericum noſtrum, pleniùs exponendis:

Vobis mandamus, firmiter injungentes, quod Magnates & Proceres Terræ prædictæ, ad certos diem & locum, quos inter vos & præfatum Johannem, infra Terram prædictam duxeritis aſſignandos, convocari faciatis, ad tractandum ſuper negotiis antedictis:

Et eidem Johanni, in proſecutione negotiorum prædictorum, erga dictos Magnates & Proceres faciendâ, modis & viis omnibus, quibus pro noſtri honore & commodo meliùs expedire videritis, intendatis.

Teſte ut ſupra.

Per ipſum Regem.

Pro Radulpho de Monte Hermerii, ne Hoſpitatio cedat in præjudicium.

A.D. 1314. An. 8. E. 2. Pat. 8. E. 2. p. 1. m. 27.

REX omnibus, ad quos, &c. ſalutem.

Sciatis quòd, cùm dilectus & fidelis noſter, Radulphus de Monte Hermerii, qui Villam de Clyſton, juxta Eborum, nobis apud Eborum exiſtentibus, pro liberatione ſuâ ad terminum vitæ ſuæ, ex conceſſione Domini Edwardi quondam Regis Angliæ, Patris noſtri, aſſerit ſe habere debere, ad requiſitionem noſtram, jam conceſſerit dilecto Conſanguineo & fideli

A.D. 1314. Edv. 2. deli noſtro Johanni de Warennâ, Comiti Surriæ, quòd ipſe apud dictam Villam de Clyfton, in proximo Parliamento noſtro, quod apud Eborum, poſt inſtans Feſtum Nativitatis Beatæ Mariæ Virginis, ſummoneri fecimus, hoſpitetur:

Nos, volentes ſecuritati ipſius Radulphi providere in hac parte, conceſſimus ei quòd hoſpitatio præfati Comitis, in dictâ Villâ de Clyfton, ad Parliamentum prædictum, eidem Radolpho non cedat in præjudicium in futuro, contra formam Conceſſionis dicti Patris noſtri, ſiqua ſibi facta fuerit in præmiſſis.

In cujus, &c.

Teſte Rege apud Eborum, decimo octavo die Auguſti.

Per ipſum Regem, nunciante Willielmo de Melton.

Pro Archiepiſcopo Cantuarienſi, ſuper Bajulatione Crucis infra Provinciam Eboracenſem.

A.D. 1314. ta. 8. E. 2. Clauſ. 8. E. 2. . 34 d.

REX, venerabili in Chriſto Patri, W. eâdem gratiâ, Archiepiſcopo Eborum, Angliæ Primati, ſalutem.

Cùm, pro diverſis arduis & urgentiſſimis negotiis, tangentibus nos & ſtatum Regni noſtri, & præcipuè Marchiam dicti Regni verſus Scotiam, ad ſalvationem Populi ejuſdem Marchiæ, qui per hoſtiles agreſſus Scotorum, Inimicorum & Rebellium noſtrorum, dampna innumera ſuſtinent hiis diebus, Parliamentum noſtrum apud Eborum, infra Provinciam veſtram Eborum, in Craſtino inſtantis Feſti Nativitatis beatæ Mariæ Virginis, fecerimus ſummoneri:

Et ad idem Parliamentum venerabiles Patres W. Archiepiſcopum, totius Angliæ Primatem, & Epiſcopos Provinciæ ſuæ Cantuariæ, ipſius Archiepiſcopi Suffraganeos, prout moris eſt, fecerimus evocari:

Jamque intellexerimus quod, occaſione diſſenſionum inter Prædeceſſores ipſius Archiepiſcopi Cantuarienſis & veſtros, ſuper bajulatione crucis utriuſque ipſorum in alterius Provinciâ, ab olim ſubortarum, & nondum ſedatarum, ad impediendum præfatum Archiepiſcopum Cantuarienſem, ad prædictum Parliamentum noſtrum, de mandato noſtro ſic venientem, ſuper bajulatione crucis ſuæ & aliis infra Provinciam veſtram prædictam, diverſas inſidiâs præparâſtis; & in ſubditos veſtros, memorato Archiepiſcopo Cantuarienſi infra dictam Provinciam veſtram obedientes, aut quomodolibet reverentes, graves cenſuras Eccleſiaſticas fulminâſtis; unde non inmeritò conturbamur.

Nos, conſiderantes quod negotia prædicta, in dicto Parliamento tractanda, ſine præſentiâ præfati Archiepiſcopi Cantuarienſis, & Suffraganeorum ſuorum prædictorum, qui, in abſentiâ ipſius Archiepiſcopi, ad dictum Parliamentum non accedent, ut intelleximus, non poſſent, ad noſtrum & Regni noſtri honorem & commodum, pertractari:

Attendentes etiam dampna & pericula, quæ per hujuſmodi impedimenta eidem Archiepiſcopo Cantuarienſi, ſuper bajulatione Crucis ſuæ, infra dictam Provinciam veſtram, aut aliis inferenda, quod abſit, nobis, & Regno noſtro, in prædicto Parliamento noſtro, ſuper dictis negotiis poterunt evenire;

Vobis mandamus, ſub foriſfacturâ omnium, quæ nobis foriſfacere poteritis, firmiter injungentes, quod prænominato Archiepiſcopo Cantuarienſi, aut ejus Familiæ, in veniendo ad dictum Parliamentum noſtrum, ibidem morando, & exinde redeundo, ſuper bajulatione Crucis ipſius Archiepiſcopi, vel aliis quibuſcumque, non inferatis, nec per alios fieri procuretis dampnum, impedimentum aliquod, ſeu gravamen: Excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti ſententias (ſi quas fulminaveritis ex hac causâ) interim revocantes; ſcientes pro certo quod, ſi prædicto, Archiepiſcopo Cantuarienſi, vel ſuis, ex cauſis præviis, fuerit aliqua anguſtia irrogata, præſumetur vos inde immunes non fuiſſe, per quod contra vos poſſemus, quod non vellemus, meritò provocari.

Jus enim præfati Archiepiſcopi, & veſtrum, ac Eccleſiarum veſtrarum in præmiſſis, quatenus ad nos inde attinet, integrum & illæſum in omnibus volumus conſervari.

Quid autem in præmiſſis duxeritis faciendum, nobis ſine dilatione aliquâ reſcribatis per præſentium portitorem.

Teſte Rege apud Eborum, tertio die Septembris.

Per ipſum Regem, nunciante Hugone Audithele.

Ad Decanum & Capitulum Eborum ſuper dicto negotio.

A.D. 1314. An. 8. E. 2.
Ibid.

REX, dilectis ſibi in Chriſto, Decano & Capitulo Eccleſiæ beati Petri Eborum, ſalutem, &c. *ut ſupra.*

Vobis mandamus, ſub forisfacturâ prædictâ, diſtrictiùs inhibentes, ne memorato Archiepiſcopo, aut ejus familiæ in veniendo ad Parliamentum noſtrum prædictum, ibidem morando, & exinde redeundo, ſuper bajulatione Crucis ipſius Archiepiſcopi, aut aliis quibuſcumque, inferatis, aut per alios fieri procuretis dampnum, impedimentum aliquod, ſeu gravamen; ſet potius Excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti ſententias (ſi quas dictus Archiepiſcopus fulminaverit ex hâc cauſâ) procuretis per eundem, juxta tenorem dicti mandati noſtri, interim revocari: Scientes pro certo quod, ſi ſecus feceritis, ad vos non immeritò graviter capiemus.

Jus enim dictorum Archiepiſcoporum & Eccleſiarum ſuarum, ac veſtrum in præmiſſis, quatenus ad nos attinet, integrum & illæſum in omnibus volumus conſervari.

Quid autem, &c. *ut ſupra.*

Teſte ut ſupra.

Ad Comitem Surriæ pro præfato Archiepiſcopo.

A.D. 1314. An. 8. E. 2.
Ibid.

REX, dilecto Conſanguineo & fideli ſuo, Johanni de Warennâ, Comiti Surriæ, ſalutem, &c. *ut ſupra.*

Diverſas inſidias præparavit, & vos, ad hujuſmodi impedimenta prædicto Archiepiſcopo Cantuarienſi & ſuis inferenda, pro viribus procuravit:

Nos conſiderantes, &c. *ut ſupra*, poterunt evenire.

Vobis mandamus, affectuoſis precibus deprecantes, quatenus præmiſſis, pro noſtro, & veſtro, ac totius Regni noſtri honore & commodo, ponderatis, prænominato Archiepiſcopo Cantuarienſi, aut ejus Familiæ, in veniendo ad dictum Parliamentum noſtrum, morando, aut exinde redeundo, ſuper bajulatione Crucis ipſius Archiepiſcopi, vel aliis quibuſcumque, per vos, aut veſtros non inferatis, nec per alios, quatenus impedire poteritis, fieri permittatis dampnum, impedimentum aliquod, ſeu gravamen; ſet potius eidem Archiepiſcopo honorem, prout decet, impendere velitis, noſtrorum rogaminum interventu.

Teſte ut ſupra.

De exceſſibus, per Vaſcones contra Cardinales Italicos, in Electione Novi Pontificis, perpetratis.

A.D. 1314. An. 8. E. 2.
Ex Autogr.

SEreniſſimo Principi, Amico chariſſimo, Domino Edwardo, Dei gratiâ, Regi Angliæ illuſtri, miſeratione divinâ,

Frater Nicholaus Oſtienſis & Velletrenſis Epiſcopus,
Neapolio Sancti Adriani,
Gulielmus Sancti Nicholai in Carcere Tulliano,
Franciſcus Sanctæ Mariæ in Coſmedin,
Jacobus & Petrus de Columpnâ, Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Diaconi Cardinales,

ſalutem, & felicibus in Domino ſucceſſibus habundare.

Etſi, ab univerſis & ſingulis Chriſtianæ Fidei deteſtanda cultoribus, pericula gravia, & ſcelerata flagitia, præſumpta nuper in Curiâ, & crudeliter perpetrata per Vaſcones, in offenſam Dei, & Eccleſiæ Romanæ contemptum, gravemque concuſſionem ſtatûs ipſius, niſi ſuperna ſibi dextera, quæ Petrum in fluctibus, ne mergeretur, erexit, ac etiam nobis, quos de mortis eripuit faucibus, aſtitiſſet, credamus ad aures veſtras, per vulgaris famæ præloquium, perveniſſe: neque geramus dubium audita facinora, velut acuta jacula, vehementer veſtra, ob zelum divini nominis, & honorem Eccleſiæ, pupugiſſe præcordia; quia tamen interdum loci diſtantia facti variat veritatem, ipſam vobis puram & liquidam, nullâ verborum fictione compoſitam, veſtro conſpectui præſentamus.

A.D.1314. Edv. 2.

Et quidem, dum nos, & alii ejuſdem Eccleſiæ Cardinales, poſt obitum Domini Clementis, Papæ quinti, eſſemus in Epiſcopali Palatio Civitatis Carpentoracenſis, ad providendum Eccleſiæ Dei de futuro Summo Pontifice, ſub uno Conclavi: & nos, Cardinales Italici, non quærentes quæ noſtra ſunt, ſed quæ Dei, neglectis ſingularibus affectionibus reciprocis in noſipſos, peteremus hominem ad ſuſtentandas Columpnas Eccleſiæ, qui dictam Eccleſiam reformando dirigeret, eſſetque in hoc tantùm omnis noſtra cura, omnis intentio, hic affectus;

Subito Vaſcones (ſeu quod libram examinis ſub futuro ſummo Pontifice; teſte conſcientiâ, formidarent: ſeu quòd armorum violentia crederent, hæreditario jure, Dei Sanctuarium poſſidere) ex deliberato atque propoſito, tamen ſub palliato colore, deferendi, videlicet, corpus ejuſdem Papæ, in copioſâ peditum & equitum armatorum multitudine, convenerunt, & ſcelus, quod mente conceperant, producentes in actum, die viceſimo tertio Julii arma ſumpſerunt bellica, & ſub ordinatione Bertrandi de Goto, & Raymundi Guillielmi dicti Papæ Nepotum, Civitatem Carpentoracenſem intrantes, multos Curiales Italicos (cùm ſolùm Italici peterentur ad mortem) immanitèr trucidârunt, &, ſe ad prædam convertentes & ſpolia, creſcente rabie, ac ad crudelia, ferveſcente furore, in diverſis Civitatis partibus incendia poſuerunt: nec, hiis contenti, plurium Cardinalium, ex nobis, hoſpitia diverſis inſultibus, & injectis ignibus invadentes, bella ibidem acerrima, cum clangore tubarum, hoſtiliter intulerunt.

Invaleſcente tandem graviori periculo, & horribili (ſicut in captis Civitatibus ſolet) increbreſcente rumore, multitudo Vaſconum armatorum, hoſtium Conclavis obſedit, acclamando, MORIANTUR CARDINALES ITALICI, MORIANTUR, VOLUMUS PAPAM, VOLUMUS PAPAM; &, ipſis in hujuſmodi acclamatione frementibus, alia multitudo Vaſconum, equitum armatorum, placeam dicti Conclavis invaſit, ſimilibus, circundato Palatio, vocibus acclamando.

Nos verò, præfati Cardinales Italici, circumſepti tantis anguſtiis, & mori tàm turpiter, tàm crudeliter metuentes, cùm omnia circa Conclave Armatorum multitudo teneret, neque publicus pateret egreſſus, tandem poſteriorem murum Palatii, facto ibidem parvo foramine, pro noſtrâ ſalute rupimus, & de Carpentorate poſtmodum diſcedentes, diſperſi, non ſine mortis periculo, per loca diverſa, ſeceſſimus, & per miſericordiam Dei, quæ ſalvos nos reddidit, ad terras pervenimus Amicorum.

Conſideret igitur veſtra Serenitas quod, ab ipſorum Vaſconum feritate, non defuit quin, effuſo ſanguine principalium membrorum Eccleſiæ, quæ benignis eos lactavit uberibus, ditavit & complevit honoribus, ſtatum ejus confuſione perpetuâ & impreſſione confunderent, & Chriſtianum nomen infidelibus darent in deriſum, & fabulam, & opprobrium ſempiternum.

Cæterùm, præmiſſis omnibus, quæ cum tantis injuriis paſſi ſumus, nequaquam obſtantibus, nos pacem & unitatem Eccleſiæ petimus, ipſaſque Summo conamine procuramus.

Sed ſi, ex alienâ culpâ, procederet negotium, quod avertat Altiſſimus, ad rupturam, de veſtro ergo Deum & Eccleſiam zelo certos nos reddimus, quòd unà nobiſcum (qui Dei honorem, & quod rectum eſt agimus, & pro juſtitiâ & veritate certamus) fides veſtra concurret.

Et ſic per vos, & alios Orthodoſſæ Fidei Profeſſores, ipſi Domino Jehu Chriſto, & Eccleſiæ Sanctæ ſuæ in ſuâ causâ favebitur, ſic promptis affectibus aſſiſtetur, quod & divino honori congruit, & eidem Eccleſiæ ſatisfiet.

Dat. Valentiæ, decimo die Septembris.

In Dorſo.

Sereniſſimo Principi Domino Edwardo, dei gratiâ, Regi Angliæ illuſtri, Amico chariſſimo.

Pro Nunciis Roberti de Brus, qui Amicitiam Regis ante omnia deſiderat.

A.D.1314. An. 8. E. 2. Scot. 8. E. 2. m. 8.

LE Roi a touz ces Baillifs, & foiaux, & Loiaux, a queux ceſtes preſentes Lettres vendront, ſalutz.

Sachez qui, come Sire Robert de Brus, nous eit eſcrit, par ſes Lettres, qui la choſe du mounde, q'il plus deſir, ceo eſt q'il peuſt avoir entierement l'acord, & l'amiſte de nous:

A.D. 1314. Edw. 2.

Et nous eit requis qui nous vouſiſſions crere frere Rauf de Chilton, Portur de celes Lettres, de coo q'il nous dirroit de par li:

Et meiſmes celi frere Rauf, par ſa creaunce, nous eit prie, de par le dit Sire Robert, qui nous vouſiſſions doner noz Lettres de ſauff conduit a Neel Cambel, Roger de Kirkpatrik, Robert de Keth, & Gilbert de la Haye, Chivalers, de venir vers nous, ou vers ceux, qui nous a ce voudroms aſſigner, as jour & lieu covenable, por monſtrer aſcunes choſes tuchantes la dite buſoigne, & pur treiter ſus yceles:

Et diſt aſſint, par meiſme ſa creance, qui le dit Sir Robert, & ſes gentz, en le meen temps, ſurſerront, devers nous, & noz gentz, de tote maniere de fait de guerre, & autres maus faire:

Nous ſur ſe grauntoms as ditz Chivalers, & a cheſcun d'eux, & a les gentz de lor meſnee, qe vendront oveſqes eux, noſtre ſauf & ſeur conduit, en venant vers Dureſme, d'eſtre la dimaigne a treis ſemaines de la Saint Michel prochein avenir, pur treiter y, ſur la dite buſoigne, oue ceux, qui nous enverroms, as jour & lieu avantditz, yloques demorant, & en retornant.

A.D. 1314. Edw. 2.

Et pur ce comandoms a vous touz, e a cheſcun de vous, qui as ditz Chivalers, ne as gentz de leur meſnee, ne a nul de eus, en venant devers Dureſme, pur la dite buſoigne, yloques demorant, ne en retornant, ne facez, ne, tant come en vous eſt, par autres ne ſoeffretz eſtre fait mal, ne moleſte, tort, grevance, ne deſturbance en leur parſones, Chivaux, Hernais, ne leur autres biens; &, ſi rien leur ſoit meſfait, ce leur facez redreſcer ſanz delai.

En teſmoignance des queus choſes, nous avoms fet fere ceſtes nos lettres overtes, a durer tant qui au jour de la Saint Martyn preſchein avenir.

Don. a Everwyk le 18. jour de Septembre, l'an de noſtre Regne utiſme.

Pro Epiſcopo Sancti Andreæ eunte ad partes tranſmarinas.

A.D. 1314. An. 8. E. 2.

Pat. 8. E. 2. p. 1. m. 20.

REX omnibus Amicis, & Fidelibus ſuis, ad quos, &c. ſalutem.

Cùm venerabilis Pater W. Epiſcopus Sancti Andreæ, pro diverſis negotiis, ipſum tangentibus, ad partes tranſmarinas, de noſtrâ licentiâ, ſe divertat;

Vos Amicos rogamus, vobis fidelibus mandantes quod eidem Epiſcopo in eundo verſus partes prædictas, ibidem morando, & exinde redeundo (cùm ipſum per deſtrictuum veſtrorum loca tranſitum facere contigerit) non inferatis, ſeu, quantum in vobis eſt, ab aliis inferri permittatis injuriam, moleſtiam, dampnum, impedimentum aliquod, ſeu gravamen; ſet ei potiùs ſalvum & ſecurum conductum, ſuis ſumptibus, habere faciatis, quotiens & quando per ipſum, ſuper hoc, ex parte noſtrâ, fueritis requiſiti.

A.D. 1314.

In cujus, &c. per unum annum duraturas.

Teſte Rege apud Eborum, viceſimo quinto die Septembris.

Per ipſum Regem, nunciante W. de Melton.

De Uxore, Sorore, Filia Roberti de Brus, & aliis Priſonibus ad Karliolum conducendis.

A.D. 1314. An. 8. E. 2.

Pat. 8. E. 2. p. 1. m. 18.

REX omnibus Ballivis & fidelibus ſuis, ad quos, &c. ſalutem.

Cùm mittamus Robertum Glaſguenſem Epiſcopum, Comitiſſam de Carrik Uxorem Roberti de Brus, Donenaldum de Mar, Sororem Roberti de Brus, & quandam Filiam ipſius Roberti, uſque Karliolum, per dilectos & fideles noſtros, Johannem de Caſtre, & Robertum de Leyburn; quibus injunximus quòd priſones illos uſque locum prædictum ducant, & Vicecomiti noſtro Cumbriæ per indenturam, inter ipſos & eundem Vicecomitem inde faciendam liberent, in Caſtro noſtro Karliolenſi cuſtodiendos, quouſque idem Vicecomes per dilectum & fidelem noſtrum, Humfredum de Bohun Comitem Herefordiæ & Eſſexiæ, vel Magiſtrum Johannem Walleweyn, ad quem locum dictos priſones ducere, & quid de ipſis facere debeat, fuerit præmunitus:

A.D. 1314.

Vobis mandamus quòd præfatis, Johanni de Caſtre, & Roberto, vel uni eorum, in ducendo priſones prædictos

A.D. 1314. Edv. 2.

uſque Karliolum, & in cariagiis, ac aliis neceſſariis ipſorum, ſuis ſumptibus providendis, ſitis intendentes, reſpondentes, conſulentes, & auxiliantes.

In cujus, &c. per decem dies duraturas.

Teſte Rege apud Eborum, ſecundo die Octobris.

De plena potentia ad tractandum cum Roberto de Brus ſuper Treugis.

A.D. 1314. An. 8. E. 2. Scot. 8. E. 2. m. 8.

LE Roi a touz ceaux, qi ceſtes Lettres verront, ou orront, ſalutz.

Sachez qui, come Sire Robert de Brus nous eit eſcrit, per ſes lettres, qui la choſe du mounde, qil plus deſire, ceo eſt q'il peuſt avoir entierement l'acord & l'amiſte de nous:

Et nous eit requis qui nous vouſiſſoms veer coment peuſt eſtre;

Nous, regardantz qui, por tretir avoir ſur Pees & Accord, ſi eſt triwe, ou ſuffrance de guerre boſoignable,

Sur ceo grauntoms, & donoms a noz chiers & feaux, Meſtre Robert de Pikering Deen del Egliſe ſeint Pere d'Everwyk, Monſieur Johan Botecurte, Monſieur Richard fiz Marmeduk, Monſieur Williame Inge, & Monſier Johan de Benſted, Chevalers, ou quatre, ou treis de eaux, plener & frank poer & eſpecial maundement,

De treiter, en noun de nous, & por nous, oue le dit Sire Robert, & les autres gentz d'Eſcoce, a qe nous avoms guerre, ou oue ceux, qui por eux vendront, de triwe, ou ſuffrance prendre entre nous, nos hommes, noz ſuzmis, & noz aidantz d'une part, & eux, & lur alliez, & aidantz d'autre part, ſur les guerres, diſſenſions, & deſcordz, qui ſont entre nous & eux, ſolonc ce q'il verront qui mieuz ſoit a faire:

A.D. 1314.

Et de meſmes celes triwe, ou ſuffraunce otrier, doner, affermer, & de jurer en noſtre alme de celes triwe, ou ſuffrance fermement garder & tenir;

Et de totes autres choſes fere & acomplir, qui a celes triwe, ou ſuffrance ſerront buſoignables ou covenables, tut ſoit il quil requergent eſpecial maundement.

Et nous averoms ferm & eſtable quant que les avantditz, Deen, Johan, Richard, William, & Johan, ou quatre, ou trois de eaux averont treitie, & otreie, ordine, fait, & aferme en noun de nous, ou por nous, & por noz hommes, & pur noz ſuzmis, & pur noz aidantz, ſur les choſes avandites, & cheſcun de les.

En teſmoignance de queu choſe, nous avoms fet faire ceſtes noz lettres overtes.

Donez a Everwyk la 7. jour d'Octobr.

De tractatu certificando.

A.D. 1314. An. 8. E. 2. Scot. 8. E. 2. m. 8.

LE Roi a touz ceux, &c.

Sachez qui, come, *&c. uſque ibi*, qi meux ſoit a faire, *& tunc ſic*, iſſunt q'il nous certifient & aviſent de la forme & la manere de l'acord, & la pees, qe ſerra parle & tretee, & qui nous eut penſoms faire, outre ceo, qui, par l'aviſement & lacord de noſtre Barnage, verroms qui ſoit a faire.

En teſmoignance, &c.

Don. ut ſupra.

De ſufferentia Scotis, ad requiſitionem Regis Franciæ concedenda (ſed non tanquam eidem alligatis.)

A.D. 1314. An. 8. E. 2. Ibid.

LE Roi a touz ceux, &c.

Sachez qui, come tres noble & treſexcellent Prince, noſtre treſchier Piere, Philip, par meſme la grace, Roi de Fraunce, nous eit requis, qui nous a Sire Robert de Brus, & a les autres gentz d'Eſcoce, a qi nous avoms guerre, voſſiſſoms doner trewe ou ſuffrance,

Nos, a la requeſte de meſme celuz Roi, come de noſtre treſcher Piere & Ami, & come de celui qui de rien ne ſe tient eſtre alliez al dit Sire Robert, ne a lez gentz d'Eſcoce,

Grauntoms & donoms a nous feux & leux meſtre Robert de Pikeryng, *&c. ut ſupra uſque ibi*, plener & Frank pouer, & eſpecial mandement, de treter,

A.D. 1314.
Edw. 2.

en noun de nous, & pur nous oveſqui le dit Sire Robert, & les autres gentz d'Eſcoce, ou ove ceux, qui pur eux vendront, &c. *ut ſupra de verbo ad verbum.*

Don. ut ſupra.

De Pace, ut ſupra, concedenda.

A.D. 1314.
An. 8. E. 2.
Ibid.

LE Roi a toux ceux, &c. ſalutz.

Sachez qui, come le treſnoble & treſexcellent Prince, noſtre treſchere Piere, Philip, par meſme la grace, Roi de France, nous eit requis qui nous nous voeſſeſſoms encliner, & aſſentir a bone pees & acord faire entre nous d'une part, & Sire Robert de Brus, & les autres gentz d'Eſcoce, a qui nous avoms guerre, d'autre part,

Nous, a la requeſt de meſme celux Roi, come de noſtre treſchere Pere & Amy, & come de celuy qui de rien ne ſe tient eſtre alliez au dit Sire Robert, ne a les genz d'Eſcoce, & pur les perilz d'almes & de corps, & les damages, qe par guerres, & les biens & les profitz, qe par Pees & Acord entre Criſtiens avenent,

Grauntoms & donoms a nos chers & feux Meſtre Robert de Pykeryng, &c. *ut ſupra uſque ibi*, qi pur eux vendront & *tunc ſic*, de ferme Pees & d'Acord, a durer a toux jours, entre nous, nos hommes, nous ſuzmis, & nous aidantz d'une part, & eux, & lor alliez, & lor aidantz d'autre part, ſur les guerres, diſſenſions & deſcortz qe ſont entre nous & eux, ſolom ceo q'il verront qi meutz ſoit a faire;

Iſſint q'il nous certifient & aviſent de la fourme & la manere de l'Acord & la Pees, que ſerra parle & tretee, & qui nous eut pouſſoms faire, outre ceo qui, par l'Aviſement & l'Acord de noſtre Barnage, verroms qui ſoit a faire.

En teſmoignance, &c.

Don. ut ſupra.

De Hominibus ad arma in Comitatu Lancaſtriæ eligendis.

A.D. 1314.
An. 8. E. 2.
Scot. 8. E. 2. *m.* 7.

REX Vicecomiti Lancaſtriæ, & omnibus Ballivis & fidelibus ſuis, de Comitatu prædicto, tàm infra libertates, quàm extra, ſalutem.

Quia Scotorum, Inimicorum & Rebellium noſtrorum, in tantum obſtinata malitia jam excrevit, quòd flagitiis, quæ in Terrâ noſtrâ Scotiæ & propinquis finibus Regni noſtri diverſimodè perpetrârunt, non contenti, ipſum Regnum hoſtili manu nuper ingredientes, uſque Comitatum Eborum pervenerunt, & ibidem homicidia, deprædationes, incendia, ſacrilegia, & alia mala innumera commiſerunt:

Nos, conſiderantes obprobria, dampna, & pericula, quæ nobis & populo noſtro ex ipſorum hujuſmodi aggreſſibus evenerunt, & quæ veriſimiliter poterunt evenire, niſi eorum malitiæ obvietur;

Aſſignavimus dilectum & fidelem noſtrum, Robertum de Holland, ad eligendum in Comitatu prædicto homines, tàm equites, quàm pedites, ad arma potentes, tàm infra libertates, quàm extra.

Ita quòd, cum omni feſtinatione, ſint prompti, & parati, ac armis competentibus, juxta formam tempore Domini Edwardi Patris noſtri indè proviſam, benè muniti, ad proficiſcendum contra Inimicos noſtros prædictos, prout eis ex parte noſtrâ pleniùs injungetur.

Et ideò vobis præcipimus quòd eidem Roberto, in præmiſſis, ſitis intendentes, reſpondentes, conſulentes, & auxiliantes, facienteſque omnia & ſingula, quæ ad præmiſſa pertinent, quotiens & quando, per ipſum inde ex parte noſtrâ fueritis præmuniti.

In cujus, &c. quamdiu nobis placuerit duraturas.

Teſte Rege apud Eborum, nono die Octobris.

Per ipſum Regem.

De

A.D. 1314.
w. 2.

A.D. 1314.
Edw. 2.

De Tractando ſuper pace cum Scotis.

A.D. 1314.
n. 8. E. 2.
t. 8. E. 2.
8.

A.D. 1314.

LE Roy a toux ſes Bailifs & feux, a quex, &c. ſaluz.

Sachez qui, Come nous eoms graunte de tretir de Pees & de acord entre nous, & les Gentz d'Eſcoce, as queux nous avoms guerre, nous prenoms en noſtre ſauf & ſur conduit ſis Perſones, Prelatz, ou autres de la terre d'Eſcoce, & Lor Meigne meſurable, en venant deincz noſtre Poer, illoeques demurrant, & tretant ſur la boſoigne avantdite, & de illoeques returnant:

Et, pur ceo, comandoms a vous, & a cheſcun de vous, ſur forfetur de quanque vous nous purrez forfaire, fermement enjoiniance, qui a ſis Perſones, Prelatz, ou autres, de la dite terre d'Eſcoce, qi vendront deinz noſtre Poer, pur treter ſur la dite boſoigne, illoeques demurrant, & en returnant, ne a lor Meigne avandite, ne lor Perſones, Chivaux, Herneis, ne autres biens, ne facez, ne, tant come en vous eſt, par autres ſuffrez eſtre fait mal, moleſt, demage, deſtourbance, ne grevance: &, ſi rien Lor ſoit meſfet, ce Lor facez redreſceer ſauncz delai.

En teſmoignance, &c. a durer tan qui la Feſte de la Nativite noſtre Seignur, preſchein avenir.

Don. a Everwyk, le dizme jour October.

De Comite Ultoniæ & Theobaldo le Botiller, venientibus ad Parliamentum in Anglia.

A.D. 1314.
n. 8. E. 2.
ſ. 8. E. 2.
31. d.

A.D. 1314.

REX, dilecto & fideli ſuo, Richardo de Burgo, Comiti Ultoniæ, ſalutem.

Affectantes ſtatum terræ noſtræ Hiberniæ pacificum & tranquillum, ac ſuper ſtatu ejuſdem terræ, & aliis negotiis arduis & urgentibus, nos contingentibus, vobiſcum habere colloquium & tractatum;

Vobis mandamus quod, de conſilio & aviſamento Cancellarii & Theſaurarii noſtrorum de terrâ prædictâ, ac dilecti & fidelis noſtri Edmundi le Botiller, & dilecti Clerici noſtri Johannis de Hothum (quibus ſuper hoc ſcribimus) de Cuſtode Terræ noſtræ prædictæ, pro noſtro commodo & honore, ac pace & tranquilitate ejuſdem terræ, proſequendis & conſervandis, magis idoneo, quamdiù nobis placuerit, provideatis, ac vos ad nos in Angliam perſonaliter accedatis; ita quod ſitis ad Parliamentum noſtrum, quod apud Weſtmonaſterium in Octabis Sancti Hillarii proximò futuris, fecimus ſummoneri, ad tractandum ibidem nobiſcum, ac cum Prælatis ac Proceribus de Regno noſtro prædicto, ſuper negotiis antedictis; & hoc, ſicut de vobis confidimus, nullo modo omittatis.

Mandavimus enim dilecto & fideli noſtro Theobaldo le Botiller, Cuſtodi noſtro Terræ prædictæ, quod ad Parliamentum noſtrum prædictum accedat, tractaturus ſuper negotiis antedictis.

Teſte Rege apud Eborum, 10. die Octobris.

Per ipſum Regem.

Ad Ducem Lorenniæ, de receptore pecuniæ Regis, ſe ſubtrahente, areſtando.

A.D. 1314.
An. 8. E. 2.
Clauſ. 8. E. 2.
m. 31. d.

A.D. 1314.

REX Nobili Viro Duci de Lorenna, amico ſuo kariſſimo, ſalutem, & ſinceræ dilectionis affectum.

Cum Antonius Fazeul, quem nuper, ſub confidentiâ, quam de ipſo gerebamus, ad quaſdam partes Regni noſtri deſtinavimus, pro quingentis libris Sterlingorum quærendis, & ad nos, prout ſibi injunctum fuerit, cariandis, receptâ pecuniâ illâ, ſe, cum eadem, ad partes poteſtatis veſtræ tranſtulerit clam & latenter, ut accepimus; undè non immeritò commovemur;

Amicitiam veſtram affectuosè requirimus & rogamus, quatenus præfatum Antonium velitis jubere, per totam poteſtatem veſtram, diligentiùs explorari &,

A.D. 1314. Edv. 2.

& ipſum, ubicumque infra eandem poteſtatem inveniri contigerit, areſtari, & ſalvò cuſtodiri, quouſque de dictâ pecuniâ noſtra fuerit ſatisfactum, & de præfato Antonio ulterius fiat, quod de jure fuerit faciendum.

Dat. apud Lincolniam, 16. die Octobris.

Eodem modo ſcribitur Domino J. Duci Brabantiæ, Lotriciæ, & Lumburgiæ Comiti, Nepoti Regis kariſſimo.

De Jure Regis, in Collationibus Præbendarum pro Clericis Regis, conſervando.

A.D. 1314. An. 8. E. 2.

Pat. 8. E. 2. m. 13.

REX Archiepiſcopis, Epiſcopis, Abbatibus, Prioribus, Decanis, Archidiaconis, Cancellariis, Sacriſtis, Præbendariis in Eccleſiis, Cathedralibus ſeu Collegiatis, ac omnibus aliis perſonis Eccleſiaſticis, in quacunque dignitate vel Officio conſtitutis, ad quos, &c. ſalutem.

Ad Jura noſtra Regia, ne depereant, ſeu per aliquorum Uſurpationes indebitas aliqualiter ſubtrahantur, quatenus juſtè poterimus, manutenenda: ſubtractaque & occupata, ſi quæ fuerint, revocanda, necnon ad Impugnatores eorundem Jurium noſtrorum refrænandos, &, prout convenit, juxta eorum demerita puniendos, eo ſtudioſius nos decet operam adhibere, & ſolicitiùs extendere manum noſtram, quoad hoc juramenti vinculo teneri dignoſcimur & aſtringi, pluresque conſpicimus indies Jura illa pro Viribus impugnare.

Cum itaque dilecto Clerico noſtro, Radulpho de Stokes, Præbendam de Naſſington, in Eccleſia beatæ Mariæ Lincolniæ vacantem, & ad noſtram Donationem ſpectantem, ratione Epiſcopatûs Lincolnienſis, nuper vacantis, & in manu Domini Edwardi quondam Regis Angliæ, Patris noſtri, tunc exiſtentis, dederimus & conceſſerimus Jure noſtro: & intellexerimus jam de Novo, quod quidam, jura noſtra & Coronæ noſtræ impugnare nitentes, Provocationes, Appellationes, Citationes, & alia Impedimenta, per quæ utique, ſi procederent, effectus Collationis noſtræ prædictæ de facili enervari, nobiſque & Coronæ noſtræ aliàs præjudicium generari, ac dictus Clericus noſter, ſuper proſecutione juris noſtri & ſui in hac parte, poterit indebitè perturbari, alicui veſtrûm fieri procurârunt;

Nos, volentes hujuſmodi diſpendio & præjudicio remedio, quo poterimus, obviare, omniumque jura Coronæ noſtræ impugnantium Conatus illicitos refrænare, vobis omnibus & ſingulis mandamus, firmiter injungendo, nè, prætextu alicujus Commiſſionis, aut Mandati, vobis, vel alicui veſtrûm per quemcunque facti, vel fiendi, quicquam in hac parte per Citationes, ſeu inductiones, aut alio quovis modo, nobis inconſultis, facere præſumatis, per quod nobis, ſeu juri noſtro, aut Coronæ noſtræ derogari, aut præfatis Clericis noſtris, ſuper proſecutione Juris ſui in hac parte, aliqualiter valeat impediri.

Scientes pro certo quòd, ſi ſecus feceritis, ad vos, tanquam ad violatores Juris noſtri Regii, non immeritò graviter capiemus.

Volumus tamen quod, infra Regnum noſtrum, inde Juſtitia fiat, prout ſecundum legem & Conſuetudinem Regni fuerit faciendum.

In cujus, &c.

Teſte Rege apud Ely, tertio die Novembris.

Per ipſum Regem.

Ad Cardinales pro Archiepiſcopo Cantuarienſi, ſuper remiſſione pecuniæ pro tranſlatione Stipulatæ.

A.D. 1314. An. 8. E. 2.

Rom. & Fr. 8. E. 2. m. 10. dor.

VEnerabili in Chriſto Patri Domino A. Dei gratiâ Sanctæ Mariæ in Porticu Diacono Cardinali, amico ſuo kariſſimo, Edwardus, &c. ſalutem, & ſinceræ dilectionis affectum.

Vacante nuper Eccleſiâ Cantuarienſi, pro promotione & tranſlatione Venerabilis Patris W. Archiepiſcopi Cantuarienſis, totius Angliæ Primatis, tunc Epiſcopi Wygornienſis, ad dictam Sedem Cantuarienſem Metropoliticam, felicis recordationis, Domino C. tunc Papæ quinto, noſtras preces direximus ſucceſſivas;

Quibus

A.D. 1314. Edv. 2.

Quibus juxta noſtri deſiderium exauditis, ab eodem Domino Papâ, & vobis, ac aliis Eccleſiæ Romanæ Cardinalibus, litteras plures, noſtrarum, priùs eis indè directarum, recepimus reſponſales, quod, noſtræ contemplatione perſonæ, prædicta tranſlatio facta fuit.

Super quo dicto Domino Papæ, licet tantam gratiam erga ſuos demeruiſſemus, ac vobis, & aliis Cardinalibus, qui ad noſtri honoris cumulum in dicto negotio diligentiam efficacem appoſuiſtis, grates pluries exſolvimus ſpeciales.

Et poſtmodùm, prædicto Domino Papâ, prout Altiſſimo placuit, ab hac luce vocato, nobis relatum fuit quod a præfato Archiepiſcopo, prætextu tranſlationis, de ipſo ſic factæ, non modica & intolerabilis pecunia petebatur (de quo plurimùm admirati, & cordis amaritudine interiùs perforati) pro ſubductione exactionis hujuſmodi, vobis & aliis, quorum credebamus intereſſe, cum effectu porreximus preces noſtras.

Jámque noſtris exiſtit auribus inculcatum quòd, licet prædictus Dominus Papa, in extremis laborans, & mortis anguſtias, prout natura humana permittit, ſentiens & puncturas, ad exonerationem animæ ſuæ, omnes pecuniæ ſummas, Cameræ ſuæ tunc debitas, de plano perſonis obligatis remiſerit quibuſcunque; prout hoc, tàm per litteras Cardinalium, quàm aliorum, facti veritatem non ignorantium, nobis eſt intimatum.

Quidam tamen, remiſſionem hujuſmodi, ſpontaneam & planam voluntariè interpretantes, eandem remiſſionem ad perſonas gravatas tantùm aſſerunt extendendam; & memoratum Archiepiſcopum (tanquam eâ de causâ non gravatum) in remiſſione prædictâ excludentes, dictam pecuniæ ſummam ab eodem nituntur pro viribus extorquere.

Et, quia exactio prædicta in noſtri dedecus & vituperium notoriè noſcitur redundare, præfatúſque Archiepiſcopus, tùm propter expenſas graves, quas, circa proſecutionem negotii tranſlationis prædictæ, in Romanâ Curiâ, & alibi facere oportuit; tùm quia poſſeſſiones Archiepiſcopatûs prædicti, quaſi ſteriles ad manus ſuas devenerunt; tùm propter innumerabiles expenſas, quas in negotiis noſtris, & Regni noſtri, tam in Parliamentis noſtris, & aliis Congregationibus, ad noſtri & Regni prædicti honorem & commodum, hactenus ſuſtinuit, & adhuc ipſum oportet indies ſuſtinere, ære alieno multipliciter oneratur,

Paternitatem veſtram reverendam (de qua plenam in Domino fiduciam gerimus) omni affectione, quâ poſſimus, requirimus & rogamus, quatinus, ad præmiſſa intuitum benivolum convertentes, quod nos tantum exoneraret, & præfatum Archiepiſcopum (quem præ cæteris in ſinceris affectibus gerimus) prægravaret, velitis, noſtri contemplatione, omnino ſubduci, prout deſideramus, corditer procurare; vel ſaltem quod interpretatio prædicta, quæ per vos fieri debeat, ad ipſum ut didicimus, tanquam ad perſonam gravatam extendatur, pro remiſſione plenariâ, ex cauſis prædictis, cum omni efficaciâ interponere partes veſtras:

Nec contra ipſum Archiepiſcopum, ſi placet, prætextu dilationis negotiorum vos tangentium ſuper terris de la Pelagrue, & aliis, ad iram ſeu indignationem veſter animus provocetur, quoniam, circa promotionem eorundem, idem Archiepiſcopus, cum omni inſtantiâ, hactenus laboravit, & adhuc non deſiſtit, pro viribus, laborare; ſet, quibuſdam Ordinationibus, in Regno noſtro dudum factis, quæ nos adhuc in talibus artant, obſtantibus, quod pro veſtro honore libentius faceremus, non poſſumus producere in effectum.

Super præmiſſis autem velitis nobis, per latorem præſentium, veſtram reſcribere voluntatem.

Dat. apud Northamptoniam, 19. die Nevembris.

Eodem modo ſcribitur, excepta illa clauſula, nec contra ipſum, &c. videlicet,

Reymundo Sanctæ Mariæ Novæ, }
Bernardo Sanctæ Agathæ, } Diaconis Cardinalibus.
Bertrando de Guto Vicecomiti Leomanniæ & Altivillaris, & Marcioni de Arcom,
Reymundo Guillielmi de Burdegalia.

De Priſonibus excambiendis.

A.D. 1314. An. 8. E. 2. Clauſ. 8. E. 2. m. 28.

REX, dilecto & fideli ſuo, Johanni de Crombwelle, Cuſtodi Turris ſuæ Londoniarum, ſalutem.

Cùm, pro deliberatione dilecti & fidelis noſtri, Johannis de Segrave Senioris, nuper in partibus Scotiæ, in obſequio

A.D. 1314. Edv. 2.

obſequio noſtro, per Scotos, inimicos noſtros, capti, & ibidem adhuc detenti,

Conceſſerimus quòd Thomas de Morrain de Scotia, in Cuſtodiâ veſtrâ, in Turri noſtrâ prædictâ, exiſtens, unà cum quibuſdam aliis priſonibus de Scotiâ, in diverſis locis infra Regnum noſtrum detentis, deliberetur,

Et dilecto & fideli noſtro, Stephano de Segrave, Filio præfati Johannis, ad ducendum verſus partes Scotiæ liberetur pro deliberatione ſupradictâ:

Vobis mandamus quòd præfatum Thomam prædicto Stephano, vel illi, qui cum Litteris ſuis Patentibus, eâ de cauſâ, ad vos venerit, ſine dilatione, liberetis ad ducendum verſus partes prædictas, occaſione ſupradictâ, prout ei per nos pleniùs eſt injunctum.

Teſte Rege apud Northamptoniam, 20. die Novembris.

Per ipſum Regem.

Eodem modo mandatum eſt ſubſcriptis, pro Priſonibus ſubſcriptis, liberandis præfato Stephano, pro deliberatione præfati Johannis; videlicet,

Johanni de Wyſſet, Conſtabulario Caſtri Regis de Sancto Brianello; pro Davide de Lyndeſeye, liberando præfato Stephano.

Conſtabulario Caſtri de Deviſes; pro præfato David liberando præfato Stephano.

Bartholomeo de Badeleſmere, Conſtabulario Caſtri Regis Briſtoll; pro præfato Davide, liberando præfato Stephano.

Conſtabulario Caſtri de Strogaill; pro præfato Davide, liberando præfato Stephano.

Willielmo de Grandiſono; pro Andrea Murree liberando præfato Stephano.

Andreæ de Hertcla Cuſtodi Caſtri Regis Karliolæ; pro Reginaldo de Lyndeſeye, & Alexandro Fratre ejus, liberandis præfato Stephano.

Ad Regem Franciæ, de Maneriis, quæ ſecundum formam pacis reſtitui debuiſſent, reſtituendis.

A.D. 1314. An. 8. E. 2.

Clauſ. 8. E. 2. *m.* 25. *d.*

Excellentiſſimo Principi, Domino Philippo, Dei gratiâ, Regi Francorum illuſtri, Patri ſuo kariſſimo, Edwardus, eâdem gratiâ, Rex Angliæ, Dominus Hiberniæ, & Dux Aquitaniæ, ſalutem, & felices ſemper ad vota ſucceſſus.

Suggeſſit nobis dilectus & fidelis noſter, Mauritius de Rocheford (qui in obſequio noſtro, in partibus Hiberniæ, commoratur) quòd Maneria ipſius Mauritii de Cenerech & Trenyuz, cum pertinentiis, in Pictaviâ, occaſione guerræ, inter vos &, bonæ memoriæ, Dominum Edwardum Genitorem noſtrum, dudum ſubortæ, ſeiſita fuerunt in manum veſtram:

Et, licet eadem Maneria, ſecundum formam reformationis pacis, inter vos & dictum Genitorem noſtrum poſtmodum initæ & firmatæ, eidem Mauritio plenariè reſtitui debuiſſent, nondum tamen aſſequi potuit reſtitutionem eorumdem; ſet, occaſione dictæ guerræ, adhuc in manu veſtrâ detinentur, ſupplicando nobis ut ſibi, ſuper hoc, curaremus de congruo remedio providere:

Nos igitur, præfato Mauritio, circa recuperationem juris ſui, in hac parte, eo libentius ſubvenire volentes, quo noſtris jugiter obſequiis inmoratur,

Veſtram Excellentiam Regiam attentè requirimus & rogamus quatinus, habitâ ſuper præmiſſis informatione, veſtræ Magnificentiæ ex parte ipſius Mauritii faciendâ, præfato Mauritio debitam reſtitutionem Maneriorum ſuorum prædictorum, unà cum exitibus indè perceptis, fieri jubere velitis, prout de jure, & juxta formam pacis antedictæ fuerit faciendum.

Dat. apud Northamptoniam, 22. die Novembris.

Litera Regis de Concordia inter Cardinales, & de Electione Papæ acceleranda.

A.D. 1314. An. 8. E. 2.

Rom. & Fr. 8. E. 2. *m.* 10.

Venerabili in Chriſto Patri, N. Dei gratiâ, Hoſtienſi & Veletrenſi Epiſcopo, amico ſuo cariſſimo, Edwardus, eâdem gratiâ, &c. ſalutem, & ſinceræ dilectionis affectum.

Interni amoris fœcunditas, quam ad Romanam

A.D. 1314. Edv. 2.

Romanam gerimus Eccleſiam, Matrem noſtram, dirè hiis diebus, noſtra præ dolore pungit præcordia, anxiùs Viſcera ſauciat, & nobis in mœrorem multipliciter eſt converſa, dum eam (quam Dominus ſuper omnes Eccleſias optinere voluit principatum, & quæ pridem, Paſtorali regimine decorata, ſe nobis in cuntis oportunitatibus exhibuit liberalem, & Materno affectu nos & noſtros, variis favorum & gratiarum munificentiis, honoravit) deſolatam, & quaſi ruinæ & direptioni expoſitam, internæ noſtræ conſiderationis oculis intuemur.

Quis enim fidelis ſuper gregem Dominicum non condolet, qui diſperſus, &, velut Paſtorem non habens, tanto jam tempore dimiſſus eſt in invio oberrare? Quis jam ad ovile Domini oves oberrantes reducere, & ab eo lupos expellere poterit & arcere? Quis veſtri (Pater amabilis) & Confratrum veſtrorum, ipſius Eccleſiæ Cardinalium, hoc tempore non miratur duritiam, ſeu non arguit tarditatem, qui ſiccis oculis Matris veſtræ (quæ vos fœcundis lactavit uberibus, & altis honoribus ſublimavit) tot & tanta dampna conſpicitis, & ipſius ruinam negligitis ſublevare?

Et licet nos, ante hæc tempora, totis deſiderantes affectibus gravibus diſpendiis, quæ ex diutinâ vacatione dictæ Eccleſiæ evenire timebamus, celeri remedio obviari, vos & dictos Confratres veſtros ſimul, & ſingillatim, votivis precibus, & crebris exortationibus ſæpius duxerimus requirendum ut dictæ viduatæ Eccleſiæ, rejectâ omni affectione reciprocâ, de Paſtore idoneo curaretis celeriter providere, quia tamen noſtra, in hac parte, inſtantia nichil hactenus profuit in effectu, ſet ciſſura amplior dinoſcitur poſtea contigiſſe;

A.D. 1314. Edv. 2.

Veſtram adhuc dilectionem, gravi cordis anxietate ſtimulati, rogamus obnixè, & hortamur in Domino Jeſu Chriſto, quatinus, penſantes attentiùs & ante mentis veſtræ oculos ſedulò reducentes iminentia undique pericula, ex deſolatione Eccleſiæ memoratæ, intentionem veſtram puro corde ad ipſum ſolum, de cujus ſubſtitutione Vicarii in terris agitur, dirigere, & dictos Confratres veſtros ad unionem & concordiam, in ſpiritu humanitatis, totis conatibus reducere ſtudeatis, ut concors & Feſtina proviſio dictæ Eccleſiæ, divino aſſiſtente præſidio, ſubſequatur, nec ulterius remaneat expoſita diſpendiis, Paſtoris regimine deſolata:

Advertentes etiam quod aſſumptum terræ Sanctæ negotium, ex diuturniore vacatione ejuſdem Eccleſiæ, de facili poterit eclipſari, cùm ex ipſius, aſſumendi, Pontificis arbitrio ejuſdem negotii directio & diſpoſitio noſcatur, ut plurimùm, dependere:

Cæterùm ſuper aliquibus, quæ, communi utilitate penſatâ, fieri affectamus, dilectis & fidelibus noſtris, Gilberto Pecche, & Antonio Peſſaigne de Janua, ſecretum aperuimus cordis noſtri, vobis per eoſdem exponendum, quibus, ſi placet, ſuper hiis fidem velitis indubiam adhibere.

Dat. apud Berkhamſted. 4. die Decembris.

De celebrando pro Philippo Pulchro, Rege Franciæ, defuncto.

A.D. 1314. An. 8. E. 2.

Clauſ. 8. E. 2. m. 25. dor.

REX venerabili in Chriſto Patri W. eâdem gratiâ, Archiepiſcopo Cantuarienſi, totius Angliæ Primati, ſalutem.

Deus, omnium Conditor & Creator, qui cœleſtis profunditate Conſilii ordinat, vocat, diſponit, & revocat ſubjectas ſuæ providentiæ creaturas, Magnificum Principem Philippum, quondam Francorum Regem, Patrem noſtrum kariſſimum (qui nobis & Regno noſtro, in cuntis oportunitatibus, benivolus extitit & amicus; & in quo virtutum & gratiarum dona multiplicia prælucebant) nuper ab hoc ſeculo, prout ſibi placuit, evocavit; quod vobis, non ſine multâ mentis amaritudine, nunciamus.

Cùm igitur opus ſanctum & ſalubre, juxta divinæ Scripturæ ſententiam, cenſeatur, pro defunctis, ut a peccatorum ſolvantur nexibus, exorare; Paternitatem veſtram affectuosè requirimus & rogamus, quatenus, ipſius Regis exequias devote & ſolempniter celebrantes, ejus animam, cum decantatione Miſſarum, aliiſque devotarum orationum Suffragiis, ipſi Deo vivo & vero, ſpecialiter commendetis: ipſamque ab univerſis & ſingulis Religioſis, & aliis perſonis Eccleſiaſticis, ſubditis veſtris, per totam veſtram Dioceſem commendari ſimiliter, per hujuſmodi ſuffragia, faciatis.

Teſte meipſo apud Langele, 15. die Decembris.

Per ipſum Regem.

Eodem

A.D. 1314. Edv. 2.

Eodem modo ſcribitur W. Archiepiſcopo Eborum, Angliæ Primati, & ſingulis Epiſcopis tàm Provinciæ Cantuarienſis, quàm Eborum, necnon Abbatibus ſubſcriptis, &c.

A.D. 1314. Edv. 2.

De pecunia a Bertrando de Guto, ad opus Regis mutuanda.

A.D. 1314. An. 8. E. 2.

Vaſc. 8. E. 2. m. 9.

REX Bertrando de Guito, Vicecomiti Leomanniæ & Altivillaris, & Marchioni de Anconiâ, ſalutem, & ſinceræ dilectionis affectum.

Grata promptitudo obſequiorum laudabilium, quæ nobis gratanter, retroactis temporibus, impendiſtis, undè vobis ad grates aſſurgimus ſpeciales, nobis ſpem indubiam repræſentant ut, prò hiis, quæ nos & honorem noſtrum & commodum ſpecialiter contingunt, ad vos, ſub peculiari fiduciâ, præ cæteris recurramus.

Cùm itaque, pro arduis & urgentiſſimis negotiis, nos & ſtatum Regni noſtri tangentibus, pecuniâ indigeamus quamplurimùm in præſenti,

Amicitiam veſtram, de quâ ad plenum confidimus, affectione, quâ poſſumus, requirimus & rogamus, quatinus ſexaginta Milia Parvorum Florenorum Auri, pro expeditione negotiorum noſtrorum prædictorum, velitis nobis mutuare, & ea dilecto Mercatori noſtro Antonio Peſſaigne de Janua, ad opus noſtrum, facere liberari: Et hoc, ſicut nos & honorem noſtrum affectatis, ut ſperamus, velitis, juxta noſtri deſiderium, adimplere.

A.D. 1314.

Vobis autem, pro præmiſſis, ſi ea feceritis, in futurum teneri volumus ad grates non modicas, & ad ſpecialia munera gratiarum.

Ad hæc, quædam ſolutionem & ſatisfactionem dicti mutui, vobis faciendas, & obligationom, quam nuper fecimus, felicis recordationis, Domino C. tunc Papæ quinto, de exitibus Ducatûs noſtri Aquitanniæ, ſicut ſcitis, & innovationem ejuſdem obligationis (quam in perſonam veſtram tantùm fieri deſideramus) tangentia, injunximus dilecto & fideli noſtro, Gilberto Pecche, & præfato Antonio, vobis ex parte noſtrâ ſerioſiùs exponenda; quibus, ſi placet, ſuper hiis, quæ vobis ex parte noſtrâ expoſuerint, in præmiſſis, oraculò vivæ vocis, velitis fidem indubiam adhibere, & ipſa, ſicut de vobis confidimus, effectualiter adimplere.

Dat. apud Northamptoniam, 17. die Decembris.

Ad Ludovicum Francorum Regem, commendatoria pro Ingelramo de Marregny.

A.D. 1314. An. 8. E. 2.

Rom. & Fr. 8. E. 2. m. 12.

EXcellentiſſimo Principi, Domino Ludovico, Dei gratiâ, Regi Francorum illuſtri, Fratri ſuo cariſſimo, Edwardus, eâdem gratiâ, Rex Angliæ, Dominus Hiberniæ, & Dux Aquitaniæ, ſalutem, & proſperos ſemper ad vota ſucceſſus, felicémque regnandi gloriam cum ſalute.

Nobilem Virum, & nobis dilectum, Ingelramum de Marregny, Militem, qui, ſuis meritis exigentibus, & obſequiis fructuoſis, claræ memoriæ, Domino Philippo, genitori veſtro, & noſtro Patri cariſſimo, impenſis, in affectione ſpeciali ipſius genitoris veſtri, prout meruit, recumbebat, in gratiam & dilectionem veſtræ Regiæ magnificentiæ comprehendi ſimiliter affectamus;

A.D. 1314

Sperantes quod, ſicut dicto Genitori veſtro aſtitit Conſiliis & Obſequiis, ut prædicitur, fructuoſis, ita vobis benè & fideliter non deſinet famulari.

Veſtram igitur Excellentiam affectuoſè requirimus & rogamus, quatinus dilecto Valetto & Mercatori noſtro Antonio Peſſaigne de Janua (cui ſuper præmiſſis aperuimus mentem noſtram) in hiis, quæ vobis ex parte noſtrâ inde expoſuerit vivâ voce, velitis fidem indubiam adhibere, & ipſum ſuper eiſdem, juxta noſtri deſiderium, gratioſiùs exaudire.

Dat. apud Biſtleſham, viceſimo die Decembris.

De Conductu, ad inſtantiam Radulphi de Monte hermerii, pro Duncano de Fiſſ.

A.D. 1314. An. 8. E. 2. Pat. 8. E. 2. p. 1. m. 10.

REX, ad inſtantiam Radulphi de Monte Hermerii, ſuſcepit in ſalvum & ſecurum conductum ſuum Dunkanum de Fiſſ, & propriam familiam ſuam, in veniendo in Regnum ſuum, & per idem Regnum ad partes tranſmarinas peregrè tranſeundo, ac exinde per dictum Regnum ſuum redeundo, per unum Annum duraturum. A.D. 1314.

In cujus, &c.

Teſte Rege apud Wyndeſoram, 22. die Decembris.

Per breve de privato Sigillo.

Pro Margareta Comitiſſa Fuxi & Vicecomitiſſa Bearniæ.

A.D. 1314. An. 8. E. 2. Vaſc. 8. E. 2. m. 9.

REX Seneſcallo ſuo Vaſconiæ, qui nunc eſt, vel qui pro tempore fuerit, ſalutem.

Cùm nuper quaſdam petitiones,

Nobis ex parte Margaretæ Comitiſſæ Fuxi, & Vicecomitiſſæ Bearniæ & Marciani liberatas, continentes diverſas ſupprifias, ſibi in Pedagio Marciani, infra certos limites, in quibus aſſerit ſe habere debere juſtitiam altam & baſſam, & omnimodam juriſdictionem, ac diverſa gravamina hominibus ſuis, locorum illorum, per Officiales & Gentes noſtras partium vicinarum, facta & illata fuiſſe multipliciter, ut in eiſdem petitionibus ſuggerebatur,

Vobis miſiſſemus, mandantes quòd, vocatis coram vobis qui eſſent vocandi, conſtitutóque pro nobis defenſore in præmiſſis, & auditis rationibus hinc indè proponendis, eidem Comitiſſæ, ſuper contentis in petitionibus illis, fieri faceretis debitum & feſtinum juſtitiæ complementum, prout de jure, & ſecundum foros & conſuetudines partium illarum foret faciendum.

Super quibus præfata Margareta, pro ſe, aut hominibus ſuis prædictis, juſtitiæ complementum, licet pro eodem penes vos cum magnâ diligentiâ inſtetiſſet, non eſt hactenus aſſecuta; ſet ſupprifiæ & gravamina hujuſmodi majora prioribus cumulantur, in ipſius & hominum ſuorum dampnum non modicum, & præfatæ Margaretæ exhæredationis periculum manifeſtum:

Propter quod eadem Margareta, ex cauſis prævviis (& præcipue pro eo quòd in Curiâ noſtrâ Sancti Severi recredentia vel mallenta quorumdam hominum ſuorum, per Seneſcallum Landarum areſtatorum, ex parte præfatæ Margaretæ ibidem petitæ, in caſu, videlicet, ubi recredentia vel mallenta, ſecundum foros & conſuetudines partium illarum, dari debent, denegatæ fuerunt) ad Curiam Franciæ appellavit, ſicut eadem Margareta nobis ſignificavit; ſupplicando nichilominus humiliter quòd, ſuper præmiſſis, curaremus remedium adhibere: A.D. 1314.

Volentes igitur ejus ſupplicationi, in hac parte, quatenus ſine noſtri præjudicio, & injuriâ aliorum poterimus, condeſcendere, & ſibi, prætextu grati ſervitii, quod nobis hactenus impendit, gratiam facere ſpecialem,

Vobis mandamus, firmiter injungentes, quatinus (auditâ querelâ præfatæ Margaretæ, vobis ex parte ſuâ exponendâ de præmiſſis, vocatiſque vocandis, conſtituto etiam pro nobis in eiſdem legitimo defenſore, & auditis rationibus hinc indè proponendis) de ſupprifiis & gravaminibus hujuſmodi, ſi ſibi & hominibus ſuis facta & illata fuerint, ut eſt dictum, debitum & feſtinum juſtitiæ complementum fieri faciatis, prout de jure, & ſecundum foros & conſuetudines partium illarum, fuerit faciendum;

Ita quod eadem Margareta, pro veſtri, ſeu aliorum Miniſtrorum noſtrorum, partium illarum, defectu, non habeat cauſam dictam appellationem ulterius proſequendi; nec permittatis quod præfatæ Margaretæ, aut hominibus ſuis prædictis, per Miniſtros, ſeu Officiales noſtros, partium illarum, hujuſmodi gravamina de cætero indebitè inferantur; ſet ipſos, intuitu dicti obſequii præfatæ Comitiſſæ nobis impenſi, in juſtitiâ favorabiliter pertractetis, & per Miniſtros & Officiales noſtros, partium illarum, faciatis ſimiliter pertractari.

Dat. apud Wyndeſoram, 26 die Decembris.

Per breve de privato Sigillo.

Pro anima Petri de Gavaſton.

A.D. 1314.
An. 8. E. 2.
Liber. 8. E. 2. m. 5.

REX Theſaurario & Camerariis ſuis, ſalutem.

Liberate, de Theſauro noſtro, dilectis nobis in Chriſto, Cancellario & Scolaribus Univerſitatis Oxonienſis viginti Libras, quas eis conceſſimus, de dono noſtro, pro animâ, bonæ memoriæ, Petri de Gavaſton. quondam Comitis Cornubiæ, defuncti.

A.D. 1314

Teſte Rege apud Wyndeſoram, 27. die Decembris.

Per ipſum Regem, Nunciante Comite Pembrochiæ.

Ad Ludovicum Francorum Regem, pro Edwardo de Baliolo.

A.D. 1315.
An. 8. E. 2.
Rom. & Fr. 8. E. 2. m. 12.

EXcellentiſſimo Principi, Domino Ludovico, Dei gratiâ, Regi Francorum Illuſtri, Fratri ſuo cariſſimo, Edwardus, &c. ſalutem, & ſucceſſus, ad vota, ſemper proſperos & felices.

Cùm Dominus Johannes de Baliolo, qui quædam feodalia tenuit de Dominio veſtro, viam univerſæ carnis, ut accepimus, ſit ingreſſus,

Magnificentiam veſtram attentè requirimus & rogamus quatinus, dilectum nobis, Edwardum de Baliolo, Filium & Hæredem prædicti Johannis, Alumpnum noſtrum, habentes, ſi placet, noſtri intuitu, propenſius commendatum, Nobilem Virum, Reginaldum de Pynkeny, Vicedominum Ambienenſem (quem idem Edwardus procuratorem ſuum conſtituit in hac parte) ad fidelitatem, Majeſtati veſtræ Regiæ debitam, nomine ipſius Edwardi, faciendam, benigne admittere, ſibique feoda prædicta, ad opus dicti Edwardi, liberari jubere dignemini noſtris precibus & amore.

A.D. 1315.

Dat. apud Langele, 4. die Januarii.

De abſentia Archiepiſcopi Eboracenſis a Parliamento, propter Scotos, excuſanda.

A.D. 1315.
An. 8. E. 2.
Clauſ. 8. E. 2. m. 25. d.

REX Venerabili in Chriſto Patri, W. eâdem gratiâ, Archiepiſcopo Eborum, Angliæ Primati, ſalutem.

Per dilectum & fidelem noſtrum, Johannem de Eure, nobis nuper extitit nunciatum, quòd vos ſuper ſalvâ Cuſtodiâ Marchiæ Regni noſtri, verſus partes Boriales, pro repulſione Scotorum, Inimicorum & Rebellium noſtrorum, qui dictum Regnum hoſtiliter jam ingredi proponunt, ut intelleximus, ac pro pace & tranquilitate populi noſtri partium illarum conſervandâ, ac dampnis & periculis, quæ populo prædicto, per hujuſmodi Hoſtiles incurſus dictorum Inimicorum, evenire poſſent, niſi eiſdem obviaretur, evitandis, Conſilium & Auxilium oportunum hactenus poſuiſtis, & adhuc indies apponere non deſinitis: de quo vobis grates referimus ſpeciales:

In fide & dilectione, quibus nobis tenemini, firmiter injungentes, quòd circa præmiſſa oportunam diligentiam, ſic inceptam, continuetis, & circa ſalvationem populi prædicti, ac repulſionem dictorum Inimicorum & Rebellium noſtrorum, Conſilium & auxilium, cum equis & armis, & toto poſſe, quæ per veſtros & alios in eiſdem fieri poteritis procurare, effectualiter apponatis:

A.D. 1315.

Et hoc, ſicut nos, & honorem noſtrum, ac veſtrum diligitis, & de vobis ſpecialiter confidimus, modis omnibus faciatis; ita quòd vos exindè debeamus meritò commendare.

Abſentiam autem veſtram ad Parliamentum noſtrum, apud Weſtmonaſterium, in Octabis Sancti Hillarii proximò futuris, tenendum (ad quod vos nuper fecimus ſummoneri) ex cauſis præmiſſis habere volumus excuſatam.

In prædicto etenim Parliamento noſtro, de Conſilio Prælatorum & Procerum Regni noſtri, ſuper negotiis prædictis, non tardabimus taliter ordinare, quod noſtri, ac veſtri, & aliorum fidelium noſtrorum honores, & commoda, & tranquilitas, ac quies populi noſtri inde provenient, Deo dante.

Teſtè R. apud Langele, 4. die Januarii.

Eodem modo ſcribitur R. Dunelmenſi Epiſcopo.

De Baronibus, ut ſupra, excuſandis.

A.D. 1315.
An. 8. E. 2.
Claus. 8. E. 2. m. 25. d.

REX dilecto & fideli ſuo, Marmaduco de Twenge, ſalutem.

Quia intelleximus quòd Scoti, Inimici & Rebelles noſtri, Regnum noſtrum hoſtiliter ingredi jam proponunt, ad homicidia, deprædationes, & incendia inibi perpetranda, per quod volumus quòd partes Marchiæ noſtræ Scotiæ, contra hoſtiles incurſus Inimicorum noſtrorum prædictorum, cuſtodiantur modis omnibus & tueantur; quódque ipſorum incurſus hujuſmodi potenter & viriliter repellantur,

Vobis mandamus, in fide & homagio, quibus nobis tenemini, firmiter injungentes, quòd ad tuitionem & cuſtodiam partium prædictarum, & repulſionem Inimicorum noſtrorum prædictorum, cum equis & armis, & toto poſſe veſtro effectualiter intendatis; & hoc, ſicut nos, & honorem noſtrum, ac ſalvationem Regni noſtri diligitis, cum omni diligentiâ, quâ poteritis, facere ſtudeatis:

Abſentiam autem veſtram in inſtanti Parliamento noſtro, &c. *prout ſupra.*

A.D. 1315.

Eodem modo ſcribitur ſubſcriptis; videlicet,

Waltero de Teye,
Petro de Mauley,
Waltero de Facomberge,
Nicholao de Menill,
Johanni de Claveryng,
Waltero de Vavaſour,
Richardo le Waleys,
Roberto de Hilton.

Pro Amaneno de Lebreto, de Dono viginti millæ Librarum Turonenſium.

A.D. 1315.
An. 8. E. 2.
Vasc. 8 E. 2. m. 8.

REX Seneſcallo Vaſconiæ, & Conſtabulario Burdegaliæ, qui nunc ſunt, vel qui pro tempore erunt, ſalutem.

Cùm, tertio die Julii, anno Regni noſtri ſexto, de Conſilio & Ordinatione, bonæ memoriæ, Domini Philippi Regis Franciæ, ac pro bono ſervitio, quòd dilectus & fidelis noſter Amanenus de Lebreto, Domino Edwardo, quondam Regni Angliæ, Genitori noſtro, dùm vixit, gratanter impendit, conceſſerimus eidem Amaneno viginti milia Librarum Turonenſium, de dono noſtro, ſolvendarum eidem Amaneno apud Burdegaliam ad quatuor terminos, videlicet, ad Feſta Omnium Sanctorum, & Aſcenſionis Domini proximò ſequentium decem milia Librarum, per æquales portiones: & ad eadem Feſta proximò ſequentia reſidua decem milia Librarum, per æquales portiones; prout in litteris noſtris patentibus, præfato Amaneno indè confectis, pleniùs continetur:

A.D. 1315.

Vobis mandamus, ſicut aliàs mandavimus, quòd, de exitibus Ducatûs prædicti, præfato Amaneno id, quod ei a retro eſt de dictis viginti milibus Librarum, ad terminos conſuetos, ſolvi faciatis in formâ ſupradictâ; & hoc nullo modo omittatis.

Recipientes ab eo Litteras ſuas de acquietantiâ ſufficientes de eo quod ſibi ſic ſolveritis, &, ad ultimam ſolutionem, noſtras litteras ſupradictas: Et nos vobis, præfato Conſtabulario, indè in compoto veſtro debitam allocationem habere faciemus.

Dat. apud Langele duodecimo die Januarii.

Ad Seneſcallum & Theſaurarium Ageneſii, pro Bernardo de Spinaſia.

A.D. 1315.
An. 8. E. 2.
Ex Bundela Litterarum infra Turr.

EDwardus, Dei gratia, Rex Angliæ, Dominus Hiberniæ, & Dux Aquitaniæ, Seneſcallo & Theſaurario ſuis Agenenſibus, ſalutem.

Cùm nuper, ſuggerente nobis Bernardo de Spinaſia, per Petitionem ſuam, nobis exhibitam, quòd ipſe a tunc Theſaurario noſtro Agennenſi emit Ballivias Sanctæ Fidis & de Miramonte, Agennenſi Dioceſi, certo & magno pretio;

A.D. 1315.

A.D. 1315. Edw. 2.

Et quòd, poſt hujuſmodi emptionem, Perſonæ multorum Locorum, & Ballivarum prædictarum, & Reſortuum, tàm a vobis, præfato Seneſcallo, & Locum noſtrum tenente, quàm ab aliis Officialibus noſtris, in partibus illis, ſine culpâ dicti Bernardi, ad Dominum Regem Franciæ appellârunt;

Occaſione quarum appellationum, dicta Loca & Perſonæ a Ballivis prædictis, ac Cognitione, & Juriſdictione dicti Bernardi, per longum tempus, exempti fuerunt quominus idem Bernardus & Servientes ſui in locis prædictis, & Perſonis, Juriſdictione, ſeu Cognitione ſuâ, prout antea conſueverant, uti potuerunt:

Quodque ipſe, eo prætextu, dampnificatus fuit in Molumento Juriſdictionis Ballivarum prædictarum, & expenſas fecit pro prædictis, & in proſecutione Juris noſtri, contra dictos Appellatores, & alios Pariſius, & pluribus aliis locis, coram Gentibus Franciæ, ad æſtimationem quinquaginta Librarum Sterlingorum:

Et quòd olim, de mandato Johannis de Ferrariis, nuper Seneſcalli noſtri Vaſconiæ, & tunc Seneſcalli Agenenſis, cum Armis & pluribus Familiaribus ſuis, pro conſervando & tuendo Jus noſtrum, ad expenſas proprias, executus fuit mandatum dictorum Seneſcallorum, & de ſuo proprio expendidit, uſque ad ſummam viginti Librarum Sterlingorum; videlicet,

Pro defendendo Guerras & Exercitus, quas & quos multi Nobiles Seneſcalciæ Agenenſis inter ſe habebant, & quod ſtetit extra Ballivas prædictas, pro tuendo loca de Landuno & Sancti Bartholomæi, cum pluribus Gentibus, pro præmiſſis faciendis, per ſeptem ſeptimanas;

Sicque, per abſentiam ſuam a Ballivis prædictis, dampnum habuit uſque ad ſummam decem Librarum Sterlingorum;

Ac, ſupplicante nobis ut ejus indempnitati, in hac parte, proſpicere curaremus,

Mandaverimus vobis quòd, contentis in Petitione prædictâ (quam vobis in brevi noſtro, vobis directo, miſimus intercluſam) per vos intellectis & pleniùs examinatis, & inquiſitâ ſuper præmiſſis pleniùs veritate, ſi vobis conſtare poſſet ea veritatem continere, tunc ipſum Bernardum tantum de ſummâ, nobis per ipſum debitâ, penes ſe retinere permitteretis, quantum inveniretis ſic ſibi debere allocari, quouſque per nos certiorati aliud vobis ſuper hoc duxerimus demandandum:

Et quod nos de eo, quod inde inveniretis, ſub ſigillis veſtris diſtinctè, & apertè redderetis certiores; ac vos proceſſum, per vos habitum, ſuper præmiſſis, ac Depoſitiones plurium teſtium, ſuper hoc productorum & examinatorum, ac tranſcripta quorundam Inſtrumentorum nobis unà cum veſtris Literis tranſmitteretis;

Per quæ compertum eſt plures eſſe appellantes, & diu fuiſſe in Ballivis prædictis, ſine culpâ dicti Bernardi, & ipſum Bernardum, pro dictis Appellantibus, & expenſis per ipſum factis, ratione Proſecutionis Appellationum, quas contra dictos Appellantes proſecutus fuit Pariſius, & alibi, & propter Gardiagium plurium Locorum, & labores, ac abſentias, per ipſum extra Ballivas ſuas prædictas paſſos, de mandato Superiorum ſuorum Officialium veſtrorum ſibi facto, dampnificatum fuiſſe, & expenſas feciſſe de ſuo proprio, ſine remuneratione aliquâ, per diverſas particulas, uſque ad ſummam quaterviginti Librarum Sterlingorum.

Nos, habitâ conſideratione ad præmiſſa, volentes indempnitati ejuſdem Bernardi in hac parte proſpicere, ut tenemur, vobis mandamus quod eidem Bernardo dictas quaterviginti Libras in Arreragiis, quæ nobis debet de firmâ, ſeu pretio Ballivarum prædictarum, allocari faciatis; & nos vobis indè, præfato Theſaurario, in Compoto veſtro debitam allocationem fieri faciemus.

Dat. apud Weſtmonaſterium, viceſimo quarto die Januarii, anno Regni noſtro octavo.

Per ipſum Regem & Petitionem de Conſilio.

Poteſtas tradita Procuratori ſuo, per Yolendem Dominam de Belino, ad concordandum cum Procuratore Regis.

A.D. 1315. An. 8. E. 2. Vaſc. 8. E. 2. m. 5.

Noverint univerſi, hoc præſens publicum Inſtrumentum inſpecturi, quòd in mei, Notarii, & Teſtium ſubſcriptorum præſentiâ perſonalitèr conſtituta, Nobilis Mulier, Domina Yolendis de Solerio, Vice-

A.D. 1315. Edw. 2.

Vicecomitiſſa Frontiaci, Domina de Belino, Filia quondam & Hæres Arnaldi Reymundi de Solerio, Domini de Belino, fecit, conſtituit, & ordinavit Procuratorem ſuum ſpecialem, Magiſtrum Reymundum de Calreto ad ordinandum & concordandum Articulos factos, ſeu inchoatos inter diſcretum Virum Magiſtrum Auſtencium Jordani, Procuratorem incliti Principis Domini noſtri Regis Angliæ & Ducis Aquitaniæ ex unâ parte, & ipſam Dominam Vicecomitiſſam ex alterâ, ut dicta Domina Yolendis aſſerebat, ſuper quæſtione altæ & baſſæ juſtitiæ terræ ſuæ, hominum, feodorum, & retro feodorum ſuorum:

Necnon ad faciendum, concordandum, & concedendum Literas, ſeu publica Inſtrumenta ſuper Articulis prædictis;

Promittens ipſa Domina Yolendis michi, Notario infraſcripto, nomine, & ad opus quorum intereſt, aut intereſſe poteſt, ſolempniter ſtipulanti, ſe ratum & gratum habere perpetuò quicquid, cum dicto Procuratore ſuo, in præmiſſis, & præmiſſa tangentibus, actum, concordatum, conceſſum fuerit, ſeu etiam ordinatum.

Et hoc omnibus, quorum intereſt, aut intereſſe poteſt, aut poterit, voluit ſignificari per hoc præſens Publicum Inſtrumentum.

Actum fuit tertia die introitûs Martii, anno Domini milleſimo, trecenteſimo, decimo quarto, regnante Ludovico Franciæ Rege, Edwardo Rege Angliæ, Duce Aquitaniæ, Arnaldo Archiepiſcopo Burdegaliæ, Geraldo Præpoſito Majore Liborniæ;

Teſtes ſunt,

Petrus de Bloiaco Domicellus,
Dominus Arnaldus de Cano Prato, Preſbiter.
Magiſter Elias de Loſtant,
Helias de Riparia,
Bernardus de Prato,
Guillielmus de Bello Videre.

Et ego Reymundus Boneti Notarius Uborniæ, qui, ad requeſtam dictæ conſtituentis, hoc præſens Publicum Inſtrumentum ſcripſi, & ſigno meo ſignavi.

Acta fuerunt hæc in loco vocato Boys Gyrart, prope Pariſius, ubi prædictus Dominus Seneſcallus tunc morabatur, anno, & die, quibus ſuprà;

Præſentibus diſcretis Viris,

Domino Guillielmo de Caſis Legum Profeſſore, &
Magiſtro Helia Baſculi, Conſiliariis prædicti Domini Regis & Ducis in Vaſconiâ,
Petro Bauſan,
Reymundo de Coſteco, &
Guillielmo de Podio, Familiaribus eorumdem, ad hoc vocatis Teſtibus:
Et me Arnaldo Lamberti de Sancto Amando, Petrogoricenſi Dioceſi, Auctoritate Apoſtolicâ, ac ſupradicti Domini noſtri Regis Franciæ Publico Notario,

Qui præmiſſis omnibus & ſingulis, prout per me ſuperius fuerunt expreſſa, unâ cum Teſtibus ſupraſcriptis, præſens fui, & eâ propriâ manu ſcripſi, & in publicam formam redegi, meo ſigno ſolitoque ſignavi rogatus & requiſitus.

Ad Regem, a Majore & Juratis Baionæ, de ſpoliatis ſuper Mare relevandis.

A.D. 1315. An. 8. E. 2. Ex Orig. in Turri.

Sereniſſimo Principi & Potenti, ac eorum Domino kariſſimo naturali, Domino Edwardo Dei gratiâ, Regi Angliæ, Domino Hiberniæ, ac Duci Aquitaniæ, ejus devoti, Major & Jurati Civitatis ſuæ Baionæ, ſeipſos cum recommendatione, ſe ad ejus pedes Regios humiliter inclinatos.

Veſtræ Magnificentiæ, tenore præſentium intimetur, cùm, æſtate proximò præteritâ, Petrus Arnaldi, quondam de Seres, Magiſter Navis vocatæ Sancti Jacobi de Baiona, quæ eſt Johannis de Villâ & Arnaldi de Oloro, Concivium Baionæ, & cum ea mariâſſent;

Filii Iniquitatis, quidam Flamingi & Scoti, ad dictam Navem acceſſerunt, & inter ſe atrociter debellârunt, ſic finaliter quòd, propter innumeroſam potentiam Sociorum, dicti Flamingi & Scoti prædictum Magiſtrum, unà cum ejus Familiâ, exceptis tribus Mancipiis, impiè murtraverunt.

Et, valentes dictam Navem & Bona ejuſdem ſaiſire, & tranſducere quo volebant, venit Navigium veſtrarum Gentium de Angliâ, cujus Amiratus exiſtebat Dominus Botacorta: &, viſis velis dicti Navigii, dicti Flamingi & Scoti fugierunt, prædictâ Navi dimiſſâ.

A.D. 1315. Edw. 2.

Et, apropinquante Navigio prædicto veſtrarum Gentium de Angliâ, illi de Baiona, qui vivi reſederant in ipſa Navi, Appoſito veſtro Vexillo Regio in ſummitate Arboris, ſeu Mali, in ſignum Protectionis vocaverunt, & ſignum fecerunt ipſis veſtris Gentibus, ut ad eos accederent adjuturi.

Et cum forent inibi, ad inſtantiam Mancipiorum de Baionâ dictam Navem intraverunt, & eam duxerunt verſus Jarnemue.

Noviſſimè tamen dicta Navis, per dictum Amiratum, tradita extitit Gaufrido de Santbretona, in pernitiem & diſpendium dictorum Johannis & Arnaldi Concivium noſtrûm, verorum Dominorum dictæ Navis.

Et cum dictus Gaufridus de Santbretonâ, cum dictâ Navi eſſet Burdegaliæ, dicti Johannes & Arnaldus, Concives noſtri, Nobili Domino Almarico, Domino de Credonio, Militi, Seneſcallo veſtro Ducatûs Aquitaniæ, ſupplicârunt de dictâ Nave eiſdem, cum Apparatibus, reſtituendâ.

Qui cauſam commiſit Magiſtro Thomæ de Grane, Clerico veſtro Regio, Judici Appellationum, qui informationem intentionis dictorum Civium Baionæ recepit; ſuper quo negotio diffinitio protelatur donec veſtra intentio audiatur.

Quare veſtræ Excellentiſſimæ Dominationi (quæ ſemper fuit nobis, veſtris ſubditis de Baionâ, liberalis) duximus ſupplicandum reverentiùs, ut vobis placeat pie & miſericorditer in dicto peragere negotio, ſic quòd veſtri Subditi prædicti, Johannes & Arnaldus, Concives noſtri Baionæ, qui veri ſunt Domini dictæ Navis, ipſam Navem cum Apparatibus, Freito, & cæteris Bonis, quæ inibi erant, tempore quo recepta fuit per dictos veſtros Subditos de Angliâ, valeant, mediante veſtrâ Miſericordiâ, rehabere; ſic quod, per dictas veſtras Gentes de Angliâ, quæ debent eſſe eorum fomites & adjutores, & ipſi eorum vice verſa tempore contingenti, diſpendium nullatenus conſequantur; taliter pro Dei miſericordiâ, Sereniſſime Princeps & Domine, quod prædicti veſtri Subditi, occaſione tanti facinoris, non remaneant de proprio ſpoliati.

Salvator omnium vos conſervet & dirigat feliciter per tempora longiora.

Nobis veſtris mandantes, quæ erunt veſtræ Magnificentiæ profutura.

Script. Baionæ, quarto die Introitûs Menſis Martii, anno Domini milleſimo, trecenteſimo, decimo quinto.

A.D. 1315. Edw. 2.

Ad Prælatos, Proceres, & Communitates Hyberniæ, de Credentia.

A.D. 1315. An. 8. E. 2.

Clauſ. 8. E. 2. m. 14. d.

REX dilecto ſibi Nigello O Uhaulam, Duci de Erchre, ſalutem.

Quædam negotia, nos & ſtatum Regni noſtri intimè contingentia, dilectis & fidelibus noſtris, Edmundo le Botiller Juſticiario, Richardo de Berefordiâ Cancellario, & Magiſtro Waltero de Iſlep Theſaurario, noſtris Hiberniæ, injunximus vobis ex parte noſtrâ ore tenus exponenda:

Vos rogantes quatenus eiſdem, Edmundo, Richardo, & Waltero, vel duobus eorum in hiis, quæ vobis dicunt ex parte noſtri, ſuper negotiis antedictis, fidem velitis credulam adhibere, & circa directionem & expeditionem eorundem, ſicut de veſtrâ confidimus amicitiâ, opem & operam apponere efficaces;

Ita quod veſtram benivolentiam poſſimus in effectu operis experiri, & quod vobis exinde in veſtris augendis profectibus debeamus ſpecialiùs obligari.

Teſte Rege apud Weſtmonaſterium, decimo quarto die Martii.

A.D. 1315.

Conſimiles Literæ diriguntur ſubſcriptis; videlicet,

Decano & Capitulo Archiepiſcopatûs Dublinenſis,
Archiepiſcopo de Ardmach,
Archiepiſcopo de Caſſchell,
Archiepiſcopo de Thume,
Epiſcopo de Oſſorye,
Epiſcopo de Kildare,
Epiſcopo de Fernes,
Epiſcopo de Waterford,
Epiſcopo de Leghlyn,
Epiſcopo de Leyſmour,
Epiſcopo de Mid.
Epiſcopo de Dunbar,
Epiſcopo de Coyners,
Epiſcopo de Cork,
Abbati de Sancto Thoma de Dublin.
Priori de Kylmeyan Hoſpital. Hieroſolymitani.

Eth Odomult Duci Hiberniæ de Tyrconil,
Donnalt Onel Duci de Tyrewyn,
Deremed Ochabam Duci de Fernetren,
Neel Mecbren Duci de Kynalouwan,
Eth Offelyn Duci de Turterie,
Adinely Macaneagus Duci de Omebageth,
Wren Murmahun Duci de Oryol,
Lanorchach Murwerk Duci de Longeberyn,
Gillis Oraily Duci de Brenſeuy,
Geffrey Offeryl Duci de Montravyl,
Felyn Otonohur Duci de Connach,
Donald Obren Duci de Tothemound,
Deremot Murcarthi Duci de Deſſemound,
Donnald Carbrath,
Maur Kenenath Macmurwith,
Marewyth Obren,
David Ochohull,
Deremud Ottobur,
Fyn Odymſy,
Donethouth Macgille Paterike,
Leyſant Omorth,
Richardo de Burgh Comiti de Ulneſtre,
Edmundo le Botiller,
Johanni Filio Thomæ,
Johanni de Bary,
Johanni de Pouer de Dunil.
Richardo de Clare,
Maurino de Rocheford,
Thomæ de Maundevill,
Simoni de Genevill,
Waltero de Lacy,
Hugoni de Lacy,
Hugoni Byſet,
Alano Filio Warini,
Thomæ le Botiller,
Willielmo de Burgh,
Willielmo de Caunton,
Waltero de Cuſak,
Jacobo de Ketynges,
Arnaldo de Pouer,
Richardo de Exceſtriâ,
Petro le Pouer,
Jordano de Caunton,
Roberto Bagot,
Hugoni Conoun,
Galfrido de Bret,
Johanni de Blount de Rathregan,
Stephano de Exceſtre,
Mauritio Filio Thomæ,
Georgio de la Roche,
Johanni de Bourmyncham,
Richardo Titte,
Baldewino le Flemyng,
David Filio Alexandri de la Roche,
Willielmo Filio Philippi de la Roche,
Nicholao Filio Mauritii Kery,
Fremundo le Bruyn,
Majori & toti Communitati Dublin.
Majori & toti Communitati Waterford,
Majori & toti Communitati de Cork,
Majori & toti Communitati de Ros,
Præpoſito & Ballivis de Drouhda,
Præpoſito & Ballivis de Trym,
Præpoſito & Ballivis de Kilkenny,
Johanni de Ufford Eſcaetori Hiberniæ & Latori præſentium,
Radulpho le Botiller Juſticiario Hiberniæ,
Richardo de Bereford Cancellario Hiberniæ,
Magiſtro Waltero de Iſlep Theſaurario Hiberniæ.

Pro Rege de pecunia mutuanda.

A.D. 1315. An. 8. E. 2. Clauſ. 8. E. 2. m. 12. d.

REX, dilectis ſibi in Chriſto, Priori & Conventui Wyntoniæ, ſalutem.

Quia, de conſenſu Comitum, Baronum, & aliorum de Concilio noſtro, homines ad arma, in magnâ multitudine, verſus partes Scotiæ, tàm per Terram, quàm per Mare, ad Rebellionem & malitiam Scotorum, Inimicorum & Rebellium noſtrorum; partes illas invadentium reprimendas, & ad eaſdem partes defendendas, & ſalvandas, contra Inimicos noſtros ſupradictos, ordinavimus deſtinare: Pro quorum ſuſtentatione victualia in magnâ quantitate, & alia neceſſaria nos oportet providere; ad quorum providentiam ita feſtinanter, ſicut negotium requirit, faciendam, pecuniam in promptu non habemus:

A.D. 1315.

Vos affectuoſe requirimus & rogamus, quatenus, pro dictis providentiis faciendis, nobis ducentas Libras, ex mutuo, velitis concedere, & eas uſque ad Scaccarium noſtrum facere deſtinari; ita quod pecuniam illam habeamus ibidem in Quindena Paſchæ proximò jam venturâ ud ultimum, pro negotiis antedictis; & hoc, ſicut nos, & honorem noſtrum diligitis, nullo modo omittatis.

De prædictis autem ducentis Libris de viceſimâ, a Communitate Regni noſtri, vel quintâ decimâ per Cives & Burgenſes, aut de Decimâ per Clerum dicti Regni noſtri nobis conceſſis, in causâ prædictâ, ſolutionem debitam & feſtinam, & literas noſtras patentes inde interim fieri faciemus.

A.D. 1315. Edv. 2.

Et de eo, quod facere volueritis in hac parte, nos reddatis, ſine dilatione aliquâ, certiores.

Teſte Rege apud Weſtmonaſterium decimo quinto die Martii.

Per ipſum Regem.

Eodem modo mandatum eſt ſubſcriptis; videlicet,

Abbati & Conventui de Malmeſbury, pro 200 Marcis,
Abbati & Conventui de la Hyde, pro 100 Libris,
Abbati & Conventui de Bello, pro 100 Libris,
Abbati & Conventui de Glaſtingbury, pro 500 Marcis,
Abbati & Conventui Glouceſtriæ, pro 100 Marcis,
Abbati & Conventui de Cirenceſtriâ, pro 100 Marcis,
Abbati & Conventui de Teoukeſbury, pro 100 Marcis,
Abbati & Conventui de Wynchecombe, pro 100 Marcis,
Abbati & Conventui Sancti Auguſtini Briſtoll, pro 100 Marcis,
Abbati & Conventui Ceſtriæ, pro 100 Marcis,
Abbati & Conventui de Eveſham, pro 100 Libris,
Abbati & Conventui de Perſhore, pro 40 Libris,
Abbati & Conventui de Burgo Sancti Petri, pro 500 Marcis,
Abbati & Conventui de Thornton, pro 100 Marcis,
Priori & Conventui de Conventre, pro 100 Libris,
Abbati & Conventui Sancti Auguſtini Cantuariæ, pro 500 Marcis,
Priori & Conventui Cantuariæ, pro 500 Marcis,
Abbati & Conventui de Favereſham, pro 40 Libris,
Priori & Conventui Elienſi, pro 100 Libris,
Abbati & Conventui de Thorneye, pro 100 Marcis,
Abbati & Conventui de Rameſeye, pro 300 Libris,
Abbati & Conventui Sancti Edmundi, pro 200 Libris,
Priori & Conventui Sancti Edmundi, pro 500 Marcis,
Priori & Conventui de Spaldyng, pro 100 Libris,
Abbati & Conventui de Abyndon, pro 100 Libris,
Abbati & Conventui de Oſneye, pro 40 Libris,
Abbati & Conventui de Eyneſham, pro 100 Marcis,
Abbati & Conventui de Croyland, pro 200 Marcis,
Abbati & Conventui de Burton ſuper Trentam, pro 100 Marcis,
Priori & Conventui de Kenylworth, pro 100 Marcis,

Eodem modo, mandatum eſt ſubſcriptis de Ordine Ciſtercienſi; videlicet,

Abbati & Conventui de Benyndon, pro 100 Marcis,
Abbati & Conventui de Dounkeſwell, pro 100 Marcis,
Abbati & Conventui de Forda, pro 100 Marcis,
Abbati & Conventui de Clyne, pro 100 Marcis,
Abbati & Conventui de Newenham, pro 40 Marcis,
Abbati & Conventui de Amſtok, pro 100 Marcis,
Abbati & Conventui de Boklande, pro 50 Marcis,
Abbati & Conventui de Bonkceſtr. pro 50 Marcis,
Abbati & Conventui de Stanle, pro 100 Marcis,

In Menſe Paſchæ.

Abbati & Conventui de Hayles, pro 100 Libris,
Abbati & Conventui de Bruera, pro 100 Marcis,
Abbati & Conventui de Gyngeſwode, pro 100 Marcis,
Abbati & Conventui de Bordeſle, pro 50 Marcis,
Abbati & Conventui de Merwall, pro 100 Mardis,
Abbati & Conventui de Flaxele, pro 50 Marcis,
Abbati & Conventui de Stonle in Arderne, pro 100 Marcis,
Abbati & Conventui de Dore, pro 50 Marcis,
Abbati & Conventui de Bildewas pro 50 Marcis,

In Menſe Paſchæ.

Abbati & Conventui de Deulacres, pro 50 *Marcis,*
Abbati & Conventui de Valle Regali, pro 100 *Marcis,*
Abbati & Conventui de Hulton, pro 50 *Marcis,*
Abbati & Conventui de Baſyngwerk, pro 50 *Marcis,*
Abbati & Conventui de Revesby, pro 100 *Marcis,*
Abbati & Conventui de Kyrkeſtede, pro 100 *Marcis,*
Abbati & Conventui de Swineſheved, pro 40 *Marcis,*
Abbati & Conventui de Parco Ludo, pro 100 *Marcis,*
Abbati & Conventui de Valle Dei, pro 50 *Marcis,*
} In menſe Paſchæ.

Abbati & Conventui de Boxle, pro 100 *Marcis,*
Abbati & Conventui de Ponte Roberti, pro 40 *Libris,*
Abbati & Conventui de Waverley, pro 200 *Marcis,*
Abbati & Conventui de Bello loco Regis, pro 200 *Marcis,*
Abbati & Conventui de Quarera, pro 200 *Marcis,*
Abbati & Conventui de Litteleye, pro 40 *Marcis,*
Abbati & Conventui de Tame, pro 50 *Marcis,*
Abbati & Conventui de Gerwedon, pro 100 *Marcis,*
Abbati & Conventui de Bitleſden, pro 100 *Marcis,*
Abbati & Conventui de Pypwell, pro 100 *Marcis,*
Abbati & Conventui de Wouburn, pro 60 *Marcis,*
Abbati & Conventui de Wardon, pro 200 *Marcis,*
Abbati & Conventui de Sautria, pro 50 *Marcis,*
Priori & Conventui de Sancto Neoto, pro 100 *Marcis,*
Abbati & Conventui de Sibeton, pro 40 *Marcis,*
Abbati & Conventui de Gogeſhale, pro 100 *Marcis,*
Abbati & Conventui de Tiltey, pro 40 *Marcis,*
Abbati & Conventui de Stratford atte Bogh, pro 50 *Marcis.*
} In tribus ſeptim. Paſchæ.

Ibid.

REX dilecto ſibi in Chriſto Magiſtro Ordinis de Sempryngham, ſalutem.

Quia de conſenſu Comitum, *&c, ut ſupra uſque hæc verba, viz.* Pecuniam in promptu non habemus;

Nos, attendentes quod circá éa, quæ honorem noſtrum & commodum reſpiciunt, velitis opem & operam efficaces adhibere, & manus extendere adjutrices,

Vos affectuosè requirimus & rogamus, quatinus inter vos & Priores Ordinis veſtri, infra Regnum prædictum, pro dictis providentiis faciendis, velitis nobis duo milia Librarum, uſque ad quindenam Sancti Michaelis proximò futuram mutuare, & ſuper Convocatione dictorum Priorum, in aliquo certo loco, juxta diſcretionem veſtram, ex hac causâ, ordinandâ, taliter deſtinare, quòd de eo, quod vos & dicti Priores indè facere volueritis, in Menſe Paſchæ proximò futuro ad ultimum, per vos, poſſimus, ad Scaccarium noſtrum, effici certiores.

Et, circa præmiſſa, juxta noſtri deſiderium, pro neceſſitate jam ingruente, facienda, ſicut nos & honorem noſtrum diligitis, cum omni efficaciâ partes veſtras interponatis:

Et de eo, quod indè facere volueritis, Theſaurarium & Barones de dicto Scaccario, in dicto Menſe ad ultimum, reddatis nomine noſtro certiores;

De mutuo autem, quod vos & dicti Priores nobis feceritis in hac parte, vobis & ipſis; de viceſimâ a Communitate Regni noſtri, vel quintadecimâ per Cives & Burgenſes, aut de Decimâ per Clerum dicti Regni noſtri, nobis conceſſis ex causâ prædictâ, ſolutionem debitam & feſtinam, & Litteras noſtras Patentes indè interim fieri faciemus.

Teſte Rege apud Weſtmonaſterium, 15. die Martii.

Per ipſum Regem.

Eodem modo mandatum eſt ſubſcriptis, de ordine prædicto, mutatis competenter mutandis, videlicet,

Abbati & Conventui Sanctæ Radegundiæ, pro 40 *Marcis,*
Abbati & Conventui de Laungedon, pro 50 *Marcis,*
Abbati & Conventui de Begeham, pro 40 *Marcis,*
Abbati & Conventui de Duro Forti, pro 100 *Marcis,*
Abbati & Conventui de Nutley, pro 50 *Marcis.*
} In tribus ſeptim. Pachæ.

A.D. 1315. Edw. 2.

Abbati & Conventui de Langele, pro 100 *Marcis,*
Abbati & Conventui de Derham, pro 40 *Marcis,*
Abbati & Conventui de Leiſton, pro 100 *Marcis,*
Abbati & Conventui de Sulby, pro 50 *Marcis,*
} In Menſe Paſchæ.

Abbati & Conventui de Croxſton, pro 100 *Marcis,*
Abbati & Conventui de Barlynges, pro 100 *Marcis,*
Abbati & Conventui de Coppeholm, pro 50 *Marcis,*
Abbati & Conventui de Nenohous, pro 100 *Marcis.*
} In Menſe Paſchæ.

Compoſitio inter Regem & Yolendem Dominam de Belino.

A.D. 1315. An. 8. E. 2. Vaſc. 8. E. 2. m. 5.

IN NOMINE DOMINI, AMEN.

Pateat Univerſis, per hoc præſens Inſtrumentum pupplicum, quòd,

Cùm olim controverſia, ſeu diſſenſio, & debatum diù fuiſſet per Nobilem Mulierem, Dominam Yolendim de Solerio, Dominam de Belino, Filiam & Hæredem Aurnandi Reymundi de Solerio, Domini de Belino, defuncti, ex parte unâ, & Procuratorem egregii Principis, Domini Edwardi, Regis Angliæ, Ducis Aquitaniæ, nomine ipſius Domini Regis & Ducis, ex alterâ, ſuper eo quod dicta Yolendis dicebat, & proponebat omnimodam juſtitiam, merum & mixtum imperium, in Caſtro, vico ac tota Vicinali de Uſar, necnon & in omnibus Dominiis, proprietatibus, feodis & retrofeodis ſuis, & in omnibus Territoriis de Borno, ab eadem Yolendi mediatè vel inmediatè moventibus, & naufragium, balænam, ſeu balænas, & alia a caſu emergentia ad coſteras Maris de Biſquaroſa, de Sancto Juliano, ſeu de Sart, ad ipſam Yolendim pertinere, & pertinere debere, ex ſucceſſione Patris ſui prædicti: Patrémque ſuum præmiſſa jure hæreditario habuiſſe, & poſſediſſe tempore quo vivebat; dicto procuratore in contrarium aſſerente, & dicente præmiſſa ad Dominum Regem & Ducem prædictum pertinere, & pertinere debere:

Tandem, Anno Domini 1315, Regnante Excellentiſſimo Principe, Domino Ludovico, Dei gratiâ, Rege Franciæ & Navarræ, Sede Apoſtolicâ vacante per mortem, felicis recordationis, Domini Clementis Papæ quinti quondam, tertiâ die exitûs Menſis Martii, in mei, Notarii & teſtium ſubſcriptorum præſentiâ, habitis pluribus tractatibus & deliberationibus inter diſcretum Virum, Reymundum de Colraco, Procuratorem dictæ Dominæ Yolendis in hac parte (ſpeciale mandatum habentem, ut apparebat, per quoddam Procuratorium, cujus tenor inferiùs continetur) & diſcretum Virum, Magiſtrum Auſtentium Jordani, Procuratorem, ut dicitur, prædicti Domini Ducis, cum Nobili & Potente Viro, Domino Almarico, Domino de Credomio, Ducatûs Aquitanniæ Seneſcallo, aſſiſtente, & quibuſdam Conſiliariis dicti Domini Regis & Ducis in Vaſconiâ;

Procurator dictæ Dominæ Yolendis, volens, ut dixit, quod eadem Yolendis exnunc non gravaretur laboribus & expenſis, inter dictum Magiſtrum Reymundum, nomine Procuratorio dictæ Dominæ Yolendis ex parte unâ, & prædictos, Dominum Seneſcallum & Procuratorem, nomine dicti Domini Regis & Ducis ex alterâ, ſuper prædictis omnibus & ſingulis,

In modum, qui ſequitur, extitit compoſitum, tranſactum, ordinatum, ac etiam concordatum;

PRIMO, Quod omnimoda juſtitia, alta & baſſa, merum & mixtum imperium in Caſtro, Vico, ac totâ Vicinali de Uſar, & pertinentiis eorumdem, & hominum & perſonarum quarumcumque habitantium, qui nunc ſunt, vel qui pro tempore fuerint, & delinquentium ibidem, remanebunt prædictæ Dominæ Yolendi perpetuò.

ITEM, In omnibus proprietatibus, feodis, & retrofeodis, ab eadem Domina Yolendi, in Parochiis de Meſſos, de Aubinhaco, de Sancto Juliano, de Aurelhano, & de Biſquareſſa, mediatè vel immediatè moventibus, & quæ eidem, & cohæredibus ſuis obvenerunt ex ſucceſſione prædicti Arnandi Raymundi, Patris ſui, & habitantibus & delinquentibus ibidem.

ITEM, Quod omnimoda juſtitia, merum & mixtum Imperium hominum ipſius Yolendis, qui nunc ſunt, vel pro tempore fuerint, in Parochiis de Bias, loco appellato Fodias, & Stagiarum, & pertinentiarum earumdem, prout Stagiæ & pertinentiæ movent & tenentur ab eadem, & quatuor hominum ipſius Yolendis, in dictâ Parochiâ de Bias, propinquiorum de Fodias, & Stagiarum, & pertinentiarum earumdem, prout tenentur

nentur ab eadem, prædictæ Dominæ Yolendi, & ejus Succeſſoribus perpetuò remanebunt.

Item, Quòd ipſa Yolendis, & Succeſſores ſui poſſint excercere Juriſdictionem prædictam, ſicut alii Barones de Burdegaleſio exercent, ſecundum fores & conſuetudines Burdegalenſes.

Item, Quòd dicta Yolendis, & Succeſſores ſui poſſint licite ducere homines utriuſque ſexûs, accuſatos, captos, & areſtatos, per dictas Parochias, de alterâ ad alteram, ad dictum Caſtrum de Uſar, pro juſtitiâ faciendâ, ſine impedimento tranſeundi, etiam ſi oportuerit per Juſtitiarium Domini Regis.

Item, Quod dicta Yolendis, & Succeſſores ſui habeant in hominibus, & feodariis, proprietatibus, & feodis, & retrofeodis ſuis, in Parochiis de Ponteuxs, de Parencias, de Vyſſera, de Sancta Eulalia, de Sanguineto, & de Sancto Paulo, parvum Juſticiatum, & omne jus, quod quilibet Nobilis habet, & habere debet in hominibus, & feodariis, terrâ, feodis, & retrofeodis ſuis, juxta fores & conſuetudines Burdegalenſes.

Item, Quòd Dominus Rex & Dux habeat altum Juſticiatum in hominibus, proprietatibus, feodis, & retrofeodis, a dictâ Yolendi mediatè vel inmeditatè moventibus, & etiam quibuſcumque habitantibus in Parochiis de Ponteuxs, de Parencias, de Vyſſera, de Sancta Eulalia, de Sanguineto, de Sancto Paulo, & de Bias prædictis, perpetuò; ſalvis tamen, & retentis alto Juſtitiatu & Baſſo, in hominibus ſuis de Bias, prout ſuperiùs eſt expreſſum.

Item, Quòd Dominus Rex & Dux habeat perpetuò Naufragium, Balænam, ſeu Balænas, & alia a caſu emergentia, in coſteris Maris de Biſſquarroſſa, & Sancti Juliani, ſeu de Sart, & altam juſtitiam ſuper illis, & quæ obvenire poterint occaſione præmiſſorum; altâ tamen Juſtitiâ prædictæ Yolendi in aliis, & in dictis coſteris remanente, in quantum terra ſua ſe extendit; Mari & litore, quantum communiter per fluxum Maris occupatur, penes Dominum noſtrum Regem remanentibus, quo ad proprietatem, & juriſdictionem; & etiam Naufragio, Balæna, ſeu Balænis, & aliis a caſu, ut dictum eſt, emergentibus, & quæ obvenerint ratione eorumdem.

Item, Dicta Yolendis in Domibus & Albergamentis, in quibus Dominus Guillielmus de Soa, & Dominus de Frambardino morentur, licet ſint de feodo ipſius Yolendis, ipſa Yolendis non habebit aliquod Juſticiatum, nec in perſona & familia ipſorum, Domini Guillielmi, & Domini de Frambardino, & Hæredum ſuorum, niſi in Juſticiatu ipſius Yolendis deliquerint; & in illo caſu ſtabunt viri coram ipſa Yolendi & Succeſſoribus ſuis: Si autem contingeret ipſos Dominos, Guilliellmum & de Frambedino, transferre ad alium locum, ſeu alia loca, dictæ Yolendi ſubdita, omnimoda Juſtitia illius loci, in quo ſe tranſtulerint, & perſonarum & familiæ, erit prædicti Domini Regis & Ducis, omnimodaque Juſtitia Prioris loci, vel Priorum locorum, de quo, ſeu quibus, ſe tranſtulerint, erit Yolendis prædictæ & Succeſſorum ejuſdem.

Item, Quòd in aliis locis, totius territorii de Borno, & Parochiis (præter loca ſuperiùs dictæ Yolendi dimiſſa, & quittata, ac conceſſa) omne merum & mixtum Imperium ſint, & pertineant, & perpetuò remaneant Domino Regi & Duci, & Succeſſoribus ſuis.

Item, Quòd Dominus Seneſcallus prædictus procuret, & perficiat quod Dominus Rex & Dux prædictus, infra inſtans Feſtum Pentecoſtes, approbet & confirmet compoſitionem hujuſmodi, cum Litteris ſuis Patentibus, penes dictam Yolendim permanſuris: quod ſi non feceret infra terminum prædictum, quod jus ipſius Yolendis, & Domini Regis & Ducis prædicti, ſit utrique parti ſalvum, ſuper inqueſtâ, ſuper Juſticiatu prædicto, ex formâ pacis Dominorum Commiſſariorum Dominorum Regis Franciæ, & Regis & Ducis; & quod utraque dictarum partium poſſit extunc jus ſuum proſequi ſuper Inqueſta prædicta, & alias prout eiſdem videbitur faciendum.

Item, Quòd dicta Yolendis recognoſcet ſe prædictum Juſtitiatum tenere a Domino Rege & Duce, ſub illo devetio, quo terram Borni tenet ab eodem.

Quæ omnia & ſingula promiſerunt dictæ partes tenere, & ſe adinvicem altera alteri promittere & obligare, cum litteris ſufficientibus; conditione tamen adjectâ, ſi placeat Domino Regi & Duci, & ea voluerit confirmare; ſin autem, partes prædictæ jus ſuum ſuper præmiſſis proſequantur, non obſtantibus concordia & ordinatione prædictis, & omnibus in ſtatu, in quo prius erant, remanentibus.

In quorum præmiſſorum, omnium & ſingulorum, teſtimonium, prædictæ partes requiſiverunt ſibi fieri duo publica Inſtrumenta, unius & ejuſdem tenoris,

A.D. 1315. Edv. 2.

noris, quorum quilibet dictarum partium debet habere unum, ad perpetuam memoriam omnium præmiſſorum.

Tenor vero Procuratorii dicti Magiſtri Reymundi, Procuratorii dictæ Yolendis, de verbo ad verbum ſequitur in hunc modum;

A.D. 1315. Edv. 2.

Noverint univerſi, hoc præſens publicum Inſtrumentum inſpecturi, quod, in meî, Notarii, & teſtium ſubſcriptorum præſentiâ perſonaliter conſtituta, Nobilis Mulier Domina Yolendis de Solerio, *&c. prout ſupra de tertio Martii.*

Ad Regem a Comite Flandriæ, de Emendis faciendis.

A.D. 1315. An. 8. E. 2. Pell.

A.D. 1315.

A Treſhaut, treſnoble, & treſexcellent Prince Monſieur Edwart, par la grace de Dieu, Roy d'Engleterre, Seignieur d'Irland, & Duc d'Acquitaigne, B. Conte de Flandr. appar a ſes plaiſirs.

Come vous, Treſexcellens Princes, avies donne Seure & Sauf Conduit, par voſtres Lettres ouvertes, as Marchants de noſtre Ville de Yppre; qu'il peuſſent Seurment venir, aveuc leur Marchandiſes & biens, en veſtre terre demorer, & Marchander la, & revenir paiſuilment en no Terre de Flandres:

Et, par le vertue de celuy Conduit, Nichaſes le Sages, Daniel Vobrecht, Jehans Brand, Guilles Carlui, Jakeures Calf, Jakenres Boſſard, & Gylles Witlam, Marchans de no dite Ville d'Ypre, firent mener 8. Packes de Dras juſques au Port d'Orwelle.

Et la viendrent grand quantitie de veſtres Gens en une Neef de la Rie de veſtre Ville, & les dis Dras & autres biens roberent, tollirent, & emenerent contre la volente des dis Marchans, & de leur Meſſages, & les Perſones priſent non contreſtant quil monſtroit, que ſour le veſtre Condut il i furent venu, & i averent leur biens amenes: ſicome autrefois, Sire, avons eſcripte a la veſtre Roial Majeſte.

Et comme ces coſes ſunt notoires, & les dis biens ont eſte trouves en la Ville de Rie avantdite, & les Perſonnes coupables don dit fait, ſicome il puit apparoir clerement, par le retour du Baillif de la dite Ville de Rie, retourne en la veſtre Chancellerie, ſicome no dit Marchant maintienent:

Et nous, Sire, a la veſtre Royale Majeſte, & a veſtre conſeil avoms primere fois & ſecunde ſuppliet, par noz Lettres, que don dit Treſpas & roberie vauſiſies faire nos dis Marchans adrechier, qui pour ceo ont lonc tans veſtre Court purſuve, & il encore de riens ne ſoyent adrechier;

La trerche fois ſupplions a la dite veſtre Roiall Mageſte, & a veſtre noble Conſeill, que vous voilliez a ceſte fois ſi faire adrechier noz dis Marchans, & leur faire reſtitution de leur biens, qui enſi leur furent robees & tollnes, & ſour veſtre dit conduit, quil n'aient reſon d'aux doloir.

Noſtre Sires maintienge veſtre Eſtat en honour, & en Sainte.

Donees a Gand le Treſinze jour del Mois d'Aril, l'an de grace Mil, Trois Cenz, & Quinze.

De Villa & Caſtro Berewici, Mauritio de Berkele, commiſſis.

A.D. 1315. An. 8. E. 2. Scot. 8. E. 2. m. 4.

A.D. 1315.

REX omnibus, ad quos, &c. ſalutem.

De fidelitate probatâ & circumſpectione providâ, dilecti & fidelis noſtri, Mauritii de Berkele, plenius confidentes,

Commiſimus ei cuſtodiam Caſtri & Villæ noſtræ de Berewyco ſuper Twedam, habendam quamdiu nobis placuerit:

Dantes eidem Mauritio plenariam poteſtatem Ordinandi de ſtatu eorumdem, Caſtri & Villæ, prout pro honore noſtro, & ſalvâ & ſecurâ cuſtodiâ eorumdem meliùs fuerit faciendum.

In cujus, &c.

Teſte Rege apud Weſtmonaſterium, 18. die Aprilis.

ET mandatum eſt Militibus, hominibus ad arma, tàm equitibus, quàm peditibus, & omnibus aliis, in munitione Caſtri & Villæ Regis de Berewico, ſuper Twedam exiſtentibus, & culibet eorum, quòd eidem Mauritio, *&c. prout in Literis conſimilibus.*

A.D. 1315. Edw. 2.

ET mandatum eſt Simoni Warde, nuper Cuſtodi Caſtri & Villæ prædictorum, quod eidem Mauritio, Cuſtodiam Caſtri & Villæ prædictorum, unà cum armaturis, victualibus & omnibus aliis rebus Regis, in eodem Caſtro exiſtentibus, per indenturam, inter ipſos indè conficiendam, ſine dilatione, liberet in formâ prædictâ.

Teſte ut ſupra.

Super diſſenſionibus in Vaſconia componendis.

A.D. 1315. An. 8. E. 2. Vaſc. 8. E. 2. m. 6.

REX Univerſis, præſentes Litteras inſpecturis, ſalutem, & præſentibus dare fidem.

Noverit Univerſitas veſtra quòd, cùm eſſet diſſenſio, ſeu diſcordia inter Reymundum, nunc Vicecomitem Fronciaci, ſeu ejus Tutores, ejus nomine, ex parte unâ, & Procuratorem noſtrum in Vaſconiâ ex alterâ, ſuper eo quòd pars dicti Vicecomitis petebat quædam areſta, data in Curiâ Franciæ pro ipſo Vicecomite, ſeu Prædeceſſoribus ſuis, contra nos, ſeu Progenitores noſtros, executioni demandari:

Et quandam inqueſtam, factam ad inſtantiam ipſius Vicecomitis, ſeu Progenitorum ſuorum, ſuper quibuſdam fructibus judicari, & tertiam partem extractæ, ſeu Lendæ Sancti Emiliani, quam, ut aſſerit, mandavit ſibi reſtitui, inclitæ recordationis, Genitor noſter;

Procuratore noſtro contrarium aſſerente, & dicente, pluribus rationibus, petita, vel eorum aliquod fieri non debere, nec executioni demandari:

Necnon cùm eſſet diſſenſio, ſeu debatum inter Yolendim de Solerio, petentem virtute pacis, initæ inter, bonæ memoriæ, Philippum nuper Regem Franciæ, & prædictum Genitorem noſtrum, altum Juſtitiatum in Caſtro de Uſar, pertinentiis, & Vicinali ipſius, & ſuper hominibus, feodis, retrofeodis, & proprietatibus, quas Arnaldus Reymundi de Solerio, Pater ipſius Yolendis, habebat & poſſidebat in Bornio, tempore quo vivebat, & coſteras maris adjacentes terræ ſuæ, naufragia, ballenas, & alia a caſu emergentia, ad dictas coſteras venientia:

Et Procuratorem noſtrum dicentem, pluribus rationibus, prædicta, vel eorum aliquod fieri non debere;

Nos, de fidelitate & induſtriâ, dilecti & fidelis noſtri, Almarici de Credonio, Seneſcalli noſtri Ducatûs prædicti, plenarie confidentes, eidem Seneſcallo noſtro componendi & tranſigendi de & ſuper præmiſſis, nomine noſtro cum partibus prædictis, ſeu earum alterâ, plenam & liberam concedimus poteſtatem, ac ſpeciale mandatum;

Ratum & gratum habentes, & habituri quicquid per ipſum Seneſcallum noſtrum compoſitum, ſeu tranſactum, quitatum, ſeu remiſſum fuerit de præmiſſis, & eorum quolibet, & illud extunc ut exnunc, & exnunc ut extunc, ex certâ ſcientiâ approbamus, & etiam confirmamus.

In cujus, &c.

Dat. apud Weſtmonaſterium, 20. die Apr.

Per ipſum Regem & Conſilium.

Forma pacis & concordiæ inter Regem Angliæ & Vicecomitem Fronciaci.

A.D. 1315. An. 8. E. 2. Vaſc. 6. E. 2. m. 6.

REX Univerſis, præſentes Litteras inſpecturis, ſalutem, & plenam præſentibus dare fidem.

Noverit Univerſitas veſtra quod, cùm controverſiæ & diſſenſiones diu fuiſſent inter Vicecomites Fronciaci, Prædeceſſores Reimundi nunc Vicecomitis dicti loci, &, inclitæ recordationis, Dominum Edwardum quondam Regem Angliæ, & Ducem Aquitaniæ, Patrem noſtrum, & alios Progenitores noſtros, ſuper reſtitutione Caſtri de Burgo ſupra Mare, & aliorum locorum, & rerum diverſarum:

De quibus pars dictorum Vicecomitum aſſerebat dictos Vicecomites per Gentes dictorum Progenitorum noſtrorum ſpoliatos fuiſſe, ipſoſque ſuper hiis in Curia Regis Franciæ areſta optinuiſſe;

Petitóque, per partem dicti Reymundi, quòd dicta areſta executioni demandarent:

Propoſitis etiam, per Procuratores noſtros, pro parte noſtrâ, quampluribus

A.D. 1315. Edw. 2.

bus rationibus, quare prædicta fieri, ſeu executioni demandari non deberent;

Tandem,

Habitis quampluribus tractatibus & deliberationibus inter Yolendem Matrem prædicti Reimundi, & Guillielmum Amaneny de Fronciaco, Patruum ejuſdem Vicecomitis, Tutores Teſtamentarios ipſius Vicecomitis ex parte unâ, & dilectum & fidelem noſtrum Almaricum de Credonio, dicti Ducatûs noſtri Seneſcallum, & diſcretum virum Magiſtrum Auſtentium Jordani, Procuratorem noſtrum in Ducatu noſtro prædicto, ex parte noſtrâ, ex alterâ, ſuper Controverſiis, Diſſenſionibus, & Executionibus prædictis, ac fructibus & proventibus dictorum locorum, ſeu rerum, & aliorum etiam, de quibus inqueſta facta fuit,

Pax & concordia initæ fuerunt imperpetuum valituræ, & articuli infraſcripti finaliter concordati:

Primo, Videlicet, quod homagium, quod Bernardus de Blankeford fecit nobis pro Vigeriâ Burdegaliæ, reſtituatur eidem Vicecomiti, tenendum de nobis & Hæredibus noſtris.

Item, Quòd juſtitia alta & baſſa, in Parochia de Abeſak, extra Rivum vocatum Pales, reſtituatur eidem Vicecomiti, tenenda de nobis & Hæredibus noſtris.

Item, Quòd homagia Nobilium, & aliarum perſonarum de inter Dordenia, de quibus conſtare poterit per juramenta Vaſſallorum fide dignorum, & Rotulos antiquos, quòd tenerentur ab ipſo Vicecomite, reſtituantur eidem, tenenda de nobis & Hæredibus noſtris; & quod iſtud perquiratur bonâ fide.

Item, Quòd tertia pars Lendæ, ſeu extractæ Sancti Emiliani, quam, celebris memoriæ, Dominus Edwardus Genitor noſter, gratiosè reſtituit Prædeceſſoribus prædicti Vicecomitis, ut pars dicti Vicecomitis aſſeruit, licet non contineretur in areſtis, reſtituatur eidem, tenenda de nobis & Hæredibus noſtris; & pars dicti Vicecomitis debet tradere parti noſtræ tenorem litterarum Prædeceſſorum noſtrorum, quondam Regum Angliæ, Ducum Ducatûs prædicti, quas aſſerit ſe ſuper hoc habere, ſibi poſtea reſtituendas.

Item, Quod ſuper fructibus rerum ſecundi judicati, a tempore motæ litis, uſque ad dictum judicatum, quos æſtimant decem milia librarum Turronenſium, ſtetur ordinationi præfati Seneſcalli noſtri.

Item, Quod Gentes noſtræ non facient partem cum illis, contra quos peteretur executio dicti judicati ſecundi, occaſione rerum, quas non detinemus, niſi ex neceſſitate compulſi fuiſſent per ſuperiorem; de quâ conſtaret legitimè.

Item, Quod dictus Vicecomes, pro prædictis, & homagio Emerici de Burgo, Domicelli de Medulco & Gallinis, Parochiæ & Liberniæ, faciet nobis homagium & deverium, pro dicto Homagio, ad arbitrium præfati Seneſcalli noſtri.

Item, Quòd, ſi dictus Vicecomes poſſit lucrari aliqua de contentis, in dicto judicato ſecundo, de quibus non eſt compoſitum, vel reſtitutio facta, quòd ipſe recognoſcet illa eſſe de feodo, ſeu retro feodo noſtro.

Item, Obligabit ſe dictus Vicecomes, ſeu dicti tutores ejus nomine ſe obligabunt, quod ſi appareret in futurum, videlicet, infra quinquennium, quod aliqua de præmiſſis, vel omnia fuiſſent quieta, vel remiſſa per Prædeceſſores ipſius Vicecomitis, quod ipſe teneretur ea reſtituere, non obſtante hac præſenti ordinatione.

Item, Jurabit dictus Vicecomes, ſeu dicti tutores jurabunt, quòd de præmiſſis, vel aliquo præmiſſorum non fuerit facta reſtitutio, vel quitatio, quod ipſi ſciant.

Item, Prædictus Vicecomes renunciabit, ſeu dicti tutores ejus nomine renunciabunt, per factum expreſſum, omni juri, ſibi competenti, & competituro, contra nos, & Hæredes noſtros, ratione, vel occaſione areſtorum prædictorum, vel eorum quæ executa ſunt de eiſdem;

Excepto jure, quod dicit pars dicti Vicecomitis ſe habere in Motâ de Bogio, & pertinentiis ejuſdem, & in tertia parte Pedagii Portus de Caſtellione, & decimo Sancti Chriſtofori, proſequendo per ipſum Vicecomitem contra poſſeſſores prædictorum, prout hæc omnia & alia;

De quibus nondum ad plenum eſt concordatum, & de quibus per præfatum Seneſcallum noſtrum, & alios de Conſilio noſtro Ducatûs prædicti, ulteriùs tractari, & per ipſos, nomine noſtro, pleniùs ordinari mandavimus, per alias Litteras noſtras, in quodam Inſtrumento publico, manu Alberti Medici Clerici Burdegaliæ, Apoſtolica, & Imperiali, ac noſtrâ, in dicto Ducatu, auctoritate publici Notarii ſcripto, vidimus pleniùs contineri.

A.D. 1315. Edv. 2.

Nos autem præmiſſa, omnia & ſingula, ſuperiùs expreſſata, quatenus ad nos attinet, confirmamus, ratificamus, & etiam approbamus.

In cujus, &c.

Dat. apud Weſtmonaſterium, 20. die Aprilis.

Per ipſum Regem & Conſilium.

Compoſitionis inter Regem & Yolendem Dominam de Belino, ratificatio.

A.D. 1315. An. 8. E. 2. Vaſcon. 8. E. 2. m. 5.

REX univerſis & ſingulis, præſentes Literas inſpecturis, ſalutem, & plenam præſentibus dare fidem.

Inſpeximus quandam Compoſitionem, Tranſactionem & Ordinationem, & etiam Concordiam, inter Magiſtrum Richardum de Colraco, Procuratorem Dominæ Yolendis de Solerio, Dominæ de Belino, ex unâ parte, & Magiſtrum Auſtencium Jordani, Procuratorem noſtrum ex alterâ factam: cujus tenor inferiùs continetur;

IN NOMINE DOMINI, AMEN.

Pateat univerſis, per hoc præſens Inſtrumentum Pupplicum, quod, cùm olim controverſia, ſeu diſſenſio, & debatum diù fuiſſet per Nobilem Mulierem Dominam Yolendim de Solerio, Dominam de Belino, &c. *prout ſupra de 21. die Martii.*

Nos autem præmiſſam Compoſitionem, Tranſactionem, Ordinationem, ſeu etiam Concordiam confirmamus, ratificamus, ſeu etiam approbamus.

In cujus, &c.

Teſte Rege apud Weſtmonaſterium, viceſimo die Aprilis.

Per ipſum Regem & Conſilium.

Ad Literas Regis, pro Bernardo de Spinaſia, reſponſoriæ per Seneſcallum & Theſaurarium Ageneſii.

A.D. 1315. An. 8. E. 2. Ex Bundela Literarum infra Turr.

SEreniſſimo Principi, ac illuſtri Domino noſtro, Domino Eduardo, Dei gratiâ, Regi Angliæ, Domino Hiberniæ, & Duci Aquitaniæ, veſtri humiles & devoti, Bernardus de Caſſanea Legum Doctor, Locumtenens Seneſcalli veſtri Agenn. & Johannes de Caſſalibus, Theſaurarius veſter Agenniciæ, ſe pronos ad pedes Regiæ Mageſtatis.

Domine, pro Bernardo de Spinaſſiâ, nuper Bajulo veſtro Sanctæ Fidis & de Miramonte, & nunc Bajulo Ageneſii, nos recepiſſe noveritis in hiis verbis,

EDwardus, Dei gratiâ, Rex Angliæ, Dominus Hiberniæ, & Dux Aquitanniæ, Seneſcallo & Theſaurario ſuis Agennenſibus, ſalutem.

Cùm nuper, ſuggerente nobis Bernardo de Spinaſiâ, per Petitionem ſuam, nobis exhibitam, &c. *prout ſupra de 24. Januarii, uſque hæc verba, viz.*

Quare Regiæ veſtræ Celſitudini, tenore præſentium, intimamus quod prædictus Bernardus de Spinaſſia, compulſus, ut intelleximus, per Theſaurarios olim Agennenſes, Prædeceſſores mei Theſaurarii prædicti, eiſdem Theſaurariis de ſummis & arreragiis, per ipſum Bernardum, pro dictis Ballivis, temporibus præteritis, debitis, ſatisfecit, exceptis ſexviginti & quindecim Libris Turonenſium parvorum, in quibus fuit in veſtro Theſauro prædicto, Guilliellmum de Tholoſa, olim veſtrum Theſaurarium Agennenſem, Prædeceſſorem meum, pro arreragiis liberatus: de quibus ego veſter Theſaurarius prædictus ſuperſedi a compulſione, pro ipſis faciendâ, ob reverentiam & auctoritatem literarum veſtrarum Regiarum prædictarum:

Et tenetur etiam idem Bernardus in aliquâ ſummâ, pro aſſenſu Ballivæ Agennenſis anni præſentis:

Unde prædictæ Regiæ Celſitudini placeat, quod nobis, veſtris humilibus ſubditis, mandare dignetur ſuper prædictis, & aliis quæ cederint votis ſuis.

Mageſtatem veſtram Regiam conſervet Omnipotens Dominus per diuturna tempora, ad honorem ſui nominis, & bonum Regimen Regni veſtri.

Scriptum Agenn. & Sigillis noſtris ſigillatum, in Teſtimonium præmiſſorum, viceſimo primo die Aprilis, anno Domini milleſimo, trecenteſimo, decimo quinto.

Ad Regem Caſtellæ, de attemptatis reformandis.

A.D.1315. An. 8. E. 2. Clauſ. 8. E. 2. m. 5. dor.

MAgnifico Principi, Domino A. Dei gratiâ, Caſtellæ, Legionis, Toleti, Galliciæ, Sibiliæ, Cordubiæ, Murciæ, Gihenni, atque Algarbiæ Regi illuſtri, & Comitatûs Molinæ Domino, Edwardus, ejuſdem gratiâ, Angliæ, &c. ſalutem, &, ad vota, ſucceſſus proſperos ac felices.

Litteras veſtras jampridem recepimus, continentes quod, contra fœdera pacis, tempore, bonæ memoriæ, veſtri & noſtri genitorum, ac poſtmodum tempore noſtro, inter homines de poteſtate veſtrâ, & homines Civitatis noſtræ Baionenſis, ſuper quibuſdam dampnis, hinc inde illatis, initæ & firmatæ, bona quorundam Subditorum veſtrorum, ad Sectam Arnaldi de Sancto Martino, Civis & Mercatoris de Civitate prædictâ, fuerant areſtata, & dampna alia eis data.

Super quibus vobis duximus intimandum, quod completionem pacis prædictæ, juxta formam quarundam compoſitionum, inde factarum, pro dicto Arnaldo & aliis, quos Negotium illud tangit, ſæpius fieri poſtulavimus cum effectu; de quo ipſi effectum aliquem (Miniſtris dicti Genitoris veſtri in defectu exiſtentibus) minime reportabant: propter quod, in hujuſmodi defectu, ad juſtitiam dicto Arnaldo in præmiſſis faciendam proceſſimus, prout decuit, & facere oportebat.

Verumptamen, affectantes quod inter noſtros, & veſtros ſubditos mutua communio, ad communem utilitatem, habeatur, &, veſtri intuitu, volumus quod omnes & ſinguli Mercatores, & alii de terris & poteſtate veſtris, ſub noſtrâ protectione, & gardiâ ſpeciali, cum bonis & Mercimoniis ſuis, in Regnum & poteſtatem noſtram veniant, uſque ad Feſtum Natalis Domini, proximò jam futurum, abſque areſtatione bonorum, ſeu Mercimoniorum ſuorum ad Sectam prædicti Arnaldi, ſeu aliorum, ex cauſis prævis, faciendâ; & inde noſtras Litteras fieri fecimus ſpeciales.

Placet etiam nobis quod interim aliquos de veſtris in Regnum noſtrum, ſi vobis placeat, deſtinetis, ad tractandum, ſimul cum noſtris, quos ad hoc deputabimus, ſuper compoſitionibus antedictis, & ad complendum eaſdem, necnon ad formandum ea, quæ contra eaſdem compoſitiones hinc vel inde fuerint attemptata; Alioquin alterius non poterimus ſuſtinere, quin ſubditis noſtris faciamus juſtitiæ complementum.

Dat. apud Weſtmonaſterium, 28. die Maii.

A.D.1315.

De Camerario Scotiæ Conſtituto.

A.D.1315. An. 8. E. 2. Fin. 8. E. 2. m. 1.

REX omnibus, ad quos, &c. ſalutem.

Sciatis quod Conſtituimus, dilectum Clericum noſtrum, Stephanum le Blund, Camerarium & Receptorem noſtrum Scotiæ quamdiu nobis placuerit; ita quod de exitibus, inde provenientibus, nobis reſpondeat ad Scaccarium noſtrum, & ea, quæ ad Officium illud pertinent, faciat & exequatur per teſtimonium Contrarotulatoris noſtri ibidem, qui nunc eſt, vel qui pro tempore fuerit.

Et in Officio illo percipiat per annum tantum, quantum dilectus Clericus noſter Magiſter Johannes de Weſton, nuper Camerarius noſter ibidem, in eodem Officio annuatim percipere conſuevit.

A.D.1315.

In cujus, &c.

Teſte Rege apud Weſtmonaſterium, primo die Junii.

Per Conſilium.

ET mandatum eſt Magiſtro Johanni de Weſton, quod inſtaurum, victualia, & omnes res alias Regis, quæ ſunt in Cuſtodiâ ſuâ, per indenturam, &c. Liberet cuſtodienda in formâ prædictâ.

Teſte ut ſupra.

Litera Regis Franciæ ſuper Complemento pacum.

A.D. 1315. An. 8. E. 2. Clauſ. 8. E. 2. m. 29. d. A.D. 1315.

LUdovicus, Dei gratiâ, Franciæ & Navarræ Rex, dilectis & fidelibus noſtris, ad partes Ducatûs Aquitanniæ a nobis, ad infraſcripta, quantum ad nos attinet, in proximò deſtinandis, ſalutem & dilectionem.

Requeſtis, ex parte cariſſimi Fratris & fidelis noſtri, Edwardi Regis Angliæ Illuſtris, & Ducis Aquitaniæ, nobis per ipſius Gentes oblatis, diligenter attentis, vos volumus non latere, quòd nos intelligimus, volumus, & affectamus etiam, ſicut ipſum cariſſimum Fratrem noſtrum affectare præſcimus, ut, Deo propitio, totius futuræ diſſenſionis materia inter nos invicem, & hinc inde Succeſſores, præcludatur omnino, quod paces & pacum conventiones, per Prædeceſſores noſtros & ſuos, formis & modis quibus factæ & initæ plenius extiterunt, juſtè & legitimè compleantur ex utraque parte, ac perpetuò indiſſolubili vinculo teneantur.

Quodque, ſi aliquid ex alterutrâ partium factum fuerit in contrarium, vel reſtet complendum, declaretur & fiat ſuper hoc, quod ratio ſuadebit, per vos, & alios, ex parte dicti Fratris noſtri ſuper hoc ſimiliter deputandos; ſervatâ prædictarum pacum formâ & commiſſionum, per nos & ipſum Fratrem noſtrum ſuper hoc faciendarum.

Itaque, ſi per Curiam noſtram, aut Commiſſarios noſtros, Ballivos, Officiales, & Miniſtros alios noſtros, vel ipſius Fratris noſtri, aliqua contra pacum hujuſmodi formas fuerint facta, cum ea declarari contigerit, per vos, & ad hæc per dictum Fratrem noſtrum deputandos, debitè corrigantur, & ad ſtatum debitum revocentur.

Volumus etiam quòd omnes proceſſus, facti per dilectos & fideles noſtros --- Ambianen. & Maclovien. Epiſcopos, & eorum Collegas, ſuper ſuppriſiis quibuſcumque, maneant, uſque ad noſtrum Parliamentum proximum in ſuſpenſo; Mandantes vobis quatenùs dictas paces, & quæ ex earum tenore dependent, & poſſunt comprehendi aliquatenus ex eiſdem, ſervari firmiter faciatis, ſecundum ipſarum formas, & prout per vos, & alios, a dicto Fratre noſtro deputandos, contigerit declarari, & etiam concordari.

Dat. Pariſius 15. die Junii, Anno Domini 1315.

Litera Regis Franciæ Declaratoria quoad Adhærentes & Gardiatores.

A.D. 1315. An. 8. E. 2. Ibid. A.D. 1315.

A Tous ceus, qui ces Lettres verront, Jehan Plorebant, Garde de la Prevoſte de Paris, ſalut.

Sachent tuit que nous, l'an de grace Mil 300 & Quinze, le Jeudi apres la St. John Bapt. veiſmes les Lettres noſtre Seigneur le Roi, contenanz la fourme qui s'enſuit:

LUdovicus, Dei gratiâ, Franciæ & Navarræ Rex, Thomæ Petragoricenſi, Caturcenſi, & Xanctonienſi Seneſcallo, cæteriſque Juſticiariis & Miniſtris noſtris quibuſcumque, ad quos præſentes literæ pervenerint, ſalutem.

Oblatis nobis, ex parte cariſſimi & fidelis Fratris noſtri Edwardi Regis Angliæ, & Ducis Aquitaniæ, per ipſius Gentes, pluribus requeſtis, eis cum deliberatione Concilii noſtri diligenter inſpectis, vos non latere volumus nos (qui Ducatum ipſum in ſtatu bono & pacifico permanere puro deſideramus affectu, & libenter intendimus ad hæc interponere curam noſtram) ea, quæ ſecuntur, prout juſtè potuimus, conceſſiſſe; videlicet,

Quod appellantes ad nos a Curiâ dicti Ducis non habeant adhærentes, præterquam Uxorem, familiam propriam & continuam, ac illos, ad quos cauſa, de ſui naturâ, pertinebit, ſeu quorum intererit; qui ſe poterunt, ſi eis placuerit, adhærere.

ITEM, Nolumus, nec intentionis noſtræ exiſtit, quòd in dicto Ducatu, in illis partibus, in quibus videlicet Dux ipſe merum & mixtum habet Imperium, exnunc aliquæ ſalvæ gardiæ de novo alicui concedantur, niſi ex juſtâ & evidenti cauſâ, ad occurrendum periculis; ymo aliter conceſſæ debitè revocentur: Quódque, ſi ſalva gardia alicui ex juſtâ & evidenti cauſâ de novo, ut dictum eſt, conceſſa fuerit, aut

A.D. 1315. Edv. 2.

concedi contingat, Juriſdictio ordinaria dicti Ducis propter hoc non impediatur in aliquo, niſi de eadem Juriſdictione controverſia moveretur; Salvis antiquis gardiis, locis & perſonis Eccleſiaſticis ſeu Religioſis conceſſis, in quibus per hoc aliquid non intendimus immutare.

Item, Intentionis noſtræ non exiſtit, nec volumus quòd Gardiatores (cum dari eos contigerit alicui appellanti, vel eidem Adhærenti, in caſibus & formâ prædictis) Juriſdictionem dicti Ducis, ratione gardiæ hujuſmodi, aliquatenùs impediant, vel aliquid explectum juſtitiæ faciant, nec quantum ad Officium eorum gardiæ ſpectet.

Item, Quòd præfato Duci, ſuiſque Officialibus & Miniſtris pro ipſo, liceat, ipſique poſſint, abſque impedimento, levare commune apud Bordiliam, & in locis aliis, prout ante guerram conſueverant, & per dictum Genitorem noſtrum aliàs extitit per litteras ejuſdem conceſſum, non obſtante appellatione quacumque; locis illis exceptis de quibus lis pendet in Curiâ inter partes.

Item, Quòd, ſi ſervientes, gardiatores, Commiſſarii, & alii Officiarii, ſeu Miniſtri noſtri reſidentiam & manſionem continuam in dicto Ducatu habuerint, ſeu fecerint, vel contraxerint, aut contractus receperint, vel forefecerint contra Ordinationes, factas per dictum Dominum Genitorem noſtrum, Ordinationes prædictæ, ſuper hoc factæ, ſerventur firmiter; &, ſi aliquid contra eas in hac parte factum fuerit, ad ſtatum debitum reducatur.

Mandantes vobis, & veſtrûm ſingulis, quatenus præmiſſa & ſingula teneatis, obſervetis, & teneri, ac obſervari debitè & firmiter faciatis.

Dat. Pariſius 15. die Junii, Anno Domini 1315.

Et nous ce tranſcript avons Seele du Seel de la Provoſte de Paris, l'an & le jour deſuſdiz.

Litera Regis Franciæ ſuper remiſſione pœnarum & exceſſuum.

A.D. 1315. An. 8. E. 2. *Ibid.*

A Touz ceus qe ces Lettres verront Johan Plorebant, Garde de la Prevoſte de Paris, ſalut.

Sachent tuit que nous, l'an de grace Mil 300 & Quinze, le Merquedi apres la feſt Seint Johan Baptiſte, veiſmes les Lettres noſtre Seignieur le Roi contentanz la fourme qui ſenſuit.

Ludovicus, Dei gratiâ, Franciæ & Navarræ Rex, gentibus noſtris, in Parliamento præſidentibus, Thomæ Petragorienſi & Xanctonenſi Seneſcallo, cæteriſque Juſticiariis noſtris, ad quos præſentes Literæ pervenerint, ſalutem,

Requeſtis, ex parte, cariſſimi & fidelis noſtri, Edwardi Regis Angliæ Illuſtris & Ducis Aquitaniæ, nobis per ipſius Gentes oblatis, diligenter attentis,

Mandamus vobis & præcipimus, quatenus gratiam remiſſionum (dudùm, obtentu dicti Fratris noſtri, eidem, ſuiſque Officialibus, & ſubditis quibuſlibet, per cariſſimum Genitorem noſtrum dum viveret, per Literas ſuas factam) pœnarum, multarum, emendarum, exceſſuum, & delictarum, in quibus inciderant erga ipſum Dominum noſtrum, & poterant incidere, teneatis, & teneri ac ſervari firmiter faciatis, ſecundum ipſarum formam & ſeriem literarum:

Quicquid, poſt, & contra remiſſiones hujuſmodi, factum fuerit per vos, & veſtrûm quemlibet, prætextu aveſtilati, aut alio quoquo modo, ad ſtatum debitum, prout ad vos, & veſtrûm quemlibet pertinuerit, revocantes (ſalvo jure quolibet alieno) ſecundum formam & tenorem dictarum literarum in præmiſſis.

Dat. Pariſiis 15. die Junii, Anno Domini 1315.

Et nous ce tranſcript avons Seel du Seel de Provoſt de Paris, l'an & le jour deſſuſdiz.

De his, quæ complenda ſuperſunt, ſecundum pacem inter Angliæ & Franciæ Reges, utrinque complendis.

A.D. 1315. An. 8. E. 2. *Ex. Rot.*

Ludovicus, Dei gratiâ, Franciæ & Navarræ Rex, dilectis & fidelibus ſuis, Epiſcopo Maclovicenſi & J. Comiti Foreſii, ac Magiſtris, Guidoni de Particon, & G. de Huſto Clericis noſtris, ſalutem & dilectionem.

Cùm

A.D. 1315. Edv. 2.

Cùm Gentes illuſtris Edwardi Regis Angliæ, Ducis Aquitaniæ, kariſſimi Fratris & fidelis noſtri, nos requiſiverint quod,

Cùm per formas Pacum, inter, Inclitæ recordationis, Dominum Philippum cariſſimum Genitorem noſtrum ex unâ parte, &, claræ Memoriæ, Edwardum quondam Regem Angliæ illuſtrem, Genitorem ſuum, ex alterâ, pro ipſis & eorum Hæredibus factarum, omnes Ordinationes & paces, inter Genitores noſtros & Anteceſſores ſuos prius factæ, firmæ & ſtabiles debeant permanere,

Nos ea, quæ ex parte dicti Genitoris noſtri & noſtrâ complenda reſtant de dictis pacibus, ſibi & ſuis ſubditis faceremus compleri.

Et Gentes noſtræ nobis dederint intelligi quod ea, quæ nos per paces & Ordinationes prædictas facere & complere debeamus, totaliter ſunt ex parte noſtrâ completa, vel, ſi aliqua reſtant, pauca tamen complenda ſuperſunt; dederintque nobis intelligi dictæ Gentes noſtræ quod de hiis, quæ dictus Rex Angliæ nobis & ſubditis noſtris per paces prædictas facere & complere debeantur, multa reſtant adhuc complenda;

Vobis, de quorum fidelitate & Induſtriâ plenè confidimus, ſeu tribus, aut duobus veſtrûm, qui præſentes fueritis, ita tamen quod vos, Epiſcopus & Comes, vel alter veſtrûm, cum aliis, vel eorum altero interſitis, petendi & recipiendi nomine noſtro, pro nobis & ſubditis noſtris ab Egregio Principe Edwardo Rege Angliæ, Duce Aquitaniæ, cariſſimo Fratre & fidele noſtro, Hærede & Succeſſore dicti Edwardi Genitoris ſui, vel ab illis, quos idem Rex Frater noſter cariſſimus ad hoc deputaverit, vel duxerit deputandos, Complementum vel perfectionem dictarum Ordinationum & Pacum: & omnia & ſingula, quæ per ipſum Regem, ratione earum, nobis & ſubditis noſtris facienda & complenda reſtant; & quæ ad nos & ſubditos noſtros, per dictas Ordinationes & paces, debent, vel poſſent quomodolibet pertinere.

Et etiam complendi & perficiendi, pro nobis & noſtro nomine, quantum ad nos attinet, & prout tenemur, paces & Ordinationes prædictas, & omnia & ſingula faciendi, & complendi quæ, ratione earum, facienda & complenda ſuperſunt, & quæ ſub pacibus eiſdem poterunt & poſſunt comprehendi, ad quæ nos teneamur, & quæ ad ipſum Regem Angliæ, cariſſimum Fratrem noſtrum, pro ſe & ſubditis ſuis, ratione dictarum Pacum & Ordinationum, pertinere debebunt, plenam tenore Præſentium concedimus & committimus poteſtatem.

Volumus etiam, & vobis injungimus quod, ad requeſtam, & in Præſentia Deputandorum per dictum Regem Angliæ, kariſſimum Fratrem noſtrum, ad prædicta ſimilem poteſtatem habentium, juretis, ad Sancta Dei Evangelia, quod in dicto Officio bene & fideliter vos habebitis: & quod jus reddetis & facietis, ſuper prædictis, ſecundum Conſcientias veſtras; nec omittetis jus facere & dicere timore, Odio, vel amore; dum tamen Deputandi prædicti ſimile præſtiterint Sacramentum.

Et, ſiqua vobis dubia occurrerint in præmiſſis, vel aliquo Præmiſſorum, volumus quod vos, unà cum Deputandis prædictis, ea nobis & dicto Regi, quamcitius poteritis, remittatis.

Mandantes vobis quod, ad prædicta facienda & complenda, in formâ prædictâ, diligenter intendatis:

Nos enim ratum imperpetuum habebimus, atque gratum, quicquid per vos, aut tres, vel duos veſtrûm, ſub formâ prædictâ, cæteris abſentibus, factum fuerit in præmiſſis.

Dantes, Tenore Præſentium, in mandatis, omnibus Juſticiariis, & ſubditis noſtris, ut in præmiſſis, & ea tangentibus, vobis, vel tibi, aut duobus veſtrûm, ſub formâ prædictâ (quibus in hac parte committimus vices noſtras) ita tamen quod ne ſit melior occupantium conditio, ſicut nobis pareant & intendant.

Dat. Pariſius, die viceſimo ſexto Menſis Junii, Anno Domini Milleſimo trecenteſimo quintodecimo.

De Scotis repellendis.

A.D. 1315. An. 8. E. 2. Scot. 8. E. 2. m. 9. d.

REX, dilecto & fideli ſuo, Henrico de Lancaſtriâ, ſalutem.

Quia ad refrænandum & reprimendum, cum Dei auxilio, Malitiam & proterviam Scotorum, Inimicorum & Rebellium noſtrorum, qui in ſuâ feritate confidentes, nos & Regnum noſtrum hoſtiliter invadere minitantur, in partibus Marchiæ Scotiæ moram facimus in præſenti:

Ac, pro ipſorum repulſione, & Salvatione Marchiæ prædictæ, veſtrum, & aliorum

A.D. 1315. Edv. 2.

aliorum fidelium noſtrorum conſilium & auxilium nobis utilia & expedientia plurimùm reputamus;

Vobis, in fide, dilectione, & ligeantiâ, quibus nobis tenemini, firmiter injungendo, mandamus quod, cum equis & armis, quanto potentiùs & decentiùs poteritis, ad nos, uſque ad Novum Caſtrum ſuper Tynam, veniatis; ita quod ſitis ibidem in Feſto Aſſumptionis Beatæ Mariæ Virginis, proximò futuro, ad ultimum, ad ipſorum Inimicorum noſtrorum induratam malitiam, unà nobiſcum, & cum cæteris fidelibus noſtris, potenter & viriliter, cum Dei adjutorio, repellendam: Et hoc, ſicut noſtri & veſtri, ac totius Regni noſtri honorem & ſalvationem diligitis, nullatenus omittatis.

Teſte Rege apud Berewicum ſuper Twedam, triceſimo die Junii.

Per breve de privato Sigillo.

Eodem modo mandatum eſt ſubſcriptis; videlicet,

Henrico de Percy,
Roberto Filio Walteri,
Hugoni le Deſpenſero, utrique, &c.

Pro Adomaro de Valentia inter Trentam & Rokeſburgh Capitaneo, & Locumtenente Regis conſtituto.

A.D. 1315. An. 8. E. 2. Scot. 8. E. 2. m. 1.

LE Roi a touz nous Miniſtres & Foials de l'Ewe Trente, tant qe as les parties de Rokesburgh, ſaluz.

Sachez qui nouz, deſirantz mettre tot l'aid & le conſeil, que nous poroms, en la ſalvacion de noſtre Roiaume, & de noſtre Poeple, & de eux garder, & defendre de mal, & de damage, qui avenir lour poet par cas, par les Eſcotz, nos Rebels & Enemis a nous, & a tot le dit noſtre Roiaume:

Et fioms de la loiaute, & del aviſement noſtre chier coſyn & foial, Aymar de Valence, Conte de Pembrok,

Lui avoms aſſigne & eſtabli Cheventaigne & noſtre Lieutenant en les dites parties, dedeinz fraunchiſes, & de hors, ſur totes les gentz d'armes, & de choſe qe touche fait d'armes, auſibien de gent a chival, com a pe, qui terres, ou tenementz, ou autres biens eent, ou tienent en les parties avantdites:

Enſi qe, quant il lour fra aſavoir, ou garnir, ſoient, dedeinz ouyt jours, apres ſon garniſement, ſanz nule manere de delay, ou d'excuſacion, bien atirez & apparaillez, a la Ville de Noef Chaſtel ſur Tyne, ou aillours, par la ou il ſerront garniz eſtre par le dit Aymar, a faire ceo q'il lour dirra & chargera de choſe, que touche la garde, & le defens de noſtre Roiaume, & aggrevaunce de nous Enemis.

Purquoi nous vous mandoms, fermement enjoignantz, en la foi qui vous nous devez, & ſur quant que vous nous poetz forfaire, qui au dit Aymar, & a ſes maundementz ſoietz auſi entendantz & obeiſſantz, come a noſtre Lieutenant en choſes avantdites, ſicom dit eſt, & come vous ſervez a nous meiſmes, totes le foiez qe vous ſerrez, de par lui, requis ou garni:

Car nous lui donoms, par ces preſentes lettres, plener poair & eſpecial maundement a deſtreindre, & punir, & de amercier, ſullonc ſa deſcrecion, toutz ceux, q'il trovera contraires, deſobeiſſantz, ou Rebells a ceſti noſtre maundement, & a faire ſi avant, en ceſte buſoigne, en choſes ſuſdites, come ſi nous meiſmes i fueſſoms.

Et voloms qui le dit Conte, & ceux, qui, par ces lettres overtes, a ceo ſerront aſſignez, peuſſent faire lever les amerciementz ſuſdites, en tiele manere, enſi en haſte, com il lui ſemblera, q'il face a faire ſanz nule manere de deſturbance, ou de contredit:

Et qil poet meiſmes les amerciementz, & quant qe enſi ſerra levez de tieuz coupables, eſpleiter & mettre en noſtre ſervice, ſicome il verra qui ſoit a faire a noſtre honur, & por meillor eſploit des nos buſoignes.

En teſtmoignance, &c. a durer tant que a la Feſte de touz ſeintz prechein avenir.

Donees a Weſtmonſter, le quint jour de Joil.

.D.1315.
w. 2.

A.D.1315.
Edw. 2.

Ad Comitem Hollandiæ, ſuper Dote Comitiſſæ, Sororis Regis.

.D.1315.
. 9. E. 2.
uſ. 9. E. 2.
29. dor.

A.D.1315.

REX, Nobili Viro, Domino W. Hanoniæ, Holandiæ, & Selandiæ Comiti, ac Friſiæ Domino, Amico ſuo cariſſimo, ſalutem & ſinceræ dilectionis affectum.

Referentibus nobis, dilecto Fratre & fideli noſtro, Humfrido de Bohun Comite Herefordiæ & Eſſex, & Elizabethâ Uxorè ejus, Holandiæ, Herefordiæ, & Eſſexiæ Comitiſsâ, Sorore noſtrâ cariſſimâ, intelleximus quod,

Licet, per computationem cum ipſis, de Dote ipſius Comitiſſæ, in dictis partibus Holandiæ, coram vobis & Conſilio veſtro nuper factam, compertum fuiſſet vos eis diverſas pecuniæ ſummas debere, pro arreragiis dotis prædictæ,

Eis tamen indè, non ſine gravi ipſorum diſpendio, hactenus ſatisfacere diſtuliſtis,

Et, quia eorumdem, Comitis & Comitiſſæ, zelamus intimis affectibus commodum & quietem, dilectionem veſtram affectuosè requirimus & rogamus, quatinus eiſdem Comiti & Comitiſſæ, de illis pecuniarum ſummis, quas eis, ratione dotis prædictæ, debetis, ut eſt dictum, ſine ulterioris dilationis incommodo, ſolutionem debitam fieri faciatis; ipſos, noſtri contemplatione, ſuper dote prædictâ, favoris & benivolentiæ ubertate, pertractantes, quâ nos dilectam nobis Aliciam, Comitiſſam Norffolciæ, Sororem veſtram, in partibus Regni noſtri, deſideratis facere in caſu conſimili pertractari.

Dat. apud Weſtmonaſterium, decimo die Julii.

Litera Regis Franciæ ſuper bannimento Flandrenſium.

.D.1315.
.9. E.2.
uſ.9.E. 2.
22. d.

A.D.1315.

LUdovicus, Dei gratiâ, Franciæ & Navarræ Rex, ad præſentium notitiam, & futurorum memoriam, tenore præſentium, deduci volumus, fore veriſſimum quòd,

Poſt Rebelliones immenſas, guerrarum diſcrimina, delicta, & exceſſus enormes, per Dominos & Incolas Terræ Flandrenſium ſuis perverſis actibus, nephandiſque machinationibus, doloſis conſpirationibus, contra cariſſimum Dominum, Genitorem noſtrum, ejuſque Regiam Majeſtatem, & Regnum noſtrum perpetratos nequiter & commiſſos,

Ipſe Genitor noſter ipſos ad concordiam benignè recepit & pacem, & inter ipſum & eos certa pax & concordia tractata extitit, quam R. tunc Comes Flandrenſis, Fratres ſui Nobiles, & alii Flandrenſes ratificaverunt; promittentes, ſub excommunicationum, forefacturarum, & aliis pœnis, eandem imperpetuùm integraliter, & in qualibet ſui parte tenere firmiter, & ſervare inviolabiliter, & contra eam in nullo venire, fide & juramento, tactis ſacroſanctis Evangeliis, ad hæc præſtitis per eoſdem, prout in Literis & Inſtrumentis, confectis ſuper hæc, pleniùs continetur.

In qua quidem pace plures continentur Articuli, quos Domini & alii Flandrenſes minime compleverunt, ſervaverunt, & tenuerunt; immo contra eos venerunt, & fecerunt notorie, & multifarie attemptârunt.

Quinimmo dictus R. quondam Comes, qui homo Domini ipſius Genitoris noſtri erat ligeus, quemque fidelem ſibi & Regno ſuo, tanquam hominem ſuum & Vaſſallum, reputabat, licet eidem & Gentibus Terræ ſuæ, præſentibus coram Gentibus ipſius Domini Genitoris noſtri, ex parte ſuâ, ſufficienter fuiſſet oblatum apud Attrebatum quod, ſi eis, vel eorum aliquibus, per ipſum Dominum Genitorem noſtrum, aut ejus Gentes, aliquæ injuſtitiæ, ſeu aliqua gravamina illata fuiſſent, comparerent ad diem certam, ſibi tunc præfixam, & ipſe ſuper hiis audiret eoſdem de plano; & ſuper hiis tàm dicto Comiti per Pares ſuos, ſi hoc caſus expoſceret, aut aliter, ut jus eſſet, necnon aliis exhiberi faceret juſtitiæ complementum,

Populum Flandrenſem, ſuis doloſis relationibus, & aliis mendacibus adeo ſeduxiſſe & commoviſſe noſcitur, quòd, ſuis malignis actibus adhærentes, publicè Rebelles facti fuerunt, & contra ipſum Dominum Genitorem noſtrum fecerunt Guerram apertam, quamquam Comes tunc ipſe feodum ſuum, quod ipſe tenebat ab ipſo Domino Genitore noſtro, adhuc teneret, nec homagium ſuum per ſe, vel per alium remiſiſſet, aut reddidiſſet eidem.

Cumque dicti, tunc Comes, & alii Flandrenſes juxta formam pacis ejuſdem, Ordinarios ſuos ſolempniter & ſufficienter requiſiviſſent, quod ipſis, non vocatis, omnique alio proceſſu omiſſo, in ipſos Flandrenſes, omnes & ſingulos, Excommunicationis; & in Villas, Communitates, & Terras eorum, cum omnibus pertinentiis ſuis, Interdicti ſententias promulgarent,

Quas ſententias ipſi, eorum Villæ, Communitates, Terræ, & Pertinentiæ earum, incurrerent quamcitò dictam pacem non complerent, ſervarent, aut tenerent in quâlibet ſui parte, ſeu contravenirent in aliquo; quas quidem ſententias promulgâſſe noſcuntur Ordinarii prædicti.

Dicti quoque Flandrenſes, felicis recordationis, C. divinâ providentiâ dudum Papæ Quinto, dum adhuc viveret, conciſè & inſtanter ac ſufficienter ſupplicâſſent, quod ipſe ſententias prædictas auctoritate ſuâ Apoſtolicâ confirmaret in ipſos Flandrenſes, omnes & ſingulos, ipſis non vocatis aut auditis, & abſque proceſſu alio faciendo, Excommunicationis, & in Villas, & Terras eorum, ac Communitates & Loca, interdicti ſententias promulgaret.

Quas, ad ſupplicationem eorum idem Summus Pontifex confirmâſſe & promulgâſſe noſcitur, committendas per eos, quamcito pacem prædictam in quâlibet parte ſui non tenerent, ſervarent, vel attenderent, aut venirent in aliquo contra eam; prout in literis Apoſtolicis, confectis ſuper hiis pleniùs continetur.

Quas quidem ſententias, & Temporales pœnas, in dictâ pace contentas, ipſi, nunc Comes, & Flandrenſes alii, Villæ eorum, & Communitates, ac Territoria, cum pertinentiis ſuis, per defectus ſuos, necnon Rebelliones & Guerras, quas ipſi, & adhærentes ſui, contra ipſum Dominum, Genitorem noſtrum, venerant & movebant, notoriè contra pacem veniendo prædictam manifeſte noſcuntur incurriſſe; quibus illaqueati, ab unione, & omni communione Domini noſtri Jeſu Chriſti, & totius Eccleſiæ, meritò ſeparantur.

Ipſi nichilominus, mala malis cumulantes, & iniquitatem adjicientes iniquitati, Sacerdotes & Perſonas Eccleſiaſticas, Religioſas & Seculares, miſſarum ſolempnia, cæteraque divina officia, in eorum Locis & Villis, ſic interdictis, celebrare compellerunt, & adhuc compellunt invitos; Sanctuarium Dei contaminare, ſanctamque maculare Eccleſiam non verentes, quæ omnia adeo ſunt notoria & manifeſta, quod nullâ poſſunt tergiverſatione celari, & in grande Dei, ac Sanctæ Romanæ, & univerſalis Eccleſiæ contemptum & vituperium noſcuntur, non eſt dubium, redundare:

Cùm igitur, in Curiâ noſtrâ Pariſius, juxta formam pacis prædictæ, per Pares Franciæ, quos ibidem commodè habere potuimus, de conſilio & aſſenſu aliorum duodecim, bonorum & magnorum virorum, Prælatorum, & Baronum, ad hoc a nobis, juxta formam dictæ Pacis, conſtitutorum & deputatorum, dicto R. ad hoc ſufficienter vocato, juxta dictæ pacis formam, & totaliter contumaci, & in defectu poſito, judicatum & pronunciatum fuerit, nomine dictorum Parium, quòd, propter ipſius Roberti defectum prædictum, & propter alios defectus, forefacta, rebelliones, & inobedentias ipſius, dictæ ſententiæ & forefacturæ executioni mandari poterant & debebant.

Hiis omnibus, aliiſque defectibus, inobedientiis, delictis, & aliis exceſſibus, per dictos Flandrenſes contra nos, & noſtram Regiam Majeſtatem commiſſis, ſolerti conſideratione attentis; nos, volentes, ſicut tenemur, hujuſmodi exceſſus, & crimina, nec non vituperia Dei & Sanctæ Matris Eccleſiæ, quibus a Deo, & ipſâ Eccleſiâ, ſicut præmittitur, ſeparati exiſtunt, crimemque læſæ Majeſtatis noſtræ incurriſſe noſcuntur, debitæ punitionis ſeveritate corrigere (omni ſolempnitate ſervatâ, quæ in tali, támque Notorio caſu ſervari debuit) omnes & ſingulas perſonas Terræ Flandrenſis, quam dictus Robertus nunc tenet, cujuſcumque ſtatûs & conditionis exiſtant, quæ, infra Octabas inſtantis Feſti Beatæ Mariæ Magdalenæ, apud nos vel Gentes noſtras, ſuper hujuſmodi defectibus, inobedientiis, & rebellionibus, ſe non purgaverint, ſeu de quibus per noſtras non apparebit Litteras, quod erga nos reconciliatæ exiſtant; & ſpecialiter omnes & ſingulas illas perſonas, quæ per factum, verbum, conſilium, favorem, aut alio modo quocumque, fuerunt, aut ſunt dictarum rebellionum & inobedientiarum fautores & adjutores; tanquam excommunicatas, & a communione fidei & Eccleſiæ ſeparatas, Rebelleſque, Proditores, Perjuros, & Inimicos noſtros, reoſque criminis læſæ noſtræ Regiæ Majeſtatis,

Ab omni Gardâ & Protectione noſtrâ ammovemus, & tenore præſentium penitùs abdicamus, & ab omnibus Dignitatibus, Auctoritatibus, Honoribus, Libertatibus, Immunitatibus, Francheſiis,

ſiis, Privilegiis, Caſtris, Terris, Villis, Vaſſallis, Feodis, Homagiis, Juriſdictionibus perpetuis & ad tempus, & omnibus aliis Juribus & Bonis, quæ habent, & habere poſſunt, & quæ habuerunt eorum Prædeceſſores, ſeu quæ ad eos poſſent ex ſucceſſione quâlibet, vel aliter provenire, in parte quâlibet Regni noſtri, tenore præſentium privamus omnino, & privatos eſſe decernimus auctoritate noſtrâ Regiâ: &, ex noſtræ plenitudine poteſtatis, ipſos, & eorum quemlibet bannientes & proſcribentes de toto Regno noſtro, & exponentes publicè ſervituti, ut omnibus, in quorum Regnis, Juriſdictionibus, aut Terris, capi, aut inveniri poterunt, fiant ſervi perpetuo & eſclavi.

Et, ſi eos, vel eorum aliquem, infra Regnum noſtrum, poſt dictas Octabas Magdalenæ inveniri contingat, nos ipſos, & eorum quemlibet, ad vitam amittendam, ipſoſque juſticiandos, ſine alterius expectatione Judicii, ubicumque reperiri poſſint, hiis præſentibus condempnamus:

Omnes illos, qui eis, aut aliquibus eorum, ex quâcumque cauſâ, ad fidem, homagium, obedientiam, vel ſubjectionem tenentur, ab omnibus hiis tenore præſentium abſolventes:

Et bona omnia ipſorum condempnatorum, tanquam forisfacta, confiſcata, & commiſſa nobis in bannum noſtrum, & ad jus noſtrum ponimus:

Inhibentes generaliter & expreſsè, hiis præſentibus, omnibus & ſingulis, ſub pœnis corporum & bonorum, ne deinceps aliquis, Habitator ſeu Incola Regni noſtri, cujuſcumque conditionis vel ſtatûs exiſtat, cum eis mercetur qualitercumque, vel ex mercibus quibuſcumque.

Et, ſi forſan, quod abſit, aliquis reperiretur portans eis, vel reportans ab eis victualia, aut alias merces quaſcumque, nos ipſum exponimus illi, vel illis, qui eum, ſic portantem, vel reportantem reperire poſſent; & bona quæcumque, quæ ſuper ipſum reperirentur, unà cum ipſo, eis damus; dum tamen corpus ipſius vivum vel mortuum nobis reddant.

Et illis omnibus, qui aliquem, vel aliquos accuſarent quòd ſic, cum dictis condempnatis, poſt datam præſentium, mercati fuiſſent, vel eſſent, & de hoc fidem facerent, tertiam partem bonorum mobilium, ſic mercantium, hiis præſentibus donamus.

Inhibentes inſuper nè aliquis aliquod debitum, quod eis quæcumque ex cauſâ debeatur, ſolvat iiſdem; aut depoſitum, gardiam, vel commendam, cujuſcumque rei ſint, eis reddat, ullumque præſtet eis conſilium, vim vel auxilium, per mare, vel terram, ſub pœnâ amiſſionis corporis & averii:

Necnon quòd omnes & ſinguli, qui eis, vel aliquibus ex eis, in aliquo tenentur; vel qui ex parte ipſorum, vel aliquorum ex eiſdem, tenent depoſita, gardias, vel commendas; id, quod eis debebunt, vel de bonis eorum habebunt, revelent vel denuncient nobis, vel gentibus compotorum noſtrorum, Theſaurariiſve noſtris, vel in hoc caſu deputatis pro nobis, infra dictas Octabas Magdalenæ: &, ſi infra dictum terminum non revelaverint, ut præmittitur, prædicta; nos illi, vel illis, qui revelarent prædicta, tertiam partem concedimus debiti vel depoſiti, cum tertia parte bonorum mobilium illius, qui recelâſſet prædicta: Et cum hæc, eſſent corpus & bona recelatoris ad noſtram plenariam voluntatem.

Etenim exnunc omnes illos, & ſingulos ipſorum, qui prædictis Flamingis condempnatis, vel aliquibus ipſorum tenentur in aliquibus debitis, depoſitis, vel commendis, qui prædicta nobis, vel Gentibus noſtris, ut prædicitur, reportaverint, abſolvimus ab hujuſmodi debitis, depoſitis, vel commendis, & ipſos ſuper hoc promittimus garentire.

Statuimus inſuper, ac tenore præſentium mandamus, & præcipimus, quòd exnunc nullus, cujuſcumque ſtatûs, Nobilitatis, conditionis, vel excellentiæ conſiſtat, nullàve Civitas, Caſtrum, Villa vel Univerſitas, prædictis Flamingis condempnatis, vel aliquibus ipſorum præſtent, publicè, vel occultè, auxilium, conſilium, vel favorem, ſub omnibus pœnis corporum & bonorum, quæ erga nos quomodolibet incurrere poſſent.

Et quòd, poſt dictum terminum dictarum Octabarum Magdalenæ, omnes & ſinguli Regni noſtri, omnes & ſingulos de Flandriâ (qui infra dictum terminum ad nos non veniſſent, purgâſſent, & excuſâſſent ſe, ut prædicitur) poſſint capere, & areſtare, lapſo termino prædicto, cum omnibus Bonis eorum, ubicumque poterunt reperiri: Et ipſa Bona omnia, quæ cum eis areſtabunt, damus Captoribus & Areſtatoribus ipſorum; dum tamen ipſorum corpora, viva vel mortua, nobis reddant.

Volumus etiam & ſtatuimus, quod cuilibet liceat ipſos, ſine pœnâ, occidere, niſi aliter retineri valerent.

A.D. 1315. Edw. 2.

Quod, ut ratum & ſtabile permaneat, præſentes literas ſigilli noſtri fecimus munimine roborari.

Actum Pariſius, decimo quarto die Julii, anno Domini milleſimo, trecenteſimo decimo quinto.

De eodem negotio Literæ Regi Angliæ directæ.

De negotiis Prælatis & Proceribus Aquitaniæ exponendis.

A.D. 1315. An. 9. E. 2. Clauſ. 9. E. 2. m. 28. d.

REX, venerabilibus in Chriſto Patribus, Archiepiſcopis, Epiſcopis, Abbatibus, Prioribus, Decanis, Capitulis: Et, dilectis & fidelibus ſuis, Comitibus, Baronibus, Militibus, & aliis Nobilibus; Juratis, Civibus, Burgenſibus, Communitatibus, & omnibus aliis ſubditis ſuis, in Ducatu prædicto conſtitutis, ſalutem.

De fidelitate probatâ & circumſpectione providâ, dilectorum & fidelium noſtrorum, Almarici de Credonio Seneſcalli noſtri dicti Ducatûs, Amaneni Domini de Lebreto, Johannis de Benſtede Militis, & Thomæ de Cantebrigiâ Clerici, plenariam fiduciam reportantes, quædam negotia, nos, & honorem noſtrum, & veſtrum, ac ſtatum Regni noſtri, & Ducatûs prædicti tangentia, eis injunximus vobis ex parte noſtrâ exponenda.

Quocirca amicitiam veſtram & fidelitatem affectuoſe requirimus, & rogamus, quatenus præfatis, Almarico, Amaneno, Johanni & Thomæ, vel tribus, aut duobus eorum (quorum alterum prædictorum Almarici & Amaneni unum eſſe volumus) in hiis, quæ vobis ex parte noſtrâ expoſuerint vivâ voce, velitis fidem credulam adhibere; & exponenda per ipſos, ad noſtri & veſtri honorem & commodum, ut ſperamus, opere perimplere.

Dat. apud Langele, decimo ſeptimo die Julii.

Ad Almaricum de Credonio & Amanenum de Lebreto de prædictis negotiis.

A.D. 1315. An. 9. E. 2. Ibid.

REX dilecto & fideli ſuo Almarico de Credonio, Seneſcallo ſuo Vaſconiæ, ſalutem.

Cùm mittamus dilectos & fideles noſtros, Johannem de Benſted Militem, & Thomam de Cantebrigiâ Clericum, ad partes Ducatûs prædicti, pro quibuſdam negotiis, nos, & honorem noſtrum, ſpecialiter tangentibus, Prælatis & Proceribus ejuſdem, de veſtro aviſamento & conſilio, exponendis;

Vobis mandamus, rogantes, quatinus eiſdem, Johanni & Thomæ, in hiis, quæ vobis ex parte noſtrâ expoſuerint vivâ voce, velitis fidem credulam adhibere, & circa felicem expeditionem eorumdem, cum omni efficacia, interponere partes veſtras; ita quod vos exinde debeamus, prout ex præteritis experimentis multiplicibus didicimus, merito commendare.

Dat. ut ſupra.

Eodem modo ſcribitur Amaneno Domino de Lebretto.

Dat. ut ſupra.

A.D. 1315.

REX dilectis & fidelibus ſuis, Majori, Juratis & Communitati Civitatis ſuæ Burdegalenſis, ſalutem.

Cum injunxerimus, dilectis & fidelibus noſtris, Almarico de Credonio, Seneſcallo noſtro Vaſconiæ, Amaneno Domino le Breto, Johanni de Benſtede Militi, & Thomæ de Cantebrigiâ Clerico, quædam Negotia, nos, & honorem noſtrum & veſtrum, ac tatum Regni noſtri & Ducatûs prædicti tangentia, vobis ex parte noſtrâ ſerioſiùs exponenda:

Nos, de fidelitate veſtrâ probatâ ſpecialiter confidentes, ſperantes etiam quòd ea, quæ nos, & vos, ac cæteros fideles noſtros ita ſpecialiter contingunt, velitis effectualiter promovere, vos affectuoſe requirimus & rogamus, quatenus præfatis, Almarico, Amaneno, Johanni, & Thomæ, vel tribus, aut duobus eorum (quorum alterum prædictorum, Almarici & Amaneni, unum eſſe volumus) in hiis, quæ vobis ex parte noſtra expoſuerint vivâ voce, velitis fidem credulam adhibere; & exponenda per ipſos, ad noſtri & veſtri honorem & commodum, ut ſperamus, opere adimplere.

Dat. ut ſupra.

Eodem modo ſcribitur ſubſcriptis; videlicet,

Juratis de Sancto Machario, & Univerſis & ſingulis Nobilibus, & aliis habitatoribus in Caſtellaniâ dicti loci,

Majori, & Juratis, ac Univerſis & ſingulis Nobilibus, & aliis habitatoribus, in diſtricto Villæ Regis Sancti Emiliani conſtitutis,

Majori, & Juratis, ac Univerſis & ſingulis Nobilibus, & aliis habitatoribus Villæ Regis Liburniæ conſtitutis,

Majori & Juratis, &c. in diſtrictu Majoriæ & Caſtellaniæ de Burgo,

Univerſis & ſingulis Nobilibus, & aliis habitatoribus in diſtrictu & Caſtellania Blaniæ,

Majori, & Centum Paribus, ac Communitati Civitatis Regis Baionæ,

Majori, Juratis, ſivè Conſulibus, & Communitati Civitatis Aquen.

Conſul. ac Univerſis & ſingulis Nobilibus, & aliis habitatoribus, in Balliva de Laburco conſtitutis,

Juratis ſive Conſul. ac Univerſis & ſingulis Nobilibus, & aliis habitatoribus, in Præpoſiturâ Sancti Severi conſtitutis,

Juratis, &c. habitatoribus, in Balliviis de Reda & de Lians conſtitutis,

Juratis, &c. habitatoribus, in Ballivia Sanctæ Quiteriæ Aduren. conſtitutis,

Conſulibus & Univerſitati Montis Regalis,

Conſulibus & Univerſitati Fortezii,

Conſulibus & Univerſitati de Franceſcano,

Conſulibus & Univerſitati de la Mont Joya,

Conſulibus & Univerſitati de Romeno,

Conſulibus & Univerſitati de Condonio,

Conſulibus & Univerſitati Summi Podii,

Conſulibus & Univerſitati de Manbaut,

Conſulibus & Univerſitati de Salvitate prope Summum Podium,

Conſulibus & Univerſitati Regalis Montis,

Conſulibus & Univerſitati Baſtidæ noſtræ Florentiæ,

Conſulibus & Univerſitati Civitatis Agenn.

Conſulibus & Univerſitati Villæ Novæ,

Conſulibus & Univerſitati Caſtri Novi,

Conſulibus & Univerſitati Sancti Paſtoris,

Conſulibus & Univerſitati Montis Flanquini,

Conſulibus & Univerſitati Caſtilboneſii,

Conſulibus & Univerſitati Villæ Regalis,

Conſulibus & Univerſitati Salvæ Terræ,

Conſulibus & Univerſitati Pennæ,

Conſulibus & Univerſitati de Turnone,

Conſulibus & Univerſitati Caſtri Sacrati,

Conſulibus & Univerſitati Montis Gaudii,

Conſulibus & Univerſitati Valentiæ,

Conſulibus & Univerſitati Civitatis Lectoræ,

Conſulibus & Univerſitati Sancti Clari in Leomania,

Conſulibus & Univerſitati de Dunis,

Conſulibus & Univerſitati de Donzaco,

Conſulibus & Univerſitati de Alto Villari,

Conſulibus & Univerſitati de Manſo Agenn.

Conſulibus & Univerſitati de Manſo Feudi Marchionis,

Conſulibus & Univerſitati Salvitatis prope Grande Caſtrum,

Conſulibus & Univerſitati Grandis Caſtri,

Conſulibus & Univerſitati Portûs Sanctæ Mariæ,

Conſulibus & Univerſitati de Aculeo,

Conſulibus & Univerſitati Caſtri Senhorii,

Conſulibus & Univerſitati de Grato Lupo,

Conſulibus & Univerſitati de Altis Vineis,

Conſulibus & Univerſitati Miromontis,

Conſulibus & Univerſitati de Gontaldo,

Conſulibus & Univerſitati Sanctæ Fidis,

Conſulibus & Univerſitati Grueriæ,

Conſulibus & Univerſitati Caſtri Amoroſii,

Conſulibus & Univerſitati Franchæ Villæ,

Conſulibus & Univerſitati Caſtri Comitalis,

Conſulibus & Univerſitati Sancti Juliani de Caborbizia,

Conſulibus & Univerſitati Viannæ,

Conſulibus & Univerſitati Medicini.

REX dilecto & fideli ſuo Bernardo de Gutto, Vicecomiti Leomaniæ & Alti Villaris, ſalutem.

Cùm injunxerimus dilectis & fidelibus noſtris, Almarico de Credonio, Seneſcallo noſtro Vaſcon. Almaneno Domino de Lebreto, Johanni de Benſtede Militi, & Thomæ de Cantebrigia Clerico, *&c. prout ut ſupra.*

Conſimiles Litteræ diriguntur ſubſcriptis; videlicet,

Guffrido Rudelli, Domino Blaniæ;

Ayquelino Guillielmi, Domino Sperre;

Bernardo de Scoſſano, Domino de Logoirano;

Petro Calculi, Domino de Podenſaco;

Johanni Roſſelli Militi, Domino de Laudiranis;

A.D. 1315. Edv. 2.

Petro de Groyli, Vicecomiti Bonangen.
Domino de Belino;
Gualhardo de Molon Domicello, Domino de Monte Lauro;
Montaſino de Nouelliano, Militi;
Ebuloni de Lilhano, Militi;
Petro Guillielmi de Mata Plana, Domic.
Guillielmo Raymundi de Monte Peſato, Domic.
Garſſioni de Marchiu, Domic.
Johanni de Burgo, Domic.
Amaluino de Barezio, Domino Montis Ferrandi Militi;
Archiepiſcopo Burdegalen.
Abbati & Conventui Monaſterii Sanctæ Crucis Burdegal.
Decano & Capitulo Eccleſiæ Sancti Severini Burdegal;
Decano & Capitulo Eccleſiæ Burdeg.
Decano & Capitulo Monaſterii Sancti Emiliani;
Abbati & Conventui Monaſterii Silvæ Majoris;
Priori de Sancto Machario;
Abbati & Conventui de Inſula in Medulco;
Priori Sancti Laurentii in Medulco;
Petro de Sancto Sigimundo, Domino Boni Montis;
Sanſanerio de Pinibus & aliis Dominis de Monte Caprelli;
Guillielmo Reymundi de Roninhano, Domic.
Arnaldo de Duro Forti Militi, Domino de Feſpuch.
Bernardo Troncaleonis Domino Feudi Marchionis;
Aſſino de Golardo Militi, Domino de Tarranbia;
Arnaldo de Bemula, & aliis Dominis Boniſvillæ;
Bernaldo de Duro forti Militi, & aliis Dominis Clari Montis;
Epiſcopo Olerton.
Epiſcopo Laſcuren.
Domino Arnaldo Bernardi de Priſaco dicto Soldan;
Domino de Dydone;
Domino Bertrando de Salviaco;
Domino Bernardo Comiti Ermynac.
Epiſcopo Agenn
Epiſcopo Lector.
Abbati de Claraco;
Abbati de Condonio;
Abbati de Gondonio;
Abbati de Sancto Maurini;
Priori de Medicino;
Priori & Domino de Manſo Agenn.
Priori de Monte Sempronio;
Priori de Sancto Sacerdotio;
Priori Portus Sanctæ Mariæ;
Priori de Salvitate prope grande Caſtrum;
Priori Sancti Capraſii de Agenn.
Priori de Leydat;
Decano de Sigiaco;
Priori de Leyraco;
Præceptori Domus Hoſpital. de Saluanhaco;
Præceptori Domus Hoſpital. de Remeneto;
Præceptori Domus Hoſpital. de Ferrant;
Guillielmo Domino de Cano Monte;
Jordano de Inſulâ Domino Montis Galhardi;
Bernardo de Pinibus, Hugoni de Malo Vicino Domic. & aliis Dominis de Faollreto;
Montezino de Golardo, & aliis Dominis D'eſpyeuxs;
Dominis de Longo Monte;
Dominis de Buzeto;
Geraldo Treucaleonis & Bernardo de Duro Forti, Dominis de Calinhaco;
Dominis de Stuſſano;
Dominæ Johannæ de Burdeg. Dominæ de Lanardaco;
Dominis loci ſeu Territorii de Faxiun;
Bertrando Domino de Fumello, & aliis Condominis dicti loci;
Amaneno de Noalhano Militi, & aliis Dominis Sanctæ Liberatæ;
Domino Omuſtano, Domino de Ganaldeyn;
Nuco de Pugiol;
Domino Bernardo de Rinynhay, Domino de Monte alp,
Petro Domino de Caſtro Novo;
Domino Bertrando de Fumet;
Sauſamo de Podeux;
Fortaner de Batz;
Dominis de Rupe Sciſſa;
Dominis de Fargis;
Augerio Monte Militi;
Petro de Ganeretto, Domic.
Guillielmo Reymundi de Genciaco, Domino de Roaſano & de Poielus;
Guillielmo Sancii de Pomeriis;
Domino de Braieriaco & de Genſſaco;
Epiſcopo Vaſaten.
Capitulo Eccleſiæ Sancti Johannis Vaſaten.
Priori de Reula;
Domino de Malo Vicino;
Vicecomitiſſæ Boarmii;
Vicecomitiſſæ Marciani;
Heliæ de Caupena Militi;
Epiſcopo Baionæ;
Epiſcopo Aquen.
Epiſcopo Aduren.
Epiſcopo Marciani,
Abbati & Conventui Sancti Severi;
Amaneno de Foſſato Militi, Domino de Madalhano;
Galtero de Foſſato, Domino de Berroſſa;
Amffredo Domino de Monte Peſato;

A.D. 1315. Edw. 2.

Arnaldo de Marmanda, Domino de Caſtro Novello;
Ramffredo de Binalmont Militi,
Domino de Calapiano;
Stephano Ferrioli Militi, Domino in parte ſua de Toneuxs;
Vitali de Pinibus & Condominis de Toneuxs;
Seneſcallo Ducatûs Petragoricen.
Epiſcopo Xancton.
Abbati & Conventui Monaſterii beatæ Mariæ de Saliblonciall.
Priori Sanctæ Gennæ;
Priori & Capitulo Eccleſiæ Sancti Eutropii de Xancton.
Omnibus Abbatibus & Prioribus de Xanton. in terra Ducatus;
Omnibus Nobilibus de Xanton. in terra Ducatus exiſtentibus.

A.D. 1315. Edw. 2.

Domino Guillielmo de Boa;
Bertrando de Mota;
Bernardecto de Lebreto;
Domino Galyno de la Pede;
Domino Arnaldo de Noillan;
Domino Gaillardo de Mota;
Domino Bruno, Domino de Tilio;
Domino Gerardo de Taſtes;
Furtino Domino de Hanas;
Arnaldo Domino de Stynaus;
Amaneno de Mota;
Reymundo de Hargues;
Domino Garſiæ, Arnaldi de Splette;
Arnaldo Guillielmi de Saltu;
Garſiæ Arnald. Vicecom. Marein.
Bernardo Domino de Beſſanatz;
Domino de Poaille;
Bertrando de Senteraible;
Gaillardo de Caſtepres.

Carolus de Fliſco, retentus de Conſilio Regis.

A.D. 1315. An. 9. E. 2. Pat. 9. E. 2. p. 1. m. 27.

REX Nobili Viro, & noſtro dilecto & fideli, Domino Karolo de Fliſco, Conſanguineo noſtro kariſſimo, ſalutem.

Attendentes per veſtræ diſcretionis induſtriam, & Conſilii maturitatem, negotia noſtra poſſe multipliciter proſperari, vos de noſtro Conſilio, Domo & familia duximus retinendum; volentes, & cæteris Conſiliariis noſtris, tenore præſentium demandantes, quod, in negotiis noſtris tractandis, vos inter ipſos collocent, & vobis Communicent de eiſdem.

In cujus, &c.

Dat. apud Langele, 6. die Auguſti.

A.D. 1315.

Ad Ludovicum, Franciæ & Navarræ Regem, ſuper facto Flemingorum.

A.D. 1315. An. 9. E. 2. Rom. & Fr. 9. E. 2. m. 9.

MAgnifico Principi, Domino L. Dei gratiâ, Regi Franciæ & Navarræ Illuſtri, Fratri ſuo cariſſimo, Edwardus, ejuſdem gratiâ, &c. ſalutem, &, ad vota, ſucceſſus proſperos & felices.

Litteras veſtras, de facto Flemyngorum, recepimus, non eſt diu.

Et, quia Magnates de Regno & Conſilio noſtro (de quorum aviſamento debemus dicta negotia expedire) tempore receptionis dictarum Litterarum veſtrarum lateri noſtro non aſſiſtebant, ipſos pro negotiis illis, certis die & loco, mandavimus convenire:

Quorum Conſilio habito in præmiſſis, vobis ſuper eiſdem non tardabimus taliter reſpondere, quod veſter & noſter honor inde, Deo dante, debeat provenire.

Dat. apud Langele, 6. die Auguſti.

A.D. 1315.

De Servitio pro Guerra Scotiæ.

A.D. 1315. An. 9. E. 2. Clauſ. 9. E. 2. m. 24. d.

REX, dilecto & fideli ſuo, Edmundo Comiti Arundell, ſalutem.

Quia pro ſalvatione partium borialium regni noſtri, verſus partes Scotiæ, & populi noſtri partium earumdem, contra hoſtiles aggreſſus Scotorum, Inimicorum & Rebellium noſtrorum (qui partes & populum prædictos ante hæc tempora nequiter invaſerunt, homicidia, deprædationes, incendia, & alia facinora innumera perpetrando) necnon & pro repulſione dictorum Inimicorum noſtrorum,

De conſilio, dilectorum & fidelium noſtrorum, Thomæ Lancaſtriæ, & Johannis de Britanniâ Richemundiæ, Comitum, Conſanguineorum noſtrorum kariſſimorum: Johannis de Warennâ Surriæ & Suſſex, & Humfridi de Bohun

A.D. 1315.

A.D. 1315. Edw. 2.

hun Hereford & Eſſex, Comitum: Et aliorum Baronum & Procerum dicti Regni noſtri, nobis aſſiſtentium, in dictis partibus borialibus, in inſtanti tempore hiemali, a Feſto Omnium Sanctorum, proximò futuro, proponimus commorari:

Ac prædicti, Comites, Barones, & Proceres gratanter conceſſerint nobiſcum in dictis partibus, cum equis & armis, quanto potentiùs poterunt, ſuis ſumptibus, moram facere a dicto Feſto, durante tempore prædicto:

Nos, de fidelitate veſtra plenariè confidentes, ſperantes etiam quòd circa ea, quæ noſtrum honorem & commodum, ac Salvationem partium & populi prædictorum, ad dictorum Inimicorum noſtrorum repulſionem pertinere poterunt, velitis opem, & operam, ac manus adjutrices apponere;

Vobis mandamus, rogantes, quod in dicto Feſto omnium Sanctorum ad nos, ad dictas partes boriales, equis & armis, quanto potentiùs poteritis, muniti ad morandum ibidem nobiſcum, & cum fidelibus noſtris ſupradictis, ſumptibus veſtris, durante tempore prædicto, pro Salvatione partium & populi prædictorum, ac repulſione Inimicorum noſtrorum ſupradictorum, perſonaliter veniatis.

Et hoc, ſicut nos, & honorem noſtrum & veſtrum, ac Salvationem partium & populi prædictorum, diligitis, modis omnibus faciatis.

Et de eo, quod inde facere volueritis, ac de numero hominum ad arma, quos vobiſcum ducere proponitis ad nos ad partes ſupradictas, nos, per latorem præſentium & Literas veſtras, reddatis diſtinctè & apertè, ſine dilatione aliquâ, certiores.

Teſte Rege apud Lincoln. 30. die Auguſti.

Per ipſum Regem & Concilium.

De Scotis Terram Hyberniæ invadentibus.

A.D. 1315. An. 9. E. 2.

Pat. 9. E. 2. p. 1. m. 24. Ced.

REX omnibus, ad quos, &c. ſalutem.

Sciatis quòd, cùm Scoti, Inimici & Rebelles noſtri, terram noſtram Hiberniæ manu hoſtili ſunt ingreſſi, in eâdem homicidia, deprædationes, incendia & alia dampna quamplurima perpetrando: ac pro quibuſdam negotiis, confuſionem dictorum Inimicorum noſtrorum, & aliis arduis & urgentiſſimis, nos in dictâ terrâ Hiberniæ tangentibus; dilectum Clericum noſtrum, Johannem de Hothum, ad dictas partes Hiberniæ deſtinemus:

Nos, conſiderantes quòd, circa expeditionem negotiorum prædictorum tàm arduorum, plura neceſſaria requiruntur: ac de fidelitate & circumſpectione providâ præfati Johannis pleniùs confidentes; ad conventiones & promiſſiones faciendas cum illis, qui in obſequium noſtrum, contra dictos Inimicos & Rebelles noſtros, ante hæc tempora profecti, & exnunc profecturi ſunt: nec non ad debita, in quibus nobis ex quacumque cauſâ tenentur, eis in parte, vel in toto remittenda: & ad Cuſtodias, Wardas, & Maritagia, in manu noſtra, in dicta terra Hiberniæ, jam exiſtentia, & quæ ad manus noſtras devenire contigerit, vendendum, ſeu ſub certo prætio committendum, prout per aviſamentum & conſilium, dilecti & fidelis noſtri, Edmundi le Botiller, Juſticiarii noſtri Hiberniæ, & aliorum de Concilio noſtro, in eadem terrâ, quos dictus Johannes ad hoc duxerit evocandos, melius videbitur faciendum:

Eidem Johanni, tenore præſentium, plenam committimus poteſtatem: ratum & gratum habituri quicquid idem Johannes, de Conſilio & aviſamento præfati Juſticiarii noſtri, & aliorum de Concilio noſtro, in terrâ prædictâ, ad hoc evocandorum, ut eſt dictum, noſtro nomine ritè fecerit in præmiſſis.

In cujus, &c.

Teſte Rege apud Lincoln. primo die Septembris.

Per ipſum Regem.

De gratiis, venientibus contra Scotos in obſequium Regis, in Hibernia conceſſis.

A.D. 1315. An. 9. E. 2. Ibid.

REX omnibus, ad quos, &c. ſalutem.

Sciatis quòd, cùm Scoti, Inimici & Rebelles noſtri, terram noſtram Hiberniæ, manu hoſtili ſunt ingreſſi, *&c. prout ſupra uſque hæc verba, viz.*

Dùm

A.D. 1315. Edv. 2. Dum tamen illi, quibus hujuſmodi gratiæ factæ fuerint, in obſequium noſtrum, contra dictos Inimicos noſtros, proficiſcantur, & in eodem obſequio morentur, prout prædicti, Edmundus & Johannes, ex parte noſtrâ duxerint Ordinandum: eidem Johanni tenore præſentium plenam committimus poteſtatem; A.D. 1315. Edv. 2.

Ratum, *&c. ut ſupra.*

In cujus, &c.

Teſte ut ſupra.

Per ipſum Regem.

De Miniſtris in Hibernia, minus idoneis, amovendis.

A.D. 1315. An. 9. E. 2. Ibid. REX omnibus, ad quos, &c. ſalutem.

Sciatis quòd, cùm pro diverſis arduis & urgentiſſimis negotiis, nos & ſtatum terræ noſtræ Hiberniæ tangentibus, in præſenti, dilectum Clericum noſtrum Johannem de Hothum, ad partes Hiberniæ deſtinemus:

Nos, attendentes quòd, per quoſdam Miniſtros noſtros partium illarum, negotia noſtra ibidem, non ſine gravi dampno noſtro, depereunt hiis debus;

Ac de fidelitate & circumſpectione providâ præfati Johannis ſpecialiter confidentes,

A.D. 1315. Ad amovendum, de Conſilio, dilecti & fidelis noſtri, Edmundi le Botiller, Juſticiarii noſtri terræ prædictæ, & aliorum de Concilio noſtro ibidem, quos dictus Johannes duxerit evocandos, Miniſtros noſtros in terrâ prædictâ minus idoneos,

Et ad alios, magis idoneos, loco amovendorum, ſubrogandos, præfato Johanni, tenore præſentium, plenam committimus poteſtatem.

In cujus, &c.

Teſte ut ſupra.

Per ipſum Regem.

De Bannimento Flandrenſium ſecundum formam pacis Franciæ.

A.D. 1315. An. 9. E. 2. Clauſ. 9. E. 2. m. 25. d. LE Roi as Viſcountes de Londres, ſaluz.

Pur ceo que, en les Alliaunces, faites entre Sire Ph. nadgueres Roi de France, e noſtre Chier Piere, que Dieus aſſoille, pur eus, e pur leur Heirs, & leur Succeſſours (les queles Alliaunces furent, e ſont affermes d'une part & d'autre) eſt contenu que l'un ne receptra, ne ſuſtendra, ne confortra, ne fera confort ne aide as enemis de l'autre, ne ſeoffra qil eient comfort, ſocours, ne eide, ſeit de Gentz d'Armes, ou de vitailles, ou d'autres choſes, queles q'eles ſoient, de ſes terres, ne de ſon Poer;

Mes defendra, ſur peine de forfeture de cors, e de avoir, e empeſchera a tout ſon Poer liaument, en bone foi, que les ditz enemis ne ſoint receptez, ne confortez es terres de ſa Seignurie, ne de ſon Poer, ne qu'el n'oient confort, ſocours, ne aide, ſeit de Gentz d'Armis, des Chivaux, d'Armure, des vitailles, ou d'autres choſes, queles q'eles ſoient:

Et que l'un ne receptra les bannitz du Roiaume l'autre, ne les ſeoffra a recepter en ſes terres, ne en ſon Poer; einz les fra voider dedenz qaraunte jours:

Et treſnoble Prince, e noſtre treſcher frere, Sire Lowys, a ore Roi de France, nous ait ſignifie que les Genz de Flaundr. ſont ſes enemis, e banniz de ſon Roiaume: A.D. 1315.

Nous, voillaunte faire, en ceſte partie, ceo que faire devoms ſolom la forme des Alliaunces avauntdites, vous maundoms, fermement enjoignantz, que vous facetz crier e publier en noſtre dite Cite de Loundres, que toutz Flemengs, enemis, & banniz del dit Roi de France, ſur forfetur de cors, e devoir, veudent noſtre Roiaume dedentz qarante jors apres la Feſte del exaltacion de la Seint Croitz Prochein avenir:

E que nul de noſtreRoiaume, ne de noſtre Poer, ſur la forfeiture avauntdite, face a le Flemings, enemis, e bannis del dit Roi de France, confort, ſocours, ne Aide de Gentz d'Armes, Chivaux, armure, vitailes, ne d'autres choſes, queles q'eles ſoient, contre la forme des Alliances avantdites:

Et ceo ne leſſez en nule manere:

Et n'eſt mie noſtre entencione que ceſtes choſes s'eſtendent as Flemengs, maries, e demorantz en noſtre Roiaume.

Don. a Nicole, le premer jour de Septembre.

Autieles Lettres ſont enveiez a cheſcune Viſcounte d'Engleterre.

A.D. 1315. Edw. 2.

Ad Cardinales deprecatoriæ, pro novo Papa eligendo.

A.D. 1315. An. 9. E. 2.

Rom. & Fr. 9. E. 1. m. 8.

VEnerabili in Chriſto Patri, Domino —— Dei gratiâ, Hoſtienſi & Veletrenſi Epiſcopo, amico ſuo cariſſimo, Edwardus, &c. ſalutem, & ſinceræ dilectionis affectum.

Redeuntes ad nos, dilecti & fideles noſtri, Gilbertus Pecche, & Antonius Peſſaigne de Janua (quos noſtros ſpeciales Nuncios ad vos, & quoſdam alios Sacri Collegii Cardinales deſtinavimus cum Litteris noſtris de Credentiâ ſuper creatione Papæ futuri, quantum cum Deo poſſet fieri, & prout in voto gerimus, feſtinandâ) nobis vivâ voce ſerioſiùs retulerunt, quod ipſos, & noſtrum Nuncium, vobis per ipſos expoſitum, conſolatione vultûs hillaris admiſiſtis, & exponentes, ac expoſita gratioſiùs audiviſtis; adicientes quod, circa præmiſſa, pro honore Dei, & exaltatione Eccleſiæ Militantis, ac commodo totius fidei orthodoxæ, ſecundum gratiam de ſuperiùs datam, omnem diligentiam apponeretis & operam efficacem: undè, continuatâ hujuſmodi voluntate ſanctificatâ, a Deo condignum meritum aſſectioni veſtræ retribui quæſumus, & vobis ad grates aſſurgimus ſpeciales.

Verùm quia ex tantâ, & tàm longævâ vacatione Sanctæ Romanæ Eccleſiæ, Matris noſtræ, terra Sancta, Hæreditas noſtra, ex creatione futuri Summi Pontificis, expectando adjutorium multum dolet, membra ipſius Eccleſiæ, dicti Paſtoris Summi ſolatio non ſuffulta, titubare contingit; &, quod dolendum eſt, populus in ſe murmurat & divulgat quod, Mater noſtra, Sacroſancta Romana & Univerſalis Eccleſia, per quam, Paſtore eidem Præſidente, in fide dirigi ſperamus, ex tàm dampnoſâ vacatione ejuſdem Paſtoris ſolatio miſerabiliter deſolatur.

Paternitatem veſtram affectuoſis precibus in Domino deprecamur, quatinus ad Deum omnipotentem, cujus ſponſa, Eccleſia Sancta, in terris fluctuat, & ad ipſius Eccleſiæ Paſtoralem conſolationem intuitum dirigentes, eidem Matri noſtræ de tali Paſtore, qui aſſumptum terræ Sanctæ prædictæ negotium promovere, & inter Chriſtianos, guerris & ſeditionibus ſubductis, pacem & unionem confovere deſideret, cum celeritate deſideratâ ſtudeatis, quantum in vobis eſt, providere; & Confratres veſtros, ſi qui, quod abſit, non concordes fuerint, ad unionem caritativam allicere, & ad præmiſſa, ad honorem Dei & Eccleſiæ ſuæ Sanctæ, feſtinanda & complenda pro viribus procurare.

Dat. apud Rameſey, 26. die Septembris.

Eodem modo ſcribitur ſingulis Cardinalibus ſubſcriptis; videlicet,

Domino Berengar. Tuſculan. *Domino Guillielmo Peneſtrin.* *Domino Arnaldo Sabin.* *Domino Arnaldo Albanen.* *Domino Jacobo Portuen.*	Epiſcopis Cardinalibus.
Domino Nicholao tituli Sancti Euſebii, *Domino Vitali tituli Sancti Martini in Montibus,* *Domino Michaeli tituli Sancti Stephani in Celio Monte,* *Domino Berengar. tituli Sanctorum Nerei & Achilei,* *Domino G. Teſta, tituli Sancti Ciriaci,* *Domino Guillielmo Petri, tituli Sanctæ Ceciliæ,* *Domino Arnaldo, tituli Sanctæ Priſcæ,* *Domino R. tituli Sanctæ Potentianæ.*	Presbiteris Cardinalibus.
Domino Neapoleo Sancti Adriani, *Domino G. Sancti Nicholai in Carcere Tullian.* *Domino Jacobo, Sancti Georgii ad Velum Aureum,* *Domino Franciſco, Sanctæ Mariæ in Coſmedin,* *Domino J.* } *De Columpn. Sanctæ Romanæ Eccleſiæ,* *Domino P.* } *Domino R. Arnaldo, Sanctæ Mariæ in Porticu,* *Domino R. Sanctæ Mariæ Novæ,* *Domino Bernardo Sanctæ Agathæ,* *Domino Lucæ, Sanctæ Mariæ in Via lata.*	Diaconis Cardinalibus.

Ad

Ad Ludovicum Franciæ & Navarræ Regem, excuſatoria de Navigio contra Flandrenſes parando.

A.D. 1315. An. 9. E. 2. Rom. & Fr. 9. E. 2. m. 9.

A Treſexcellent Prince, e ſon treſchier frere, Sire Lowis, par la grace de Dieu, Roi de France e de Navarr, Edward, par cele meſme grace, Roi d'Engleterre, Seignur d'Irlond, & Ducs d'Aquitaine, ſalutz, oue encres de honur, e victoire de ſes enemis.

Treſchier frere, nous reſceumes nadguerres vos Lettres de requeſte, que nous vous aidiſſons de noſtre Navie contre vos enemis de Flandre.

Sur quoi, Sir, vous feſoms ſavoir, que nous avoms grant deſir e volunte de faire, en totes choſes, ceo que purra torner a honur, e profit de vous, e a bon eſploit de vos buſoignes contre vos ditz enemis.

Mes, chier frere, vous ſavez ben, coment nous avoms eſte, eniz ces heures, preſſez par nos enemis d'Eſcoce; e puis ſont il entre noſtre terre d'Irlond, e il ſont arſons, roberies, e touz les autres maus de guerre, q'il pout commiſes;

Par quoi nous ordenaſmes n'adgueres, par noſtre conſeil, avant que veſtre guerre de Flandr. ſe comenca, d'enveer tote la Navie, que nous purrions extrere, vers les parties d'Irland, e auſint devers le Eſt, pour grever nos enemis avantditz, e l'envaiſmes depiezca.

A.D. 1315.

D'ont nous vous prioms, que vous nous teignez a excuſez de ceo, que nous ne pooms furnir veſtre requeſte, a ore, ſi pleinement, come nous deſirions, par les dites reſons, que nous poiſe forment.

Ne pour quant nous avoms mande a nous Amirails de noſtre dite Navie, d'une part, e d'autre, q'il purchacent a vos ditz enemis tout le damage, qil ſaveront, e purront.

Et auſuit avoms mande & eſtreitement comande a, nous Feals e loiaux, Monſire Humfrei de Littlebury, e Monſire Johan de Sturmy, queus nous aviomſ aſſigne Amiraus a Cheventeins d'une partie de noſtre Navie, que nous avions aſſigne pur grever nos ditz enemis, e pur garder la coſtere de la Mer, que eus, ſanz delai, voiſent oue cele Navie contre vos ditz enemis, ſolom ceo q'll vous plerra ordener, pur grever vos ditz enemis, ſicome les noz, a tout lour Poer.

Don. a Dytton le 18. jour de Septembre.

De Flandrenſibus, ad requiſitionem Regis Franciæ, per Mare gravandis.

A.D. 1315. An. 9. E. 2. Rom. & Fr. 9. E. 2. m. 9.

REX, dilecto & fideli ſuo, Humfrido de Littlebury, ſalutem. Cùm Magnificus Princeps, Dominus Lodowycus, Dei gratiâ, Franciæ & Navarræ Rex Illuſtris, Frater noſter cariſſimus, nos, per ſuas Litteras, inſtanter requiſierit ut, contra Flandrenſes, Inimicos & Rebelles ſuos, de Navigio noſtro ſibi, quantum poſſemus, ſubſidium facere curaremus:

Ac nos, ipſius Fratris noſtri requiſitionem, in hac parte, juxta noſtri deſiderium, adimplere non valentes, pro eo quod, ante guerram, inter ipſum & dictos Flandrenſes motam, totum navigium, quod commode habere potuimus, de Conſilio noſtro, tàm per Mare, verſus Occidentem, quàm per Mare verſus Orientem Regni noſtri, contra Scotos, Inimicos & Rebelles noſtros, ad ipſorum malitiam refrænandam, miſeramus:

A.D. 1315.

Affectantes etiam facere ea, quæ ad honorem & commodum prædicti Fratris noſtri, & expeditionem felicem negotii ſui, contra dictos Inimicos ſuos, poterunt pertinere, ſibi reſcripſimus quod illud navigium, de quo vos, &, dilectum & fidelem noſtrum, Johannem de Sturmy, Capitaneos & Admirallos, pro expedition enegotiorum noſtrorum contra dictos Scotos, Inimicos & Rebelles noſtros, prius aſſignaverimus, per vos & ipſum Johannem mitteremus in ſubſidium guerræ ſuæ contra dictos Flandrenſes:

Nos, volentes ea, quæ præfato Fratri noſtro ſic reſcripſimus, effectualiter adimpleri, vobis mandamus, firmiter injungentes, quod, omnibus aliis prætermiſſis, vos, unà cum præfato Johanne,

A.D. 1315. Edw. 2. hanne, ſimul cum dicto Navigio, contra dictos Flandrenſes, Inimicos & Rebelles prædicti Fratris noſtri, ſine dilatione aliquâ transferatis; ipſos Flandrenſes, Inimicos & Rebelles dicti Fratris noſtri, quantum poteritis gravaturi: Et hoc nullo modo omittatis.

Proviſo quod contra Proclamationem, per nos nuper in Regno noſtro factam, videlicet, quod Flandrenſes Regnum noſtrum exirent, cum bonis ſuis, infra quadraginta dies, a Feſto exaltationis Sanctæ Crucis proximò præterito numerandos, quicquam per vos, ſeu alios de Navigio noſtro prædicto, nullatenus attemptetur.

Teſte Rege apud Dytton, 18. die Septembris.

Per ipſum Regem & Concilium.

Eodem modo, mutatis competenter mutandis, mandatum eſt Johanni de Sturmy.

Teſte ut ſupra.

Per ipſum Regem & Concilium.

Ad Pontivi & Vaſconiæ Seneſcallos ſuper prædicta requiſitione.

A.D. 1315. An. 9. E. 2. Rom. & Fr. 9. E. 2. m. 9.

REX, dilecto & fideli ſuo, Johanni Lenfant, Seneſcallo ſuo Pontivi, & Montis Trollii, vel ejus locum tenenti, ſalutem.

Tranſcriptum cujuſdam requiſitionis, per Illuſtrem Principem Dominum L. Dei gratiâ, Regem Franciæ & Navarræ, Fratrem noſtrum cariſſimum, nobis contra Flandrenſes, Inimicos & Rebelles ſuos, factæ, vobis mittimus præſentibus interclusum;

Mandantes quod ea, quæ in dicto tranſcripto continentur, per totam Ballivam veſtram, & poteſtatem noſtram partium illarum, publicè proclamari, & obſervari, juxta formam requiſitionis ſupradictæ, faciatis.

A.D. 1315.

Teſte Rege apud Dytton, 18. die Septembris.

Conſimiles Litteræ diriguntur Almarico de Credonio, Seneſcallo Vaſconiæ, vel ejus locum tenenti, quod præmiſſa faciat per totum Ducatum prædictum, & poteſtatem Regis partium illarum, proclamari & obſervari.

Teſte ut ſupra.

De Cuſtodia Karlioli Andreæ de Harcla, commiſſa.

A.D. 1315. An. 9. E. 2. Scot. 9. E. 2. m. 6.

REX omnibus, ad quos, &c. ſalutem.

De fidelitate probatâ, & circumſpectione providâ, dilecti & fidelis noſtri, Andreæ de Harcla, plenam fiduciam optinentes,

Commiſimus ei cuſtodiam Civitatis noſtræ Karlioli, & partium adjacentium,

HABENDAM a Feſto omnium Sanctorum proximò futuro, uſque ad Feſtum Nativitatis Sancti Johannis Baptiſtæ proximum ſequens:

Dantes eidem Andreæ plenariam poteſtatem omnia & ſingula faciendi, quæ ad repulſionem Scotorum, Inimicorum & Rebellium noſtrorum, & pro ſalvâ & ſecurâ cuſtodiâ dictæ Civitatis, & partium prædictarum, melius fore viderit facienda.

In cujus, &c.

Teſte Rege apud Ditton, 18. die Septembris.

Per ipſum Regem.

A.D. 1315.

ET mandatum eſt Majori, Ballivis, & toti Communitati Civitatis prædictæ, ac omnibus & ſingulis hominibus ad arma, & aliis quibuſcunque, in eâdem Civitate, & partibus adjacentibus, exiſtentibus, quòd eidem Andreæ, tanquam Cuſtodi Civitatis Regis prædictæ, ac partium prædictarum, in omnibus, quæ ad ſalvam & ſecuram cuſtodiam earumdem pertinent, ſeu pertinere poterunt quovis modo, intendentes ſint, reſpondentes, conſulentes, & auxiliantes modis & viis omnibus, quibus diligentiùs & potentiùs poterint, prout per ipſum Andream ſuper hoc fuerint præmuniti.

Et, ſicut Regem, & honorem Regis, ac ſalvationem Regni diligunt, & grave dampnum ſuum vitare voluerint, nullatenus omittant,

Teſte ut ſupra.

Per ipſum Regem.

EOdem modo mandatum eſt Vicecomitibus, Ballivis, Miniſtris, & omnibus

A.D. 1315. Edv. 2. omnibus aliis de Comitatibus Cumbriæ, Weſtmorlandiæ & Lancaſtriæ tàm infra Libertates, quàm extra.

Teſte ut ſupra.

Per ipſum Regem.

A.D. 1315. Edv. 2. EOdem modo mandatum eſt Archiepiſcopis, Abbatibus, Prioribus, Comitibus, Baronibus, Militibus, Liberis hominibus, & omnibus aliis de Comitatibus prædictis.

Teſte ut ſupra.

Per ipſum Regem.

De Edwardo de Balliolo, a partibus tranſmarinis redeunte.

A.D. 1315. An. 9. E. 2. Clauſ. 9. E. 2. m. 27. dor. MEMORANDUM *quod Edwardus de Balliolo,*

Qui nuper de licentiâ Regis ad partes Tranſmarinas ſe divertebat, & qui ſecuritatem coram Domino Rege invenit de redeundo ad partes Angliæ citra Feſtum Sancti Michaelis proximò futurum,

A.D. 1315. *Venit in propria perſonâ ſuâ coram Domino Johanne de Sandale, Cancellario Domini Regis, in Hoſpitio ſuo juxta Algate London. die Dominica in Feſto Sancti Mathæi Apoſtoli & Evangeliſtæ, Anno Regni Regis Edwardi, Filii Regis Edwardi, nono.*

Ad Cœtum Cardinalium, quod ad Electionem Summi Pontificis ſumma cum celeritate procederent.

A.D. 1315. An. 9. E. 2. Rom. & Fr. 9. E. 2. m. 10. VEnerabilium in Christo Patrum, Dominorum, Dei gratiâ, Sacroſanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium, Cœtui reverendo, Edwardus, eadem gratiâ, &c. ſalutem, & Spiritûs Sancti gratiâ, in inſtanti electionis negotio, ac favore caritatis & concordiæ, illuſtrari.

Agente præſentis malitiâ temporis, & multitudine peccaminum exigente, undique bella proſiliunt, & Seditiones & Scandala oriuntur;

Undè habet quod doleat Mater Eccleſia, habent & fideles populi quod deplorent, quos ex conſequenti neceſſe eſt multis exinde perplexitatibus circumvolvi.

Quæ profecto incommoda eo generaliùs pululant, & amplius inſoleſcunt, quo deeſt Paſtor Univerſalis Eccleſiæ, qui, veluti tenens in terris locum Dei, oberrantes poſſit ad viam ſalutis reducere, & cœleſtis Doctrinæ pabula gregi Dominico in Domum Domini jugiter miniſtrare.

Quapropter, cùm nuper de, felicis memoriæ, Domini Clementis, nuper Summi Pontificis, nobis fuiſſet obitu certitudinaliter nunciatum, ſperabamus firmiter quod veſtra circumſpectio, utilitate communi penſatâ, non ſiniſſet diù ipſam Romanam Eccleſiam, Matrem noſtram, remanſiſſe Paſtoris regimine deſolatam; ſet ei potius de Paſtore idoneo celeriter providiſſet.

Verùm, de ipſius creatione Pontificis, rumore nobis, jam ſub diutinâ præſtolatione laſſatis, ut optavimus, non delato, ex indiviſibilis dilectionis affectu, quem ad Matris ubera gerimus, ipſi compatimur Eccleſiæ viduatæ, & compatiendo turbamur, ut doloris non ſit expers cui Materna ſuavitas comunicat dulcedinis alimenta. A.D. 1315.

Numquid non ingens dolor eſt Filiis univerſis, quod Romana Mater Eccleſia, quæ omnium fidelium Mater eſt & Magiſtra, tam diu Paſtore caruit? Et grex Dominicus permiſſus eſt, quaſi in invio, oberrare?

Cur non attenditis quæ, exactis temporibus, ipſius Eccleſiæ prolixa vacatio, quæ prædeceſſorum veſtrorum diſſenſio nota diſpendia intulerunt? Cur non præteritorum conſideratio vos edocet mala declinare præſentia, & futura pericula præcavere?

Veſtram igitur devotionem rogamus & obſecramus in Domino Jeſu Chriſto (qui vos, velut Eccleſiæ ſuæ columpnas, per gratiam ſuam conſtituit, ut partem ſolicitudinis & Regni in ipſo habeatis) quatinus, habentes præ oculis ipſum ſolum: ac conſiderantes attentius negotii magnitudinem, quod vobis incumbit, dum de creatione agitur gregis Dominici directoris: ac aſſumptum terræ Sanctæ negotium (quod ex ipſius aſſumendi Pontificis ut plurimum diſpoſitione & directione dependet) & quod, ex vacatione diutinâ dictæ Eccleſiæ, poſſet (quod abſit) faciliter retardari) agatis in Domino viriliter, & totis conatibus laboretis ut Paſtor idoneus præficiatur celeriter dictæ Eccleſiæ viduatæ.

Abſit enim a vobis hoc grande malum, ut cujuſquam veſtrûm in ſe, aut

A.D. 1315. Edv. 2. ſuos reciprocet appetitus, ut videatur velle, aut ſapere quæ ſua ſunt, non quæ Dei; ſet talem in Patrem & Paſtorem Univerſalis Eccleſiæ ſinceris mentibus, nudâ electionis conſcientiâ, præficere ſtudeatis, qui, pollens virtutibus, & Deo per vitæ meritum adjunctus, fideles populos, per univerſum Orbem diffuſos, poſſit in viam pacis dirigere, & eis ſemper, quæ Domino ſunt placita, per ſalubria monita judicare. A.D. 1315. Edv. 2.

Teſte Rege apud Eborum, 5. die Octobris.

Per ipſum Regem.

Ad Cardinales ſigillatim ſuper electione antedicta.

A.D. 1315. *An.* 9. E. 2. *Rom. & Fr.* 9. E. 2. *m.* 10. VEnerabili in Chriſto Patri, Domino N. Dei gratiâ, Hoſtienſi & Valetrenſi Epiſcopo, Edwardus, eâdem gratiâ, &c. ſalutem, & ſinceræ dilectionis affectum.

Expletis redemptionis humanæ Sacramentis, ad Patrem regreſſurus, unigenitus Dei Filius, Jeſus Chriſtus, nè gregem ſuum, ſui Sanguinis pretio redemptum, Paſtoris regimine relinqueret deſolatum, Curam ipſius beato Petro Apoſtolo, &, in ejus perſonâ, ſuis Succeſſoribus, Romanis Pontificibus, ſucceſſivè regendam tradidit diſpoſitione incommutabili & commiſit; volens ut Romanæ Eccleſiæ, quæ Mater eſt omnium fidelium & Magiſtra, pro tempore præſidens, populos ejuſdem gregis, per Univerſum Orbem diffuſos, veluti tenens in terris locum Dei, per ſalutaria documenta in viam ſalutis dirigeret, & oſtenderet jugiter qualiter oporteat in Domo Domini converſari.

Quamobrem, cùm nobis nuper de felicis memoriæ, Domini Clementis, nuper Romani Pontificis, obitu fuiſſet certitudinaliter nunciatum, ſperabamus firmiter quod veſtra, & Confratrum veſtrorum, dictæ Eccleſiæ Cardinalium, circumſpecta providentia, conſideratâ prudenter, præſentis malitiâ temporis, quæ tot bella, tot Seditiones & Scandala (inmanitate peccaminum exigente) undique modernis temporibus ſuſcitavit, ut exinde habeat undè doleat Mater Eccleſia, habeant & fideles populi quòd deplorent, ac incommodis, quæ, per diutinam vacationem ejuſdem Romanæ Eccleſiæ, non ſolum ipſi ratione illius, ſet etiam Univerſali Eccleſiæ exactis temporibus acciderunt, debuiſſet celeriter eidem Eccleſiæ de Paſtore Ydoneo providiſſe.

Verùm, de ipſius creatione Pontificis, rumore nobis, jam ſub diutina expectatione laſſatis, ut optavimus, non delato, ex indiviſibilis dilectionis affectu, quem ad Matris igerimus ubera, compatimur Eccleſiæ viduatæ, & compatiendo turbamur, ut doloris non ſit expers cui Materna ſuavitas communicat dulcedinis alimenta. A.D. 1315.

Numquid non ingens dolor eſt Filiis univerſis, ſi Romana Mater Eccleſia (in quâ, ſecus decurſus aquarum, ſunt plantata, divinâ diſpoſitione, ligna ſcientiæ & ſalutis) diu Paſtore careat? Et grex Dominicus permittatur in invio oberrare?

Cur non attenduntur quæ ipſius Eccleſiæ prolixa vacatio, quæ Cardinalium ejuſdem diſſenſio, præteritis temporibus, nota diſpendia intulerunt? Cur non ipſorum attenta conſideratio mala declinare præſentia, & futura pericula edocet præcavere?

Veſtram igitur dilectionem obſecramus, & hortamur in Domino Jeſu Chriſto, quatinus, penſantes attentius magnitudinem negotii, vobis incumbentis, dum de electione agitur gregis Dominici directoris, & dampna & pericula, quæ ex diutinâ vacatione dictæ Romanæ Eccleſiæ poterunt obvenire, aſſumptumque terræ Sanctæ negotium (quod ex ipſius aſſumendi Pontificis ut plurimùm directione & diſpoſitione dependet) & habentes præ oculis ſolum Deum, agatis viriliter in Domino, & totis conatibus laboretis ut, per electionem Canonicam, provideatur celeriter dictæ viduatæ Eccleſiæ de Paſtore: dictóſque Confratres veſtros ad hoc, modis & viis licitis, juxta poſſibilitatem veſtram, inducere ſtudeatis; ne per ipſorum duritiam contingat Univerſalem Eccleſiam tot ſubjacere diſpendiis, & eclipſari (quod abſit) dictum negotium terræ Sanctæ.

Providentes ſemper quod talis ad ipſius Eccleſiæ regimen aſſumatur, qui, effulgens virtutibus, & Deo per vitæ meritum adjunctus, velit, & poſſit gregem Dominicum in ſalutis viam dirigere, & ei cæleſtis alimoniæ pabula miniſtrare.

Teſte R. apud Eborum, 5. die Octob.

Eodem modo ſcribitur Cardinalibus ſubſcriptis, videlicet,

Prout ſupra. dat. 16. Septembris.

De Conductu pro ſervientibus Comitiſſæ Norffolciæ.

A.D. 1315. An. 9. E. 2. Pat. 9. E. 2. p. 1. m. 20.

REX omnibus amicis & fidelibus ſuis, ad quos, &c. ſalutem.

Cùm dilecta nobis Alicia, quæ fuit Uxor Rogeri Bygot, quondam Comitis Norffolciæ, & Mareſcalli Angliæ, quæ de Licentia noſtra in partibus Holandiæ moram facit, quoſdam homines & ſervientes ſuos ad Maneria ſua, de Halvergate & Dovercourt, in Comitatu Norffolciæ, mittat pro centum & quinquaginta quarteriis frumenti, & centum & quinquaginta quarteriis ordei, pro expenſis hoſpitii ſui, in dictis partibus Holandiæ, inde faciendis:

Vos amicos rogamus, vobis fidelibus mandantes, quòd hominibus, aut ſervientibus ipſius Aliciæ, cum ipſos per diſtrictum veſtrum tranſitum facere contigerit, cum bladis ſupradictis, non inferatis, ſeu, quantum in vobis eſt, ab aliis inferri permittatis injuriam, moleſtiam, dampnum, impedimentum aliquod, ſeu gravamen; ſet eis potiùs ſalvum & ſecurum conductum, ſumptibus ipſius Aliciæ, habere faciatis, quotiens & quando per ipſos homines & ſervientes, ſeu aliquem ipſorum, ſuper hoc, ex parte noſtrâ, fueritis præmuniti.

A.D. 1315.

In cujus, &c. uſque ad Feſtum Paſchæ proximum futurum duraturum.

Teſte Rege apud Ditton, 14 die Octobris.

Per Conſilium.

Ad Regem Franciæ, de Malefactoribus ſuper Mare.

A.D. 1315. An. 9. E. 2. Clauſ. 9. E. 2. m. 22. d. in Cedula.

SEreniſſimo Principi Domino Lodovico, Dei gratiâ, Regi Franciæ & Navarræ, Fratri ſuo kariſſimo, Edwardus, &c. ſalutem, cum dilectione ſincerâ.

Ad honorem pertinet Regiæ Majeſtatis ſubditorum ſuorum exceſſus enormes & facinora manifeſta, cum ad ipſius pervenerint notitiam, debitè corrigere & punire, ac ſuper commiſſis hujuſmodi, tàm Feſtinum apponere remedium & juſtitiæ complementum, quod dampna paſſi ſatisfactionem debitam conſequantur, &, ex punitione hujuſmodi aliis incutiatur timor impoſterùm conſimilia perpetrandi.

Cùm itaque Willielmus de Combmartin, Thomas Bauflour, Simon de Swanlond, Johannes Priour, & quidam alii, Cives & Mercatores noſtri London. nuper, in Portu Civitatis illius, quatuor Naves ſuas lanis & aliis Merchandiſis, ducendas exinde uſque Andwerpiam in Brabantia, oneraſſent, & ſuper hoc noſtras teſtimoniales Litteras habuiſſent.

Plures Malefactores de Caleſio, tunc ſuper mare cum viginti & duabus Navibus, benè munitis, quos Mercatores noſtri prædicti, & eorum famuli, ac Marinarii, in dictis quatuor Navibus exiſtentes, fideles ac eorum amicos fuiſſe & benivolos æſtimabant, eiſdem Navibus inſidiantes, hominibus, in ipſis quatuor Navibus exiſtentibus, in Coſtera maris noſtri propè terram, in Inſulâ de Taneto, hoſtilem incurſum dederunt, quoſdam ex ipſis hoſtiliter interficiendo, & quoſdam atrociter vulnerando, & poſtmodum unam de Navibus illis, lanis ad valentiam duorum milium Marcarum Sterlingorum oneratam, ſecum violenter uſque Calæſium abduxerunt, & Navem illam, ſic oneratam, adhuc penes ſe detinent, & eam reſtituere denegant minus juſtè;

A.D 1315.

Super quibus plurimum admiramur, præſertim cum Mercatores Regni veſtri, infra Regnum & poteſtatem noſtram, tàm per terram, quàm per mare venientes, manuteneantur ibidem, tanquam noſtri, &, ex ſpeciali præcepto noſtro, juxta confœderationem, inter nos initam, ab omnibus injuriis & gravaminibus protegantur.

Veſtram igitur ſerenitatem Regiam affectuosè requirimus & rogamus, quatinus ſuper tranſgreſſione prædictâ, de quâ liquidè nobis conſtat, jubere velitis competens remedium, & celeris fieri juſtitiæ complementum; ita, ſi placet, quòd Mercatores noſtri prædicti Naves & lanas ſuas prædictas, unà cum dampnis, quæ ſuſtinuerunt in hac parte, prout juſtum fuerit, recuperare & commodum ſuum indè facere valeant, prout ſibi melius viderint expedire:

Veſtræ voluntatis beneplacitum nobis reſcribere velitis, ſi placet, per præſentium portitorem.

Dat. apud Clipſton Regis, ſecundo die Novembris.

A.D. 1315. Edw. 2.

Ad eundem, pro Mercatoribus de Hanſa ſuper deprædationibus.

A.D. 1315. An. 9. E. 2.

Ibid.

EIdem Regi Rex, ſalutem.

Circa ſubditorum exceſſus debitè puniendos, & juſtitiam conquerentibus faciendam, debet, non immeritò, Regalis providentia diligentiæ ſtudium adhibere.

Nuper ſiquidem Johannes Brand, Civis & Mercator noſter London. Henricus de Boure, Nicholaus Fiſh, & Siwardus de Bokham, Mercatores de Hanſa Alemanniæ, in Regno noſtro converſantes, & libertatibus Mercatorum noſtrorum in Regno noſtro, per conceſſionem Progenitorum noſtrorum, quondam Regum Angliæ, ab antiquo gaudentes, quandam Navem prædicti Johannis, in Portu Civitatis prædictæ triginta & quatuor Saccis lanæ, ducendam exinde uſque Andwerpiam in Brabantiâ, onerârunt, & ſuper hoc noſtras teſtimoniales Litteras reportârunt.

Set, cùm præfatus Johannes, Magiſter Navis prædictæ, ac Mercatores, & Marinarii, ſecum in eadem Navi ad dictarum lanarum cuſtodiam deputati, cum Navi & lanis illis, in transfretando verſus Brabantiam, in Coſteram maris noſtri, prope terram, in Inſula de Taneto, perveniſſent,

A.D. 1315.

Plures malefactores de Caleſio, Magno Navigio Congregato, dictæ Navi, & aliis Navibus de Regno noſtro inſidiantes, in Bargiis & batellis ſuis, ſe ad dictam Navem, tunc ſuper terram juxta Mergate, in Inſulâ prædictâ, propter maris retractum reſidentem, hoſtiliter diverterunt, & Navem illam vi & armis intrârunt, & eam, unà cum Mercatoribus & Marinariis, in eâ inventis, & ſimiliter lanis prædictis, ac omnibus aliis bonis, tunc in ea exiſtentibus, uſque Caleſium abduxerunt; Mercatores & Marinarios ipſos, necnon Navem, lanas, & alia bona prædicta, taliter detinendo, in dictorum Mercatorum diſpendium non modicum & depauperationem manifeſtam;

Unde plurimum admiramur, præſertim cùm ſperaverimus omnes, de poteſtate veſtrâ, amicos noſtros & hominum noſtrorum fuiſſe, & alicui de poteſtate noſtrâ, nolle injuriam aliquam irrogâſſe:

Veſtram igitur Serenitatem Regiam affectuoſè requirimus & rogamus, *&c. prout ſupra.*

Dat. ut ſupra.

Ad Epiſcopum Dunelmenſem, contra Treugas particulares cum Scotis capiendas.

A.D. 1315. An. 9. E. 2.

Scot. 9. E. 2. m. 5.

REX, Venerabili in Chriſto Patri, R. eadem gratiâ, Dunolmienſi Epiſcopo, ſalutem.

Cùm mittamus, dilectos & fideles noſtros, Henricum de Bello Monte Conſanguineum noſtrum, & Adam de Swynburn, verſus Marchiam Northumbriæ, cum certo numero Armatorum, tàm equitum, quàm peditum, ibidem pro defenſione partium illarum contra Scotos, Inimicos & Rebelles noſtros, moraturos, & ad eoſdem Inimicos viriliter, cum Dei adjutorio, inſequendos omnibus modis & viis, quibus melius viderint expedire:

Nos, advertentes auxilium hominum partium illarum eiſdem, Henrico & Adæ, fore neceſſarium in hac parte, vobis mandamus, firmiter injungentes, quòd aliquem ſufficientem de veſtris & idoneum, ex parte veſtrâ, cum ſufficienti poteſtate deputetis ad faciendos homines de Epiſcopatu & Libertate veſtris Dunolmiæ intendere, cum equis & armis, quamcitò & potentius poterunt, præfatis, Henrico & Adæ, in omnibus, quæ ad defenſionem partium earumdem, & repulſionem & confuſionem dictorum Inimicorum noſtrorum poterunt pertinere, quotiens & quando per eoſdem, Henricum & Adam, ſeu eorum alterum, fuerint præmuniti, & ad eoſdem homines ad hoc, ſi neceſſe fuerit, diſtringendos &, prout convenit, compellendos:

A.D. 1315.

Nos enim vobis Literas noſtras Patentes, quòd præmiſſa vobis in præjudicium Libertatis veſtræ prædictæ non cedant, futuris temporibus, ſi eas habere volueritis, fieri faciemus.

Cæterum, quia tàm nobis, quàm illis, de Conſilio noſtro, nobiſcum ad præſens exiſtentibus, viſum eſt quòd diverſa dampna & pericula, per ſingulares & particulares Treugas, quæ ante

hæc

A.D. 1315. Edv. 2.

hæc tempora cum dictis Inimicis noſtris captæ fuerunt, diverſimodè evenerunt;

Nos, hujuſmodi pericula congruo remedio obviare volentes, vobis, diſtrictè injungendo, mandamus quòd omnibus & ſingulis, de Epiſcopatu, & Libertate veſtris prædictis, diſtrictè, & ſub forisfacturâ omnium, quæ forisfacere poterunt, inhiberi faciatis ne ipſi, vel aliquis, eorum nomine, treugas, ſeu ſufferentiam guerræ a dictis inimicis noſtris capiat quoquo modo, niſi communis treuga, ſeu ſufferentia guerræ, per communem aſſenſum Cuſtodum, Conſtabulariorum & Communitatum Comitatuum Marchiæ prædictæ, pro omnibus & ſingulis eorumdem Comitatuum, capiatur cum inimicis noſtris ſupradictis;

A.D. 1315. Edv. 2.

Ita tamen quod nos, priuſquam treuga, ſeu ſufferrentia illa fuerit afirmata, inde, diſtinctè & apertè, de tempore durationis ejuſdem treugæ ſeu ſufferentiæ, ac etiam de formâ & conditione ejuſdem certioremur.

Præmiſſa autem, omnia & ſingula, ſic providè & circumſpectè fieri faciatis, quòd veſtram in hac parte diligentiam poſſimus in effectum operis experiri: & quòd, per veſtri tepiditatem in hac parte, quod abſit, dampnum, vel periculum non eveniat quoquo modo.

Teſte Rege apud Clipſton, 4. die Novembris.

De Inquirendo ſuper mora Flandrenſium, contra formam Concordiæ cum Francia, & de eiſdem areſtandis.

A.D. 1315. An. 9. E. 2.

Clauſ. 9. E. 2. m. 23. d. Ced.

LE Roy au Viſcont de Nicholle, ſaluz.

Come, en ies Alliances, faites entre Sire Philip, n'adgaires Roy de France & noſtre chier Pier, qi Dieux aſſoile, pur eux & pur lor heires (es queles Alliances furent & ſount affermez d'une part & d'autre) ſoit contenuz que l'un ne receptera, *&c. prout ſupra, dat.* 1. *Sept. mutatis competenter mutandis, uſque hæc verba; viz.*

Et nous eioms ja entendu que auſcuns des diz Flemencs, Enemis du dit Roy de France, ſount, pus les 40 jours paſſez, apres la dite Feſte de Seint Croice, demorez, recettez, eidez, & confortez en Cites, Burghs, & aillors deinz voſtre baillie, contre noſtre defens & noſtre mandement, & la tenure les dites Alliances;

Nous, voillans, quant que en nous eſt, que les dites Alliances ſoient gardez, & tenuz en lur force, vouz mandoms, firmement enjoignantz, que, pris ove vous deux Chivalers de voſtre baillie, aillez en propre perſoñe as Citees, Burghs, & aillors deinz voſtree baillie, auxibien deinz Franchiſe, come dehors, & per Serment des bons & loiaux homes (par les queux la verite purra mieux eſtre ſue) facez diligeaument en ouerre queux Flemencs, Enemis du dit Roi de France, ſont demorez en voſtre baillie, apres les diz 40. jours paſſez, & ou, en quele manere, & coment, & per qui, ou queux, il ont eſte recette, eidez, ou confortez.

A.D. 1315.

Et touz les Flemencs, Enemis du dit Roy de France, que vous troverez deinz voſtre baillie, auxibien deinz Franchiſes, come dehors, facez areſter, enſemblement ove les biens, & ſauvement, & ſans diſtraction des ditz biens garder, tanque vous en eiez autre mandement de nous:

Et des nouns de eux, & de la value de lor biens, facez entre vous & les ditz Chivalers Endenture, & des ditz Enemys, & biens, & de lor Recetters, & de tote voſtre fet en ceſte partie, ſouz voſtre Seal, & des ditz Chivalers, diſtinctement & apertement, nous certefiez ſaunz delai: Retournant a nous ceſte brief.

Eſcrit a Clipſton, le 9. jour de Novembre.

En meſme la manere eſt eſcrit a touz les Viſcountz d'Engleterre.

Pro Epiſcopo Dunolmenſi de Indempnitate.

A.D. 1315. An. 9. E. 2.

Pat. 9. E. 2. p. 1. m. 4.

REX omnibus, ad quos, &c. ſalutem.

Sciatis quòd, cùm venerabilis Pater, R. Dunolmenſis Epiſcopus, ad noſtram requiſitionem, Caſtrum ſuum de Norham nobis conceſſerit, & liberaverit, tenendum & cuſtodiendum per illos, quos ad hoc deputaverimus, uſque ad Feſtum Nativitatis Sancti Johannis Baptiſtæ proximò futurum, pro

A.D. 1315.

A.D. 1315. Edv. 2.

ſalvâ & ſecurâ cuſtodiâ partium Marchiæ Scotiæ contra Scotos, Inimicos & Rebelles noſtros:

Nos, volentes ipſius Epiſcopi, & Eccleſiæ ſuæ Sancti Cuthberti Dunelmenſis indempnitati, in hac parte, providere, conceſſimus ei, pro nobis & hæredibus noſtris, quod conceſſio & Liberatio dicti Caſtri, in formâ prædictâ nobis facta, eidem Epiſcopo, & ſucceſſoribus ſuis, Epiſcopis Dunelmienſibus, vel Eccleſiæ ſuæ prædictæ, præjudicium in futuro non afferat quoquo modo.

A.D. 1315. Edv. 2.

In cujus, &c.

Teſte Rege apud Clypſton, 23. die Novembris.

Per Breve de privato Sigillo.

De Uſurpationibus infra Civitatem Agenenſem.

A.D. 1315. *An.* 9. E. 2.

Ex Orig. in Turri.

A.D. 1315.

EXcellentiſſimo Principi, unico Domino ſuo, Domino Edwardo, Dei gratiâ, Regi Angliæ, Acquitaniæque Duci, ſui humiles & devoti, Conſules Civitatis Agennenſis, ad pedes Regiæ Majeſtatis, cum omni ſubjectione, ſe pronhos:

Inclinatior ad Malum Præſens ætas, Cupiditate Eſtuans, Calumpnioſe temptat infringere benificè conſtituta; igitur cùm Nobiles, ac vicini Civitatis veſtræ Agennenſis memoratæ, ejuſdem Dominium ſæpius uſurpare non formident, ac Bailliviam ipſius Civitatis per Alienos emi faciant, ut eorum interventu obtineant, quod propriis viribus non merentur, & ut veſtra Juriſdictio detrimentum, & ſua ſuſcipiat incrementum:

Regiæ Celſitudini, tenore Præſentium, intimamus quòd Bernardus Laiſpinaſſa (qui biennii ſpatio veſter extitit Bajulus Agennenſis) hujuſmodi Nobilium & Vicinorum Uſurpationes & Malitias, pro viribus, viſus eſt in ſuis debitis finibus cohartare, &, Curâ Juriſdictionis deperditæ, Reſtaurationi non omittit ſollicitè laborare; quem vobis præ cæteris viventibus meritò commendamus, ſupplicantes manibus conploſis, quatinus præfatum Bernardum in dicta Baillivia Bajulum ad quatuor Annos, & in poſterum, quamdiù veſtræ placuerit voluntati, dignemini, per veſtros harum partium Officiales, conſtitui literatoriè mandare, pro treſcentis Libris Turonenſium Parvorum annuatim.

Scientes, reverà, quòd hujuſmodi baillivia plus ſummâ prædictâ nequit valere, ſine læſione juris veſtri, & oppreſſione multiplici ſubditorum;

Præſertim cùm præfata Baillivia nullos habeat redditus, niſi dumtaxat quatuordecim Sterlingos; & in emolumento ipſius Bailliviæ, prætextu Pariagii, inhiti inter Prædeceſſores veſtros & Dominum Epiſcopum Agennenſem, idem Dominus Epiſcopus participet medietatem.

Cedet enim vobis ad gloriam, cedet ad meritum, ſi hujuſmodi Litteras effectui dignemini mancipare.

Omnipotens vitam veſtram & veſtrorum augeat & honorem.

Datum Agen. ſexto die exitus Novembr. Anno Domini Milleſimo, treſcenteſimo, decimo quinto.

Ad Regem Franciæ, ſuper Areſtatione Navium Hiſpanicarum.

A.D. 1315. *An.* 9. E. 2.

Rom. & Fr. 9. E. 2. *m.* 9.

A.D. 1315.

MAgnifico Principi, Domino Lodovico, Dei gratiâ, Regi Francorum & Navarræ Illuſtri, Fratri ſuo cariſſimo, Edwardus, ejuſdem gratiâ, Rex Angliæ, &c. ſalutem, &, ad vota, ſucceſſus proſperos ac felices.

Litteras Serenitatis veſtræ jam pridem recepimus, continentes quod quædam Naves de Regno Iſpaniæ, armaturis & Victualibus carcatæ, quæ ad veſtros inimicos Flandrenſes, ut dicebatur, divertere ſe volebant, per Conſtabularium noſtrum Dovorrenſem fuerant areſtatæ;

Quas, ſimul cum bonis in eiſdem inventis, nobis foriſfactas, & homines, in eiſdem exiſtentes, tanquam noſtros ſervos & exclavos, penes nos retineri voluit veſtra Regia Celſitudo:

Super quibus Excellentiæ veſtræ duximus intimandum, quòd, areſtationem Navium hujuſmodi penitùs ignorantes, ſuper eâdem mandaverimus plenius informari; &, habitâ informatione, inde ulterius taliter faciemus; quod fore debeat vobis gratum.

Dat. apud Clipſton, 5. die Decembris.

Ad Regem Franciæ, de Mercatoribus ſpoliatis.

D. 1315.
. 9. E. 2.
ſ. 9. E. 2.
21. d.

A.D. 1315.

SEreniſſimo Principi, Domino Lodowyco, Dei gratiâ, Franciæ & Navarræ Regi illuſtri, Fratri ſuo cariſſimo, Edwardus, eâdem gratiâ, Rex Angliæ, Dominus Hiberniæ, & Dux Aquitaniæ, ſalutem, & felices ſemper ad vota ſucceſſus.

Dudùm, ad proſecutionem, dilectorum Mercatorum noſtrorum, Walteri de Burton, & Johannis Hacoun, Burgenſium noſtrorum, Villæ de Beverlaco, nobis ſuggerentium quòd, cùm iidem, Walterus & Johannes,

Poſt Proclamationem, auctoritate veſtrâ factam, quòd omnes homines & amici veſtri a terrâ Flandricâ, infra certum terminum, cum bonis ſuis recederent,

Durante termino illo, cum pecuniâ, & argento in maſsâ, uſque ad valentiam ducentarum, viginti, & quinque librarum Sterlingorum, ipſorum, Walteri & Johannis, a dictis partibus Flandriæ verſus Regnum noſtrum Angliæ veniſſent:

Vicedominus de Pynkeni, Cuſtos partium Marchiæ illius contra Flandrenſes, Inimicos & Rebelles veſtros, per vos tunc deputatus, dictos, Walterum & Johannem, cum pecuniâ & argento prædictis, areſtavit, & tandem, deliberatis corporibus ipſorum, Walteri & Johannis, a carcere, pecuniam & argentum prædicta penes ſe retinuit, & ea ipſis detinendo, in ipſorum Mercatorum noſtrorum depauperationem manifeſtam:

Excellentiam veſtram Regiam, pro prædictis Mercatoribus noſtris, per Litteras noſtras rogavimus ſpeciales, quòd pecuniam & argentum prædicta præfatis Mercatoribus noſtris deliberari, & etiam eis ulteriùs inde debitum complementum faceretis:

De quo quicquam nondum pro dictis Mercatoribus noſtris eſt factum ſicut dicunt; ſet idem Vicedominus, ad quandam requiſitionem noſtram, quam pro prædictis Mercatoribus noſtris, ſuper præmiſſis, ſibi fecimus, quaſdam excuſationes, ſuper areſtatione prædictorum argenti & pecuniæ, fictitias & non veriſimiles, ut videtur, nobis reſcribens, inter quas ſignificavit quòd prædictum argentum in uſus veſtros fuit converſum, & quibuſdam veſtris ſoldiariis pro ſuis ſtipendiis diſtributum:

Et, quia non credimus vos velle prædictos Mercatores noſtros ſic opprimi, ſeu bonis ſuis prædictis taliter defraudari, Magnificentiam veſtram requirimus & rogamus, quatinus, penſatâ ipſorum Mercatorum ſtatûs depreſſione ac depauperatione, occaſione captionis & detentionis argenti & pecuniæ prædictorum, eiſdem Mercatoribus, aut uni eorum, vel certo Attornato eorumdem, debitum & feſtinum juſtitiæ complementum, ſuper recuperatione argenti & pecuniæ præmiſſorum, noſtrâ contemplatione, fieri faciatis:

Ad hæc, pro eo quòd prædictus Johannes, in proſequendo negotium prædictum, infra Regnum & poteſtatem veſtram, aliàs minas graves de corpore ſuo ſuſtinuit, ut intelleximus; placeat Excellentiæ veſtræ Litteras veſtras, de ſalvo conductu, pro prædictis Mercatoribus, vel eorum Attornato, concedere, duraturas uſque ad finalem expeditionem negotii ſupradicti.

Quid autem ſuper præmiſſis facere decreveritis, nobis per latorem præſentium, ſi placet, reſcribatis.

Dat. apud Donecaſtrum, 16. die Decembris.

De Tractando ſuper Stapula in Francia.

D. 1315.
. 9. E. 2.
ſ. 9. E. 2.
21.

A.D. 1315.

REX Ballivis ſuis Salopiæ, ſalutem.

Cùm Magnificus Princeps, Dominus Lodowycus, Dei gratiâ, Rex Franciæ & Navarræ Illuſtris, Frater noſter cariſſimus, nos requiſierit, cum inſtantiâ oportunâ, quod de lanis, extra Regnum noſtrum ad partes tranſmarinas vehendis cuidam Stapulæ, inter Villam de Cales & Aquam de Seyne, in poteſtate ſuâ faciendæ, velimus conſentire:

Nos, volentes inde cum Mercatoribus Regni noſtri habere colloquium & tractatum, vobis præcipimus, firmiter injungentes, quòd, de dictâ Villâ Salopiæ, duos, vel tres Mercatores diſcretiores, & in negotio hujuſmodi magis expertos, ad Parliamentum noſtrum, quod apud Lincoln. in quindenâ Sancti Hillarii proximò venturâ, ſumus habituri, venire faciatis, ad

tractan-

A.D. 1315. Edv. 2.

tractandum ibidem cum conſilio noſtro, & aliis Mercatoribus de Regno noſtro, quos ibidem accedere juſſimus ex hac causâ, quid conſultius faciendum ſit in negotio ſupradicto: Et habeatis ibi nomina prædictorum Mercatorum, & hoc breve.

Teſte Rege apud Donecaſtrum, 16. die Decembris.

Per ipſum Regem.

De regratiando hominibus Novi Caſtri ſuper Tynam, pro Geſtu ſuo circa repulſionem Scotorum.

A.D. 1315. *An.* 9. E. 2. *Scot.* 9. E. 2. *m.* 4.

REX Majori, Ballivis, & probis hominibus Villæ ſuæ Novi Caſtri ſuper Tynam, ſalutem.

Graves anguſtias & oppreſſiones multimodas, quas vos per Scotos, Inimicos & Rebelles noſtros, multipliciter ſuſtinuiſtis, & indies ſuſtinetis: necnon geſtum veſtrum & conſtantiam, circa repulſionem eorumdem, corditer retinentes; vobis referimus indè grates:

Rogantes, quatinus diligentiam veſtram, in hac parte, ulteriùs continuantes, velitis adhuc ita circumſpectè & providè in præmiſſis vos habere, quòd nos veſtræ fidelitatis conſtantiam in hac parte debeamus meritò commendare.

Ad hæc, de eo, quòd nos ad partes veſtras, ad præſens, non accedimus, vos nolumus admirari, quia adventum noſtrum, ex certis cauſis, jam diſtulimus ad eaſdem.

In Parliamento autem noſtro, quod apud Lincolniam, in quindenâ Sancti Hillarii proximò futurâ, habituri ſumus, talia de conſilio Comitum, Baronum, & aliorum Magnatum Regni noſtri, favente Domino, Ordinabimus in præmiſſis, quæ ad noſtrum honorem, veſtrúmque commodum, quietem, & tranquilitatem cedere debeant in futurum.

Teſte Rege apud Donecaſtrum, 18. die Decembris.

Per ipſum Regem.

Ad Regem Franciæ, de licentia pro dictæ Villæ Burgenſibus.

A.D. 1315. *An.* 9. E. 2. *Clauſ.* 9. E. 2. *m.* 21. *d.*

SEreniſſimo Principi, Domino Lodowyco, Dei gratiâ, Franciæ & Navarræ, Regi Illuſtri, Fratri ſuo cariſſimo, Edwardus, eâdem gratiâ, Rex Angliæ, Dominus Hiberniæ, & Dux Aquitanniæ, ſalutem, & ſucceſſus ſemper, ad vota, proſperos & felices.

Cùm quidam Burgenſes Villæ noſtræ Novi Caſtri ſuper Tynam, infra Regnum veſtrum, pro bladis & aliis victualibus & neceſſariis, ibidem, pro munitione Villæ noſtræ prædictæ, providendis & emendis, & ad eandem Villam noſtram ducendis, pro ſuſtentatione fidelium noſtrorum, in munitione ejuſdem exiſtentium, ſe divertant:

Veſtram Serenitatem Regiam affectuosè requirimus & rogamus, quatinus Burgenſes Villæ noſtræ prædictæ,

Qui Litteras Patentes, Comuni Sigillo Villæ ejuſdem conſignatas, ipſos Burgenſes ad hujuſmodi providentias faciendas aſſignatos eſſe teſtificantes, ſecum detulerint,

Permittere velitis, amore noſtri, blada & alia genera victualium, cæteráque neceſſaria, pro munitione Villæ noſtræ prædictæ, infra Regnum veſtrum, in locis, quibus meliùs expedire viderint, emere, & extra Portus de Summe, & Cadamo, & de Depe, ſecum adducere, pro munitione Villæ noſtræ prædictæ, & ſuſtentatione fidelium noſtrorum prædictorum, abſque aliquibus priſis de dictis noſtris Burgenſibus capiendis, aliis, videlicet, quàm antiquis & debitis, & in talibus, infra Regnum veſtrum, comuniter ab antiquo fieri conſuetis:

Præcipiendo, ſi placet, omnibus Ballivis & ſubditis veſtris, nè dictis Burgenſibus noſtris, in perſonis, aut rebus eorum, per terram, vel per Mare, dampnum aliquod inferant ſeu gravamen.

Nos autem ſufficientem ſecuritatem penes nos recepimus, in hac parte, quòd Burgenſes Villæ noſtræ prædictæ, jam ad dictas providentias faciendas aſſignati, ſeu impoſterum, ut præmittitur, aſſignandi, blada ſeu alia victualia per ipſos, infra Regnum veſtrum providenda, ad Villam noſtram prædictam, & non ad inimicos, veſtros ſeu

A.D. 1315. Edv. 2. ſeu noſtros, ducent, ſeu duci facient quoviſmodo.

Teſte Rege apud Donecaſtrum, 18. die Decembris.

Conſimilis Littera, mutatis competenter mutandis, directa fuit Nobili Viro, Domino J. Duci Britanniæ, Conſanguineo Regis kariſſimo.

Teſte ut ſupra.

De poteſtate recipiendi homines de Scotia ad pacem.

A.D. 1315. An. 9. E. 2. Scot. 9. E. 2. m. 4.

REX omnibus, ad quos, &c. ſalutem.

De fidelitate & circumſpectione providâ, dilecti & fidelis noſtri, Antonii de Lucy, plenam fiduciam reportantes, recipiendi ad pacem & voluntatem noſtram mediocres homines de Scotiâ, Inimicos & Rebelles noſtros, & de aliis, de Regno noſtro, qui dictis Inimicis & Rebellibus noſtris adhæſerunt, qui ad pacem & voluntatem noſtram venire voluerint, tenore præſentium plenam dedimus poteſtatem;

Ita tamen quòd aliquem, qui hominibus, ad pacem & fidem noſtram nunc exiſtentibus, dampna exceſſivè irrogant, & de cujus malitiâ dicti fideles noſtri adhuc ſibi timent, ad pacem ſeu ad voluntatem noſtram non recipiat, ſine Conſilio & aſſenſu proborum & fidelium hominum partium Comitatûs Northumbriæ, ſeu aliarum partium Marchiæ Scotiæ.

In cujus, &c. quamdiu nobis placuerit duraturas.

Teſte Rege apud Donecaſtrum, 19. die Decembris.

Per ipſum Regem.

De Conceſſionibus in Vaſconia, pro guerra Scotiæ, ad conſequentiam non trahendis.

A.D. 1315. An. 9. E. 2. Vaſc. 9. E. 2. m. 13.

REX, dilectis & fidelibus ſuis, Majori, Juratis, & toti Comunitati Vaſati, cæteriſque Villis, Univerſitatibus, & probis hominibus noſtrarum Præpoſiturarum, Vaſatenſis Dioceſis, ſalutem, & præſentibus dare fidem, ad æternam memoriam rei geſtæ.

Cùm vos, de ſpeciali gratiâ, nobis aliqua ſubſidia, pro guerrâ Scotiæ, promiſeritis gratioſè, noveritis quod nos, pro nobis & Succeſſoribus noſtris, promiſſiones, ſubſidia, ac etiam dona hujuſmodi, ſicut dona gratuita, admittentes, Volumus, & vobis promittimus quòd promiſſiones, ſubſidia, & dona prædicta, in caſu hujuſmodi, vel ſimili, vobis nullum afferant præjudicium in futurum;

Recognoſcentes quòd prædicta, promiſſiones, & ſubſidia, & dona feciſtis nobis liberaliter & de veſtri gratiâ ſpeciali, & quod ad talia, extra Ducatum noſtrum prædictum, præſtanda non eſtis, nec fuiſtis ex debito obligati:

Et volumus, ac etiam præcipimus quòd quibuſcunque Comunitatibus & præpoſituris, in dictâ Dioceſi conſtitutis, nobis ſubvenientibus, ſimiles Litteras requirentibus, ſub Sigillo noſtræ Curiæ Vaſconiæ detur copia præſentium Litterarum; quibus copiis tantam fidem dari volumus, ac ſi noſtro magno Sigillo eſſent hujuſmodi copiæ Sigillatæ, vel ac ſi ſimiles Literas haberent, Sigilli Magni noſtri prædicti munimine roboratas.

In cujus, &c.

Dat. apud Donecaſtrum, 20. die Decembris.

Conſimiles Litteræ diriguntur ſubſcriptis; videlicet.

Majori, Juratis, & toti Comunitati Agennicie, cæteriſque Villis, Univerſitatibus, & probis hominibus noſtrarum præpoſiturarum Agenn. Dioc.

Majori, Juratis, & toti Comunitati Burdeg. cæteriſque, &c. ut ſupra.

Majori, Juratis, & toti Comunitati Petragor. cæteriſque, &c.

Majori, Juratis, & toti Comunitati Xancton. cæteriſque, &c.

Majori, Juratis, & toti Comunitati Baion. cæteriſque, &c.

Pro Radulpho de Monte Hermerii ad Sanctum Jacobum profecturo.

A.D. 1315. An. 9. E. 2.

Pat. 9. E. 2. p. 1. m. 13.

REX Archiepiſcopis, Epiſcopis, Abbatibus, Prioribus, Comitibus, Baronibus, Militibus, Ballivis, Miniſtris, & omnibus fidelibus ſuis, ultra Trentam, ad quos, &c. ſalutem.

Cùm conceſſerimus, dilecto & fideli noſtro, Radulpho de Monte Hermerii, cuſtodiam Foreſtæ noſtræ ultra Trentam, **Habendam** quamdiù nobis placuerit:

Ac idem Radulphus, qui de licentiâ noſtrâ ad Sanctum Jacobum jam peregrè profecturus eſt, dilectos ſibi, Thomam de Neuſom, & Johannem de Say, vel alterum eorum, de quorum fidelitate & induſtriâ plenariè confidit, de noſtrâ licentiâ, deputaverit loco ſui ad ea, quæ ad cuſtodiam prædictam pertinent, facienda & excercenda uſque ad Feſtum Nativitatis Sancti Johannis Baptiſtæ proximò futurum;

Vobis mandamus quòd eiſdem, Thomæ & Philipo, vel eorum alteri, tanquam tenentibus, ſeu tenenti locum præfati Radulphi, in omnibus, quæ ad cuſtodiam prædictam pertinent, intendentes ſitis & reſpondentes in formâ prædictâ.

In cujus, &c.

Teſte Rege apud Clipſtoniam, 30. die Decembris.

Per ipſum Regem.

De Capitaneo pro guerra Walliæ.

A.D. 1316. An. 9. E. 2.

Pat. 9. E. 2. p. 2. m. 34.

REX Vicecomitibus, & omnibus Ballivis, Miniſtris, & fidelibus ſuis, tàm infra libertates, quàm extra, ad quos, &c. ſalutem.

Sciatis quòd,

Cùm Lewelinus Bren, in terra de Glomorgan, quæ fuit Gilberti de Clare, nuper Comitis Glouceſtriæ & Hertfordiæ defuncti, qui de nobis tenuit in capite, & quæ, per mortem ipſius Comitis, in manu noſtrâ exiſtit, & partibus vicinis, aggregatâ ſibi ingenti multitudine Malefactorum & pacis noſtræ perturbatorum, homicidia, deprædationes, incendia, & alia dampna innumera perpetret hiis diebus, in noſtri contemptum & diſpendium non modicum, ac populi partium illarum terrorem manifeſtum, & contra pacem noſtram,

Nos, ipſius Lewelini, ſuorúmque Complicum & fautorum, temeritati & malitiæ volentes congruo ac feſtino remedio obviare, ac de fidelitate & probitate, dilecti & fidelis noſtri, Humfredi de Bohun, Comitis Hereford & Eſſex, plenam fiduciam optinentes,

Aſſignavimus ipſum Capitaneum omnium hominum ad arma, tàm equitum, quàm peditum, qui ad dictas partes, in obſequium noſtrum, ad malitiam ipſius Lewelini, ſuorúmque Complicum & fautorum reprimendum, ſunt venturi:

Et ideò vobis mandamus, in fide, quâ nobis tenemini, firmiter injungentes, quòd eidem Comiti, in præmiſſis omnibus & ſingulis, & ea tangentibus, ſitis intendentes, conſulentes, & auxiliantes, quotiens & quando per ipſum ſuper hoc fueritis præmuniti.

Et hoc, ſicut nos, & honorem noſtrum, ac ſalvationem partium illarum diligitis, nullatenus omittatis.

In cujus, &c.

Teſte Rege apud Lincolniam, undecimo die Februarii.

Per ipſum Regem.

Litera quorundam Magnatum Hiberniæ, quod bene ſe habebunt erga Regem.

A.D. 1316. An. 9. E. 2.

Clauſ. 9. E. 2. m. 12. d.

A Touz ceux, qui ceſtes Lettres verront, ou orront,

Johan le Fiuz Thomas Seignieur Dofſaly,
Richard de Clare,
Maurice le Fiuz Thomas,
Thomas le Fiuz Johan,
Johan le Poer,
Baron de Donnoville,
Arnald le Poer,
Moricz de Rocheford,

A.D. 1316. Edw. 2.

David de la Roche, &
Miles de la Roche,
Salutz en Dieu.

Come par mauvoyte d'aucunes Gentz de loinz, compaſſauntz & purchaſauntz damage & diſheriteſon a noſtre Seigneur Monſieur Edward, par la grace de Dieu, Roy d'Engleterre, Seigneur d'Irland, & Duc d'Aquitaine, & a ſes Heirs, & a nous, & a noz Heires, les Treytours noſtre dit Seigneur le Roy, & ſes Enemys d'Eſcoce ſoyent entreez en la terra d'Irlaund, a purprendre la dite terre ſur noſtre dit Seigneur le Roy, & ſur nous, & eient attrete devers eux touz les Ireys d'Irlaund, & graunde partie des grauntz Seigneurs, & menes Gentz Engleys de la dite terre, ſoint donez as ditz Enemyz, noſtre Seigneur le Roi, & les noz, countre lour foi, & lour ligeaunce,

Nous, eiantz regarde a la ligeaunce, foie, leaulte, & homage que nous devoms, & avoms fait a noſtre dit Seigneur le Roy, coment que nous veoms overtement noſtre grant damage, auſſibien en perte de noz Gentz, terres, & chateux, come diſheriteſon noſtre dit Seigneur le Roy, pur noſtre bone foie tenir & loiaute vers noſtre lige Seigneur le Roy d'Engleterre avantdit, & a ſes Heires,

Conoiſſoms, & loialment promettoms, par ceſtes Lettres pur nous, & pur noz Heires, que bien & loialment maintendroms, garderoms, & defenderoms, a tote noſtre Poer, totes les dreitures & les reſons noſtre dit Seigneur le Roi, contre tote manere de Gentz, qui porront vivre, ou morir; e noſtre leale peine y mettrons a deſtrure les ditz Enemys noſtre Seigneur le Roi, saunz nule manere de fraude, ou de feyntiſe; e a ce conoiſſoms cheſcun de nous eſtre jurez ſur Seintz Evangel.

E, pur ceſtes choſes meux aſſeurer, voloms & grauntoms, cheſcun de nous, que ſi nul de nous, que Dieu defende, ſoit trove en defaute, ou rien face qe peuſſe deſturber noſtre empriſe ſuſdite, le corps celui, q'enſi ſerra trove en defaute, terres & chateux ſoient forfaitz a la volunte le Roi.

E, pur affermer noſtre dite empriſe vers noſtre dit Seigneur le Roi, & pur nous meiſmes aſſeurer, cheſcun de nous, devers autre, avons grante, ſur noz ſerementz, rendre a noſtre dit Seigneur le Roy noz hoſtages, cheſcun pur lui, & pur ſon linage, des meillors que nous ſaveroms eſlire entre nous, par commun aſſent; e meſmes les hoſtages mettre en Chaſtell de d'Evelyn, ou ailors, ou il plerra a noſtre dit Seigneur le Roy, ou a ſon conſeil; iſſint, totes voies, que noz ditz hoſtages ſoient bien & honeſtement gardes, & ſuſtenuz a les cuſtages le Roi, cheſcun solonc ſon eſtat.

En teſmoignance de queu choſe, a ceſtes preſentes Lettres nous avoms mis noz Seels.

Don. a d'Ivelyn le Meskerdy procheín apres Purification noſtre Dame, l'an du Regne le dit noſtre Seigneur le Roi Edward, Fiuz le Roi Edward, neuiſme.

ET MEMORANDUM *quòd iſta litera tradita fuit, per Dominum Rogerum de Northburgh, Cuſtodem Garderobæ Domini Regis, apud Weſtmonaſterium,* 17. *Aprilis, Anno prædicto, Domino Adæ de Oſgodeby, Cuſtodi Rotulorum Cancellariæ Domini Regis, ad Irrotulandum; & ſtatim, poſt irrotulationem ejuſdem, liberata fuit, per Dominum Adam, præfato Domino Rogero, per ipſum in Garderobâ cuſtodienda.*

De intendendo Willielmo de Monte acuto contra Wallenſes.

A.D. 1316. n. 9. E. 2. t. 9. E. 2. 2. m. 28.

REX Cuſtodi Foreſtæ ſuæ de Dene, & omnibus aliis in eâdem foreſtâ, ad quos, &c. ſalutem.

Cùm datum ſit nobis intelligi quòd Lewelinus ap Rees Wallenſis, de terra de Morgannon in Walliâ, quæ fuit Gilberti de Glare, &c. *prout ſupra, dat. undecimo Febr. uſque hæc verba; viz.*

Nos, eâ de causâ, miſerimus ad dictas partes de Morgannon quoſdam homines ad arma, ad malitiam & protervíam ipſius Lewelini, & Complicum ſuorum in hac parte reprimendam, ac Conſtituerimus dilectum & fidelem noſtrum, Willielmum de Monte acuto, Capitaneum hominum ad arma prædictorum:

A.D. 1316.

Vobis mandamus, firmiter injungentes, quòd eidem Willielmo, in omnibus, quæ repulſionem dicti Lewelini & Complicum ſuorum prædictorum con-

A.D. 1316. Edv. 2.

contingunt, intendentes ſitis, reſpondentes, & auxiliantes, prout & quando, idem Willielmus vobis ſcire faciat ex parte noſtrâ.

Teſte Rege apud Lincolniam, 6. die Februarii.

Per Conſilium.

De Hominibus ad Arma verſus Wallenſes eligendis.

A.D. 1316. An. 9. E. 2. Pat. 9. E. 2. p. 2. m. 34.

REX omnibus Ballivis, Miniſtris, & fidelibus ſuis in Walliâ, ad quos, &c.

Sciatis quod,

Cum Lewelinus Bren, in terrâ de Glamorgan, quæ fuit, Gilberti de Clare, &c. *prout ſupra uſque hæc verba*; *viz.*

De circumſpectione & fidelitate, dilecti & fidelis noſtri, Reſi ap Griffith, pleniùs confidentes, aſſignavimus eundem Reſum ad eligendum, in Comitatibus & partibus de Kardigan, Kermerdyn, Cantremoure, Emelin, & Buelt, omnes homines, ad arma potentes, ad proficiſcendum contra prædictum Lewelinum, & ejus complices & fautores, ad eorum proterviam & malitiam, cum Dei adjutorio, viriliter reprimendos; prout eis, injunget ex parte noſtra.

Et ideo vobis mandamus, &c. *prout ſupra, mutatis mutandis.*

Teſte ut ſupra.

De intendendo Capitaneo hominum ad Arma, contra Wallenſes.

A.D. 1316. An. 9. E. 2. Pat. 9. E. 2. p. 2. m. 34.

REX dilecto & fideli ſuo Willielmo Martyn, Juſticiario Suthwalliæ, ſalutem.

Cum Lewelinus Bren, &c. *prout ſupra uſque hæc verba*; *viz.*

Nos, volentes ipſius Lewelini, & ſuorum complicum & fautorum malitiam refrænare, vobis mandamus, firmiter injungentes, quòd, ad malitiam & proterviam dicti Lewelini, & ſuorum complicum & fautorum, refrænandam & repellendam, omnem diligentiam, quam poteritis, apponatis:

Et dilectis & fidelibus noſtris, Humfredo de Bohun, Comiti Herefordiæ & Eſſexiæ, Bartholomeo de Badeleſmere, & aliis, quos ad partes illas ex hac causâ miſſuri ſumus, in præmiſſis ſitis conſulentes, & auxiliantes, prout inter vos & ipſos, pro expeditione negotii prædicti melius videritis faciendum.

Et hoc, ſicut nos, & honorem noſtrum, ac ſalvationem partium illarum diligitis, nullatenus omittatis.

In cujus, &c.

Teſte Rege apud Lincolniam, 7. die Februarii.

Per ipſum Regem.

Pro hominibus Northwalliæ de Conſuetudinibus obſervandis.

A.D. 1316. An. 9. E. 2. Pat. 9. E. 2. p. 2. m. 33.

REX omnibus, ad quos, &c. ſalutem.

Sciatis quòd, cùm in præſenti Parliamento noſtro, apud Lincolniam Convocato, ex parte, dilectorum & fidelium noſtrorum, hominum de partibus Northwalliæ, quædam petitiones nobis porrectæ fuiſſent ſuper quibuſdam gravaminibus, eis, ut aſſerunt, per Miniſtros noſtros partium illarum, præter conſcientiam noſtram, illatis hactenus, amovendis: & de quibuſdam gratiis, a nobis ſupplicandis:

Nos, affectantes gravamina indebita ſubducere, & præfatis fidelibus noſtris, pro eo quòd in terrâ Walliæ extiteramus oriundi, gratiam facere ampliorem: ſperantes etiam quòd ipſi, quos ſolum Natale affectibus ſpecialiter conjungit, ad noſtra obſequia eo ſe proniores reddent & promptiores, quo ipſos ſuerimus amplioribus favoribus proſecuti, infra ſcripta, pro eorum majori tranquilitate & commodo, eis, de noſtrâ ſpeciali gratiâ, duximus concedenda; videlicet,

Quod illa conſuetudo, quæ vocatur Amobragium, de cætero non exigatur, niſi infra annum a tempore cognitionis delicti, pro quo dicta conſuetudo ſolvi debeat; ita tamen quòd, ſi infra hujuſmodi annum exigatur, licet, durante anno illo, non ſolvatur, poſt annum illum finitum nihilominus perſolvatur; &, de cætero, tantummodò levetur in caſibus illis, in quibus, temporibus principum Walliæ, levari conſuevit.

Et quòd bona Liberorum hominum partium illarum per Miniſtros noſtros non capiantur, quatenus bona Villano-

A.D. 1316. Edw. 2. rum noſtrorum propriorum, & bona ſpadonum hominum de advocaria ſufficiunt; ſet primò bona Villanorum noſtrorum, & poſtmodum bona ſpadonum & hominum de advocaria capi volumus; prout temporibus Principum Walliæ, ut aſſeritur, fieri conſuevit.

Et quòd liber homo, habens duos Filios, vel plures, poſſit unum ex eis, quem voluerit, liberè, abſque licentiâ a nobis, vel Juſticiariis noſtris petendâ, procurare in primâ tonſurâ ordinari.

Et quòd homines liberi Wallenſes, per triennium, jam proximò futurum, poſſint terras, tenementa, & redditus ſuos aliis liberis Wallenſibus vendere & donare; ita tamen quòd venditiones, ſeu donationes hujuſmodi non fiant Prælatis, Religioſis, aut Miniſtris noſtris, vel aliorum ſecularibus vel Eccleſiaſticis, qui, prætextu Officiorum ſuorum, alios de populo, ad vendenda, ſeu donanda terras, tenementa, ſeu redditus ſuos, poterunt cohercere, dum in Officiis ſuis fuerint;

Et quòd Juſticiarius noſter partium illarum, qui pro tempore fuerit, videat quòd venditiones, ſeu donationes hujuſmodi non fiant, per coherciones aliquarum, ſecularium vel Eccleſiaſticarum, perſonarum, contra voluntatem venditorum, ſeu donatorum eorumdem:

Et quòd omnia ſervitia & deveria, nobis debita de terris, tenementis, & redditibus, ſic vendendis, ſeu donandis, nobis fiant per emptores, ſeu donatarios eorumdem, adeò plenè ſicut per manus venditorum, ſeu donatorum terrarum, tenementorum, & reddituum illorum, nobis fieri deberent, & quòd noſtrum dampnum, in hujuſmodi venditionibus ſeu donationibus, non verſetur. A.D. 1316. Edw. 2.

Et quòd Ordinationes, nuper, tempore, celebris memoriæ, Domini Edwardi, quondam Regis Angliæ, Patris noſtri, dum eramus Princeps Walliæ, de Concilio dicti Patris noſtri & noſtro, apud Kenynton, ſuper quibuſdam petitionibus, per homines de Communitate Northwalliæ nobis tunc porrectæ, factæ, ſub ſigillo noſtro, Juſticiario noſtro partium illarum mittantur, &, in omnibus & ſingulis articulis earumdem, teneantur, & obſerventur per Juſticiarium antedictum:

Et quòd ſinguli, per eaſdem Ordinationes remedium habere volentes, ab eodem Juſticiario remedium conſequantur; &, in ipſius defectum, Cancellarius noſter, qui pro tempore fuerit, juxta formam ordinationum prædictarum, quas in Cancellariâ noſtrâ voluimus irrotulari, per breve noſtrum de Cancellariâ, conquerentibus remedium faciat, prout decet.

Volentes, & firmiter præcipientes quòd præmiſſa, omnia & ſingula, prout ſuperiùs diſtinguntur, teneantur, & inviolabiliter obſerventur; & quod Miniſtri & Ballivi noſtri contravenientes, per Juſticiarium noſtrum, vel, in ipſius defectum, per nos graviter puniantur.

In cujus, &c.

Teſte Rege apud Lincolniam, 7. die Februarii.

Per ipſum Regem & totum Concilium.

Pro Hominibus Weſtwalliæ & Suthwalliæ, de conſuetudinibus obſervandis.

A.D. 1316. An. 9. E. 2. at. 9. E. 2. . 2. m. 34.

REX omnibus, ad quos, &c. ſalutem.

Sciatis quòd, cùm in præſenti Parliamento noſtro apud Lincolniam Convocato, ex parte dilectorum & fidelium noſtrorum, hominum de partibus Weſtwalliæ & Southwalliæ, quædam petitiones, *&c. prout ſupra uſque hæc verba, viz.*

Et quòd illa conſuetudo, quæ vocatur Blodwyte, de cætero non exigatur, nec capiatur, niſi ſanguinis effuſio, per viſum Ballivorum noſtrorum vel aliàs per inquiſitionem, legitime ſit comperta:

Et quòd in querelis de contractibus, inter Wallenſem & Wallenſem initis, vel de tranſgreſſionibus, Wallenſi per Wallenſem illatis, in Wallecheria motis, ſeu movendis, ſecundum legem Wallenſium deducantur; & quòd in hiis, quæ nos, vel Anglicum, vel extraneum contingunt, ſeu contingent, per brevia noſtra, vel alio modo, deducantur & tractentur, prout hactenus fieri conſuevit. A.D. 1316.

Et, ſi de hiis, quæ inter Anglicum & Wallenſem, vel è contra emerſerint, inquiſitio fuerit capienda, tunc una medietas illius inquiſitionis ſit de Anglicis, & altera medietas de Wallenſibus, fide dignis;

A.D. 1316. Edv. 2.

Et quòd in conſuetudine, quæ vocatur Weſtua, recipiendâ, pro quâ vacca, vel quinque ſolidi ſolvuntur, ſit in electione Ballivorum noſtrorum vaccam, quam tenentes optulerint, vel quinque ſolidos recipere: & quod Ballivi noſtri aliam vaccam quàm oblatam, dumtamen quinque ſolidos valeat, non extorqueant ullo modo.

Et quòd de feloniis & tranſgreſſionibus, de quibus per Ballivos noſtros ex Officio fuerint occaſionati, ſeu etiam irretiti, poſſint a Feſto Paſchæ proximò futuro, uſque ad finem duorum annorum, proximò ſequentium, plenariè completorum, ſe in legalem inquiſitionem duodecim Juratorum, de partibus illis ubi felloniæ illæ, vel tranſgreſſiones factæ fuerint, ponere: &, per veredictum eorum, ſubire judicium, prout decet,

Et quòd ſuperfluitas Ballivorum noſtrorum, in partibus illis, amoveatur: & numerus eorum de cætero admenſuretur juxta diſcretionem Juſticiarii noſtri, qui pro tempore fuerit, prout pro noſtro commodo, & aiſiamento hominum partium illarum eidem Juſticiario noſtro melius videbitur expedire.

Volentes & firmiter præcipientes quòd præmiſſa, omnia & ſingula, prout ſuperiùs diſtinguntur, teneantur, & inviolabiliter obſerventur, & quòd Ballivi & Miniſtri noſtri contravenientes, per Juſticiarium noſtrum, vel, in ipſius defectum, per nos graviter puniantur.

In cujus, &c.

Teſte Rege apud Lincolniam, 7. die Februarii.

Per ipſum Regem & totum Concilium.

Pro Amano Bangorenſi Epiſcopo, de libertatibus conſervandis,

A.D. 1316. *An.* 9. E. 2. *Clauſ.* 9. E. 2. *m.* 16

REX, dilecto & fideli ſuo, Johanni de Grey, Juſticiario ſuo Northwalliæ, ſalutem.

Cùm nuper, ad proſecutionem Venerabilis Patris, Amani Bangorenſis Epiſcopi, nobis ſuggerentis quòd Prædeceſſores ſui, Epiſcopi loci prædicti, ante conquæſtum terræ noſtræ Walliæ, per, celebris memoriæ, Dominum Edwardum, quondam Regem Angliæ, Patrem noſtrum, factum, ſemper quieti eſſe conſueverunt de evaſione priſonum extra priſonas ſuas, in terrâ prædictâ.

Et quòd idem Dominus Edwardus poſt conquæſtum ſuum terræ illius, per Litteras ſuas Patentes, quas confirmavimus, conceſſit Amano, tunc Epiſcopo Loci prædicti, quòd ipſe, & Succeſſores ſui, Epiſcopi Eccleſiæ prædictæ, uterentur & gauderent pacificè & quietè eiſdem juribus, libertatibus, poſſeſſionibus, & conſuetudinibus, quibus ipſe & Prædeceſſores ſui, Epiſcopi loci illius, uſi & gaviſi fuerint temporibus retroactis;

Et quod Willielmus Trumwyn, Vicecomes noſter de Kaernarvan, ipſum Epiſcopum, pro eo quòd David ap Meiller, & Wladoſa Uxor ejus, Tenentes prædicti Epiſcopi, nuper, de tonſura bidentium aliorum, in Curiâ ſuâ indictati, & eâ occaſione impriſonati, a priſonâ illâ evaſerunt, moleſtavit multipliciter, & inquietavit minùs juſtè;

Vobis mandaverimus quòd, vocatis coram vobis prædictis, Epiſcopo & Willielmo, auditiſque eorum rationibus, ſi vobis conſtare poſſet omnes Epiſcopos loci prædicti, ante conquæſtum prædictum, & poſt, ac etiam poſt confectionem litterarum, & confirmationem prædictarum, & eorum Succeſſores, Epiſcopos ibidem, de hujuſmodi evaſione ſemper fuiſſe quietos; tunc, moleſtationibus & inquietationibus, eidem Epiſcopo inferendis, ſuperſederi facientes, ipſum inde quietum eſſe permittetis, prout temporibus retroactis fieri conſuevit: & nos de toto proceſſu, coram vobis, virtute ejuſdem mandati noſtri, indè habito, ac etiam de toto facto veſtro in hac parte, in proximo Parliamento noſtro, quod habituri eramus apud Lincolniam, diſtinctè & apertè redderetis certiores;

Ac jam, per recordum & proceſſum, virtute mandati noſtri prædicti, per vos habita, & in Cancellariâ noſtrâ retornata, compertum ſit quòd Prædeceſſores dicti Epiſcopi, ante conquæſtum terræ prædictæ, & poſt; & idem Epiſcopus, poſt confectionem litterarum, & confirmationem prædictarum, ſemper quieti de hujuſmodi evaſione extiterunt, & eſſe debent; nec in aliquo pro hujuſmodi evaſione reſpondere conſueverunt:

Ac etiam quòd idem Vicecomes, pro eo quod nuper, ad Scaccarium de Kaernarvan, ſuper compotum ſuum, per Rogerum de Mortuo Mari, Juſticiarium noſtrum Walliæ, & Camerarium noſtrum de Kaernarvan, oneratus fuit de decem libris, ad levandas de dicto Epiſcopo pro evaſione prædictorum

David

A.D. 1316. Edw. 2. David & Wladoſæ, diſtrinxit prædictum Epiſcopum, & non alia ratione;

Nos, nolentes quod præfatus Epiſcopus, contra libertatem ſuam prædictam, per hujuſmodi exactionem voluntariam indebitè prægravetur, ſeu etiam oneretur, vobis mandamus quòd, ab exactione hujuſmodi, præfato Epiſcopo faciendâ, penitùs deſiſtentes, ipſum, juxta formam conceſſionis & confirmationis prædictarum, libertate prædictâ pacificè uti & gaudere permittatis; & diſtrictionem, ſi quam eidem Epiſcopo eâ occaſione feceritis, ſine dilatione relaxetis eidem.

Volumus enim Camerarium noſtrum de Kaernarvan, in compoto ſuo ad Scaccarium noſtrum, de prædictis decem libris penitùs exonerari.

Teſte Rege apud Lincolniam, ſeptimo die Februarii. A.D. 1316. Edw. 2.

Et mandatum eſt Thomæ de Chedeworth, nuper Camerario Regis de Kaernarvan, quod ab exactione hujuſmodi, præfato Epiſcopo faciendâ, penitùs deſiſtet; & ipſum, juxta formam conceſſionis & confirmationis prædictarum, libertate prædictâ pacificè uti & gaudere permittat. Et diſtrictionem, ſi quam eidem Epiſcopo ea occaſione fecerit, ſine dilatione relaxet eidem: Et Rex vult ipſum Camerarium, in compoto ſuo ad Scaccarium Regis, de prædictis decem libris penitùs exonerari.

Teſte ut ſupra.

De Conductu pro Electo Eborum.

A.D. 1316. An. 9. E. 2. Pat. 9. E. 2. p. 1. m. 8. REX omnibus Amicis & fidelibus ſuis, ad quos, &c. ſalutem.

Cùm, diſcretus Vir, & noſter Clericus cariſſimus, Magiſter Willielmus de Melton in Archiepiſcopum Eborum Electus, ad Sedem Apoſtolicam, ad proſequendum negotium Electionis ſuæ prædictæ, de noſtrâ licentiâ ſe divertat:

Nos, eundem Electum deſiderantes, noſtri contemplatione, favorabiliùs pertractari, vos Amicos rogamus, vobis fidelibus mandantes, quatinus eundem Electum, cùm per loca, ſeu diſtrictus veſtros, in eundo verſus dictam Sedem, vel exindè redeundo, tranſitum facere, vel in eiſdem locis morari contigerit, habentes noſtri intuitu ſpecialitèr commendatum, ei, aut familiæ ſuæ, in perſonis, aut rebus ſuis, non inferatis, ſeu, quantum in vobis eſt, ab aliis inferri permittatis injuriam, moleſtiam, dampnum, impedimentum aliquod, ſeu gravamen; ſet eis potiùs, quotiens opus fuerit, & ſuper hoc, ex parte ejuſdem Electi fueritis requiſiti, ſalvum & ſecurum conductum ſuis ſumptibus habere faciatis. A.D. 1316.

In cujus, &c. per triennium duraturas.

Teſte Rege apud Lincolniam, octavo die Februarii.

Per ipſum Regem.

Duppl.

De Wallenſibus ad Pacem recipiendis.

A.D. 1316. An. 9. E. 2. Pat. 9. E. 2. p. 2. m. 28. REX omnibus, ad quos, &c. ſalutem.

De fidelitate & circumſpectione providâ, dilecti & fidelis noſtri, Humfredi de Bohun Comitis Hereford & Eſſex confidentes, ad recipiendum ad pacem & voluntatem noſtram Wallenſes, qui contra nos in partibus Walliæ hoſtiliter inſurrexerunt, & alios, qui de inimicitiâ noſtrâ cum ipſis Wallenſibus in dictis partibus exiſtunt, plenam tenore præſentium committimus poteſtatem. A.D. 1316.

In cujus, &c. quamdiu nobis placuerit duraturas.

Teſte Rege apud Lincolniam, decimo tertio die Februarii.

Per ipſum Regem.

Pro Archiepiſcopo Nidroſienſi, de licentia Mercaturam excercendi in Anglia.

A.D. 1316. An. 9. E. 2. Pat. 9. E. 2. p. 1. m. 2. REX omnibus Ballivis & fidelibus ſuis, ad quos, &c. ſalutem.

Cùm de gratiâ noſtrâ ſpeciali conceſſerimus venerabili Patri, Elano Archiepiſcopo Nidroſienſi, quòd ipſe quoſdam A.D. 1316.

A.D. 1316. Edv. 2.

dam homines & ſervientes ſuos, cum bonis & mercimoniis ipſius Archiepiſcopi, in Angliam mittere poſſit, ad morandum, & de eiſdem bonis & mercimoniis negotiandum ibidem, prout ſibi melius viderint expedire:

Vobis mandamus quòd hominibus & ſervientibus prædictis, in veniendo infra Regnum noſtrum prædictum, cum bonis & mercimoniis prædictis, ibidem morando, & de eiſdem negotiando, & exindè redeundo, non inferatis, ſeu, quantum in vobis eſt, ab aliis inferri permittatis injuriam, moleſtiam, dampnum, impedimentum aliquod, vel gravamen; ſed potiùs ipſis ſalvum & ſecurum conductum habere faciatis; ita tamen quod homines & ſervientes prædicti legales excerceant mercandiſas, & conſuetudines faciant debitas & uſitatas in eodem Regno, & ſufficientem ſecuritatem inveniant quòd ipſi bona, ſeu mercimonia aliqua ad Scotos, Inimiços & Rebelles noſtros, pro ſuſtentatione eorumdem, non ducent, ſeu duci facient, ſeu cum illis communicent quoviſmodo.

A.D. 1316. Edv. 2.

Nolentes autem quòd homines & ſervientes prædicti, ſeu bona & mercimonia prædicta, per ipſos, infra Regnum noſtrum prædictum, ut præmittitur, ducenda, pro tranſgreſſionibus aliquibus, per alios, quàm per ipſos, perpetratis, aut etiam pro debitis, de quibus ipſi principales debitores aut plegii non exiſtant, per nos, aut miniſtros noſtros, aut alios quoſcumque, nullatenus areſtentur.

In cujus, &c. per unum annum duraturas.

Teſte Rege apud Lincolniam, decimo ſexto die Februarii.

Per ipſum Regem.

Ad Regem Norwegiæ, de reſtitutione facienda.

A.D. 1316. An. 9. E. 2.

Clauſ. 9. E. 2. m. 17. d.

Magnifico Principi, Domino H. Dei gratiâ, Regi Norwegiæ illuſtri, Amico ſuo cariſſimo, Edwardus, &c. ſalutem, cum ſucceſſibus ſemper proſperis & votivis.

Gravem, dilectorum nobis, Burgenſium Villæ noſtræ Berwici ſuper Twedam querimoniam recepimus, continentem quòd, cùm ipſi nuper quandam navem ſuam, diverſis bonis & mercimoniis, ad Valentiam quingentarum, viginti & ſeptem librarum, quatuordecim ſolidorum, & octo denariorum nuper in partibus Flandriæ carcari feciſſent, ducendam exinde uſque ad dictam Villam Berwici, ad negotiandum ibidem de eiſdem:

Dictaque navis, in eundo ſupra mare verſus Villam prædictam, impulſu venti contrarii, uſque ad portum veſtrum del Wyke caſualiter fuiſſet agitata; quidam Ballivi & Miniſtri veſtri dictam navem, cum omnibus bonis & mercimoniis prædictis, in eâ exiſtentibus, voluntariè arreſtârunt, & ea ceperunt ad opus veſtrum, ut dicebant; ſicque eadem navis, bona & mercimonia, eiſdem Burgenſibus hactenus, contra juſtitiam, detenta fuerunt, & adhuc detinentur, in ipſorum Burgenſium grave diſpendium, & depauperationem manifeſtam.

A.D. 1316.

Et quia eiſdem Burgenſibus noſtris, circa recuperationem bonorum & mercimoniorum ſuorum prædictorum, congruo remedio ſubvenire volumus, ut tenemur, Magnificentiam veſtram affectuosè requirimus & rogamus, quatinus dictis Burgenſibus, vel eorum Attornatis, ſeu Procuratoribus, has litteras noſtras vobis deferentibus, debitam reſtitutionem de navi, bonis & mercimoniis prædictis, ſecundum juris exigentiam, noſtris precibus, fieri faciatis; ita, ſi placet, quòd non oporteat nos per ipſos ſollicitari ampliùs ex hâc causâ.

Et, quid indè, ad noſtri rogatum, duxeritis faciendum, nobis reſcribere velitis per præſentium portitorem.

Dat. apud Lincolniam, viceſimo die Februarii.

De Wallenſibus ad Pacem recipiendis.

A.D. 1316. An. 9. E. 2.

Pat. 9. E. 2. p. 2. m. 28.

REX omnibus, ad quos, &c. ſalutem.

De fidelitate & circumſpectione providâ, dilecti & fidelis noſtri, Rogeri de Mortuo Mari de Chirk confidentes, &c. *prout ſupra de* 13. *Febr.*

A.D. 1316.

Teſte Rege apud Lincolniam, viceſimo die Februarii.

Per ipſum Regem.

De ſervitio pro Guerra Scotiæ.

A.D. 1316. An. 9. E. 2. Clauſ. 9. E. 2. m. 19. d.

REX, dilecto conſanguineo & fideli ſuo, Thomæ Comiti Lancaſtriæ, ſalutem.

Satis, ut credimus, vobis conſtat qualiter Robertus de Brus, ſuique Complices & Fautores, Inimici & Rebelles noſtri, dudùm contra, claræ memoriæ, Dominum Edwardum, quondam Regem Angliæ, Genitorem noſtrum, proditionaliter inſurgentes, & adhuc in hujuſmodi rebellione pertinaciter perdurantes, tàm noſtra, quàm fidelium noſtrorum Caſtra, Fortalicia, Villas, & Terras, in Terrâ noſtrâ Scotiæ, ac aliis Terris noſtris adjacentibus, invaſerunt & occupârunt, homicidia, deprædationes, incendia, ſacrilegia, & alia innumera facinora inhumaniter perpetrando.

Et, quia ordinavimus, & eſſe proponimus, Domino concedente, in quindenâ Nativitatis Sancti Johannis Baptiſtæ proximò futurâ, apud Novum Caſtrum ſuper Tynam, cum equis & armis, & toto ſervitio nobis debito, ad proficiſcendum exindè contra prædictos Inimicos & Rebelles noſtros, ad ipſorum Rebellionem & nequitiam viriliter & potenter, cum Dei adjutorio, reprimendum;

A.D. 1316.

Vobis mandamus, in fide & homagio, quibus nobis tenemini, firmiter injungentes, quòd ad prædictos, diem & locum, ſitis ad nos cum equis & armis, & toto ſervitio, quod nobis debetis, prompti & parati ad proficiſcendum exindè nobiſcum, & cum aliis fidelibus noſtris, contra dictos Inimicos & Rebelles noſtros, ad ipſorum induratam malitiam & proterviam potenter & viriliter, divino favente præſidio, reprimendas.

Et hoc, ſicut nos, & honorem noſtrum, & veſtrum, ac Regni noſtri commodum diligitis, nullo modo omittatis.

Teſte Rege apud Lincolniam, viceſimo die Februarii.

Conſimiles Litteræ diriguntur ſubſcriptis; videlicet,

Thomæ de Brotherton Comiti Norffolciæ, &c.

De poteſtate ad tractandum cum Roberto de Brus, ſuper ſufferentia Guerræ.

A.D. 1316. An. 9. E. 2. Scot. 9. E. 2. m. 4.

REX omnibus, ad quos &c. ſalutem.

De circumſpectione providâ, dilectorum & fidelium noſtrorum, Roberti de Umframvill Comitis de Anegos, Mauritii de Berkele, & Ricardi de Horſle, plenam fiduciam reportantes,

Ad tractandum ſuper ſufferentiâ guerræ, inter nos, & Robertum de Brus, ſuoſque Complices & Fautores, contra nos de guerrâ exiſtentes, uſque ad Feſtum Pentecoſtes, vel ulteriùs, prout melius expedire viderint, duraturâ,

Eiſdem, Comiti, Mauritio & Ricardo, & duobus eorum, plenam, tenore præſentium, committimus poteſtatem:

Et ad ſufferentiam illam, per juramentum, in animam noſtram præſtandum, & aliis modis & viis rationabilibus, vallandi & firmandi eiſdem, Comiti, Mauritio, & Ricardo, & duobus eorum, plenam poteſtatem, & ſpeciale mandatum committimus per præſentes;

A.D. 1316.

Ratum habituri, firmum, & gratum, quicquid per prædictos, Comitem, Mauritium & Ricardum, vel duos eorum, factum, firmatum, ſeu vallatum fuerit, nomine noſtro, in præmiſſis.

In cujus, &c.

Teſte Rege apud Lincolniam, viceſimo ſecundo die Februarii.

Per ipſum Regem.

De proficiſcendo contra Wallenſes.

A.D. 1316. An. 9. E. 2. Pat. 9. E. 2. p. 2. m. 28.

REX, dilecto & fideli ſuo, Hugoni le Audele, Juſticiario Ceſtriæ, vel ejus Locum tenenti, ſalutem.

A.D. 1316.

Quia intelleximus quòd quidam, Inimici & Rebelles noſtri, in Walliâ, aggregatâ ſibi ingenti multitudine malefactorum,

A.D. 1316.
Edw. 2.

factorum, & pacis noſtræ perturbatorum, contra nos ſurrexerunt; per quod injunximus, dilecto & fideli noſtro, Johanni de Cherleton, quòd ipſe ad eorumdem Inimicorum & Rebellium noſtrorum proterviam & malitiam, cum Dei adjutorio, reprimendum, modis omnibus, quibus poterit, inſiſtat:

Vobis mandamus quod omnes homines de ballivâ veſtrâ, tàm equites, quàm pedites, ad arma potentes, quotiens opus fuerit, eligi & congregari faciatis:

Et vos ipſi, ſimul cum ipſis hominibus, prompti ſitis & parati ad proficiſcendum, cum præfato Johanne, contra Inimicos & Rebelles noſtros ſupradictos, ad eorum malitiam in hac parte, cum Dei auxilio, repellendum.

A.D. 1316.
Edw. 2.

Et hoc, ſicut nos, & honorem noſtrum, & ſalvationem Regni noſtri, & partium prædictarum, diligitis, nullo modo omittatis.

Teſte Rege apud Lincolniam, viceſimo ſexto die Februarii.

Per ipſum Regem.

Eodem modo mandatum eſt, mutatis competenter mutandis, Vicecomiti Salopiæ.

De proclamatione ſuper Armis Militaribus ſuſcipiendis.

A.D. 1316.
An. 9. E. 2.
Clauſ. 9. E. 2.
m. 16. *d.*

REX Vicecomiti Eborum, ſalutem.

Quia, in Parliamento noſtro, apud Lincolniam ultimò convocato, de communi conſilio noſtro extitit concordatum, quòd omnes illi de Regno noſtro, qui habent quinquaginta libratas terræ, vel redditûs, aut feodum unius Militis integrum, valens quinquaginta libras per annum, & ea per annum integrum tenuerint, ſive de nobis, ſive de alio teneant, & Milites non ſunt, arma militaria ſuſcipiant citra Feſtum Sanctæ Trinitatis proximò futurum, vel in eodem Feſto ad ultimum.

Tibi præcipimus, firmiter injungentes, quòd in pleno Comitatu tuo, ex parte noſtrâ, publicè facias proclamari, quod omnes illi de Ballivâ tuâ, qui habent quinquaginta libratas terræ, vel redditûs, aut feodum unius Militis integrum, valens quinquaginta libras per annum, & ea per annum integrum tenuerint, de quocumque teneant, & Milites non ſunt, arma militaria ſuſcipiant citra Feſtum ſupradictum, vel in eodem Feſto, ut eſt dictum.

A.D. 1316.

Et de nominibus omnium illorum, qui tantum terræ, vel redditûs, ſeu hujuſmodi feodum in Ballivâ tuâ habent, & ea tenuerint, ſicut prædictum eſt, nobis ſub ſigillo tuo conſtare facias in Feſto ſupradicto; remittens nobis hoc breve.

Et ſcias quòd de geſtu tuo, in executione hujuſmodi mandati noſtri diligenter inquirere volumus, & extunc remedium ſuper hoc fieri faciemus.

Teſte Rege apud Lincolniam, viceſimo octavo die Februarii.

Conſimiles litteræ diriguntur ſingulis Vicecomitibus per Angliam.

De Ordinationibus obſervandis.

A.D. 1316.
An. 9. E. 2.
Clauſ. 9. E. 2.
m. 15. *d.*

REX Vicecomiti Lincolniæ, ſalutem.

Cùm nuper quaſdam Ordinationes, per Prælatos & Proceres Regni noſtri factas, approbaverimus, & per literas noſtras patentes confirmaverimus, ipſaſque per ſingulos Comitatus Regni noſtri miſerimus, mandantes quod eædem Ordinationes fuiſſent in omnibus obſervatæ;

Ac jam intellexerimus quod eædem Ordinationes ſunt minùs benè obſervatæ, undè plurimum conturbamur:

Nos, volentes Ordinationes illas in omnibus & ſingulis articulis earum firmiter obſervari, tibi præcipimus quod Ordinationes prædictas, quæ penes te reſident, in Comitatu tuo, quotiens opus fuerit, publicari, & eas in omnibus, & ſingulis earum articulis, quantum in te eſt, teneas firmiter, & obſerves, & per alios in Ballivâ tuâ, ex parte noſtrâ, præcipias ſimiliter obſervari.

A.D. 1316.

Scire faciens omnibus, quod tranſgreſſores eorumdem graviter puniri volumus, prout decet.

Et hoc nullo modo omittas.

Teſte Rege apud Clipſton, ſexto die Martii.

Eodem modo mandatum eſt ſingulis Vicecomitibus per Angliam.

De

De Amaneno de Lebreto, ad Parliamentum veniendo.

A.D. 1316. An. 9. E. 2. Clauſ. 9. E. 2. m. 15. d.

REX, dilecto Conſanguineo & fideli ſuo, Amaneno Domino de Lebreto, ſalutem.

Literas veſtras nuper recepimus, continentes quòd ad Parliamentum noſtrum, quod apud Lincolniam in Quindenâ Sancti Hillarii proximò præteritâ fecimus ſummoneri, juxta mandatum noſtrum, vobis inde directum, accedere non potuiſtis; tum quia idem mandatum vobis minus tardè porrectum fuit, tùm quia tempore receptionis mandati illius fuiſtis occupati, unà cum dilectis & fidelibus noſtris, Johanne de Benſtede, & Thoma de Cantebr. circa negotia noſtra, vobis & ipſis commiſſa, in Ducatu prædicto expedienda

Ex quibus cauſis abſentiam veſtram, in dicto Parliamento, excuſatam habere ſupplicâſtis; ulteriùs deprecantes quòd, finito Parliamento prædicto, noſtram voluntatem vobis ſignificare curaremus, ſuper hiis quæ penes vos fieri vellemus; quibus, ut dictæ veſtræ literæ continebant, eſtis pro totis viribus præparati.

Unde vobis ad grates aſſurgimus ſpeciales, vobis ſignificantes quòd, in dicto Parliamento, de noſtro & Procerum Regni noſtri conſenſu, quidam Prælati, Comites, Barones, & alii de Concilio noſtro nominati & deputati fuerunt ad tractandum & ordinandum finaliter negotia, terram noſtram Scotiæ tangentia, & alia de quibus vos volumus informari.

A.D. 1316.

Set, quia iidem Prælati, Comites, Barones, & alii, ſic deputati, Londoniis jam exiſtentes, ex causâ præmiſſâ finaliter nondum pertractârunt:

Vos, per latorem præſentium, inde ad præſens non potuimus certiorare; ſet cum negotia illa fuerint finaliter pertractata, vobis noſtram voluntatem, per noſtras litteras, non tardabimus intimare.

Sperantes quod ad noſtri honores & obſequia vos inveniemus promptos & paratos, ſicut nos, &, bonæ memoriæ, Dominus Edwardus, Genitor noſter, vos invenimus temporibus retroactis.

Dat. apud Clipſton, decimo quarto die Martii.

De Wallenſibus ad Pacem recipiendis.

A.D. 1316. An. 9. E. 2. Pat. 9. E. 2. p. 2. m. 28.

REX omnibus, ad quos, &c. ſalutem.

De fidelitate & circumſpectione providâ, dilecti & fidelis noſtri, Willielmi de Monte Acuto, confidentes, &c. *prout ſupra dat*. 13. *Febr*.

A.D. 1316.

Teſte Rege pud Oneſton, decimo ſexto die Martii.

Per ipſum Regem.

Ad Conſtabularium Franciæ, de Flandrenſibus.

A.D. 1316. An. 9. E. 2. Rom. & Fr. 9. E. 2. m. 9.

REX Nobili Viro, Domino G. de Caſtellione, Comiti de Porcien. & Conſtabulario Franciæ, Amico ſuo kariſſimo, ſalutem, & ſinceræ dilectionis affectum.

Scripſiſtis nobis datum fuiſſe vobis intelligi, quòd de Regno noſtro ad Flandrenſes, & de Flandria in Regnum noſtrum victualia indies ducuntur & cariantur: & quòd Cuſtodes in Portubus Maris, eâ de causâ per nos deputati, minus benè ſe habent in Commiſſis ſibi ſuper negotio antedicto;

De quibus plurimùm admiramur: præſertim cum præmiſſa non ſint veriſimilia, pro eo quod dicti Flandrenſes in homines noſtros nuper irruerunt ſuper Mare, & deprehenſos interfecerunt.

A.D. 1316.

Verumptamen defectus, ſi qui ſint in Cuſtodiâ illâ, in Portubus ſupradictis, illos corrigi, & tranſgreſſores, quos in hac parte inveniri contigerit, puniri, prout convenit, faciemus.

Teſte Rege apud Leghton Buſard. decimo nono die Martii.

De

De tractando de concordia, inter ſubditos Regnorum Angliæ & Norwagiæ.

A.D. 1316. An. 9. E. 2.

Pat. 9. E. 2. p. 2. m. 26.

REX omnibus, ad quos, &c. ſalutem.

Sciatis quòd,

Cùm per homines de terrâ Norwagiæ Hominibus & Mercatoribus de Regno noſtro, & per Homines & Mercatores de eodem Regno noſtro Hominibus & Mercatoribus de dicto Regno Norwagiæ, dampna fuiſſent data & illata hinc & inde, ex quibus diſſenſiones graves & diſcordiæ ſunt ſecutæ, & dampna graviora poterunt evenire, niſi illata modo debito emendentur, & aliàs in hoc caſu remedium apponatur,

Nos, pacem mutuam, dilectionem, ac communionem inter incolas & ſubditos Regnorum prædictorum affectantes conſoveri, ad tractandum cum illis, quos ejuſdem Regni Norwagiæ Rex ad hoc deputaverit pro ſe & ſuis, ſuper amicabili reformatione & emendâ dampnorum ſic datorum & illatorum, ac firmâ concordiâ inter noſtros & ipſius Regis Norwagiæ ſubditos faciendâ (ita tamen quod tractanda in hoc caſu nobis referantur, antequam confirmentur) dilectis nobis, Bernardo Barran, Siglano Sus, & Johanni de Walton Mercatoribus, infra Regnum noſtrum converſantibus, ac duobus eorum (quorum dictum Johannem unum eſſe volumus) plenam, tenore præſentium, committimus poteſtatem.

In cujus, &c.

Teſte Rege apud Windeſoram, duodecimo die Aprilis.

Per ipſum Regem & Concilium.

ET iidem, Bernardus, Siglanus, & Johannes, Mercatores, quos Rex mittit ad partes Regni Norwagiæ pro eiſdem negotiis expediendis, habent Literas Regis de ſalvo & ſecuro conductu, per unum annum duraturas.

Teſte Rege apud Weſtm. 17. die Aprilis.

Ad Regem Nowegiæ, ſuper tractatu antedicto.

A.D. 1316. An. 9. E. 2.

Clauſ. 9. E. 2. m. 12. d.

MAgnifico Principi, Domino H. Dei gratiâ, Regi Norwagiæ illuſtri, Amico ſuo cariſſimo, Edwardus, ejuſdem gratiâ, Rex Angliæ, Dominus Hiberniæ, & Dux Aquitaniæ, ſalutem, & ſinceræ dilectionis affectum.

Litteras veſtras, ſuper dampnis, hominibus noſtris per veſtros, & veſtris per noſtros, ut refertur, hinc inde datis & illatis, amicabilitèr pacificandis, noſtris litteris, priùs vobis inde directis, nuper recepimus reſponſales; continentes quòd affectatis ut aliqui, noſtro, & hominum, ac Mercatorum de Regno noſtro, per veſtros dampna paſſorum, nomine ad tractandum indè, in Regnum veſtrum mitterentur.

Super quibus vobis duximus intimandum, quòd, licet deceret, ex diverſis cauſis, quod veſtri erga nos venirent, ad tractandum ſuper negotiis antedictis; verumptamen, pro bono pacis, & mutuæ dilectionis, ac communionis, inter Subditos noſtros & veſtros nutriendo, dilectos nobis, Bernardum Barran, Siglanum Sus, & Johannem de Walton, Mercatores, infra Regnum noſtrum converſantes, ad tractandum, noſtro, & hominum, & Mercatorum noſtrorum prædictorum nomine, unà cum illis, quos pro vobis & veſtris deputaveritis, ſuper dampnis hinc indè datis & illatis, ut eſt dictum, & reformatione ac ſatisfactione eorumdem, ad vos duximus deſtinandos.

Rogantes quatinus ipſos velitis gratioſe admittere: & pro præmiſſis faciendis & complendis, pro vobis & veſtris, alios, pacis, dilectionis, & communionis prædictorum zelatores, cum feſtinatione commodâ deputare: jubere etiam negotium illud, quatenus bono modo fieri poterit, maturare; ut ſic idem negotium, ad communem utilitatem noſtrorum & veſtrorum Subditorum, valeat expediri.

Et, quid inde duxeritis faciendum, nobis, per aliquem dictorum, Bernardi, Siglani, & Johannis, verſus nos priùs primitùs venientem, ſi placet, reſcribatis.

Dat. apud Wyndeſoram, duodecimo die Aprilis.

De orando pro Rege & Regina.

D. 1316. n. 9. E. 2. auſ. 9. E. 2. 15. dor.

REX Religioſis Viris, & in Chriſto ſibi dilectis, Magiſtro Ordinis fratrum Prædicatorum, ac Diffinitoribus, & fratribus univerſis, in Capitulo ſuo generali apud Tholoſam in proximo celebrando, ſalutem, & Spiritûs Sancti gratiâ, in favore caritatis, dirigi in agendis.

Quanto ineffabilis divinæ miſerationis præſidium, in urgentibus neceſſitatibus, ſeu agendis quibuſlibet, humiliùs & devotiùs imploratur, tanto, ut noſtra tenet fiducia, ſucceſſus proſperior & eventus felicior ſubſecuntur.

Quamobrem, de veſtrâ devotione & ſincerâ in Domino caritate ſpecialiter confidentes, ac ſperantes quòd eò noſtram, ac Iſabellæ Reginæ Angliæ Conſortis noſtræ, necnon Edwardi Primogeniti noſtri, ſalutem, ſtatúmque proſperum & tranquillum Regni noſtri Angliæ, aliarumque terrarum, nobis ſubditarum, ac felicem expeditionem negotiorum, nobis incumbentium hiis diebus, teneriùs diligatis, quò nos ad veſtrum præcipuè ordinem noſtros affectus hactenus direximus, & devotione fratrum ejuſdem Ordinis fiduciam geſſimus ampliorem.

A.D. 1316.

Firmâ etiam credulitate tenentes, per orationum veſtrarum ſuffragia, nobis inæſtimabile bonum cœleſtis, Munificentiæ, in noſtris dirigendis, & peragendis negotiis, uberiùs affuturum:

Caritatem veſtram ſinceris affectibus requirimus & rogamus, quatinus Domino noſtro Jeſu Chriſto, qui eſt omnium vera ſalus, & per quem Reges regnant, & Principes dominantur, nos, Reginam Conſortem noſtram, & dictum Primogenitum, ſedulis precibus & devotis orationibus commendetis; ipſius Clementiam ſuppliciter exorantes, ut ſic Regni temporalis regimen, quod, ipſo diſponente, ſuſcepimus, dictáque negotia noſtra proſperè expedire, per ſuæ ſubventionis potentiam, valeamus, quòd ad laudem ſui nominis, noſtrique, ac Regni, & aliarum terrarum noſtrarum utilitatem, cedere valeat & honorem.

Dat. apud Weſtmonaſterium, 24. die Aprilis.

De aſſecuramento pro Roberto de Brus, ſuper Treuga tractaturo.

D. 1316. 9. E. 2. 9. E. 2. m. 24.

REX omnibus, ad quos, &c. ſalutem.

Sciatis quod, de circumſpectione & induſtriâ, dilectorum & fidelium noſtrorum, Magiſtri Johannis Waleweyn, Adæ de Swynbourne, & Magiſtri Jordani Moraunt, plenam in Domino fiduciam reportantes, ipſis, aut duobus eorum, aſſecurandi, nomine noſtro, Robertum de Brus, vel alios de Scotia, contra nos in guerra exiſtentes, quos infra Regnum noſtrum accedere contigerit, ad tractandum de treugis, ſeu pace, inter nos & Scotos ineundis, per conductum, & omnibus aliis modis, quibus melius faciendum viderint, plenam, tenore præſentium, Committimus poteſtatem.

A.D. 1316.

Nos autem rata habebimus atque firma ea, quæ dicti fideles noſtri, vel duo eorum, noſtro nomine, Ordinaverint, vel fecerint in præmiſſis, & ea, quantum in nobis eſt, obſervari firmiter faciemus.

In cujus, &c.

Teſte Rege apud Weſtmonaſterium, 28. die Aprilis.

De Procuratoribus, ad tractandum cum prædicto Roberto Ordinatis.

D. 1316. 9. E. 2. Ibid.

REX univerſis, ad quos, &c. ſalutem.

Noveritis quod nos, de fidelitate probatâ, & circumſpectione providâ, dilectorum & fidelium noſtrorum, Magiſtri Johannis Waleweyn, Adæ de Swyneborn, & Magiſtri Jordani Moraunt, plenam fiduciam obtinentes, ipſos noſtros facimus, Ordinamus, & Conſtituimus veros & legitimos Procuratores & nuncios ſpeciales:

A.D. 1316.

Dantes eiſdem plenam & liberam poteſtatem, & mandatum ſpeciale tra-

A.D. 1316. Edv. 2.

ctandi cum Roberto de Brus, aut cum Procuratoribus, ſivè nuntiis ejuſdem, plenam & ſpecialem ad hoc habentibus poteſtatem, de treugis, ſeu ſufferentiâ guerræ, necnon de reformatione pacis & concordiæ, ſuper diſcordiis, guerris, controverſiis, injuriis, dampnis, quæſtionibus, petitionibus, & actionibus quibuſcumque, quæ fuerunt, & ſunt, & eſſe poſſent inter nos & ſubditos noſtros, & ipſum Robertum & homines de Scotiâ, & alios ſibi adhærentes, occaſione quacumque:

Ac treugas, ſufferentiam, pacem, & concordiam, prout expedire viderint, cum eodem Roberto, pro ſe & hominibus prædictis, & ſibi adhærentibus, ineundi, vallandi, firmandi, & etiam roborandi; dum tamen idem Robertus, ſeu Procuratores & nuncii ſui, conſimilem poteſtatem habentes, eaſdem treugas, ſeu ſufferentiam, pacem, & concordiam ſecuritate conſimili duxerint roborare;

Ac omnia & ſingula faciendi, quæ ad præmiſſa, vel aliquod præmiſſorum poterunt pertinere, & quæ nos facere poſſemus ſi præſentes eſſemus.

Promittentes, pro nobis, & hæredibus noſtris, ratum & firmum habere quicquid, per dictos Procuratores, & nuncios noſtros, vel duos eorum, geſtum, actum, & factum, ſeu etiam Procuratum fuerit in præmiſſis, & quolibet præmiſſorum.

In cujus, &c.

Teſte ut ſupra.

Scedula Inſtructionum pro Litteris in Franciam & Vaſconiam expediendis.

A.D. 1316. An. 9. E. 2.

Ex Scedula in Tur.

PRimò provideatur quod in Litteris, quæ mittuntur Domino Regi Franciæ, & Reginæ Franciæ, ſpecialiter exprimatur, quod dictus Rex negotia, Litteras, Jura, & Gentes, Domini noſtri Regis, ad ipſum Regem venientes, recommendata velit habere, & ea defendat, & cuſtodiat ſicut ſua.

Item, *Scribatur, quaſi per eundem modum, Domino Karolo, Comiti de Valays;*

Item, *Domino Ludovico, Comiti de Deureux;*

Item, *Domino Philippo, Comiti Pictaven.*

Item, *Domino Karolo, Comiti Marchiæ;*

Item, *Comiti Sabaudiæ;*

Item, *Domino Miles de Noſeriis;*

Item, *Domino Guaucherio, Domino de Caſtilhon, Conſtab. Franciæ;*

Item, *Comiti Foreſii;*

Item, *Domino de Mercoſio;*

Item, *Domino R. Epiſcopo Macloviensi;*

Item, *Domino Alen. Epiſcopo Bricoenſi;*

Item, *Domino Stephano de Bournay, Cancellario Domini Regis Franciæ;*

Item, *Honorabili Viro, P. de Didiciaco, Conſiliario ejuſdem Regis;*

Item, *Domino Guillielmo de Ayncuria Militi, Conſiliario dicti Regis.*

Item, *Sunt renovandæ pro Guillielmo de Caſis, de feodo & expen. Litteræ, dudum factæ pro Priore de Manſo; & ſuper hoc debent videri Rotuli.*

Item, *In Vaſconia Domino A. Epiſcopo Agenn. & ſignificetur ei, quod Rex audivit qualiter ipſe benè ſe habuit erga negotia & Officiales ſuos, de quibus regratiatur ei; & roget eum quod ſic, vel melius ſe habeat in futurum, & negotia ſua, jura, & terras recomendata velit habere.*

Item, *Scribatur Domino G. Epiſcopo Xanton. idem;*

Item, *Idem Capitulo Xanton.*

Item, *Idem Agneti Abbatiſſæ Xanton. Monaſterii Beatæ Mariæ;*

Item, *Idem Priori Sancti Eutropii Xanton.*

Item, *Idem Priori Monaſterii Sanctæ Gemmæ;*
Item, *Idem Priori de Monaſterio Novo,*
Item, *Idem Priori de Sauyon,*
Item, *Idem Abbati de Sancto Deſſabloceo,*
Item, *Idem Priori Sancti Stephani de Moretauha,*
} Xanton.

Item, *Domino P. Ramundi, Præceptori Domûs de Salnauhano, Ordinis Sancti Johannis Jerolimit. & ſcribatur ſibi Conſiliario noſtro;*

Item, *Idem Domino A. de Lebreto;*

Item, *Idem Domino G. Epiſcopo Tholoſan;*

A.D. 1316. Edw. 2. *loſan*; *& in illâ, ſi placet, roget Dominus Rex quod, contemplatione ipſius & amore, idem Epiſcopus B. de Caſis, Filio Gullielmi de Caſis, fidelis ſervitoris ſui, provideat de Beneficio competenti*;

Item, *Scribatur Domino B. de Guito, Vicecomiti Leom. & Altivillaris*;

Item, *Domino Domino A. Buardi de Pierchaco Militi*;

Item, *Scribatur Domino A. de Credonio, prout eſt vel fuerit Ordinatum.*

Item, *Marobioni, regratiando ſibi de eo quod conſentire voluit ſuper reſtitutione exituum Ducatûs, cum ſit adhuc, Regi faciendâ; & quod velit interponere partes ſuas apud Card. & alios, quos negotium illud tangit, quod idem negotium finaliter expediatur; & ſuper hoc ſcribatur cuilibet Cardinali, & ali per ſe, & mittantur Lugdun. per proprium Nuncium Regis cum feſtinatione.*

Item, *Amarico de Credon, quod ipſe velit Seneſcalciam regere, ſcilicet, uſque ad Feſtum Sancti Michaelis proximo futurum.*

Per breve de privato Sigillo.

Item, *Scribatur Domino R. Epiſcopo Petrag. quod ſervitores Regis, Jura, & terras ſuas recomendata velit habere.* A.D. 1316. Edw. 2.

Item, *Idem Domino G. Epiſcopo Aquen.*

Item, *Idem Domino T. Epiſcopo Vaſaten.*

Item, *Idem Domino A. Archiepiſcopo Burdegalen.*

Item, *Tranſcribantur ea quæ facta, poſtea in Theſauraria recondita fuerant, recognitiones feodorum, homagia, & alia, deveria & ſuppriſa in Vaſconiâ tangentia, prout per Dominum Theſaurarium nuper extitit Ordinatum.*

Item, *Fiant aliæ Litteræ in Cancellaria liberatæ.*

Item, *Pro Villis Agen. Condomii, Marmandæ, Montis Clari, & omnibus aliis Villis Agenn. in quibus Rex recognoſcat quod ea, quæ dictæ Villæ ſibi dederunt pro ſubſidio guerræ ſuæ Scotiæ, ſunt gratuita; & quod dictis Villis ſervitutem, vel aliqua alia præjudicia non afferant in futurum, & fiant* 3. *vel* 4. *Litteræ ejuſdem tenoris.*

Ad Karolum Comitem de Valoys, de Negotiis in Curia Franciæ proſequendis.

A.D. 1316. An. 9. E. 2. Ex Tranſcript. in Turr. REX Nobili Viro, Domino Karolo, Comiti de Valoys, Conſanguineo ſuo kariſſimo, ſalutem.

Dum diligentiam, quam circa negotia noſtra in Curiâ Magnifici Principis, Domini Lodovici, Regis Franciæ, & Navarræ Illuſtris, Fratris noſtri kariſſimi, proſperanda hactenus appoſuiſtis, ad mentem reducimus, pro hiis, quæ nos contingunt, ad vos fidentius duximus recurrendum.

Quocirca amicitiam veſtram affectuosè requirimus & rogamus, quatinus benivolentiam, ſic conceptam, velitis gratis operibus continuare, & noſtra negotia, ac Gentes noſtras, ad Curiam prædicti Fratris noſtri pro negotiis noſtris declinantes, habere ſpecialiter commendata; ut, veſtro Conſilio mediante, noſtra negotia uberius proſperentur; propter quæ vobis ad grates ſpeciales teneri meritò debeamus. A.D. 1316.

Dat. apud Weſtmonaſterium, 15. die Maii, Anno, &c. nono.

Ad Epiſcopum Agennenſem ſuper Negotiis in Ducatu Aquitaniæ.

A.D. 1316. An. 9. E. 2. Ex Tranſcript. in Turr. REX Venerabili in Chriſto Patri, A. eâdem gratiâ, Epiſcopo Agenniciæ, ſalutem.

Ex relatione fidedignâ ad noſtrum auditum jam pervenit, quod erga nos, & noſtros Officiales, & Miniſtros, in Ducatu prædicto, bene & gratanter vos geſſiſtis, & in dies gerere non deſiſtis in hiis, quæ nos contingunt, grata conſilia impendendo; unde vobis grates referimus ſpeciales: A.D. 1316.

Veſtram Paternitatem cum inſtantiâ deprecantes, quatinus benivolentiam veſtram & fidelitatis conſtantiam velitis erga nos, & noſtros continuare, & noſtras Gentes circa negotia, nos in

dicto

A.D. 1316. Edw. 2.

dicto Ducatu tangentia, habere ſpecialiter commendata; ita quod vobis exindè teneri meritò debeamus.

Dat. apud Weſtmonaſterium, 15 die Maii, Anno, &c. nono.

Ad Regem Franciæ.

A.D. 1316. An. 9. E. 2. Rom. & Fr. 9. E. 2. m. 9.

EXcellentiſſimo Principi, Domino L. Dei gratiâ, Regi Franciæ & Navarræ Illuſtri, Domino & Fratri ſuo cariſſimo, Edwardus, &c. ſalutem, &, ad vota, ſucceſſus proſperos ac felices.

Quanto de veſtra benivolentia Regia, & fraternitatis ſinceritate ſpecialiùs confidimus, tanto pro nobis & noſtris Magnificentiam veſtram, cum majori fiducia, ſæpius excitamus.

Veſtram igitur Serenitatem affectuoſis precibus deprecamur, quatinus benivolentiam, ſic conceptam, velitis gratioſè continuare, & nos, ac negotia noſtra apud vos, & in Curiis veſtris expedienda, ac Gentes noſtras, apud vos venientes & declinantes, habere ſpecialiter commendatas; & ipſas Gentes noſtras, ac terras, & jura noſtra, infra poteſtatem veſtram protegere, &, ſicut confidimus, defendere tanquam veſtra.

Dat. apud Weſtmonaſterium, 17. die Maii.

Ad Reginam.

A.D. 1316. An. 9. E. 2. Rom. & Fr. 9. E. 2. m. 9.

EXcellentiſſimæ Dominæ, Dominæ Elizabethæ, Dei gratiâ, Franciæ & Navarræ Reginæ, Edwardus, &c. ſalutem, cum honoris & gloriæ aſſiduis incrementis.

De veſtræ manſuetudinis & benivolentiæ magnitudine plenam fiduciam reportantes, in hiis, quæ ſpecialiùs inſident nobis cordi, eo confidentius veſtram Excellentiam excitamus, quo ſperamus firmiùs velle annuere votis noſtris.

Quamobrem Serenitatem veſtram affectuoſis precibus requirimus & rogamus, quatinus nos, ac negotia noſtra, penes Dominum veſtrum Regem, & fratrem noſtrum cariſſimum, expedienda, ac Gentes noſtras, ad ipſum Dominum Regem & vos, pro ipſorum expeditione negotiorum, declinantes, habere velitis ſpecialiter commendatos; & eiſdem gentibus noſtris, in proſecutione & defenſione jurium noſtrorum, favoribus aſſiſtere, ſi placet, & auxiliis oportunis.

Dat. apud Weſtmonaſterium, 17. die Maii.

De Civitate Burdegaliæ, Coronæ Angliæ & Cameræ Regis annexanda.

A.D. 1316. An. 9. E. 2. Vaſc. 9. E. 2. m. 7.

REX Univerſis, præſentes Litteras inſpecturis, ſalutem, & præſentibus dare fidem.

Regalem decet Magnificentiam fideles & benè meritos, & præcipuè illos, qui fidei conſtantis fervore Regiis beneplacitis adhæſerunt, & laudabilia obſequia impenderunt, favore regio communire: & quanto fideles hujuſmodi ad tam utilia obſequia inveniuntur proniores, tanto eos debet Regia benivolentia gratioſiùs amplecti, & inter ſibi peculiares meritò numerare; ut ſic ad grata obſequia ſubditi ſe reddant impoſterum promptiores, & Præſidentes obſequentibus majorem gratiam exhibeant & favorem

Cùm itaque, dilecti & fideles noſtri, Jurati & Comunitas Civitatis noſtræ Burdegaliæ, Progenitoribus noſtris, quondam Regibus Angliæ, & Ducibus Aquitaniæ, ac nobis, temporibus tranſactis, laudabiliter deſervierint, in obſequiis dictorum Progenitorum noſtrorum & noſtris labores indefeſſos ſuſtinendo: & jam nobis ſupplicaverint ut ipſos, licet in noſtrâ benivolentiâ & gratiâ, ſicut cæteri fideles noſtri, recumbant, velimus noſtræ Cameræ annectere prærogativâ dilectionis ſpecialis;

Nos, ad grata & laudabilia ſervitia, per ipſos, & eorum Anteceſſores, Progenitoribus noſtris prædictis, & nobis impenſa, noſtræ conſiderationis intuitum dirigentes, ſperamus etiam quòd, quatenus ipſos, & Civitatem noſtram prædictam, noſtris, & Hæredum, ac Succeſſorum noſtrorum affectibus ſpecialiùs

cialiùs conjunxerimus, eatenùs nos, hæredes, & Succeſſores noſtri, illos, & eorum Hæredes, ac Succeſſores inveniemus in futurum ad noſtra, & Hæredum, ac Succeſſorum noſtrorum beneplacita promptiores,

Majorem, Juratos, ac Comunitatem Civitatis noſtræ prædictæ, noſtræ & Heredum, ac Succeſſorum noſtrorum Cameræ perpetuò duximus annectendos; volentes & concedentes pro nobis, Hæredibus, & Succeſſoribus noſtris, quòd Civitas noſtra ſupradicta Coronæ Angliæ & Cameræ noſtræ, Hæredum, ac Succeſſorum noſtrorum, imperpetuùm remaneat ſic annexa: & quòd a Coronâ Regni noſtri Angliæ aut Camerâ noſtrâ, Hæredum, vel Succeſſorum noſtrorum, ad manus, uſum, vel proprietatem alterius nullatenus transferatur.

Hoc tantummodò excepto, quòd Civitas prædicta per nos, Hæredes, & Succeſſores noſtros, noſtro, & ipſorum Hæredum, & Succeſſorum noſtrorum Primogenitis, ut futuris Hæredibus Regni Angliæ & Ducatûs prædicti, dari, transferri valeat & concedi: & quòd ea nichilominus Coronæ Regni Angliæ annexa remaneat, & Privilegiis Cameræ noſtræ, Hæredum, & Succeſſorum noſtrorum, ſicut priùs, gaudeat & utatur.

In cujus, &c.

Dat. apud Weſtmonaſterium, decimo octavo die Maii.

Per ipſum Regem & Conſilium.

De Navibus Regis Caſtellæ areſtandis.

A.D. 1316.

REX Seneſcallo ſuo Vaſconiæ, qui nunc eſt, & qui pro tempore fuerit, vel ejus Locum tenenti, ſalutem.

Cùm dudùm, tempore Domini Edwardi, nuper Regis Angliæ, Patris noſtri, graves controverſiæ & diſcordiæ,

Inter, bonæ memoriæ, Sanctium, quondam Regem Caſtellæ, & Gentes, & ſubditos ſuos ex unâ parte, & Cives noſtros Baion ex alterâ, occaſione diverſarum deprædationum, & captionum bonorum, uſque ad magnam pecuniæ quantitatem, per Gentes dicti Regis Caſtellæ, ſuper quoſdam Cives Civitatis noſtræ prædictæ factarum, inter quos Arnaldus de Sancto Martino bonis & Mercimoniis ſuis, ad valentiam ducentarum & Triginta Marcarum, per dictas Gentes dicti Regis Caſtellæ extitit deprædatus, ſicut per ſufficientem probationem & legitimam ſatis liquet,

Exortæ fuiſſent:

Et poſtmodum dictus Rex Caſtellæ Magiſtrum Johannem, Judicem Curiæ ſuæ, & Gondiſalium Martini, cum Litteris ipſius Regis apertis: Majorque & Communitas Civitatis prædictæ, Arnaldum de Villar, & Johannem Bardir, Concives, ſuos, cum ſufficientibus litteris & mandatis, pro diſcordiis & controverſiis prædictis hinc inde pacificandis (Deo propitio) & ſedandis, ad dicti Patris noſtri præſentiam tranſmiſiſſent:

Idemque Pater noſter, de unanimi aſſenſu & concordia Procuratorum prædictorum, & in ipſorum præſentiâ, inter alia, ordinâſſet quod omnes Naves, & alia bona quæcumque, dictorum Civium Baion, quæ per Gentes & Subditos dicti Regis Caſtellæ, infra Regna ſua, vel extra, capta fuerunt, ut præmittitur, ſeu etiam occupata, infra certum terminum, jam diu eſt Elapſum, reſtituerentur, per ſæpedictum Regem Caſtellæ, illis Civibus de Baion, a quibus capta fuerunt, ſeu eorum Hæredibus, aut etiam Attornatis; ſicut per inſpectionem Rotulorum de Cancellaria dicti Patris noſtri, de Anno Regni ſui viceſimo primo, ſumus pleniùs informati:

Et ſubſequenter, pro eo quòd dictus Rex Caſtellæ Ordinationem prædictam, prout concordatum extitit, nullatenus obſervavit, Stephanus de Penceſtre, quondam Conſtabularius Caſtri Dovorriæ, & Cuſtos quinque Portuum noſtrorum, diverſa bona & Mercimonia hominum & Mercatorum de Regno Caſtellæ, in Portu noſtro de Sandwico inventa, ad mandatum dicti Patris noſtri areſtâſſet: cujus quidem areſtationis prætextu, præfatus Arnaldus de Sancto Martino recuperavit quinquaginta & quinque ſolidos Sterlingorum, in parte ſatisfactionis Ducentarum & Triginta Marcarum prædictarum:

Cúmque nuper, poſtquam Regni noſtri Regimen ſuſcepimus, Dominus Fernandus, nunc Caſtellæ & Legionis Rex illuſtris, occaſione quarundam aliarum controverſiarum & diſcordiarum, inter ſubditos ſuos ex unâ parte, & Cives noſtros Baion, ac quoſdam alios ſubditos noſtros ex alterâ, de Novo exortarum, & ſimiliter Com-

A.D. 1316. Edv. 2. munitas Civitatis noſtræ prædictæ Procuratores ſuos Solempnes hinc inde ſufficienter conſtitutos, pro controverſiis & diſcordiis illis hinc inde pacificandis, ad noſtram præſentiam tranſmiſiſſent;

Nos, habitis cum illis de Conſilio noſtro,

Tàm ſuper diſcordiis illis ſic de Novo exortis, quàm etiam ſuper antiquis diſcordiis prædictis, quæ tempore dicti Patris noſtri inter Gentes dicti Regis Caſtellæ & Gentes Baion, ut præmittitur, contingebant,

Deliberatione & Conſilio pleniori, ordinavimus, inter cætera, de conſenſu Procuratorum eorumdem, quod prima Ordinatio prædicta, per dictum Patrem noſtrum facta, quam dictus Dominus Sanctius Rex per Litteras ſuas taliter approbavit, compleretur, & firmiter ſervaretur.

Et licet poſtmodum prædictus Arnoldus de Sancto Martino, pro recuperatione bonorum ſuorum prædictorum, Litteras noſtras ſpeciales dicto Domino Fernando, nunc Regi Caſtellæ, poſtmodum detuliſſet; & tàm erga ipſos, qui per ipſum Regem Caſtellæ, quàm etiam erga ipſos, qui per nos ad Ordinationes prædictas complendas & obſervandas, juxta formam Ordinationum illarum, hinc inde fuerant aſſignati, cum omni diligentiâ quâ potuit, pro juſtitiâ ſuper deprædatione, ut præmittitur, ſibi factâ, conſequendâ proſecutus fuiſſet; petendo cum juſtitiâ, quod antiqua Ordinatio, per Progenitorem noſtrum dudum facta, & per Progenitorem ipſius Regis Caſtellæ approbata (de quâ complendâ & ſervandâ dicta Ordinatio, per nos facta, expreſſam facit mentionem) prout juſtum fuerit compleretur:

Commiſſarii tamen dicti Regis Caſtellæ, ad dictas Ordinationes complendas & ſervandas, unà cum noſtris Commiſſariis, apud Fontem Rabidum aſſignati, ſuper antiquâ Ordinatione prædictâ (quamvis Ordinatio illa ipſis ibidem, ſub magno Sigillo Progenitoris noſtri prædicti, exhibita fuiſſet & oſtenſa) quicquam facere non curârunt; ſet omnino ſibi in exhibenda juſtitia defuerunt; prout per Litteras Patentes Gaillardi de Sancto Paulo Militis, Domini de Eyre, & Magiſtri Petri Arnaldi de Vico (quos noſtros Commiſſarios deputavimus ad præmiſſa) plenius nobis conſtat.

Propter quod, deſiderantes prædicto Arnaldo, ſuper præmiſſis, congruum remedium exhiberi, de bonis & Mercimoniis Johannis Barik Marinarii, & quorumdam aliorum Mercatorum, de poteſtate dicti Regis Caſtellæ, nuper apud Porteſmuth, de mandato noſtro, occaſione prædictâ, areſtatis, quadraginta libræ Sterlingorum præfato Arnaldo, in partem ſatisfactionis Ducentarum, & viginti, & quinque Marcarum, & viginti Denariorum, de totali Summa prædicta reſiduorum, per Vicecomitem noſtrum Suthamptoniæ liberatæ fuerunt, ſicut per returnum ipſius Vicecomitis, nobis in Cancellaria noſtra inde factum, nobis conſtat.

Et quia præfato Arnaldo, ſuper recuperatione Centum, Sexaginta, & quinque Marcarum, & viginti Denariorum (qui adhuc ſibi ſolvendi reſtant de totali Summa prædictâ) necnon dampnorum, quæ idem Arnaldus, occaſione deprædationis prædictæ, legitimè coram vobis docere ſe poterit incurriſſe, volumus cum juſtitiâ ſubvenire,

Vobis mandamus, quod omnia bona & Mercimonia hominum & Mercatorum, de poteſtate dicti Regis Caſtellæ, quæ infra terram noſtram Vaſconiæ poterunt inveniri, uſque ad valentiam Centum, Sexaginta, & quinque Marcarum, & viginti Denariorum prædictorum, necnon æſtimationis dictorum dampnorum, cum vobis inde legitimè conſtiterit, ut eſt dictum, ſine dilatione qualibet areſtari, & ſalvò cuſtodiri faciatis, quouſque præfato Arnaldo, de Centum Sexaginta, & quinque Marcis, & viginti Denariis, de dampnis prædictis, ad plenum fuerit ſatisfactum, vel aliud a nobis ſuper hoc habueritis in mandatis.

Data apud Weſtmonaſterium, 18. die Maii.

Per Concilium.

De prorogatione Servitii Summoniti de Guerra Scotiæ.

A.D. 1316. An. 9. E. 2. Clauſ. 9. E. 2. m. 6. d.

REX Vicecomiti Middleſexiæ, ſalutem.

Licet nuper tibi præceperimus, quod ſummoneri faceres Archiepiſcopos, Epiſcopos, Abbates, Priores, & alias perſonas Eccleſiaſticas, ac etiam viduas, & alias mulieres de Ballivâ tuâ, qui de nobis tenent per ſervitium Militare, vel per Serjantiam, vel de cuſtodiis Archiepiſcopatuum, Epiſcopatuum, ſeu aliis cuſtodiis, ſive wardis, in manu noſtrâ exiſtentibus, quod, ad Quindenam

D.1316. n. 2. denam Nativitatis Sancti Johannis Baptiſtæ proximò futuram, haberent ad nos, apud novum Caſtrum ſuper Tynam, totum Servitium ſuum, nobis debitum, cum equis & armis bene munitum, & paratum ad proficiſcendum exinde nobiſcum, & cum aliis fidelibus Regni noſtri contra Scotos, Inimicos & Rebelles noſtros;

Ac etiam ſummoneri faceres Comites, & Barones, ac omnes alios de Ballivâ tuâ, qui de nobis tenent in capite, quod eſſent ad nos, ad prædictos diem & locum, cum equis & armis, & toto ſervitio, quod nobis debent, ad progrediendum ſimiliter nobiſcum, contra memoratos Scotos, ad eorum malitiam & reſiſtentiam perfidas conterendum; præmiſſa, in locis in Ballivâ tuâ, ubi expedire videres, nichilominus ex parte noſtra publicè proclamando;

Ob aliquas tamen certas cauſas, diem illum, uſque Feſtum Sancti Laurentii proximò futurum, duximus prorogandum:

Et ideo tibi præcipimus, in fide, quâ nobis teneris, firmiter injungentes, quòd Summonitionem & Prorogationem prædictas, ac præmiſſa, in locis, in Ballivâ tuâ, ubi expedire videris, ex parte noſtra, in formâ prædictâ, facies proclamari: A.D. 1316. Edw. 2.

Ita quod prædicti, Prælati, ac cæteræ Perſonæ Eccleſiaſticæ, ac viduæ, & mulieres de Ballivâ tuâ (qui de nobis tenent per Servitium Militare vel per Serjantiam, vel de cuſtodiis prædictis) habeant Servitium ſuum prædictum ad nos, ad prædictum locum, dicto Feſto Sancti Laurentii: dictique Comites, Barones, & omnes alii de Ballivâ tuâ, qui de nobis tenent in Capite, ſint ad nos, ad dictos diem & locum, cum equis & armis, & toto ſervitio ſuo, quod nobis debent, ad progrediendum nobiſcum contra Scotos memoratos, in formâ prædictâ;

Et hoc nullo modo omittas.

Teſte Rege apud Weſtmonaſterium, 27. die Maii.

Eodem modo præceptum eſt ſingulis Vicecomitibus per Angliam.

De fidelitate Nordanhumbrorum contra Scotos continuanda.

.D.1316. n. 9. E. 2. at. 9. E. 2. 2. m. 19. REX, dilectis & fidelibus ſuis, Comitibus, Baronibus, Militibus, liberis hominibus, & omnibus aliis de Comitatu Northumbriæ, ad quos, &c. ſalutem.

Fidei veſtræ conſtantiam, ſinceræque dilectionis integritatem, quas erga nos & Coronam Angliæ, Scotis (Inimicis & Rebellibus noſtris) reſiſtendo, & jus noſtrum hæreditarium ac libertatem paternam ſtrenuè defendendo, hactenus protendiſtis, veſtra bona & efficacia opera (humanæ laudis præconiis commendando, quæ jam in remotis partibus ſunt diffuſa) dilucidè manifeſtant; ſuper quibus vobis referimus multas grates.

Nos itaque, ſuper anguſtiis diverſis & aſſiduis, intollerabilibuſque oppreſſionibus & moleſtiis, tum per homicidia, tùm etiam per rapinas & incendia, per dictos Inimicos noſtros, & eorum conatus illicitos, pluries vobis factis (de quibus dolemus, non immeritò, & turbamur) vobiſcum compatimur in intimis cordis noſtri. A.D. 1316.

Conſolamini igitur, & fidelitatis veſtræ puritatem, laudabiliter, ut præmittitur, præoſtenſam, continuare ſtudeatis jugiter & feliciter in futurum.

Nos igitur, ad ſuccurrendum vobis contra incurſus & hoſtiles aggreſſus hoſtium prædictorum, ad vos manu armatâ, collecto excercitu, in brevi, cum Dei adjutorio, veniemus; prout dilectus & fidelis noſter, Johannes de Felton, Conſtabularius noſter Caſtri de Alnewyk, vobis dicere & exponere benè novit; cui in hiis, quæ vobis ſuper adventu noſtro ad partes illas, & aliis adventum illum tangentibus, ex parte noſtrâ duxerit exprimenda, velitis fidem indubiam adhibere.

Teſte Rege apud Weſtmoneſterium, triceſimo die Maii.

De Villa Sanctæ Fidis, ac aliis Villis de Ducatu Aquitaniæ Coronæ Angliæ annexandis.

A.D. 1316. An. 9. E. 2. Vaſc. 9. E. 2. m. 3. REX omnibus, ad quos &c. ſalutem.

Fideles, & benè meritos, ac Regiis obſequiis utiles atque promptos, Regiam decet providentiam ſuis affectibus, talibus annectere vinculis & unire, A.D. 1316.

A.D. 1316. Edv. 2. re, ut, de promptis, ad oportunitates Regias, per ipſorum ſervitia fructuoſa, efficiantur impoſterùm promptiores.

Nos igitur,

Ad grata & utilia obſequia, per dilectos & fideles noſtros, Conſules & Univerſitatem Villæ noſtræ de Sanctâ Fide, in Ducatu prædicto, frequentèr & utilitèr nobis impenſa, noſtræ conſiderationis intuitum dirigentes,

Conceſſimus eis, pro nobis, & Hæredibus noſtris, per has noſtras patentes litteras imperpetuùm duraturas, quod Villam noſtram prædictam, per donationem, permutationem, vel quovis alio modo, extra manum Regiam non ponemus;

Hoc tantummodo excepto, quòd Villa prædicta per nos, Hæredes, & Succeſſores noſtros, noſtro, & ipſorum Hæredum, & Succeſſorum noſtrorum, Primogenitis, ut futuris Hæredibus Regni Angliæ & Ducatûs Aquitaniæ, dari valeat & concedi, ut Villa illa, per donationem hujuſmodi, Coronæ Regni Angliæ ſpecialiter conjuncta remaneat & annexa.

In cujus, &c.

Dat. apud Weſtmonaſterium, primo die Junii.

Per ipſum Regem & Concilium.

A.D. 131 Edv. 2. *Conſimiles litteras habent Conſules & Univerſitas Villæ Regis de Gontaldo, in Ducatu prædicto.*

Dat. ut ſupra.

Conſimiles litteras habent Conſules & Univerſitas Villæ Regis de Sancto Machario, in Ducatu prædicto.

Dat. ut ſupra.

Conſimiles litteras habent Conſules & Univerſitates; videlicet,

Villæ Bellimontis in Petragoricinio, in Ducatu prædicto,
Villæ & Caſtri de Meleriis in Petragor. in Ducatu prædicto,
Villæ Lyndeye in Petragor. in Ducatu prædicto,
Montis Paſſerii,
Villæ Franchæ,
Villæ Regis de Florentiâ; necnon Univerſitates, ac Nobiles, & Ignobiles de Guaurâ in Comitatu prædicto.

Nullo Rege Francorum exiſtente, ſcribitur Concilio & Magnatibus, ſuper Dromonda capta.

A.D. 1316. An. 10. E. 2. *Penes Clerc. Pell.*

REX CONCILIO FRANCIÆ, ſalutem.

Ingruente nuper inſolitâ cariſtiâ bladorum, & aliorum victualium in Regno noſtro, de Concilio noſtro, ad partes exteras, pro bladis & aliis victualibus ibidem quærendis, & in Regnum noſtrum ducendis, ordinavimus deſtinare.

Et, ut Mercatores alienigenæ, hujuſmodi victualia in Regnum noſtrum ducere, eo ampliùs animarentur, quo eis acceſſus ſecurior pararetur, ipſos (videlicet, de Regnis Siciliæ, Iſpanniæ, Januenſes, & alios Orientales & Occidentales) in Regnum noſtrum venire volentes, ſuſcepimus in ſalvum & ſecurum conductum noſtrum, & defenſionem noſtram ſpecialem; eis ſuper hoc noſtras literas concedendo.

Et poſtmodùm,

Pro eo quòd quidam Berengarius Banks, Cuſtos quarundam Navium Fratris noſtri, tunc Regis Franciæ, ſupra Mare, in partibus Caleſiæ, quandam magnam Navem de Januâ, vulgariter vocatam DROMUND, frumento, olleo, A.D. 1316. melle, & aliis victualibus, in partibus exteris, ad opus noſtrum pro parte carcatam, & apud les Dunes, juxta portum noſtrum de Sandwyco, infra Regnum noſtrum, ſub protectione & conductu noſtro exiſtentem, vi armatâ cepit & abduxit, & uſque ad dictam Villam Caleſiæ fecit cariare; & plures Malefactores, de Comitivâ dicti Berengarii, in captione Navis prædictæ, diverſos Mercatores & Marinarios Navis illius verberaverunt, vulneraverunt, & malè tractaverunt,

Tàm dictum Fratrem noſtrum, tunc Regem, quam Berengarium rogavimus ut Navem prædictam, cum bladis & victualibus, ſic abductis, ad dictum locum de les Dunes reduci, & alia commiſſa corrigi facerent & emendari; quod quidem negotium, per mortem dicti Fratris noſtri, remanſit infectum.

Cúmque poſtmodùm, inter vos, & venerabilem Patrem W. Oxonienſem Epiſcopum, & dilectum Conſanguineum & Fidelem noſtrum Johannem de Britanniâ, Comitem Richemundiæ, tunc in partibus Franciæ, pro negotiis noſtris, A.D. 1316. Lav. 2. noſtris, exiſtentes, concordatum fuiſſet quòd, in Octabis Nativitatis Sancti Johannis Baptiſtæ proximò præteritis, aliqui fideles, ex parte veſtrâ & noſtrâ, uſque Whytſand mitterentur, pro informatione ſuper præmiſſorum veritate, & executione ulteriùs ſuper eiſdem debite faciendis,

Nulli tamen de veſtris, pro præmiſſis faciendis, tunc acceſſerunt (de quo plurimùm admiramur) licet nos, juxta concordiam illam, quoſdam fideles noſtros, in Octabis prædictis, uſque ad dictam Villam de Whitſand miſiſſemus, qui ibidem, per ſex dies ſequentes, moram continuam fecerunt, adventum ipſorum, qui ex parte veſtrâ ibidem venire debuiſſent, expectando; prout dilectus Clericus noſter, Henricus de Cantuariâ, quem ad vos ex hâc causâ tranſmittimus, vobis poterit pleniùs explanare.

Et quia non eſt juſtum quòd per veſtros, noſtris, aut aliis in Regnum noſtrum, pro noſtrâ & populi noſtri utilitate, venientibus, gravamina irrogentur, vel irrogata prætereant incorrecta, præſertim cùm non ſolùm Mercatores, verſus partes veſtras venientes, infra Regnum noſtrum, ſalvò facimus cuſtodiri, ſet victualia a Regno, & Poteſtate noſtrâ ad partes veſtras permiſimus, & permittimus cariari;

Veſtram circumſpectionem & benivolentiam requirimus & rogamus, quatenus, præmiſſis ponderatis, Navem prædictam, cum bladis, victualibus, & aliis, in eâ exiſtentibus, uſque ad prædictum locum de les Dunes reduci, & ea, quæ minùs ritè, non ſine noſtro dedecore, in præmiſſis ſunt attemptata, ſine dilatione emendari faciatis; &, quid indè duxeritis faciendum, nobis reſcribere velitis per Clericum memoratum. A.D. 1316. Lav. 2.

Teſte Rege apud Weſtmonaſterium, decimo ſexto die Julii.

Eodem modo mandatum eſt ſubſcriptis, mutatis competenter mutandis; viz.

Nobili Viro, Domino Miloni de Noyers,
Nobili Viro, Domino Carolo, Comiti Valeſiæ, Conſanguineo Regis cariſſimo,
Domino Lodowyco, Comiti de Ebroicis, Conſanguineo Regis cariſſimo,
Nobili Viro, Domino Carolo, Comiti Marchiæ, Conſanguineo Regis cariſſimo,
Nobili Viro, Domino Philippo, Comiti Pictaviæ, Conſanguineo Regis cariſſimo,
Nobili Viro, Domino G. de Caſtillione, Comiti Portienc. & Conſtabulario Franciæ.

Ad Januenſes, de Auxilio Scotis præſtito.

D.1316. 16. E. 2. ſ.10.E.2. 31.d. REX, Nobilibus Viris, Capitaneo, Civibus, & toti Communitati Civitatis Januenſis, ſalutem, cum dilectione ſincerâ.

Inter Progenitores noſtros, quondam Reges Angliæ, & Incolas Regni noſtri, ac vos, Progenitores, & Anteceſſores veſtros, Cives Civitatis prædictæ, ab antiquo fuit, & inviolabiliter permanſit, ut didicimus, dilectionis integritas conſervata.

Set, ecce! quodam Scoto, Inimico & Rebelle noſtro, nuper per fideles noſtros in Villâ noſtrâ Novi Caſtri ſuper Tynam capto, & ibidem carceri noſtro mancipato, quædam literæ, valdè ſuſpectæ, Roberto de Brus, Proditori & Inimico noſtro Capitali, tanquam Regi Scotiæ, per Simonem Dentur, Concivem veſtrum Januenſem, de galearum & armorum, generum diverſorum, eidem Roberto, contra nos & fideles noſtros, per ipſum Simonem & Manuelem Majanacham, ſervitio faciendo, directæ inveniebantur in cuſtodiâ dicti Scoti: quæ nobis fuerunt poſtmodùm præſentatæ; de quibus movemur, non inmeritò, & turbamur, præſertim cùm nos omnes Cives, & Mercatores, ac Marinarios Civitatis veſtræ prædictæ, ubique infra Poteſtatem noſtram venientes, ſemper a tempore, quo Regni noſtri regimen ſuſcepimus, protegi & tueri præceperimus, tanquam noſtros. A.D. 1316.

Veſtram igitur amicitiam affectuosè requirimus & rogamus, quatinus præfatos, Simonem & Manuelem, qui præfato Inimico noſtro, præſtando ſibi contra nos ſervitium & juvamen, nituntur, ut præmittitur, adhærere, ſic punire & corrigere ſtudeatis, noſtris precibus & amore, quòd cedat cæteris veſtris Concivibus in exemplum, nè contra nos aut Regnum noſtrum præſumant talia de cætero attemptare; & ita, ſi placeat, quòd ab amoris confæderatione, inter Progenitores noſtros prædictos, &

A.D. 1316. Edv. 2.

vos, & Progenitores veſtros, hinc indè antiquitùs obſervatâ, diſcedi non oporteat quoviſmodo.

A.D. 1316. Edv. 2.

Dat. apud Weſtmonaſterium, decimo octavo die Julii.

Pro Theophania de Sancto Petro, Nutrice Reginæ.

A.D. 1316. An. 10. E. 2.

Pat. 10. E. 2. p. 1. m. 29.

REX omnibus, ad quos, &c. ſalutem.

Notum facimus, tam præſentibus, quàm futuris, quòd nos, dum nos, & Iſabella Regina Angliæ, Conſors noſtra cariſſima, apud Pontiſaram, in partibus tranſmarinis, eramus, ad requiſitionem ipſius Conſortis noſtræ, conceſſimus & dedimus Theophaniæ de Sancto Petro in Campis, Dominæ de Bringnencourt, nutrici præfatæ Conſortis noſtræ, & Uxori Johannis de Morviller Militis, quingentas Libras Sterlingorum, percipiendas, & habendas, ex dono noſtro, de exitibus Comitatûs Pontivi, pro Terris, Tenementis, & Redditibus, ad opus Liberorum ipſius Theophaniæ, de primo marito ſuo Procreatorum, emendis.

A.D. 1316.

Et, ut prædicti Liberi, Terras, Tenementa, & Redditus, emenda de prædictâ pecuniâ, hæreditarie poſſiderent, eas quingentas Libras Sterlingorum dictis, Theophaniæ & Johanni de Morviller, Marito ſuo, ſolvi fecimus pro causâ prædictâ, ad opus dictorum Liberorum, adimplendâ.

In cujus, &c.

Dat. apud Lincolniam, quarto die Auguſti.

Litera Haquini Norwegiæ Regis.

A.D. 1316. An. 10. E. 2.

Penes Cler. Pell.

MAgnifico Principi ac Potenti, Amico ſuo in Chriſto cariſſimo, Domino Edwardo, Dei gratiâ, Regi Angliæ, Domino Hiberniæ, & Duci Aquitaniæ illuſtri, Haquinus, eâdem gratiâ, Rex Norwegiæ, ſinceræ dilectionis affectum, cum ſalute.

Magnificentiæ veſtræ Literas, nuper apud Civitatem Bergenſem, 15. Kal. Auguſti, querimoniam Burgenſium Villæ veſtræ Berewici ſuper Twedam recepimus, continentes, quòd Navis eorumdem Burgenſium, in Portu noſtro Delwiku, fuerat per noſtros homines areſtata, ut iidem Burgenſes in veſtrâ præſentiâ propoſuerunt conquerendo, ſicut in veſtris literis, indè confectis, expreſſiùs continetur.

Ad ea verò, quæ literis veſtris ſunt inſerta, taliter reſpondemus; quod quidam Mercatores, Villæ veſtræ Berewick antedictæ, in quodam Portu Regni noſtri Widahel exiſtentes, quendam Militem, lateris noſtri Cuſtodem, Præſidem illius Provinciæ, ex parte noſtrâ deputatum, tunc ſpecialia noſtra negotia ibidem exercentem, ad ſe, ſub umbrâ pacis, & perfectæ amicitiæ, cum aliis decem Domicellis, Nobilibus Regni noſtri, ad prandium & ſuum convivium, in navem ipſorum Mercatorum amicabiliter invitârunt.

Et Miles antedictus, cum prædictis decem Nobilibus, nullius mali conſcius, nec ſiniſtræ aliquid ſuſpicionis habens, ſimpliciter ad prandium & totaliter inhermis acceſſit, eorumdem homines & ſervientes ſuos, a ſe licentians, ad propriam domum remiſit, ne dictis Mercatoribus & Nautis in expenſis exiſteret oneroſus; ipſorum fidelitati & ſecuritati commodè ſe committens.

A.D. 1316.

Ipſi verò Mercatores & Nautæ prædicti, Sathanæ Satellites, & Miniſtri Dyaboli, Sanguinem innocentem effundere ſitientes, convivii gaudium in homicidii facinus converterunt, ipſum Militem, ad menſam eorum, cum prædictis Domicellis ſuis, recumbentem, Nautis ipſis miniſtrantibus eiſdem ante menſam, projecerunt in facies invitatorum, pro ſecundo ferculo, aquam bullientem & cineres inignitos; alii verò Nautæ, fraudulenter ſubarmati cum truſoriis, cultellis, & gladiis, in ipſos, ſic ſcaturizatos & ſtupefactos, ſingulos irruerunt crudeliter occidentes.

Et, quia Fratres, Germani, & Conſanguinei ipſius Militis, & aliorum Nobilium, ſecum occiſorum, Hæredes & Uxores eorumdem, gravem coram nobis depoſuerunt querelam, nè factum, tàm enorme & crudele, remaneret impunitum, tandem Navem eorum de Berewik, qui dictum maleficium in dicto Milite, & aliis prædictis ſecum occiſis, perpetrârunt, Sociorumque eorumdem, infra diſtrictus noſtri Dominii, per Conſanguineos & Hæredes dictorum, ut præmittitur,

A.D. 1316. Edw. 2.

mittitur, occiſorum, adinventam, areſtari permiſimus & capi, cauſis ſufficienter exigentibus ſupradictis.

Script. apud Civitatem Bergenſem, 5. Idus Auguſti, anno Regni noſtri decimo ſeptimo.

A.D. 1316. Edw. 2.

Ad Cardinales, de Archiepiſcopo Caſhellenſi Electo.

A.D. 1316. An. 10. E. 2.

Rom. & Fr. 10. E. 2. m. 7.

VEnerabili in Chriſto Patri A. Dei gratiâ, Sanctæ Mariæ in Porticu Diacono Cardinali, Amico ſuo cariſſimo, Edwardus, ejuſdem gratiâ, &c. ſalutem, & ſinceræ dilectionis affectum.

Eo libentiùs, quæ nobis inſident cordi, negotia Paternitati veſtræ commendamus, quo ampliùs confidimus quòd, pro eorum expeditione, veſtra velit benivolentia affectuoſiùs laborare.

Nuper ſiquidem Caſhellenſi Eccleſiâ, per mortem Maur. nuper Archiepiſcopi loci illius, Paſtoris ſolatio deſtitutâ, Decanus & Capitulum ejuſdem Eccleſiæ, petitâ a nobis, prout moris eſt, eligendi licentiâ, & obtentâ, ad electionem de futuro Pontifice procedentes,

Quidam ex ipſis, videlicet, Decanus cum decem Canonicis, ad partem ſe trahentes, non in Capitulo illius Eccleſiæ, ſet apud Villam Killociæ, venerabilem Patrem Johannem, Epiſcopum Corcagenſem, poſtulârunt in Archiepiſcopum Eccleſiæ ſupradictæ,

Quidam verò, alii Canonici ejuſdem Eccleſiæ, ad Eccleſiam Caſhellenſem accedentes, Magiſtrum Thomam, Archidiaconum Eccleſiæ illius, in ſuum Archiepiſcopum elegerunt.

Verùm, quia neutra dictarum, poſtulationis & electionis, nobis hactenus, prout ad nos pertinet, extitit præſentata pro noſtro aſſenſu Regio obtinendo, ſet iidem, poſtulatus & electus, ad præſentiam Domini Summi Pontificis, ad proſequendum hujuſmodi negotium, ſe, ut accepimus, diverterunt;

Nos, conſiderantes ſtatum terræ noſtræ Hiberniæ, qui, furente quorumdam inſaniâ, bellis & contentionibus variis miſerabiliter oppreſſus eſt hiis diebus; & quod, ſi quiſquam Hibernicus præficiatur in Archiepiſcopum Eccleſiæ ſupradictæ, quæ inter puros Hibernicos, homines ſiquidem beſtiales & indoctos, ſituatur, majora pericula nobis, & fidelibus noſtris, in dictâ terrâ, poterunt de facili evenire; præſertim cùm jam quamplures ex illis, relictâ ligantiâ ſuâ, Scotis, Inimicis noſtris, nuper quaſdam partes in dictâ terrâ hoſtiliter ingreſſis, & varia ibidem committendo flagitia, proditionaliter adhæſerunt, & nobis, unà cum ipſis, Inimici palàm effecti ſunt & Rebelles:

A.D. 1316.

Ac ſperantes quòd, per ſollicitudinem Prælati ydonei, dictæ Eccleſiæ præficiendi, dictorum Rebellium tumultus meliùs ſedari poterunt, & pacis tranquillitas faciliùs reformari;

Paternitatem veſtram affectuosè requirimus & rogamus, quatinus, ſi dictas, poſtulationem & electionem, auctoritate Domini Summi Pontificis contigerit infirmari, & idem Dominus Summus Pontifex dictæ Eccleſiæ de paſtore ydoneo voluerit providere, tunc, dilectum nobis in Chriſto, Fratrem Galfridum de Ailham, de Ordine Minorum (virum utique in Religionis obſervantiâ probatum, & divini verbi exhortatione facundum) velitis, ſi placet, eidem Domino Summo Pontifici, noſtri rogaminis contemplatione, ſinceris affectibus commendare; &, ut idem frater Galfridus regimini dictæ Eccleſiæ præponatur, intuitu Dei & noſtri, efficaciter interponere partes veſtras.

Speramus etenim quòd, per ipſius ſollicitudinem, divino ſibi aſſiſtente præſidio, populus, ſuo committendus regimini, à ſuis cohibebitur inſolentiis, & in viam ſalutis & gratiæ dirigetur.

Dat. apud Eborum, viceſimo die Auguſti.

Eodem modo mandatum eſt Cardinalibus ſubſcriptis, &c.

Pro eodem Electo.

A.D. 1316. An. 10. E. 2.

Rom. & Fr. 10. E. 2. m. 7.

REX dilecto Clerico ſuo, Magiſtro Andreæ Sapiti, ſalutem.

Quia pro dilecto nobis in Chriſto, Fratre Galfrido de Aylſham, de Ordine Minorum, diverſis Cardinalibus, amicis noſtris, in Curiâ Romanâ, Litteras noſtras direximus ſpeciales, quòd, ſi contigerit poſtulationem & electionem, nuper minus ritè factas, ut aſſeritur, de Pontifice præficiendo in Eccleſiâ Caſhellenſi, auctoritate Domini Summi Pontificis infirmari,

A.D. 1316.

A.D. 1316.
Edw. 2.

Tunc iidem Cardinales, penſatis virtutibus, quibus dictus Frater Galfridus inſignitur, ipſum velint dicto Domino Summo Pontifici ſinceris affectibus commendare; & ut regimini dictæ Eccleſiæ præponatur, noſtri intuitu, interponere partes ſuas:

A.D. 1316.
Edw. 2.

Vobis mandamus quòd dicto negotio promovendo, licitis modis omnibus, quibus poteritis, conſilium veſtrum & auxilium efficaciter apponere ſtudeatis.

Dat. apud Eborum, viceſimo die Auguſti.

De Fratribus Ordinis Minorum in Hibernia corrigendis.

A.D. 1316.
An. 10. E. 2.

Rom. & Fr. 10. E. 2. m. 7.

REX, Religioſo Viro, in Chriſto ſibi dilecto, Fratri Ordinis Fratrum Minorum Miniſtro generali, ſalutem.

Quia, ex frequentibus relatibus diverſorum fidelium noſtrorum, didicimus quòd quidam Fratres Hibernici de veſtro Ordine, ſuæ profeſſionis immemores, &, rejectâ propriâ honeſtate, quoſdam, de ligeantiâ noſtrâ, in Terrâ noſtrâ Hiberniæ, ad Confœderationes cum Scotis, Inimicis noſtris faciendas, ſuis perſuaſionibus inſtigârunt (ex quibus jam in eâdem Terrâ, tam nobis, quàm fidelibus noſtris, diverſa dampna & diſpendia contigerunt) & adhuc, de die in diem, Hibernicos laicos ad rebellandum nobis, & ad adhærendum dictis Scotis, jam dictam Terram hoſtiliter ingreſſis, modis, quibus poterunt, non deſinunt incitare;

Nos, ob ſpecialem affectum, quem erga veſtrum Ordinem & Fratres ejuſdem, hactenus habuimus, & adhuc habemus, deſiderantes potiùs dictorum Fratrum inſolentiam per vos, juxta Ordinis veſtri diſciplinam, cohiberi, quàm per nos, ſeu Miniſtros noſtros quicquam fieret contra ipſos in hac parte, dilectos nobis in Chriſto, Fratrem Thomam Godman, Miniſtrum Ordinis veſtri in Hiberniâ, & Fratrem Galfridum de Aylſham, Confratres veſtros, de ſtatu dictorum Fratrum Hibernicorum informatos, ad informandum vos, conjunctim & diviſim, de actibus eorumdem Fratrum Hibernicorum, ad vos duximus deſtinandos.

A.D. 1316.

Rogantes quatinus eiſdem Fratribus, Thomæ & Galfrido, in hiis, quæ vobis dicent ex parte noſtrâ in præmiſſis, fidem credulam adhibeatis: & circa correctionem dictorum Fratrum Hibernicorum tale remedium apponatis, quòd non oporteat nos, ad ipſorum refrænandam malitiam, manum apponere graviorem.

Cæterùm, quia, ob reverentiam veſtri Ordinis, & ſpecialem affectum, quem ad perſonam dicti Fratris Galfridi optinemus, diverſis Cardinalibus, Amicis noſtris, in Curiâ Romanâ, pro promotione ejuſdem Fratris Galfridi ad Regimen Eccleſiæ Caſhellenſis, noſtras litteras direximus ſpeciales; vos affectuosè requirimus & rogamus, quatinus adventum ipſius Galfridi velitis benigniùs acceptare, & promotioni ejuſdem negotii, pro honore Ordinis veſtri, aſſiſtere conſiliis & auxiliis oportunis.

Dat. apud Eborum, viceſimo die Auguſti.

Ad Comites Regni, de veniendo contra Scotos.

A.D. 1316.
An. 10. E. 2.

Claus. 10. E. 2. m. 25. d.

REX, dilecto Conſanguineo & fideli ſuo, Thomæ Comiti Lancaſtriæ, ſalutem.

Satis eſt manifeſtè divulgatum, & vobis ſimiliter credimus eſſe notum, qualiter Scoti, Inimici & Rebelles noſtri, majorem partem Terræ noſtræ Scotiæ uſurpârunt, & ibidem homicidia, deprædationes, incendia, & alia facinora diverſa perpetrârunt: ac, malis illis non contenti, Regnum noſtrum Angliæ pluries ingreſſi ſunt, in eodem mala & facinora conſimilia perpetrantes, Eccleſiam Sanctam & Populum noſtrum ſub tributo ponentes, in noſtri, ac veſtri, & cæterorum fidelium noſtrorum dampnum, & vituperium, & exhæredationem manifeſtam.

A.D. 1316

Per quod, ad repulſionem dictorum Inimicorum noſtrorum, & eorum induratam malitiam, cum Dei adjutorio, reprimendam, ad partes boriales jam dirigimus greſſus noſtros, cum quibuſdam Comitibus, Baronibus, & cæteris Fidelibus noſtris, cum equis & armis, potenter nobiſcum exiſtentibus jam ibidem.

Et, quia, in tanto, & tam arduo negotio, ſuper ſalvatione Sanctæ Eccleſiæ, & Regni noſtri defenſione, quiſquam de eodem Regno ſe excuſare non poteſt, quin ad hoc manum apponat adjutricem, A.D. 1316. Edw. 2. jutricem, & totum poſſe, ad quod ſufficere poterit, quovis modo;

Vobis mandamus, in fide & homagio, quibus nobis tenemini, firmiter injungentes, quòd, omnibus aliis prætermiſſis, cum equis & armis, quanto potentiùs poteritis, ad nos uſque ad dictas partes boriales modis omnibus accedatis; ita quod ſitis ad nos apud Novum Caſtrum ſuper Tynam, in Octabis Sancti Michaelis proximò futuris ad ultimum, &, cum cæteris fidelibus noſtris, contra Inimicos noſtros, ad eorum malitiam & proterviam, cum Dei adjutorio, reprimendas, & ad dictum Regnum noſtrum Angliæ & Populum noſtrum, infra fines ejuſdem Regni ſalvandum; & hoc, ſicut nos, & honorem noſtrum, & veſtrum, ac ſalvationem Regni noſtri diligitis, modis omnibus faciatis.

De conſilio autem Prælatorum, Comitum, Baronum, & aliorum Magnatum, nobiſcum jàm exiſtentium, concordatum eſt quòd omnia Bona & Catalla, Terræ, & Tenementa illorum, qui per nos ſic præmuniti fuerint de veniendo in defenſione Regni noſtri, & non venerint, in manum noſtram capiantur, retinenda quouſque, de conſilio Prælatorum, & Magnatum de Regno noſtro prædicto, dicta pœna fuerit ordinata; de quibus omnibus vos volumus præmuniri.

A.D. 1316. Edw. 2.

Scientes pro certo quòd, ſi in pœnam hujuſmodi incideritis, ad vos graviter capiemus juxta formam, indè ſic concordandam, quam, infra proximos quindecim dies, poſt prædictas Octabas, per nos & Prælatos, Comites, Barones, & cæteros Magnates de dicto Regno, tunc nobiſcum exiſtentes, volumus & faciemus concordari.

Teſte Rege apud Eborum, viceſimo die Auguſti.

Eodem modo mandatum eſt ſubſcriptis, &c.

Ad Vicecomites de Proclamatione veniendi contra dictos Scotos facienda.

A.D. 1316. An. 10. E. 2. Ibid.

REX Vicecomiti Lincolniæ, ſalutem.

Quia Scoti, Inimici noſtri, majorem partem, *&c. ut ſupra, uſque hæc verba, viz.*

Tibi præcipimus, firmitèr injungentes, quòd in ſingulis locis, in Ballivâ tuâ, ubi expedire videris, publicè facias proclamari, quòd omnes & ſinguli, quinquaginta libratas terræ, vel redditûs, & amplius habentes, omnibus aliis prætermiſſis, cum equis & armis, quanto potentiùs poterunt, ad nos uſque ad dictas partes boriales modis omnibus accedant, *&c. ut ſupra.*

A.D. 1316.

EOdem modo ſcribitur ſingulis Vicecomitibus ultra Trentam, & Vicecomiti Notinghamiæ & Derbiæ; ſet, in Comitatibus Eborum, Northumbriæ, Cumbriæ, Weſtmerlandiæ, & Lancaſtriæ, eſt alia forma de levando populum, contra dictos Inimicos, quæ irrotulatur in Rotulo Scotiæ de eodem anno.

De ſubſidio in Vaſconia pro Guerra Scotiæ conceſſo.

A.D. 1316. An. 10. E. 2. Vaſc. 10 E. 2. m. 11.

REX, dilecto & fideli ſuo, Reymundo Marqueſii, ſalutem.

Cùm, dilecti & fideles noſtri, Univerſitates & alii de terris noſtris Agenneſii & Vaſateſii, in dicto Ducatu, pro expeditione guerræ noſtræ Scotiæ, & aliorum negotiorum, nobis incumbentium, quædam ſubſidia nobis gratanter facere promiſerint, in pecuniâ numeratâ, certis terminis nobis, vel gentibus noſtris, in dicto Ducatu noſtro, ſolvendâ; ad quæ quidem ſubſidia recipienda eſtis noſtro nomine deputatus:

A.D. 1316.

Nóſque poſtmodùm (pro eo quòd pecuniam pro guerrâ prædictâ oporteret nos habere, & dilecti Mercatores noſtri, de Societate Bardorum de Florentiâ, ſuper ſubſidiis prædictis, pecuniam nobis conceſſerint liberare) vobis mandaverimus, quòd totam pecuniam, de hujuſmodi ſubſidiis, vobis ad opus noſtrum liberatam, vel etiam liberandam, Johanni Maſſey & Simoni Gouche, Mercatoribus de Societate prædictâ (quos Daſſus de Bard, & cæteri ſocii Mercatores de eâdem Societate, Londoniis commorantes, ad hoc, dictæ Societatis periculo, nominârunt) vel alteri dictorum, Johannis & Simonis, per In-

A.D. 1316. Edv. 2. denturam, inter vos & ipſos, vel alterum ipſorum inde conficiendam, cum omni feſtinatione quâ poſſetis, liberaretis;

De quo nichil hactenus feciſtis, ut accepimus, ad grave dampnum noſtrum, & in retardationem expeditionis guerræ noſtræ prædictæ manifeſtam, unde, nec inmeritò, conturbamur; præſertim cum iidem Mercatores pecuniam, nobis per ipſos, pro expeditione guerræ prædictæ, ut præmittitur, conceſſam, nobis liberare non teneantur, quouſque eam a vobis receperint de Subſidiis antedictis: &, pendente ſolutione & receptione dictorum Subſidiorum, noſtris ſumptibus & periculo, in dictis partibus commorentur:

Vobis mandamus, in fide, quâ nobis tenemini, firmiter injungentes, quòd totam pecuniam, de hujuſmodi Subſidiis, vobis ad opus noſtrum liberatam, vel etiam liberandam, præfatis, Johanni & Simoni, vel eorum alteri, omni excuſatione, cavillatione, & dilatione poſtpoſitis, particulatim, prout eam receperitis, liberetis juxta tenorem mandati noſtri, priùs vobis indè directi.

Et taliter vos habeatis in hac parte, quòd, per veſtri defectum, gravior retardatio guerræ noſtræ, ſeu aliorum negotiorum noſtrorum, non eveniat; per quod ad vos graviter capere debeamus. A.D. 131 Edv. 2.

Volumus enim vos, de illis pecuniarum ſummis, quas præfatis, Johanni & Simoni, vel eorum alteri ſic liberaveritis, erga nos exonerari.

Dat. apud Eborum, 20. die Auguſti.

Per ipſum Regem & Concilium.

Conſimiles Litteræ diriguntur Magiſtro Johanni Guitardi, de Subſidiis conceſſis in Burdegaleſ. & Seneſcalcia Laudarum, *excepto hoc quod, ubi dicitur* in pecuniâ numeratâ, *ibi dicitur*, partem in vinis, & partem in pecuniâ numerata.

Teſte ut ſupra.

Per ipſum Regem & Concilium.

De Orando pro Rege, Regina, & eorum Filiis; ſed præcipue pro Johanne de Eltham, poſtnato ſuo.

A.D. 1316. An. 10. E. 2.

Clauſ. 10. E. 2. m. 27. d.

REX Religioſis Viris, & in Chriſto ſibi dilectis, Priori Provinciali Ordinis Fratrum Prædicatorum Angliæ, ac Diffinitoribus & Fratribus univerſis ejuſdem Ordinis, in Provinciali Capitulo ſuo, apud Sudbury, in proximo Congregandis, ſalutem, & Spiritu Sancto dirigi in agendis.

Dùm conditionem humanæ fragilitatis attendimus, qualiter omni Creaturæ, tàm ſublimi, quàm humili, prætereuntibus ſuo curſu diebus, præſentis vitæ finis appropiat, & præſentia quaſi ſubitò irruunt ad non eſſe; tantummodo in omnipotentis Dei miſericordia, de cujus munere cuncta procedunt, mentem noſtram & votum affiximus confidenter.

Verùm, quia, ad miſericordiam divinam impetrandam, multùm proſunt orationum ſuffragia devotarum, ſperantes preces veſtras, devotè fuſas apud Altiſſimum, exaudiri,

Devotionem veſtram in Domino requirimus & rogamus, quatinus nos, Iſabellam Reginam Angliæ, Conſortem noſtram cariſſimam, Edwardum de Wyndeſore Primogenitum noſtrum, & Johannem de Eltham, poſtnatum noſtrum, & præcipuè eundem Johannem, devotis orationum ſuffragiis, & miſſarum Solempniis, velitis omnipotenti Deo commendare, & per cæteros Confratres Ordinis prædicti faciatis ſimiliter commendari; A.D. 1316.

Ut ipſe, omnium Gubernator & rector, Nos, & Conſortem, ac Natos noſtros prædictos, noſtróſque, & ipſorum actus dirigat in viam ſalutis æternæ; Nobiſque Regnum, terras, & populum, noſtræ ditioni ſubjecta, ita in præſenti regere concedat ſeculo, quòd in futuro cum ſuis electis Regnare perhenniter valeamus: memoratámque Conſortem noſtram in bonis continuet; & prælibatos Natos, in honoris, & operum bonorum utilitate, ſuâ creſcere faciat pietate.

Univerſitatem veſtram Religioſam Altiſſimus conſervet in caritate continuâ & votivâ.

Teſte Rege apud Eborum, 24. die Auguſti.

Litera Regis Norwegiæ ſuper areſtatione Navis.

A.D. 1316. *An.* 10. E. 2.

Penes Cler. Pell.

MAgnifico Principi, Domino Edwardo, Dei gratiâ, Regi Angliæ, Domino Hiberniæ, & Duci Aquitanniæ Illuſtri, amico ſuo in Chriſto cariſſimo, Haquinus, eâdem gratiâ, Rex Norwegiæ, proſperos & fœlices ad vota ſucceſſus, cum ſalute.

Celſitudinis veſtræ Literas, dudum apud Civitatem Bergenſem, 18. Kal. Auguſti, querimoniam Johannis de Bedeford, Burgenſis Villæ veſtræ Kingiſton ſuper Hull, recepimus, continentes ſuper areſtatione Navis ſuæ, & bonorum, per advocatum noſtrum & Militem, Suaronem Aſlaa, factam in Portu Regni noſtri Selay; ut idem Johannes coram Magnificentia veſtra conquerendo propoſuit, ſicut de hoc in veſtris Literis patuit manifeſtè.

Nos verò ad ea, quæ propoſita ſunt, Excellentiæ veſtræ taliter reſpondemus; quòd dictus Miles noſter ſæpiùs in præſentiâ noſtrâ graviter eſt congeſtus, quod idem Johannes, & ejus Comburgenſes de Kingeſton ſuper Hull, cum quibuſdam de Lenn, Complicibus eorumdem, Navem ſuam, dictam Rauku, ante tres annos, cum omnibus bonis in eadem Nave contentis, ad valorem 300. librarum Sterlingorum, areſtârunt, & adhuc detinent areſtatam.

Idemque Miles dictos Burgenſes, ad reſtituendum Navem, cum bonis omnibus in eâ, in Villis prædictis ſæpiùs moverat & requiſivit, nec aliquam juſtitiam obtinere potuit ex eiſdem.

Demùm in Curiâ veſtrâ, coram Dominis de Bancho, de injuriâ ſibi illatâ Querelam depoſuit manifeſtam; nec per hoc magis dictus Miles aliquam juſtitiam fuerat conſequutus.

Undè, cùm ſæpedicto Militi noſtro, ſicut & aliis ſubditis noſtris, in juſtitiâ conſequendâ deeſſe non potuimus, requiſiti, ad requiſitionem ejuſdem, & inſtantiam frequentem, in recompenſationem dampnorum ſuorum, areſtationem Navis dicti Johannis, æquitate ſuadente, permiſimus faciendam.

Indè eſt quòd Dominationem veſtram, nobis dilectam, ſcire volumus pro conſtanti, quod, quotienſcumque aliqui ſubditorum veſtrorum & hominum ad nos acceſſerint, cum voluntate, pro ſe & ſuis, ſatisfaciendi condignè, ſemper nos & noſtros promptos inveniant, & paratos ad omnem recompenſationem dampnorum, hinc indè, juxta æquitatis viam, faciendam; prout ordo popoſcerit rationis.

Scriptum apud Civitatem Bergenſem, Quinto Kal. Auguſti, Anno verò Regni noſtri 17.

Ad Electum Eborum, ſuper Negotiis in Romana Curia.

A.D. 1316. *An.* 10. E. 2.

om. & Fr. 0. E. 2. .7. *d.*

REX, dilecto Clerico ſuo, Magiſtro Willielmo de Melton, Eborum Electo, ſalutem.

Religioſum Virum, & nobis in Chriſto dilectum, Fratrem Robertum, Abbatem de Bardeneye, ſuper expeditione quorumdam negotiorum, perſonam ſuam & ſtatum Domûs ſuæ prædictæ tangentium (quæ jam per plures annos pendebant in Romanâ Curiâ indeciſa) cupientes, in Domini Summi Pontificis præſentiâ, favore proſequi gratioſo;

Vos requirimus cum affectu, quatinus erga dictum Dominum Summum Pontificem, & alios, per quos dicta negotia poterunt promoveri, pro celeri & felici expeditione negotiorum eorumdem, apponere curetis conſilium & auxilium oportuna; ita quòd negotia illa citiùs & meliùs, veſtro mediante ſubſidio, cum juſtitiâ terminentur.

Dat. apud Beverliacum, 9. die Septembris.

De negotio exituum Aquitaniæ Clementi nuper Papæ aſſignatorum.

A.D. 1316. *An.* 10. E. 2.

Rom. & Fr. 10. E. 2. *m.* 7. *d.*

REX, Venerabili in Chriſto Patri, Domino A. Dei gratiâ, Sanctæ Mariæ in Porticu Diacono Cardinali, amico ſuo kariſſimo, Edwardus, ejuſdem gratiâ, Rex Angliæ, &c. ſalutem, & ſinceræ dilectionis affectum.

Accedens ad nos, dilectus Clericus noſter

A.D. 1316. Edv. 2.

noſter, Magiſter Petrus Galicien veſtras & Collegarum veſtrorum, in aſſignatione exituum Ducatus noſtri Aquitaniæ, felicis recordationis, Domino C. nuper Papæ quinto, per nos facta, jam cauſam occupantium, litteras nobis detulit; continentes quod, reſervatis vobis & Collegis veſtris prædictis viginti Milibus Florenorum auri, durante dicta aſſignatione, de exitibus illis per Annum ſolvendis, reſiduum eorumdem exituum annuorum nobis, ad voluntatem noſtram, remanere annuitis pro noſtris negotiis expediendis: quod etiam aſſertio præfati Magiſtri ſimiliter patefecit; de quo vobis grates referimus ſpeciales.

Verùm, quia dictus Magiſter Petrus, cum dictis litteris, venit ad nos, in partibus borialibus, verſus Scotiam proficiſcentes pro repulſione Scotorum, Inimicorum & Rebellium noſtrorum, qui Regnum noſtrum invaſerant, diverſa mala & facinora ibidem perpetrantes, & de creatione Sanctiſſimi in Chriſto Patris, Domini J. divinâ Providentiâ, Summi Pontificis, rumor ad nos pauló prius pervenerat;

Nos, quaſi ſine intermiſſione, circa ea, quæ ad repulſionem dictorum Inimicorum noſtrorum pertinerent, occupati, apud nos deliberavimus Prælatos, & cæteros de Concilio noſtro (de quorum aviſamento in præmiſſis procedere volumus) tunc abſentes, ad nos cum feſtinatione commodâ revocare; &, ordinatis Nunciis noſtris ſollempnibus, ad præſentiam dicti Sancti Patris deſtinandis, per eoſdem vobis & Collegis veſtris prædictis, ſuper contentis in veſtris, & ipſorum Litteris, reſpondere.

Quapropter Paternitatem veſtram reverendam affectuoſis precibus requirimus & rogamus, quatinus hujuſmodi deliberationem noſtram, & dilationem reſponſionis noſtræ, non moroſam, dante Deo, velitis æquanimiter ſuſtinere, & moram præfati Magiſtri Petri apud nos, hactenus ex hac cauſa contractam, habere propenſius excuſatam.

Nos enim Nuncios noſtros ad dictum Sanctum Patrem in brevi curabimus deſtinare, & per eoſdem vobis, & prædictis Collegis veſtris, ut præmittitur, reſpondere.

Sperantes, &, ex præteritis veſtris benivolentiis, ad futuram firmam fiduciam convertentes, quod ad ea, quæ noſtrum honorem reſpiciunt, velitis opem & operam apponere cum affectu.

Dat. apud Eborum, 16. die Septembris.

Eodem modo, mutatis competenter mutandis, rogatum eſt ſubſcriptis; videlicet,

Domino B. Sanctæ Agathæ, Diacono Cardinali;

Domino A. Sabinenſi Epiſcopo;

Domino R. Sanctæ Mariæ Novæ Diacono Cardinali;

Reymundo Guillielmi, Domino de Budoto;

Bertrando de Guto, Vicecomiti Leomaniæ & Alti Villaris,

Arnaldo Bernardi de Preiſſhaco, dicto Soldano, Domino de Didono.

De creatione Papæ intimata.

A.D. 1316. An. 10. E. 2.

Rom. & Fr. 10. E. 2. m. 7. d.

REX, Venerabili in Chriſto Patri, Domino A. Dei gratiâ, Sanctæ Mariæ in Porticu Diacono Cardinali, amico ſuo cariſſimo, Edwardus, ejuſdem gratiâ, &c. ſalutem, & ſinceræ dilectionis affectum.

De eo quod, per veſtras Litteras, creationem Sanctiſſimi Patris, Domini J. Dei gratiâ, Summi Pontificis, quam rumor vulgaris priùs incuſſerat auribus noſtris, per veſtrum Nuncium Durandum, latorem præſentium nobis certitudinaliter intimâſtis, vobis grates referimus ſpeciales; firmam fiduciam optinentes quod ea, quæ noſtri animi lætitiam inducerent, & noſtrum honorem & commodum reſpiciunt, nobis ignorantibus, ſatis inſident vobis cordi:

A.D. 1316.

Veſtram Paternitatem ſimiliter deprecantes, quatinus benivolentiam veſtram, gratis operibus ſatis expertam, velitis continuare, & prædictum Durandum de morâ ſuâ, aliquantulùm longè contractâ, habere excuſatum; quum adverſa valitudo corporis, quâ detinebatur, quæ ſibi neceſſitatem poſuit ultra ſuum propoſitum commorandi, ipſum debet apud veſtram Paternitatem propenſiùs excuſare.

Dat. apud Eborum, 26. die Septembris.

Eodem modo ſcribitur Domino B. Sanctæ Agathæ Diacono Cardinali.

De Jure Regis manutenendo.

A.D. 1316.
An. 10. E. 2.
Rom. & Fr. 10. E. 2. m. 7.

VEnerabili in Chriſto Patri, amico noſtro cariſſimo, Domino A. Dei gratiâ, tituli Sanctæ Priſcæ Presbitero Cardinali, Edwardus ejuſdem gratiâ, &c. ſalutem, & ſinceræ dilectionis affectum.

Quanto de veſtræ dilectionis & benivolentiæ puritate, hactenus majorem fiduciam gerebamus quòd, circa conſervationem & defenſionem jurium Coronæ noſtræ,

Quibus nos & Anteceſſores noſtri, Reges Angliæ, uſi fuimus temporibus retroactis; & pro quorum reformatione ac directione, felicis recordationis, Dominus Clemens, Papa quintus, ad Regnum noſtrum (cui afficiebatur, dum vixit, ſpecialiter) vos tranſmiſit,

Voluiſſetis opem & conſilium impendiſſe; tanto acerbiùs perturbamur ex eo, quòd vos, jam ad impugnationem jurium & libertatum noſtrarum tendentes, ob quandam procurationem, quam voluntariè & injuſtè prætenditis debitam a Capellâ noſtrâ liberâ Sancti Martini Magni Londoniæ (quæ, ſicut cæteræ Capellæ noſtræ liberæ Regni noſtri, de noſtris Demaniis fundatæ, cum omnibus ſuis appendiciis, ab omnibus exactionibus & impoſitionibus ſemper hactenus, temporibus omnium Romanorum Pontificum, atque Regum Angliæ libera extitit & ſoluta) ſet quamcunque cariſſimo Clerico noſtro, Magiſtro Willielmo de Melton, Electo Eborum, in ſuæ expeditionis retardationem, non ſine noſtri incommodo, ac Eccleſiæ Eborum (quæ jam, per Scotorum, Inimicorum noſtrorum & Rebellium, repentinos aggreſſus, in terris & poſſeſſionibus ſuis multipliciter eſt vaſtata) jacturâ gravi, diverſas, ut accepimus, objeciſtis ſententias & cenſuras;

Quas vos ipſi ore tenus dudùm, dum eſſetis Londoniis, obtentu libertatum hujuſmodi, teſte Inſtrumento publico inde edito, dedixiſtis; inficiantes tunc expreſsè, nedùm omnimodam exactionem procurationis hujuſmodi, verùm etiam quamcumque ſententiam & cenſuram, contra Capitulum ejuſdem Capellæ noſtræ liberæ Sancti Martini, aut contra aliquam perſonam ejuſdem, ex veſtrâ ſcientiâ, auctoritatéve, ſeu mandato, aliquotiens proceſſiſſe.

A.D. 1316.

Quamobrem, veſtram volentes Paternitatem iteratis precibus experiri, affectuoſiùs, quo poſſumus, vos requirimus & rogamus, quatinus, contemplatione juſtitiæ atque noſtri, ab objectionibus hujuſmodi, ac impetione ejuſdem noſtri Clerici (cujus promotionem exquirimus toto corde) velitis deſiſtere, ac deſiſti ab aliis, quatenus poteritis, procurare: ipſiúſque negotia, ſicut quietem noſtri animi diligitis atque Regni, ſicútque de vobis deinceps confidere debeamus & aſtringi fortiùs votis veſtris, ad finem deducere celerem & felicem.

Veraciter attendentes quòd Progenitores noſtri, Reges Angliæ, & nos, jure Prærogativæ noſtræ Regiæ, ipſas Capellas noſtras, & earum Miniſtros in libertate ac immunitate hujuſmodi, auctoritate noſtrâ Regia, ſemper hactenus defendere conſuevimus & tueri.

Quod ſi nos nollemus facere, illas defenderet communitas Regni noſtri, ut jus noſtrum hæreditarium ac noſtræ Regiæ dignitatis.

Voluntatem itaque veſtram, ſuper hiis, nobis, ſi placeat, velitis reſcribere per præſentium portitorem, ut nobis, ac juribus noſtris in hac parte adverſantibus, oportuno remedio, quatenus juramento aſtringimur, occurrere valeamus.

Dat. apud Eborum, primo die Octobris.

Ad Cardinales pro Electo Eborum.

A.D. 1316.
An. 10. E. 2.
Rom. & Fr. 10. E. 2. m. 7.

VEnerabili in Chriſto Patri, Domino R. Dei gratiâ, Sanctæ Mariæ Novæ Diacono Cardinali, amico ſuo cariſſimo, Edwardus, eâdem gratiâ, &c. ſalutem & ſinceræ dilectionis affectum.

Accepimus quòd, nedùm cariſſimum Clericum noſtrum, Magiſtrum Willielmum de Melton, Electum Eborum (cujus promotio non modicum inſidet cordi noſtro) verùm etiam omnia, quæ attendere poteritis nobis grata, & utilia Regno noſtro, affectione præcipuâ ſuſcipitis, ac favore ſolido promovetis; vos, contra nobis adverſantes in Curiâ atque noſtris, ſcutum protectionis ac defenſionis clipeum exponentes: quod nimirum prægrandi recreatione

A.D. 1316.

A.D. 1316.
Edv. 2.

nos reficit, &, ex viciſſitudinis debito, votis veſtris artiùs nos aſtringit:

Ad quæ, per Dei gratiam, invenietis oportunis ſemper temporibus nos paratos, qui iteratis precibus eundem Electum, & ſua negotia, non minùs quàm propria nobis cordi, veſtræ Paternitati ſpecialiori, quo poſſumus, recommendamus affectu; rogantes quatinus, ſicut quietem & ſolatium diligitis mentis noſtræ, ac de vobis conſidere debeamus, ea velitis efficaciter promovere, & eo celeriùs ad finem felicem deducere & optatum, quo ſubtractio circumſpectionis & Conſilii ejuſdem Electi (quem in directione negotiorum noſtrorum, ac Regni noſtri, induſtrium novimus & fidelem) nobis non modicùm eſt dampnoſa.

Ratione enim Natalis ſoli veſtri ſpes ingeritur nobis fida, quòd negotia dicti Clerici noſtri (qui, ipſius exigentibus meritis, tantâ affectione conjungitur menti noſtræ) inadjuta nullatenus deſeretis; ſicut nec faceremus profectò, quod noverimus conveniens votis veſtris; in quibus nos velitis fiducialiter, cum placuerit, experiri; ac, per harum bajulum, nobis reſcribere quid, hujus noſtri obtentu rogaminis, facere decreveritis ſuper iſtis.

Dat. Eborum, primo die Octobris.

A.D. 1316.
Edv. 2.

Conſimiles Literæ diriguntur ſubſcriptis; videlicet,

Domino G. de Peneſtrin,	Epiſcopis.
Domino A. Alban.	
Domino N. Oſtienſis & Velletrenſis,	
Domino N. tituli Sancti Euſebii,	Presbiteris Cardinalibus.
Domino W. Ciriaci in Termis,	
Domino P. & J. de Columpna, Sanctæ Romanæ Eccleſiæ,	Diaconis Cardinalibus.
Domino Lucæ, Sanctæ Mariæ in Via lata,	
Domino Neapolo, Sancti Adriani,	
Domino Jacobo, Sancti Georgii ad velum aureum,	
Domino J. de Columpna, Sanctæ Romanæ Eccleſiæ,	
Domino A. Sanctæ Mariæ in Porticu,	
Domino B. Sanctæ Agathæ,	
Domino R. Sanctæ Mariæ Novæ,	
Domino J. & F. Gaytani,	

Excepto quòd in Litterâ ejuſdem Domini F. Gaytani, adicitur talis clauſula in fine; *Et in hiis, quæ pro vobis & Nepote veſtro facere poterimus, invenire nos voluntarios & paratos.*

Pro eodem Electo commendatoria.

A.D. 1316.
An. 10. E. 2.
Rom. & Fr. 10. E. 2. m. 7. d.

REX Nobili Viro, amico ſuo cariſſimo, Domino Reymundo de Baucio, Comiti Anelmi, ſalutem, & dilectionis intimæ puritatem.

Ob divulgatæ de vobis probitatis præconium, ſpecialitatem vobiſcum mutuam contrahere cupientes, vos in hiis, quæ cordi noſtro adjacent, negotiis experiri cenſuimus, quatinus, vice verſâ, veſtram amicitiam deinceps appetimus fiducialiter nos facturam.

Cùm itaque expectatio diutina, cariſſimi Clerici noſtri, Magiſtri Willielmi de Melton, Electi Eborum, confirmationis & conſecrationis ſuæ munus in Romanâ Curiâ proſequentis,

Cujus merita & virtutes concors electorum ſuorum affectio, quæ, præviâ, ut meritò creditur, divinæ inſpirationis gratiâ, ipſum ad apicem vocâſſe dinoſcitur regiminis Paſtoralis, necnon grata & laudabilia Genitori noſtro, ac nobis, quaſi ab ætatis ſuæ primordiis, impenſa obſequia, vulgari præconio approbant & commendant,

A.D. 1316.

Nobis, ac Regno noſtro, necnon Eccleſiæ, cui eligitur, non modicum ſit dampnoſa;

Veſtræ benivolentiæ eundem Electum, & ſua negotia, quæ non minùs quàm propria inſident cordi noſtro, ſpecialiori quo poſſumus recommendamus affectu, inſtantiùs vos rogantes quatinus apud Dominum Regem Siciliæ Illuſtrem,

Cui, obtentu dilectionis intimæ, inter ſuum ac noſtrum habitæ, dùm viverent, genitores, pro eodem Electo (qui nobis affectu conjungitur ſpeciali) affectuosè dirigimus ſcripta noſtra,

Velitis inſtare ut ipſius Electi negotia noſtri contemplatione, tantâ, ſibi placeat, efficaciâ penes Dominum Papam, qui eum conſtringit affectione præcipuâ, ut accepimus, promovere, quòd tàm ipſo, quàm vobis, de quo confidimus, dirigentibus ea, ad mentis noſtræ ſolatium, effectui deducantur celeri & felici.

Et, ſi Dominum Papam ad audiendum objectiones, factas voluntariè eidem

A.D. 1316. Edv. 2.

dem Electo, in Romanâ Curiâ, poſſetis inducere quavis viâ, id expeditionem dicti Electi, ſicut firmiter credimus, plurimùm feſtinaret; & per hoc tranquillitati proſpicietis uberiùs Regni noſtri, & nos ex hoc habebitis perpetuò aſtrictos artiùs votis veſtris; in quibus nos velitis fiducialiter, cùm placuerit, experiri.

Dat. Eborum, primo die Octobris.

Pro Johanna filia Petri de Gavaſton.

A.D. 1316. An. 10. E. 2.
Pat. 10. E. 2. p. 1. m. 12.

REX omnibus, ad quos, &c. ſalutem.

Sciatis quòd, cum nuper conceſſimus Petro de Gavaſton, tunc Comiti Cornubiæ, jam defuncto, Maritagium Thomæ Wake, Filii & hæredis Johannis Wake, dudum defuncti, qui de Dominô Edwardo, quondam Rege Angliæ, Patre noſtro, tenuit in Capite, infra ætatem, & in cuſtodiâ noſtrâ exiſtentis, habendum abſque diſparagatione:

Ac poſtmodùm, mortuo præfato Comite, eidem Thomæ, infra ætatem exiſtenti, Johannam, Filiam præfati Comitis, Conſanguineam noſtram cariſſimam, optuliſſemus Maritandam;

Jámque idem Thomas alibi ſe Maritaverit, à nobis licentiâ non optentâ:

Nos, volentes præfatæ Conſanguineæ noſtræ gratiam facere ſpecialem, Dedimus ei & conceſſimus forisfacturam, ad nos pertinentem, de eo quòd præfatus Thomas, ſicut prædictum eſt, ſe ſine noſtrâ licentiâ Maritavit.

In cujus, &c.

Teſte Rege apud Eborum, 9. die Octobris.

Per ipſum Regem.

Ad Locum tenentes Franciæ Regentis, ſuper diſcordiis inter Homines Baionæ & Gentes Normanniæ.

A.D. 1316. An. 10. E. 2.
Rom. & Fr. 10. E. 2. m. 4.

REX, Nobilibus Viris, Venerabili Patri, R. eâdem gratiâ, Maclovienſi Epiſcopo, Amadeo Comiti Sabaudiæ, & Henrico Domino Soiliaci, TENENTIBUS LOCUM Nobilis Viri, Domini Philippi, Regis Franciæ, & Fratris noſtri cariſſimi, Franciæ & Navarræ Regna regentis, ipſo in remotis agente, ſalutem.

Litteras veſtras, quas per Terricum de Pontiſerâ, auditorem Caſtelletti Pariſius, ſuper diſſenſionibus & diſcordiis, inter homines noſtros de Baioniâ, & illos de Normanniâ ſubortis, & aliis, in eiſdem Litteris veſtris contentis, nobis directas recepimus: &, habita indè deliberatione, ut decebat, volentes omnes diſſenſiones, & diſcordias, ac alia, per quæ turbationes inter noſtros, & Regni Franciæ ſubditos oriri poſſent, quod abſit, ſubducere, & amicabilem communionem hinc indè, quatenus poterimus, confovere,

Litteras noſtras Patentes illis de Baioniâ, nè quid contra illos de Normanniâ, ſeu alios de Regno Franciæ attemptent, fieri fecimus; &, illas vobis mittimus per Terricum memoratum:

Supplicantes ut illis de Normanniâ, & aliis, ubi expedire videritis, ne ipſi contra illos de Baioniâ, ſeu alios ſubditos noſtros, quicquam ſimiliter attemptent, diſtrictam inhibitionem; & illis de Baioniâ, ſi de dampnis, ſeu gravaminibus, eis illatis, in Curiâ Franciæ conqueri voluerint, debitum & feſtinum juſtitiæ complementum fieri faciatis.

Nos enim ſubditis, & incolis, de eodem Regno, querelam coram nobis deponere volentibus, & ſimiliter fieri, & ea, quæ ad mutuam concordiam noſtrorum, & dicti Regni Franciæ ſubditorum, confovendam pertinere poterunt, faciemus pro viribus obſervari; quod etiam apud vos ſimiliter fieri deprecamur.

Dat. apud Crayk, 20. die Octobris.

Per ipſum Regem.

Ad Præſatos Locumtenentes ſigillatim pro Antonio Peſſaignio.

A.D. 1316. An. 10. E. 2. Rom. & Fr. 10. E. 2. m. 4.

REX, Nobili Viro, Domino Lodowyco de Franciâ, Amico ſuo kariſſimo, ſalutem, cum ſinceræ dilectionis augmento.

Intelleximus, dilecto & fideli noſtro, Antonio Peſſaignio de Januâ nobis referente, quòd vos in negotiis, ipſum tangentibus, in partibus Franciæ, ratione aſſignationis, ſibi factæ per Fratres Hoſpitalis Sancti Johannis Jeruſalem, de diverſis Terris & Tenementis in eiſdem partibus, quouſque indè percepiſſet certas pecuniæ quantitates, vos exhibuiſtis, in exhibitione juſtitiæ, cum favore; de quo dilectioni veſtræ grates referimus ſpeciales.

Verùm, quia adhuc datum eſt nobis intelligi quòd Frater Leonardus de Tiberciis, Viſitator generalis Ordinis ſupradicti, ſuper aſſignatione prædictâ, nondum deſinit ſibi & ſuis incommoda, quæ poterit, procurare;

Amicitiam veſtram, de quâ plene confidimus, affectuosè requirimus & rogamus, quatinus eundem Anton. & homines ſuos, in poſſeſſione Terrarum & Tenementorum prædictorum, ſibi taliter aſſignandâ, velitis, ſi placet, noſtri conſideratione, favore benivolo defendere, & tueri, durante aſſignatione ſupradictâ; ita, ſi placet, quòd, veſtræ protectionis munimine communitus, abſque inquietudine percipere valeat quod ſibi eſt debitum, & percipere debet juxta aſſignationem ſupradictam.

Dat. apud Eborum, viceſimo primo die Octobris.

Eodem modo ſcribitur ſubſcriptis; videlicet,

Domino Amadeo, Comiti Sabaudiæ,
Domino Miloni de Noyers,
Domino Henrico de Suly,
Domino Comiti Pictavenſi.

Ad Viſitatorem Generalem Sancti Johannis Jeruſalem, de prædicto Antonio non moleſtando.

A.D. 1316. An. 10. E. 2. Rom. & Fr. 10. E. 2. m. 4.

REX, Religioſo Viro, Fratri Leonardo de Tiberciis, Ordinis Sancti Johannis Jeruſalem Viſitatori Generali, ſalutem.

Litteras veſtras recepimus, continentes quòd vos, dilectum & fidelem noſtrum, Antonium Peſſaignium (cui certæ aſſignationes de diverſis Terris, noſtro nomine, factæ fuerunt, in partibus Franciæ, quouſque indè percepiſſet, ad opus noſtrum, diverſas pecuniæ quantitates) à perceptione exituum Terrarum earumdem idcircò feceratis per tempus aliquod ſequeſtrari, quòd vobis non conſtitit ſi ipſe, de dictis pecuniarum ſummis, nobis ſatisfeciſſet, ut deberet: &, quia ipſe emolumenta, quæ indè percepit, non ad partes Angliæ, ſet ad partes alias tranſmittebat: & quod vos, receptis litteris noſtris, quas vobis tranſmiſimus pro eodem, ut eundem Antonium dictas aſſignationes tenere permitteretis, ſtatim indè amoviſtis manus veſtras.

Verùm, quia nobis relatum eſt, quòd aſſignationes prædictæ, per judicium Nobilium virorum, Curiæ Franciæ Parium, fuerunt eidem Antonio reſtitutæ, & quod vos reſtitutionem illam nitebamini impedire, & diverſa impedimenta & gravamina eidem Antonio, & hominibus ſuis, ad ipſarum Terrarum cuſtodiam deputatis, nondum deſiſtitis irrogare; de quo quamplurimùm admiramur:

Nos, tàm veſtram, quàm præfati Antonii, in quantum in nobis eſt, deſiderantes utilitatem & quietem: Et ut promiſſiones undique cum benivolentiâ obſerventur; Vos obnixè requirimus & rogamus, quatinus eundem Antonium aſſignationes prædictas, uſque ad perſolutionem pecuniarum prædictarum, ſine inquietudine, noſtro nomine, tenere permittatis; a gravaminibus & impedimentis quibuſlibet, ſibi aut hominibus ſuis, in partibus illis, noſtri potiſſimùm conſideratione, totaliter deſiſtendo.

Nos enim eidem Antonio injunximus quòd, ſi in aliquibus vobis ſit obnoxius, vobis indè ſatisfaciat celeriter, ut deberet; & a moleſtiis ſeu gravaminibus, vobis de cætero quomodolibet procurandis, omninò deſiſtat.

Dat. apud Eborum, viceſimo primo die Octobris.

Litera Regi Norwegiæ ſuper injuriis hinc inde per ſubditos illatis.

A.D. 1316. An. 10. E. 2. Clauſ. 10. E. 2. m. 22. d.

Magnifico Principi, Domino A. Dei gratiâ, Regi Norwegiæ illuſtri, Amico ſuo cariſſimo, Edwardus, ejuſdem gratiâ, Rex Angliæ, Dominus Hiberniæ, & Dux Aquitaniæ, ſalutem, & felices ad vota ſucceſſus.

Literas veſtras, noſtris literis, vobis, ſuper dampnis & injuriis, per homines de noſtrâ & veſtrâ poteſtate hinc inde illatis, & reformatione amicabili inde faciendâ, nuper tranſmiſſis, reſponſales, dùm in partibus borialibus Regni noſtri, in eundo verſus partes Scotiæ, pro expeditione guerræ noſtræ ibidem, eramus, recepimus & intelleximus diligenter.

Et, quia Concilium noſtrum juxta latus noſtrum tunc non habebamus, literas eaſdem illis de Concilio noſtro, apud London commorantibus, tranſmiſimus, mandantes eiſdem quòd ipſi, habitâ ſuper contentis in eiſdem informatione diligenti, nobis reſcribant quod inde fuerit faciendum.

Veſtram igitur Serenitatem affectuosè rogamus, quatenus moleſtè non feratis quòd, ſuper literis veſtris prædictis, vobis non potuimus ad præſens finaliter reſpondere; habito autem ipſorum aviſamento, vobis inde noſtram voluntatem, prout convenit, reſcribemus.

Dat. apud Novum-Burgum, triceſimo die Octobris.

A.D. 1316.

Ad Cardinales iteratæ Preces pro Electo Eborum.

A.D. 1316. An. 10. E. 2. Rom. & Fr. 10. E. 2. m. 6.

Venerabili in Chriſto Patri, Domino R. Dei gratiâ, Sanctæ Mariæ Novæ Diacono Cardinali, Amico ſuo cariſſimo, Edwardus, ejuſdem gratiâ, &c. ſalutem, & ſinceræ dilectionis affectum.

Pro, cariſſimo Clerico noſtro, Magiſtro Willielmo de Melton, Eborum Eccleſiæ Electo, pro negotio Electionis ſuæ, coram Domino Summo Pontifice expediendo, in Romanâ Curiâ commorante, meminimus noſtras nuper vobis direxiſſe litteras ſpeciales; rogando ut, ſicut diligitis quietem & ſolatium mentis noſtræ, velletis dictum negotium efficaciter promovere, & illud ad optatum effectum producere & felicem.

Et, quia negotium prædictum, cujus expeditionem felicem avidè præſtolamur non minus quàm noſtrum proprium inſidet nobis cordi, veſtram amicitiam (quam in ſingulis agendis noſtris & Regni noſtri negotiis propitiam ſemper invenimus atque gratam) iteratis precibus requirimus & rogamus, quatinus, circa expeditionem negotii prædicti celerem & felicem, apponere velitis, amore noſtri, opem & operam efficaces; ita, ſi placet, quod idem Electus (cujus abſentiam nobis & Regno noſtro dampnoſam non modicùm reputamus) cum celeritate deſideratâ ad nos & Eccleſiam prædictam redire valeat, veſtro mediante ſubſidio, feliciter expeditus.

A.D. 1316.

Dat. apud. Neuburgh, quinto die Novembris.

Eodem modo ſcribitur,

Domino A. Albanenſi Epiſcopo,

Et Domino W. Tituli Sancti Ciriaci in Termis, Presbitero Cardinali,

Et aliis Cardinalibus ſupraſcriptis; exceptis, videlicet,

Domino A. tituli Sanctæ Priſcæ Preſbitero Cardinali,

Domino F. Sanctæ Mariæ in Coſmedyn,

Et Domino B. Sanctæ Agathæ Diaconis Cardinalibus.

Ad Papam, ſuper Creatione ſua, & de Expeditione prædicti Electi Eborum.

A.D. 1316. An. 10. E. 2. Rom. & Fr. 10. E. 2. m. 6.

PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum.

Divinæ Miſerationis imperſcrutabilis Providentia, quæ Sacroſanctam Romanam Eccleſiam ſuper omnes Eccleſias optinere diſpoſuit principatum, ut ſit capud Fidei Orthodoxæ, &, ſi exigente mole peccaminum, ejuſdem Eccleſiæ membra, diffuſa per orbem, permittat nonnumquam, per ipſius

A.D. 1316.

A.D. 1316. Edv. 2.

ſius Eccleſiæ vacationem, variis periculis ſubjacere; curam tamen gregis ſui, in finem non deſerens, poſt mœſtitiam ſuos & conſolatur uberiùs, & eis habundantiùs, poſt lapſum, infundit gratiam, pœnitudine complacata.

Nuper ſiquidem, de aſſumptione veſtrâ ad apicem Apoſtolicæ Dignitatis, rumore ad nos certitudinaliter delato, ut aliàs veſtræ Beatitudini ſcripſimus, exultavit profectò præ gaudio noſter animus, & gratias ex corde exſolvimus Altiſſimo Creatori, qui talem regimini Eccleſiæ ſuæ, ſuâ Clementiâ, providit noſtris temporibus Antiſtitem & Paſtorem; qui, Spiritu Sancto repletus, oves Dominicas in viam ſalutis dirigere, & pro ipſis ſcutum defenſionis offerre ſe valeat inſurgentibus ex adverſo: ſperantes indubiè innatam benivolentiam veſtram (quam hactenùs, crebris experientiis erga nos, in noſtris agendis, nobis comperimus favorabiliter aſſiſtentem) exnunc, in conſervatione & tuitione noſtrorum & Regni noſtri jurium, & augendis profectibus, propitiam debitis oportunitatibus invenire.

Dùm itaque, Pater Sancte, nobis relatum ſit a nonnullis, quod expeditio, cariſſimi Clerici noſtri, Magiſtri Willelmi de Melton, Electi Eborum, per venerabiles Patres, Dominum F. Gaitani Cardinalem (occaſione Theſaurariæ Eccleſiæ Eborum, quam, bonæ memoriæ, Genitor noſter, dum viveret, contulit cuidam Clerico, Regio jure ſuo) & per Dominum A. Tituli Sanctæ Priſcæ Preſbiterum Cardinalem (occaſione cujuſdam Procurationis, quam, dùm nuper in Regno noſtro agebat, a liberâ Capellâ noſtrâ Sancti Martini Magni Londoniæ (de noſtris Domaniis propriis fundatâ, & ab omnimodis hujuſmodi Procurationibus, & aliis oneribus & impoſitionibus immuni) dicto Electo dictæ Capellæ Decano exiſtente, exigebat, & ſibi, prout juſtum fuerat, negatæ) in veſtrâ Curiâ differatur, &, Procurantibus dictis Cardinalibus, impugnetur;

De quibus eo vehementiùs cogimur admirari, quo dictum Dominum F. noſtrum Amicum, & præfatum Dominum A. in Regnum noſtrum, non ut jura & libertates noſtras & ejuſdem Regni diſſolviſſent & impugnâſſent, ſet ut ea, mediante juſtitiâ, potius firmâſſent, veniſſe credebamus: præſertim etiam cùm memoratus Electus, tempore collationis dictæ Theſaurariæ, & diù poſt, non fuerit de gremio dictæ Eccleſiæ Eborum; dictuſque Dominus A. Cardinalis, Sententiam, ſi quam in Decanum, ſeu Capitulum dictæ liberæ Capellæ noſtræ, occaſione dictæ Procurationis non ſolutæ, fulminâſſet, tanquam indebite fulminatam, requiſitus totaliter revocâſſet, teſtante inſtrumento publico indè facto:

Beatitudini veſtræ effectuoſiùs, quo poſſumus, ſupplicamus quatinus, ad libertates & jura noſtra Regia (quorum vos ſperamus præcipuos Defenſores) necnon ad ſtatum dictæ Eborum Eccleſiæ (quæ per hoſtiles aggreſſus Scotorum, noſtrorum Rebellium, in Terris & Poſſeſſionibus ſuis, deteriorata eſt plurimùm & vaſtata; quæ etiam jam, per vacationem diutinam, gravia paſſa eſt in Spiritualibus & Temporalibus detrimenta) veſtrum, ſi placet, conſiderationis intuitum dirigentes, eundem Electum (quem virum novimus induſtrium & fidelem, & cujus circumſpectionem providam, & conſilii maturitatem, non ſolùm circa tuitionem & defenſionem dictæ Eccleſiæ, verùm etiam circa directionem negotiorum, nos & Regnum noſtrum contingentium, multipliciter hiis diebus perutiles reputamus) jubere dignemini cum celeritate, quâ veſtra decreverit Clementia, expediri, ipſumque ad nos remittere, præmiſſorum conſideratione, feliciter expeditum.

In proſperitate longæva, ad Regimen Eccleſiæ ſuæ Sanctæ, Altiſſimus vos conſervet.

Dat. apud Novum Burgum, ſexto die Novembris.

De inſurgentibus cum Lewelino Bren ad pacem recipiendis.

A.D. 1316. *An.* 10. *E.* 2. *Pat.* 10. *E.* 2. *p.* 1. *m.* 9.

REX omnibus, ad quos, &c. ſalutem.

De fidelitate & circumſpectione providâ, dilectorum & fidelium noſtrorum, Johannis Giffard de Brymmefeld (Cuſtodis Terrarum & Tenementorum in Glomorgan & Morgannon, quæ fuerunt Gilberti de Clare, nuper Comitis Glouceſtriæ & Hertford, defuncti, qui de nobis tenuit in capite, in manu noſtrâ exiſtentium) & Roberti de Grendon, Vicecomitis noſtri ibidem, plenariè confidentes;

Recipiendi ad pacem noſtram quoſdam homines, de dictis partibus, de Glamorgan & Morgannon, qui nuper, cum Lewelino Bren, contra nos in eiſdem partibus de Guerra ſurrexerunt:

A.D. 1316. Edv. 2. Necnon & capiendi redemptiones a dictis hominibus, ad opus noſtrum, pro hiis quæ ad nos pertinent, in hac parte, plenam, tenore præſentium, committimus poteſtatem.

In cujus, &c. quamdiu nobis placuerit duraturas.

Teſte Rege apud Eborum, duodecimo die Novembris.

Per ipſum Regem nunciante W. de Monte Acuto.

De captis in Wallia liberandis.

A.D. 1316. An. 10. E. 2. Clauſ. 10. E. 2. m. 20. REX, dilecto & fideli ſuo, Johanni Giffard de Brymmesfeld, Cuſtodi Terrarum de Glaumorgan & Morgannon in manu noſtrâ, quibuſdam de cauſis, exiſtentium, ſalutem.

Mandamus vobis quod omnes illos, de partibus prædictis, qui, cum Lewelino Bren, nuper contra nos de guerrâ inſurrexerunt; & qui, ea occaſione, impriſonati jam exiſtunt; qui etiam coram, dilecto & fideli noſtro, Willielmo de Monte Acuto, pro transgreſſione prædictâ, fines & redemptiones fecerunt (ſolutis finibus & redemptionibus antedictis) ſi occaſione præmiſsâ, & non aliâ in priſonâ detineantur, deliberari faciatis ab eadem.

Teſte Rege apud Eborum, decimo quinto die Novembris.

Per ipſum Regem nunciante præfato Willielmo.

Pro Maddok Vaghan & aliis Wallenſibus, de Terris, propter inſurrectionem captis in manum Regis, liberandis.

A.D. 1316. n. 10. E. 2. at. 10. E. 2. 1. m. 6. REX, dilecto & fideli ſuo, Johanni Giffard (Cuſtodi ſuo Terrarum de Glamorgan, quæ fuerunt Gilberti de Clare, quondam Comitis Glouceſtriæ & Hertfordiæ, defuncti, qui de nobis tenuit in capite) vel ejus Locum tenenti, ſalutem.

Cùm, de gratiâ noſtra ſpeciali, conceſſerimus Maddok Vaghan, & Owyno ap Maddok, Wallenſibus (qui nuper contra nos, in partibus de Glamorgan & de Morgannon, ſurrexerunt) quòd Terræ, & Tenementa, ac Bona, & Catalla ipſorum, quæ occaſione prædictâ capta fuerunt in manum noſtram, & quæ adhuc, ex causâ illâ, in manu noſtrâ exiſtunt, deliberentur eiſdem; & quod ipſi in Terris ſuis, ad voluntatem noſtram, in pace morari poſſint, noſtram gratiam expectando:

Vobis mandamus quod præfatis, Maddok & Owyno, Terras, Tenementa, Bona, & Catalla ſua, occaſione prædictâ in manum noſtram capta (ſi occaſione illâ, & non aliâ in manu noſtrâ exiſtant) ſine dilatione liberetis, & ipſos in Terris & Tenementis illis, ad voluntatem noſtram, in pace morari permittatis, ad gratiam noſtram, ut præmittitur, expectandam.

Teſte Rege apud Eborum, viceſimo die Novembris.

Per breve de privato Sigillo.

A.D. 1316. Conſimiles Literæ diriguntur eidem Johanni,

Pro Griffino ap Gronon ap Griffith,
Alatho ap Lewelyn,
Maurok ap Lewelyn,
Tenan ap Maddok,
Syſil ap Tenan,
Wylmo ap Lewall,
Wylmo Gethin,
Howell Gethin,
Wilmo ap Tenan, &
Lewelino ap Crethour, Wallenſibus,
Teſte ut ſupra.

Per breve de privato Sigillo.

Conſimiles Literæ diriguntur Mauritio de Berkele, Juſticiario Regis Suthwalliæ, vel ejus Locum tenenti,

Pro Griffino ap Rikerd,
Griffino Graghe ap Howell,
Griffino Loye ap Trahern,
Egar Derghor ap David, &
Eynon ap Maddok.
Teſte ut ſupra.

Per breve de privato Sigillo.

Conſimiles Literæ diriguntur Mauritio de Berkele, Juſticiario Regis Suthwalliæ, vel ejus Locum tenenti;

Pro Tenano Gogh ab Tenan,
Teſte ut ſupra.

Per breve de privato Sigillo.

Pro Rogero de Mortuo Mari Cuſtode Terræ Hiberniæ conſtituto.

A.D. 1316. An. 10. E. 2.

Pat. 10. E. 2. p. 1. m. 8.

REX omnibus, ad quos, &c. ſalutem.

De fidelitate probatâ, & circumſpectione providâ, dilecti Conſanguinei & fidelis noſtri, Rogeri de Mortuo Mari de Wygmore, plenariè confidentes, ipſum Rogerum, Cuſtodem Terræ noſtræ Hiberniæ, & Locum noſtrum in eadem Tenentem, quamdiù nobis placuerit, duximus conſtituendum.

In cujus, &c.

Teſte Rege apud Eborum, viceſimo tertio die Novembris.

Per ipſum Regem.

ET mandatum eſt Archiepiſcopis, Epiſcopis, Prioribus, Comitibus, Baronibus, Militibus, Liberis Hominibus, & omnibus aliis de Terrâ Regis Hiberniæ, quòd eidem Rogero, tanquam Cuſtodi Terræ Regis prædictæ, & Locum ejus tenenti in eadem, in omnibus ſint intendentes & reſpondentes, ſicut prædictum eſt.

In cujus, &c.

Teſte ut ſupra.

Per ipſum Regem.

A.D. 1316.

ET mandatum eſt Edmundo le Botiler, Comiti de Carryk, quòd eidem Rogero rotulos, memoranda & omnia alia, officium Juſticiarii Terræ prædictæ (quod nuper habuit ex commiſſione Regis) necnon & Terram prædictam tangentia, quæ ſunt in Cuſtodiâ ſuâ, per Cirographum, &c. liberet cuſtodienda in formâ prædictâ.

Teſte ut ſupra.

Per ipſum Regem.

Pro eodem, de poteſtate amovendi Miniſtros.

A.D. 1316. An. 10. E. 2.

Pat. 10. E. 2. p. 1. m. 8.

REX omnibus, ad quos, &c. ſalutem.

De fidelitate probatâ, & circumſpectione providâ, dilecti Conſanguinei & fidelis noſtri, Rogeri de Mortuo Mari de Wygemore (quem Cuſtodem Terræ noſtræ Hiberniæ, & Locum noſtrum in eâdem tenentem conſtituimus, quamdiù nobis placuerit) plenariè confidentes;

Amovendi Miniſtros noſtros, in Terrâ prædictâ, minus idoneos; & alios loco amovendorum, ſubrogandi, prout pro noſtro honore & commodo melius videbitur faciendum, præfato Rogero, tenore præſentium, plenam committimus poteſtatem. A.D. 1316.

In cujus, &c.

Teſte Rege apud Eborum, viceſimo tertio die Novembris.

Per ipſum Regem.

Præfati Cuſtodis Hiberniæ perampla poteſtas.

A.D. 1316. An. 10. E. 2.

Pat. 10. E. 2. p. 1. m. 8.

REX omnibus, ad quos, &c. ſalutem.

De fidelitate probatâ, & circumſpectione providâ, dilecti Conſanguinei & Fidelis noſtri, Rogeri de Mortuo Mari de Wygemore (quem Cuſtodem Terræ noſtræ Hiberniæ, & Locum noſtrum in eâdem tenentem conſtituimus, quamdiù nobis placuerit) plenariè confidentes;

Ad Conventiones, & Promiſſiones faciendas, cum illis qui nobis in Terrâ prædictâ contra Scotos, Inimicos & Rebelles noſtros (qui Terram illam hoſtiliter ingreſſi ſunt, ibidem homicidia, deprædationes, incendia, & alia dampna quamplurima perpetrando) gratum obſequium hactenus impenderunt, & impendere voluerint in futurum: A.D. 1316.

Necnon ad debita, quæ nobis in Terrâ prædictâ, ex quâcumque causâ, debentur, pro hujuſmodi obſequio, nobis impenſo & impendendo, remittenda:

Et ad Cuſtodias, Wardas, & Maritagia, & alia mobilia noſtra, in manu noſtrâ, in dictâ Terrâ, jam exiſtentia, & quæ ad manus noſtras ibidem devenire contigerit, vendendas, ſeu ſub certo pretio committendas:

A.D. 1316. Edw. 2.

Et ad Terras, Redditus, & alia Tenementa, quæ ratione guerræ, per dictos Inimicos noſtros contra nos, in dictâ Terrâ, motæ, ad manus noſtras, tanquam nobis foriſfacta, hactenus devenerunt, ſeu devenient in futurum, vendenda, ſimiliter, ſeu ſub certo pretio committenda, ac etiam danda, & concedenda, prout, pro expeditione negotiorum noſtrorum, in partibus illis, melius videbitur faciendum;

A.D. 1316. Edw. 2.

Præfato Rogero, tenore præſentium, plenam committimus poteſtatem; ratum & gratum habituri quicquid idem Rogerus, noſtro nomine, ritè fecerit in præmiſſis.

In cujus, &c.

Teſte Rege apud Eborum, viceſimo tertio die Novembris.

Per ipſum Regem.

De aliis poteſtatibus ipſi datis.

A.D. 1316. An. 10. E. 2. Pat. 10. E. 2. p. 1. m. 8.

REX, omnibus, ad quos, &c. ſalutem.

De fidelitate probatâ, & circumſpectione providâ, dilecti Conſanguinei & fidelis noſtri, Rogeri de Mortuo Mari de Wygemore (quem Cuſtodem Terræ noſtræ Hiberniæ, & Locum noſtrum in eâdem tenentem conſtituimus, quamdiu nobis placuerit) plenariè confidentes,

Recipiendi ad pacem noſtram Felones & Utlagatos in Terrâ prædictâ: & pardonandi ſectam pacis noſtræ aliis, de Feloniis in eâdem Terrâ rectatis ſeu indictatis; necnon & concedendi Hibernicis quòd ipſi Legibus Anglicanis utantur & gaudeant, prout pro expeditione negotiorum noſtrorum, in partibus illis, contra Scotos, Inimicos & Rebelles noſtros (qui eandem Terram hoſtiliter ingreſſi ſunt, ibidem Homicidia, deprædationes, incendia, & alia dampna, quamplurima perpetrando) melius videbitur facienda.

Præfato Rogero, tenore præſentium, plenam committimus poteſtatem; ratum & gratum habituri quicquid idem Rogerus, noſtro nomine, ritè fecerit in præmiſſis.

In cujus, &c. quamdiu idem Rogerus Cuſtos Terræ prædictæ, & Locum noſtrum in eâdem fuerit, duraturas.

Teſte Rege apud Eborum, viceſimo tertio die Novembris.

Per ipſum Regem.

Ad Papam, pro Ludovico de Bellomonte, in Epiſcopum Dunolmenſem præficiendo.

A.D. 1316. An. 10. E. 2. Rom. & Fr. 10. E. 2. m. 6.

PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum.

Inter varia noſtris humeris incumbentia, neceſſarium reputamus ut vias, per quas Scotorum, Inimicorum & Rebellium noſtrorum, malitiis obvietur, & ſalvationi ac tranquilitati populi, noſtræ ditioni ſubjecti, contra ipſorum Rebellium fraudulenta jacula, provideatur, diligentiùs inquiramus.

Advertentes itaque quòd, per Epiſcopum Dunolmenſem, Inimicis prædictis Marchionem (dum tamen idoneus foret dicto populo noſtro) contra Inimicos illos, & eorum aggreſſus quaſi per murum lapideum non modica ſecuritas poterit præparari; Sanctitati veſtræ devotis precibus ſupplicamus quatinus, ad ſtatum Marchiæ prædictæ, & populi noſtri ibidem, pium paternæ conſiderationis intuitum convertentes, dictæ Eccleſiæ Dunolmenſi, jam paſtoris ſolatio viduatæ, de, dilecto Clerico & Conſanguineo noſtro, Magiſtro Lodowyco de Bellomonte, in Eccleſiâ beatæ Mariæ Sarum Theſaurario (quem litterarum ſcientia, morum gravitas, & alia munera virtutum inſignia multipliciter adornant) dignemini, de veſtræ benignitatis munificentiâ, providere;

Ac, dilectis Clericis noſtris, Magiſtris, Reymundo Subirani, & Andreæ Sapiti, in hiis, quæ ſuper expeditione negotii illius, ac informatione Electionis, factæ de Fratre Henrico de Stamford, Monacho dictæ Domûs, in Paſtorem dicti loci, veſtræ providentiæ ex parte noſtrâ expoſuerint vivâ voce, fidem indubiam adhibere.

Speramus enim quòd, per ipſius Conſanguinei noſtri providam circumſpectionem, Eccleſia memorata in Spiritualibus & Temporalibus ſalubria ſuſcipiet incrementa, & Inimici memorati, ad pacem & tranquilitatem populi noſtri, & ſalvationem Eccleſiæ partium illarum, cum Dei præſidio, patientur repulſam.

A.D. 1316. Edv. 2.

Ad Regimen Eccleſiæ ſuæ Sanctæ conſervet vos Altiſſimus per tempora proſpera & longæva.

Dat. apud Eborum, viceſimo tertio die Novembris.

De Conductu pro Thoma Randolf & Johanne de Meneteth.

A.D. 1316. An. 10. E. 2. Scot. 10. E. 2. m. 4.

ROI a toutz ſes Bailifs, foials & loials, a qui ceſtes preſentes lettres, &c. ſalutz.

Sachez qui, Come Sire Thomas Randolf, & Sire Johan de Meneteth, Chivalers d'Eſcoce, ſoiont a venir a nous, pur aſcunes buſoignes, ſi come nous avoms entendu;

Nous, voillantz purvoier a la ſeurte de eux, ſi come il affert, avoms pris en noſtre ſauf & ſeure conduit, & en noſtre protectione & defenſe eſpeciale, les avantdites, Thomas & Johan, & leur Menengs, en venant a nous, demorrant, & de illoques en Eſcoce returnant:

E pur ceo vous maundoms, ſur forfeiture de quant qui vous nous poiez forfaire, fermement enjoinantz, qui a les avantditz, Thomas & Johan, ou a leur Menengs, en veneant a nous, demorrant, ou de illoques returnant, en leur perſones, ou en lour biens, ne facez, ne ne ſuffretz, tant come en vous eſt, eſtre fait injure, moleſte, damage, deſturbance ou grevance; einz les facez aver ſauf & ſecure conduct, a totes les foitz, qui ſur ceo ſerrez requis par les avantditz, Thomas & Johan, ou l'un de eux.

En teſmoignance de queu choſe, nous avoms fait faire ceſtes noz letres overtes, a durer tanc qe a la Feſte de la Purificacion de noſtre Dame procheyn avenir.

Don. a Everwyk, le 23. jour de Novembr.

De poteſtate tractandi, ſuper ſufferentia Guerræ, cum Roberto de Brus.

A.D. 1316. An. 10. E. 2. Scot. 10. E. 2. m. 4.

REX omnibus, ad quos, &c. ſalutem.

De circumſpectione providâ, dilectorum & fidelium noſtrorum, Roberti de Haſtang, & Johannis de Eure, Militum: Ac Magiſtri Roberti de Baldok, Canonici Eccleſiæ Sancti Pauli London. plenam fiduciam reportantes,

Ad tractandum ſuper ſufferentiâ, ſeu treugâ, inter nos, & Robertum de Brus, ſuoſque Complices & Fautores de Scotiâ, contra nos de guerrâ exiſtentes, uſque ad Feſtum Natalis Domini proximò futurum duraturâ:

Et ad ſufferentiam illam, ſeu treugam, per juramentum, in animam noſtram præſtandum, & aliis modis & viis, quibus expedire videbitur, vallandum & firmandum;

Præfatis Militibus, & Canonico, & duobus eorum, plenam, tenore præſentium, committimus poteſtatem; ratum habituri & firmum quicquid per prædictos, Milites & Canonicum, vel duos eorum, tractatum, vallatum, & firmatum fuerit, noſtro nomine, in præmiſſis.

In cujus, &c.

Teſte Rege apud Eborum, viceſimo quarto die Novembris.

Per ipſum Regem, nunciantibus Comite Pembrochiæ, Willielmo de Monte Acuto, & Antonio Peſſaigne.

Ad Amadeum Comitem Sabaudiæ de Credentia.

A.D. 1316. An. 10. E. 2. Rom. & Fr. 10. E. 2. m. 6. d.

REX, Nobili Viro, Domino Amadeo, Comiti Sabaudiæ, Conſanguineo ſuo kariſſimo, ſalutem, & ſinceræ dilectionis affectum.

Cum, propter magna & ardua negotia, nos & ſtatum Regni noſtri intimè contingentia, venerabiles Patres, J. Norwycenſem, & J. Elienſem Epiſcopos, ac vos, & dilectos & fideles noſtros, Adomarum de Valentia, Comitem Pembrochiæ, Conſanguineum noſtrum, Ortonum de Grandiſſono, Bartholomeum de Badeleſmere, & Antonium Peſſaigne, Milites, ad Sanctiſſimum Patrem, Dominum J. divinâ providentiâ, Summum Pontificem, jam ordinaverimus cum celeritate commodâ deſtinare;

Eiſdem, Epiſcopis, Comiti, Bartholomeo, & Antonio, duxerimus injungendum, ut dietas ſuas verſus dictas

partes

A.D. 1316. dw. 2. partes taliter continuent & diſponant, quod ſint Pariſius, ad ultimum, 20. die poſt inſtans Feſtum Natalis Domini, & in Octabis Purificationis beatæ Mariæ Virginis ad Curiam dicti Patris noſtri:

Et quod vobis Pariſius exponant negotia ſupradicta, & veſtris utantur directione & conſilii maturitate in eiſdem;

Amicitiam veſtram, de quâ plenam fiduciam optinemus, ſinceris affectibus requirimus & rogamus, quatinus adventum nunciorum noſtrorum prædictorum velitis Pariſius ad diem prædictum expectare, &, ibidem deliberatione habitâ cum eiſdem, ſuper negotiis antedictis cum ipſis ulterius ad Curiam dicti Patris proficiſci, & circa expeditionem dictorum negotiorum (juxta ſperatam fiduciam) opem & operam apponere efficaces; prout, pro honore & commodo noſtro, veſtra provida circumſpectio conſultiùs & utiliùs fore proſpexerit faciendum.

A.D. 1316. Edw. 2.

Nos etenim Magnifico Principi, Domino Philippo, Franciæ & Navarræ Regi illuſtri, noſtras Litteras ſupplicatorias deſtinamus, ut vobis, noſtri conſideratione, licentiam tribuat proficiſcendi ad dictam Curiam, cum cæteris noſtris Nunciis ſupradictis.

Dat. apud Scroby, ſexto die Decembris.

Conſimiles Literæ ad Ottonem de Grandiſono.

.D. 1316. s. 10. E. 2. m. & Fr. . E. 2. . 6. d.

REX, Nobili Viro, & dilecto & fideli ſuo, Ottoni de Grandiſſono, ſalutem.

Cùm, propter magna & ardua negotia, nos & ſtatum Regni noſtri intimè contingentia, *&c. prout ſupra, uſque hæc verba, viz.*

Dilectionem veſtram, de quâ fiduciam gerimus ſpecialem, affectuoſe requirimus & rogamus, quatinus ſi commode poſſitis, velitis dictis Nunciis noſtris Pariſius, ad diem prædictum, obviare, ut tunc cum præfato Amadeo (cui ſimiliter ſcripſimus quòd tunc ibidem velit intereſſe) & ipſis Nunciis noſtris deliberare poſſitis ſuper Negotiis antedictis, & exinde proficiſci ulteriùs ad dictam Curiam cum eiſdem.

A.D. 1316.

Quod, ſi forſan Pariſius accedere commodè non poſſitis, tunc eiſdem Nunciis, in Octabis prædictis, ad Curiam dicti Summi Pontificis modis omnibus occurratis, & circa expeditionem dictorum negotiorum, vobis ibidem exponendorum, talem & tantam diligentiam, unà cum ipſis, apponere ſtudeatis, quòd veſtram expertam benivolentiam, in directione & proſecutione eorumdem, in effectu ſentire valeamus.

Dat. apud Scroby, ſexto die Decembris.

De reconciliatione Flandrenſium infra Regnum.

.D. 1316. s. 10. E. 2. lauſ. 10. E. 2. . 19. d.

REX Vicecomitibus Londoniæ, ſalutem.

Licet nos nuper,

Ad requiſitionem, bonæ memoriæ, Lodowyci, tunc Regis Franciæ, nobis ſignificantis quòd homines de terra Flandriæ, Inimici ſui, a Regno ſuo, occaſione guerræ, inter eos tunc ſubortæ, banniti extiterant,

Vobis, ratione quarundam confœderationum, inter, celebris memoriæ, Dominum Philippum dudum Regem Franciæ, & Dominum Edwardum genitorem noſtrum, pro ſe, Hæredibus, & Succeſſoribus ſuis, initarum,

Præceperimus quòd in Civitate noſtrâ prædictâ proclamari faceretis, quod omnes Flandrenſes banniti, &, ipſius Regis Inimici, ſub foriſfacturâ corporum & bonorum ſuorum, Regnum noſtrum, infra quadraginta dies, poſt Feſtum Exaltationis Sanctæ Crucis, tunc proximò venturum, exirent, quódque nullus, de dicto Regno, ſub foriſfacturâ prædictâ, dictis Flandrenſibus ſubveniret de hominibus ad arma, equis, armaturis, victualibus, aut aliis rebus quibuſcumque:

A.D. 1316.

Quia tamen Dominus Philippus nunc Rex dicti Regni Franciæ, Frater noſter cariſſimus, jam per Literas ſuas intelligi nobis dedit, quòd Pax inter ipſum & dictos Flandrenſes exiſtit reformata;

Vobis, ad requiſitionem ejuſdem Fratris noſtri, præcipimus quod in Civitate noſtrâ prædictâ, in locis publicis, proclamari faciatis, quòd prædicti Flandrenſes in Regnum noſtrum prædictum, cum bonis & rebus ſuis, ſecurè veniant,

A.D. 1316. Edv. 2.

veniant, & ibidem morentur, & Mercandiſent, & ab inde pro voluntate ſuâ recedant, prout ante dictam Proclamationem facere conſueverunt, juſtitiam faciendo, & recipiendo.

Teſte Rege apud Scrobi, 7. die Decembris.

Eodem modo mandatum eſt ſingulis Vicecomitibus per Angliam.

Ad Papam, de Nunciis ſibi ſpecialiter commendatis.

A.D. 1316. *An.* 10. E. 2. *Rom. & Fr.* 10. E. 2. *m.* 5.

PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum.

Hæc habet noſtra conſideratio quòd, quanto gratioſa Sedis Apoſtolicæ benignitas humiliter poſtulantibus, in agendis ſuis, virtutis amore, faciliorem & fæcundiorem ſe exhibet, tanto erga ipſam Sedem, cæleſtiſque Sponſi ipſius Vicarium & Paſtorem, vigor devotionis & fidei in ſubditos magis creſcit.

De veſtræ igitur exuberantis gratiæ largitate confiſi, dilectos & fideles noſtros,

Venerabiles Patres, Johannem Norwicenſem & Johannem Elienſem, Epiſcopos: Amadeum Sabaudiæ, & Adomarum de Valentiâ Pembrochiæ, Comites, Conſanguineos noſtros cariſſimos: Ottonem de Grandiſono, Bartholomeum de Badeleſmere, Johannem de Crumbwell, & Antonium Peſſaignium de Janua, Milites; ac etiam Magiſtros, Willielmum de Birſton Glouceſtriæ, & Jacobum de Florentiâ, Wyntoniæ, Archidiaconos,

Ad veſtræ Sanctitatis præſentiam deſtinamus, pro quibuſdam negotiis noſtris, piæ Paternitati veſtræ, ex parte noſtrâ, pleniùs exponendis;

Beatitudini veſtræ devotis precibus ſupplicantes, quatinus præfatos Nuncios noſtros Paternâ benivolentiâ habere, noſtri intuitu, ſpecialiter commendatos; ac ipſis, vel eorum quatuor de quinque primò nominatis, in hiis, quæ veſtræ Clementiæ ex parte noſtrâ duxerint referenda, benignum auditum præbere, fidémque plenariam adhibere, & relata hujuſmodi per eoſdem votivo effectui dignemini mancipare.

Conſervet, &c.

Dat. apud Clipſton, 15. die Decembris.

Conſimiles Litteræ ſunt, ſub nominibus prædictorum Epiſcoporum, & Comitis Pembrochiæ, Bartholomei, Johannis, & Antonii, ac dictorum Archidiaconorum, vel eorum trium de quatuor primò nominatis, &c.

Sub Dat. prædictâ.

Et aliæ conſignatæ fuerunt Litteræ ſub nominibus ipſorum Epiſcoporum, & Comitum, ac Magiſtri Willielmi de Melton Electi Eborum, & dictorum Ottonis, Bartholomei, Johannis, Antonii & Archidiaconorum, vel eorum quinque de ſeptem primò nominatis, &c.

Sub Datâ prædictâ.

Et duplicatæ fuerunt Litteræ illæ ſub nominibus dictorum Epiſcoporum, & Comitis Pembrochiæ, Electi Eborum, Bartholomei, Johannis, Antonii, & Archidiaconorum, vel eorum quatuor de ſex primò nominatis, &c.

Sub dictâ datâ.

Ad Cardinales, pro præfatis Nunciis, de Credentia.

A.D. 1316. *An.* 10. E. 2. *Rom. & Fr.* 10. E. 2. *m.* 6. *d.*

VEnerabili in Chriſto Patri, Domino A. Dei gratiâ, Albanenſi Epiſcopo, amico ſuo cariſſimo, Edwardus, &c. ſalutem, & ſinceræ dilectionis affectum.

Paternitati veſtræ reverendæ eo libentiùs & confidentiùs porrigimus preces noſtras, quo eas à veſtræ dilectionis ſinceritate ſperamus gratioſiùs exaudiri.

Cùm itaque dilectos & fideles noſtros, Venerabiles Patres, Johannem Norwicenſem, & Johannem Elienſem, Epiſcopos: Amadeum Sabaudiæ, *&c. prout ſupra, uſque hæc verba, &c.*

Ad Sanctiſſimi Patris noſtri, Domini J. divinâ providentiâ, Summi Pontificis, pro quibuſdam arduis noſtris & Regni noſtri negotiis, veſtræ benivolentiæ per eoſdem, vel eorum aliquos exponendis, præſentiam deſtinemus:

AMICITIAM veſtram affectuoſe requirimus

A.D. 1316.
Edw. 2.

quirimus & rogamus quatinus præfatis Nunciis noſtris, aut tribus eorum de quinque primò nominatis, in hiis, quæ vobis ex parte noſtrâ, ſuper memoratis negotiis, expoſuerint vivâ voce, fidem credulam adhibere; & ipſis, pro felici & votivâ expeditione negotiorum prædictorum, erga dictum Dominum Summum Pontificem procurandâ, aſſiſtere velitis, amore noſtri, conſiliis & auxiliis oportunis.

Dat. apud Clipſton, 15. die Decembris.

Eodem modo ſcribitur Cardinalibus ſubſcriptis; videlicet,

Domino W. Peneſtr.
Domino A. Sabinenſi,
Domino G. Tuſculano,
Domino —— Oſtienſi & Veletrenſi,
Domino —— Portuenſi,
Epiſcopis Cardinalibus.

Domino B. tituli Sanctorum Nerei & Achillei,
Domino G. Teſta, tituli Sancti Ciriaci,
Domino G. Petri, tituli Sanctæ Ceciliæ,
Domino Vitali, tituli Sancti Martini in Montibus,
Domino M. tituli Sancti Stephani in Celio Monte,
Domino N. tituli Sancti Euſebii,
Domino A. tituli Sanctæ Priſcæ,
Presbiteris Cardinalibus.

Domino G. Sancti Nicholai in Carcere Tulliano,
Domino R. Sanctæ Mariæ Novæ,
Domino A. Sanctæ Mariæ in Porticu,
Domino N. Sancti Adriani,
Domino J. de Columpnâ, Sacroſanctæ Romanæ Eccleſiæ,
Domino F. Sanctæ Mariæ in Coſmedyn,
Domino Lucæ, Sanctæ Mariæ in viâ latâ,
Domino B. Sanctæ Agathæ,
Domino J. Sancti Georgii ad Velum aureum,
Diaconis Cardinalibus.

De intereſſendo Coronationi Regis Franciæ, excuſatoria.

A.D. 1316.
n. 10. E. 2.
m. & Fr.
. E. 2.
. 4.

MAgnifico Principi, Domino Philippo, Franciæ & Navarræ Regi illuſtri, Fratri ſuo cariſſimo, Edwardus, ejuſdem gratiâ, &c. ſalutem, & ſucceſſus, ſemper ad vota, proſperos & felices.

Magnificentiæ veſtræ Literas, in remotis partibus Regni noſtri, verſus boriam exiſtentes nuper recepimus: per quas nobis veſtra inſinuavit dilectio, qualiter, in inſtanti Feſto Epiphaniæ Domini, apud Remum, diſpoſuiſtis, annuente Domino, Coronari; requirendo ut nos Coronationis veſtræ Sollempniis curaremus præſentialiter intereſſe.

Super quo vobis grates referimus multiformes; Serenitati veſtræ ſignificantes quòd nos, de veſtri honoris & gloriæ augmento, in inmenſam mentis lætitiam erigimur, & veſtris in hac parte deſideriis deſideramus in intimis complacere; ſet urgentia negotia, nos & ſtatum Regni noſtri in dictis partibus tangentia, hoc fieri, de quo dolemus utique, ad præſens nullatenus patiuntur.

Dat. apud Clipſton, 15. die Decembris.

A.D. 1316.

De Conductu pro Nunciis Regis Angliæ.

A.D. 1316.
n. 10. E. 2.
m. & Fr.
o. E. 2.
. 4.

EIdem Rex ſalutem, & ſucceſſus, &c.

Cùm, pro magnis & arduis negotiis, contingentibus nos & ſtatum Regni noſtri, dilectos & fideles noſtros, Venerabiles Patres, Johannem Norwycenſem, & Johannem Elienſem, Epiſcopos: Adomarum de Valentia, Comitem Pembrochiæ, Conſanguineum noſtrum kariſſimum: Bartholomeum de Badeleſmere, Johannem de Crumbwell, & Antonium Peſſaignium de Janua, Milites; ac Magiſtros, Willielmum de Birſton, Glouceſtriæ, & Jacobum de Florentiâ, Wyntoniæ, Archidiaconos, ad Sanctiſſimum Patrem Dominum Summum Pontificem deſtinemus:

A.D. 1316.

Celſitudinem veſtram Regiam affectuosè requirimus & rogamus quatinus, dictos Nuncios noſtros habentes, ſi placet, noſtri conſideratione, ſpeciali-

A.D. 1316. Edv. 2.

ter recommendatos, eis, dum in eundo verſus dictum Patrem, per loca Dominii veſtri, tranſitum ipſos facere contigerit, ac in redeundo ad nos de partibus illis, Litteras veſtras, de ſalvo & ſecuro conductu, jubere velitis fieri, noſtris precibus & amore; ut eo ſecuriùs commiſſa eis negotia proſequi valeant, quo veſtræ Magnificentiæ fuerint protectione & defenſione muniti.

Dat. apud Clipſton, 15. die Decembris.

Pro Memoratis Nunciis de Credentia.

A.D. 1316. *An.* 10. E. 2.

Rom. & Fr. 10. *E.* 2. *m.* 4.

EIdem Rex ſalutem, & ſucceſſus, &c.

Cûm, pro quibuſdam arduis, &c. *uſque ibi*, deſtinemus, & eis ſuper aliquibus, quæ ſpecialiter inſident cordi noſtro, noſtrum apperuimus deſiderium, benivolentiæ veſtræ per ipſos, aut duos eorum ſerioſiùs exponendum;

Celſitudinem veſtram Regiam affectuoſe requirimus & rogamus hiis, quæ dicti Nuncii noſtri, aut duo eorum vobis dixerint ex parte noſtrâ, eis fidem velitis indubiam adhibere, & ea, juxta ſperatam fiduciam, effectui mancipare.

Dat. apud Clipſton, 15. die Decembris.

De Tractando ſuper Negotio Exituum Aquitaniæ, Clementi nuper Papæ Aſſignatorum.

A.D. 1316. *An.* 10. E. 2.

Rom. & Fr. 10. *E.* 2. *m.* 5.

REX Univerſis, præſentes Litteras inſpecturis, ſalutem, & plenam præſentibus dare fidem.

De fidelitate probatâ, & circumſpectione providâ, dilectorum & fidelium noſtrorum, Venerabilium Patrum, Johannis Norwycenſis, & Johannis Elienſis, Epiſcoporum: Adomari de Valentiâ, Comitis Pembrochiæ, Conſanguinei noſtri kariſſimi; Bartholomei de Badeleſmere, Johannis de Crumbwell, & Antonii Peſſaignii de Janua, Militum, plenam fiduciam reportantes,

Ad Tractandum cum Reverendis in Chriſto Patribus, Arnaldo Sabinenſi Epiſcopo, Arnaldo Sanctæ Mariæ in Porticu, Reymundo Sanctæ Mariæ Novæ, & Bernardo Sanctæ Agathæ, Diaconis Cardinalibus: necnon, dilectis & fidelibus noſtris, Bertrando de Gutto Vicecomiti Leomann. & Altivillaris, Arnaldo Bernardi Preiſſiaco, dicto Soldano, Domino de Didona, & Reymundo Guillielmi, Domino de Budocio, Militibus; ac aliis, ſiqui ſint cauſam habentibus, in præſenti, in obligatione, per nos dudum factâ, bonæ memoriæ, Domino Clementi, tunc Papæ quinto, de Exitibus Ducatûs noſtri Aquitaniæ, & terrarum noſtrarum in partibus tranſmarinis (Comitatu Pontivi dumtaxat excepto) pro quadam pecuniæ Summâ, nobis per ipſum Clementem mutuatâ, de eâdem obligatione adnullandâ: & de Exitibus dictorum, Ducatûs & terrarum, in manibus ipſorum Cardinalium & Militum, virtute obligationis prædictæ, jam exiſtentibus, ad manus noſtras ponendis: & ad aliam obligationem, ſuper exitibus dictorum, Ducatûs & terrarum, vel alicujus partis eorumdem (dicto Comitatu Pontivi excepto) ſeu ad aliam ſatisfactionem faciendam præfatis Cardinalibus & Militibus, in dictâ primâ obligatione cauſam habentibus, pro eo quod adhuc reſtat ſolvendum de dictâ pecuniæ Summâ, nobis mutuatâ, ut eſt dictum; & ad faciendum omnia & ſingula, quæ ad præmiſſa, & eorum quodlibet neceſſaria fuerint & oportuna;

Præfatis, Epiſcopis, Comiti, & Militibus, vel tribus eorum, plenam, tenore præſentium, committimus poteſtatem; Ratum habituri & firmum quicquid per prædictos, Epiſcopos, Comitem & Milites, vel tres eorum, noſtro nomine, factum fuerit in præmiſſis: & id, per noſtras Patentes Litteras, ſub Magno Sigillo noſtro ratificari, & approbari, ac inviolabiliter obſervari faciemus.

In cujus rei teſtimonium præſentes Litteras dicti ſigilli noſtri impreſſione fecimus roborari.

Dat. apud Clipſton, 16. die Decembris, Anno Domini 1316. Regni verò noſtri decimo.

A.D. 1316. Edw. 2.

Conſimiles Litteræ factæ fuerunt, de verbo ad verbum, cum iſtâ clauſulâ adjectâ ante, *In cujus, &c.* Damus inſuper præfatis, Bartholomeo, Johanni de Crumbwell, & Antonio, ſimiliter poteſtatem, & ſpeciale mandatum omnia & ſingula, quæ per dictos, Epiſcopos & Comitem, & ipſos Bartholomeum, Johannem, & Antonium, vel tres eorum, facta fuerint in præmiſſis, vallandi & firmandi, nomine noſtro, juramento, per unum dictorum, Bartholomei, Johannis de Crumbwell, & Antonii, in animam noſtram præſtando.

In cujus, *&c. ut ſupra.*

Dat. ut ſupra.

Conſimiles Litteræ factæ fuerunt, cum dictâ clauſulâ, Damus inſuper præfatis, Comiti, Bartholomeo, Johanni de Crumbwell, & Antonio, ſimiliter poteſtatem, *&c. ut ſupra*; quæ per dictos Epiſcopos, & ipſos, Comitem, Bartholomeum, Johannem & Antonium, vel tres eorum, *&c. ut ſupra*; juramento, per unum dictorum, Comitis, Bartholomei, Johannis de Crumbwell, & Antonii, in animam noſtram præſtando.

In cujus, &c.

Dat. ut ſupra.

Pro Davide Comite Atholiæ, quod Scotos prægravat, remunerando.

A.D. 1316. An. 10. E. 2. Pat. 10. E. 2. p. 2. m. 36.

REX Vicecomitibus, & omnibus aliis Ballivis, Miniſtris, & fidelibus ſuis, tàm infra Libertates, quàm extra, ad quos, &c. ſalutem.

Volentes Scotos, Inimicos & Rebelles noſtros, quantum poterimus prægravare, & illos, qui dictis Inimicis noſtris gravamina intulerint, remunerare prout decet;

Conceſſimus, dilecto & fideli noſtro, Davidi Comiti Atoliæ, quicquid ipſe, cum Comitivâ ſuâ, de rebus mobilibus adquirere poterit ſuper dictos Inimicos noſtros, ſeu quomodolibet occupare:

Necnon redemptiones omnium illorum de dictis Inimicis noſtris, quos ipſe, cum Comitivâ ſuâ, capere poterit, per ipſum Comitem pro redemptione liberandorum.

Ita tamen quòd, ſi nos aliquem, de dictis Inimicis noſtris, per prædictum Comitem, vel aliquem de Comitivâ ſuâ captum, vel capiendum, habere velimus, ad voluntatem noſtram de ipſo faciendam, tunc idem, ſic captus, ſeu capiendus, nobis liberetur; & nos prædicto Comiti, pro dicto Inimico noſtro, ſic Capto, & nobis liberato, centum Marcas ſolvere teneamur.

A.D. 1316.

Et ideò vobis mandamus quòd præfatum Comitem, vel aliquem de Comitivâ ſuâ, non impediatis, moleſtetis in aliquo, ſeu gravetis, contra conceſſionem noſtram prædictam; dum tamen contra homines, ad pacem noſtram exiſtentes, ſeu contra treugas, ſi quas iniri contigerit, per ipſum Comitem, vel aliquem de Comitivâ ſuâ, nihil attempetur quoviſmodo.

In cujus, &c. uſque ad Feſtum Nativitatis Sancti Johannis Baptiſtæ proximò futurum duraturas.

Teſte Rege apud Clipſton, 20. die Decembris.

Per ipſum Regem, Nunciante Comite Pembrochiæ.

De Navibus, pro Rogero de Mortuo Mari, ad ducendum Copias in Hiberniam, providendis.

A.D. 1316. An. 10. E. 2. Clauſ. 10. E. 2. m. 19.

REX Camerario ſuo Southwalliæ, ſalutem.

Cùm, dilectus Conſanguineus & fidelis noſter, Rogerus de Mortuo Mari de Wygemore, ad partes Hiberniæ, in obſequium noſtrum, cum magnâ multitudine hominum, tàm equitum, quàm peditum, de mandato noſtro, ſe divertat:

Et, pro Paſſagio ſuo, & aliorum ſecum exiſtentium, ipſum Rogerum oporteat Naves plurimas habere:

A.D. 1316.

Et aſſignaverimus, dilectum Clericum noſtrum, Johannem de Norton ad providendum viginti groſſas Naves, in partibus Briſtolliæ, & partibus vicinis, pro paſſagio ſupradicto; ita quod Naves illæ ſint apud Haverfordiam, in Walliâ, in Feſto Purificationis Beatæ Mariæ proximò futuro, promptæ in omnibus

A.D. 1316. Edv. 2.

omnibus & paratæ ad proficiſcendum, verſus dictas partes Hiberniæ, cum præfato Rogero, & Comitivâ ſuâ ſecum exiſtente;

Vobis mandamus quod paſſagium prædictum, ſumptibus noſtris, de exitibus Ballivæ veſtræ, in omnibus faciatis:

Et de ſumptibus, quos in paſſagio illo appoſueritis, Indenturam, inter præfatum Rogerum, vel aliquem, quem loco ſui ad hoc deputaverit, & vos fieri faciatis; quos ſumptus vobis in compoto veſtro, ad Scaccarium noſtrum, per Indenturam allocari faciemus.

Teſte Rege apud Clipſton, viceſimo die Decembris.

Per ipſum Regem.

De intendendo Nunciis Regis in Romana Curia.

A.D. 1316. An. 10. E. 2.

Rom. & Fr. 10. E. 2. m. 5.

REX, dilecto Clerico ſuo, Magiſtro Adæ de Orleton, ſalutem.

Cùm mittamus, dilectos & fideles noſtros, venerabiles Patres, J. Norwycenſem, & J. Elyenſem, Epiſcopos: Adomarum de Valentia, Comitem Pembrochiæ, Conſanguineum noſtrum cariſſimum; ac quoſdam alios fideles noſtros, ad Curiam Romanam pro quibuſdam negotiis, nos & ſtatum Regni noſtri tangentibus, ibidem expediendis;

Vobis mandamus rogando, nichilominus injungentes, quod eiſdem Nunciis noſtris, in hiis, quæ vobis ex parte noſtrâ expoſuerint vivâ voce, fidem credulam præbeatis; & ſuper expeditione eorumdem, eis, & cuilibet eorum aſſiſtatis conſiliis & auxiliis, quibus poteritis, oportunis, quotiens per ipſos, vel eorum aliquem, ſuper hoc, ex parte noſtrâ, fueritis requiſiti: Et hoc, ſicut de vobis confidimus, nullatenus omittatis.

Teſte Rege apud Notingham, viceſimo quinto die Decembris.

Eodem modo ſcribitur,

Magiſtro Adæ Miremouth,
Magiſtro Andreæ Sapiti,
Magiſtro Gaucelino Johannis, Domini Papæ Vicecancellario,
Magiſtro Petro de Dene,
Magiſtro Willielmo de Melton, Electo Eborum,
Magiſtro Alexandro de Bikenore, Electo Dublinenſi,
Magiſtro Thomæ de Cobham,
Magiſtro Richardo de Plumſtok,
Magiſtro Reymundi Subirani,
Et Magiſtro Johanni de Ros.

De Concordia inter Magiſtros & Scolares Oxonienſes & Fratres Prædicatores reformanda.

A.D. 1316. An. 10. E. 2.

Rom. & Fr. 10. E. 2. m. 3.

PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum.

Illos, quos Altiſſimus in Terris ſupernæ gratiæ virtutibus dignatus eſt multipliciter illuſtrare, Regiam decet benivolentiam attollere favoribus, & Apoſtolicis munificentiis procurare pro viribus communiri.

Deſiderantes itaque, Pater Sancte, Ordinis Fratrum Prædicatorum Oxonii,

Ubi Religionis devotio, & honeſtatis laudabilis decor viget, per quem etiam honor Univerſitatis Oxonienſis, & utilitas ibidem ſtudentium; necnon & per totum Regnum noſtrum Fides Catholica, per verbi divini prædicationem, benedicto Altiſſimo, augmentantur; quemque Ordinem Progenitores noſtri, præ cæteris Ordinibus in Regno noſtro, favoribus propitiis proſecuti fuerunt, & nos affectibus Regiis ſpecialiter conjunximus,

Per veſtræ Sanctitatis providentiam tranquilitati conſuli & quieti;

Clementiæ veſtræ devotis precibus ſupplicamus, quatinus ſuper quadam diſſenſione, inter dictos Fratres, & Magiſtros & Scolares Univerſitatis prædictæ, nuper motâ, & in veſtrâ Sacrâ Curiâ jam ventilatâ, de quibuſdam impedimentis, quæ prædicti Magiſtri & Scolares præfatis Fratribus, in Univerſitate prædictâ, voluntariè, ut intelleximus, irrogârunt, dignemini concordiam taliter reformare, quod privilegia dictorum Fratrum, quibus ipſi, temporibus Progenitorum noſtrorum, & noſtro, uſque ad tempus impedimentorum prædictorum, in dictâ Univerſitate uti conſueverunt & gaudere, ſibi, de veſtræ Benignitatis manſuetudine, confirmentur.

Ad hæc, Pater Sancte, Religioſum Virum, & nobis in Chriſto dilectum,

A.D.1316. Edw. 2.

Fratrem Thomam Everard, de Ordine prædicto (quem pro negotiis prædictis, erga veſtram Sanctitatem proſequendis, ad vos deſtinamus) veſtræ Benignitati plenis affectibus commendamus; ſupplicantes quatinus præfato Thomæ, in Proſecutione negotiorum prædictorum, ſinum liberalis gratiæ aperire dignetur veſtra Paternitas Sacroſancta.

Conſervet, &c.

Dat. apud Notinghamiam, viceſimo ſexto die Decembris.

A.D. 1316. Edw. 2.

Ad Cardinales, de antedictis diſſenſionibus concordandis.

A.D.1316. Ms. 10. E. 2. om. & Fr. p. E. 2. 3.

A.D. 1316.

VEnerabili in Chriſto Patri, Domino A. Dei gratiâ, Sanctæ Mariæ in Porticu Diacono Cardinali, amico ſuo cariſſimo, Edwardus, &c. ſalutem & ſinceræ dilectionis affectum.

Ordinem Fratrum Prædicatorum Oxonii, *prout ſupra, mutatis mutandis, uſque ibi, viz.*

Paternitatem veſtram affectuoſis precibus requirimus & rogamus, quatinus ut, ſuper diſſenſione prædictâ, per Dominum Summum Pontificem (cui ſuper hoc ſcribimus) inter partes prædictas concordia taliter reformetur, quod privilegia dictorum Fratrum, quibus ipſi temporibus Progenitorum noſtrorum, & noſtro, uſque ad tempus impedimentorum prædictorum, in dictâ Univerſitate uti & gaudere conſueverunt, apud dictum Summum Pontificem, velitis noſtris precibus, cum efficaciâ, interponere partes veſtras, & dilecto nobis in Chriſto, Fratri Thomæ Everard (quem ad dictam Curiam, pro prædictis negotiis proſequendis, deſtinamus) in hac parte impertiri oportunum conſilium & favorem.

Dat. apud Notinghamiam, viceſimo ſexto die Decembris.

Sub iſtâ formâ ſcribitur ſingulis Cardinalibus, in Curiâ Romanâ exiſtentibus.

Ad Papam, de injuriis & damnis, per Brigas & Dilationes in Negotio Electi Eborum, Eccleſiæ & Regno illatis.

D.1316. Ms. 10. E. 2. & Fr. E. 2. 5.d.

A.D. 1316.

PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum.

Inter curas aſſiduas, atque pietatis opera, quibus, populari divulgante præconio, veſtra Sanctitas ſe excercet ad relevationem vobis ſubjectarum Eccleſiarum, & ad veſtrorum excutienda onera ſubditorum, per orbem plantando & nutriendo pacis & concordiæ unitatem, in plebe jurgiis litium reſecatis, attendimus ſumopere veſtrum tendere animum, Cœleſti Beatitudine, ut meritò creditur, inſpiratum; undè, utinam! in æternâ felicitate, condignum vobis bravium reſervetur a Chriſto, cujus gratiâ & virtute tàm ſalubriter ad ſalutaria dirigitis gregem ſuum.

Verùm, Pater Sancte, intelleximus quòd nonnulli, in Sanctâ Romanâ Curiâ, tàm Cardinales, quàm alii, beneficiati in Regno noſtro, neſcimus quo ſpiritu ducti, ne dùm negotium Electionis, per viros providos & diſcretos, Decanum & Canonicos Eborum Eccleſiæ, pro relevatione ejuſdem (quæ, per invaſionem Scotorum, noſtrorum Rebellium, in ſuis Poſſeſſionibus & Libertatibus, hiis diebus, patitur lapſum gravem) de, prædilecto & familiari Clerico noſtro, Magiſtro Willielmo de Melton (Viro utique ſanctæ vitæ, atque Deo & Hominibus gratioſo, quem, tàm, claræ memoriæ, Genitori noſtro, dum vixit, quàm nobis provido hactenus aſſiſtendo conſilio & maturo, circumſpectum multiplicibus virtuoſis actibus comprobavimus & fidelem) ſecundum Deum & concorditer celebratæ, odio atque exquiſitis coloribus impetere ac impugnare, quinimmo Proviſiones & Electiones ſingulas Eccleſiarum Regni noſtri, quæ ad examen Romanæ Curiæ, juxta ſtatuta Canonica, deducuntur, machinatione malivolâ impedire, ac deſtruere moliuntur, Perſonas Electas, & eis adhærentes (quod nos angit non modicùm & perturbat) nimis inhumaniter, in contumeliam noſtri nominis, pertractantes.

Ad veſtrum igitur ſuper hiis patrocinium (quod, tam obtentu juſtitiæ, cujus laudamini zelator præcipuus, quàm ratione veſtræ originis, ſperamus nobis in noſtris oportunitatibus magis propitium

A.D. 1316. Edw. 2.

pitium invenire) confidentiùs confugimus implorandum; veſtræ Clementiæ totis affectibus ſupplicantes, quatinus, ad ſtatum dictæ Eborum Eccleſiæ, ut præmittitur, miſerabilitèr jam deſtructæ, & quæ, per vacationem ipſius diutinam, gravia indies detrimenta incurrit, veſtrum, ſi placet, conſiderationis intuitum dirigentes, languori ejuſdem Electi (ab omnibus prorſus ſibi impoſitis innocentis) veſtra dignetur pia Paternitas compati & mederi.

Impetitionibus & objectionibus hujuſmodi, profectò frivolis, non obſtantibus, Electum ipſum, præ cæteris Clericis noſtris, ipſius laudabilibus exigentibus meritis, conjunctum intimiùs cordi noſtro (per cujus prudentiam circumſpectam non ſolùm dictæ Eborum Eccleſiæ, ſet nobis & toti Regno noſtro uberiora commoda, divinâ ac veſtrâ aſſiſtente ſibi gratiâ, credimus veraciter affutura) ne dicti Electores ſui, ſperantes feliciùs reſpirare per ipſum, quibus viſceraliter compatimur, ſuâ intentione fruſtrentur,

Eidem Eccleſiæ, confinio inter Angliam & Scotiam evicinæ (in quâ modernis temporibus perſonâ ſolidâ, de quâ poſſimus confidere, indigemus: tum propter brigas & dampna, quæ ex tepiditate illorum ſuſtinuimus, qui hactenus dictæ Eccleſiæ præfuerunt; tùm quia, infra eandem Dioceſim, terræ cujuſdam indomiti, de noſtro Homagio, nonnunquam adverſus nos & noſtros cornua rebellia erigentis, conſiſtunt) velitis præficere & creare ex veſtræ plenitudine poteſtatis;

A.D. 1316. Edw. 2.

Et eum, ſi placet (nè in directione & reformatione noſtrorum, ac Regni noſtri negotiorum, & ſtatûs, diutiùs ipſius circumſpectione expertâ privemur) pro tranquilitate atque ſtabilitate noſtri animi, atque Regni, cum celeritate, quâ veſtra decreverit Paternitas, ad nos remittere feliciter expeditum; ut nos, ſi placet, affectionis Magnitudinem, quam ad nos & idem Regnum noſtrum, innatam vobis, Beatitudinem habere confidimus, ex ipſius expeditione celeri & votivâ, ſentire operis efficaciâ valeamus, veſtris exinde beneplacitis fortiùs perpetuo obligati.

Ex omnibus quippe negotiis, quæ nos tangunt, de iſto gratos rumores libentiùs audiremus, qui, obtentu perſonæ Electi hujus, intendimus libertates ipſius Eccleſiæ uberiùs ampliare.

Ad exaltationem Eccleſiæ, & Populi ſui, Deus Paternitatem veſtram conſervet, & dirigat per tempora diuturna.

Dat. apud Notyngham, viceſimo ſexto die Decembris.

Ad Albanenſem Epiſcopum Cardinalem, contra colores quorundam Malivolorum, in Negotio Electi antedicti exquiſitos.

A.D. 1316. An. 10. E. 2. Rom. & Fr. 10. E. 2. m. 5. d.

Venerabili in Chriſto Patri, Domino — Albanenſi Epiſcopo, Amico ſuo cariſſimo, Edwardus, &c. ſalutem, & ſinceræ dilectionis affectum.

Intelleximus a nonnullis quòd quidam, beneficiati in Regno noſtro, impugnationem & ſubverſionem jurium ac libertatum noſtrarum, & Coronæ noſtræ, necnon collationum benificiorum (quibus nos, & Progenitores noſtri, Reges Angliæ, ſemper hactenus uſi ſumus) intendentes, Proviſiones & Electiones Eccleſiarum ejuſdem Regni noſtri odio, invidiâ, ac machinatione malivolâ, in noſtri nominis contumeliam & contemptum, ac deformationem & jacturam Eccleſiarum ipſarum, necnon Perſonarum Electarum eiſdem, ac Electorum deſolationem & præjudicium manifeſtum, notoriamque abuſionem & ſubverſionem jurium & conſuetudinum, ac grande periculum Regni noſtri, impedire ac impetere nequiter moliuntur;

A.D. 1316

Et præcipuè confirmationem & conſecrationem, cariſſimi Clerici noſtri, Magiſtri Willielmi de Melton, Electi Eborum,

Viti utique Sanctæ vitæ, Deoque & Eccleſiæ ſemper devoti, atque hominibus, vulgari approbante præconio, gratioſi,

Quem in Spiritualium & Temporalium adminiſtratione ſemper circumſpectum comprobavimus & fidelem, & nedùm Eccleſiæ, ad quam ipſum concors ſuorum Electorum affectio, præviâ divinæ inſpirationis gratiâ, dinoſcitur canonicè evocâſſe, verùm etiam in directione negotiorum, nos & Regnum noſtrum contingentium, ac reformatione ſtatûs ejuſdem ſcimus perutilem, & providum, multiplicibus actibus virtuoſis, ac dignum,

Exquiſitis

A.D. 1316. Edw. 2.

Exquiſitis coloribus & adinventionibus malivolis nequiter impediunt, & retardant.

Nos itaque, cupientes oportunum apponi remedium huic peſti, Paternitatem veſtram (quam in illo negotio ſuum habet auditorem, ut didicimus, & Patronum) totis affectibus requirimus & rogamus quatinus, contemplatione juſtitiæ, necnon ob reverentiam & honorem Dei & Eccleſiæ (cujus cauſa agitur in hac parte) ob immunitatem etiam & tranquilitatem ſtatûs ejuſdem, adverſarios dicti Electi, & illos præcipuè qui ſub noſtrâ poteſtate beneficiati exiſtunt, ex parte noſtrâ efficaciter monere velitis, exhortationibuſque veſtris ſalubribus ſuadere,

Quòd, præmiſſorum conſideratione, ab impetitionibus & objectionibus ſupradictis omnino deſiſtant, & Electionem de perſonâ dicti Electi (quem adornant multiplicia gratiæ munera & virtutum, & quem teſtificamus virum ſolidum & fidelem, idoneum etiam atque dignum, & ab omni vinculo obligationis & ratiocinii, ſibi impoſito, abſolutum penitùs & quietum) tam ſalubritèr, & concorditèr, atque utilitèr celebratam, non impediant, ſet eam, ſicut meritò creditur, Deo placidam & acceptam, promoveant, & ad finem deducere ſatagant celerem & felicem, ſicut ſtatum proſperum diligunt Regni noſtri; circa quod veſtra velit Paternitas, quam firmiter confidimus, noſtrum diligere commodum & honorem, ſtudioſiùs laborare.

Et, ſi veſtris monitionibus hujuſmodi obtemperare non curent, placeat vobis indè conſcientiam Domini Summi Pontificis informare, & nobis confidentiùs ſemper reſcribere, ſuper hiis, & aliis, vota veſtra.

Dat. apud Notyngham, viceſimo ſexto die Decembris.

Ad Sanctæ Priſcæ Presbyterum Cardinalem, contra memoratos Colores, & pro ſæpeſato Electo.

A.D. 1316.

10. E. 2.

om. & Fr. 10. E. 2. 5. d.

VEnerabili in Chriſto Patri, Domino A. Dei gratiâ, tituli Sanctæ Priſcæ Presbitero Cardinali, Amico ſuo cariſſimo, Edwardus, &c. ſalutem, & ſinceræ dilectionis affectum.

Quanto de noſtrorum amicorum puritate fidem gerimus ampliorem, tanto graviùs conturbamur intrinſecus & movemur, dùm de ipſis ſiniſtra, talia præcipuè quæ ad ingratitudinis vitium poterunt annotari, noſtris auribus inculcantur.

Sanè, cùm nuper nobis eſſet, ex vulgari aſſertione, delatum quòd vos, in præſentiâ Sanctiſſimi Patris noſtri, Domini Summi Pontificis, quædam verba protuleratis, jura noſtra regalia, libertateſque, & immunitates liberæ Capellæ noſtræ Sancti Martini Magni London. ac aliarum Capellarum noſtrarum tangentia,

De quibus quidam Cardinales, & alii, in Curiâ Romanâ, impugnandi negotium Electionis, cariſſimi Clerici noſtri, Magiſtri Willielmi de Melton, Electi Eborum, & Decani Capellæ noſtræ prædictæ (quem utique novimus virum, crebris virtutum excercitiis, Deo & Eccleſiæ devotum, in Spiritualium & Temporalium adminiſtratione circumſpectum, maturitate conſilii providum, ac, ut vos ipſi nôſtis, in negotiorum noſtrorum directione perutilem & fidelem) exquiſitam materiam aſſumpſerunt,

A.D. 1316.

Eo acerbiùs angebamur in mente, quo de veſtrâ ſinceritate, in confovendis Coronæ & Regni noſtri juribus, ac noſtris & noſtrorum negotiis promovendis, ſpem habebamus, quaſi peculiariter, inter cæteros firmiorem;

Sicque, ex hujuſmodi relatu, eramus, nec inmeritò, provocati, quòd ad ea, per quæ vos anxios reddere credebamus, pronam manum habuimus & extentam; adeò ut religioſis Ciſtercienſis Ordinis (qui in Regno noſtro copioſâ fertilitate diffunditur) quos, veſtri contemplatione, ſumus gratioſis favoribus proſecuti, diſpoſueramus nedùm favorem regium ſubtraxiſſe, ſet etiam contra ipſos, quatinus conſcientia permiſiſſet, tàm in cauſis, quàm rebus, rigorem excercuiſſe; ut, ſic diſpendiis fatigati, veſtros exceſſus plangendo, nobis de vobis querimoniam detuliſſent.

Verùm, quia dictus Electus, cujus dictis & ſcriptis fidem certiſſimam adhibemus, jam pridem nobis, per ſuas aſſertivas litteras, indicavit quòd vos verba prædicta, coram dicto Domino Summo Pontifice ſic prolata, non dixiſtis voluntate, vel intentione nobis, libertatibus, aut privilegiis Capellæ noſtræ præjudicium, nec ſibi, in dictæ Electionis ſuæ negotio, obſtaculum inferendi,

A.D. 1316. Edw. 2.

licet, ut prædictum eſt, adverſarii ſui prædicti, ex eiſdem verbis, impetitiones ſibi voluntarias ſubornaverint, conceptum animi rigorem revocavimus plurimùm complacati;

Veſtram dilectionem plenâ cordis affectione ſinceriter requirentes, quatinus negotia dicti Clerici noſtri (quorum votiva expeditio non minus, quàm noſtrorum propriorum, inſidet cordi noſtro) ſic velitis, noſtræ contemplationis intuitu, curioſis auxiliis promovere, quòd ad finem optatum, vobis mediantibus, celeriter perducantur; quódque hujuſmodi veſtra ſollicitudo nobis præbeat incentivum, ad religioſos veſtri Ordinis, in Regno & Dominio noſtris conſtitutos, benigniter pertractandum.

Geſtum enim veſtrum erga Clericum noſtrum prædictum (in cujus proſperis gratulamur, & angimur in adverſis) ſic trahere proponimus in exemplum, ut, circa conferenda, vel deneganda dictis Religioſis beneficia, nos veſtris actibus conformemus.

Feliciter valeat veſtra Paternitas per tempora diuturna.

Dat. apud Notyngham, viceſimo ſexto die Decembris.

Ad Sanctæ Mariæ in Porticu Cardinalem, pro memorato Eborum Electo.

A.D. 1316. An. 10. E. 2.
Rom. & Fr. 10. E. 2. m. 3 d.

Venerabili in Chriſto Patri, Domino A. Dei gratiâ, Sanctæ Mariæ in Porticu Presbitero Cardinali, amico ſuo cariſſimo, Edwardus, &c. ſalutem, & ſinceræ dilectionis affectum.

Omni faſtu verborum abciſo, ex ingenii confidentiâ (quæ ex veſtrâ Paternitate, multiplicium rerum & beneficiorum experientiis, præ cæteris, ſolidiùs imprimitur cordi noſtro quodam peculiari affectu) detegere cenſuimus noſtrum Propoſitum erga Dominum Willielmum de Melton, noſtrum Clericum prædilectum; optans a veſtrâ gratitudine, frequentiùs hactenùs comprobatâ, quàm noſtri potius obtentu, ſuis langoribus mederi poſſe & velle, confidimus id penſari, videlicet, quòd idem, Willielmus, qui, claræ memoriæ, Genitori noſtro, dum vixit, ac nobis provide aſtitit conſilio & fideli (ipſius laudabilibus exigentibus meritis) præ cæteris Mundi Clericis noſtris affectibus nexu conjungitur firmiori; ita quod nos ipſius participare ſucceſſibus reputamus, tàm in proſperis, quàm adverſis.

Veſtra igitur velit probitas, nobis fida, nedùm contemplatione præmiſſorum & noſtri, immo veriùs juſtitiæ, quæ pro dicto noſtro Clerico, in negotio quod proſequitur, interpellat, ipſum,

Qui in hiis adverſitatibus & preſſuris, quibus Ytalici eum afficiunt in Curiâ & affligunt, ad vos fugit, utpote ad ſummum in noſtris & noſtrorum neceſſitatibus defenſorem, ſub umbrâ veſtri nominis, ut accepimus, ſe reclinans, ſperans veſtro præſidio a faucibus ſuorum, immò veriùs noſtrorum eripi æmulorum,

Favore ſolito Paternali complecti; & nè, viri providi & diſcreti, Decanus & Capitulum Eborum Eccleſiæ,

A.D. 1316.

Qui, pro relevatione ejuſdem, Confinio Angliæ verſus Scotiam evicinæ, ut nôſtis, & quæ, per invaſionem Scotorum, noſtrorum Rebellium, in ſuis Poſſeſſionibus & Libertatibus, modernis temporibus, patitur lapſum gravem, in eundem Willielmum, Eccleſiæ prædictæ Electum, vota ſua concorditer direxerunt, ſperantes per ipſum ab oppreſſione, cui jam ſubjacent, feliciùs reſpirare,

Suâ piâ intentione fruſtrentur, nec obloquium per nonnullos ſuos adverſarios, atque noſtros immò veriùs, quos vos latere non credimus, ſuſcitetur.

Et, ſicut de vobis, præ cæteris, fiduciam gerimus ampliorem penes Dominum Summum Pontificem (cui efficacius, quo poſſimus, ſuper hoc dirigimus ſcripta noſtra) inſtare, noſtrique contemplatione eum inducere, viis & modis omnibus, quos in hâc parte veſtra diſcretio potius noverit allectivos, ut, ob honorem perſonæ ſuæ, qui noſtram mentem plurimum honorabit, necnon pro ſecuritate & tranquilitate noſtri animi atque Regni, Electum ipſum Eccleſiæ, cui eligitur, & in quâ unam perſonam, nobis fidam, nobis expedit hiis diebus habere, dignetur auctoritate Apoſtolicâ præficere, & creare, & eum, pro directione negotiorum noſtrorum, ad nos remittere celeriter & feliciter expeditum; quoniam, ex omnibus mundi negotiis, quæ nos tangunt, de illo (ipſius laudabilibus exigentibus meritis) rumores gratos libentius audiremus.

Dat. apud Notyngham, viceſimo ſexto die Decembris.

Ad Willielmum de Teſta Cardinalem ſuper Expeditione prædicti Electi.

A.D. 1316. An. 10. E. 2. Rom. & Fr. 10. E. 2. m. 3. d.

A.D. 1316.

VEnerabili in Chriſto Patri, Domino W. Dei gratiâ, Tituli Sancti Ciriaci in Termis, Preſbitero Cardinali, Amico ſuo cariſſimo, Edwardus, &c. ſalutem, & ſinceræ dilectionis affectum.

Innatæ vobis gratitudinis radios ſatis peculiariter ad nos extenditis, dum circa ea, quæ noſtrum honorem, ac Regni noſtri ſtatum proſperum reſpiciunt & tranquillum, & ad noſtra incommoda impellenda, clam & palam, quotiens oportunitatem captare poteſtis, tanto ſollicitudinis ſtudio laboratis, quemadmodum operoſa inſtantia (quam, circa promotionem, prædilecti & familiaris Clerici noſtri, Magiſtri, Willielmi de Melton, Electi Eborum, ex omnibus Mundi Clericis noſtris affectibus ſpecialiùs copulati, relatione dilecti Clerici noſtri, Nicholai de Notingham, vos adhibuiſſe attendimus penes Papam) indicat manifeſtè; undè vobis, ac veſtris obligatos nos perpetuò profitemur: quibus, utinam! ſicut cupimus, realem valeamus rependere indè vicem.

Verùm ut noſtri in hâc parte propoſiti vobis veritas pateſiat, nè, viri providi & diſcreti, Decanus & Capitulum præfatæ Eborum Eccleſiæ, *&c. prout ſupra, uſque hæc verba, viz.*

Nos, qui ejuſdem Electi ſucceſſuum nos participes, tàm in adverſis, quàm proſperis, reputamus, mallemus in Eccleſiâ (ad quam canonicè eligitur, & cujus libertates, obtentu ſuæ perſonæ, uberiùs ampliare intendimus) eum poni;

Veſtram igitur affectionem inſtantiùs, quo poſſumus, imploramus quatinus, *&c. prout ſupra, uſque hæc verba, viz.*

Et hoc affectamus penſari ab omnibus, qui noſtrum commodum cupiunt & honorem.

Paternitatem veſtram in proſperitatis habundantiam dirigat Altiſſimus & conſervet.

Dat. apud Notingham, viceſimo ſexto die Decembris.

Pro eodem Eborum Electo, ad Sancti Adriani Diaconum Cardinalem.

A.D. 1316. An. 10. E. 2. Rom. & Fr. 10. E. 2. m. 5. d.

A.D. 1316.

VEnerabili in Chriſto Patri, Domino N. Dei gratiâ, Sancti Adriani Diacono Cardinali, Amico, &c.

Prægrandis affectionis radios ad nos extenditis, dum, contra veſtræ Nationis indigenas, pro, noſtro Clerico, Domino Willielmo de Melton, diſputatis, quemadmodùm ſua, nobis indè directa, ſcriptura teſtatur.

Verumtamèn tot beneficiis & honoribus frequentare nos & noſtros veſtra probitas hactenus aſſuevit, quot ſubjecti nobis populi præconium vix ſufficit divulgari; unde, utinam! vobis & veſtris rependere vicem congratam, ut tenemur, realiter valeamus.

Paternitatem veſtram totis affectibus requirentes quatinus, continuato, ſi placet, erga eundem noſtrum Clericum (præ cæteris Mundi Clericis conjunctum ſpecialiùs cordi noſtro) fido præſidio, per vos cœpto, noſtri contemplatione, atque juſtitiæ, quæ pro eo in negotio, quod proſequitur, interpellat, velitis interponere partes veſtras, ut idem negotium ad finem, vobis mediantibus, deducatur celerem & felicem; ita quòd, pro tranquilitate noſtri animi, atque Regni, rumores de illo gratos, quamcitiùs commodè poteritis, audiamus.

In Eccleſiâ enim Eborum, Confinio Angliæ verſus Scotiam evicinæ, propter Scotorum, noſtrorum Rebellium, frequentes incurſus & brigas, ſumopere nobis expedit habere aliquem Prælatum, de quo integrè confidere valeamus: Et hoc, ſi placet, vos, quem noſtrum ac Regni noſtri honorem & commodum diligere confidimus, oportunè velitis penſare, & veſtra ſemper nobis ſcribere beneplacita confidenter.

Paternitatem, &c.

Dat. apud Notyngham, viceſimo ſexto die Decembris.

Ad Sanctæ Agathæ Cardinalem, ſuper eodem Negotio.

A.D. 1316. An. 10. E. 2.
Rom. & Fr. 10. E. 2. m. 5. d.

VEnerabili in Chriſto Patri, Domino B. Sanctæ Agathæ Diacono Cardinali, amico ſuo cariſſimo, Edwardus, &c. ſalutem, & ſinceræ dilectionis affectum.

Scripſit nobis Dominus Willielmus de Melton, Electus Eborum, noſter Clericus prædilectus, quòd vos, noſtri contemplatione, ne dùm ipſum, cum ſuâ familiâ, infra Liberatam veſtram, in Curiâ, in Summâ neceſſitate ſuâ peculialiter receptando, quinimmò negotia, quæ proſequitur, omni ſollicitudine, quâ poteritis, promovendo, propitium ſemper, in ſuis opportunitatibus, vos ſibi redditis atque gratum: quod non ſolùm ſibi fieri, ſet veriùs nobis penſamus; undè utinam! vobis ac veſtris, *&c. de verbo ad verbum, prout ſupra.*

Bulla, de Treugis Scotiæ per Biennium, & infractoribus excommunicatis.

A.D. 1317. An. 10. E. 2.

JOhannes Epiſcopus, ſervus Servorum Dei, ad futuram rei memoriam.

Vocatis nobis, licet inſufficientibus meritis, ad Apoſtolatûs Officium, occurrit, quaſi confeſtim, conſiderationis noſtræ conſpectui, acerbis infeſta moleſtiis, periculoſa diſſenſio, quam inter cariſſimum in Chriſto Filium Edwardum Regem Angliæ Illuſtrem, & dilectum Filium Nobilem Virum Robertum de Brus, gerentem ſe pro Rege Scotiæ, jamdudum inventor malorum omnium ſuſcitavit, amaras nobis ſuas circumſtantias (quas frequenter, dum nos minor ſtatus haberet, intra pectoris clauſtra revolvimus) repræſentans.

Hinc etenim ſe offerebant, & offerunt noſtris obtutibus, impedimentum proinde facilè receptura pia Dei negotia, & præcipuè terræ Sanctæ, deſertæ incolis Chriſti fidelibus, ipſorumque deſtitutæ ſuffragiis, cui, Catholicis Principibus diſtractis ad bella Civilia, conſolator aliquis non aſſiſtit ex omnibus caris ſuis.

Hinc ſe ingerebant, & ingerunt animarum pericula, Chriſtiani Sanguinis non levis effuſio, gravia rerum diſpendia, & non ſolùm ipſorum diſſidentium, ſuarúmque gentium, ſet & quamplurium aliorum, in ipſorum commotione, periculoſa turbatio pariter & dampnoſa.

Hæc quidem noſtri cordis intima ſtimulant, acutiſque ſtimulis noſtrum interpellant Officium, ut ad occurrendum, per oportuna remedia, tanto Religionis Chriſtianæ diſcrimini, ociùs exurgamus.

Attendentes igitur quod ad nos (qui, licet immeriti, vices Regis pacifici gerimus, ac plenitudine fungimur poteſtatis, Apoſtolorum Principi, ſuiſque Succeſſoribus ex alto conceſſæ) ſingulariter pertinet, in Univerſali Eccleſiâ, cunctâve Congregatione fidelium, pacem quærere, ac ipſam facere diligentiùs obſervari, inter præfatos, Regem Angliæ, & gerentem ſe pro Rege Scotiæ, auctoritate Apoſtolicâ treugas (quarum fœdus ymaginem pacis inducit) uſque ad biennium duraturas:

Ac in eos, & omnes, & ſingulos eorum adjutores, valitores, conſiliatores, ſequaces, complices, & eorum adhærentes, treugas infringentes eaſdem, vel quemlibet, non ſervantes, Excommunicationis ſententiam promulgamus, non obſtante ſi, Regi, & gerenti prædictis, aut ipſis Adhærentibus, ſeu cuivis eorum, a Sede Apoſtolicâ ſit indultum quòd excommunicari non poſſint, per Litteras Sedis ejuſdem, non facientes plenam, & expreſſam, ac de verbo ad verbum de indulto hujuſmodi mentionem, & qualibet aliâ dictæ Sedis indulgentiâ, generali vel ſpeciali cujuſcumque tenoris, vel expreſſionis exiſtat, per quam effectus præſentium impediri poſſit, vel quomodolibet retardari.

Treugas autem, & ſententiam antedictas, a die notificationis ſeu publicationis ſuarum, ſuum effectum volumus obtinere.

Vaſſalos inſuper, & ſubditos, Regis & Gerentis, prædictorum a juramento fidelitatis, quo eis, vel eorum alteri tenentur aſtricti, quantum ad cujuſmodi guerræ ſeu diſſenſionis articulum, cùm in illicitis eis obedire non debeant, per idem tempus abſolvimus.

Et nichilominus promiſſiones & obligationes, quæ inter, Regem & Gerentem, prædictos, & quoſcunque alios,

ſub

D. 1317.
v. 2.

A.D. 1317.
Edv. 2.

ſub belli ſeu conflictûs, utrinque committendi, proceſſu; necnon confœderationes, colligationes, & pactiones, quæ inter ipſum Regem & quoſcunque alios ex unâ parte, ac prædictum Gerentem, & alios quoſcunque ex alterâ, intervenerint, pro ipſâ fovenda diſcordiâ, utpote contra bonum pacis præſumpta illicitè, & accepta, in divinæ Majeſtatis offenſam; & quaſcumque pœnas adjectas ac juramenta præſtita ſuper hiis, ſub quibuſcunque, formâ, modo, vel expreſſione verborum, præſertim cum juramentum vinculum iniquitatis eſſe non debeat, exnunc nulla fore decernimus, & quatenus de facto proceſſerint irritamus.

Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtræ inductionis, promulgationis, abſolutionis, & conſtitutionis, & irritationis infringere, vel ei auſu temerario contrahire; ſi quis autem hoc attemptare præſumpſerit, indignationem omnipotentis Dei, & beatorum, Petri & Pauli, Apoſtolorum ejus, ſe noverit incurſurum.

Dat. Avinon. Kalendis Januarii, Pontificatûs noſtri Anno primo.

De Poteſtate concedendi, nomine Regis, Penſiones Cardinalibus.

.D. 1317.
s. 10. E. 2.
m. & Fr.
o. E. 2.
5.

A.D. 1317.

REX Univerſis, præſentes Litteras inſpecturis, ſalutem, & plenam &c.

Conſiderantes negotia noſtra, in Sanctâ Romanâ Curiâ, per promotionem & maturitatem conſilii, Venerabilium Patrum, Dominorum Cardinalium, & aliorum Juriſperitorum ibidem, pro noſtro honore & commodo poſſe conſultius pertractari: & quod iidem Cardinales, & alii nobis, in noſtris agendis, eo utiliùs & ferventiùs aſſiſtent, quo a noſtrâ munificentiâ gratioſiùs ſe noverint honoratos; ac de fidelitate probatâ, & circumſpectione providâ, dilectorum fidelium noſtrorum, Venerabilium Patrum, Johannis Norwycenſis, & Johannis Elienſis, Epiſcoporum: Adomari de Valentiâ, Comitis Pembrochiæ, Conſanguinei noſtri kariſſimi, & Bartholomei de Badeleſmere Militis, plenam fiduciam reportantes,

Concedendi, nomine noſtro, Penſiones Cardinalibus, & aliis Juriſperitis de Romanâ Curiâ ſupradictâ, juxta diſcretionem dictorum, Epiſcoporum, Comitis, & Militis, & prout pro noſtro honore & commodo viderint expedire, ac Litteras ſuas indè faciendi, nomine noſtro, eiſdem Epiſcopis, Comiti, & Militi, conjunctim, plenam, tenore præſentium, committimus poteſtatem; ratum habituri & gratum quicquid per ipſos, Epiſcopos, Comitem, & Militem, actum fuerit in præmiſſis; omneſque & ſingulas Penſiones, quas per ipſos, Epiſcopos, Comitem, & Militem, ſic concedi continget per noſtras Patentes Litteras, ſub Magno Sigillo noſtro, ratificari, approbari, ac innovari faciemus, cum nobis conſtiterit de eiſdem.

In cujus, &c.

Dat. apud Clipſton, 4. die Januarii, Anno Domini 1316. Regni verò noſtri decimo.

Super electione Archiepiſcopi Caſſhellenſis.

.D. 1317.
t. 10 .E. 2.
m. & Fr.
o. E. 2.
3.

A.D. 1317.

PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum.

Inter cæteras ſollicitudinis noſtræ curas, quibus ex ſuſcepti Regni regimine aſſiduè coartamur, illa intimè inſidet nobis cordi, ut populi, noſtræ ſubditi ditioni, propulſatis erroribus, & ſcandalis univerſis, zelo muniti fidei Orthodoxæ, tranquilitate pacis & concordiæ perfruantur; & ut tales Prælati & Pontifices, ad ipſos regendos populos ubilibet, quantum nobis eſt poſſibile, deputentur, qui greges, ſibi commiſſos, in viam ſalutis dirigere, & ipſos verbo velint, & valeant inſtruere pariter & exemplo.

Quamobrem, vacante nuper Caſſhellenſi Eccleſiâ, per mortem Mauritii, nuper Archiepiſcopi loci illius, Decanus & Capitulum ejuſdem Eccleſiæ, petitâ à nobis, prout moris eſt, & obtentâ licentiâ eligendi, ad electionem de futuro Pontifice procedentes,

Quidam ex ipſis, videlicet, Decanus, cum Decem Canonicis, ad partem ſe trahentes, non in Capitulo ipſius Eccleſiæ, ſet apud Villam Killociæ, Venerabilem Patrem, Johannem Epiſcopum Corcagenſem, poſtularunt in Archiepiſcopum Eccleſiæ ſupradictæ:

Quidam verò, alii Canonici ejuſdem Eccleſiæ, ad Eccleſiam Caſſhellenſem

A.D. 1317. Edv. 2. ſem accedentes, Magiſtrum Thomam, Archidiaconum Eccleſiæ illius, in ſuum Archiepiſcopum elegerunt.

Verùm quia iidem, poſtulatus & Electus, ad veſtræ Sanctitatis præſentiam, ad proſequendum hujuſmodi negotium, ſe, ut accepimus, diverterunt; nos, conſiderantes ſtatum Terræ noſtræ Hiberniæ, qui, furente quorumdam inſaniâ, bellis & contentionibus variis miſerabiliter oppreſſus eſt hiis diebus, ac ſperantes quòd, per ſollicitudinem Prælati idonei, dictæ Eccleſiæ præficiendi, quorumdam Rebellium noſtrorum tumultus, in partibus illis, qui contra nos nuper hoſtiliter inſurrexerunt, meliùs ſedari poterunt, & pacis tranquilitas faciliùs reformari;

Sanctitati veſtræ devoto ſupplicamus affectu quatinus, ſi dictas, poſtulationem & electionem, utpote minus ritè factas, autoritate veſtrâ contigerit infirmari, & veſtræ placuerit Sanctitati eidem Eccleſiæ de Paſtore idoneo providere, tunc perſonam, dilecti nobis in Chriſto, Fratris Galfridi de Aylſham, de Ordine Fratrum Minorum (virum utique in Religionis obſervantiâ probatum, devotione conſpicuum, litterarum ſcientiâ præditum, & divini verbi exhortatione facundum) convertentes, ſi placet, pios oculos paternales, ipſum, præmiſſis paternâ ſolicitudine penſatis, in Archiepiſcopum ſæpedictæ Eccleſiæ præficere dignemini & Paſtorem.

Speramus etenim quòd, ſi idem Galfridus eidem Eccleſiæ præponatur, laborabit ſollicitè ut ſedentur tumultus & contumeliæ prædictæ, ut oberrantes ad viam veritatis & juſtitiæ reducantur.

Conſervet, &c.

Dat. apud Notinghamiam, 4. die Januarii.

De Scotis in Hybernia reprimendis.

A.D. 1317. An. 10. E. 2. Clauſ. 10. E. 2. m. 15. d.

REX, dilecto & fideli ſuo, Johanni de Haſtinges, ſalutem.

Qualiter Edwardus de Brus, ſuique Complices & Fautores, Scoti, Inimici & Rebelles noſtri, Terram noſtram Hiberniæ, jam diu eſt, invaſerunt, homicidia, deprædationes, & alia facinora diverſa ibidem inhumaniter perpetrando, & tàm noſtra, quàm aliorum Caſtra, Villas, & Fortalicia deſtruendo, & adhuc in Terrâ prædictâ morantur, conſimilia indies, vel pejora pro viribus committendo, vos intendimus non latere.

Et, quia, pro defenſione & ſalvatione Terræ noſtræ prædictæ, ac repulſione dictorum Inimicorum noſtrorum, Ordinavimus, per nos, & Concilium noſtrum, quòd, dilectus Conſanguineus & fidelis noſter, Rogerus de Mortuo Mari de Wiggemor, cum multitudine armatorum, ad partes illas, in brevi, ſe divertat, ita quod ſit apud Haverford ad Feſtum Purificationis beatæ Mariæ proximò futurum, promptus & paratus ad proficiſcendum exindè verſus partes prædictas, ad malitiam & proterviam Inimicorum prædictorum, per Conſilium & auxilium aliorum fidelium noſtrorum, partium illarum, viriliter & potenter, cum Dei adjutorio, reprimendas:

Et vos, & fideles noſtri, qui terras & tenementa in dictis partibus habetis, ad terram illam defendendam & ſalvandam, & ad proterviam Inimicorum noſtrorum repellendam, tenemini ratione terrarum & tenementorum veſtrorum prædictorum;

Vobis mandamus, firmiter injungentes, quòd vos, in propriâ perſonâ veſtrâ, ad partes prædictas accedatis, vel ſufficientem poteſtatem hominum, potentium ad arma, juxta quantitatem terrarum & tenementorum, quæ in partibus illis habetis, ibidem mittatis; ita quòd vos, vel illi, quos loco veſtro ibidem miſſuri eſtis, ſitis, vel ſint apud Haverford ad feſtum prædictum, vel citò poſt cum omni celeritate, quâ poteritis, vel poterunt, parati ad tranſfretandum exindè verſus prædictas partes, & ad morandum in terris & tenementis prædictis pro ſalvatione & defenſione eorumdem, & repulſione Inimicorum noſtrorum prædictorum.

Et hoc, ſub forisfacturâ omnium, quæ nobis in partibus illis forisfacere poteritis, nullatenus omittatis.

Teſte Rege apud Clipſton, 4. die Januarii.

De paſſagio Regis ad Terram Sanctam ordinando.

A.D. 1317. An. 10. E. 2.
Rom. & Fr. 10. E. 2. m. 5.

REX Univerſis, præſentes Litteras inſpecturis, ſalutem, & plenam præſentibus dare fidem.

De fidelitate probatâ, & circumſpectione providâ, dilectorum & fidelium noſtrorum, Venerabilium Patrum, Johannis Norwycenſis, & Johannis Elienſis, Epiſcoporum: Adomari de Valentiâ, Comitis Pembrochiæ, Conſanguinei noſtri kariſſimi; & Bartholomei de Badeleſmere, Militis, plenam fiduciam reportantes,

Ad conſentiendum, nomine noſtro, prorogationi, ſeu continuationi termini, aliàs per nos recepti & acceptati, ſuper paſſagio noſtro ad terram Jeruſalem: & ad alium terminum ſuper ipſo paſſagio noſtro recipiendum, & acceptandum; ac ad faciendum alia, quæ in præmiſſis neceſſaria fuerint ſeu etiam oportuna,

Præfatis Epiſcopis, Comiti, & Militi, & tribus eorum, plenam, tenore præſentium, committimus poteſtatem; Ratum habituri & gratum, quicquid per ipſos, Epiſcopos, Comitem, & Militem, vel tres eorum, noſtro nomine, factum fuerit in præmiſſis.

A.D. 1317.

In cujus rei teſtimonium præſentes Litteras ſigilli noſtri impreſſione fecimus roborari.

Dat. apud Clipſton, 4. die Januarii, Anno Domini 1316. Regni verò noſtri decimo.

Per breve de privato Sigillo.

COnſimiles Litteræ factæ fuerunt, de verbo ad verbum, cum iſtâ clauſulâ adjectâ, ante *In cujus, &c.* Damus inſuper præfatis, Comiti & Bartholomeo, ſimiliter poteſtatem & ſpeciale mandatum, receptionem ſeu acceptationem alterius termini, pro hujuſmodi paſſagio noſtro ad terram memoratam, vallandi, & firmandi, nomine noſtro, juramento, per alterum ipſorum, Comitis & Bartholomei, in animam noſtram præſtando.

In cujus, *&c. ut ſupra.*

Dat. ut ſupra.

De inhibitione Torneamenti, apud Thetford.

.D. 1317. .10. E. 2.
.10. E. 2. 2. m. 36.

REX, dilectis & fidelibus ſuis, Comitibus, Baronibus, Militibus, & omnibus aliis hominibus ad arma, ad torneandum apud Thetford in proximo conventuris, ſalutem.

Mandamus vobis, ſub foriſfacturâ omnium, quæ nobis foriſfacere poteritis, firmiter inhibentes, nè apud dictam Villam de Thetford, ſeu alibi in Regno noſtro Torneare, Burdeare, Juſtas facere, Aventuras quærere, ſeu aliquod aliud factum armorum facere præſumatis, durante guerrâ noſtrâ Scotiæ, vel quouſque aliud inde duxerimus Ordinandum.

A.D. 1317.

Et, ad inhibitionem hujuſmodi vobis pleniùs faciendum, dilectum nobis, Johannem Squirel, ad vos duximus deſtinandum; cui damus plenam, tenore præſentium, poteſtatem areſtandi, & priſonæ noſtræ, ſub cuſtodiâ Vicecomitis noſtri Comitatûs Suffolciæ, committendi omnes illos, quos, poſt inhibitionem noſtram prædictam, contrarios invenerit aut Rebelles.

In cujus, &c.

Teſte Rege apud Clipſton, 4. die Januarii.

Per Breve de privato Sigillo.

De Dictis Torneantibus areſtandis.

.D. 1317. . 10. E. 2.
ſ. 10. E. 2. 18. d.

REX Vicecomiti Suffolciæ, ſalutem.

Cùm, ante hæc tempora, per ſingulos Comitatus Regni noſtri, publicè fecerimus proclamari, & ex parte noſtrâ firmiter inhiberi, nè quis, Comes, Baro, Miles, ſeu alius quicunque, Torneare, Burdeare, Juſtas facere, Aventuras quærere, ſeu aliquod aliud factum armorum excercere præſumeret, durante guerrâ noſtrâ Scotiæ:

A.D. 1317.

Ac jam intellexerimus quòd quidam, apud Thetford, in Comitatu tuo, ad

A.D. 1317. Edv. 2.

ad Torneandum in proximo venturi ſunt, undè plurimùm admiramur;

Tibi præcipimus, firmiter injungentes, quòd in dictâ Villâ de Thetford, & alibi in Ballivâ tuâ, ubi expedire videris, publicè proclamari & ex parte noſtra firmiter inhiberi facias, nè quis, Comes, Baro, Miles, ſeu alius quicunque homo ad arma, Torneare, Burdeare, Juſtas facere, Aventuras quærere, ſeu aliud factum armorum, in eâdem Villâ de Thetford, ſeu alibi infra Regnum noſtrum, excercere præſumat, durante guerrâ noſtrâ Scotiæ, ſeu quouſque aliud inde duxerimus Ordinandum.

Et, ſi quos, poſt Proclamationem hujuſmodi; inveneris contrarium facientes, tunc eos, cum equis & herneſiis ſuis, areſtes, & ſub areſto ſalvò cuſtodias, donec aliud indè a nobis habueris in mandatis.

Et de nominibus illorum, quos ſic areſtaveris, nobis, ſub ſigillo tuo, diſtinctè & apertè, conſtare facias indilatè.

Teſte Rege apud Clipſton, 4. die Januarii.

Ad Papam, pro Dublinenſi Electo.

A.D. 1317. An. 10. E. 2.

Rom. & Fr. 10. E. 2. m. 3.

PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum.

Noctes inſompnes diutius & Curâ pervigili coartamur, ut ea, per quæ Terra noſtra Hiberniæ, jam turbata, ad tranquilitatem deſideratam reducatur, cum diligentia procuremus; &, quanto per hæc honor noſter & commodum amplius poterunt provenire, tanto pro eiſdem ad veſtræ beatitudinis, manſuetudinem confidentius recurrimus ſupplicando.

Attendentes itaque, Pater Sancte, quòd Eccleſia Sancti Patricii Dublinenſis, in Terrâ prædictâ, jam diverſis calamitatibus & anguſtiis afflicta, ac variis incommodis ſuppoſita, per prudentiam & induſtriam circumſpectam, dilecti Clerici noſtri, Magiſtri Alexandri de Bykenore, ipſius Eccleſiæ Electi,

Qui, in Terrâ prædictâ, tam, celebris memoriæ, Domino Edwardo, Genitori noſtro, quàm nobis diu cum fideli diligentiâ deſervivit; & Terram prædictam ac mores & conditiones populi illius ſatis novit, cum in eâ Archiepiſcopali præfulſerit dignitate,

Ad ſtatum] felicem poterit relevari, & tàm in Spiritualibus quàm Temporalibus ſalubria ſuſcipere incrementa;

Sanctitati veſtræ devotis precibus ſupplicamus quatinus, ad filiam, ſic miſerabiliter attritam, paternalis Affectionis oculos convertentes, dictum Electum, pro negotio Electionis ſuæ, in veſtrâ Sacrâ Curiâ expectantem, dignemini noſtris precibus habere ſpecialiter commendatum, & ad dictam Eccleſiam Dublinenſem remittere feliciter expeditum; nec pateant quæſimus aures exauditionis contradictionibus in negotio Electionis prædicti; quoniam non ſolùm ex odii fomite præconcepto, ſet etiam pro ſtatu Terræ noſtræ prædictæ, ad noſtri dampnum & dedecus, magis turbando, hujuſmodi contradictio jam procedit.

Conſervet &c.

Dat. apud Clipſton, 6. die Januarii.

Ad Cardinales, pro eodem.

A.D. 1317. An. 10. E. 2.

Rom. & Fr. 10. E. 2. m. 3.

VEnerabili in Chriſto Patri, Domino A. Dei gratiâ, Sanctæ Mariæ in Porticu Diacono Cardinali, amico ſuo cariſſimo, Edwardus, &c. ſalutem, & ſinceræ dilectionis affectum.

Quanto de veſtrâ dilectione ſincerâ fiduciam gerimus pleniorem, tanto pro hiis, quæ noſtrum honorem & commodum reſpiciunt, vos confidentius exoramus.

Attendentes itaque quod Eccleſia Sancti Patricii Dublinenſis, &c. *prout ſupra uſque hæc verba, viz.*

Paternitatem veſtram affectuoſe requirimus & rogamus quatinus, ut memoratus Electus, qui pro negotio Electionis ſuæ in Romanâ Curiâ jam expectat, propulſis contradictoribus, qui ſibi non ſolùm ex odii fomite præconcepti, ſet etiam pro ſtatu Terræ prædictæ, ad noſtri dampnum & dedecus, magis turbando, in prædicto negotio adverſantur, ad dictam Eccleſiam Dublinenſem mittatur feliciter expeditus,

Velitis erga Sanctiſſimum in Chriſto Patrem, Dominum Summum Pontificem

D.1317. cem (cui ſuper hoc noſtras preces ſimiliter dirigimus) noſtris precibus, efficaciter interponere partes veſtras.

Dat. apud Clipſton, 8. die Januarii.

Conſimiles Litteræ diriguntur ſubſcriptis; videlicet,

Domino W. Peleſtr.
Domino A. Sabinenſi,
Epiſcopis Cardinalibus.

Domino A. tituli Sanctæ Priſcæ,
Domino W. Teſta, tituli Sancti Ciriaci,
Presbiteris Cardinalibus.

A.D.1317. Eav. 2.

Domino N. tituli Sancti Adriani,
Domino J. Sancti Georgii ad Velum aureum,
Domino F. Sanctæ Mariæ in Coſmedyn,
Diaconis Cardinalibus.

Ad Papam, pro electo Eborum, & contra Malivolos.

D.1317. 10. E.2. & Fr. E.2.

PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum.

Intelleximus, Pater Sancte (quod, non ſine cordis amaritudine, veſtræ Celſitudini nunciamus) quemdam de noſtro Homagio, ex fidelitate, ac circumſpectione providâ, quas, prædilectus Clericus noſter & familiaris, Magiſter Willielmus de Melton, Electus Eborum, in noſtris hactenus obſequiis & negotiis feliciter dirigendis, laborioſè ſtuduit exhibere, tantum concepiſſe odium & rancorem, quòd tàm per ſua rogamina atque preces, quàm per Clericos (quos ex parte ſuâ in Curiâ ſuſtinet, eidem Electo, exquiſitis coloribus ac adinventionibus malivolis, adverſantes) ejuſdem Electionis negotium, ſecundum Deum, & pro relevatione dictæ Eccleſiæ concorditer celebratæ, ne dùm impedire, verùm etiam, per Dominum F. Gaytani, ac nonnullos alios Cardinales, & alios Ytalicos, qui, contra bonum conſcientiæ, ſuis in hac parte obtutibus, ut accepimus, in noſtri nominis contumeliam, acquieſcere non verentur, deſtruere ac confundere machinatur; ut ſic quidam de ſuis, jam agens in Curiâ, in eandem Eborum Eccleſiam, infra cujus Dioceſin magna pars ſuarum Terrarum conſiſtit, eidem Electo, in ſui juris præjudicium, præferatur.

Veſtram igitur Paternitatem (quam, multiplicibus experientiis edocentibus, nobis, in noſtris oportunitatibus, ſperamus propitiam invenire) inſtantiùs, quo poſſumus, imploramus quatinus pericula atque brigas, quæ nobis, ac Regno noſtro inevitabiliter accidere poterunt, ſi in dictâ Eborum Eccleſiâ (confinio Scotiæ vicinâ, & per incurſum Scotorum, noſtrorum Rebellium, in ſuis rebus & Terris multùm collapsâ) in iſto diſcrimine, alia ſtatuatur perſona, quàm nobis ſolida atque fida, veſtra Sanctitas dignetur, penſare, conſiderationeque præviâ præmiſſorum, necnon verecundiæ atque obloquii, quæ nobis ac dicto Electo veriſimiliùs iminebunt, ſi dictorum, adverſantium malitia prævaleat æquitati, eundem Electum, virum utique Sanctæ vitæ, Deóque & hominibus multiplicibus virtuoſis actibus gratioſum, non obſtantibus objectionibus hujus voluntariis, dictæ Eborum Eccleſiæ, ad quam Electi ipſius induſtriam concors ſuorum Electorum affectio, ſperantium ſe & eandem ſuam Eccleſiam per ipſum feliciùs reſpirare, præviâ, ut meritò creditur, divinæ inſpirationis gratiâ, elegerunt, ſicut noſtrum ac Regni noſtri ſtatum diligitis proſperum & honorem, ex veſtræ liberalitatis gratiâ, auctoritatéque veſtrâ Apoſtolicâ præficere & creare, ipſúmque pro reformatione ac directione negotiorum, nos & idem Regnum noſtrum contingentium, in quibus ſuum conſilium nobis comprobavimus ſemper providum & fidele, ad nos, pro quiete noſtri animi remittere, ſi placet, celeriter & feliciter expeditum; quoniam ex iſto, inter cætera mundi negotia, quæ modernis temporibus nos contingunt, gratos rumores libentiùs audiremus. A.D.1317.

Ad honorem & exaltationem Eccleſiæ & Populi ſui, Dominus veſtram Paternitatem conſervet, & dirigat per tempora diuturna.

Dat. apud Clipſton, 7. die Januarii.

A.D. 1317. Edw. 2.

Ad Gaucelinum, Papæ Nepotem, ſuper eodem Eborum Electo.

A.D. 1317. An. 10. E. 2.

Rom. & Fr. 10. E. 2. m. 2. d.

VEnerabili in Christo Patri, Domino G. Johannis, Dei gratiâ, Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinali, ac Domini Papæ Vicecancellario, Amico ſuo cariſſimo, Edwardus, &c. ſalutem, & ſinceræ dilectionis affectum.

Ex aſſumptione veſtrâ ad Cardinalatûs apicem & honorem ad nos certitudinaliter rumore delato, exultavit profectò præ gaudio noſter animus, gratias exindè exſolvens eo profundiùs Altiſſimo Creatori (qui talem ac tantam nobis in ſuâ erexit Eccleſiâ jam columpnam) quo per innatam vobis probitatem (quam crebris favorum experientiis nobis, & Regno noſtro, in noſtris agendis, comprobavimus hactenus aſſiſtentem) exnunc ſperamus indubiè nos, & Regni noſtri negotia, in Sanctâ Romanâ Curiâ, feliciùs dirigi, ac uberiùs proſperari.

Verum intelleximus (quod non ſine cordis amaritudine recitamus) quendam de noſtro homagio, *&c. prout ſupra, mutatis competenter mutandis*.

Rex per Ambaſſadores ſuos petit Promotionem Clerici.

A.D. 1317. An. 10. E. 2.

Rom. & Fr. 10. E. 2. m. 3.

PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum.

Ad illorum promotionem cor noſtrum allectiùs inducimur aperire, eoſque favore jugiter proſequi gratioſo, qui noſtro ſervitio didicimus frequentibus curarum laboribus incumbentes, commoditate corporis & animi penitus emancipatâ, ducere noctes plerumque coguntur inſompnes, maximè quorum vita laudabilis approbatur, necnon virtutibus & ſcientiis inſignita, ad eandem continuo ſe diſponit, ad quam etiam Nobilitas generis ſuffragatur.

Sanè cum, dilectus Clericus, ac Secretarius noſter, Magiſter Thomas de Cherleton, Juris Civilis Profeſſor, negotiorum noſtrorum ponderi ſubjaceat, & laboret in eiſdem frequenter inſudans, meritis cujus exigentibus, ad ipſius promotionem honorificam debitè invitamur;

Sanctitatem veſtram, pro eodem, precibus filialibus agredimur confidenter, ſupplicantes quatinus, cum eodem, qui ſinceræ noſtræ dilectionis brachiis puriſſimè amplexatur, ſuper pluralitate beneficiorum, ex benignitate Sedis Apoſtolicæ, diſpenſantes, ſeu etiam ſuper promotione alicujus Dignitatis, vel Prælaturæ, prout ſcientiæ ſuæ commendanda facultas, morum gravium plenitudo matura, ac vitæ converſatio approbata, necnon ſervitii, nobis noctu dieque collati, merita depopoſcunt, juxta formam noſtræ petitionis, & affectûs, Sanctitati veſtræ, per venerabiles Patres, J. Norwycenſem, & J. Elienſem, Epiſcopos: & dilectos & fideles noſtros, Adomarum de Valentia Comitem Pembrochiæ, Conſanguineum noſtrum kariſſimum, & Bartholomeum de Bardeleſmere, AMBICIATORES noſtros, præſentium portitores, tres, vel duos eorum, porrigendæ, & vivâ voce pleniùs, ſi libeat, intimandæ, gratioſum veſtræ Sanctitatis gremium eidem dignemini aperire.

Eundem nichilominus veſtræ Sanctitatis paternis amplexibus refoventes, quem inſtantèr ac devotiſſimè, quantum ex corde poſſumus, veſtræ Beatitudini commendamus; conſiderantes, ſi placet, quòd ad has preces pura mentis intentio, non carnalis affectio, nos induxit.

Ad Regimen Eccleſiæ, &c.

Dat. apud Clipſton, octavo die Januarii.

Pro Epiſcopo Wintoniæ commendatoria.

A.D. 1317. An. 10. E. 2.

Rom. & Fr. 10. E. 2. m. 3.

PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum.

Paternæ manſuetudinis affluens plenitudo, univerſalis Eccleſiæ Regimini præſidendo, ſic ſe cunctis affabilem, & in caritatis dulcedine exhibet liberalem, ut, quos digniores agnoverit, & ingentiore meritorum excellentiâ commendatos, illos potioris gratiæ Munificentiâ proſequitur, & carioris dilectionis ſtudio amplexatur.

Recolentes itaque quàm prudenter, & quàm utiliter, venerabilis Pater, Johannes Wyntoniæ Epiſcopus, Cancella-

.D.1317. Edw. 2. rius noſter, dùm, claræ memoriæ, Genitoris noſtri, & noſtris poſtmodùm intendebat obſequiis, &, in diverſis partibus, variis ac magnis officiis fungebatur, omni tempore cum modeſtiâ & manſuetudine ſic ſe habuit erga cunctos, ut tàm a ſuperioribus, quàm a ſubditis amaretur, & ejus geſtus laudabilis omnium & ſingulorum teſtimonio meruit comprobari:

Penſantes etiam grata & laudabilia obſequia, quæ in præſentiarum nobis & toti Regno noſtro continuis laboribus jugiter non deſinit exhibere;

Ac deſiderantes ipſum eò veſtris paternis affectibus intimiùs copulari, & Apoſtolici favoris præſidiis uberiùs præpotiri, quo ipſius mores & merita gratioſa eum virtuoſis actibus efferunt digniorem, & nos honoris ſui cumulum deſiderantius affectamus.

Beatitudini veſtræ ſinceris affectibus ſupplicamus, quatinus eundem Epiſcopum, (virum utique moribus temperatum, famâ pollentem, vitæ & converſationis honeſtate inſignem, zelatorem juſtitiæ, aliarumque virtutum titulis inſignitum, necnon pro defenſione Eccleſiaſticæ libertatis quamplurimum laborantem) ac Eccleſiam, ſuo commiſſam Regimini, habentes, ſi placet, noſtri conſideratione, propenſius commendatos, ſic ipſum favoris & gratiæ plenitudine proſequi dignemini in agendis, A.D. 1317. Edw. 2. quod commiſſum ſibi Regimen eo utilius in timore Domini peragere, & nobis in negotiis, nos & Regnum noſtrum tangentibus, conſiliis & auxiliis aſſiſtere valeat oportune, quo veſtræ Paternæ affectionis benivolentiâ ſe ſenſerit in debitis oportunitatibus communiri.

Ac ea, quæ, dilectus Clericus noſter, Magiſter Jacobus de Florentiâ, Archidiaconus Wyntoniæ, & ipſius Epiſcopi Familiaris, veſtræ Clementiæ, ſuper aliquibus negotiis, ipſum Epiſcopum & Eccleſiam ſuam tangentibus, ſi libeat, duxerit exponenda, benigne audire, &, juxta ſperatam fiduciam, effectui mancipare dignetur veſtra Paternitas veneranda.

Conſervet vos Altiſſimus, ad Regimen Eccleſiæ ſuæ ſanctæ, per tempora proſpera & longæva.

Dat. apud Clipſton, decimo die Januarii.

Eodem modo, mutatis mutandis, ſcribitur Albanenſi Epiſcopo, & ſingulis Cardinalibus in Curiâ Romanâ exiſtentibus.

Ad Cardinales, ut promoveant Petitionem, per Ambiciatores Regis, Papæ porrigendam.

.D.1317. .10. E.2. .& Fr. E.2. 3. VEnerabili in Chriſto Patri, Domino A. Dei gratiâ, Sanctæ Mariæ in Porticu Diacono Cardinali, Amico ſuo cariſſimo, Edwardus, &c. ſalutem, & ſinceræ dilectionis affectum.

Ad promotionem illorum allectiùs inducimur inſudare, *&c. prout ſupra de* 8. *Januarii, uſque hæc verba, viz.*

Pro quibus promotione honorificâ Sanctiſſimo in Chriſto Patri & Domino, Domino J. Dei gratiâ, Sacroſanctæ Sedis Apoſtolicæ Romanæ Pontifici, preces noſtras, prout poſſumus, tranſmiſerimus efficaces;

Paternitatem veſtram ex ſincero cordis affectu requirimus & rogamus quatinus, ut, apud dictum Dominum noſtrum Summum Pontificem, dicti Clerici noſtri promotio maturiorem ſortiatur effectum, juxta formam noſtræ Petitionis & Affectûs,

A.D. 1317. Paternitati veſtræ per, venerabiles Patres, J. Norwicenſem, & J. Elienſem, Epiſcopos: & dilectos & fideles noſtros, Adomarum de Valentiâ, Comitem Pembrochiæ, Conſanguineum noſtrum kariſſimum, & Bartholomeum de Badeleſmere, AMBICIATORES noſtros, præſentium Portitores, porrigendæ, & vivâ voce pleniùs, ſi libeat, intimandæ,

Solicitudinem & operam veſtras, noſtri contemplatione, interponere dignemini cum effectu; veraciter cognoſcentes quòd, quicquid ſibi duxeritis faciendum, noſtræ perſonæ reputabimus eſſe factum.

Dat. apud Clipſton, duodecimo die Januarii.

Eodem modo ſcribitur ſingulis Cardinalibus in Curiâ Romanâ nunc exiſtentibus.

Litera Regis Franciæ, de Colloquio habendo, ſuper Homagio faciendo, & ſuper Paſſagio ad Terram ſanctam.

A.D. 1317. An. 10. E. 2.
Ex Orig. in Turri.

MAgnifico Principi Edwardo Dei gratiâ, Regi Angliæ illuſtri, cariſſimo Fratri noſtro, Philippus, eâdem gratiâ, Franciæ & Navarræ Rex, ſalutem, & proſperos ad vota ſucceſſus.

Magnificentiæ veſtræ Litteras Credentiæ, per diſcretos viros, Johannem Abel Militem, & Magiſtrum Richardum de Bourton Clericum, & AMBASSATORES veſtros, nobis exhibitas, animo recepimus lætabundo.

Quibus viſis, & diligenter attentis eis, quæ dicti veſtri AMBASSATORES nobis, ex parte veſtrâ, voluerunt exponere, lætiores effecti fuimus ex eo, quod vos intelleximus, circa inſtantem mediam quadrageſimam, ad nos diſpoſuiſſe venire, homagium, & alia, ad quæ nobis tenemini, præſtituri, & ex eo, quòd vos, quem ſummo deſiderio deſideramus videre, tunc præſentialiter videbimus, Domino concedente.

Cúmque AMBASSATORES ipſi nos, ex parte veſtrâ, requiſierint quod, cum, tàm propter guerrarum diſcrimina, quàm propter alia quamplura, quæ nunc vobis incumbunt, negotia, non poſſitis, pro prædictis faciendis, ſine magno Regni veſtri periculo, vos nimis a dicti Regni veſtri confiniis elongare, locum aliquem in Regno noſtro, vobis proximum, vellemus eligere, in quo, pro prædictis faciendis, poſſemus invicem convenire:

Sinceritati veſtræ ſignificamus quod, Licet nedùm, quia ante, & circa tempus dictæ Mediæ quadrageſimæ Prælatos nonnullos, Barones, & alios Nobiles Regni noſtri, pro ordinatione tranſmarini paſſagii, quod vos & nos, ſicut ſcitis, aſſumpſimus (ſuper quo nobis multum eſſet placidum, ſi tunc ad hoc veſtra poſſet præſentia intereſſe) ordinaverimus Pariſius convocari, ſed etiam, pro quibuſdam aliis Regni noſtri, jam aſſumptis & ordinandis, negotiis, ibidem nos expediret quamplurimùm intereſſe,

Ordinavimus tamen, ob ſinceræ dilectionis affectum, quem ad vos gerimus, quod nos, circa tempus prædictum, apud Ambianos transferemus, cùm tunc ad partes remotiores nos tranſferre, ſine dictorum negotiorum gravi diſpendio, non poſſemus: In quo loco prædictum homagium, & alia, quæ circa hoc facienda fuerint, facere poteritis; noſque, ſuper ordinatione dicti paſſagii, ac ſuper pluribus aliis, ut optamus, poterimus colloquium habere vobiſcum.

Placeat igitur vobis nos reddere certiores, ſi tunc, vel quando paulo poſt, ad locum prædictum, pro præmiſſis faciendis intereſſe intenditis, ut de tranſferendo ad locum prædictum poſſimus convenientiùs ordinare.

Datum Pariſius, die duodecimo Januarii.

De Torneantibus attachiandis.

A.D. 1317. An. 10. E. 2.
Clauſ. 10. E. 2. m. 16. dor.

REX Vicecomiti Glouceſtriæ, ſalutem.

Præcipimus tibi, firmiter injungentes, quod in Civitatibus, Burgis, Villis Mercatoriis, & Locis aliis, in Ballivâ tuâ, tàm infra libertates, quàm extra, ubi expedire videris, publice facias proclamari, & ex parte noſtrâ firmiter inhiberi, ne quis, Comes, Baro, Miles, ſeu alius quicunque homo ad arma, ſub gravi foriſfacturâ noſtrâ, Torneare, Burdeare, Juſtas facere, Aventuras quærere, ſeu aliud factum armorum in Ballivâ tuâ, ſeu alibi in Regno noſtro, niſi in expeditionem guerræ noſtræ Scotiæ, excercere præſumat, ſine licentiâ noſtrâ ſpeciali.

Et, ſi quos, poſt Proclamationem hujuſmodi, inveneris contrarium facientes, tunc eos attachies, & corpora eorum ſalvò cuſtodias, donec aliud inde a nobis habueris in mandatis.

Teſte Rege apud Clipſton, duodecimo die Januarii.

Per breve de privato Sigillo.

Eodem modo mandatum eſt ſingulis Vicecomitibus per Angliam.

Ad Papam, de negotio ſecreto per Ambaſſiatores exponendo.

A.D. 1317. An. 10. E. 2. Rom. & Fr. 10. E. 2. m. 2. d.

PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum.

Inter cætera grandia negotia, pro quibus noſtros AMBASSIATORES, ad veſtræ Sanctitatis præſentiam deſtinamus, unum negotium ſpecialiter adjaceri cordi noſtro eis commiſimus, ex parte noſtrâ, veſtræ Celſitudini, ſi placet, ſecretius exponendum.

Veſtræ igitur Beatitudini devotâ inſtantiâ ſupplicamus, quatinus eiſdem AMBASSIATORIBUS noſtris, in hâc parte, aures dignemini credulas inclinare, &, ex liberalitatis veſtræ gratiâ, ad exauditionis effectum idem negotium jubere deduci, ſicut ſtatum noſtrum, ac Regni noſtri diligitis proſperum & tranquillum.

Ad exaltationem Eccleſiæ & Populi ſui, Deus veſtram Paternitatem conſervet per tempora diuturna.

Dat. apud Lichtburgh, decimo octavo die Januarii.

Pro Ludovico de Bellomonte in Epiſcopum Dunelmenſem promovendo.

A.D. 1317. An. 10. E. 2. Rom. & Fr. 10. E. 2. m. 3. d.

PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum.

Pro promotione, dilecti Clerici & Conſanguinei noſtri, Magiſtri Lodowici de Bello Monte, Theſaurarii Sarum, ad Epiſcopatum Dunolmenſem, jam vacantem, quæ multum inſidet nobis cordi, quædam, dilectis & fidelibus noſtris, Adomaro de Valentiâ, Comiti Pembrochiæ, Conſanguineo noſtro cariſſimo, & Antonio Peſſaigne de Januâ, Militi, injunximus veſtræ Beatitudini, ex parte noſtrâ, plenius exponenda.

Sanctitati veſtræ devotis precibus ſupplicantes, quatinus eiſdem, Comiti & Militi, in hiis, quæ veſtræ Clementiæ, in præmiſſis, ex parte noſtrâ, duxerint referenda, benignum auditum præbere, fidemque plenariam adhibere, & relata hujuſmodi per eoſdem votivo effectui dignemini mancipare.

Conſervet, &c.

Dat. apud Leyceſtriam, decimo nono die Januarii.

De Eborum Electo.

A.D. 1317. An. 10. E. 2. Rom. & Fr. 10. E. 2. m. 3. d.

PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum.

Ad veſtræ Sanctitatis præſentiam cupimus pervenire, quòd Magiſter Thomas de Cobeham, dum agebat in partibus Regni noſtri, plura nobis impendit obſequia grata valde.

Verum vacante nuper Eccleſiâ Cantuariæ, per mortem, bonæ memoriæ, R. dudum Archiepiſcopum loci prædicti, proviſioneque futuri paſtoris inibi diſpoſitioni Sedis Apoſtolicæ reſervatâ, pro tranſlatione venerabilis Patris, nunc Archiepiſcopi loci illius, tunc Epiſcopi Wygornienſis (nobis ſincerâ dilectione, ſuis gratis meritis exigentibus, conjuncti) ab eâdem Sede Wygornienſi ad Cantuarienſem Eccleſiam prædictam, fælicis recordationis, Dominum Clementem Papam Quintum, Prædeceſſorem veſtrum, non ceſſavimus interpellare precibus ſucceſſivis, quam, noſtri contemplatione, dictus Prædeceſſor veſter, juxta noſtrum deſiderium, conſummavit.

Et, licet dictus Magiſter Thomas eſſet noſtræ voluntatis & deſiderii non ignarus, effectum tamen precum noſtrarum prædictarum nitebatur pro viribus impedire; electionem, de ipſo factam, reſervatione prædictâ non obſtante, ſuaque perſona per nos nullatenus acceptatâ, notorie proſequendo; propter quæ contra eundem Magiſtrum Thomam fuimus tunc, non inmeritò, provocati.

Demúmque, ad preces & inſtantiam dicti Cantuarienſis Archiepiſcopi, & quorumdam Amicorum ſuorum, necnon obtentu ſervitii, nobis per ipſum fideliter impenſi hactenus, ut eſt dictum, rancorem noſtrum,

Dum tamen erga nos, & noſtros, & maxime erga, dictum Clericum noſtrum, Magiſtrum Willielmum de Melton, Electum Eborum (cujus Electionis expe-

A.D. 1317. Edv. 2.

ditio frequenter inſidet cordi noſtro) impoſterum decenter ſe habeat,

Remiſimus gratioſe, ipſumque in favorem Regium ſub formâ recepimus prænotatâ.

Quocirca Sanctitati veſtræ humiliter ſupplicamus, quatinus præfatum Magiſtrum Thomam, noſtris interceſſionibus, habere dignemini recomendatum, ipſumque Apoſtolici favoris munere communiri.

Conſervet, &c.

Dat. apud Daventre, viceſimo die Januarii.

De Credentia, pro Ambaſſiatoribus, ex parte Eborum Electi.

A.D. 1317. An. 10. E. 2. Rom. & Fr. 10. E. 2. m. 3. d.

PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum.

Fervor affectionis intimæ, quam ad Eccleſiam Eborum, jam viduatam, &, eo prætextu, quaſi calamitatibus innumeris ſuppoſitam, necnon ad perſonam, prædilecti Clerici & Familiaris noſtri, Magiſtri Willielmi de Melton, ipſius Eccleſiæ Electi, intime gerimus & habemus: incrementa quoque ſalubria, quæ, ut ſperamus, ipſa Eccleſia, per circumſpectam providentiam ipſius Electi, ſi dictæ Eccleſiæ Archiepiſcopali fulgeret dignitate, nos inceſſanter excitant, & cogentibus motivis inducunt ut, pro ipſius Electionis negotio, veſtræ Beatitudinis Clementiam inceſſanter precibus propulſemus.

Cùm itaque, dilectis & fidelibus noſtris, venerabilibus Patribus, J. Norwicenſis, & J. Elienſis, Epiſcopis: Adomaro de Valentiâ, Comiti Pembrochiæ, Conſanguineo noſtro cariſſimo: Bartholomeo de Badeleſmere, & Johanni de Crumbwell, Militibus; necnon Magiſtris, Willielmo de Birſton, Glouceſtriæ, & Jacobo de Florentiâ, Wyntoniæ, Archidiaconis (quos ad veſtræ Sanctitatis præſentiam deſtinamus) quædam veſtræ Clementiæ per ipſos, ſex, quinque, quatuor, tres, vel duos eorum, de quatuor primò nominatis, ex parte noſtrâ, ſuper negotio Electionis prædictæ injunxerimus exponenda;

Veſtram benignitatem devotis precibus exoramus, quatinus Nunciis noſtris prædictis in hiis, quæ ipſi, ſex, quinque, quatuor, tres, vel duo eorum, de quatuor primò nominatis, vobis expoſuerint ſuper negotio memorato, dignemini fidem indubiam adhibere, & requiſita, noſtro nomine, per eoſdem, ad utilitatem Eccleſiæ Eborum prædictæ, & noſtri honorem, gratioſiùs exaudire.

Conſervet, &c.

Dat. apud Daventriam, viceſimo die Januarii.

De conſimili Credentia, ad Cardinales.

A.D. 1317. An. 10. E. 2. Ibid.

VEnerabili in Chriſto Patri, Domino A. Dei gratiâ, Sanctæ Mariæ in Porticu, Diacono Cardinali, amico ſuo cariſſimo, Edwardus, &c. ſalutem, & ſinceræ dilectionis affectum.

Rem honeſtam, Altiſſimoque gratam, agere credimus & acceptam, dùm, ut Eccleſiis, Paſtoribus viduatis, ſalubriter conſulatur, opem & operam apponimus efficaces.

Cùm itaque, ſuper negotio Electionis, nuper factæ, in Eccleſiâ Eborum, de diſcreto Viro, & Clerico noſtro cariſſimo, Magiſtro Willielmo de Melton, in Archiepiſcopum dicti loci, *&c. prout ſupra, uſque hæc verba, viz.*

Requiſitaque noſtra per eoſdem procurare velitis, amore noſtri, optato & felici effectui mancipari.

Dat. apud Daventriam, viceſimo die Januarii.

Eodem modo ſcribitur Cardinalibus ſubſcriptis; viz,

Domino G. Tituli Sancti Ciriaci in Termis Preſbitero Cardinali,

Domino Oſtienſi & Veletrenſi Epiſcopo.

De Galeis per Januenſes, pro Guerra Scotiæ providendis.

A.D. 1317. An. 10. E. 2. Clauſ. 10. E. 2. m. 14. d.

REX, Nobilibus Viris, Abbati, Poteſtati, & Capitaneo Civitatis Januenſis, Amicis ſuis cariſſimis, ſalutem.

Cùm mittamus, dilectum nobis, Leonardum Peſſaigne de Januâ, ad partes veſtras, ad providendum ibidem, ſumptibus

A.D. 1317. Edw. 2.

tibus noſtris, quinque galeas defenſabiles, in ſubſidium guerræ noſtræ Scotiæ, & ad eas hominibus armatis, armaturis, victualibus, & omnibus aliis neceſſariis, prout meliùs expedire viderit, & prout ſibi per nos pleniùs eſt injunctum, muniendum;

Veſtram Amicitiam affectuoſè requirimus & rogamus, quatinus præfatum Leonardum prædictas galeas, & hujuſmodi homines armatos, necnon armaturas, victualia, & alia neceſſaria pro munitione galearum prædictarum, in Civitate veſtrâ prædictâ, providere, & exindè, in expeditionem guerræ noſtræ prædictæ, ducere permittatis.

Præfato Leonardo, ſuper præmiſſis, favorem & auxilium, noſtri interventu rogaminis, impendendo; pro quo vobis, & Concivibus veſtris quibuſcumque, in hiis, quæ penes nos habueritis expedire, effici volumus impoſterum, oportunis temporibus, promptiores.

Dat. apud Andeure, triceſimo primo die Januarii.

Per breve de privato Sigillo.

Bulla de Proviſione pro Ludovico de Bellomonte in Epiſcopum Dunelmenſem.

A.D. 1317. 10. E. 2. Orig.

JOhannes Epiſcopus, ſervus ſervorum Dei, cariſſimo in Chriſto filio Edwardo, Regi Anglorum illuſtri, ſalutem & Apoſtolicam Benedictionem.

Gratiæ tibi divinæ præmium & humanæ præconium laudis acquiritur, ſi Eccleſiam, & Perſonas Eccleſiaſticas Regni tui, Pontificali præſertim præditas Dignitate, Regali præſidio foveas, & favore benevolo proſequaris; noſque ad id Celſitudinem tuam eo fiducialius Apoſtolicis exhortationibus excitamus, quo illam, in operum executione bonorum, ſperamus promptam & facilem invenire.

Nuper ſiquidem, Dunelmenſi Eccleſiâ, per obitum, bonæ memoriæ, Riccardi Epiſcopi Dunelmenſis, Paſtoris ſolatio deſtitutâ, nos, attendentes quòd de Proviſione ipſius Eccleſiæ nullus, præter nos, diſponere poterit, pro eo quod dudum, felicis recordationis, Clemens Papa Quintus, Prædeceſſor noſter ante vacationem hujuſmodi, Proviſionem ipſius Eccleſiæ, cum illam proximò vacare contingeret, Diſpoſitioni & Ordinationi ſuæ ac Sedis Apoſtolicæ, eâ vice, ſpecialiter reſervârat: diſtrictiùs inhibens dilectis filiis, Capitulo ejuſdem Eccleſiæ, & quibuſvis aliis (ad quos Electio Epiſcopi Dunelmenſis, ſeu Proviſio, vel quævis alia Diſpoſitio pertineret, cum illa imineret, facienda) ne Electionem, proviſionem, vel quamcunque Diſpoſitionem aliam, de futuro Epiſcopo, quando Eccleſiam ipſam vacare contingeret, attemptare præſumerent quoquomodo; ac decernens irritum & inane, ſi ſecus ſuper hoc a quoquam, quavis authoritate, ſcienter vel ignoranter, contingeret attemptari:

Et demum, dirigentes ad eandem Eccleſiam paternæ conſiderationis intuitum, ac cupientes ut, per noſtræ cooperationis Miniſterium, Paſtor illi, ſecundum Cor noſtrum, præficeretur ydoneus, qui ſciret & poſſet ejus Regimen ſalubriter exercere, Reſervationem, Inhibitionem, & Decretum, prædicta, præfati Prædeceſſoris, rata & grata habuimus:

A.D. 1317.

Et nichilominus Proviſionem ipſius Eccleſiæ, ſic vacantis, hâc vice Diſpoſitioni & Ordinationi noſtræ ac dictæ Sedis denuò duximus reſervandam; decernentes extunc, prout erat, irritum & inane ſi ſecus, ſuper hoc, a quoquam, quavis auctoritate, ſcienter vel ignoranter, attemptatum foret, vel contingeret impoſterum attemptari:

Poſtmodùm verò de proviſione ipſius Eccleſiæ, nè vacationis diutinæ expoſita incommodis remaneret, cæpimus cogitare ſolliciti; & tandem, poſt deliberationem, quam ſuper hoc habuimus cum noſtris Fratribus, diligentem, ad dilectum filium Lodovicum, Electum Dunelmenſem, Theſaurarium Eccleſiæ Saresburienſis,

Virum utique Generis Nobilitate pollentem, veluti qui traxit de Proſapiâ Regali Originem, ætate legitimâ & Sacerdotali Ordine conſtitutum, Literarum Scientiâ præditum, vitæ ac morum honeſtate decorum, & virtuoſis actibus commendatum, in Spiritualibus providum, & Temporalibus circumſpectum,

Convertimus aciem noſtræ mentis; &, præmiſſis omnibus in conſiderationem adductis, de Perſonâ ipſius Ludovici, nobis, dictiſque Fratribus noſtris, ob ſuorum exigentiam meritorum, acceptâ, prædictæ Dunelmenſi Eccleſiæ providimus, ipſumque Ludovicum, Electum illum, de Fratrum eorumdem Conſilio,

A.D. 1317.
Edv. 2.

Conſilio, & Apoſtolicæ plenitudine poteſtatis, in Epiſcopum præfecimus & Paſtorem, Curam, & Adminiſtrationem ipſius ſibi, in Spiritualibus & Temporalibus, plenariè committendo; firmâ conceptâ fiduciâ, ſpeque nobis indubiâ ſuggerente quòd, illius dicto Epiſcopo favente Clementiâ, & ſtudiorum ſuorum ſolertiam dirigente, a quo univerſorum cariſmatum dona manant, prælibata Eccleſia, ſub ipſius Ludovici curâ Regiminis gubernata, ſalubriter Spiritualibus & Temporalibus proficiet Incrementis.

Quocirca Magnificentiam Regiam rogamus, & hortamur attente, quatinus eundem Electum, & Eccleſiam, ſibi commiſſam, habens pro divinâ, dictæ Sedis, & noſtrâ reverentiâ, propenſiùs commendatos, te exhibeas eidem Electo benivolum, & in cunctis ejus oportunitatibus gratioſum, ita quod ipſe, regio favore ſuffultus, commiſſum ſibi dictæ Eccleſiæ Regimen poſſit ſalubriter exercere, tuque concreſcas inde meritis apud Deum, apud nos Gratiâ, & apud fidelium populos præconio dignæ laudis.

Dat. Avinion. quinto Idus Februarii, Pontificatûs noſtri anno primo.

Sigillo avulſo.

A.D. 131
Edv. 2.

Pro Conventu de Sempringham, & de Wenciliana Lewlini, olim Principis Walliæ, filia.

A.D. 1317.
An. 10. E. 2.

Rom. & *Fr.* 10. E. 2. *m.* 2.

A.D. 1317

PAPÆ Rex, cum humillimâ ſui recommendatione, devotiſſima pedum oſcula beatorum.

Licet veſtræ Sanctitatis auribus, nonnullis frequenter ſupplicationibus, pro nobis & noſtris, præſumptuoſum aliquandò ſonitum incutiamus; pro illis tamen exorare præcordialis nos compellit intuitus, quorum piis orationum & fructuoſorum operum adjuti ſuffragiis, actus noſtros reformari multotiens opinamur in melius, & in eventu dirigi propenſiùs ad ſalubriores arbitramur effectus.

Sanè, dilectiſſimi noſtri in Chriſto, Prior & Conventus de Sempryngham, Lincolniæ Dioceſis,

Sub quorum Curâ atque Regimine, Nobilis Mulier, Wenciliana, quondam Lewlini, olim Principis Walliæ, nata, proximâ nobis conſanguinitate conjuncta, cum aliis Regni noſtri filiabus nobilium, in multitudine mirandâ, ſub habitu regulari, moratur incluſa.

Minante ruinam eorum Eccleſiâ Conventuali, quamdam aliam Eccleſiam, miræ Magnitudinis, conſtruere dudùm inchoarunt (cujus ſumptus & expenſæ, quos Eccleſiæ fabrica neceſſariò requirit ejuſdem, vires eorum non mediocriter, ut novimus, excedunt) Parochialem Eccleſiam de Wiſſingden, præfatæ Dioceſis (in quâ iidem, Prior & Conventus, de noſtrâ licentiâ & beneplacito ſpeciali, plenum jus Patronatûs impetrârunt) de novo, ad fabricam præfatæ Eccleſiæ liberiùs atque commodiùs conſummandam, perpetuò ſuſtinendam, ac alias incluſarum prædictarum neceſſitates ſubveniendas, ſperant, à vobis, Deo propitio, in uſus proprios optinere deputandam.

Cùm igitur præfatos religioſos (quorum inſtitutio & regularis obſervantia, inter cæteros, a Sanctâ Romanâ Eccleſiâ approbatos, in Regno noſtro prædicto ſola ſumpſit originem) ex eo amplectimur affectione cariori;

Veſtram Beatitudinem obſecramus affectuosè, & requirimus attentè, quatinus, eoſdem gratiæ veſtræ ſpecialis Munificentiâ proſequentes, præfatam Eccleſiam (ſecundum petitionis eorum, vobis porrigendæ ſuper eâ, tenorem) ipſis, & eorum Monaſterii propriis & perpetuis uſibus, dignemini miſericorditer applicare.

In hoc, & aliis ipſorum, coram vobis implorandis pariter & agendis, ſic vos, ſi placet, favorabiles, propitios exhibentes atque benignos, ut agnoſcant ſimul & ſentiant quis interceſſit pro eis, & preces Regias in vacuum minimè converſuras.

Conſervet, &c.

Dat. apud Claryndon, duodecimo die Februarii.

Adhuc ad Papam pro Electo Eborum.

A.D. 1317.
An. 10. E. 2.

Rom. & *Fr.* 10. E. 2. *m.* 8.

A.D. 1317.

PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum.

Sacroſanctæ Romanæ Eccleſiæ (quæ, diſponente Domino, omnium Eccleſiarum optinet Principatum) decet Regimini præſidentem ad Eccleſias,

.D.1317. dw. 2.

paſtoribus viduatas, & quæ præcipuè immediatè eidem Romanæ Eccleſiæ ſunt ſubjectæ, eo ſolertiùs oculos convertere paternales, quo, ſic paſtorum ſolatio deſtitutæ, calamitatibus & anguſtiis noſcuntur periculoſiùs ſubjacere.

Vacante ſiquidem nuper Eborum Eccleſiâ, per mortem, bonæ memoriæ, Willielmi nuper Archiepiſcopi loci illius, petitâque a nobis, ut eſt moris, eligendi licentiâ, & optentâ, Decanus & Capitulum ejuſdem Eccleſiæ, ad electionem de futuro Pontifice procedentes, ac ad perſonam, prædilecti & familiaris Clerici noſtri, Magiſtri Willielmi de Melton, Canonici ejuſdem Eccleſiæ,

Cujus vitæ & converſationis munditiam, ac fidelitatem & probitatem, per ea, quæ tam, claræ memoriæ, Genitoris noſtri, quàm noſtro, lateribus aſſiſtendo, fideliter & utiliter geſſit officia, liquidò cognoverunt, ac vox ſubjecti nobis populi concordi præconio approbat & divulgat,

Suæ conſiderationis intuitum dirigentes, ipſum in ſuum Archiepiſcopum concorditer elegerunt, & nobis, per ſuas patentes litteras, præſentârunt pro aſſenſu noſtro Regio optinendo:

Noſque, licet ejuſdem Electi præſentiam, propter ipſius circumſpectionis & induſtriæ probitatem, in noſtris dirigendis negotiis perutilem videremus, ſperantes tamen, ex præfectione ejuſdem in Eccleſiâ ſupradictâ, non ſolum ipſi Eccleſiæ, ſet nobis & toti Regno noſtro uberiora commoda, divinâ ſibi ſuffragante Clementiâ, affutura, electioni hujuſmodi noſtrum aſſenſum Regium duximus adhibendum.

A.D.1317. Edw. 2.

Quamobrem Sanctitati veſtræ votivis affectibus ſupplicamus, quatinùs eundem Electum,

Virum utique moribus pudicum, devotione conſpicuum, litterarum ſcientiâ præditum, in gubernatione Spiritualium & Temporalium induſtrium & probatum, & universâ morum honeſtate præclarum, qui ad pedes veſtræ Beatitudinis, pro confirmatione electionis prædictæ, ac conſecrationis munere optinendo, ſe divertit,

Habentes, ſi placet, noſtri conſideratione propenſiùs commendatum: ac ad periculoſa diſpendia, quibus eadem Eccleſia multipliciter exponitur hiis diebus, dampna etiam, quæ ex ſubtractione circumſpectionis & conſilii dicti Electi, in quo, in noſtris & dicti Regni negotiis dirigendis, noſtra fiducia præcipue requieſcit, Paternæ Conſiderationis intuitum dirigentes; eundem Electum eo gratioſius & celerius jubere dignemini expediri, quo noſtris affectibus intimius conjungitur, & ex ejus promotione tranquilitati & quieti Regni noſtri ſperatur uberius conſulendum; & ut nos affectionis magnitudinem, quam ad nos & idem Regnum noſtrum innatam veſtram Clementiam habere confidimus, ex ipſius expeditione celeri & votivâ, ſentire operis efficacia valeamus, veſtris exinde beneplacitis fortius perpetuò obligati.

Ad exaltationem &c.

Dat. Lincolniæ, decimo tertio die Februarii.

Adhuc ad Cardinales pro eodem Electo.

A.D.1317. An. 10. E. 2. Rm. & Fr. 10. E. 2. m. 8.

A.D. 1317.

VEnerabili in Chriſto Patri, Domino B. Dei gratiâ, Tuſculano Epiſcopo Cardinali, Amico ſuo cariſſimo, Edwardus, &c. ſalutem, & ſinceræ dilectionis affectum.

Quanto de expertæ dilectionis & benivolentiæ veſtræ puritate, quas erga nos & Regnum noſtrum vos hactenus direxiſſe cognovimus, gerimus fiduciam ampliorem, tanto in hiis, quæ deſiderantius appetimus, confidentius recurrimus ad veſtræ Paternitatis præſidium implorandum; ſperantes quod, circa illorum votivam expeditionem, eo velitis curioſius laborare, quo poſtulata communem utilitatem proſpiciunt, & ea noſtris præcordiis intimiùs noveritis inſidere.

Cum itaque, prædilectus & noſter familiaris, Clericus, Magiſter Willielmus de Melton,

Cujus vitæ laudabilis, & honeſtæ converſationis munditiam, mores etiam & merita virtuoſa, per ea, quæ, claræ memoriæ, Genitoris noſtri, & noſtro, lateribus per longa tempora aſſiſtendo, fideliter & utiliter geſſit, officia (continuis ſe laboribus pro utilitate Reipublicæ voluntarie exponendo) liquidò cognovimus, & vox ſubjecti nobis populi concordi præconio approbat & divulgat,

Illius diſponente Clementiâ, qui rependit providè digna dignis, & uberiori præmiorum retributione plerumque attollit, quos clarere cognoſcit ingentiore excellentia meritorum, in Eborum Archiepiſcopum concorditer ſit Electus,

ac,

A.D. 1317. Edv. 2.

ac, pro confirmatione electionis ejuſdem, & conſecrationis munere optinendo, ad præſentiam Domini Summi Pontificis ſe divertat;

Paternitatem veſtram ſinceris affectibus requirimus & rogamus, quatinus, eundem electum,

Virum utique devotione conſpicuum, moribus pudicum, litterarum ſcientiâ præditum, in Spiritualium & Temporalium gubernatione probatum, in commiſſo fidelem, & Univerſâ morum honeſtate præclarum,

Habentes, ſi placet, noſtri contemplatione, propenſiùs commendatum, ac ad diſpendia grandia, quibus dicta Eborum Eccleſia hiis diebus periculoſius exponitur, necnon ad jacturam dampnoſam, quæ nobis accidere poterit ex moroſâ ſubtractione circumſpectionis & conſilii dicti electi, in quo, in noſtris ac Regni noſtri negotiis dirigendis, noſtra fiducia præcipuè requieſcit, veſtræ conſiderationis intuitum dirigentes,

Circa celerem & votivam expeditionem ejuſdem electi, in Romanâ Curiâ, ſic velitis, ſicut de vobis confidimus, efficaciter interponere partes veſtras, quod idem electus (in cujus promotione noſtri ac Regni noſtri honorem & commodum, divinâ ſibi aſſiſtente Clementiâ, ſperamus uberiùs extollenda) per veſtram ſolertiam ad nos redire valeat celeriter & feliciter expeditus; ita quod veſtris votis in hiis, quæ penes nos volueritis, adhibita per vos in hac parte, ſollicitudo nos efficiat obnoxios temporibus oportunis.

Dat. Lincolniæ, 13. die Februarii.

Eodem modo ſcribitur ſingulis Cardinalibus ſubſcriptis; videlicet,

Domino Guillielmo Peneſtrenſi,	Epiſcopis Cardinalibus.
Domino Arnald. Sabinenſi,	
Domino Arnald. Albanenſi,	
Domino Jacobo Portuenſi,	
Domino Nicholao, tituli Sancti Euſebii,	Presbiteris Cardinalibus.
Domino Vitali, tituli Sancti Martini in Montibus,	
Domino Michaeli, tituli Sancti Stephani in Celio Monte,	
Domino Berengario, tituli Sanctorum Nerei & Aculei,	
Domino G. Teſta, tituli Sancti Ciriaci,	
Domino Guillielmo Petri, tituli Sanctæ Ceciliæ,	
Domino Arn. tituli Sanctæ Priſcæ,	
Domino R. tituli Sanctæ Potentianæ,	
Domino Neapoleo, Sancti Adriani,	Diaconis Cardinalibus.
Domino G. Sancti Nicholai in Carcere Tulliano,	
Domino Jacobo, Sancti Georgii ad Velum Aureum,	
Domino Franciſco, Sanctæ Mariæ in Coſmedyn,	
Domino J. de Columpnâ, Sanctæ Romanæ Eccleſiæ,	
Domino Arn. Sanctæ Mariæ in Porticu,	
Domino R. Sanctæ Mariæ Novæ,	
Domino Bern. Sanctæ Agathæ,	
Domino Lucæ, Sanctæ Mariæ in viâ latâ,	

Ad Papam, de recommendatione.

A.D. 1317. An. 10. E. 2.

Rom. & Fr. 10. E. 2. m. 2.

PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum.

Delatas nobis veſtræ manſuetudinis Litteras (per quas nobis modum & formam aſſumptionis veſtræ ad apicem dignitatis, ac benivolentiæ & affectionis puritatem, quas erga nos & Regnum noſtrum geritis, in viſceribus caritatis, innata veſtra benignitas voluit nunciare) reverenter recepimus, & lætanter, & cum maturitate & diligentiâ audivimus, & ponderavimus quæ continebantur in eiſdem;

Miram & inperſcrutabilem Summi Dei miſericordiam toto cordis ac mentis affectu collaudantes, qui Sacroſanctam Eccleſiam, ſponſam ſuam, pridem inter longæ viduitatis anguſtias fluctuantem, ſic benignè de ſuo reſpexit habitaculo præparato, quòd, ubi quaſi ſubmergi ſperabatur ex inſurgentis fremitu tempeſtatis, paravit eidem in vobis tranquilitatis quietem, &, in auram miteſcentibus fluctibus procelloſis, a periculis prorsùs ſervavit immunem;

Firmámque de ipſius ineffabili bonitate fiduciam reportantes, quòd, quemadmodnm ad regimen Eccleſiæ ſuæ mirificè vos vocavit, ſic ſuâ Clementiâ veſtras in ſuo beneplacito diriget actiones, quòd circa Curam gregis

A.D. 1317. Edv. 2.

ſui taliter obſervabitis noctis vigilias, quòd non patebit aditus aſcendentibus ex adverſo; ſet reddetur ſibi, veſtro regimine voluntatis acceptæ, populus Chriſtianus, deſtructis erroribus univerſis;

Et vobis ſiquidem, Pater Sanctiſſime, de ipſarum miſſione litterarum, & ſalubri exortatione veſtrâ, quas non niſi ex affectione puriſſimâ potuiſſe cognovimus emanâſſe, grates & gratias referimus, quas valemus:

Beatitudini veſtræ ſignificantes quod nos, ut veſter, & Sanctæ Romanæ Eccleſiæ, Matris noſtræ Filius devotus, juxta ſalubres exortationes veſtræ Clementiæ, nobis factas de novo, divino ſuffragante præſidio, dirigere proponimus actus noſtros.

Cæterùm nos, & Regnum noſtrum, ac negotia, nos & idem Regnum tangentia, Sanctitati veſtræ recommendamus humiliter & devotè;

Attentius ſupplicantes quatinus, in exauditione & directione dictorum negotiorum, per noſtros Nuncios, quos jam ad veſtram præſentiam deſtinavimus, ſi libeat exponendorum, ſic vos exhibere dignemini benivolos, & alleviare incumbentis noſtris humeris oneris gravitatem, quod, ex devoto devotiores effecti, Paternis beneplacitis efficiamur exinde, ſicut firmo propoſito gerimus, meritò promptiores.

Dat. apud Claryndon, 17. die Februarii.

Pro Cancellario & Univerſitate Cantebrigiæ.

A.D. 1317. An. 10. E. 2.

Pat. 10. E. 2. p. 2. m. 28.

REX omnibus, ad quos, &c. ſalutem.

Noveritis, nos, pro quiete Univerſitatis Cantebrigiæ, de ſpeciali gratiâ noſtrâ, conceſſiſſe Cancellario & Univerſitati prædictæ, quod, quamdiu nobis placuerit, in cauſis Clericorum, ex mutuis datis aut receptis, aut taxationibus, ſeu locationibus domorum, aut equis conductis, venditis, ſeu comodatis, aut pannis & victualibus, ortum habentibus, ſeu aliis quibuſlibet rerum mobilium contractibus, in municipio, aut ſuburbio Cantebrigiæ factis, noſtra prohibitio non currat; ſet hujuſmodi cauſæ, coram Cancellario Univerſitatis Cantebrigiæ, non obſtante prohibitione noſtrâ, decidantur.

In cujus, &c.

Teſte Rege apud Claryndon, 20. die Februarii.

Per breve de privato Sigillo.

Ad Papam, pro Negotiis Electi Eborum expediendis.

A.D. 1317. An. 10. E. 2.

Rom. & Fr. 10. E. 2. m. 2. d.

PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum.

Dùm in mente revolvimus quot & quantis calamitatibus Eccleſia Eborum, per moroſam vacationem ejuſdem, miſerabiliter ſupponitur hiis diebus: quàm ſalubria, in ſpiritualibus & temporalibus, per induſtriam providam, & circumſpectam prudentiam, prædilecti Clerici & familiaris noſtri, Magiſtri Willielmi de Melton, ipſius Eccleſiæ Electi, ſi in eadem Archiepiſcopali dignitate fulgeret, ſuſciperet incrementa; ſtatui memoratæ Eccleſiæ pio compatientes affectu, pro relevatione ejuſdem & conſolatione, ad veſtram Clementiam, quæ deſolatos ſalubriter conſolatur, & dignos provehit ad honores, ſine intermiſſione duximus recurrendum:

Humiliter ſupplicantes quatinus preces noſtras, pro memorato Electo veſtræ beatitudini pluries effuſas dignemini, juxta noſtri deſiderium, exaudire; & ipſum, dictæ Eccleſiæ per vos præfectum, & creatum, cum feſtinatione commodâ remittere ad eandem.

Nec efficiat, ſi placet, tædio Sanctitatem veſtram precum noſtrarum pro negotio illo multiplicatio oneroſa, quum affectio relevationis ſtatûs Eccleſiæ prædictæ (quam per providentiam memorati Electi, ſi eidem præficiatur, ad noſtri honorem & commodum evenire ſperamus) nos quaſi compellit veſtram manſuetudinem pro eiſdem totiens onerare.

Conſervet, &c.

Dat. apud Clarendon, 20. die Februarii.

Super proviſione Ludovici de Bellomonte in Epiſcopum Dunolmenſem.

A.D. 1317.
An. 10. E. 2.
Rom. & Fr. 10. E. 2. m. 2. d.

PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum.

Summâ jocunditate in Domino lætabamur cùm, de præfectione, prædilecti Conſanguinei noſtri, Magiſtri Lodowyci de Bello Monte, in Epiſcopum Dunolmenſem, de veſtræ bonitatis affluentiâ, ad honorem Dei, & noſtri inſtantiam factâ, ad nos rumor pervenerat peroptatus; ſuper quo veſtræ beatitudini ad grates, quantas poſſumus, aſſurgimus ſpeciales: ſperantes quòd, per proviſionem prædictam, non ſolùm illius Eccleſiæ in Spiritualibus & Temporalibus, verùm etiam noſtri & Regni noſtri utilitates & commoda provenient in futuro.

Ad hæc, Pater Sancte, ut, quod pro tanto Eccleſiæ memoratæ, & noſtro, ac Regni noſtri commodo, ſic gratioſè inchoaſtis, in uberiorem effectum, prout deſideramus, deducatur, Sanctitati veſtræ devotis precibus ſupplicamus, quatinus memorato Conſanguineo noſtro, ut in Eccleſiâ Dunolmenſi prædictâ, a quibuſcunque Epiſcopis Regni noſtri, quos eligendos duxerit, conſecrari valeat, dignemini de veſtrâ benignitate noſtris precibus concedere gratioſè.

Conſervet, &c.

Teſte Rege apud Claryndon, 23. die Februarii.

Ad Cardinales, ſuper dicta Proviſione.

A.D. 1317.
An. 10. E. 2.
Rom. & Fr. 10. E. 2. m. 2. d.

VEnerabili in Chriſto Patri, Domino A. Dei gratiâ, Sanctæ Mariæ in Porticu Diacono Cardinali, amico ſuo cariſſimo, Edwardus, &c. ſalutem, & ſinceræ dilectionis affectum.

De nunciatione præfectionis, dilecti Conſanguinei noſtri, Magiſtri Lodowyci de Bello Monte, in Epiſcopum Dunolmenſem, & de diligentiâ providâ, auxilio & conſilio oportunis, quæ in hac parte, ad noſtri inſtantiam, appoſuiſtis, vobis grates referimus quas valemus.

Veſtram Paternitatem reverendam affectuoſius deprecantes, quatinus, ut dictus Conſanguineus noſter in Eccleſiâ Dunolmenſi, a quibuſcumque Epiſcopis Regni noſtri, quos elegerit, valeat conſecrari, velitis erga Sanctiſſimum in Chriſto Patrem Dominum Summum Pontificem (cui ſuper hoc noſtras ſpeciales Litteras dirigimus) cum omni efficaciâ interponere partes veſtras; ut ſic, multiplicatis gratis operibus veſtris, ad majora teneamur munera gratiarum.

Dat. apud Claryndon, 23. die Februarii.

Pro Fratribus de Monte Carmeli.

A.D. 1317.
An. 10. E. 2.
Rom. & Fr. 10. E. 2. m. 2.

PAPÆ Rex, &c. devota pedum, &c.

Inter cætera devotionis & pietatis opera fructuoſa, illud Altiſſimo gratum fore ſperamus non immeritò & acceptum, per quod, ad honorem Dei, Divini cultûs Procuratur augmentum, & Religioſorum, circa divinæ laudis excercitium in Domo Domini aſſiduè laborantium, numerus feliciter ampliatur.

Nos itaque ad ordinem Fratrum beatæ Mariæ de Monte Carmeli in Regno noſtro,

Quem ob Sanctitatem vitæ, ac converſationis honeſtatem Fratrum eorumdem, fructúſque uberes, quos iidem Fratres, verbi Dei ſemine, ac aliis bonis operibus, & exemplis, indies producunt in Eccleſiâ Anglicanâ, intimis affectibus favore proſequimur gratioſo,

Noſtræ mentis intuitum dirigentes; ac ſperantes, per Miſſarum, & aliarum devotarum orationum ſuffragia eorumdem nos poſſe tàm in expiatione delictorum, quàm etiam in regimine, noſtris humeris Regiis incumbente, efficaciùs proſequendo, feliciùs & uberiùs adjuvari:

Veſtram Clementiam affectuoſis precibus requirimus, & rogamus quatinus, Dilectos nobis in Chriſto Fratres, Johannem Priorem Provincialem Ordinis

A.D. 1317. An. 10. E. 2. nis prædicti in Angliâ, Sacræ Theologiæ Profeſſorem, & Willielmum, Fratrum ejuſdem Ordinis Oxoniæ commorantium Priorem, ad veſtræ Sanctitatis præſentiam pro negotiis dicti Ordinis accedentes, habentes, ſi placet, favore propitio commendatos,

Eiſdem, ut ipſi, & alii Fratres Ordinis illius, in Regno noſtro commorantes, duodecim loca, infra idem Regnum, in diverſis Dioceſibus conſtituta, pro divini cultûs augmento, Fratrúmque dicti Ordinis numero ampliando, de novo recipere; & in locis illis Eccleſias & Domos conſtruere: ibique Priores & Fratres,

Ad Divina ibidem, ad honorem Dei, & pro nobis, Hæredibus, & Succeſſoribus noſtris, Regníque noſtri tranquilitate & quiete, ac animarum omnium ſalute fidelium, imperpetuum celebranda, A.D. 1317. Eav. 2.

Valeant collocare, divinæ caritatis intuitu, noſtríque rogaminis interventu, liberam concedere dignemini facultatem; prout in petitione Fratrum eorumdem, quam veſtræ porrigent beatitudini, in præmiſſis, & quam coram vobis benignè admitti, & gratioſè cupimus exaudiri, plenius continetur.

Conſervet, &c.

Dat. apud Claryndon, 12. die Martii.

Ad Cardinales pro iiſdem.

A.D. 1317. An. 10. E. 2. Rom. & Fr. 10. E. 2. m. 2.

VEnerabili in Chriſto Patri, Domino A. Dei gratiâ, Albanenſi Epiſcopo, amico ſuo cariſſimo, Edwardus, ejuſdem gratiâ, &c. ſalutem, & ſinceræ dilectionis affectum.

Ad vitæ Sanctitatem, morum & converſationis honeſtatem, ac alia virtutum merita, quibus Fratres de Ordine beatæ Mariæ, de Monte Carmeli, in Regno noſtro degentes, inſigniri noſcuntur: necnon ad alia ipſorum opera fructuoſa, tàm verbi Dei ſemine, quàm exemplis etiam ſalutiferis, fructus uberes producentia, in Eccleſiâ Anglicanâ, noſtræ mentis oculos convertentes, & Ordinem prædictum, ex cauſis prædictis, favore propitio proſequi cupientes;

Dilectos nobis in Chriſto Fratres, Johannem, Priorem Provincialem Ordinis prædicti in Angliâ, Sacræ Theologiæ Profeſſorem, & Willielmum, Fratrum ejuſdem Ordinis Oxoniæ commorantium Priorem, ad Domini Summi Pontificis, & veſtram præſentiam pro negotiis dicti Ordinis accedentes, veſtræ amicitiæ affectione, quâ poſſumus, duximus commendandos. A.D. 1317.

Rogantes attentè quatinus erga dictum Dominum Summum Pontificem, ut Fratribus Ordinis prædicti, in Regno noſtro commorantibus, duodecim loca, infra idem Regnum, &c. *prout ſupra, mutatis competenter mutandis.*

Eodem modo ſcribitur Domino G. tituli Sancti Ciriaci Presbitero Cardinali.

Bulla, exhortatoria ad pacem cum Scotis.

A.D. 1317. An. 10. E. 2. Ex Autogr.

JOhannes Epiſcopus, Servus Servorum Dei, cariſſimo in Chriſto Filio Edvardo, Regi Angliæ Illuſtri, ſalutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

Rex Excelſus, Summi Regis Filius, Princeps pacis, qui facit concordiam in ſublimibus ſuis, & arcem poſſidet unitatis, cùm ſacri venit temporis plenitudo, quo dignatus eſt de Throno Cœleſti ad Orbis yma deſcendere, & per mirabile Nativitatis beatiſſimæ Sacramentum Gentibus apparere, pacem in Terrâ, per Cœleſtium Angelorum exercitum, glorioſæ pacis canticum concinentem, bonæ voluntatis hominibus nunciavit: & demùm, regreſſurus ad Patrem, pacis bonum, quod ſuper omnia diligebat, tanquam donum gratiſſimum, dedit fidelibus & reliquit; ut *ipſi* in illo, qui eſt verè pax noſtra, perſiſterent, ipſéque dignaretur eligere in eorum cordibus Manſionem. A.D. 1317.

Propterеà nos, qui vices ejus in Terris, quamvis inſufficientibus meritis, exercemus, ipſius exemplis ſalutaribus eruditi, cogitamus pacis cogitationes pro Filiis, conſilia pacis caſta perquirimus, pacis dulcedinem gratanter amplectimur, & pacis ſemina, ſine quâ non benè colitur pacis Auctor, inter Catholicos Univerſos, juxta debitum Servitutis Apoſtolicæ, ſeminamus; ut ex eis grana ſalutis & gloriæ colligantur, multiplicatis manipulis gaudiorum; ſicque, diſſenſionum ubique turbinibus,

A. D. 1317. Edv. 2.

bus, auſtro flante cœleſtis auxilii, profugatis, in tabernaculis fiduciæ ſedeat, & fœcundæ pacis pulcritudine requieſcat populus Chriſtianus, malorum timore ſublato.

Sed, ut pax Dei, quæ ſuperat omnem ſenſum, Catholicorum Regum & Principum, aliorúmque Magnatum, flammis odiorum extinctis, corda conciliet, intelligentiaſque cuſtodiat, pacet mentes, & uniat voluntates; eo deſiderabiliùs concupimus, eóque libentiùs Paternæ ſollicitudinis Miniſterium adhibemus, quò pericula graviora producit diſcordiarum ipſorum odioſa conditio; & quò pacifici ſtatûs amœna tranquilitas uberiorem affert pacem pluribus & quietem.

Hæc eſt etenim mentium amœna ſerenitas, ſuavis tranquilitas animorum, amoris delectabilis vinculum, & verum conſortium caritatis.

Ipſa quidem Bella compeſcit, Iras comprimit, ſedat Diſcordias, Lites extinguit, Rancores fugat, & Odia procul pellit; quæ conſummatur a Chriſto, cùm a fidelibus exercetur.

Profectò, dùm antiquatam abolim inter te, & dilectum Filium Nobilem Virum Robertum Brus, impræſentiarum Regnum Scotiæ gubernantem, & tuos, ac ipſius Progenitores, diſſenſionis odioſæ materiam in animo recenſemus: & in mente revolvimus animarum deflenda pericula, & dolendas fidelium ſtrages innumeras, quæ orribile ſemen ejus (illo, Sathanæ flatu peſtifero, longi diuturnitate temporis coalente) produxit: quæve multiplicavit diſpendia facultatum, & quàm enormia frequenter Eccleſiis & perſonis Eccleſiaſticis intulit nocumenta, quantáque pietatis opera (quod mœſti referimus) impedivit: & quam diſpendioſa paravit obſtacula negotio Terræ Sanctæ, & veriſimiliter formidatur nè ſimilia præparet in futurum; tantò amplius amaricamur in intimis & dolemus, tantóque acerbioris jaculo punctionis affligimur, quanto tuam, & Nobilis antedicti quietem & pacem deſiderabiliùs affectamus, & quanto frequentiùs circumſtantias amaras diſcordiæ ſæpedictæ, dictæque Terræ Sanctæ miſerabiles cruciatus nobis interioris conſiderationis diſcuſſio repræſentat; vias & modos diligentiùs exquirentes, quibus circa præmiſſa, Domino dirigente, adhibere ſalubria Remedia valeamus.

Ad hæc anxiæ Matris Eccleſiæ Sacra præcordia, quæ zelus veræ caritatis accendit, cogitationibus æſtuant, curis affluunt, meditationibus diſtrahuntur hujuſmodi, remedia ſub ſpe cœleſtis auxilii (cui eſt facile res etiam deſperatas ſine moliminis carditare perficere) ſtudio diligentis ſollicitudinis proſequendo.

A.D. 1317. Edv. 2.

Hiis namque tenerrimus Paternæ dilectionis affectus ſtimulis angitur, & hiis aculeis inſtigatur, ut multis, quibus tu, Nobilis, & Regna prædicta, malorum incomodis, memoratæ prætextu diſcordiæ, circundari noſcimini, omninò curatis, inter vos unionis læſæ fœdera, & pacis violatæ conſortia renoventur, Regnorum ipſorum quietem populis productura.

Verùm conſiderantes attentiùs quòd, bonorum omnium largitor, Altiſſimus, dilectos Filios noſtros, Gaucelinum tituli Sanctorum Marcellini & Petri Preſbiterum, & Lucam Sanctæ Mariæ in Viâ latâ Diaconum, Cardinales, multarum gratiarum titulis inſignivit; & de creditis eis, dono Cœleſti, virtutibus plenam in Domino fiduciam obtinentes, ipſos (licet eorum præſentiâ careamus inviti) ad Regna prædicta, & Iberniæ, ac Walliæ partes, pro pace inter Te, ac Nobilem ſupradictum, Deo propitio, reformandâ, tanquam pacis Angelos, & fervidos concordiæ zelatores, providimus, de Fratrum noſtrorum conſilio, deſtinandos.

Quare Celſitudinem Regiam Paterno rogamus & hortamur affectu, & per Dei miſericordiam obſecramus quatinus,

Prudenti meditatione conſiderans quàm ſit nobis tua, & Regni, ac Subditorum tuorum votiva tranquilitas; quàm intentis deſideriis tuam & ipſorum quietem appetimus; & quàm ardenter pacis comoda promovemus: quámve grandis tibi & eis ex reintegratione pacis hujuſmodi ſequetur utilitas: quantíſve periculis animarum ac corporum, rerúmque diſpendiis occurretur; & quàm ſalubria, ſicut piè ſperatur & creditur, promotionis augmenta, ſi votis noſtris annuat Dominus, negotium ipſius Terræ Sanctæ ſuſcipiet;

Ad pacem prædictam Regalem animum benignus inclines, téque facilem & promptum exhibeas, & præbeas efficacem; ac ſuper hiis, quæ hujuſmodi pacis & concordiæ reformationem contingunt, Cardinalium eorumdem (qui tui honoris exiſtunt fervidi zelatores) pro divinâ, & Apoſtolicæ Sedis, ac noſtrâ reverentiâ, Paternis inhærendo Conſiliis, tanquam Benedictionis Filius, acquieſcas.

.D.1317.

A.D. 1317. Edv. 2.

Ut Rex ipſe pacificus, qui regnat in Cœlis, percipiens vota tua ſuis beneplacitis, pacis ſemitas ſequendo pacificas, conformare, in benedictionibus multiplicet dies tuos, tibique, de ſua clementiſſima pietate, concedat fœlicium ſucceſſuum proſperitate lætari, ac exinde promptitudinem Apoſtolici favoris & gratiæ in ſuis oportunitatibus Magnificentia Regalis inveniat, illam cum habundantia Paternæ dulcedinis, quantum cum Deo fieri poterit, percepturus.

Dat. Avinion. 16. Kal. Aprilis, Pontificatus noſtri Anno primo.

Sub Filis Canabeis.

Bulla, de poteſtate data Cardinalibus ſuper pace reformanda, inter Regem & Robertum de Brus.

.D.1317.
s.10. E. 2.
x Autogr.

A.D. 1317.

JOhannes Epiſcopus, Servus Servorum Dei, dilectis Filiis, Gaucelino, titulis Sanctorum Marcellini & Petri Presbitero, & Lucæ Sanctæ Mariæ in Viâ latâ Diacono, Cardinalibus, Apoſtolicæ Sedis Nuntiis, ſalutem & Apoſtolicam Benedictionem.

Rex excelſus, *&c. ut ſupra uſque hæc verba, viz.*

Quare diſcretionem veſtram hortamur in Domino, vobiſque per Apoſtolica Scripta mandamus, quatinus vos ad Regna & partes prædicta perſonaliter conferatis, pro reformatione pacis ejuſdem, operam efficacem, juxta datam vobis à Deo prudentiam, impenſuri.

Et, ut eo utiliùs in dictæ pacis procedere negotio valeatis, quo majori fueritis auctoritate muniti, dictoq; Regem & Nobilem, & ipſorum quemlibet, ac Gentes & exercitus eorundem, ne alter alterum, aut ipſorum aliquis alterius Terras invadat, vel quoquo modo inter ſe congrediantur hoſtiliter, ſed potiùs à quolibet hoſtili proceſſu ſtudeant abſtinere:

Nec non tractandi, faciendi, & reformandi perpetuam & ſolidam pacem & concordiam inter eos:

Ipſamque, per Spirituales pœnas & ſententias, & quaſcunque promiſſiones, obligationes, & juramentorum præſtationes firmandi, vallandi, & etiam roborandi:

Et diſſolvendi omnes Obligationes, Ligas, Confœderationes, Pactiones, & Conventiones, inter quoſcumque factas, etiam ſi juramentis eſſent, vel promiſſionibus, ſeu pœnarum adjectionibus, aut obligationibus, vel ſtipulationibus quibuſcunque vallatæ:

Ac obſtacula & impedimenta quælibet removendi, per quæ hujuſmodi reformatio pacis impediri poſſet, vel quomodolibet retardari:

Et nichilominus Juramenta, in dictis Colligationibus, Confœderationibus, Pactionibus & Conventionibus adjecta forſitan, relaxandi, ſtatuendi, quoque ordinandi, providendi, diſponendi, firmandi & paciſcendi ſuper hiis, quæ circa reformationem dictæ pacis videritis expedire:

Dictóſque, Regem & Nobilem, ad obſervationem pacis ipſius, per excommunicationis in perſonas, & interdicti ſententias in Regna & partes prædicta, Provincias, Terras, Caſtra, & loca ipſorum, & privationem omnium privilegiorum, indulgentiarum, & gratiarum, eis ſub quacumque formâ verborum conceſſorum a Sede Apoſtolica, ſi & prout expedire videritis, compellendi: convocandi etiam ad certum locum ſeu loca quaſcumque perſonas, Eccleſiaſticas vel ſeculares, cujuſcumque ſtatûs, ordinis, dignitatis, vel conditionis exiſtant, quos pro ejuſdem pacis negotio neceſſarias, vel utiles, aut oportunas fore noveritis:

Et inſuper exercendi per vos, vel alium, ſeu alios, in omnes Archiepiſcopos, & Epiſcopos,

Etiam ſi iidem Archiepiſcopi, vel aliquis eorundem Primatiæ dignitate fulgerent, ſeu ratione Eccleſiarum legationis Officio fungerentur,

Et in omnes alios Cathedralium & aliarum Eccleſiarum, Secularium & Regularium, Monaſteriorum, & Domorum, exemptorum & non exemptorum, Prælatos, Capitula, & Conventus, & ſingulas alias perſonas Eccleſiaſticas;

Necnon & in omnes & ſingulos Duces, Principes, Marchiones, Comites, Barones, & Nobiles, Rectores, Seneſcallos, Juſticiarios, Ballivos, Scabinos, Caſtellanos, Officiales, & quoſvis Dominos temporales, quocumque nomine cenſeantur,

Concilia, etiam Communia, Univerſitates, ac Populos, & quaſcunque alias perſonas ſeculares, publicas & privatas, cujuſcumque ſtatûs, dignitatis, vel con-

A.D. 1317. Edw. 2.

conditionis exiſtant, qui veſtris ſuper dictæ pacis negotio parere contempſerint monitis & mandatis, aut alias in negotio ipſo contradictores, vel impeditores, aut turbatores dictæ pacis extiterint, ſeu Rebelles publicè vel occultè,

Cenſuram Eccleſiaſticam exercendi, ipſorumque Terras ſubiciendi Eccleſiaſtico interdicto, & privandi eos omnibus privilegiis, indulgentiis, gratiis, libertatibus, & immunitatibus, realibus, & perſonalibus, eis a dictâ Sede conceſſis, ac feudis, juribus, juriſdictionibus, honoribus, officiis, & quibuſcumque bonis, quæ a Romanis, & quibuſvis aliis tenent Eccleſiis:

Vaſſallos, Subditos, & homines eorumdem a juramento fidelitatis, & quacunque obligatione, quibus tenentur eiſdem, abſolvendi, ac reddendi eos inteſtabiles; ita quod nec condere teſtamentum, nec ad cujuſquam ex teſtamento, vel ab inteſtato, poſſint ſucceſſionem admitti;

Ipſoſque reddendi inhabiles & indignos ad honores, ſtatus, & quælibet Officia publica imposterum obtinenda, vel etiam exercenda:

Et inſuper Archiepiſcopos, & Epiſcopos antedictos, ab adminiſtratione Spiritualium & Temporalium Eccleſiarum ſuarum ſuſpendendi, & citandi peremptorie, ſi videritis expedire, quod, certo eis competenti termino præfigendo, perſonaliter Apoſtolico ſe *conſpectui* repræſentent, noſtris, & Apoſtolicæ Sedis mandatis & beneplacitis parituri:

Ac Prælatos, Clericos, & Perſonas Eccleſiaſticas ſupradictas (eiſdem Archiepiſcopis, & Epiſcopis duntaxat exceptis) omnibus Prælaturis, Dignitatibus, Perſonatibus, Officiis, Adminiſtrationibus, & alis Beneficiis Eccleſiaſticis, cum Curâ, vel ſine Curâ, quæ ubicumque obtinent, privandi, & ea, cum interpoſitione decreti, reſervandi diſpoſitioni veſtræ & Sedis ejuſdem, ipſoſque ad illa, & etiam Filios quarumcunque perſonarum, de quibus vobis videbitur expedire, reddendi inhabiles & indignos ad ſimilia, & quælibet alia beneficia Eccleſiaſtica obtinenda:

Et omnia alia & ſingula faciendi & exequendi, per quæ negotium pacis ejuſdem commodiùs valeat conſummari:

Non obſtantibus ſi Archiepiſcopis, & Epiſcopis, & Prælatis, ac Regi, & Nobili, Principibus, Ducibus, Marchionibus, Comitibus, Baronibus, Seneſcallis, Juſticiariis, Ballivis, Communibus, Univerſitatibus, Populis, & Perſonis, & aliis ſupradictis, & ſingulis eorumdem, vel quibuſvis aliis, per dictæ Sedis litteras, ſit indultum quod interdici, ſuſpendi, vel excommunicari, ipſorumque Regna, Partes, & Provinciæ, ac Terræ, ſeu loca, Eccleſiaſtico interdicto, per literas Apoſtolicas, ſubjici non poſſint, & quibuſcumque conſuetudinibus, ordinationibus, vel ſtatutis, juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quacumque alia firmitate vallatis: ac privilegiis, indulgentiis, & litteris Apoſtolicis præfatis, Regi, & Nobili, ſeu quibuſvis Perſonis, Locis, vel Ordinibus, ſub quacunque formâ, modo, aut verborum expreſſione, conceſſis; de quibus, quorumque totis tenoribus plenam & expreſſam, ac de verbo ad verbum, oporteat ſpecialem in veſtris litteris fieri mentionem, & per quæ præſentium effectus poſſet impediri quomodolibet, vel differri;

Vobis, & unicuique veſtrûm, plenam & liberam concedimus, tenore præſentium, poteſtatem.

Dat. Avinion. decimo ſexto Kalend. Aprilis, Pontificatûs noſtri anno primo.

Sub filis Canabeis.

Bulla, de poteſtate procedendi contra Robertum de Brus.

A.D. 1317. *An.* 10. *E.* 2. *Ex Autogr.*

JOhannes Epiſcopus, ſervus ſervorum Dei, dilectis filiis, Gaucelino Tituli Sanctorum Marcellini & Petri Preſbitero, & Lucæ Sanctæ Mariæ in Via lata Diacono, Cardinalibus, Apoſtolicæ Sedis Nunciis, ſalutem, & Apoſtolicam benedictionem.

Cùm vos ad Angliæ & Scotiæ Regna, & Hiberniæ, ac Walliæ partes, pro magnis & arduis negotiis deſtinemus, nos, volentes aliqua vobis committere, per quæ malignorum temeritas compeſcatur, contra Nobilem Virum Robertum, dictum de Brus (qui Regnum Scotiæ gubernat ad præſens) & quoſvis alios (quos excommunicationis ſententiam repereritis ſubſtinere animis induratis) prout ſuadebit juſtitia, procedendi,

Non-obſtantibus quibuſvis privilegiis, indulgentiis, & litteris Apoſtolicis, eiſdem, Roberto, vel quibuſvis aliis, ſub quacunque verborum formâ conceſſis, de

A.D. 1317. Edv. 2.

de quibus, quorumque tenoribus plenam & expreſſam oporteret in præſentibus fieri mentionem,

Liberam vobis, & unicuique veſtrûm concedimus tenore præſentium poteſtatem.

Dat. Avinion. decimo ſexto Kal. Aprilis, Pontificatus noſtri anno primo.

Ad Cardinales pro Electo Eborum.

A.D. 1317. Ao. 10. E. 2. Rom. & Fr. 10. E. 2. m. 2.

Venerabili in Chriſto Patri, Domino A. Dei gratiâ, Sanctæ Mariæ in Porticu Diacono Cardinali, amico ſuo cariſſimo, Edwardus, &c. ſalutem, & ſinceræ dilectionis affectum,

Super gratis auxiliis, quæ, ut intelleximus, circa felicem expeditionem prædilecti Clerici & Familiaris noſtri, Magiſtri Willielmi de Melton, Electi Eborum, ad noſtri inſtantiam, hactenus impendiſtis, vobis ad grates aſſurgimus quas valemus;

Veſtræ Paternitati reverendæ totis affectibus ſupplicantes, quatinus circa finalem & optatam expeditionem negotii prædicti, erga Sanctiſſimum in Chriſto Patrem Dominum Summum Pontificem (cui ſuper hoc preces multiplicatas effundimus) juxta veſtræ circumſpectionis providentiam, velitis, noſtri contemplatione, cum omni efficaciâ interponere partes veſtras;

Ita, ſi placet, quòd, mediante veſtro juvamine, memoratum Electum (quem morum gravitas, conſilii maturitas, &, nobis obſequendo cum ſummâ fidelitate, provida circumſpectio Regis affectibus conjungunt) Eccleſiæ ſupradictæ Archiepiſcopali dignitate præfulgere, prout ſummis deſideriis gerimus, poſſimus oculis intueri, pro quo vobis ad grates, & ſpecialium gratiarum munera obnixius teneri volumus in futurum.

A.D. 1317.

Dat. apud Claryndon, viceſimo ſeptimo die Martii.

Eodem modo ſcribitur Cardinalibus ſubſcriptis; videlicet,

Domino A. Albanenſi Epiſcopo,
Domino G. Teſta, Tituli Sancti Ciriaci in Termis Preſbitero Cardinali,
Domino Gaucelino Johannis, Tituli Sanctorum Marcelli & Petri Sacroſanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinali.
Domino Jacobo, Sacroſanctæ Romanæ Eccleſiæ Preſbitero Cardinali, Sanctiſſimi Domini Summi Pontificis Nepoti.

De Electione Archiepiſcopi Caſſalenſis.

A.D. 1317. Ao. 10. E. 2. Rom. & Fr. 10. E. 2. m. 2. d.

Papæ Rex devota pedum oſcula beatorum.

Ut, in Regno noſtro, & in aliis Terris, noſtræ Subditis ditioni, Eccleſiis Cathedralibus viduatis tales præficiantur Pontifices & Prælati, qui, pacem & concordiam affectantes, nobis & populo, noſtro commiſſo Regimini, utiles ſe exhibeant & fideles, curam & ſolicitudinem ſtudioſam debemus non inmeritò adhibere.

Nuper ſiquidem veſtræ Beatitudini noſtras litteras direximus ſpeciales, rogando ut,

Cùm quidam de Capitulo Eccleſiæ Caſſalenſis, per mortem ultimi Paſtoris ejuſdem vacantis, Epiſcopum Corcagienſem in Archiepiſcopum Caſſalenſem duxerint poſtulandum, cæteris de dicto Capitulo Magiſtrum Thomam, Archidiaconum loci illius eligentibus in Archiepiſcopum dicti loci,

Si poſtulationem & electionem prædictas, utpote minus ritè factas (quas in veſtrâ proſequuntur Curiâ, cum magnâ diligentiâ, ut didicimus, hiis diebus) auctoritate veſtrâ contingeret infirmari,

A.D. 1317.

De perſonâ, dilecti nobis in Chriſto, Fratris Galfridi de Ayleſham, de Ordine Fratrum Minorum Anglici (Viri utique providi & diſcreti, & in religionis obſervantiâ aſſidui & experti) dictæ Eccleſiæ Caſſalenſi providere dignaretur veſtra providentia paternalis.

Cæterùm, quia intelleximus & perpendimus jam pro certo, quòd,

Per machinationes fraudulentas, malitioſamque colluſionem atque falſam quorumdam Prælatorum Hibernicorum, de Terrâ noſtrâ Hiberniæ, nos de Terrâ illâ exhæredare malitioſè nitentium pro viribus & fraudare,

Inimici noſtri Scotiæ in eâdem Terrâ noſtrâ receptantur, &, de ipſorum Prælatorum aſſenſu, dampna quamplurima contra nos, & fideles noſtros dictarum partium perpetrârunt, & adhuc perpetrare non deſinunt,

A.D. 1317.
Edv. 2.

Quódque Prælati, Hibernici Natione, publicis prædicationibus, contra ipſorum fidelitatem & juramenta, non ceſſant contra nos populum dictarum partium provocare,

Veſtræ Sanctitatis Clementiam devotis precibus requirimus & rogamus quatinus, præmiſſa paternæ affectionis ſollicitudine ponderantes, & ad perſonam prædicti Fratris Galfridi (per cujus circumſpectionem providam & laborem, contumeliæ, in dictis partibus ſuſcitatæ, felicius ſedari poterunt, ut ſperamus) veſtræ conſiderationis intuitum dirigentes, ipſum Galfridum (pro tranquillitate & quiete noſtrâ, Sanctæque Eccleſiæ & populi noſtri, partium prædictarum) in præfatæ Eccleſiæ Caſſalenſis præficere dignemini Archiepiſcopum & Paſtorem, Dei intuitu, noſtrique rogaminis interventu.

Non permittendo, ſi placet, quòd aliquis, Hibernicus Natione, in Terrâ noſtrâ prædictâ, ſaltim durante turbatione jam ibidem exiſtente, ad dignitatem Archiepiſcopalem, ſeu Epiſcopalem (niſi prius noſter aſſenſus regius adhibitus fuerit, ſicut decet) quomodolibet aſſumatur.

Conſervet &c.

Dat. apud Clarindon, viceſimo quinto die Martii.

Ad Cardinales ſuper dicta Electione.

A.D. 1317.
An. 10. E. 2.

Rom. & Fr. 10. E. 2. *m.* 2. *d.*

Venerabili, in Chriſto Patri, Domino Jacobo, Dei gratiâ, Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Presbitero Cardinali, Sanctiſſimi Domini Summi Pontificis Nepoti, Amico ſuo cariſſimo, Edwardus, &c. ſalutem, & ſinceræ dilectionis affectum.

De affectionis veſtræ benivolentiâ gratuitâ, quam erga nos, & noſtros, in Romanâ Curiâ, benignè & curialitèr, ut pro certo didicimus, oſtendiſtis, veſtræ gratitudini grates referimus ſpeciales; precibus, quibus poſſumus, ſupplicantes quatinus veſtram erga nos benivolentiam inchoatam, continuare veſtris favorabiliter in futurum.

Cùm itaque Sanctiſſimo in Chriſto Patri, Domino Summo Pontifici, noſtras dirigamus litteras ſpeciales, rogando ut;

Cùm Eccleſia Caſſalenſis in Terrâ noſtrâ Hiberniæ jam ſit paſtoris & ſponſi ſolatio deſtituta, *&c. prout ſupra, mutatis competenter mutandis.*

Iterum ad Papam, pro Electo Eborum.

A.D. 1317.
An. 10. E. 2.

Rom. & Fr. 10. E. 2. *m.* 2.

PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum.

Angit nos interiùs moroſa vacatio Eccleſiæ Eborum,

Quæ, eâ de causâ calamitatibus & incommodis innumeris miſerabiliter ſuppoſita, & conſolationem paſtoralem ſitiens, ac directionem utilem (quæ per induſtriam laudabilem, & circumſpectam prudentiam, prædilecti Clerici & Familiaris noſtri, Magiſtri Willielmi de Melton, ipſius Eccleſiæ Electi, ſentiret, ſi in eadem Archiepiſcopali dignitate fulgeret) affectans, ſolamen & relevamen optata, nondum eſt, ut deſiderat, aſſecuta:

Languemus etiam totis affectibus, cupientes ut memoratum Electum (quem vitæ laudabilis honeſtate præditum, in conſiliis maturum, & in agendis providum cognovimus, ac nobis obſequendo utilem ſenſimus & fidelem) Archipræſulis dignitatis honore in dictâ Eccleſiâ præfulgentem (ad deſideratam ipſius Eccleſiæ utilitatem, & noſtri honorem & commodum, Parochianorumque & Miniſtrorum Eccleſiæ illius ſummam lætitiam) poſſimus oculis intueri.

Quapropter Sanctitati veſtræ devotis precibus humiliter ſupplicamus quatinus, ad miſerabilem ſtatum filiæ deſolatæ, & noſtri deſideria, Paternalis affectionis intuitum convertentes, dignemini, noſtris precibus & pulſationibus, totiens ex intima cordis affectione effuſis, exauditionis aures aperire, & memoratum Electum feliciter expeditum, cum optatâ feſtinatione, ad Eccleſiam remittere ſupradictam.

Conſervet, &c.

Dat. apud Claryndon, viceſimo ſeptimo die Martii.

D.1317. A.D. 1317. Edw. 2.

Pro Thoma de Cherleton, de Eccleſia Herefordenſi, proviſioni Papæ reſervanda.

D.1317. . 10. E. 2. m. & Fr. . E. 2. 2. d. A.D. 1317.

PAPÆ Rex devotâ pedum oſcula beatorum.

Dùm ante mentis noſtræ oculos attentâ meditatione reducimus, quæ Progenitoribus noſtris, & nobis, ac Regno noſtro Angliæ, exactis temporibus, intulit nota diſpendia rebellio populi Walliæ Nationis: & qualiter, repentinis aggreſſibus, ad flagitia perpetranda, partes Marchiæ Regni prædicti malefactores ejuſdem terræ hoſtiliter ſæpius ſunt ingreſſi; ad ea efficaciter procuranda, per quæ ipſorum malitia refrænetur, & ipſi in pace & concordiâ ſub noſtro Regimine uberiùs valeant confoveri, non inmerito excitamur.

Quamobrem, conſiderantes quòd, per circumſpectionem providam, & informationem maturam Præſidentis Eccleſiæ Herefordenſi (quæ quaſi in Marchiâ dictæ Terræ Walliæ ſituatur, & quæ jam, per mortem, bonæ memoriæ, R. nuper Epiſcopi loci illius, Paſtoris eſt ſolatio deſtituta) homines ejuſdem Terræ a ſuis temeritatibus cohiberi, & in concordiâ melius nutriri poterunt, divinâ Clementiâ ſuffragante:

Ac ad perſonam, dilecti Clerici & Secretarii noſtri, Magiſtri Thomæ de Cherleton, Juris Civilis Profeſſoris (de cujus fidelitate probatâ, & magnitudine induſtriæ plenam fiduciam optinemus) noſtræ conſiderationis intuitum dirigentes; ac ſperantes quòd, ſi ipſe, qui, ex illis partibus, ex Nobilibus Parentibus, traxit originem, & multos habet ibidem de genere ſuo Nobiles & Magnates, ad ipſius Eccleſiæ Regimen præficeretur, non ſolùm ipſi Eccleſiæ, & ejus ſubditis, ſet etiam incolis dictæ Terræ Walliæ, per ipſius probitatis & manſuetudinis puritatem, floridæ pacis ubertas & rebellium correctio evenient, divino præſidio, in futurum;

Beatitudini veſtræ ſinceris affectibus ſupplicamus quatinus, præmiſſis paternâ ſollicitudine meditatis, proviſionem dictæ Eccleſiæ, ex cauſis præviis, veſtræ diſpoſitioni dignemini reſervare, de veſtræ Apoſtolicæ plenitudine poteſtatis; &, factâ reſervatione hujuſmodi, dictum Magiſtrum Thomam (quem virum novimus induſtrium, vitâ & moribus comprobatum, litterarum ſcientiâ præditum, famâ pollentem, virtutibus inſignem, ac in commiſſo fidelem) in Prælatum prædictæ Eccleſiæ præficere & Paſtorem.

Nos enim firmam de ipſo fiduciam reportamus, quòd, dirigente Domino actus ſuos, & ipſa Eccleſia in Spiritualibus & Temporalibus incrementa ſalubria ſuſcipiet, & populus dictæ Terræ a ſolitis feritatibus per ipſius ſolertiam retrahentur.

Paternitatem veſtram Sanctiſſimam Conſervet, &c.

Dat. London. viceſimo octavo die Martii.

De Rege Cruce ſignato, & ſuper decima in ſubſidium Terræ ſanctæ conceſſa.

.D. 1317. n. 10. E. 2. x Autogr. A.D. 1317.

JOhannes Epiſcopus, ſervus ſervorum Dei, cariſſimo in Chriſto filio Edwardo, Regi Angliæ illuſtri, ſalutem & Apoſtolicam Benedictionem.

Gaudemus, fili cariſſime, & illi, in cujus manu Regum corda conſiſtunt, gratias agimus, quòd, ſicut ex venerabilium Fratrum noſtrorum, Johannis Norwicenſis. & Johannis Elienſis, Epiſcoporum, & dilectorum Filiorum, Nobilium Virorum, Adomari de Valentiâ, Comitis Pembrokiæ, & Bartholomei de Badeleſmer, Militum, & aliorum Nunciorum tuorum, aſſertione percepimus fidedignâ, tu, piæ devotionis inflammatus affectu, recolenda veſtigia, claræ memoriæ, Progenitorum, & ſpecialiter Edwardi Regis Angliæ Genitoris, tuorum, qui, dum viverent, ad promovendum negotium Terræ ſanctæ, ſua vota laudabiliter dirigentes, & ſe totos in hoc crucefixi (qui terram eandem ſui pretioſi aſperſione ſanguinis per Crucis patibulum inſignivit) miniſterio devoventes, indefeſſos labores viriliter ſubierunt, non vitarunt pericula, & tædioſis non pepercerunt anxietatibus, imitari laudabiliter ſatagens, ad proſequendum ipſius Terræ negotium, & ad eruendum eam de poteſtate perſecutorum

A.D. 1317. Edw. 2.

fidei, ne ampliùs ipſorum immunditiâ polluatur, temetipſum, indulta tibi, & Regno tuo tranquilitatis habundantia plenioris, & facultatum adjacentia ſuppetente, placabilem hoſtiam offerre diſponis, & propterea jampridem vivificæ Crucis ſignaculum aſſumpſiſti.

Verùm quoniam ad executionem hujuſmodi laudabilis voti tui, eo grandiores tibi ſumptus imminent faciendi, quò inter cæteros Principes Chriſtianos, ab ipsâ Terrâ ſanctâ majori diſtantiâ remotus eſſe dinoſceris, veluti in Occiduis partibus conſtitutus, ad quos ſubeundos, ſicut per Nuncios ipſos fuit nobis expoſitum, tanto minus potes per te ſufficere, quanto magis æris alieni onere, tàm pro tempore dicti Genitoris tui, quàm ex quo Regni gubernacula ſuſcepiſti propter urgentiam ingruentium agendorum gravatus exiſtis, ſupplicâſti nobis humiliter, ut ad relevandum tuorum onera debitorum de aliquo Eccleſiaſtico ſubſidio tibi providere vellemus.

Nos autem tuæ ſalutis obtentu, quam ſpecialiter affectamus, hujuſmodi ſalubre tuum propoſitum in Domino commendantes, ut eò liberiùs & expeditiùs, ſicut deſideranter aſpirare videris, hujuſmodi negotii vacare præparatoriis valeas, quo benigniùs tibi ad relevationem incumbentium onerum, ſuper quibus tibi paternè compatimur, contigerit per Sedem Apoſtolicam ſubveniri, ipſum tuum propoſitum cenſemus oportunis favoribus, & auxiliis proſequendum.

Cùm itaque per, felicis recordationis, Clementem Papam Quintum, Prædeceſſorem noſtrum, pro ſubſidio paſſagii generalis, per univerſas mundi partes, impoſita fuerit, in Viennenſi Concilio, decima ſex annorum, quæ pro uno anno tantum in Regno Angliæ, ac in partibus Walliæ & Yberniæ dicitur in totum, vel in parte, collecta fuiſſe,

Nos, Decimam ipſam in alium quemvis uſum, quam in ſubſidium dicti paſſagii converti nolentes, tuiſque neceſſitatibus ſic cupientes occurrere, quod Eccleſias immoderatiùs non gravemus, collectionem ipſius Decimæ pro reſtanti quinquennio colligendæ, uſque ad triennium a datâ præſentium numerandum, ducimus ſuſpendendam.

Et, ut interim de bonis Eccleſiaſticis, cum minori Eccleſiarum ipſarum gravamine, aliquam ſubventionem habiliter habeas, quâ mediante debitorum molem leviùs valeas ſupportare, & proindè reddaris promptior ad dictæ terræ negotium promovendum, Decimam omnium Reddituum & Proventuum Eccleſiaſticorum per Angl. & Scot. Regna, ac Wall. & Ybern. partes, ipſorumque Regnorum & partium Civitates, atque Dioceſes, per unum annum, a Feſto Beati Michaelis proximò futuro in antea numerandum, per venerabiles Fratres noſtros, Wyntonienſem, & Exonienſem, Epiſcopos, & eorum quemlibet, quos ipſius Decimæ Collectores, per alias noſtras certi tenoris litteras deputamus, & Subcollectores deputandos ab eis, & eorum quolibet, in duobus terminis, Collectorum ipſorum moderandis arbitrio, colligendam, ac tibi, vel Genti tuæ pro dictis tuis neceſſitatibus integraliter aſſignandam, de Fratrum noſtrorum conſilio, & aſſenſu, auctoritate Apoſtolicâ, de gratiâ tibi concedimus ſpeciali.

Nulli ergo, &c.

Dat. Avinion, quinto Kal. Aprilis, Pontificatus noſtri anno primo.

Sub filis ſericis rubei croceique coloris.

Super Decima prædicta colligenda, & mutuo aſſignanda.

A.D. 1317. An. 10 E. 2. *Ex Autogr.*

JOhannes Epiſcopus, &c. venerabilibus Fratribus Archiepiſcopis & Epiſcopis, necnon dilectis filiis Electis, cæteriſque Collectorum Decimæ ſex annorum per, felicis recordationis, Clementem Papam Quintum, Prædeceſſorem noſtrum, pro ſubſidio paſſagii generalis, per univerſas mundi partes impoſitæ, in Concilio Viennenſi, per Regnum Angliæ, & partes Valliæ, ac Hiberniæ deputatis, ſalutem & Apoſtolicam benedictionem.

In veſtram, & veſtrûm cujuſlibet deducimus tenore præſentium notitiam, quòd nos Collectionem Decimæ ſex annorum, per, felicis recordationis, Clementem, &c. quæ pro uno tantum anno in Regno Angliæ, & in partibus Valliæ, & Hiberniæ per vos eſt, ſicut audivimus, in totum, vel in parte collecta, pro reſtanti quinquennio, certâ ſuadente causâ, providimus uſque ad triennium, numerandum a dato præſentium, ſuſpendendam.

Et quicquid per vos, & veſtrum quemlibet, jam eſt in Regno, & partibus antedictis de Decimâ ipsâ collectum, ſeu levatum pro anno prædicto, & inantea continget levari, vel colligi pro eodem cariſſimo in Chriſto Filio noſtro Edvardo

D. 1317. 2.

A.D. 1317. Edv. 2.

Edvardo Rege Angliæ illuſtri pro imminentibus ſibi neceſſitatibus, ſuper quibus ſibi paterno affectu compatimur, per vos, & veſtrûm quemlibet volumus, ipſius Regis in hac parte ducti ſupplicationis inſtantiâ, ex causâ, & nomine mutui, integraliter aſſignari, ultra id quod jam eſt ſibi ex eâdem causâ per vos, vel veſtrûm aliquos aſſignatum, reſtituendum per eum infallibiliter & ſolvendum Romano Pontifici, vel cui, ſeu quibus ipſe mandaverit, infra quinquennium a die dat. præſentium numerandum, uſque ad quod, terminum ſolutionis hujuſmodi gratiosè ſibi duximus prorogandum de Fratrum noſtrorum conſilio & aſſenſu.

Quocirca vobis, & veſtrûm ſingulis præſentium auctoritate mandamus quatinus totam pecuniam Decimalem ipſius primi anni, per vos in Regno, & partibus memoratis collectam hactenus, vel levatam, & colligendam inantea, ſeu levandam, eidem Regi, vel certo ſuo Nuncio pro eodem, ultra id quod jam eſt ſibi, ut præmittitur, mutuò aſſignatum, noſtro & Eccleſiæ Romanæ nomine ex causâ mutui tradere & aſſignare cum integritate curetis, recepturi ab ipſo, nomine quo ſupra, ſufficientes obligatorias litteras de traditione, aſſignatione, & receptione hujuſmodi mutui, ac promiſſione ſolenni ſolutionis illius Romano Pontifici, ſeu cui, vel quibus ipſe mandaverit infra dictum terminum abſque diminutione qualibet faciendæ, quas ejuſdem litteras, ſicut eas receperitis, mittere nobis, ad noſtram, & prædictæ Eccleſiæ cautelam, nullatenus obmittatis.

Dat. Avinion. quarto Kal. Aprilis, Pontificatûs noſtri anno primo.

Sub filis canabeis.

Super dilatione ſolutionis de mutuo prædicto.

.D. 1317. 10. E. 2. Autogr.

A.D. 1317.

JOhannes Epiſcopus, &c. cariſſimo in Chriſto Filio Eduardo, Regi Angliæ illuſtri, ſalutem & Apoſtolicam benedictionem.

Ex parte tuâ fuit expoſitum coram nobis, quod tu a Collectoribus Decimæ ſex annorum per, felicis recordationis, Clementem Papam Quintum, Prædeceſſorem noſtrum, pro ſubſidio paſſagii generalis, per univerſas mundi partes impoſitæ in Concilio Viennenſi, quæ pro uno tantum anno in Regno Angliæ, & in partibus Walliæ, & Hiberniæ, per eoſdem eſt Collectores in totum, vel in parte collecta, certam pecuniæ ſummam pro urgentibus tuis, & Regni tui neceſſitatibus mutuo recepiſti.

Cúmque propter guerrarum ſtrepitus, & Inimicorum inſultus, quibus reſiſtere, ipſoſque repellere, præſertim pro defenſione ipſius Regni Angliæ neceſſariò te oportet, ac propter varia, diverſaque incumbentia tibi negotia, necnon gravia onera expenſarum, quæ urgente neceſſitate ſubiiſti, & ſubire compelleris, de ipsâ pecuniæ ſummâ Collectoribus ipſis ſatisfacere juxta conventum non poſſis, ut aſſeris, pro te nobis extitit humiliter ſupplicatum, ut de oportunæ dilationis remedio providere tibi ſuper hoc dignaremur.

Nos itaque, hujuſmodi tuorum impedimentorum conſcii, & onerum non ignari, ſuper illis paterno tibi compatientes affectu, ac volentes te favore proſequi ſpeciali, tuis ſupplicationibus inclinati, dilationem ſolutionis prædictæ ſummæ pecuniæ, uſque ad quinquennium a dato præſentium numerandum, tibi gratiosè concedimus de Fratrum noſtrorum conſilio & aſſenſu.

Volumus autem quòd, ſi præfatam ſupplicationem tuam, & dilationem noſtram ratas habueris, ſuper hoc patentes litteras tuas, harum ſeriem continentes, tuo regali ſigillo munitas, nobis, ad Eccleſiæ Romanæ cautelam, infra Feſtum Natalis Domini proximò futurum, facias exhiberi; alioquin prædicta dilatio nullius penitùs ſit roboris vel momenti.

Dat. Avinion. quarto Kal. Aprilis, Pontificatûs noſtri anno primo.

Sigillo avulſo.

Bulla Excommunicationis contra omnes Inimicos Regis & Invaſores.

A.D. 1317. An. 10. E. 2. Ex Autogr.

A.D. 1317.

JOhannes Epiſcopus, ſervus ſervorum Dei, venerabilibus Fratribus, Archiepiſcopo Cantuarienſi, & Wintonienſi, ac Elyenſi Epiſcopis, ſalutem & Apoſtolicam benedictionem.

Perſonam

A.D. 1317.
Edv. 2.

Perſonam cariſſimi in Chriſto filii noſtri Edvardi Regis Angliæ illuſtris, ejuſque Regnum inclitum, eâ dilectionis ſinceritate proſequimur, ut ſuum dictique Regni ſtatum, a guerrarum fluctibus liberum, & a diſcriminibus turbationis immunem, paternis deſideriis affectantes, ad procurandum tranquilitatem & quietem illius, oportunum Apoſtolicæ Sedis favorem, quantum cum Deo poſſumus, liberaliter impendamus, quatinus Rex ipſe, ſecuritate ſibi ab inſidiis æmulorum indultâ, utilitatibus propriis liberiùs poſſit intendere, ſeque ad aſſumendum negotium Terræ ſanctæ, noſtris præcordiis non mediocriter inſidens, ad quod, ut aſſerit, ferventer anhelat, habiliùs valeat præparare.

Cùm itaque, ſicut diſplicenter audivimus, nonnulli Nobiles, & Magnates, Regem ipſum, & Regnum Angliæ, ac Terram ſuam Hiberniæ, invadere auſu nitantur illicito; nos, eorum in hâc parte conatibus, oportunis obviare remediis, cupientes, & ad id expedire cenſentes, ſpiritualem gladium exeri in omnes & ſingulos, cujuſcunque ſint præminentiæ, dignitatis, aut ſtatûs, qui Regem ipſum, Regnum, & Terram prædicta invadere, aut Regnum ipſum, & Terram contra Regem eundem, cum Armis, vel ſine Armis intrare præſumpſerint, vel aliàs intrantibus ipſis, ut præmittitur, ſeu invaſoribus, in Pecuniâ, Equis, Armis, vel aliis præſtiterint auxilium, conſilium, vel favorem publicum, vel occultum, Excommunicationis ſententiam promulgamus, a quâ eos ſine ſpeciali mandato Sedis Apoſtolicæ, niſi forſan in mortis articulo, prohibemus abſolvi: In quo ſi fuerint abſoluti, & ipſos contigerit ſanitati reſtitui, niſi ſatisfecerint infra Menſem, eâdem ſententiâ ligari volumus eo ipſo.

Quocirca Fraternitati veſtræ per Apoſtolica ſcripta mandamus, quatinus vos, vel alter veſtrûm, per vos, vel alium, ſeu alios, hujuſmodi Excommunicationis ſententiam, ubicunque expedire videritis, & præcipuè in locis Maritimis, ſeu Mari vicinis ſolenniter publicetis.

Non obſtante ſi alicui, vel aliquibus, ſub quâcumque formâ, vel conceptione verborum, a Sede Apoſtolicâ ſit indultum, quod excommunicari non poſſint per litteras Sedis ejuſdem, non facientes plenam, & expreſſam, ac de verbo ad verbum de indulto hujuſmodi mentionem, & qualibet aliâ dictæ Sedis indulgentiâ, generali, vel ſpeciali, cujuſcunque tenoris, vel expreſſionis exiſtat, per quam effectus præſentium impediri poſſit, vel quomodolibet retardari.

Dat. Avinion. quarto Kal. Aprilis, Pontificatûs noſtri anno primo.

Sub filis canabis.

Super Roberto de Brus, & Edvardo Fratre excommunicandis.

A.D. 1317.
An. 10. E. 2.
Ex Autogr.

JOhannes Epiſcopus, ſervus ſervorum Dei, venerabilibus Fratribus Dublinenſi, & Caſſellenſi Archiepiſcopis; ac dilecto Filio Decano Eccleſiæ Dublinenſis, ſalutem, & Apoſtolicam benedictionem.

Habet inſinuatio, pro parte cariſſimi in Chriſto Filii noſtri Edwardi Regis Angliæ, noviter facta nobis, quòd Robertus de Brus, dudum Comes de Carrik, & Edwardus Frater ejus, in eam abolim prorupêre furoris audaciam, quòd Homagium & fidelitatis Juramentum (per eos præſtita, claræ memoriæ, Edwardo Regi Angliæ, Regis Genitori prædicti) temeritate prætereuntes dampnabili, & obſervantiæ culturâ debitæ non colentes, eidem Genitori, dum viveret, in Terrâ ſuâ Scotiæ effrænatis auſibus guerram moverunt, quam nedùm contra Regem ipſum, poſt gubernacula Regni ab ipſo ſuſcepta, reprobâ continuantes, proſecutione, quin etiam, Dei timore poſtpoſito, & omni fidelitatis fœdere violato, in augmentum ſceleris adaugentes, Regnum Angliæ, ac Terras Walliæ & Yberniæ invaſerunt hoſtiliter, &, depopulatis agris, quamplures Civitates, Caſtra, & alia plura Loca in ipſis, Regno, & Terra, proditionaliter occupârunt, perſonis pluribus tàm in Regno, quàm in Terris prædictis, etiam in Locis Sacris, ſine delectu conditionis, ſexûs, ordinis, vel ætatis, in ore gladii trucidatis immaniter, & multis exulare coactis.

Et nichilominus, nec ſacrilegium execrantes, nec incendiariorum pœnas horrentes, Ædes ſacras, Eccleſias, & Monaſteria, ac Loca Religioſa, divino cultui dedicata, deſtruere ac comburere, Dei calcatâ reverentiâ, nequiter præſumpſerunt; bonis & rebus, ſiſtentibus inibi, quæ potuerunt ab incendio præſervari, furtivis manibus, non ſine reatu Sacrilegii, aſportatis.

Ex quibus in partibus illis Divinus cultus eſt non leviter diminutus, fides & devotio Chriſtiana notabiliter tepuerunt, & dictus Rex in Regaliis ſuis grande ſubiit, & ſubit jugiter detrimentum; undè ad Aſſumptionem ultramarini paſſagii, ad quod, ut aſſerit, ferventer anelat, minùs habilis redditur, & multipliciter impeditur.

Vos igitur, Exceſſus hujuſmodi, quos in partibus illis, ſicut audivimus, & facti evidentia, & quaſi communis aſſertio publicat, eo magis horrentes, quo eis diſplicibiliores eſſe novimus Regi pacifico (cujus vices gerimus in Terris, licet immeriti) quóve ipſos in Regnum Angliæ, Eccleſiæ Romanæ præcarum, ac Terras prædictas, & in Regis prædicti perſonam, quem, veluti Filium prædilectum, ſpecialiter inter brachia caritatis internæ complectimur, cernimus fuiſſe commiſſos; & proindè tàm excedentium ſaluti proſpicere, quàm Regis occurrere præfati diſpendiis, ac ſtatui ſuo pacifico providere paternis affectibus cupientes:

Diſcretioni veſtræ, de quâ plenam in Domino fiduciam optinemus, per Apoſtolica Scripta committimus & mandamus, quatinus vos, vel duo, aut unus veſtrûm, dictos, Robertum de Brus & Edwardum Fratrem ejus, ac omnes & ſingulos, quos ipſorum, in præmiſſis Exceſſibus, complices, fautores, & valitores eſſe noveritis, per vos, vel alium, ſeu alios canonicè moneatis, ut, ab invaſione & impugnatione dictorum, Regis & Regni, ac Terrarum prædictarum, penitùs deſiſtentes, quæcumque in Regno Angliæ, ac Terris Walliæ & Yberniæ prædictis, temerè occupârunt, infra certum competentem terminum, per vos, aut duos, vel alterum veſtrûm præfigendum, eadem dicto Regi, vel certo ſuo mandato, cum effectu reſtituant. & in pace dimittant.

Et, quia de occupatis hujuſmodi, ab occupationis tempore, fructus, redditus, & proventus, & jura indebitè percepiſſe feruntur, præcipiendo ſubjungimus quòd, de perceptione ipſâ, & perceptorum valore, cum diligentiâ inquirentes, ut quæcumque ipſos, per prædictæ inquiſitionis indaginem, indè minùs juſtè percepiſſe reperitis, ſi extant, alioquin juſtam extimationem eorum, infra certum tempus, veſtro moderandum arbitrio, dicto Regi, vel certo mandato ſuo reddant, reſtituant, ſive ſolvant, autoritate prædictâ canonicè moneatis.

Quod, ſi fortè hujuſmodi monitioni veſtræ, quin potiùs Apoſtolicæ, parere contempſerint, vos eos, & eorum quemlibet, quos ex nunc, ut ex tunc, excommunicamus, excommunicatos publicè, diebus Dominicis & Feſtivis, pulſatis campanis, & candelis accenſis, ubicunque vobis expediens fore videbitur, nuncietis, & denunciari, ac ab omnibus evitari artiùs faciatis; ipſam inſuper aggravaturi ſententiam prout inobedientia eorum exegerit, & facti qualitas ſuadebit.

Et, ut in hiis impedimenti vel obſtaculi cujuſlibet tollatur occaſio, omnes & ſingulos, eiſdem Fratribus homagio & juramento fidelitatis aſtrictos, ab homagio & juramento hujuſmodi, quo ad præmiſſa, penitus abſolvendi:

Ac inhibendi firmiter nè quiſquam, de cætero, eiſdem, Roberto & Edwardo Fratri ejus, in prædictis exceſſibus, vel eorum aliquo faveat, pareat vel intendat:

Ac diſſolvendi, vacuandi, irritandi, & revocandi omnes Pactiones, Obligationes, Confœderationes, & Colligationes ab ipſis Fratribus, & ſibi adhærentibus, & quibuſlibet aliis quomodolibet initas, juramento, vel quacunque aliâ firmitate vallatas:

Nec non & relaxandi hujuſmodi, & quælibet alia juramenta, a quibuſcunque præſtita, per quæ poſſent exceſſus nutriri prædicti, ac debita de illis ſatiſfactio, & occupatorum reſtitutio impediri; prout ea ſecundum Deum videritis diſſolvenda, vacuanda, irritanda, ſeu etiam relaxanda:

Et inſuper inquirendi contra ipſos, Robertum & Edwardum, & quoſlibet alios, de dampnis datis Eccleſiis, Monaſteriis, Religioſis locis, ac Eccleſiaſticis ſecularibùſve perſonis; ac illos & eorum quemlibet ad ſatisfaciendum debite de eiſdem, per cenſuram Eccleſiaſticam, & aliis remediis, de quibus vobis expedire videbitur, compellendi;

Non obſtante ſi eis, vel eorum aliquibus, a Sede Apoſtolicâ ſit indultum, ſub quacunque formâ, vel conceptione verborum, quòd interdici, ſuſpendi, vel excommunicari quavis autoritate non poſſint, & qualibet aliâ dictæ Sedis indulgentiâ, generali vel ſpeciali, cujuſcunque tenoris exiſtat, per quam, præſentibus non expreſſam, vel totaliter non inſertam, effectus earum impediri valeret quomodolibet vel differri;

Vobis & veſtrûm cuilibet, plenam & liberam concedimus, tenore præſentium, facultatem.

A.D. 1317. Edv. 2.

Dat. Avinion, 4 Kal. Aprilis, Pontificatus noſtri Anno primo.

Sub filo canabi.

De Epiſcopatu Herefordenſi ſupplendo.

A.D. 1317. An. 10. E. 2.

Rom. & Fr. 10. E. 2. m. 2. d.

VEnerabili in Chriſto Patri Domino W. Dei gratiâ, tituli Sancti Ciriaci in Termis Presbitero Cardinali, amico ſuo kariſſimo; Edwardus, eâdem gratiâ, Rex Angliæ, &c. ſalutem, & ſinceræ dilectionis affectum.

Conſiderantes diſpendia, quæ Progenitoribus noſtris & nobis, exactis temporibus, ex rebellione Wallenſium evenerint, non inmerito excitamur ad ea, per quæ dictus populus a ſuis temeritatibus valeat coherceri, modis & viis quibus poterimus, procuranda.

Quamobrem,

Sperantes per circumſpectionem providam, dilecti Clerici & Secretarii noſtri, Magiſtri Thomæ de Cherleton, juris Civilis Profeſſoris, ſi ipſe regimini Eccleſiæ Herefordenſis (quæ jam per mortem, bonæ memoriæ, Richardi, nuper Epiſcopi loci illius, Paſtoris eſt ſolatio deſtituta, & quæ in Marchiâ Walliæ ſituatur) per Dominum Summum Pontificem præponatur, ipſam Eccleſiam in Spiritualibus & Temporalibus ſalubria ſuſcipere incrementa, ac populum dictæ Terræ Walliæ ab inſolentiis retrahi, & in pacis dulcedine confoveri,

Eidem Domino Summo Pontifici per noſtras Litteras duximus ſupplicandum, quatinus, præmiſſis paternâ ſolicitudine meditatis, proviſionem dictæ Eccleſiæ diſpoſitioni ſuæ dignetur, hac vice, de poteſtatis plenitudine, reſervare; &, factâ reſervatione hujuſmodi, prædictum Magiſtrum Thomam (quem virum novimus induſtrium, vitâ & moribus comprobatum, litterarum ſcientiâ præditum, famâ pollentem, virtutibus inſignem, ac in commiſſis fidelem, qui etiam de Nobilibus Parentibus oriundus exiſtit, & multos habet ibidem de ſuo genere Nobiles & Magnates) in Prælatum prædictæ Eccleſiæ præficere & Paſtorem.

Veſtram igitur benevolentiam, de quâ plenè confidimus, attentè requirimus & rogamus, quatinus erga dictum Dominum Summum Pontificem, ut votis noſtris annuat in hac parte, amore noſtri interponere velitis, cum efficaciâ, partes veſtras; talem & tantam, ſi placet, circa hoc curam & diligentiam apponentes, quòd veſtris exindè beneplacitis, debitis oportunitatibus, fortiùs aſtringi meritò debeamus.

Dat. Londoniæ, 30. die Martii.

Bulla de Archiepiſcopo Caſſellenſi, per Papam proviſo.

A.D. 1317. An. 10. E. 2.

Ex Autogr.

JOhannes Epiſcopus, ſervus ſervorum Dei, cariſſimo in Chriſto filio Edwardo, Regi Angliæ illuſtri, ſalutem & Apoſtolicam Benedictionem.

In amore virtutum, & illarum operibus, præſertim circa Eccleſias & earum Miniſtros, favorabiliter exercendis, decet Celſitudinem Regiam haberi continuè ſtudioſam; maximè cum ex hoc ei proculdubio & benedictionis divinæ præmium, & laudis humanæ præconium acquiratur.

Dudùm ſiquidem Caſſellen. Eccleſiâ, per obitum, bonæ memoriæ, Mauritii Archiepiſcopi Caſſellenſis, Paſtoris regimine deſtitutâ, dilecti Filii —— Decanus & Capitulum ejuſdem Eccleſiæ —— diverſos, vota ſua in Diſcordiâ dirigentes, Venerabilem Fratrem noſtrum Johannem, Corkagenſem Epiſcopum, poſtulare, ac Magiſtrum Thomam Archidiaconum ipſius Eccleſiæ eligere ——

Et, licet quidam Canonici ejuſdem Eccleſiæ pro Poſtulationis negotio, Archidiaconus verò præfatus pro Electionis —— prædictæ negotio proſequendo perſonaliter ad Sedem Apoſtolicam ſe duxerint conferendos:

Quia tamen dictus Archidiaconus omni juri, quod ſibi fuerat ex ſuâ *Electione* quæſitum, renunciavit liberè in manibus, Venerabilis Fratris noſtri, Nicolai Epiſcopi Oſtienſis, renunciationem hujuſmodi admittentis, de mandato noſtro, ſibi facto *Oraculo* vivæ vocis.

Nos, poſtquam apud Sedem ipſam aliquamdiu fuit in ipſius negotio poſtulationis proceſſum, Poſtulationem eandem certis ex juſtis cauſis —— duximus admittendam, ſicque eadem Eccleſia Caſſellenſis adhuc ſuæ remedia proviſionis expectat.

.D. 1317. c. 2. A.D. 1317. Edw. 2.

Nos igitur, attendentes diſpendia gravia, quæ ſolent, vacantibus Eccleſiis ——— vacatione diutinâ provenire, ac propterea de proviſione ipſius Eccleſiæ Caſſellenſis, ne prolixioris vacationis detrimentis expoſita remaneret, ſollicitè cogitantes, *poſt* deliberationem, quam de præficiendo eidem Eccleſiæ perſonam ydoneam, quæ ſibi præeſſet ſalubriter & prodeſſet, cum noſtris Fratribus habuimus diligentem, ad Venerabilem ——— Guillielmum, olim Epiſcopum Oſſorienſem, in Archiepiſcopum Caſſellenſem Electum, conſideratis muneribus gratiarum, quibus perſonam ſuam illarum Dominus multipliciter inſignivit, quodque ——— *laudabiliter* de virtute proficiſcitur ardentiùs in virtutem, quo ex mutatione illius ad altiora noverit ſe promotum, direximus oculos noſtræ mentis.

Quibus omnibus debitâ ——— *conſideratione* penſatis, ipſum a vinculo, quo tenebatur Eccleſiæ Oſſorienſi, cui tunc præerat, abſolvimus, & ad præfatam Eccleſiam Caſſellenſem tranſtulimus, de Fratrum prædictorum Conſilio, & ——— *plenitudine* poteſtatis præficiendo ipſum ipſi Eccleſiæ Caſſellenſi in Archiepiſcopum & Paſtorem, ſibique Curam & Adminiſtrationem ipſius Eccleſiæ Caſſellenſis plenariè committendo, ——— liberam concedendo ſibi licentiam ad præfatam Caſſellenſem Eccleſiam tranſeundi, firmâ ſpe fiduciâque tenentes quòd (cùm ſit vir vitæ laudabilis, & converſationis honeſtæ, litterarum ſcientiâ præditus, morum Nobilitate decorus, in Spititualibus providus, & Temporalibus circumſpectus) eadem Caſſellenſis Eccleſia ſub ſuo felici regimine, gratiâ ſibi ſuffragante divinâ, ſalubriter & proſperè dirigetur.

Quocircà Regalem Celſitudinem rogamus & hortamur attentè, quatinus eundem Archiepiſcopum, & Eccleſiam ſibi commiſſam, habens pro noſtrâ, & ejuſdem Sedis reverentiâ commendatos, præſertim in recuperandis, ampliandis, & conſervandis juribus ſuis, ſic te ipſis exhibeas favorabilem & benignum, quòd idem Archiepiſcopus, per tuæ auxilium gratiæ, commiſſum ſibi Eccleſiæ prædictæ regimen poſſit utilius excercere, tuque divinam Miſericordiam, noſtram, & dictæ Sedis benivolentiam, valeas proindè uberiùs promereri.

Dat. Avinion. Kal. Aprilis, Pontificatûs noſtri Anno primo.

Sigillo avulſo.

Diſpenſatio, pro liberis Regis in Gradu prohibito Maritandis.

.D. 1317. . 10. E. 2. Autogr. A.D. 1317.

JOhannes Epiſcopus, Servus Servorum Dei, cariſſimo in Chriſto Filio Edvardo, Regi Angliæ Illuſtri, ſalutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

Eximiæ Devotionis affectus, quem erga nos, & Romanam Eccleſiam habere dinoſceris, promeretur ut, perſonam tuam Apoſtolici favoris plenitudine proſequentes, petitiones tuas ad exauditionis gratiam benigniùs admittamus.

Cùm itaque, ſicut Celſitudinis tuæ petitio nobis expoſita continebat, aliqui Excellentiæ tuæ Compares, ſibi gradu prohibito non conjuncti, quibus Filii, ſeu Filiæ tuæ decenter nubere valeant, de facili nequeant inveniri;

Nos, precibus Regiis in hac parte favorabiliter annuentes, cum dictis Filiis & Filiabus auctoritate præſentium diſpenſamus, ut iidem Filii, & Filiæ perſonis, ſibi quarto affinitatis, vel Conſanguinitatis gradu conjunctis, impedimento affinitatis, vel Conſanguinitatis hujuſmodi non obſtante, licitè poſſint Matrimonialiter Copulari; Prolem, ſuſcipiendam ex hujuſmodi Matrimoniis, legitimam decernentes.

Nulli ergo omnino, &c.

Dat. Avinion. Kal. April. Pontificatûs noſtri Anno primo.

Sub Filis ſericis flavi rubeique Coloris.

Inhibitio ne aliquid attemptetur contra exemptionem liberarum Capellarum Regis.

A.D. 1317. An. 10. E. 2. Ex Autogr. A.D. 1317.

JOhannes Epiſcopus, ſervus ſervorum Dei, cariſſimo in Chriſto Filio Edvardo, Regi Angliæ Illuſtri, ſalutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

Tanto benigniùs Celſitudinis tuæ precibus benignum impertimur aſſenſum,

A.D. 1317.
Edv. 2.

ſum, quanto inter Reges & Principes Chriſtianos te ſpecialiùs in Domino reputamus dilectum Filium & devotum.

Tuis itaque ſupplicationibus inclinati diſtrictiùs inhibemus, ne ullus Ordinarius, aut etiam Delegatus, vel Subdelegatus, in Capellas Regias & Oratoria earum, Eccleſiæ Romanæ immediatè ſubjecta, ſeu Canonicos vel ſervitores ipſarum, contra tenorem privilegiorum ac indulgentiarum Apoſtolicæ Sedis, excommunicationis vel interdicti ſententiam audeat promulgare, ſeu aliquod ipſis onus imponere, quod aliis exemptis Eccleſiis non conſuevit imponi, abſque mandato Sedis Apoſtolicæ ſpeciali, quod expreſſam faciat de inhibitione hujuſmodi mentionem,

A.D. 131
Edv. 2.

Nulli ergo omninò hominum liceat hanc paginam noſtræ inhibitionis infringere, &c.

Dat. Avinion. Kal. Aprilis, Pontificatûs noſtri Anno primo.

Sub Filis ſericis flavi rubeique Coloris.

Inſtrumentum, ſuper exitibus Aquitaniæ, Clementi nuper Papæ, pro 160000 Florenis de Mutuo, aſſignatis.

A.D. 1317.
An. 10. E. 2.

Ex Orig. in Turri.

Univerſis, præſentes Literas inſpecturis, Miſeratione divinâ Arnaldus Epiſcopus Sabinenſis, Arnaldus Sanctæ Mariæ in Porticu, Raymundus Sanctæ Mariæ Novæ, & Bernardus Sanctæ Agathæ, Diaconi Cardinales, ac Bertrandus de Guto Vicecomes Leomaniæ & Altivillaris, Miles, ſalutem in Domino, & fidem præſentibus adhibere.

Dudùm Sereniſſimus Princeps, Dominus Edwardus, Dei gratiâ, Rex Angliæ, Dominus Hiberniæ, Dux Aquitaniæ, pro ſolutione, ſeu ſatisfactione Centum ſexaginta Milium Florenorum, quos à, Sanctæ memoriæ, Domino Clemente, divinâ providentiâ, Papâ quinto, ex cauſâ Mutui recepit, Coſtumam & Pedagia Civitatis Burdegalenſis, Villæ ſeu Loci de Marmanda, Dioceſis Agennenſis, & omnes fructus, exitus, redditus, & Proventus, Obventiones, & Emolumenta quælibet, quæ ſibi ex Civitatibus, Villis, Caſtris, Burgis, & quibuſcunque Deveriis, ſeu Redeventiis, ordinariis ſeu extraordinariis, ex quibuſcunque rebus & cauſis provenerunt, quæ habuit vel habere potuit in Ducatu Aquitaniæ, Terris Vaſconiæ, & in toto Regno Franciæ (Comitatu Pontivi duntaxat excepto) eidem Domino Clementi, ut privatæ perſonæ, & nobis, ſub certâ formâ, uſque ad plenariam ſatisfactionem pecuniæ ſupradictæ, aſſignavit, & etiam obligavit per ſuas Litteras Patentes, tenorem qui ſequitur continentes;

Edwardus, Dei gratiâ, Rex Angliæ, Dominus Hiberniæ, & Dux Aquitaniæ, Univerſis, præſentes Litteras inſpecturis, ſalutem, & fidam plenam præſentibus adhibere.

A.D. 131

Pro noſtrâ & Regni noſtri neceſſitate, ad Sanctiſſimum in Chriſto Patrem, Dominum Clementem, divinâ providentiâ Papam quintum, ſicut ad privatam perſonam, duximus recurrendum, & ab ipſo, ut à privatâ perſonâ (quæ verba, UT A PRIVATA PERSONA, & eorum ſenſum & efficaciam in omnibus infra ſcriptis intelligi volumus repetita) per manus diſcreti Magiſtri Gaucelini Johannis Sacriſtæ Ruchenenſis, Capellani, & Nobilium Viorum, Bertrandi de Salviaco, & Bertrandi de Saumhaco, Militum dicti Domini Papæ, nobis, ſeu mandato noſtro aſſignantium, & numerantium, nomine ac Vice dicti Domini Clementis,

Nos recepiſſe, & habuiſſe recognoſcimus, & ex certâ ſcientiâ confitemur, ex cauſâ veri & legitimi mutui, præfatis Capellano & Militibus, ad hæc, & omnia & ſingula infra ſcripta, mandatum plenum ac ſufficiens obtinentibus, ac Notariis infra ſcriptis præſentibus, & pro ipſo Domino Clemente, ac pro reverendis Patribus, Dominis, Arnaldo Sabinenſi, Epiſcopo, Arnaldo tituli Sancti Marcelli, Preſbitero, Arnaldo Sanctæ Mariæ in Porticu, Raymundo Sanctæ Mariæ Novæ, Bernardo Sanctæ Agathæ, Diaconis Cardinalibus, ac Nobilibus Viris, Bertrando de Guto Leomaniæ & Altivillaris Vicecomite, Raymundo Guillielmi Domino de Budos, & Arnaldo Bernardi Domino de Latrans, Militibus, recipientibus omnia & ſingula infra ſcripta,

CENTUM SEXAGINTA MILIA FLORENORUM DE FLORENTIA, boni & puri Auri, veri & legitimi ponderis; quam pecuniæ ſummam idem Dominus Clemens ſtabiliter deputârat in certos pios uſus expendendam.

Pro-

Promittentes ipſi Domino Clementi, tenore præſentium litterarum, & dictis, Capellano, Procuratoribus, & Notariis, ac ipſorum cuilibet, legitimè & ſolempniter ſtipulantibus pro eodem, ac perſonis prædictis, nos, eidem Domino Clementi, & ſi de ipſo, quod abſit, humanitùs contigiſſet priuſquam dicta pecunia fuerit perſoluta, perſonis prænominatis, aut majori parti eorundem, qui ſupervixerint, ac etiam uni ex eis, ſi ſupervixerit ipſi Domino Clementi, ac perſonis hujuſmodi, præfatam quantitatem Florenorum, integraliter ſoluturos; ita quod Florenus reſtituatur, ſeu ſolvatur pro Floreno, vel tantum de pecuniâ, quam Dominus Rex Franciæ fecit cudi, & curret communiter in Regno ſuo, vel etiam nos in Ducatu Aquitaniæ, & curret communiter in dicto Ducatu, quantum Florenus valebit de pecuniâ ſupradictâ in Curiâ Romanâ, tempore infraſcripto, quo habet, annis ſingulis, de receptis, collectis, & expenſis, prout infra ſubicitur, computari, cum idem Dominus Clemens, de loco, ubi erat tunc Romana Curia, prædictos Florenos, pro faciendo nobis hujuſmodi mutuo, fecerit, ſuis ſumptibus, Pariſius aſportari.

Nec non reſarcire Expenſas & Dampna quælibet, quæ idem Dominus Clemens, vel perſonæ prædictæ, aut illa, vel illæ, quibus, vel cui, ſecundum modum ſuperiùs deſignatum, haberet fieri ſolutio ſupradicta, in eventum, vel eventibus ſupradictis, ſimplici verbo ſuo, aut Procuratorum ipſorum, vel ipſius, per juramentum ſuum aſſererent ſe feciſſe; niſi omnia & ſingula, contenta in præſentibus Litteris, eiſdem, Domino Clementi, & perſonis præfatis ſervarentur & integraliter complerentur:

Nec proponere, nec probare ſolutionem, ſeu quamvis aliam liberationem hujuſmodi debiti, niſi per Inſtrumenta publica, confecta per manum Notarii publici, auctoritate Apoſtolicâ, cum ſubſcriptione duorum Notariorum, eadem auctoritate; qui tres Notarii ſint de Regno Franciæ oriundi,

Pro quâ pecuniæ quantitate, dampnis, expenſis, & omnibus & ſingulis, quæ præſentes Litteræ continent, tenendis & complendis, eidem Domino Clementi, ac dictis perſonis, & ipſarum cuilibet, in dictis Eventibus, ac Procuratoribus, & Notariis ſupradictis, & ipſorum cuilibet, pro ipſo Domino Clemente, & prædictis perſonis & ipſarum qualibet, recipientibus, & ſollenniter ſtipulantibus, expreſſim, nominatim, & ſpecialiter obligamus, & etiam aſſignamus habere Coſtumam & Pedagia noſtra Civitatis Burdegalenſis, Villæ ſeu loci de Marmanda, Dioceſis Agennenſis, & omnes Fructus, Exitus, Redditus, & Proventus, Obventiones, & Emolumenta quælibet, quæ nobis ex Civitatibus, Villis, Caſtris, Burgis, & quibuſcunque Deveriis, ſeu Redeventiis, ordinariis ſeu extraordinariis, ex quibuſcunque rebus & cauſis, & proventibus, quæ habemus, & habere poſſumus in Ducatu Aquitaniæ, Terris Vaſconiæ, & in toto Regno Franciæ (Comitatu Pontivi duntaxat excepto) proveniunt, & provenire poſſunt, donec dicto Domino Clementi vel præfatis perſonis, ac majori parti ſuperviventium, vel uni ex eis, ſi unus ſolus ſuperviveret, in dictis eventibus, de prædictis omnibus & ſingulis fuerit plenarie ſatisfactum.

Promittentes eidem Domino Clementi, ac prædictis perſonis & Procuratoribus, Notariis ſubſcriptis ſolenniter ſtipulantibus pro eodem, & pro prælibatis perſonis, & ipſarum qualibet, in dictis eventibus, pro Conſtabulariis Burdegaliæ, Agenneſii, Xanctoniæ, & Petragorici, Theſaurariis, conſtituemus & deputabimus perſonas quaſcunque, quas idem Dominus Clemens, vel prædictæ perſonæ, vel aliqua, ſeu aliquæ ex eiſdem, juxta modum ſuperiùs deſignatum, in dictis eventibus, vel aliis, eorum mandato, nobis duxerit nominandas:

Ac Collectores & Receptores alios, per quos prædicta colligantur, leventur, & recipiantur, vendantur, & tradantur ad firmam, & qui dicto Domino Clementi, & perſonis prædictis, vel alicui, ſeu aliquibus ex ipſis, ſecundum modum prædictum, vel ipſius dicti Clementis, aut perſonarum prædictarum mandato, de prædictis omnibus & ſingulis, ſatisfaciat, plenè pareant, reſpondeant, & intendant.

Nóſque Conſtabularios, Theſaurarios, & alios quoſlibet Collectores, & Miniſtros, qui pro nobis, vel auctoritate noſtrâ, levandi, vel recipiendi præmiſſa haberent aliquam poteſtatem, extunc quoad prædicta remittimus, & totaliter amovemus; & creandi vel deputandi alios, quàm nominandos ab eodem Domino Clemente, vel præfatis perſonis, vel aliquibus, aut aliquâ earumdem, ſecundum prædictum modum, in dictis eventibus, quouſque de ſummâ prædictâ fuerit integraliter ſatisfactum, abdicamus a nobis quamlibet poteſtatem.

A.D. 1317. Edv. 2.

Et, quòd ſuper ſolutione prædictâ nulla poſſit dubietas ſupereſſe, volumus & decernimus quòd Conſtabularii, Theſaurarii, Collectores, & quilibet Receptores, qui prædicta per ſe, vel per alios recipient, vel colligent, annis ſingulis, primâ die Junii, & diebus ſequentibus ad hæc neceſſariis, in Eccleſiâ Burdegalenſi, de receptis, & collectis & expenſis per eos, conjunctim vel diviſim, aut ipſórum auctoritate, computent corám Archiepiſcopo Burdegalenſi, vel, ſede Burdegalenſi vacante, aut Archiepiſcopo, qui eſt, vel eſſet pro tempore, abſente a Burdegaliâ, vel aliter impedito, coram uno, vel duobus Abbatibus Civitatis aut Dioceſis Burdegalenſis, quos præfati Conſtabularii & Theſaurarii duxerint requirendos, admiſſo tamen aliquo de Seneſcallis noſtris, vel aliquo Procuratore noſtro, ad hoc ſpeciale mandatum habente, ad hujuſmodi Computum, ſi præſens fuerit, & ſe velle dixerit intereſſe, ex cujuſmodi Computo, ſingulis annis, liqueat quid, & quantum, de præfato Debito, dampnis, & expenſis ſuperfuerit perſolvendum;

Volentes, pro hujuſmodi reſiduo, prædictos fructus, exitus, & proventus, per deputandos a nobis, ſeu alio, auctoritate noſtrâ, ad nominationem dicti Domini Clementis, ſeu aliarum perſonarum, vel aliquarum, ſeu alicujus ex eis, ſecundum modum præfatum, in eventibus, ſicut præmittitur, teneri, exigi, & levari.

Et quod præfati, Conſtabularii, Theſaurarii, & alii Miniſtri, quamdiu pro ipſo Domino Clemente, aut prædictis perſonis, vel aliquibus, aut aliquâ earumdem, ſecundum memoratum modum, recipient dictos Fructus, Redditus, & Proventus, ſeu ipſorum mandatum, triginta milia Librarum Chipotenſium, ſeu Burdegalenſium, valentium viginti quatuor milia Librarum Parvorum Turonenſium, duobus primis annis, poſt datam præſentium immediate ſequentibus, aliis autem ſequentibus annis, donec eſſet integrè ſatisfactum de prædictâ ſummâ mutuatâ, decem & octo milia, & quingentas Libras Chipotenſium, Burdegalenſes, Seneſcallo noſtro vaſconiæ, vel alii, a nobis ſuper hoc mandatum & poteſtatem habenti, annis ſingulis, immediate in Feſto Natalis Domini proximò venienti, alia in Feſto Pentecoſtes tradere teneantur, pro ſtipendiis, ſeu expenſis, & aliis oneribus, quæ pro dicto Ducatu facienda incumbunt.

Salvo tamen & expreſſim acto, quod ſi quocunque caſu vel modo contingeret præfatos Miniſtros dicti Domini Clementis, vel perſonarum prædictarum, aut aliquarum, vel alicujus ex eis, quibus vel cui, ſecundum prætaxatum modum, iſtud incumberet, non percipere tantum de Coſtumis, Pedagiis, Fructibus, Redditibus, Exitibus, Proventibus, Emolumentis, & Obventionibus ſupradictis, quod ipſi Miniſtri, ſeu aliquis ipſorum, non ad ampliorem ſummam tradendam, quam de præfatis illo anno recepiſſent, modo quolibet tenerentur.

Volumus autem, & expreſsè concedimus quòd, de prædictâ ſummâ (quam pro ſtipendiis noſtrorum officialium, & aliis omnibus retinuimus) ſolvantur Stipendia, ſeu Gagia Conſtabulariis, Theſaurariis, Collectoribus & Miniſtris, qui, ad nominationem dicti Domini Clementis, vel aliarum perſonarum, ſeu perſonæ, ſecundum modum prædictum, per nos, ſeu alium auctoritate noſtrâ conſtituentur, deputabuntur, ſeu etiam creabuntur.

Item, omnibus & ſingulis, cujuſcunque ſtatûs vel conditionis exiſtant, aliquid nobis debentibus, vel impoſterum debituris, aut qui nobis, vel Officialibus noſtris, in prædictis Ducatu & Terris, ſunt vel erunt in futurum aſtricti, vel modo quolibet obligati, ex certâ & deliberatâ ſcientiâ, diſtrictim præcipimus & mandamus, ut de omnibus, & ſuper omnibus, & ſingulis ſupradictis, dicto Domino Clementi, ac Miniſtris, nominandis ab ipſo, vel a perſonis eiſdem, aut ab aliquibus, vel aliquâ earumdem, vel ab alio eorum mandato, ſicut prædicitur, ſatisfaciant, plenè pareant & intendant nullis aliis miſſionibus ſuper hiis expectatis.

Nos enim quoſlibet, dictis Miniſtris ſatisfacientes & reſpondentes, de præmiſſis integrè deliberamus, abſolvimus, & quittamus, ac diſtrictiùs inhibemus omnibus noſtris Officialibus, Subditis & Miniſtris, ne ad præmiſſa modo quolibet manus extendant, niſi de ipſius Domini Clementis, vel prædictarum perſonarum, vel perſonæ, ſecundum præfatum modum, in dictis eventibus expreſſo conſenſu, qui probabitur modo ſuperiùs expreſſato.

Promittimus inſuper quòd ab omnibus & ſingulis Seneſcallis, & quibuſcunque aliis noſtris Officialibus, ſeu Miniſtris, qui in dictis, Ducatu & Terris, a nobis deputati ſunt, vel impoſterùm creabuntur, juramentum exigemus, & per eos faciemus præſtari, in dicto Ducatu, palam & publicè, in præſentiâ

Procuratoris dicti Domini Clementis, ſeu perſonarum prædictarum, vel aliquarum, ſeu alicujus ex eis, ſecundum modum præmiſſum, in præfatis eventibus, habentis ad hoc ſpeciale mandatum, quòd omnia per nos, in præſentibus litteris promiſſa, conceſſa & ordinata, inviolabiliter obſervabunt, & quòd in totum in contrarium non venient nec in partem;

Inhibentes Seneſcallis, Officialibus, & quibuſlibet Miniſtris noſtris, & ipſorum loca tenentibus, Ducatûs, & Terrarum prædictarum, quòd, ante præſtationem hujus juramenti, de commiſſis officiis ſe nullatenus intromittant:

Volentes & mandantes omnibus noſtris ſubditis, ut, ante præſtationem hujuſmodi juramenti, eis in nullo pareant aut intendant:

Nos enim ſolenniter, ſicut ſupra, promittimus quòd neque per nos, neque per alium, de prædictis, vel aliquo prædictorum, quicquam recipiemus, durante pignore ſupradicto, niſi ſummam triginta milium librarum ſuperiùs expreſſarum, pro primis duobus annis, & pro aliis, Decem & Octo Milium & Quingentarum Librarum Chipotenſium, recipiendam modo & formis ſuperius expreſſatis.

Promittimus inſuper bonâ fide bonam & firmam Garentiam portare, & eandem præſtare in judicio & extra, adverſus quoſcunque Creditores, Penſionarios, ſeu Stipendiarios, vel alios qui in præmiſſis, vel aliquo præmiſſorum aliquid peteret, ſeu vendicaret:

Ad hæc, plenum inſtructi, & de jure & de facto certiorati, renunciamus expreſſim, & per pactum exceptioni doli, & non numeratæ nobis pecuniæ, non traditæ, non receptæ, & ——— omnibus exceptionibus & defenſionibus, & cujuſlibet juris auxilio, quod quolibet exprimi poſſet, per quod adverſus præmiſſa, vel aliquod præmiſſorum quolibet venire poſſemus; hanc noſtram renunciationem ſic valere volentes, ac ſi omni Juris ſolennitate & formâ exhibita & expreſſa fuiſſet, quæ adhiberi & exprimi poſſet per quemlibet ſapientem,

Et, pro pleniori ſecuritate ipſius Domini Clementis, perſonarum ſupradictarum, aliquarum, vel alicujus ex eis, ſecundum ſupradictum modum (ad cujus, vel quorum ſenſum, vel intellectum, vel ipſorum cujuſlibet, ſemper, & in quacunque parte, etiam in medio & in fine, interpretationem fieri volumus omnium, in præſentibus litteris contentorum) ſi ſuper eis quælibet dubitatio oriret, jurat Hugo le Diſpenſer Miles noſter, in animam noſtram, de noſtro ſpeciali mandato, præſentialiter ſibi facto, ad Sancta Dei Evangelia, per ipſum corporaliter tacta, nos præmiſſa, omnia & ſingula, tenere, complere, facere, ac inviolabiliter obſervare, & contra præmiſſa, vel aliquid præmiſſorum, in judicio vel extra, non facere, vel venire, nec contravenientibus dare conſilium, auxilium, vel favorem.

Rogantes Dominum Patrem noſtrum, Phylippum Regem Franciæ illuſtrem, ut omnia & ſingula ſupradicta laudet, approbet, & confirmet, eaque, ceſſante contradictione quacunque, inviolabiliter faciat obſervari, & impeditores quoſlibet Regiâ auctoritate compeſcat; datis ad hæc executoribus, ſi ex parte ipſius Domini Clementis, ſeu perſonarum prædictarum, vel aliquarum, ſeu alicujus ex eis, ſuper hiis fuerit requiſitus.

Ad quorum omnium probationem & fidem confici mandavimus, per infraſcriptum Notarium, hoc præſens Publicum Inſtrumentum, & ſigilli noſtri appenſione muniri, in quo Notarius alius, de quo fit mentio in eodem, ſignum ſuum appoſuit & ſubſcripſit; quod, nedum plenam probationem facere, ſed vim Epiſtolæ miſſæ dicto Domino Clementi, & præfatis perſonis, & aliis, noſtris Officialibus, & Subditis, volumus & decernimus obtinere, & illud apud dictum Dominum Clementem, vel perſonas, per eum deſignatas, aut deſignandas, ut prædicitur, remanere;

Licet autem hoc Inſtrumentum mandaverimus triplicari, non eſt noſtræ intentionis quòd, niſi ad ſummam prædictam, ſemel ſolvendam, propter hoc teneamur.

Datum & actum apud Weſtmonaſterium in Camerâ noſtrâ, die viceſimâ menſis Januarii, anno Nativitatis Domini Milleſimo, trecenteſimo quartodecimo, Regni verò noſtri ſeptimo.

Et ego *Geraldus de Galinier, Clericus Lemovicenſis Dioceſis, auctoritate Apoſtolicâ & Imperiali Publicus Notarius:*

Unâ cum reverendo in Chriſto Patre, Domino *Gualtero, Electo Cantuarienſi, ac Cancellario Angliæ,*

Et venerabilibus Viris, Dominis, *Johanne de Cendala Theſaurario Angliæ, &*

Raymundo Sabiruni, Sacriſta Sancti Pauli Narbonenſis,

Ac Nobilibus Viris Dominis, *Adomaro*

maro de Valentiâ, Comite Pembrokiæ, &

Bartholomeo de Badeleſmere, Militibus,

Ejuſdem Domini Regis Nunciis, mandatum ad hoc ſpeciale per litteras Regias infraſcripti tenoris obtinentibus, habito colloquio Albienſis Dioceſis Notario publico, teſtibus ad prædicta vocatis ſpecialiter, recognitioni, obligationi, promiſſionibus, necnon præſtationi juramenti, per Dominum Hugonem le Deſpenſier Militem, ipſius Domini Regis ſpeciali mandato, ad Sancta Dei Evangelia, ut præmittitur, præſtiti, ac omnibus aliis ſupradictis præſens fui, eaque, de ipſius Domini Regis mandato, recepi die & loco prædictis, ſub anno a Nativitate Domini Milleſimo, Trecenteſimo, Quartodecimo, Indictione duodecima, Pontificatûs dicti Domini Clementis anno nono, ac manu propriâ ſcripſi, & unà cum ſigillo dicti Domini Regis Angliæ, & ſigno ſubſcripti Notarii, qui huic Publico Inſtrumento, in teſtimonium præmiſſorum, ſe ſubſcripſit, ſignum meum appoſui conſuetum rogatus.

Et ego Johannes Durandi Clericus, Albienſis Dioceſis, Sacroſanctæ Romanæ Eccleſiæ auctoritate Publicus Notarius, unà cum Notario & Teſtibus ſubſcriptis, prædictis, Recognitioni, Obligationi, Conceſſionibus, Miſſionibus, Inhibitionibus, Ordinationibus, & Promiſſionibus, necnon præſtationi Juramenti, per dictum Dominum Hugonem le Diſpenſier Militem, in animam ipſius Domini Regis Angliæ, de ejuſdem ſpeciali mandato, ad Sancti Dei Evangelia, per ipſum corporaliter tacta, præſtiti, & omnibus aliis ſupradictis præſens fui, & huic publico Inſtrumento, ad mandatum & requiſitionem prædicti Domini Regis, unà cum ſigillo ejuſdem ac ſigno & ſubſcriptione ſupradicti Notarii meum ſignum appoſui conſuetum, & hic me Teſtem ſubſcripſi, in Teſtimonium omnium præmiſſorum, ſub anno Domini, Die, Menſe, Indictione, Pontificatu, Loco, & Regno, prædictis.

Cujus Obligationis & Aſſignationis virtute, de Coſtumâ, & aliis Redditibus, & Proventibus ſupradictis, per Officiales, ſeu Collectores, & Receptores a, piæ memoriæ, dicto Domino noſtro Clemente, dum vixit, & a nobis poſteà ad hoc nominatos & deputatos, in parte ſolutionis mutui prædicti, non modica pecuniæ quantitas eſt recepta.

Nos verò, ſuper hiis, cum venerabilibus Patribus, Dominis, Johanne Norwicenſi, & Johanne Elienſi, Epiſcopis, ac Nobilibus Viris, Dominis, Adomaro de Valentiâ, Comite Pembrokiæ, & Bartholomeo de Badeleſmere, Militibus, ejuſdem Domini Regis Nunciis, mandatum ad hoc ſpeciale per litteras Regias infraſcripti tenoris obtinentibus, habito colloquio & tractatu, ob ſpecialem devotionis affectum, quem ad dictum Dominum Regem & Ducem gerimus in viſceribus caritatis, de beneplacito & expreſſo aſſenſu dictorum Nunciorum, duximus ordinandum,

Quod hinc, ad Feſtum Sancti Michaelis proximò futurum, præfati, Conſtabularii, Theſaurarii, Collectores, & quicunque alii Receptores, qui de Coſtumâ & aliis exitibus ——— — ——— ſupradictis collegerunt, vel collegerint, aſſumpto ſecum Seneſcallo Vaſconiæ, vel Procuratore, vel Procuratoribus Regiis ad hoc deputandis ——— ——— conjunctim & diviſim, a tempore factæ obligationis prædictæ, coram Archiepiſcopo Burdegalenſi, Abbate, ſeu Abbatibus ſupradictis, vel aliis per dictum Dominum Regem & Ducem, ac nos, ad hoc ſpecialiter eligendis, plenum Computum facere teneantur; in quo, juxta Arbitrium auditorum ejuſdem Computi, prout juſtum fuerit, de omnibus—— —— allocatio plena fiat, ut ſibi clarè liquere valeat quid, & quantum reſtans de dicto Debito fuit, ac perſolvendum.

Quæ ſumma verò pecuniæ reſidua, quæ per hujuſmodi Computum nobis adhuc de claro deberi conſtiterit, in quinquennio, proximo a prædicto Feſto Sancti Michaelis continuò numerando, de Exitibus Coſtumæ Burdegalenſis, antequam aliquid alicui tradatur, vel ſolvatur, vel in alios uſus ——— ——— ——— ſolvendum reſtabit, de, præfatâ Coſtumâ Burdegalenſi, ante — ——— inſpectionem —— red ——— — inde ——— a Receptoribus noſtris ad hoc deputandis, integre perſolvatur.

Quòd ſi illud ——— citat, quæ de dictâ Coſtumâ Burdegalenſi levatur, & percipitur omni anno, non ſufficeret ad ſolutionem, ſeu ſatisfactionem præfatæ partis dicti Debiti, Anno quolibet — ——— ——— quintæ partis —— retrò anno quolibet ſupleatur.

Et ſic jurare tenentur illi, qui ſunt, vel erunt pro tempore, deputati per dictum Dominum Regem ad levandum, vel percipiendum, nomine ſuo, Coſtumam Redditûs, & Deveria ſupradicta.

Et licet virtute obligationis prædictæ ——— nominatio ad nos adhuc pertineat, & pertinere debeat, uſque ad ſatisfactionem plenariam Debiti memorati; volentes tamen, in hac parte, votis ejuſdem Regis & Ducis devotis affectibus complacere, ut, facto Computo prædicto, poſtquam ſuper allocandis per eum litteras Acquietantiæ receperimus ab eodem, ſecundum voluntatem & beneplacitum ipſius Domini Regis, præfatos Officiales ——————— Et ipſe Dominus Rex ſic nominatos per nos liberè perficere valeat, prout ſibi placuerit, toleramus.

Cæterùm, per hujuſmodi noſtram ordinationem, quam ad complacendum dicto Domino Regi & Duci de gratiâ facimus ſpeciali, ab obligatione prædictâ recedere non intendimus in toto, vel in aliquâ ſui parte, vel eidem in aliquo derogare; ſed ipſam volumus per omnia in ſuo robore permanere; ita quòd ipsâ Obligatione, ſecundum formam, vim, & effectum ejuſdem, quo ad omnia contenta in eadem, ſi nobis videbitur expedire, uſque ad plenariam ſatisfactionem totius Debiti ſupradicti, uti liberè valeamus.

Mandatum autem Regium, quod præfati Nuncii, ſub ſigillo Regio, nobis exhibuerunt, tenorem continet infraſcriptum.

EDwardus, Dei gratiâ, Rex Angliæ, Dominus Hiberniæ, & Dux Aquitaniæ, univerſis præſentes literas inſpecturis, ſalutem, & plenam præſentibus dare fidem.

De fidelitate probatâ, & circumſpectione providâ, dilectorum & fidelium noſtrorum, venerabilium Patrum, Johannis Norwicenſis, & Johannis Elienſis, Epiſcoporum: Adomari de Valentiâ, Comitis Pembrochiæ Conſanguinei noſtri cariſſimi; Bartholemei de Badeleſmer, Johannis de Crumbwell, & Antonii Peſſaigne de Januâ, Militum, plenam fiduciam reportantes,

Ad tractandum cum Reverendis in Chriſto Patribus, Arnaldo Sabinenſi Epiſcopo, Arnaldo Sanctæ Mariæ in Porticu, Raymundo Sanctæ Mariæ Novæ, & Bernardo Sanctæ Agathæ, Diaconis Cardinalibus, necnon, dilectis & fidelibus noſtris, Bertrando de Guto Vicecomite Lepmaniæ & Altivillaris, Arnaldo Bernardi de Preyſſaco, dicto Soldano, Domino de Sidona, & Raymundo Gulielmi Domino de Budaro, Militibus, & aliis,

Si qui ſunt, cauſam habentibus in præſenti in Obligatione, per nos dudum factâ, bonæ memoriæ, Domino Clementi, tunc Papæ Quinto, de Exitibus Ducatûs noſtri Aquitaniæ & Terrarum noſtrarum in partibus tranſmarinis; Comitatu Pontivi duntaxat excepto:

Pro quâdam pecuniæ ſummâ, nobis per ipſum Clementem mutuatâ, de eadem Obligatione adnullandâ, & de Exitibus dictorum Ducatûs, & Terrarum, in manibus ipſorum Cardinalium & Militum, virtute Obligationis prædictæ, jam exiſtentibus, ad manus noſtras ponendis:

Et ad aliam Obligationem ſuper Exitibus dictorum Ducatûs & Terrarum, vel alicujus partis eorundem (dicto Comitatu Pontivi duntaxat excepto) ſeu aliam ſatisfactionem faciendam præfatis Cardinalibus & Militibus, in dictâ primâ Obligatione cauſam habentibus, pro eo quod adhuc reſtat ſolvendum de dictâ pecuniæ ſummâ nobis mutuatâ, ut eſt dictum:

Et ad faciendum omnia & ſingula, quæ ad præmiſſa, & eorum quodlibet neceſſaria fuerint & oportuna;

Præfatis, Epiſcopis, Comiti, & Militibus, vel tribus eorum, plenam, tenore præſentium, committimus poteſtatem; ratum habituri & firmum quicquid per dictos, Epiſcopos, Comitem, & Milites, vel tres eorum, noſtro nomine, factum fuerit in præmiſſis; & id, per noſtras patentes litteras, ſub Magno Sigillo noſtro, ratificari & approbari, ac inviolabiliter obſervari faciemus.

In cujus rei teſtimonium, præſentes litteras dicti Sigilli noſtri impreſſione fecimus roborari.

Dat apud Clipſton, 16. die Decembris, anno Domini 1316; Regni verò noſtri Decimo.

AD majorem autem cautelam & firmitatem omnium præmiſſorum, nos, Arnaldus Epiſcopus Sabinenſis, Arnaldus Sanctæ Mariæ in Porticu, Raymundus Sanctæ Mariæ Novæ, & Bernardus Sanctæ Agathæ, Diaconi Cardinales, & Bertrandus de Guto Vicecomes Leopmaniæ & Altivillaris, necnon Johannes Norwicenſis, & Johannes Elienſis, Epiſcopi, & Adomarus de Valentiâ, Comes Pembrokiæ, ac Bartholomæus de Badeleſmere, Milites, ſuperius nominati, præſentes litteras ſigillorum noſtrorum fecimus appenſione muniri.

Dat. Avinion. primâ Menſis Aprilis, Pontificatûs Domini Johannis, Papæ viceſimi ſecundi, anno primo.

A.D. 1317. Edv. 2.

De orando pro Rege.

A.D. 1317. An. 10. E. 2. Clauſ. 10. E. 2. m. 10. d.

REX, Religioſis Viris, & in Chriſto ſibi dilectis, Magiſtro & Diffinitoribus Capituli Generalis Fratrum de Ordine Prædicatorum, apud Pampiloniam in Aragonia in proximò conventuris, ſalutem & Spiritu Sancto dirigi in agendis.

Dùm conditionem humanæ fragilitatis attendimus, qualiter omni creaturæ, tàm ſublimi, quàm humili, prætereuntibus ſuo curſu diebus, præſentis vitæ finis apropiat, & præſentia quaſi ſubitò irruunt ad non eſſe, tantummodò in omnipotentis Dei miſericordia, de cujus munere cuncta procedunt, mentem noſtram & votum affiximus confidenter.

Verùm, quia ad miſericordiam divinam impetrandam multùm proſunt orationum ſuffragia devotarum, ſperantes preces veſtras, devotè fuſas apud Altiſſimum, exaudiri,

Devotionem veſtram in Domino requirimus & rogamus, quatinus nos, Iſabellam Reginam Angliæ, Conſortem noſtram cariſſimam, Edwardum de Wyndeſore Primogenitum noſtrum, & Johannem de Eltham poſtnatum noſtrum, devotis orationum ſuffragiis, in miſſarum ſollempniis, velitis omnipotenti Deo commendare, &, per cæteros Confratres Ordinis prædicti, faciatis ſimiliter commendari; ut ipſe, omnium Gubernator & Rector, nos, & Conſortem, ac natos noſtros prædictos, noſtroſque, & ipſorum actus dirigat in viam ſalutis æternæ: Nobiſque, Regnum, Terras, & Populum, noſtræ ditioni ſubjecta, ita in præſenti regere concedat, quod in futurum, cum ſuis electis regnare perhenniter valeamus: memoratamque Conſortem noſtram in bonis continuet; & prælibatos natos in honoris & operum bonorum utilitate, ſuâ creſcere faciat pietate.

Univerſitatem veſtram religioſam Altiſſimus conſervet in caritate continuâ & votivâ.

Dat. apud Claryndon, quarto die Aprilis.

Pro Ludovico de Bellomonte, in Epiſcopum Dunolmenſem ſublimato.

A.D. 1317. An. 10. E. 2. Rom. & Fr. 10. E. 2. m. 2.

PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum.

Ad laudum præconia aſſurgit devotio filialis, creſcit affectio, & caritas augmentatur, dùm paternæ circumſpicit proviſionis ſolertiam circa ea benigne intendere, & in hiis ſe facilem exhibere, per quæ nobis & Regno noſtro pacis & tranquilitatis ubertas arrideat, & adverſariorum correctio procuretur.

Quamobrem de eo, quòd veſtræ placuit Clementiæ, ad noſtri inſtantiam, venerabilem Patrem, Dominum Lodewycum de Bello Monte, Conſanguineum noſtrum, præficere Regimini Eccleſiæ Dunelmenſis (quæ quaſi in confinio Regni noſtri propè Scotiam ſituatur) benivolentiæ veſtræ ex intimo cordis grates & gratias referimus quas valemus.

Firmam iterùm de ipſius Lodowyci induſtria fiduciam reportamus, quòd ipſe, divino ſibi aſſiſtente præſidio, laborabit ſollicite, Nobilium & Magnatum, de genere ſuo, ſibi ſuffragante potentiâ, ad ſedandum Rebellium noſtrorum tumultus in partibus illis, & ſtatum Eccleſiæ ſuæ, qui per hoſtiles aggreſſus multipliciter oppreſſus eſt, hiis diebus, in melius reformandum.

Ad Regimen, &c.

Dat. apud Clarendon, ſeptimo die Aprilis.

Bulla, contra Fratres, de Ordine Mendicantium, ad populum Hybernicum Rebellionem prædicantes.

A.D. 1317. An. 10. E. 2. Ex Autogr.

JOhannes Epiſcopus, ſervus ſervorum Dei, venerabilibus Fratribus Dublinenſi, & Caſſellenſi Archiepiſcopis; ac dilecto Filio Decano Eccleſiæ Dublinenſis, ſalutem, & Apoſtolicam benedictionem.

Dolenter audivimus, & ægro animo recenſemus, quòd nonnulli Fratres, de Ordinibus Mendicantium, eos, quos profitentur, Ordines dampnabiliter polluentes, & plerique Rectores, Vicarii, & Capellani Parochialium Eccleſiarum de Iberniæ partibus, qui deputati ad directionem, & regimen populorum, eis deberent doctrinæ lumine viam veritatis oſtendere, & ipſos laudabilium operum exemplari vehiculo deducere ad ſalutem, facti ſunt illis in deviationem potiùs, & ruinam; dum iidem Fratres, Rectores, Vicarii, & Capellani, tanquam viri dyſcoli, pacis ſemitas minimè cognoſcentes, Ibernicum populum, cariſſimi in Chriſto Filii noſtri Edwardi Regis Angliæ illuſtris ſubjectum Dominio, ab ipſius obedientiâ & fidelitate, nedum perſuaſiones occultas, & prava conſilia, quinetiam per prædicationes & monita publica, temerariis auſibus retrahunt, & ad impugnandum jura Regalia, & Rebellionis calcaneum, guerrarum turbinibus concitatis, erigendum in Regem eundem, potenter inducunt:

Non attento, quòd per id impediendo bonum pacis, & obedientiæ, fiunt proculdubio Dæmonum adjutores, accenſum ignem illorum ſtudio tanquam lignis nutrientes injectis, ſuſcitata nutrientes ſcandala, & illud, quod extinguere deberent incendium, fovere temerè non verentes; & nichilominus, non timentes animas decipere talium, eos qui ſuis in hac parte ſiniſtris ſuggeſtionibus acquieſcunt, a perpetratis, ac etiam perpetrandis in hujuſmodi proſecutione guerrarum homicidiis, incendiis, ſacrilegiis, & rapinis, abſolvere reprobâ temeritate præſumunt.

Nos itaque tot malorum materiam, à radice præcidere cupientes, Diſcretioni veſtræ per Apoſtolica ſcripta mandamus, quatinus vos, vel alter veſtrûm, per vos, vel alium, ſeu alios, omnes & ſingulos Fratres prædictorum, & aliorum Ordinum, Rectores, Vicarios, & Capellanos Eccleſiarum, partium prædictarum, & alios de quibus vobis expedire videbitur, cujuſcunque ſtatûs, ordinis, dignitatis, gradûs, aut conditionis exiſtant, auctoritate Apoſtolicâ moneatis, ut a prædictis ſuaſionibus, conſiliis, prædicationibus, monitis, & abſolutionibus, & aliis omnibus & ſingulis, per quæ guerra, ſeu diſcordia poſſet in partibus nutriri prædictis, prorſus abſtineant, & omninò deſiſtant, infra dierum octo ſpatium, à tempore monitionis hujuſmodi computandum.

Alioquin eos, in quos exnunc, prout extunc, Excommunicationis ſententiam promulgamus, excommunicatos publicè ſingulis diebus Dominicis, & Feſtivis, pulſatis campanis, & extinctis candelis, ubicunque vobis expediens eſſe videbitur, publicè nuncietis, proceſſuri auctoritate prædictâ graviùs contra eos, prout eorum inobedientia, & facti qualitas ſuadebit.

Volumus inſuper, vobiſque mandamus, ut de perſonis quæ ſint, vel fuerint in hâc parte culpabiles, inquiratis cum diligentiâ veritatem, & quos, per hujuſmodi inquiſitionis indaginem, reos inde fore compereritis, ſic, prout juſtum fuerit, eâdem auctoritate canonicè punitatis, quod & ipſi talia ſe commiſiſſe pœniteant, & alii, exemplo territi, præſumere ſimilia pertimeſcant.

Nos enim vobis, & veſtrûm cuilibet præmiſſa omnia, & ſingula faciendi, plenam & liberam concedimus, tenore præſentium, poteſtatem.

Non obſtante, ſi aliquibus, vel alicui, aut eorum Ordinibus, ſpecialiter vel generaliter, à Sede præfatâ indultum exiſtat, quòd excommunicari, ſuſpendi, vel interdici non poſſint, per litteras Apoſtolicas non facientes plenam & expreſſam, ac de verbo ad verbum, de indulto hujuſmodi, ac de propriis Ordinum, Locorum, & Perſonarum ipſarum nominibus mentionem; & quibuſlibet litteris, privilegiis, & indulgentiis, generalibus, vel ſpecialibus, quibuſcunque dignitatibus, ordinibus, perſonis, & locis ſub quâcunque formâ, vel conceptione verborum a dictâ Sede conceſſis; per quæ præſentibus non expreſſa, vel totaliter non inſerta, effectus earum impediri valeat quomodolibet, vel differri, & de quibus, quorumque totis tenoribus de verbo ad verbum mentionem in noſtris litteris fieri oporteat ſpecialem.

Dat. Avinion, quarto Idus Aprilis, Pontificatûs noſtri anno primo.

Sub filis canabeis.

A.D. 1317. Edw. 2.

De Marcha non concedenda contra Gentes de Biſcay, propter tranſgreſſiones Hiſpanorum.

A.D. 1317. An. 10. E. 2. Penes Cler. Pell.

A Noſtre Seigneur le Roy demonſtre lla Communaute de la Ville de Bermeio, pur Sey e pur les autres Villes du pouer de Biſcaye, qe come il ſoyent ſanz nuyll ——— du Poer & Juriſdiction de Madam Marie de Viſcay; e ſe jugent par autre le qe les Gens de Eſpaynhe, e vous ayes outroie, avant ces heures, Marches contre les Genz du Reamue d'Eſpainne:

Pour la quele encheſun les Gentz de Vermeio, e autres du Poer de Viſcaye, ont eſte damage a court, pour ceo q'il ne furent nuyll temps conſenteront en nuyll forfet, que les Genz du Reaume de Eſpaigne feiſſent contre vous, e tout vous Gens; Ainz ont eſte touz jours, au tempts de la guerre, de Gaſcoinhe, devert vous, e vous Genz, e ont ayde a vous Genz de Vitailhes, e dautres chouſes, Solom lur Poer, quant les Gentz du Royaume de Eſpaigne eſtoient contre vous, & voz Genz, en ayde du Roy de France:

Et de ceſtes choſes, Sire, vous poes bien acertener par les Lettres, que le Roy de Eſpaigne, e les Gentz de veſtre Vile de Bayon vous ont enveye, ſur ceſte choſe;

D'ont vous ſupplions, les diz Habitanz de Vermeio, pur eux, e pour touz les autres de Poer de Viſcaye, que de veſtre grace les vuilhez outrier per voz Lettres Patentes, que de ces heures en avant, por nuylh forfet que les Genz de Eſpaigne fazent a nouz Gens, ils, ne lurs biens ne ſeyent gage, ne damage, ſi ne eſtoit, qe ceux memes de Viſcaye fuſſent au damage faire a doner.

Quod homines de Biſcay gravantur, propter delictum ſubditorum Regis Caſtellæ.

A.D. 1317. An. 10. E. 2. Penes Cler. Pell.

INclito Principi, Domino Edvardo, Conſanguineo ſuo, Dei gratiâ, Illuſtri Regi Angliæ, Iberniæ, Scotiæ, Duci Aquitaniæ, & Principi de Galas, Alfonſſus, eâdem gratiâ, Caſtellæ & Legionis, Toleti, Galeciæ, Sibillæ, Cordubæ, Jehenni, Albargii, ac Comitatûs Molin. Dominus, ſalutem, ſucceſſuumque fœlicium gratâ ac proſpera incrementa.

Noverit Celſitudo veſtra Regia quòd Infans Dominus Johannes, Dominus de Biſacaye, Avunculus & Tutor noſter, & Cuſtos Regnorum noſtrorum, pro quibuſdam Vaſſalis ſuis de Berbeo, & Bilbao, & de Placencia & Allegnetio, Villis ſub Dominio Biſacaye conſtitutis, expoſuit quòd Seneſcallus veſter in Comitatu Equitaniæ, apud Burdegalem, bona Vaſſalorum ſuorum prædictarum Villarum, abſque formâ juris, ac irrationabiliter occupat; Verum quod homines de Bermeo, & de Bilbao & de Placentia, & de Allegnetio non teneantur ad ſatisfaciendum propter delictum noſtrorum Vaſſallorum.

Quapropter Celſitudinem veſtram requirimus ut, noſtris precibus mediantibus, prædictis Vaſſalis dicti Domini Johannis faciatis reſtitui ſic ablata; ut ex hoc pro vobis idem facere teneamur, ſi aliqui de veſtro Dominio, per aliquos Regnorum noſtrorum, offendant ſe gravatos in caſu ſimili, vel majori.

Data apud Carrionem, 12. die Menſis Aprilis, Anno Domini 1317.

Dorſ.

Inclito Principi, Domino Edoardo, Conſanguineo ſuo, Dei gratiâ, Illuſtri Regi Angliæ, Iberniæ, Scotiæ, Duci Equitaniæ & Principi de Galas.

Aquietantia pro Annuo Cenſu.

A.D. 1317. An. 10. E. 2. Ex Autogr.

JOhannes Epiſcopus, ſervus ſervorum Dei, cariſſimo in Chriſto filio Edwardo, Regi Angliæ illuſtri, ſalutem & Apoſtolicam Benedictionem.

Nuper, Venerabiles Fratres noſtri, Johannes Norwicenſis, & Johannes Elienſis, Epiſcopi, ac, dilecti Filii, Nobiles Viri, Ademarus de Valentia Comes

A.D. 1317. Claus. 2. mes Pembrokiæ, & Batholomeus de Baddelſmer Miles, ac alii Nuncii tui ad Sedem Apoſtolicam deſtinati, Annuum Cenſum Mille Marcharum Sterlingorum, per te nobis & Romanæ Eccleſiæ, pro Regno Angliæ, & Terrâ Yberniæ debitum, pro Anno Milleſimo, Trecenteſimo, decimo ſeptimo (cujus medietas in Feſto Sancti Michaelis, proximò præterito, & alia medietas in Feſto Reſurrectionis Dominicæ, immediatè ſequenti, debebat exſolvi) per manus, dilectorum Filiorum, Reginaldi de Lotringe, ac Gerii Ardinghelli, de ſocietate Bardorum de Florentiâ, nomine tuo noſtræ Cameræ perſolverunt; A.D. 1317. Lav. 2.

Nos igitur, de Cenſu Anni prædicti, fore nobis & prædictæ Romanæ Eccleſiæ integrè ſatisfactum, tenore præſentium profitentes, has Litteras, Bullâ noſtrâ munitas, tibi, ad cautelam tuam, & geſtæ rei memoriam, duximus concedendas.

Dat. Avinion. Idus Aprilis, Pontificatus noſtri Anno primo.

Sub filis canabeis.

Bulla de Reſponſo ad crebras requiſitiones, pro expeditione Electi Eborum.

A.D. 1317. Pat. 10. E. 2. Ex Autogr. JOhannes Epiſcopus, &c. cariſſimo in Chriſto Filio Edwardo, Regi Angliæ illuſtri, ſalutem & Apoſtolicam benedictionem. A.D. 1317.

Tuas, Fili, frequenter recepimus Litteras, pro celeri expeditione, dilecti Filii, Magiſtri Guillielmi de Melton, Eboracenſis Electi directas.

Sanè, Fili cariſſime, ſcire Te volumus, quòd nos ipſi, compatientes Eccleſiæ, veluti quæ jam ſub expectationis diutinæ tædio languit, ſolatio deſtituta Paſtoris, multaque proindè perpeſſa fuit diſpendia, a quibus nondum exiſtit immunis, cauſam ipſius Electi, Venerabili Fratri noſtro, A. Epiſcopo Albanenſi commiſimus audiendam ſummariè & de plano, ac, ſublatis judiciorum anfractibus, fine debito terminandam:

Et nichilominus eidem injunximus, ut in cauſâ ipſâ, cum omni quâ poſſet celeritate, procederet abſque juſtitiæ læſione:

Nec aliud circa id juſtè potuimus, vel debuimus facere, cum non deceat nos querelas opponentium, quæ juſtitiæ inniti videntur, ſurdis auribus pertranſire.

Cùm itaque, Fili, preces tuas quantum cum Deo licuerit, & ratio, æquitatis amica, permittet, parati ſumus ad gratiam exauditionis admittere; tuæ, quæſumus, prudentiæ manſuetudo moleſtè non ferat, ſi circa celeriorem expeditionem ipſius Electi votis tui nequivimus annuere, juris impediente debito, & lege Conſcientiæ prohibente.

Quanquam enim, SUPRA JUS POSITI, SIMUS A JURE SOLUTI, non ignoramus tamen eò magis nos obſervationi juſtitiæ apud Dominum obligatos, quo de majore poteſtate perceptâ rationem reddere tenemur eidem.

Teneat autem indubiè tua Sublimitas, quòd, Regiæ præſertim interceſſionis obtentu, pro ipſius Electi expeditione feſtinâ, quæcunque juſtè poterimus, perquiremus oportuna remedia, & perquiſita promptis affectibus apponemus.

Dat. Avinion. 12. Kal. Maii, Pontificatûs noſtri Anno primo.

Sub filis canabeis.

Civitas Baionæ queritur, de aſtutia Gallicorum.

A.D. 1317. Claus. 10. E. 2. Pendenes C'er. Bell. SEreniſſimo Principi, ac eorum Domino Naturali, Domino Edwardo, Dei gratiâ, Regi Angliæ, Domino Hiberniæ, ac Duci Aquitanniæ, ejus devoti, Major & Jurati Civitatis Baionæ, ſalutem, & cum recomendatione, ac ejus pedibus Regiis inclinatos. A.D. 1317.

Veſtræ Excellentiæ Regiæ ſerie Præſentium intimetur, ſuper excellentem Principem, Dominum Regem Franciæ & Navarræ, nobis ſuis Litteris demandaſſe quòd Bituris mitteremus ſufficientes perſonas Civitatis noſtræ, ſuper reformatione Regni Franciæ, tranquillitate Villarum ejuſdem & monetæ:

Quæ quidem perſonæ haberent ſufficiens mandatum, quòd Ordinatio, per eos inibi facta, firma & valida remaneret ſuper prædictis Negotiis, & quorumdam aliorum ibi minimè expreſſorum:

A.D. 1317. Edw. 2.

Noſque ſibi reſcripſimus quòd, cùm ſimus immediatè ſubjecti veſtræ Regiæ Majeſtati, abſque læſione juris veſtri, intereſſe Bituris minimè debebamus, niſi veſtra voluntas primitùs interveniſſet.

Quas rationes prædictus Dominus Rex Franciæ & Navarræ nullas & frivolas reputavit:

Propter quod ſecundariò nobis diſtrictè per ſuas Litteras mandavit, ut, in inſtanti Menſe Paſchæ, Pariſius, juxta primi mandati continentiam, mitteremus; quo prætextu non ceſſamus modicùm admirari.

Volentes tamen proſpicere, ut tenemur, veſtro honori, veſtráque jura ſervare totaliter illibata, ſicut noſtri Prædeceſſores etiam conſueverunt, proindè veſtræ Excellentiæ Regiæ, hæc ſignificantes, reverentius ſupplicamus ut, cùm pro honore & conſervatione juris veſtri, cum indempnitate noſtri veſtrorum ſubditorum devotorum, dignemini ſalubri remedio providere, ſic quòd tali occaſione, ſeu ſimili, prædictus Dominus Rex Franciæ & Navarræ, nos de cætero non urgeat, neque vexet, nec ſub prætextu coloris alicujus boni nos, qui ſumus ſimplices, poſſimus decipi per aſtutiam Gallicorum; præſtantiùs cum idem Rex Franciæ & Navarræ, ut credimus, in nobis nullam habeat Juriſdictionem, niſi per viam Appellationis, ſeu Reſorti.

Benè & diu valeat veſtra Regia Majeſtas feliciter & in longum.

Dat. Brionæ, die Mercurii, ante Feſtum beati Marchi Evangeliſtæ, Anno Domini Milleſimo treſcenteſimo decimo ſeptimo.

Dorſ.

Sereniſſimo Principi ac eorum Domino Edwardo, Dei gratiâ, Regi Angliæ, Domino Hiberniæ, & Duci Aquitaniæ.

De certiorando Regem & Concilium de captione Comitis Ultoniæ.

A.D. 1317. *An.* 10. *E.* 2. *Clauſ.* 10. *E.* 2. *m.* 8.

REX, dilecto & fideli ſuo, Rogero de Mortuo Mari de Wyggemore, Cuſtodi Terræ ſuæ Hiberniæ, ac locum noſtrum in eadem tenenti, ſalutem.

Ad rures noſtras pervenit quòd, dilectus & fidelis noſter, Richardus de Burgo, Comes Ultoniæ, captus, & in Caſtro noſtro Dubliniæ detinetur.

Et, quia, ſi ita ſit, ſuper modo & cauſâ captionis & detentionis ipſius Comitis volumus per vos effici certiores, vobis mandamus quòd, vocatis illis de Concilio noſtro partium illarum, quos duxeritis evocandos, vos ſuper cauſis captionis & detentionis ipſius Comitis, & per quos, & utrum pro noſtro honore & commodo, ac pace & tranquilitate Terræ noſtræ Hiberniæ, magis expediat quòd prædictus Comes ad nos in Angliam tranſmittatur, vel ibidem in dicto Caſtro noſtro detineatur, modis & viis omnibus quibus poteritis, informetis.

Et, ſi, per informationem hujuſmodi, & aviſamentum veſtrum inveneritis quòd plus expediat, quòd prædictus Comes ad nos in Angliam mittatur, tunc ipſum ſub ſalvâ, ſecurâ, & decenti cuſtodiâ ad nos in Angliam, cum omni celeritate quâ poteritis, venire faciatis:

Quoniam a jamdiu voluimus, & dictus Comes nos pluries requiſivit ut ad nos in Angliam poſſet de noſtra licentia declinare:

Et nos ſuper modo & cauſâ captionis, areſtationis, & detentionis dicti Comitis, & veſtro, ac aliorum, de Concilio noſtro partium illarum aviſamento diſtinctè & apertè reddatis certiores; ut, indè certiorati, ulteriùs faciamus quod de Conſilio noſtro, pro noſtro, & ipſius Comitis honore, fore viderimus faciendum.

Proviſo ſemper quòd ad deliberationem dicti Comitis, ſi captus ſit, nobis inconſultis, per quemquam, a Caſtro prædicto, niſi in formâ prædictâ, nullatenus procedatur.

Teſte Rege apud Weſtmonaſterium, 23. die Aprilis.

Per ipſum Regem.

Dupplicat.

Super Captione prætacta.

A.D. 1317. *An.* 10. *E.* 2. *Clauſ.* 10. *E.* 2. *m.* 8.

REX, dilecto Conſanguineo & fideli ſuo, Rogero de Mortuo Mari de Wyggemore, Cuſtodi Terræ ſuæ Hiberniæ, ac locum ſuum in eadem tenenti, ſalutem.

Cùm, ſicut intelleximus, dilecti & fideles

A.D. 1317. An. 2. fideles noſtri, Richardus de Burgo Comes Ultoniæ, Gilbertus de Burgo, Hubertus de Burgo, & Henricus le Clerk, per Comunitatem Civitatis noſtræ Dubliniæ capti, in Caſtro noſtro Dubliniæ detinentur;

Et, quia, ſi ita ſit, per captionem hujuſmodi, diſcordiæ & diſſenſiones inter aliquos de Terrâ noſtrâ prædictâ, & Communitatem Civitatis noſtræ prædictæ oriri, & grave periculum Civitatis noſtræ prædictæ evenire poſſent:

Nos, volentes hujuſmodi malis obviare, & noſtræ ac dictæ Civitatis noſtræ (præcipuè dùm Scoti, Inimici & Rebelles noſtri, in dictâ Terrâ noſtrâ Hiberniæ extiterint) *ſecuritati* providere, omnia & ſingula, captionem prædictorum, Comitis, Gilberti, Huberti & Henrici, ſi ſic capiantur, tangentia, nobis duximus reſervanda; volentes in negotio illo precedere, prout pro noſtro & ipſius Comitis honore, ac majori tranquilitate Terræ noſtræ prædictæ, de Conſilio noſtro fore viderimus faciendum.

Et ideò vobis mandamus quòd homines de Comunitate Civitatis prædictæ, aut aliquos alios, occaſione aliquorum, captionem aut dententionem dictorum, Comitis, Gilberti, Huberti, & Henrici, tangentium, quæ ad nos ipſos reſervamus, ut eſt dictum, non occaſionetis, nec inquietetis, nec permittetis per alios moleſtari ſeu occaſionari, quouſque, indè certiorati, aliud indè ulteriùs duxerimus demandandum.

Teſte Rege apud Wyndeſoram, 27. die Aprilis.

Per ipſum Regem.

Dupplicat.

Ad Regem Jeruſalem, de inſtando pro Electo Eborum.

A.D. 1317. An. 10. E. 2. Clauſ. 10. E. 2. m. 9. d.

MAgnifico Principi, Domino Roberto, Dei gratiâ, Regi Jeruſalem & Siciliæ, Ducatûs Apuliæ, & Principatûs Capuæ, Provinciæ, Forcalquerii ac Pedimontis Comiti, amico & Conſanguineo ſuo cariſſimo, Edwardus, eâdem gratiâ, Rex Angliæ, &c. ſalutem, & ad vota ſucceſſus proſperos & felices.

Ex Literis veſtris, nobis directis, tenorem illarum, quas, ad noſtri requiſitionem, Sanctiſſimo in Chriſto Patri, Domino Summo Pontifici, pro expeditione negotii, prædilecti Clerici & Familiaris noſtri, Magiſtri Willielmi de Melton, Electi Eborum, direxiſtis, intelleximus evidenter; ex quibus, affectionis intimæ affluentiam continentibus, vobis ad grates aſſurgimus quas valemus:

Veſtram Amicitiam affectuoſiùs deprecantes, quatenus erga dictum Sanctum Patrem, & alios, per quos idem negotium proſperari valeat, ut idem negotium, ante receſſum veſtrum a Romanâ Curiâ (ad quam in brevi, ut intelleximus, eſtis acceſſuri) finaliter expediatur, noſtri intuitu, auxiliis oportunis velitis inſtare; & quæ vobis grata fuerint, nobis fiducialiter ſcribere, ad quæ prompti ſumus, & eo prætextu eſſe volumus promptiores.

Dat. apud Wyndeſoram, 28. die Aprilis.

Bulla, de Treugis inter Regem & Robertum de Brus ineundis.

A.D. 1317. An. 10. E. 2. Ex Autogr.

JOhannes Epiſcopus, ſervus ſervorum Dei, dilectis Filiis, Gauſelino, tituli Sanctorum Marcellini & Petri, Presbitero, & Lucæ, Sanctæ Mariæ in Viâ latâ, Diacono, Cardinalibus, Apoſtolicæ Sedis Nunciis, ſalutem & Apoſtolicam benedictionem.

Vocatis nobis, licet inſufficientibus meritis, ad Apoſtolatûs Officium occurrit, quaſi confeſtim, conſiderationis noſtræ conſpectui, acerbis infeſta moleſtiis, periculoſa diſſenſio, quam inter cariſſimum in Chriſto Filium noſtrum Edwardum, Regem Angliæ illuſtrem, & dilectum Filium, Nobilem Virum, Robertum de Brus, gerentem ſe pro Rege Scotiæ, jamdudum Incentor malorum omnium ſuſcitavit, amaras nobis ſuas circumſtantias (quas frequenter, dum nos minor ſtatus haberet, intra pectoris clauſtra revolvimus) repræſentans.

Hinc etenim ſe offerebant, & offerunt noſtris obtutibus impedimentum proindè facile receptura pia Dei negotia, & præcipuè Terræ Sanctæ, deſertæ incolis Chriſti fidelibus, ipſorumque deſtitutæ ſuffragiis, cui, Catholicis Principibus

A.D. 1317. Edv. 2. cipibus diſtractis ad Bella Civilia, conſolator aliquis non aſſiſtit ex omnibus caris ſuis.

Hinc ſe ingerebant, & ingerunt animarum pericula, Chriſtiani Sanguinis non levis effuſio, gravia rerum diſpendia, & non ſolùm ipſorum diſſidentium, ſuarúmque Gentium, ſed & quamplurium aliorum, in ipſorum commotione, periculoſa turbatio pariter & dampnoſa.

Hæc quidem noſtri cordis intima ſtimulant, acutiſque ſtimulis noſtrum interpellunt Officium, ut ad occurrendum per oportuna remedia, tanto Religionis Chriſtianæ diſcrimini ociùs exurgamus.

Attendentes igitur quòd ad nos (qui, licet inmeriti, vices Regis Pacifici gerimus, ac plenitudine fungimur poteſtatis, Apoſtolorum Principi, ſuiſque Succeſſoribus ex alto conceſſæ) ſingulariter pertinet in Univerſali Eccleſiâ, cunctâve Congregatione fidelium, pacem quærere, ac ipſam facere diligentiùs reſervari;

Ut vobis (quos ad Angliæ & Scotiæ Regna, ac Yberniæ & Walliæ partes, pro tractandâ & reformandâ concordiâ inter Regem & Nobilem antedictos, tanquam pacis Angelos, deſtinamus) ad id, juxta noſtrum deſiderium, via eo paratior, eoque facilior pateat, quo Rex & Nobilis antedicti, ac partium ipſarum incolæ minorum diſſidiorum turbine quatientur, inter Regem ipſum, complices, fautores, valitores, Conſiliarios ejus, ac adhærentes ei ex unâ parte, & præfatum Nobilem, complices, fautores, valitores, Conſiliarios ejus, ac adhærentes ei, ex alterâ, Treugas (*quarum fœdus* pacis inducit imaginem) auctoritate noſtra inducendi, uſque ad *biennium duraturas*, de quo & prout videritis expedire, ac omnium & ſingulorum, Treugas ipſas infringentium, aut quomodolibet non ſervantium, perſonas excommunicationis A.D. 131 Edv. 2. ſententias promulgandi;

Non obſtante ſi eis, aut eorum alicui, ſub quacunque formâ vel *modo verborum* ſit indultum, quòd excommunicari, vel eorum Terræ Eccleſiaſtico interdicto ſupponi non poſſint per Litteras Sedis ejuſdem, non facientes *plenam* & expreſſam, ac de verbo ad verbum de indulto hujuſmodi mentionem, & qualibet aliâ dictæ Sedis indulgentiâ, *generali vel ſpeciali*, cujuſcumque tenoris vel expreſſionis exiſtat, per quam effectus præſentium impediri poſſit vel quomodolibet *differri*:

Treugas hujuſmodi, ſic indictas, & excommunicationis ac interdicti ſententias, promulgatas ubicumque, & quibuſcumque vobis expedire fore videbitur, per vos, vel alium, ſeu alios, notificandi ac ſolemniter publicandi.

Et nichilominus omnes & ſingulas Commiſſiones, obligationes, confœderationes & colligationes, ſuper hujuſmodi diſſenſionibus ſeu diſcordiis nutriendis, inter quoſcunque & a quibuſcumque quomodolibet initas, vel ineundas, veluti contra bonum pacis aſſumptas illicite, & attemptatas in divinæ Majeſtatis offenſam, & quaſcumque pœnas, adjectas vel adiciendas, ac juramenta, præſtita vel præſtanda, ſuper illis, ſub quibuſcunque, formâ, modo, vel expreſſione verborum (præſertim cum juramentum vinculum iniquitatis eſſe non debeat) ex nunc nulla fore decernimus, &, quatinus de facto proceſſerint, irritamus, nulla & irrita nunciandi; plenam & liberam vobis & veſtrûm cuilibet concedimus tenore præſentium facultatem.

Dat. Avinion. Kal. Maii, Pontificatûs noſtri Anno primo.

De Ludovico de Bellomonte ſe Regi, quoad Temporalitatem Epiſcopatus Dunelmenſis, totaliter ſupponente.

A.D. 1317. An. 10. E. 2. Dorſ. Bullæ de 5. Id. Feb. ſupra.

QUarto die Menſis Maii, Anno Domini Milleſimo, Trecenteſimo, ſeptimo Decimo, Indictione Decimâ Quintâ, in Camerâ Domini Edwardi, Dei gratiâ, Regis Angliæ illuſtris, in Parco de Wyndeſor, Sarum Dioceſi, eidem Domino Regi, Dominus Ludovicus de Bellomonte, in hac Bullâ nominatus, hanc eandem Bullam exhibuit, petens ab eodem Domino Rege ſe admitti ad Temporalitatem Epiſcopatûs Dunelmenſis; &, habito ſuper hoc aliquamdiu tractatu, A.D. 1317.

Rex, ipſo præſente, per Magiſtrum Thomam de Charletone, præfato Domino Ludovico reſpondit, quòd ad eum pertinuit, & non ad alium, eidem Domino Ludovico committere Adminiſtrationem Temporalium, de quâ in hac Bulla fit mentio, & admittere ad eandem.

A.D. 1317. Edw. 2.

Undè idem Dominus Ludovicus, purè, ſponte, ſimpliciter & abſolutè renunciavit omni Juri, ſibi competenti, vel competituro, occaſione Temporalium ejuſdem Epiſcopatûs, ſibi commiſſorum, juxta formam iſtius Bullæ, & quo ad eandem Temporalitatem ſe ſuppoſuit totaliter gratiæ ejuſdem Domini Regis.

Et poſtea idem Dominus Rex Temporalitatem, de quâ in hac Bullâ fit mentio, eidem Domino Ludovico commiſit.

Ipſeque Dominus Ludovicus Adminiſtrationem eorundem Temporalium ab eodem Domino Rege admiſit, & Juramentum fidelitatis, ad Sancta Dei Evangelia, eidem Domino Regi fecit,

Præſentibus Magiſtris,

Willielmo Maldone Apoſtolicâ,
Thomâ de Aſtele,
Hugone de Byford, & me,
Ranulpho de Waltham, Sanctæ Crucis, Notariis publicis;
Et Dominis,
Edmundo de Wodeſtoke, Fratre dicti Domini Regis,
Guidone Ferre,
Willielmo de Monte acuto,
Rogero Dammary, & aliis in multitudine copioſa teſtibus, ad hoc vocatis & rogatis.

De Eccleſia Herefordenſi, providenda.

A.D. 1317. An. 10. E. 2. Rom. & Fr. 10. E. 2. m. 1.

PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum.

Decet populi ſubjecti regimini præſidentes devotum & humilem a noxiis præſervare, & deviantem ad viam rectam pro viribus revocare, & quantò, per infrænati populi inſolentiam, majora dampna evenerint temporibus retroactis, tanto hujuſmodi, modis & viis honeſtis utiliter quæſitis, pro futuro diligentius eſt cavendum.

Cùm itaque, Pater Sancte, per infrænati Wallenſis populi, nobis ſubjecti, rabiem, qui temporibus præteritis, contra Progenitores noſtros, & nos Guerras movendo, pluries ſurrexit, tàm Sanctæ Eccleſiæ in Terrâ illâ, & alibi in Regno noſtro Angliæ, ac Marchiis eorumdem Regni & Terræ, quàm populo Regni & Terræ illius, dampna innumera inhumaniter fuerint perpetrata:

Nos, deſiderantes malis hujuſmodi præcavere, attendentes etiam quòd, per induſtriam & circumſpectionem providam, prædilecti Clerici, & familiaris, ac Secretarii noſtri, Magiſtri Thomæ de Cherleton, juris Civilis Profeſſoris (quem in commiſſo fidelem & providum novimus, moribus inſignem, litterarum ſcientiâ decoratum, Nobilitate generis pollentem) ſi Eccleſiæ Herefordenſi, in Marchiâ dictæ Terræ, jam vacanti, ut deſideramus, præficeretur, & Sanctæ Eccleſiæ in Terrâ illâ, ac Regno noſtro prædicto, & nobis, ac populo noſtri Regni, & Terræ illius, contra dicti populi jacula, futuris temporibus ſecuritas pararetur.

A.D. 1317.

Sanctitati veſtræ iteratis precibus humiliter ſupplicamus, quatinus ad tanta commoda, quæ nobis, & Regno ac Terræ prædictis, ex præfectione dicti Clerici noſtri Eccleſiæ prædictæ, ut ſperamus, provenire poterunt, paternæ affectionis intuitum convertentes, de dicto Magiſtro Thomâ dictæ Eccleſiæ dignemini, noſtris precibus, de Apoſtolicæ benignitatis plenitudine providere.

Cupimus etiam, Pater pie, veſtræ manſuetudini fieri manifeſtum quòd, ſi Magiſter Adam de Orleton, dictæ Eccleſiæ, ut apud nos refertur, præficeretur, quod abſit, illud, quibuſdam de cauſis, quas ad præſens ſubticemus, nobis grave videretur, nec illud poſſemus pro honore noſtro quomolibet tolerare.

Conſervet, &c.

Dat. apud Wyndeſoram, 6. die Maii.

Ad Adam de Orleton, de non Epiſcopando in dicta Eccleſia.

A.D. 1317. An. 10. E. 2. Rom. & Fr. 10. E. 2. m. 1.

REX, diſcreto Viro, Magiſtro Adæ de Orleton, ſalutem.

Nuper, ob aliquas certas cauſas, Dominum Summum Pontificem rogavimus, per noſtras Litteras ſpeciales, ut Eccleſiam Herefordienſem, Paſtorali regimine deſtitutam, ſuæ proviſioni & diſpoſitioni reſervaret: & eidem Eccleſiæ, dilectum & familiarem Clericum noſtrum, ac Secretarium, Magiſtrum Thomam de Cherleton, juris Civilis Profeſſorem (de cujus probitate & induſtriâ, in partibus illis, præ cæteris, certis conſiderationibus pleniorem fidu-

A.D. 1317.

A.D. 1317. Edv. 2.

ciam optinemus) præficere dignaretur in Epiſcopum & Paſtorem.

Ac jam nobis relatum ſit, quòd dictus Pater, factâ reſervatione hujuſmodi, ad quorumdam Procurationes ambitioſas, vos, contra voluntatem noſtram expreſſam (licet de vobis, præſertim iſto tempore, ob aliquas certas cauſas, quas ad præſens ſubticemus, nullatenus confidamus) proponat præficere Eccleſiæ ſupradictæ; de quo in intimis conturbamur, præcipuè cùm ex hoc, ſi ita fieret, juri Coronæ noſtræ Regiæ derogaretur quamplurimùm in hac parte, ad cujus defenſionem vos, utpote incola Regni noſtri, noſcimini obligari:

Diſcretionem veſtram monemus, & hortamur attentè, vobis nichilominus in fide & dilectione, quâ nobis tenemini, firmiter injungentes, quatinus ad honorem & utilitatem Regni noſtri, ac pro tranquillitate ipſius conſervandâ, ſemotâ qualibet affectione reciprocâ, veſtræ conſiderationis intuitum dirigentes, ſic cautè & prudenter vobis habeatis in hac parte, quòd, ſi forſan vobis oblata fuerit Promotio ad Eccleſiam ſupradictam, vos aſſenſum veſtrum in tanto diſcrimine nullatenus præbeatis, ſicuti veſtri & amicorum veſtrorum tranquillitatem diligitis & profectum.

Et ſuper hiis omnibus, dilecto & familiari Clerico noſtro, Magiſtro Johanni de Hildeſle (cui noſtram in hac parte pleniùs aperuimus voluntatem) fidem indubiam adhibeatis.

Dat. apud Wyndeſoram, ſexto die Maii.

De Sede præfata, propter Wallenſium Rebellionem conſuetam, adimplenda.

A.D. 1317. An. 10. E. 2. Rom. & Fr. 10. E. 2. m. 1.

PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum.

Deſiderantes obviare periculis, quæ ex rebellione conſuetâ Wallenſium nobis, & Regno noſtro, exactis temporibus, evenerunt, veſtræ nuper Clementiæ nos recolimus ſupplicâſſe, quatinus proviſionem Eccleſiæ Herefordienſis, quæ quaſi in Confinio Angliæ & Walliæ ſituatur, & plures habet ſubditos utriuſque nationis, & quæ Paſtoris eſt ſolatio deſtituta, dignaremini, noſtri intuitu, veſtræ diſpoſitioni reſervare, ac, dilectum Clericum, & Secretarium noſtrum, Magiſtrum Thomam de Cherleton, Juris Civilis Profeſſorem,

Qui ex illis partibus traxit originem, & Fratres & Conſanguineos, magnæ probitatis & potentiæ viros, habet ibidem & partibus circumvicinis, per cujus circumſpectionis & induſtriæ magnitudinem, & amicorum ſuorum potentiam, divino ſibi præſidio aſſiſtente, credebamus & conſtanter credimus ſtatum dictæ Eccleſiæ poſſe meliùs reformari, & rebellium tumultus & ſcandala pacificari & ſedari,

Præficere Regimini Eccleſiæ ſupradictæ.

Verùm, quia jam nobis de reſervatione, per vos factâ, ad noſtri rogatum, rumore delato, de præfectione etiam ipſius Magiſtri Thomæ, ob noſtri & totius Regni noſtri utilitatem & quietem, certitudinem audire ingenti deſiderio affectamus, ut noſtri animi votum iterata noſtra interceſſio pleniùs atteſtetur, Beatitudini veſtræ affectu quo poſſumus cariore duximus ſupplicandum, quatinus eundem Magiſtrum Thomam,

A.D. 1317.

Quem aliàs veſtræ commendavimus Clementiæ, & cujus promotionem ad Eccleſiam ſupradictam non minùs ob ſuorum prærogativam meritorum, quàm Fratrum & Parentum ſuorum probitatem, utilitatemque, & quietem partium adjacentium, & Eccleſiæ prælibatæ, præ cæteris, quos novimus, deſiderabiliter affectamus,

Præficere dignemini, de veſtræ poteſtatis plenitudine, eidem Eccleſiæ in Paſtorem.

Conſideratis etenim, quæ requiruntur, circumſtantiis univerſis, non occurrit nobis quòd poſſit utiliùs de alio, diebus iſtis, quæ undique bellis & ſcandalis involvuntur, eidem Eccleſiæ provideri.

Et, quia dicti Clerici noſtri Promotio ad Eccleſiam ſupradictam, ex præmiſſis, & aliis quamplurimis evidentibus ac neceſſariis cauſis, præ cæteris, ſpecialiter inſidet nobis cordi, iſtas noſtras preces ſic veſtra dignetur Sanctitas exaudire, ut, eâ conſideratione, in cunctis, quæ veſtræ Sanctitati placitura videbimus, obligatiores efficiamur temporibus oportunis.

Super hiis autem nobis, ſi placet, reſcribi quæſumus veſtra beneplacita per, dilectum

A.D. 1317. Edw. 2.

dilectum Clericum noſtrum, Magiſtrum Johannem de Hildeſle, præſentium portitorem; cui etiam in hiis, quæ ex parte noſtrâ veſtræ benivolentiæ referet ore tenus, fidem velitis indubiam adhibere.

Ad regimen, &c.

Dat. apud Wyndeſoram, ſexto die Maii.

A.D. 1317. Edw. 2.

Litera ejuſdem argumenti ad Cardinales.

A.D. 1317. An. 10. E. 2. Rom. & Fr. 10. E. 2. m. 1.

VEnerabili in Chriſto Patri Domino A. Dei gratiâ, Sanctæ Mariæ Novæ Diacono Cardinali, amico ſuo kariſſimo, ſalutem, & ſinceræ dilectionis affectum.

Conſiderantes diſpendia, quæ Progenitoribus noſtris & nobis, exactis temporibus, ex Rebellione Wallenſium evenerunt, non inmerito excitamur ad ea, per quæ dictus populus a ſuis temeritatibus valeat coherceri, modis & viis quibus poterimus, procuranda.

Quamobrem ſperantes per circumſpectionem providam, dilecti Clerici, & Secretarii noſtri, Magiſtri Thomæ de Cherleton, Juris Civilis Profeſſoris, ſi ipſe Regimini Herefordiæ Eccleſiæ,

Quæ jam per mortem, bonæ memoriæ, Richardi, nuper Epiſcopi loci illius, Paſtoris eſt ſolatio deſtituta, & quæ quaſi in Confinio Angliæ & Walliæ ſituatur, & ſubditos habet populos utriuſque Nationis,

Per Dominum Summum Pontificem præponatur, ipſam Eccleſiam ab Inimicorum jaculis, per circumſpectam prudentiam ipſius Clerici noſtri,

Qui de partibus illis traxit originem, & multos habet de genere ſuo ibidem, & partibus circumvicinis, tàm Fratres, quàm Conſanguineos, Nobiles & Potentes, de quorum etiam probitate nos non modicam fiduciam optinemus,

Melius hiis diebus (quæ bellis & ſeditionibus undique involvuntur) & in Spiritualibus & Temporalibus ſalutaria ſuſcipiet incrementa, defendetur, populuſque Terræ illius arcebitur a conſuetis feritatibus, pacis dulcedine, ipſius ſollicitudine, divinâ cooperante Clementiâ, uberius potiturus,

Eidem Domino Summo Pontifici, per noſtras litteras, jam iteratis vicibus, duximus ſupplicandum, quatinus, præmiſſis clementi meditatione penſatis, præfatum Magiſtrum Thomam (quem virum novimus induſtrium, vitâ & moribus comprobatum, litterarum ſcientiâ præditum, & de nobili genere procreatum, famâ pollentem, & virtutibus inſignem) præficere dignetur in Epiſcopum & Paſtorem Eccleſiæ ſupradictæ, cujus proviſionem ſuæ diſpoſitioni jam, ad noſtri rogatum, credimus reſervâſſe.

A.D. 1317.

Quamobrem Dilectionem veſtram, de quâ plenè confidimus, affectu, quo poſſumus, cariore requirimus & rogamus, quatinus penes dictum Dominum Summum Pontificem, ut, præmiſſorum conſideratione, votis noſtris annuat, in hâc parte, amore noſtri, interponere velitis efficaciter partes veſtras; &, dilecto Clerico noſtro, Magiſtro Johanni de Hildeſle (quem ad vos mittimus ex hâc causâ) in proſecutione dicti negotii aſſiſtere, juxta ſperatam fiduciam, conſiliis & auxiliis oportunis, ſibique in hiis, quæ vobis dicet ex parte noſtrâ, fidem indubiam adhibere.

Scientes quòd dicti Clerici noſtri promotionem ad Eccleſiam ſupradictam, ex præmiſſis, & aliis quamplurimis evidentibus ac neceſſariis cauſis, præ cæteris ſpecialiter affectamus.

Sic igitur circa dictam expeditionem negotiorum inſiſtere dignetur veſtra Paternitas reverenda, ut, eâ conſideratione, in cunctis, quæ veſtræ Paternitati placitura videbimus, obligatiores efficiamur temporibus oportunis.

Dat. apud Wyndeſoram, ſexto die Maii.

Eodem modo ſcribitur ſingulis Cardinalibus in Curia Romanâ exiſtentibus.

De Conductu pro Curſoribus Papæ.

.D. 1317. .10. E. 2. .10. E. 2. 2. m. 14.

REX Vicecomitibus, & omnibus Ballivis & Fidelibus ſuis, tàm infra libertates, quàm extra, ad quos, &c. ſalutem.

Cùm dilecti nobis, Jacobus de Cumis, Tellucius de Camerino, Nuncii & Curſores Sanctiſſimi in Chriſto Patris, Domini J. Sacroſanctæ Romanæ ac univerſalis Eccleſiæ Summi Pontificis, cum quibuſdam Bullis de creatione ſuâ Prælatis & Eccleſiarum Rectoribus in certis terris poteſtatis noſtræ directis, ad eaſdem terras de mandato ipſius Summi Pontificis ſe divertant;

A. D. 1317.

Nos,

A.D. 1317. Edv. 2. Nos, ipſos, Jacobum & Tellucium, favore benivolò proſequentes, ſuſcepimus ipſos in ſalvum & ſecurum conductum noſtrum:

Et ideò vobis, & cuilibet veſtrûm mandamus, firmiter injungentes, quod præfatis, Jacobo & Tellucio, vel eorum alteri, cum ipſos per diſtrictuum veſtrorum loca tranſitum facere contigerit, eundo, morando, & redeundo, non inferatis, ſeu, quantum in vobis eſt, ab aliis inferri permittatis injuriam, moleſtiam, dampnum, impedimentum aliquod, ſeu gravamen; ſet ipſos potiùs, ob reverentiam dicti Patris, favòrabiliter pertractetis, & per alios procuretis ſimiliter pertractari: & eis etiam, quotiens neceſſe fuerit, ſalvum & ſecurum conductum habere faciatis: Et, ſi quid forisfactum fuerit, id eis ſine dilatione faciatis emendari.

In cujus, &c. per unum annum duraturas.

Teſte Rege apud Wyndeſoram, octavo die Maii.

Per ipſum Regem & Concilium.

Dupp.

De Captione, & Abductione, Comitis Pembrochiæ.

A.D. 1317. An. 10. E. 2. Clauſ 10. E. 2 m. 7. d.

MAgnifico Principi, Domino Philippo, Dei gratiâ, Regi Franciæ & Navarræ illuſtri, Fratri ſuo cariſſimo, Edwardus, ejuſdem gratiâ, Rex Angliæ, &c. ſalutem, & felicibus ſucceſſibus jocundari.

Ad noſtrum auditum jam pervenit quòd quidam, Johannes de la Moiliere, cum aliis Malefactoribus, ipſius Complicibus, dilectum Conſanguineum & fidelem noſtrum, Adomarum de Valentiâ Comitem Pembrokiæ, quem, cum Prælatis & Proceribus Regni noſtri, in Nuncium noſtrum ad Curiam Romanam deſtinaveramus, in redeundo de eâdem Curiâ verſus nos, nuper juxta Staumpes, infra poteſtatem veſtram, vi armatâ ceperunt, & verſus partes Alemanniæ abduxerunt, in Sanctæ Eccleſiæ Romanæ, ac veſtri, & noſtri dedecus & opprobrium manifeſtum; undè, non immeritò, animo conturbamur.

Et de eo quòd, notificatâ vobis captione & abducatione hujuſmodi, pro deliberatione ipſius Conſanguinei noſtri a manibus ſuis, oportunum auxilium impendiſtis, veſtræ Serenitati ad grates aſſurgimus quas valemus;

Affectione, quâ poſſumus, ſupplicantes quatinus, ad præmiſſa condignam conſiderationem dirigentes, circa deliberationem prædicti Conſanguinei noſtri velitis, noſtris precibus, pro memoratæ Eccleſiæ, ac veſtro, & noſtro honore, omne conſilium & auxilium, quæ expedire videritis, apponere cum effectu.

Dat. apud Wyndeſoram, decimo die Maii.

REX Nobili Viro, Domino Carolo, Comiti de Valoies, Conſanguineo ſuo cariſſimo, ſalutem, & ſinceræ dilectionis affectum.

Ad noſtrum auditum jam pervenit quòd quidam Johannes de la Moiliere, *&c. prout ſupra de verbo fere ad verbum.*

Eodem modo ſcribitur ſubſcriptis; videlicet,

Domino Lodowico, Comiti d'Euros,
Domino Waltero de Caſtellion, Comiti Porcien.
Domino Karolo, Comiti Marcb.
Domino Anſelmo de Genevill.
Magiſtro Richardo Tybetot.

REX, Nobili Viro, Domino Johanni Duci Britanniæ, Conſanguineo ſuo cariſſimo, ſalutem, & ſinceræ dilectionis affectum.

Ad noſtrum auditum, *&c. ut ſupra uſque ibi* conturbamur,

Nos, ſperantes vos ad ea, quæ noſtrum, & veſtrum honorem, ac commodum Regni noſtri reſpiciunt, manus velle apponere adjutrices, veſtram Amicitiam affectione, quâ poſſumus, deprecamur, quatinus, ad præmiſſa conſiderationem condignam habentes, *&c. ut ſupra.*

Eodem modo ſcribitur ſubſcriptis;

Domino Johanni, Regi Boyemiæ,
Domino W. Hanoniæ, Holandiæ, & Selandiæ Comiti, ac Domino Friſiæ,
Domino Gerardo, Comiti de Julers,
Domino Comiti de Sauns,
Domino Odoni, Duci Burgundiæ,
Domino Johanni de Honaud, Domino de Blaumount,
Domino Lodowico, Comiti Enevers,
Domino

D. 1317.
. 2.

Domino Amadeo, Comiti Sabaudiæ,
Dominæ Mariæ, Comitiſſæ de Lucenburgh,
Domino Petro de Nercy,
Domino Radulpho de Lopy,

A.D. 1317.
Edw. 2.

Domino Ferrico, Duci Lorengiæ,
Domino Lodowico de Loes, Comiti de Chyny,
Domino Roberto de Nercy,
Domino Gobardo de Apermound.

De Credentia, pro Ebulone de Montibus.

D. 1317.
. 10. E. 2.
ſ. 10. E. 2.
7. d.

REX, Nobili Viro, Domino Edwardo, Comiti de Bares, Conſanguineo ſuo cariſſimo, ſalutem, & ſinceræ dilectionis affectum.

Quædam negotia, nos, & honorem noſtrum, ac veſtrum, & aliorum Amicorum noſtrorum tangentia, injunximus, dilecto & fideli noſtro, Ebuloni de Montibus, vobis ex parte noſtrâ plenius exponenda:

Quocirca vos affectione, quâ poſſumus, requirimus & rogamus, quatinus præfato Ebuloni in hiis, quæ idem Ebulo vobis expoſuerit, ex parte noſtrâ, vivâ voce, veſtitis fidem indubiam adhibere; & circa felicem expeditionem eorumdem, pro noſtro & veſtro, ac aliorum Amicorum noſtrorum honore, ut ſperamus, cum omni efficaciâ interponere partes veſtras.

Dat. apud Wyndeſoram, decimo die Maii.

Eodem modo ſcribitur ſubſcriptis; videlicet,

Johanni de Britanniâ, Comiti Richemundiæ,
Dominæ Johannæ, Comitiſſæ Warennæ,
Domino Orardo de Bare.

A.D. 1317.

Eodem modo ſcribitur præſcriptis, ſub nomine Guidonis Ferre.

Conſimiles Litteræ de Credentiâ factæ fuerunt ſubſcriptis ſub nomine præfati Ebulonis; videlicet,

Domino Girardo, Comiti de Julers,
Domino Odoni, Duci Burgundiæ,
Domino Petro de Nercy,
Domino Comiti de Sauns,
Dominæ Mariæ, Comitiſſe de Lucenburgh,
Domino Ferrico, Duci Lorengiæ,
Domino Gobardo d'Apermount,
Domino Anſelmo de Genevilla,
Domino Lodowico, Comiti de Eveners,
Domino Roberto de Nercy,
Domino W. Hanoniæ, Holandiæ & Selandiæ Comiti; ac Domino Friſiæ,
Domino Lodowico de Loes, Comiti de Chyny,
Domino Johanni de Hanon' Domino de Blancmonte,
Domino Radulpho de Lopy.

De Villa & Caſtro Senhorii, Coronæ Angliæ annexis.

D. 1317.
. 10. E. 2.
ſ. 10. E. 2.
3.

A.D. 1317.

REX omnibus, ad quos, &c. ſalutem.

Fideles & bene meritos, ac Regiis obſequiis utiles atque promptos, Regiam decet providentiam ſuis affectibus talibus annectere vinculis & unire, ut, de promptis, ad opportunitates Regias, per ipſorum ſervitia, efficiantur impoſterùm promptiores.

Nos igitur, ad grata & utilia obſequia, per, dilectos & fideles noſtros, Conſules & Univerſitatem Villæ noſtræ Caſtri Senhorii Agenenſis Dioceſis, frequenter & utiliter nobis impenſa, noſtræ conſiderationis intuitum dirigentes, conceſſimus, pro nobis & Hæredibus noſtris, eiſdem Conſulibus & Univerſitati, per has noſtras patentes litteras, perpetuò duraturas, quòd Villam noſtram prædictam per donationem, permutationem, vel quovis alio modo, extra manum Regiam non ponemus.

Hoc tantummodo excepto quòd Villa prædicta per nos, Hæredes, & Succeſſores noſtros, noſtro, & ipſorum Hæredum & Succeſſorum noſtrorum Primogenitis (ut futuris Hæredibus Regni Angliæ, & Ducatûs Aquitaniæ) dari valeat & concedi,

Ut Villa illa, per donationem hujuſmodi, Coronæ Regni Angliæ ſpecialiter conjuncta remaneat & annexa; dum tamen id fieri poterit abſque præjudicio alterius cujuſcunque.

In cujus, &c.

Teſte Rege apud Weſtmonaſterium, viceſimo die Maii.

Per ipſum Regem.

Ad Regem Franciæ, de Civitate Baionæ non moleſtanda.

A.D. 1317. An. 10. E. 2.

Rom. & Fr. 10. E. 2. m 4.

EXcellentiſſimo Principi, Domino Ludovico Franciæ & Navarræ Regi illuſtri, Fratri ſuo cariſſimo, Edwardus, &c. ſalutem, & felices ad vota ſucceſſus.

Reges & Principes Terrarum, quibus a Deo Populi Regimen eſt commiſſum, cum tali juſtitiæ moderamine, ſuis juribus & juriſdictionibus uti decet, ut aliorum jura per ipſos aliqualiter non lædantur.

Dilecti ſiquidem & fideles noſtri, Major & Jurati Civitatis noſtræ Baionæ, qui noſtræ juriſdictioni immediatè ſubeſſe noſcuntur, nobis per ſuas litteras jam ſcripſerunt, quòd vos eiſdem, Majori & Juratis, ac etiam Burgenſibus, & Habitatoribus Civitatis noſtræ prædictæ,

Ut ipſi certas perſonas, cum ſufficienti poteſtate tractandi, & conſentiendi, coram vobis, ſuper aliquibus Ordinationibus, per vos & veſtrum Concilium faciendis, certis diebus & locis, ad veſtram præſentiam deſtinarent,

Nuper dediſtis per veſtras litteras in mandatis; undè plurimùm admiramur, præſertim cùm mandata veſtra prædicta, hactenus inaudita, in juriſdictionis noſtræ læſionem & derogationem manifeſtè cedere dinoſcantur,

Veſtram igitur Excellentiam Regiam affectuoſis precibus requirimus & rogamus, quatinus quòd, abſque veſtri conſcientia, ut credimus, in noſtri præjudicium ſic proceſſit, velitis facere revocari, & ut hujuſmodi mandata, ſeu alia, nobis præjudicialia, contra nos, vel ſubditos noſtros, a veſtrâ Curiâ de cætero non emanent diſtrictiùs inhibere.

Dat. apud Weſtmonaſterium, viceſimo quarto die Maii.

De proceſſu ſuper violentiis & deprædatione, per ſubditos Regis Caſtellæ in Vaſconia.

A.D. 1317. An. 10. E. 2.

Vaſc. 10. E. 2. m. 5. d.

REX, dilecto & fideli ſuo Gilberto Pecche, Seneſcallo ſuo Vaſconiæ, vel ejus Locumtenenti, ſalutem.

Cùm dudum,

Ad querelam Guillielmi Arnaldi de Campanâ ſervientis noſtri, ſuggerentis nobis plures Marinarios & Piratas, de Villis de Sancto Anderio, Dordial, de la Redo, & aliundè de poteſtate Regis Caſtellæ, ad hoſpitium dicti Guillielmi, in Terrâ noſtrâ Xanctoniæ (ubi omnimoda juriſdictio & pacis conſervatio ad nos ſpectant) hoſtiliter acceſſiſſe, & in ipſum Guillielmum,

Pro eo quod præfatis Malefactoribus (qui tres Naves, & plura alia bona Gentibus noſtris de Baionâ tunc abſtulerant) præcepit ex parte noſtra quòd ab hujuſmodi violentiis deſiſterent, & Naves ac alia bona, ſic per eos ablata, Gentibus noſtris prædictis reſtituerent indilatè,

Inſultum feciſſe, & quendam Nepotem ſuum nequiter interfeciſſe, & ab eodem Guillielmo (qui vivus ab eorum manibus vix evaſit) bona ſua, ad valentiam mille Librarum Turonenſium Parvorum, in hoſpitio ſuo prædicto inventa, abſtuliſſe, & ſecum aſportâſſe, in prædicti Guillielmi jacturam non modicam, noſtrique contemptum manifeſtum,

Rogaverimus præfatum Regem, per noſtras litteras ſpeciales, quod præfato Guillielmo, ſuper præmiſſis, & dampnis, quæ occaſione prædictâ ſuſtinuit, debitum & feſtinum exhiberi faceret juſtitiæ complementum;

Idem Rex, receptis litteris noſtris prædictis, nobis, inter alia, reſcripſit quòd ad tractandum, ordinandum, & firmandum, pro ſe, & ſubditis ſuis, plenam pacem, concordiam & amorem, ſuper præmiſſis, & aliis dampnis, per noſtros & ipſius ſubditos hinc inde commiſſis, Johannem Odidacis Militem, & Fernandum Gunſiſſolin, Familiares ſuos, ad noſtram præſentiam deſtinaret:

Quibus, ex parte dicti Regis Caſtellæ, citò poſtmodùm, ad nos miſſis; licet,

Habitis, per illos de Concilio noſtro, cum eiſdem Nunciis, ſuper contentionibus & diſcordiis, inter homines noſtros & dicti Regis hinc indè exortis, pacificandis, conſilio & tractatu,

Certæ perſonæ, tàm ex parte noſtrâ, quàm ex parte dicti Regis Caſtellæ, ad perpetuam pacem & concordiam, ſuper omnibus exceſſibus & contentionibus quibuſcunque, quæ tunc inter noſtros & ipſius Regis homines motæ erant; ac etiam dampna paſſis ſatisfactionem debitam,

bitam, complementumque juſtitiæ faciendum, hinc indè aſſignatæ fuiſſent,

Et prædictus Guillielmus, coram eiſdem aſſignatis, ſufficienter probaverit quòd homines, de Caſtro Dordial, de Sancto Anderio, & de la Redo notoriè & de die deprædaverint bona ipſius Guillielmi, ad valentiam mille librarum Turonenſium Parvorum,

Iidem tamen aſſignati, Procuratores prædictarum Villarum, de Caſtro Dordial, de Sancto Anderio, & de la Redo, in medietate ſummæ prædictæ, præfato Guillielmo ſolvendâ, tantummodo condempnârunt; adiciendo in ſententiâ ſuâ quod, ſi prædictus Guillielmus, qui tunc abſens erat, nollet dictam ſententiam acceptare, ſeu eidem acquieſcere, juri ipſius Guillielmi in hac parte non intendebant in aliquo derogare, ſet eidem Guillielmo jus ſuum integrum conſervare.

Et quia præfatus Guillielmus, poſtmodùm coram nobis, in Cancellariâ noſtrâ, perſonaliter conſtitutus, conſtanter aſſeruit quod ipſe ſententiæ prædictæ, de medietate prædictâ, pro totâ ſummâ prædictâ recipiendâ, nullo tempore adquievit, nec ipſam aliqualiter acceptavit; ſupplicans ut ſibi, de dictis mille libris, quæ juxta probationem prædictam adjudicari ſibi debuiſſent, recuperandis, faceremus de congruo remedio provideri:

Nos, conſiderantes quòd ſententia prædicta, pro præfato Guillielmo, ut præmittitur, lata, probationi, quam idem Guillielmus fecit de bonis ſuis deprædatis, ut prædictum eſt, concordans non extitit nec conformis; ſet quòd prædicti aſſignati præfato Guillielmo defuerunt in exhibitione juſtitiæ in præmiſſis:

Mandavimus Johanni de Ferariis, tunc Seneſcallo noſtro Vaſconiæ, & Conſtabulario noſtro Burdegaliæ, vel eorum Loca tenentibus, quòd eidem Guillielmo, ſuper recuperatione dictarum mille Librarum de hominibus dictarum Villarum, de Caſtro Dordiall, de Sancto Anderio, & de la Redo (quos infra Terram noſtram Vaſconiæ inveniri contingeret) per areſtationem bonorum eorumdem, ac aliis modis, quibus expedire viderent, facerent de celeri remedio provideri; niſi ipſis conſtare poſſet præfatum Guillielmum adquieviſſe ſententiæ memoratæ.

Cùm itaque vos,

Factâ vobis nuper fide, tam per proceſſum dictorum Commiſſariorum, quàm etiam per juramentum prædicti Guillielmi Arnaldi, coram vobis præſtitum, quòd idem Willielmus probavit, coram eiſdem Commiſſarlis, ſe deprædatum fuiſſe, per gentes & ſubditos dicti Regis Caſtellæ, de bonis ſuis, ad valentiam mille Librarum Parvorum Turonenſium prædictorum: recitatiſque coram vobis diverſis mandatis, in dicto negotio factis, totoque proceſſu prædicto,

Gentes & Subditos, dicti Regis Caſtellæ, in ipſius Regis, & dictorum Commiſſariorum defectum, ad reſtituendum & reddendum dicto Guillielmo Arnaldi prædictas mille Libr. Turon. Parvorum, comunicato Conſilio, per diffinitivam ſententiam condempnaveritis; de alijs dampnis & expenſis, factis per dictum Guillielmum in proſecutione negotii memorati, declarationem & taxationem vobis reſervando: & ulteriùs concedendo eidem Guillielmo, Marcham in perſonis, & bonis Gentium & Subditorum Regis & Regni Caſtellæ & Iſpaniæ prædictorum, ubicunque infra Ducatum prædictum poterunt inveniri, quouſque prædicto Guillielmo de prædictis mille Libris Turonenſium Parvorum, & de aliis dampnis & expenſis, per vos in hac parte taxandis & declarandis, eſſet debitè ſatisfactum; prout hæc omnia in quibuſdam litteris patentibus, ſigillo noſtro, ad contractus in Burdeg. deputato, conſignatis, ex veſtris litteris ſumptis, vidimus contineri.

De quibus quidem mille Libris prædictus Guillielmus quicquam adhuc non extitit aſſecutus, nec vos alia dampna & expenſas, quæ in proſecutione dicti negotii ſuſtinuit, juxta reſervationem veſtram prædictam, declarare & taxare, ut aſſerit, hactenus curaviſtis.

Volentes igitur eidem Guillielmo ſuper recuperatione pecuniæ prædictæ, dampnorum & expenſarum prædictorum cum juſtitiâ ſubvenire, vobis mandamus quòd, ſi ita ſit, tunc, declaratis & taxatis coram vobis dampnis & expenſis prædictis, executionem ſententiæ veſtræ, declarationiſque & taxationis prædictarum, pro præfato Guillielmo, prout juſtum fuerit, fieri faciatis, & prout aliàs in caſu conſimili fieri conſuevit; ita quod ea, quæ per vos ſunt in dicto negotio, ut præmittitur, inchoata, effectum debitum cum juſtitiâ ſortiantur.

Dat. apud Weſtmonaſterium, viceſimo quarto die Maii.

De Conventionibus habitis inter Regem & Dominum de Egremond ſuper Maritagium Johannæ Neptis Regis.

A.D. 1317. An. 10. E. 2.

Pat. 10. E. 2. p. 2. m. 12.

REX omnibus, ad quos, &c. ſalutem.

Sciatis quòd, cùm inter nos, &, dilectum & fidelem noſtrum, Thomam de Multon, Dominum de Egremond, quædam Conventiones initæ ſunt in hunc modum.

CEſte Endenture teſmoigne qui, le 25. jour de Maii, l'an du Regne noſtre Seignur le Roi Edward, filz le Roi Edward, diſme, accorde fuſt entre noſtre dit Seignur le Roi d'une part, & Monſicur Thomas de Multon Seignur de Egremond d'autre part, qui Mariage ſe fera entre Johan, einez filz & heir le dit Monſieur Thomas, & Johane, la feile Monſieur Piers de Gavaſton, jadys Counte de Cornwall, ſi toſt come les ditz enfauntz ſerrount venuz a age covenable, qil pouſſent eſtre marietz.

Et eſt aſſavoir qi le dit Monſieur Thomas ad grante de faire a noſtre dit Seignur le Roi tiele ſeurte par reconiſance, come il meſmes voudra deviſer, quil nule terre, quil tient ore, ne qui lui porra eſcheir par decente de heritage, par reverſion, ou en autre manere, ne eſloignera jammes de liu, en damage, ne en deſheritance de ſon dit filz, ne de ſes heirs.

Et doit le dit Monſieur Thomas, de maintenant, aſſigner a la dite Johane, es lieus covenables & ſuffiſſantz, quatre centz Marchees de Terre, a tenir a terme de ſa vie, en noun de Douwaire, apres la mort le dit Johan, ſil aveniſt, qui Dieu defende, quil ſe leſſat morir vivant ſon Piere.

Et deit auſſint le dit Monſieur Thomas trouer a ſon dit filz, a la dite Johane, & a lour engendrure, honurable ſuſtenance en totes choſes, ſicome appent a lour eſtatz, qe le heure, qil pleiſe a noſtre Seignur le Roi, ou a les autres amis la dite Johanne, qui ele demoerge devers le dit Monſieur Thomas.

Et, por ceo Mariage acomplir en la fourme avantdite, noſtre Seignur le Roi deit doner au dit Monſieur Thomas mil livres en deniers, a paier a treis termes; c'eſt a ſavoir,

Cynk centz Marcs en main:

Cynk centz Mark a la Nativite Seint Johan le Baptiſte prochein avenir;

Et cynk centz Marcs a la Seint Michel prochein ſuiant.

En teſmoignance de queu choſe eſt fait ceſte endenture, ſeale des ſeals noſtre Seignur le Roi, & du dit Monſieur Thomas entrechaungeallement.

Done a Weſtmonſter, le jour & l'an deſuſditz.

AC idem Thomas, juxta Conventiones prædictas, in Cancellariâ noſtrâ, prædicto viceſimo quinto die Maii, recognoverit ſe debere nobis decem millia Librarum, ſolvenda nobis in Feſta Sancti Michaelis proximo futuro;

Nos ipſius Thomæ ſecuritati in hac parte providere volentes, concedimus, pro nobis & Hæredibus noſtris, quòd, ſi prædictus Thomas dictas Conventiones, juxta Indenturam prædictam, obſervaverit, quod dicta Recognitio dictarum decem milium Librarum pro nullo habeatur, ſet omni careat roboris firmitate:

Et, ſi contingat quòd idem Thomas contra dictas Conventiones, ſeu aliquam earumdem, ſeu contra tenorem Indenturæ illius venerit, aut eas non obſervaverit, tunc dicta Recognitio prædictarum decem milium librarum ſui roboris in omnibus optineat firmitatem, & executioni debitæ demandetur.

In cujus, &c.

Teſte Rege apud Weſtmonaſterium, viceſimo ſexto die Maii.

Per ipſum Regem.

De poteſtate data recipiendi Scotos ad Pacem.

A.D. 1317. An. 10. E. 2.

Scot. 10. E. 2. m. 2.

OMnibus, ad quos, &c. ſalutem.

Sciatis quòd, cùm per litteras noſtras patentes, dilecto & fideli noſtro, David de Strabolgy, Comiti d'Aſceles, poteſtatem recipiendi ad pacem & voluntatem noſtram, homines & tenentes ſuos de Terrâ noſtrâ Scotiæ, qui in Guerrâ, inter nos & Scotos, Inimicos & Rebelles noſtros, motâ, eiſdem

D. 1317. A.D. 1317. Edw. 2.

Inimicis nostris contra nos adhæserunt, quamdiu nobis placuerit, prout in literis nostris prædictis plenius continetur;

Nos volentes eidem Comiti gratiam in hac parte facere ampliorem, dedimus ei potestatem recipiendi ad pacem nostram hujusmodi homines & tenentes suos de terrâ nostrâ prædictâ, salvis eis vitâ & membris.

In cujus, &c.

Teste Rege apud Westmonasterium; undecimo die Junii.

Per ipsum Regem.

De Marcha non concedenda, contra homines de Biscay.

D. 1317. 10. E. 2. mes Cler. Pell. A.D. 1317.

SErenissimo Principi & Potenti, ac eorum Domino naturali, Domino Edwardo, Dei gratiâ, Regi Angliæ, Domino Hiberniæ, & Duci Aquitanniæ, sui devoti, Major & Jurati Civitatis Baionensis; salutem, &, cum recommendatione, seipsos, cum promptitudine servitii, ad ejus pedes regios humiliter inclinatos:

Vestræ Regiæ Celsitudini, serie præsentium innotescat, nos literas recepisse a Nobili & Potenti Domina, Domina Maria, Domina de Biscaye, conquerentes de Domino Senescallo Vasconiæ; qui de mandato vestro, ut dicitur, Marcham concessit Johanni de Bainheriis, & Arnaldo de Sancto Martino, sub colore Viciniæ Baioniæ, contra Yspanos:

Qui Johannes & Arnaldus, non sunt Vicini nostri Baioniæ, ymò sunt totaliter extra partes, & a nostrâ Viciniâ alieni; nobis Baionensibus, tanquam Amicis eorum & caris, significantes, quod Terra prædicta, vocata Biscaye, & locus ejusdem Terræ Bermeyo nuncupatus, sunt suæ jurisdictionis & districtûs, & quod in aliquo non sunt de Regno Castellæ, nec ipse Rex ullam habet jurisdictionem inibi, nec districtum; quod revera in se continet veritatem:

Nam etsi cum nos Guerram habuerimus cum Yspanis, temporibus retroactis, illi, qui erant de Bermeyo, secure veniebant Baionæ, sua Mercimonia deferentes, &, cum reperiebantur in mari per Nostrates, dimittebant eos incolumes recedere & abire.

Quare Regiæ vestræ Majestati reverentiùs supplicamus, ut vobis non placeat tales Marchas Dominum Senescallum vestrum Vasconiæ concedere dictis Johanni & Arnaldo, nec eis similibus.

Caterùm erit occasio destructioni vestræ Civitatis prædictæ, in amissione bonorum amicorum, & in dissipatione bonorum Burgensium vestræ Civitatis prædictæ.

Nam novissime Burdegaliæ aliqui Flamingi fuerunt Marchati, ad instantiam dicti Johannis de Bainhers, ——— prætextu, bona Mercatorum vestrorum Baionæ sunt capta & arestata in Flandriâ, &, nisi per vestram Regiam Magestatem feliciter occurratur, vestri humil & devoti Burgenses Baionæ erunt oppressi ———

Super hiis igitur vestra illustris Celsitudo prospiciat prospera remedia refusura, sic perignoscentes gaudeant ignoscentiæ; Nosque, vestri humiles & devoti, a futuris periculis relevemur.

Dominus vestram Magestatem conservet feliciter per tempora prospera & longæva.

Datum Baionæ, sexto die Mensis Junii, anno Domini 1317.

Ad Papam, pro Electo Eborum.

D. 1317. 10. E. 2. & Fr. E. 2. d. A.D. 1317.

PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Sanctitatis vestræ Litteras pridem recepimus, continentes quod super statu Ecclesiæ Eborum, quæ, morosæ expectationis tædiis attrita, languit Pastoris solatio destituta, intervenientibus nostris precibus, pro celeri expeditione, prædilecti Clerici, & Familiaris nostri, Magistri Willielmi de Melton, ipsius Ecclesiæ Electi, Paternali compassione agitati, causam ejusdem Electi venerabili Patri, Domino A. Episcopo Albanensi commisistis audiendam summariè & de plano, ac, sublatis judiciorum anfractibus, sine debito terminandam:

Quodque eidem Episcopo injunxistis, ut, in causâ ipsâ, cum omni, quâ posset celeritate, procederet absque justitiæ læsione:

E quibus, & aliis quampluribus, certitudinaliter comperimus quod nostram personam vestra Paternitas sinceris affectibus amplexatur, desideria filii & rogamina tàm benignè, támque gratiosè promovendo; unde vestræ Beatitu-

A.D. 1317. Edw. 2.

dini ad grates aſſurgimus quas valemus:

Omni affectione, quâ poſſumus humiliter ſupplicantes, quatinus, ad miſerabilem ſtatum Eccleſiæ memoratæ, ſic languentis, & quaſi innumeras calamitates, prætextu diutinæ vacationis ejuſdem, perpeſſæ, paternum intuitum dirigentes, memoratum Electum (quem, ſuis exigentibus meritis, ſinceræ dilectionis prærogativâ proſequimur) quantum cum gratiâ & favore, ſine juris offenſâ fieri poterit, dignemini, noſtris precibus, expedire, & ad dictam Eccleſiam, pro deſiderato ſtatûs ejuſdem relevamine, & ad noſtri honorem & commodum, negotiorumque noſtrorum utiliorem directionem, juxta noſtri deſiderium, remittere feliciter expeditum.

A.D. 13 Edw. 2.

Ad hæc, Pater Sancte, pro ſtatu liberæ Capellæ noſtræ San. Martini Magni London, veſtram manſuetudinem affectuosè requirimus & rogamus, quatinus eandem in ſuis libertatibus fovere, & ab omnibus Procurationibus liberam & ſolutam, ſicut hactenus, temporibus Progenitorum noſtrorum, Regum Angliæ, extitit, conſervare dignetur veſtra Paternitas Sacroſancta; quam conſervet, &c.

Dat. apud Weſtmonaſterium, octavo die Junii.

Ad Cardinales, pro eodem Electo.

A.D. 1317. An. 10. E. 2.

Rom. & Fr. 10. E. 2. m. 1. d.

VEnerabili in Chriſto Patri, Domino N. Dei gratiâ, Oſtienſi Epiſcopo, Edwardus, &c. ſalutem, & ſinceræ dilectionis affectum.

Venientibus noſtris fidelibus de Romanâ Curiâ pro certo intelleximus per eoſdem, quòd circa felicem expeditionem, prædilecti Clerici, & Familiaris noſtri, Magiſtri Willielmi de Melton, Eccleſiæ Eborum Electi, labores indefeſſos & tædia, noſtri contemplatione, gratanter, & non abſque anxietatis amaritudine ſuſtinuiſtis; ex quibus, veluti pro nobis impenſis, vobis grates ſpeciales referimus, & ad ſpecialia teneri volumus munera gratiarum:

Veſtram Paternitatem reverendam affectione, quâ poſſumus, requirentes quatinus, ut memoratus Electus ad Eccleſiam, pro ſtatu ejuſdem ſalubri, ac noſtrorum & Regni noſtri negotiorum utiliori directione, feliciter expeditus, celeriter remittatur, ad noſtri animi ſolatium & quietem, velitis, noſtris precibus, cum omni efficaciâ interponere partes veſtras, per quod ad veſtra beneplacita nos artiùs aſtringetis.

A.D. 131

Dat. apud Weſtmonaſterium, octavo die Junii.

Eodem modo mandatum eſt ſubſcriptis; videlicet,

Domino N. Tituli Sancti Euſebii.
Domino G. Tituli Sancti Ciriaci,
Domino B. Tituli Sancti Marcelli,
} Presbiteris Cardinalibus.
Domino A. Sanctæ Mariæ in Porticu,
Domino N. Sancti Adriani,
Domino B. de Pugeto,
Domino J. Nepoti Domini Papæ,
Magiſtro Bernardo Fabri, Domini Papæ Notario ſpeciali.

De non infeſtando præfatum Electum.

A.D. 1317. An. 10. E. 2.

Rom. & Fr. 10. E. 2. m. 1. d.

REX, diſcreto Viro, Magiſtro Pandulpho de Sabell, ſalutem.

Venientibus noſtris fidelibus de Romanâ Curiâ intelleximus, quod ab infeſtationibus, contra, dilectum Clericum noſtrum, Magiſtrum Willielmum de Melton, Electum Eborum, inchoatis, noſtri contemplatione, benivolè deſtitiſtis; undè vobis grates referimus ſpeciales:

Vos attentius deprecantes quatinus negotium memorati Electi, plurimùm inſidens menti noſtræ, velitis, noſtris precibus, modis & viis, quibus poteritis, promovere; ita, ſi placet, quòd prædictus Electus ad dictam Eccleſiam, cum celeritate deſideratâ, remittatur feliciter expeditus: & quod eadem Eccleſia, ratione diutinæ vacationis ejuſdem, calamitatibus innumeris ſuppoſita, ulterius non langueat Paſtoris ſolatio deſtituta: quodque in hiis, quæ erga nos deſideraveritis promoveri, teneamur nos promptiores, prout volumus, exhibere.

A.D. 1317

Dat. apud Weſtmonaſterium, octavo die Junii.

Sub eâdem formâ ſcribitur Dominis, Georgio de Poregiâ, & Franciſco Gaytani.

De

De non inquietando Mercatores Brabantiæ.

A.D. 1317. An. 10. E. 2. Pat. 10. E. 2. p. 2. m. 7.

REX omnibus Ballivis, & fidelibus suis, ad quos, &c. salutem.

Sciatis quòd, cùm nuper, ob affectionem specialem, quam erga Nobilem Virum, Dominum J. Ducem Brabantiæ, Loteryng, & Lymborg, gerimus & habemus, suscepimus in salvum & securum conductum nostrum Mercatores ipsius Ducis de Brabantiâ, in veniendo cum Bonis & Mercandisis suis in Regnum nostrum, ibidem morando, & de eisdem negotiando, prout sibi melius viderint expedire, & inde ad propria redeundo; dum tamen inde facerent consuetudines debitas & usitatas in eodem Regno:

Et, ad instantiam ejusdem Ducis, concesserimus eisdem Mercatoribus, quòd in eodem Regno nostro non distringerentur pro debitis aliquibus, pro quibus Debitores Principales, aut Fidejussores non existerent, prout in Literis nostris Patentibus, eisdem Mercatoribus indè confectis, quamdiù nobis placuerit duraturis, pleniùs continetur:

Nos, volentes eisdem Mercatoribus, ex causis prædictis, gratiam facere ampliorem, concessimus eis quòd, pro transgressionibus & violentiis aliquibus, Hominibus & Mercatoribus nostris, vel aliis quibuscumque illatis, iidem Mercatores Brabantiæ, vel eorum aliquis, seu Bona & Mercimonia eorum, infra Regnum & potestatem nostram, per nos, vel Ministros nostros, seu alios quoscumque, nullatenus arestentur, nisi pro transgressionibus propriis Mercatorum de Brabantiâ prædictorum.

Et ideò vobis mandamus quòd Mercatores illos, in veniendo in Regnum nostrum, cum Bonis & Mercimoniis suis, ibidem morando, & de eisdem negotiando, ac commodum suum faciendo, & exinde redeundo, non inquietetis, molestetis in aliquo, seu gravetis: nec eorum bona, seu Mercimonia arestetis; nec, quantum in vobis est, arestari permittatis, contra concessionem nostram supradictam.

In cujus, &c. quamdiu nobis placuerit duraturas.

Teste Rege apud Westmonasterium, 26. die Junii.

Per ipsum Regem Nunciante Rogero Damory.

Dupplicat.

De Vino Concesso, pro Guerra Scotiæ.

A.D. 1317. An. 10. E. 2. Vasc. 10. E. 2. m. 2.

REX, dilectis & fidelibus, Richardo de Rothing, & Galfrido de la Penne, salutem.

Cùm nuper assignaverimus vos ad recipiendum, in partibus Ducatûs prædicti, Mille Dolia Vini, quæ, dilecti & fideles nostri, Major, Jurati, & Universitas Civitatis Burdegalæ: & quadraginta Dolia Vini, quæ Jurati, & Universitas Sancti Macarii nobis in subsidium Guerræ nostræ Scotiæ, coram dilectis & fidelibus nostris, Johanne de Benstede, & Thomâ de Cantebrigiâ, ad partes illas per nos missis ob hanc causam, gratanter concesserunt; & ad eadem Vina, ad nos, ad partes Angliæ, ducenda:

Mandaverimusque dilecto Clerico nostro, Magistro Johanni Guitardi, & sociis suis, Collectoribus Auxilii prædicti, quod vobis Vina prædicta liberari, & Naves, pro eisdem Vinis ad nos cariandis provideri, & de Denariis, provenientibus de dicto Auxilio, frectagium pro eisdem Navibus, necnon expensas alias, quæ pro cariagio eorumdem Vinorum necessaria forent, prout vos, vel unus vestrûm ei scire faceretis, solvi faceret.

A.D. 1317.

Idémque Johannes, virtute mandati nostri prædicti, quandam partem Vinorum prædictorum, ac diversas Pecuniæ Summas pro cariagio eorumdem ad nos, ad partes Angliæ, vobis liberaverit, prout in quâdam Indenturâ, inter vos & ipsum indè confectâ, pleniùs continetur:

Ac jam Ordinaverimus quòd omnia Vina, nobis tunc concessa, de Auxilio prædicto, dilecto & fideli nostro, Antonio de Pessaigne de Janua, integraliter liberentur, & quòd idem Antonius nobis indè respondeat juxta Conventiones, inter nos & ipsum prælocutas;

Vobis mandamus, firmiter injungentes, quòd omnia Vina, per vos, vel alterum vestrûm recepta, de Auxilio prædicto, unà cum prædictâ Indenturâ de receptione Vinorum prædictorum, & Custagiis, circa cariagium eorumdem appositis, & denariis etiam, eâ occasione, à præfato Johanne receptis, præ-

A.D. 1317. Edv. 2.

fato Antonio, vel ejus in hac parte Attornato, has Litteras vobis deferenti, liberetis indilatè; ita quòd idem Antonius nobis indè reſpondere valeat, ut debebit.

Nos enim vos de Vinis prædictis, & Denariis, receptis pro cariagio eorumdem, volumus vos exnunc totaliter exonerari.

A.D. 1317. Edv. 2.

In cujus, &c.

Teſte Rege apud Weſtmonaſterium, 12. die Junii.

Per ipſum Regem.

De Homagio reſpectuando.

A.D. 1317. *An.* 10. E. 2.
Rom. & Fr. 10. E. 2. *m.* 4.

Magnifico Principi, Domino Ludovico, Franciæ & Navarræ Regi illuſtri, Fratri ſuo kariſſimo, Edwardus, &c. ſalutem, & ad vota ſucceſſus proſperos ac felices.

Pro, dilecto Conſanguineo & fideli noſtro, Henrico de Lancaſtriâ, veſtram Celſitudinem requirimus & rogamus, quatinus homagium ipſius Henrici de Terris, quæ fuerunt Johannis de Lancaſtria Anteceſſoris ſui, in Chaumpayn & Brye, & rechattâ Terrarum illarum, uſque ad Feſtum Purificationis beatæ Mariæ Virginis, proximò futurum, reſpectuare velitis noſtris precibus & amore; quùm propter ardua negotia, nos tangentia, præſentiâ ipſius Conſanguinei noſtri interim commodè carere non valemus.

A.D. 1317.

Dat. apud Weſtmonaſterium, 13. die Junii.

Per ipſum Regem.

De Cardinalibus, in Angliam conducendis.

A.D. 1317. *An.* 10. E. 2.
Clauſ. 10. E. 2. *m.* 2. *d.*

Rex, dilecto & fideli ſuo, Rogero le Sauvage, ſalutem.

Quia, Venerabiles Patres, Dominus Lucas de Fliſco, tituli Sanctæ Mariæ in Viâ latâ Diaconus Cardinalis, & Dominus Gauſelinus Johannis, tituli Sanctorum Marcelli & Petri Preſbiter Cardinalis, in Regnum noſtrum in proximo ſunt venturi:

Nos, volentes ipſos, & omnes ſecum venientes honorificè recipi, & decenter in omnibus, pertractari, vos affectuoſè requirimus & rogamus, quatinus, quamcitiùs commodè poteritis, uſque partes Dovorriæ accedere, & prædictos Cardinales, cùm ipſos Regnum noſtrum ingredi contigerit, decentiori modo, quo poteritis, recipere, & eis uſque London. Comitivam & ſecurum conductum facere velitis, hiis noſtris precibus & amore, pro quo vobis ad grates teneri volumus ſpeciales.

A.D. 1317.

Teſte Rege apud Weſtmonaſterium, 13. die Junii.

Per ipſum Regem.

Eodem modo ſcribitur ſubſcriptis; viz.

Henrico de Cobham juniori,
Johanni de Northwode ſeniori,
Richardo de Rokeſle,
Thomæ de Sandwico,
Warres de Valeynes,
Roberto de Shirland,
Johanni de Northwode juniori.

De uſurpationibus Gallicorum, Litera Civitatis Burdegaliæ.

A.D. 1317. *An.* 10. E. 2.
Penes Cler. Pell.

Excellentiſſimo Principi, ac Domino ſuo kariſſimo, Edwardo, Dei gratiâ, Regi Angliæ, Duci Aquitaniæ, ſui humiles & Devoti, Major, Jurati, & Communia Civitatis veſtræ Burdegaliæ, ſeipſos pronos ad pedes veſtræ Regiæ Mageſtatis, & ſemper paratos ex corde ad omnia obedire.

Veſtræ Excellentiæ, tenore præſentium, veraciter intimamus, quòd nunc, de novo, poſt datam aliarum Literarum noſtrarum, quas veſtræ Excellentiæ mittimus per noſtrum Nuncium, præſentium portitorem, invenimus aliquos homines, dictæ veſtræ Civitatis, impetrâſſe a Curiâ Franciæ Literas Protectionis & Salvæ Gardiæ, pro ſe, & ſibi adhærentibus, & adhærere volentibus, voluntariè & indebitè, ſine cauſâ, nullo gravamine, aut aliquo alio impedimento, facto vel illato eiſdem, aut alicui eorundem.

A.D. 1317.

Unus verò de illis, captus, fuit inventus portans baculum, depictum de Signis Regis Franciæ, inter ejus Cami-

A.D.1317. . 2. ſiam & Gonellum, aſſerens ſe eſſe novus ſerviens dicti Regis Franciæ, & ſic, per talia ſimilia & pejora, Curia Franciæ Jura veſtra, & Juriſdictionem veſtram, de die in diem, occupat & uſurpat; quæ prædicta ſunt in magnum veſtræ Regiæ Majeſtatis dampnum, vituperium, & contemptum, & juriſdictionis veſtræ deperditionem, illuſionem, & Scandalum manifeſtum:

De quibus aliquos cepimus, & captos detinemus, occaſione hujuſmodi, aliis de cauſis fingamus nos ipſos captos detinere, nè Curia Franciæ hujuſmodi negotium altiùs & graviùs ponderaret, ſi ſciretur per nos, ratione prædictâ, fieri captio de prædictis.

Super quibus, juxta Ordinationem Nobilis Viri, Domini Gilberti Pecche Militis, Seneſcalli veſtri Vaſconiæ, & illorum de Concilio veſtro harum partium, facere proponimus quod pro honore veſtro & conſervatione juris dicti fuerit faciendum.

Illis verò captis, & eorum complicibus, ſimilis conditionis Helyas Audoyni erat, & eſt omnino favorabilis & amicus: & aliis, honorem veſtrum & commodum affectantibus, totaliter odioſus.

A.D. 1317. Eav. 2. Qui Helias, de dono veſtro, annuitatem habet de exitibus Ballivarum veſtrarum Podii, Normanii, & Villæ Franchæ, Quadraginta Marcas Sterlingorum, & tenet dictas Ballivas pro annuâ firmâ Quingentarum librarum Burdegalenſium, & valuerunt ſibi per annum Mille libras Burdegalenſium & amplius; & ſic veſtra Excellentia gravatur, & quamplurimum decipitur in hac parte.

Unde veſtræ Regiæ Celſitudini ſupplicamus quod, ſi aliud vobis dicitur intelligi vel ſignificetur, nullam velit veſtra Majeſtas Regia dare fidem.

Veſtram Regiam Celſitudinem conſervet Altiſſimus, ad Regimen Regni ſui, per tempora longiora; & nobis præcipere velit quæcumque ſibi placuerint, tanquam ſuis, ad quæ complenda ſumus, & erimus in omnibus pro poſſe parati.

Scripta Burdegaliæ, in communi noſtro Concilio Juratorum, die Mercurii poſt Feſtum beati Barnabæ Apoſtoli, Anno Domini 1317.

De Vadiis Wallenſium, in turre London.

.D.1317. . 10. E. 2. ſ.10.E.2. . 2. REX Theſaurariis & Camerariis ſuis, ſalutem.

Mandamus vobis quòd, dilecto & fideli noſtro, Johanni de Crumbwell, Conſtabulario Turris noſtræ London. id, quod ei à retro eſt de vadiis Lewelini Pren, Griffini, & Yebani, Filiorum ejuſdem Lewelini, Wallenſium, & Priſonum in Cuſtodiâ prædicti Johannis, in Turri prædictâ commorantium, a viceſimo ſeptimo die Julii, Anno Regni noſtri Decimo, uſque nunc; videlicet, de quolibet eorum Tres Denarios per diem: & etiam vadia hujuſmodi exnunc, quamdiu ipſos in eadem Turri, & in cuſtodiâ prædicti Johannis morari contigerit, habere faciatis. A.D. 1317.

Teſte Rege apud Weſtmonaſterium, 17. die Junii.

Per Billam de Garderoba.

De Cardinalibus Honorifice recipiendis.

.D.1317. . 10. E. 2. ſ.10.E.2. . 2. d. REX, dilecto & fideli ſuo, Roberto de Kendale, Conſtabulario Caſtri ſui Dovorriæ, & Cuſtodi Quinque Portuum ſuorum, & ejus locum tenenti, ſalutem.

Quia, Venerabiles Patres, Dominus Lucas de Fliſco, tituli Sanctæ Mariæ in Viâ latâ Diaconus Cardinalis, & Dominus Gauſelinus Johannis, tituli Sanctorum Marcelli & Petri Preſbiter Cardinalis, in Regnum noſtrum in proximo ſunt venturi,

Nos, volentes ipſos, & omnes ſecum venientes, honorificè recipi, & decenter in omnibus pertractari, vobis mandamus quòd, omnibus aliis prætermiſſis, uſque partes Dovorriæ feſtinetis, &, aſſumptis vobiſcum, tàm Militibus, quàm aliis, probis hominibus de Ballivâ veſtrâ, quos convocare poteritis, præfatos Cardinales ſtatim, cùm ipſos Ballivam veſtram ingredi contigerit, decentiori modo, quo poteritis, recipiatis, & eis uſque London. Comitivam & ſecurum Conductum faciatis; taliter ſuper hoc vos habentes, quod A.D. 1317.

A.D. 1317. Edv. 2.

nobis, per factum veſtrum, honor accreſcat in hac parte.

Teſte Rege apud Weſtmonaſterium, 17. die Junii.

Per ipſum Regem & Concilium.

Eodem modo ſcribitur Vicecomiti Kantiæ.

De Colloquio habendo, ante Cardinalium adventum.

A.D. 1317. An. 10. E. 2. Clauſ. 10. E. 2. m 3. d.

REX, Venerabili in Chriſto Patri, W. eâdem gratiâ, Archiepiſcopo Cantuariæ, totius Angliæ Primati, ſalutem.

Quia, Venerabiles Patres, Gauſelinus, tituli Sanctorum Marcellini & Petri, Presbiter, & Lucas Sanctæ Mariæ in Viâ latâ Diaconus, Cardinales, a latere, Sanctiſſimi in Chriſto Patris, Domini J. Summi Pontificis miſſi, in Regnum noſtrum jam venerunt pro quibuſdam negotiis, quæ nos, & ſtatum Coronæ noſtræ, ac omnes de Regno noſtro tangunt, quantum poſſunt, ſicut intelligi nobis datur:

Nos, volentes ſuper negotiis illis, & aliis arduis, nos, & ſtatum dicti Regni noſtri, ac Terrarum noſtrarum Vaſconiæ, Walliæ, Hiberniæ, & Scotiæ, tangentibus, vobiſcum, & cum quibuſdam Prælatis & Proceribus ejuſdem Regni, ac aliis de Concilio noſtro, ante adventum dictorum Cardinalium ad nos, habere Colloquium & Tractatum;

Vobis mandamus, in fide & dilectione, quibus nobis tenemini, firmiter injungentes, quòd, omnibus aliis prætermiſſis, qualibetque excuſatione poſtpoſitâ, in propriâ perſonâ veſtrâ ſitis ad nos, apud Noryngham. die Lunæ, videlicet, Decimo Octavo die præſentis Menſis Julii, ibidem nobiſcum, & cum Prælatis, & Proceribus prædictis, ac aliis de Concilio noſtro, ſuper dictis Negotiis tractaturi, veſtrumque Conſilium impenſuri:

Et hoc, ſicut nos, & honorem noſtrum, ac Regni noſtri, & Terrarum noſtrarum prædictarum commodum, expeditionémque Negotiorum noſtrorum prædictorum diligitis, nullo modo omittatis; & habeatis ibi hoc breve.

Teſte Rege apud Wodeſtok, primo die Julii.

Per ipſum Regem & Concilium.

Eodem modo ſcribitur ſubſcriptis; viz.

J. Epiſcopo Wyntonienſi, Cancellario Regis,
J. Epiſcopo Elienſi, Theſaurario,
J. Epiſcopo Norwycenſi.

Eodem modo ſcribitur Comitibus & Baronibus ſubſcriptis, *excepto hoc quod, ubi dicitur* in fide & dilectione, *ibi dicitur* in fide & homagio, &c. videlicet,

Thomæ Comiti Lancaſtriæ,
Thomæ Comiti Norffolciæ & Mareſcallo Angliæ,
Adomaro Comiti Pembrochiæ,
Johanni de Warenna Comiti Surriæ,
Humfredo de Bohun Comiti Herefordiæ,
Hugoni le Deſpenſer ſeniori,
Hugoni le Deſpenſer juniori,
Bartholomeo de Badeleſmere,
Henrico le Scrop,
Willielmo de Bereford,
Waltero de Norwico,
Magiſtro Roberto de Baldok,
Magiſtro Johanni de Stratford,
Magiſtro Waltero de Thorp,
Gilberto de Toutheby,
Willielmo Herle,
Galfrido de Scrop,
Johanni de Stonore.

De Tractatu cum Nunciis Comitis Hollandiæ.

A.D. 1317. An 10. E. 2. Pa. 10. E. 2. p. 2. m. 1.

REX Vicecomitibus, & omnibus Ballivis, & fidelibus ſuis, tàm infra libertates, quàm extra, ad quos præſentes Literæ pervenerint, ſalutem.

Cùm in Parliamento noſtro apud Staunford, Anno Regni noſtri Tertio, habitis Conſilio & Tractatu ſuper diverſis Contentionibus & Diſcordiis, inter Homines noſtros ex parte unâ, & Homines Domini Willielmi Hanoniæ Holandiæ & Selandiæ Comitis Friſiæque Domini ex alterâ motis, occaſione quorumdam Robariarum, Priſarum, & Areſtorum, tàm ſuper Mare, quàm ſuper Terram, hinc inde factorum,

Per Concilium noſtrum, & Criſtianum de Raphurſt Militem, & alios Nuncios Comitis ſupradicti, per ipſum Comitem, ex hac causâ, ad dictum Parliamentum, ad præſentiam noſtram miſſos, & ad hoc ſpecialem poteſtatem habentes,

bentes, inter cætera, extiterit concordatum.

Quod iidem Nuntii, ante omnia, ſecuritatem facerent Waltero le Ken de Lincolniâ, & quibuſdam ſociis ſuis Mercatoribus, de dicto Regno, de ſatisfaciendo eis de Summâ Nongentarum Quinquaginta & Quatuor Librarum: & Ricardo Wake, & Johanni Wype, & eorum ſociis, de eodem Regno noſtro, de Ducentis Quinquaginta & Novem Libris; pro quibuſdam Bonis, & Mercimoniis ipſorum, in partibus Selandiæ dudum, per Gentes de poteſtate dicti Comitis captis, & aſportatis: & prædictus Comes pro ſummis illis, & ſimiliter pro Quaterviginti & Septem libris, quas Robertus Elys de Magna Jernemouth prædictis hominibus & Nuntiis dicti Comitis, in dicto Parliamento apud Staunford, pro Negotiis ipſius Comitis inde expediendis, ex mutuo liberavit, obligâſſet ſe per Literas ſuas Patentes prædicto Roberto in Mille, & Treſcentis Libris Sterlingorum, certis terminis eidem Roberto ſolvendis, ut idem Robertus, pro eodem Comite & Hominibus ſuis ſatisfaceret Mercatoribus antedictis; idem Comes poſtmodò, intelligens ex quærela dictorum Mercatorum, ipſis de ſummis eis debitis, ut eſt dictum, per præfatum Robertum, ſatisfactum non fuiſſe, tandem Voluit & Ordinavit, de communi conſenſu & aſſenſu Subditorum ſuorum, quod tota prædicta Pecuniæ Summa per Nuntios, vel Attornatos ipſius Comitis de Mercatoribus, Piſcatoribus & Marinariis de Dominio ſuo ubicumque, eos in Villis, ſeu portubus Maris infra Regnum noſtrum Angliæ, quocumque tempore Anni contigerit inveniri, colligatur & levetur; videlicet, qualibet Navi de poteſtate dicti Comitis, Allec, & piſcem ducente in primo adventu ſuo in Angliam, ſemel in Anno viginti ſolidos, & de qualibet alia Navi alia Mercimoniorum genera deſerente omni tempore anni, quo de novo venerit infra Regnum noſtrum, decem ſolidos Sterlingorum, nec non de Bonis & Merchandiſis, quæ in eiſdem Navibus duci contigerit, ſcilicet de qualibet Libratâ, pro æquali portione: & quod collectio illa fiat quouſque per rectam computationem inde faciendam, tota prædicta Summa Pecuniæ integre levetur, & tam prædicto Roberto, quam præfatis Mercatoribus de Regno noſtro prædicto inde prout juſtum fuerit ſatisfiat, prout tam in Literis noſtris Patentibus, quam, in Literis præfati Comitis, inde confectis & nobis directis, plenius continetur: quia itaque idem Comes Walterum le Ken de Lincolniâ, & Henricum Rudbudel, Burgenſes de Durdraco, pro collectione & levatione Pecuniæ prædictæ faciendis, nuper ad noſtram præſentiam tranſmiſiſſet, petendo cum inſtantia, ut prædictum Scriptum Obligatorium de Mille & Treſcentis Libris, præfato Roberto factum ex cauſa ſuperius annotata, prædicto Comiti reſtitui faceremus, ac in Parliamento noſtro, apud Lincolniam habito in Quindena Sancti Hillarii, Anno Regni noſtri Nono, habitis cum aliquibus de Concilio noſtro & Nuntiis ſupradictis Tractatu & Deliberatione diligenti ſuper petitionibus & Requiſitionibus memoratis, factiſque & examinatis in præſentia Nuntiorum prædictorum computationibus inter præfatum Robertum, & prædictum Walterum, & Socios ſuos de quibuſcunque Receptis & Liberationibus virtute Obligationis prædictæ prius factis, finaliter, poſt multas altercationes hinc inde habitas,

Inventum erat quod de totali Summa Mille & Treſcentarum Librarum prædictarum, ultra Summas præfatis Mercatoribus, inde recognitas, remanſerunt prædicto Roberto, Quater viginti & ſeptem Libræ, ſibi, tanquam ſuum proprium debitum, perſolvendæ, antequam dictæ Literæ Obligatoriæ, ab ejus manibus de jure eripi potuerunt.

Et quia prædicti, Ricardus, & Johannes, poſtmodùm coram nobis in Cancellaria noſtra perſonaliter conſtituti recognoverunt, pro Se & Sociis ſuis prædictis, quod prædictus Robertus Elys, ipſis ſatisfecit de Ducentis Quinquaginta & Novem Libris prædictis,

Nos auditis & intellectis Requiſitionibus præfati Comitis, ſuper detentione Scripti prædicti, jam de novo, tam per Nuntios, quam per Literas nobis factis, & habita inde coram nobis deliberatione pleniori; & poſtmodùm, tam Nuntio & Attornato præfati Comitis, quam etiam prædicto Roberto, coram nobis in Cancellaria noſtra perſonaliter conſtitutis auditiſque, & examinatis Allegationibus & Rationibus partium, hinc & inde, recitatoque toto proceſſu in dicto negotio prius habito, ac etiam Scripto prædicto in Cancellaria noſtra, per præfatum Robertum, liberato ibidem certis de cauſis cuſtodiendo, quouſque eidem Ricardo de pecunia ſibi debita fuerit ſatisfactum; de expreſſo conſenſu & aſſenſu partium

A.D. 1317. Edv. 2.

tium earumdem Ordinavimus; quod tam prædictæ quater viginti & ſeptem Libræ præfato Roberto, per præfatum Comitem, ut præmittitur, debitæ, & ſimiliter ducentæ quinquaginta & novem Libræ prædictæ, de quibus idem Robertus præfatis, Ricardo & Johanni, in exonerationem prædicti Comitis, ut ſuperius exprimitur, ſatisfecit, una cum viginti & octo libris, & quindecim ſolidis, qui juxta formam cujuſdam arbitrii, dudum inter præfatos, Robertum & Walterum, de eorum aſſenſu, in Cancellaria noſtra facti, debent eidem Ricardo ſimiliter remanere, quàm etiam pecunia, quæ adhuc præfatis Waltero, & Sociis ſuis de totali Summa prædicta ſolvenda reſtat, tam per prædictum Robertum, & illum, vel illos quos, ad hoc per Literas ſuas Patentes, deputaverit loco ſui, quam per prædictos Walterum & Henricum, Nuntios & Attornatos prædicti Comitis, in hac parte, vel illos quos ſimiliter deputaverit locis ſuis, de Mercatoribus, Piſcatoribus & Marinariis, de Dominio & poteſtate præfati Comitis, conjunctim leventur & colligantur juxta formam ſuperius annotatam; ita videlicet, quod præfatus Robertus, ac Nuntii & Attornati ſupradicti & deputandi, per eos, ad dictam levationem & collectionem fideliter, & cum diligentia debita faciendam mutuo ſe juvent, & quod nullam fraudem vel malitiam in hac parte committant, prout prædicti, Robertus & Walterus, ad hoc juramenti vinculo coram nobis præſtiti ſunt aſtricti; & quod tota pecunia, per ipſos vel eorum aliquem in forma prædicta recipienda, inter Robertum & Nuntios & Attornatos prædictos, æqualiter & fideliter dividatur; & quod neutra pars ad impedimentum in dicto negotio præſtandum aliqualiter ſe abſentet; ſet utraque pars per ſe, vel alterum, aut alios loco ſuo, interſit quotiens & ubi fieri debeant collectio & levatio ſupradictæ: & quod de quibuſcumque receptis indentura inter eos fiat, quouſque eidem Roberto, de dictis ſummis ſibi debitis, quæ ad treſcentas ſexaginta quatuordecim libras, & quindecim ſolidos ſe extendunt, debite fuerit ſatisfactum; & quod poſtmodum Nuntii & Attornati prædicti totam pecuniam, quam de prædictis Mercatoribus, Piſcatoribus & Marinariis prædictis levare poterunt in forma prædicta recipiant, & habeant ad opus Comitis ſupradicti, quouſque tota ſumma prædicta in dicto Scripto contenta, de Mercatoribus, Piſcatoribus & Marinariis prædictis, per rectam computationem inde faciendam levata fuerit & collecta; propter quas prædictos Walterum & Henricum, & etiam prædictum Robertum, una cum eiſdem Waltero & Henrico, vel eorum altero ad prædictas levationes & collectiones, ut præmittitur, faciendam, videlicet, de Navibus in forma ſuperius Ordinata, & de valore bonorum & Marcimoniorum quorumcunque, quæ in eiſdem Navibus duci contigerit, viceſimum denarium, prout alias Ordinatum extitit, tenore præſentium duximus aſſignandum.

Et ideo vobis præcipimus firmiter injungentes, quod præfatis Waltero, Henrico & Roberto, vel illis quos locis ſuis duxerint deputandos, ad dictas levationes & collectiones, in Ballivis veſtris, juxta formam ſuperius Ordinatam faciendas, intendentes ſitis, conſulentes & auxiliantes quotiens, & prout ſuper hoc ex parte noſtra fueritis præmuniti; non permittentes præfatos Walterum, Henricum vel Robertum, vel eorum aliquem, aut etiam illos quos deputaverint loco ſuo, ſuper levatione & collectione prædictis, per aliquos vel aliquem indebite perturbari. Nolumus autem quod prædicti Walterus ſeu Robertus, ab actionibus ſuis petendi & recuperandi dampna, quæ ſe occaſione debitorum ſuorum prædictorum, minime ſolutorum decere poterunt incurriſſe, per præmiſſa aliqualiter excludantur; ſet quod Actiones illæ, prout juſtum fuerit, remaneant ipſis ſalvæ.

In cujus, &c. uſque ad Feſtum Natalis Domini, proximò futurum duraturas; niſi citius contingat prædictas pecuniarum ſummas, juxta formam & effectum Ordinationis, & Aſſignationis noſtræ prædictæ colligi & levari.

Teſte Rege apud Northampton. tertio die Julii.

Per Concilium.

De intendendo Nunciis Comitis Hollandiæ.

A.D. 1317. Edv. 2. Clauſ. 10. E 2.

REX Ballivis ſuis de Magnâ Gernemuth, ſalutem.

Cùm, Nobilis Vir, Willielmus Hanoniæ, Holandiæ & Selandiæ Comes, Friſiæque Dominus, nuper, de aſſenſu ſubditorum ſuorum, ordinaverit

A.D. 1317.

A.D. 1317. Edw. 2.

ordinaverit quod Mille & Treſcentæ Libræ (in quibus idem Comes Waltero le Ken de Lincolniâ, & Sociis ſuis, Richardo Wake, & Johanni Wype, & eorum Sociis, ac etiam Roberto Elys particulatim ex certis cauſis tenebatur) de Mercatoribus, Piſcatoribus, & Marinariis de Dominio ſuo, ubicumque eos in Villis, ſeu Portibus Maris infra Regnum noſtrum Angliæ, quocumque tempore anni, contigerit inveniri, colligant & leventur; videlicet,

De qualibet Navi, de poteſtate ipſius Comitis, allec & piſcem ducente, in primo adventu ſuo in Angliâ, ſemel in anno, viginti ſolidos: & de qualibet aliâ Navi, alia Mercimoniorum genera deferente, omni tempore anni, quo de novo venerit infra Regnum noſtrum, decem ſolidos Sterlingorum; necnon de bonis & mercimoniis, quæ in eiſdem Navibus duci contigerit, ſcilicet, de qualibet Librata pro æquali portione; & quod indè tàm prædicto Roberto, quàm prædictis Mercatoribus de Regno noſtro, prout juſtum fuerit, ſatisfiat, prout in litteris ipſius Comitis, nobis inde directis, plenius continetur:

Ac jam, poſt aliquas altercationes, inter Attornatos prædicti Comitis, & præfatum Robertum, coram nobis in Cancellariâ noſtrâ, ſuper particulis debiti prædicti, habitas, de aſſenſu ipſorum, aſſignaverimus prædictum Walterum & Henricum Rudbudel, Attornatos prædicti Comitis, & prædictum Robertum, unà cum ipſis, vel eorum altero, ad levationes & collectiones prædictas, ut præmittitur, faciendas, videlicet, de navibus in formâ ſuperius ordinatâ; & de valore bonorum & mercimoniorum quorumcumque, quæ in eiſdem navibus duci contigerit, viceſimum Denarium; prout in litteris noſtris Patentibus, ipſis inde confectis, plenius continetur;

Vobis mandamus quòd, non obſtante aliquâ conceſſione, vobis de navibus, Allece, Piſce, Vinis, Bladis, aut aliis victualibus quibuſcumque, in Villâ veſtrâ prædictâ, uſque ad certum tempus, ad ſectam alicujus, nullatenus areſtandis per nos, prius factâ, præfatos, Walterum, Henricum, & Robertum, vel illos, quos locis ſuis duxerint aſſignandos, levationes & collationes prædictas, abſque impedimento aliquo, infra Ballivam veſtram facere permittatis, & ipſis ad præmiſſa facienda intendentes ſitis, conſulentes, & auxiliantes, quotiens, & prout ex parte noſtrâ inde fueritis præmuniti; & hoc nullatenus omittatis.

Teſte Rege apud Northamptonam, ſexto die Julii.

Eodem modo ſcribitur Ballivis de Tolbothe de Lenne.

De Britannia Duciſſa, a voto abſolvenda.

A.D. 1317. An. 10. E. 2. Ex Autogr.

JOhannes Epiſcopus, ſervus ſervorum Dei, venerabili Fratri Epiſcopo Leonenſi, ſalutem & Apoſtolicam benedictionem.

Devotionis affectus, dilectæ in Chriſto filiæ, Nobilis Mulieris Yſabellis, Duciſſæ Britaniæ, inſtanter expoſcit, ut ad ea, quæ ſalutem & quietem ejus reſpiciant, favorabiliter intendamus.

Ipſius itaque Nobilis ſupplicationibus inclinati, Fraternitati tuæ, de quâ fiduciam gerimus in Domino ſpecialem, abſolvendi dictam Nobilem a voto, quod emiſiſſe ſe aſſerit, de viſitando limina Sancti Jacobi Apoſtoli, & commutandi votum hujuſmodi in alia opera pietatis, prout animæ ſuæ ſaluti videris expedire, plenam concedimus tenore præſentium facultatem.

A.D. 1317.

Dat. Avinion. ſecundo Non. Julii, Pontificatûs noſtri anno primo.

Sub filis canabeis.

De indulgentia pro dicta Duciſſa.

A.D. 1317. An. 10. E. 2. Ex Autogr.

JOhannes Epiſcopus, ſervus ſervorum Dei, dilectæ in Chriſto filiæ, Nobili Mulieri Yſabelli, Duciſſæ Britaniæ, ſalutem & Apoſtolicam benedictionem.

Provido, & ſalubri conſilio duceris, dum breve vitæ præſentis ſpatium, ſtatum ſtabilem non habentis, ſolicitâ conſideratione diſcutiens, prævenire tua noviſſima ſatagis ſtipendiis piæ vitæ, tam bonorum operum, quàm devotarum orationum ſuffragia præparando; ut, cùm de hujuſmodi valle miſeriæ, ad Patriæ cæleſtis gloriam te vocari contigerit, apud Judicis æterni Clementiam miſericordiam conſequaris.

A.D. 1317.

Nos igitur pia deſideria mentis tuæ (quibus humiliter petiiſti, devotis Or-

thodox-

A.D. 1317. Edw. 2.

thodoxorum interceſſionibus, apud eundem Judicem te, noſtræ conceſſionis beneficio, adjuvari) favorabiliter proſequentes; de Omnipotentis Dei miſericordiâ, & beatorum Petri & Pauli, Apoſtolorum ejus, auctoritate confiſi, omnibus, verè pœnitentibus & confeſſis, qui devotis orationibus divinam pro te miſericordiam implorabunt, ſingulis diebus, quibus hujuſmodi orationes effuderint, decem dies de injunctis eis pœnitentiis miſericorditer in Domino relaxamus,

Dat. Avinion. ſecundo Non. Julii, Pontificatûs noſtri anno primo.

Bulla indulgentiæ, pro præfata Duciſſa.

A.D. 1317. An. 11. E. 2. *Ex Autogr.*

Johannes Epiſcopus, ſervus ſervorum Dei, dilectæ in Chriſto filiæ, Nobili Mulieri Yſabelli, Duciſſæ Britaniæ, ſalutem & Apoſtolicam Benedictionem.

Cùm perſonam tuam paternâ diligamus in Domino caritate, ea tibi animo libenti concedimus, quæ tuæ ſalutis reſpiciant incrementum.

Ut igitur nichil in te humani generis reperiat inimicus, per quod excludere te valeat a ſalute, tuis ſupplicationibus inclinati, auctoritate tibi Apoſtolicâ, indulgemus ut poſſis tibi aliquem diſcretum Presbyterum, in Confeſſorem eligere, qui, confeſſione tuâ diligenter auditâ, valeat tibi pro commiſſis (niſi forte talia fuerint, propter quæ Sedes Apoſtolica ſit meritò conſulenda) auctoritate noſtrâ pœnitentiam injungere ſalutarem, & a generalibus, tàm a Canone, quàm ab homine, ſententiis promulgatis, etiam in illis caſibus qui ſunt locorum Ordinariis ſpecialiter reſervati, juxta formam Eccleſiæ, vice noſtrâ, de Abſolutionis beneficio providere.

Proviſo quòd, ſi tu pro injuriâ, vel offensâ, cuiquam illatâ, ſeu pro debito vel jure cujuſcunque, eiſdem ſententiis ligata, ſuper hiis a te congruè ſatisfiat.

Nulli ergo omninò hominum liceat hanc paginam noſtræ conceſſionis infringere, &c.

Dat. Avinion. Non. Julii, Pontificatûs noſtri anno primo.

Sub filis ſericis flavi rubeique coloris.

Ad Papam, ſuper Electo Glaſguenſi, necnon ſuper Electo Eborum ſæpedicto.

A.D. 1317. An. 11. E. 2. *Rom. & Fr.* 11. E. 2. *m.* 14.

Papæ Rex devota pedum oſcula beatorum.

Diverſarum litterarum, nobis de veſtrâ Sacrâ Curiâ directarum, intelleximus ex tenore, quòd vos, velut Pater propitius, & noſtri, ac Regni, & Terrarum, noſtræ ditioni Subditarum, honoris & commodi zelator avidus, Stephano de Donydor Scoto (in negotio Electionis de ſe factæ, ut aſſeruit, in Eccleſiâ Glaſguenſe, quam in veſtrâ præſentiâ proſecutus fuit) tanquam noſtro proditori, qui, Guerras commovens &, per eas lucrum ſitiens, ad gradum Epiſcopalem indignus aſcendere concupivit, aures exauditionis & gratiæ avertiſtis; &, junctis ſibi quibuſdam Procuratoribus, pro Rebellibus noſtris Scotiæ ad obedientiam debitam reducendis, ipſum ad Terram noſtram Scotiæ remiſiſtis, terminum ſui reditûs ad veſtri præſentiam ſibi diffuſum aſſignantes.

Ex quibus evidenter perpendimus, & experimento ſentimus quòd noſtram perſonam in ſinceris geritis viſceribus caritatis, & noſtri, ac Regni, & Terrarum noſtrarum, utilitatum incrementa affectatis; undè veſtræ Beatitudini ad grates aſſurgimus quas valemus:

Supplicantes humiliter & devotè, quatinus hujuſmodi gratam benivolentiam, & donationem ſpecialem, ad noſtri, & noſtrorum fidelium honorem, & Rebellium noſtrorum repulſionem, dignetur continuare veſtra Paternitas Sacroſancta.

Ad hæc, Pater Sancte, pro negotio, prædilecti Clerici, & Familiaris noſtri, Magiſtri Willielmi de Melton, Eborum Electi,

Quod, præ cæteris, noſtris incumbit deſideriis, & quod, à jamdiù, certo Auditori, ſublatis judiciorum amfractibus, fine debito terminandum, per vos commiſſum, adhuc moroſè pendet indeciſum,

Ad veſtræ Bonitatis Affluentiam recurrere non ceſſamus; omni humilitate, A.D.1317.

quâ possumus, supplicantes quatinus eundem Electum dignemini, nostris precibus, expedire, & ad Ecclesiam Eborum languentem, & per ipsius Electi providentiam circumspectam, si eidem præesset, optatum relevamen expectantem, remittere feliciter expeditum.

In prosecutione expeditionis negotii illius, erga vestram Beatitudinem excitandæ & promovendæ, dilectum & fidelem Domicellum nostrum, Jordanum de Insulâ, cui super hoc scribimus, Quæsumus exaudire.

Conservet, &c.

Dat. apud Leycestriam, decimo tertio die Julii.

De Conductu, pro Cursoribus Cardinalium, ad partes Scotiæ.

A.D.1317. 11. E.2. 11. E.2. 1. m.34.

REX Vicecomitibus, & omnibus aliis Ballivis, Ministris, & Fidelibus suis, tàm infra libertates, quàm extra, ad quos, &c. salutem.

Cùm, venerabiles Patres, Gaucelinus, Sanctorum Marcellini & Petri Presbiterus Cardinalis, Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Vicecancellarius, & Lucas, Sanctæ Mariæ in Viâ latâ Diaconus Cardinalis, Apostolicæ Sedis Nuncii, mittant Jacobum & Antonium, Cursores & Nuncios suos, exhibitores præsentium, ad partes Scotiæ, pro quibusdam negotiis, eisdem, Jacobo & Antonio, per præfatos Cardinales injunctis, ibidem faciendis:

Vobis, & cuilibet vestrûm firmiter injungimus & mandamus, quatenus eisdem, Jacobo & Antonio, seu eorum alteri, in eundo versus dictas partes, ibidem morando, & exinde redeundo, non inferatis, seu, quantum in vobis est, ab aliis inferri permittatis injuriam, molestiam, dampnum, impedimentum aliquod, seu gravamen; set, ipsos, Jacobum & Antonium, curialiter admittentes, eis in victualibus, & aliis necessariis ministrari, ac salvum & securum conductum habere faciatis, cùm per prædictos, Jacobum & Antonium, vel eorum alterum, super hoc, ex parte nostrâ, fueritis requisiti.

In cujus, &c. usque ad Festum Sancti Michaelis proximò futurum duraturas.

Teste Rege apud Notyngham, decimo sexto die Julii.

Dupp.

A.D. 1317.

Supplicatio Civitatis Agenni, super Bajulo injuste amoto.

A.D.1317. 11. E.2. Ex Orig.

EXcellentissimo Principi, Domino suo carissimo, Domino Edwardo, dignâ Dei gratiâ, Angliæ Aquitaniæque Duci, sui humiles & devoti, Consules & Universitas Civitatis Agenni, ad pedes Majestatis Regiæ, cum omni subjectione, se pronos.

E Coelo prospiciens justitia erexit in Populos Regnantium Solia, & diversorum Principum Potestates, ad extollenda Justorum præconia, & reprimendas insolentias transgressorum.

Cùm igitur, de solitâ benignitate Regiâ, ad nostri supplicationem, Senescallo & Thesaurario Agenni, cum vestris Litteris, in mandatis proinde dedissetis pro Bernardo de Spinassia Bajulo tunc vestro Agenni, quòd, super ejus institutione, ad quatuor annos, & ultra, in Bajulum vestrum Agenni statuerent & ordinarent, prout, ad commodum vestrum, eis faciendum videretur,

Ipsique, inconsulto Domino Senescallo Vasconiæ, super ipsarum Litterarum continentiâ procedere formidarent; & dictus Dominus Senescallus Vasconiæ, cum deliberatione sui Concilii, harum partium, quòd dictus Bernardus, ad quatuor annos, pro summâ quadringentarum Librarum Turonensium annuatim, dictam Balliviam haberet regendam, cum suis Patentibus Litteris, utiliter ordinasset: vestraque Regia Celsitudo, sui gratiâ, ipsam Ordinationem, cum Patentibus Litteris approbans, acceptâsset:

Vestræ Celsitudini, proh dolor! referamus quòd dictus Dominus Senescallus Vasconiæ, qui nunc est, & Thesaurarius Agenni, spretis vestris in hâc parte mandatis, instantibus, uno Nobili (sibi Jurisdictionem vestram appropriare volente) & uno Burgensi (de cujus familiâ duos facinerosos idem Bernardus, qui justitiam diligit, debitè ultimo supplicio fecit tradi) ex arrupto & sine causâ (cum hoc forsitan quod exprimere non audemus) eundem Bernardum à regimine dictæ Balliviæ degradarunt; & alium, qui ad instantiam dictorum, Nobilis & Burgensis, plus in dictâ Balliviâ obtulit, loco ipsius, ipso Bernardo ad

A.D. 1317.

vestram

A.D. 1317. Eav. 2.

veſtram audientiam appellante, improvidè ſubrogârunt.

Quamobrem cùm nunquam, prout vobis veridico teſtimonio aſſerimus, ſic utilem, ſic ydoneum, ſic fidelem Bajulum apud Agennum habuiſſe recordemur, ſicut ipſe Bernardus extitit, totis conatibus utilitati & honori veſtro prudenter intendens, qui ſuo tempore octo Parochias, a veſtrâ juriſdictione Agenni per Barones occupatas, ſuâ peritiâ duxit ad poſſeſſionem quietam & pacificam reducendas, & incurſus diſcriminum, quæ ex armorum portatione & tempeſtate malefactorum, adeò ſagaciter excluſit, quòd vigebat in dictâ Balliviâ fructuoſa tranquilitas, & ſubditi pacis habundantiâ congaudebant,

De ejus amotione merito condolentes, humillimè Celſitudini veſtræ comploſis manibus ſupplicamus, quatinus placeat litteratoriè mandare dictum Bernardum de Spinaſſiâ, ad tempus, in dictis Ordinatione & Confirmatione contentum, pretio antedicto (cum ipſa Ballivia, reverâ ſine corruptionibus, in pluribus non proficiat incrementis) per Seneſcallum & Majorem Judicem Agenni, vel eorum unum, verbis ſiniſtris non obſtantibus, reduci & reſtitui in Balliviâ ſæpedictâ; de eodem Bernardo, tanquam de Paſtore pervigili, & Gubernatore, nobis veſtris, & veſtri commodo providentes.

Nam de eo nulla reprehenſionis ſpecies, niſi eo faciente qui primum Sciſma excitavit in Cœlo, & cujus ſunt ſemper cogitationes in malum, potuit proſilire.

Illius Omnipotentia, qui concordiam in ſublimibus operatur, vos nobis veſtris longævum conſervet in ſtatu proſpero & felici.

Scriptum Agenni ſub Sigillo Univerſitatis noſtræ, 19. die Julii, anno Domini 1317.

Super Negotiis Civitatis Agenni.

A.D. 1317. An. 11. E. 2. Pell.

Sereniſſimo Principi, ac Domino noſtro kariſſimo, Domino Edwardo, Dei Providentiâ, Regi Angliæ, Domino Hiberniæ, & Duci Aquitanniæ, Conſules Villæ & Civitatis Agenni, cum ſalute, ſeipſos, cum augmento gratiæ & honoris.

Pro expeditione quorumdam negotiorum, utilitatem & honorem Mageſtatis Regiæ tangentium, Raymundum de Sordua, Concivem noſtrum, deſtinamus; qui, ſub brevibus, ipſorum negotiorum merita, ſerioſiùs veſtræ Celſitudini explicabit; rogantes eidem, eâ devotione, & affectione, quibus poſſumus, quatenus circa ea, quæ per ipſum vobis tradentur, & exponentur, unum velitis accommodare conſenſum, cùm utilitati cedant Regiæ & honori, &, per conſequens, noſtræ & Civitatis prædictæ; quoniam in veſtris proſperamur proſperitatibus, & patimur in adverſis.

Nec miretur Majeſtas Regia eo quod, per debilem ita Nuncium, prædicta dirigimus; ſet ea eſt, & fuit occaſio, ut ſecretiùs, quod poſſet fieri, exponeremus, propter Guerrarum pericula, & æmulorum aſtutiam propinquorum.

Altiſſimus Excellentiam perſonæ veſtræ conſervet de bono in meliùs, per tempora longiora, & præcipiat, quod placuit, nobis ſuis.

Dat. Agenni die Lunæ poſt Feſtum Beatæ Mariæ Magdalenæ, anno Domini 1317.

Ad Ducem Britanniæ, de Mercatoribus hinc inde benigne tractandis.

A.D. 1317. An. 11. E. 2. Clauſ. 11. E. 2. m. 25. d.

REX, Nobili Viro, Domino Johanni, Duci Britanniæ, Conſanguineo & Amico ſuo cariſſimo, ſalutem, & ſinceræ dilectionis incrementum.

De eo, quod Thomæ Scot, & Marinariis Navis illius, ſuper hiis, quæ ipſos infra Terram & Poteſtatem veſtram contingebant, ad noſtri rogatum, exhibuiſtis juſtitiæ complementum, ſicut nobis literatoriè reſcripſiſtis, vobis regratiamur cum affectu.

Scientes quòd Mercatores, de poteſtate veſtrâ, infra Regnum noſtrum venire volentes, rationabiliter & benignè pertractari faciemus, ſicut vellemus noſtros Mercatores in veſtris partibus pertractari.

De eo verò, quod nobis per veſtras litteras ſimiliter nuntiâſtis, quod quædam

A.D. 1317. Edw. 2.

dam gravia & ſcelerata flagitia, per aliquos ſubditos noſtros, in veſtrorum diſpendium non modicum, nuper commiſſa fuerunt;

Scire vos volumus quòd, ſi talia per noſtros perpetrentur, ea nobis diſplicent in immenſum: & de tranſgreſſionibus, hominibus veſtris, de quibus literæ veſtræ prædictæ faciunt mentionem, cum querentes ad nos venerint, ex hâc cauſâ, eis inde celerem juſtitiam, cum gratiâ & favore, faciemus.

Dat. apud Notingham, viceſimo ſexto die Julii.

De Conductu pro Cardinalibus, ad Scotiam, pro negotio Eccleſiæ ibidem, proficiſcentibus.

A.D. 1317.

REX Vicecomitibus, & omnibus Ballivis, & Fidelibus ſuis, tàm infra libertates, quàm extra, ad quos, &c. ſalutem.

Cùm, venerabilis Pater, Dominus Gauſelinus Johannis, Tituli Sanctorum Marcellini & Petri, Sacroſanctæ Romanæ Eccleſiæ Presbiter Cardinalis, infra Regnum noſtrum Angliæ jam exiſtens, verſus partes Scotiæ, pro negotiis dictæ Eccleſiæ, ſe divertat:

Nos, volentes ipſum Dominum Cardinalem, dum infra Regnum noſtrum fuerit, debitè venerari, & ſuam familiam curialiter pertractari, aſſignavimus, dilectos ſervientes noſtros, Johannem l'Eſquirel, & Rogerum le Barber, conjunctim & diviſim, ad eundum cum dicto Domino Cardinali verſus partes prædictas, & ad conductum ſibi & familiæ ſuæ verſus eaſdem partes faciendum:

Et ideò vobis mandamus quòd ipſum Dominum Cardinalem, in eundo verſus partes prædictas, infra Regnum noſtrum prædictum morando, & de partibus illis redeundo, cum ipſos per vos tranſitum facere contigerit, honorificè admittentes, & debitè venerantes, ac familiam ſuam curialiter in omnibus pertractantes, ipſis in perſonis & rebus ſuis non inferatis, ſeu, quantum in vobis eſt, ab aliis inferri permittatis injuriam, &c. Et ſi quid, &c.

Et nihilominus præfatis ſervientibus noſtris, & alteri eorum, ſufficiens cariagium, pro neceſſariis prædicti Domini Cardinalis, & Familiæ ſuæ, in eundo & redeundo, ut prædictum eſt, cariandis, ſumptibus ſuis, unà cum ſalvo & ſecuro conductu, habere faciatis, quotiens per ipſos ſervientes noſtros, vel eorum alterum, ſuper hoc, ex parte noſtrâ, fueritis præmuniti.

In cujus, &c. uſque ad Feſtum Omnium Sanctorum proximò futurum duraturas.

Teſte Rege apud Notingham, viceſimo ſeptimo die Julii.

Per ipſum Regem.

Conſimiles Literæ fiunt pro venerabili Patre, Domino Luca Sanctæ Mariæ in Viâ latâ, Sacroſanctæ Romanæ Eccleſiæ Diacono Cardinali.

De Conductu pro Nunciis Cardinalium proficiſcentium ut ſupra.

A.D. 1317.

REX Vicecomitibus, & omnibus aliis Ballivis, Miniſtris, & Fidelibus ſuis, tàm infra Libertates, quàm extra, ad quos præſentes Literæ pervenerint, ſalutem.

Cùm venerabiles Patres, Domini, Gauſelinus Johannis, Tituli Sanctorum Marcellini & Petri, Presbiterus, & Lucas, Sanctæ Mariæ in Viâ latâ, Diaconus, Sacroſanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, infra Regnum noſtrum exiſtentes, quoſdam ſolempnes Nuncios, latores præſentium, verſus partes Scotiæ, pro negotiis dictæ Eccleſiæ, jam tranſmittant:

Vobis mandamus, firmiter injungentes quòd eiſdem Nunciis, aut alicui eorum, &c. *prout ſupra, mutatis competenter mutandis.*

Dat. ut ſuprà.

Litera directa Duci Brabantiæ, ſuper facto cujuſdam Areſti.

A.D. 1317. An. 11. E. 2.

Claus. 11. E. 2. m. 24. d.

REX, Nobili Viro, Domino J. Lotrichiæ, Brabantiæ, & Limburgiæ Duci, Nepoti ſuo cariſſimo, ſalutem, & ſinceræ dilectionis affectum.

Literas veſtras, ſuper facto Areſti quorumdam Bonorum & Mercimoniorum, Hominum & Mercatorum de poteſtate veſtrâ, infra Regnum noſtrum, occaſione captionis Lanarum & aliorum Bonorum, Mercatorum de Regno noſtro, per Arnaldum de Stenebergh, & Petrum Fratrem ejus, nuper injuſtè factæ: necnon & ſuper reformatione dampnorum hujuſmodi, per homines de Regno noſtro, & Homines de poteſtate veſtrâ, hinc indè datorum; recepimus, & ea, quæ in eiſdem continebantur, intelleximus diligenter.

Super quibus vos ſcire volumus quòd, antequam dictæ Literæ veſtræ ad nos venerunt, Mercatores de poteſtate veſtrâ, quorum bona, occaſione prædictâ, ad ſectam Mercatorum de Regno noſtro, areſtata fuerunt, & noſtri indè fuerunt concordati; & ſuper hoc in Cancellariâ noſtrâ recognitio hinc indè facta.

Quo ad alia, in dictis Literis veſtris contenta, parati ſumus, & erimus ea facere & complere, quatinus ad nos attinet, quæ ad mutuam Communionem, Pacem, & Commodum noſtrorum Subditorum, & veſtrorum, pertinere poterunt, & prout in omnibus juſtitia ſuadebit.

Dat. apud Notingham, viceſimo octavo die Julii.

Litera a Comite Flandriæ, de Mercatoribus ſpoliatis.

A.D. 1317. An. 11. E. 2.

Pell.

MAgnifico Principi ac Domino, Domino Edwardo, Dei gratiâ, Regi Angliæ, Domino Hiberniæ, & Duci Acquitaniæ, R. Comes Flandriæ ſalutem, & quicquid poteſt reverentiæ & honoris.

Cùm aliàs pluries per noſtras Literas veſtræ ſupplicaverimus Magnificentiæ, ut de valore bonorum noſtrarum Gentium, a veſtris apud Craſdun, & apud la Rye in mari raptorum & ſpoliatorum, eis competens fieret reſtitutio: propter quod etiam quamplures, & pluries, tàm Milites, quàm alios deſtinaverimus Nuncios, noſtris tamen Gentibus de dictis dampnis ſit reſtitutio nulla facta; ſet, ut nuper intellexerimus, tantum in dictis negotiis, veſtris mandato, auctoritate & gratiâ, ſit proceſſum, quòd quamplures Malefactores forisfacti de Craſdun prædicti, occaſione delicti ejuſdem, tàm capti, quàm in veſtrâ Priſoniâ ſunt detenti, bonaque eorum ſaiſita, & per veſtros Juſticiarios arreſtata, panniquè multi apud la Rye, noſtris Gentibus ſpoliati ſunt, a dictis ſpoliatoribus reſtituti ſunt; de quibus jam ſic favorabiliter actis regratiamur, quanto plus poſſumus, veſtræ Regiæ Majeſtati.

Iteratò eidem diligentiùs & attentiùs ſupplicantes, ut in dictis negotiis procedat, & procedere faciat tam actitèr & attentè, quod dictis noſtris Gentibus, de dampnis, ſibi in præmiſſis, & locis prædictis, a veſtris Gentibus ſic irrationabiliter & horribiliter illatis, tàm in Vinis, Pannis, quam rebus aliis & mercimoniis, hac vice compatiens, fiat reſtitutio & ſatisfactio, prout decet; ità, ſi placeat, quod pro eiſdem reſtitutionibus & ſatisfactionibus habendis, ad veſtram Magnificentiam remittere non oporteat in futurum.

Scientes nos paratos ea facere, quæ vobis deberent merito complacere.

Creſcat honor veſter, & valeat in futurum.

Data anno Domini 1317. die Jovis poſt Feſtum Beatæ Mariæ Magdalenæ.

Dorſ.

Magnifico Principi ac Domino, Domino Edwardo, Dei gratiâ, Regi Angliæ, Domino Hiberniæ, & Duci Aquitaniæ.

De Bullis, pro Archiepiſcopo Caſſellenſi, expediendis.

A.D. 1317. An. 11. E. 2.

Rom & Fr. E. 2. d.

PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum.

Quanto deſiderio quietem & tranquilitatem Regni noſtri, & aliarum Terrarum, noſtro Subditarum Dominio, affectatis, veſtra demonſtrat benigna Paternitas operibus manifeſtis, dùm, noſtri conſideratione, tales in Regno,

A.D. 1317. Edw. 2.

& aliis Terris noſtris, præſidere vultis Eccleſiis Cathedralibus Epiſcopos & Paſtores, qui nobis ſint utiles & fideles, & pro nobis ac populo, noſtro commiſſo regimini, tranquilitatem & pacem deſiderent efficaciter procurare.

Super eo ſiquidem, Pater Sancte, quòd, venerabilem Patrem, Willielmum, nuper Oſſorienſem Epiſcopum, Cancellarium noſtrum Hiberniæ, Anglicum (quem morum probitas, probata fidelitas, vitæ Sanctitas, litterarum ſcientia, aliaque virtutum merita gratioſa reddunt multipliciter commendatum) nuper, de Eccleſiâ Oſſorienſe, ad Eccleſiam Caſſalenſem noſtri intuitu tranſtuliſtis, præficiendo ipſum in ipſius Eccleſiæ Caſſalenſis Archiepiſcopum & Paſtorem: & venerabilem Patrem, Fratrem Richardum de Ordine Minorum, ſimiliter Anglicum, in dictæ Oſſorienſis Eccleſiæ Epiſcopum præficiendo, ipſumque faciendo in ejuſdem Eccleſiæ Epiſcopum conſecrari; veſtræ Sanctitatis Clementiæ ad grates aſſurgimus quas valemus.

Et, quia idem Oſſorienſis Epiſcopus, ad nos accedens cum veſtris litteris, non eſt diu, fidelitate nobis præſtitâ ut eſt moris, Temporalia Epiſcopatûs ejuſdem ſibi per nos optinuit liberari; ita quòd prædictus Cancellarius noſter, ſic a dicto Epiſcopatu penitùs deſtitutus, & Archiepiſcopatum prædictum adhuc nullatenus aſſecutus, ſub ſpe vivit, hiis diebus, de ſuis neceſſariis propinquos onerans & amicos, ſuper tranſlatione & præfectione prædictis veſtræ benignitatis & munificentiæ litteras expectando,

Veſtræ Paternitati Sanctiſſimæ devotis precibus ſupplicamus quatinus,

Præfatum Electum, qui noſtris jugiter intendit obſequiis, nec ab eiſdem ſine gravi dampno noſtro ſe poterit abſentare, ſuper eo quod idem Electus ſit noſtris ſervitiis præpeditus, ſe, pro prædicto negotio, veſtro conſpectui perſonaliter non præſentat, habentes, ſi placet, favorabiliter excuſatum,

Nunciis & Procuratoribus ipſius Electi, quos pro proſecutione dicti negotii ad præſentiam veſtram mittit, in eodem negotio favorem propitium dignemini impendere, ipſoſque cum celeritate debitâ ad præfatum Electum remittere ſuper dicto negotio feliciter expeditos; ut dicta Caſſelenſis Eccleſia (quæ, per diutinam vacationem ejuſdem, jam paſſa eſt diverſimodè non modica detrimenta) per proviſionem & induſtriam circumſpectam prædicti Electi, feliciter reſpirare, & tàm in Spiritualibus, quàm in Temporalibus ſalubria ſuſcipere valeat incrementa.

Super debitis, in quibus idem Electus in Romanâ Curiâ obligatur, tales ſibi terminos, noſtræ conſiderationis intuitu, concedendo & etiam ſtatuendo, quibus debita illa commodiùs, & abſque magno gravamine ſolvere valeat, ut tenetur.

Conſervet, &c.

Dat. apud Notingham, quarto die Auguſti.

Litera ad Papam, de pacificando Metropolitanos Angliæ, ſuper bajulatione Crucis.

A.D. 1317.

PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum.

Affectamus ex intimis tranquilitatem & pacem inter venerabiles Patres, Dominos Cantuariæ & Eborum Archiepiſcopos (quos in Regno noſtro Angliæ Metropolitanos tantum optinemus) ſtabiliri; & eo ferventiùs, quo ipſorum conſiliis & auxiliis in arduis negotiis, nos, & Regnum noſtrum contingentibus, principaliter indigemus.

Cùm itaque, Pater Sancte, ſuper bajulatione Crucis eorumdem, de Provinciâ unius in aliam, tanta diſſenſiones & pericula hactenus evenerunt, quòd uno loco non poterant, propter multitudinem armatorum, eiſdem, in ipsâ Crucis bajulatione, hinc indè aſſiſtentium, ſine graviſſimis animarum & corporum periculis convenire: Cujus prætextu, noſtra, & Regni noſtri negotia quamplurimùm fuerant retardata; & exindè, abſque Laicorum exemplo pernitioſo, dampna graviſſima ſubſecuta:

Sanctitati veſtræ omni affectione, quâ poſſumus, ſupplicamus quatinus, ſtatum Eccleſiarum prædictarum conſiderantes, de aliquo remedio competenti, ſuper ipſius Crucis bajulatione, pro Eccleſiarum prædictarum, & noſtrâ, ac Regni noſtri quiete, perpetuò, ſi bono modo fieri poſſit, vel ſaltim pro tempore nunc præſidentium Eccleſiis prædictis, dignemini, de veſtræ plenitudine poteſtatis, ſalubriter ordinare.

Super ipſo autem negotio, ac dictarum Eccleſiarum ſtatu & dignitate, per Magiſtrum

A.D. 1317. Edv. 2. Magiſtrum Johannem de Ros, veſtri Sacri Palatii Auditorem, & Magiſtrum Adam Mirimuth, Clericos noſtros, in Sacroſanctâ Curiâ Romanâ moram facientes, informari poterit veſtra Sanctitas, quæ jura utriuſque illæſa vult, ut novimus, conſervare.

Ad regimen Eccleſiæ ſuæ Sanctæ Altiſſimus vos conſervet.

Dat. apud Notingham, 6. die Auguſti.

De alloquendo Epiſcopum Fernenſem, de eo quod Scotis adhæſit.

A.D. 1317. An. 11. E. 2. Clauſ. 11 E. 2. m. 24. d. REX, dilecto & fideli ſuo, Rogero de Mortuo Mari, Cuſtodi Terræ ſuæ Hiberniæ, ſalutem.

Quia datum eſt nobis intelligi quòd Adam Fernenſis Epiſcopus, Machinans exhæredationem noſtram in Terrâ prædictâ, in adventu Edwardi de Brus ad partes illas, ſibi, & poſtmodum Roberto de Brus, Fratri ſuo, in adventu ſuo ibidem, eorúmque complicibus, Proditoribus noſtris, contra Ligeantiam ſuam, & debitum fidelitatis ſuæ, nobis præſtitæ, proditionaliter adhæſit, in Conſiliis & aliis communicando cum eiſdem, ſubveniens eis de Victualibus, & aliis ſibi neceſſariis, necnon armaturis, & hominibus ad arma; mittendo ad præfatos Inimicos noſtros Fratrem ſuum per quem informabantur ſuper ſtatu partium prædictarum:

Nos, præmiſſa, ſi taliter perpetrata fuerint, nolentes ſub diſſimulatio nepertranſire, vobis mandamus quòd, habitâ indè cum Concilio noſtro partium illarum aviſamento pleniori, præfatum Epiſcopum coram vobis, ad certum diem, quem ad hoc duxeritis præfigendum, modo debito venire, & ſuper præmiſſis alloqui faciatis.

Et, ſi ipſum Epiſcopum indè culpabilem, vel notoriè ſuſpectum inveneritis, tunc ulteriùs facietis quod de Concilio noſtro vobis videritis fore faciendum.

Et nichilominus nos indè, ſimul cum Conſilio & aviſamento veſtro, & Concilii noſtri dictarum partium, diſtinctè & apertè, ſine dilatione aliquâ, reddatis certiores; ut, ſic certiorati, ulterius faciamus, quod de Conſilio noſtro fore viderimus faciendum; & remittatis nobis hoc breve.

Teſte Rege apud Notingham, 6. die Auguſti.

Per ipſum Regem & Concilium.

De recipiendo Scotos ad pacem.

A.D. 1317. An. 11. E. 2. Scot. 11. E. 2. m. 17. REX omnibus, ad quos, &c. ſalutem.

De circumſpectione providâ, dilecti & fidelis noſtri, Andreæ de Hartcla, pleniùs confidentes, recipiendi ad pacem & fidelitatem noſtram omnes illos de Scotiâ, qui ad pacem & voluntatem noſtram venire voluerint (exceptis illis qui pro Feloniis Regnum noſtrum Angliæ abjurârunt, vel ab eodem Utlagati ſunt ſecundum legem & conſuetudinem ejuſdem Regni) tenore præſentium plenam ei dedimus poteſtatem.

In cujus rei Teſtimonium, &c. quamdiù nobis placuerit duraturas.

Teſte Rege apud Notingham, 7. die Auguſti.

Per breve de privato Sigillo.

Litera Comitis Flandriæ, ad purgandum Burgenſes de Ypra.

A.D. 1317. An. 11. E. 2. Pell. EXcellentiſſimo ac potenti Principi, Domino Edwardo, Dei gratiâ, Regi Angliæ, Domino Hiberniæ, & Duci Acquitaniæ, Robertus, Comes Flandriæ, ſalutem, cum omni reverentiâ & honore.

Cùm intellexerimus quòd nonnulli ex parte veſtrâ impoſuerunt, & imponant noſtris Burgenſibus de Yprâ, quòd ipſi, vel aliqui eorumdem (durante Guerrâ inter Illuſtrem Principem Dominum Regem Franciæ & ſuos ex unâ parte, & nos & noſtros ex aliâ) violentias, & injurias intulerunt Gentibus veſtris, rapiendo & expoliando bona ſua in Navi, & ipſas interficiendo, & alias moleſtando:

Veſtræ Regiæ Majeſtati notum facimus per præſentes, & hoc bonâ fide teſtificamur quòd nunquam ſcivimus, intelleximus, nec dici audivimus quòd dicti noſtri Burgenſes de Ypra, ſeu aliqui eorumdem Gentibus veſtris, ſeu aliquibus earum aliquas injurias & violentias

A.D. 1317. Edw. 2.

lentias intulerunt: ſeu rapinam & expoliationem de bonis ſuis in Mari fecerunt; nec in præmiſſis Auxilium, Conſilium, ſeu Favorem, aut aliquam Contributionem præſtiterunt.

Rogantes veſtram Regiam Majeſtatem, quatenus prædictos noſtros Burgenſes, & quemlibet eorum, habeat ſuper ſibi impoſitis excuſatos & purgatos.

In cujus rei Teſtimonium Sigillum noſtrum præſentibus literis duximus apponendum.

Dat. Anno Domini 1317, in die Veneris, poſt Feſtum beati Laurentii.

Ad Regem Franciæ, de Nave, per Ducem Britanniæ areſtata, deareſtanda.

A.D. 1317. n. 11. E. 2. laſ. 11. E. 2. . 22. d.

EXcellentiſſimo Principi & Domino, Domino Philippo, Dei gratiâ Regi Franciæ illuſtri, Fratri ſuo cariſſimo, Rex, &c. ſalutem, & proſperos, ad vota, ſucceſſus.

Cùm, dilectus nobis, Johannes Godwyne, de Brugewauter Mercator, quandam Navem ſuam, per quoſdam ſervientes ſuos, uſque Burdegaliam, pro Vinis, uſque partes Regni noſtri ducendis, miſiſſet:

Ac quidam Mercatores de Rothomago, tunc apud Burdegaliam exiſtentes, Navem prædictam a dictis ſervientibus, ad Vina & alia bona diverſa, uſque Rothomagum ducenda, frettaſſent, & ipſam Navem ibidem cum Vinis & bonis prædictis duci feciſſent:

Nobilis Vir Dux Britanniæ, ut dicitur,

Aſſerens ſe, de mandato veſtro, poteſtatem habere areſtandi omnes Naves de Regno noſtro, infra Regnum & poteſtatem veſtram venientes, occaſione quarumdam tranſgreſſionum, hominibus de dicto Ducatu Britanniæ per aliquos de Regno noſtro, ut dicitur, factarum,

Dictam Navem præfati Johannis, ac quædam Vina ipſius, in eadem Navi inventa, ad valentiam Centum Librarum Sterlingorum, & quoſdam de ſervientibus ſuis, in ipſa Navi exiſtentibus (quamquam idem Johannes & ſui de tranſgreſſione prædictâ immunes exiſtant, prout idem Johannes paratus eſt coram vobis, ut dicit, rationabiliter edocere) apud Rothomagum fecerat areſtari, & ea ibidem detineri facit areſtata, in ipſius diſpendium non modicum & jacturam, ſicut per ipſum Johannem nobis pleniùs eſt ſuggeſtum; ſuper quo nobis cum inſtantiâ ſupplicavit, ut ei de remedio congruo providere dignaremur.

A.D. 131

Nos igitur, præfato Johanni, ſicut & cæteris de Regno noſtro, volentes in ſuis oppreſſionibus ſubvenire, excellentiam veſtram affectuosè requirimus & rogamus, quatinus negotium prædictum, ſi placet, diligentiùs attendentes eidem Johanni, ſuper deareſtatione Navis, Bonorum, & Servientum ſuorum prædictorum, nec non reſtitutione eorumdem, ac dampnorum quæ eâ occaſione ſuſtinuit, jubere dignemini debitum fieri ac feſtinum Juſtitiæ complementum:

Nos enim quibuſcumque, de Regno & poteſtate veſtrâ, de injuriis ſibi per noſtros illatis, coram nobis conqueri volentibus, parati ſumus, & erimus plenam Juſtitiam exhibere:

Et, quid in hac parte facere duxerit veſtra Celſitudo, nobis reſcribere velit per præſentium portitorem.

Dat. apud Lincolniam, 21. die Auguſti.

De tranſactis hinc inde Tractatu cum Roberto de Brus.

D. 1317. . 11. E. 2. Scedula.

ECCE! Sanctiſſime Pater, & Domine, quod, poſt confectionem præſentium, a dictis Nunciis noſtris, quos in Scotiam præmiſeramus, accepimus; nam, poſtquam locuti fuerunt cum Domino Roberto de Brus, eique propoſuerant ea, quæ per nos eiſdem impoſita fuerant proponenda, prudenter ordinaverunt inter ſe, quòd eorum alter, qui ſecuriùs poterat, propter viarum diſcrimina, ad nos cum paucis rediret velociter: Et alter, cum aliâ familiâ, per viam ſecuriorem, licet prolixiorem, ad nos proſequeretur maturiùs inter ſuum.

A.D. 1317.

Rediens igitur dictus Corbanienſis Epiſcopus ad nos velociter, retulit quòd, licet cum multâ difficultate & cautelâ, finaliter tamen ipſe & Magiſter Aymericus, tanquam Nuncii noſtri, intrave-

A.D. 1317. Edv. 2.

runt Scotiam cum ipſius Domini Roberti licentiâ & conductu, [ejúſque præſentiam adierunt: qui eos libenter & gratioſè vidit, & diligenter audivit omnia illa, quæ pro parte noſtrâ eidem ejuſque Concilio proponere habuerunt.

Ipſe verò Dominus Robertus, tanquam prudens, conſultatione habitâ ſuper propoſitis, eiſdem Nunciis Summariè ſic reſpondit; quòd pacem bonam, firmam, & perpetuam deſiderabat habere, & quòd hanc affectuoſè requirebat per nos, & per quoſcunque alios procurari:

Item, Quòd non poterat determinate reſpondere, an deberet nobiſcum habere colloquium, vel non, quouſque haberet Concilium ſuum totum Congregatum, & alios Barones de Regno, ſine quorum Conſilio & aſſenſu non determinaret, nec firmaret nobiſcum loqui, quamdiu ſibi, tacendo Titulum Regium, ſub Gubernatoris titulo ſcriberemus: Et quia Concilium ſuum, ut aſſeruit, & Barones ſui erant diſperſi in diverſis partibus & remotis, propter quod dixit ſe eos ad dictum Concilium habendum non poſſe brevi tempore Congregare, accepit terminum ad reſpondendum dictis Nunciis noſtris, *utrum nobis, ſub tali titulo S. Gubernatoris ſibi ſcribentibus, loqui deberet*, Feſtum Sancti Michaelis proximò aſſuturum.

Item, Reſpondit quòd, quia non ſcribebatur ſibi, ut decebat, S. ſub titulo Regio, non habebat Litteris noſtris, quas eidem per dictos miſeramus Nuncios, aliquid reſpondere; nam plures, ut dicebat, erant Roberti de Brus, qui, unà cum aliis Baronibus, Regnum Scotiæ gubernabant: propter quam cauſam, licet Sanctitatis veſtræ Patentes Litteras, exhortatorias ad pacem, & noſtras apertas, quas eidem per dictos noſtros Nuncios miſeramus, reverenter viderit, & legi fecerit coram ſe; nichil tamen voluit reſpondere, nec noſtras clauſas Litteras, propter defectum tituli Regii aperire, eo quòd aſſerebat ſibi non eſſe directas.

Conſiliarii vero ipſius Domini Roberti, quos tunc ſecum habebat, dictis noſtris Nunciis clarè dixerunt, quòd, ſi ſibi ſcripſiſſemus ut Regi, nos libenter & celeriter vidiſſet, & tractâſſet nobiſcum de verâ & bonâ pace habenda.

Propter ſilentium iſtius Tituli Regii excluſus fuit unus de Curſoribus Sanctitatis veſtræ, Jucobinus nomine (qui Litteras Coronationis veſtræ portabat Prælatis) ab ingreſſu in Scotiam modò per tres menſes, vel circa, quibus expectavit, nec umquam potuit habere ingreſſum, nec adhuc poteſt; nam, dum prius dicti Nuncii noſtri ipſum ſecum duxiſſent in Scotiam, ſub certâ fiduciâ obtinendæ licentiæ, quam etiam ab eodem Domino Roberto, in ipſius Curſoris præſentiâ, cum inſtantiâ petiverunt, nichil reſpondet, ſet cum quadam mutatione faciei eam ſilendo negavit: & dum peterent dicti Nuncii a quibuſdam Secretariis ipſius Domini Roberti, quare hoc eſſet? Reſponſum eſt eis, quòd hoc erat quia dictæ Corationis Litteræ eidem directæ non fuerant, ex hac ſolâ cauſâ, videlicet, ne Titulus ſibi Regius ſcriberetur.

A. D. 131 Edv. 2.

Item, dum prædicti Nuncii noſtri, in præſentiâ ipſius Domini R. & Concilii ipſius; juxta tenorem Litterarum veſtrarum, & ſicut eiſdem impoſueramus, Sanctitatem veſtram ſuper obmiſſione dicti Tituli prudenter & rationabiliter excuſarent, dicentes, inter alia, quòd non conſueverat Mater ſua, pendentibus cauſis, aliquod dicere, vel ſcribere, per quod poſſet aliquid cum præjudicio partis alterutrius immutari: Et, ſuper hoc, veſtræ Sanctitatis Literas oſtendendo, reſpondit quòd, ſi Pater ſuus & Mater ſua nolebant generare præjudicium alteri parti, eum Regem vocando, non videbatur ſibi quod deberent ſibi generare præjudicium, pendente adhuc cauſâ, eidem Regium titulum auferendo; præſertim qui & Regni poſſeſſionem obtinet, & Regium Titulum in toto obtinet Regno, & ſub Regio Titulo Reges, & alii Mundi Principes ſibi ſcribunt; addens quod in hoc ſibi videbatur, quod Pater & Mater ſui partem aliquam inter Filios aſſumpſiſſent: addidit etiam quòd, ſi dicti Nuncii noſtri tales Litteras, & ſub tali Titulo aliis Regibus detuliſſent, fortè aliud habuiſſent reſponſum: omnia tamen prædicta dicebat dictis Nunciis lætâ facie & amicabili vultu, ſemper, ut aſſerunt, ad Patrem & Matrem debitam reverentiam oſtendendo.

Item, Requirentibus dictis noſtris Nunciis ut ceſſaret interim a dampnis inferendis, & ab aliis novitatibus faciendis, prout impoſueramus eiſdem: reſpondit, ſe hoc nullo modo facere poſſe abſque Conſilio & aſſenſu dictorum Baronum; & quia cotidiè, ut aſſerebat, in dictis partibus Regni, contra Gentem ſuam, & bona ipſarum, fiebant per Anglicos multæ noxiæ novitates,

Ex his Apoſtolica providentia poteſt advertere, quòd, uſque ad dictum Feſtum Sancti Michaelis, A.D. 1317. .. 2.

nichil cum Scotis tractare poſſumus de Principali pacis negotio, pro quo ſumus; & tunc etiam, an nobiſcum, rebus ſic ſe habentibus, loqui & tractare velit, totaliter ignoramus.

Dubitant enim dicti Nuncii noſtri per ea, quæ ibidem exiſtentes ſenſerunt, quòd in termino aſſignato reſponſionem habebimus negativam; pro eo quod, ſi idem Dominus Robertus nobis, eidem aliter non ſcribentibus, loqui vellet, vel ſaltem ſe velle oſtenderet, Barones & Concilium contradicerent; pro eo quòd informati videntur communiter, ſubtractionem Tituli Regii eſſe per Anglicos, in Scotorum vituperium procuratam; quæ quidem informatio videtur, ut aſſerunt, a Curiâ proceſſiſſe; & ideò multorum cordibus fortiùs inhæret, licet dicti noſtri Nuncii, efficacibus indiciis, ſtuduerint dictum Dominum Robertum, & alios, qui ſecum erant, ad oppoſitum informare.

A.D. 1317. Eav. 2.

Deſperant etiam dicti Nuncii noſtri quòd Litteræ procurationum noſtrarum in Scotiâ mitti poſſint, vel indè aliquid de dictis Procurationibus ad nos mitti (niſi aliter ſcribatur eidem, quàm Scriptum fuerit uſque modo) propter indignationem Scotorum, quam ex informatione conceperunt prædicta.

Hæc autem, Sanctiſſime Pater, & Domine, ſic diffuſè & ſerioſè ſignificare curavimus, ut decernat Sanctitatis veſtræ providentia, & mandet quid ſuper hoc facere debeamus; nè fortè, ex ignorantia, obmittamus, vel etiam faciamus aliquod, quod poſſet effectum tanti negotii inpedire.

Dat. Dunolmiæ, 7. die Septembris.

Ad Papam, de Cardinalibus per Robbatores Spoliatis.

A.D. 1317. ..s. 11. E. 2. ..m. & Fr. 11. E. 2. .. 14.

A.D. 1317.

PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum.

Dolenter audivimus, &, immenſâ cordis amaritudine, veſtræ Clementiæ cogimur nunciare, qualiter, Venerabiles Patres, Dominus Gauſelinus, tituli Sanctorum Marcellini & Petri Preſbiter, & Dominus Lucas, Sanctæ Mariæ in Viâ Latâ Diaconus, Cardinales, nuper à Civitate Eborum verſus Civitatem Dunolmenſem, ut Commiſſa eis à veſtrâ Sanctitate explerent negotia, ſecedentes,

Ac volentes ſolempniis Conſecrationis, venerabilis Patris, Lodowici Dunolmenſis Electi (quæ die Dominicâ in Feſto tranſlationis Sancti Cuthberti, videlicet, quarto die inſtantis Menſis Septembris, diſpoſita fuerant celebrari) ad inſtantem requiſitionem ipſius Electi, & ſuorum, intereſſe,

Habentéſque in Comitivâ ſuâ eundem Electum, & Nobilem Virum, Dominum Henricum de Bello Monte, Fratrem ſuum, ac plures alios Nobiles & Magnates,

Die Jovis præcedente, videlicet, primo die dicti Menſis, obvios habuerunt quoſdam Robbatores, qui a quâdam ſilvâ, quaſi horâ primâ illius diei, diſtante a Villâ de Derlington per ſex vel ſeptem Leucas, egredientes in magnâ multitudine, more guerrino in dictos Patres, & cæteros exiſtentes in eorum Comitivâ, gravem & enormem fecerunt inſultum, ipſóſque tandem hoſtiliter ceperunt, & bonis ſuis omnibus, quæ apprehendere poterant, ſpoliarunt:

Et, poſt hæc, eoſdem Cardinales, cum familiis ſuis, ſic ſpoliatos & nudos, abſque corporum læſione, divinâ eos Clementiâ protegente, permiſerunt abire; qui ſe ad dictam Civitatem Dunolmenſem tranſtulerunt: dicto quoque Electo, & Fratre ſuo, cum ſuis, in ipſorum Robbatorum captivitate retentis.

Cùm autem rumor, de perpetratione tam horribilis & inauditi ſceleris, ad nos (qui tunc in loco eramus diſtanti, pro diſponendis negotiis, Guerram noſtram Scotiæ tangentibus) perveniſſet, noſtrum graviter percellens auditum, acriùs viſcera ſaucians, & dolore præcordia dirè pungens, cæteris prætermiſſis, acceſſimus ad Civitatem Eborum, & ibidem ad nos diverſos Proceres & Magnates convocari diſpoſuimus ex hac cauſa; quorum Conſilio, ad vindicandum tantas, & tam enormes, Deo & Sanctæ Eccleſiæ illatas injurias, ſic feſtinabimus debitæ ultionis exercere rigorem, quòd, pœnæ formidine, cohibebuntur deinceps manus temerariæ a commiſſione tantorum facinorum, quos Dei reverentia non cohercet.

Et nichilominus, pro indempnitate dictorum Patrum & ſuorum, ut eis ablata reſtituantur, faciemus quicquid poterimus; ita quòd, concedente Domino, conſervabuntur indempnes.

De nominibus etiam dictorum Robbatorum,

A.D. 1317. Edw. 2.

batorum, ſuorum Complicum, & Fautorum inquiri cum exactâ diligentiâ faciemus, & vobis eadem nomina non tardabimus deſtinare, ut contra eos, ſi libeat, ſeveritatem Canonum, contra hujuſmodi Sacrilegos editorum excerceri, ad ipſorum confuſionem perpetuam, jubeatis.

Conſervet vos, &c.

Dat. apud Eborum, 10. die Septembris.

Ad Papam, pro Electo Eborum.

A.D. 1317. An. 11. E. 2.
Rom. & Fr. 11. E. 2. m. 14. d.

PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum.

Anxietatis aculei dirè noſtra pungunt præcordia, & dolore viſcera ſauciantur, dùm, venerabilem Eborum Eccleſiam, Sedem Metropolitanam (quæ, a ſuæ fundationis initio, amplis poſſeſſionibus & divitiarum copiis habundabat) tanto tempore viduatam conſpicimus; ipſiúſque Poſſeſſiones & Jura, per Inimicorum potentiam, uſurpata & devaſtata, ipſam periculis variis & calamitatibus expoſitam, ob Paſtoris carentiam, non ſine cordis amaritudine intuemur.

Quis enim tantæ Eccleſiæ deſolationi non compatitur? Quis deformitatem & diminutionem non deplorat, quæ tot ſub alis ſuis educavit Filios & provexit, &, ſicut veſtra novit Benignitas, multorum proſpexit indigentiæ, & ad gradus quoſlibet Eccleſiaſticos ſublimavit?

Nec minus, prædilecti Clerici noſtri, Magiſtri Willielmi de Melton, Electi Eccleſiæ ſupradictæ, Anguſtiis & mæſtitiâ condolemus; qui,

Licet ob ipſius induſtriæ & fidelitatis magnitudinem, & innocentis vitæ puritatem (ſuper quibus non ſolùm a Genitore noſtro, cujus adhæſit obſequiis, & nobis, ſet ab omnibus, etiam magnis & puſillis Regni noſtri, meruit commendari) a ſuis confratribus, dictæ Eccleſiæ Canonicis, quaſi irreprehenſibilis reputatus, Electus concorditer extitiſſet eâ præcipuè intentione, ut præfatæ Eccleſiæ recuperaret deperdita, & habita conſervaret,

Per quorumdam tamen objectiones, ſeu oppreſſiones voluntarios (quæ profectò, ſi culpam ipſius Clerici noſtri arguant, carent, ut credimus, primordio veritatis) quod mæſti referimus, non ſine gravi dictæ Eccleſiæ detrimento, repulſam paſſus eſt hactenus, nec potuit finaliter expediri.

Verùm, Pater Sancte, quia dictus Electus, advertens providè quæ iminent ipſi Eccleſiæ, per ipſius vacationem tàm prolixam, prompta pericula, lites execrans, ac volens dicta pericula declinare, jus, quod ſibi competiit ex Electione prædictâ, jam, ut didicimus, in Sacras manus veſtras liberè reſignavit, ſe veſtræ totaliter gratiæ ſubmittendo; ſicque jam dictæ Eccleſiæ proviſio, ſublatis quibuſlibet altercationibus, in veſtrâ diſpoſitione purè conſiſtit.

Nos, etſi pluries, ante hæc tempora, veſtræ Clementiæ cordis noſtri deſiderium, Litteris & Nunciis, fecerimus diligenter exponi quoad proviſionem Eccleſiæ prælibatæ; veſtraque innata benignitas nobis aliàs reſcripſerit conſolando, quod pro dicti Electi expeditione feſtinâ, noſtræ interceſſionis obtentu, quæcumque juſtè poſſetis perquirere, volebatis oportuna remedia & promptis affectibus apponere perquiſita; ex quo nobis conſolationis materiam, ſpémque indubiam, de promotione dicti Clerici noſtri tribuiſtis,

Ut multiplicata interceſſio intentionem noſtri deſiderii luculentius atteſtetur, veſtræ beatitudini toto cordis ac mentis affectu ſupplicamus, quatinus, præmiſſis & aliis circumſtantiis, quas præſentes dies noſtri, bellis & ſcandalis undique involuti, penſari ſuadent, paternâ ſollicitudine meditatis, dignemini præfatæ Eccleſiæ mederi langoribus, dictúmque Clericum noſtrum in ipſius præficere Antiſtitem & Paſtorem, de ſpeciali gratiâ veſtræ Apoſtolicæ dignitatis; ipſúmque cum celeritate, quâ veſtra decreverit Sanctitas, ad multorum conſolationem, remittere feliciter expeditum.

Firmam etenim, Pater Sancte, de ipſius induſtriâ & circumſpectione fiduciam optinemus, quòd, ſi ejus humeris, per veſtram providentiam, impoſitum fuerit dictum onus, viriliter aget in Domino, &, ab eo reſumptis viribus, pro reformatione ſtatûs dictæ Eccleſiæ efficaciter laborabit.

Conſervet, &c.

Dat. apud Eborum, 10. die Septembris.

Pro eodem Electo.

.D. 1317.
n. 11. E. 2.
Ibid.

A.D. 1317.

PAPÆ Rex, &c.

Anxietatis aculei, *&c. ut ſupra uſque ibi*;

Verùm, Pater Sancte, quia dictus Clericus, advertens providè quæ iminent dictæ Eccleſiæ, per ipſius vacationem tàm prolixam, prompta pericula, & ea deſiderans declinare: dicti etiam oppoſitores pro parte ſuâ, ut finis tàm dilato negotio imponatur, jam, ut didicimus, veſtræ ſe diſpoſitioni, ſuper dictis objectionibus, totaliter ſubmiſerunt;

Nos, etſi pluries, *&c. ut ſupra de verbo ad verbum.*

Dat. ut ſupra.

Ad Archiepiſcopum Maguntinum, de Credentia.

.D. 1317.
. 11. E. 2.
auſ.11.E.2. 20 d.

A.D. 1317.

REX, Venerabili in Chriſto Patri, Domino P. eâdem gratiâ, Archiepiſcopo Maguntino, Sacri Imperii per Germaniam Archicancellario, ſalutem, & ſinceræ dilectionis affectum.

Acceſſit ad nos Johannes, lator præſentium, cum Literis veſtris de Credentiâ, & nobis ex parte veſtrâ aliqua expoſuit in ſecreto, quæ benignè audivimus, & ponderavimus ut decebat.

Verùm, quia negotii illius Ordinem, venerabili Patri, Waltero Cantuar. Archiepiſcopo, per veſtras literas, ut intelleximus, ſerioſiùs explanâſtis, nos eidem Archiepiſcopo noſtram ſuper hoc indicavimus voluntatem, vobis per eundem literatoriè, vel per Nuncios exponendam.

Quocirca Paternitatem veſtram rogamus & requirimus ex affectu, quatinus hiis, quæ dictus Pater vobis per Nuncios, ſeu literas intimabit, fidem velitis credulam adhibere.

Dat. apud Eborum, decimo die Septembris.

De Diſcordiis, inter Barones Quinque Portuum, & Flandrenſes, reformandis.

D. 1317.
. 11. E. 2.
uſ.11.E.2. 21. d.

A.D. 1317.

REX, Nobili Viro, Domino R. Comiti Flandriæ, Amico ſuo cariſſimo, ſalutem cum dilectione ſincerâ.

Nobis, pro expeditione Guerræ noſtræ Scotiæ agentibus in partibus borialibus Regni noſtri, rumor innotuit, hiis diebus, quòd inter Barones & Homines noſtros Quinque Portuum ex parte unâ, & Gentes veſtras ex alterâ, quædam diſſenſiones & diſcordiæ ſuſcitantur, ex quibus tædio afficimur in immenſum.

Et, quia inter Subditos noſtros & veſtros pacem & concordiam, ſuper quibuſcumque diſcordiis & contentionibus, reformari cupimus & foveri, miſimus, venerabiles Patres, W. Cantuarienſem Archiepiſcopum, & Johannem Elienſem Epiſcopum Theſaurarium noſtrum, ad Barones & Homines noſtros Quinque Portuum prædictorum, ad inhibendum eis & diſtrictè præcipiendum, ex parte noſtrâ, nè ipſi hominibus ac ſubditis veſtris de Flandriâ dampnum, aut gravamen aliquod, ex aliquâ cauſâ, inferre præſumant ſub gravi foriſfacturâ noſtrâ, quam ipſos incurrere volumus, ſi hujuſmodi inhibitioni & præcepto contempſerint obedire.

Veſtram igitur Amicitiam affectuosè requirimus & rogamus, quatinus conſimilem inhibitionem & præceptum veſtris ſubditis faciatis, ne ipſi ſubditis noſtris quibuſcumque per Terram, vel per Mare, dampnum aliquod inferant ſeu gravamen.

Et ut, ſuper diſſenſionibus & diſcordiis prædictis, inter noſtros & veſtros ſubditos hinc indè perpetua pax & concordia reformentur, quoſdam de veſtris, cum ſufficienti poteſtate tractandi de dampnis, hinc inde datis, & ea pacificandi, pacemque perpetuam reformandi, ad partes Angliæ, ſi placeat, tranſmittatis: & nos, ad inquirendum de dampnis prædictis, & ad plenam & celerem juſtitiam inde dampna paſſis exhibendam, quoſdam fideles noſtros in brevi proponimus aſſignare.

De pannis verò, Vinis, & aliis Donis, a Gentibus veſtris, per Gentes

A.D. 1317. Edw. 2.

tes noſtras apud Craſduum, & la Rye (ſicut veſtræ continent Literæ, quas nobis Magiſter Johannes Boerlike, Villæ Ypren Clericus, exhibuit) ſpoliatis, vel ipſorum æſtimatione, quatinus per proceſſum, inde habitum, vel de novo, ſi neceſſe fuerit, habendum, dampna, dictis Gentibus veſtris illata, conſtare poterit eſſe clara, reſtitutionem, vel aliam ſatisfactionem competentem, juxta rogatum veſtrum, fieri faciemus; ita quod ex hoc, per Dei gratiam, meritò reputabitis vos contentos.

Prætereà, quia Inimici noſtri Scoti nituntur, ut accepimus, quantum poſſunt, cum veſtris Subditis Colligationes facere ac inire; ac Homines, Armaturas, & Victualia de Terrâ veſtrâ, pro ipſis contra nos & fideles noſtros confortandis & muniendis, extraere;

Veſtram benevolentiam, de quâ confidimus, rogamus ſpecialiter, & ex corde, prout aliàs recolimus vos rogâſſe, quatinus amorem & concordiam, inter noſtros Progenitores & veſtros, a longis retroactis temporibus habitos & ſervatos (quos inter nos & vos cupimus inviolabiliter obſervari) cum diligentiâ debitâ ponderantes, diſtricte, & ſub gravi foriſfacturâ, veſtris velitis injungere ſubditis, ne ipſi dictis Inimicis noſtris, de Victualibus, Armaturis, ſeu aliis neceſſariis, Succurſum aliquem faciant aut ſolamen: nec cum ipſis aliqualiter communicent de eiſdem; ita quod ex hoc amor & concordia prælibati inter nos & vos, noſtroſque & veſtros ſubditos, hinc & inde, foveantur & manuteneantur ſtrictiùs & inviolabiliùs in futuro.

Quid autem, ſuper præmiſſis, veſtra facere decreverit providentia circumſpecta, nobis reſcribere velitis per præſentium portitorem.

Dat. apud Eborum, decimo tertio die Ssptembris.

De Cuſtumis, a Clericis conjugatis exigendis.

A.D. 1317. An. 11. E. 2.

Vaſc. 11. E. 2. m. 17. d.

REX Conſtabulario ſuo Burdegalenſi, qui nunc eſt, vel qui pro tempore fuerit, ſalutem.

Ex inſinuatione, dilectorum & fidelium noſtrorum, Conſulum & Univerſitatis Civitatis Agenni, intelleximus quòd quidam Clerici conjugati, Mercatores, & alii, vina venalia ad Villam Burdegalenſem frequenter adducunt, & nos ibidem debitis Couſtumis defraudare multipliciter machinantur; prætendendo ſe, tanquam Cives Civitatis prædictæ, Libertatibus & Immunitatibus ejuſdem Civitatis gaudere debere; licet in ſupportandis oneribus, dictæ Civitati incumbentibus, non communicent in aliquo cum eiſdem; &, quod deterius eſt, aliorum vina quandoque advocant ſua eſſe, ut ſic libere cuſtumentur.

Nos, advertentes non eſſe conſonum rationi quod hujuſmodi Clerici conjugati, qui de vinis hujuſmodi negotiantur, ſeu mercandizant, a præſtatione Cuſtumarum, quas alii Mercatores ſolvunt de Vinis ſuis, excuſentur, & præcipue ubi aliorum Vina advocant eſſe ſua;

Vobis mandamus quòd, habita ad hoc conſideratione, ab hujuſmodi Clericis conjugatis, Mercatoribus de Vinis, per ipſos ad dictam Civitatem adductis, causâ Mercimonii excercendi, ſicut a cæteris Mercatoribus, Cuſtumam prædictam modo debito exigatis (ſi videatur vobis id poſſe fieri ſine tumultu) ſecundum Foros & Conſuetudines partium earumdem: providentes quod alii Clerici, qui Mercatores non ſunt, & propria Vina ſua ibidem vendunt, & qui a præſtatione Cuſtumæ prædictæ immunitatem habere debent, virtute privilegii Clericalis, aliorum Vina non advocent tanquam ſua, & quod, qui ſuper hoc culpabiles inveniri contigerit, debite puniantur.

Dat. apud Eborum, decimo ſexto die Septembris.

Per ipſum Regem.

De Proclamatione facienda ſuper deprædatione Cardinalium.

A.D. 1317. An. 11. E. 2.

Clauſ. 11. E. 2. m. 21. d.

REX Vicecomiti Eborum, ſalutem.

Ex relatu accepimus plurium, quod, prætextu deprædationum & exceſſuum, per quoſdam, iniquitatis filios, & pacis noſtræ perturbatores, venerabilibus Patribus, Gaucelino Tituli Sanctorum Marcellini & Petri Preſbitero Cardinali, & Lucæ Sanctæ Mariæ in Viâ latâ Diacono Cardinali,

.D. 1317. u. 2. nali, & aliis, in eorum Comitivâ exiſtentibus, nuper apud Ache, infra libertatem Epiſcopatûs Dunelmenſis, inhumaniter factorum, quamplures de Comitatu tuo turbantur plurimum & terrentur:

Nos, quietem & tranquilitatem omnium de dicto Regno noſtro, ut ſecuriùs & tranquilliùs ſub noſtro Regimine vivere valeant, corditer affectantes, tibi præcipimus quòd in Civitatibus, Burgis, Villis Mercatoriis, & aliis Locis, ubi videris expedire, publicè ſine dilatione proclamari, & omnibus & ſingulis intimari facias ex parte noſtrâ, quod nos, cum Proceribus & Magnatibus Regni noſtri, & cæteris de Concilio noſtro, talem punitionem dictorum Malefactorum fieri, ac exceſſus (ſi qui per Miniſtros noſtros, ſeu aliquos de hoſpitio noſtro, per captionem bonorum ſuorum, ſeu alio modo indebitè facti fuerint) corrigi & emendari, ac indè ſatisfieri in brevi, concedente Domino, faciemus: A.D. 1317. Lav. 2.

Quòd, ſublatis quibuſlibet timore & terrore, pax noſtra ubique conſervabitur illæſa, ad honorem Dei, & noſtri, & utilitatem totius Populi Regni noſtri; ita quod idem Populus noſter ab injuriis & oppreſſionibus, mediante juſtitiâ, defendetur.

Teſte Rege apud Eborum, viceſimo die Septembris.

Eodem modo mandatum eſt ſingulis Vicecomitibus per Angliam.

Ad Deareſtandum, ſi qui fuerint areſtati, de adhærentibus Comitis Lancaſtriæ.

.D. 1317. .11. E. 2. .11. E. 2. 1. m. 25. REX, dilectis & fidelibus ſuis, Adomaro de Valentiâ, Comiti Pembrochiæ, Conſanguineo ſuo cariſſimo, & Humfredo de Bohun, Comiti Hereford & Eſſex, ſalutem.

Cùm, propter ardua negotia, nos, & ſtatum Regni noſtri tangentia, jam ordinaverimus Parliamentum noſtrum tenere, apud Lincolniam, in Quindenâ Sancti Hilarii proximò futurâ, ac, ad veſtram, & aliorum Magnatum de Concilio noſtro requiſitionem, pro bono pacis & concordiæ confovendæ, conceſſerimus quòd, dilectus Conſang. & fidelis noſter, Thomas Comes Lancaſtriæ, Gentes ſuæ, & omnes de Familiâ & Retentione ſuâ, ſalvo & ſecurè, per totum Regnum & Poteſtatem noſtram, quo voluerint, divertere ſe poſſint, & quod nulla Areſtatio, ob aliquam cauſam præteritam, ſuper ipſos, vel bona ſua, per Nos, vel Miniſtros noſtros quoſcumque, fiat quomodolibet citra Quindenam prædictam, ſet omnia interim in pace remaneant: A.D. 1317.

Nos, de fidelitate, & circumſpectione veſtrâ plenam fiduciam optinentes, Deareſtandi, Quietandi, & deliberandi omnes & ſingulos de Gentibus dicti Comitis, ac de Familiâ & Retentione ſuâ, quos ob aliquam cauſam præcedentem arreſtari, occaſionari, ſeu gravari contigerit quoquo modo, plenam vobis, & alteri veſtrûm, tenore præſentium, concedimus poteſtatem.

Damus autem omnibus & ſingulis Ballivis & Miniſtris noſtris in mandatis, quod vobis, & alteri veſtrûm in præmiſſis pareant & intendant, quotiens & prout eis ſcire feceritis ex parte noſtrâ.

In cujus, &c.

Teſte Rege apud Eborum, viceſimo quarto die Septembris.

Per ipſum Regem & Concilium.

De Protectione, pro Magiſtro Rigaldo, Nuncio Sedis Apoſtolicæ.

A.D. 1317. An. 11. E. 2. Pat. 11. E. 2. . 1. m. 26. REX omnibus Ballivis & Fidelibus ſuis, ad quos, &c. ſalutem.

Cùm, Sanctiſſimus Pater, Dominus Johannes, Divinâ Providentiâ, Papa viceſimus ſecundus, dilectum nobis in Chriſto, Magiſtrum Rigaldum de Aſſerio, Canonicum Aurialenſem, & Juris Civilis Profeſſorem, ad partes Angliæ, Hiberniæ, & Walliæ, tanquam Nuncium ejuſdem Papæ ac Sedis Apoſtolicæ ſpecialem, deſtinaverit pro diverſis eorumdem, Papæ & Sedis, negotiis inibi proſequendis & excercendis: A.D. 1317.

Nos eundem Rigaldum, ob reverentiam dicti Patris, favore benivolo proſequentes, ſuſcepimus ipſum, ac Sub-

collectores,

A.D. 1317. Edv. 2.

collectores, & Miniſtros ſuos (quos ſub ſe deputare voluerit ad negotia illa proſequenda & facienda) Homines, Res, & Bona ſua in protectionem & defenſionem noſtram, necnon in ſalvum & ſecurum conductum noſtrum.

Ee ideo vobis mandamus quòd eidem Rigaldo, Subcollectoribus, ſeu Miniſtris ſuis, per ipſum ad præmiſſa facienda deputatis ſeu deputandis, in dictis negotiis proſequendis & excercendis, ſeu Hominibus ſuis, in perſonis, rebus, aut bonis ſuis, non inferatis, ſeu ab aliis, quantum in vobis eſt, inferri permittatis injuriam, &c.

Et ſi quid eis, &c. faciatis emendari; dum tamen, in dictis negotiis exequendis, ſe habeant prout alii Nuncii dictæ Sedis hactenus rationabiliter ſe habere conſueverunt, & aliqua nobis, ſeu Regno noſtro præjudicialia non attemptent.

In cujus, &c. quamdiu nobis placuerit duraturas.

Teſte Rege apud Eborum, viceſimoquarto die Septembris.

Quod Comes Lancaſtriæ, & ſibi adhærentes, ſecure ſe divertant infra Regnum.

A.D. 1317. An. 11. E. 2. Pat. 11. E. 2. p. 1. m. 24.

LE Roi as Baillifs, Miniſtres, & touz ces feaux & leaux, as quex ceſtes preſentes lettres vendront, ſalutz.

Come, pur groſſes boſoignes, touchantes nous & noſtre roialme, eoms Ordine noſtre Parlement a tenir, a Nicole, a la quinzeine de Seint Hillair preſchein a venir, por avor y conſeil & aviſement de noz Prelatz, & de noſtre chare Coſin le Counte de Lancaſtr, & de noz autres grauntz, ſur le bon eſtat & government de noſtre Roialme, & ſur aſcunes muſtraunces, a nous faites par, noz chiers & fealz, Monſieur Aymer de Valence Counte de Pembrok, & Monſieur Humfrei de Bohun Counte de Hereford & d'Eſſex, por bien de Pees, & bon acord norir,

Eoms graunte qui touz les gentz le dit Counte de Lancaſtr, & touz ceaux de ſa meſnie, & de ſa retenance, & ſees alieetz, & leur gentz, oue leur biens, peuſſent ſauvement & ſeurement, par tot noſtre Roialme & noſtre poer, queu part qil voillent, aler & demorer; & qui nul areſt, par nule cauſe, fete avant la confection de ceſte lettre, ſur eux, ne ſur leur biens, terres, ne tenementz par nous, ne par nul de noz Miniſtres, ſoient faites, tanqui a la quinzeine avantdite, n'en tot le tenps duront le dit Parlement: & qui totes choſes, euz tochantes, endemetres remaignent en Pees; mes qui les choſes, qui devient eſtr redreſtes en Parlement, adonqui ſoient redreſces; & les choſes, tochantes la commune ley, par la ley du Roialme ſoint aillors redreſces.

Et, ſi par aventure aveigne qui aſcun, ou aſcuns de eux, ou leur biens, par encheſun de nule cauſe, ſicome eſt ſuſdit, ſoient areſtutz, empeſchez, moleſtez, ou grevez par nous, ou nul de noz Miniſtres, voloms qui tieux areſtz & attachementz, empeſchementz & grevances, par les ditz Countes, de Pembrok & de Hereford, ou par l'un de eaux, ou par ceux, ou celi, as queux, ou a qi les ditz Countes, ou l'un de eux averont, ou avera a ce done poer par leur lettres, ou par les lettres l'un de eaux patentes, a les qeux ſur ce avoms done noz lettres patentes jountement & ſeveralment, a deſareſter, & ſanz delai eux, & leur biens, & leur terres deliverer iſſint qui, dedeinz le ſuſdit tenps, nuls des gentz le dit Counte da Lancaſtr, nes gentz de ſa meſne, ne de ſa retenance, ne nul de ſes alliez ſoient empeſchez, areſtuz, neu quereles, moleſtez, ne grevez, durant le dit tenps, encountre la forme ſubdite.

En teſmoignance de quele choſe, &c.

Don. a Everwyk le 26. jour de Septembr.

Per ipſum Regem. *Duppl.*

De inhibitione Torneamenti.

A.D. 1317. An. 11. E. 2 Clauſ. 11. E. 2. m. 20. d.

REX Vicecomiti Northamptoniæ, ſalutem.

Præcipimus tibi, firmiter injungentes, quòd ſtatim, viſis præſentibus, in Civitatibus, Burgis, Villis Mercatoriis, & aliis Locis, ubi expedire videris, per totam Ballivam tuam, publicè proclamari, & ex parte noſtrâ firmiter inhiberi facias, nè quis, cujuſcumque ſtatûs ſeu conditionis exiſtat, ſub

ſub forisfacturâ omnium, quæ verſus nos forisfacere poterit, Torneare, Burdeare, Juſtas facere, Aventuras quærere, aut aliqua alia facta armorum alicubi, infra Regnum noſtrum, niſi pro expeditione Guerræ noſtræ Scotiæ, excercere præſumat, ſine noſtrâ licentiâ ſpeciali:

Et, ſi quos, poſt hujuſmodi Proclamationem & Inhibitionem, inveneris aliquâ hujuſmodi facta Armorum in Ballivâ tuâ excercentes, tunc corpora eorum, unà cum Equis & Herneſiis ſuis, areſtari, & etiam omnia Bona & Catalla ſua, ubicumque & in quorumcumque manibus ea, infra Ballivam tuam, inveniri contigerit, in manum noſtram capi & ſeiſiri: & Bona illa, & Catalla, ac Equos & Herneſia prædicta, per viſum & teſtimonium proborum & legalium hominum de Ballivâ tuâ, venditioni exponi; & omnes denarios, inde provenientes, nobis in Garderobâ noſtrâ, ubicumque tunc fuerimus, mitti facias indilate.

Et hoc, periculo quod incumbit, nullo modo omittas.

Teſte Rege apud Sutton ſuper Trentam, ſexto die Octobris.

Per Breve de privato Sigillo.

Eodem modo mandatum eſt ſingulis Vicecomitibus per Angliam.

De Electo Eborum, jam tandem in Archiepiſcopum præfecto.

A.D. 1317.

REX omnibus, ad quos, &c. ſalutem.

Sciatis quòd, cùm Dominus J. Summus Pontifex, dilectum Clericum noſtrum, Magiſtrum Willielmum de Melton, Electum Eborum, in Archiepiſcopum loci illius præfecerit & Paſtorem, ſicut nobis conſtat:

Ac nos, licet Literæ Patentes bullatæ ipſius Summi Pontificis nobis indè porrectæ non fuiſſent, nec idem Præfectus fidelitatem ſuam nobis fecerit, ut eſt moris, de noſtrâ tamen gratiâ ſpeciali, Temporalia Archiepiſcopatûs prædicti reſtituimus eidem; ſalvis nobis Advocationibus Eccleſiarum & Domorum Religioſarum, ac Collationibus quorumcumque Beneficiorum Eccleſiaſticorum, ad eadem Temporalia ſpectantibus, quouſque idem Præfectus fidelitatem ſuam nobis fecerit in hâc parte:

Nos, volentes eidem Præfecto gratiam uberiorem facere, in hac parte, conceſſimus ei omnia Blada noſtra, in Grangiis Archiepiſcopatûs prædicti exiſtentia, ac alia, in Terris Temporalium prædictorum ſeminata, ſi quæ ſint, habenda de dono noſtro.

In cujus, &c.

Teſte Rege apud Corby, octavo die Octobris.

Per breve de privato Sigillo.

ET mandatum eſt Magiſtro Johanni Walewayn, Eſcaetori Regis citra Trentam, quòd eidem Præfecto, vel ejus in hac parte Attornato, omnia Blada Regis, in Grangiis Archiepiſcopatûs prædicti exiſtentia, ac alia, in Terris Temporalium prædictorum Seminata, ſi quæ ſint, in Ballivâ ſuâ, liberet, habenda in formâ prædictâ.

Teſte ut ſupra.

Eodem modo mandatum eſt ſubſcriptis; videlicet,

Alexandro de Cave, &c.
Willielmo de Bevercote,
Antonio de Lucy, Cuſtodi Villæ & Libertatis de Hextildeſham, de Bladis, in eiſdem Villa & Libertate exiſtentibus, & Seminatis, ſi quæ ſint, liberandis.
Teſte ut ſupra.

Simoni de Drieby, Cuſtodi Maneriorum de Beverle & Ripon, qui ſunt, &c. de Bladis, in eiſdem Maneriis exiſtentibus, & Seminatis, ſi quæ ſint, liberandis.
Teſte ut ſupra.

Simoni de Wodeham, Cuſtodi Maneriorum de Scroby & Lanum, quæ ſunt, &c. de Bladis, in eiſdem Maneriis exiſtentibus, &c. liberandis.
Teſte ut ſupra.

Thomæ de Derby, Cuſtodi Manerii de Cawode, quod eſt, &c. de Bladis in eodem, &c. liberandis, &c.
Teſte ut ſupra.

A.D. 1317.
Edw. 2.

Pro Waltero Exonienſi Epiſcopo, de inquirendo per Cardinales in Anglia.

A.D. 1317.
An. 11. E. 2.

Rom. & Fr.
11. E. 2.
m. 14.

PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum.

Quanto nobis obſequentium ſervitia magis fructuoſa ſentimus, tanto illorum honores & commoda ferventius appetimus, &, auditis ex eis ſiniſtris, veritate non fulcitis, in corde anxius perforamur.

Cùm itaque, Pater Sancte, ut intelleximus, de venerabili Patre, & nobis prædilecto, Waltero Exonienſi Epiſcopo (qui de noſtro Concilio ſpecialiter exiſtit, & ad onera, nobis incumbentia, nobiſcum ſupportandum requiſitus paratum ſe ſemper exhibet) aliqua criminoſa, bonæ famæ ſuæ contraria,

Procurantibus & Promoventibus ipſius Epiſcopi malivolis, non zelo juſtitiæ, nec ſalutaris correctionis medela, ſet ex odii fomite, ad hoc quod dictus Epiſcopus, ſuper perſonali vocatione ad veſtræ Sanctitatis præſentiam, laboribus & expenſis fatigaretur,

Ad aures veſtras deducantur;

Nos ipſius Epiſcopi conſilia & obſequia nobis perutilia (quorum prætextu ipſius præſentia comode carere non valemus) multipliciter ſentientes, ac deſiderantes eundem (quem in Conſiliis maturum, & agendis circumſpectum & providum, operum experimento novimus, cujus etiam odor bonæ famæ apud nos, & apud bonos in Regno noſtro fragrat, prout decet, nec crimen aliquod accuſat) nobis aſſiſtere, & ipſius immunitatem apud veſtram Beatitudinem, prout ſanâ conſcientiâ poſſumus, procurare;

Veſtræ Sanctitati humiliter ſupplicamus, quatinus hujuſmodi, de memorato Epiſcopo ſiniſtra procurantibus, ſeu promoventibus, favorem, ſeu fidem non dignetur veſtra Paternitas adhibere; ſet ipſum, & Eccleſiam ſuam Exonienſem, noſtris precibus, habere ſpecialiter commendatos.

Et, ſi quæ de ipſo propoſita fuerint, de quibus veſtram Beatitudinem placeret informari, tunc ea, venerabilibus Patribus, Dominis, Gaucelino Tituli Sanctorum Marcellini & Petri, Presbitero, & Lucæ Sanctæ Mariæ in Viâ latâ, Diacono, Cardinalibus, in Regno noſtro exiſtentibus, per vos committi quæſumus inquirenda; ut ſic de propoſitis, ſi quæ fuerint, quod juſtum fuerit fiat, & nos memorati Epiſcopi conſiliis & obſequiis utilibus nichilominus conſolemur.

Conſervet, &c.

Dat. apud Waltham, decimo quinto die Octobris.

Pro Electo Dunolmenſi, per Robbatores, a Conſecrationis munere impedito.

A.D. 1317.
An. 11. E. 2.

Rom. & Fr.
11. E. 2.
m. 14.

PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum.

Qualiter, venerabilis Pater, Magiſter Lodowicus de Bello Monte, Electus Dunolmenſis, veſtræ Manſuetudinis Creatura, & noſter conſanguineus cariſſimus, quo minus Conſecrationis ſuæ munus in Eccleſia Dunolmenſi, juxta veſtræ Apoſtolicæ Benignitatis gratiam ſibi factam, die certo ſtatuto percipere potuit, per filios iniquitatis, ſuæ ſalutis inmemores, Dei timore & Eccleſiæ, ſuæ ſponſæ, reverentiâ poſtpoſitis, non ſine Regiæ Majeſtatis contemptu, impeditus fuerat & in ipſorum captivitate detentus, quouſque eiſdem iniquis, pro redemptione ejuſdem, maxima, & quaſi intollerabilis pecuniæ ſumma fuiſſet perſoluta, ad veſtræ Manſuetudinis notitiam credimus perveniſſe.

Verùm, Pater Sancte, quia dictus Electus, tranſacto tamen tempore infra quod, ceſſante impedimento, conſecrari debuiſſet, munus conſecrationis conſequi non poterit, niſi de veſtræ proviſionis gratiâ ſpeciali;

Sanctitati veſtræ humiliter ſupplicamus, quatinus Statui memorati Electi & Anguſtiis, quas perpeſſus eſt, compatientes affectu pio, ut infra Dioceſem Eborum, vel alibi, a quibuſcumque Epiſcopis Catholicis, quando opportunitas affuerit, & ſibi expedire viderit, conſecrari valeat, ſibi gratiam dignemini concedere, &, dilecto nobis, Magiſtro Theobaldo de Tullio, ſuper hiis, quæ in hac parte, pro prædicto Electo,

ex

A.D. 1317. Edv. 2. ex parte noſtrâ, vobis expoſuerit, fidem credulam adhibere.

Conſervet, &c.

Dat. apud Weſtmonaſterium, viceſimo octavo die Octobris.

A.D. 1317. Edv. 2. Conſimiles Litteræ diriguntur eidem, ſub nomine, dilecti Clerici Regis, Magiſtri Andreæ Sapiti.

De non derogando a Poteſtatibus Cardinalium.

A.D. 1317. An. 11. E. 2. Ex Autogr.

JOhannes Epiſcopus, ſervus ſervorum Dei, dilecto filio, Magiſtro Rigando de Aſſerio, Canonico Aurelianenſi, Capellano & Nuncio noſtro, ſalutem & Apoſtolicam benedictionem.

Cùm te ad partes Angliæ, Walliæ, Scotiæ, & Hiberniæ, pro noſtris & Eccleſiæ Romanæ Redditibus & Debitis exigendis & recolligendis, ac aliis peragendis ibi negotiis, duxerimus deſtinandum,

Petendi & recipiendi, pro nobis & eâdem Eccleſiâ, a cariſſimo in Chriſto filio noſtro, Edwardo Rege Angliæ illuſtri, CENSUM, in quo ipſe prædictæ tenetur Eccleſiæ, tàm pro præterito tempore, quo in ejus ſolutione ceſſatum extitit, quàm futuro, cum termini ſolutionis advenerint; ſibique, vel Procuratori ſuo, ejus nomine, quitationem de hiis, quæ propter hoc ab eo receperis, & quæcumque circa id fuerint oportuna, noſtro & ipſius Eccleſiæ nomine faciendi, plenam tibi concedimus, tenore præſentium, poteſtatem:

A.D. 1317. Per hoc autem Commiſſionibus, ſuper illis, vel aliis, dilectis filiis noſtris, Gauſelino, Tit. Sanct. Marcell. & Petri, Presbytero, & Lucæ Sanctæ Mariæ in Viâ latâ, Diacono, Cardinalibus, Apoſtolicæ Sedis Nunciis, per nos factis, non intendimus in aliquo derogare.

Dat. Avinion. quarto Kal. Novembris, Pontificatûs noſtri anno ſecundo.

Pro Willielmo de Monte Acuto, de Redemptionibus Wallenſium.

A.D. 1317. An. 11. E. 2. Pat. 11. E. 2. p. 1. m. 15.

REX conceſſit Willielmo de Monte Acuto, Seneſcallo Hoſpitii Regis, corpora & redemptiones Reni ap Grenon, Maddoci ap Vaghan, & Audoeni ap Maddok, hominum de partibus de Glanmorgan, qui nuper contra Regem, in eiſdem partibus, de Guerrâ ſurrexerunt.

A.D. 1317. In cujus, &c.

Teſte Rege apud Weſtmonaſterium, ſecundo die Novembris.

Per breve de privato Sigillo.

De Seneſcalcia Aquitaniæ, Commiſſa Antonio Peſſaigne de Janua.

A.D. 1317. An. 11. E. 2. Vasc. 11. E. 2. m. 16.

REX, Conſtabulario ſuo Burdegalenſi, qui nunc eſt, vel qui pro tempore fuerit, ſalutem.

Cùm conceſſerimus, dilecto & fideli noſtro, Antonio Peſſaigne de Janua (cui commiſimus Officium Seneſcalciæ Ducatûs prædicti, cuſtodiendum quamdiu nobis placuerit) quòd, quamdiu in Officio illo fuerit, ut prædictum eſt, habeat, & percipiat, pro eodem Officio, per manum Conſtabularii noſtri Burdegalenſis, qui pro tempore fuerit, vel ejus mandati, aqud Burdegaliam, per annum, Feodum Seneſcallis Ducatûs prædicti antiquitùs aſſignatum; videlicet, Duo Milia Librarum Turonenſium:

A.D. 1317. Ac, pro eo quòd ipſum Antonium magnas miſas & expenſas, pro Cuſtodiâ dicti Ducatûs, facere oportebit, conceſſerimus ei Quinque Milia Librarum Turonenſium, videlicet, de Moneta Currente In Francia, per annum, ultra Feodum ſupradictum: Super quâ ſummâ idem Antonius ſumptibus ſuis erit ad Parliamenta Franciæ, quotiens neceſſe fuerit ipſum dictis Parliamentis intereſſe:

Conceſſerimus inſuper quòd dictus Antonius habeat, & percipiat, ultra ſummas ſupradictas, rationabiles Expenſas ſuas, per manum dicti Conſtabularii, vel ejus mandati, quotienſcumque ipſum Antonium, Seneſcallum

noſtrum

A.D. 1317. Edv. 2.

noſtrum, alibi pro noſtris agendis, extra dictam Seneſcalciam contigerit proficiſci; & quas in factis Armorum, & aliis extraordinariis Cauſis ſeu Negotiis, juxta diſcretionem & Conſilium fidelium noſtrorum, de Concilio noſtro, in partibus illis exiſtentium, pro jure & honore noſtri habendas vel conſervandas, viderit faciendas.

Ita tamen quòd idem Antonius, dùm extra ipſam Seneſcalciam fuerit, de dictis vadiis ſuis Duarum Milium Librarum, illis, qui Locum ſuum tenuerint in eadem Seneſcalciâ, teneatur providere, ſeu vadia competentia aſſignare:

A.D. 131 Edv. 2.

Vobis mandamus quòd eidem Antonio prædicta vadia, & Quinque Milia Librarum Turonenſium, ac expenſas hujuſmodi ſolvatis, prout per ſuas Patentes Literas vos indè requiſierit, Miniſtretis; & nos vobis indè, in compoto veſtro, debitam allocationem habere faciemus.

Dat. apud Weſtmonaſterium, tertio die Novembris.

Per breve de privato Sigillo.

De Caſtris obſeſſis, per Comitem Lancaſtriæ.

A.D. 1317. An. 11. E. 2.

Clauſ. 11. E. 2. m. 18. d.

REX, dilecto Conſanguineo & fideli ſuo, Thomæ Comiti Lancaſtriæ, ſalutem.

Ad noſtrum Auditum, pluribus referentibus, nuper pervenit, quòd vos, cum multitudine Armatorum, diverſa Caſtra, dilecti Conſanguinei & fidelis noſtri, Johannis de Warrennâ Comitis Surriæ, in Comitatu Eborum, nuper obſediſtis, & ea cepiſtis, & adhuc detinetis; & alia quàm plurima in partibus illis feciſtis, in læſionem pacis noſtræ, & terrorem populi noſtri partium illarum; undè, nec inmeritò, conturbamur.

Volentes igitur paci & tranquilitati populi noſtri providere, prout tenemur vinculo juramenti, vobis mandamus, in fide & homagio, quibus nobis tenemini, firmiter injungentes, quòd ab hujuſmodi omnino deſiſtatis; &, ſi aliqua talia feceritis, tunc ea modo debito emendari faciatis, nec de cætero armatus Incedere, Equitare, aut Congregationes hominum ad Arma, ſeu aliorum, vel quicquam, quod in læſionem pacis noſtræ, ſeu Terrorem populi noſtri cedere poterit, ſub pœnâ, quæ incumbit, facere, ſeu attemptare præſumatis.

A.D. 1317.

Nos enim ſuper hiis, quæ erga prædictum Comitem, & alios quoſcunque habueritis proſequenda, in Curiâ noſtrâ, ſecundum legem & conſuetudinem Regni noſtri, parati ſumus in omnibus exhibere juſtitiæ complementum.

Teſte Rege apud Weſtmonaſterium, tertio die Novembris.

Per ipſum Regem & Concilium.

De Caſtro de Knaresburgh occupato.

A.D. 1317. An. 11. E. 2.

Clauſ. 11. E. 2. m. 18. d.

REX, dilecto Conſanguineo & fideli ſuo, Thomæ Comiti Lancaſtriæ, ſalutem.

Cùm, ut intelleximus, quidam Malefactores & pacis noſtræ Perturbatores, Caſtrum noſtrum de Knaresburgh Noctanter nuper ingreſſi, Caſtrum illud, unà cum Bonis, Armaturis, & Victualibus noſtris ibidem inventis, ac Hominibus noſtris, ad cuſtodiam Caſtri illius per nos deputatis, nobis detineant in noſtri diſpendium & contemptum manifeſtum:

Qui quidem Malefactores præmiſſa, nomine veſtro, aſſerunt ſe, ut accepimus, perpetrâſſe; undè plurimum admiramur:

Et, jam aſſignaverimus, dilectum & fidelem noſtrum, Nicholaum de Grey, Vicecomitem noſtrum Eborum, ad Caſtrum prædictum, unà cum Bonis, Armaturis, & Victualibus prædictis, in manum noſtram reſumendum, & ad opus noſtrum cuſtodiendum, prout ſibi ſuper hoc dedimus in mandatis;

A.D. 1317.

Vobis mandamus, firmiter injungentes, quod, ſi qui, nomine veſtro, ſeu colore, Caſtrum noſtrum prædictum ſint ingreſſi, aut illud nobis detineant, ut eſt dictum, tunc Caſtrum prædictum, unà cum Bonis, Armaturis, Victualibus, & Hominibus noſtris prædictis, præfato Vicecomiti noſtro, ſine dilatione, liberari faciatis ad opus noſtrum, ut prædicitur, cuſtodiendum, & hoc, ſicut nos & honorem noſtrum diligitis, nullo modo omittatis.

A.D. 1317. Edw. 2.

Quid autem ſuper hoc feceritis, nos reddatis per portitorem præſentium certiores.

Teſte Rege apud Weſtmonaſterium, tertio die Novembris.

Per ipſum Regem.

Conſimiles Literæ diriguntur præfato Comiti, de quibuſdam Malefactoribus, & pacis Regis perturbatoribus, qui Caſtrum de Alveton, quod fuit Theobaldi de Verdoun, defuncti, qui de Rege tenuit in capite, & quod in manu Regis, ratione minoris ætatis Hæredis ipſius Theobaldi, exiſtit, nuper ingreſſi fuerunt, *&c. ut ſupra.*

De dicto Caſtro in manum Regis reſumendo.

A.D. 1317. An. 11. E. 2. Clauſ. 11. E. 2. m. 18. d.

REX, dilecto & fideli ſuo, Nicholao de Grey, Vicecomiti ſuo Eborum, ſalutem.

Cùm, ut intelleximus, quidam Malefactores & pacis noſtræ Perturbatores Caſtrum noſtrum de Knareſburgh, *&c. prout ſupra uſque hæc verba, viz.*

Per quod aſſignavimus vos ad Caſtrum prædictum, unà cum Bonis, Armaturis, & Victualibus prædictis, in manum noſtram reſumendum, & ad opus noſtrum cuſtodiendum, donec aliud a nobis inde habueritis in mandatis:

Et præfato Comiti per Litteras noſtras, quas vobis mittimus, mandemus quod, ſi qui, nomine ſuo, ſeu colore, Caſtrum noſtrum prædictum ſunt ingreſſi, aut illud nobis detineant, ut eſt dictum, tunc Caſtrum illud, unà cum Bonis, Armaturis, & Victualibus, & Hominibus noſtris prædictis, vobis ſine dilatione faciat liberari, ad opus noſtrum, ut prædicitur, cuſtodiendum:

Et ſimiliter per alias Litteras noſtras, quas vobis mittimus, mandamus omnibus & ſingulis, in dicto Caſtro exiſtentibus, quòd, ſi ipſi præmiſſa auctoritate ſuâ propriâ fecerint, tunc Caſtrum prædictum vobis ſimiliter liberent in formâ prædictâ:

Vobis mandamus quòd, omnibus aliis prætermiſſis, ad prædictum Caſtrum perſonaliter accedentes, viis & modis, quibus melius expedire videritis, Ordinetis quòd Caſtrum prædictum vobis ad opus noſtrum liberetur; & quid inde, in præmiſſis, per vos factum fuerit, nos, ſine dilatione, per veſtras Litteras reddatis certiores.

Teſte ut ſupra.

Per ipſum Regem.

Et indè fiunt Literæ Patentes, quæ irrotulantur in rotulo Patentium infra.

Ad Papam, de non Credendo Suggeſtionibus contra Bertrandum de Got, & Amanenum de Lebreto.

A.D. 1317. An. 11. E. 2. Rom. & Fr. 11. E. 2. m. 14. d.

PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum.

Accedens ad nos, dilectus nobis, Johannes Alacris Miles, Nobilium virorum Dominorum, Bertrandi de Gutto Vicecomitis Leomannenſis, & Amaneni Domini de Lebreto, Nuncius, cum Litteris de Credentiâ ſpecialiter ad nos miſſus, humili nobis inſinuatione monſtravit qualiter, felicis memoriæ, Dominus Clemens, nuper Papa Quintus, Prædeceſſor veſter, dum vixit, perſonam veſtram, dum eratis in minori Officio conſtituti, tenerè diligebat, & proſequebatur, in oportunitatibus, favoribus benivolentiæ ſpecialis:

Ipſóque ſublato de medio præfati, Bertrandus & Amanenus, ac cæteri de Genere ſuo, veſtri honoris & nominis hactenus zelatores fervidi extiterint & exiſtunt, prompti ſemper ad veſtræ Sanctitatis libitum exponere ſe & ſua;

Et qualiter veſtra innata Clementia, ab exordio aſſumptionis veſtræ ad apicem Apoſtolicæ dignitatis, ipſos, & cæteros, de Genere dicti Papæ, geſſit in viſceribus caritatis.

Set ecce! Pater Sancte, quidam, inſtigante maligno Spiritu, ipſorum Generi forſitan invidentes, ſuggeſſerunt, quod moleſtè referimus, veſtræ Sanctitati quòd aliqui, de ipſorum Genere, contra vos, & quoſdam de veſtris debuerant aliqua maleficia præparaſſe;

A.D. 1317. Edv. 2.

Undè veſtra benignitas contra ipſos, nec inmeritò, aliquantiſper, ut intelleximus, commovetur.

Verùm, Pater Sancte, quia non decet, nec expedit hujuſmodi ſuggeſtionibus, quæ ex invidiæ fomite prodire noſcuntur, aliqualiter fidem dare; præſertim contra tàm Graves & Nobiles Perſonas, de quibus non eſt veriſimile, ex cauſis ſuperiùs annotatis, quòd potuerint ad tàm horrenda committenda flagitia animos inclinare:

Beatitudini veſtræ omni, quâ poſſumus, affectione ſupplicamus, quatinus præfatis, Bertrando & Amaneno (quos in noſtris agendis promptos ſemper invenimus & fideles, & quorum honores & commoda intimo zelamus affectu) cæteriſque de Genere ſuo velitis indignationis veſtræ aculeos, ſi quam contra ipſos ex cauſâ præmiſsâ concepiſtis, divinæ pietatis intuitu, ac etiam præmiſſorum conſideratione miſericorditer condonare; ſicque eis veſtræ benivolentiæ magnitudinem apperire, quòd Mundus queat agnoſcere quòd non vindictam exquirat veſtra Clementia, ſet de pœnitentiâ potiùs gaudeat, humilibus ſalutis pocula porrigendo:

A.D. 1317. Edv. 2.

Pro firmo tenentes quod, ſi nos aliquem, vel aliquos de ipſis, per aliquam viam, invenire poterimus de dictis maleficiis culpabiles extitiſſe, talem contra ipſum, vel ipſos ultionem expeti faciemus, juxta ſeveritatem Gladii Temporalis, quòd vindictæ auſteritas cæteros à tam horrendis committendis flagitiis cohercebit.

Cæterùm aliqua, ſuper dicto negotio, dilecto & fideli noſtro, Antonio Peſſaigne de Janua, Seneſcallo noſtro Vaſconiæ, &, dilecto Clerico noſtro, Magiſtro Willielmo de Caſis, Legum Profeſſori (quos ad veſtræ Sanctitatis præſentiam deſtinamus) expoſuimus, per ipſos, vel eorum alterum veſtræ manſuetudini nuncianda; quibus, ſi placet, in dicendis, fidem dignemini credulam adhibere, & ea, juxta ſperatam fiduciam, deſiderato effectui mancipare.

Conſervet, &c.

Dat. apud Weſtmonaſterium, quarto die Novembris.

Literæ Deprecatoriæ pro Bertrando de Guto, & Amaneno Domino de Lebreto.

A.D. 1317. An. 11. E. 2.

Vaſc. 11. E. 2. m. 14. d.

REX Domino Jordano de Inſula, Domino de Caſali Bonoi, ſalutem, & ſinceræ dilectionis affectum.

Accedens ad nos, dilectus nobis, Johannes Alacris Miles, Nobilium Virorum Dominorum, Bertrandi de Gutto Vicecomitis Leomannenſis, & Amaneni Domini de Lebreto, Nuncius, cum Literis de Credentiâ ſpecialiter ad nos miſſus, humili nobis inſinuatione monſtravit, qualiter aliqui, Generi, bonæ memoriæ, Domini Clementis, nuper Papæ Quinti, forſitan invidentes, Sanctiſſimo Patri, Domino Summo Pontifici ſuggeſſerunt quòd aliqui, de dicto Genere, contra ipſum Summum Pontificem, & quoſdam de ſuis debuerant aliqua maleficia præparâſſe:

Undè ipſius benignitas contra præfatos, Bertrandum & Amanenum, quod moleſtè referimus, aliquantiſper commovetur.

Verùm, quia non decet, nec expedit hujuſmodi ſuggeſtionibus, contra tàm Graves & Nobiles perſonas, aliqualiter fidem dare; præſertim cùm præfati, Bertrandus & Amanenus, & alii de Genere ſuo, dicto Domino Summo Pontifici grati fuiſſe & benivoli, & circa promotionem ipſius opem præſtitiſſe noſcantur, idémque Dominus Summus Pontifex ipſos hactenus geſſerit in viſceribus caritatis; quæ profectò non patiuntur de ipſis tàm horrenda flagitia ſuſpicari:

A.D. 1317.

Dilectionem veſtram rogamus & requirimus ex affectu, quatinus penes dictum Dominum Summum Pontificem, cui pro præfatis, Bertrando & Amaneno (quorum honores & commoda tenerè diligimus) votivas effundimus preces noſtras, ſedulò inſiſtere velitis, amore noſtri, ut indignationis ſuæ aculeos ipſis, & cæteris de Genere ſuo, ſua dignetur Clementia condonare; ſicque eis ſuæ manſuetudinis januam aperire, quòd Mundus agnoſcere valeat quòd ſua Sublimitas vindictam non expectat, ſet Correctionem potiùs & Salutem.

Cæterùm aliqua, ſuper dicto negotio, expoſuimus, dilecto & fideli noſtro, Antonio Peſſaigne, Seneſcallo noſtro Vaſconiæ, &, dilecto Clerico noſtro, Magiſtro Willielmo de Caſis, vobis ex

A.D. 1317. dw. 2.

parte noſtrâ nuncianda; quibus, ſi placet, vel eorum alteri, in dicendis, fidem velitis indubiam adhibere, & circa ea, pro eorum expeditione, ſicuti de vobis confidimus, efficaciter laborare.

Dat. apud Weſtmonaſterium, 4. die Novembris.

A.D. 1317. Edw. 2.

Eodem modo ſcribitur ſubſcriptis; videlicet,

Domino Petro de Hoeſe, Germano Domini Papæ, Militi;

Domino Bertrando Jordano de Inſulâ;

Domino Petro de la Viâ, Nepoti Domini Papæ.

De obligando Ducatum Aquitanniæ, uſque ad Summam viginti mille Marcarum.

A.D. 1317. An. 11. E. 2. Vaſc. 11. E. 2. . 14

REX, dilecto & fideli ſuo, Antonio Peſſaigne de Janua, Seneſcallo ſuo Vaſconiæ, ſalutem.

Cùm, propter magna & ardua Negotia, nobis ad præſens incumbentia, magnam nos habere oporteat Pecuniæ quantitatem, nos, de circumſpectione veſtrâ pleniùs confidentes,

Recipiendi ex mutuo, nomine noſtro, & ad opus noſtrum, de dilecto & fideli noſtro Bertrando de Gutto, Vicecomite Leomannenſi & Altivillaris, vel aliis in Ducatu prædicto, uſque ad Summam Viginti Milium Marcarum Sterlingorum,

Necnon & obligandi, & aſſignandi exitus certorum locorum noſtrorum, in Ducatu noſtro prædicto, prædicto Bertrando, ſeu aliis, a quibus dictam Pecuniæ Summam ſic mutuo recipietis ad opus noſtrum, ubi & prout expedire videritis,

A.D. 1317.

Litteraſque veſtras, de Obligatione & Aſſignatione hujuſmodi, faciendi, quas perindè valere volumus ac ſi magno ſigillo noſtro eſſent conſignatæ,

Plenam vobis, tenore præſentium committimus & concedimus poteſtatem:

Promittentes pro nobis, Hæredibus, ſeu Succeſſoribus noſtris firma haberi & ſtabilia ea, quæ per vos nomine noſtro geſta fuerint in præmiſſis; ad quæ etiam obligamus nos, Hæredes, & Succeſſores noſtros ſupradictos.

In cujus, &c.

Dat. apud Weſtmonaſterium, 4. die Novembris.

Per breve de privato Sigillo.

Pro Univerſitate Villæ Florentiæ.

A.D. 1317. an. 11. E. 2. Clauſ. 11. E. 2. . 18. *d.*

MAgnifico Principi, Domino Philippo, Dei gratiâ, Francorum Regi illuſtri, Fratri ſuo cariſſimo, Edwardus, eâdem gratiâ, Rex Angliæ, Dominus Hiberniæ, & Dux Aquitaniæ, ſalutem & proſperos ad vota ſucceſſus.

Scripſit nobis Univerſitas Villæ noſtræ Florenciæ, in finibus Ducatûs noſtri prædicti conſtitutæ, quòd,

Cùm Univerſitas ipſa, & Conſules ejuſdem, a tempore conſtructionis Villæ prædictæ, Meſſegariâ in bonis & poſſeſſionibus ſuis, quæ ſub diſtrictu Vicecomitis Fezenſaguelli optinent, Cuto & Gardiagio, uſi ſint hactenus & gaviſi,

Idem Vicecomes, adhærente ſibi in hoc Seneſcallo veſtro Tholoſium, quoſdam homines dictæ Univerſitatis, quo minus hujuſmodi Meſſegariâ in bonis & poſſeſſionibus, quæ ſub diſtrictu ejuſdem Vicecomitis habent, uti poſſunt & gaudere, impedit minus juſte, in noſtri & prædictæ Univerſitatis noſtræ præjudicium & gravamen:

A.D. 1317.

Super quo eadem Univerſitas nobis, cum inſtantiâ, ſupplicavit ut ei ſubvenire dignaremur:

Nos igitur, ſubditos noſtros, tàm pro noſtro, quàm ipſorum jure, in ſuis libertatibus & poſſeſſionibus, quantum juſtè poterimus, manutenere volentes, ut tenemur, veſtram Magnificentiam affectuosè rogamus, quatinus præfato Seneſcallo dare dignemini in mandatis, ut ab hujuſmodi gravaminibus, eidem Univerſitati, contra Libertates & jura ſua, de cætero inferendis, deſiſtat; & quod ipſam Meſſegariâ prædictâ uti & gaudere permittat, prout eâ pacificè & quietè uſa eſt hactenus & gaviſa.

Dat. London. 4. die Novembris.

A.D. 1317. Edw. 2.

Ad Papam de Credentiâ.

A.D. 1317. An. 11. E. 2.

Rom. & Fr. 11. E. 2. m. 14.

PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum.

Quædam Negotia, nos tangentia, dilecto & fideli noſtro, Antonio Peſſaigne de Januâ, Seneſcallo noſtro Ducatûs Aquitaniæ, injunximus veſtræ Sanctitati ſerioſiùs exponenda:

Veſtræ Beatitudini devotis precibus ſupplicantes, quatinus eidem Antonio in hiis, quæ veſtræ Clementiæ ex parte noſtrâ expoſuerit vivâ voce, dignemini benignum auditum & fidem credulam adhibere; & ipſum, ſuper exponendis per eum, cum feſtinatione deſideratâ, gratioſiùs expedire.

Conſervet, &c.

Dat. apud Wyndeſoram, 8. die Novembris.

Conſimiles Literæ ad Cardinales.

A.D. 1317. An. 11. E. 2.

Ibid.

VEnerabili in Chriſto Patri, Domino G. Dei gratiâ, tituli Sancti Ciriaci Presbitero Cardinali, amico ſuo kariſſimo, Edwardus, &c. ſalutem, & ſinceræ dilectionis affectum.

Quædam Negotia, nos tangentia, dilecto & fideli noſtro, Antonio Peſſaigne de Janua, Seneſcallo noſtro Ducatûs Aquitaniæ, injunximus vobis ſerioſiùs exponenda:

Veſtram Paternitatem affectuoſe deprecantes, quatinus eidem Antonio in hiis, quæ vobis ex parte noſtrâ expoſuerit vivâ voce, velitis fidem credulam adhibere, &, circa felicem expeditionem negotiorum eorumdem, erga Dominum Summum Pontificem (cui ſuper hoc ſcribimus) cum effectu interponere partes veſtras.

Dat. ut ſupra.

Eodem modo ſcribitur ſubſcriptis; videlicet,

Domino A. Albanenſi,
Domino G. Peneſtrenſi,
Domino A. Sabinenſi,
Domino B. Tuſculano,
Domino N. Hoſtienſi & Welletrenſi,
Epiſcopis Cardinalibus.

Domino M. tituli Sancti Stephani in Celio Monte,
Domino G. tituli Sanctorum Marcellini & Petri,
Domino B. tituli Sancti Marcelli,
Domino G. tituli Sanctæ Ceciliæ,
Domino Vitali, tituli Sancti Martini in Montibus,
Domino N. tituli Sancti Egidii,
Presbiteris Cardinalibus.

Domino Jacobo de Columpnâ,
Domino Johanni Sancti Theodori,
Domino Bern. Sanctæ Agathæ,
Domino Petro de Columpnâ,
Domino Guillielmo Sancti Nicholai in Carcere Tulliano,
Domino Arnaldo Sancti Euſtachii,
Domino Bertrando Sanctæ Mariæ in Aquiro,
Domino Lucæ, Sanctæ Mariæ in vitâ latâ,
Domino Jacobo, Sancti Georgii ad Velum Aureum,
Domino Neapolioni, Sancti Adriani,
Diaconis Cardinalibus.

Pro Fratre & Nepotibus Papæ, de Concilio & Familia Regis, in partibus tranſmarinis, retentis.

A.D. 1317. An. 11. E. 2.

Pat. 11. E. 2. p. 1. m. 15.

REX, Nobili Viro, & amico ſuo cariſſimo, Petro Doze, Fratri Domini Summi Pontificis, Militi, ſalutem.

Ob grandem affectionem & benivolentiam, quam ad perſonam veſtram, nec non ſpecialem confidentiam, quam de veſtris fidelitate, circumſpectione, & induſtriâ gerimus & habemus,

Vos de Hoſpitio noſtro & Familiâ noſtra,

.D. 1317. nostrâ, ac de Concilio nostro, in partibus transmarinis, ad totam vitam vestram, duximus retinendum;

dw. 2.

Mandantes omnibus & singulis, de Consilio nostro existentibus in partibus supradictis, quod ad Tractatus & Concilia, nos in dictis partibus tangentia, vos inter se collocent, & vobiscum communicent de eisdem.

In cujus, &c.

Dat. apud Wyndesoram, 11. die Novembris. A.D. 1317. Edw. 2.

Per breve de privato Sigillo.

Consimiles Literas habent subscripti; videlicet,

Petrus de Vie, Nepos Domini Summi Pontificis, Miles;

Arnaldus de Tryan, Nepos Domini Summi Pontificis, Miles.

De Annuitatibus pro prædictis Fratre & Papæ Nepotibus, concessis.

.D. 1317. .11. E. 2. t. 11. E. 2. 1. m. 17.

REX omnibus, ad quos &c. salutem.

Sciatis quòd, pro bono & laudabili servitio, quod Nobilis Vir & fidelis noster, Petrus Doze, Frater Domini Summi Pontificis, Miles, nobis impendit, & impendet in futuro, concessimus eidem Petro Sexcentas Libras Turonensium parvorum, percipiendas singulis annis, in Festo Paschæ, per manus Constabularii nostri Burdegalensis, qui pro tempore fuerit, quousque præfato Petro de Sexcentis Libratis Terræ Turonensibus per Annum, HABENDIS, sibi & Hæredibus suis IMPERPETUUM, duxerimus providendum.

In cujus, &c.

Dat. apud Wyndesoram, 11. die Novembris.

Per ipsum Regem Nunciante Comite Pembrochiæ.

Consimiles Literas habent subscripti; videlicet,

A.D. 1317.

Petrus de Vie, Nepos dicti Domini Summi Pontificis, de Trescentis Libratis Turonensium parvorum.

Arnaldus de Trian, Nepos ejusdem Summi Pontificis, de Trescentis Libratis Turonensium parvorum.

R*Estituta fuit ista Carta pro eo, quòd Rex Edwardus Tertius post Conquestum, duodecimo die Junii, Anno Regni sui Sexto, Dedit & concessit Arnaldo Deuse Vicecomiti de Armayn, Filio & Hæredi dicti Petri, Castrum de Trembleel in Vimensi, Habendum, &c. in plenam satisfactionem Sexcentarum Libratarum Terræ Turonensium prædictarum; prout pleniùs patet in Rotulo Patentium de dicto Anno sexto.*

Pro Gaucelino Cardinale, de Pensione solvenda.

.D. 1317. .11. E. 2. iberat. 11. 2. m. 3.

REX Thesaurario & Camerariis suis, salutem.

Liberate de Thesauro nostro, Venerabili Patri, Domino Gaucelino, tituli Sanctorum Marcellini & Petri Presbitero Cardinali, Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Vicecancellario, Quinquaginta Marcas de Festo Paschæ Proximò præterito, de Pensione Quinquaginta Marcarum, quam de nobis percipit annuatim.

A.D. 1317.

Teste Rege apud Wyndesoram, 15. die Novembris.

De Potestate, ad Pensiones Cardinalibus concedendas.

.D. 1317. .11. E. 2. t. 11. E. 2. 1. m. 15.

REX omnibus, ad quos, &c. salutem.

Sciatis quod, cùm nos nuper, considerantes Negotia nostra, in Sanctâ Romanâ Curiâ, per Promotionem & maturitatem Consilii, Venerabilium Patrum, Dominorum Cardinalium, & aliorum juris peritorum ibidem, pro nostro honore & commodo posse consultiùs pertractari:

A.D. 1317.

Et quòd iidem Cardinales, & alii nobis, in nostris agendis, eo utiliùs & ferventiùs assisterent, quo à nostrâ munificentiâ gratiosiùs se noscerent honoratos:

Ac, de fidelitate probatâ, & circumspectione providâ, dilectorum & fidelium nostrorum, Venerabilium Patrum,

8 K Johannis

A.D. 1317. Edv. 2.

Johannis Norwicenſis, & Johannis Elienſis, Epiſcoporum, Adomari de Valentiâ Comitis Pembrochiæ Conſanguinei noſtri cariſſimi, & Bartholomæi de Badeleſmere Militis, plenam fiduciam reportantes,

Concedendi nomine noſtro, Penſiones Cardinalibus, & aliis juriſperitis de Romanâ Curiâ ſupradictâ, juxta diſcretionem dictorum, Epiſcoporum, Comitis, & Militis, & prout pro honore noſtro & commodo viderent expedire:

Ac Literas ſuas inde faciendi, nomine noſtro, eiſdem, Epiſcopis, Comiti, & Militi, conjunctim,

Plenam, per noſtras Patentes Literas, dediſſemus poteſtatem;

Ac iidem, Epiſcopi, Comes, & Miles,

Attendentes laudabilia merita, venerabilis Patris, Domini Gaucellini, tituli Sanctorum Marcellini & Petri Preſbiteri Cardinalis, dictæ Romanæ Eccleſiæ Vicecancellarii, & ſinceritatem dilectionis intimæ, quâ dictus Cardinalis nos, & Regnum noſtrum hactenus eſt proſecutus:

A.D. 1317. Edv. 2.

Conſiderantes etiam quod noſtra, & dicti Regni noſtri Negotia, in dictâ Romanâ Curiâ eo poterunt ſubſiſtere firmiùs, & uberiùs proſperari, quo magis fuerint dicti Domini Cardinalis præſidio communita;

Eidem Domino Cardinali Quinquaginta Marcas Sterlingorum, annuæ Penſionis, ſibi annuatim in dictâ Curiâ Romanâ perſolvendas, in Termino Paſchæ, Vice & nomine noſtro, ac pro nobis, conceſſerint, prout in Literis Patentibus dictorum, Epiſcoporum, Comitis, & Militis, indè confectis (quas inſpeximus) pleniùs continetur:

Nos conceſſionem annuæ Penſionis prædictæ, noſtro nomine, & pro noſtro honore ſic factam, acceptamus, &, tenore præſentium, approbamus.

In cujus, &c.

Dat. apud Wyndeſoram, 15. die Novembris.

Per ipſum Regem Nunciante Theſaurario.

Pro Hominibus & Mercatoribus de Biſcaia.

A.D. 1317. An. 11. E. 2.

Pat. 11. E. 2. p. 1. m. 13.

REX omnibus Ballivis & Fidelibus ſuis, ad quos, &c. ſalutem.

Sciatis quod, cùm Magnificus Princeps, Dominus Alfonſus, Iſpaniæ Rex illuſtris, Conſanguineus noſter cariſſimus, nobis ſignificaverit, per ſuas ſpeciales Literas, nobis miſſas, quòd Mercatores & alii, de partibus Biſcaiæ, pro ipſius Regis Vaſſalorum delictis, ſatiſfacere non tenentur:

Nos, ad requiſitionem prædicti Regis, conceſſimus Hominibus & Mercatoribus de Villis de Bermeo, Bilbao, Placentia, Allequecio, ac etiam aliis Villis, infra dictam Terram Biſcaiæ conſtitutis, quòd ipſi, vel eorum bona quocumque Locorum, in poteſtate noſtrâ inventi, pro aliquo debito (de quo Fidejuſſores, aut Principales debitores non extiterint) nec etiam pro aliquâ tranſgreſſione, ſeu delicto, aliquibus, de poteſtate noſtrâ, per Homines & Subditos dicti Regis Iſpanniæ inferendâ, nullatenus areſtentur, niſi fortè, Principales Perpetratores fuerint de Poteſtate, vel Communiâ Terræ Biſcaiæ ſupradictæ:

A.D. 1317.

Et ideo vobis mandamus quòd prædictos, Homines & Mercatores, de prædictâ Terrâ Biſcaiæ, contra hanc conceſſionem noſtram, non moleſtetis in aliquo ſeu gravetis.

In cujus, &c. quamdiu nobis placuerit duraturas.

Teſte Rege apud Weſtmonaſterium, 20. die Novembris.

Dupplicat.

CONſimiles Literæ diriguntur Seneſcallis Vaſconiæ, & Comitatûs Pontivi, qui nunc ſunt, vel qui pro tempore erunt, Præpoſitis, Miniſtris, & omnibus Ballivis & fidelibus Regis, in Ducatu & Comitatu prædictis conſtitutis, ad quos, &c.

In cujus, &c.

Teſte Rege apud Weſtmonaſterium, 20. die Novembris.

Dupplicat.

De aſſignatis, ad Petitiones Cardinalium examinandis.

A.D. 1317. An. 11. E. 2. Pat. 11. E. 2. p. 1. m. 10.

REX, dilectis & fidelibus ſuis, Waltero de Norwico, Henrico le Scrop, Willielmo de Bereford, & Johanni de Foxle, ſalutem.

Cùm, venerabiles Patres, Domini, Gauſelinus Johannis, Tituli Sanctorum Marcellini & Petri, Presbiterus, & Lucas, Sanctæ Mariæ in Viâ latâ Diaconus, Cardinales, in Regno noſtro jam exiſtentes, quaſdam petitiones,

Super diverſis Collationibus Præbendarum & Hoſpitalium, & Præſentationibus Eccleſiarum, per nos factis, de quibus illi, qui prius poſſeſſioni dictarum Præbendarum, Hoſpitalium, & Eccleſiarum incumbebant, ſe ſentiunt gravatos, ut aſſeritur,

Nobis liberaverint, ſupplicantes ut, ſi quæ per nos, ſeu alios, nomine noſtro, in Collationibus, ſeu Præſentationibus prædictis, aut executionibus indè ſecutis, minùs ritè facta fuerint, ſeu etiam attemptata, ea velimus modo debito facere emendari:

A.D. 1317.

Nos, volentes hujuſmodi ſupplicationi, quatenus ſine juris offenſâ, & noſtri præjudicio fieri poterit, condeſcendere, prout decet, aſſignavimus vos omnes, & tres veſtrûm, ad omnes & ſingulas Petitiones prædictas (quas vobis mittimus, ſub pede Sigilli noſtri) pleniùs examinandum, & ad ea, quæ in eiſdem, vel eorum aliquâ, nomine noſtro, minùs ritè facta, ſeu proſecuta inveniri contigerit, vocatis vocandis coram vobis, modo debito corrigendum; ſalvo ſemper in omnibus jure noſtro:

Et ideò vobis mandamus quòd, vocatis vocandis coram vobis, & auditis eorum rationibus, præmiſſa faciatis in formâ prædictâ.

In cujus, &c.

Teſte Rege apud Weſtmonaſterium, viceſimo ſecundo die Novembris.

Per ipſum Regem & Concilium.

Super quadam enormi Oppreſſione, in Curia Romana.

A.D. 1317. An. 11. E. 2 Rom. & Fr. 11. E. 2. m. 14. d.

REX, Venerabili in Chriſto Patri, Domino W. Dei gratiâ, Sancti Ciriaci in Termis, Presbitero Cardinali, Amico ſuo cariſſimo, Edwardus, eâdem gratiâ, &c. ſalutem & ſinceræ dilectionis affectum.

De veſtræ probatæ gratitudinis puritate confidentiam reportantes, veſtræ dilectionis ſubſidium ſuper negotiis, nos & noſtros tangentibus, in Sanctâ Romanâ Curiâ expediendis, cum expedire viderimus, non deſiſtimus implorare.

Cùm igitur ſuper exactione ſex Milium Florenorum de Florentiâ, in quibus Frater Richardus, quondam Abbas Weſtmonaſterienſis, Domino C. nuper Papæ Quinto, pro privato ſervitio ſuo extitit obligatus; quam quidem EXACTIONEM Magiſter Rigaldus, Cameræ Domini J. nunc Summi Pontificis, Clericus, & Nuncius in Angliâ, facit hiis diebus a religioſo Viro, & nobis in Chriſto dilecto, Fratre Willielmo, nunc Abbate Weſtmonaſterienſi, Capellano noſtro; non obſtantibus pardonatione & remiſſione, quas prædictus Dominus Clemens, ante ipſius obitum, indè fecit; de quibus vobis ſufficienter conſtat, ſicut in quibuſdam veſtris Litteris Patentibus vidimus contineri:

A.D. 1317.

Et ſimiliter ſuper eo quòd Magiſter Willielmus de Baleto, nuper Clericus, & Nuncius dicti Domini Clementis in Angliâ, illa Duo Milia Florenorum de Florentiâ (quæ a præfato Fratre Richardo, ad opus Dominorum Cardinalium, ipſis, pro eorum communi ſervitio, receperat perſolvenda) non eiſdem Cardinalibus, ſet Domini Papæ nunc Cameræ liberavit; ita quod prædictus Frater Willielmus, nunc Abbas Weſtmonaſterienſis, de utraque ſummâ prædictâ, ſic indebitè remanet oneratus, & pro ſolutione inde faciendâ inquietatur multipliciter & gravatur:

Domino Summo Pontifici noſtras dirigamus litteras ſpeciales, rogando ut remiſſionem & pardonationem prædictas acceptare, & præfato Magiſtro Rigaldo, per Litteras Apoſtolicas, demandare, ut ab EXACTIONE dictorum Florenorum, a præfato Abbate ulteriùs faciendâ, ceſſet penitus & deſiſtat:

Quódque, ut dicta Duo Milia Florenorum, dictis Cardinalibus, pro eorum communi ſervitio, debita, ut eſt dictum, & nuper in Domini Papæ Camerâ liberata, ad uſus & commodum dictorum Cardinalium applicari valeant, ut eſt juſtum, dignetur concedere & jubere,

Veſtram

A.D. 1317. Edv. 2.

Veſtram amicitiam affectuosè requirimus & rogamus quatinus, erga dictum Dominum Summum Pontificem, pro felici & votivâ expeditione negotiorum prædictorum, velitis, more ſolito, apponere, noſtris precibus, opem & operam efficaces.

Dat. apud Weſtmonaſterium, viceſimo ſecundo die Novembris.

Ad Papam, de Enormitate prætaxata.

A.D. 1317. An. 11. E. 2. Rom. & Fr. 10. E. 2. m. 14.

Sanctiſſimo in Chriſto Patri, Domino J. Divinâ Providentiâ, Sacroſanctæ Romanæ, ac Univerſalis Eccleſiæ Summo Pontifici, Edwardus, ejuſdem gratiâ, devota pedum oſcula beatorum.

Pro firmo tenet noſtra fiducia filialis, quòd veſtra ſuperexcellens providentia Paternalis, gratis & ex benignitate Apoſtolicâ, ſic dignatur Legum laqueis innodari, quòd ſingulis jus ſuum tribuere deſiderat prout decet.

Nuper ſiquidem Frater Ricardus, tunc Abbas Weſtmonaſterienſis, proximus Prædeceſſor, dilecti nobis in Chriſto, Fratris Willielmi, nunc Abbatis ejuſdem loci, Capellani noſtri, defunctus, Magiſtro Willielmo de Baleto, quondam Nuncio & Clerico Cameræ, felicis recordationis, Domini C. Papæ Quinti, Prædeceſſoris veſtri in Angliâ, Duo Milia Parvorum Florenorum de Florentiâ (per ipſum Magiſtrum Willielmum venerando Coetui Cardinalium Sacroſanctæ Sedis Apoſtolicæ, dicti Abbatis nomine, liberanda pro comuni ſervitio Cardinalium eorumdem) ſicut ex relatione veredicâ didiſcimus, liberavit; & prout per Inſtrumentum publicum, indè confectum, veſtræ Sanctitati poterit pleniùs apparere:

Et, quia jam nobis relatum eſt ab aliquibus fidedignis, quòd præfatus Magiſter Willielmus dicta Duo Milia Florenorum, per ipſum, ut præmittitur, recepta ad opus Cardinalium prædictorum, non ipſis Cardinalibus, ſet veſtræ Cameræ liberavit;

Ita quod prædictus Frater Willielmus, nunc Abbas Weſtmonaſterienſis, de dictis Duobus Milibus Florenorum, erga præfatos Cardinales, adhuc remanet oneratus; unde ſentit non mediocriter ſe gravatum:

Veſtræ Sanctitatis Clementiam, de quâ gerimus in Domino fiduciam pleniorem, affectuosè requirimus & rogamus quatinus, ad præmiſſa veſtræ conſiderationis intuitum dirigentes, æquitate & juſtitiâ ponderatis, concedere dignemini & jubere, quod prædicta Duo Milia Florenorum, dictis Cardinalibus pro eorum comuni ſervitio debita, ut eſt dictum, & in veſtrâ Camerâ liberata, in exonerationem prædicti Fratris Willielmi, nunc Abbatis Abbatiæ prædictæ, quæ de Progenitorum noſtrorum Elemoſinis fundata eſſe dinoſcitur, ad uſus & commodum dictorum Cardinalium, pro ipſorum ſervitio ſupradicto, applicari valeant, ut eſt juſtum.

Conſervet vos Altiſſimus, ad Regimen Eccleſiæ ſuæ Sanctæ, per tempora feliciter longiora.

Dat. apud Weſtmonaſterium, viceſimo ſecundo die Novembris.

Pro Mercatoribus de Societate Bardorum.

A.D. 1317. An. 11. E. 2. Rom. & Fr. 11. E. 2. m. 12.

Magnifico Principi, Domino Philippo, Dei gratiâ, Regi Francorum & Navarræ illuſtri, Conſanguineo ſuo cariſſimo, Edwardus, ejuſdem gratiâ, Rex Angliæ, &c. ſalutem, &, ad vota, ſucceſſus proſperos ac felices.

Regiam decet Mageſtatem ut, quos obſequiis utilibus promptos & pronos invenerit, hos favoribus Regiis communiat, & procuret apud alios ſimiliter commendari.

Cùm itaque dilecti Mercatores noſtri, de Societate Bardorum de Florentiâ, in Regno noſtro converſantes & commorantes, nobis hactenus utiliter deſervierint, & indies obſequantur, onera, eis pro noſtris utilitatibus impoſita, ſubire non verentes; nos, eo prætextu, ipſorum utilitatum augmentum, & votivæ tranquilitatis commodum totis viſceribus affectantes, Regiam Magnificentiam affectuoſis precibus deprecamur, quatinus Mercatores prædictos, & eorum Socios omnes & ſingulos, infra Regnum & Poteſtatem veſtram favoribus Regiis attollere, & a gravaminibus velitis, noſtris precibus, defenſare:

A.D. 1317. Edw. 2.

Ut ſic iidem Mercatores noſtri, Regiis beneplacitis conjuncti, juxta eorum merita, & noſtri deſiderium, ſua agenda valeant utiliùs proſperare.

Dat. apud Wyndeſoram, viceſimo tertio die Novembris.

Eodem modo ſcribitur ſubſcriptis, mutatis competenter mutandis; videlicet,

Domino Karolo de Valoys,
Domino Lodowico, Comiti d'Evereys,
Domino de Soly.

Ad Regem Franciæ, ſuper captione cujuſdam Dromondæ.

A.D. 1317. An. 11. E. 2. Rom. & Fr. 11. E. 2. m. 12.

MAgnifico Principi, Domino Philippo, Dei gratiâ, Regi Francorum illuſtri, Conſanguineo ſuo cariſſimo, Edwardus, ejuſdem, &c. ſalutem, & proſperos ad vota ſucceſſus.

Quædam negotia, tangentia Ducatum noſtrum prædictum, ſuper gravaminibus, injuriis, & infeſtationibus indebitis, nobis, & Miniſtris, ac Subditis noſtris per veſtros, ut intelleximus, ibidem illatis, ac etiam captionem Navis cujuſdam, quæ vocabatur Dromond, diverſis bonis & mercimoniis Mercatorum Januenſium carcatæ, & extra poteſtatem noſtram per Gentes veſtras captæ, & abductæ (de quo negotio pluries ante hæc tempora vobis ſcripſimus) injunximus, dilecto & fideli noſtro, Antonio Peſſaigne de Janua, Seneſcallo noſtro dicti Ducatûs, vobis ſerioſiùs exponenda;

Veſtram Serenitatem affectuoſiùs deprecantes, quatinus præfato Seneſcallo noſtro in hiis, quæ ſuper reformatione præmiſſorum vobis, ex parte noſtrâ, expoſuerit vivâ voce, velitis fidem credulam adhibere, & exponenda, juxta noſtri confidentiam, exaudire.

Dat. apud Wyndeſoram, primo die Decembris.

Regi Franciæ commendatoriæ pro Marchione de Careto, & Fratribus ejus.

A.D. 1317. An. 11. E. 2. Rom. & Fr. 11. E. 2. m. 12.

EXcellentiſſimo Principi, Domino Philippo, Dei gratiâ, Regi Francorum & Navarræ illuſtri, Conſanguineo ſuo cariſſimo, Edwardus, ejuſdem, &c. ſalutem, & ſucceſſus, ſemper ad vota, proſperos & felices.

Nobilem Virum, & noſtrum dilectum, & Conſiliarium, Dominum Guillielmum Daniel, Marchionem de Careto, Conſanguineum, venerabilis Patris, Domini Lucæ de Fliſco, Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalis,

Qui, in Comitivâ ejuſdem Cardinalis, infra Regnum noſtrum, poſtquam ibidem venerunt, bona procurando, & mala pro viribus amovendo, diligentem ſe exhibuit,

Veſtræ Magnificentiæ commendamus; attentiùs ſupplicantes quatinus eundem Marchionem, & Fratres ejus velitis, ſi placet, habere eo propenſiùs commendatos, quo ipſi, ex cauſis præviis, noſtris affectibus ſpecialiter ſunt conjuncti.

Dat. apud Wyndeſoram, ſexto die Decembris.

Eodem modo ſcribitur ſubſcriptis, mutatis competenter mutandis; videlicet,

Domino de Soly,
Domino Lodowico, Comiti d'Evereys,
Domino G. de Caſtillione, Conſtabulario Franciæ.

Ad Papam, pro memorato Marchione & Fratribus.

A.D. 1317. An. 11. E. 2. Rom. & Fr. 11. E. 2. m. 13.

PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum.

Nobilem Virum, & noſtrum dilectum, & Conſiliarium, Dominum Guillielmum Daniel, Marchionem de Careto, Conſanguineum, venerabilis Patris, Domini Lucæ de Fliſco, Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalis,

Qui, in Comitivâ ejuſdem Cardinalis, infra Regnum noſtrum, poſtquam ibidem venerunt bona procurando, & mala pro viribus amovendo diligentem ſe exhibuit,

A.D. 1317. Edw. 2.

Veſtræ Beatitudini commendamus; attentiùs ſupplicantes quatinus eundem Marchionem, & Fratres ejus, ſi placet, habere eo propenſius commendatum, quo ipſi, ex cauſis præviis, noſtris affectibus ſunt conjuncti.

Conſervet vos Altiſſimus, ad Regimen Eccleſiæ ſuæ Sanctæ, per tempora proſpera & longæva.

Dat. apud Wyndeſoram, ſexto die Decembris.

Conſimiles Literæ diriguntur ſubſcriptis, mutatis competenter mutandis; videlicet,

Domino B. Tituli Sancti Marcelli,
Domino G. Tituli Sancti Ciriaci in Termis,
Domino P. Tituli Sanctæ Suſannæ,
Presbiteris Cardinalibus.

Domino B. Sanctæ Mariæ in Aquiro,
Domino A. Sanctæ Mariæ in Porticu,
Domino N. Sancti Adriani,
Domino P. Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinali.
Diaconis Cardinalibus.

De eodem Marchione, retento ad Robas Regis.

A.D. 1317. An. 11. E. 2.

Pat. 11. E. 2. p. 1. m. 12.

Rex omnibus, ad quos, &c. ſalutem.

Volentes, Nobilem Virum, & noſtrum dilectum, Dominum Guilielmum Daniel, Marchionem de Careto, Conſanguineum, venerabilis Patris, Domini Lucæ de Fliſco, Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalis, favore proſequi gratioſo,

Ipſum Guilielmum, de Concilio noſtro, in partibus tranſmarinis, & ad Robas noſtras, ſuo perpetuò duximus retinendum:

Mandantes omnibus & ſingulis, de Concilio noſtro, in partibus prædictis exiſtentibus, quòd ad Tractatus & Concilia, nos in dictis partibus tangentia, ipſum Guilielmum inter ſe collocent, & cum eo communicent de eiſdem.

In cujus, &c.

Teſte Rege apud Wyndeſoram, ſexto die Decembris.

Per ipſum Regem.

Pro Majore & Civibus Dublin, de Indempnitate.

A.D. 1317. An. 11. E. 2.

Clauſ. 11. E. 2. m. 19. d.

Rex, dilecto Conſanguineo, & Fideli ſuo, Rogero de Mortuo Mari, Cuſtodi Terræ ſuæ Hiberniæ, ac locum noſtrum ibidem tenenti, ſalutem.

Ex inſinuatione Majoris & Civium Civitatis noſtræ Dublin intelleximus, quòd,

Pro eo quòd nuper, iminente hoſtili irruptione Scotorum, Inimicorum noſtrorum, infra Terram noſtram prædictam, iidem Major & Cives, pro ſalvatione & munitione Civitatis prædictæ, & ne dictis Inimicis noſtris ad Civitatem prædictam eo facilior pateret ingreſſus, quo in Suburbio dictæ Civitatis tutè recipi poſſent, & victualia & alia neceſſaria in partibus adjacentibus habundarent, Domos & Ædificia dicti Suburbii proſterni ac incendio conſumi, Animaliaque, Catalla, & alia diverſa victualium genera ibi capi, & uſque infra Civitatem prædictam cariari fecerunt,

Timent ſibi veriſimiliter per eos, quorum dicta Ædificia, Catalla, & Victualia fuerant, coram vobis, ſecundum communem legem, quæ utitur in partibus illis, ſe ad rationem poni, & multipliciter inquietari per eoſdem; & nobis, cum inſtantiâ, ſupplicârunt ut, conſideratis qualitate & circumſtantiis facti illius, eorum immunitati in hâc parte proſpicere curaremus:

Nos, advertentes quòd ea, quæ urgente neceſſitate Guerræ fiunt, pœnis legis communis ſubeſſe non debent, vobis mandamus quòd dictos, Majorem aut Cives, occaſione præmiſſorum, ſecundum legem communem Terræ prædictæ, coram vobis, vel alibi, occaſione prædictâ, in cauſam trahi, ſeu aliàs occaſionari, vel inquietari, nullatenus permittatis, donec indè, pleniùs informati, de Concilio noſtro, aliud in hac parte duxerimus ordinandum:

Dum tamen Animalia, Catalla, & alia genera Victualium, ibi capta, & uſque infra Civitatem prædictam, occaſione prædictâ, ducta, illis, quibus fuerunt,

A.D. 1317.
Edw. 2.

fuerunt, & extent, reſtituantur; vel de valore eorumdem, ſi non extent, prout juſtum fuerit, ſatisfiat eiſdem.

Teſte Rege apud Wyndeſore, decimo die Decembris.

Per Concilium.

Ad Cardinales, de ſucceſſu, & tranſactis, in Tractatu cum Roberto de Brus.

A.D. 1317.
An. 11. E. 2.
Ex Schedula.

VEnerabilibus Patribus, Gaucelino, Tituli Sanctorum Marcellini & Petri, Presbitero, Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Vicecancellario, & Lucæ, Sanctæ Mariæ in Viâ latâ, Diacono, Cardinalibus, Apoſtolicæ Sedis Nunciis, Frater Adam de Neuton, Fratrum Ordinis Minorum, in Villâ Berewyci commorantium, Gardianus, quamquam minùs dignus, ſalutem, reverentiam, & honorem cum omni ſubjectione filiali.

Veſtrum mandatum, nuper michi veſtro directum, ſuper quibuſdam negotiis, Sanctam Romanam Eccleſiam, & ſtatum Regni Angliæ & Scotiæ tangentibus, fideliter firmiterque exequendis, humiliter & devotè recepi; inter cætera continens quòd ego, ſub omni feſtinatione, accederem ad Domini Roberti de Brus, gerentis ſe pro Rege Scotiæ, præſentiam, & ſimiliter ad præſentiam Domini Epiſcopi Sancti Andreæ, necnon ad aliorum Epiſcoporum & Abbatum ipſius Terræ Scotiæ, & oſtenderem eiſdem Bullas papales, ſimiliter & proceſſus veſtros, ſuper Treugis, inter dictas Terras habitos, & Bullas ſimiliter veſtrarum Procurationum.

Quod quidem mandatum veſtrum, in quantum in me eſt, pleniùs ſum executus ſub hâc formâ,

Primo, tranſivi per Angliam, & apud Villam Berewyci, Deo dante, declinavi ſalvus & ſanus, cum omnibus inſtrumentis meis, necnon ſine magnâ anguſtiâ & tribulatione:

Et die Veneris, proximo ante Feſtum Sancti Thomæ Apoſtoli, a Villâ Berewici manè *recedebam*, & ad quandam Villam veni, quæ vocatur Haldecambehus, diſtantem a Berewyco per duodecim Miliaria; juxta quam Villam, in quodam Nemore, Dominus Robertus de Brus, cum ſuis Complicibus latitabat, cum diverſis Machinamentis ſuis, ab obſidendum & deſtruendum Villam Berewyci, & circa hujuſmodi inſidiationes die nocteque laborat ſine requie: &, quod verebar prius, poſtmodum accidit michi.

Verumptamen, ut cautiùs agerem, dimiſi Bullas & Litteras omnes, cum proceſſu veſtro, apud Berewycum in tuto, donec habuiſſem ſalvum conductum per dictum Dominum Robertum; qui mandavit michi Dominum Alexandrum de Seton Militem & Seneſcallum ſuum, & Magiſtrum Johannem de Montonferth, Clericum ſuum, quòd ego quærerem Bullas, & alias Litteras omnes, quas habuit penes me, & ad hoc dederunt michi ſalvum & ſecurum conductum uſque Berewycum.

A.D. 1317.

Et, in redeundo uſque ad prædictam Villam de Haldecambehus, ubi cum perveniſſem, noluerunt permittere me tractatum perſonalem cum præfato Roberto habere, ſed præceperunt michi quòd traderem Litteras meas eis, ipſi Domino Roberto oſtendendas, & inſpiciendas utrum eſſent pro eo, vel contra eum:

Coram quibus, & magno populo congregato, proclamavi publicè & expreſsè Treugas per Summum Pontificem inter Angliam & Scotiam fuiſſe ordinatas & ſtabilitas; quam Proclamationem ipſi diſſimulabant.

Et, quia non appellabatur in Bullâ Rex Scotiæ, remiſit Bullas & alias Litteras, contempnendo eas; dicens ſe nolle acquieſcere Bullis, nec Proceſſibus veſtris, niſi appelletur Rex Scotiæ, & ſimiliter quòd habeat Villam Berewici.

Quo viſo & audito, multùm fui conpunctus in corde quomodo manus Inimicorum poſſem evadere (quia undique michi erant anguſtiæ) tàm pro Litteris ſalvandis, quàm pro vitâ mortali cuſtodiendâ:

Et quæſivi ab eis, ſub adjuratione Divini Nominis, ut, caritatis intuitu, & humanitatis affectu, & Sedis Apoſtolicæ reverentiâ, ſalvum michi conductum fieri apud Berewicum; quem noluerunt aliquatenus facere, nec ultra tranſire in Scotiam, ad aliquos Prælatos Terræ, pro veſtris Negotiis expediendis, ut mitti adjunxiſtis; ſed dimiſerunt me deſolatum ex omni parte, & præceperunt me Terram evacuare quamcitiùs poteram.

Et, manè excitatus, per eoſdem arripui iter meum verſus Berewycum.

In

A.D. 1317. Edv. 2.

In itinere meo obviam habui Quatuor Viſpiliones armatos, obſidioſè & inſidioſè deſtinatos, qui ſpoliârunt me omnibus Litteris & Veſtimentis uſque ad carnem; & ut convitio dictus Dominus Robertus, & Complices ſui, qui talia procurârunt, habent Litteras, quid de eis fecerint penitus ignoro; ſet quid, contra dictos Rebelles contumaces, & mandatis Apoſtolicis inobedientes fuerit agendum, meliùs quàm ſcio cogitare, veſtra diſcretio noverit ordinare; & dico vobis, coram Deo, quod adhuc paratus ſum ut hactenus fui, ſine intermiſſione pro veſtris Negotiis expediendis laborare.

A.D. 1317. Edv. 2.

In quorum omnium verius Teſtimonium vobis præſentem Proceſſum meum, ſigillo mei Officii tranſmitto roboratum.

Dat. apud Berewycum, in Vigiliâ Sancti Thomæ Apoſtoli, anno gratiæ milleſimo, treſcentecimo, ſeptimodecimo.

De Articulis, contra Arnaldum Calculi, Seneſcallum Xantoniæ, exhibitis; & quorum, per Inqueſtam, extitit immunis.

A.D. 1317. An. 11. E. 2.

Vaſc. 11. E. 2. m. 13.

REX omnibus, præſentes Litteras inſpecturis, & etiam audituris, ſalutem.

Sciatis quòd, cum nuper contra Arnaldum Calculi, Seneſcallum noſtrum Xanctoniæ, nobis liberati fuiſſent diverſi articuli, quorum tenores ſubſequuntur; videlicet,

PRIMO, In principio, quando fuit Seneſcallus, & voluit ire in Angliam, ipſe mandavit pro divitioribus hominibus de Marempniâ, & prædicavit eis tantum, quod extorſit ab eiſdem circa Sexies viginti dolea Vini, abſque aliquâ ſolutione faciendâ: quæ Vina fecit portari in Angliam, & dicitur quòd dicta Vina adhuc remanent ad ſolvendum.

ITEM, Moratur in quadam Domo --- Abbatis de Sambloncell, vocata Aula de Naucras, a tempore quo fuit Seneſcallus, ultra voluntatem dicti Abbatis & Conventûs; de quo multum conqueruntur: Et, ultra hoc, extorſit, ut dicitur, a pluribus, a dicto --- Abbate, per particulas, Quingentarum Librarum valorem;

ITEM, Tenet in dicto Loco de Naucras cotidie Aſſiſas ſuas; ita quod nullus, de Concilio Regis, poſſit ſcire ea quæ facit; ita quod totum Emolumentum, quod Rex debet habere, ipſe retinet ſibi; ita quòd, propter illas Aſſiſas, ibidem cotidiè & clamdeſtinè tentas, Ballivæ Domini Regis, quæ ſunt ibidem deprope, ſunt penitus deſtructæ: Et potiſſime magna Aſſiſa Caſtri Xantoniæ, quæ ſolebat eſſe melior & pulcrior Aſſiſa totius Epiſcopatûs Xantoniæ; ad quam ſolebat venire meliores advocati de Putaniâ & Engeliſmo, & de multis aliis locis, & Barones, --- Abbates, & tantus Populus, quòd benè durabat per Quatuor, vel per Quinque Dies; quæ Aſſiſa penitus eſt deſtructa, in magnum præjudicium, & vituperium, atque dampnum Domini Regis; ita quòd in brevi ignorabitur Rex apud Xanctoniam, & ſic uſurpat atque deſtruit Jura & Juriſdictionem Domini Regis: Et iſtud facit, ut dictum eſt, ad extorquendum pecuniam a populo per ſe ſolum, & quia vult ſe a Gallicis elongare.

A.D. 1317.

ITEM, Tenet, ad manus ſuas, contra ſtatuta Curiæ, Ballivam de Marempniâ, pretio Quadraginta Librarum, quæ aliàs eſſet affirmata alteri Treſcentis Libris, aut plus; & ſic amittit Rex illud plus; quod videtur aliquibus eſſe furtum.

ITEM, Tenet, ad manum ſuam, contra ſtatuta prædicta, Locum de Labuzomeyra, de quo Loco ſolebant reddi Domino Regi Viginti Quinque Libræ, & plus; & ipſe non reſpondet niſi de medietate; quod ſimiliter eſſe furtum videtur.

ITEM, Tenet, ad manum ſuam, contra Statuta prædicta, Ballivam Montis Andion. ſub colore reparandi Caſtrum Montis Andion. & dedit intelligi Domino de Credomio quòd, ſi ibidem conſtrueretur Domus, vocata Cohna, Rex lucraretur Quinquaginta Libras rendales; & modo facit eam conſtrui, quæ benè decoſtabit Domino Regi Quadringentas, vel Quingentas Libras, & non valebit per annum, quicquid dicat, Centum Solidos: Et hoc facit, ad illum finem, quòd Rex ſcambium faciat cum ipſo, de dicto Caſtro Montis Andion. cum Terrâ ipſius, & Uxoris ſuæ:

ITEM, Cùm Rex habeat quendam Locum, vocatum Campanhac, qui Locus eſt circumdatus, ab utrâque parte, Terrâ Regis Franciæ; in quo Loco Rex Angliæ, vel Gentes ſuæ tenent, & ab antiquo tenuerunt Aſſiſas ſuas: & ibidem veniebant

veniebant ad dictam Aſſiſam multi valentes Homines, Nobiles, Religioſi, & multi alii; quæ Aſſiſa ſolebat affirmari per annum Centum Quadraginta Libras Turonenſes; modò iſte Seneſcallus traxit ad ſe, apud Montem Andion. omnes illos Parochiæ Caſtellaniæ Montis Andion. & magnam partem Ballivæ de Semonie, inhibendo ne ad Aſſiſam de Campanhaco amodò veniant; quod factum eſt in magnum dampnum, & præjudicium Domini Regis; &, ita uſurpat Jura, & Juriſdictionem Domini Regis ſibi, ut ſperat, acquirendo propter Scambium prædictum; quæ Balliva de Campanhaco non valet Domino Regi viginti Quinque Libras; reſiduum amittit Rex per modum ſupradictum.

Item, Ex quo eſt Seneſcallus, cepit ipſe omnia Ligna, ſibi neceſſaria, ad uſum ſui Hoſpitii, de Foreſtis Domini Regis; quæ, ſi emeret, decoſtarent ſibi per annum Quinquaginta Libras, & plus; quod eſt dampnum maximum Domino Regi, quia Duo, vel Tres Penſionarii Regis poſſent ſolvi illo valore.

Item, Venatur, & facit venari in Foreſtis Domini Regis (quod eſt a Curiâ prohibitum) & capit Cervos, & alia animalia, & dat ea, & dividit ubi placet; & dat licentiam pluribus in dictis Foreſtis venandi.

Item, Dicitur quod Dominus Arnaldus de Gavaſton, quando munivit Caſtrum Xanctoniæ in principio Guerræ, fecit poni, in quâdam Turri, quandam quantitatem Salis; quam ipſe Seneſcallus, ut dicitur, fecit extrahi de Caſtro & de nocte; quod æſtimatur valere Tria Milia Libras, & plus.

Item, Hoc anno, quando Sal incepit inchariri, ipſe poſuit ſervientes ſuos ad Portus Marempniæ, qui areſtabant Baichas, ſive Naves, Sale oneratas, & faciebant redimere Mercatores, in magnis pecuniæ ſummis, antequam vellent amovere Saizinam.

Item, Quando vidit quod Modium Salis vendebatur in Marempnia Quatuordecim Libris, ipſe fecit ſeiſiri generaliter omne Sal totius Marempniæ, aſſerens quòd Rex eo indigebat; ita quod nullus poterat habere licentiam vendendi, niſi primò redimeret ſe in magnâ quantitate Salis, vel pecuniæ: & iſtam licentiam concedebat illis qui habebant Decem, vel Duodecim Modia Salis, & non illis qui habebant magnam quantitatem; ita quòd, propter illam generalem ſaiſinam, quia non erant auſi vendere Modium Salis, devenit ad Octo Libras; & tunc ipſe habuit Mercatores ſuos cauteloſè, qui retinebant & habebant omne Sal, quod habere poterant pro illo pretio: & tunc fecit onerari Naves de dicto Sale, & miſit quaſdam apud Lyborniam, & alias alibi, ita quod illi, a quibus Mercatores ſui habuerant Sal, amiſerunt in quolibet Modio ſex Libras; quas ipſe lucratus fuit; quod lucrum æſtimatur Duo Milia Librarum.

Item, eſt in Marempniâ quidam vocatus Benedictus Poſſardi, qui habebat Sal ultra modum, & illi nolebat Seneſcallus aliquo modo dare licentiam vendendi: &, antequam vellet ſibi licentiam concedere, extorſit ab eo, titulo Donationis, Quater Viginti Modia Salis, quæ valebant Mille Libras; &, titulo venditionis, habuit ab ipſo Centum Modia, quæ ſibi ſolvere contradicit.

Item, Cum cauſa eſſet incepta, coram ipſo Seneſcallo, apud Naucras, inter Galfridum de Libello, & Iterium Aymerici, contra Arnaldum Foreſtar, ſuper venditione Centum Viginti Modiorum Salis (quod Sal ipſi Emptores aſſerebant emiſſe a dicto Arnaldo pro levi pretio, dicto Arnaldo contradicente) pro eo quod ipſi poterant, cum eo, lucrari Mille Libras, & plus; ipſe Seneſcallus miſit verſus dictos Emptores quendam de Familiâ ſuâ, vocatum Johannem de Flors; qui Johannes fecit pactum cum eis quod, ſi volebant aſſociare Seneſcallo in dicto Sale, ipſe foveret & ſuſtineret eos, & partem ipſorum, ita quod haberent optatum; & ita factum eſt: tamen fecit eos jurare ne iſtud alicui revelarent, & ſic fuit Judex & Pars.

Item, Cùm quidam, vocatus Hugo de Monzat, eſſet captus in Caſtro Xanctoniæ, accuſatus de inventione fortunæ, dictus Hugo applegiavit ſe, uſque ad Mille Marcas, ad eundum per Caſtrum: Et, cùm non inveniretur culpabilis, Dominus de Credomio, de Conſilio dicti Seneſcalli, & Concilio Regis, ipſum Hugonem, & ejus Fidejuſſores liberavit quietos & inmunes: Et poſtmodum ipſe habuit, & extorſit a dicto Hugone, & a quolibet de Fidejuſſoribus ſuis, Quinquaginta Libras; & ſic habuit ab ipſis tribus, contra expectationem dicti Domini de Credomio, & totius Concilii, Centum Quinquaginta Libras Turonenſes; & fecit eos jurare quod præmiſſa non detegerent, nec alicui revelarent.

Item, Quidam, vocatus Andreas de Campis, erat detentus in Priſonâ Caſtri Xanctoniæ, propter mortem cujuſdam hominis, quem interfecerat, ut dice-

A.D. 1317. Edv. 2.

batur: dictus Seneſcallus fecit inqueſtam ſuper dicto murtro: & invenit, ut dicitur, ipſum Culpabilem: & poſſet bene probari: & ipſemet Seneſcallus dixit coram Conſilio quod dignus erat idem Andreas ſuſpendio; & poſtmodùm ipſum deliberavit abſque aliquâ pœnâ, & habuit ab ipſo Quinquaginta, vel Sexaginta Libras Turonenſes.

Item, Cauſa agebatur, coram ipſo, ſuper cuſtodiâ Duarum Filiarum, quondam Magiſtri Petri Tarzati, quæ ſunt Minores, Undecim Annorum, inter Matrem dictarum Filiarum, & Tutorem ipſarum; ipſe fecit pactum cum Marito dictæ Matris quòd, ſi tradebat dictas Filias Matri earum, ipſe daret ſibi Quinquaginta Libras; & dicta Mater fecit pactum, cum Uxore Seneſcalli pro Quindecim Libris Jocalium, quæ ipſa habuit, & tamen ipſe non habuit dictas Quinquaginta Libras, quia non tenuit ſibi pactum; immò converſus eſt retrorſum, & dedit Unam de dictis Duabus Filiabus cuidam Clerico ſuo in Uxorem; de quo Clerico habebat, ut dicitur, Centum Libras.

Item, Uxor dicti Seneſcalli habuit, a quodam homine de Naucras, Decem Libras pro eo, quia furatus fuerat cuidam Judæo, quandam Summam Pecuniæ, quam ſibi tradiderat in commendam, negando dicto Judeæ commendam Pecuniæ prædictæ ſibi factam fuiſſe; & poſtmodum in judicio recognovit coram ipſâ Seneſcalliſſâ; & ſic dimiſit ipſum evadere pro dictis Decem Libris.

Item, Ipſe Seneſcallus, & Uxor ſua extorſerunt a Judæis, propter Minas, quas eiſdem inferebant, per particulas, tàm in Ciphis & Cupis Argenteis, & aliis Jocalibus, quàm in Pecuniâ, valorem Centum Librarum, & plus, ut ipſi aſſerunt.

Item, Extorſit ab Arnaldo de Sennihano, Fratre quondam Remundi de Sennihano defuncti, quia noluit ſibi tradere Equos quondam Remundi Fratris ſui, Quadraginta Libras; &, ultra hoc, tenuit ipſum captum, in quâdam Turri Caſtri Xanctoniæ, per Tres Septimanas, & plus.

Item, Extorſit a Magiſtro Hel. Gardiadi de Sal, propter Minas, quas ſibi inferebat, Quinquaginta Libras ſub colore mutui; ſet non eſt eas auſus petere.

Item, Quando Dominus Gaucelinus de Campanio, Locum Tenens Domini de Credomio, Ducatus Aquitaniæ Seneſcalli, venit in partibus Xanctoniæ pro inquirendo ſuper Officiariis Regis, ipſe Seneſcallus ſemper aſſiſtebat ei, nè aliquis Judæus eſſet auſus conqueri de eodem, quia ille tunc magis dominabatur quàm Dominus Gaucelinus: & hac de cauſâ nullus erat auſus conqueri de eo, & ſic remanſerunt facta ipſius impunita.

Item, Extorſit a quodam ſerviente, vocato Philipot Anglico, nomine plurium delictorum, per ipſum ſervientem factorum, ut aſſerebat, valorem Quinquaginta Librarum; &, antequam ipſum relaxaret de priſonâ (ubi tenuit eum per dimidium Annum, & plus) fecit ſibi jurare quòd non detegeret eum; & modò fecit eum venditorem Foreſtarum Regis.

Item, Permittit Panem peſare, ad ſciendum utrum ſit competens, ſecundum forum Bladi, per Gentes Epiſcopi Xanctoniæ, in propriâ Cohnâ Domini Regis; quod nunquam fuit aliàs conſuetum, in præjudicium Domini Regis & Juriſdictionis ſuæ.

Item, Fecit Proclamari, ex parte Regis, per totam Seneſcalciam ſuam, quòd nullus eſſet auſus extrahere Bladum de dictâ Seneſcalciâ, ſub pœnâ Corporum & Bonorum; ita quod, propter hujuſmodi Bannum, Quarterium Bladi, quod valebat Duodecim Solidos, devenit ad Novem Solidos: & tunc ipſe fecit emere, per Mercatores ſuos, cauteloſè, uſque ad æſtimationem Quingentarum librarum Frumenti: Et fecit ſervare Portus ita quod nullus ſit auſus extrahere, niſi primò obtineat literam ab eodem; ita quòd modo quilibet impetrat literam ab ipſo; &, iſtâ de cauſâ, habuit, ut publicè dicitur, uſque ad valorem ducentarum Librarum, & ſemper non ceſſat recipere; ita quòd Bladum eſt carius quàm eſſet, ante inhibitionem prædictam; & in Blado, quod emi fecit, poteſt lucrari Centum Libras, & plus.

Ac nos querelas prædictas Seneſcallo noſtro Vaſconiæ, ſub pede ſigilli noſtri miſiſſemus, mandantes eidem quòd ſuper Querelis prædictis, vocatis vocandis, inquireret, ſummarie, & de plano, pleniùs veritatem: & quòd de eo, quod indè inveniret, nos ſub ſigillo ſuo redderet certiores:

Ac jam per Inqueſtas, per, dilectos Clericos noſtros, Magiſtros, Thomam de la Grane, & Albertum Medici, ipſius Seneſcalli noſtri in hac parte Commiſſarios ſpeciales, ad mandatum noſtrum, ut eſt dictum, vocatis, Procuratore noſtro, Viris Religioſis, Nobilibus,

A.D. 1317. Edw. 2.

bus, Juriſperitis, & aliis pluribus, diverſarum Villarum & locorum Seneſcalciæ prædictæ, factas, & coram nobis retornatas, compertum ſit quòd prædictus Arnaldus, Seneſcallus noſter, de prædictis Querelis, omnibus & ſingulis, Immunis exiſtit;

Nos, ad Immunitatem ipſius Seneſcalli noſtri in præmiſſis, & pro innocentiâ famæ ſuæ, pæmiſſa duximus teſtificanda per has Patentes Literas noſtras, ſigilli noſtri munimine roboratas.

Dat. apud Wyndeſoram, 22. die Decembris.

Per breve de privato Sigillo.

Pro Liberis Theophaniæ de Sancto Petro, quæ fuit Reginæ Nutrix.

.D.1317. n. 11. E. 2. t. 11. E. 2. 1. m. 8.

A.D. 1317.

REX omnibus, ad quos, &c. ſalutem.

Sciatis quòd, cùm nos nuper, dùm nos & Iſabella, Regina Angliæ, Conſors noſtra cariſſima, apud Pontiſariam in partibus tranſmarinis eramus, ad requiſitionem ipſius Conſortis noſtræ, conceſſerimus & dederimus Theophaniæ de Sancto Petro in Campis, Dominæ de Brynguencourt, Nutrici præfatæ Conſortis noſtræ, & Uxori Johannis de Morviller Militis, Quingentas Libras Sterlingorum, percipiendas & habendas, ex dono noſtro, de exitibus Comitatûs Pontivi, pro Terris, Tenementis, & Redditibus, ad opus Liberorum ipſius Theophaniæ, de primo Marito ſuo Procreatorum, emendis;

Et, ut prædicti Liberi Terras, Tenementa, & Redditus, emenda de prædictâ pecuniâ, hæreditarie poſſiderent, & eaſdem Quingentas Libras Sterlingorum dictis, Theophaniæ & Johanni de Morviller Marito ſuo, ſolvi fecerimus, pro causâ prædictâ, ad opus dictorum Liberorum, adimplendâ:

Ac præfatus Johannes dictas Quingentas Libras, præfatâ Theophaniâ rebus humanis exemptâ, penes ſe detineat, eas in uſum prædictum ponere contradicendo;

Nos, volentes quòd Donum noſtrum prædictum in uſum prædictum, per Ordinationem præfatæ Conſortis noſtræ, effectui mancipetur, eidem Conſorti noſtræ actionem, & quicquid ad nos in, & ſuper præmiſſis pertinet, ſeu pertinere poterit, tenore præſentium, Duximus concedendam:

Et hoc omnibus, quorum intereſt, aut intereſſe poterit, ſignificamus per has Patentes Literas, ſigilli noſtri munimine roboratas.

Dat. apud Weſtmonaſterium, 27. die Decembris.

Per ipſum Regem Nunciante Rogero de Northburgh.

De Inhibitione Torneamenti.

.D.1317. n. 11. E. 2. lauſ. 11. E. 2. . 13. d.

A.D. 1317.

REX Vicecomiti Kanc. ſalutem.

Cùm nuper, per ſingulos Comitatus Regni noſtri, publicè fecerimus proclamari, & ex parte noſtrâ firmiter Inhiberi, nè quis, cujuſcumque ſtatûs aut conditionis exiſteret, ſub foriſfacturâ omnium quæ nobis foriſfacere poſſet, Torneare, Burdeare, Juſtas facere, Aventuras quærere, ſeu alia Facta Armorum alicubi, infra Regnum noſtrum, niſi pro expeditione Guerræ noſtræ Scotiæ, excercere præſumeret, ſine noſtrâ licentiâ ſpeciali:

Et quòd, ſi qui, poſt Proclamationem & Inhibitionem hujuſmodi, inventi eſſent in hac parte Delinquentes, tunc corpora eorum, cum Equis & Herneſiis ſuis, areſtarentur:

Nos, nolentes aliqua facta Armorum infra Regnum noſtrum, niſi ex causâ prædictâ, quomodolibet excerceri, tibi præcipimus, firmiter injungentes, quòd ſtatim, viſis præſentibus, in ſingulis locis, in Ballivâ tuâ, ubi expedire videris, publicè proclamari, & ex parte noſtrâ firmiter facias inhiberi, nè quis, Comes, Baro, Miles, ſeu quivis alius homo ad arma, cujuſcumque ſtatûs aut conditionis exiſtat, ſub foriſfactura prædictâ, alicubi infra Regnum noſtrum Turneare, Burdeare, Juſtas facere, Aventuras quærere, ſeu aliqua Facta Armorum excercere præſumat, ſine noſtrâ licentiâ ſpeciali:

Et, ſi quos, poſt Proclamationem & Inhibitionem hujuſmodi, inveneris in hac parte Delinquentes, tunc eos, per eorum corpora, unà cum Equis, Armis, & Herneſiis, ac omnibus aliis Bonis

A.D. 1317.
Edv. 2.

nis & Catallis ſuis, ubicumque, & in quorumcumque manibus, in Ballivâ tuâ inveniri contigerit, areſtes, & ſub areſto hujuſmodi ſalvò cuſtodias, donec aliud a nobis inde habueris in mandatis; aſſumpto ad hoc, ſi neceſſe fuerit, poſſe Comitatûs tui.

Et de nominibus illorum, quos ſic areſtaveris, ac de valore Bonorum & Catallorum ipſorum, ſic areſtandorum, nobis ſcire facias indilate.

Teſte Rege apud Wyndeſoram, 27. die Decembris.

Per ipſum Regem.

Eodem modo mandatum eſt ſingulis Vicecomitibus per Angliam.

Bulla, de Excommunicando Regni Invaſores, & Turbatores Pacis.

A.D. 1317.
An. 11. E. 2.
Ex Autogr.

JOhannes Epiſcopus, ſervus ſervorum Dei, dilectis Filiis, Gauſelino, tituli Sanctorum Marcellini & Petri, Presbitero, & Lucæ, Sanctæ Mariæ in Viâ Latâ, Diacono, Cardinalibus, Apoſtolicæ Sedis Nunciis, ſalutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

Perſonam cariſſimi in Chriſto Filii noſtri Edwardi Regis Angliæ Illuſtris, ejúſque Regnum inclitum eâ dilectionis ſinceritate proſequimur, ut ſuum dicti Regni ſtatum a Guerrarum fluctibus liberum, & a Diſcriminum——— ——— Paternis deſideriis affectantes, ad procurandum Tranquilitatem & Quietem illius, oportunum Apoſtolicæ Sedis Patrocinium, quantum cum Deo poſſumus, liberaliter impendamus, Quatinus Rex ipſe, ſecuritate ſibi ab inſidiis Æmulorum indultâ, utilitatibus propriis liberius poſſit intendere, ſeque ad aſſumendum negotium Terræ Sanctæ, noſtris præcordiis non mediocriter inſidens, ad quod, ut aſſerit, firmiter anhelat, habiliùs valeat præparare.

Cùm itaque, ſicut diſplicenter audivimus, ipſorum Regis & Regni Pax & obtanda tranquilitas, nedùm ſit forinſecis Guerrarum turbinibus præturbata, ſed & inteſtinis periculosè lacerta ſciſſuris, dùm nonnulli Magnates & Domini dicti Regni, ſpreto fidelitatis debito, ipſius Regis obedientiâ ſe ſubducunt, & tàm illi, quàm alii in ipſum, ac Regnum prædictum, & Terram ſuam Hiberniæ Impugnationis & Invaſionis reprobandæ conatus exercent.

Nos eiſdem, Regi & Regno, præmiſſo conſiderationis intuitu, circa id, quantum in nobis eſt, proſpici cupientes, in omnes & ſingulos, cujuſcumque ſint præminentiæ, dignitatis, ac ſtatûs, qui Regem ipſum, Regnum, & Terram, prædicta, aut eorum partem invadere, vel Regnum ipſum, & Terram, contra Regem eundem, cum Armis, vel ſine Armis intrare præſumpſerint, aut aliàs eorum pacem & tranquilitatem injuſtè turbaverint, ſeu hujuſmodi Turbatoribus aut Invaſoribus in Pecuniâ, Equis, vel Armis, vel aliis circa hæc præſtiterint Auxilium, Conſilium, vel Favorem, publicum vel occultum, Excommunicationis in perſonas, & interdicti ſententias in Terras eorum, Auctoritate præſentium, promulgandi:

A quâ quidem Excommunicationis ſententiâ, ſine ſpeciali mandato Sedis Apoſtolicæ, niſi forſan in mortis Articulo, abſolvi nequeant; in quo etiam, ſi fuerint abſoluti, & ipſos contigerit Sanitati reſtitui, niſi ſatisfecerint infra menſem, eâdem ſententiâ eo ipſo ligentur:

Nec non ad quaſcunque pœnas alias, Spirituales & Temporales, contra illos debitè procedendi:

Et inſuper, hujuſmodi ſententias atque Pœnas, ubicumque & quotieſcumque expedire videritis, & præcipuè in locis Maritimis, ſeu Mari vicinis, per vos, vel alium, ſeu alios ſolempniter publicandi:

Ac omnes Pactiones, Obligationes, Confœderationes, & Colligationes, circa præmiſſa, vel eorum aliquod Factas, Juramento vel quacunque Firmitate aliâ roboratas, nullas, irritas, & Juribus vacuas nunciandi, vacuandi, ſeu diſſolvendi, irritandi & revocandi, quatenus de facto proceſſerint:

Nec non & Juramenta, circa id præſtita, prout ſecundum Deum expedire videritis, relaxandi;

Et alia, quæ circa præmiſſa, & ea tangentia, fuerint oportuna, mediante Juſtitiâ, faciendi:

Non obſtantibus quibuſcumque Commiſſionibus ſuperdictis, vel eorum aliquo, vobis, aut quibuſlibet aliis, aliàs per nos factis: quibus tamen per hæc non intendimus derogare, ſed eas volumus in ſuo vigore manere: Aut ſi aliquibus

A.D. 1317. Edw. 2.

aliquibus a Sede Apoſtolicâ ſit indultum, ſub quacumque formâ vel conceptione verborum; quòd Excommunicari, vel eorum Terræ Eccleſiaſtico Interdicto ſupponi non poſſint, per Litteras Sedis ejuſdem, non facientes plenam & expreſſam, ac de verbo ad verbum de indulto hujuſmodi mentionem; & qualibet aliâ dictæ Sedis Indulgentiâ, generali vel ſpeciali, cujuſcunque tenoris vel expreſſionis exiſtat, per quam effectus præſentium impedire poſſit, vel quomodolibet retardari;

Vobis, aut veſtrûm alteri, plenam & Liberam concedimus, tenore præſentium, facultatem.

Dat. Avinion. Quarto Kal. Januarii, Pontificatûs noſtri anno ſecundo.

De intendendo, in areſtatione Bordeantium.

A.D. 1318.

11. E. 2. m. 7.

REX Vicecomitibus Norffolciæ, Suffolciæ, Cantebrigiæ, Huntingdoniæ, Eſſexiæ, & Hertfordiæ, & omnibus Ballivis & fidelibus ſuis, tàm infra Libertates, quàm extra, ad quos, &c. ſalutem.

Cùm nuper, per ſingulos Comitatus Regni noſtri, publice fecerimus proclamari, & ex parte noſtrâ firmiter inhiberi, nè quis, cujuſcumque ſtatûs aut conditionis exiſtet, ſub forisfacturâ omnium quæ nobis forisfacere poſſet, Torneare, *&c. prout ſupra de 27. Dec. mutatis competenter mutandis, uſque hæc verba, viz.*

Nos, contravenientes in hac parte nolentes tranſire impunitos, aſſignavimus, dilectum ſervientem noſtrum ad Arma, Simonem de Friskenad, ad hujuſmodi contravenientes, cujuſcumque ſtatûs ſeu conditionis exiſtant, per eorum Corpora, unà cum Equis & Herneſiis ſuis, areſtandos, & in Priſonis noſtris in Comitatu, ubi ſic areſtati fuerint, deponendos, & ſalvò cuſtodiendos per Vicecomites dictorum Comitatuum, quouſque aliud indè duxerimus Ordinandum;

Et ideò vobis mandamus quòd eidem Simoni ſitis Intendentes, Conſulentes, & Auxiliantes, quotiens & quando per ipſum ſuper hoc ex parte noſtrâ fueritis præmuniti.

Et vos, præfati Vicecomites, poſſe Comitatuum veſtrorum ad præmiſſa, unà cum prædicto Simone, facienda, ſi neceſſe fuerit, ſumatis.

In cujus, &c. uſque ad Feſtum Paſchæ proximò futurum duraturas.

Teſte Rege apud Wyndeſoram, primo die Januarii.

Per ipſum Regem Nunciante Magiſtro Thomâ de Cherleton.

De Villis in Aquitania, Coronæ Angliæ annexandis.

A.D. 1318.

11. E. 2. 12.

REX omnibus, ad quos, &c. ſalutem.

Fideles, & benè meritos, ac Regiis obſequiis utiles atque promptos, Regiam decet providentiam ſuis affectibus talibus annectere vinculis & unire, ut, de promptis, ad oportunitates Regias, per ipſorum ſervitia fructuoſa, efficiantur imposterùm promptiores.

Nos igitur,

Ad grata & utilia Obſequia, per, dilectos & fideles noſtros, Conſules & Univerſitates Villarum, Baſtidarum, & locorum Rupiſpine, Belli, Regardi, Sancti Bartholomei de Goyrans, in Petragoricinio; Montis Falconis, de Caſalibus, de Conquoreto & de Anero, in Caturcinio; ac Podii de Gontaldo, in Agenneſio; in Ducatu prædicto, frequenter, & utiliter nobis impenſa, noſtræ conſiderationis intuitum dirigentes,

Conceſſimus eis, pro nobis & Hæredibus noſtris, per has noſtras Patentes Litteras, perpetuò duraturas, quòd Villas noſtras, Baſtidas, & loca prædicta, per donationem, permutationem, vel quovis alio modo, extra manum Regiam non ponemus (hoc tantummodo excepto, quòd Villæ, Baſtidæ, & loca prædicta, per nos, Hæredes, & Succeſſores noſtros, noſtro, & ipſorum Hæredum & Succeſſorum noſtrorum Primogenitis, ut futuris Hæredibus Regni Angliæ, & Ducatûs Aquitaniæ, dari valeant & concedi) ut Villæ illæ, Baſtidæ, & loca, per donationem hujuſmodi, Coronæ Regni Angliæ ſpecialiter conjunctæ remaneant & annexæ.

In cujus, &c.

Dat. apud Wyndeſoram, ſecundo die Januarii.

Per ipſum Regem & Concilium.

Ad Papam, ſuper Oppreſſionibus in Curia Franciæ.

A.D. 1318. An. 11. E. 2.

Rom. & Fr. 11. E. 2. m. 13. d.

PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum.

Noſtra tenet pro firmo fiducia Filialis, quod noſtra & noſtrorum jura, ubicunque conſiſtentia, ab Oppreſſionibus, & injuriis quibuſcunque inviolabilia conſervari, ex gratitudine vobis innatâ, veſtra velit & deſideret benivolentia Paternalis; &, ſuper hujuſmodi Oppreſſionibus & Gravaminibus, ſi quæ fuerint, corrigendis, efficaciter apponere Concilium & Auxilium oportuna.

Cùm itaque, ſicut ad noſtram audientiam jàm provenit, per Curiam Franciæ nuper fuerit Ordinatum, quòd Nobilis Mulier, Margareta Comitiſſa Fuxi, & Vicecomitiſſa Bearnii & Marceanii, ſuper aliquibus (quæ ipſa contra Garſiam Arnaldi, quondam Dominum de Navalliis, juxta Foros & Conſuetudines dictarum partium, feciſſe dicitur) per Gentes Domini Regis Franciæ (ad noſtram inmediatam juriſdictionem, conſiderationem debitam non habendo) præfato Garſiæ emendas facere per armatam potentiam diſtringatur, & etiam compellatur; quódque Terra ipſius Comitiſſæ de Bearnio (quam de nobis inmediatè tenere dinoſcitur) occaſione prædictâ in manum dicti Regis Franciæ capiatur, undè plurimum admiramur; maximè cùm ſuper facto prædicto cognitio judicialis & correxio ad nos debeant principaliter pertinere:

Veſtræ Sanctitatis Clementiam affectuoſis precibus requirimus & rogamus, quatinus eidem Regi Franciæ, ut dictam Ordinationem (quæ tàm nobis, quam præfatæ Comitiſſæ non modicùm præjudicialis eſſe cenſetur) velit, ſine dilatione dampnoſâ, penitùs revocare, veſtras dirigere dignemini Litteras ſpeciales.

Nos etenim ſemper parati ſumus, & erimus præfato Garſiæ, & aliis quibuſcunque, de prædictâ Comitiſsâ conqueri volentibus, in Curiâ noſtrâ Ducatûs prædicti, prout ad nos pertinet, plenam & celerem juſtitiam exhibere, ſecundum Foros & Conſuetudines partium earundem.

Conſervet, &c.

Dat. apud Weſtmonaſterium, 8. die Januarii.

Ad Regem Franciæ, ſuper dictis Gravaminibus.

A.D. 1318. An. 11. E. 2.

Rom. & Fr. 11. E. 2. m. 12.

SEreniſſimo Principi, Domino Philippo, Dei gratiâ, Franciæ & Navarræ Regi illuſtri, Fratri ſuo cariſſimo, Edwardus, eâdem gratiâ, &c. ſalutem, & felices, ſemper ad vota, ſucceſſus.

Nobilis Mulier, Margareta Comitiſſa Fuxi, & Vicecomitiſſa Bearnii & Marceanii, nobis ſcripſit, intimando quòd ipſa contra Garſiam Arnaldi, quondam Dominum de Navelliis, tunc ſubditum ſuum, ratione quorumdam locorum, quæ idem Garſias de dictâ Comitiſsâ tenebat, fecit aliqua, prout potuit, ut aſſerit, ſecundum Foros & Conſuetudines partium illarum: a quibus dictus Garſias, ſi ſe indè ſenſiſſet Gravatum, ad nos primò, & non ad alium appellâſſe debuiſſet, nec ad nos appellavit:

Et quod eadem Comitiſſa, eâ occaſione, per potentiam Armorum, ſibi per vos & Curiam veſtram inferendam, ut refertur, timet indebitè prægravari; ſupplicans, ut ſibi in hac parte, prout tenemur, remedium faceremus.

Verùm quia hujuſmodi, ſi procederent, in noſtri præjudicium & exhæredationem cederent manifeſtè, nos, confidentes quòd Jura noſtra velitis illæſa ſervare, prout decet, Excellentiam veſtram Regiam affectuoſè requirimus & rogamus, quatinus hujuſmodi nobis præjudicialia, & ſubditis noſtris dampnoſa, de veſtrâ Curiâ procedere minimè permittatis; &, ſi forte talia emanaverint, tunc talis & tantæ moderationis temperiem adhibere dignetur veſtra Regalis providentia ſuper illis, quod nobis, aut noſtris præjudicium non afferant aut gravamen.

Dat. apud Weſtmonaſterium, 8. die Januarii.

Contra Conſtitutionem Papalem, de Pluralitatibus tollendis, & Apoſtolicæ diſpoſitioni reſervandis.

A.D. 1318. An. 11. E. 2. Rom. & Fr. 11. E. 2. m. 13. A.D. 1318.

PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum.

Circumſpecta Sedis Apoſtolicæ providentia, juſtæ moderationis tenens ubique temperiem, ſic a ſuis ſubditis, Chriſti fidelibus, in divini cultûs exercitio, promptitudinem devotionis ſinceræ requirit, ut & ipſos, in exhibitione juſtitiæ, profugatis Injuriarum Procellis, & Tumultuorum Fluctibus, ex quibus præcipuè ſcandalum poterit ſuboriri, jugiter foveat, &, more piæ Matris, caritativè dilectionis & tranquilitatis conſoletur amplexu.

Nos equidem, Regnum noſtrum, & Regnicolæ, quanto devotiùs ipſam Sanctam Matrem noſtram, dignis in Chriſto laudibus, indeſinenter attollimus, tanto propenſiùs ipſius fulcimentum, contra adverſantia nobis jacula, firmâ ſpe aſſecutionis Juſtitiæ, Favoris, & Gratiæ, præſtolamur.

Nuper ſiquidem, rumore, priùs inaudito, in Regno noſtro perlato, quandam Conſtitutionem a veſtrâ Sanctitate emanâſſe, per quam Pluralitatum Diſpenſationes tolluntur quodammodo: & vacatura, per eandem Conſtitutionem, Pluralium Beneficia, veſtræ & Sedis Apoſtolicæ diſpoſitioni reſervantur; quod etiam, tranſmiſſæ nobis, veſtræ Beatitudinis Litteræ pleniùs exprimebant:

Commota erant noſtra, & Magnatum, & Procerum Regni noſtri præcordia: intollerabilia oriebantur in Populo ejuſdem Regni Scandalum & tumultus; aſſerentium Coronæ noſtræ, & ipſorum exhæredationem manifeſtam nobis & ipſis exinde iminere: ac ſtatum Sublimium & Nobilium, tàm noſtri, quàm ſui Generis, Litteratarúmque perſonarum, & aliorum Virorum Prudentum, noſtris & ipſorum Obſequiis intendentium (cum quibus, per Prædeceſſores veſtros, ſuper Pluralitate hujuſmodi Beneficiorum, fuerat legitimè diſpenſatum) deprimi: Decorem Eccleſiæ & Regni (quæ Magnatum & Potentum nonunquam egent Suffragiis) quamplurimùm eclipſari; aliáque ex dictæ Conſtitutionis, ſi procederet, editione prompta pericula (quæ ad præſens certis conſiderationibus ſubticemus) poſſe veriſimiliter formidari.

Verùm, Pater Sancte, quia, propter turbationem Regni noſtri ex aliis cauſis, & magis hiis diebus, ob præmiſſa non valemus, propter brevitatem temporis, in dictâ Conſtitutione limitati, ſuper præmiſſis, cum dictis Magnatibus & Proceribus deliberationem habere tàm celeriter, ut deceret: & veſtram Clementiam indè, pro adhibendo remedio, ut præmiſſa ſedentur Scandala, & Pericula declinentur, ſerioſiùs informare;

Veſtræ Sanctitati devotis Precibus humiliter ſupplicamus quatinus, præmiſſis clementi meditatione penſatis, dignemini, piæ Paternitatis affectione, remedium competens in præmiſſis adhibere; ſic, de benignitate veſtrâ, gratioſiùs permittendo, ut optinentes nunc in Regno noſtro plura Beneficia, ex Diſpenſatione legitimâ, poſſint ea ſuis temporibus licitè retinere; dictæ Conſtitutionis effectu & executione, quantum ad præmiſſa, ſuſpenſis, dùm Sanctitas veſtra ea, quæ petimus, deliberaverit ordinanda.

Nos verò, ſub firmâ ſpe & fiduciâ veſtræ Sanctitatis, per Magnates Regni noſtri excitati, Clericis ipſis mandari fecimus, quòd ſecurè ſua teneant beneficia, donec a veſtra Sanctitate Reſponſum acceperimus; quod in hac parte ſperamus optatum.

Conſervet vos, &c.

Dat. apud Wyndeſoram, 10. die Januarii.

Per ipſum Regem & Concilium.

Ad Cardinales, contra Conſtitutionem prædictam.

A.D. 1318. An. 11. E. 2. Rom. & Fr. 11. E. 2. m. 13. A.D. 1318.

VEnerabili in Chriſto Patri, Domino W. Dei gratiâ, tituli Sancti Martini in Montibus, Preſbitero Cardinali, amico ſuo cariſſimo, Edwardus, ejuſdem gratiâ, &c. ſalutem, & ſinceræ dilectionis affectum.

Cùm, ad inſtantiam Magnatum & Procerum Regni noſtri, multipliciter deplangentium ſe & ſuos (per Apoſtolicæ Sedis privilegia, ſuper optentis ſuis Beneficiis, ſufficienter munitos) per rigorem Conſtitutionis, contra Pluralitates,

A.D. 1318. Edv. 2.

tates, ut dicitur, editæ, ſi procederet ex inopinato oppreſſos, & Juribus ſuis ſine culpâ privatos (in grave ſcandalum exinde ſubortum) pro remedio optinendo, Patri noſtro in Chriſto, & Domino reverendo, Summo Pontifici noſtras jam Litteras dirigamus:

Paternitatem veſtram omni, quâ poſſumus, affectione requirimus & rogamus quatinus,

Ponderatis incommodis, quæ ſequentur, dùm illos, quos Eccleſia exaltavit, dejiciat ſine culpâ, Patronos privet nullatenus Delinquentes, & perſonas reddat Inhabiles, quas aliàs Sedes Apoſtolica habiles approbavit,

Preces noſtras in hac parte velitis apud eundem Dominum Summum Pontificem, per Rogamina veſtra (incommoda quæ occurrunt exprimentia) tam efficaci inſtantiâ adjuvare, ac etiam promovere, ut quòd ſic petimus, veſtris mediantibus etiam precibus & auxilio, faciliùs impetremus; pro certo ſcituri quòd, ſecundum firmam aſſertionem dictorum Magnatum & Procerum, frequentiùs repetitam, modernis temporibus, aut præteritis, de quibus recolat quiſpiam modò vivens, talis tantuſque rigor ita ſubitò & improviſò (in quo Ordo, Status, Ætas, vel Conditio quaſi nullo gauderet Privilegio) ab Apoſtolicâ Sedis Clementiâ non proceſſit.

Unde, ſi perſeveret, ut per eoſdem Magnates & Proceres eſt comuniter dictum nobis, quod etiam ad ipſius Summi Pontificis volunt, ut dicunt, notitiam pervenire, Nobiles Clericali Militæ aſcribi deinceps recuſabunt;

Et inferiores, licet in Eccleſiâ Dei eſſent fructus uberes allaturi, ipſâ contemptâ, ad ſeculum ſe convertent;

Contempturi unà cum Laicis, ad hoc ex præmiſſis jam plurimùm excitatis, Eccleſiam; a quâ dicuntur comuniter jam contempti.

Modicáque, vel nulla, ut dicunt, Privilegiis & Indulgentiis Romanæ Eccleſiæ adhibebitur exnunc fides; cum viſa fuerint, ſine culpâ, vel præmunitione quacunque, cum tanto ſcandalo, tàm ſubito vacillare;

Dum depreſſus quilibet in hac parte contra Eccleſiam clamaverit, ita dicens, QUARE ELEVANS ALLICISTI ME! dicamuſque, ex hiis attoniti, & non mediocriter ſtupefacti, de ſic oppreſſis conſimiliter conquerentes, Eccleſiæ ſupradictæ, immo dejeciſti eos, dum allevarentur! quod, in quantum poſſemus, contingere in noſtro Regno aliqualiter non vellemus, quin potius dictæ Eccleſiæ procurare totis, ut tenemur, viribus Reverentiam & Honorem.

Dat. apud Wyndeſoram, decimo die Januarii.

Eodem modo mandatum ſubſcriptis; videlicet,

Domino N. Oſtienſi & Velletrenſi,	Epiſcopis.
Domino A. Albanenſi,	
Domino N. tituli Sancti Euſebii,	Presbiteris Cardinalibus.
Domino W. tituli Sancti Martini in Montibus,	
Domino G. Petri tituli Sanctæ Ceciliæ,	
Domino G. tituli Sancti Ciriaci in Termis,	
Domino B. de Poieto tituli Sancti Marcelli,	
Domino Neapolio, Sancti Adriani,	Diaconis Cardinalibus.
Domino G. Sancti Nicholai in Carcere Tulliano,	
Domino J. de Columpna, Sancti Angeli,	
Domino A. de Pelagrua in Porticu.	
Domino B. de Monte Favencio, Sanctæ Mariæ in Aquiro,	
Domino A. de Via, Nepoti Papæ.	

De Canonizatione Thomæ de Cantilupo, in Curia Romana diutius protelata.

A.D. 1318. *An.* 11. E. 2. *Rom. & Fr.* 11. E. 2. *m.* 13. *d.*

PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum.

A Prælatis & Proceribus inferiorum deſideria eo potiùs ſunt advertenda, quo perfectiùs ad gloriam Omnipotentis, ipſiuſque cultûs augmentum, ac bonorum honorem tendere dinoſcantur.

A.D. 1318.

Sanè cùm, pretioſiſſima Altiſſimi Margarita, Reverentiſſimæ ac Recolendæ memoriæ, Beatus Thomas de Cantilupo, quondam Eccleſiæ Herefordienſis Antiſtes, pro quo omnium Artifex ineffabilia in diverſis mundi partibus, tàm in Terrâ, quàm in Mari, operatur magnalia glorioſa, nimis diu, ſub expectatione

A.D. 1318. Edw. 2.

pectatione gratiæ Sedis Apoſtolicæ, jaceat Terrâ oppreſſus, ipſiuſque Canonizationis negotium in Romanâ Curiâ per magna tempora fuerit ventilatum, & adhuc ibidem pendeat in præſenti.

Nos, TANTAM LUCERNAM, SUB MODIO ADHUC POSITAM, SUPRA CANDELABRUM COLLOCARI, UT INGREDIENTIBUS ET LUMEN APPETENTIBUS MAGIS LUCEAT, DIGNUM IN DOMINO RECENSENTES, & id omni feſtinatione deſideratâ fieri eo ferventiùs deſiderantes, quo totum Regnum noſtrum exinde magis honorari, & Regnicolarum Fidelium devotionem augmentari ſperamus;

A.D. 1318. Edw. 2.

Sanctitati veſtræ devotis precibus humiliter ſupplicamus, quatinus Procuratores negotii prædicti, in proſecutione ejuſdem, dignemini ſpecialiter commendatos habere, & idem Negotium, ad laudem Dei, & Fidei Ortodoxæ exaltationem, noſtrique & Regni noſtri honorem, fideliter expedire.

Conſervet, &c.

Dat. apud Wyndeſoram, viceſimo primo die Januarii.

Litera Regis Franciæ, ſuper Mercaturis detentis.

A.D. 1318. An. 11. E. 2. Ex Orig. in Tur.

MAgnifico Principi, cariſſimo Fratri, Edvardo, Dei gratiâ, Regi Angliæ, ac Duci Acquitaniæ, fideli noſtro, Philippus, Dei gratiâ, Franciæ & Navarræ Rex, ſalutem, & proſperos ad vota ſucceſſus.

Decet Magnificentiam Regalis Juſtitiæ ſic de ſubditis exhibere Juſtitiam, ut ejus Regimen Deo ſit placidum, & Regnicolis, ac aliis fructuoſum.

Sanè Petri de Vaqueriis, & Johannis Peytene, Mercatorum Montiſpeſſulani, in Regno noſtro degentium, grandem Querelam accepimus, continentem quòd, cum ipſi, tamquam Mercatores, per ſe, ſeu per alios, & tàm ſuo, quàm quorumdam aliorum Conſociorum ipſorum nomine, diverſas Mercaturas in Regno noſtro, uſque ad valorem Decem Milium Librarum Pariſius, Jacobo Boin, Guirando de Roſſignato, & Guirando de Byolhes, in Regno veſtro apud Londoniam degentibus, causâ Mercandi, tamquam eorum Fautoribus tradidiſſent; ipſi Fautores eas iniquè, & contra dictorum Mercatorum voluntatem, detinent, & reddere contradicunt.

A.D. 1318.

Quocircà, de Serenitatis veſtræ liberali Juſtitiâ plenam gerentes fiduciam, vos affectuosè rogamus pro Juſtitiâ, requirentes quatenus, tàm pro cultu Juſtitiæ, quàm noſtrorum precaminum efficaciâ, ſuper hiis, per veſtram liberalem Juſtitiam, noſtrorum Subditorum indempnitatibus ſuccurratis, & taliter tradita, mediante Juſtitiâ, reſtitui faciatis eiſdem; ſic, ſi placet, noſtris rogatibus, ſuper hiis, noſtris ſubditis providentes, quod veſtræ liberalitatis juſtitiam ſibi ſentiant ſubveniſſe; & nos, pro veſtris ſubditis, reddamur, ſi caſus contingeret, promptiores.

Dat. Pariſius, viceſimo octavo die Januarii.

De Treuga, inter Cives Baionæ, & Normannos.

A.D. 1318. An. 11. E. 2. Vaſc. 11. E. 2. 13. d.

REX, dilectis & fidelibus ſuis, Majori, Juratis, Civibus, & toti Communitati Civitatis ſuæ Baionæ, ſalutem.

Super Treugis & Sufferentiis, inter vos & Normannos, ſuper diſſenſionibus & diſcordiis quibuſcumque, inter vos & ipſos ſuſcitatis, uſque ad aliquod diffuſum & prolixum tempus capiendis, quibus ſine noſtrâ licentiâ & aſſenſu conſentire, vel eos affirmare, ut accepimus, diſtuliſtis;

Vobis ſignificamus, & innoteſcimus per præſentes, noſtris beneplacitis inhærere quod vos, pro vobis, Marinariis, & Subditis veſtris quibuſcumque, Treugam, atque ſufferentiam cum Normannis, & eis adhærentibus, ac Fautoribus eorumdem, ſuper omnibus Diſſenſionibus atque Diſcordiis, inter vos & ipſos, ex quâcunque cauſâ hactenus ſuſcitatis, ineatis & firmetis, uſque ad quinquaginta annos futuros, vel ulteriùs, ſi bono modo fieri poterit, duraturam, ſub Pœnis, & Conditionibus, aliiſque viis & modis, quibus meliùs & ſecuriùs videritis faciendam;

A.D. 1318.

Et quod primæ Treugæ & Ordinationes, in ipſis expreſſæ, adnullentur, & penitus revocentur;

Advertentes quòd, per hujuſmodi Sufferentiam, ſive Treugam, jam de novo inter vos & ipſos ineundam, nobis & Hæredibus noſtris præjudicium aliquod minime generetur.

A.D. 1318. Edw. 2.

Volumus autem & concedimus quod omnes pœnæ, quas inter vos & dictos Normannos, contra illos, qui contra hujuſmodi Sufferentiam, ſive Treugam, inter vos capiendam, venire præſumpſerint, de communi aſſenſu veſtro duxeritis ordinandas, inviolabiliter obſerventur: & quod pœnæ illæ ad perſonas Delinquentes tantummodo ſe extendant; ita quod nobis, aut Civitati noſtræ prædictæ, ſeu aliis, qui non fuerint Tranſgreſſores, prætextu dictarum pœnarum, præjudicium aut gravamen aliquod nullatenus irrogetur.

Dat. apud Weſtmonaſterium, viceſimo octavo die Januarii.

ET mandatum eſt Magiſtris Navium, & omnibus & ſingulis Marinariis Flotæ Navium Civitatis Regis Baionæ, in Portu del Swyne in Flandriâ exiſtentium; quod, ſub forisfacturâ omnium, quæ Regi forisfacere poterint, firmiter Rex inhibet, ne prædictis Normannis, aut eorum alicui, per Terram, vel per Mare, Injuriam, Moleſtiam, Dampnum aliquod, ſeu Gravamen, occaſione Diſſenſionum, ſeu Diſcordiarum, aliàs inter ipſos, ex quacumque causâ ſuſcitatarum, inferre aliqualiter præſumant.

Rex rogavit autem Dominum Regem Franciæ, per ſuas Literas ſpeciales, quod conſimilem Inhibitionem Normannis faceret indilate, ne ipſi, videlicet, eis, aut alicui eorum Injuriam, vel Moleſtiam, ſeu Dampnum aliquod inferant, aut Gravamen.

Dat. ut ſupra.

Per ipſum Regem.

Ad Regem Franciæ, ſuper dicta Treuga.

A.D. 1318. An. 11. E. 2. Vaſc. 11. E. 2. m. 13. d.

EXcellentiſſimo Principi, Domino Philippo, Dei gratiâ, Regi Franciæ & Navarræ Illuſtri, Fratri ſuo kariſſimo, Edwardus, ejuſdem gratiâ, &c. ſalutem, & ad vota ſucceſſus proſperos ac felices.

Attendentes Dampna, quæ per Diſſenſiones & Diſcordias, inter Homines de Civitate noſtrâ Baionæ & Normannos dudum ſuſcitatas, in Mari evenire poterunt; volentes etiam ipſis, quatenus poterimus, obviare,

Placuit nobis quòd, ſuper Diſſenſionibus prædictis, inter partes prædictas, Treuga, ſeu Sufferentia, ad tempus diffuſum, ineatur & firmetur:

Et ſuper hoc, ſcripſimus illis de Baionâ voluntatem noſtram, injungendo eiſdem, ſub gravi forisfacturâ noſtrâ, ne ipſis de Normanniâ dampnum inferant, ſeu Gravamen:

Placeat igitur veſtræ Magnificentiæ, quo ad illos de Normanniâ, ſimiliter ordinare, ut ſic, durante Treugâ, ſeu Sufferentiâ tempore diffuſo, ſubditi prædicti, ad utilitatem ipſorum, hinc & inde communicent, & Diſſenſiones ſupradictæ, priùs ſubortæ, deliberato Conſilio meliùs ceſſent & ſedentur.

Dat. apud Wyndeſoram, quarto die Februarii.

Contra Nuncium Papæ, Prohibitio.

A.D. 1318. An. 11. E. 2. Clauſ. 11. E. 2. m. 11. d.

REX, Magiſtro Rigando de Aſſerio, Canonico Aurelianenſi, ſalutem.

Clamoſâ & tumultuoſâ Incolarum Regni noſtri inſinuatione accepimus, quod vos tàm contra Religioſos, aliaſque Perſonas Eccleſiaſticas, quàm Laicos varia exercetis incommoda, in eodem Regno nova, inconſueta, & inaudita, in oppreſſionem & depauperationem plurimorum, ac noſtri, & Coronæ noſtræ læſionem & exhæredationem (ex quibus, ſi tolerarentur, majora proceſſu temporis poterunt, quod abſit, pericula evenire) unde, non immeritò, turbamur & movemur.

Vobis igitur prohibemus, nè contra Religioſos, ſeu alias Perſonas quaſcumque Eccleſiaſticas, vel Laicos quicquam in dicto Regno noſtro, quod in noſtri, ſeu Coronæ noſtræ præjudicium quoquo modo cedere poterit, exerceatis, ſeu præſumatis aliqualiter attemptare.

Teſte Rege apud Wyndeſoram, ſexto die Februarii.

Per Concilium.

.D. 1318. A.D. 1318.

. 2. Lav. 2.

Ad Regem Franciæ, ſuper Exceſſibus Officialium.

.D. 1318. A.D. 1318.

. 11. E. 2.

. & Fr.

. E. 2.

12.

EGregio Principi, Domino Philippo, Dei gratiâ, Francorum & Navarræ Regi illuſtri, Fratri ſuo cariſſimo, Edwardus, &c. ſalutem, &, ad vota, ſucceſſus proſperos & felices.

Cùm jamdudum, felicis recordationis, Dominus Philippus, Rex Francorum, Progenitor veſter, per ſuas Patentes Litteras, inter cætera, de ſuâ ſpeciali gratiâ, remiſerit omnem foriſfacturam Terrarum & Bonorum, & Pœnam corporum, Bannimenta, & quamcunque aliam Pœnam, in quam Seneſcalli, Majores, Bajuli, Officiales, Servientes quoque, ac Villarum Comunitates, ſeu Subditi noſtri, vel Progenitoris noſtri, in ipſo Ducatu Aquitaniæ, noſtro, vel ejuſdem Progenitoris noſtri tempore, poterant aliqualiter incidiſſe ex Bannimento, vel aliàs, pro quibuſcunque Inobedientiis, Gravaminibus, Injuriis, Violentiis, Dampnis, Exceſſibus, Homicidiis, Rapinis, Incendiis, ac Maleficiis quibuſcunque, vel aliàs quoquomodo, uſque ad tempus, in dictis Litteris contentum, in dicto Ducatu commiſſis:

Ac jam, ex gravi Querelâ, dilectorum & fidelium Subditorum noſtrorum, Conſulum & Univerſitatis Villæ noſtræ Bellimontis, in Petragoricinio, & Ducatu noſtro prædicto, nonnullorumque aliorum noſtrorum in eodem Ducatu Subditorum, graviter conquerentium, accepimus quòd nonnulli Officiales & Miniſtri veſtri, & ſpecialiter Seneſcallus veſter Petragoricinii, ac regius Procurator in eâdem Seneſcalciâ,

Hujuſmodi Remiſſionem infringere, violare, interrumpere, ac calumpniare, in noſtri contemptum & vilipendium, ac Officialium & Subditorum noſtrorum, in dicto Ducatu, Diſpendium & Gravamen, temerè præſumentes,

Aliquos Officiales, ſeu Subditos noſtros, & ſpecialiter Geraldum Foreſt, Servientem & Subditum noſtrum in ipſo Ducatu, contra formam Remiſſionis prædictæ, proſecuntur de Delictis, ſeu Exceſſibus, quæ ante tempus Remiſſionis prædictæ aſſeruntur commiſſa fuiſſe:

Et, in Ducatu eodem, ipſum Geraldum Foreſt, calumpniatum eâdem gratiâ, ad ultimum Supplicium non timuerunt perperàm condempnare:

Et, non contenti de præmiſſis, ſet potius mala malis accumulare ſtudentes, Conſules eoſdem de receptatione ejuſdem Geraldi occaſionantes, ipſos Dampnis, Expenſis, & Laboribus multipliciter fatigando; quòd, nec inmeritò, grave gerimus & moleſtum.

Nos, volentes, ut decet, ad vos recurſum habere, de veſtrorum tranſgreſſionibus Subditorum eo magis affectuosè, quo de veſtrâ ſpeciali benivolentiâ fiducialius conſolamur, vos requirimus & affectu cariori rogamus, quatinus Seneſcallo, Procuratoribus, Ballivis, & quibuſcunque aliis Miniſtris veſtris, per veſtras Litteras, efficaciter inhibere velitis, ne ad hujuſmodi Injurias, Violentias, ſeu quaſcunque Calumpnias ſe, de cætero, quoquomodo præſumant extendere, in ejuſdem gratiæ præjudicium ac etiam læſionem; quódque condempnationem hujuſmodi & proceſſus, contra ipſum Servientem noſtrum, & dictos Conſules, factos ex præmiſſis, ſtudeant celeriter revocare, & ab eorum Executione & Inſecutione ceſſent penitus & deſiſtant, Difficultatibus & Dilationibus ceſſantibus quibuſcunque.

Si verò, ex adverſo, quod non credimus, poſſet opponi etiam veriſimiliter juſta cauſa, executionem & inſecutionem debere fieri ſupradictas; hæc nobis concedi & remitti ex nunc, liberè, pro uberiori gratiâ, & ex veſtrâ certâ ſcientiâ poſtulamus;

Decernentes, optentu uberioris gratiæ, nullum, irritum, & inane, quicquid contra ipſos, noſtros, Servientem & Conſules, per dictum Seneſcallum veſtrum, ſeu ejus Curiam aut quoſcunque alios Officiales veſtros actum fuerit, ſeu proceſſum.

Dat. apud Wyndeſ. octavo die Februarii.

Ne aliquid attemptetur contra Coronam, in Congregatione Prælatorum.

A.D. 1318. A.D. 1318.

. 11. E. 2.

. 11. E. 2.

2. m. 37.

REX, venerabilibus in Chriſto Patribus, eâdem gratiâ, W. Archiepiſcopo Cantuarienſi, totius Angliæ Primati, & omnibus Epiſcopis Cantuariæ Provinciæ, ac aliis Prælatis, & Cleri abſentis Procuratoribus, A.D. 1318. Edv. 2. ribus, ejuſdem Provinciæ, apud Londonias in proximo conventuris, ſalutem.

Mandamus vobis firmiter inhibentes, nè, in inſtanti Congregatione, apud Londonias convocatâ, aliquid contra Coronam, ſeu Dignitatem noſtram, vel ſtatum Regni noſtri ſtatuere, ſeu attemptare aliqualiter præſumatis.

Si quæ autem, ſtatum Eccleſiæ, aut veſtrum tangentia, ſeu aliàs, erga nos habueritis proſequenda,

Ea in proximo Parliamento noſtro, apud Lincolniam jam convocato,

Ad quod vos Prælati ſummoniti eſtis, & ad quod, quantum bono modo poterimus, feſtinamus, in quo etiam intereſſe debetis,

Tractari volumus, & ſuper eiſdem tunc ibidem fieri, quod de communi Conſilio, ad honorem Dei & Eccleſiæ ſuæ, ſalvis Statu & Dignitate noſtris, fuerit faciendum.

In cujus, &c.

Teſte Rege apud Shene, decimo ſexto die Februarii.

Per ipſum Regem.

Ad Nuncium Papæ, contra indebitas Impoſitiones in exigendo Beati Petri Denarium.

A.D. 1318. An. 11. E. 2. Clauſ. 11. E. 2. m. 9. d.

REX, Magiſtro Rigando de Aſſerio, Canonico Aurelianenſi, ſalutem.

Ad aures noſtras jam pervenit, quòd vos Denarium Beati Petri, in Regno noſtro, ſub aliis modis & formis, quàm Denarius prædictus, temporibus Progenitorum noſtrorum, quondam Regum Angliæ, exigi ſeu levari conſuevit, jam exigitis, & levare intenditis, Graves Cenſuras Eccleſiaſticas excercendo, in Populi Regni noſtri Dampnum non modicum; ſuper quo, ex parte Populi noſtri, nobis eſt ſupplicatum, ut indè curaremus Remedium adhibere.

Et quia dictus Denarius Beati Petri, de Terris & Tenementis, in dicto Regno, ſub certâ formâ, hactenus conſuevit colligi & levari; nos, nolentes ſuper Terras, ſeu Tenementa aliquorum, infra idem Regnum, indebitam Impoſitionem fieri quovis modo, vobis prohibemus, ſub gravi foriſfacturâ noſtrâ, firmiter injungentes, ne dictum Denarium Beati Petri, ſub aliis Formis, ſeu Modis, quàm temporibus Progenitorum noſtrorum prædictorum, ſeu noſtro hactenus colligi & levari conſuevit, exigere, colligere, ſeu levare quomodolibet præſumatis, quouſque inde in Parliamento noſtro, de Conſilio Magnarum & Procerum dicti Regni, fiat quod, ſine præjudicio Coronæ noſtræ, & Populi noſtri diſpendio, fieri poterit bono modo.

Teſte Rege apud Weſtmonaſterium, primo die Martii.

Per ipſum Regem.

EOdem modo ſcribitur Archiepiſcopis, Epiſcopis, Decanis, Archidiaconis, & omnibus aliis Eccleſiæ Prælatis Regni; prout patet in Rotulo Patentium infra ſub eâdem datâ.

De Protectione, & ſalvo conductu, pro Comite de Lancaſtria, & ſibi adhærentibus.

A.D. 1318. An. 11. E. 2. Pat. 11. E. 2. p. 2. m. 31.

EEward, par la grace de Dieu, Roi d'Engleterre, Seigneur d'Irlande, & Ducs d'Aquitaigne, as Baillifs, Miniſtres, & tautz ſes feaux & leaux, as queux ceſtes preſentes lettres vendront, ſaluz.

Sachez qui, Come le vintiſme jour de September drein paſſe, por groſes boſoignes, touchauntes nous & noſtre Roialme, euſſoms ordine noſtre Parlement a tenir a Nicole a la quinzeine de Seint Hillarie drein paſſe, por aver y conſeil & aviſement de noz Prelatz, & de noſtre chere Coſyn, le Counte le Lancaſtre, & de noz autres grantz, ſur le bon eſtat & governement de noſtre Roialme, & ſur acunes monſtraunces, a nous faites par, noz cheirs & foials, Monſieur Aymer de Valence Counte de Pembrok, & Monſieur Humfrei de Bohun Counte de Hereford & d'Eſſex, por bien de pees & bone acord noſtr

Et euſſoms grauntez a totes les gentz le dit Counte de Lancaſtre, & touz ceux de ſa meiſne, & de ſa retenance, & ſes allietz, & lur genz, ove lur biens, puiſſent ſauvement & ſeurement, par tot noſtre Roialme, & noſtre poer, queu part q'il vouſiſſet, aler, & demorer:

Et qui nul areſt, par nule cauſe, faite avant le vintiſme jour de Septembre avant dit, ſur eux, ne ſur lur biens, terres, ne tenementz, par nous, ne par nul de nous Miniſtres, fuiſſent faites, tanque a la quinzeine avantdite, n'en tot le tenps durant le dit Parlement:

Et qui totes choſes, eux tochauntes, eu dementers remagniſſent en pees; mes qui les choſes, qui devient eſtre redreſces, en Parlement a dunque fuiſſent redreſces, & les choſes, touchantes la comune lei, par lei du Roialme fuiſſent aillors redreſces:

E, ſi par aventure aveigniſſe qui aſcun, ou aſcunes de eux,. ou lur biens, par encheſon de nule cauſe, ſicome eſt ſuſdit, feuſſent areſtez, empeſchez, moleſtez, ou grevez par nous, ou nul de noz Miniſtres, voiſſiſſoms qui tieux areſtz, & attachementz, & empeſchementz, & grevances, par les ditz Countes de Pembrok & de Hereford, ou par l'un de eux, ou par ceux, ou celi, as queux, ou a qi les ditz Countes, ou L'un de eux, euiſſent, ou euſt a ce done poer par lur Lettres, ou par les Lettres L'un de eux Patentes:

A les queux, ſur ce, avioms done noz Lettres Patentes, jointement & ſeveralment, a deſareſter & ſanz delai eux, & lur biens, & lur terres deliverer; iſſint qui, dedeinz le ſuſdit tenps, nul de gens le dit Counte de Lancaſtre, ne genz de ſa meiſne, ne de ſa retenance, ne nul de ſez alliez feuſſent empeſchez, areſtuz, ne querelez, moleſtez, ne grevez, durant le dit tenps encountre la fourme ſuſdite; ſicome en noz Lettres Patentes, de ce faites, plus plenement eſt contenuz:

Et puis, par certeines encheſons, euſſoms eloignez le dit Parlement, a tenir a meſme le lieu le primer Dimaign de quareſme prochein avenir; & ja, a la requeſte des Prelatz & del Cleregie de noſtre Roialme, eoms eſloignez uncore le dit Parlement, a tenir a meſme le lieu, a lendemain de la Trinite prochein avenir:

Grantoms qui totes les gentz le dit Counte de Lancaſtre, & touz ceux de ſa meiſne, & de ſa retenance, & ſes alliez, & lur gens, oue lur biens, puiſſent ſauvement, & ſurement par tot noſtre Roialme, & noſtre poer, queu part qil voillent, aler, & demorer, & qui nul areſt, par nule cauſe, faite avant le dit vintiſme jour de Septembre, ſur eux, ne ſur lur biens, terres, ne tenemenz, par nous, ne par nul de noz Miniſtres, ſoint faites, tanque, le dit jour lendemain de la Trinite, n'en tot le tenps durant le dit Parlement:

Et qui tutes choſes, eux tochantes, faites avant le dit vintiſme jour de Septembre, en demettres remaignent en pees; mes qui les choſes, qui devient eſtre redreſces, en Parlement adonqs ſoint redreſces; & les choſes, tochantes la comune lei, par la lei du Roialme ſeient aillors redreſces:

E, ſi par aventure, aveigne qui aſcun, ou aſcunes de eus, ou lur biens, par encheſon, de nule cauſe, ſicome eſt ſuſdit, ſoient areſtuz, empeſchez, moleſtez, ou gravez par nous, ou nul de noz Miniſtres;

Voloms qui tieux areſtz, & atachemenz, empechemenz, & grevances, par les ditz Countes de Pembrok & de Hereford, ou par l'un de eux, ou par ceux, ou celi, as queux, ou a qui les ditz Countes, ou l'un de eux, averont, ou avera a ce done poer, pur lur Lettres, ou par les Lettres l'un de eux, Patentes, a les queux ſur ce avoms done noz Lettres Patentes, jointement & ſeveralment, a deſareſter, & ſanz delai eux, & lur biens, & lur terres deliverer, iſſint qui, dedeinz le ſuſdit tenps, nuls des gentz le dit Counte de Lancaſtre, ne gentz de ſa meiſne, ne de ſa retenance, ne nul de ſes allitz, ſoient empeſchez, areſtuz, n'en quereles moleſtez, ne gravez, durant le dit tenps, encontre la forme ſuſdite.

En teſmoignance de quele choſe nous avoms fait faire ceſtes noz Lettres overtes.

Done a Weſtmonſter, le quart jour de Marz.

Per ipſum Regem.

Pro Albanenſe Epiſcopo, Cardinale.

.D.1318.
s. 11. E. 2
Liberat. 11.
. 2. m. 2.
A.D. 1318.

REX Theſaurario & Camerariis ſuis, ſalutem.

Liberate, de Theſauro noſtro, Venerabili Patri, A. Albanenſi Epiſcopo, Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinali, Centum & quinquaginta libras; videlicet,

A.D. 1318. Edv. 2.

De Anno Regni noſtri Octavo Quinquaginta Marcas:

Et de Anno Regni noſtri Nono Quinquaginta Marcas:

Et de Anno Regni noſtri Decimo, Quinquaginta Marcas;

Quæ ei a retrò ſunt, de illâ annuâ Penſione, quam ei, per Litteras noſtras Patentes, conceſſimus de nobis percipiendam.

Teſte Rege apud Weſtmonaſterium, 6. die Martii.

Ad Papam pro Univerſitate Cantebrigiæ perpetuanda, & Privilegiis augmentanda.

A.D. 1318. An. 11. E. 2. Rom. & Fr. 11. E. 2. m. 13.

PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum.

Quanto illa ſublimis ſapientialis ſtudii dignitas,

Quæ in Univerſitate noſtrâ Cantebrigiæ continuatis viget ſucceſſibus, & floruit ab antiquo, tanquam Mater fœcunda,

Plures produxerit, & producat cotidiè, tam in Sacrâ Theologiâ, quam in aliis ſcientiis, Filios Eruditos, quorum ſcientialis Claritas cæteros, in multitudine numeroſâ, Irradiat & Illuſtrat,

Tanto Univerſitas memorata majori mereretur attolli Præconio, & favoris præcipui Præſidio inſigniri:

Cùm igitur Univerſitas prædicta (cujus ſtatum proſperari cupimus & firmari) Sacroſanctæ Sedis Apoſtolicæ gratioſâ Munificentiâ muniri jam indigeat & fulciri,

Sanctitati veſtræ devotis precibus ſupplicamus quatinus dictam Univerſitatem perpetuare, & privilegia,

Quibus Cancellarius & Scolares Univerſitatis illius, ac eorum Prædeceſſores uſi ſunt hactenus & gaviſi, cum augmentatione novorum Privilegiorum, ipſis adhuc, ſi placet, concedendorum,

Ex veſtræ plenitudine poteſtatis, noſtri conſideratione, dignemini confirmare.

Conſervet, &c.

Dat. apud Weſtmonaſterium, 18. die Martii.

De Poteſtate, ad Treugam cum Roberto de Brus firmandam.

A.D. 1318. An. 11. E. 2. Scot. 11. E. 2. m. 14.

REX omnibus, ad quos, &c. ſalutem.

De Fidelitate probatâ, & circumſpectione providâ, Venerabilis Patris,

W. Archiepiſcopi Eborum, Angliæ Primatis: &, dilectorum & fidelium noſtrorum,

Magiſtri Roberti de Pykering, Decani Eccleſiæ Beati Petri Eborum;
Roberti Umframvill, Comitis de Anegos;
Willielmi de Ros de Hamelak,
Magiſtrorum,
Rogeri de Northburgh, Archidiaconi Richmundiæ in dicta Eccleſia Eborum;
Roberti de Baldok, Archidiaconi Midleſex in Eccleſiâ Sancti Pauli London.
Johannis de Inſula, &
Johannis de Beneſtede, Militum;

Plenam fiduciam reportantes,

Ad Treugam ſeu Sufferentiam Guerræ, per Sanctiſſimum in Chriſto Patrem, Dominum Johannem, Summum Pontificem, auctoritate ſuâ & Eccleſiæ Romanæ, inter nos & Robertum de Brus, ſuóſque Complices & Fautores, contra nos de Guerra exiſtentes, ordinatam & impoſitam, modis & viis, quibus expedire videbitur, vallandam & firmandam,

Præfatis, Archiepiſcopo, Decano, Comiti, Willielmo, Archidiaconis, Johanni, & Johanni, Omnibus, Septem, Sex, Quinque, & Quatuor eorum, plenam, tenore præſentium, Committimus Poteſtatem;

Ratum habituri & firmum quicquid per prædictos, Archiepiſcopum, Decanum, Comitem, Willielmum, Archidiaconos, Johannem, & Johannem, Omnes, Septem, Sex, Quinque, vel Quatuor eorum, Vallatum & Firmatum fuerit, noſtro nomine, in hac parte.

In cujus, &c.

Teſte Rege apud Weſtmonaſterium, 18. die Martii.

Per ipſum Regem & Concilium.

De Caſtris, & Villis, Coronæ annexis.

A.D. 1318. An. 11. E. 2. Vaſc. 11. E. 2. m. 11.

REX omnibus, ad quos, &c. ſalutem.

Fideles, & benè meritos, ac Regiis obſequiis utiles atque promptos, Regiam decet providentiam ſuis affectibus talibus annectere vinculis & unire, ut, de promptis, ad oportunitates Regias, per ipſorum ſervitia fructoſa, efficiantur impoſterùm promptiores.

Nos igitur ad grata & utilia obſequia, per dilectos & fideles noſtros, probos homines Univerſitatis Caſtri & Villæ de Podio Lorman, in Ducatu prædicto, frequenter & utiliter nobis impenſa, noſtræ conſiderationis intuitum dirigentes,

Conceſſimus eis, pro nobis & Hæredibus noſtris, per has noſtras Patentes Litteras, perpetuò duraturas, quòd prædictum Caſtrum, aut Villam prædictam, ſeu aliquas Baſtidas, ad dicta Caſtrum & Villam pertinentes, per Donationem, Permutationem, vel quovis alio modo, extra manum Regiam non ponemus:

A.D. 1318.

Hoc tantummodo excepto quod prædicta, Caſtrum, Villa & Baſtidæ, cum omnibus pertinentiis ſuis, per nos, & Hæredes, & Succeſſores noſtros, noſtro, & ipſorum Hæredum & Succeſſorum noſtrorum Primogenitis, tanquàm futuris Hæredibus Regni Angliæ & Ducatûs Aquitaniæ, dari valeant & concedi; & quod eo nichilominùs Coronæ Regni Angliæ ſpecialiter conjuncta remaneant & annexa.

In cujus, &c.

Teſte Rege apud Weſtmonaſterium, 18. die Martii.

Conſimiles Litteras habet Villa de Herbeſaure.

Pro Jacobo de Berkele Conſanguineo Regis, commendatoria.

A.D. 1318. An. 11. E. 2. Rom. & Fr. 11. E. 2. m. 13.

PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum.

Provida circumſpectio Regiæ Majeſtatis, conſiderans & diſcernens, ut convenit, merita perſonarum, illos non immeritò proſequi tenetur prærogativâ favoris & gratiæ ſpecialis, quos generis nobilitas, Litterarum ſcientia, ac alia virtutum & meritorum inſignia multipliciter recommendant.

Cùm igitur, dilectus Conſanguineus noſter, Magiſter Jacobus de Berkele, Sacræ Theologiæ Doctor (quem, præter nobilitatem generis, & Litterarum ſcientiam, multiplicia virtutum gratioſa merita comitantur) quædam habeat negotia in veſtræ Sanctitatis præſentia expedire,

A.D. 1318.

Eundem Conſanguineum noſtrum, & ejus negotia memorata, veſtræ Clementiæ pleno recommendamus affectu; devotis precibus ſupplicantes quatinus petitiones ipſius Conſanguinei noſtri, veſtræ Beatitudini porrigendas, ad exauditionis optatæ gratiam, precum noſtrarum & ejuſdem Jacobi meritorum intuitu, admittere dignetur veſtra paternitas Sacroſancta.

Conſervet, &c.

Teſte Rege apud Weſtmonaſterium, 20. die Martii.

De Intendendo circa collectionem Procurationum Cardinalium, in Hybernia.

A.D. 1318. An. 11. E. 2. Clauſ. 11. E. 2. m. 8.

REX, dilecto ſibi in Chriſto --- Abbati Sancti Thomæ Martiris, juxta Dubliniam, ſalutem.

Ex inſinuatione, Venerabilium Patrum, Dominorum, Gaucelini Johannis, tituli Sanctorum Marcelli & Petri, Presbiteri, & Lucæ, Sanctæ Mariæ in Viâ latâ Diaconi, Cardinalium, qui ad partes Angliæ nuper venerunt, accepimus quod,

A.D. 1318.

Licet ipſi vobis nuper, auctoritate Sedis Apoſtolicæ, eis commiſsâ, dediſſent in mandatis, quòd Procurationes ſuas, in partibus Hiberniæ, certâ formâ Colligi & Levari faceretis,

Vos tamen eiſdem Cardinalibus reſcripſiſtis quòd, ſine licentiâ noſtrâ, vos intromittere de Negotio illo nullatenus potuiſtis; ſicque, eâ occaſione, Negotium illud, non abſque eorum incommodo, A.D. 1318. Edv. 2. modo, remanſit hactenus imperfectum:

Nos igitur, præfatos Cardinales favore benivolo proſequentes, ac nolentes exactionem Procurationum ſuarum prædictarum, præmiſsâ occaſione, retardari;

Vobis mandamus quòd, circa Collectionem & Levationem Procurationum prædictarum, in formâ vobis ab eiſdem demandatâ, cum diligentiâ intendatis.

Teſte Rege apud Weſtmonaſterium, 20. die Martii.

De Pardonatione, ſuper Morte hominis inter Burdeandum lethaliter percuſſo.

A.D. 1318. An. 11. E. 2.
Pat. 11. E. 2. p. 2. m. 25.

REX omnibus Ballivis & fidelibus ſuis, ad quos, &c. ſalutem.

Sciatis quòd, cùm nuper, per ſingulos Comitatus Regni noſtri, publicè proclamari, & ſub gravi foriſfacturâ fecerimus firmiter Inhiberi, ne quis, Comes, Baro, Miles, ſeu alius Homo ad Arma quicumque, infra Regnum noſtrum Turneare, Burdeare, Juſtas facere, Aventuras quærere, ſeu alia facta Armorum excercere præſumeret, ſine noſtrâ licentia ſpeciali:

Ac, licet Willielmus Melkſop & Willielmus de Ponton, poſtmodùm Juſtas fecerint apud Lutoniam, in Comitatu Bedeford, contra Proclamationem & Inhibitionem hujuſmodi; per quas quidem Juſtas dictus Willielmus Melkſop, dictum Willielmum de Ponton interfecit:

Volentes tamen eidem Willielmo Melkſop,

Ad requiſitionem, dilecti Conſanguinei & fidelis noſtri, Adomari de Valentia Comitis Pembrochiæ, per quem intelleximus quòd dictus Willielmus de Ponton per infortunium, & non per Feloniam, aut Malitiam dicti Willielmi Melkſop, præcogitatam, mortem ſic ſuſtinuit,

Gratiam in hac parte facere ſpecialem, pardonavimus eidem Willielmo Melkſop tranſgreſſionem, quam fecit Juſtas faciendo contra Proclamationem & Inhibitionem prædictas, & Sectam pacis noſtræ, quæ ad nos pertinet, pro morte prædicta; ita tamen quod ſtet Rectò in Curiâ noſtrâ, ſi quis verſus eum loqui voluerit de morte ſupradictâ.

In cujus, &c.

Teſte Rege apud Weſtmonaſterium, 20. die Martii.

Per ipſum Regem Nunciante Willielme de Monte Acuto.

Ad Regem Franciæ, de attemptatis in Aquitania emendandis.

A.D. 1318. An. 11. E. 2.
Vaſc. 11. E. 2. m. 10. dor.

MAgnifico Principi, Domino Philippo, Dei gratiâ, Regi Franciæ & Navarræ illuſtri, Fratri ſuo cariſſimo, Edwardus, ejuſdem gratiâ, &c. ſalutem, &, ad vota ſucceſſus proſperos & fælices.

Quædam nobis, ſuper ſtatu Ducatûs noſtri prædicti, Præjudicialia, & hactenus Inaudita, noſtris auribus indies inculcantur, quòd licet immediata juriſdictio, de omnibus & ſingulis, Subditos noſtros Ducatûs prædicti in eodem Ducatu contingentibus, ad Miniſtros noſtros ejuſdem Ducatûs, nomine noſtro, excercenda pertineat:

Nec debeant hujuſmodi ad Curiam veſtram devolvi, nec in eodem tractari, niſi per viam reſorti;

Nichilominus Seneſcallus veſter, ex parte veſtrâ, in Petragoricinio, & alii Miniſtri. aliquando, ut aſſerunt, ſub colore Officiorum ſuorum, & aliquando auctoritate Literarum veſtrarum, eis directarum, dictum Ducatum noſtrum ingrediuntur, & in eodem Juriſdictionem immediatam, ad nos & Miniſtros noſtros ejuſdem Ducatûs pertinentem, ſatagunt excercere:

Inſuper Arnaldum Calculi, Seneſcallum noſtrum Xanctoniæ, & Civem noſtrum Burdel. (noſtræque & Miniſtrorum Ducatûs prædicti Juriſdictioni immediatè ſubjectum) de veniendo ad Parliamentum veſtrum Pariſius, ad proſecutionem Eliæ Souziprada, ſuper diverſis reſponſurum, ut intelleximus, jam citârunt.

Nos igitur, advertentes præmiſſa, ſi ſub conniventiâ permitterentur tranſire, in noſtri præjudicium, & exhæredationem cedere manifeſtè, non valenteſque tam Præjudicialia, Injurioſa, & Dampnoſa Nobis, & Subditis noſtris dicti Ducatûs, æquanimiter tolerare,

Regiam

.D. 1318.
r. 2.

A.D. 1318.
Euv. 2.

Regiam benivolentiam veſtram (de quâ plenè confidimus) quanto cariùs & affectuoſiùs poſſumus, deprecamur, quatinus ad præmiſſa (quæ, præter conſcientiam veſtram, fore credimus improvidè attemptata) intuitum debitum convertentes, velitis, pro Nobis & præfato Arnaldo, de competenti & feſtino Remedio providere; & ab hujuſmodi Præjudicialibus, Dampnoſis, & Injurioſis, per præfatum Seneſcallum, & alios Miniſtros veſtros, prorſus, ſi placet, deſiſtere; & Proceſſus, ſi qui per ipſos, vel eorum aliquem facti fuerint in præmiſſis, facientes totaliter revocari.

Dat. apud Haddele, 30. die Martii.

De generali Inhibitione Torneamenti.

.D. 1318.
s. 11. E. 2.
lauſ. 11. E. 2.
. 8. *d.*

A.D. 1318.

REX Vicecomiti Hereford, ſalutem.

Cùm nuper, per ſingulos Comitatus Regni noſtri, publicè proclamari, & ex parte noſtrâ fecerimus firmiter inhiberi, ne quis, cujuſcumque ſtatûs ſeu conditionis exiſteret, ſub foriſfacturâ omnium quæ nobis foriſfacere poſſet, Turneare, Burdeare, Juſtas facere, Aventuras quærere, aut alia facta Armorum alicubi, infra Regnum noſtrum, niſi pro expeditione Guerræ noſtræ Scotiæ, excercere præſumeret, ſine noſtra Licentia ſpeciali:

Et quòd, ſi qui, poſt Proclamationem & Inhibitionem hujuſmodi, inventi eſſent in hac parte Delinquentes, tunc Corpora eorum, cum Equis & Herneſiis ſuis, areſtarentur.

Nos, nolentes aliqua facta Armorum, infra Regnum noſtrum, niſi ex causâ prædictâ, quomodolibet excerceri, tibi Præcipimus, firmiter Injungentes, quòd ſtatim, viſis præſentibus, in ſingulis locis, in Ballivâ tuâ, ubi expedire videris, publice proclamari, & ex parte noſtrâ firmiter facias inhiberi, ne quis, Comes, Baro, Miles, ſeu quivis alius Homo ad Arma, cujuſcumque ſtatûs aut conditionis exiſtat, ſub foriſfacturâ prædictâ, alicubi, infra Regnum noſtrum, Turneare, Burdeare, Juſtas facere, Aventuras quærere, ſeu aliqua facta Armorum excercere præſumat, ſine Licentiâ noſtrâ ſpeciali:

Et ſi quos, poſt Proclamationem & Inhibitionem hujuſmodi, inveneris in hac parte Delinquentes, tunc eos, per eorum Corpora, unà cum Equis, Armis, & Herneſiis, ac omnibus aliis Bonis & Catallis ſuis, ubicumque, & in quorumcumque manibus, in Ballivâ tuâ, inveniri contigerit, areſtes, & ſub areſto hujuſmodi ſalvò cuſtodias, donec aliud a nobis indè habueris in mandatis; aſſumpto ad hoc, ſi neceſſe fuerit, poſſe Comitatûs tui.

Et de nominibus illorum, quos ſic areſtaveris, ac de valore Bonorum & Catallorum ipſorum, ſic areſtandorum, nobis ſcire facias indilatè.

Miramur autem quòd, ſuper executione mandati noſtri, tibi prius indè directi, nos hactenus certiorare diſtuliſti.

Teſte Rege apud Mortelak, 7. die Aprilis.

Eodem modo mandatum eſt ſingulis Vicecomitibus per Angliam.

De Sufferentia, inter Cives Baionæ, & Normannos.

A.D. 1318.
n. 11. E. 2.
Vaſc. 11. E. 2.
. 10.

A.D. 1318.

REX, dilectis & fidelibus ſuis, Antonio Peſſaigne de Januâ, Seneſcallo ſuo Vaſconiæ, Amaneno de Foſſato, Magiſtro Thomæ de la Grave, & Majori ſuo Baionæ, ſalutem.

Sciatis quòd, cùm ex Diſſenſionibus, inter, dilectos & fideles noſtros, Majorem, Juratos, Cives & Communitatem Civitatis noſtræ Baionæ ex parte unâ, & Normannos ex alterâ, ſuſcitatis, Dampna, & Pericula, ac Mala quamplurima, per Terram, & per Mare, evenerint hinc & indè; & multa majora exinde formidentur evenire, niſi hujuſmodi Dampnis & Periculis citius obvietur:

Nos, mutuam Communionem dictorum Subditorum noſtrorum, Baionenſium & Normannorum, ad communem utilitatem, hinc & indè, confoveri affectantes; ac de fidelitate veſtrâ & circumſpectione providâ confidentes,

Ad tractandum de Treugâ ſeu Sufferentiâ ſuper Diſſenſionibus & Diſcordiis prædictis, ad Quinquaginta Annos, vel amplius:

Seu ſuper finali pace & concordiâ, inter ipſos, Majorem, Juratos, Cives, & Communitatem Baionæ, & dictos Normannos, ineundâ:

Et ad Treugam & Sufferentiam illam, ſeu Pacem finalem & Concordiam,

A.D. 1318.
Edv. 2.

diam, ſub Pœnis & Conditionibus, modiſque & viis aliis, quibus juxta diſcretiones veſtras expedire videbitur, vallandum & firmandum,

Vobis omnibus, tribus, & duobus veſtrûm, tenore præſentium committimus poteſtatem; ratum habituri & gratum, quicquid per vos omnes, tres, vel duos veſtrûm, Tractatum, Vallatum, ſeu firmatum fuerit in præmiſſis.

In cujus, &c.

Teſte Rege apud Mortelak, octavo die Aprilis.

Ad Papam, de Fundatione Domus Sororum Ordinis Prædicatorum.

A.D. 1318.
An. 11. E. 2.

Rom. & Fr. 11. E. 2. *m.* 13. *d.*

PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum.

Quia proponimus, Divinâ diſponente Clementiâ, quandam Domum Sororum, Ordinis Fratrum Prædicatorum, in Regno noſtro, fundare; quâ mediante Elemoſina noſtra, quam annis ſingulis facimus, pro ſalute Progenitorum & Succeſſorum noſtrorum, ac noſtra, Fratribus Ordinis antedicti, qui apud Langeleye Lincolnienſi Dioceſe commorantur, continuetur impoſterùm; ſuper quo diffuſiùs per noſtras Litteras aliàs veſtræ ſcribimus Sanctitati.

Veſtræ Paternitati digniſſimæ humiliter ſupplicamus quatinus, dilectos nobis in Chriſto, Fratres, Richardum de Birton, & Andream de Aſlakeby, memorati Ordinis Profeſſores, recommendatos habere dignemini; quos ad veſtram Beatitudinem miſimus, ut dictum Negotium exequantur; quibus, in ejuſdem promotione Negotii, veſtræ placeat Pietati gratiam impendere benigniter & favorem.

Conſervet, &c.

Pro Domino Amaneno de Lebreto de Penſione ſua debite ſolvenda.

A.D. 1318.
An. 11. *E.* 2.

Vaſc. 11. *E.* 2. *m.* 10.

REX Seneſcallo ſuo Vaſconiæ, & Conſtabulario ſuo Burdegaliæ, qui nunc ſunt, vel qui pro tempore erunt, aut eorum loca tenentibus, ſalutem.

Cùm nuper, per Literas noſtras Patentes,

Pro bono & laudabili ſervitio, quod dilectus & fidelis noſter, Amanenus Dominus de Lebreto, celebris memoriæ, Domino Edwardo, quondam Regi Angliæ, Patri noſtro, & nobis impendit,

Conceſſerimus ei, pro nobis & Hæredibus noſtris, quòd ipſe, a Feſto Sancti Andreæ Apoſtoli, anno Regni noſtri primo, ſingulis annis, ad totam vitam ſuam, percipiet duo milia Librarum Burdegalenſium, de Pedagio de Sancto Machario, per manus ſuas, vel per manus illius, quem ad hoc, per Literas ſuas Patentes, deputaverit loco ſui, & per viſum Conſtabularii noſtri Burdegaliæ, qui pro tempore fuerit, vel ejus Locum Tenentis; ita videlicet quod totum reſiduum dicti Pedagii, de anno in annum, poſtquam idem Amanenus dicta Duo Milia Librarum Burdegalenſium, de eodem Pedagio ſic perceperit, & habuerit, in manibus prædicti Conſtabularii remaneat, ut nobis & Hæredibus noſtris inde valeat reſpondere, prout in Literis noſtris prædictis pleniùs continetur:

Ac jam acceperimus quòd exitus Pedagii prædicti aliquo anno ſummam Duorum Milium Librarum Burdegalenſium excedunt: & aliquo anno ſummam illam in multum non attingunt; per quod præfatus Amanenus prædicta duo Milia Librarum Burdegalenſium de dicto Pedagio recipere non poteſt, ut deberet.

Nos, volentes quod eidem Amaneno, de dictis Duobus Milibus Libris Burdegalenſibus, de Pedagio prædicto, quolibet anno ſatisfiat,

Vobis mandamus quòd (ſi exitus Pedagii prædicti, aliquo anno, ſummam prædictam non attingebant: & aliquo anno ſummam illam excedebant) tunc, computato uno anno in alium, Amaneno dicta duo milia Librarum Burdegalenſium, quolibet anno, de Exitibus prædictis, de tempore præterito, & exnunc, ſolvi faciatis; proviſo quod de Reſiduo nobis reſpondeatur, juxta tenorem Literarum noſtrarum prædictarum.

Dat. apud Mortilak, nono die Aprilis.

Per ipſum Regem.

De

De Homagio, pro Ducatu Aquitaniæ, præſtando.

.D.1318. A.D.1318.
n.11.E.2.
lauſ.11.E.2.
.3.d.

PHilippus, Dei gratiâ, Francorum & Navarræ Rex, univerſis, præſentes Literas inſpecturis, ſalutem.

Notum facimus quòd, accedentibus ad præſentiam noſtram prudentibus viris, Johanne Abel Milite, & Magiſtro Richardo de Burton Legum Profeſſore, Embaſſatoribus ſeu Nuntiis ex parte, cariſſimi Fratris, Edwardi Regis Angliæ, Ducis Aquitaniæ, fidelis noſtri, ad nos miſſis, auditis in præſentiâ noſtrâ;

Necnon excuſationibus ex parte ipſius Ducis, nobis per eos expoſitis, ſuper eo quòd ad nos, ad mandatum noſtrum, cauſâ præſtandi nobis Homagium pro dicto Ducatu, & aliis, quæ a nobis in Regno noſtro Franciæ tenet in Feodum, ad præſens ſe conferre non poterat, nec hactenus potuerat certis cauſis;

Quas Excuſationes (cùm dicti Regis Fratris noſtri aliqua impedimenta ſentiant) licet nobis, tàm cauſâ dictorum Impedimentorum, quàm non adventûs, ipſius Fratris noſtri, non modicum diſpliceant, admiſimus tamen eaſdem.

Et ideò nos, ad ipſius Ducis ſupplicationem, per ipſos Nuntios nobis expoſitam, dilationem & reſpectum veniendi ad noſtram præſentiam, pro dicto Homagio, nobis præſtando, & aliis, quæ, cauſâ hujuſmodi, tenetur nobis facere, faciendis, dicto Duci hiis præſentibus concedimus, uſque ad noſtræ ſuper hoc beneplacitum voluntatis.

Volumus tamen quòd, infra Feſtum proximum Nativitatis Beati Johannis Baptiſtæ, certos & ſpeciales Nuntios ad nos mittat, cum auctoritate & plenariâ poteſtate præſtandi nobis, ex parte ipſius Ducis, & pro ipſo, fidelitatis debitum Juramentum pro Ducatu, & aliis prædictis; necnon cum Literis ipſius Ducis, per quas confiteatur nos, ad ipſius ſupplicationem, dictum Homagium, & alia prædicta nobis præſtandi ſibi conceſſiſſe dilationem prædictam.

In cujus rei teſtimonium præſentibus Literis noſtrum fecimus apponi ſigillum.

Actum Pariſius die decimo quinto Aprilis, Anno Domini mileſimo, trecenteſimo, ſeptimo decimo.

Pro Fratribus Regis, & Coexecutoribus Teſtamenti Margaretæ, nuper Reginæ Angliæ.

.D.1318. A.D.1318.
n.11.E.2.
at.11.E.2.
.2.m.17.

REX omnibus, ad quos, &c. ſalutem.

Sciatis quòd, de gratiâ noſtrâ ſpeciali, conceſſimus Thomæ, Comiti Norffolciæ, & Mareſcallo Angliæ, & Edmundo de Wodeſtok, Fratribus noſtris cariſſimis, Executoribus Teſtamenti, bonæ memoriæ, Margaretæ, nuper Reginæ Angliæ, Matris noſtræ, & Executoribus ſuis Teſtamenti prædicti,

Quòd ipſi, ad executionem Teſtamenti prædicti faciendam, habeant omnia Bona & Catalla, quæ fuerunt ejuſdem Reginæ, quarto decimo die Februarii, ultimò præterito (quo die obiit) tàm, videlicet, Blada in Terris, quas tenuit in Dotem, creſcentia, quam Blada, & alia Bona, & Catalla quæcumque in Maneriis, quæ ſimiliter tenuit in Dotem, tunc exiſtentia:

Ac omnes Exitus Terrarum, Tenementorum, & Maneriorum eorumdem, tàm illorum ad firmam dimiſſorum, quàm aliorum, in manum dictæ Reginæ, die prædicto obitûs ſui, exiſtentium:

Necnon totam pecuniam, per ipſam non levatam de viridi cerâ, & Libertatibus quibuſcumque, ſibi conceſſis, qualitercumque provenientibus, de toto tempore ipſius Reginæ, uſque ad diem prædictum:

Quæ quidem Bona & Catalla, poſt mortem ejuſdem Reginæ, certis de cauſis, capi fecimus in manum noſtram.

Et inſuper conceſſimus eiſdem Executoribus, quòd omnia & ſingula Debita, quæ præfatæ Reginæ, in Regno & Dominio noſtro, die prædicto, qualitercumque debebantur, cum omni feſtinatione, & eodem modo, quo Debita noſtra propria levari facimus, leventur.

Conceſſimus etiam eiſdem Executoribus, pro nobis & Hæredibus noſtris, quòd ipſi, de omnimodis Exactionibus & Demandis (quas erga prædictam Reginam, ex quâcumque cauſâ, ante diem prædictum, habuimus) totaliter ſint

A.D. 1318. Edw. 2.

Quieti, & quod ſuper hiis exnunc non occaſionentur in aliquo, ſeu graventur; ſalvâ tamen nobis Actione ad præſtita, eidem Reginæ in Garderobâ noſtrâ facta, ſiqua in eadem contigerit inveniri.

In cujus, &c.

Teſte Rege apud Wyndeſore, decimo octavo die Aprilis.

Per breve de privato Sigillo.

De Domo, pro Sororibus Ordinis Prædicatorum, fundanda.

A.D. 1318. An. 11. E. 2. Rom. & Fr. 11. E. 2. m. 13.

VEnerabili Viro, Domino Nicholào, Hoſtienſi & Velletrenſi Epiſcopo Cardinali, Edwardus, &c. ſalutem.

Quia decrevimus, ex deliberato Conſilio, quendam locum in Regno noſtro fundare pro Inhabitatione Sororum, Ordinis Fratrum Prædicatorum: & eundem Redditibus ſic dotare, quod, Dote hujuſmodi mediante, Elemoſina noſtra, quam Fratribus ejuſdem Ordinis, apud Langeleye commorantibus, conferimus annuatim in vitæ ſubſidium, continuari poſſit competentius in futuro; ſuper quo diffuſiùs ſcribimus Sanctiſſimo Patri noſtro, Domino Summo Pontifici.

Dilectionem veſtram affectuosè rogamus, quatinus erga Patrem & Dominum Summum Pontificem memoratum inſtare velitis, ut promoveatur Negotium prætaxatum, & pro expeditione illius dare operam efficacem.

Dat. apud Walyngford, viceſimo ſecundo die Aprilis.

Eodem modo ſcribitur ſubſcriptis; videlicet,

Domino Nicholao, Tituli Sancti Euſebii Presbitero Cardinali,

Domino G. Sabinenſi Epiſcopo Cardinali.

Ad Magiſtrum prædicti Ordinis, de præfatis Sororibus.

A.D. 1318. An. 11. E. 2. Ibid.

REX, approbatæ Religionis Viro, Magiſtro Ordinis Fratrum Prædicatorum, ſalutem.

Quia intendimus, Domino diſponente, Domum quandam Sororum, Ordinis veſtri, in Regno noſtro fundare, in loco decenti, pro ſalute Progenitorum, & Succeſſorum noſtrorum, & noſtrâ;

Dilectionem veſtram attentè rogamus, quatinus ordinare curetis de ſeptem Sororibus, ad nos in brevi mittendis (quæ ſint vitæ probatæ, & converſationis honeſtæ) ut ſint paratæ venire cum fuerit oportunum.

Dat. ut ſupra.

De Caſtris, & Villis, Coronæ Regni Angliæ annexis.

A.D. 1318. An. 11. E. 2. Vaſc. 11. E. 2. m. 11.

REX omnibus, ad quos, &c. ſalutem.

Fideles, & bene meritos, ac Regiis obſequiis utiles atque promptos, Regiam decet providentiam ſuis affectibus, talibus annectere vinculis & unire, ut, de promptis, ad oportunitates Regias, per ipſorum ſervitia fructuoſa, efficiantur impoſterùm promptiores.

Nos igitur ad grata & utilia obſequia, per, dilectos & fideles noſtros, Conſules & Univerſitatem Villæ Vianne, in Seneſcalciâ Agenni, frequenter & utiliter nobis impenſa, noſtræ conſiderationis intuitum dirigentes;

Conceſſimus eis, pro nobis & Hæredibus noſtris, per has noſtras Patentes Litteras, perpetuo duraturas, quod prædictam Villam, ſive jura, aut pertinentias ejuſdem, per donationem, permutationem, vel quovis alio modo, extra manum Regiam non ponemus; hoc tantummodo excepto, quod Villa prædicta, cum ſuis juribus & pertinentiis prædictis, per nos, Hæredes, & Succeſſores noſtros, noſtro, & ipſorum Hæredum & Succeſſorum noſtrorum Primogenitis, tanquam futuris Hæredibus Regni Angliæ, & Ducatûs Aquitaniæ, dari valeat, & concedi; & quod eo nichilominus Coronæ Regni Angliæ ſpecialiter

A.D. 1318. Edw. 2.

cialiter conjuncta remaneat, & annexa.

In cujus, &c.

Teſte Rege apud Wyndeſoram, viceſimo octavo die Aprilis.

Per ipſum Regem & Concilium.

Conſimiles Literas habent ſubſcripti; videlicet,

Conſules & Univerſitas Caſtri & Villæ Marmand,
Conſules & Univerſitas Villæ Novæ,
Conſules & Univerſitas Villæ Caſtilhoneſii,
Conſules & Univerſitas Villæ Ponne,
Conſules & Univerſitas Villæ Miri Montis,
Conſules & Univerſitas Villæ Sanctæ Fidis,
Conſules & Univerſitas Villæ de Grato Lupo,
Conſules & Univerſitas Civitatis Condomii,
Conſules & Univerſitas Villæ Florenciæ,
Conſules & Univerſitas Villæ & Motæ Paolhati.
Conſules & Univerſitas Villæ de Romeno,
Conſules & Univerſitas Villæ de Franceſcano,
Conſules & Univerſitas Villæ Boloniæ,
Conſules & Univerſitas Villæ Caſtri Sacrati,
Conſules & Univerſitas Villæ Montis Falquini,
Conſules & Univerſitas Villæ de Valentiâ,
Conſules & Univerſitas Villæ Montis Gardii,
Conſules & Univerſitas Villæ Guidi Occaſtri,
Conſules & Univerſitas Villæ Caſtri Novi de Sancto Paſtore,
Conſules & Univerſitas Villæ de Altis Vineis,
Conſules & Univerſitas Villæ Caſtri Senhorii,
Conſules & Univerſitas Villæ Regalis Montis,
Conſules & Univerſitas Caſtri & Villæ Summi Podii,
Conſules & Univerſitas Villæ Salvitatis,
Conſules & Univerſitas Villæ Viannæ,
Conſules & Univerſitas Villæ Franchæ Villæ,
Conſules & Univerſitas Villæ Caſtri Countall,
Conſules & Univerſitas Villæ Salvitatis de Saberiis,
Conſules & Univerſitas Caſtri & Villæ Turonenſis,
Conſules & Univerſitas Caſtri & Villæ Salvæ Terræ,
Conſules & Univerſitas Villæ Regalis cum Parochiis Sanctæ Sabinæ,
Conſules & Univerſitas Villæ Montis Clari,
Conſules & Univerſitas Villæ Nicolæ,
Conſules & Univerſitas Villæ Aculei & Sancti Edwardi,
Conſules & Univerſitas Villæ Portûs Sanctæ Mariæ,
Conſules & Univerſitas Villæ Montis Regalis,
Conſules & Univerſitas Villæ de Medicino,
Conſules & Univerſitas Villæ de la Mont Joye,
Conſules & Univerſitas Villæ Caſtri Annoroſii,
Conſules & Univerſitas Villæ Sancti Juliani de Caporbiſa.

De Nuncio Papæ, in Vaſconia, male tractato.

A.D. 1318. An. 11. E. 2. Ex Orig.

JOhannes Epiſcopus, ſervus ſervorum Dei, cariſſimo in Chriſto Filio Edwardo, Regi Angliæ illuſtri, ſalutem & Apoſtolicam benedictionem.

Frequenter, fili cariſſime, ante tuæ conſiderationis oculos ſtatum miſerabilem Eccleſiarum, ac Perſonarum Eccleſiaſticarum, conſiſtentium in Regno & Terris, tuæ ditioni ſubjectis, Apoſtolicarum Litterarum inculcatione poſuimus:

Frequenter Injuſtitias atque Gravamina (quæ pro libito committantur in Regno & Terris eiſdem, & ſpecialiter in Vaſconiæ partibus; ubi, perindè Juſtitiâ exulat, quaſi ſine Lege & ſine Rege vivatur) tibi deteximus ſaltem in genere:

Frequenter apud te Paternis inſtitimus monitis, ut, circa reformationem debitam prædictorum, de oportuno velles remedio providere, ut Regem Regum, tibi pro hiis fortaſſis offenſum, placatum efficeres, ejuſque Propitiationem benivolam impetrares.

Sed etiam, per impunitatis licentiam, crevit, in ſubjectâ tibi Vaſconiâ, inſolens audacia perverſorum, ſic omne conſilium rationis abjecit, ut quod in arido (id eſt, in cæteras Eccleſias, Eccleſiaſticaſve, aut privatas quaſcunque Perſonas)

A.D. 1318.

A.D. 1318. Edw. 2.

nas) fuerunt aſſueti committere, nunc in viridi (hoc eſt, in Romanam Eccleſiam, ſponſam noſtram; quæ Domino diſponente, caput eſt Eccleſiarum omnium & Magiſtra) non expaverint perpetrare.

Nuper etenim cum nos, volentes gravibus obviare periculis, quæ diſcordia inter dilectam in Chriſto Filiam, Nobilem Mulierem Matam Comitiſſam, &, dilectum Filium, Nobilem Virum, Bernardum Comitem Arminiaci ex una parte, & dilectam in Chriſto Filiam, Nobilem Mulierem, Margaritam Comitiſſam Fuxenſem ex alterâ, ab olim exortâ, ——— ——— in promptu, dilectum Filium, Fratrem Iſarmun de Monte Alto, Gardianum Fratrum Minorum de Agenno, noſtrum, & Apoſtolicæ Sedis Nuncium, tanquam pacis Angelum, miſiſſemus ad Diſſidentes eoſdem:

Ipſeque Gardianus, ad nos *rediens*, relationem de negotio hujuſmodi, ſibi commiſſo, facturus, cum Socio & Familiâ ſuis, per Villam Valentiæ, Dioceſe Agennen. tranſitum *faciens*, in Capellanum Eccleſiæ dictæ Villæ, ac Locum ejus Tenentem, Procurationem, ſibi debitam, ad mandatum noſtrum ſolvere contumaciter recuſantem, Excommunicationis, & in Eccleſiam interdicti, ſententiis auctoritate Apoſtolicâ promulgatis,

Bajulus dictæ Villæ, ac Capellanus cum Clerico ſuo, indignatione forſam exindè conceptâ, dictum Gardianum extra Villam, quaſi per mediam leucam inſequentes, in eum, & Socium ejus, atque Familiam, cum nonnullis Complicibus, Clericis & Laicis, furibundis auſibus irruerunt: & Famulo dicti Gardiani percuſſo quaſi letaliter: ac ipſo Gardiano & Socio, probris & conviciis turpiter laceſſitis; tandem in eos manus ſacrilegas injecerunt, ac ipſos, de Equis, quibus inſidebant, viliter impulſos ad terram, captos, ad modum Latronum, cum clamoſis vociferationibus, ad Villam reduxerunt eandem, & in illius placeâ communi, ut Malefactores publicos, ſtatuerunt, Apoſtolicis Litteris, Equis, & Rebus eorum, pro libito direptis in prædam:

Ipſoſque, ſic captos, ad quendam, vocatum Petrum de Galeciano, tuum, ut fertur, Theſaurarium in Agenneſio, cujus nomine ſe iſta facere aſſerebant, non abſque vinculis adduxiſſent, niſi, dilectus Filius, Nobilis Vir, Amanenus de Foſſaco, Miles, Locum tenens tui in Vaſconiâ Seneſcalli, ſuperveniens, Domino, ut credimus, diſponente, eorum iniquis contemptibus obviaſſet,

Ipſe namque, tanquam benedictionis Filius, injurias, nobis, & Apoſtolicæ Sedi, in prædicti Nuncii noſtri perſonâ, ut præfertur, illatas, abhorrens, prædictos, Capellanum & Bajulum, in exceſſu quaſi flagranti repertos, cæteris ſe committentibus fugæ præſidio, perſonaliter arreſtavit: &, faciens ablata per eos dicto Gardiano reſtitui, dictum Bajulum præfato Seneſcallo, ac Capellanum præfatum ad forum, venerabilis Fratris noſtri Epiſcopi Agennen. ſui Dioceſani, remiſit.

Et in hiis ſe geſſiſſet idem Locum Tenens, ut creditur, acrius, ſi non Vicecomitis Leomaniæ, tunc per Villam tranſeuntis eandem, & prædictos diſſimulantis exceſſus, nutus reprehenſibilis obſtitiſſet.

Hæc, cariſſime Fili, ſic Enormia, ſic plectenda, ſub tuo ſunt commiſſa Dominio: talibus ſe immiſcent, pro voluntatis arbitrio, tui in Vaſconiâ Subditi; nec eſt qui errata corrigat, non qui pro cultu juſtitiæ ſe murum opponat; propter compaternitates & amicitias juſtificatur Impius, & Innocens interdum ſine causâ dampnatur.

Hæc, Fili, te diſſimulare non expedit, ne in te culpa populi, vel Officialium deſidioſa malignitas transfundatur; ſed talem debes inibi Rectorem ſtatuere loco tui, qui Deum timeat: Juſtitiam diligat: nullam in ejus executione formidet favoris dexteram: aut ſiniſtram odii neſciat; qui polleat munditiâ manuum, & in perſonarum acceptione non erret.

Quia igitur Exceſſus prædictos (circa quorum correctionem, quantum ad Laicos pertinet, tui nondum audivimus diligentiam Seneſcalli) relinqui non convenit incorrectos, ne deriventur in alios per impunitæ tranſgreſſionis exemplare, propter quod & nos in Capellanum prædictum & alios Clericos animadvertere pro modo culpæ diſponimus,

Excellentiam Regiam requirimus & rogamus attentè, & in illo, qui, per Prophetarum eximium, illos beatos aſſerit, qui Juſtitiam & Judicium in omni tempore faciunt, obſecramus quatinus,

Prudenter attento quod Exceſſus prædicti, nedum in Regis æterni, & Romanæ Eccleſiæ Matris tuæ, noſtramque contumeliam, ſed & in Celſitudinis tuæ (ſub cujus Dominio Perſonis Eccleſiaſticis, & ſpecialiter Apoſtolicis Nunciis eſſe deberet liber tranſitus & ſecurus) injuriam & contemptum apertè redundant, proindè non ſunt conniventibus oculis tranſeundi,

Sic

A.D. 1318. Edw. 2.

Sic circa illorum caſtigationem debitam, quantum ad te pertinuerit, provideri mandes & facias, quòd evidenter appareat quòd ea, quæ in nos & Apoſtolicam Sedem, per tuos præfatos Subditos, committuntur indignè, tuis infeſta cedunt affectibus, & ipſorum exceſſuum Laici, Patratores, Regium, in hiis, timorem ſe doleant habuiſſe contemptui, & cæteri a ſimilibus arceantur.

Dat. Avinion, ſexto Kalendas Julii, Pontificatûs noſtri anno ſecundo.

Pro Margareta Comitiſſa Fuxi.

A.D. 1318. An. 11. E. 2. Vaſc. 11. E. 2. . 9. d.

REX Seneſcallo ſuo Vaſconiæ, & Conſtabulario ſuo Burdegaliæ, qui nunc ſunt, vel qui pro tempore erunt, ſalutem.

Supplicavit nobis Margareta, Comitiſſa Fuxi, & Vicecomitiſſa Bearnni, Executrix Teſtamenti Gullielmi de Garland, quòd,

Cùm, bonæ memoriæ, Dominus Edwardus, quondam Rex Angliæ, Pater noſter, eidem Gullielmo, per diverſas Literas ſuas Obligatorias, in diverſis pecuniarum ſummis tenebatur, de quibus eidem Gullielmo, dum vixit, aut præfatæ Margaretæ, tanquam Executrici Teſtamenti prædicti, per prædictum Patrem noſtrum, aut nos nondum extitit ſatisfactum,

Velimus ei indè ſatisfactionem debitam facere exhiberi, pro executione Teſtamenti prædicti inde faciendâ;

Nos, Supplicationi ejuſdem Comitiſſæ volentes annuere in hac parte, vobis mandamus quòd, viſis & diligenter examinatis dictis Literis obligatoriis, habitáque informatione de ſolutionibus, per dictum Patrem noſtrum, aut nos, præfato Gullielmo, ſeu eidem Comitiſſæ hactenus factis, de ſummis ſupradictis eidem Comitiſſæ, de eo quod adhuc de dictis Debitis de claro deberi conſtiterit, de illâ pecuniæ ſummâ, quam, pro Miniſtris noſtris, & ſupportandis oneribus Ducatûs prædicti, retinuimus, & aſſignatione factâ, bonæ memoriæ, Domino Clementi, nuper Papæ Quinto, ſuper dicti Ducatûs Exitibus, ſatisfactionem debitam cum celeritate, quâ poteritis, fieri faciatis; ita tamen quod Negotia noſtra, in partibus illis, exinde non retardentur, ſeu depereant quovis modo; & nos vobis indè, præfate Conſtabularie, debitam allocationem habere faciemus.

Dat. apud Weſtmonaſterium, viceſimo octavo die Maii.

Per ipſum Regem.

Bulla, de Berewico, poſt publicationem Treugarum occupato: de Literis Papæ laceratis; & de Roberto Brus excommunicando.

A.D. 1318. An. 11. E. 2. Ex Rot. fra Turr.

JOhannes Epiſcopus, ſervus ſervorum Dei, dilectis Filiis, Gaucelino, tituli Sanctorum Marcellini & Petri, Presbitero, & Lucæ, Sanctæ Mariæ in Viâ Latâ, Diacono, Cardinalibus, Apoſtolicæ Sedis Nunciis, ſalutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

Creſcit facilè in inmenſum impunita temeritas, cum unius impunitas auſum in aliis parere ſoleat, & auſus exceſſivos perſæpe producant.

Quantæ autem temeritatis fuerit, hiis diebus, Roberti de Brus, Regnum Scotiæ nunc Regentis, ſuorumque in hac parte Complicum, effrænata præſumptio, non expedit nobis longo Sermone retexere, ne doctos inſtruere videamur, aut certiorare ſcientes.

Noſtis etenim, ſicut illi quos evidentia palpatæ veritatis inſtruxit, qualiter a noſtræ promotionis auſpiciis,

A.D. 1318.

Piis attendentes affectibus Animarum & corporum pericula gravia, & inmenſa diſpendia facultatum, quæ moleſta nimis & dampnoſa diſſenſio, inter, cariſſimum in Chriſto Filium noſtrum, Edwardum Regem Angliæ, illuſtrem, ex unâ parte, & prædictum Robertum ex alterâ, prætextu occupationis injuſtæ dicti Regni Scotiæ, in quâ Rex ipſe Robertum eundem injuriare ſibi conqueritur, procurante cunctorum incentore Malorum, abolim exorta, Mundo produxerat, & quæ, niſi proſpiceretur ex alto, producere graviora veriſimiliter timebatur: Conſiderantes etiam impedimenta non levia, quæ pia Dei Negotia (& præcipue illius Terræ neceſſitas, in quâ Redemptor noſter naſci, & pati, pro ſalute noſtrâ dignatus eſt) propterea

A.D. 1318. Edv. 2. terea ſubierunt, & quæ poterant ex ipſius diſſenſionis continuatione ſubire:

Ut tantis Diſcriminibus, Deo propitio, poſſimus occurrere, totque obviare Præpediis atque Dampnis, ad ponendum in tranquilitate diſſidentes eoſdem, ac ſolitæ caritatis unanimitate conjungendum, vota noſtra, Domino inſpirante, diteximus, voſque, quos ad id elegimus Miniſtros idoneos, de Fratrum noſtrorum Conſilio, in partes illas, tanquam Pacis Angelos, propter hæc providimus deſtinandos:

Et, ut eo habiliùs via pateret, ad pacificandum diſſidentes eoſdem, quo minoribus Guerrarum flatibus quaterentur, inter eos & adhærentes eiſdem certi temporis Treugas indiximus; quas a die publicationis earum a nobis, per nos, vel alium, ſeu alios faciendæ, ſuum volumus obtinere vigorem; extunc in perſonas non ſervantium, ſeu infringentium Treugas hujuſmodi, Excommunicationis ſententiâ promulgatâ.

Vos autem injunctum vobis Officium tàm humiliter, quàm utiliter, exequi cupientes, directis verſus Dunelmiam greſſibus, ad Robertum ipſum, venerabilem Fratrem noſtrum Epiſcopum Carbanenſem, & dilectum Filium, Magiſtrum Aymericum Girardi, Archidiaconum Eluenſem, Familiares veſtros, & Nuncios mittere curaviſtis; qui & ſibi pacificum veſtrum pronunciarent adventum, & Literas noſtras directas eidem (ſalutaria ſuper prædictis continentes monita) præſentarent.

Ipſe verò intelligere nolens ut bene ageret, ſed aures ſuas, more aſpidis ſurdæ, ne audiret vocem Patris ſapienter exhortantis, obturans; quaſi de impenſâ a nobis ſuper hiis benignitate, ſuperbiæ concepiſſe videatur audaciam, iniquitatem, de exhibita ſibi per Apoſtolicam Sedem manſuetudine, non abſque ingratitudinis vitio, parturivit, contempnens ipſas noſtras recipere Literas, per Nuncios ipſos eidem oblatas.

Et, ut contemptus contemptui adderetur, Literæ noſtræ, ſuper Treugarum ipſarum publicationem confectæ, quas per duos Fratres Minores in Scotiam mittebatis, in ingreſſu Scotiæ, non abſque ipſius conniventiâ, violenter ipſis ablatæ fratribus, & dictæ ſedis calcatâ reverentiâ totaliter laceratæ fuerunt; Fratribus ipſis nichilominus inhumaniter ſpoliatis;

Ne non fore poſſet ambiguum, quicquid malignitatis in hâc parte conceperit, licet Treugæ prædictæ per vos, vel alium, ſeu alios de mandato noſtro per Angliam ſolempniter publicatæ fuiſſent, ita quod veriſimiliter potuerat ad ejus notitiam hujuſmodi publicatio perveniſſe: ne lateret eum cominus poſitum, quod aliis eminus conſtitutis, non credebatur occultum; ipſe tamen Treugas ipſas, non abſque multæ inſolentiæ temeritate & plectibili noſtri & Sedis prædictæ contemptu, ſpretâque ſententiâ antedictâ, obſervare contempſit.

Villam Berewici (quam præfatus Rex Angliæ poſſidebat, & in quâ, ad ipſius Roberti inſtantiam, de pace, inter Regem ipſum, & Robertum eundem, per tractatores communes, tractari debebat) poſt publicationem Treugarum ipſarum, & Conventionem Tractatûs ipſius, nequiter invadens, & eo liberius occupans, quo minor eidem Regi poterat ſuper hoc ineſſe ſuſpicio, Tractatu pendente prædicto, ac cædem crudelem & magnam in Gentem Regiam ſiſtentem inibi, ac Incolas dictæ Villæ perperam & inique committens; per quod non eſt dubium Robertum ipſum, & in hiis adhærentes eidem, prædictam ſententiam incurriſſe.

Hæc & alia, quæ ad præſens in ſilentio præterimus, fecerunt dicti, Robertus & Complices, prout nobis intimare curâſtis, & tacuimus uſque modo; ſperantes ut eorum corda, tangente Domino, poſt tantorum culpam exceſſuum, alicujus humiliationis ſigna prætenderent, filialis devotionis exolverent debitum, & ad ea, quæ pacis ſunt, animos inclinarent.

Ipſi verò, velut vitiis malleatoris pertinaciâ ſolidatâ conſtricti, patientiâ noſtræ longanimitatis dampnabiliter abutentes, in elationis obſtinatæ vitium corruerunt.

Nos igitur illatam nobis, & Apoſtolicæ Sedi, & vobis in præmiſſis injuriam, ac prædictos ejuſdem Roberti, &, in hiis adhærentium ſibi, deteſtandos & enormes exceſſus, nec volentes, nec valentes conniventibus oculis pertranſire, cum ad eos compeſcendos, ne perniculoſa in alios exempla alveo deriventur, excercendus ſit potiùs Eccleſiaſticæ Gladius Ultionis, Diſcretioni veſtræ, de qua, in hiis, & aliis, plenam in Domino fiduciam obtinemus, præſentium tenore, committimus & mandamus, quatinus, per vos, vel alium, ſeu alios, prædictum Robertum & Adhærentes eidem, prædictam incurriſſe ſententiam, in Eccleſiis & in locis inſignibus, de quibus expedire videbitis, prout juſtum & æquum fuerit, nuncietis ſolempniter & publice ſingulis diebus Dominicis & Feſtivis; contra eos nichilominus ad Pœnas alias Spirituales & Temporales, prout vobis videbitur, juxta prædictorum qualitatem exceſſuum, autoritate Apoſtolicâ proceſſuri.

Et

D. 1318.
r. 2.

Et ſi, quod abſit, in ſuâ nequitiâ ulterius perſeverare præſumpſerint, indurantes inſtar lapidis corda ſua, vos, juxta contumaciæ ac exceſſuum exigentiam, noſtros in eos curetis exaggerare proceſſus.

Nos enim præmiſſa omnia & ſingula faciendi & exequendi, necnon prædictos, & quoſcunque alios prædictæ Pacis & Concordiæ Turbatores ſeu Impeditores,

Sive Incolæ dictorum Regnorum, ſive quicunque alii, & undecunque fuerint, & omnes & ſingulos Complices, Adjutores, Valitores, Conſiliarios, Fautores, & Sequaces eorum, ac in hoc Adhærentes eiſdem, publicè, vel occultè, etiam ſi inter eos perſonæ aliquæ Eccleſiaſticæ fuerint, cujuſcunque ſint hii vel illi Conditionis, Dignitatis, Ordinis ſive ſtatûs, Eccleſiaſtici vel Mundani, quamvis Archiepiſcopali, vel Epiſcopali præfulgeant Dignitate,

Ut ab hujuſmodi turbatione ſive impedimento, necnon ab omni Favore, Conſilio, Auxilio, Sequelâ, & Adhærentiâ circa id impendendis, omnino deſiſtant; & Excommunicationis in Perſonas, & interdicti ſententias in Terras & Eccleſias eorum, ac per privationem Feudorum, Locationum, Officiorum, & quorumcumque Beneficiorum Spiritualium, citra Archiepiſcopalem & Epiſcopalem Dignitatem, aut etiam Temporalium, quæ a quibuſcunque Eccleſiis obtinebunt, ut ſic libere illa ad ipſas Eccleſias revertantur, quod Prælati & Rectores eorum aut alii, ad quos id pertinebit, de illis pro ſuâ voluntate diſponant, ac per inhabilitationem etiam tam Perſonarum ipſarum Eccleſiaſticarum (Archiepiſcopis & Epiſcopis duntaxat exceptis) quam filiorum, Nepotum & aliorum deſcendentium ab ipſis Turbatoribus & Impeditoribus Laicis, uſque ad ſecundum gradum ad quævis Eccleſiaſtica Beneficia obtinendum, & per alia juris remedia, de quibus, & prout expedire videritis, appellatione remotâ, debite compeſcendi:

A.D. 1318.
Edw. 2.

Omnes quoque ac ſingulos, qui eiſdem Turbatoribus ſeu Impeditoribus Laicis, aut eorum alicui Juramento fidelitatis tenentur aſtricti, ab ipſo Juramento, quamdiu ipſi pacis hujuſmodi turbatores ſeu impeditores extiterint abſolvendi:

Et alia faciendi, quæ circa præmiſſa, vel aliqua de præmiſſis fuerint oportuna,

Non obſtante ſi eis, aut eorum aliquibus, vel alicui a Sede Apoſtolicâ ſit indultum, ſub quacumque formâ, vel conceptione verborum, quod interdici, ſuſpendi, vel excommunicari, aut eorum Terræ vel Eccleſiæ Eccleſiaſtico interdicto ſupponi quâvis auctoritate nön poſſint, & qualibet aliâ dictæ Sedis Indulgentiâ, generali vel ſpeciali, cujuſcunque tenoris exiſtat, per quam, præſentibus non expreſſam, vel totaliter non inſertam, effectus eorum impediri valeat quomodolibet vel differri,

Vobis & veſtrûm cuilibet plenam & liberam concedimus, tenore præſentium, facultatem:

Per hæc autem non intendimus in aliquo derogare Commiſſionibus, ſuper hiis, vel aliis quibuſlibet, vobis aliàs per nos factis; ſet eas nichilominus in ſuo volumus remanere vigore.

Dat. Avinion. quarto Kal. Julii, Pontificatûs noſtri anno ſecundo.

Ad Papam Gratulatoria, ſuper negotio Canonizationis Thomæ de Cantilupo reſuſcitato.

D. 1318.
. II. E. 2.
. & Fr.
E. 2.
II.

A.D. 1318.

PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum.

Rumor jocoſus, noſtris auribus nuper delatus, quòd negotium Canonizationis deſideratæ, prætioſiſſimæ Margaritæ, beati Thomæ de Cantilupo, nuper Antiſtitis Herefordenſis, terrâ oppreſſi, in veſtræ Sanctitatis Curiâ aliquamdiu ventilatum, receptis noſtris Litteris deprecatoriis, reſumi feciſtis, noſtrum animum in gaudium vehementer exaltavit.

De quo, veſtræ Beatitudini ad gratiarum actiones multiplices aſſurgentes, humiliter ſupplicamus, quatinus Negotium prædictum, noſtris precibus, dignemini maturare, & tàm pretioſam Lucernam, modio adhuc ſuppoſitam, ſuper dignum & debitum Candelabrum,

Ut lumen appetentibus magis luceat, ad noſtri & totius Regni noſtri honorem & utilitatem, & Ortodoxæ Fidei augmentationem & conſolidationem, ut ſperamus, Divino favente præſidio,

Collocare; Procuratoreſque ejuſdem Negotii, in proſecutione ac expeditione felici ejuſdem, habere ſpecialiter commendatos.

Conſervet, &c.

Dat. apud Weſtmonaſterium, triceſimo die Maii.

Conſimiles Literæ, ad Cardinalem S. Ciriaci in Thermis.

A.D. 1318. An. 11. E. 2. *Ibid.*

VEnerabili in Chriſto Patri Domino G. Dei gratiâ, tituli Sancti Ciriaci in Termis Presbitero Cardinali, amico ſuo cariſſimo, Rex ſalutem, & ſinceræ dilectionis affectum.

Ex teſtimonio dato nobis intelligi fidedigno, quod negotium Canonizationis, *&c. ut ſupra uſque* oppreſſi, in Sanctâ Romanâ Curiâ, aliquamdiu ventilatum, receptis Litteris noſtris Deprecatoriis, reſumi procurâſtis, noſter animus in gaudium vehementer exultavit.

De quo, vobis grates referentes ſpeciales, Paternitatem veſtram affectuoſis precibus rogamus quatinus, ut dictum Negotium debitum & deſideratum ſortiatur effectum, erga Sanctiſſimum in Chriſto Patrem Dominum Summum Pontificem (cui pro maturatione & expeditione felici ejuſdem ſcribimus) velitis efficaciter interponere partes veſtras; ita quod vobis exindè meritò teneamur ad gratiarum multiplices actiones.

Dat. &c. ut ſupra.

Ad Papam, contra W. Epiſcopum Sancti Andreæ.

A.D. 1318. An. 11. E. 2. *Rom. & Fr.* 11. *E.* 2. *m.* 11.

PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum.

Quoniam cùm quidam, Willielmus de Lamberton, Epiſcopus Sancti Andreæ in Scotiâ,

Diabolico Furore exagitatus, Famæ ſuæ prodigus, & proprii perſecutor Honoris, Pacem & Tranquilitatem, Illuſtris memoriæ, Edwardi Regis Angliæ, Patris noſtri, totiúſque Regni Anglicani, hoſtiliter irruens, & feraliter invadens, perturbans, infringens, perturbari, infringi procurans per ſe, & per ſuos, quatenus ſcivit & potuit, nequitèr perturbavit, in ipſius Regni & pacis ejuſdem Dampnum non modicum, Eccleſiæ, & totius Cleri Obprobrium, & pernitioſum Exemplum aliorum,

Fuiſſetque idem Epiſcopus per prædictum Illuſtrem Regem, eo quòd pacem ſuam, ipſiúſque Regni ſupradicti, ut præmittitur, impedivit, manu Armatâ in Bello publico, penitus ſibi illicito, morte quamplurium indè ſecutâ, Deprehenſus, ac ſuper impedimentis prædictis Convictus, per eundem Illuſtrem Regem Condempnatus extitit, in Carcere perpetuo detrudendus.

Super quo Sanctiſſimus Pater, bonæ memoriæ, Clemens, providentiâ divinâ, Papa Quintus, Pontificatûs ſui Anno Quinto, Menſis Februarii die tertio, Regni Angliæ multiplicem utilitatem conſiderans, & affectans, ad majorem noſtram, ipſiúſque Regni noſtri pacis ſtabilitatem, ſecuritatem, & hoſtilis incurſûs expulſionem, nè idem Epiſcopatus nimis diù Paſtoris ſolatio eſſet deſtitutus, religioſo viro Fratri Thomæ de Riveris, Ordinis Minorum, ex illuſtri proſapiâ Regni noſtri Angliæ Nobilium clarius exorto, moribus, vitâ, doctrinâ, ac converſatione honeſtâ multipliciter commendato, Pictaviæ, die prædicto, dedit, conceſſit, ac eidem contulit Epiſcopatum prædictum cum effectu; præmiſſas, Donationem, Conceſſionem, Collationem, per veram Bullam confirmando: quæ omnia & ſingula in Sacroſanctâ Curiâ prædictâ extiterant notoria, ac etiam in Regno Angliæ publicata.

Hiis igitur præmiſſis, ut prætangitur, expeditis, poſt deceſſum ſæpedicti, illuſtris memoriæ, Regis Angliæ, Patris noſtri, ſuper incarceratione præmiſſâ, pietate ac viſceribus miſericordiæ nimiùm commoti, non obſtante Papali Collatione prædictâ, præfatum Epiſcopum a Carcere liberavimus, eidem pacem noſtram, quantum in nobis fuit, concedentes & donantes: præſtito ab eodem Epiſcopo Juramento voluntario, tactis Evangeliis Sacris, quod extunc Conſenſum, Aſſenſum, Auxilium, nec Conſilium, Operam, ſeu Favorem, clam vel palam, per ſe, vel per alios, impenderet, vel quicquam aliud attemptaret, vel faceret attemptari, quo tranquilitas noſtræ pacis, ſeu Regni noſtri quovis modo, poſſet impediri.

Cùm tamen idem Epiſcopus, ſic per nos gratioſè liberatus (beneficii inmemor) præmiſſis ſuis maliciis non contentus, ſet Injurias Injuriis accumulans, Roberto de Brus, nephandiſſimo noſtro, Regnique noſtri Proditori, die & nocte pro viribus ſuis adhæreat, eundem Proditorem, ad pacis noſtræ, & tranquilitatis, Regnique noſtri impugnationem,

A.D. 1318. Edw. 2.

nationem, Excitando, Favendo & Fovendo, ſic noviſſima pejora prioribus dampnabiliter perpetrando, continuando, & declarando, in animæ ſuæ periculum, contra Juramentum ſuum prædictum voluntarie veniendo, ac religionem hujuſmodi juramenti temerè violando, in noſtrum ac Regni noſtri, ut prædicitur, præjudicium non modicum, intolerabile Dampnum pariter & Gravamen.

Super quibus, pacem noſtram Regnique noſtri graviùs multipliciter infringentibus & perturbantibus, Sanctiſſimam Paternitatem veſtram obnixiùs Imploramus, Rogamus, & Obſecramus, ut ſæpedicti Epiſcopi Willielmi meritò Depoſitionem, ac dilecti & cari noſtri, Fratris Thomæ ſupradicti, ipſius Epiſcopatûs Reſtitutionem, per gratioſam veſtram Collationem, pro communi pace noſtrâ Regnique noſtri, ordinare dignemini celeriùs cum effectu.

Veſtram Sanctitatem reverendam; per proſpera dierum augmenta, ad Eccleſiæ honorem & fidelium ſalutem; dignetur Altiſſimus in proſperis conſervare.

Dat. London. apud Weſtmonaſterium, primo die Junii.

A.D. 1318. Edw. 2.

De Pardonatione, ſuper Morte hominis interfecti per Juſtas.

A.D. 1318. n. 11. E. 2. Pat. 11. E. 2. . 2. m. 10.

REX omnibus Ballivis & fidelibus ſuis, ad quos, &c. ſalutem.

Sciatis quòd, cùm nuper, per ſingulos Comitatus Regni noſtri, publicè proclamari, & ſub gravi foriſfacturâ fecerimus firmiter Inhiberi, ne quis, Comes, Baro, Miles, ſeu alius Homo ad Arma quicumque, infra Regnum noſtrum Turneare, Burdeare, Juſtas facere, Aventuras quærere, ſeu alia facta Armorum excercere præſumeret, ſine noſtrâ licentiâ ſpeciali;

Ac, licet Johannes Manduyt & Rogerus de Chedele, Milites, poſtmodùm Juſtas fecerint apud Cirenceſtriam, in Comitatu Glouceſtriæ, contra Proclamationem & Inhibitionem hujuſmodi; per quas quidem Juſtas dictus Johannes prædictum Rogerum interfecit.

Volentes tamen eidem Johanni,

Ad requiſitionem, dilecti Conſanguinei & fidelis noſtri, Adomari de Valentia Comitis Pembrochiæ, per quem intelleximus quòd dictus Rogerus, per infortunium, & non per Feloniam, aut Malitiam prædicti Johannis præcogitatam, mortem ſic ſuſtinuit,

Gratiam in hac parte facere ſpecialem; pardonavimus eidem Johanni tranſgreſſionem, quam fecit Juſtas faciendo contra Proclamationem & Inhibitionem prædictas, & Sectam pacis noſtræ, quæ ad nos pertinet, pro morte prædictâ; ita tamen quòd ſtet Rectò in Curiâ noſtrâ, ſi quis verſus eum loqui voluerit de morte ſupradictâ.

In cujus, &c.

Teſte Rege apud Weſtmonaſterium, 5. die Junii.

Per breve de privato Sigillo.

A.D. 1318.

Bulla, contra Robertum de Brus, ſuper Literis Laceratis, Nunciis ſpoliatis, & Treugis violatis.

A.D. 1318. An. 11. E. 2. Ex Autogr.

JOhannes Epiſcopus, ſervus ſervorum Dei, cariſſimo in Chriſto Filio Edwardo, Regi Angliæ Illuſtri, ſalutem & Apoſtolicam Benedictionem.

Ecce! Fili cariſſime, nè contemptus, per Robertum de Brus, Regnum Scotiæ detinentem, in nos, & Apoſtolicam Sedem, ac Nuncios noſtros, Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, pernitioſè commiſſus, per impunitatem tranſeat aliis in Exemplum;

Super eo præcipuè quòd Litteras noſtras, ſalutaria monita continentes, miſſas ei per Cardinales eoſdem, recipere recuſavit:

Quódque ipſorum Cardinalium Litteræ, ſuper Treugarum, inter te & ipſum, per nos, auctoritate Apoſtolicâ, indictarum publicatione, confectæ, quæ per duos Fratres Minores in Scotiâ mittebantur, in introitu Scotiæ, non abſque ipſius Conniventiâ, laceratæ fuerunt, Fratribus ipſis immaniter ſpoliatis:

Quòd etiam Treugas ipſas, quarum publicationem, quæ per totam Angliam facta fuit, veriſimiliter ignoraſſe non creditur, Auſibus temerariis violavit, Villam Berruychi, quaſi proditoriè,

A.D. 1318.

A.D. 1318. Edv. 2. toriè, occupando, & in illa Cædem committendo crudelem;

Quòd, prætereà, alia nonnulla, nobis per ipſos Cardinales intimata, commiſit, quæ ſilentio præterimus;

Scire te facimus quòd per alias certi tenoris Litteras Cardinalibus ſcripſimus antedictis, ut Robertum ipſum, & omnes ejus Complices in hac parte, nuncient, & nunciari faciant publicè, prout juſtum viderint, Excommunicationis ſententiam, propter violationem Treugarum hujuſmodi, incurriſſe, ſuos nichilominus contra illos, prout eis videbitur, aggravaturi Proceſſus; & inſuper contra eos, & quoſlibet alios, Clericos & Laicos, cujuſcunque Dignitatis, Ordinis, ſeu ſtatûs, Impeditores ſeu Turbatores pacis Angliæ, ad Pœnas Spirituales & Temporales acriter proceſſuri; prout in prædictis Litteris plenius continetur.

Quæ omnia tibi providimus intimanda, ut evidenter agnoſcas quantum devotionem & obedientiam amamus Humilium, dùm Contumacium atque Rebellium, ſic mandamus puniri contemptum.

Dat. Avinion. 8. die Junii, Pontificatûs noſtri Anno ſecundo.

De Beneficiis, pro Cancellarii Clericis, providendis.

A.D. 1318. An. 11. E. 2.

Rom. & Fr. 11. E. 2. m. 11.

PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum.

Cogit affectio, quam ad perſonam, Venerabilis Patris, Johannis Wyntonienſis Epiſcopi, Cancellarii noſtri, gerimus in viſceribus caritatis, & ipſius deſiderata proſperitas nos inducit, ut ea, circa ejus perſonam, a veſtrâ Beatitudine ſolicitè procuremus, per quæ incumbentium ſibi diverſimodè laborum gravedinem faciliùs ſupportare valeat, & agenda quælibet commodiùs expedire.

Cùm itaque eundem Epiſcopum, tàm ratione Paſtoralis regiminis, quàm Officii Cancellariæ noſtræ, multorum Litteratorum & Prudentium virorum oporteat habere obſequia, quorum ſuffragiis iminentia negotia diſcuti valeant & etiam expediri: nec facultas ei ſuppetit eorum ſingulis de Beneficiis competentibus, juxta eorum merita, providere; præſertim cùm plures ſolito ex cauſis præmiſſis habeat Clericos: &, in Beneficiorum Collatione, per Proviſiones varias Sedis Apoſtolicæ, ejus poteſtas ſit reſtricta:

Veſtræ Clementiæ devotis precibus ſupplicamus, quatinus præfato Epiſcopo, præmiſſorum intuitu, noſtrique Rogaminis interventu, concedere dignemini gratioſè, ut Beneficia, coram ipſo dimiſſa, ratione conſtitutionis veſtræ, contra pluralitates nuper editæ, tàm in Epiſcopatu ſuo, quàm alieno (quæ de Epiſcoporum Patronatu non exiſtant) conferre poſſit ſuis Clericis, eiſque providere de eiſdem, ex conceſſâ ſibi a veſtrâ Sanctitate ſuper hoc poteſtate;

Vel, ſi veſtræ placuerit benivolentiæ, dicta beneficia certis perſonis, de ipſius Cancellarii noſtri Clericis, per, dilectum Clericum noſtrum, Magiſtrum Andream de Brugges, veſtræ benignitati, ſi libeat, nominandis, conferre velit veſtra Apoſtolica circumſpectio gratioſa; in hoc enim ipſorum providebitur indigentiæ Clericorum, & dicti Epiſcopi accreſcet honor, continuique laboris ſarcina, per oportunæ ſubventionis Suffragia, minuetur.

Conſervet, &c.

Dat. apud Weſtmonaſterium, 7. die Junii.

De revocatione Parliamenti.

A.D. 1318. An. 11. E. 2.

Clauſ. 11. E. 2. m. 3. d.

REX, dilecto Conſanguineo & fideli ſuo, Thomæ Comiti Lancaſtriæ, ſalutem.

Licet nuper, pro diverſis Negotiis, nos & ſtatum Regni noſtri tangentibus, Parliamentum noſtrum apud Lincolniam in craſtino Sanctæ Trinitatis proximò futuro, propoſueramus tenere, & vobis mandaverimus quod, ad certos diem & locum, perſonaliter intereſſetis ad tractandum nobiſcum, & cum Prælatis, & cæteris Proceribus de Regno noſtro prædicto, ſuper Negotiis memoratis:

Quia tamen Scoti, Inimici & Rebelles noſtri, cum multitudine Armatorum, Manu Hoſtili, Terram noſtram Angliæ, uſque in Comitatum Eborum, ſunt ingreſſi, Homicidia, Deprædationes, Incendia, & alia Dampna quamplurima perpetrantes:

Per

D.1318. o. 2.

A.D. 1318. Edw. 2.

Per quod, pro defenſione & ſalvatione Terræ noſtræ prædictæ, ac repulſione dictorum Inimicorum & Rebellium noſtrorum, eſſe proponimus in brevi apud Eborum, cum Equis & Armis, ad reſiſtendum malitiæ dictorum Inimicorum & Rebellium noſtrorum, & ad proficiſcendum exindè contra eos, cum Dei auxilio, viriliter & potenter:

Cujus prætextu Parliamentum prædictum, dictis die & loco, tenere non poterimus, ut vellemus;

Vobis ſignificamus quòd vos, uſque Lincolniam, ad dictum Craſtinum, ratione Parliamenti prædicti, venire nullatenus oportebit.

Teſte Rege apud Weſtmonaſterium, 8. die Junii.

Per ipſum Regem.

Conſimiles Literæ diriguntur Comitibus & Majoribus, Baronibus & Prælatis, mutatis mutandis.

De Notificando Militibus, Civibus, & Burgenſibus Revocationem prædictam.

D.1318. 11. E. 2. .11.E.2. d.

A.D. 1318.

REX Vicecomiti Surriæ & Eſſex, ſalutem.

Licet nuper, pro diverſis Negotiis, nos & ſtatum Regni noſtri tangentibus, Parliamentum noſtrum apud Lincolniam, in craſtino Sancti Trinitatis proximò futuro, propoſueramus tenere:

Et tibi præceperimus quòd, de utroque Comitatu prædicto, duos Milites: &, de qualibet Civitate Comitatuum prædictorum, duos Cives, &, de quolibet Burgo, duos Burgenſes, de diſcretioribus, & ad Laborandum Potentioribus, eligi, & eos ad dictos locum & diem, in craſtino prædicto, venire facias, ad faciendum & conſentiendum hiis, quæ tunc ibidem, de communi Conſilio, ordinari contingeret: Quia tamen Scoti, *&c. ut ſupra uſque hæc verba, viz.*

Tibi præcipimus quod in Civitatibus, Burgis, & Villis Mercatoriis, in Ballivâ tuâ, ubi expedire videris, ex parte noſtrâ publicè Proclamari facias, quod præfatos Milites, Cives & Burgenſes, ad diem & locum prædictos, ratione Parliamenti prædicti, venire nullatenus oportebit.

Teſte Rege apud Weſtmonaſterium, 8. die Junii.

Per ipſum Regem.

Conſimiles Literæ diriguntur ſingulis Vicecomitibus per Angliam.

De Treugis violatis, & de Servitio Regis contra Scotos.

D.1318. 11. E. 2. .11.E.2. d.

A.D. 1318.

REX, dilecto Conſanguineo & fideli ſuo, Thomæ Comiti Lancaſtriæ, ſalutem.

Nuper Sanctiſſimus in Chriſto Pater, Dominus J. Summus Pontifex, deſiderans inter Chriſtianos diſcordes pacis & concordiæ Fœdera reformare, & Guerrarum turbines pacificare pro viribus & Sedare, ſuper Guerrâ, quam Scoti contra nos moverunt, ſub ſpe pacis ineundæ & firmandæ, Treugas ad Biennium indixit, & eas fecit ſub certis Pœnis Spiritualibus, ſolempniter publicari:

318.

Et licet nos, ut Filius obedientiæ, indictioni Treugarum hujuſmodi paruiſſemus, ab aggreſſibus quibuſlibet erga dictos Scotos abſtinentes;

Dicti tamen Scoti, in eorum obſtinatâ malitiâ perdurantes, ac Ordinationi Sanctæ Eccleſiæ obedire contemptibiliter recuſantes, Villam noſtram de Berewico ſuper Twedam, poſt publicationem Treugarum prædictarum, & quædam Caſtra noſtra, & aliorum Fidelium noſtrorum, infra Angliam, in Marchiâ Scotiæ, proditionaliter occupârunt; &, hiis non contenti, in multitudine Armatorum, Regnum noſtrum invaſerunt, &, uſque in Comitatum Eborum venientes, Homicidia, Deprædationes, Incendia, & alia Dampna innumera perpetrârunt, & adhuc non deſiſtunt indies perpetrare.

Cum igitur Indictio Treugarum prædictarum nos ligare non debeat, ipſis Scotis eas obſtinatis animis non curantibus obſervare, propter quod Ordinavimus, & eſſe proponimus, Domino concedente, in Craſtino Sancti Jacobi Apoſtoli proximò futuro, apud Eborum cum Equis, & Armis, & toto Servitio, nobis debito, ad proficiſcendum exindè contra prædictos Scotos, Inimicos & Rebelles noſtros, ad eorum Rebellionem & nequitiam viri-

A.D. 1318. Edw. 2. liter & potenter, cum Dei adjutorio, reprimendum;

Vobis mandamus, in fide & Homagio, quibus nobis tenemini, firmiter Injungentes, quòd, ad prædictos diem & locum, ſitis ad nos cum Equis, & Armis, & toto Servitio, quod nobis debetis, prompti & parati ad proficiſcendum exindè nobiſcum, & cum aliis fidelibus noſtris contra dictos Inimicos & Rebelles noſtros, ad ipſorum induratam, malitiam, & proterviam viriliter & potenter, Divino favente Præſidio, reprimendum; & hoc, ſicut nos, & honorem noſtrum, & veſtrum, ac Regni noſtri Salvationem & commodum diligitis, nullatenus omittatis.

Teſte Rege apud Weſtmonaſterium, 20. die Junii.

Per ipſum Regem.

Ad Regem Franciæ, ſuper Dilatione homagii.

A.D. 1318. An. 11. E. 2. Rom. & Fr. 11. E. 2. m. 12.

MAgnifico Principi, Domino Philippo, Dei gratiâ, Regi Franciæ & Navarræ illuſtri, Fratri ſuo cariſſimo, Edwardus, ejuſdem gratiâ, &c. ſalutem, &, ad vota, ſucceſſus proſperos ac felices.

Pro quibuſdam Negotiis, nos tangentibus, venerabilem Patrem, A. Herefordenſem Epiſcopum, &, dilectos & fideles noſtros, Johannem Abel Militem, & Magiſtrum Richardum de Burton Clericum, ad veſtram præſentiam duximus deſtinandos:

Veſtræ Serenitati affectuoſius ſupplicantes, quatinus præfatos, Epiſcopum, Militem, & Clericum, conjunctim & diviſim, velitis gratioſè admittere, & eis, ac duobus eorum, in hiis, quæ vobis, ex parte noſtrâ, expoſuerint vivâ voce, fidem credulam adhibere.

Ad hæc, de eo quòd Excuſationem non adventûs noſtri nuper ad vos, ſuper exactione Homagii, & aliorum vobis faciendorum pro Ducatu prædicto, & aliis Terris, quas de vobis tenere debemus in partibus tranſmarinis, vobis ex certis cauſis tunc expoſitis, gratanter admiſiſtis, & dilationem ſuper hiis conceſſiſtis, veſtræ excellentiæ grates referimus ſpeciales.

Dat. apud Weſtmonaſterium, 16. die Junii.

De Poteſtate, ad Fidelitatis Sacramentum, pro Ducatu Aquitaniæ, faciendum.

A.D. 1318. An. 11. E. 2. Pat. 11. E. 2. p. 2. m. 5.

REX omnibus, ad quos, &c. ſalutem.

De fidelitate probatâ & circumſpectione providâ, Venerabilis Patris, A. Herefordenſis Epiſcopi, &, dilectorum & Fidelium noſtrorum, Johannis Abel Militis, Magiſtri Ricardi de Burton Clerici, plenariè fiduciam reportantes,

Faciendi & præſtandi, pro nobis, & nomine noſtro, Magnifico Principi, Domino Philippo, Regi Franciæ illuſtri, debitum Fidelitatis Sacramentum, pro Ducatu noſtro Aquitaniæ, & aliis Terris, quas de ipſo tenemus in partibus tranſmarinis, præfatis, Epiſcopo, Militi, & Clerico, & eorum cuilibet, plenam Poteſtatem, & ſpeciale Mandatum concedimus per præſentes; Ratum habituri & firmum id, quod per prædictos, Epiſcopum, Militem, & Clericum, vel unum eorum, noſtro nomine, factum fuerit in hac parte.

In cujus, &c.

Dat. apud Weſtmonaſterium, 16. die Junii.

De Intendendo Proviſoribus Cardinalis.

A.D. 1318. An. 11. E. 2. Pat. 11. E. 2. p. 2. m. 6.

REX Vicecomitibus, Ballivis, Miniſtris, & omnibus fidelibus ſuis, tàm infra Libertates, quàm extra, ad quos &c. ſalutem.

Cùm, Venerabilis Pater, Gaucelinus, tituli Sanctorum Marcellini & Petri Presbiter Cardinalis, mittat Bernardum Beneyt & Thomam de Sancto Claro, Servientes ſuos, pro Bladis & aliis diverſis Victualibus, pro expenſis Hoſpitii ſui, pro Denariis ſuis, in diverſis locis emendis & providendis:

Vobis mandamus quod eiſdem, Bernardo & Thomæ, & eorum alteri, in dictis

A.D. 1318. Edw. 2.

dictis providentiis, pro Denariis ſuis faciendis, ſicut prædictum eſt, ſitis conſulentes & Auxiliantes; & eis Cariagium, pro dictis Victualibus, ſuis ſumptibus, habere faciatis, quotiens & quando per ipſos, vel eorum alterum, ſuper hoc fueritis requiſiti.

In cujus, &c. uſque ad Feſtum Sancti Michaelis proximò futurum duraturas.

Teſte Rege apud Fulmere, 16. die Junii.

De Conductu, pro Cardinalibus.

A.D. 1318. An. 11. E. 2. Pat. 11. E. 2. p. 2. m. 3.

REX Vicecomitibus, & omnibus Ballivis, Miniſtris, & fidelibus ſuis, tàm infra Libertates, quàm extra, ad quos, &c. ſalutem.

Cùm, Venerabilis Pater, Dominus Lucas de Fliſco, Sanctæ Mariæ in Viâ Latâ Sacroſanctæ Romanæ Eccleſiæ Diaconus Cardinalis, infra Regnum noſtrum Angliæ jam exiſtens, verſus partes de Norhamptoniâ, pro Negotiis dictæ Eccleſiæ, ſe divertat:

Nos, volentes ipſum Dominum Cardinalem, dum infra Regnum noſtrum fuerit, debitè venerari, & ſuam Familiam Curialiter pertractari, aſſignavimus, dilectos Servientes noſtros, Arnaldum Guilliam de Bynoles, & Johannem de Enefeld, conjunctim & diviſim, ad eundum, cum dicto Domino Cardinali, verſus partes prædictas, & ad conductum ſibi & Familiæ ſuæ verſus eaſdem partes faciendum.

Et ideò vobis mandamus quòd ipſum Dominum Cardinalem, in eundo verſus partes prædictas, infra Regnum noſtrum prædictum morando, & de partibus illis redeundo, cum ipſos per vos tranſitum facere contigerit, honorificè admittentes, & debitè venerantes, ac Familiam ſuam Curialiter in omnibus pertractantes, ipſis, in Perſonis, aut Rebus ſuis, non inferatis, ſeu, quantum in vobis eſt, ab aliis inferri permittatis Injuriam, Moleſtiam, Dampnum, Impedimentum aliquod, ſeu Gravamen:

A.D. 1318.

Et, ſi quid eis foriſfactum fuerit, id eis ſine dilatione faciatis emendari:

Et nichilominus præfatis Servientibus noſtris, & alteri eorum, ſufficiens Cariagium, pro neceſſariis prædicti Domini Cardinalis, & familiæ ſuæ, in eundo, & redeundo, ſicut prædictum eſt, cariandis, ſumptibus ſuis, unà cum ſalvo & ſecuro conductu, habere faciatis, quotiens per ipſos Servientes noſtros, vel eorum alterum, ſuper hoc, ex parte noſtrâ, fueritis præmuniti.

In cujus &c. uſque ad Feſtum Sancti Michaelis proximò futurum duraturas.

Teſte Rege apud Wodeſtok, 22. die Junii.

Per ipſum Regem.

COnſimiles Literas habet Dominus Gaucelinus Johannis, tituli Sancti Marcellini & Petri, Sacroſanctæ Romanæ Eccleſiæ Presbiter Cardinalis, ſub nominibus Simonis de Friskenade & Guillielmi Rexmundi de Clanery, Servientum Regis, duraturas *ut ſupra.*

Teſte ut ſupra.

Super Areragiis, Amadeo Comiti Sabaudiæ ſolvendis.

A.D. 1318. An. 11. E. 2. Clauſ. 11. E. 2. m. 1.

REX Theſaurario & Baronibus ſuis de Scaccario, ſalutem.

Cùm nuper, ad Requiſitionem, dilecti Conſanguinei & fidelis noſtri, Amadei Comitis Sabaudiæ, promiſerimus ſolvere eidem Comiti Duo Milia Marcarum, quæ ſibi a retro fuerunt, de tempore noſtro, de feodo Ducentarum Marcarum Annuarum, quod, celebris memoriæ, Dominus E. nuper Rex Angliæ, Pater noſter, conceſſit eidem Comiti pro Homagio, quod præfatus Comes, pro quodam Caſtro ſuo in Sabaudia, dicto Patri noſtro fecit:

Ita quòd idem Comes Nunciis noſtris, quos Domino Summo Pontifici tunc in proximo tranſmitteremus, fidelitatem faceret nomine noſtro; & quod ad nos perſonaliter veniret, pro Homagio ſuo nobis, pro dicto Caſtro, faciendo, cum omni celeritate, qua poſſet, bono modo:

A.D. 1318.

Ac, dilectus & fidelis noſter, Antonius Peſſaign de Janua, manuceperit ſatisfacere, pro nobis, præfato Comiti de dictis Duobus Milibus Marcarum, quamcitò idem Comes fidelitatem ſuam fecerit antedictam:

Noſque, ſecuritati ipſius Antonii Providere volentes, prout Juſtum fuerit,

A.D. 1318. Edv. 2.

in hâc parte, aſſignaverimus ei omnes Exitus Comitatûs Cornubiæ, tàm de Cuneo, quàm aliundè provenientes, & ad nos in eodem Comitatu pertinentes, recipiendos & habendos quouſque ſibi de dictis duobus milibus Marcarum ad plenum fuerit ſatisfactum; ut idem Antonius præfato Comiti, poſt fidelitatem ſuam, ut præmittitur, nobis factam, de dictis duobus milibus Marcarum ſatisfaceret, & Litteras Acquietantiæ ſufficientes nobis inde deferret, ſicut deceret; prout in Litteris Patentibus, inde confectis, pleniùs continetur:

Ac mandaverimus, dilecto & fideli noſtro, Henrico de Wylington, Seneſcallo noſtro Cornubiæ, quòd eidem Antonio, vel Roberto Uſus-Maris, Attornato ſuo in hâc parte, dicta duo milia Marcarum, de Exitibus Comitatûs prædicti, tàm de Cuneo, quàm aliunde provenientibus, & ad nos in eodem Comitatu pertinentibus, habere faceret juxta tenorem Litterarum noſtrarum prædictarum; idemque Seneſcallus prædicto Attornato dicta duo milia Marcarum, virtute mandati noſtri prædicti, ſolverit ſicut dicit:

Vobis mandamus quòd eidem Seneſcallo, dicta duo milia Marcarum, in compoto ſuo, ad Scaccarium prædictum, allocetis; recipientes ab eo breve noſtrum de Præcepto, per quod pecuniam prædictam liberavit, necnon Litteras ipſius Attornati Acquietantiæ, Receptionem dictæ pecuniæ teſtificantes.

Teſte Rege apud Wodeſtok, viceſimo quarto die Junii.

Contra Exceſſus Seneſcalli Vaſconiæ.

A.D. 1318. An. 11. E. 2. *Ex Orig.*

JOhannes Epiſcopus, ſervus ſervorum Dei, cariſſimo in Chriſto Filio Edwardo, Regi Angliæ illuſtri, ſalutem & Apoſtolicam benedictionem.

Infuſum a Deo tuis eſſe præcordiis ——— promptum tibi ſit ——— quantum ad te pertinuerit, juſtitiam miniſtrare; ſed ubi præſertim de injuſtis gravaminibus, per Officiales tuos noſtris illatis Familiaribus, agitur ——— de tua filiali devotione fiducia, quod ad juſtam reformationem illorum Regia Celſitudo promptius inclinetur.

Sanè, dilectus Filius, Nobilis Vir, — Seneſcallus tuus, in Vaſconiæ partibus, dilectum filium, Nobilem Virum, Jordanum de Inſulâ, Domicellum & Familiarem noſtrum, in multis jam injuſtè, ſicut accepimus, gravavit, & gravare non ceſſat, eumque de perſona fecit capi pro libito, & adhuc detinet Carceri mancipatum, in juris injuriam, & grandem ipſius Jordani jacturam.

Et, licet jam, binis vicibus, Jordanum eundem, in ſuâ juſtitiâ, Seneſcallo prædicto commendaverimus, confidenter ſperantes Jordanum ipſum apud Seneſcallum eundem, ipſius noſtræ recommendationis intuitu, aliquid reperire favoris;

Ipſe tamen Seneſcallus, factus ex noſtræ Interceſſionis adjectione ſeverior, Jordanum ipſum gravaminibus pluribus, in intercedentis, ut videtur, contemptum, affecit.

Quia igitur, fili cariſſime, hæc tuis affectibus placitura non credimus, Celſitudinem tuam attentè requirimus & rogamus, quatinus, prudenter attento quòd, in illis præcipuè partibus, tuâ plurimùm intereſt, in juſtitiâ & lenitate gubernare ſubjectos, ut ipſi, ſub tuo fælici Regimine, abſque inculcatione gravaminum, vitam fælicem *degentes*, ad tua reddantur, ſi neceſſe fuerit, exequenda ſervitia promptiores.

Circa prædictorum Reformationem gravaminum, ac debitam liberationem Jordani prædicti, necnon circa correctionem injuſtè gravantis, oportunum mandes, ac facias adhiberi remedium, per quod etiam via præcludatur, quantum honeſtè fieri poterit, ſubditorum gravaminibus in futurum; ſic te, fili chariſſime, in hiis habiturus, quòd juſto Judici placeas, & nobis, qui ad Jordanum ipſum conſiderationibus certis afficimur, cum gratiarum actionibus, commendandus occurras.

Dat. Avinion. ——— Kalendas Julii, Pontificatûs noſtri anno ſecundo.

Dorſ.

Chariſſimo in Chriſto filio Edwardo Regi Angliæ.

Sigillo avulſo.

De intendendo Proviſoribus Cardinalis.

A.D. 1318.
An. 11. E. 2.
Pat. 11. E. 2. p. 2. m. 3.

A.D. 1318.

REX omnibus Ballivis, Miniſtris, & Fidelibus ſuis, ad quos, &c. ſalutem.

Cùm venerabilis Pater, Dominus Lucas de Fliſco, Sanctæ Mariæ in Viâ latâ Diaconus Cardinalis, in Regno noſtro exiſtens, dilectum Servientem ſuum, Franciſcum de Florentiâ, ad diverſas partes ejuſdem Regni, pro victualibus & aliis, quæ pro Botelariâ ejuſdem Patris neceſſaria fuerint, pro Denariis ſuis, emendis & providendis, duxerit tranſmittendum:

Vobis mandamus quod eidem Franciſco, cùm ad partes veſtras venerit, pro hujuſmodi providentiis, pro Denariis dicti Patris, faciendis, ut eſt dictum, ſitis conſulentes & auxiliantes in hac parte, prout idem Franciſcus ſuper hoc pleniùs vos requiret.

In cujus, &c. per unum annum duraturas.

Teſte Rege apud Norhampton. quarto die Julii.

Per ipſum Regem, nunciante Thoma de Cherleton.

Conſimiles Literas habet idem Cardinalis ſub nominibus ſubſcriptis; videlicet,

Cantor. Ogentium pro victualibus & aliis quæ pro Coquina & Mareſcalciâ dicti Patris, neceſſaria fuerint providend.

Jaconii de Mutina & Albertini de Parma, ad ea quæ pro Mareſcalciâ dicti Patris, &c.

Bormi de Duaco, & Philippi de Janua, ad victualia & alia, quæ pro Botelariâ dicti Patris, &c.

Guateri Paſſelegne, ad Carnes pro ipſius Patris & Familiæ ſuæ ſuſtentatione.

De Proclamatione contra Conventicula, & facta Armorum.

A.D. 1318.
n. 12. E. 2.
Clauſ. 12. E. 2. m. 31. d.

A.D. 1318.

REX Vicecomiti Eborum, ſalutem.

Inter cætera, curis noſtris incumbentia, illud præcipuè volumus providere, prout ad id aſtringimur vinculo juramenti, quòd pax firma, ſine quâ nihil boni eſſe poteſt, Populo Regni noſtri obſervetur illæſa, & quod illorum conatus, qui pacem hujuſmodi ſatagunt perturbare, oportuni appoſitione remedii refrænentur.

Cùm itaque intellexerimus quòd quidam de Ballivâ tuâ Congregationes hominum ad arma, ac alia Conventicula, non pro defenſione partium illarum contra Scotos, ſet aliis occaſionibus exquiſitis, faciunt hiis diebus; ipſoſque Homines, tàm liberos, quàm alios, non ſolùm ad certa loca infra Ballivam tuam, ſet ad diverſa loca extra eandem Ballivam trahunt invitos:

De quo pax noſtra in illis partibus læditur, populuſque terretur in immenſum; undè non immeritò conturbamur; præſertim cùm ad facta Armorum excercenda, abſque Mandato noſtro ſpeciali, aliqui infra Regnum prædictum compelli non debeant, nec ad hoc trahi inviti quoquo modo.

Nos periculis, quæ de præmiſſis, ſi tolerarentur, evenire poterunt, obviare volentes, tibi præcipimus, firmiter injungentes, quòd in Civitatibus, Burgis, Villis Mercatoriis, & aliis Locis, in Ballivâ tuâ, publice proclamari, & ex parte noſtrâ diſtrictè inhiberi facias, ne quis, cujuſcumque ſtatûs, ſeu conditionis exiſtat, ſub foriſfacturâ omnium quæ foriſfacere poterit, hujuſmodi Congregationes, ſeu Conventicula illicita facere; aut aliquos homines, liberos ſeu alios, occaſionibus quæſitis, ad aliqua loca infra Ballivam tuam, ſeu extra, trahere præſumat, ſine mandato noſtro ſpeciali:

Et omnibus & ſingulis, de Ballivâ tuâ, ſimiliter inhibeas, ſub foriſfacturâ prædictâ, ne alicui, abſque mandato noſtro, in hujuſmodi Congregationibus intendant, ſeu obediant quoquo modo.

Et, ſi quos, poſt Proclamationem & Inhibitionem hujuſmodi, inveneris infra Ballivam tuam, contrarium facientes, tunc de nominibus eorum, diſtinctè ac apertè, nobis ſub ſigillo tuo conſtare facias.

Teſte Rege apud Northampton. undecimo die Julii.

Eodem modo mandatum eſt ſingulis Vicecomitibus per Angliam.

Ad Comitem Flandriæ de Pace reformanda.

A.D. 1318. An. 12. E. 2. Clauſ. 12. E. 2. m. 31. d.

REX, Nobili Viro, Domino R. Comiti Flandriæ, Amico ſuo cariſſimo, ſalutem, & ſinceræ dilectionis affectum.

Redeuntes ad nos, dilecti nobis, Alexander le Convers Clericus noſter, & Egidius de Hertebergh,

Quos nuper ad vos deſtinavimus pro quibuſdam Negotiis, amicabilem Reformationem inter noſtros & veſtros Subditos, ſuper damnis, hinc inde datis & illatis, nos etiam aliàs tangentibus, vobis ex parte noſtrâ exponendis,

Inter cætera, nobis ſerioſiùs retulerunt quòd hujuſmodi Reformationem amicabilem affectatis; adicientes quod infra Regnum noſtrum certos fideles veſtros, cum ſufficienti poteſtate, ad tractandum ſuper Reformatione hujuſmodi, ad certos diem & locum, per nos ſuper hoc præfigendos, videlicet, in inſtanti Feſto Beatæ Mariæ Magdalenæ, mittere voluiſtis.

Et licet nos præmiſſa effectui deſiderato mancipari, &, quantum bono modo fieri poterit, maturari affectemus; quia tamèn, quando prædicti, Alexander & Egidius, ad nos uſque Northampton venerunt, fuimus in procinctu itineris noſtri verſus partes Boriales, ad Scotorum, Inimicorum & Rebellium noſtrorum, malitiam & poterviam, cum Dei adjutorio, refrænandas:

Quo prætextu ad tractandum ſuper Negotiis prædictis, ad diem illum, fideles noſtros, quorum præſentiâ commodè carere nequivimus, non potuimus deſtinare, & inſtat jam tempus autumpnale, ſicut ſcitis, in quo non expedit hujuſmodi Negotia pertractari, propter quod craſtinum Sancti Michaelis proximò futurum, ad præmiſſa inchoanda Londoniis, terminum competentem & utilem arbitramur.

Quocirca amicitiam veſtram affectuoſè deprecamur, quatinus terminum & locum prædictos velitis ſimiliter acceptare, & ad eoſdem, de fidelibus veſtris tales, videlicet, quos Pacis & Concordiæ inter noſtros & veſtros Subditos noveritis zelatores, cum poteſtate ſufficienti mittere curetis; nos enim, ad dictos diem & locum, certos fideles noſtros mittemus, cum ſufficienti poteſtate, ad tractandum cum ipſis, & perficiendum quod de communi aſſenſu contigerit ordinari.

Mandavimus autem ſingulis Vicecomitibus & Ballivis, per totum Regnum noſtrum, quòd quilibet eorum, per Ballivam ſuam, publicè faciat proclamari, quòd Homines & Mercatores, de Dominio veſtro, infra Regnum noſtrum ſecurè veniant, morentur, & recedant, & Negotia ſua excerceant abſque Areſtatione Corporum, ſeu Bonorum ſuorum, uſque ad Feſtum Natalis Domini proximò futurum;

Et nichilominus Litteras noſtras Patentes de ſalvo & ſecuro conductu pro eis fieri fecimus, & eas vobis mittimus per præſentium portitorem:

Vos rogantes, quatinus conſimiles Proclamationem & Litteras de conductu, pro Hominibus & Mercatoribus Regni noſtri, per loca Dominii & Poteſtatis veſtræ, fieri faciatis.

Dat. apud Northampton decimo tertio die Julii.

De Flandrenſibus, non moleſtandis.

A.D. 1318. An. 12. E. 2. Clauſ. 12. E. 2. m. 31. d.

REX Vicecomitibus Londoniarum, ſalutem.

Cùm, occaſione diverſorum Dampnorum, per Flandrenſes Subditis noſtris, & per noſtros Subditos Flandrenſibus, ut refertur, ante hæc tempora illatorum, noſtri Subditi & dicti Flandrenſes a mutuâ Communione jam, per aliquod tempus, ſe abſtinuerint, ad dampnum non modicum hinc & indè:

Ac jam, ſuper Reſtitutione ſeu Satiſfactione de hujuſmodi dampnis datis, amicabili Compoſitione facienda, de noſtrâ, &, Nobilis Viri, Domini Roberti Comitis Flandriæ voluntate & conſenſu, infra Regnum noſtrum Tractatus fieri debeat & teneri:

Nos, nolentes Homines & Mercatores dicti Comitis Flandriæ, infra Regnum noſtrum, occaſione aliquorum hujuſmodi Dampnorum, per Homines de poteſtate dicti Comitis Subditis noſtris datorum ſeu illatorum, areſtari, inquietari, ſeu quoquo modo gravari, citra Feſtum Natalis Domini proximò jam venturum;

Vobis præcipimus quòd in Civitate prædictâ publicè proclamari faciatis, quòd omnes & ſinguli Mercatores, ac

A.D. 1318. Edv. 2.

alii de poteſtate dicti Comitis, in Regnum noſtrum cum Bonis & Mercimoniis ſuis, vel aliàs pro negotiis ſuis faciendis, ſalvo & ſecurè veniant, ibidem morentur, ut Mercimonia ſua excerceant, ac alia negotia ſua proſequantur; & exinde recedant, abſque Areſtatione Corporum, Bonorum, ſeu Mercimoniorum ſuorum, vel aliâ inquietatione, occaſione Dampnorum datorum, uſque ad dictum Feſtum Natalis Domini, ſicut prædictum eſt;

Inhibentes diſtrictiùs, ex parte noſtrâ, omnibus & ſingulis de Ballivâ veſtrâ, ne Hominibus Mercatoribus, ſeu aliis de Flandriâ, contra formam Proclamationis prædictæ, dampnum inferant aliquod ſeu gravamen.

Teſte Rege apud Northamptoniam, decimo tertio die Julii.

Eodem modo ſcribitur Cuſtodi Quinque Portuum, & Vicecomitibus Eborum, Lincolniæ, Norffolciæ, Suffolciæ, Eſſexiæ, Kanc. Surriæ, Suſſexiæ, Suthamptoniæ, Somerſetiæ, Dorſetiæ, Devoniæ & Cornubiæ.

De Conductu, pro Nunciis præfati Comitis.

A.D. 1318. An. 12. E. 2. Pat. 12. E. 2. p. 1. m. 31.

REX omnibus Ballivis & Fidelibus ſuis, ad quos, &c. ſalutem.

Sciatis quòd,

Cùm, occaſione diverſorum Dampnorum, per Flandrenſes Subditis noſtris, & per noſtros Subditos Flandrenſibus, ut refertur, ante hæc tempora illatorum, noſtri Subditi & dicti Flandrenſes, a mutuâ Communione jam, per aliquod tempus, ſe abſtinuerint, ad dampnum non modicum hinc & inde:

Ac jam, ſuper Reſtitutione ſeu Satiſfactione, de hujuſmodi dampnis, amicabili Compoſitione, faciendâ, de noſtrâ, &, Nobilis Viri, Domini R. Comitis Flandriæ voluntate & conſenſu, infra Regnum noſtrum, Tractatus fieri debeat, & haberi:

Cujus prætextu idem Comes quoſdam, de fidelibus ſuis, infra Regnum noſtrum, ut intelleximus, eſt miſſurus;

Suſcepimus in ſalvum & ſecurum Conductum noſtrum illos, quos idem Comes infra Regnum noſtrum eâ occaſione deſtinabit, ac eorum Familias, in veniendo infra idem Regnum noſtrum, ibidem morando, ac exinde redeundo:

A.D. 1318.

Et ideò vobis mandamus quòd Hominibus, quos idem Comes, infra Regnum noſtrum miſſurus eſt, aut eorum Familiis, in veniendo infra Regnum noſtrum, ibidem morando, aut exindè redeundo, in Perſonis aut Rebus eorum, non inferatis, ſeu, quantum in vobis eſt, ab aliis inferri permittatis injuriam, moleſtiam, dampnum, impedimentum aliquod, ſeu gravamen; ſet eis potius ſalvum & ſecurum Conductum habere faciatis quotiens & quando per ipſos, vel eorum aliquem, ſuper hoc, ex parte noſtrâ, fueritis requiſiti: Et, ſi quid eis forisfactum fuerit, id eis, ſine dilatione, faciatis emendari.

In cujus, &c. uſque ad Feſtum Natalis Domini proximò futurum duraturas.

Teſte Rege apud Northamptoniam, decimio tertio die Julii.

Pro Magiſtro Reymundo Subirani.

A.D. 1318. An. 12. E. 2. Rom. & Fr. 12. E. 2. m. 11. d.

PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum.

Adeò, dilectus & carus Clericus, & Conſiliarius noſter, Magiſter Reymundus Subirani, Decretorum Doctor, in noſtris, & Regni noſtri Negotiis fideliter, devotè, & utiliter laboravit, quòd meritò volumus ipſius Honores & Commoda promovere.

Et idcircò, eum cupientes favore proſequi gratioſo, ipſum Magiſtrum Sanctitati veſtræ pleno recommendamus affectu;

A.D. 1318.

Supplicantes quatinus ſic honori perſonæ ipſius (cujus Mores, Converſationem, Scientiam, Originem & merita hactenus plenè nôſtis) dignemini, noſtris precibus, juxta Statum ejus & Merita providere, quòd Preces noſtras, quas Beatitudini veſtræ ex intimo corde porrigimus, ſibi per effectum ſentire valeat fructuoſas.

Conſervet, &c.

Dat. apud Northamptoniam, decimo quinto die Julii.

A.D. 1318. Edv. 2.

Ad Papæ Nepotem, pro eodem.

A.D. 1318. An. 12. E. 2. *Ibid.*

REX, Nobili Viro, Domino Petro de Oſia, Domini Papæ Nepoti, ſalutem.

Sciatis quòd ſummè gratioſa, fructuoſa, & continuata ſervitia, quæ, dilectus, &, pro meritis, totus carus Clericus, & Conſiliarius noſter, Magiſter Raymundus Subirani, Decretorum Doctor, nobis in noſtris, & Regni noſtri magnis & arduis negotiis, promptè, fidelitèr, & utilitèr impendit, meritò nos inducunt, ut ad ipſius promotionem honoris, & comoda pro viribus procuranda totis deſideriis intendamus.

Hinc eſt quòd, cùm dicto Domino Summo Pontifici ſupplicando ſcripſerimus pro eodem, ut, noſtri contemplatione, eidem velit, juxta Statum & Meritum, providere; vos ex corde rogamus, quatinus apud eundem Dominum Summum Pontificem ſic velitis affectuoſè interponere partes veſtras, eidem volitum noſtri animi exponendo, quòd, veſtrâ diligentiâ & auxilio mediantibus, preces noſtras, quas ex corde porrigimus pro eodem Magiſtro Raymundo, ad optatum effectum perducere dignetur; idemque Magiſter Raymundus vobis, ex hoc, remanere debeat meritò perpetuò obligatus, & nos vobis teneamur ad grates.

Dat. ut ſupra.

Eodem modo mandatum eſt ſubſcriptis; videlicet,

Domino Arnaldo Tirandi, Nepoti Papæ,
Domino Bernardo Jordani, Domino Inſulæ,
Domino Petro de Viâ, Nepoti Papæ.

De Flandrenſibus protegendis.

A.D. 1318. An. 12. E. 2. Pat. 12. E. 2. p. 1. m. 31.

REX omnibus Ballivis & Fidelibus ſuis, ad quos, &c. ſalutem.

Sciatis quod, *&c. prout ſupra de* 13. *uſque hæc verba, viz.*

Suſcepimus in Protectionem & Defenſionem noſtram, necnon in ſalvum & ſecurum conductum noſtrum, omnes & ſingulos Mercatores, ac alios de poteſtate dicti Comitis in veniendo in Regnum noſtrum, cum Bonis & Mercimoniis ſuis, vel aliàs pro Negotiis ſuis faciendo, ibidem morando, Mercimonia ſua excercendo, ac alia Negotia ſua proſequendo, necnon exindè redeundo:

Et ideò vobis mandamus quòd omnes & ſingulos Mercatores prædictos, ac alios de poteſtate ejuſdem Comitis, in Regnum noſtrum ex cauſis hujuſmodi venientes, manuteneatis, protegatis, & defendatis; non inferentes eis, vel inferri permittentes Injuriam, Moleſtiam, Dampnum, Impedimentum aliquod, ſeu Gravamen: Et, ſi quid eis forisfactum fuerit, id eis, ſine dilatione, faciatis emendari.

In cujus, &c. uſque ad Feſtum Natalis Domini proximò futurum duraturas.

Teſte Rege apud Northamptoniam, decimo ſexto die Julii.

Ad Ducem Britanniæ, de Concordia inter utriuſque Subditos.

A.D. 1318. An. 12. E. 2. Clauſ. 12. E. 2. m. 30. d.

REX, Nobili Viro, Domino J. Duci Britanniæ & Pictaviæ, Conſanguineo ſuo cariſſimo, ſalutem, cum ſinceræ dilectionis augmento.

Quanto majori deſiderio, inter noſtros & veſtros Subditos, Unionis & Amicitiæ appetimus firmitatem, tanto turbamur anxiùs dum inter ipſos Contentionis & Diſcordiæ materiam conſpicimus ſuboriri.

Cùm itaque nobis datum ſit intelligi per aliquos fidedignos, quod Mercatores & Marinarii, de poteſtate veſtrâ, quamplures Naves guerrinas præparari, & eas Hominibus ad Arma muniri jam fecerunt, ut Mercatoribus de Regno noſtro, qui ad partes ultramarinas, pro Mercimoniis ſuis ibidem excercendis, nuper Navigio tranſierunt; & aliis etiam, qui ad eaſdem partes ſe transferre proponunt obvient hoſtiliter ſupra Mare, ad ipſos deprædandum pro viribus & etiam deſtruendum; unde

Populus

.D. 1318. dw. 2.

A.D. 1318. Edw. 2.

Populus partium Maritimarum terretur plurimùm, & dampna quamplurima evenire veriſimiliter formidantur.

Nos, hujuſmodi malis deſiderantes oportuni appoſitione remedii obviare, Amicitiam veſtram rogamus & requirimus ex affectu, quatinus Hominibus & Mercatoribus veſtris, tàm Marinariis, quàm aliis, diſtrictè velitis facere inhiberi, ne Homines & Mercatores noſtros prædictos, in eundo verſus dictas partes, ſeu exindè redeundo, aggrediantur hoſtiliter, ſeu eis malum aut moleſtiam, clàm vel palàm, faciant, ſeu fieri procurent.

Nos enim, conſimili modo, Hominibus & Mercatoribus noſtris, ſub forisfacturâ Corporum & Bonorum, fecimus inhiberi, ne ipſi Homines & Mercatores veſtros prædictos perſequantur, ſeu aggrediantur hoſtiliter, aut eis inferant malum, moleſtiam, aut injuriam quovis modo.

Super Dampnis autem & Injuriis, ſi quæ illatæ fuerint Hominibus veſtris per noſtros, parati ſumus omnibus & ſingulis, conqueri volentibus, exhibere celeris juſtitiæ complementum; reſcribentes nobis, ſi placet, per latorem præſentium, quid ſuper hiis duxeritis faciendum.

Dat. apud Northamptoniam, viceſimo die Julii.

Pro Jacobo de Berkele, Conſanguineo Regis, iteratæ preces.

.D. 1318. s. 12. E. 2. m. & Fr. . E. 2. 11. d.

A.D. 1318.

PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum.

Virtutum & Meritorum inſignia, quibus, dilectus Conſanguineus noſter, Magiſter Jacobus de Berkele, multipliciter decoratur, nos excitant & inducunt ut ea, quæ ipſius reſpiciunt Commodum & Honorem, effectualiter procuremus, & eo ferventiùs, quo in gradu Conſanguinitatis nos attingit.

Iccirco veſtræ Sanctitati pro eodem Jacobo (pro quo aliàs vobis ſcripſimus) iteramus preces noſtras; humiliter ſupplicantes, quatinus Petitiones ipſius Conſanguinei noſtri, veſtræ Beatitudini porrigendas, ad exauditionis optatæ gratiam, precum noſtrarum & ejuſdem Jacobi meritorum intuitu, admittere dignetur veſtra Paternitas Sacroſancta.

Conſervet &c.

Dat. apud Northampton, viceſimo nono die Julii.

Ad Regem Siciliæ pro præfato Jacobo.

.D. 1318. s. 12. E. 2. Ibid.

A.D. 1318.

MAgnifico Principi, Domino Roberto, Dei gratiâ, Ciciliæ Regi illuſtri, Conſanguineo ſuo kariſſimo, Edwardus, &c. ſalutem, & proſperos ad vota ſucceſſus.

Pro, dilecto Conſanguineo noſtro, Magiſtro Jacobo de Berkele, affectuosè vos rogamus, quatinus ipſum Jacobum habentes noſtri Rogaminis interventu propenſiùs commendatum, ut ipſius negotia, quæ penes Dominum Summum Pontificem habet expediri, optatum effectum ſortiantur, erga eundem Dominum Summum Pontificem (cui pro eodem dirigimus preces noſtras) interponere velitis partes veſtras, ut has Preces noſtras ſibi ſentiat fructuoſas.

Dat. ut ſupra.

Ad Papam, Super enormi Exactione Curiæ Romanæ.

.D. 1318. s. 12. E. 2. m. & Fr. . E. 2. . 11.

A.D. 1318.

PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum.

Preces, effuſas veſtræ Beatitudini, eo fidentiùs iteramus, quo id, quod petitur, honeſtum arbitramur, & ſic a veſtrâ Benignitate ſperamus gratioſius exaudiri.

Nuper, Pater Sancte, pro, dilecto nobis in Chriſto, Willielmo, nunc Abbate Weſtmonaſterienſi, Capellano noſtro, ut ſuper exactione Sex Milium Parvorum Florenorum de Florenciâ, In quibus Richardus, quondam Abbas dicti loci, Prædeceſſor ſuus, felicis recordationis, Domini C. tunc Summi Pontificis, Prædeceſſoris veſtri, Cameræ pro ſecreto ſervitio ejuſdem fuerat obligatus; & quæ idem Prædeceſſor veſter, ante mortem ſuam, totaliter remiſit, ut audivimus, prout veſtræ Clementiæ per legitima documenta clareſcere poterit.

Quam quidem Exactionem Magiſter Rigandus, Clericus & Nuncius veſter, A.D. 1318. Edv. 2. in Regno noſtro, a prædicto Willielmo, nunc Abbate, ad opus veſtrum nichilominus exigit:

Cum eodem Abbate gratioſè ageretur, ut, Remiſſione prædicta a veſtrâ Benignitate acceptata, eadem Exactio omnino ceſſaret, Preces noſtras direximus ſpeciales;

Verùm, quia idem Capellanus noſter fructum dictarum Precum noſtrarum, quem ſperavit, nondum ſenſit effectualiter; ſet coherciones contra eundem, ſuper eadem Exactione, in ipſius & Domus ſuæ prædictæ depreſſionem graviſſimam, indies agravantur:

Pro eodem Capellano noſtro, quem in ſinceris caritatis viſceribus gerimus, pro dictâ Domo Weſtmonaſterienſi, quæ de Progenitorum noſtrorum & noſtris Elemoſinis fundatur, ad veſtram manſuetudinem recurrentes, iteratis precibus humiliter ſupplicamus, quatinus, ut Exactio & Coherciones præfatæ omnino ceſſent, memorato Clerico & Nuncio veſtro dignemini, noſtris precibus, juxta noſtri deſiderium, præcipere & mandare.

Conſervet &c.

Dat. apud Norhampton. tertio die Auguſti.

Ad eundem, ſuper Exactione hujuſmodi.

A.D. 1318. An. 12. E. 2.

Rom. & Fr. 12. E. 2. m. 11.

PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum.

Nuper, Pater Sancte, referente nobis in Chriſto dilecto, Fratre Willielmo Abbate Weſtmonaſterienſi, Capellano noſtro, intelleximus quòd Richardus, quondam Abbas loci illius, proximus Prædeceſſor ſuus, Duo Milia Parvorum Florenorum de Florencia ſolverat Magiſtro Guillielmo de Balaeto, tunc in Regno noſtro Nuncio Eccleſiæ Romanæ, Sede ejuſdem vacante, venerando Cœtui Cardinalium, nomine dicti Richardi Abbatis, ulteriùs perſolvenda:

Et quod idem Magiſter Guillielmus dicta Duo Milia Florenorum veſtræ Cameræ poſtmodum ſolvit, dictum Abbatem erga prædictos Cardinales inde in nullo exonerando; prout hæc veſtræ Clementiæ per Inſtrumentum publicum apparere dicuntur:

Ut dicta Duo Milia Florenòrum, in veſtrâ Camerâ ſic per errorem ſoluta, præfatis Cardinalibus, ad exonerationem dicti Capellani noſtri, liberarentur, veſtræ Beatitudini preces noſtras direximus ſpeciales:

Et, quia dictus Capellanus noſter fructum dictarum Precum noſtrarum, quem ſperavit, effectualiter nondum ſenſit; ſet, ad inſtantiam dictorum Cardinalium, occaſione dictorum Florenorum, eis nondum ſolutorum, multipliciter fatigatur:

Pro eodem, quem in ſinceris caritatis viſceribus gerimus, & pro dictâ Domo Weſtmonaſterienſi, quæ de Progenitorum noſtrorum & noſtris Elemoſinis fundatur, veſtræ Sanctitati humiliter ſuplicamus, Precibus iteratis, quatinus, ut dicta Duo Milia Florenorum dictis Cardinalibus ſolvantur, vel aliàs quòd dictus Capellanus inde erga eos exoneretur, noſtris Precibus, pro eodem providere dignetur veſtra Paternitas Sacroſancta.

Conſervet &c.

Dat. apud Norhampton. tertio die Auguſti.

De Confirmatione eorum, quæ Comitem Lancaſtriæ ſpectant, ſolenniter facta in Parliamento.

A.D. 1318. An. 12. E. 2.

Clauſ. 12. E. 2. m. 22. d.

FAIT A REMEMBRER, qui Come, n'adgaires, certeins Prelatz, Countes, & Barouns, de la volunte noſtre Seigneur le Roy, & aſſent des pluſours grantz du Roialme, & autres du conſeil le Roi, lors eſteaunts a Norhampton, fuiſſent alez devers le Counte de Lancaſtre, de parler & treter oveſque lui ſur le profit & l'onur noſtre Seigneur le Roi, & de ſon Roialme:

Et en la parlaunce, & tretiz, entre les ditz Prelatz, Countes & Barouns, & le dit Counte de Lancaſtre, parle & trete fuſt qui Eveſqes, Countes, & Barouns fuiſſent demoraunts devers noſtre Seigneur le Roi, por lui conſeiller es boſoignes qui touchererent le profit noſtre Seignur le Roy & Roialme, tauntque en ſon prechein Parlement:

Et de ceo, & d'autres choſes Endenture faite en la forme, qui s'enſuit;

Ceſt

Ceſt Endenture teſmoigne, Coment les honurables Pieres, l'Erceveſqe de Dyvelyn, & les Eveſqes de Norwitz, Ely & Ciceſtre, & les Countes de Pembroch & Arundel, Monſieur Roger de Mortimer, Monſieur Johan Somery, Sire Bartholomie de Badleſmere, Monſieur Rauf Baſſet, & Monſieur Johan Botecourt; de la volente & l'aſſent noſtre dit Seigneur le Roi, unt parle od le Counte de Lancaſtre ſur les choſes, touchauntes le profit noſtre Seigneur le Roi, & du Roialme, en la forme qui s'enſuit; ceſt aſaver,

Que le Eveſqes de Norwitz, Ciceſtre, Ely, Salisbury, Seint David, Kardoil, Hereford, & Wirceſtre: les Countes de Pembrok, Richemund, Hereford & Arundel: Sire Hugh de Courtney, Sire Roger de Mortimer, Sire Johan de Segrave, Sire Johan de Grey, & un dez Banretz le Counte de Lancaſtre, q'il vodra nomer, por un quartier, demoergent pres de noſtre Seigneur le Roi, tauntque a prechein Parlement; iſſint qui deux des Eveſqes, un des Countes, un des Barouns, & un des Banretz le dit Counte de Lancaſtre, au meins, demoergent pres du Roi adeſſement:

Et qui tutes choſes, qe a charger facent, qe ſe porrount & deverount faire ſanz Parlement, ſe facent par lour aſſent; &, ſi autrement ſoient fait, ſoit tenuz por nient, & adreſce en Parlement par agard des Piers, & totes choſes covenables ſeient redreſſeez par eux:

Et au Parlement ſoient eſluz de eux, & des autres, qi devient demorer pres de noſtre Seigneur le Roi, par quarters, ſolonc ce q'il ſerrount eſluz & aſſigne en Parlement, a faire & conſeiller noſtre Seigneur le Roi en la fourme avauntdite.

Et les ſuſditz, Prelatz, Countes, & Barouns, de la volente & l'aſſent noſtre Seigneur le Roi, unt en pris qi le Roi fra au dit Counte de Lancaſtre, & a ſes gentz, & ſes meignees, Reles & Acquitaunces de totes maneres de felonies & treſpas, faitz countre ſa pees, tauntque au jour de Seint Jak ceſt an:

Et qe les chartres de Reles & Acquitaunces ſoient ſimples, & ſanz condicion; &, ſi Meillur ſeurte puſt eſtre trove por eux, au dit prechein Parlement, ſoit fait a eux, & illuqes afferme devant noſtre Seigneur le Roi, & ſon Barnage.

Et le avauntdit Counte de Lancaſtre, ad grante qil fra Relees & Acquitaunces a touz ceaux, qi devers noſtre Seigneur le Roi ſount, qui demaunder le vodrount, de ce qui a lui apent, de treſpas, fait a ſa parſone, & ce ſi toſt Come ceſtes choſes avant dites ſoient afermees, & ne fra ſeute de felonie vers nul d'eux, del houre q'il aurount ſes Lettres;

Sauve a Counte de Lancaſtre totes les quereles, actions, & ſutes, qil ad vers le Counte de Gairenner, & a toutz yceux qi furent aſſentauntz, & aidauntz as felonies & treſpas, qui le dit Counte de Garenner lui ad fait, Countre la pees noſtre Seigneur le Roi:

Et qui les Ordinances ſoient tenuz & gardees, ſolonc ſe qe eles ſount contenues ſouz le grant ſeal noſtre Seigneur le Roy:

Et qe ceſtes choſes ſutzdites ſe frount & tendront en toutz pointz, come avant eſt dit, unt leaument en pris, de la volente & l'aſſent noſtre dit Seigneur le Roi:

Des honurables Pieres en Dieu, l'Erceveſqs de Cauntrebur. & de Dyvelyn;
Et les Eveſqes de Norwitz, Ely, Ciceſtre, Salesbure, Ceſtre, Winceſtre: Hereford, & Wirceſtre;
Et les Countes Mareſchal, Edmund ſon frere;
Et les Countes de Pembrok, Richemund, Hereford, Ulveſtre, Arundel & Anegos;
Sire Roger de Mortimer;
Sire Johan de Somery;
Sire Johan de Haſtingg;
Sire Johan de Segrave;
Sire Henr. de Beaumont;
Sire Hugh le Deſpenſer le fiuz;
Sire Johan de Grey;
Sire Richard de Grey;
Sire Bartholmie de Badleſmere;
Sire Robert de Mohaut;
Sire Rauf Baſſet;
Sire Wauter de Norwitz;

En teſmoignance de queu choſe, les Prelatz, Countes, & Barouns avantditz, unt mys lour ſeals al une partie de ceſte Endenture, & le dit Counte de Lancaſtre al autre partie ad mis ſon ſeal.

Eſcritz a Leek le 9. jour d'Augſt, l'an du Regne du dit Roi Edward duziſme.

Et ore, a comencement de ceſty Parlement, la dite Endenture eit eſte lewe

A.D. 1318. Edw. 2. lewe en preſence de touz aſſembleez, a meiſme le Parlement, & totes choſes, contenues en meſme l'Endenture, par eux diligeamment regardeez, les Prælatz, Countes, & Barouns ſe aſſenterent, por le honur du Roi, & profit du lui, & de ſon Roialme, de lui priere & requerer qe, pur les groſſes buſoignes, qe lui touchent, & avenent de jour en autre,

Lui pleiſe d'aſſenter qui deux Eveſques, un Counte, un Baroun, &, a ceux, un Baroun, ou Banret du Meſnage le dit Counte de Lancaſtre, por meſme le Counte, en noun de lui, par les quartiers, ſoient adeſſement pres du Roi, entendantz a deliberer & conſeiller, en due manere, ſur totes buſoignes chargeauntz, qe le Roi avera a faire, & qi ſe purrount, ou deverount deliberer ſanz Parlement, tauntque autre foitz en Parlement ſoit autrement ordeine;

Iſſint qi riens, de teux choſes, ne ſoit delibers saunz le conſeil & l'aſſent des Prelatz, Countes, & autres, qi enſi demorreyn pres du Roi, ſolonc la fourme de la dite Endenture: &, ſi teles choſes autrement ſe feiſſent, fuiſſent tenuz por nules; ſicome en meſme l'Endenture eſt contenu: Et, de ceſtes choſes requiſtrent noſtre Seigneur le Roi:

Noſtre Seigneur le Roi entendue cele requeſte, deſiraunt eſtre conſeille per totes les maneres, qi pount, & deyuent tourner al honur, & a profit de lui, & de ſon Roialme, & eaunt regard a ce, qe au temps, q'il reſceut le governement de ſon Roialm, il trova ſa terre d'Eſcoce de guerre contre lui; laquele guerre ſe ad puis encea contenue, & fait uncore: Et, eſtre ce, puis ſon temps, ad guerre eſte muè contre lui en ſa terre d'Irland, & pluſurs autres enpeſchementz avenuz la, & aillurs en ſa Seignurie, & oncore avenent; d'unt il lui ſemble qil ad bien buſoigne, par celes encheſons, de avoir pres du liu plus grant, & plus ſuffiſſaunt conſeil:

Se acord, & voet aver pres du lui Prelatz, Countes, & Barouns de lui conſeiller en la fourme avantdite, iſſint, totes foitz, qi ſes Miniſtres ja le meius facent lur Offices, ſolonc ce qi faire deverount, ſolonc la lei & les uſages du Roialme.

Et come, en la dite Endenture, ſoit contenue, qi les Prelatz, Countes, & Barouns, en cele Endenture nomez, de la volente & l'aſſent noſtre Seigneur le Roi, averent en pris, qi le Roi fret al dit Counte de Lancaſtre, & a ſes gentz, & a ſes meignees, Relees & Acquitaunces de totes maneres de felonies & treſpas, fait contre ſa pees, tauntque al jour de Seint Jak ceſt an:

Et qi les chartres de Relès & Acquietaunces fuiſſent ſimples & ſaunz condicion; &, ſi meillur ſeurte purreit eſtre trove por eux al prechein Parlement, ſoit fait a eux, & illuqes aferme devant noſtre Seigneur le Roi, & ſon Barnage:

Noſtre Seigneur le Roi, par aſſent des Prelatz, Countes, & Barouns, & Communautez de ſon Roialme, en ſon dit Parlement, granta de pardoner au dit Counte, & a ſes meignees, la ſuite de ſa pees, & quantque a lui apendeit, par reſon de ſa ſute, de tutes maneres de felonies, & de treſpas, faitz contre ſa pees, jeſqes a ſeptiſme jour d'Auguſt drein paſſe, & de pardoun de utlagarie a ceux, qui le demaundrerent, ſi nule fuſt pronuncie en eux avant la faceon de lour Chartres: & comaunda al avauntdit Eveſqes de Ely, adunques ſon Chaunceller, qil de ce feiſt Chartres, ſoutz ſon grant Seal, ſimples & ſanz condicion, pur le dit Counte de Lancaſtre, & por ceux qi le dit Counte par les Lettres nomereit al dit Chaunceller.

ITEM, Come en meſme l'Endenture ſoit contenue, qi les Ordinaunces ſoient tenuz & gardrez, ſolonc ce qi eles ſount contenues ſout le grant Seal noſtre Seigneur le Roi,

Meiſme noſtre Seigneur le Roi voet, & graunt qi eles ſoient tenues, & gardees en la fourme avantdite, & qi tutes les choſes ſuſeſcrites ſoient enroullez en roulle de Parlement, & de illoeſqes envoie en ſa Chauncellerie, & illueſqes enroullez: & de illuſqes, par bref de ſon grant Seal, envoiz a les places del Eſcheker, & de l'un Baunk, & de l'autre, od commandement de entrouller les illoeqes, & a tenir les, & a garder en la fourme avantdite.

De Conductu pro Abbate de Menros.

A.D. 1318. An. 12. E. 2.

Pat. 12. E. 2. p. 1. m. 28.

REX omnibus Ballivis & fidelibus ſuis, ad quos, &c. ſalutem.

Sciatis quòd, cùm Domus Holmcoltran, ordinis Ciſtercienſis, quæ eſt Domus Filialis Domûs de Menros in Scotiâ,

D.1318. 2. A.D. 1318. Edw. 2. tiâ, per mortem Fratris Roberti, nuper Abbatis, ejuſdem Domûs de Holmcoltran, Paſtoris ſolatio ſit deſtituta, ac Conventus ejuſdem Domus de Holmcoltran ad electionem futuri Abbatis ſui, abſque præſentiâ Abbatis dictæ Domus de Menros, Matricis Domûs ejuſdem Domus de Holmcoltran, canonicè procedere non valeat, prout ex parte dicti conventûs de Holmcoltran nobis eſt ſuggeſtum:

Nos, indempnitati dictæ Domûs de Holmcoltran proſpicere volentes in hac parte, ſuſcepimus in ſalvum & ſecurum Conductum noſtrum, nec non in Protectionem & Defenſionem noſtram, Abbatem dictæ Domus de Menros, cum Duobus ſociis Monachis, & Duobus valettis, ac Garcionibus, pro eis neceſſariis, ad dictam Domum de Holmcoltran ex causâ præmiſſâ veniendo, ibidem morando, & exindè ad propria redeundo.

Et ideo vobis mandamus, *&c. prout in ſimilibus Literis de Conductu.*

In cujus, &c. uſque ad Feſtum Sancti Michaelis proximò futurum duraturas.

Teſte Rege apud Notyngham. 12. die Auguſti.

Per ipſum Regem Nunciante Rogero de Northburgh.

Ad Regem Franciæ, ſuper Homagio faciendo.

D.1318. 12. E. 2. & Fr. E. 2. 10. edula. A.D. 1318. Magnifico Principi, Domino Philippo, Dei gratiâ, Regi Franciæ & Navarræ illuſtri, Fratri ſuo cariſſimo, Edwardus, &c. ſalutem, &, ad vota, ſucceſſus proſperos & felices.

Venerabilem in Chriſto Patrem, A. Herefordienſem Epiſcopum, &, dilectos & fideles noſtros, Johannem Abel Militem, & Magiſtrum Richardum de Burton Clericum, nuper ad veſtram præſentiam deſtinavimus, cum ſufficienti poteſtate faciendi, & præſtandi, pro nobis & nomine noſtro, vobis debitum Fidelitatis Juramentum pro Terris, quas de vobis tenemus in partibus tranſmarinis, cum gratiarum actionibus quòd excuſationem non adventûs noſtri ad vos, ſuper exactione homagii, & aliorum vobis faciendorum, pro Terris prædictis, vobis priùs expoſitam gratanter admiſiſtis, & dilationem ſuper hiis conceſſiſtis:

Et dicti, Miles & Clericus, ad nos redeuntes, nobis expoſuerunt vivâ voce, quòd pro eo, quod Litteras noſtras Patentes, dilationem homagii prædicti, juxta tenorem Litterarum veſtrarum, dudùm indè factarum, continentes, vobis non portârunt, Fidelitatis Juramentum recipere diſtuliſtis; adicientes quòd hujuſmodi Litteras noſtras vobis, citra inſtans Feſtum Nativitatis beatæ Mariæ Virginis, reportarent.

Verùm, quia jam ſumus itinerando verſus partes Boriales, ad malitiam Scotorum, Inimicorum & Rebellium noſtrorum, qui Regnum noſtrum hoſtiliter invaſerunt, cum Dei adjutorio, repellendam; propter quod abſentibus a nobis Juriſperitis in præſenti, de quorum conſilio hujuſmodi Litteras, hactenus non conſuetas, indeliberatè facere non poſſemus, ſet Parliamentum in tribus Septimanis Sancti Michaelis ordinavimus convocare, & tunc ibidem de præmiſſis habere Tractatum pleniorem, ac poſtmodùm cum feſtinatione debitâ veſtræ Serenitati facere quod debemus.

Quapropter Excellentiam veſtram, quam ſemper invenimus gratioſam, affectuoſe requirimus & rogamus, quatinus dilationem hujuſmodi velitis acceptare, & nobis reſcribere quid inde facere veſtræ placuerit voluntati.

Teſte Rege apud Notyngham, duodecimo die Auguſti.

De Januenſi, Pecunias nomine Cardinalis extorquente, areſtando.

D.1318. 12. E. 2. 12. E. 2. m. 28. A.D. 1318. REX Vicecomitibus, Ballivis, Miniſtris, & omnibus fidelibus ſuis, tàm infra Libertates, quàm extra, ad quos, &c. ſalutem.

Quia accepimus quòd Caſtellus de Januâ,

Qui ſe falsò & malitioſè vocari facit Gullielmum, familiarem Domini Lucæ, beatæ Mariæ in Viâ latâ Diaconi Cardinalis, infra Regnum noſtrum, pro quibuſdam Negotiis, nos & ſtatum Regni noſtri tangentibus, exiſtentis, & cum ipſo Cardinali ſe eſſe dicit, cùm non ſit;

Nomine ejuſdem Cardinalis, in diverſis locis, in Regno noſtro, tàm, vi-

A.D. 1318. Edv. 2.

delicet, in domibus Religioſorum, perſonarum Eccleſiaſticarum, quàm aliorum, pro voluntate ſuâ vagatur & diſcurrit;

Ipſos Religioſos & alios, ut ab eis Pecuniam extorqueat, per ipſum Cardinalem graviter minando, & à quibuſdam eorum, prætextu minarum prædictarum, nomine ejuſdem Cardinalis, diverſas Pecunias recipiendo; & alia mala ibidem perpetrando in noſtri contemptum, & ipſius Cardinalis Scandalum manifeſtum:

Nos, ipſius falſitati & malitiæ in hac parte obviare volentes, vobis mandamus, firmiter Injungentes, quòd ipſum Caſtellum, ſic ſe per nomen Guillielmi vocari facientem, ubicumque eum in Ballivis veſtris, extra Loca Sancta, invenire poteritis, capiatis, & in Priſonâ noſtrâ ſalvò & ſecurè cuſtodiatis, quouſque aliud à nobis indè habueritis in mandatis.

Et, cùm eum ceperitis, nos indè, ſub ſigillis veſtris, per quos eum capi contigerit, ſine dilatione, reddatis certiores.

In cujus, &c.

Teſte Rege apud Notyngham, 12. die Auguſti.

Per ipſum Regem.

Pro Nunciis Cardinalium, in Hiberniam profecturis.

A.D. 1318. An. 12. E. 2. Pat. 12. E. 2. p. 1. m. 28.

REX omnibus Ballivis, & fidelibus ſuis, ad quos, &c. ſalutem.

Cùm, dilecti nobis, Jacobus Baſſet, Nuntius Venerabilis Patris Gaucelini, tituli Sanctorum Marcellini & Petri Preſbiteri Cardinalis, & Johannes de Auriliano, Nuntius venerabilis Patris, Lucæ, tituli Sanctæ Mariæ in Via Lata Diaconi Cardinalis, pro diverſis Negotiis ipſorum Cardinalium ad partes Hiberniæ ſe divertant:

Vobis mandamus quod eiſdem, Jacobo & Johanni, in eundo verſus partes prædictas, pro negotiis antedictis, ibidem morando, & exinde redeundo, non inferatis, *&c. prout in Literis Conſimilibus*.

In cujus, &c. uſque ad Feſtum Natalis Domini proximò futurum duraturas.

Teſte Rege apud Clipſton, 18. die Auguſti.

Contra Horrendos Abuſus in Curia Romana.

A.D. 1318. An. 12. E. 2. Rom. & Fr. 12. E. 2. m. 11.

PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum.

Ad noſtram notitiam noviter eſt delatum, referentibus fidedignis, quod nonnulli, iniquitate calumpniæ, quam faciunt, quaſi notoriè diffamati, ut ſe de iniquitatis mercede locupletent, falſa crimina ſcienter apponunt Electoribus, & Electis, accedentibus pro confirmatione ſuarum Electionum, ad veſtræ Curiam Sanctitatis; ita quod plurimi, cupientes moras ſuperfluas & mendoſa litigia declinare, ſilentia talium frequenter magno pretio redimere compelluntur.

Quare, cùm veſtræ Sanctæ Curiæ puritatem de talibus à ſuis limitibus expediat elongare, veſtram Beatitudinem humiliter exoramus, quatinus cùm veſtra Sanctitas, per, reverendum Patrem, Dominum Guillielmum de Teſta, & alios fidedignos Regni noſtri in Curiâ veſtrâ commorantes, de nominibus talium fuerit informata, tunc contra ipſos de ſalubri remedio dignetur veſtra Beatitudo taliter ordinare, quod hujuſmodi Scandala ceſſent, &, dictis Iniquitatis Filiis, juxta eorum demerita, punitis, & à veſtra Sacra Curia expulſis, Electi ibidem quietiùs accedant, & feliciùs valeant expediri.

Conſervet, &c.

Dat. apud Notingham. 24. die Auguſti.

Pro Aymerico Quirardi, commendatoria.

A.D. 1318. An. 12. E. 2. Rom. & Fr. 12. E. 2. m. 11. dor.

PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum.

Labores indefeſſi quos, diſcretus Vir, & nobis dilectus, Magiſter Aymericus Quirardi, Archidiaconus Eluenſis, & veſtri Sacri Palatii Auditor, in negotiis, ſibi per venerabiles Patres, Gaucelinum Johannis, tituli

A.D. 1318. Edv. 2. tituli Sanctorum Marcellini & Petri, Presbiterum, & Lucam, Sanctæ Mariæ in Viâ latâ, Diaconum, Cardinales, in Regno noſtro Angliæ, & terrâ noſtrâ Scotiæ proſequendis ſibi commiſſis, gratanter ſubivit: & diligentia perutilis, quam in eiſdem appoſuit, nos inducunt ut, de hoc verum teſtimonium perhibentes, ipſius honores, prout ſic meruit, procuremus.

Quocircà Sanctitati veſtræ affectuoſis precibus ſupplicamus, quatinus memoratum Magiſtrum Aymericum, rationibus præmiſſis, noſtriſque precibus, habere dignemini ſpecialiùs commendatum.

Dat. apud Notingham. 24. die Auguſti.

Ad Papam, ſuper Miſſione Cardinalium: ſuper Duritie Scotorum; & pluribus Negotiis per Cardinales tractatis.

A.D. 1318. An. 12. E. 2. Rom. & Fr. 12. E. 2. m. 11.

PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum.

Exultamus in Domino, & Summâ jocunditate lætamur, dùm affectionem peculiarem (quâ nos, & Regnum noſtrum, ac Terras, noſtræ Ditioni ſubjectas, veſtra Beatitudo amplexatur) in mente revolvimus, & exinde commoda multiplicata,

Ac præcipuè ex Miſſione, venerabilium in Chriſto Patrum, Dominorum, Gaucelini, tituli Sanctorum Marcellini & Petri, Presbiteri, ac Lucæ, Sanctæ Mariæ in Viâ latâ, Diaconi Cardinalium, veſtræ Benignitatis Nunciorum, ad Regnum prædictum, & Terram noſtram Scotiæ,

Sentimus & fide conſpicimus oculatâ.

Sanè, Pater Sanctiſſime, memorati Cardinales, Regnum prædictum ingreſſi, Miniſterium, ſibi a veſtrâ manſuetudine creditum, cum omni diligentiâ exequentes, ut Angeli pacis de excelſo venientes, & concordiæ fervidi Zelatores, pro pace inter nos, & Robertum de Brus, & Complices ſuos, & Fautores Scotos, Inimicos & Rebelles noſtros, ſuper guerrarum Turbinibus (per ipſos, contra Homagiorum ſuorum & fidelitatum vincula) nobis commotarum, reformandâ, & ſciſſuris intrinſecis, quibus Regnum illud languebat, amovendis, diligentiam utilem apponebant;

Ita quòd, ipſorum Conſilio & inſtantiâ mediantibus, ipſum Regnum, benedicto Altiſſimo, in ſtatum proſperum reformatur, & plures de eodem Magnates, amaritudine diſcordiæ prius fatigati, jam concordes facti, ad noſtri & Regni noſtri honorem & commodum, in caritate non fictâ, ut credimus, adunantur: quæ forſan, abſque eorum præſentiâ, minimè contigiſſent:

Set Inimici noſtri memorati, in induratâ Rebellione perſeverantes, dictorum Patrum, immò veriùs Apoſtolatûs veſtri mandatis ſeu monitis, ſuper præmiſſis factis, parere contempſerunt, & Treugas, a veſtræ Sanctitatis beneplacitis indictas, quibus, ut Filius devotus, obedivimus, fregerunt poſt publicationem earumdem:

Villam noſtram Berewici, in quâ, ad ipſius Roberti inſtantiam, de pace inter nos, per Tractatores communes, tractari debebat, & Caſtra, infra Regnum noſtrum prædictum, eo liberius occupantes, quo minor nobis poterat ſuper hoc ineſſe ſuſpitio, publicatis dictis Treugis & pendente Tractatu prædicto;

Et, in ingenti multitudine Armatorum, idem Regnum pluribus vicibus ingreſſi, Homicidia, Deprædationes, Incendia, tàm Eccleſiarum, quàm cæterorum locorum, inibi, ac alia Dampna innumera perpetrârunt.

Super quibus ultra ea, quæ, per prædictos Venerabiles Patres, contra dictos Dei, & Eccleſiæ Romanæ Sacroſanctæ, ac noſtros Rebelles, eſt laudabiliter inchoatum, veſtræ Benignitati placeat ordinare, quòd ad Dei, & Eccleſiæ, ſuæ ſponſæ, Honorem & Laudem, dictorúmque Iniquitatis & Inobedientiæ Filiorum correptionem, noverit ſalubriter facienda.

Ad hæc, Pater Piiſſime, reverendi Patres memorati ſuper Arreragiis annui Censûs, & ſolutione ejuſdem in futurum: ac ſuper Gravaminibus, Eccleſiæ & Eccleſiaſticis perſonis infra Regnum noſtrum, ut refertur, illatis: de bonis etiam quondam Templariorum: necnon de Injuriis & Gravaminibus, irrogatis Populo Terræ noſtræ Hiberniæ, ut ſuggeritur, per Miniſtros noſtros ibidem corrigendis; & aliis negotiis, Eccleſiam Sanctam, & ipſius Miniſtros, in Regno noſtro prædicto tangentibus, juxta quod injunctum fuit eis a veſtra manſuetudine, & litteratoriè ſimiliter deman-

A.D. 1318.
Edv. 2.

demandatum, nos ſollicitârunt diligenter.

Super quibus Sanctitati veſtræ duximus ſignificandum, quòd Guerræ & alia Negotia ardua, quorum expeditio infinitam ſitit Pecuniam, nos ita artant impræſentiarum, quòd Arreragia dicti Cenſûs, abſque gravi diſpendio, ad præſens ſolvere non valemus; ſet, ceſſantibus hujuſmodi Impedimentis, de Arreragiis illis, & ſolutione dicti Cenſûs taliter curabimus ordinare, quod & veſtra Clementia, & Dominorum Cardinalium Cœtus venerandus debeant, dante Domino, contentari.

Quoad Gravaminia prædicta, Petitiones, per prædictos Dominos Cardinales nobis ſuper hiis nuperrimè liberatas, certis Judicibus commiſimus audiendas, & fine debito terminandas; eáſque volumus & faciemus cum debitâ maturitate & favore querelantium, quatinus ſine juris offenſâ, & noſtri præjudicio fieri poterit, diffiniri.

De Bonis quondam Templariorum manus noſtras exuimus jam eſt diu, & de illis, quæ indè per Magnates & Subditos noſtros, præter noſtram conſcientiam, occupantur, quicquam facere non poſſemus, niſi prout ſecundum Legem & Conſuetudinem Regni noſtri prædicti fieri poſſet; ſuper quo etiam dicti Domini Cardinales omiſerunt procedere, propter aliquas Turbationes, in Regno noſtro prædicto tunc exiſtentes, & propter majora Scandala; quæ ex ipſorum exceſſibus, ſi incepiſſent, veriſimiliter præſumebantur, evitanda: de quibus, ex cauſis aliis hic omiſſis, veſtræ Beatitudini placeat ipſos Dominos Cardinales habere excuſatos.

Verumptamen, in proximo Parliamento noſtro, indè tractare curabimus, & ulterius facere quod, de comuni Concilio ejuſdem Regni, abſque noſtro & Regni prædicti præjudicio, fuerit faciendum.

A.D. 1318.
Edv. 2.

Cætera quæcumque, Eccleſiam Sanctam, ac Miniſtros illius infra Regnum prædictum, & Terras, noſtræ Ditioni ſubjectas, contingentia, favoris Regii brachiis amplectantes, ea, ut noſtris affectibus peculiariter conjuncta, volumus defenſare.

Populo Terræ noſtræ Hiberniæ ſi Injuriæ, ſeu Gravaminia, per Miniſtros ibidem, tempore noſtro fuerint irrogata, illa extra, & præter noſtram voluntatem proceſſerunt, ipſúmque Populum in omni juſtitiâ faciemus, quantum poterimus, pertractari; & eo libentius, quo ſuper hoc, ex parte Beatitudinis veſtræ, ſic ſumus ſalutaribus monitis excitati.

Cum itaque, Pater clementiſſime, memorati Nuncii ſalutis, ardore caritatis Paternæ ſuccenſi, poſt multos Labores & Anguſtias, quos pro negotiis, ſibi commiſſis, perpeſſi ſunt, ad veſtræ Manſuetudinis pedes, de noſtrâ voluntate plenâ & liberâ, revertantur ſuper noſtris affectione & deſideriis in præmiſſis plenius informati; Sanctitati veſtræ omni devotione, quâ poſſumus, humiliter Supplicamus, quatinus, dictos Dominos Cardinales, noſtri contemplatione, ac intuitu Laborum, quos pro Honore Dei & Eccleſiæ ſuæ, ac noſtro & Regni noſtri Commodo ſubierunt, & laudabiliter ſuſtinuerunt, benigniùs admittentes, eis in præmiſſis exponendis dignemini fidem credulam adhibere, nóſque in eiſdem habere propenſiùs excuſatum, &, ut Filium, veſtræ Beatitudinis humilem & devotum, ac noſtra, & Regni, Terrarûmque noſtrarum Negotia ſpecialiter commendata.

Conſervet, &c.

Dat. apud Notyngham. 25. die Auguſti.

De Conductu pro Cardinalibus, ad Curiam Romanam Redeuntibus.

A.D. 1318.
An. 12. E. 2.
Pat. 12. E. 2. p. 1. m. 27.

REX Vicecomitibus, & omnibus Ballivis, Miniſtris, & fidelibus ſuis, tàm infra Libertates, quàm extra, ad quos præſentes Literæ pervenerint, ſalutem.

Cum, Venerabilis Pater, Dominus Gaucelinus Johannis, tituli Sanctorum Marcellini & Petri, Sacroſanctæ Romanæ Eccleſiæ Presbiter Cardinalis, infra Regnum noſtrum Angliæ, pro Negotiis dictæ Eccleſiæ, nuper accedens, de noſtrâ voluntate & conſenſu ad partes tranſmarinas jam revertatur;

A.D. 1318.

Nos, volentes ipſum Cardinalem, dum infra Regnum noſtrum fuerit, debitè venerari, & ſuam familiam Curialiter pertractari, Aſſignavimus, dilectos Servientes noſtros, Simonem de Friſkenade, & Guillielmum Reymundi de Clavery, conjunctim & diviſim, ad eundem cum dicto Domino Cardinali, & ad conductum ſibi & Familiæ ſuæ uſque Mare faciendum.

.D. 1318. dv. 2. Et ideo vobis mandamus quod ipſum Dominum Cardinalem, in eundo verſus partes prædictas, infra Regnum noſtrum prædictum morando, cum ipſum per vos tranſitum facere contigerit, honorificè admittentes, & debitè venerantes, ac Familiam ſuam curialiter in omnibus pertractantes, ipſis, in Perſonis, aut Rebus ſuis, non inferatis, ſeu, quantum in vobis eſt, ab aliis inferri permittatis Injuriam, Moleſtiam, Dampnum, Impedimentum aliquod, ſeu Gravamen; &, ſi quid eis forisfactum fuerit, id eis, ſine dilatione, faciatis emendari.

Et nihilominus præfatis ſervientibus noſtris, ac alteri eorum, ſufficiens cariagium, pro neceſſariis prædicti Domini Cardinalis, & Familiæ ſuæ, in eundo verſus partes prædictas, ſicut prædictum eſt, cariandis, ſumptibus ſuis, unà cum ſalvo & ſecuro Conductu, habere faciatis, quotiens per ipſos Servientes noſtros, vel eorum alterum, ſuper hoc, ex parte noſtrâ, fueritis præmuniti. A. D. 1318. Edv. 2.

In cujus, &c. uſque ad Feſtum Sancti Martini proximò futurum duraturas.

Teſte Rege apud Notyngham, viceſimo quinto die Auguſti.

Conſimiles Litteras habet, venerabilis Pater, Dominus Lucas de Flilco, Sanctæ Mariæ in Viâ latâ, Sacroſanctæ Romanæ Eccleſiæ Diaconus Cardinalis, ſub nominibus Arnaldi Guilliam de Bynoles, & Johannis de Enefeld, Servientium Regis.

De Exceſſibus, per Officiales Regis Franciæ in Aquitania.

D. 1318. 12. E. 2. & Fr. E. 2. 10. Cedul. REX, Venerabili in Chriſto Patri, A. eâdem gratiâ, Herefordienſi Epiſcopo, ſalutem.

Quidam Nuncii, ex parte Seneſcalli & Concilii noſtri Ducatûs Aquitaniæ, cum diverſis arduis negotiis, nos & ſtatum dicti Ducatûs, & præcipuè gravaminia intollerabilia, per Miniſtros & Officiales Domini Regis Franciæ in eodem Ducatu multipliciter irrogata (ſuper quibus Nuncios noſtros ſpeciales ad præfatum Dominum Regem Franciæ cum omni feſtinatione expediret mittere) ad nos jam venerunt:

Noſque de veſtrâ, &, dilectorum & fidelium noſtrorum, Johannis Abel Militis, & Magiſtri Richardi de Burton Clerici, circumſpectione providâ, ſuper Negotiis, in Curiâ dicti Domini Regis Franciæ proſequendis, præ cæteris confidentes, vos, & præfatos, Militem & Clericum, ad præſentiam dicti Domini Regis, cum litteris noſtris de Credentiâ, pro negotiis prædictis, deſtinandos duximus; eoſdemque, Militem & Clericum, de eiſdem Negotiis fecimus plenius informari. A.D. 1318.

Quocirca vobis mandamus, affectuoſe deprecantes, quatinus laborem hujuſmodi pro noſtro commodo ad præſens gratanter aſſumatis, &, acceptâ informatione Negotiorum prædictorum a præfatis, Milite & Clerico, vel eorum alterò, pro expeditione Negotiorum illorum, cum omni diligentiâ, quâ poteritis, laboretis; in hâc parte taliter vos habentes, quòd & diligentiam utilem, & circumſpectionem providam, in eiſdem per vos appoſitas, debeamus merito commendare.

Teſte Rege apud Notyngham, viceſimo quinto die Auguſti.

Per ipſum Regem.

Ad Regem Franciæ, ſuper Exceſſibus memoratis.

D. 1318. 12. E. 2. & Fr. E. 2. 10. dul. MAgnifico Principi, Domino Philippo, Dei gratiâ, Regi Franciæ & Navarræ illuſtri, Fratri ſuo cariſſimo, Edwardus, &c. ſalutem, & ad vota ſucceſſus proſperos & felices.

Quædam Negotia, nos & ſtatum Ducatûs noſtri prædicti, præcipue ſuper gravaminibus, per Miniſtros & Officiales veſtros, alioſque in eodem Ducatu, nobis, & Miniſtris, ac Subditis noſtris, ibidem multipliciter illatis, injunximus, Venerabili Patri, A. Herefordienſi Epiſcopo, &, dilectis & fidelibus noſtris, Johanni Abel Militi, & Magiſtro Richardo de Burton Clerico (quos pro eiſdem ad veſtram præſentiam deſtinamus) vobis per eoſdem, vel duos eorum ſerioſius exponenda: A.D. 1318.

Veſtræ Serenitati affectione quâ poſſumus ſupplicantes, quatinus præfatis, Epiſcopo, Militi, & Clerico, ac duobus

A.D. 1318.
Edv. 2.

eorum, in hiis, quæ ipſi, vel duo eorum vobis, ex parte noſtrâ, expoſuerint vivâ voce, velitis fidem indubiam adhibere, & ſuper gravaminibus prædictis debitum apponere remedium & feſtinum.

Dat. apud Notingham, viceſimo ſexto die Auguſti.

Ad Regem Franciæ, de promiſſis obſervandis, & emendis faciendis.

A.D. 1318.
An. 12. E. 2.
Clauſ. 12. E. 2. m. 30. d. Cedula.

MAgnifico Principi, Domino Philippo, Dei gratiâ, Regi Franciæ & Navarræ Illuſtri, Fratri ſuo cariſſimo, Edwardus, ejuſdem gratia, &c. ſalutem, & ad vota ſucceſſus proſperos ac felices.

Dudùm ſubſcripti Mercatores, de Regno noſtro, quandam Navem Johannis Priour, vocatam la Petite Edward de Londoniis, Lanis & aliis Mercimoniis ſuis in Portu Londoniarum carcari fecerunt, exindè uſque Andwerpiam in Brabantiâ ducendam ad negotiandum inde ibidem, & commodum dictorum Mercatorum faciendum; videlicet,

Simon de Abyndon, de duodecim Sarplariis Lanæ, pretii centum & viginti Librarum Sterlingorum:
Stephanus de Fullere, de quatuor Sarplariis Lanæ, pretii quadraginta Librarum Sterlingorum:
Radulphus de Walcote, de duodecim Sarplar. Lanæ, pretii centum & viginti Librarum Sterlingorum:
Johannes Priour, de duodecim Sarplar. Lanæ, pretii centum & viginti Librarum Sterlingorum:
Thomas Prentiz, de tribus Sarplar. Lanæ, pretii triginta Librarum Sterlingorum:
Johannes de Sandale, de ſex Sarplar. Lanæ, pretii ſexaginta Librarum Sterlingorum:
Willielmus de Coumbmartyn, de quatuor Sarplar. Lanæ, pretii quadraginta Librarum Sterlingorum:
Johannes Atte Vine, de quinque Sarplar. Lanæ, pretii quinquaginta Librarum Sterlingorum:
Thomas de Abyndon, de tribus Sarplar. Lanæ, pretii triginta Librarum Sterlingorum:
Thomas Beauflour, de Septem Sarplar. Lanæ, pretii ſexaginta & decem Librarum Sterlingorum:
Willielmus Panyſadre, de uno Sarplar. Lanæ, pretii decem Librarum Sterlingorum:
Willielmus Byddik, de quinque Sarplar. Lanæ, pretii quinquaginta Librarum Sterlingorum:
Robertus Elys de Thame, de ſexdecim Sarplar. Lanæ, pretii centum & ſexaginta Librarum Sterlingorum:
Adam Puff de Berkhamſtede, de viginti & uno Sarplar. Lanæ, pretii ducentarum & decem Librarum Sterlingorum:
Ricardus de Warewyk, de quinque Sarplar. Lanæ, pretii quinquaginta Librarum Sterlingorum:
Et Nicholaus Aliſaunder, de quatuor Sarplar. Lanæ, pretii quadraginta Librarum Sterlingorum:

Ac Amirallus de Caleys, & quidam homines de Comitivâ ſuâ, armati in Navibus, Navem prædictam, cum attilio ejuſdem, pretii quadraginta Librarum Sterlingorum, in eundo per mare verſus dictas partes Brabantiæ, in coſtera Maris, in Inſula de Thaneto, infra Regnum noſtrum, ac homines, in eadem navi exiſtentes, hoſtiliter agreſſi fuerunt:

Ipſiſque hominibus, in dictâ Navi exiſtentibus, cum eâdem Navi ad terram præ timore fugientibus, & Velum ac Gubernaculum ejuſdem Navis uſque ad Villam de Mergate, in Inſulâ prædictâ, pro ſalvatione Navis & Lanarum prædictarum, deportantibus, prædicti, Admirallus, & cæteri de Comitivâ ſuâ, vi armata uſque ad dictam Villam de Mergate accedentes, prædicta, Velum & Gubernaculum, ad dictam Navem reportari fecerunt, & poſtmodum Navem illam, cum Lanis prædictis, quo volebant, abduxerunt, & voluntatem ſuam inde fecerunt; Navem & Lanas prædictas dictis Mercatoribus & Marinario detinentes, ad Dampnum ipſorum Mercatorum duarum milium Marcarum & amplius, & ſtatûs eorumdem depreſſionem manifeſtam.

Quæ omnia, in partibus ubi commiſſa fuerunt, ità notoria extiterunt, quod non poterunt aliquâ tergiverſatione celari; & nihilominus, ſuper hoc, per dilectos & fideles noſtros, Majorem, Aldermannos, & Communitatem Civitatis noſtræ prædictæ, de negocio prædicto plene informatos & inſtructos, eſt nobis facta plena fides.

Per quod, pluries rogavimus Dominum W, de Caſtellion, tunc Conſtabularium Franciæ, quòd præfatis Mercatoribus & Marinario, vel uni eorum, ſeu

A.D. 1318. Edv. 2.

ſeu ipſorum Attornatis in hâc parte, de Nave & Lanis prædictis debitam Reſtitutionem ſeu Satisfactionem: ac de Dampnis, quæ occaſione prædictâ incurrerunt & ſuſtinuerunt, ut eſt dictum, competentes emendas fieri faceret; prout ad ipſum, ratione ſuperioris cuſtodiæ Admiralli, & Sociorum ſuorum prædictorum, per Dominum L. tunc Regem Franciæ & Navarræ, Fratrem noſtrum cariſſimum ſibi commiſſæ, pertinuit in hâc parte.

Tandemque dictus Conſtabularius, vocatis partibus, & habitâ ſuper negotio prædicto diſcuſſione diligenti, ſententialiter decrevit Navem, Bona, & Mercimonia prædicta, præfatis Mercatoribus noſtris & Marinario fore reſtituenda.

Quam ſententiam idem Conſtabularius executioni debitæ non demandavit;

Per quod ipſum iteratò rogavimus quod de valore Navis, Lanarum, & aliorum Bonorum prædictorum; necnon de Dampnis & Expenſis, quæ prædicti Mercatores occaſione prædictâ ſuſtinuerunt, ut eſt dictum, eiſdem Mercatoribus ſatisfaceret competenter:

Et idem Conſtabularius vos, dicta Regna Franciæ & Navarræ tunc regentem, ſuper modo & formâ decreti ſui certificavit; rogans quod ipſum erga nos excuſaretis de præmiſſis.

Voſque, eo prætextu, nobis tunc ſcripſiſtis quod Mercatoribus noſtris prædictis, dictam Navem, per Gentes veſtras ſic captam, proſequentibus feceratis reſponderi; quòd in Octabis, tunc inſtantis Feſti Natalis Domini, jam diu eſt præteriti, ad vos venirent, vel mitterent, & quòd tunc ſuper ſatisfactione ipſorum in hâc parte taliter ordinaretis, quòd indè deberent contentari.

Super quo vobis, in Regem Franciæ & Navarræ ante dictas Octabas coronato, reſcripſimus ſupplicando, quatinus id, quod ſic promiſeratis, faceretis in dictis Octabis effectualiter adimpleri.

Voſque Attornato dictorum Mercatorum noſtrorum, prædictum Negotium penes vos proſequenti, inde quamplures dies aſſignaſtis & præfixiſtis; ſet dicti Mercatores noſtri nihil in hâc parte conſequi poterant in effectu, ſicut nos per ſufficiens teſtimonium informârunt.

Et, licet tunc, ſuper tali facto, infra Regnum noſtrum perpetrato, proceſſu præmiſſo inde habito, debuiſſemus dictis Mercatoribus noſtris de feſtino remedio provídiſſe;

Ad Requiſitionem tamen, virorum diſcretorum, Domini Johannis Roberd Militis, & Magiſtri Johannis Paſtyn Clerici, Nunciorum veſtrorum, ex aliâ cauſâ tunc in noſtrâ præſentiâ conſtitutorum, hujuſmodi remedio pro dictis Mercatoribus noſtris, nos ſuper hoc oportunè & importunè pulſantibus, faciendo ſuperſedimus:

Et vos requiſivimus precibus iteratis, ut, præmiſſis ponderatis, præfatis Mercatoribus noſtris de Nave, Lanis, & Bonis prædictis, debitam Reſtitutionem ſeu Satisfactionem, ac de Dampnis quæ occaſione præmiſſâ incurrerunt & ſuſtinuerunt, competentes emendas, noſtris precibus, fieri facere curaretis.

Quas quidem preces noſtras gratanter recepiſtis, & in præſentia, dilectorum & fidelium noſtrorum, Johannis Abel Militis, & Ricardi de Burton Clerici, Nunciorum noſtrorum, ad vos pro negotiis noſtris miſſorum, præmiſſa facere promiſiſtis.

Verumtamen, non ſubſecutâ Executione inde, dicti Mercatores noſtri ad nos redierunt, cum omni inſtantiâ ſupplicantes eis juſtitiam fieri in præmiſſis.

Noſque, ulteriùs ſuperſedere non volentes, Bona & Mercimonia Hominum & Mercatorum de Regno, & Poteſtate veſtrâ, infra Regnum noſtrum, mandavimus areſtari; cujus prætextu, quædam Bona & Mercimonia Mercatorum Civitatis Ambianienſis infra Regnum noſtrum areſtata fuerunt.

Cûmque, non eſt diu, per veſtras litteras nobis ſignificaveritis, quòd Cives & Mercatores Ambianienſes, quorum Bona & Mercimonia infra Regnum noſtrum occaſione præmiſſâ areſtata fuerunt, ad vos acceſſerunt, inde remedium ſupplicantes.

Contento in dictis Literis veſtris, quòd, per Officialium & Miniſtrorum veſtrorum negligentiam, dictis Mercatoribus noſtris non fuit Reſtitutio facta debita de præmiſſis.

Noſque, per eaſdem veſtras Literas, rogaveritis cum effectu, ut a Contrapriſiis hujuſmodi deſiſti, & Bona & Mercimonia dictorum Mercatorum Ambianienſium apud nos eâ occaſione areſtata, dearreſtari, & ipſis liberari facere curaremus.

Promiſiſtis ſiquidem, per dictas Literas veſtras, præfatis Mercatoribus noſtris, quòd, ſuper Deprædatione prædictâ, ſic debitam, infra inſtans Feſtum Omnium Sanctorum, ſatisfactionem fieri faceretis, quòd indè deberemus contentari.

Et nos, veſtris precibus, non ſine gravi dampno dictorum Mercatorum noſtrorum, ut mutua Communio veſtrorum & noſtrorum Subditorum ube-

A.D. 1318. Edv. 2. riùs continuetur, condeſcendere volentes, executioni mandati noſtri, contra Mercatores de poteſtate veſtrâ directi, ſuperſederi, & Bona & Mercimonia dictorum Mercatorum Ambianienſium, eâ occaſione apud nos arreſtata, dearreſtari, & eis liberari mandavimus ut rogâſtis.

Quocirca Serenitatem veſtram affectuosè requirimus & rogamus, quatinus præfatis Mercatoribus noſtris, vel Willielmo Beddyk, Willielmo de Merden, & Stephano de Fullere, ipſorum Mercatorum Attornatis in hâc parte, vel uni ipſorum Attornato, debitam Satisfactionem in præmiſſis, citra dictum Feſtum Omnium Sanctorum, noſtris precibus, curetis facere, ut ſcripſiſtis; & nos ſuper eo, quod inde factum fuerit, ſaltim in dicto Feſto, per veſtras Litteras reddere certiores. A.D. 1318 Edv. 2.

Si quid enim dicti Mercatores noſtri receperint in partem Satisfactionis præmiſſorum, id eis pro parte illâ, prout juſtum fuerit, cedere volumus in ſolutionem.

Dat. apud Clipſton, decimo die Septembris.

De Epiſcopo Sancti Andreæ.

A.D. 1318. An. 12. E. 2. Ex Orig.

JOhannes Epiſcopus, ſervus ſervorum Dei, cariſſimo in Chriſto Filio Edwardo, Regi Angliæ illuſtri, ſalutem & Apoſtolicam benedictionem.

Per tuas, fili chariſſime, Litteras intimâſti, qualiter, Gulielmo, Epiſcopo Sancti Andreæ in Scotiâ, Regni Angliæ, ſicut aſſeris, Proditore, ad perpetuum Carcerem condempnato, fælicis recordationis, Clemens, Papa Quintus, Prædeceſſor noſter, pro pace & ſecuritate dicti Regni, Fratri Thomæ de Riveriis, Ordinis Fratrum Minorum, Epiſcopatum Sancti Andreæ, per Apoſtolicas Literas, ut tuis verbis utamur, contulit & conceſſit; quod in noſtrâ notum fore Curiâ poſuiſti.

Et, licet præfatus Guilſelmus Epiſcopus, poſtmodùm a Carcere liberatus, præſtiterit Juramentum quòd extunc contra tuam, tuique Regni pacem non machinaretur aliquid, vel quomodolibet attemptaret; ipſe tamen, ut ponis, ſpreto hujuſmodi Juramento, Roberto de Brus, hoſti tuo, inceſſanter adhæſit, & patenter adhæret, quæcunque tibi adverſa perverſis conatibus moliendo.

Propter quod inſtantiùs ſupplicâſti ut, & depoſitionem illius, ac dicti Fratris Thomæ Reſtitutionem ad Epiſcopatum eundem, ordinare vellemus.

Sanè, Fili, quòd dictus Prædeceſſor noſter præfatum Epiſcopatum ipſi Fratri Thomæ contulerit, nullam audimus aſſertionem fidedignam in Curiâ; nec in Regiſtris noſtris, quantumvis ſolicitè perquiſitis, Litteras aliquas invenimus, ſuper hujuſmodi Collatione confectas; nec certe ad Collationem, ſeu Proviſionem hujuſmodi procedi licitè potuit, ſi contra prædictum Epiſcopum, proceſſu legitimo, in talibus conſueto, præhabito, Sententia non proceſſit; de quibus tamen hucuſque non liquet. A.D. 1318.

Quamvis itaque, Amantiſſime Fili, ad tuam & dicti Regni tui tranquilitatem afficiamur ex intimis: quamvis omnes, illam iniquis Auſibus perturbantes, quantum juſtè liceat, perſequi diſponamus; ad ipſius tamen Epiſcopi Depoſitionem (de cujus demeritis nondum nobis, pœnam exigens, innotuit veritas) procedere, abſque juſtitiæ offensâ, non poſſumus, ne inordinatè nimis probationem, vel Cognitionem prævenire Sententiâ videamur.

Ipſum etiam Fratrem Thomam non debemus ad Epiſcopatum reſtituere, quem eum habuiſſe, aut licenter habere potuiſſe non conſtat.

Si verò proceſſum aliquem, vel Apoſtolicas Litteras forſitan habeas, per quæ ipſa tua Supplicatio juvari debitè valeat, mittere nobis illa non differas; ſciturus quòd, ubi de prædictis nobis debito modo conſtiterit, vel, ut conſtet, patebit, ut legitima proſecutio juſtitiæ, immo Executio prompta non deerit, quæ tuum circa hoc animum contentare debebit.

Dat. Avinion. decimo quarto Kalendas Octobris, Pontificatûs noſtri anno tertio.

Dorſ.

Cariſſimo in Chriſto Filio, Edwardo Regi Angliæ illuſtri, ſuper Negotio Epiſcopatûs Sancti Andreæ in Scotiâ, & ſtatu Fratris Thomæ de Ryvers, de Ordine Minorum.

Sigillo avulſo.

Pro Rogero de Northburgh, commendatoria.

A.D. 1318. Alm. 12. E. 2. Rom. & Fr. 12. E. 2. m. 10.

PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum.

Catholicorum Regum, ac Principum præteritorum, qui Clericos ac alios Familiares ſuos gratiarum muneribus ditari procurârunt, geſta circa id laudabilia ad memoriam reducentes in præſenti, circa Clericorum noſtrórum Honores & Commoda eò ferventiùs inſiſtimus, quo ipſorum meritis, & gratis obſequiis propenſiùs excitamur.

Cùm itaque, providæ diſcretionis Vir, Magiſter Rogerus de Northburgh, Clericus noſter ſpecialis, velut probatæ fidelitatis & induſtriæ, Virtutibus multipliciter inſignitus, quo Majeſtas Regia commodè carere nequit, circa Latus noſtrum jugiter reſideat laudabiliter obſequendo, perſonam ejuſdem Beatitudini veſtræ ſpecialiter duximus recommendandam:

A.D. 1318.

Affectuoſis precibus ſupplicantes quatinus, conſideratis præmiſſis, eundem Clericum noſtrum, ac ea quæ in Honoris ſui augmentum vertere poterunt, ſpecialiter dignemini habere recommendata; ac Magiſtro Roberto de Luffenham in hiis, quæ Sanctitati veſtræ, pro parte Clerici noſtri prædicti, expoſuerit vivâ voce, fidem indubiam adhibere.

Conſervet, &c.

Dat. apud Eborum, quinto die Octobris.

Ad Bertrandum Cardinalem, pro Rogero antedicto.

D. 1318. lm. 12. E. 2. om. & Fr. c. E. 2. . 10.

VEnerabili in Christo Patri, Domino B. Dei gratiâ, Sanctæ Mariæ in Aquiro, Diacono Cardinali, amico ſuo cariſſimo, Edwardus, &c. ſalutem, & ſinceræ dilectionis affectum.

Perſonam laudabilem, providæ diſcretionis Viri, Magiſtri Rogeri de Northburgh, Clerici noſtri ſpecialis, velut probatæ fidelitatis & induſtriæ Virtutibus inſigniti, juxta Latus Regium laudabiliter obſequendo continuè reſidentis, & ipſius Negotia vobis ſpecialiter recommendamus:

Affectuoſis precibus deprecantes, quatinus erga Sanctiſſimum in Chriſto Patrem, Dominum J. Summum Pontificem (cui ſuper hoc ſcribimus) pro ipſius Clerici noſtri Honore & Commodo, partes veſtras adjutrices, noſtris precibus, interponere velitis; & Magiſtro Roberto de Luffenham ſuper hiis, quæ vobis, pro parte ipſius Clerici noſtri, expoſuerit vivâ voce, fidem credulam præbere.

A.D. 1318.

Dat. apud Eborum, quinto die Octobris.

Eodem modo mandatum eſt ſubſcriptis; videlicet,

Domino G. Tituli Sanctorum Marcellini & Petri Presbitero Cardinali,
Domino B. Sancti Marcelli,
Domino A. Sancti Euſtachii
Domino L. Sanctæ Mariæ in Viâ Latâ, } Diaconis Cardinalibus.
Domino Petro de Viâ,
Domino Petro de la Heuſe Fratri Papæ, } Militibus.
Magiſtro Petro Fabri.

De Pardonatione pro Comite Lancaſtriæ.

D. 1318. . 12. E. 2. . 12. E. 2. 1. m. 17.

REX omnibus Ballivis & Fidelibus ſuis, ad quos, &c. ſalutem.

Sciatis quòd, in præſenti Parliamento noſtro, apud Eborum convocato, de gratiâ noſtrâ ſpeciali, conſentientibus Prælatis, Proceribus, & Communitate Regni noſtri, ibidem congregatis, pardonavimus, dilecto Conſanguineo & fideli noſtro, Thomæ Comiti Lancaſtriæ Sectam Pacis noſtræ, & quicquid, ratione Sectæ noſtræ, ad nos pertinet de omnimodis Feloniis & Tranſgreſſionibus, per ipſum, in Regno noſtro, uſque ad ſeptimum diem Auguſti proximò præteritum, contra pacem noſtram quomodolibet perpetratis, & firmam pacem noſtram ei inde concedimus:

A.D. 1318.

Nolentes quòd prædictus Comes pro eo, quod ad nos, ratione Sectæ noſtræ, pertinet de Feloniis & Tranſgreſſionibus prædictis, per nos, vel Hæredes noſtros, Juſticiarios, Vicecomites, aut alios Ballivos, ſeu Miniſtros noſtros

A.D. 1318. Edv. 2.

quoſcumque, occaſionetur, moleſtetur in aliquo, ſeu gravetur.

In cujus, &c.

Teſte Rege apud Eborum, viceſimo ſecundo die Octobris.

Per ipſum Regem.

De Pardonatione, pro Adhærentibus præfati Comitis, & ejus Familiaribus.

A.D. 1318. An. 12. E. 2. Pat. 12. E. 2. p. 1. m. 17.

Rex omnibus Ballivis & Fidelibus ſuis, ad quos, &c. ſalutem.

Sciatis quòd, in præſenti Parliamento noſtro, apud Eborum convocato, de gratiâ noſtrâ ſpeciali, conſentientibus Prælatis, Proceribus, & Communitate Regni noſtri ibidem congregatis, pardonavimus Davidi de Strabolgy Comiti Athol, Familiari, dilecti Conſanguinei & fidelis noſtri, Thomæ Comitis Lancaſtriæ, Sectam pacis noſtræ, & quicquid, *&c. ut ſupra uſque hæc verba.*

Nolentes quòd prædictus Comes Athol pro eo, quod ad nos, *&c. ut ſupra.*

Teſte Rege ut ſupra.

Per ipſum Regem.

Conſimiles Literæ fiunt pro ſubſcriptis, ſub eâdem datâ; videlicet,

Pro Nicholao de Segrave,
Pro Roberto de Holand,
Pro Stephano de Segrave,
Pro Willielmo de Latimer, Militibus.
Pro Fulcone Extraneo,
Pro Willielmo Tuchet,
Pro Fulcone Filio Warini,
Pro Johanne Beek,
Pro Michaele de Meldon, Clericis.
Pro Johanne de Kynardeſeye,
Pro Rogero Beler,
Pro Thoma Owayn,
Pro Adam Tywe,
Pro Gilberto Owayn,
Pro Hugone le Harper,
Pro Henrico Owayn,
Pro Johanne de Lynton,
Pro Stephano le Parker de Bretteby,
Pro Magiſtro Rogero le Cu,
Pro Johanne Bole,
Pro Gilberto Scot,
Pro Rogero Page,
Pro Willielmo Baddeſley,
Pro Johanne Owayn,
Pro Willielmo le Trompour,
Pro Roberto de Mere de Burton,
Pro Ingelardo de Lynton,
Pro Roberto Filio Matild de Lynton,
Pro Adam le Trompour de Burton,
Pro Johanne de Miguers,
Pro Johanne de Verney,
Pro Willielmo de Cheddele,
Pro Johanne Chopcok,
Pro Richardo Filio Willielmi de Holand,
Pro Rogero la Souche,
Pro Roberto Filio Thomæ le Chaumberleyn,
Pro Roberto de Bulkeley,
Pro Adam de Radeclyf,
Pro Rogero de Radeclyf.
Pro Roberto de Walleden,
Pro Henrico de Tunſtall,
Pro Johanne de Raddeclyf.

Ad Papam, pro Sororibus Ordinis Fratrum Prædicatorum, apud Gildeford.

A.D. 1318. An. 12. E. 2. Rom. & Fr. 12. E. 2. m. 10.

Papæ Rex devota pedum oſcula beatorum.

Sanctitati veſtræ aliàs diffuſiùs meminimus nos ſcripſiſſe qualiter, favente Domino, quandam Domum Sororum Ordinis Fratrum Prædicatorum apud Gildeford in Dioceſe Wintonienſi de Novo fundare, & certis Poſſeſſionibus dotare proponimus; in loco, videlicet, ubi Fratres illius Ordinis hactenus habitârunt:

Veſtræ Clementiæ humiliter ſupplicando quatinus hujuſmodi noſtro deſiderio Benignum præbere auditum, & illud dignaremini effectui mancipare.

Verùm quia jam eiſdem Sororibus, in ſubventionem ſuſtentationis ſuæ, Eccleſiam de Kingeſclere, noſtri Patronatûs, donare volumus in proprios uſus Canonice poſſidendam, ut pro noſtrâ, & Progenitorum, & Succeſſorum noſtrorum ſalute, juges effundant preces ſummo Deo;

Beatitudini veſtræ devotâ precum inſtantiâ ſupplicamus, quatinus præfatam Eccleſiam dictis Sororibus apropriare velitis,

A.D. 1318. Edv. 2.

velitis, ad ſuam & Succeſſorum ſuorum ſuſtentationem, divinæ intuitu Pietatis.

Conſervet &c.

Dat. apud Eborum, viceſimo ſexto die Octobris.

Ad Papæ Notarium pro eiſdem Sororibus.

A.D. 1318. An. 12. E. 2. Rom. & Fr. 12. E. 2. m. 10.

REX, diſcreto Viro, Magiſtro Petro Fabri, Domini Papæ Notario, ſalutem, cum ſinceræ dilectionis affectu.

Quia, ex deliberato Conſilio, ordinavimus quandam Domum Sororum, Ordinis Fratrum Prædicatorum, in Regno noſtro fundare, & eam Redditibus ſic dotare quod, Dote hujuſmodi mediante, Elemoſina noſtra, quam Fratribus Ordinis memorati, in vitæ ſubſidium, conferimus annuatim, continuetur impoſterum; ſuper quo diffuſius ſcripſimus Sanctiſſimo Patri noſtro, Domino Summo Pontifici:

Dilectionem veſtram affectuoſè rogamus, quatinus erga dictum Patrem, pro promotione præfati Negotii, inſtare velitis, & pro expeditione illius dare operam efficacem;

Recommendatos habentes, noſtri intuitu, Fratres, Richardum de Burton, & Andream de Aſlakeby, dicti Ordinis Profeſſores, qui ad dictum negotium exequendum tranſmittuntur, eis Auxilium & Conſilium efficaciter impendendo.

Dat. apud Eborum, viceſimo ſexto die Octobris.

De Libertatibus Comitis Lancaſtriæ illæſis ſervandis.

A.D. 1318. An. 12. E. 2. Clauſ. 12. E. 2. m. 25.

REX Edwardo, Comiti Ceſtriæ, Filio ſuo cariſſimo, vel ejus Juſticiario ibidem, ſalutem.

Quia, dilectus Conſanguineus & fidelis noſter, Thomas Comes Lancaſtriæ intelligi nobis dedit, quod plures Homines ipſius Comitis, & alii, tàm pro diſſenſionibus inter Communitatem Civitatis Ceſtriæ, & alios ſuſcitatis, & Dampnis hinc inde datis, quàm ex aliis cauſis, per vos indictati, Areſtati, & Carceri mancipati,

Qui, ſecundum Legem & Conſuetudinem partium illarum, a priſonâ, quâ ſic detinentur, ad petitionem Ballivorum ipſius Comitis Lancaſtriæ, in partibus illis, per plevinam, ſub certâ formâ, deliberari debuiſſent,

In eâdem priſonâ, contra Legem & Conſuetudinem prædictas, detinentur:

Nos, volentes ſuper Negotio prædicto quod juſtum fuerit fieri, & cum deliberatione maturâ in eodem procedi;

Vobis mandamus, firmiter injungentes, quòd de hiis, quæ Homines præfati Comitis Lancaſtriæ, & alios, qui, ad petitionem Ballivorum ejuſdem Comitis, a Carcere deliberari deberent in formâ ſupradictâ, tangunt, coram vobis, uſque ad Comitatum veſtrum hac inſtanti die Martis tenendum, & extunc, ad ſex ſeptimanas proximas ſequentes completas, ſuperſedeatis; vos indè interim in nullo intromittentes.

Nos enim, dilectos & fideles noſtros, Rogerum de Mortuo Mari de Chirk, Juſticiarium noſtrum in Walliâ, Johannem de Grey, & Johannem de Somery, ad partes veſtras in brevi proponimus deſtinare; ſine quibus per vos nihil interim fieri volumus de præmiſſis.

Prætereà vobis firmiter injungimus & mandamus, quod præfatum Comitem Lancaſtriæ libertatibus, quibus ipſe uti debet, & ipſe, & Anteceſſores Aleſiæ, Uxoris ſuæ, in partibus illis uti & gaudere conſueverunt, abſque impedimento, uti & gaudere permittatis.

Teſte Rege apud Eborum, ſecundo die Novembris.

Per ipſum Regem & Concilium.

Ad Cardinales, ſuper pardonatione Comitis Lancaſtriæ.

A.D. 1318. An. 12. E. 2. Rom. & Fr. 12. E. 2. m. 10. d.

REX, Venerabili in Chriſto Patri, Domino L. Tituli Sanctæ Mariæ in Viâ latâ Diacono Cardinali, ſalutem, & ſinceræ dilectionis affectum.

Pater Reverende, poſt receſſum veſtrum de Notynghamiâ, ad Requiſitionem Magnatum, & aliorum de Concilio noſtro, nobis tunc aſſiſtentium, pro malis, prius in Regno noſtro radicatis, extirpandis, & bono votivæ caritatis & dilectionis confovendo, conceſſimus

A.D. 1318.
Edw. 2.

ceſſimus pro dilecto Conſanguineo & fideli noſtro, Thomâ Comite Lancaſtriæ, & Hominibus ſuis (quos nobis duceret nominandos) de omnimodis Feloniis & Tranſgreſſionibus, per ipſos perpetratis in Regno noſtro, uſque ad ſeptimum diem Auguſti proximò præteritum (quo die nos & dictus Comes, in veſtrâ præſentiâ, ſicut ſcitis, nos mutuò videbamus) noſtras Litteras Pardonationis, ſine Conditione, Speciales.

Proteſtabamus tamen quòd intentionis noſtræ non erat, quod quis de prædatione (vobis, & venerabili Patri Domino G. tituli Sanctorum Marcellini & Petri Presbitero Cardinali, ſeu veſtris, aut ipſius Cardinalis familiaribus nuper factâ) occaſione hujuſmodi Pardonationis, immunis exiſteret quoviſmodo.

Paternitatem igitur veſtram affectuoſis precibus Deprecamur quòd, ſi contingat aliquem, cum hujuſmodi Litteris noſtris ſimplicibus de Pardonatione ad Curiam Romanam accedere, & illas ibidem litteras exhibere, tunc nos & Cancellarium noſtrum, ſuper confectione illarum Litterarum, velitis juxta veſtrum arbitrium excuſare, & Litteras illas pro nullis reputare; & hoc tàm Sanctiſſimo in Chriſto Patri, Domino Summo Pontifici, ſi neceſſe fuerit, quàm aliis intimare.

Dat. apud Eborum, 11. die Novembris.

Conſimiles Litteræ diriguntur Domino G. tituli Sanctorum Marcellini & Petri Presbitero Cardinali.

Pro Johanne de Britannia Comite Richemundiæ.

A.D. 1318.
An. 12. E. 2.
Fin. 12. E. 2.
m. 12.

REX omnibus, ad quos, &c. ſalutem.

Sciatis quòd, cùm, dilectus Conſanguineus & Fidelis noſter, Johannes de Britanniâ Comes Richemundiæ, TENUERIT, ad Feodi formam, Wapentachia de Gillynghang & Halikeld, pro Triginta & Sex Libris, nobis annuatim ad Scaccarium noſtrum reddendis, abſque aliquâ Cartâ, a nobis ſeu Progenitoribus noſtris indè optentâ:

Nos, volentes ſecuritati ipſius Comitis in hac parte providere, Conceſſimus ei, pro Nobis & Hæredibus noſtris, quòd ipſe Wapentachia prædicta HABEAT, & TENEAT, ad totam vitam ſuam, de Nobis & Hæredibus noſtris; Reddendo indè nobis, per annum, ad Scaccarium noſtrum, Triginta & Sex Libras ſupradictas.

In cujus, &c.

Teſte Rege apud Eborum, 12. die Novembris.

Per ipſum Regem, Nunciante Magiſtro Johanne Walewayn.

Eodem modo mandatum eſt Camerario Suthwalliæ, de verbo ad verbum.

Pro eodem Comite.

A.D. 1318.
An. 12. E. 2.
Pat. 12. E. 2.
p. 1. m. 18.

REX, de Gratiâ ſuâ Speciali, Pardonavit, dilecto Conſanguineo & Fideli ſuo, Johanni de Britanniâ Comiti Richemundiæ, Arreragia, Annuæ Firmæ, Triginta & Sex Librarum, in quibus Regi tenebatur pro Wapentachiis de Gillinghang & Halikeld: & ipſum Comitem, de Arreragiis prædictis, uſque ad diem confectionis præſentium, tenore præſentium Rex quietat.

In cujus, &c.

Teſte Rege apud Eborum, 11. die Novembris.

Per ipſum Regem.

De non moleſtando Clericum Regis.

A.D. 1318.
An. 12. E. 2.
Rom. & Fr.
12. E. 2.
m. 10.

VEnerabili in Chriſto Patri, Domino G. Dei gratiâ, tituli Sancti Ciriaci in Termis Presbitero Cardinali, amico ſuo kariſſimo, Edwardus, &c. ſalutem, & ſinceræ Dilectionis affectum.

Quantò Laudabilia Obſequia, prædilecti Clerici noſtri, Magiſtri Willielmi de Aremynne, Nobis, & Reipublicæ in Regno noſtro prompta ſenſimus & utilia reputamus, tantò ipſius Honores & Commoda ferventiùs appetimus, &,

A.D. 1318.
Edw. 2.

&, ut noſtris Obſequiis inceſſanter aſſiſtat, intimiùs affectamus.

Cum itaque, ut refertur, in quodam Negotio,

Moto in Curiâ Romanâ contra dictum Clericum noſtrum, ſuper Præbendâ, quam habet in Eccleſiâ Sancti Pauli London. ex Collatione noſtrâ,

Quidam nitantur dictum Willielmum, non ſine noſtri præjudicio, indebitis laboribus fatigare;

Paternitatem veſtram reverendam affectuoſis precibus Deprecamur, quatinus memoratum Clericum noſtrum in dicto Negotio, & aliis, in dictâ Curiâ contingentibus eundem, habere velitis, noſtris precibus, ſpecialiter commendatum, & tam pro conſervatione Juris, ſuper Collatione Præbendæ prædictæ, quam pro Immunitate prædicti Clerici noſtri, ſicut de vobis ſpecialiter confidimus, manus extendere adjutrices; pro quo vobis teneri Volumus ad ſpecialium munera Gratiarum.

Dat. apud Eborum, 15. die Novembris.

A.D. 1318.
Edw. 2.

Declaratio Regis, ſuper Treuga inter Baionenſes, & Normannos, indicta.

A.D. 1318.
An. 12. E. 2.
Vaſc. 12. E. 2. m. 5. d.

REX Univerſis & ſingulis, ad quos, &c. ſalutem.

Noverit Univerſitas veſtra quòd,

Cùm nuper, ſuper quibuſdam Diſſenſionibus & Diſcordiis Guerrinis, inter, dilectos & fideles noſtros, Cives & Communitatem Civitatis noſtræ Baionæ ex parte unâ, & Homines de Normanniâ ex alterâ ſuſcitatis & exortis, Treugam indixerimus, ad Quinquaginta annos duraturam;

Cui quidem indictioni Treugarum partes prædictæ adquieverunt & conſenſerunt, interveniente, ut intelleximus, Magnifici Principis, Domini Philippi, Regis Franciæ & Navarræ illuſtris, Fratris noſtri cariſſimi, pro prædictis Normanniis, voluntate & conſenſu,

Nos, nè fortè pendente Treugâ prædictâ, ſi ſuper Dampnis, quorum occaſione ipſa Treuga ſic indicta & confirmata fuit, quæſtio moveretur, Diſſenſiones & Diſcordiæ Graviores ſuſcitarentur inter partes prædictas,

Volentes Dampnis & Periculis hujuſmodi, quatenus poterimus, obviare, & mutuæ paci & tranquillitati dictorum Subditorum noſtrorum, & illorum de Normanniâ, ad commune commodum utrorumque, providere;

Intentionem noſtram, ſuper indictione Treugarum prædictarum habitam, tenore præſentium declaramus, videlicet,

Quòd, durante Treugâ prædictâ, ſuper Dampnis, quorum occaſione Treuga ipſa ſic indicta fuit, hinc vel indè illatis, quæſtio nullatenus moveretur, nec aliquis ea occaſione interim inquietaretur ſeu gravaretur:

Et hæc omnibus, quorum intereſt, vel intereſſe poterit, volumus eſſe nota.

In cujus, &c.

Dat. apud Eborum, 20. die Novembris.

Per ipſum Regem & Concilium.

A.D. 1318.

De Immunitate, pro Civibus Baionæ.

D. 1318.
. 12. E. 2.
ſc. 12. E. 2.
5. d.

A.D. 1318.

REX Seneſcallis, Caſtellanis, Officialibus, Ballivis, & omnibus aliis Miniſtris, & Fidelibus ſuis, in Ducatu Aquitaniæ Conſtitutis, ad quos &c. ſalutem.

Supplicârunt nobis Cives noſtri de Baionâ, per Petitionem, coram nobis & Concilio noſtro exhibitam, ut eis concedere dignaremur quòd ipſi, cum Bonis & Mercandiſis ſuis, incedere poſſint, per totum Ducatum prædictum, abſque impedimento ſeu Areſtatione Bonorum & Mercandiſarum eorundem:

Nos, ipſos Cives, prætextu grati & laudabilis Servitii, Nobis & Progenitoribus noſtris per ipſos hactenus impenſi, volentes favore proſequi gratioſo;

Vobis mandamus quòd ipſos Cives, cùm per Ducatum prædictum, cum Bonis & Mercandiſis ſuis hujuſmodi, tranſitum fecerint, cum omni gratiâ & favore, quatenus ſine juris offenſâ poteritis,

A.D. 1318. Edv. 2.

ritis, pertractetis ipſos; contra Foros & Conſuetudines partium prædictarum non moleſtantes in aliquo ſeu gravantes.

Dat. apud Eborum, 20. die Novembris.

Per ipſum Regem & Concilium.

De Pardonatione Undecimæ & Decimæ, pro illis, qui in Guerra Vaſconiæ extiterunt.

A.D. 1318. An. 12. E. 2. Clauſ. 12. E. 2. m. 23.

REX Theſaurario & Baronibus ſuis de Scaccario, ſalutem.

Sciatis quòd, de Gratiâ Noſtrâ Speciali, Pardonavimus Comitibus, Baronibus, & omnibus aliis,

Nuper in Guerrâ Domini Edwardi, quondam Regis Angliæ, Patris noſtri, inter ipſum Patrem noſtrum & Regem Franciæ in Ducatu Vaſconiæ tunc motâ, exiſtentibus,

Undecimam & Decimam (eidem Patri noſtro per Communitatem Regni ſui tunc conceſſas) ipſos, ſic in Guerrâ ſuâ prædictâ exiſtentes, de propriis Bonis ſuis contingentes.

Et ideo vobis mandamus, quòd omnes illos, quos in obſequium ejuſdem Patris noſtri, in Guerrâ ſupradictâ, vobis conſtare poterit extitiſſe, de dictis, Undecimâ & Decimâ, ipſos de propriis Bonis ſuis contingentibus, ad dictum Scaccarium exonerari & quietos eſſe faciatis.

Teſte Rege apud Eborum, 20. die Novembris.

Per ipſum Regem.

Pro Willielmo de Monte Acuto, Seneſcallo Aquitaniæ conſtituto.

A.D. 1318. An. 12. E. 2. Vaſc. 12. E. 2. m. 5.

REX Univerſis & ſingulis Prælatis, Comitibus, Vicecomitibus, Baronibus, Militibus & Liberè Tenentibus: Seneſcallis, Majoribus, Juratis, Conſulibus, Univerſitatibus, Collegiis & Communitatibus: Conſtabulariis, Caſtellanis, Præpoſitis, Receptoribus reddituum & Ballivis; & Fidelibus ſuis Ducatûs Vaſconiæ, ac aliis, ad quos præſentes Litteræ pervenerint, ſalutem.

Sciatis quòd Commiſimus, dilecto & fideli noſtro, Willielmo de Monte-acuto Militi Officium & Regimen Seneſcalciæ prædicti Ducatûs, cum omnibus ad dictum Officium pertinentibus, quamdiu nobis placuerit.

Et ideò vobis mandamus quòd eidem Willielmo, quamdiu eum tenuerimus in dicto Officio, in omnibus, tanquam Seneſcallo noſtro, pareatis, reſpondeatis, & fideliter intendatis.

In cujus, &c.

Dat. apud Eborum, 20. die Novembris.

Per ipſum Regem & Concilium.

De Poteſtatibus ejuſdem Seneſcalli.

A.D. 1318. An. 12. E. 2. Vaſc. 12. E. 2. m. 5.

REX omnibus, ad quos &c. ſalutem.

Sciatis quòd Damus, per has noſtras Litteras ſpecialiter, Poteſtatem, dilecto & fideli noſtro, Willielmo de Monte-acuto Militi, Seneſcallo noſtro Ducatûs Vaſconiæ, Seneſcallos, ſeu locum Tenentes, Judices, Caſtellanos, Advocatos, Promotores, Procuratores, Defenſores, Conſiliarios, & alios Servitores, quibus indiguerit, vel pro nobis haberi crediderit expedire,

Tàm in Curiâ Franciæ, & coram Seneſcallis, & aliis Inquiſitoribus, ac Commiſſariis, per ipſam Curiam deputandis, quam alibi,

Ad dictum Ducatum noſtrum Cuſtodiendum & Regendum,

Retinendi, Ponendi, ſive Subſtituendi: Eos ac alios quoſcumque, prius in dictis Officiis Inſtitutos (etiam ſi prædicti, Seneſcalli, Caſtellani, Receptores, & alii Officiarii prædicti Litteras Progenitorum noſtrorum, ſeu noſtras habeant de ſuis Officiis ſupradictis) deſtituendi & mutandi: eiſdémque Salaria, Feuda, ſeu Vadia competentia, & certas Expenſas & alias Rationabiles Aſſignandi, Augendi, & Muniendi: & Reſtaurum Equorum, quos prædicti ſervi-

ſervitores in ſervitio noſtro perdiderint, juxta ipſorum equorum valorem ſeu præcium, rationabiliter faciendi: &, qualiter indè ſatisfiat per Conſtabularium noſtrum Burdegaliæ, eidem Conſtabulario, vel ejus Locum Tenenti Nunciandi, ſivè Mandandi Literatoriè & Patenter;

Et, quòd per dictum Willielmum, Seneſcallum noſtrum, Factum ſeu Ordinatum fuerit in hac parte, Gratum Habebimus & Habemus.

In cujus, &c.

Dat. apud Eborum, 20. die Novembris.

Per ipſum Regem & Concilium.

De Vadiis pro Seneſcallo prædicto, & de Expenſis ultra Vadia exhibendis.

A.D. 1318. An. 12. E. 2. Vaſc. 12. E. 2. m. 5.

REX Conſtabulario ſuo Burdegaliæ, ſalutem.

Cùm conceſſerimus dilecto & fideli noſtro, Willielmo de Monteacuto Militi (cui commiſimus Officium Seneſcalciæ Ducatûs Vaſconiæ, cuſtodiendum quamdiù nobis placuerit) quòd, quamdiu in dicto Officio fuerit, ut prædictum eſt, Habeat, & Percipiat pro vadiis ſuis, per manum Conſtabularii noſtri Burdegaliæ, qui pro tempore fuerit, vel ejus Mandati, apud Burdegaliam, per annum Duo Milia Librarum bonorum parvorum Turonenſium (quorum Quatuor valeant Unum Sterlingum) vel eorum valorem competentem.

Et quod Habeat, & Percipiat, ultra Vadia ſua prædicta, rationabiles Expenſas ſuas, per manum dicti Conſtabularii, vel ejus Mandati, quandocumque ipſum Willielmum, Seneſcallum noſtrum, ad Parliamenta, ſeu ad Curiam Domini Regis Franciæ, vel alibi, pro noſtris agendis, extra dictam Seneſcalciam contigerit proficiſci; & quas, in factis Armorum, & aliis extraordinariis cauſis, ſeu Negotiis, pro Jure ſeu Honore noſtri habendis vel conſervandis, viderit faciendas:

Ita tamen quod idem Willielmus, dum extra ipſam Seneſcalciam fuerit, de dictis Vadiis ſuis Duarum Milium Librarum, illis, qui Locum ſuum Tenuerint in eadem Seneſcalciâ, teneatur providere, ſeu Vadia competentia aſſignare.

Vobis Mandamus quòd eidem Willielmo Vadia & Expenſas hujuſmodi ſolvatis: &, prout per ſuas Patentes Litteras vos indè requiſierit, Miniſtretis; & nos vobis inde, in Compoto veſtro ad Scaccarium noſtrum, debitam allocationem habere faciemus.

Dat. apud Eborum, 20. die Novembris.

Per ipſum Regem & Concilium.

De Dono, ultra Vadia & Expenſas, pro præfato Seneſcallo.

A.D. 1318. An. 12. E. 2. Vaſc. 12. E. 2. m. 5.

REX Conſtabulario ſuo Burdegaliæ, qui nunc eſt, vel qui pro tempore fuerit, ſalutem.

Cùm Conſtituerimus, Dilectum & Fidelem noſtrum, Willielmum de Monte-Acuto, Seneſcallum noſtrum Ducatûs Vaſconiæ quamdiu nobis placuerit: & velimus quod ipſe, in Officio illo, percipiat Feodum, Seneſcallis ejuſdem Ducatûs Antiquitùs aſſignatum; videlicet, Duo Milia Librarum Turonenſium:

Nos, pro Miſis & Expenſis, quas ipſum Seneſcallum noſtrum, in Negotiis noſtris ibidem uberiùs reformandis, apponere oportebit, Conceſſimus ei Quinque Milia Librarum Turonenſium de dono noſtro.

Et ideò vobis Mandamus, quod eidem Seneſcallo noſtro, dicta Quinque Milia Librarum Turonenſium, ultra Feodum ſupradictum, de Exitibus Ducatûs prædicti, ſolvatis; Recipientes ab eodem, Seneſcallo noſtro, Litteras ſuas Patentes, receptionem dictorum Quinque Milium Librarum Teſtificantes; & nos vobis indè debitam allocationem habere faciemus.

Dat. apud Eborum, 20. die Novembris.

Per ipſum Regem & Concilium.

ET Memorandum quòd poſtmodùm conceſſum fuit per ipſum Regem, de aſſenſu Magnatum & Procerum Regni, in Parliamento, apud Eborum Convocato, quòd prædictus Willielmus Habeat, & Percipiat dicta quinque Milia Librarum, de

A.D. 1318. Edv. 2.

de dono Regis, iſtâ Vice, ex cauſis contentis in Litteris, ſibi inde factis; & quòd tantum Percipiat, & Habeat Feodum Seneſcalciæ prædictæ Antiquitùs, ante tempus Johannis de Haveryng, nuper Seneſcalli ibidem, conſuetum; quodque exnunc Feodum Seneſcalli Vaſconiæ nullatenus augmentetur.

De Poteſtate, ſuper Appellationibus renunciandis, eidem Seneſcallo conceſſa.

A.D. 1318. An. 12. E. 2. Vaſc. 12. E. 2. m. 5.

REX, Univerſis & ſingulis, ad quos, &c. ſalutem.

De fidelitate probatâ & circumſpectione providâ, Dilecti & Fidelis noſtri, Willielmi de Monte Acuto, Seneſcalli noſtri Vaſconiæ, plenariè confidentes,

Componendi cum omnibus & ſingulis, de Ducatu noſtro Vaſconiæ, in Appellatione ad Curiam Franciæ jam exiſtentibus, ad hoc quòd iidem, ſic Appellantes, Appellationibus ſuis renuncient, & Juriſdictioni noſtræ redeant,

Præfato Seneſcallo noſtro plenam, tenore Præſentium, Committimus Poteſtatem; Ratum habituri & Firmum quicquid, per ipſum Seneſcallum noſtrum nomine noſtro, factum fuerit in Præmiſſis.

In cujus, &c.

Dat. apud Eborum, 20. die Novembris.

Per ipſum Regem.

De Regimine Inſulæ Oleronis, Sæpefato Willielmo, commiſſo.

A.D. 1318. An. 12. E. 2. Vaſc. 12. E. 2. m. 5.

REX, Univerſis & ſingulis Prælatis, Comitibus, Vicecomitibus, Baronibus, Militibus, & Liberè Tenentibus; ac omnibus aliis Inſulæ noſtræ Oleronis, ad quos præſentes Litteræ pervenerint, ſalutem.

Sciatis quòd Commiſimus, dilecto & fideli noſtro, Willielmo de Monte-Acuto Militi, Seneſcallo noſtro Ducatûs Vaſconiæ, Cuſtodiam & Regimen Inſulæ noſtræ prædictæ, Habendam, cum omnibus ad Cuſtodiam & Regimen Inſulæ illius pertinentibus, quamdiu nobis placuerit:

Et ideò vobis Mandamus, quod eidem Willielmo, tanquam Cuſtodi noſtro ejuſdem Inſulæ, Pareatis, Reſpondeatis, & Fideliter Intendatis.

In cujus, &c.

Dat. apud Eborum, 22. die Novembris.

Per ipſum Regem & Concilium.

De veniendo ad Tractandum, ſuper Stapula, in partibus Flandriæ tenenda.

A.D. 1318. An. 12. E. 2. Clauſ. 12. E. 2. m. 23. d.

REX Vicecomiti Eborum, ſalutem.

Quia volumus ſuper Stapulâ Lanarum, in partibus Flandriæ, tenendâ, juxta formam Cartæ noſtræ inde confectæ, nec non & ſuper aliis diverſis, ſtatum Mercatorum Regni noſtri tàngentibus, per Mercatores diſcretos & providos, de eodem Regno noſtro, apud Londonias, in Octabis Sancti Hillarii proximò futuris, habere Colloquium & Tractatum:

Per quod Injunximus, dilecto Mercatori & Civi noſtro Londoniarum, Johanni de Cherleton, Majori Mercatorum dicti Regni noſtri (qui de Negotiis prædictis eſt per Concilium noſtrum pleniùs informatus) quòd ipſe ſit, in Octabis prædictis, ad dictum Locum, prædictos Mercatores ſuper dictis Negotiis informaturus, & cum eiſdem inde Tractaturus:

Tibi Præcipimus, firmiter Injungentes, quòd, de qualibet Civitate dicti Comitatûs tui, Duos Cives; & de quolibet Burgo, duos Burgenſes, Mercatores providos & diſcretos, venire facias ad dictum Locum, in Octabis prædictis, cum prædicto Majore, & aliis ſuper dictis Negotiis Tractaturos, ipſorumque Conſilium in præmiſſis impenſuros: & hoc nullatenus omittas: & habeas ibi

nomina

A.D. 1318. Edw. 2.

nomina dictorum Civium, Burgenſium, & hoc breve.

Teſte Rege apud Eborum, 22. die Novembris. *Per Concilium.*

Eodem modo mandatum eſt ſingulis Vicecomitibus per Angliam.

De Dampnis, propter Tractatum amicabilem, mox habendum, Flandrenſibus non inferendis.

A.D. 1318. An. 12. E. 2. Clauſ. 12. E. 2. m. 23. dor.

REX Vicecomiti Eborum, ſalutem.

Cùm, ſuper amicabili Reformatione Dampnorum, per Flandrenſes Subditis noſtris, & per Subditos noſtros Flandrenſibus hinc & indè illatorum, faciendâ inter nos, &, Nobilem Virum, Dominum Robertum Comitem Flandriæ, Tractatus habeatur:

Nos, volentes quòd noſtri & ipſius Comitis Subditi ad invicem communicent, ad communem utilitatem eorumdem, abſque inquietatione, occaſione dictorum Dampnorum, interim ſuſtinenda,

Pro quo ſuſcepimus in protectionem & defenſionem noſtram, necnon in ſalvum & ſecurum conductum noſtrum, omnes & ſingulos Mercatores, ac alios de poteſtate dicti Comitis, in veniendo in Regnum noſtrum, cum Bonis & Mercimoniis ſuis, vel aliis, pro Negotiis ſuis faciendis, ibidem morando, Mercimonia ſua excercendo, ac alia negotia ſua proſequendo, necnon exinde redeundo.

Et eis Literas noſtras fieri fecimus patentes, uſque ad Feſtum Aſſumptionis Beatæ Mariæ proximò futurum duraturas,

Tibi præcipimus quòd in ſingulis locis, in Ballivâ tuâ ubi expedire videris, publicè proclamari, & ex parte noſtrâ firmiter inhiberi facias, ne quis Hominibus, Mercatoribus, ſeu aliis, de dictis partibus Flandriæ, in Regno noſtro venientibus, dampnum inferat aliquod ſeu gravamen; aut ipſos, per areſtationem Bonorum ſuorum, vel alio quovis modo, non gravet, ſeu inquietet, citra Feſtum Aſſumptionis Beatæ Mariæ ſupradictum: Et hoc nullatenus omittas.

Teſte Rege apud Eborum, viceſimo tertio die Novembris.

Conſimiles Literæ diriguntur Vicecomitibus ſubſcriptis; videlicet,

Vicecomiti Northumbriæ,
Vicecomiti Cumbriæ,
Vicecomiti Lancaſtriæ,
Vicecomiti Lincolniæ,
Vicecomiti Norffolciæ & Suffolciæ,
Vicecomiti Eſſex & Hertfordiæ,
Vicecomitibus Londoniarum,
Vicecomiti Kantiæ,
Vicecomiti Suſſexiæ & Surriæ,
Vicecomiti Suthamtoniæ,
Vicecomiti Somerſetiæ & Dorſetiæ,
Vicecomiti Cornubiæ,
Vicecomiti Devoniæ,
Vicecomiti Glouceſtriæ.

Super Æccleſia de Horncaſtre, Epiſcopatui Carliolenſi annectanda, ut ad eam, furente rabie Scotorum, Epiſcopi poſſint confugere.

A.D. 1318. An. 12. E. 2. Rom. & Fr. 12. E. 2. m. 10.

PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum.

Dùm ad mentem reducimus quæ & quanta pertulit incommoda, venerabilis Pater, Johannes Carliolenſis Epiſcopus, ex Scotorum aſſiduis Inſidiis & Aggreſſibus repentinis, & noſtris occurrit obtutibus qualiter ſua, & Eccleſiæ, cui præſidet (quæ juxta fines conſtituta eſt peſtiferæ Nationis) vaſtata ſunt Prædia, Combuſta Ædificia, & Animalia, ac quæque Bona cætera deprædata (Colonis quoque, per ipſorum nephandas dexteras aliis necatis crudeliter, aliis & ſuis Manſionibus exulatis) turbamur in intimis, & graves anxietatis aculeos in noſtris præcordiis tolleramus; tantòque anxius dicto Patri compatimur, quantò ipſius fidelitatis conſtantiam, devotionis vigorem, & longanimitatem patientiæ intuemur.

Deſiderantes igitur ipſius mederi languoribus, & neceſſitatibus provideri, ne, deſtructis Poſſeſſionibus & Proventibus, undè ſuſtentari deberet, egere cogatur, in obprobrium Epiſcopalis Ordinis, & dedecus totius Eccleſiæ Anglicanæ, ad veſtræ Sanctitatis Providentiam (quæ

A.D. 1318.
Edw. 2.

mœſtis compatitur, & adverſa patientibus libenter conſolationis præſidia impertitur) reecurrimus,

Totis deſideriis exorantes quatinus, ad depreſſionem ſtatûs dicti Epiſcopi, & Eccleſiæ ſuæ, Paternæ conſiderationis oculos convertentes, concedere dignemini eidem Eccleſiam Parochialem de Horncaſtre Lincolnienſi Dioceſe, cum Capellis eidem annexis, quæ de ſuo exiſtit Patronatu, in proprios uſus perpetuò poſſidendam, ipſamque ſuo Epiſcopatui annectere & unire: ut tàm ipſe, quàm ejus Succeſſores (ſaltem furente rabie Gentis prædictæ Nationis) ad ipſam confugere, & ſuæ indigentiæ valeant, ex ejus proventibus, providere: ac, ſedatis Guerrarum turbinibus, dictæ Eccleſiæ ſuæ dampna & deperdita Dominia, divinâ favente Clementiâ, commodiùs reſtaurare.

A.D. 1318.
Edw. 2.

Conſervet, &c.

Dat. apud Eborum, viceſimo quarto die Novembris.

De Vinis, Hominibus Northumbriæ, damna paſſis per Incurſus Scotorum, liberandis.

A.D. 1318.
An. 12. E. 2.

Pat. 12. E. 2.
p. 1. m. 12.

REX, dilectis & fidelibus ſuis, Willielmo Rydel, Ricardo de Emeldon, & Stephano le Blound, ſalutem.

Quia plures Milites, & alii, de Comitatu Northumbriæ, pro eo quòd ſe ad fidem noſtram tenuerunt & tenent, per incurſus Scotorum, Inimicorum noſtrorum, in tantum ſunt deſtructi, quòd vitæ neceſſaria non habent; per quod eis conceſſimus quadraginta Dolia Vini, in auxilium ſuſtentationis ſuæ, de dono noſtro,

Nos, de Circumſpectione veſtra pleniùs confidentes, aſſignavimus vos ad dicta quadraginta Dolia Vini, inter Milites & alios de Comitatu prædicto, qui ex cauſâ prædictâ ſic ſunt deſtructi, juxta ipſorum Statûs Exigentiam, & eorum Demerita, necnon & quantitatem dampnorum, quæ hoc prætextu incurrerunt, & ſecundum diſcretionem veſtram, participanda & diſtribuenda.

A.D. 1318.

Et ideò vobis mandamus, quòd participationem & diſtributionem Vinorum prædictorum ita circumſpectè faciatis, quod diligentiam veſtram providam debeamus meritò commendare.

Mandavimus enim Receptori Victualium noſtrorum apud Novum Caſtrum ſuper Tynam, quòd prædicta quadraginta Dolia Vini vobis liberari faciet ex cauſâ prædictâ.

In cujus, &c.

Teſte Rege apud Eborum, viceſimo quarto die Novembris.

Per ipſum Regem & Concilium.

De Subſidio, per Cives Londonienſes Regi facto, in Conſequentiam non trahendo.

A.D. 1318.
An. 12. E. 2.

Pat. 12. E. 2.
p. 1. m. 14.

REX omnibus, ad quos &c. ſalutem.

Sciatis quòd, cùm Major, Aldermanni, & Communitas Civitatis noſtræ Londoniæ, anno præſenti, ad noſtros requiſitionem & rogatum, certum numerum Hominum peditum in Civitate illâ elegerint, ipſoſque Pedites, Aketonis, Haubergettis, Bacinettis, & Cirotecis ferreis Armatos, ad nos, uſque Civitatem noſtram Eborum, venire fecerint; exindè contra Scotos, Inimicos & Rebelles noſtros, per quadraginta dies, ſumptibus eorumdem, Majoris, Aldermannorum, & Communitatis, progreſſuros: qui quidem pedites nobiſcum moram fecerunt, per tempus non modicum, de mandato noſtro:

A.D. 1318.

Nos, indempnitati Majoris, Aldermannorum, & Communitatis prædictorum proſpicere volentes in hâc parte, concedimus, pro nobis, & Hæredibus noſtris, quod Subſidium per ipſos, de peditibus prædictis, nobis, ut præmittitur factum, eis, vel Hæredibus, aut Succeſſoribus ſuis non cedat in præjudicium aliquod, nec trahatur in Conſequentiam, in futurum.

In cujus, &c.

Teſte Rege apud Eborum, viceſimo Octavo die Novembris.

Per ipſum Regem.

A.D. 1318. Edw. 2.

Pro Simone de Monte-Acuto, Conſanguineo Regis, Univerſitatis Oxonienſis Alumno.

D.1318. 12. E. 2. & Fr. E. 2. 10. d.

A.D. 1318.

REX, venerabili in Chriſto Patri, Domino G. Dei gratiâ, Tituli Sanctorum Marcellini & Petri, Presbitero Cardinali, Amico ſuo cariſſimo, Edwardus, &c. ſalutem, & ſinceræ dilectionis affectum.

Multiformis rei eventus, in promovendis noſtri cordis deſideriis, præclaræ dilectionis veſtræ erga nos manifeſtum deprompſit indicium, & ad ulteriora promovenda fidem nobis indubiam repromittit.

Cùm itaque, dilectus Conſanguineus noſter, Simon de Monte Acuto, Oxoniæ Studio Litterarum inſiſtens (cui, ſecundum conſuetudinem Regni noſtri, quâ Primogeniti Parentibus in totâ Hæreditate ſuccedunt, tanquam poſtnato, in Temporalium ſucceſſione minime providetur) gratiâ Sedis Apoſtolicæ, ſuper optinendo Beneficio Eccleſiaſtico curato (utpote qui ætatis in eâ parte requiſitæ, defectum patitur) indigeat in præſenti: pro cujus etiam obtentu gratiæ, Domino Summo Pontifici preces noſtras dirigimus ſpeciales;

Amicitiam veſtram affectuosè requirimus & rogamus, quatinus dicti Conſanguinei noſtri Negotia memorata, cum ſuper ipſis ex parte ſuâ fueritis informati, conſuetæ benignitatis more contemplantes, ea penes dictum Summum Pontificem promovere, &, ut exaudiri gratiosè valeant, partes veſtras interponere velitis, noſtris precibus mediantibus, efficaces.

Dat. apud Eborum, viceſimo octavo die Novembris.

Conſimiles Litteras habent ſubſcripti; videlicet,

Dominus A. Sancti Euſebii Diaconus Cardinalis,

Dominus L. Sanctæ Mariæ in Viâ latâ Diaconus Cardinalis.

Super Diſpenſatione pro dicto Simone.

D.1318. 12. E. 2. & Fr. E. 2. 10. d.

A.D. 1318.

REX, dilecto Clerico ſuo, Magiſtro Petro Fabri, ſalutem, & ſinceræ dilectionis affectum.

Quanta fuerit ſemper hactenus, in beneplacitis & mandatis per vos adhibita diligentia, & ſolicitudo continua, ex argumentis non quærimus, cùm ipſa operis efficacia id per rei evidentiam manifeſtet; & idcirco ea, quæ ſpecialiùs in votis gerimus, diſcretioni veſtræ frequentiùs aperimus.

Cùm itaque *ut ſupra, uſque hæc verba, viz.* Indigeat in præſenti, *tunc ſic*, vos affectuosè requirimus, quatinus dicti Conſanguinei noſtri Negotia memorata conſuetæ promptitudinis contemplantes affectu, ea penes Dominum Summum Pontificem (cui pro optentu Diſpenſationis gratioſæ preces noſtras dirigimus ſpeciales) promovere velitis, & circa votivam eorum expeditionem, cum ſuper hiis ex parte dicti Simonis fueritis informati, partes veſtras interponere, noſtris precibus mediantibus, efficaces.

Dat. apud Eborum, viceſimo octavo die Novembris.

Eodem modo mandatum eſt Magiſtro Andreæ Sapiti.

Ad Papam, pro Diſpenſatione prælibata.

D.1318. 12. E. 2. & Fr. E. 2. 10. d.

A.D. 1318.

PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum.

Grata Sedis Apoſtolicæ circumſpectio generis nobilitate præditis, virtutum & morum claritate fulgentibus, ſinum gratiæ conſuevit ut plurimùm benigniùs aperire.

Quamobrem pro, dilecto Conſanguineo noſtro, Simone de Monte Acuto, Oxoniæ Litterarum Studio inſiſtente,

Cui bonorum omnium Diſtributor materiam virtutis decenter infudit, dùm in Diſciplinâ Philoſophicâ Coætaneos ſuos tranſcendere diſpoſuit, ſicut nobis Fama ipſius redolens nunciavit: cuique ſucceſſionem hæreditariam ac jus Primogenituræ fortuna præcurrens denegavit,

A.D. 1318. Edv. 2.

Sanctitati veſtræ ſinceris affectibus duximus ſupplicandum, quatinus, eo non obſtante quòd quintum decimum ſuæ ætatis annum nondum peregerit (quem defectum, ut credimus, ſupplet in eo morum gravitas ordinata) ut Dignitatem Eccleſiaſticam cum Curâ, ſeu aliud Beneficium Eccleſiaſticum curatum, licitè recipere valeat & tenere, diſpenſare cum eo velitis de veſtræ plenitudine poteſtatis.

Conſervet &c.

Dat. apud Eborum, viceſimo nono die Novembris.

Ad Regem Franciæ, de Credentia, pro Willielmo de Monte-Acuto Seneſcallo Vaſconiæ.

A.D. 1318. An. 12. E. 2.

Rom. & Fr. 12. E. 2. m. 10. Cedula.

Excellentiſſimo Principi, Domino Philippo, Dei gratiâ, Regi Franciæ & Navarræ illuſtri, Fratri ſuo kariſſimo, Edwardus, ejuſdem, &c. ſalutem, & ad vota ſucceſſus proſperos ac felices.

Dilectum & fidelem noſtrum, Willielmum de Monte Acuto (cujus Fidelitatem & Circumſpectionem providam in diverſis, & arduis, negotiis, ſibi per nos commiſſis, hactenus ſenſimus, & quem, jam in certâ confidentiâ Seneſcallum noſtrum Ducatûs Aquitaniæ conſtituimus) veſtræ Magnificentiæ plenis affectibus commendamus:

Deprecantes quatinus ipſum Seneſcallum noſtrum ſpecialiter recommendatum velitis habere, ac eidem ſuper hiis, quæ vobis ex parte noſtrâ, tàm de ſtatu dicti Ducatûs, quàm aliis, vivâ voce expoſuerit, fidem credulam adhibere.

Dat. apud Eborum, quarto die Decembris.

De tractando ſuper Amicitia, inter Comitem Flandriæ & Comitem Hollandiæ.

A.D. 1318. An. 12. E. 2.

Clauſ. 12. E. 2. m. 18. d.

REX, Nobili Viro, Domino Roberto Comiti Flandriæ, Amico ſuo kariſſimo, ſalutem, & ſinceræ dilectionis affectum.

Quanto inter vos & Nobilem Virum Dominum W. Comitem Hanoniæ, Holandiæ, & Selandiæ, ac Dominum Friſiæ, & veſtros ac ipſius Subditos, mutuam dilectionem ferventiùs appetimus; tanto pro Guerris & Diſcordiis, hinc & indè ſuſcitatis, pacificandis, & ſedandis, ad communem utilitatem veſtrorum & ipſius Comitis Subditorum,

Et eo præcipue quòd Mercatores, de Regno, & Poteſtate noſtrâ, ad veſtras & prædicti Comitis Terras declinantes, occaſione Guerrarum & Diſcordiarum illarum Dampna quamplurima patiuntur,

Anxietate graviori internis perforamur.

Cùm itaque, ad tractandum ſuper hujuſmodi Guerris & Diſcordiis ſubmovendis, & Amicitiâ perpetuâ inter vos & dictum Comitem, Domino dante, perpetuò [valiturâ] reformandâ, venerabilem Patrem, W. Exonienſem Epiſcopum: &, dilectum & fidelem noſtrum, Humfredum de Bohun Comitem Herefordiæ & Eſſex, ac Conſtabularium Angliæ; &, dilectum Clericum noſtrum Magiſtrum Johannem Walewayn, Juris Civilis Profeſſorem, ad veſtram, & prædicti Comitis præſentiam, duximus tranſmittendos:

Vos affectuoſè requirimus & rogamus, quatinus, ipſos, Epiſcopum, Comitem Herefordiæ, & Clericum, recommendatos habentes, eis, & duobus eorum, ſuper hiis, quæ in præmiſſis vobis ex parte noſtrâ duxerint exponenda, velitis fidem indubiam adhibere; & reformationi Pacis prædictæ, juxta noſtri deſiderium, veſtrum animum inclinare.

Dat. apud Eborum, ſeptimo die Decembris.

Eodem modo ſcribitur dicto Comiti Hanoniæ, excepto quod, ubi dicitur eis & duobus eorum, ſuper hiis, quæ in præmiſſis, &c. *ibi dicitur*, in præmiſſis, & aliis, &c.

.D.1318. Edv. 2.

A.D.1318. Edv. 2.

Super dicto Tractatu.

.D.1318. .12. E.2. Ibid.

A.D.1318.

REX, Conſanguineo & fideli ſuo, Johanni de Fienles, ſalutem.

Cùm mittamus, venerabilem Patrem, W. Exonienſem Epiſcopum, &, dilectos & fideles noſtros, Humfredum de Bohun, Comitem Herefordiæ & Eſſex, ac Conſtabularium Angliæ, & Magiſtrum Johannem Walewayn, Juris Civilis Profeſſorem, ad partes Flandriæ & Hanoniæ, pro quibuſdam, per nos eis injunctis, ibidem expediendis:

Vos affectuosè requirimus & rogamus, quatinus eiſdem, Epiſcopo, Comiti, & Magiſtro, & duobus eorum, in hiis, quæ vobis, ſuper præmiſſis, ex parte noſtrâ, exponenda duxerint vivâ voce, fidem credulam adhibere; & ſuper expeditione eorumdem, noſtris precibus, velitis efficaciter interponere partes veſtras.

Dat. apud Eborum, ſeptimo die Decembris.

Eodem modo ſcribitur ſubſcriptis; videlicet,

Nobili Viro, Domino Henrico de Flandriâ, Amico ſuo cariſſimo,

Nobili Viro, Domino Roberto, Nobilis Viri Domini Comitis Flandriæ Filio.

Nobili Viro, Domino Johanni, Comiti de Namuer & de Rotheis, Amico, &c.

Nobili Viro, Domino Ludovico, Comiti de Nivers.

De plenipotentia, ſuper Tractatu prælibato.

.D.1318. .12. E.2. .12.E.2. . m. 11.

A.D.1318.

REX omnibus, ad quos, &c. ſalutem.

Affectantes inter, Nobiles Viros, Dominum Robertum Comitem Flandriæ, & Dominum W. Comitem Hanoniæ, Holandiæ, & Selandiæ, ac Dominum Friſiæ, ac eorum Subditos, ſuper Guerris, Diſſenſionibus & Diſcordiis, hinc indè motis, Pacis tranquilitatem, & Amicitiæ Fœdera, ad honorem utriuſque, dictorum Comitum, & communem utilitatem Subditorum ſuorum, uniri & firmari, perpetuò valituras,

Et eo præcipuè quòd Mercatores, de Regno, & Poteſtate noſtrâ, ad dictorum Comitum Terras, causâ Mercimonia excercendi, continue declinant, & occaſione Guerrarum, Diſſenſionum & Diſcordiarum prædictarum, in Corporibus & Rebus eorum, Dampna quamplurima patiuntur,

Ac de circumſpectione providâ, & fidelitate probatâ, venerabilis Patris, W. Exonienſis Epiſcopi; &, dilecti & fidelis noſtri, Humfredi de Bohun, Comitis Herefordiæ & Eſſex, ac Conſtabularii Angliæ; &, dilecti Clerici noſtri, Magiſtri Johannis Wallewayn, Juris Civilis Profeſſoris, plenam fiduciam reportantes, ad alliciendum animos dictorum Comitum ad Pacem & Amicitiam prædictas tractandas & firmandas: necnon ad procurandum cum effectu quòd prædicti Comites ad præmiſſa ſe inclinent, & eo libentiùs quo nos illa deſideramus: ac etiam ad tractandum cum eiſdem, nomine noſtro, amicabiliter, ſi eis placuerit, de præmiſſis ineundis & firmandis, prædictos, Epiſcopum, Comitem, & Clericum, ad dictos Comites duximus tranſmittendos.

Dantes eiſdem, Epiſcopo, Comiti Herefordiæ, & Clerico, & duobus eorum, præmiſſa & eorum quodlibet cum omni diligentiâ procurandi, necnon & tractandi de eiſdem, in formâ prædictâ, plenariam poteſtatem; ratum & gratum habituri quicquid per dictos, Epiſcopum, Comitem Herefordiæ, & Clericum, vel duos eorum, factum fuerit in præmiſſis.

In cujus &c.

Teſte Rege apud Eborum, ſeptimo die Decembris.

De Torneantibus areſtandis.

.1318. 2. E.2. 12.E.2. . d.

A.D.1318.

REX Vicecomiti Somerſetiæ & Dorſetiæ, ſalutem.

Cùm pluries, ante hæc tempora, per ſingulos Comitatus Regni noſtri fecerimus publicè proclamari, & firmiter inhiberi, ne quis, cujuſcumque ſtatûs ſeu conditionis exiſteret, ſub foriſfacturâ omnium, quæ verſus nos foriſfacere poſſet, torneare, burdeare, juſtas facere, aventuras quærere, aut ali-

A.D. 1318. Edw. 2.

qua alia facta Armorum, infra Regnum noſtrum, niſi pro expeditione Guerræ noſtræ Scotiæ, excercere præſumeret, ſine noſtrâ licentiâ ſpeciali:

Ac jam intellexerimus quòd plures, poſt Proclamationem & Inhibitionem hujuſmodi, diverſa facta Armorum excercuerunt; taliter, in noſtri contemptum, facere minus verentes pro eo forſitan, quod non fuit certa pœna impoſita in præmiſſis:

Nos hujuſmodi contemptus, nobis factos, nobis reſervantes puniendos:

Ac pro futuro volentes ſuper hoc remedium apponere oportunum:

Tibi præcipimus, firmiter injungentes, quod in Civitatibus, Burgis, Villis Mercatoriis, & aliis Locis, in Ballivâ tuâ, ubi videris expedire, publicè proclamari, & ex parte noſtrâ firmiter inhiberi facias, ne quis, cujuſcumque ſtatûs exiſtat, ſub pœna priſonæ unius anni, & gravis redemptionis tunc ab eâdem, turneare, burdeare, juſtas facere, aventuras quærere, aut aliqua facta Armorum alicubi, infra idem Regnum noſtrum, niſi pro Expeditione Guerræ noſtræ prædictæ, excercere præſumat, ſine noſtrâ licentiâ ſpeciali.

Et ſi quos, poſt Proclamationem & Inhibitionem hujuſmodi, in Ballivâ tuâ inveneris contraria facientes, tunc eos areſtes, & in priſonâ noſtrâ ſalvò cuſtodiri facias; ita quòd a priſonâ illâ nullo modo deliberentur, ſine mandato noſtro ſpeciali.

Teſte Rege apud Eborum, ſeptimo die Decembris.

Eodem modo mandatum eſt ſingulis Vicecomitibus per Angliam.

Pro Diſpenſatione, ſuper Maritagio inter Edwardum Filium Regis, & Margaretam Filiam Comitis Holandiæ, obtinenda.

A.D. 1318. *An.* 12. E. 2.

Rom. & Fr. 12. E. 2. *m.* 10.

PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum.

Inter multas Sollicitudines, quibus ex ſuſcepti gravitate regiminis aſſiduè coartamur, dùm noſtræ conſiderationis occurrit obtutibus, quæ & quanta, tàm Progenitorum noſtrorum, quàm noſtris temporibus, populo intulit Anglicano nota diſpendia circumpoſitarum undique contentio Nationum; ea libenter exequamur, & ſolerti diligentiâ procuramus, per quæ ruptæ pacis Fœdera reformari, ac firmæ tranquilitatis amœnitas mutuæ dilectionis vinculo poterunt ſolidari.

Cùm itaque ſuper Matrimonio, inter Edwardum Filium noſtrum Primogenitum, & Margaretam Filiam, Nobilis Viri, Domini Willielmi Comitis Holandiæ, Selandiæ, & Domini Friſiæ, contrahendo, inter nos & Nuncios ejuſdem Nobilis, pro ſedandis diſcordiis, & Guerrarum turbinibus inter Gentes noſtras, & Gentes ipſius, ante hæc tempora diverſimode exortis, & nondum ſedatis ad plenum, jam aliqualis habitus ſit tractatus; &, maturâ, ſuper hoc deliberatione habitâ, videatur expediens inter ipſos Matrimonialis Conjunctio, ad ſtabilimentum Pacis perpetuæ, Unionis, ac Dilectionis mutuæ inter Mercatores & Incolas alterutrius Nationis.

Verùm quia, in tertio Conſanguinitatis gradu, iidem, Filius & Filia, ſe attingunt, & idcirco nequeunt, abſque veſtræ Diſpenſationis gratiâ, adinvicem copulari;

Ad veſtræ Sanctitatis Benivolentiam humiliter duximus recurrendum, devotâ precum inſtantiâ exorantes, quatinus (præmiſſis meditatione ſolicitâ ponderatis, &, ut perverſorum, qui ex contumeliis prædam quærunt, reprimatur malitia, & pacem ſectantiam tranquilitas augeatur) diſpenſare dignemini, de Apoſtolicæ plenitudine poteſtatis, quòd, inter dictum Filium noſtrum & Filiam præfati Nobilis, Matrimonium licitè valeat celebrari, prædictâ Attinentiâ non obſtante.

Speramus etenim, ex conjunctione prætactâ, ſi veſtræ placita fuerit Bonitati, Inimicorum noſtrorum duritiam, divino aſſiſtente præſidio, poſſe conteri, & tàm noſtris, quàm ipſius Nobilis Gentibus, mutuæ Dilectionis commoda futuris temporibus præparari.

Conſervet, &c.

Dat. apud Eborum, decimo die Decembris.

Ad

Ad Cardinales, quod partes ſuas, pro dicta Diſpenſatione interponent.

A.D. 1318.
An. 12. E. 2.
Rom. & Fr. 12. E. 2. m. 10.

Venerabili in Chriſto Patri, Domino G. Dei gratiâ, Tituli Sanctorum Marcellini & Petri Preſbitero Cardinali, Amico ſuo kariſſimo Rex, &c. ſinceræ dilectionis affectum.

Quanto Pacis Auctor & Amator, inter homines converſatus, Dei Filius, ad Patrem rediens, Pacem, velut ſummum Bonum & optimum, præelegerit ſuis fidelibus relinquere, tanto humani generis Inimicus, ejuſdem Auctoris re & nomine Adverſarius, Pacis vinculum inter homines, ſuâ originali pravitate, callidiùs molitur infringere.

Ideoque totis deſideriis decet nos in hiis, quæ ad pacem ſunt, vigilanter intendere, ipſiuſque verſuti Hoſtis jacula congruis remediorum obſtaculis prævenire.

Attendentes itaque Guerrarum diſcrimina, Deprædationes, & Homicidia, & alia Dampna innumera, quæ, in partibus Hollandiæ & Friſiæ, indigenis Regni noſtri, ad partes illas pro communione Mercimoniorum neceſſariâ venientibus, ab Incolis partium illarum, & ſæpiùs hinc indè, dicto Inimico procurante, in terrâ marique commiſsâ ſunt & illata; & multo pejora, quæ veriſimiliter timentur in poſterum inferenda;

Super quibus ſedandis, & futuris temporibus, perpetuâ firmitate, tollendis, per Nuncios, Viri Magnifici, Domini Willielmi Comitis Hanoniæ, Holandiæ, & Selandiæ, & Domini Friſiæ, per viam matrimonii, inter Edwardum filium noſtrum Primogenitum, & Margaretam Filiam ipſius Comitis contrahendi, cum inſtantiâ frequentiùs excitati;

Habitâque per nos, & Optimates Regni noſtri (quorum Conſilio & Præſidio Jura noſtra, Pax, & Tranquilitas fulciuntur) deliberatione maturâ,

Utile & expediens, quinimmo neceſſarium arbitramur viam illam, pro ſoliditate pacis conſequendâ, præ cæteris eligendam, ac Vinculum Conjugale tam gratanter oblatum, Dei providentiâ, quæ diſponit omnia, veſtroque Conſilio & Auxilio mediantibus, cum tempus ſe obtulerit, eelebrandum.

Verùm quia dicti, Filius & Filia, in tertio Conſanguinitatis gradu ſe adinvicem attinent, & idcirco nequiunt, abſque Sedis Apoſtolicæ gratia, Matrimonio copulari, Amicitiæ veſtræ gratuitæ (quam novimus pro noſtrâ & Regni noſtri tranquilitate, nedum corde & voce, ſet potius mentis & corporis expoſitione effectualiter hactenus laborâſſe) duximus ſupplicandum, quatinus, pro dictâ diſpenſationis gratia optinendâ, penes Dominum Summum Pontificem (cui ſuper hoc preces noſtras dirigimus) partes veſtras interponere velitis cum inſtantiâ efficaci.

Dat. apud Eborum, decimo die Decembris.

Eodem modo ſcribitur ſubſcriptis; videlicet,

Domino A. Sabinenſi,
Domino N. Oſtienſi & Welletrenſi,
Domino A. Albanenſi,
Domino G. Peneſtrenſi,
Domino B. Tuſculano,
Epiſcopis.

Domino W. tituli Sancti Martini in Montibus,
Domino N. tituli Sancti Euſebii,
Domino G. Petri tituli Sanctæ Ceciliæ,
Domino G. tituli Sancti Ciriaci in Termis,
Domino W. de Poieto tituli Sancti Marcelli,
Domino Vitali Tituli Sancti Martini in Montibus,
Domino N. Tituli Sancti Egidii,
Domino M. Tituli Sancti Stephani de Celio Monte,
Presbiteris Cardinalibus.

Domino Neapolioni, Sancti Adriani,
Domino Jacobo de Columpna,
Domino A. Sanctæ Mariæ in Porticu,
Domino B. de Monte Flaventio, Sanctæ Mariæ in Aquiro,
Domino A. de Via, Nepoti Papæ,
Domino L. Sanctæ Mariæ in Viâ latâ,
Domino Johanni ſancti Theodori,
Diaconis Cardinalibus.

Domino

A.D. 1318. Eav. 2.

Domino Bernardo Sanctæ Agathæ,
Domino Petro de Columpna,
Domino Guillielmo Sancti Nicholai in Carcere Tulliano,
Domino Arnaldo Sancti Euſtachii.
} Diaconis Cardinalibus.

Domino Petro de Oſia, Fratri Domini Papæ,
Domino Arnaldo Tirandi, Domini Papæ Nepoti,
Domino Bernardo Jordani, Domino Inſulæ,
Domino Petro de Viâ, Domini Papæ Nepoti.

A.D. 131 Eav. 2.

De Hominibus levandis contra Scitos.

A.D. 1318. An. 12. E. 2. Clauſ. 12. E. 2. m. 10.

REX, dilecto Conſanguineo & fideli ſuo, Johanni de Britanniâ, Comiti Richemundiæ, ſalutem.

Dùm Dampna innumera, Strages, & Incendia, que Scoti, Inimici & Rebelles noſtri, non ſolùm in Marchiâ Scotiæ, ſet etiam infra Regnum noſtrum, uſque in Comitatu Eborum, hactenus, pluribus vicibus, multipliciter perpetrârunt, in mente revolvimus, anxietate gravi ex hiis internis perforamur.

Cùm itaque, pro ſalvatione populi noſtri, & defenſione ejuſdem contra hoſtiles aggreſſus dictorum Inimicorum noſtrorum, in præſenti ſeiſona hiemali, in partibus Borialibus moram facere proponamus;

Nos, de veſtrâ fidelitate probatâ plenariè confidentes, aſſignavimus vos ad levandum per vos, cum ad hoc vacare poteritis, & per alios, de quibus plenam fiduciam habeatis, cùm vacare non poteritis; omnes & ſingulos Homines & Tenentes veſtros, citra Trentam, in quibuſcumque Comitatibus exiſtant, tàm infra libertates, quàm extra, inter ætates viginti & ſexaginta annorum; & ad ſupervidendum quòd Homines & Tenentes veſtri prædicti, tàm Equites, quàm Pedites, Armis competentibus muniantur.

Et quod Pedites illi in Vintenis & Centenis, ipſique, & dicti Equites in Conſtabulariâ modo debito ponantur; & quòd prompti ſint & parati ad proficiſcendum nobiſcum, in Comitivâ veſtrâ infra Triduum, a tempore præmunitionis, per nos ſuper hoc faciendæ, contra dictos Inimicos & Rebelles noſtros, ſi dictum Regnum noſtrum ingrediantur, ad eorum malitiam, cum Dei adjutorio, reprimendum; & ad puniendum omnes illos, quos de Hominibus & Tenentibus veſtris prædictis, in hâc parte, Contrarios inveneritis & Rebelles.

A.D. 1318.

Et ideò vobis mandamus, quòd ad præmiſſa omnia & ſingula, in formâ prædictâ, faciendâ, aliis prætermiſſis, modis omnibus intendatis: &, cùm vacare non poteritis, per alios, de quibus plenam fiduciam habeatis, fieri faciatis; ita quod vos indè debeamus meritò commendare.

Damus autem, tenore præſentium, in mandatis, omnibus & ſingulis Hominibus & Tenentibus veſtris prædictis, ut vobis, & aliis, quos per veſtras patentes literas ad hoc deputaveritis loco veſtri, in præmiſſis ſint intendentes & reſpondentes:

Præcipientes omnibus & ſingulis Vicecomitibus, Ballivis, Miniſtris, & Fidelibus noſtris, tàm infra libertates, quàm extra, quod vobis & aliis, ſic per vos ad hæc deputandis, in eiſdem aſſiſtant, conſulendo & auxiliando, cum ſuper hoc, ex parte noſtrâ, fuerint requiſiti.

In cujus, &c. uſque ad Feſtum Sanctæ Trinitatis proximò futurum duraturas.

Teſte Rege apud Eborum, decimo ſexto die Decembris.

Per ipſum Regem & Concilium.

Eodem modo ſcribitur ſubſcriptis; videlicet,

Thomæ Comiti Lancaſtriæ,
Johanni de Moubray,
Willielmo de Roſs,
Thomæ Wake,
Petro de Malo Lacu,
Willielmo Latimer,
Waltero de Faucumbergh,
Nicholao de Meynill,
Johanni de Malebys,
Gilberto de Ayton,
Radulpho de Bulmere,
Ranulpho de Nevill,
Marmeduco de Twenge,
Herberto de Sancto Quintino,
Johanni de Sutton,
Rogero de Somervill,

A.D. 1318. Edw. 2.

A.D. 1318. Edv. 2.

Waltero de Taye,
Roberto Tiliolf,
Roberto le Coneſtable,
Roberto le Colevile,
Thomæ le Colevile,
Johanni de Eure,
Gerardo Salvayn,
Simoni Ward,
Ricardo Walleys,
Thomæ de Farnvall,
Willielmo Filio Willielmi,
Thomæ de Burgo,
Nicholao de Stapelton,
Edwardo Waſteneys,
Willielmo Clarel,
Adæ de Swylington,
Ricardo de Goldusburgh,
Mangerio le Vavaſour,
Ricardo de Bernyngham,
Henrico Filio Hugonis,
Johanni de Thornhull,
Roberto Haſtank,
Roberto de Rither,
Johanni Deyvill,
Willielmo de Wyvill,
Johanni de Barton de Fritton,
Johanni de Heſelarton,

Et, ſub eâdem formâ, ſcribitur ſubſcriptis; videlicet,

Archiepiſcopo Eborum,
Epiſcopo Dunolmiæ,
Abbati de Whiteby,
Priori de Giſburn,
Priori de Kirkham,
Abbati de Rievall,
Abbati de Biland,
Priori de Newburgh.
Priori de Malton,
Priori de Brydlington,
Abbati Beatæ Mariæ Eborum.
Abbati de Seleby,
Abbati de Fontibus,
Abbati de Jerovall,
Abbati de Salleye,
Priori de Sancto Oſwaldo,
Priori de Bolton. in Craven.
Dominæ de Nevill de Farneby.

Sub iſtâ tamen formâ ſcribitur Epiſcopis, & religioſis, Aſſignavimus vos ad levandum per alios, de quibus plenam fiduciam habeatis, omnes & ſingulos, &c.

Item Epiſcopis, ante illam Clauſulam ſic. Ita quod vos inde debeamus merito commendare.

Item Abbatibus, & Prioribus, cum eâdem clauſulâ; ita, &c. ——

Quódque expeditio Negotii prædicti, per veſtri defectum, dilationem non capiat aliqualem, per quod ad vos graviter capere debeamus ex hâc cauſâ.

Damus autem, &c.

Alianoræ de Percy, tam de Dote ſua quam de terris, & tenementis quæ fuerunt Henrici de Percy, quondam viri ſui in cuſtodia ſua exiſtentibus, &c.

Pro A. Dublinenſi, & W. Caſſalenſi Archiepiſcopis, de abſentia a Romana Curia, excuſanda.

D. 1318. 12. E. 2. . & Fr. E. 2. 10. d.

A.D. 1318.

PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum.

Ipſorum Excuſationes gratioſè ac favorabiliter fore ſperamus in veſtræ Sanctitatis præſentiâ admittandas, qui non voluntariè, ſeu excogitatis fictivis, verùm etiam per urgentem neceſſitatem & impotentiam ſe excuſant.

Cùm itaque, Venerabiles Patres, A. Dublinenſis, Juſtitiarius noſter Hiberniæ, & W. Caſſalenſis, Cancellarius noſter Terræ illius, Archiepiſcopi (per vos in dictis Dignitatibus creati) commune ſervitium ſuum, in veſtrâ Sacrâ Curiâ debitum, Terminis, eis ſuper hoc ſtatutis, ſolvere nequiverunt:

Tùm pro eò, quòd Terra noſtra Hiberniæ, ante creationem dictorum Archiepiſcoporum, & poſtmodum continuè de Guerrâ fuit, ac Temporalia, & alia Bona, Archiepiſcoporum ipſorum in Terrâ illâ multipliciter devaſtantur; ita quòd ipſi, de Terris illis, pro ſe & Familiâ ſuâ, vitæ Alimenta vix percipere potuerunt:

Tum etiam pro eo, quòd Mare Hibernicum adeo periculoſum eſt, & tempeſtuoſum, tempore Yemali, quòd vix audeat aliquis in dictum Mare, durante dicto tempore, Navim conſcendere; quod veraciter ſentimus, cùm de arduis Negotiis, nos in Terrâ illâ in præſentiarum contingentibus, ſcire certitudinem aliquam non valemus,

Veſtræ Sanctitatis Clementiam affectuoſè requirimus & rogamus, quatinus præfatis Archiepiſcopis, ſuper dilatione ſolutionis Servitii prænotati, ex cauſis prædictis, dignemini, noſtris precibus, excuſatos habere; & ſolutionem dicti Servitii, uſque ad Feſtum Nativitatis Sancti Johannis Baptiſtæ proximò futurum, prorogare; proceſſus quoſcunque, A.D. 1319. Edv. 2. contra eos hiis occaſionibus habitos, interim ſuſpendentes

Conſervet &c.

Dat. apud Eborum, viceſimo die Decembris.

Ad Cardinales, pro dictis Archiepiſcopis excuſandis.

A.D. 1319. An. 12. E. 2. Rom. & Fr. 12. E. 2. m. 10. d.

Venerabilium in Chriſto Patrum, Dominorum, Dei gratiâ, Sacroſanctæ Sedis Apoſtolicæ Cardinalium Cœtui venerando, Rex, &c. ſalutem, cum dilectione ſincerâ.

Illorum Negotia debet, non immeritò, Regalis providentia cum efficaciâ promovere, qui ſe in Obſequiis Regiis reddunt cum efficacia utiles & fideles.

Cum itaque Venerabiles Patres, &c. *uſque ibi* Qui per Sanctiſſimum Patrem, Dominum Summum Pontificem, in dictis dignitatibus ſunt creati, commune Servitium ſuum, in Curiâ Romanâ debitum, terminis ſuper hoc ſtatutis, &c. *uſque ibi* non valemus,

Nos, de Paternitatum veſtrarum expertâ Benevolentiâ pleniùs Confidentes, Devotionem veſtram affectuoſis precibus Requirimus & Rogamus, quatinus erga dictum Dominum Summum Pontificem (cui ſuper hoc preces dirigimus ſpeciales) ut præfatos Archiepiſcopos, ſuper dilatione ſolutionis Servitii prænotati, quod vos in parte contingit, ut intelleximus, ex cauſis prædictis, dignetur, noſtris precibus, excuſatos habere; & ut ſolutio dicti Servitii, uſque ad Feſtum Nativitatis Sancti Johannis Baptiſtæ proximò futurum, prorogetur: & proceſſus quicunque contra eos, hiis occaſionibus, interim ſuſpendantur; apponere velitis Conſilium efficax, & Juvamen; & ad hoc, quatenus ad vos attinet, amore noſtri conſentire:

Dat. apud Eborum, 20. die Decembris.

De Torneantibus Areſtandis.

A.D. 1319. An. 12. E. 2. Clauſ. 12. E. 2. m. 16. d.

Rex Vicecomiti Buckinghamiæ & Bedfordiæ, ſalutem.

Cùm pluries, per ſingulos Comitatus Regni noſtri, fecerimus publicè proclamari & firmiter inhiberi, ne Quis, cujuſcumque ſtatûs ſeu conditionis exiſteret, ſub Forisfacturâ omnium, quæ nobis forisfacere poſſet, Torneare, Burdeare, Juſtas facere, Aventuras quærere, aut aliqua alia facta Armorum, infra Regnum noſtrum, niſi pro Expeditione Guerræ noſtræ Scotiæ, excercere præſumeret, ſine noſtrâ Licentiâ ſpeciali:

Ac poſtmodùm, dato nobis intelligi quòd plures, poſt Proclamationem & Inhibitionem hujuſmodi, diverſa facta Armorum excercuerunt; taliter, in noſtri contemptum, facere minùs verentes, pro eo forſitan quod non fuit certa Pœna impoſita in præmiſſis;

Per dictos Comitatus publicè proclamari, & ex parte noſtrâ firmiter fecerimus inhiberi, ne Quis, cujuſcumque ſtatûs ſeu conditionis exiſteret, ſub Pœnâ Priſonæ Unius Anni, & gravis Redemptionis tunc ab eadem, Torneare, Burdeare, Juſtas facere, Aventuras quærere, aut aliqua alia facta Armorum alicubi, infra dictum Regnum noſtrum, niſi pro expeditione Guerræ noſtræ prædictæ, excercere præſumeret, ſine noſtrâ Licentiâ ſpeciali:

Ac jam intelleximus quòd plures eo nichilominus diverſa facta Armorum excercuerunt, & indies excercent, in noſtri Contemptum manifeſtum; undè non immerito conturbamur;

Nos, hujuſmodi Contemptum nolentes ulteriùs diſſimulare, tibi præcipimus, ſub forisfacturâ omnium, quæ nobis forisfacere poteris firmiter Injungentes, quod Omnes & Singulos, qui aliqua facta Armorum, poſt Dictas Proclamationes & Inhibitiones, infra Ballivam tuam excercuerunt, vel ex nunc excercuerint ſine Licentiâ noſtrâ ſpeciali, ſine dilatione Areſtes, & in Priſonâ noſtrâ ſalvò cuſtodiri facias; donec aliud inde a nobis habueris in Mandatis, ſumpto ad hoc, ſi neceſſe fuerit, ſufficienti poſſe Comitatûs tui.

Et de eo, quod indè feceris, nec non de nominibus eorum, quos ſic areſtaveris, nos ſub ſigillo tuo, diſtinctè & apertè, per Vices reddas certiores; & hoc, ſicut te ipſum indempnem ſervare volueris, nullo modo omittas.

Teſte Rege apud Beverlacum, primo die Januarii.

Per ipſum Regem & Concilium.

Eodem modo ſcribitur ſingulis Vicecomitibus per Angliam.

De

De aſſignatis, ad Torneantes apud Dunſtaple areſtandum.

D. 1319. An. 12. E. 2.
s. 11. E. 2. 1. m. 7.
A.D. 1319.

REX Vicecomitibus & omnibus Ballivis, Miniſtris, & fidelibus ſuis, tàm infra Libertates, quàm extra, ad quos, &c. ſalutem.

Sciatis quòd cùm pluries, per ſingulos Comitatus Regni noſtri, fecerimus publicè proclamari, & firmiter inhiberi, nè Quis, cujuſcumque ſtatûs ſeu conditionis exiſteret, ſub Foriſfacturâ omnium quæ Nobis foriſfacere poſſet, Torneare, *&c. prout ſupra uſque hæc verba, viz.*

Nos, volentes hujuſmodi contemptus punire, juxta formam Proclamationum noſtrarum, indè factarum, aſſignavimus, dilectos Servientes noſtros ad Arma, Johannem de Enefeld, & Simonem de Friskenade, ad omnes & ſingulos, ad Turneandum, Burdeandum, Juſtas faciendum, Aventuras quærendum, ſeu aliqua alia facta Armorum excercendum, apud Villam de Dunſtaple ſeu alibi, infra Regnum noſtrum, Conventuros, Areſtandos, & Vicecomitibus noſtris, in quorum Ballivis ipſos Areſtari contigerit, committendos, in Priſonis noſtris cuſtodiendos, quouſque aliud indè duxerimus Ordinandum.

Et ideò vobis Omnibus & ſingulis Mandamus, firmiter Injungentes, quòd præfatis, Johanni & Simoni, & eorum cuilibet, in præmiſſis, Omnibus & ſingulis, ſitis Intendentes, Conſulentes, & Auxiliantes; quotiens & quando per ipſos, vel eorum alterum, ſuper hoc, ex parte noſtrâ, fueritis præmuniti:

Et hoc, ſicut Nos & Honorem noſtrum diligitis, & vos ipſos Indempnes ſervare volueritis, modis omnibus faciatis.

In cujus, &c.

Teſte Rege apud Beverlacum, 1. die Januarii.

Per ipſum Regem.

Ad Papam, de Credentia.

D. 1319. An. 12. E. 2.
Rom. & Fr. 12. E. 2. . 10.
A.D. 1319.

PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum.

Dilectos & fideles noſtros, Venerabilem in Chriſto Patrem, Dominum A. Dei gratiâ, Herefordenſem Epiſcopum, Fratrem Robertum de Wyrſop, Ordinis Sancti Auguſtini, Sacræ Theologiæ Doctorem, Johannem de Benſtede, & Johannem de Nevill, Milites, pro quibuſdam Negotiis, nos tangentibus (veſtræ Beatitudini per, Epiſcopum, Fratrem, & Milites, prædictos, Tres, vel Duos eorum, ex parte noſtrâ ſerioſius exponendis) ad veſtræ Sanctitatis præſentiam duximus deſtinandos:

Humiliter ſupplicantes quatinus, Epiſcopo, Fratri, & Militibus, memoratis, Tribus, & Duobus eorum, in hiis, quæ veſtræ Clementiæ, ex parte noſtrâ, expoſuerint vivâ voce, dignemini Fidem indubiam adhibere, & ipſos ſuper exponendis, & requirendis, ex parte noſtrâ, gratioſius exaudire.

Conſervet &c.

Dat. apud Beverlacum, primo die Januarii.

De quibuſdam Secretis, per Hugonem le Deſpenſer, exponendis.

A.D. 1319. An. 12. E. 2.
Rom. & Fr. 12. E. 2. m. 9.
A.D. 1319.

PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum.

Quædam Negotia, dilecto & fideli noſtro, Hugoni le Deſpenſer Seniori, quem, unà cum aliis Fidelibus noſtris, ad veſtræ Sanctitatis præſentiam deſtinamus, injunximus veſtræ Beatitudini, ex parte noſtrâ, ſecretiùs exponenda:

Humiliter ſupplicantes quatinus eidem Hugoni, in hiis, quæ veſtræ Clementiæ, nomine noſtro, expoſuerit vivâ voce, dignemini Fidem indubiam adhibere.

Dat. apud Beverlacum, primo die Januarii.

A.D. 1319.
Edv. 2.

De Credentia, ad Cardinales.

A.D. 1319.
An. 12. E. 2.
Rom. & Fr. 12. E. 2. m. 10.

VEnerabili in Chriſto Patri, Domino G. Dei gratiâ, tituli Sanctorum Marcellini & Petri Presbitero Cardinali, amico ſuo kariſſimo, Edwardus, &c. ſalutem, & ſinceræ dilectionis affectum.

Cùm nos, dilectos & fideles noſtros, Venerabilem Patrem Dominum A. Dei gratiâ, Herefordenſem Epiſcopum, *&c. prout ſupra, ad Papam, uſque hæc verba; viz.*

Et, ut ea votivo effectui mancipentur, verſus præfatum Summum Pontificem interponere efficaciter partes veſtras; pro quo vobis ad grates teneri volumus ſpeciales.

Dat. apud Berverlacum, primo die Januarii.

Conſimiles Litteræ diriguntur omnibus Cardinalibus.

De Fulminatione contra Scotos nec revocanda, nec mitiganda.

A.D. 1319.
An. 11. E. 2.
Rom. & Fr. 10. E. 2. m. 23. dor.

VEnerabili in Chriſto Patri, Domino G. Dei gratiâ, tituli Sanctorum Marcellini & Petri Presbitero Cardinali, Sacroſanctæ Romanæ Eccleſiæ Vicecancellario, amico ſuo cariſſimo, Edwardus, ejuſdem gratiâ, &c. ſalutem, & ſinceræ dilectionis affectum.

Audivimus quòd Scoti, Inimici & Rebelles noſtri, verſus Sanctam Romanam Cuaiam memoratam, quoſdam miſerunt, vel in eâdem Curiâ habent, pro abſolutione à ſententiâ, auctoritate Curiæ prædictæ (per vos & Collegam veſtrum) contra ipſos nuper latâ, ſi poterunt, optinendâ, vel pro ipſâ revocandâ, ſeu mitigandâ,

Cùm itaque dicti Inimici noſtri, & præfatæ Eccleſiæ Rebelles, poſt publicationem Sententiæ prædictæ, eidem non parentes, infra Regnum noſtrum, Mala quamplurima perpetraverint, cujus prætextu, non beneficio Abſolutionis, vel Mitigationis Sententiæ prædictæ recreari, ſet aggravatione ejuſdem meruerunt potius ſuffocari:

Paternitatem veſtram reverendam omni affectione, quâ poſſumus, Deprecamur quatinus, pro repulſione ſic inſtantium pro dictis Inimicis, velitis erga Sanctiſſimum in Chriſto Patrem, Dominum Summum Pontificem, & alios, juxta diſcretionem veſtram, inſtare, prout pro veſtro ac noſtro honore noveritis expedire.

Nos enim, Dilectos & Fideles noſtros, Venerabilem Patrem, A. Herefordenſem Epiſcopum, & Hugonem le Deſpenſer Seniorem, ac alios Nuncios noſtros ſolempnes, ad dictam Curiam in brevi miſſuri ſumus, qui dictum Sanctum Patrem, & vos, ac alios Amicos noſtros ibidem, de dictis Negotiis, & aliis, nos tangentibus, plenius informabunt.

Dat. apud Eborum, 9. die Januarii.

Eodem modo ſcribitur ſubſcriptis; videlicet,

Domino A. Albanenſi Epiſcopo,
Domino L. Sanctæ Mariæ in Viâ Latâ,
Domino N. Sancti Adriani,
Domino J. de Columpna,
Diaconis Cardinalibus.

De Litteris, ad Scotos interceptis, Papæ tranſmiſſis.

A.D. 1319.
An. 12. E. 2.
Rom. & Fr. 12. E. 2. m. 10. d.

PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum.

Quaſdam Litteras, per quoſdam, in veſtrâ Sacrâ Curiâ commorantes, Scotis, Inimicis & Rebellibus noſtris, poſtquam ipſi Sententiâ Excommunicationis, auctoritate veſtrâ, in ipſos latâ, fuerant involuti, miſſas (Quæ, una cum Latore earumdem ad nos caſualiter devenerunt) veſtræ Sanctitati, per, dilectum & fidelem noſtrum, Johannem de Nevill, Militem, duximus tranſmittandas.

Ut, Litteris illis inſpectis, & hiis, quæ in eis, continentur, ponderatis, ulteriùs fieri jubeatis contra ſic ſcribentes, & Inimicis noſtris, ac Sanctitatis veſtræ Rebellibus, in eorum rebellione faventes, quod veſtræ beatitudini, pro veſtro, & Eccleſiæ Romanæ, ac noſtro honore, fore noveritis faciendum.

Conſervet, &c.

Dat. apud Eborum, 12. die Januarii.

Ad Cardinales, de Literis prædictis.

.D. 1319. An. 12. E. 2.

m. & Fr. 2. E. 2. . 10. *d.*

VEnerabili in Christo Patri, Domino G. Dei gratiâ, tituli Sanctorum Marcellini & Petri Preſbitero Cardinali, & Sacroſanctæ Romanæ Eccleſiæ Vicecancellario, amico ſuo cariſſimo, Edwardus, ejuſdem gratiâ, Rex Angliæ, &c. ſalutem, & ſinceræ dilectionis affectum.

Quaſdam Litteras, per quoſdam, in Curiâ Romanâ commorantes, Scotis, Inimicis & Rebellibus noſtris, *&c. prout ſupra, mutatis competenter mutandis, uſque hæc verba; viz.*

Paternitatem veſtram Requirimus & Rogamus quatinus, ut ſic ſcribentes & faventes, juxta eorum demerita, puniantur, velitis erga dictum Dominum Summum Pontificem, cum omni efficacia, interponere partes veſtras. A.D. 1319.

Dat. apud Eborum, 12. die Januarii.

Eodem modo ſcribitur ſubſcriptis, mutatis mutandis; videlicet,

Domino Lucæ Sanctæ Mariæ in Viâ Latâ Diacono Cardinali,
Magiſtro Petro Fabri, Domini Summi Pontificis Notario.

Pro Sororibus, de Ordine Prædicatorum de Langele.

.D. 1319. . 12. E. 2.

. & Fr. E. 2. 9.

PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum.

Nuper, illius inſtinctu Spiritûs, qui ubi vult, & quando vult, & in quo vult ſpirat deſideria, deſideravimus Domum quandam, pro Congregatione Sororum, de Ordine Prædicatorum, ad honorem ejus, qui nonnunquam jocundatur in devoto Fœmineo ſexu, infra Regnum noſtrum, veſtrâ interveniente auctoritate, fundare:

Et Elemoſinas, quas pro ſalute animarum Anteceſſorum, & Succeſſorum noſtrorum, & noſtrâ, Fratribus dicti Ordinis, apud locum qui dicitur Langeleye, Lincolnienſi Dioceſe (per nos eiſdem collatum, &, per, felicis recordationis, Clementem, nuper Papam Quintum, Prædeceſſorem veſtrum, ipſis & eorum Ordini confirmatum) commorantibus, ſingulis annis temporaliter conferimus, una cum loco illo de Langeleye, in uſum dictarum Sororum perpetuâ commutatione transferre;

A.D. 1319. Super quo mentis noſtræ affectum aliàs Sanctitati veſtræ nos aperuiſſe meminimus, vóſque, ut Tranſlationi hujuſmodi faciendæ auctoritatem præberetis, precum inſtantiâ requiſiſſe.

Verùm, quia preces noſtræ (fortaſſis ut probetis ſi Spiritus ille ſit ex Deo) hucuſque manent ſub gratiæ exſpectatione ſuſpenſæ,

Clementiam veſtram noſtris pulſamus precibus iteratis, quatinus dictum cordis noſtri deſiderium optato effectui mancipare dignemini; &, Dilectos nobis in Chriſto Fratres, Richardum de Burton, & Andream de Aſlakeby, dicti Ordinis Profeſſores, qui in proſecutione memorati negotii vos pleniùs informabunt, veſtra, ſi placet, Beatitudo ſuſcipiat, noſtri contemplatione, propenſiùs commendatos.

Conſervet, &c.

Dat. apud Eborum, 12. die Januarii.

De Negotio, Canonizationis Thomæ de Cantilupo, adimplendo.

. 1319. 12. E. 2.

. & Fr. E. 2. 9.

PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum.

Æſtuantibus deſideramus affectibus, illam pretioſam Margaritam, Sanctæ memoriæ, Thomam, ſcilicet, dictum de Cantilupo, quondam Eccleſiæ Herefordenſis Antiſtitem, in corde Terræ, tanquam Lucernam ſub Modio abſconſam, adhuc exiſtentem, ſuper Candelabrum, ut Lumen fidelibus majus præſtet, ad fidei Catholicæ augmentationem, plebis, tàm Angliæ, quàm Walliæ, Nationum (in quarum confinibus corpus ipſius requieſcit) devotionem Majorem, noſtris temporibus collocari. A.D. 1319.

Veſtræ igitur Sanctitati humilimis Precibus Supplicamus, quatinus in negotio Canonizationis præfati Thomæ, per, Dilectos & Fideles noſtros, Venerabilem Patrem, Dominum A. dictæ Eccleſiæ Antiſtitem, Fratrem Robertum de Wirſop, Sacræ Theologiæ Doctorem, Johannem de Benſtede, & Johannem de Nevill, Milites, Nuncios noſtros ad veſtram præſentiam deſtinatos, Tres, vel Duos eorum (poſt expoſitionem negotiorum noſtrorum) veſtræ Benignitati exponendo, dignemini, noſtris precibus, gratioſum auditum præbere, & Negotium illud, juxta noſtri deſiderium, effectualiter adimplere.

Conſervet, &c.

Dat. apud Eborum, 17. die Januarii.

Pro finali expeditione, ſæpefatæ Canonizationis, ad Cardinales.

A.D. 1319. *An.* 12. E. 2. *Rom. & Fr.* 12. *E.* 2. *m.* 9.

VEnerabili in Chriſto Patri, Domino N. Dei gratiâ, Oſtienſi & Velletrenſi Epiſcopo, amico ſuo cariſſimo, Edwardus, ejuſdem gratiâ, &c. ſalutem, & ſinceræ dilectionis affectum.

Cùm inter cætera,

Dilectis & Fidelibus noſtris, Venerabili in Chriſto Patri, Domino A. Dei gratiâ, Herefordenſi Epiſcopo, Fratri Roberto de Wirkeſop, Ordinis Sancti Auguſtini, Sacræ Theologiæ Doctori, Johanni de Benſtede, & Johanni de Nevill, Militibus (pro quibuſdam Negotiis, nos tangentibus, Domino Summo Pontifici deſtinatis) per nos injuncta,

Quædam, Canonizationem, Sanctæ memoriæ, Thomæ, dicti de Cantilupo, quondam Eccleſiæ Herefordenſis Antiſtitis, tangentia, præfatis, Epiſcopo, Fratri, & Militibus, Injunxerimus promovenda;

Paternitatem veſtram affectuoſis precibus Requirimus & Rogamus, quatinus in hiis, quæ iidem, Epiſcopus, Frater, & Milites, Tres, vel Duo eorum, ſuper Canonizatione prædictâ, quæ multùm inſidet nobis cordi, vobis ex parte noſtrâ expoſuerint vivâ voce, velitis Fidem indubiam adhibere; &, ut Negotium illud ad Finalem & optatam expeditionem deducatur, noſtris precibus, effectualiter interponere partes veſtras.

Dat. apud Eborum, 17. die Januarii.

Eodem modo ſcribitur Cardinalibus ſubſcriptis; videlicet,

Domino B. Tuſculano, *Domino G. Sabinenſi,* *Domino G. Peneſtrenſi,* *Domino B. Portuenſi* & *Sanctæ Rufinæ,*	Epiſcopis Cardinalibus.
Domino N. tituli Sancti Euſebii, *Domino V. tituli Sancti Martini in Montibus,* *Domino B. tituli Sancti Marcelli,*	Presbiteris Cardinalibus.
Domino J. Sancti Georgii ad velum aureum, *Domino B. Sanctæ Mariæ in Aquiro,*	Diaconis Cardinalibus.

De Orando pro Rege.

A.D. 1319. *An.* 12. E. 2. *Clauſ.* 12. E. 2. *m.* 15. *d.*

REX, Religioſis Viris, & in Chriſto ſibi Dilectis, Miniſtro Generali, ac cæteris Miniſtris Provincialibus, Gardianis, Cuſtodibus, & aliis Diffinitoribus Capituli Generalis Fratrum de ordine Minorum, apud Marſill. in proximò conventuris, ſalutem.

Dùm conditionem Humanæ fragilitatis attendimus, qualiter omni Creaturæ, tàm ſublimi, quàm humili, prætereuntibus ſuo curſu diebus, præſentis vitæ finis apropiat, & præſentia, quaſi ſubitò, irruunt ad non eſſe, tantummodò in Omnipotentis Dei miſericordiâ, *&c. prout de A.* 10. *dat.* 4. *Apr.*

Dat. apud Eborum, 27. die Januarii.

De Protectione, pro Hugone le Deſpenſer.

A.D. 1319. *An.* 12. E. 2. *Ex Schedula in Turri.*

EDwardus, Dei gratiâ, Rex Angliæ, Dominus Hiberniæ, & Dux Aquitaniæ, Omnibus Ballivis & Fidelibus ſuis, ad quos præſentes Litteræ pervenerint, ſalutem.

Sciatis quòd ſuſcepimus in protectionem

A.D. 1319. Edw. 2.

nem & Defenſionem noſtram, dilectum & fidelem noſtrum, Hugonem le Deſpenſer Seniorem (qui in obſequium noſtrum, per Præceptum noſtrum, profecturus eſt ad partes tranſmarinas) Homines, Terras, Res, Redditus, & omnes Poſſeſſiones ſuas.

Et ideò vobis mandamus quòd ipſum Hugonem, Homines, Terras, Res, Redditus, & omnes Poſſeſſiones ſuas Manuteneatis, Protegatis, & Defendatis; non inferentes eis, vel inferri permittentes Injuriam, Moleſtiam, Dampnum, aut Gravamen: Et, ſi quid Eis forisfactum fuerit, id Eis ſine dilatione faciatis emendari.

In cujus teſtimonium has Litteras noſtras fieri fecimus Patentes, uſque ad Feſtum Sancti Michaelis proximò futurum duraturas.

Volumus etiam quod idem Hugo interim ſit quietus de omnibus Placitis & Querelis:

A.D. 1319. Edw. 2.

Exceptis Placitis de Dote, Unde nichil habet, & Quare Impedit; & Aſſiſis novæ Diſſeſinæ, & ultimæ Præſentationis; & exceptis Loquelis, quas coram Juſticiariis noſtris Itinerantibus, ſi in Itineribus ſuis ſummoneri contigerit.

Præſentibus minime valituris, ſi contingat ipſum Hugonem iter illud non arripere, vel poſtquam, citra Terminum illum, in Angliam redierit a partibus ſupradictis.

Teſte me ipſo apud Eborum, primo die Februarii, Anno Regni noſtri duodecimo.

Dorſ.

Carta Edwardi Regis Domino Spencer, exiſtenti in partibus tranſmarinis.

Super Prioratu de Pritlewell, ad Serenationem Conſcientiæ Papalis.

A.D. 1319. An. 12. E. 2. Rom. & Fr. 12. E. 2. m. 9.

PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum.

Ut noſtrum prodeat de vultu Dei judicium, ipſius ſequendo viſtigia, qui ad hoc venit in Mundum, ut veritati Teſtimonium perhiberet, ad ſupplicationem, dilecti nobis in Chriſto, Fratris Jacobi de Cuſancia, Prioris Prioratûs de Priterwell, Ordinis Cluniacenſis, Londonenſi Dioceſe, qui eſt de Advocatione noſtrâ, ſubſcripta veſtræ Clementiæ duximus intimanda.

Nuper ſiquidem, motâ lite inter Fratrem Willielmum de Anervaz, & præfatum Jacobum, dicti Ordinis Commonachos, ſuper Prioratu prædicto, & aliquamdiu ventilatâ; tandem dictus Frater Willielmus, coram Nobis & Concilio noſtro apud Notingham perſonaliter conſtitutus, omni juri, ſi quod ei competebat in Prioratu illo, ſeu quoquo modo competere poſſet, purè, ſpontè, & abſolutè Renunciavit:

Inſuper quædam Reſcripta Apoſtolica, ſuper quibuſdam Appellationibus, ad quoſdam Judices per ipſum impetrata, ut dicebatur, ibidem tunc in præſentiâ noſtrâ, Religioſo Viro, Fratri Johanni, Priori de Lewes, Superiori ſuo, tradidit & liberavit illis, & eorum uſui, purè & expreſſè Renunciando.

A.D. 1319.

Per quod dictum Jacobum, tanquam Priorem dictæ Domûs acceptavimus, & Temporalia ejuſdem Prioratûs, prout moris eſt in Regno noſtro, quæ ei priùs reſtituimus, & quæ, occaſione diſſenſionis, inter ipſos commotæ, in manum noſtram capta fuerunt, eidem Jacobo mandavimus liberari:

Ad ſerenationem itaque conſcientiæ veſtræ hæc veſtræ Sanctitati inſinuare curavimus, ſi fortè, ad ſuggeſtionem dicti Willielmi, tacitâ veritate, Litem, per prædictam Redditionem, & Renunciationem Reſcriptorum prædictorum, ſopitam, iterùm ſuſcitari contingat, ac innocentis ſimplicitatem temerè fatigari.

Conſervet, &c.

Dat. apud Eborum, tertio die Februarii.

Super arduis Negotiis, inter Regem, & Papam, ac Nunciis hinc inde tranſmiſſis.

A.D. 1319. An. 12. E. 2. Rom. & Fr. 12. E. 2. m. 9. d.

PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum.

Rediens ad nos, Religioſus Vir, & Nobis in Chriſto Dilectus, Frater Nicholaus de Wyſebech, de Ordine Prædicatorum,

A.D. 1319

Cum

A.D. 1319. Edw. 2.

Cum Litteris veſtræ Beatitudinis de Credentiâ, nobis directis, ſuper quibuſdam arduis, nos tangentibus; in quibus Apoſtolicæ providentiæ deliberationem, per Fratrem Nicholaum prædictum, ad vos ex hac causâ deſtinatum, nobis emitti ſupplicavimus.

Plura, per vos ſibi injuncta, nobis exponenda, ut aſſeruit, vivâ voce, detexit; quæ per eundem in præſentiâ, Venerabilium in Chriſto Patrum, Dominorum, Dei gratiâ, J. Elienſis, Cancellarii noſtri, J. Norwicenſis, & R. Sarum, Epiſcoporum, in ſcriptis fecimus redigi, & ſigillis eorumdem Epiſcoporum ſigillari.

Verùm, Pater pie, quia ad tam ardua, hactenus inaudita, impetuoſam manum extendere non deceret, pro eiſdem, veſtræ Manſuetudini oſtendenda & exponenda, Dilectos & Fideles noſtros, Venerabilem in Chriſto Patrem, Dominum A. Dei gratiâ, Herefordenſem Epiſcopum, & Magiſtros, Robertum de Worth, Subdecanum Eccleſiæ Cathedralis beatæ Mariæ Sarum, & Simonem Claxeby, Rectorem Eccleſiæ de Maſſyngham, Norwicenſis Dioceſis, ad veſtræ Sanctitatis præſentiam duximus deſtinandos:

Humiliter ſupplicantes quatinus Epiſcopum Herefordenſem, & Clericos prædictos, & duos eorum, ſuper præmiſſis dignemini benignè audire, & eis, ac duobus eorum, ſuper eiſdem fidem indubiam adhibere:

Quid etiam inde fieri decrevit veſtra Beatitudo, nobis per Epiſcopum Herefordenſem, & Clericos præfatos, vel eorum aliquem, ac Litteras Apoſtolatûs veſtri Bullatas, cum celeritate commodâ reſcribere, & plenè demandare.

Ad hæc, Pater Sanctiſſime, moram Fratris Nicholai prænotati pro aliquibus, dicta Negotia contingentibus, in Angliâ interim contrahendam, moleſtam non ferat, quæſumus, veſtra Clementia quàm beata.

Conſervet, &c.

Dat. apud Eborum, 6. die Februarii.

Ad Epiſcopum Sabinenſem, de Credentia.

A.D. 1319. An. 12. E. 2. Ibid.

Venerabili in Chriſto Patri, Domino G. Dei gratiâ, Sabinenſi Epiſcopo, amico ſuo kariſſimo, Edwardus, ejuſdem gratiâ, &c. ſalutem, & ſincere dilectionis affectum.

Quædam negotia injunximus, dilectis & fidelibus noſtris, Venerabili in Chriſto Patri, A. Herefordenſi Epiſcopo, & Magiſtris, Roberto de Worth, Subdecano Eccleſiæ Cathedralis beatæ Mariæ Sarum, & Simoni de Claxeby Rectori Eccleſiæ de Maſſyngham, Norwicenſis Dioceſis, vobis ex parte noſtrâ ſerioſiùs exponenda.

Quocirca Paternitatem veſtram reverendam affectuoſe Requirimus & Rogamus, quatinus in hiis, quæ præfati, Epiſcopus & Clerici, vel duo eorum, vobis ex parte noſtrâ expoſuerint vivâ voce, velitis fidem credulam adhibere.

Dat. ut ſupra.

De finali Reſponſione, ſuper prædictis Negotiis, à Papa impetranda.

A.D. 1319. An. 12. E. 2. Ibid.

Rex, Venerabili in Chriſto Patri, A. eadem gratiâ, Herefordenſi Epiſcopo, ſalutem.

Quia ardua negotia, nos contingentia, per vos, &, dilectos Clericos noſtros, Magiſtros, Robertum de Worth Subdecanum Eccleſiæ beatæ Mariæ Sarum, & Simonem de Claxeby Rectorem Eccleſiæ de Maſſyngham, Domino Summo Pontifici oſtendenda, & exponenda, eiſdem, Roberto & Simoni, injunximus vobis pleniùs exponenda.

Quocirca vobis Mandamus, firmiter Injungentes, quatinus, receptâ informatione, per dictos Clericos noſtros de præmiſſis vobis faciendâ, ulterius in eiſdem tam circumſpectè & providè laboretis, quòd diligentiam veſtram & circumſpectionem (de quibus ad plenum confidimus) debeamus meritò commendare; à Curiâ Romanâ nullo modo recedentes, quouſque, ſuper dictis Negotiis, à dicto Domino Summo Pontifice habueritis reſponſionem finalem.

Teſte ut ſupra.

De Maritagio inter Thomam Filium Comitis Warrenæ & Filiam Rogeri de Mortuo Mari.

A.D.1319. ns. 12. E. 2. om. & Fr. 12. E. 2. . 9. A.D. 1319.

PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum.

Qualiter Diſſenſiones & Diſcordiæ, inter Magnates & Proceres ſuſcitatæ, ex quibus Regni perturbatio poterit formidari, meliùs pacificari valeant perpetuis temporibus & ſedari, Regiæ Solicitudini, non inmeritò, convenit providere.

Cùm igitur, inter Guidonem de Bello Campo, nuper Comitem Warenæ defunctum, &, Nobilem Virum, Rogerum de Mortuo Mari, Dominum de Wygemor, occaſione quarumdam Terrarum ſuarum, in partibus Marchiæ Walliæ, diverſæ Contentiones & Diſcordiæ, in terrorem Populi noſtri partium earumdem, pluries hucuſque ſuſcitatæ fuerint, & exortæ:

Nos, Contentiones & Contumelias hujuſmodi exnunc ad perpetuam Concordiam adducere cupientes, ordinavimus, de Concilio noſtro, quòd inter Thomam, Filium & Hæredem prædicti Comitis, adhuc infra ætatem, & in Cuſtodiâ noſtrâ exiſtentem, & unam de Filiabus prædicti Rogeri Matrimonium contrahatur.

Verùm quia, ſine Diſpenſatione Sedis Apoſtolicæ, eo quod in quarto & tertio gradu prohibito ſe contingunt, Matrimonium inter eos non poterit celebrari,

Veſtræ Sanctitatis Clementiam affectuoſis precibus requirimus & rogamus, quatinus, ut dictus Thomas cum unâ de Filiabus prædicti Rogeri, impedimento prædicto non obſtante, Matrimoniali Vinculo valeat copulari, de veſtræ poteſtatis plenitudine gratioſe dignemini diſpenſare; ſuper iſto verò Negotio, venerabilis Pater, A. Herefordenſis Epiſcopus, veſtram Benivolentiam novit pleniùs informare; quem, noſtris precibus, ſuper hoc quæſumus exaudiri.

Conſervet, &c.

Dat. apud Eborum, ſeptimo die Februarii.

De Summonitione Exercitus, non interveniente aſſenſu Procerum, in Hibernia revocanda.

A.D.1319. s. 12. E. 2. auſ.12.E.2. . 14. A.D. 1319.

REX, Venerabili in Chriſto Patri, A. eâdem gratiâ, Dublinenſi Archiepiſcopo, Juſticiario ſuo Hiberniæ, ſalutem.

Datum eſt nobis intelligi quòd vos, non interveniente communi aſſenſu Procerum Terræ prædictæ, ſummonitionem Exercitûs ejuſdem Terræ, dilecto & fideli noſtro, Ricardo de Burgo, Comiti Ultoniæ, pro Terrâ Ultoniæ, conceſſiſtis; undè plurimum admiramur.

Et quia hujuſmodi Conceſſio, & Servitium, ſi procederent, in noſtri præjudicium redundarent, & corda dictorum Procerum, hujuſmodi Summonitioni non conſentientium, a noſtris obſequiis, quod nollemus, forſitan elongarent:

Vobis mandamus, firmiter injungentes, quòd, ſi hujuſmodi Summonitionem fieri feciſtis, tunc eam faciatis, ſine dilatione aliquâ revocari.

Teſte Rege apud Eborum, nono die Februarii.

Per ipſum Regem.

ET mandatum eſt, Venerabili Patri, W. Archiepiſcopo Caſſalenſi, Cancellario Hiberniæ, quòd, ſi hujuſmodi Summonitionem, per brevia, ſub Sigillo Regis, fieri fecit, tunc eam faciat, per brevia, de eodem Sigillo, ſine dilatione aliquâ revocari.

Teſte ut ſupra.

Per ipſum Regem.

De Inhibitione Torneamentorum infra Epiſcopatum Dunolmenſem.

A.D. 1319. An. 12. E. 2. Clauſ. 12. E. 2. m. 13. d.

REX, Venerabili in Chriſto Patri, L. eâdem gratiâ, Epiſcopo Dunelmenſi, vel ejus Locum tenenti in Epiſcopatu prædicto, ſalutem.

Cùm pluries, per ſingulos Comitatus Regni noſtri, fecerimus publicè proclamari, & ex parte noſtrâ firmiter inhiberi, ne quis, comes, Baro, Miles, ſeu alius quicumque Homo ad Arma, turneare, burdeare, juſtas facere, aventuras quærere, ſeu alia facta Armorum excercere præſumeret, niſi pro expeditione Guerræ noſtræ Scotiæ;

Ac jam intellexerimus quòd quidam, ad torneandum & juſtandum apud Dunelmiam, infra Libertatem Epiſcopatûs prædicti; in proximo ſunt venturi, contra Proclamationem & Inhibitionem prædictas; undè plurimùm conturbamur:

Vobis mandamus, firmiter injungentes, quòd in ſingulis locis, infra Epiſcopatum prædictum, ubi expedire videritis, faciatis publicè proclamari, & ex parte noſtrâ firmiter inhiberi, ne quis, Comes, Baro, Miles, ſeu alius quicumque Homo ad Arma, apud dictum Locum Dunelmiæ, ſeu alibi infra Libertatem Epiſcopatûs prædicti turneare, burdeare, juſtas facere, aventuras quærere, ſeu alia facta Armorum excercere præſumat; pro aliquo alio, niſi pro Expeditione Guerræ ſupradictæ,

Et, ſi quos, contra Proclamationem & Inhibitionem hujuſmodi, infra Libertatem prædictam, inveneritis contraria facientes, tunc eos, per eorum corpora, attachietis, & in Priſonâ ſalvò cuſtodiri faciatis, quouſque, indè certiorati, ulteriùs faciamus quod de Concilio noſtro fore viderimus faciendum: & hoc nullatenus omittatis.

Teſte Rege apud Eborum, decimo quinto die Februarii.

Per ipſum Regem.

Ad Papam, de licentia faciendi Pariagia cum Prælatis in Aquitania concedenda.

A.D. 1319. An. 12. E. 2. Vaſc. 12. E. 2. m. 3. d.

REX, Venerabili in Chriſto Patri, A. eàdem gratiâ, Epiſcopo Herefordenſi, ſalutem.

Volumus, & vobis mandamus quòd inter cætera negotia noſtra, vobis & Sociis veſtris injuncta, Domino Summo Pontifici exponenda, ipſum, ex parte noſtrâ, cum inſtantiâ requiratis, ut Prælatis & Conventibus, in Ducatu noſtro Aquitaniæ, faciendi nobiſcum voluntaria pariagia, & permutationes ibidem, licentiam ſuæ concedere velit Sanctitatis.

Ad hæc, Petitionem, pro Magiſtro Petro Bernardi, Canonico Burdegalenſi, ac Conſiliario noſtro ibidem, & Magiſtro Augerio Jordani (de Canonicatibus & Præbendis in aliquibus Cathedralibus Eccleſiis, in Provinciâ Burdegalenſi per dictum Dominum Summum Pontificem providendis) vobis comendamus; mandantes quatinus, pro expeditione Petitionis illius, erga eundem Dominum Summum Pontificem cum omni efficaciâ inſiſtatis.

Teſte Rege apud Eborum, primo die Martii.

Ad Papam, pro licentia habendi Tractatum cum Scotis quamvis excommunicatis.

A.D. 1319. An. 12. E. 2. Rom. & Fr. 12. E. 2. m. 9.

PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum.

Pater Sancte, ut nobis eſt relatum in ſecreto, quamplures de Scotis, Inimicis & Rebellibus noſtris, ſuper Pace ſuâ, & Benivolentiâ noſtrâ procurandis, tractare deſiderant, aſſerentes, præter ipſorum quietem, noſtra Commoda & Honores in eiſdem procurari.

Verùm quia, obſiſtente Sententiâ Excommunicationis, quâ auctoritate veſtrâ involuti ſunt, ſine veſtræ Beatitudinis Licentiâ, cum aliquo dictorum Inimicorum noſtrorum, & Eccleſiæ Sanctæ

Rebel-

D. 1319. Rebellium, communicare non volumus ullo modo:

v. 2. Speramus etiam quòd, redeuntibus ad pacem noſtram aliquibus de dictis Inimicis, perſonis gravibus, alii in ſe dividentur, & graviùs turbabuntur, ſicque ad Eccleſiæ Sanctæ, & noſtram Obedientiam faciliùs revertentur;

Sanctitati veſtræ humiliter ſupplicamus quatinus tractandi, per nos, & fideles noſtros, ac componendi cum illis de Scotiâ, qui haſtenus contra nos in Rebellione perſtiterunt, ſuper præmiſſis, dictâ Excommunicationis ſententiâ non obſtante, licentiam nobis concedere dignemini, Litteraſque veſtræ Beatitudinis Bullatas inde nobis, per, dilectum & fidelem noſtrum, Johannem de Nevill Militem, cum feſtinatione commodâ, ſi libeat, deſtinare. A.D. 1319. Edv. 2.

Conſervet, &c.

Teſte Rege apud Eborum, octavo die Martii.

Litera Obligatoria ſuper Pecunia mutuata, infallibiliter Papæ reſtituenda.

.D. 1319. REX omnibus, ad quos &c. ſalutem.

n. 12. E. 2. Noveritis nos, per manus Theſaurarii & Camerariorum de Scaccario noſtro, recepiſſe, & habuiſſe a venerabili Patre J. Lincolnienſi Epiſcopo, at. 12. E. 2. 2. m. 18.

Nomine Sanctiſſimi in Christo Patris, J. Divinâ Providentiâ, Papæ viceſimi ſecundi, & Eccleſiæ Romanæ, ex causâ mutui, ſolvente,

Triginta & ſeptem Libras, decem & novem ſolidos, & novem Denarios; videlicet, viceſimo quarto die Februarii proximò præterito, de decimâ ſexannali per, felicis recordationis, Clementem, nuper Papam Quintum, pro ſubſidio Paſſagii generalis, per univerſas Mundi partes impoſitas, in Concilio Viennæ, in Dioceſe Lincolnienſi, per manus, dilecti nobis in Chriſto, Prioris Sanctæ Katerinæ extra Lincolniam, ante hæc tempora Collectos:

Quos quidem triginta & ſeptem Libras, decem & novem ſolidos, & novem Denarios, reſtituere & ſolvere tenemur infallibiliter Romano Pontifici, ſeu cui, vel quibus ipſe mandaverit, infra Quinquennium, a quarto Kalend. Aprilis, anno Regni noſtri decimo, numerandum: A.D. 1319.

Quam ſolutionem facere Romano Pontifici, vel cui, ſeu quibus ipſe mandaverit, infra terminum prædictum, abſque diminutione qualibet, ſolempniter & bonâ fide promittimus: &, ad id faciendum, hiis noſtris Literis Patentibus nos, & Hæredes noſtros firmiter obligamus.

In cujus, &c.

Teſte Rege apud Eborum, viceſimo die Martii.

Per Billam de recepta.

Conſimilis Obligatio eidem Papæ, pro Pecunia mutuata.

.D. 1319. REX omnibus, ad quos &c. ſalutem.

n. 12. E. 2. Noveritis nos, per manus Theſaurarii & Camerariorum de Scaccario noſtro, recepiſſe & habuiſſe a venerabili Patre J. Karliolenſi Epiſcopo, at. 12. E. 2. 2. m. 18.

Nomine Sanctiſſimi in Chriſto Patris, J. Divinâ Providentiâ, Papæ viceſimi ſecundi, & Eccleſiæ Romanæ, ex causâ mutui, ſolvente, A.D. 1319.

Triginta & ſex Solidos, portionem Eccleſiæ de Wygeton contingente; videlicet, viceſimo tertio die Junii, anno Regni noſtri undecimo, de Decimâ ſexannali, *&c. prout ſupra mutatis competenter mutandis,*

Ad Robertum Comitem, ne Scoti in Flandria receptentur, aut inde quomodolibet confortentur.

.D. 1319. REX, Nobili Viro, Domino Roberto, Comiti Flandriæ, Amico ſuo cariſſimo, ſalutem, & ſinceræ dilectionis affectum. A.D. 1319.

n. 12. E. 2. Scot. 12. E. 2. m. 8. Quantâ perverſitatis audaciâ Roberti Brus, ſuorumque Complicum & Fautorum,

A.D. 1319. Edv. 2.

torum, Inimicorum noſtrorum de Scotiâ, contra, claræ memoriæ, Dominum Edwardum, Regem Angliæ, Genitorem noſtrum, ſpreto homagii & fidelitatis ſuæ Sacramento, ſeditioſa & elata Rebellio inſurrexit:

Et quæ, & quanta, tàm ejuſdem Genitoris, quàm noſtris etiam temporibus, non ſolùm in Terrâ noſtrâ Scotiæ, ſet etiam in Regno noſtro Angliæ, iidem Inimici, per hoſtiles & repentinos aggreſſus, Homicidia, Sacrilegia, Deprædationes, Incendia, & horrendas Devaſtationes hactenus feritate barbaricâ perpetrârunt, & adhuc obſtinatis animis ſatagunt perpetrare:

Ad roborandum ſuæ iniquitatis devium mendicata undique circumpoſitarum Nationum ſuffragia callidè exquirentes; veſtra, ut credimus, circumſpectio non ignorat, cum ſit ubilibet publicè divulgatum.

Cùm itaque quamplures, de dictis Inimicis noſtris (ſicut nobis frequentibus fidedignorum aſſertionibus eſt relatum) infra Dominium & poteſtatem veſtram per veſtros Subditos receptentur, & fuerunt hactenus receptati: & exinde habuerint Subſidia de Hominibus ad Arma, Victualibus, & etiam Armaturis: & quamplures etiam, de eiſdem Subditis veſtris, Victualia, Armaturas, & diverſas res alias, ad ipſos per Mare adduxerint, & adhuc adduci faciant ſæpius hiis diebus; ad ipſos in ſuâ malitiâ confortandos, & etiam roborandos.

Nos, inter nos & vos, & noſtros & veſtros ſubditos deſiderantes ex intimis firmæ Pacis ac ſinceræ dilectionis Fœdera, remotâ cujuſlibet contentionis materiâ, permanere,

Vos, quantâ poſſumus affectione, exoramus quatinus, amore noſtri, & pro concordiâ hujuſmodi, inter noſtros & veſtros Subditos uberiùs nutriendâ, diſtrictè, &c, ſub foriſfacturâ gravi, Inhibere velitis univerſis & ſingulis veſtris Subditis, nè ipſi, vel eorum aliqui, aliquos, de dictis Inimicis noſtris, infra Dominium & Poteſtatem veſtram receptent: nec eis, de Hominibus, Victualibus, Armaturis, ſeu quibuſlibet Rebus aliis, ſubſidium faciant, ſeu ſuccurſum: nec aliàs cum ipſis communicent clàm vel palàm;

Præſertim cum dicti Scoti, in ſuâ Rebellione perſiſtentes, ac omnes eis adhærentes, vel præſtantes ſibi conſilium, auxilium, vel favorem, palàm vel occultè, per Sanctiſſimum Patrem, Dominum Johannem, divinâ providentiâ, Papam 22. majoris ſint Excommunicationis ſententiâ involuti, ipſorumque loca Eccleſiaſtico ſuppoſita interdicto, præter alias pœnas graviſſimas, in factis indè proceſſibus comprehenſas:

Et ſic, abſque metu incurſionis dictæ Sententiæ, non poterit quivis Catholicus cum aliquo, de dictis Rebellibus & Excommunicatis, communicare quomodolibet, maximè in caſibus ſupradictis.

Advertat inſuper, quæſumus, veſtra Dilectio, qualiter, ante hæc tempora, ſæpiùs, veſtri contemplatione, quamplures de Gentibus veſtris, qui, in ducendo per Mare Armaturas & Victualia ad dictos Inimicos noſtros, & exindè redeundo, capti fuerant, & areſtati infra poteſtatem noſtram (quos potuiſſemus, ut Fautores dictorum Inimicorum, juſto judicio puniviſſe) illæſos abire permiſimus de noſtrâ gratiâ ſpeciali: ut noſtram, ex hoc, erga vos, & Gentes veſtras, cognoſceretis limpidius benevolentiam, & compeſceretur exindè forſitan aviditas cæterorum.

Jam tamen, cernentes ex hujuſmodi noſtrâ manſuetudine non compeſci, ſet amplius inſoleſcere temeritatem aliorum, de Concilio Magnatum & Procerum noſtrorum, ordinavimus Cuſtodes ſupra Mare, cum certo numero Navium Guerrinarum, Hominibus armatis ſufficienter munitarum, ad areſtandum, quos invenire poterunt, ad dictos Excommunicatos & Rebelles, cum Victualibus, ſeu Rebus aliis, tranſmeantes, ſeu redeuntes ab eiſdem; &, ſi aliquos de veſtris Gentibus, cum ipſis contigerit amodò comprehendi, non poterunt eſſe ab illis in pœna diſpares, quibus erant in defenſione & communione adjutores:

Undè, profectò, gravis diſſenſionis occaſio, inter noſtros & veſtros Subjectos oriri, & dampna irrecuperabilia evenire poterunt forſitan hinc & indè;

Hæc autem idcircò veſtræ Amicitiæ ſincero intimamus affectu, ut Gentes veſtræ à tam dampnata & periculoſa communione cum dictis Rebellibus prorſus abſtineant, ne eos involvant pericula prælibata; & nè inter nos & vos, & Gentes noſtras & veſtras, ex eorum ſtultitiis, turbetur, quod abſit, deſideratæ pacis amænitas; aut mutua impediatur communio, commodifera plurimùm ſicut nôſtis.

Quæ tanto velitis, quæſumus, intimiùs & curioſiùs ponderare, ac in hiis, quæ ad vos pertinent, effectualiter adimplere, quanto nobis magis cordi inſident, & purioris dilectionis & amicitiæ ſoliditatem, inter nos & vos, exindè poſſe conſpicitis impoſterùm pervenire.

.D.1319.
.. 2.

Et quid, ad hanc noſtram Requiſitionem, facere volueritis in effectu, reſcribatis nobis, ſi placet, per præſentium delatorem.

Dat. apud Eborum, viceſimo quinto die Martii.

Eodem modo ſcribitur *Duci Brabantiæ*.

Et, ſub eadem forma, ſcribitur, mutatis competenter mutandis, Gubernatoribus, Cuſtodibus, Scabinis, Burgimagiſtris, ac toti Communitati *Villæ Bruges*.

A.D. 1319.
Edv. 2.

Item Cuſtodibus Villarum ſubſcriptarum per ſe; videlicet,

De Daan, *De Ipre*,
De Newport, *De Malyns*.
De Dunkerk,

De Scotis, in Curia Romana inventis, propter Literas interceptas, Carcerali Cuſtodiæ, Papæ juſſu, mancipatis.

.D.1319.
.12. E. 2.
.& Fr.
. E. 2.
. 9.

PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum.

Scripſit nobis, dilectus & fidelis noſter, Johannes de Nevill Miles (quem cum quibuſdam Litteris famoſis, Scotos, Excommunicatos, & Rebelles, & noſtros Inimicos, tangentibus, quas Fautores ipſorum, in veſtra Sacra Curia commorantes, non ſine gravi ſcandalo, & animarum periculis, deſtinaverant ad ipſos in ſua Rebellione confovendos, ad veſtræ Sanctitatis præſentiam nuper tranſmiſimus) qualiter ipſum gratioſè & favorabiliter recepiſtis, & ei, in exponendis dictis Negotiis, benignum præbuiſtis auditum: ipſos Scotos, & eorum Fautores, in dictâ veſtrâ Curiâ tunc inventos, jubendo carcerali cuſtodiæ mancipari; undè veſtræ Clementiæ grates & gratias referimus quas valemus; ſperantes quod, ex artatione paædictâ, ipſorum excommunicatorum eo citiùs conteretur elatio, quo pauciores invenerint in ſuis erroribus defenſores.

A.D. 1319.

Veſtræ igitur Sanctitati devotis precibus ſupplicamus, quatinus contra Sedis memoratæ, & veſtros, ac noſtros Rebelles, & eorum Fautores, ſic rigorem aggravare dignemini debitæ ultionis, quòd metus punitionis hujuſmodi, timorem incutiat cæteris contra Sacroſanctam Romanam Eccleſiam rebellandi, & ut, pœnâ decente, in quantis offenderint, connoſcere valeant tantorum perpetratores ſcelerum, ipſorumque temerarii defenſores.

Conſervet, &c.

Dat. apud Eborum, viceſimo ſexto die Martii.

Ad Regem Franciæ, ſuper Homagio, & aliis Negotiis.

.D.1319.
.12. E. 2.
.& Fr.
. E. 2.
. 10.
Cedula.

MAgnifico Principi, Domino Philippo, Dei gratiâ, Regi Franciæ & Navarræ illuſtri, Fratri ſuo cariſſimo, Edwardus, &c. ſalutem, & ad vota ſucceſſus proſperos ac felices.

Venientes ad nos, Nobiles Viri, Guido Turpini & Johannes Morell Milites, Nuncii & Conſiliarii veſtri, cum Litteris veſtris de Credentia nobis directis, quædam negotia,

Tangentia Flandrenſes: & Homagia pro Terris, quas de vobis in partibus tranſmarinis tenere debeamus, vobis facienda; necnon & ſummam duorum milium Marcarum, quibuſdam Mercatoribus, de Regno noſtro, occaſione facti Berengarii Blank, debitam,

A.D. 1319.

Eis, per vos injuncta, ut aſſeruerunt nobis ex parte veſtrâ ſerioſiùs reſeranda,

Nobis providè expoſuerunt.

Super quibus eiſdem Nunciis veſtris aliquales fecimus reſponſiones: & in Parliamento noſtro, in menſe Paſchæ proximò futuro, apud Eborum convocato, deliberationem indè diligentem habere proponimus; & vobis per ſolempnes Nuncios noſtros impoſterùm, plenam poteſtatem ſuper hoc a nobis habentes, cum feſtinatione commodâ ſic curabimus reſpondere, quod indè veſtra Magnificentia debeat meritò contentari.

Dat. apud Eborum, decimo octavo die Martii.

A.D. 1319.
Edv. 2.

Ad Papam, de Negotio Rogeri de Northburgh, expediendo.

A.D. 1319.
An. 12. E. 2.
Rom. & Fr. 12. E. 2. m. 9. d.

PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum.

Dilectum Clericum & Familiarem noſtrum, Magiſtrum Rogerum de Northburgh, Archidiaconum Richemundiæ, veſtræ Sanctitati plenis affectibus commendantes;

Humiliter ſupplicamus quatinus negotium, dictum Clericum noſtrum contingens, pro quo veſtram Clementiam, per Magiſtrum Robertum de Luſſenham, nuper interpellavimus, & quod ſpecialiter inſidet nobis cordi, dignemini, ſi placet, gratioſè, noſtris precibus, expedire.

Conſervet, &c.

Dat. apud Eborum, primo die Aprilis.

Ad Papam, contra Scotos.

A.D. 1319.
An. 12. E. 2.
Rom. & Fr. 12. E. 2. m. 9.

PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum.

Quanto, ex induratâ Rebellione Scotorum Excommunicatorum, Sacroſanctæ Sedis Apoſtolicæ, & veſtri Apoſtolatus Rebellium, noſtrorumque Inimicorum, penſantes dampna & ſcandala, quæ inde multipliciter proveniunt, anxius perforamur; tanto, pro ipſorum & eorum Fautorum obſtinatâ elatione conterendâ, veſtram Clementiam precibus ſæpius excitamus.

Veſtræ igitur Sanctitati devotis precibus, quanto humilius poſſumus, ſupplicamus, quatinus Canonicæ ſeveritatis rigorem, quem contra prædictos, Rebelles, & Excommunicatos, ac eorum Fautores, ad Eccleſiæ prædictæ, & veſtræ Manſuetudinis, noſtrique honorem, veſtra Beatitudo provide inchoavit (unde vobis grates & gratias, referimus quas valemus) ſic dignemini zelo Rectitudinis noſtris precibus, aggravare, quod ipſorum Rebellium gravis punitio aliis timorem incutiat rebellandi, & obedientes ſperato humilitatis merito lætari valeant, & ad obedientiæ bonum ex hoc amplius inclinentur.

Conſervet, &c.

Dat. apud Eborum, quarto die Aprilis.

De dictis Scotis, autoritate Papali, conterendis.

A.D. 1319.
An. 12. E. 2.
Rom. & Fr. 12. E. 2. m. 9. d.

VEnerabili in Chriſto Patri, Domino G. Dei gratiâ, tituli Sancti Ciriaci in Termis, Presbitero Cardinali, amico ſuo cariſſimo, Edwardus, ejuſdem gratiâ, &c. ſalutem, & ſinceræ dilectionis affectum.

De veſtræ Amicitiæ fidelitate, plenam fiduciam reportantes, vos ſuper negotio, Scotos Excommunicatos, Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Rebelles, & noſtros Inimicos, contingente, eo ſæpius excitamus, quo in Negotio prædicto, pro dictorum Rebellium & Inimicorum inſolentiâ refrænandâ, veſtrum auxilium, ad noſtri rogatum, alias ferventer impendiſtis; unde vobis grates referimus ſpeciales.

Veſtram igitur Paternitatem reverendam affectuoſis precibus deprecamur, quatinus, ut id, quod contra dictos Scotos, auctoritate Sedis Apoſtolicæ, eſt inchoatum, viis & modis omnibus quibus pro ipſius Sedis, & noſtri Honore, ac commodo fieri poterit, aggravetur, velitis erga Dominum Summum Pontificem (cui ſuper hoc preces noſtras dirigimus) cum omni efficaciâ interponere partes veſtras; ita quod vobis exinde ad grates teneamur meritò ſpeciales.

Dat. apud Eborum, quarto die Aprilis.

Pro Andrea de Hartcla, de intendendo.

A.D. 1319.
An. 12. E. 2.
Scot. 12. E. 2. m. 9.

REX, dilectis & fidelibus ſuis, Comitibus, Baronibus, Militibus, & omnibus aliis de Comitatibus Cumbriæ & Weſtmorlandiæ, tàm infra libertates, quàm extra, ſalutem.

Volentes ſalvationi, & tuitioni, veſtris, & partium Marchiæ veſtræ, contra hoſtiles aggreſſus Scotorum, Inimicorum & Rebellium noſtrorum, quatenus poterimus, providere:

Ac

A.D. 1319. Edw. 2.

Ac de fidelitate & circumſpectione providâ, dilecti & fidelis noſtri, Andreæ de Hartcla, Vicecomitis noſtri Cumbriæ, plenariè confidentes,

Aſſignavimus ipſum Andream Cuſtodem dictorum Comitatuum & Partium adjacentium, tam infra libertates, quàm extra, ad facienda ea, quæ ad Tuitionem & Salvationem prædictorum Comitatuum & Partium, ac Populi eorundem, & ad repulſionem, & confuſionem dictorum Inimicorum noſtrorum poterunt pertinere.

Et ideò vobis, omnibus & ſingulis, mandamus, firmiter injungentes, quod præfato Andreæ in hiis, quæ ad Salvationem & Tuitionem dictorum Comitatuum & Partium, & Repulſionem & Gravamen dictorum Inimicorum noſtrorum pertinere poterunt, intendentes ſitis, conſulentes & auxiliantes; facientesque, cum Equis & Armis, & toto poſſe veſtro, ea quæ præfatus Andreas vobis in præmiſſis, & eorum quolibet injunget, ex parte noſtrâ.

Et hoc, ſicut nos & honorem noſtrum diligitis, & vos ipſos indempnes conſervare volueritis, modis omnibus faciatis.

Damus autem præfato Andreæ, tenore præſentium, plenariam poteſtatem diſtringendi omnes illos Homines de Comitatibus prædictis, tàm infra libertates, quàm extra, tàm Equites, quàm Pedites, quos in defenſione dictorum Comitatuum & Partium, contra dictos Inimicos; necnon & puniendi illos, quos ſalvationi eorumdem Comitatuum, partium, & populi contrarios invenerit & Rebelles, & prout prædicto Negotio melius, & utilius, fuerit faciendum.

In cujus &c. quamdiu nobis placuerit duraturas.

Teſte Rege apud Kirkham, nono die Aprilis.

Per ipſum Regem.

Ad Papam, de Jure Regio, ſub velamine Apoſtolicæ Poteſtatis, violato.

A.D. 1319. An. 12. E. 2. Rom. & Fr. 12. E. 2. m. 9. d.

PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum.

Inter cæteros ſtudii noſtri labores, quibus, ex ſuſcepti Regiminis curâ, aſſidue coartamur, ille intimior inſidet nobis cordi, ut Coronæ noſtræ Jura, & Conſuetudines rationabiles, temporibus Progenitorum noſtrorum uſitatas (ad quorum obſervationem juramenti vinculo obligamur) illibata permaneant, & conſerventur illæſa.

Proindè de veſtræ Benignitatis providentiâ præcipuè confidentes, ad ejus imploranda præſidia confidenter recurrimus, quotiens Jura & Conſuetudines prælibata animadvertimus, ſubdolis impetrantium machinationibus, poſſe periclitari ſub velamine Apoſtolicæ Poteſtatis.

Sane, Pater Sancte, intellecto dudum Collationem Præbendæ de Northneubald in Eccleſiâ beati Petri Eborum, ad nos, de jure noſtro Regio, pertinere, eandem Præbendam, dilecto Clerico, & Conſanguineo noſtro, Richardo de Cornubiâ (cujus promotionem, ſuis exigentibus meritis, optabamus) duximus conferendam.

Ac pro eo quòd quidam, Pandulphus de Sabell (qui eandem Præbendam, in juris noſtri præjudicium, aſſerebatur occupâſſe) ſe executioni Collationis noſtræ prædictæ opponebat, in Curiâ noſtrâ diſcuti fecimus ſuper jure noſtro in præmiſſis, ſecundum Legem & Conſuetudinem Regni noſtri; dicto Pandulpho ad intereſſendum, & proponendum, ſi quid rationabile dicere, vel oſtendere vellet, quod effectum Collationis noſtræ prædictæ deberet impedire, legittimè præmunito.

A.D. 1319.

Et tandem, jure noſtro in eâdem Curiâ, per judicium, indè ritè redditum, declarato, ſicut Progenitorum noſtrorum temporibus, in conſimilibus caſibus, fieri hactenus conſuevit; idem Clericus noſter ſubſequenter, per loci Ordinarium, ad dictam Præbendam canonicè admiſſus fuit, & inductus in poſſeſſionem ejuſdem, virtute Collationis noſtræ prælibatæ.

Verùm præfatus Pandulphus, ut nobis relatum eſt, Jura Coronæ noſtræ, in hâc parte, ſatagens pro viribus impugnare, dictum Clericum noſtrum ad reſpondendum ſibi, extra Regnum noſtrum, ſuper præmiſſis, citari peremptorie procuravit; ac certos a veſtrâ Sanctitate, ſuper hoc, ſibi dari optinuit Auditores, qui proceſſus varios, ad inſtantiam dicti Pandulphi, faciunt, ut accepimus, præjudiciales Regio juri noſtro, contra eundem Clericum noſtrum, aliàs ipſum expenſis & laboribus multipliciter fatigando.

Nos

A.D. 1319. Edv. 2.

Nos igitur, conſiderantes quòd in noſtri præjudicium, & Coronæ noſtræ exhæredationem cederet manifeſtum, ſi dictus Clericus noſter jus noſtrum in præmiſſis, maximè extra Regnum noſtrum, in judicium deduceret, vel ſuper hoc aliqualiter litigaret: Sperantesque quòd veſtra Clementia, velud Mater avida, detrimentum juris ſeu honoris filii fieri nullatenus patietur,

Eidem Clementiæ votivis affectibus ſupplicamus quatinus, præmiſſis benignâ meditatione penſatis, ad jus noſtrum Regium, in hâc parte, ſi placet, intuitum convertentes, ſic dignemini ſuper præmiſſis paternâ ſolitudine ordinare, quod nil depereat juri noſtro, & quod præfatus Clericus noſter (quem favoris & gratiæ ubertatem penes veſtram Benivolentiam cupimus invenire, cujuſque defenſioni in Negotio prælibato nos decet adeſſe) non inquietetur indebite, nec noſtra liberalitas ſibi in diſpendium convertatur.

Conſervet, &c.

Dat. apud Eborum, decimo quinto die Aprilis.

Contra Abuſus, in Curia Romana.

A.D. 1319. An. 12. E. 2. Rom. & Fr. 12. E. 2. m. 9.

PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum.

Apoſtolicæ Sedis provida circumſpectio, actibus ſemper intenta ſalubribus, & operibus expoſita pietatis, etſi ſe exhibeat piâ conſideratione petentibus liberalem, prudenter tamen circumſpicit nè, quod uni concedit per gratiam, in detrimentum cedat alteri ſeu jacturam.

Cùm itaque, Pater Sancte, ut nobis relatum eſt, quidam, Frater Willielmus de Somerton, Monachus Abbatiæ de Sancto Albano,

Quem, dilectus nobis in Chriſto ... Abbas loci illius nuper præfecerat in Priorem Domus de Bynham; quæ eſt Cella Abbatiæ prædictæ, & in quâ Priores, pro voluntate ipſius Abbatis, præfici & amoveri conſueverunt temporibus retroactis,

Jam Cervicem contra dictum Abbatem ſuum erigens, & ejus monitis, ſecundum Ordinis ſui Regulam, parere contempnens, Bona quæcumque dicti Prioratus, quæ ſub Cuſtodiâ ſuâ extiterunt, temerariè diſtraxit; ac de hiis non modicam collegit pecuniæ quantitatem; cum quâ, ſe tranſtulit clam & latenter ad veſtræ Sanctitatis Curiam, ut, ſi quos, mediante pecuniâ, invenire valeat in ſuâ nequitiâ adjutores, per quorum ſuffragia ſperat, ut dicitur, ſe poſſe a ſubjectione dicti Abbatis prorſus eximi, & ſtatum ipſius & Succeſſorum ſuorum, ne per ipſum Abbatem amoveantur, taliter ſpeciali privilegio communiri:

Nos, attendentes noſtrum etiam in præmiſſis verſari intereſſe,

Præſertim cùm dicta Abbatia, cum Cellis ſuis, de noſtro exiſtat Patronatu, & ejus Cuſtodia, tempore vacationis ejuſdem, ad nos pertineat, & pertinuerit ab antiquo,

Veſtræ Clementiæ votivis affectibus ſupplicamus, quatinus, ſi per præfatum Fratrem Willielmum, ſeu alios, ejus nomine, ſupplicationes aliquæ ſuper præmiſſis porrigantur, tunc eas, ex cauſis prævîis, repellere dignemini ut indignas; non ſinentes, ſi placet, per ſuggeſtiones hujuſmodi, ſubdolas & importunas, quicquam in noſtri, & ſtatus Abbatiæ prædictæ, quæ veſtræ immediatè in ſpiritualibus ſubjicitur Sanctitati, præjudicium fieri, ſeu concedi.

Conſervet, &c.

Dat. apud Eborum, decimo octavo die Aprilis.

Bulla, de licentia tractandi de pace cum excommunicatis.

A.D. 1319. An. 12. E. 2. Ex Autogr.

JOhannes Epiſcopus, ſervus ſervorum Dei, cariſſimo in Chriſto Filio Edvardo, Regi Angliæ Illuſtri, ſalutem & Apoſtolicam Benedictionem.

Attendentes, fili cariſſime, incommoda grandia, & diſcrimina varia, non facile numeranda, quæ ex Guerrarum turbinibus, & Bellicis congreſſibus ſunt ſolita provenire, intenſo deſideramus affectu, & ingenti deſiderio affectamus, inter diſſidentes per vias pacificas, & tractatus amicabiles, pacis Fœdera reformari.

Hinc eſt quod votivum eſt nobis plurimum, & acceptum, tuæque Magnificentiæ, tenore præſentium, indulgemus, ut quoſvis Hoſtes tuos, Æmulos, & Rebelles, ac eis adhærentes, ad tractandum, ordinandum, & firmandum, per ſe, vel alios, tecum, vel cum illis, quos ad

A.D.1319. Edv. 2. ad hoc duxeris deputandos, quæ ad pacem ſunt, vel pertinere aliquatenus poſſunt, impunè poſſis admittere, quanquam ſint innodati Sententiis a Canone, vel Homine, quâvis auctoritate, etiam Apoſtolicâ promulgatis; ipſoſque ad hoc, cum expedire videris, invitare.

Dat. Avinion. 8. Kal. Maii, Pontificatûs noſtri Anno Tertio.

Sub filis canabeis.

Pro Epiſcopo Dunolmenſi, ad Papam, & Cardinales, de excuſando tarditatem in Solutionibus.

A.D.1319. An. 12. E. 2. Rom. & Fr. 12. E. 2. 9.

PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum.

Venerabilem in Chriſto Patrem, Dominum Lodowicum, Epiſcopum Dunolmenſem, Conſanguineum noſtrum cariſſimum, veſtræ Sanctitati plenis affectibus commendamus;

Humiliter ſupplicantes quatinus ipſum Epiſcopum (quem, ob ſuorum Prærogativam meritorum, ad dignitatem Epiſcopalem prædictam, & noſtri etiam conſideratione, veſtra nuper præfecit Benignitas) dignemini favoribus Apoſtolicis confovere, & ſibi in agendis ſuis, pro ſe & Eccleſiâ ſuâ Dunelmenſi, noſtri contemplatione, ſinum aperire Gratiæ liberalis.

Conſervet vos Altiſſimus, ad Regimen Eccleſiæ ſuæ Sanctæ, per tempora proſpera & longæva.

Dat. apud Eborum, 24. die Aprilis.

Ad Cardinalium Cœtum.

A.D.1319. An. 12. E. 2. Ibid.

REverendorum in Chriſto Patrum, Dominorum Dei gratiâ, Sacroſanctæ Sedis Apoſtolicæ Cardinalium Cætui venerando, Edwardus, ejuſdem gratiâ, Rex Angliæ, &c. ſalutem, cum dilectione ſincerâ.

Quanto, Venerabilem in Chriſto Patrem, Dominum Lodowicum, Epiſcopum Dunolmenſem, Conſanguineum noſtrum cariſſimum, variis & multiplicibus Devaſtationibus Bonorum ſuorum Epiſcopatûs prædicti, per Scotos, Inimicos & Rebelles noſtros, Anguſtatum novimus & Attritum; tanto ipſius neceſſitates, apud veſtram Reverendam diſcretionem, cupimus veriùs excuſari.

Veſtram itaque devotionem, affectuoſis precibus Requirimus & Rogamus, quatinus memoratum Epiſcopum, ſuper retardatione ſolutionis cujuſdam pecuniæ ſummæ, in quâ vobis, ex certâ cauſâ, tenebatur, contractâ, velitis ex cauſis prædictis, noſtris precibus, habere propenſius excuſatum; quum inevitabilis neceſſitas ipſum compulit ſolutionem tamdiu tardare ſupradictam.

Dat. ut ſupra.

Ad Regem Siciliæ, de interponendo, pro dicto Epiſcopo.

A.D.1319. An. 12. E. 2. Ibid.

MAgnifico Principi, Domino R. Dei gratia, Regi Jeruſalem & Siciliæ, Ducatus Apuliæ, & Principatus Capuæ, Provinciæ, Forcalquerii, ac Pedimontis Comiti, Conſanguineo ſuo cariſſimo, Edwardus, ejuſdem gratiâ, Rex Angliæ, &c. ſalutem, & ad vota ſucceſſus proſperos ac felices.

Venerabilem in Chriſto Patrem, Dominum Lodowicum, Epiſcopum Dunelmenſem, Conſanguineum noſtrum cariſſimum, veſtræ Serenitati plenis affectibus commendamus:

Affectuoſis precibus deprecantes quatinus, ſuper felici expeditione quorundam Negotiorum ipſius Epiſcopi, in Curiâ Romanâ expediendorum, & vobis per, dilectos nobis, Magiſtrum Andream Sapiti, & Almaricum de Triewe, vel eorum alterum, exponendorum, velitis, ſi placet, noſtris precibus, erga Sanctiſſimum in Chriſto Patrem, Dominum Summum Pontificem, & Reverendorum in Chriſto Patrum, Dominorum Sacroſanctæ Sedis Apoſtolicæ Cardinalium Coetum venerandum (quibus ſuper hiis preces noſtras dirigimus) effectualiter interponere partes veſtras.

Dat. ut ſupra.

Quod Machlinenſes non præſtant Scotis Auxilium, aut Favorem.

A.D. 1319.
An. 12. E. 2.
Ex Autogr.

EXcellentiſſimo & Potentiſſimo Principi, Domino ſuo dilectiſſimo, Domino Edwardo, Dei gratiâ, Regi Angliæ, Domino Hiberniæ, & Duci Acquitanniæ, Magiſtri, Communitates, Scabini, Jurati, Concilium, ac tota Communitas Villæ Machlinenſis, quicquid poſſunt ſinceri & devoti in beneplacitis famulatûs, cum omnimodâ Subjectione, Reverentiâ, & Honore.

Excellentiæ veſtræ Litteris, per harum Latorem deſtinatis, debitâ receptis reverentiâ, & diligenter ac Sedulitér intellectis, de Auxilio, & Subſidio, Scotis & eorum Complicibus præſtitis & impenſis, contra veſtram Regiam Majeſtatem, per quoſdam de eorum citrapoſitis Nationibus, facientibus mentionem:

Potentiæ veſtræ ſignificamus, humiliter Reſpondentes, quòd de dictorum Scotorum Tranſgreſſionibus & delictis, contra veſtram Excellentiam factis, ut intelleximus, nobis & noſtris ſemper diſplicuit, & doluimus puro Corde, nec unquam ſuſtinuimus eos, ſeu eorum aliquem in Villâ noſtrâ ſuſtentari, ſeu receptari.

Nec Mirum! quoniam, & ſi hoc, ob veſtræ Potentiæ reverentiam, non feciſſemus, quám ſemper revereri tenemur & volumus, facere tamen non debuimus propter gravia dampna innumerabilia, noſtris Gentibus, & Conburgenſibus pluries irrationabiliter illata per dictos Scotos, & eorum Complices in Mari, & extra.

Quamobrem noſcere affectamus veſtram Majeſtatem, quod intentionis noſtræ non extiterit, neque extet, per nos, Scotos Relevatos, ſeu ſuſtentatos, aut promotos fuiſſe, nec fore aliquo modo Subſidii vel Favoris, immo volumus, & cordialiter affectamus Regni veſtri proſperitatem in omnibus elevari, per nos & noſtros coli, ac veſtros de poſſe noſtro ſinceræ Caritatis affectione pertractari, & præ cæteris excolis conſoveri, & eis facere, ſicut noſtris fieri vellemus.

Excellentiam veſtram ea propter affectuoſiſſimè Implorantes, quatinus cùm noſtros Conburgenſes verſus Scotiam non expediat tranſmeare, nec ibidem conſueverint ſuas Merchandiſias exercere, immò in Regno veſtro, eos, in veſtris diſtrictibus vadentes, & irruentes, favore Regio & condignō proſequi dignemini ut amicos, prout hactenus conſueviſtis.

Non enim Scotia per eos adibitur, nec ab eis aliquod ei ſubſidium præſtabitur, niſi, quod Altiſſimus prohibeat, eos Invitos illuc procella duceret tempeſtatis.

Valeat & vigeat in omnibus veſtra Excellentia, nobis ſuis humilibus præcipiens, paratis per omnia, prout decet.

Datum Anno Domini Milleſimo trecenteſimo decimo nono, Feria quinta poſt Marchi Evangeliſtæ.

Litera Ducis Brabantiæ, quod Scoti in ejus Terra non Recepentur nec Foveantur.

A.D. 1319.
An. 12. E. 2.
Ex Autogr.

A Treſhaut & tres Noble Prince, Monſieur Edward, par la Grace de Dieu, Roi d'Engleterre, Seigneur d'Irelande, & Duc d'Aquitain, noſtre treſchier & Ame Oncl, Jehans, per icele meſmes grace, Duc de Lothr. de Brabant, & de Lembourgh, ſalus, avoet plauceit d'amour.

Treſchiere Oncles, nous avons bien entendue vos Lettres, que vous nous aveis envoies d'endrett de Robert le Brus, e de ſes Aidans & Compaignons, de griefs qil ont fait a vous, Monſieur le Roi, voſtre Pere, & noſtre Tayon (cui Dius fache merchi) es Eſcoce, & auſi en voſtre Roiame d'Engleterre, a vous; de queil griefs, damage, deſpit, & Outrages, q'il vous ont fait & font, il nous amuue & poiſe de tout no cuer, enſi que drois eſt.

D'autre part de ceo, que vous dites, que voſtre Anemis des Eſcoce compairent en noſtre pais en Brabant, & ſont recheu de per aucunes Gens de noſtre pais; Tres cheres Oncles, de ceo ne ſavoms nous nient.

D'autre part de ceo, que vous dittes, que nos Gens les aident & confortent contre vous & les voſtres; & auſi q'il les perveient d'armures, de vittailles, & d'autres choſes, & permi leur Marchandiſes; tres cheres Oncles, de ceo

fait

A.D. 1319. Edv. 2.

fait nous ne ſavoms riens; &, ſe il le feiſoſent, coe nous peſoint de bon cuer.

Et Saches que nous avons fait Commandeir ſur ceo, & ſur avoir, per le Conſeil communement de noſtre pais, & des bones Villes, que nul ne ſoit ſi hardis, en noſtre pais, qui receive ceaus des Eſcoce, ne qui voiſe en Eſcoce, ne maine, ne ſache meneir denrees ne Marchandiſes, por eaus reconforteir contre vous, ne contre vos Gens.

D'autre part Sachies que, cil d'Eſcoce ont fait trop grant en noſtre pais, il en ſeroient areſteit & pris.

Et certeinement nous ne deſirons avoir a vous, ne a voſtres, fors que bon amour, & vous ſervir; quare nous en ſomes tenut & ore, & touſdis voloms nous eſtre apparaillet de faire voſtre plaiſir, a noſtre poer.

Et vous prioms que vous ne voilſegnue croir ceaus, que vous dient que voſtre Anemis devantdit ſoient per nos Gens reconforteit; quare vous ne le trouvereis mie en viteretz.

Cheres Oncles, & ore & touſdis nous voilles mandeir & comandeir voſtre volenteit; le quele nous commes apparillete de emplir a noſtre pooir, que drois eſt; & Dius vous Wart.

Donn. a Tonamg. la nuit Seint Philipe & Seint Jake.

Memorandum, Quod Litteræ Originales miſſæ fuerunt ad Curiam Romanam, per Dominum J. de Nevill, Menſe Junii Anno 12.

Ad Papam, pro Henrico de Burghberghs.

A.D. 1319. An. 12. E. 2.

Rom. & Fr. 12. E. 2. 9. d.

PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum.

Multipharie, multiſque modis veſtræ Munificentiæ Janua, ad deſideria noſtra complenda, hactenus aperta, fiduciam nobis præſtat indubiam ut ea, quæ ferventer in votis gerimus, veſtæ Manſuetudini frequentius offeramus.

Intellecto itaque quod Archidiaconatus Cantuarienſis, quem Filius, dilecti & Fidelis noſtri, Amaneni Domini de Lebreto, nuper habuit, & jam, ut refertur, Uxorem duxit, hac de cauſâ in veſtra Sacrâ Curiâ jam vacavit; ipſius Eccleſiæ Cantuarienſis honorem totis deſideriis affectantes, ſperantéſque circumſpectionem & induſtriam, dilecti Clerici noſtri, Magiſtri Henrici de Burgherghs, ejuſdem onera poſſe feliciter ſupportari, ipſamque in ſuis neceſſitatibus aliundè multipliciter adjuvari,

Veſtræ Sanctitatis Providentiam (quæ virtutum plantaria in orto Militantis Eccleſiæ plantare continuis vigiliis elaborat) affectuosè duximus exorandam, quatinus eidem Clerico noſtro de Archidiaconatu prædicto providere dignemini, contemplatione noſtri, more conſueto, gratiosè.

Conſervet, &c.

Dat. apud Eborum. 10. die Maii.

Pro Johanne de Bermyngeham, propter Servitium in Conflictu, contra Edwardum de Brus, in Comitem de Loueth Præfecto.

A.D. 1319. An. 12. E. 2.

Pat. 12. E. 2. 2. m. 11.

REX omnibus, ad quos, &c. ſalutem.

Sciatis quòd cum nos, pro bono & laudabili Servitio, quod, Dilectus & Fidelis noſter, Johannes de Bermyngeham nobis nuper, in partibus Hiberniæ, impendit in quodam Conflictu, inter ipſum Johannem, & quoſdam Fideles noſtros partium illarum (de quibus idem Johannes Capitaneus fuit) ac Edwardum de Brus, Inimicum & Rebellem noſtrum (qui ſe in Regem Hiberniæ, in noſtri Exhæredationem fecerat Coronari) & Complices ac Fautores ſuos, inito; in quo quidem Conflictu dictus Edwardus, & plures de Complicibus ſuis, prout Domino placuit, ceciderunt;

Nec non & pro bono Servitio, quod idem Johannes nobis & Hæredibus noſtris impendet in futurum;

In præſenti Parliamento noſtro, apud Eborum Convocato, de aſſenſu Prælatorum, Comitum, Baronum, & aliorum procerum Regni noſtri, in eodem Parliamento exiſtentium,

Dederimus, Conceſſerimus, & Cartâ noſtrâ Confirmaverimus præfato Johanni viginti Libras annui Redditûs, de Exitibus Comitatûs noſtri de Loveth, in Terra prædicta, ſub Nomine & Honore Comitis de Loveth; ipſumque

A.D. 1319. Edv. 2. que Johannem in Comitem dicti Comitatûs de Loveth præfecerimus:

Habendas, Percipiendas, & **Tenendas,** eidem Johanni, & Hæredibus suis Masculis, de corpore suo legitime procreatis, de Nobis, & Hæredibus nostris, per Servitium Quartæ partis Feodi Unius Militis, **Imperpetuum.**

Et, si idem Johannes obierit sine Hærede Masculo, de corpore suo legitime procreato, tunc Viginti Libræ annui Redditûs prædictæ ad Nos & Hæredes nostros integrè revertantur; prout in Cartâ nostrâ, præfato Johanni indè factâ, pleniùs continetur.

Nos, intuitu dicti Obsequii, impensi & impendendi, & ut præfatus Johannes Nobis & Hæredibus nostris Honorificentiùs servire, & Honorem ac Nomen Comitis Manutenere valeat in futurum, volentes ipsum Johannem uberius respicere Munere gratioso, in eodem Parliamento, de assensu Prælatorum, Comitum, Baronum, & aliorum Procerum prædictorum,

Dedimus ei & Concessimus, pro Nobis & Hæredibus nostris, residuum exituum dicti Comitatûs de Loveth, & totum Comitatum illum, ac Officium Vicecomitis Comitatûs illius, & omnia quæ ad Officium Vicecomitis ibidem pertinent, necnon & Libertatem Comitatûs prædicti,

Habenda & **Tenenda** eidem Johanni de Bermyngeham, ad totam vitam suam, de Nobis & Hæredibus nostris, cum Feodis Militum, Advocationibus Ecclesiarum, Capellarum, Abbatiarum, Prioratuum, Hospitalium, & aliarum Domorum Religiosarum in dicto Comitatu de Loveth, Libertatibus, Liberis Consuetudinibus, & omnibus aliis ad Comitatum prædictum Pertinentibus, adeò plenè & integrè sicut, dilectus & fidelis noster, Thomas, Filius-Johannis Comes de Kildare, Comitatum de Kildare Tenet;

Exceptis tantummodo Quatuor Placitis; videlicet, de Raptu, Forstallo, Incendio, & Thesauro Invento, & Villâ nostrâ de Droghda, cum pertinentiis, in eodem Comitatu de Loveth:

Et exceptis Homagiis, & Servitiis Nepotum nostrorum, & Neptium, si quæ sint; que Nobis specialiter Reservamus; Nolentes quod dictis Nepotibus, aut Neptibus nostris per Donationem & Concessionem nostras, præjudicetur quovis modo:

Salvis etiam & Reservatis Nobis & Hæredibus nostris Croceis in dicto Comitatu de Loveth, sicut in aliis Comitatibus Libertatum, in Terrâ nostrâ Hiberniæ, Nobis Reservantur;

Ita tamen quod dictum Residuum Exituum dicti Comitatûs de Loveth, & idem Comitatus, ac Officium Vicecomitis Comitatûs illius, & alia supradicta præfato Johanni de Bermyngeham, ad vitam suam **Habenda**, per Nos sic Concessa, post Decessum ejusdem, ad Nos & Hæredes nostros integrè Revertantur.

In cujus, &c.

Teste Rege apud Eborum, 12. die Maii.

Per ipsum Regem.

Dupplicat.

ET Mandatum est Comitibus, Baronibus, Militibus, Liberis Hominibus, & omnibus aliis Tenentibus de Comitatu de Loveth in Hibernia, quod præfato Johanni, Comiti de Loveth, de Homagiis, Fidelitatibus, & aliis Servitiis suis, ratione prædictorum Comitatûs & Libertatis debitis (exceptis Homagiis & Servitiis Nepotum Regis & Neptium prædictorum, si quæ sint, ac prædictâ Villâ Regis de Doghdâ, & aliis supradictis Regi, ut præmittitur, reservatis) de cætero intendentes sint & respondentes, juxta tenorem Literarum Regis prædictarum.

Teste ut supra.

Ad Papam, contra Juris Regii Impugnatores.

A.D. 1315. *An.* 12. *E.* 2. PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Rom. & Fr. 12. *E.* 2. *m.* 8. Sedis Apostolicæ Providentia, Juris & Justitiæ distributiva, illam ut firmiter credimus, in suis Actibus tenet semper & ubique Temperiem, ut juris Præcepta, quæ ab omnibus mandat illibata servari, nullâ necessitate velit infringere, aut eis ultronea contraire. A.D. 1319.

Cùm igitur ad Ecclesiam de Rutherfeld, Cicestrensi Diocese, nuper Vacantem, & ad nostram Donationem, ratione Terrarum & Tenementorum Gilberti de Clare, Comitis Gloucestriæ & Hertfordiæ defuncti, tunc in Manu

A.D. 1319. Edv. 2. noſtrâ Exiſtentium, eâ vice ſpectantem, dilectum Clericum noſtrum, Willielmum de Shoteſham præſentaverimus Regio jure noſtro:

Idémque Clericus, ad Præſentationem noſtram, per, Venerabilem Patrem, Ciceſtrenſem Epiſcopum, in dicta Eccleſia Inſtitutus & Inductus, eam hucuſque pacificè poſſederit & quietè:

Quidam, ipſius Æmuli, quin potiùs Juris noſtri, & Coronæ noſtræ Impugnatores manifeſti, tacitâ veritate, Suggerentes ipſam Eccleſiam, nuper in veſtrâ Sacrâ Curiâ, per Conſecrationem, Venerabilis Patris, Thomæ Wygornienſis Epiſcopi, vacantem, ad veſtræ Proviſionem Clementiæ pertinere, venerabilem Patrem, Dominum Vitalem, Dei gratiâ, tituli Sancti Martini in Montibus Preſbiterum Cardinalem, ſuis Suggeſtionibus Machinatis, ut eandem Eccleſiam, tanquam ad Proviſionem veſtram eâ vice ſpectantem, optentu veſtræ Proviſionis, acceptaret, minus veraciter induxerunt: cujus prætextu idem Dominus Cardinalis, ſuper Poſſeſſione Eccleſiæ prædictæ, virtute Proviſionis prædictæ, nanciſcenda (nec mirum) impeditus, dictum Clericum noſtrum ad Curiam veſtram optinuit, ut audivimus, perſonaliter Evocari. A.D. 1319. Edv. 2.

Verùm, quia firmiter tenemus quòd, ſupra Eccleſiâ prædictâ, tunc ad noſtram Præſentationem ſic ſpectante, a veſtrâ Manſuetudine Proviſio non proceſſit, ſi veritas vobis expreſſa fuiſſet; nimiſque anxium Nobis foret, & vos incunctanter credimus, nec Velle, nec permittere in tantum detrahi Juri noſtro:

Clementiæ veſtræ, quam Nobis & Regno noſtro propitiam ſemper habuimus, devotis precibus Supplicamus, quatinus penes Filium devotum, ſi placet, in hac parte ſic protectio Paterna procedat, ut memoratum Jus Filii in nullo depereat vel lædatur; & dictum Clericum noſtrum, quoad comparitionem iſtam coram vobis, excuſatum habere dignemini; cum Mandatis, in hac parte factis, parere non poſſit abſque offenſâ manifeſtâ Regiæ Majeſtatis.

Conſervet, &c.

Dat. apud Eborum, 14. die Maii.

Ad Cardinalem Judicem, Quod ſuperſedeat Proceſſibus Coronæ Regis prejudicialibus.

A.D. 1319. An. 12. E. 2. Ibid. VEnerabili in Chriſto Patri, Domino W. Dei gratiâ, Sabinenſi Epiſcopo, amico ſuo kariſſimo, Edwardus, ejuſdem gratiâ, Rex Angliæ, &c. ſalutem, & ſinceræ dilectionis affectum.

Cùm nuper Eccleſiam de Rutherfeld, Ciceſtrenſi Dioceſe, vacantem, & ad noſtram Præſentationem, ratione Terrarum & Tenementorum Gilberti de Clare, Comitis Glouceſtriæ & Hertfordiæ defuncti, in Manu noſtra Exiſtentium, eâ vice ſpectantem, dilecto Clerico noſtro, Willielmo de Shoteſham contulerimus Regio Jure noſtro:

Idémque Clericus, ad Præſentationem noſtram, per, Venerabilem Patrem, Ciceſtrenſem Epiſcopum, in dicta Eccleſiâ Inſtitutus & Inductus, eam hucuſque pacificè poſſederit & quietè;

Venerabilis Pater, Dominus Vitalis, Dei gratiâ, tituli Sancti Martini in Montibus Preſbiter Cardinalis, quorumdam Suaſionibus, minùs veracibus, forſitan more Mortalium allectus, credens ipſam Eccleſiam ad Proviſionem Domini Summi Pontificis eâ vice ſpectare, ipſam, virtute Proviſionis Apoſtolicæ ſibi factæ, acceptavit; dictumque Clericum noſtrum, ſuper jure, quod habet in Eccleſiâ memoratâ ex Donatione noſtrâ, ad Curiam Romanam, coram vobis, Judice unico a Sede Apoſtolica, ut dicitur, in hac parte Delegato obtinuit, ut audivimus, peremptoriè & perſonaliter evocari: A.D. 1319.

Prudentiam veſtram,

Quam nuſquam Velle credimus, vel permittere in tantum detrahi Juri noſtro (quo nos, & Progenitores noſtri, Reges Angliæ, ſemper hactenus uſi ſumus, & ad quod aſtringimur Vinculo Juramenti) ut Jus Collationis, ſeu Patronatûs noſtri alibi, quàm in Curiâ noſtrâ, infra Regnum noſtrum, tractetur,

Totis viſceribus duxerimus deprecandum quatinus, ad memoratum Jus noſtrum, tàm juſtam, quàm benignam, Conſiderationem habentes, quibuſlibet Proceſſibus, Nobis & Coronæ noſtræ prejudicialibus, per vos, quoad præmiſſa, inchoatis, Superſedeatis omnino, ſi placet; dictum Patrem, ut a vexatione dicti Clerici noſtri deſiſtat, quatenus po-

A.D. 1319. Edv. 2.

teritis, inducentes, ut eo in ſuis agendis penes Nos, cum caſus emerſerit, promptiores Nos inveniat, quo ipſum in præſentiarum ſenſerimus noſtro Juri humiliùs detuliſſe.

Dat. ut ſupra.

Ad Cardinalem, Quod deſiſtat ab impugnatione Juris Regii, ne aliud Rex cogatur Remedium adhibere.

A.D. 1319. *An.* 12. E. 2. *Rom. & Fr.* 12. E. 2. *m.* 8.

VEnerabili in Chriſto Patri, Domino Vitali, Dei gratiâ, tituli Sancti Martini in Montibus Preſbitero Cardinali, Edwardus, ejuſdem gratiâ, &c. ſalutem, & ſinceræ dilectionis affectum.

Ortus in mundo Sol juſtitiæ, Modum & Ordinem exequendæ Juſtitiæ fidelibus ſuis inſinuans, primitùs eam cœpit Facere, deindè Docere.

Vos igitur, ad Univerſalis Domûs Dei, Eccleſiæ (videlicet) Militantis, Regimen ſupernâ Diſpenſatione vocatos, inſtar Cardinis, cui, totius Domûs Ædificium nititur, & Hoſtium, per quod habetur introitus ad vitam, volvitur & regitur, dictos a cardine Cardinales arbitramur; præ cæteris ipſius claritate fulgere in rectitudine rationis, neminem lædere, ſet Unicuique, quod ſuum eſt, tribuere peroptantes.

Cùm itaque Eccleſiam de Rutherfeld, Ciceſtrenſi Dioceſe, nuper vacantem, & ad noſtram Donationem, ratione Terrarum & Tenementorum Gilberti de Clare, Comitis Glouceſtriæ & Hertfordiæ defuncti, in Manu noſtrâ Exiſtentium, eâ vice ſpectantem, dilecto Clerico noſtro, Willielmo de Shoteſham contulerimus Regio Jure noſtro:

Vóſque, quorumdam Suaſionibus, minus veracibus, more Mortalium allecti, credentes ipſam ad proviſionem Domini Summi Pontificis eâ vice ſpectare, ipſam, virtute cujuſdam Proviſionis Apoſtolicæ, vobis factæ, duxeritis acceptandum; dictumque Clericum noſtrum, ſuper Jure, quod habet in dictâ Eccleſiâ ex Donatione noſtrâ, ad Curiam Romanam reſponſurum perſonaliter, ut audivimus, feceritis evocari:

Providentiam veſtram non credimus Velle in tantum detrahi Juri noſtro (quo Nos, & Progenitores noſtri, Reges Angliæ, ſemper hactenus uſi ſumus, & ad quod manutenendum aſtringimur Vinculo Juramenti) ut jus Collationis, ſeu Patronatûs noſtri alibi, quam in Curiâ noſtrâ, infra Regnum noſtrum, tractaretur, ſi vobis in præmiſſis fuiſſet veritas patefacta:

Ideóque Amicitiam veſtram obnixè Requirimus & Rogamus, quatinus ab eo, quod cœptum eſt in hac parte, ſi placet, penitus deſiſtentes, quicquam, quod in noſtri Juris, & Coronæ noſtræ præjudicium quovis modo cedere poſſit, nullatenus attemptetis aut proſequamini, vel attemptare permittatis.

Licet enim poſſemus aliud Remedium in hoc caſu, ſecundum Legem & Conſuetudinem Regni noſtri apponere; ob Reverentiam tamen veſtri, prælegimus vos noſtris juſtis & rationabilibus precibus prævenire.

Dat. apud Eborum, 14. die Maii.

Ad Literas Regis, de Scotis non receptandis, Reſpondetur, Quod Terra Flandriæ communis eſt Univerſis; ubi Robertus de Brus Rex Scotiæ Intitulatur.

A.D. 1319. *An.* 12. E. 2. *Ex Autogr.*

MAgnifico & potenti Principi, Domino Edwardo, Dei gratiâ, Regi Angliæ, Domino Hiberniæ, & Duci Acquitaniæ, Robertus Comes Flandriæ, ſalutem, & paratam ad ejus Beneplacita voluntatem.

Litteras veſtras noviter, cum omni, quâ decuit, reverentiâ, recepimus; continentes plures Exceſſus & Gravamina, quos & quæ, per manifeſtam Rebellionem, Rex ad præſens Scotorum contra vos, & populum veſtrum, Majeſtatem veſtram offendendo, indebitè perpetravit; prout hæc & alia veſtris Litteris pleniùs continentur.

Aſſerentes etiam ipſum & ſuos ſententiâ excommunicationis innodatos, ac Terram ipſius Eccleſiaſtico ſuppoſitam interdicto; &, quaſi conquerendo, referentes quod nos, & noſtri homines, præmiſſa præ oculis non habentes, in animarum noſtrarum periculum, cum prædicto Rege Scotorum & ſuis comitavimus & comitamus, in Mercaturis, & aliis Actibus humanis, operam & Conſilium præſtando.

Undè

A.D. 1319. Edw. 2.

Undè veſtram Magnificentiam volumus non latere, quòd Terra noſtra Flandriæ univerſis, cujuſcumque Regionis, eſt communis, & cuique Liber in eâdem patet ingreſſus: nec poſſumus Mercatoribus, ſuas excercentibus Mercaturas, ingreſſum, prout hactenus conſueverunt, denegare, quin iſta cederent in deſolationem noſtræ Terræ & Ruinam.

Et, ſi Scoti ad noſtros Portus declinant, & noſtri Homines ad Scotiæ Portus ſimiliter declinaverint, intentionis noſtræ & noſtrorum non eſt eos propter hoc in errore fovere, nec in crimine cum eis participando comitare; ſet ſolum Mercaturas excercendo partem minimè facientes.

Set potius antiquorum memores Fœderum, Pacis, & Concordiarum, & affectionum, habitarum inter vos & Prædeceſſores veſtros ex parte unâ, & nos & noſtros ex aliâ, vobis & veſtris, pro noſtrâ poſſibilitate, vellemus affectibus inclinare, novos affectus veteribus cumulantes.

A.D. 1319. Edv. 2.

Quare veſtram Magnificentiam antedictam requirimus & rogamus attente, quatenus ſuper præmiſſis, & aliis quibuſcumque, de viis non incertis, nos velitis excuſare; præmiſſa in noſtram excuſationem, ſi veſtræ placuerit Majeſtati, recipientes.

Vos & ſtatum veſtrum conſervare & augmentare dignetur Rex æternus.

Script. Brug. die Feſti Aſcenſionis Domini.

Ejuſmodi Reſponſum, per Burgenſes de Bruges.

A.D. 1319. An. 12. E. 2. Ex Orig. in Turr.

EXcellenti Principi, & potenti Domino, Domino E. Dei gratiâ, Regi Angliæ, Domino Hiberniæ, & Duci Aquitaniæ, Burgimagiſtri, Scabini, Conſules, totaque Communitas Villæ Brugenſis, cum recommendatione, promptum animum ſerviendi.

A.D. 1319.

Litteras veſtras nuper, cum omni, quâ decuit reverentiâ, recepimus, &c. *prout ſupra mutatis competenter mutandis.*

Burgenſes de Ypra reſpondent, ſuper receptatione Scotorum.

A.D. 1319. An. 12. E. 2. Ex Orig. in Turri.

ILluſtriſſimo, Potentiſſimo, ac Excellentiſſimo Principi, & Domino, Domino Edwardo, Dei gratiâ, Regi Angliæ, Domino Hiberniæ, & Duci Acquitaniæ, ſui humiles, Advocatus, Scabini, Conſules, totaque Communitas Villæ Ypren in Flandriâ, quicquid poſſunt reverentiæ, ſervitii, & honoris.

Litteras nobis, ab Excellenti veſtra Majeſtate directas, ſuſcepimus reverenter, contentaque in eiſdem diligenter inſpeximus; ex quarum tenore percepimus quod Robertus de Brus, ſuique Complices & Fautores, ſuorum perverſitatis audaciâ, tàm in Terra veſtra Scotiæ, quàm Angliæ hoſtiliter, ſeditioſè, & elatè inſurrexerunt, & adhuc inſurgunt in contemptum veſtræ Majeſtatis Regiæ; de quo, & aliis eorum factis, vobis diſplicentibus, quamplurimum condolemus.

Percepimus & ex tenore prædicto, quod veſtræ Excellentiæ datum eſt intelligi, quod nonnulli de Diſtrictu noſtro, ad præfatos veſtros Inimicos comfortandos, Armaturas, Victualia, & res alias ei per Mare adduxerunt, eoſque receptârunt, Excommunicationis & interdicti Sententias, in præfatos veſtros Inimicos, eoſque comfortantes, ac Terram eorumdem, a Summo Pontifice latas, nullatenus formidantes.

A.D. 1319.

Inſpectis etiam cæteris, contentis diligenter in Litteris ſupradictis, Regiæ veſtræ Majeſtati, tenore præſentium, innoteſcat quod nos, nec aliquis noſtrûm, prædictos veſtros Inimicos, Armis, Victualibus, vel aliàs quomodolibet, contra veſtram Majeſtatem, confortare vellemus, nec unquam voluimus, nec ab aliquo noſtrûm confortari permitteremus, nobis ſcientibus: nec veſtros Inimicos in Villâ noſtrâ recepimus, nec etiam bona aliqua, per præfatos veſtros Inimicos, a veſtris Gentibus rapta, in dictam noſtram Villam adduci permiſimus, nec etiam permittemus.

Verúmque Conburgenſes noſtri, Mercatores ſunt generales, de ſuis Mercaturis viventes, & nos Auctoritatem, & Juriſdictionem, aliquam Inhibitionem faciendi non habeamus; immo hoc ſpectat ad Dominum Comitem noſtrum.

Nos, favorem veſtrum & gratiam conſervare intimè affectantes, quantum in nobis eſt, diligentiſſimè & cordialiter noſtris Conburgenſibus ſuadebimus, & etiam conſulemus, ne ipſi Terram Scotiæ viſitent, nec cum eiſdem Scotis ullo modo communicent, ne, ob hoc, offenſam

A.D. 1319. *Edv. 2.*

offenſam veſtræ potentiæ incurrant; ac de aliis periculis quampluribus, tàm Spiritualibus, quàm Temporalibus, iis, ſi contrarium agerint, imminentibus, eoſdem plenarie informantes;

In hiis necnon & in aliis omnibus, quæ vobis meritò poſſent complacere, aut in Honorem, aut Proficuum veſtræ Majeſtatis Regiæ redundare, parati ſumus, ſemper fuimus, & erimus, pro noſtris viribus adimplere.

Vigeat veſtra Majeſtas Regia per tempora longiora.

Data anno Domini milleſimo, trecenteſimo, decimo nono, die Martis poſt Aſcenſionem Domini.

Diverſæ Poteſtates, & Literæ, ſuper Homagio Regi Franciæ faciendo.

A.D. 1319. *An.* 12. *E.* 2. *Rom. & Fr.* 12. *E.* 2. *m.* 10. *in Cedula.*

REX univerſis, præſentes Litteras inſpecturis, ſalutem.

De fidelitate probatâ & circumſpectione providâ, dilectorum & fidelium noſtrorum, Venerabilium Patrum, W. Exonienſis, & A. Hereford. Epiſcoporum, ac Magiſtrorum, Roberti de Baldok Archidiaconi Middleſexiæ, & Richardi de Burton Clerici, plenam fiduciam reportantes;

Recognoſcendi pro nobis, & nomine noſtro, Magnifico Principi, Domino Philippo, Regi Franciæ illuſtri, Homagium pro Ducatu noſtro Acquitaniæ, juxta formam Pacum, inter ipſius Domini Regis & noſtros Anteceſſores factarum, per nos faciendum,

Præfatis, Epiſcopis, Archidiacono, & Clerico, omnibus, tribus, & duobus eorum plenam, tenore præſentium, concedimus poteſtatem.

In cujus, &c.

Dat. apud Eborum, viceſimo quarto die Maii.

Ibid.

REX univerſis, præſentes Litteras inſpecturis, ſalutem.

A.D. 1319.

De fidelitate probatâ, *&c. ut ſupra, uſque ibi*, & noſtros Anteceſſores factarum, quatenus per eaſdem paces ad hoc artamur, per nos faciendum: præfatis, Epiſcopis, Archidiacono, & Clerico, omnibus, tribus, & duobus eorum plenam, tenore præſentium, concedimus poteſtatem.

In cujus, &c.

Dat. ut ſupra.

Ibid.

REX Univerſis, præſentes Litteras inſpecturis, ſalutem.

De fidelitate probatâ, *&c. ut ſupra uſque ibi* recognoſcendi pro nobis, tanquam pro Pari Regni Franciæ, Magnifico Principi, Domino Philippo, Regi Franciæ illuſtri, pro Ducatu noſtro Aquitaniæ, Homagium ſimplex, & ſine conditione, juxta formam pacum, inter ipſius Domini Regis & noſtros Anteceſſores factarum, per nos faciendum:

Præfatis, Epiſcopis, Archidiacono, & Clerico, omnibus, *&c. ut ſupra.*

Dat. ut ſupra.

Ad Regem Franciæ, Recognitio Homagii pro Ducatu Aquitaniæ.

A.D. 1319. *An.* 12. *E.* 2. *Ibid.*

MAgnifico Principi, Domino Philippo, Dei gratiâ, Regi Franciæ illuſtri, Fratri ſuo cariſſimo, Edwardus, ejuſdem gratiâ, Rex Angliæ, &c. ſalutem, & ad vota ſucceſſus proſperos ac felices.

Homagium pro Ducatu noſtro Aquitaniæ, juxta formam Pacum, inter veſtros & noſtros Anteceſſores factarum, per nos vobis faciendum, recognoſcimus per præſentes Litteras, ſigilli noſtri munimine roboratas.

Dat. ut ſupra.

A.D. 1319.

MAgnifico Principi, Domino Philippo, *&c. ut ſupra uſque ibi* factarum.

Quatinus per eaſdem Paces vel aliis juſtis de cauſis ad hoc artamur, per nos vobis faciendum recognoſcimus per præſentes litteras, ſigilli noſtri, *&c. ut ſupra.*

Dat. ut ſupra.

Ibid.

MAgnifico, *&c. ut ſupra*, ſalutem, *&c.*

Pro Ducatu noſtro Aquitaniæ Homagium

.D. 1319.
v. 2.

gium ſimplex & ſine conditione, juxta formam Pacum, inter veſtros & noſtros Anteceſſores factarum, per nos vobis faciendum, tanquam Par Regni Franciæ, de dicto Ducatu recognoſcimus per præſentes Litteras, ſigilli noſtri munimine roboratas.

Dat. ut ſupra.

A.D. 1319.
Edw. 2.

De Homagio, Regi Franciæ nondum facto, excuſando.

A.D. 1319.
s. 12. E. 2.
Ibid.

A.D. 1319.

REX univerſis, præſentes Litteras inſpecturis, ſalutem.

De fidelitate probatâ, & circumſpectione providâ, dilectorum & fidelium noſtrorum, Venerabilium Patrum, *&c. ut ſupra in Poteſtatibus*, reportantes,

Excuſandi nos de eo, quòd ad Excellentiſſimum Principem, Dominum Philippum, Regem Franciæ illuſtrem, pro Homagio, quod ſibi facere debemus, pro Terris & Tenementis, quæ de ipſo tenere debemus, in partibus tranſmarinis, faciendo perſonaliter, ante hæc tempora non acceſſimus, nec adhuc accedere valemus: necnon ad cauſas pro nobis in hac parte proponendum, &, ſi neceſſe fuerit, probandum,

Præfatis, Epiſcopis, Archidiacono, & Clerico, omnibus, tribus, & duobus eorum plenam, tenore præſentium, concedimus poteſtatem.

In cujus, &c.

Dat. ut ſupra.

REX univerſis, *&c. ut ſupra uſque ibi*, pro Homagio, quod a nobis petit pro Terris & Tenementis, *&c. ut ſupra.*

In cujus, &c.

Dat. ut ſupra.

De Homagio, pro Comitatu Pontivi.

.D. 1319.
s. 12. E. 2.
Ibid.

A.D. 1319.

REX univerſis, *&c. ut ſupra uſque ibi* reportantes,

Recognoſcendi pro nobis & nomine noſtro Magnifico Principi, Domino Philippo, Regi Franciæ Illuſtri, pro Comitatu Pontivi, & Montis Troll, Homagium per nos faciendum, prout ante hæc tempora fieri conſuevit, præfatis, Epiſcopis, Archidiacono, & Clerico, omnibus, tribus, & duobus eorum plenam, tenore præſentium, concedimus poteſtatem.

In cujus, &c.

Dat. ut ſupra.

Ad Regem Franciæ, Literæ de Credentia.

.D. 1319.
s. 12. E. 2.
Ibid.

A.D. 1319.

MAgnifico Principi, Domino Philippo, Dei gratiâ, Regi Franciæ & Navarræ illuſtri, Fratri ſuo cariſſimo, Edwardus, ejuſdem gratiâ, &c. ſalutem, & ad vota ſucceſſus proſperos & felices.

Pro quibuſdam Negotiis, nos tangentibus, dilectos & fideles noſtros, Venerabiles Patres, W. Exonienſem, & A. Herefordenſem, Epiſcopos, ac Magiſtrum Robertum de Baldok, Archidiaconum Middelſex, & Magiſtrum Richardum de Burton Clericum, ad vos duximus deſtinandos:

Serenitatem veſtram affectuoſis precibus deprecantes, quatinus præfatis, Epiſcopis, Archidiacono, & Clerico, tribus, & duobus eorum, in hiis, quæ vobis ex parte noſtrâ expoſuerint vivâ voce, velitis fidem indubiam adhibere.

Dat. ut ſupra.

De Die & Loco, ad Homagium faciendum, præfigendis.

.D. 1319.
s. 12. E. 2.
Ibid.

A.D. 1319.

REX univerſis, &c, ſalutem.

De fidelitate probatâ, &c. plenariè confidentes,

Acceptandi dilationem Homagiorum, quæ Magnifico Principi Domino Philippo, Regi Franciæ illuſtri, facere debemus, pro Terris & Tenementis, quæ de ipſo in partibus tranſmarinis tenere debemus, a præfato Domino Rege nobis concedendam; ac

A.D. 1319. Edw. 2. etiam diem & locum, ad quos, ad dictum Dominum Regem, pro dictis Homagiis, ſicut ea facere tenemur, ceſſante impedimento legitimo, faciendis, accedere valeamus, præfatis, Epiſcopis, Archidiacono, & Clerico, Omnibus, Tribus, &c.

In cujus, &c.

Dat. ut ſupra.

De Inquirendo, ſuper Adhærentibus Edvardo de Brus, in Hybernia.

A.D. 1319. An. 12. E. 2. Pat. 12. E. 2. p. 2. m. 10. dor. REX, dilectis & fidelibus ſuis, Thomæ Filio Johannis Comiti de Kildare, Johanni de Birmyngham Comiti de Lovethe, Arnaldo le Poer, & Johanni Wogan, ſalutem.

Sciatis quòd, cùm nuper Edwardus de Brus, & ſui Complices & Fautores, Inimici & Rebelles noſtri, Terram noſtram Hiberniæ hoſtiliter fuiſſent ingreſſi, in eâdem Terrâ Homicidia, deprædationes, incendia, & alia dampna innumera perpetrantes: dictuſque Edwardus ſe in Regem Terræ noſtræ prædictæ ad noſtri exhæredationem, feciſſet coronari; quæ, abſque conſenſu, auxilio & aſſenſu hominum de Terrâ prædictâ eveniſſe veriſimiliter non præſumuntur:

Et nihilominus datum eſt nobis intelligi quod plures, de dictâ Terrâ noſtrâ, contra ipſorum fidelitates & ligiantias, præfatis Inimicis noſtris, ad hòc, quòd in dictam Terram noſtram ſic venirent, & dùm in eâdem Terrâ morabantur, mala prædicta perpetrantes, conſilium, auxilium, & aſſenſum præbuerunt, in populi noſtri Terræ prædictæ deſtructionem, noſtrique exhæredationem, contemptumque, dampnum graviſſimum, & contra pacem noſtram; undè plurimum movemur, non immeritò, & turbamur:

Nos, nolentes tantas ſeditiones, dampna, & facinora, ſi perpetrata ſint, impunita tranſire, aſſignavimus vos omnes, tres, & duos veſtrûm, Juſtitiarios noſtros; ad inquirendum, per Sacramentum proborum & legalium Hominum de Terrâ prædictâ, non ſuſpectorum, per quos rei veritas meliùs ſciri poterit, qui de eâdem Terrâ, ſub noſtris fidelitate ſeu ligiantia conſtituti, dictis Inimicis noſtris, ad hoc quòd in dictam Terram noſtram venirent, vel, dùm in eadem Terra fuerunt, conſilium, vel auxilium, ſeu conſenſum præbuerunt; necnon ad ſeditiones dampna & facinora prædicta audienda & terminanda, ſecundum Leges & Conſuetudinem Terræ prædictæ:

Et ideò vobis mandamus quòd, ad certos dies & loca, quos vos omnes, tres, vel duo veſtrûm ad hoc provideritis, inquiſitiones illas faciatis: & ſeditiones, dampna & facinora prædicta audiatis & terminetis in formâ prædictâ: facturi indè quod, &c. ſecundum Legem & Conſuetudinem Terræ prædictæ, ſalvis, &c.

Mandavimus enim omnibus & ſingulis Vicecomitibus, & Ballivis, & Fidelibus noſtris Terræ prædictæ, tàm infra libertates, quàm extra, quòd vobis omnibus, tribus, & duobus veſtrûm, in præmiſſis, ſint intendentes, conſulentes, & auxiliantes, quotiens & quando per vos omnes, tres, vel duos veſtrûm, ſuper hoc, ex parte noſtrâ, fuerint præmuniti, & quod iidem Vicecomites, ad certos dies & loca, quos vos omnes, tres, aut duo veſtrûm eis ſcire faciatis, venire faciant coram vobis omnibus, tribus, vel duobus veſtrûm, tot & tales, &c. de Ballivis ſuis, non ſuſpectos, per quos, &c.

In cujus, &c.

Teſte Rege apud Eborum, triceſimo die Maii.

Per ipſum Regem.

De Wallenſibus levandis, contra Scotos.

A.D. 1319. An. 12. E. 2. Scot. 12. E. 2. m. 7. REX, dilecto & fideli ſuo, Humfredo de Bohun, Comiti Herefordiæ & Eſſex, vel ejus Ballivis, in Terris ſuis de Breghennok, Penkelthy, & Cantredſelif, ſalutem.

Cùm, ad refrænandum Scotorum, Inimicorum & Rebellium noſtrorum, obſtinatam nequitiam, de communi Conſilio Regni noſtri, ordinavimus & eſſe proponimus, Domino concedente, apud Novum Caſtrum ſuper Tynam, cum excercitu noſtro, quanto potentius poterimus, a die Nativitatis Sancti Johannis Baptiſtæ proximò futuro, in unum menſem, ad proficiſcendum exindè contra dictos Inimicos & Rebelles noſtros,

A.D. 1319. Edv. 2.

noſtros, ad ipſorum malitiam, viriliter & potenter, cum Dei adjutorio, extirpandam:

Et, in ſubſidium expeditionis noſtræ prædictæ, Homines pedites, ad arma potentes, expedit nos habere;

Nos, expeditionem noſtram prædictam cordi ſpecialiter habentes, vos requirimus & rogamus quatinus, de Terris veſtris prædictis, ducentos Homines Pedites, de Validioribus & Potentioribus Terrarum veſtrarum prædictarum, eligi faciatis per quoſdam fideles noſtros, quos ad hoc aſſignabimus, ad nos, ad locum prædictum, ducendos; ita quod ſint ibidem, in menſe prædicto ad ultimum, prompti, & parati, ac armis competentibus bene muniti, ad proficiſcendum exindè nobiſcum, ad vadia noſtra, contra Inimicos noſtros ſupradictos.

Et hoc, ſicut nos, & honorem noſtrum ac veſtrum, & commodum Regni noſtri diligitis, modis omnibus faciatis.

Mittemus autem ad partes illas quendam Clericum noſtrum, ad vadia dictis Hominibus, a die quo ſe moverint a partibus illis, quouſque ad nos venerint ad locum prædictum, ſolvenda.

Teſte Rege apud Eborum, quarto die Junii.

Per ipſum Regem.

Conſimiles Literæ diriguntur ſubſcriptis, de Peditibus ſubſcriptis, in Terris ſuis ſubſcriptis eligendis; videlicet,

Hugoni le Deſpenſer Juniori, de 500 Hominibus Peditibus, in Terris ſuis de Glomorgan & Morgannon in Walliâ eligendis, &c.

Eidem Hugoni de 300 Hominibus Peditibus, in Terris de Cantredemaur in Walliâ, quæ ſunt in Cuſtodiâ ſuâ ex Commiſſione Regis, eligendis, &c.

Edwardo Comiti Ceſtriæ, vel ejus Juſticiario Ceſtriæ de 200 Hominibus Peditibus, in Terris de Englefeld & Maylourſeyſnet eligendis, &c.

Edmundo Comiti Arundell de 200 Hominibus Peditibus, in Terris ſuis de Colne & Albo Monaſterio in Walliâ eligendis, &c.

Johanni de Cherleton de 500 Hominibus Peditibus, in Terris ſuis de Powys in Walliâ eligendis, &c.

Johanni de Haſtyng de 200 Hominibus Peditibus, in Terris ſuis de Bergeveney in Walliâ eligendis, &c.

Johanni Giffard de Brymesfeld de 200 Hominibus Peditibus, in Terris ſuis de Cantremaghan in Walliâ eligendis.

Pro Comite Lancaſtriæ, ſuper Portione Comitatus Provinciæ, ſibi conceſſa.

A.D. 1319. As. 12. E. 2.

Pat. 12. E. 2. p. 2. m. 9.

REX omnibus, ad quos, &c. ſalutem.

Sciatis quòd, cùm, bonæ memoriæ, Alienora, quondam Regina Angliæ, Avia noſtra, portionem Terræ ſeu Comitatûs Provinciæ,

Quæ jure hæreditario ipſam Aviam noſtram contingebat, & quicquid eidem competiit ex ſucceſſione Patris, & Matris ejuſdem Aviæ noſtræ, cum mero ac mixto Imperio, ac etiam Juriſdictione, & omnibus Juribus, omnibuſque pertinentiis Portionis ejuſdem, ſeu Jus, vel Jura, Actionem, ſeu etiam Actiones, eidem Aviæ noſtræ competentia, in hac parte, ad petendam & aſſequendam hujus portionem,

De ſuâ liberalitate donâſſet & conceſſiſſet, dilectis Conſanguineis & fidelibus hoſtris, Thomæ nunc Comiti Lancaſtriæ, & Henrico Fratri ejuſdem Thomæ, Filiis Edmundi quondam Comitis Leiceſtriæ, & Nepotibus dictæ Aviæ noſtræ: ac, titulo Donationis, tranſtuliſſet in eoſdem, & eorum Hæredes, pro æquis Portionibus dividendis; ita quod ſi contingeret alterum dictorum Nepotum, abſque liberis legittimis, de corpore ſuo procreatis, viam carnis ingredi univerſæ, accreſceret Nepoti ſuperſtiti eo ipſo Portio taliter decedentis:

A.D. 1319.

Ordinâſſetque præfata Avia noſtra quod ſi liberi prædicti Edmundi, tunc nati, & extunc naſcituri, decederent ſine liberis de ipſorum corporibus procreatis, tunc tota Hæræditas ſua prædicta, cum omnibus ſuis pertinentiis, ad Hæredes ipſius Aviæ noſtræ, Reges Angliæ, reverteretur:

Quas quidem Donationem & Conceſſionem, celebris memoriæ, Dominus Edwardus, quondam Rex Angliæ, Pater noſter,

A.D. 1319.
Edw. 2.

noſter, per Literas ſuas patentes, pro ſe & Hæredibus ſuis, poſtmodum confirmavit;

Nos, præfato Comiti uberiorem gratiam facere volentes in hâc parte, conceſſimus ei, pro nobis & Hæredibus noſtris, quantum in nobis eſt, dictam Portionem Terræ ſuæ Comitatûs prædicti, cum mero ac mixto Imperio, & etiam Juriſdictione, & omnibus Juribus, omnibuſque pertinentiis Portionis ejuſdem, & quicquid ad nos, vel Hæredes noſtros, de Hæreditate prædictâ, aliquo Jure, reverti ſeu deſcendere poſſet, HABENDAM & TENENDAM eidem Comiti, Hæredibus, & Aſſignatis ſuis, IMPERPETUUM, ſine occaſione aut calumpnia noſtri, vel Hæredum noſtrorum quorumcumque.

A.D. 1319.
Edv. 2.

In cujus, &c.

Teſte Rege apud Eborum quinto die Junii.

Per ipſum Regem.

Pro Magiſtro Rogero de Northburgh, ad Conſcientiæ Papalis puritatem ſerenandam.

A.D. 1319.
An. 12. E. 2.
Rom. & Fr. 12. E. 2. m. 8. d.

PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum.

Apoſtolicæ Benignitatis provida Circumſpectio, cunctis ſe offerens in exhibitione juſtitiæ debitorem, noſtræ conſiderationis obtutibus grandem fiduciam adminiſtrat, pro conſervandis ac tuendis Regiæ Dignitatis noſtræ juribus (ad quorum obſervationem juramenti religione coartamur) eo frequentiùs veſtræ Paternitatis præſidia implorandi, quo firmiori ſupportamur fiduciâ, quòd veſtra conſueta Benignitas ea velit illibata perſiſtere, &, ne diminuantur indebite, opem apponere remedii oportuni.

Quamobrem, ad ſerenandam veſtræ Conſcientiæ puritatem, Sanctitati veſtræ intimamus, quòd,

Vacante nuper Archiepiſcopatu Eborum, per obitum, bonæ memoriæ, Willielmi de Grenefeld, nuper Archiepiſcopi loci illius, & ejus cuſtodiâ in manu noſtrâ exiſtente,

Nos Præbendam de Wiſtowe (in Eccleſiâ beati Petri Eborum, tunc vacantem per mortem Magiſtri Petri de Sabaudiâ, & ad noſtram Collationem ſpectantem) dilecto Clerico noſtro, Magiſtro Rogero de Northburgh contulimus pleno jure Regio, quo nos, & Progenitores noſtri, Reges Angliæ, uſi ſumus hactenus inconcuſſe:

Qui, virtute Collationis hujuſmodi, ad Præbendam illam canonicè admiſſus fuit, ipſamque pacificè hactenus tenuit & quietè.

Verùm, quia jam nobis relatum eſt quod vos, prætextu cujuſdam Reſervationis, factæ, ut aſſeritur, per, felicis memoriæ, Dominum Clementem, Papam Quintum, de Beneficiis Capellanorum ipſius Domini Papæ, ubicumque decedentium, de dictâ Præbendâ jam noviter, Venerabili Patri, Domino Bernardo, Sanctæ Mariæ in Aquario Diacono Cardinali, providiſtis; ſuſpenſâ tamen ex veſtrâ Benivolentiâ executione Proviſionis hujuſmodi, quouſque de jure noſtro Regio in eâ parte eſſetis pleniùs informati; de quo veſtræ Clementiæ grates referimus ſpeciales:

A.D. 1319.

Nos tàm noſtræ, quàm ejuſdem Clerici noſtri indempnitati,

Nè contingat, quod abſit, prætextu Proviſionis prætactæ, aliquid, ſuper Præbendâ prædictâ, præjudiciale Regio juri noſtro, ſeu ipſi etiam Clerico, attemptari,

Deſiderantes oportuni appoſitione remedii provideri,

Sanctitati veſtræ ſinceris affectibus ſupplicamus, quatinus ad jus noſtrum Regium (cujus vos ſperamus indubiè præcipuos defenſores) Paternæ conſiderationis intuitum convertentes, prædictam Proviſionem, præfato Patri factam, ut præmittitur, de Præbendâ ſupradictâ (jure noſtro Regio veſtræ Beatitudini tunc non detecto) dignemini revocare:

Non permittentes, ſi placet, præfatum Clericum noſtrum, qui eandem Præbendam (quam vacantem & ad noſtram collationem ſpectantem comperimus) ex noſtrâ Collatione canonicè eſt aſſecutus, ſuper ejus poſſeſſione indebitè perturbari, ſeu expenſis & laboribus inaniter fatigari.

Conſervet, &c.

Dat. apud Eborum, quinto die Julii.

Ad

Ad Papam, contra Scotos, & de Diſſenſionibus, in Regno ſublatis.

D.1319. .12. E. 2.

. & Fr. E. 2. 8.

A.D. 1319.

PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum.

Dùm beneficia multimoda & conſueta, quibus innata veſtra benignitas, inter tot varias preſſa ſolicitudines, nos & Regnum noſtrum amplectitur, internâ mente revolvimus, id nobis præcipuæ jocunditatis materiam tribuit, & Paternæ dilectionis infallibiliter experimenta confirmat, quod, circa ſtatûs noſtri Reformationem, & Regni noſtri Exaltationem, curis continuis invigilat, & ad Scotorum, Inimicorum & Rebellium noſtrorum, condignam depreſſionem, qui in nos, & Incolas Regni noſtri, indeſinenter cum ſuâ injuriâ, deſævire conantur, juſtâ animadverſione laborat;

De quo nimirùm tota ſimul ad Patrem in gratiarum actionibus aſſurgit Dilectio filialis, humiliter poſtulans ut id, quod, tàm piâ conſideratione, circa prædictos obſtinatos, jam incipit penes Filium Pater pius, felicibus impoſterùm continuet incrementis.

Speramus enim, divinâ nos protegente Clementiâ, veſtrâque directione, in Chamo & Frœno, Maxillas eorum conſtringente, ipſos, opertos velud diſploide, confuſione ſuâ, ſicut ad metas fore reducendos, quòd nedum perverſitatis tranſactæ pœnitere cogentur, ſet potiùs dolebunt tanti facinoris materiam cogitaſſe.

Ad hæc, Pater Sancte, cùm de ſtatus noſtri proſperitate vos lætos efficere poſſit veritas nunciata, prout per, dilectum & fidelem noſtrum, Johannem de Nevill nobis innotuit, pro conſtanti veſtræ ſignificamus Sanctitati, quòd, in confectione Præſentium, nos, Conſors noſtra, & Liberi noſtri, benedictus Altiſſimus, plenâ viguimus corporis ſoſpitate, quod de vobis ſcire libentiùs, quàm audire veraciter peroptamus.

Diſſenſionum inſuper & ſciſmatum incommoda nuper in Regno noſtro, Satore zizainæ procurante, ſuborta, qui temperat rerum vices, Rector potens jam prorſus abſtulit, & priſtinæ dilectionis Fœdera reformavit.

Cæterum quædam ex parte veſtrâ, vos & veſtros concernentia, per dictum Johannem nobis expoſita, ad plenum concepimus; cui ſuper eiſdem & aliis, quæ multùm inſident cordi noſtro, aperuimus vota noſtra, Sanctitati veſtræ per, venerabilem Patrem, Dominum A. Dei gratiâ, Herefordenſem Epiſcopum, & eundem Johannem, ſerioſiùs exponenda; in quibus dignemini, ſi placet, fidem eis credulam adhibere, velut organo noſtræ vocis.

Conſervet, &c.

Dat. apud Eborum, ſexto die Junii.

Pro Edmundo de Bermengeham, de Servitio in Conflictu, contra Scotos in Hybernia.

A.D.1319. m. 12. E. 2.

Pat. 12. E. 2. . 2. m. 8.

A.D. 1319.

REX omnibus, ad quos, &c. ſalutem.

Sciatis quod pro bono ſervitio, quod, dilectus & fidelis noſter, Edmundus de Bermengeham, in quodam Conflictu, nuper in Terrâ noſtrâ Hiberniæ, inter quoſdam fideles noſtros partium illarum ex parte unâ, & Edwardum le Brus, qui ſe in Regem Hiberniæ fecerat coronari, ac ipſius Complices ex alterâ, habito (in quo quidem Conflictu prædictus Edwardus, & plures de Complicibus ſuis, diſponente Domino, ceciderunt) nobis impendit, & impendet in futurum,

Conceſſimus, pro nobis & Hæredibus noſtris, eidem Edmundo viginti Libratas Terræ per annum, juxta verum valorem earumdem, de Terris & Tenementis Hominum ejuſdem Terræ, qui cum Scotis, Inimicis & Rebellibus noſtris, nuper contra nos ibidem de Guerrâ ſurrexerunt, nunc in manibus noſtris, tanquam nobis ex cauſa prædicta foriſfactis, exiſtentibus; vel de illis, quæ exnunc ad manus noſtras, eâ de causâ, primitùs contigerit devenire;

Habendas eidem Edmundo & Hæredibus ſuis **Imperpetuum**.

In cujus, &c.

Teſte Rege apud Eborum, ſeptimo die Junii.

Per ipſum Regem.

Duppl.

A.D. 1319. Edv. 2.

De Jure Regio Manutenendo, contra Raymundum Cardinalem.

A.D. 1319. *An.* 12. E. 2.

Rom. & Fr. 12. *E.* 2. *m.* 8. *d.*

PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum.

Inter multas Sollicitudines, quibus ex ſuſcepti Regalis Officii debito aſſiduè coartamur, illa noſtris præfertur Obtutibus, & conſtringit fortiùs mentem noſtram, ut Jura Coronæ noſtræ, & Conſuetudines rationabiles, in Regno noſtro, Progenitorum noſtrorum temporibus uſitatas (ad quorum Obſervationem & Defenſionem Juramenti vinculo Obligamur) ſolerti & diligenti ſtudio tueamur; & ad implorandum veſtræ Sanctitatis Præſidium, velud ad tutiſſimi Portûs Sinum, confidenter recurrimus, cum ipſa, Malivolorum inceſſabili impulſu, periclitari conſpicimus, ſub velamine Apoſtolicæ Poteſtatis.

Dùm ſiquidem, Pater Sancte, intelligentes Collationem Præbendæ de Ketene, in Eccleſia Beatæ Mariæ Lincolniæ, ad Nos de jure noſtro Regio pertinere (utpote quæ vacare inceperat, per mortem cujuſdam Willielmi de la Gare, tempore quo Temporalia Epiſcopatûs Lincolnienſis erant in Cuſtodiâ, claræ memoriæ -- Genitoris noſtri) eandem Præbendam, dilecto Clerico, Roberto de Wodehous contulimus jure Coronæ noſtræ, quo Progenitores noſtri uſi ſunt inconcuſsè totis temporibus retroactis:

Ac, pro eo quòd Procurator, Venerabilis Patris, Domini Reymundi de Farges, Sanctæ Mariæ Novæ Diaconi Cardinalis, qui dictam Præbendam, in noſtri Juris præjudicium, aſſerebatur occupâſſe, opponebat ſe executioni Collationis noſtræ ſupradictæ, eundem Reymundum, ſecundum Legem & Conſuetudinem dicti Regni, fecimus legitimè Summoneri ad Reſpondendum Nobis in Curiâ noſtrâ ſuper præmiſſis, ſicuti eſt in conſimilibus caſibus fieri conſuetum:

Qui tandem, per Attornatum ſuum comparens in eâdem Curiâ, & Jus ſuum defendens, aſſeruit dictum Willielmum, quondam Præbendarium dictæ Præbendæ, non deceſſiſſe tempore quo Temporalia dicti Epiſcopatûs in Cuſtodia dicti Patris noſtri extiterunt, prout ſupra narravimus; & ſuper hoc ſpontè in Inquiſitionem ſe poſuit:

Per quam tandem compertum fuit, quod idem Willielmus deceſſerat exiſtentibus dictis Temporalibus in cuſtodiâ dicti Patris noſtri, & quòd ad nos pertinuit eâ ratione Collatio Præbendæ ſupradictæ; ſicque, jure noſtro per Judicium legitime delarato, præfatus Robertus ad eandem Præbendam admiſſus fuit per loci Ordinarium, & inductus in ejus Poſſeſſionem corporalem virtute Collationis noſtræ ſupradictæ.

Verùm præfatus Pater, jam ut Nobis relatum eſt, præmiſſâ Diſcuſſione non contentus, ſed Lites, ſopitas in Curia noſtra, non abſque gravi noſtro præjudicio, ſatagens ſuſcitare, & dictum Clericum noſtrum ſumptibus & laboribus fatigare; eundem Clericum noſtrum ad Reſpondendum ſibi, ſuper Præmiſſis, extra Regnum noſtrum Citari peremptoriè procuravit; certoſque ſibi dari ſuper hoc a veſtrâ Clementiâ optinuit Auditores.

Nos igitur,

Conſiderantes quòd in Noſtri & Coronæ noſtræ intollerabile præjudicium, immò manifeſtam Exhæredationem cederet, ſi dictus Clericus noſter Jus noſtrum Regium, & Judicia in Curiâ noſtrâ pro nobis ritè reddita, & præcipuè extra Regnum noſtrum, ubi Legum & Jurium Regni noſtri notitia forſitan non habetur, in cauſam deduceret, vel ſuper hiis aliqualiter litigaret,

Ac ſperantes indubiè, quòd veſtræ Benignitatis circumſpectio tantum juris noſtri præjudicium, & detrimentum honoris fieri nullatenus patietur,

Veſtræ Beatitudini votivis affectibus Supplicamus, quatinus ad Præmiſſa conſuetæ Benivolentiæ intuitum convertentes, taliter dignemini, pro conſervatione Jurium noſtrorum, & Indempnitate dilecti Clerici noſtri (cujus defenſioni adeſſe Nos decet in hac parte, cùm de jure noſtro præcipuè conquiratur) Paternâ ſollicitudine ordinare, quod Nobis, ad Proſecutionem dicti Patris, in præmiſſis nullatenus paretur præjudicium, nec idem Clericus noſter (quem ubertatem favoris & gratiæ apud veſtram Clementiam cupimus invenire) inaniter fatigetur: & quod dictus Pater (cui de Beneficiis aliis, infra Regnum noſtrum, proviſum eſt condecenter) ſic contentetur propriis, ut non nimis deſideret Aliena.

Conſervet, &c.

Dat. apud Eborum, 7. die Junii.

Pro

Pro Rigando de Aſſerio, Nuncio Papæ, ſuper Debitis Antonii nuper Epiſcopi Dunolmenſis.

A.D. 1319. An. 12. E. 2. Claſ. 12. E. 2. m. 5. A.D. 1319.

REX, Theſaurario & Baronibus ſuis de Scaccario, ſalutem.

Cùm nuper, ad proſecutionem Magiſtri Rigandi de Aſſerio, Domini Papæ in Anglia Nuncii, per Petitionem ſuam, coram Nobis & Concilio noſtro porrectam, Nobis ſuggerentis quòd, cùm Ipſe contra Executores Teſtamenti Antonii, quondam Epiſcopi Dunolmenſis & Patriarchæ Jeruſalem,

Super exactione Mille Marcarum, quas dictus Epiſcopus in Teſtamento ſuo, in Subſidium Terræ Sanctæ, ut aſſerit, Legavit:

Et Mille & Sexcentarum Marcarum, quas dictus Epiſcopus in Dioceſe ſuâ Dunolmenſi de Decimâ, per Dominum Nicholaum Papam impoſitâ:

Et Mille & Ducentarum Marcarum, quas de Decimâ, per Dominum Bonifacium Papam in dicta Dioceſe ſuâ:

Et Mille & Octingentarum Marcarum, quas de Decimâ per Dominum Clementem Papam Quintum, in dicta Dioceſe Dunolmenſi, penes ſe retinuit:

Et Quingentarum Marcarum, de Arreragiis Procurationum Legatorum, Sedis Apoſtolicæ in Angliam Miſſorum, per ipſum Epiſcopum in Dioceſe ſuâ receptarum:

Et aliarum Quingentarum Marcarum de Arreragiis procurationum Dominorum, Geraldi & Simonis Peneſtrini, quondam Legatorum dictæ Sedis in Regnum prædictum, per dictum Epiſcopum in prædicta Dioceſe ſua receptarum;

Coram eodem Magiſtro Rigando, prout ad ipſum pertinuit, ut aſſerit, in cauſam evocâſſet pro prædictis Pecuniarum Summis, ad Opus Sanctiſſimi Patris, Domini Summi Pontificis, Levandis:

Prædicti Executores, Juriſdictionem præfati Rigandi in hac parte declinare nitentes, & ipſum in præmiſſis impedire, Prohibitionem noſtram ſibi ſuper hiis porrigi procurârunt, continentem quod præmiſſa Nos, ex diverſis cauſis, in dictâ Prohibitione contentis, ita tangebant, quòd in eiſdem non procederet Nobis inconſultis;

Et Nobis ſupplicantis ſibi indè a Nobis Remedium adhiberi,

Vobis mandamus quòd, vocatis Executoribus prædictis, receptâque informatione, vobis per prædictum Rigandum ſuper præmiſſis faciendâ, vos de dictis Negotiis plenius informaretis: &, ſi inveneritis quòd Negotia prædicta Nos ita non tangebant, quod prædicti Executores ſuper exactione, contra eos per prædictum Magiſtrum Rigandum, nomine dicti Domini Summi Pontificis, ſic factâ, per Nos non deberent defendi; tunc impedimentum, ſi quod contra dictum Magiſtrum Rigandum per vos appoſitum eſſet in Negotio prædicto, amoveri faceretis:

Et, ſi forſitan dictum Negotium Nos tangebat, per quod coram dicto Magiſtro Rigando in eodem deberet ſuperſederi, tunc Nos indè in proximo Parliamento noſtro, ſub Sigillo dicti Scaccarii, redderitis diſtinctè & apertè certiores; de quo nihil actum eſt:

Ac jam, in præſenti Parliamento noſtro, Nobis per dictum Magiſtrum Rigandum extiterit ſupplicatum, ut ſuper dicto Negotio curaremus de Remedio providere;

Nos, volentes ejus ſupplicationi condeſcendere, quatenus poterimus bono modo, vobis Mandamus quod venire faciatis coram vobis, in Scaccario prædicto, in Octabis Nativitatis Sancti Johannis Baptiſtæ proximò futuris, dilectos & fideles noſtros, Johannem de Foxle, & Thomam de Wylughby (quos aſſignavimus ad omnia Bona & Catalla, quæ fuerunt præfati Patriarchæ & Epiſcopi, die quo obiit, pro debitis, in quibus idem Patriarcha Nobis die prædicto tenebatur, in manum noſtram capienda) & ulterius totum negotium prædictum, cum omni diligentiâ, quâ poteritis, examinetis, & præfato Rigando de Summis, quæ præfato Domino -- Summo Pontifici, per prædictum Patriarcham debebantur, ſicut prædictum eſt, de dictis Bonis & Catallis, quæ ad manus noſtras ſic devenerunt (poſtquam Nobis de dictis debitis noſtris ſatisfactum fuerit) reſponderi faciatis:

Ipſum Rigandum, ſuper Executione illorum, quæ ad ipſum de jure pertinent, contra dictos Executores faciendâ, impedimentum aliquod impoſterùm nullatenus facientes.

Teſte Rege apud Eborum, 8. die Junii.

Per ipſum Regem & Concilium.

De

De Attornatis pro dicto Rigando.

A.D. 1319. An. 12. E. 2.
Pat. 12. E. 2. p. 1. m. 6.
A.D. 131

REX Juſticiariis ſuis de utroque Banco, ſalutem.

Sciatis quòd, ob reverentiam, Sanctiſſimi in Chriſto Patris, Domini Johannis, Divinâ Providentiâ, Summi Pontificis, & Eccleſiæ Romanæ, de gratiâ noſtrâ ſpeciali, conceſſimus, dilecto Nobis, Magiſtro Rigando de Aſſerio, Canonico Aurelianenſi, ipſius Domini Summi Pontificis & Eccleſiæ prædictæ in Angliâ, Nuncio ſpeciali,

Quem negotiis ipſius Domini Summi Pontificis & Eccleſiæ prædictæ cum tantâ diligentiâ intendere oportebit, quod Proſecutioni & Defenſioni Placitorum, ipſum Rigandum tangentium, perſonaliter faciendis vacare non poteſt,

Quod Magiſter Willielmus de Borton, & Magiſter Willielmus de Brampton, ſint Attornati ipſius Magiſtri Rigandi, & eorum alter, quotiens ambo intereſſe non poterunt, ad lucrandum vel perdendum in omnibus placitis, tàm de Attachiamentis Prohibitionum, contra ipſum Rigandum impetratarum, ſeu etiam impetrandarum, quàm aliis Placitis, querelis, & loquelis quibuſcumque, pro ipſo Rigando, vel contra ipſum, in Curiis noſtris, coram vobis motis, vel movendis:

Et quod dicti Attornati, & eorum alter, quem præſentem eſſe contigerit, facere poſſint, vel poſſit, Attornatos, vel Attornatum, loco ipſius Rigandi, ad lucrandum vel perdendum in omnibus placitis, querelis, & loquelis ſupradictis: & Attornatum, vel Attornatos illos amovere, & alium, vel alios, loco ipſius, vel ipſorum, qui ſic amotus fuerit, vel amoti, ſubſtituere valeant, vel valeat in præmiſſis, quandocumque viderint, vel viderit expedire.

Et ideo vobis mandamus quòd præfatos, Willielmum & Willielmum, & eorum alterum, & Attornatum, vel Attornatos, per ipſos, Willielmum & Willielmum, vel eorum alterum, loco prædicti Rigandi, factum, vel factos, & ſubſtitutum, vel ſubſtitutos, loco illorum, quos iidem, Willielmus & Willielmus, vel eorum alter amoverit, vel amoverint, ut eſt dictum, in omnibus placitis, querelis, & loquelis ſupradictis, ſine difficultate qualibet admittatis, ſicut prædictum eſt.

In cujus, &c. per triennium duraturas.

Teſte Rege apud Eborum, octavo die Junii.

Per ipſum Regem.

Duppl.

COnſimiles Litteras de Attornamento habet idem Magiſter Rigandus, ſub nominibus Magiſtri Henrici de Rillyngton, & Thomæ de Eveſham, duraturas ut ſupra.

Teſte ut ſupra.

Per ipſum Regem.

Duppl.

Ad Papam, ſuper annuo cenſu.

A.D. 1319. An. 12. E. 2.
Rom. & Fr. 12. E. 2. m. 8.
A.D. 131

PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum.

Etſi ardua & urgentia negotia, tàm pro expeditione Guerræ noſtræ Scotiæ, quàm aliundè, multis modis (pro quibus infinitam pecuniam effundere nos oportet) nobis in præſentiarum occurrant; intellectâ tamen, inter cætera, credentiâ per, dilectum & fidelem noſtrum, Johannem de Nevill, Militem, ad nos de Sacrâ Romanâ Curiâ redeuntem, ſuper ſolutione mille Marcarum annuarum de anno præſenti, & duobus annis præcedentibus, proximis jam tranſactis, per nos faciendâ, pro dictis duobus annis præteritis, diſcreto viro, Magiſtro Rigando de Aſſerio, Canonico Aurelianenſi, Clerico, & Nuncio veſtro in Angliâ ſpeciali, ſatisfecimus competenter.

Veſtræ Sanctitati humiliter ſupplicantes quatinus, dilationem ſolutionis reſiduarum mille Marcarum, pro anno præſenti (quam ex cauſis prædictis ad præſens commode non poterimus facere, ſet uſque ad aliquod temporis intervallum oportuit nos differre) moleſtam non ferentes, nos indè velitis habere propenſiùs excuſatos; & apud, venerabilium Patrum, Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium cœtum venerandum indè ſimiliter excuſare.

Conſervet, &c.

Dat. apud Eborum, octavo die Junii.

Conſimiles Literæ ad Cardinalium Cœtum.

A.D. 1319.
at. 12. E. 2.
Ibid.

Venerabilium in Christo Patrum, Dei gratiâ, Sacroſanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium, Cœtui venerando, Edwardus, &c. ſalutem, & ad beneplacita ſingulorum & omnium paratiſſimam voluntatem.

Etſi ardua, *&c. ut ſupra uſque ibi*, diſcreto Viro, Magiſtro Rigando de Aſſerio, Canonico Aurelianenſi, ſatiſfecimus competenter,

Veſtram Univerſitatem reverendam in Domino deprecantes, quatinus dilationem, *&c. uſque ibi* propenſius excuſatos.

Dat. ut ſupra.

A.D. 1319.

Ad Regem Siciliæ, ſuper Negotiis in Curia Romana.

A.D. 1319.
at. 12. E. 2.
Ibid.

Sereniſſimo Principi, Domino Roberto, Dei gratiâ, Regi Ciciliæ Illuſtri, Edwardus, &c. ſalutem, & felices ſemper ad vota ſucceſſus.

Cùm jam in præſentiarum verſentur in Curiâ Romanâ quædam negotia, nos & ſtatum Regni noſtri ſpecialiter tangentia, quæ, veſtro interveniente præſidio, poſſe credimus proſperari, & quæ veſtræ Excellentiæ per, venerabilem Patrem, A. Herefordenſem Epiſcopum, &, dilectum & fidelem noſtrum, Johannem de Nevill Militem, conjunctim & diviſim, committimus exponenda,

Amicitiam veſtram affectione, qua poſſumus, duximus deprecandam, quatinus penes Dominum Summum Pontificem, & Venerabilem Cœtum Cardinalium, in promotione dictorum negotiorum, dictis Nunciis noſtris aſſiſtere dignetur veſtra Serenitas Regia, interventibus & favoribus gratioſis.

Dat. ut ſupra.

A.D. 1319.

De Finibus, pro ſervitio non facto, in Scaccario faciendis.

A.D. 1319.
. 12. E. 2.
t. 12. E. 2.
. 7. d.

Rex Vicecomiti Eborum, ſalutem.

Cùm nuper ſummoneri feciſſemus excercitum noſtrum, & totum Servitium nobis debitum, uſque Eborum, ita quod eſſet ibidem in Craſtino Sancti Jacobi Apoſtoli proximò præterito, ad proficiſcendum exinde nobiſcum contra Scotos, Inimicos & Rebelles noſtros, ad eorum malitiam & proterviam, cum Dei adjutorio, reprimendas:

Qui quidem dies poſtmodum prorogatus fuit ad alios dies ſequentes ex certis cauſis; ac plures, qui ſervitium ſuum nobis tunc temporis feciſſe debuerunt, illud nobis non feciſſent;

Tibi præcipimus quod in ſingulis locis in Balliva tua, ubi expedire videris, ex parte noſtra facias publice proclamari, quod illi, qui ſervitium, nobis debitum, tunc non fecerunt, ad Scaccarium noſtrum accedant, citra Feſtum Sancti Petri ad vincula proximò futurum, pro dicto ſervitio ſuo fines nobiſcum facturi.

Injunximus autem Theſaurario & Baronibus noſtris de eodem Scaccario, quod ipſi ab illis, qui fines hujuſmodi facere voluerint, viginti Libras pro Feodo, & pro minori parte Feodi minus de fine capiant, ad opus noſtrum:

Et, factâ Proclamatione prædictâ, dictis Theſaurario & Baronibus hoc breve mittas indilate.

Teſte Rege apud Eborum, octavo die Junii.

Per ipſum Regem.

Eodem modo mandatum eſt ſingulis Vicecomitibus per Angliam.

A.D. 1319.

Ad Papam, pro Johanne de Wrotham.

D. 1319.
. & Fr.
E. 2.
8. d.

Papæ Rex.

Rem honeſtam agere credimus, dùm circa Promotiones illorum, ac honoris augmentum, quibus merita laudabilia ſuffragantur, operam apponimus efficacem.

Dilectum igitur nobis Fratrem Johannem de Wrotham, Ordinis Prædicatorum,

Virum utique vitæ honeſtate, Litterarum ſcientiâ, cæteriſque moribus &

A.D. 1319.

A.D. 1319. Edv. 2. virtutibus gratioſis multipliciter inſignitum, ſicut longo experimento didicimus; utpote qui cum, claræ memoriæ, Domino Edwardo, nuper Rege Angliæ, Genitore noſtro, ut ſocius quondam Fratris Walteri de Wynterburn, tunc ipſius Genitoris noſtri Confeſſoris, & ſubſequenter Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalis, diutinam moram traxit: & deindè per plures annos Londoniæ, & alibi, in Regno noſtro, Prioris Officium in dictô Ordine geſſit, ſemper laudabiliter converſando, quique tàm per dictum Patrem noſtrum, quam per nos, pro negotiis ipſius Patris noſtri & noſtris, pluries ad Romanam Curiam miſſus fuit.

Veſtræ Benignitatis dulcedini totis deſideriis commendamus; affectione, quâ poſſumus, ſupplicantes quatinus, præmiſſa Paternâ benivolentiâ ponderantes, prædictum Fratrem Johannem in Officio Pœnitentiarum, in Sacrâ Curiâ veſtra, loco Fratris Nicholai de Wyſebech, Ordinis prædicti (cui nuper dictum Officium noſtri commiſit intuitu veſtra affectio Paternalis, quique ad dictum Officium ulterius exequendum jam multipliciter, ut relatu fidedigno didicimus, reddidit ſe indignum) conſideratione Precum noſtrarum, (quæ ex cordis noſtri intimâ prodeunt puritate) gratioſe dignemini ſubrogare.

Has autem Preces noſtras eo affectuoſiùs cupimus exaudiri, quo, per ipſius Fratris J. præſentiam in Curiâ veſtrâ, noſtra & Regni noſtri negotia ſperamus in eâdem Curiâ poſſe feliciùs & gratioſiùs proſperari.

Conſervet, &c.

Dat. apud Eborum, 8. die Junii.

Super Collatione Præbendæ, ad Conſcientiam Papæ ſerenandam.

A.D. 1319. An. 12. E. 2. Rom. & Fr. 12. E. 2. m. 8. d.

PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum.

Prædilectum Clericum noſtrum, Magiſtrum Willielmum de Ayremynne, Cancellariæ noſtræ Secretarium, veſtræ Beatitudini plenis affectibus commendamus; votivis precibus ſupplicantes quatinus ipſum Clericum noſtrum,

Quem vitæ laudabilis converſatio, Litterarum ſcientia, & alia laudabilia decorant merita, obſequiaque fructuoſa Regiis ſpecialiter conjunxerunt affectibus, ac nobis & Reipublicæ tàm utilem, quàm neceſſarium, cum famâ commendabili repræſentant,

Dignetur veſtra Clementia, noſtris precibus, dignis attollere gratiis, & Apoſtolicis favoribus communire.

Ad hoc, Pater pie, ut ſuper negotio cujuſdam Præbendæ, in Eccleſiâ Lincolnienſi, quam memoratus Clericus noſter, præcedente Collatione noſtrâ, ſibi jure noſtro Regio factâ, canonicè poſſidet, per Magiſtrum Guillielmum de Brixia, contra dictum Clericum noſtrum, ut refertur, in veſtra Sacra Curia moto, jus noſtrum prædictum, ipſiuſque Clerici noſtri innocentia veſtræ luceant Sanctitati, ſubſcripta, pro veſtra conſcientia ſacra ſerenanda, vobis duximus intimanda; videlicet,

Quòd, vacante nuper Eccleſia Lincolnienſi prædicta, per mortem, bonæ memoriæ, Oliveri, dudum paſtoris ibidem, & Temporalibus ejuſdem Epiſcopatûs exiſtentibus in manu, felicis recordationis, Domini E. Genitoris noſtri, vacavit Præbenda prædicta; & in proceſſu, quem dictus Magiſter Guillielmus de Brixia, ſuper poſſeſſione Præbendæ prædictæ occupanda, dum Temporalia prædicta in manu dicti Genitoris noſtri fuerunt, abſque conſenſu ejuſdem, non ſine ſui præjudicio fieri procuravit; jus ejuſdem Genitoris noſtri ſibi, ratione Epiſcopatûs prædicti, tunc vacantis, & in manu ſua exiſtentis, expreſſe fuerat præſervatum.

Propter quod nos, præmiſſa poſtmodùm advertentes, nec ea ſine noſtri præjudicio ſilere valentes, jus noſtrum Regium, in dicto negotio, in Curia noſtra, ſecundum Legem & Conſuetudinem Regni noſtri, quibus nos & Progenitores noſtri totis temporibus retroactis uſi ſumus, fecimus declarari:

Quo evicto, præfatus Clericus noſter, virtute Collationis noſtræ, ſibi jure noſtro Regio factæ, ut ſuperius dictum eſt, præmiſſo proceſſu debito per Ordinarium loci illius, ad Præbendam prædictam admiſſus, & canonicè inſtitutus fuit in eadem:

Veſtræ igitur Sanctitati devote ſupplicamus, precibus iteratis, quatinus, ad jus noſtrum Regium, in hac parte, benivolentiæ paternalis intuitum convertentes, memoratum Clericum noſtrum (quem in dicto negotio nec ambitionis malum obcæcavit, nec aliud denigravit vitium; ſet ſolummodo juris noſtri proſecutio debita, ad hoc, prout ſibi per nos diſtrictiùs injunctum fuerat, coartavit) in præmiſſis dignemini propenſiùs excuſatum habere; & inquietationes (ſi nobis ſuper jure noſtro

.D. 1319. . 2. A.D. 1319. Edw. 2.

ſtro prædicto, & dicto Clerico noſtro, ſuper poſſeſſione ſuâ Præbendæ prædictæ, irrogari contingeret) juxta conceptam animi noſtri fiduciam propulſare, &c. dilecto & fideli noſtro, Johanni de Nevill, inter cætera Negotia noſtra, veſtræ Clementiæ exponenda, ſuper Negotio prædicto Fidem Credulam adhibere.

Conſervet, &c.

Dat. apud Eborum, 9. die Junii.

De Penſionibus, in Romana Curia, concedendis.

.D. 1319. . 12. E. 2. at. 12. E. 2. . 2. m. 18. A.D. 1319.

REX omnibus, ad quos &c. ſalutem.

De fidelitate probatâ, & Induſtriâ circumſpectâ, Dilectorum & Fidelium noſtrorum, Venerabilis Patris, A. Herefordenſis Epiſcopi, & Johannis de Nevill Militis, plenarie confidentes,

Dandi, Concedendi, & Aſſignandi, Nomine noſtro, alicui Homini diſcreto, in Romanâ Curiâ commoranti, pro uberiore expeditione Negotiorum noſtrorum ibidem per ipſum procurandâ, Penſionem annuam Viginti & Quinque Marcarum Sterlingorum, de Nobis percipiendam,

Præfatis, Epiſcopo & Militi, plenam, tenore præſentium, concedimus Poteſtatem; ratum habituri & gratum id, quod per præfatos, Epiſcopum & Militem, factum fuerit in præmiſſis.

In cujus, &c.

Dat. apud Eborum, 9. die Junii.

Per ipſum Regem.

Ad Haquinum Regem Norwegiæ, pro ſatisfactione habenda.

.D. 1319. . 12. E. 2. Claus. 12. E. 2. . 3. d. A.D. 1319.

MAgnifico Principi, Domino Haquino, Dei gratiâ, Regi Norwagiæ, Illuſtri, amico ſuo cariſſimo, Edwardus, &c. ſalutem, cum dilectione ſincerâ.

Suggeſſerunt Nobis Galfredus Dreu, Adam le Clerk, Ivo de Maſſingham, Johannes de Deneby, Robertus de Hecham, Gulielmus de Gonſhull, & Simon de Lincoln, Mercatores noſtri de Lenn,

Quod Botulphus Bix, nuper Theſaurarius veſter in Villa de Norhtberg, Sex annis & amplius jam elapſis, de Pannis, Piſcibus, & aliis Mercimoniis diverſis dictorum Mercatorum, uſque ad magnam Summam Pecuniæ, cepit ad Opus veſtrum; videlicet,

De Pannis & aliis Bonis prædicti Galfridi, uſque ad Summam Treſcentarum, Sexaginta, & Quinque Librarum, & Novem Solidorum:

Et de Bonis prædicti Adæ, ad valentiam Centum, Quater viginti, & Undecim Librarum;

Et prædicti Ivonis, ad valentiam Centum, Sexaginta, & Quatuordecim Librarum:

Præfati Johannis, ad valentiam Treſcentarum Librarum, Septuaginta, & Sex Solidorum:

Dictique Roberti, ad valentiam Ducentarum Librarum;

Ac etiam de Bonis & Mercimoniis prædictorum, Willielmi & Simonis, ad valentiam Ducentarum, & Sexaginta Librarum Sterlingorum,

De quibus, præfatis Mercatoribus noſtris, vel eorum Attornatis, aut alicui ipſorum nondum extitit, ut accepimus, in aliquo ſatisfactum, quamvis ſuper hoc, ex parte dictorum Mercatorum, pluries fueritis Requiſiti:

Super quo ſibi ſupplicarunt per Nos congruum Remedium adhiberi.

Et, quia eiſdem Mercatoribus noſtris ſubvenire volumus, in hac parte, Viis & Modis, quibus honeſtè poterimus, ut tenemur,

Veſtram amicitiam affectuosè Requirimus & Rogamus, quatinus præfatis Mercatoribus noſtris, vel eorum Attornatis, ipſorum nomine, de ſummis prædictis, prout juſtum fuerit, ſatisfactionem debitam fieri Jubeatis; Tantum in hac parte, ſi placeat, facientes, quòd Mercatores ipſos ad Nos, cum iteratâ Querelâ, redire non oporteat pro defectu Exhibitionis juſtitiæ in hac parte.

Et quid, ad hunc Rogatum noſtrum pro præfatis Mercatoribus noſtris, ſuper præmiſſis, duxeritis faciendum, nobis reſcribere velitis per præſentium portitorem.

Dat. apud Eborum, duodecimo die Junii.

Rex Regratiatur Papæ, super Canonizatione Thomæ de Cantalupo.

A.D.1319. An. 12. E. 2. Rom. & Fr. 12. E. 2. m. 8.

PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Cœlestis Benitudo Consilii certis terminis cuncta concludens, ac convenientibus successibus singulorum determinans curricula temporum, vestris etiam temporibus dulcedinis venas aperuit, dùm, prætiosum illud Dei Talentum, Corpus Sanctissimi Confessoris, Thomæ Herefordensis dudum Præsulis, diutius in Petrâ reclusum, per vos revelari, & ad Locum Eminentiorem, a Christi Fidelibus venerandum, transferri disposuit; vestroque felici interveniente Ministerio, velud ipsius Dei in Terra Vicarii, ipsum ascribere dignata est Cathalago Sanctorum venerando:

Undè meritò in Laudem & Gloriam Redemptori nostro assurgimus, qui tanti muneris Beneficio Nos & Regnum nostrum visitavit; vobisque, ad Gratiarum actiones exsolvendas, intima cordis nostri dissolvimus; qui, nostræ Mortalitatis incommoda piè considerantes, de tanti Patroni suffragiis, nostris interventibus, Nos respicere laborastis; per quæ, in nostris & Regni nostri opportunitatibus, speramus quod humanæ salutis Amator suæ gratiæ Laticem effluentem aperiet, & Nobis annuet de ejus Beneficiis gratulari.

Conservet, &c.

Dat. apud Eborum, 26. die Junii.

De Hominibus, per Comitem Lancastriæ ducendis, contra Scotos.

A.D.1319. An. 12. E. 2. Scot. 12. E. 2. m. 6.

REX, dilecto Consanguineo & fideli suo, Thomæ Comiti Lancastriæ, salutem.

Cùm ad refrænandum Scotorum, Inimicorum & Rebellium nostrorum, obstinatam Nequitiam, de communi Concilio Regni nostri, Ordinaverimus, & esse proponamus, Domino concedente, apud Novum Castrum super Tynam, cum Exercitu nostro, quanto potentius poterimus, a die Nativitatis Sancti Johannis Baptistæ proximo præterito, in unum Mensem, ad proficiscendum exindè contra dictos Inimicos & Rebelles nostros, ad ipsorum Malitiam Viriliter & Potenter, cum Dei adjutorio, extirpandam;

Et, in Subsidium Expeditionis nostræ prædictæ, Homines Pedites, ad Arma potentes, expedit Nos habere;

Assignavimus vos ad eligendum in Terris & Feodis vestris, per vos seu alios, quos ad hoc deputare volueritis, Duo Milia Hominum Peditum (quorum Mille sint Aketonis, Bacinetis, & Cirotecis ferreis, ac aliis Armis competentibus Armati; & Mille sint Sagittarii Armis competentibus similiter muniti) de validioribus & potentioribus Terrarum & Feodorum vestrorum prædictorum, & ad eosdem Homines ad Nos, usque dictam Villam de Novo Castro, ducendum; ita quod sint ibidem, in Mense prædicto ad ultimum, prompti & parati, & Armis, ut præmittitur, Muniti, ad proficiscendum exinde nobiscum, ad vadia nostra, contra Inimicos nostros supradictos, ad eorum Malitiam, cum Dei adjutorio, reprimendum.

Et ideò vobis Mandamus, quod prædictos Homines Pedites eligi faciatis, & eos ad Nos, ad Diem & Locum prædictos, ducatis in formâ prædictâ.

In cujus, &c.

Teste Rege apud Eborum, primo die Julii.

Per ipsum Regem & Concilium.

Contra Usurpationes Papales.

A.D.1319. An. 13. E. 2. Pat. 13. E. 2. p. unica. m. 44.

REX Archiepiscopis, Episcopis, Abbatibus, Prioribus, Decanis, Archidiaconis, Præcentoribus, Sacristis, Officialibus, & omnibus aliis personis Ecclesiasticis, in qualicumque dignitate Constitutis, salutem.

Ad Jura nostra Regia, ne depereant,

seu

A.D. 1319. Edw. 2. ſeu per aliquorum Uſurpationes indebitas aliqualiter ſubtrahantur, quatenus juſtè poterimus, manutenenda; ſubtractaque & occupata, ſi quæ fuerint, ad Statum debitum revocanda; necnon ad impugnatorum eorumdem Jurium noſtrorum Conatus illicitos refrænandos, eo ſtudioſiùs Nos decet operam adhibere, & ſolicitiùs extendere Manum noſtram, quo ad hoc vinculo aſtringimur juramenti.

Cùm itaque Collationem noſtram ad Præbendam de Grimſton & Yateminſter, in Eccleſiâ beatæ Mariæ Sarum, nuper vacantem, & ad noſtram Donationem ſpectantem, ratione Epiſcopatûs Sarum, tunc vacantis, & in Manu Domini Edwardi, quondam Regis Angliæ, Patris noſtri, exiſtentis, recuperavimus in Curiâ noſtrâ, coram Nobis, verſus Gabrielem de Camilla, per conſiderationem ejuſdem Curiæ:

Et Præbendam illam, dilecto Clerico noſtro, Thomæ de Stanton, contulerimus Regio Jure noſtro:

Et intellexerimus jam de novo, quòd quidam, Jus noſtrum prædictum impugnare, dictúmque Judicium in Curiâ noſtrâ, ut præmittitur, ritè redditum, pro viribus enervare nitentes, quaſdam perſonas in poſſeſſionem ejuſdem Præbendæ induci, & Citationes ad Comparendum extra Regnum noſtrum, ac alia Impedimenta diverſa fieri procurant; per quæ utique, ſi procederent, dictum Judicium enervari, Nobiſque & Coronæ noſtræ aliàs, ſuper Jure noſtro prædicto, præjudicium indebitè poterunt generari, A.D. 1319. Ed. 2.

Nos, volentes hujuſmodi diſpendio & præjudicio, Remedio, quo poterimus, obviare; omniúmque, Jura Coronæ noſtræ impugnantium, Conatus illicitos Refrænare, vobis diſtrictè inhibemus, nè aliquam perſonam in poſſeſſionem Præbendæ prædictæ, Nobis inconſultis, inducatis; ſeu quicquam, quod in derogationem Juris noſtri, aut enervationem Judicii, in Curiâ noſtrâ, ut præmittitur, ritè redditi, cedere valeat, indebitè attemptare præſumatis, ſeu per alios attemptari aliqualiter faciatis, per quod ad vos, tanquam ad violatores Regii Juris noſtri, ob veſtri demerita, in hac parte graviter capere debeamus.

Teſte Rege apud Eborum, 12. die Julii.

De Præbendis, & Beneficiis in Scotia, per Regem, conceſſis.

A.D. 1319. da. 13. E. 2. Pat. 13. E. 2. m. 40.

REX Dedit & Conceſſit, Dilecto Clerico ſuo, Willielmo de Aremynne Præbendam de Stubehon, in Eccleſia Glaſguenſi vacantem, & ad Donationem Regis ſpectantem, ratione Epiſcopatûs Glaſguenſis vacantis, & in Manu Regis exiſtentis, Habendam cum ſuis Juribus & Pertinentiis quibuſcumque.

In cujus, &c.

Teſte Rege apud Eborum, 19. die Julii.

Per ipſum Regem.

Conſimiles Literas habent ſubſcripti de Præbendis ſubſcriptis; videlicet,

Robertus de Clyff, de Præbenda de Cadyhon;
Edwardus de London, de Præbenda de Askirk;
Johannes de Merton, de Præbenda de Rutheglen;
} In Eccleſiâ Glaſguenſi.

Willielmus de Herlaſton, de Præbenda de Carnwath;
Robertus de Hemmynburgh, de Præbenda de Reynfra;
Willielmus de Clyff, de Præbenda de Kilbryde;
Johannes de Lund, de Præbenda de Govan;
Thomas de Brayton, de Præbenda de Fynglas;
} In Eccleſiâ Glaſguenſi.

A.D. 1319.

RObertus de Coucy Clericus, habet Conſimiles Literas Regis de Decanatu in Eccleſiâ Glaſguenſi vacante, *&c. ut ſupra.*

Per breve de privato Sigillo.

ET mandatum eſt J. Glaſguenſi Epiſcopo, quod eidem Roberto Stallum in Choro, & Locum in Capitulo

A.D. 1319. pitulo, ratione Decanatûs prædicti; ac Corporalem poſſeſſionem Decanatûs prædicti, cum ſuis Juribus & Pertinentiis quibuſcumque, prout moris eſt, habere faciat.

Teſte ut ſupra.

ROBERTUS de Haliwell Clericus, habet Literas Regis de Præſentatione ad Eccleſiam de Sondum, Glaſguenſi Dioceſe vacante, & ad Donationem Regis ſpectantem;

Et diriguntur Literæ J. Glaſguenſi Epiſcopo.

Teſte Rege apud Eborum, 19. die Julii.

Per ipſum Regem.

Conſimiles Literas de Præſentatione habent ſubſcripti, ad Eccleſias ſubſcriptas; videlicet,

Elias de Grymesby, ad Eccleſiam de Alincrumbe ejuſdem Dioceſis;
Johannes de Briggewater, ad Eccleſiam de Lilleſcline ejuſdem Dioceſis;
Thomas de Cotyngham, ad Eccleſiam de Wygeton, Candidæ Caſæ Dioceſis;

Et diriguntur Literæ Epiſcopo Candidæ Caſæ.

Johannes de Lincolniâ, ad Eccleſiam de Comlongam ejuſdem Dioceſis;
Johannes de Donecaſtriâ, ad Eccleſiam de Middebby ejuſdem Dioceſis;
Johannes de Anlaghby, ad Eccleſiam de Dalſwynton ejuſdem Dioceſis;
Willielmus de Mikelgate, ad Eccleſiam de Botil ejuſdem Dioceſis;
Johannes de Tokkenham ad Eccleſiam de Croſmyghell ejuſdem Dioceſis;
Johannes de Wottenhill, ad Eccleſiam de Twyngham ejuſdem Dioceſis;
Thomas de Gairgrave, ad Eccleſiam de Carneſinole ejuſdem Dioceſis.

A.D. 131 Edv. 2. REX Dedit & Conceſſit Johanni de Oxon. Cuſtodiam Hoſpitii Regis Sanctæ Mariæ Magdalenæ de Rokesburgh, vacantis & ad Donationem Regis ſpectantis, Habendam, cum omnibus ad Cuſtodiam illam qualitercumque ſpectantibus, ad totam vitam ipſius Johannis.

In cujus, &c.

Teſte Rege apud Eborum, 19. die Julii.

Per ipſum Regem.

Conſimiles Literas habent ſubſcripti; videlicet,

Thomas de Egglefeld, de Cuſtodiâ Hoſpitii de Lanark vacantis, &c. ut ſupra.

Per ipſum Regem.

Willielmus de Houk, de Cuſtodiâ Hoſpitii Sancti Johannis de Polmadde in Cliddeſdale.

Johannes de Cerve, de Cuſtodiâ Hoſpitii Sanctæ Mariæ Magdalenæ juxta Berewycum.

Thomas de Gayregrave, de Cuſtodiâ Hoſpitalis Beatæ Mariæ de Hadyngton in Scotiâ.

Per breve de privato Sigillo.

ROGERUS de Croyton Clericus, habet Literas Regis de Præſentatione ad Eccleſiam de Kirketon ſuper Stryvelyn, vacantem & ad Donationem Regis ſpectantem.

Et diriguntur Literæ Epiſcopo Sancti Andreæ.

In cujus, &c.

Teſte Rege apud Eborum, 20. die Julii.

Per ipſum Regem.

De Orando pro Rege, Proficiſcente contra Scotos.

A.D. 1319. *An.* 13. E. 2. *Clauſ.* 13. E. 2. *m.* 19. *d.*

REX, Venerabili in Chriſto Patri, W. eâdem gratiâ, Archiepiſcopo Cantuarienſi, totius Angliæ Primati, ſalutem.

Utriuſque Teſtamenti Salutaribus Exemplis informati, omnium Operationum humanarum directum Principium, ac contra Hoſtium, viſibilium & inviſibilium, Inſidias devotam orationum inſtantiam eſſe didicimus Firmamentum.

A.D. 131

Ideóque veſtram toto Cordis ac Mentis affectu depoſcimus Caritatem, quatinus pro noſtrâ, & noſtrorum Profectione, jam contra Scotos, Inimicos & Rebelles noſtros, Dei dexterâ Nos in

D.1319. .2. in noſtrâ Juſtitiâ dirigente, effectualiter arreptâ, apud Altiſſimum (ſine quo nihil eſt validum, & qui precum perſeverantiâ ſe aſſerit devincendum) preces continuas & devotas effundere Laboretis; & in Diœceſe veſtrâ, cum Congregatione Cleri & Populi devoti ipſum Judicem Precibus placari mandetis, qui Jura ſingulorum pro ſuo libramine reſpicit & tuetur; ſicque, vobis, more Moiſi, continuè orantibus, contingat Nos continuè de Hoſtibus Triumphare:

Et idem Judex, Fortis, Patiens, & Benignus, noſtrum Progreſſum, ſuâ interveniente Gratiâ, ſibi placidum: Aggreſſum noſtrum, ipſo cooperante, Fœlicem & proſperum; & Regreſſum noſtrum efficiat, ipſo conſummante, Glorioſum.

Teſte Rege apud Eborum, 20. die Julii.

Eodem modo mandatum eſt Prælatis ſubſcriptis; videlicet, A.D. 1319. Eav. 2.

S. Londonenſi,
J. Cicestrenſi,
J. Wyntonenſi,
Th. Wygornienſi,
J. Bathon. & Wellenſi,
R. Sarum,
W. Coventry & Litchfeld,
J. Elienſi,
W. Exonienſi,
A. Herefordenſi,
A. Bangorenſi,
D. Menevenſi,
J. Landavenſi,
Aſſavenſi,
J. Lincolnienſi,
J. Norwicenſi,
} Epiſcopis.

W. Eborum Archiepiſcopo Angliæ Primati.

L. Dunelmenſi,
J. Karliolenſi,
} Epiſcopis.

Pro Rege de mutuo habendo a Clero.

D.1319. 13 E 2. 13.E.2. 20. dor. REX venerabili in Chriſto Patri, W. eâdem gratiâ, Archiepiſcopo Cantuarienſi, totius Angliæ Primati, ſalutem.

Ad Regnorum, & aliarum Terrarum Jura ſubtracta, & indebitè occupata, non ſolum Reges & Principes, Regnis & Terris ipſis Præſidentes; quin etiam eorum ſubditi, unà cum ipſis, juxta ſtatuum ſuorum exigentiam, & Fidelitatis eorum debitum, recuperanda impendere tenentur, quotiens caſus exigerit, Conſilium & Auxilium, pro viribus oportuna.

Cùm itaque, per Rebellionem Roberti de Brus, & ſuorum Complicum de Scotiâ,

Qui Fidelitatis ſuæ debito, quo Coronæ Angliæ tenebantur, enormiter derelicto, ſe, ſuóſque conatus, undique aggregatos, in Noſtri & noſtrorum Fidelium inimicitiam dampnabiliter pervertentes, poſt Caſtra noſtra in dictâ Terrâ Scotiæ diruta, & noſtras, aliáſque Fidelium noſtrorum Terras ibidem hoſtiliter occupatas, & mobilia diſſipata, interiores partes Regni noſtri prædicti ſæpiùs ſunt ingreſſi, Deprædationds tàm rerum Eccleſiaſticarum, puàm Secularium, Homicidia, Incendia, & alia Facinora deteſtanda perpetrando, 1319

Per multos jam annos Guerrarum paſſi ſimus Diſcrimina; quæ noſtrum Theſaurum (nec mirum) plus quam creditur inevitabiliter exhauſerunt:

A.D. 1319. Ac nuper, in Parliamento noſtro, ultimo apud Eborum Summonito, per veſtrum, cæterorúmque Prælatorum, & Procerum dicti Regni Conſilium & Aſſenſum, de noſtro exercitu, in æſtate præſenti, ad dictas partes Scotiæ ad Debellationem, & Repreſſionem dictorum Rebellium, victorioſè, favente Domino, dirigendo, ſerioſiùs tractaretur: & quod Nos, ſine Pecuniâ copioſiùs Effundendâ, tantum Negotium commodè aggredi, nec ex cauſis probabilibus, ſine grandi Subſidio, illud Onus ſubire poſſemus;

Decima Cleri in Provinciâ Eborum:

Decima octava Bonorum Mobilium Communitatis dicti Regni noſtri:

Et Duodecima in Civitatibus, Burgis, & Dominicis noſtris; Nobis, in expeditionem ejuſdem Negotii, fuerunt Conceſſæ.

Sanctiſſimus quoque in Chriſto Pater, Dominus Summus Pontifex, perpendens neceſſitatem maximam iminere, Decimam, Clero Provinciæ Cantuarienſis per ipſum impoſitam, per Unum Annum Nobis Conceſſit, in Expeditionem eandem.

Verùm quia de dictis, Decimâ Octavâ, & Decimâ, citra Feſtum Sancti Michaelis proximò futurum, nulla levetur Pecunia, ſicut ſcitis; & dictum Negotium neceſſariò non modicam Summam effundi feſtinè requirit, veſtra & aliorum Fidelium noſtrorum in hac

A.D. 1319. Edw. 2.

hac parte Auxilium & Favorem neceſſariò cogimur implorare:

Super quo vobis in Fide & Dilectione, quibus Nobis tenemini, & in Affectione, quam ad Tuitionem Perſonarum & Rerum Eccleſiaſticarum & Popularium dicti Regni geritis & habetis, Rogando, Mandamus quatenus, prudentiùs Advertentes quanta Bona ex Proſperatione dicti Negotii, Deo propitio, poterunt evenire, quantáque Dampna, ſi ſecus contingat, quod abſit, debeant meritò fœcundari, velitis quantamcumque Summam Pecuniæ poteritis, vel ſaltem uſque ad Ratam, vos de dictâ Decimâ contingentem, Nobis mutuo Liberare, & Deferre ad Scaccarium noſtrum apud Weſtmonaſterium, citra Feſtum Aſſumptionis beatæ Mariæ, vel tunc ad ultimum, Theſaurario & Camerariis noſtris ibidem Liberandam; recipiendo inde Litteras noſtras Patentes, ſub Sigillo de Scaccario competentes, quòd in Solutione per Vos de dictâ Decimâ, ſecundum Ratam, ſic per Vos mutuò Liberatam, Compenſatio debita; & de Reſiduo, quantumcumque fuerit, de aliis Denariis de eâdem Decimâ, & de dictis Decimâ octavâ, & Duodecimâ, proximiùs proventuris, vobis Solutio plena fiet.

Et Abbates, & Priores, Prælatos Eccleſiarum Collegiatarum, veſtræ Dioceſis, & eorum Conventus, quod Ipſi conſimili modo Nobis ſubveniant, Modis & Viis, quibus melius expedire decreveritis, cum pro Salvatione Eccleſiæ & Regni id utilitas expoſcat, inducere ſtudeatis; conſtare facientes ibidem quos ſic induxeritis, remittenteſque hoc Breve.

In hoc tàm arduo Neceſſitatis Articulo, qui vos tangit ſpecialiter, quatenus Fidelitatem erga Nos gerere vel habere prætenditis, ſeu Reipublicæ Commodum affectatis, taliter vos habentes, quod in veſtris, erga Nos agendis, Nos reddatis meritò promptiores.

Teſte Rege apud Eborum, 20. die Julii.

Eodem modo mandatum eſt Epiſcopis ſubſcriptis, &c.

Eodem modo mandatum eſt Abbatibus, Prioribus, & eorum Conventibus, ac Decanis, & Capitulis ſubſcriptis, &c.

Pro Rege de mutuo habendo de Civibus & Burgenſibus, &c.

Pro Nicholao Hoſtienſi Epiſcopo.

A.D. 1319. An. 13. E. 2. Vaſc. 13. E. 2. m. 16. d.

REX Conſtabulario ſuo Burdegaliæ, qui nunc eſt, vel qui pro tempore fuerit, ſalutem.

Cùm, ob laudabilia Merita, quibus, Venerabilis Pater, Nicholaus Hoſtienſis Epiſcopus noſcitur fulciri; nec non ob Locum præcipuum, quem Nobis in noſtris Agendis, in Curiâ Romanâ, & alibi tenet, & tenere poterit in futurum,

Conceſſerimus ei quandam Penſionem Quinquaginta Marcarum Sterlingorum, de Nobis, ſingulis annis, in Feſto Paſchæ percipiendam, prout in Literis noſtris Patentibus, præfato Epiſcopo inde confectis, pleniùs continetur:

Et vobis Mandaverimus quod dictas Quinquaginta Marcas Sterlingorum, vel valorem earumdem in aliâ Monetâ, Annuatim eidem Epiſcopo, vel ejus Procuratori, ſeu Attornato in hac parte, in Feſto prædicto ſolveretis:

De quo nihil hactenus feciſtis, ut accepimus; undè admiramur:

Vobis Mandamus, ſicut aliàs Mandavimus, firmiter Injungentes, quod præfato Epiſcopo id, quod ei a Retro eſt de Penſione prædictâ, a tempore Conceſſionis noſtræ, ſibi inde factæ, & etiam Penſionem illam ſingulis Annis exnunc, de Exitibus Ballivæ veſtræ Solvatis, juxta tenorem Mandati noſtri prædicti, aliàs vobis indè directi:

Recipientes ab eo, cui dictam pecuniam ſic ſolveritis, Literas ſuas Patentes, Receptionem Pecuniæ, ſic ſolutæ, Teſtificantes.

Et Nos vobis, inde in Compoto veſtro, debitam Allocationem habere faciemus.

Dat. apud Eborum, 20. die Julii.

Per ipſum Regem.

Pro Radulpho de Montehermerii de Pardonatione.

A.D. 1319. Pat. 13. E. 2.

REX omnibus, ad quos &c. ſalutem.

Sciatis quòd, per Finem Mille Marcarum, quem, Dilectus & Fidelis noſter, Radulphus de Montehermerii fecit Nobiſcum, Pardonavimus ei Tranſgreſſionem, quam fecit ducendo in Uxorem Iſabellam, quæ fuit Uxor Johannis de Haſtinges defuncti (qui de Nobis Tenuit in Capite) & eidem Iſabellæ Tranſgreſſionem, quam fecit ſe præfato Radulpho Maritando, Licentiâ noſtrâ ſuper hoc non Optentâ.

Nolentes quòd prædicti, Radulphus & Iſabella, ratione Præmiſſorum, per Nos, ſeu Miniſtros noſtros quoſcumque, Occaſionentur, Moleſtentur in aliquo, ſeu Graventur.

In cujus, &c.

Teſte Rege apud Goſeford in Northumbriâ, 12. die Auguſti.

Per Breve de privato Sigillo.

ET mandatum eſt Willielmo de Stoweford quod præfatis, Radulpho & Iſabellæ, Terras, Tenementa, Bona & Catalla ſua, quæ occaſione Tranſgreſſionum prædictarum in Manum Regis Capta fuerunt, & in cuſtodiâ ſuâ ex Commiſſione Regis exiſtunt, ſine dilatione aliquâ Reſtituat:

Vult enim Rex Ipſum indè, erga Regem, ad Scaccarium Regis, exnunc exonerari.

Teſte ut ſupra.

Ad Papam, pro Antonio Peſſaign de Janua.

A.D. 1319.

PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum.

Dilectum & Fidelem noſtrum, Antonium Peſſaign de Janua, veſtræ Beatitudini plenis Affectibus Recommendamus, Precibus iteratis; inſtantiùs Supplicantes quatinus Negotia ipſius, pro quorum exauditione preces noſtras veſtræ Clementiæ aliàs emiſimus cordiales, & præcipuè ſuper quadam pecuniæ ſummâ, quæ per Magiſtrum & Fratres Hoſpitalis Sancti Johannis Jeroſolomitani eidem Antonio refertur deberi, eo benigniùs memoriæ commendare, & gratioſiùs proſequi, quo pro eodem preces iteramus, dignetur veſtra Paternitas Sacroſancta.

Conſervet, &c.

Dat. apud Anebell, 18. die Auguſti

Pro præfato Antonio.

A.D. 1319. Ibid.

REX Nobili Viro, Domino Petro de Via, Domini Papæ Nepoti, amico ſuo cariſſimo, ſalutem, & ſinceræ Dilectionis affectum.

Negotia, Dilectum & Fidelem noſtrum, Antonium Peſſaign de Janua, in Sanctâ Romanâ Curiâ tangentia, & præcipuè, *&c. ut ſupra uſque hæc verba, viz.* Vobis plenis Affectibus Recommendamus;

Iteratò Rogantes quatinus erga Sanctiſſimum Patrem, Dominum Summum Pontificem (cui ſuper hoc ſcribimus) ut Negotia prædicta felicem, noſtris precibus, ſortiantur effectum, partes veſtras interponere velitis Adjutrices; ita quod vobis exindè teneamur ad munera gratiarum.

Dat. ut ſupra.

Eodem modo ſcribitur Domino B. de Monte Flaventio Sanctæ Mariæ in Aquiro Diacono Cardinali *ſed dicetur* veſtræ Paternitati, *ubi dicitur* vobis plenis, &c.

Super Prædicto Antonio, de quibuſdam Anguſtiis, Liberato.

A.D. 1319. Ibid.

VEnerabili in Chriſto Patri, Domino L. Dei gratiâ, Sanctæ Mariæ in Viâ Latâ Diacono Cardinali, Conſanguineo ſuo kariſſimo, Edwardus, &c. ſalutem, & ſinceræ dilectionis affectum.

Fragilitatis humanæ compago tantis diſcurrit Vagitibus & Varietatibus temporum

A.D. 1319. Edv. 2. porum quatitur, tot etiam Anxietates multipharîæ interveniunt, quòd, variante Fortunâ Vices ſuas, non poteſt quiſquam ſtabilis permanere.

Hinc eſt quòd cùm, Dilectus & Fidelis noſter, Antonius Peſſaigne de Januâ, Affinis veſter, de quibuſdam Anguſtiis, quibus nuper angariatus extiterat, jam cognitâ innocentiâ ſuâ, prout juſtum eſt, immunis reperitur; præmiſſa vobis duximus intimanda, ut de ſtatu ipſius non doſoletur animus veſter, ſet potiùs in gaudium exaltetur.

Dat. ut ſupra.

De Gladiis & Maſuellis in Civitate Londonenſi non portandis.

A.D. 1319. An. 13. E. 2. Pat. 13. E. 2. p. unica. m. 29.

REX Majori & Vicecomiti Londoniarum, ſalutem.

Quia, ut intelleximus, plures, tàm de Civitate noſtrâ Londonenſi, quàm Alii, ad eandem Confluentes, cum Gladiis, Maſuellis, & aliis Armis, plùs Contumelias, quàm pacem denotantibus, in eadem Civitate Nocte Dieque vagantur:

Et Alii, hujuſmodi Malitiis inhærentes, Baliſtas & Arcus, & aliis nocivis Fundendis, per Civitatem prædictam deferunt; & Lapides, ac Pelotes Terreas ad hoc aptas, & alia nociva emittunt, per Baliſtas & Arcus ſupradictos, per Vicos & Venellas, in Civitate prædictâ:

Ex quibus, hominibus, Pacis, Quietis, & Honeſtatis, in Civitate prædictâ Degentibus, & Aliis, ad eandem Confluentibus, non ſolùm Timor gravis incutitur, ſet etiam Dampna quamplurima irrogantur, in pacis noſtræ Læſionem manifeſtam; undè, non immeritò, commovemur.

Nos, volentes hujuſmodi Malitias refrænare, vobis præcipimus, firmiter Injungentes, quòd in Civitate prædictâ, in locis ubi expedire videritis, faciatis publicè proclamari, & ex parte noſtrâ firmiter inhiberi, quotiens fore videritis faciendum, ne Quis, per Civitatem prædictam vagans, aut in eadem Moram faciens, Gladium, Maſuellam, vel alia Arma, ex quibus Contumelias præſumatur oriri poſſe, aut alias Suſpitiones mali habere debeat: vel Baliſtam, ſeu Arcum, pro Lapidibus, ſeu Pelotis Terreis, aut aliis nocivis Fundendis, deferet in Civitate prædictâ.

Et, ſi quos, poſt Proclamationem & Inhibitionem prædictas, inveneritis contraria facientes, tunc eos ſine dilatione Areſtetis, & in Priſonâ noſtrâ cuſtodiatis, quouſque aliud a Nobis habueritis in Mandatis;

Noſtris, & Iſabellæ Reginæ Angliæ, Conſortis noſtræ cariſſimæ, Servientibus ad Arma; & Valettis Comitum, & Baronum de Regno noſtro, videlicet, pro quolibet Comite, vel Barone, ſuo Valetto, Gladium Domini ſui in ejus præſentiâ deferente, DUMTAXAT EXCEPTIS.

Teſte Rege apud Eborum, 16. die Octobris.

Per ipſum Regem & Concilium.

De Inhibitione Torneamenti apud Eggefeld.

A.D. 1319. An. 13. E. 2. Clauſ. 13. E. 2. m. 16. d.

REX Vicecomiti Norffolciæ & Suffolciæ, ſalutem.

Præcipimus tibi, firmiter Injungentes, quòd in Civitatibus, Burgis, Villis Mercatoriis, & Locis aliis, in Ballivâ tuâ, tàm infra Libertates, quam extra, ubi videris expedire, publicè proclamari, & ex parte noſtra facias firmiter Inhiberi.

Ne Quis, Comes, Barò, Miles, ſeu alius quicumque Homo ad Arma, cujuſcumque ſtatûs ſeu conditionis exiſtat, ſub Foriſfacturâ omnium quæ Nobis foriſfacere poterit, Turneare, Burdeare, Juſtas facere, Aventuras quærere, ſeu aliud Factum Armorum apud Eggefeld in Ballivâ tuâ, ſeu alibi infra Regnum noſtrum, niſi pro Expeditione Guerræ noſtræ Scotiæ, excercere præſumat, ſine Licentiâ noſtrâ ſpeciali:

Et, ſi Quos, poſt Proclamationem & Inhibitionem hujuſmodi, inveneris contrarium facientes, tunc Eos, cum Equis & Herneſiis, ac aliis Bonis ſuis attachies, & ſub Areſto ſalvo Cuſtodias, donec aliud indè a Nobis habueris in Mandatis.

Et hoc, ſicut te ipſum Indempnem ſervare, & Nobis indè ad Mandatum noſtrum

D.1319. nostrum respondere volueris, nullo modo omittas.

Teste Rege apud Eborum, 20. die Octobris.

Per ipsum Regem, Nunciante Ricardo de Aremynne.

A.D. 1319. Edv. 2. Eodem modo Mandatum est singulis aliis Vicecomitibus per Angliam; excepto quod non scribitur eis apud Eggefeld.

Ad Comites & Barones, de Inhibitione prætacta.

D.1319. n.13. E.2. at.13. E.2. unica. 30.

REX, Dilectis & Fidelibus suis, Comitibus, Baronibus, Militibus, & omnibus aliis Hominibus ad Arma, ad Torneandum apud Eggefeld in proximo Conventuris, salutem.

Mandavimus vobis, sub Forisfactura omnium quæ nobis forisfacere poteritis, firmiter Inhibentes, ne apud dictam Villam de Eggefeld, seu alibi in Regno nostro Torneare, Burdeare, Justas facere, Aventuras quærere, seu aliquod aliud Factum Armorum excercere præsumatis, nisi pro Expeditione Guerræ nostræ Scotiæ, sine Licentiâ nostrâ speciali.

Et, ad Inhibitionem hujusmodi vobis plenius faciendam, Dilectum Servientem nostrum ad Arma, Latorem Præsentium, ad vos duximus destinandum; A.D. 1319.

Cui Damus plenam, tenore Præsentium, Potestatem Arestandi, & Prisonæ nostræ sub Custodia Vicecomitis nostri Comitatus Norffolciæ Committendi, omnes Illos, Quos, post Inhibitionem nostram prædictam, contrarios invenerit aut Rebelles.

In cujus, &c.

Teste Rege apud Eborum, 20. die Octobris.

Per ipsum Regem, Nunciante Ricardo de Ayremynn.

De Conductu, pro Scotis, super Pace, sive Treugis, ineundis.

A.D.1319. n.13. E.2. t.13. E.2. 2.

REX omnibus Ballivis & Fidelibus suis, tàm infra Libertates, quàm extra, ad Quos, &c. salutem.

Sciatis quòd suscepimus in Salvum & Securum Conductum nostrum Duodecim Personas de Scotiâ, cujuscumque statûs fuerint, in veniendo usque ad Villam nostram Novi Castri super Tynam, ad Tractandum cum quibusdam Fidelibus nostris, Quos ibidem missuri sumus, ad Festum Sancti Nicholai proximò futurum, super Pace, Treugis, sive Sufferentiis, inter Nos, & Homines de Scotiâ ineundis, seu reformandis.

Et ideò vobis mandamus quòd ipsis Duodecim Personis, in veniendo usque ad prædictam Villam Novi Castri ex causâ prædictâ, ibidem morando, & exindè redeundo, cum Familiâ & Hernesiis suis necessariis, in Rebus aut Personis suis non inferatis, seu, quantum in vobis est, ab aliis inferri permittatis Injuriam, &c. A.D. 1319.

In cujus, &c. usque ad Festum Sancti Hillarii proximo futurum duraturas.

Teste Rege apud Eborum, 24. die Octobris.

Per breve de privato sigillo.

Pro Willielmo de Monte Acuto, super Expensis in Vasconia.

D. 1319. 13. E. 2. sc.13. E. 2. 16.

REX, Dilecto Clerico suo, Richardo de Ellesfeld, Constabulario suo Burdegaliæ, vel ejus Locum Tenenti, salutem.

Cùm, de Gratiâ nostrâ speciali, Concesserimus, Dilecto & Fideli nostro, Willielmo de Monte acuto, Senescallo nostro Vasconiæ, in auxilium Misarum & Expensarum, Quas idem Senescallus noster circa Regimen Ducatûs nostri prædicti apponit, tantum de Dono nostro istâ Vice, ultra Feodum Senescalciæ prædictæ consuetum, quantum eidem Senescallo aliàs Concessimus ex causâ supradictâ; A.D. 1319.

Vobis mandamus quòd eidem Senescallo nostro tantum, quantum ei aliàs Concessimus ex causâ prædictâ, ultra Feodum prædictum, de Exitibus Ducatûs prædicti solvatis; Recipientes ab eodem

A.D. 1319. Edv. 2. eodem Seneſcallo noſtro Literas ſuas Patentes, quæ pro Nobis & vobis ſufficientes fuerint in hac parte: Et Nos vobis indè, in Compoto veſtro, debitam Allocationem habere faciemus. A.D. 1319. Edv. 2.

Teſte Rege apud Eborum, 25. die Octobris.

Per breve de privato ſigillo.

Super Cancellario, & Magno Sigillo Regis.

A.D. 1319. *An.* 13. E. 2. *Clauſ.* 13. E. 2. *m.* 16. *d.* MEMORANDUM *quòd Dominus Rex, 26. die Octobris, Anno, &c. 13. apud Eborum Præcepit, Venerabili Patri, Johanni de Hothum, Elienſi Epiſcopo, Cancellario ſuo, quod ad Denunciationem alicujus, cujuſcumque ſtatûs fuerit, ad ipſum Cancellarium ex parte Regis venientis, non faciat Executionem alicujus mandati ſub Magno Sigillo ipſius Regis, niſi idem Dominus Rex ore-tenus eidem Cancellario voluntatem ſuam indè dixerit, vel ſibi Literas miſerit ſub Privato Sigillo ſuo.*

MEMORANDUM *de magno Sigillo Regis, liberando Roberto de Bardelby Clerico, ſuper Cancellario eundo ad Novum Caſtrum ſuper Tynam in Negotio Regis.* A.D. 1319. *Ibid.* *m.* 13. *d.*

MEMORANDUM *de magno Sigillo Regis, liberando J. Norwicenſi Epiſcopo, quem Rex in pleno Parliamento Cancellarium ſuum nominavit.* *Ibid.* *m.* 9. *d.*

Pro Diſpenſatione, ſuper Matrimonio, inter Regis Primogenitum, & Filiam Willielmi Comitis Hollandiæ.

A.D. 1319. *An.* 13. E. 2. *Rom. & Fr.* 13. *E.* 2. *m.* 7. PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum.

Nuper variis Utilibus & Neceſſariis Cauſis, Nos & Proceres Regni noſtri, quorum Conſiliis & Auxiliis dicti Regni Negotia diriguntur, rationabiliter moventibus, oblato Nobis, ex parte Nobilis Viri, R. Hanoniæ & Selandiæ Comitis, ac Domini Friſiæ, Matrimonio, inter Edwardum Primogenitum noſtrum, & Sibillam Filiam ipſius Comitis contrahendo, Communicato & Deliberato Conſilio diſpoſuimus conſentire; ſperantes ex hujuſmodi Conjunctione Tranquilitati & Paci, non ſolùm Regni noſtri, ſet etiam Circumpoſitarum Nationum, futuris temporibus, Divino favente Præſidio, provideri.

Et pro eo, quòd iidem, Filius & Filia, in Tertio Conſanguinitatis Gradu ſe adinvicem attinere noſcuntur, veſtræ devotè Supplicamus Sanctitati quatinus cum eiſdem, ut Matrimonialiter poſſint adinvicem Copulari, dignaremini ex cauſis præviis de Apoſtolicæ Poteſtatis plenitudine diſpenſare.

Verùm, quia, Nobilis Vir, Karolus de Franciâ, antequam ad vos noſtræ Preces hujuſmodi devenirent, Diſpenſationis Gratiam optinuit pro filiâ ſuâ, præfato Primogenito Matrimonialiter Conjungendâ, extitit hucuſque ſuſpenſus noſtræ Petitionis effectus, ſicut præfatus Comes Nobis jam noviter nunciavit; de quo profecto eo vehementius mirari cogimur, quo inter Nos & præfatum Karolum, ſuper Matrimoniali Contractu ineundo, ſicut nec cauſa ſubfuit ineundi, non fuit hactenus aliquid prælocutum. A.D. 1319.

Nos itaque deſiderantes ea, quæ cùm præfato Comite, nomine noſtro, certitudinaliter Tractata & Concordata fuerant pro comuni utilitate Regni noſtri, juxta præconceptum noſtrum Propoſitum, adimpleri;

Veſtræ Sanctitati iteratis Precibus humiliter Supplicamus quatinus,

Guerrarum Diſcrimina, quæ Regni noſtri Incolas, per longa tempora, ſicut veſtra Benignitas benè novit, plurimùm conturbârunt, & quomodo, ex Conjunctione prædictâ, hujuſmodi Guerrarum turbines ſedari, & ruptæ Pacis Fœdera reformari poſſe creduntur veriſimiliter, Paternâ ſolicitudine ponderantes,

Ut Prælocutum Matrimonium, inter dictum Primogenitum noſtrum, & Filiam prædicti Comitis, perfici valeat, dignemini, juxta formam Prioris noſtri Rogaminis, miſericorditer diſpenſare; non obſtante impetratione præfati Karoli, cui nequaquam aſſentire proponimus, eo quòd de noſtrâ voluntate ſeu Conſcientiâ non proceſſit.

Conſervet, &c.

Dat. apud Eborum, ſecundo die Novembris.

Ad

Ad Cardinales pro dicta Dispensatione.

A.D. 1319. An. 13. E. 2. Ibid.

REX, Venerabili in Christo Patri, Domino G. Dei gratiâ, tituli Sancti Ciriaci in Termis Presbitero Cardinali, amico suo carissimo, Edwardus, ejusdem gratiâ, &c. salutem, & sinceræ Dilectionis affectum.

Nuper, de Consilio magnatum, *&c. prout supra usque hæc verba, viz.*

Paternitatem vestram affectuosè Requirimus & Rogamus, quatinus penes dictum Dominum Summum Pontificem (cui pro dictâ Dispensationis gratiâ impetrandâ Preces dirigimus iteratas) ut votis nostris annuat in hac parte (non obstante impetratione ipsius Karoli, cui nequaquam assentire proponimus, eo quòd de nostræ voluntatis conscientiâ non processit) Opem velitis & Operam apponere efficaces. A.D. 1319.

Dat. ut supra.

Eodem modo mandatum est N. Sanctæ Adrianæ Diacono Cardinali,

Et A. Albanensi Episcopo.

Ad Regem Siciliæ, super Dispensatione antedicta.

A.D. 1319. An. 13. E. 2. Rom. & Fr. 13. E. 2. m. 7.

SErenissimo Principi, Domino R. Dei gratiâ, Regi Siciliæ illustri, amico suo carissimo, Edwardus, &c. salutem, & successus, semper ad vota, prosperos & felices.

Efficit prægrandis fiducia, quam de vestræ dilectionis & amicitiæ sinceritate optinemus, ut, quæ in votis gerimus, eo Regiæ magnificentiæ confidentiùs exponamus, quo, pro nostris complendis desideriis, speramus certiùs vos velle Regii favoris præsidia, gratâ benivolentia in oportunitatibus impertiri.

Proindè, cum inter Nos, & Nobilem virum, *Robertum* Hanoniæ & Selandiæ Comitem, ac Dominum Frisiæ, super Matrimonio, inter Edwardum Primogenitum nostrum, & Filiam ipsius Comitis Contrahendo, interventu solempnium nunciorum, habitus sic Tractatus; ac Nos, de Consilio Magnatum & Procerum Regni nostri, cernentes quòd, ex Conjunctione hujusmodi, Tranquilitati & Quieti dicti Regni, & circumpositarum etiam Nationum, posse, Divino favente Præsidio, imposterùm provideri, quantum in Nobis erat, Assensum præbuimus, Deliberato Consilio, Tractatui memorato.

Et, pro eo, quòd idem Filius & Filia in Tertio Consanguinitatis gradu se attinent, Sanctissimo in Christo Patri, Domino Summo Pontifici, direximus Preces nostras, quatinus cum eisdem, ut, non obstante dictâ Attinentiâ, possint adinvicem Copulari, Dispensare ex causis præviis dignaretur. A.D. 1319.

Verùm, quia jam nobis relatum est quòd aliqui hujusmodi Dispensationis Gratiam impedire nituntur, volentes forsitan quod dictus Primogenitus noster Matrimoniali Consortio alibi Jungeretur (de quo, non inmerito commovemur) vestræ Celsitudini votivis affectibus Supplicamus, quatinus præfatum Dominum Summum Pontificem (cui etiam iteratâ vice, pro dictâ Dispensationis gratiâ impetrandâ, nostras Litteras Supplicatorias destinamus) ut votis nostris, pro Comuni Utilitate & Quiete dicti Regni, & Guerrarum sedandis Turbinibus, dignetur annuere, velitis, amore nostri, inducere Consiliis oportunis, prout pro celeriori Expeditione dicti Negotii Regia circumspectio fore prospexerit faciendum; Nos exindè in hiis, quæ vobis placitura fuerint, gratâ vicissitudine fortiùs obligantes.

Dat. apud Eborum, secundo die Novembris.

Pro Magistro Henrico de Burghash, in Episcopum Wintoniæ, Præficiendo.

A.D. 1319. An. 13. E. 2. Rom. & Fr. 13. E. 2. m. 7.

PAPÆ Rex devota pedum oscula Beatorum.

Dilecti Clerici nostri, Magistri Henrici de Burghash, Nepotis, Nobilis Viri & Fidelis nostri, Bartholomei de Badelesmere, Senescalli Hospitii nostri, suis exigentibus Meritis virtuosis, Honoris & Profectuum incrementa corditer affectantes, pro ipsius promotione eo libentiùs vestræ Clementiæ effundimus A.D. 1319.

A.D. 1319. Edw. 2.

mus Preces noſtras, quo eas ſperamus a veſtrâ Beatitudine gratioſiùs exaudiri.

Cùm itaque intellexerimus a nonnullis, quòd vos proviſionem Eccleſiæ Cathedralis Sancti Swythini Wyntonienſis, cum ipſam tunc proximo vacare contingeret, veſtræ ac Sedis Apoſtolicæ Diſpoſitioni ſpecialiter duxeritis reſervandam: & jam dicta Eccleſia, per mortem, Bonæ Memoriæ, Johannis de Sandale, nuper Epiſcopi loci illius, Paſtorali ſit Regimine deſtituta;

Nos, Deſiderantes eidem Eccleſiæ de Perſonâ idoneâ provideri, quæ Nobis & Regno noſtro Utilis exiſteret & fidelis, Sanctitati veſtræ devotis Precibus Supplicamus, quatinus, præfatum Magiſtrum, Henricum (quem Litterarum Scientia, & alia Virtutum Donaria Condecorant) habentes, ſi placet, noſtri conſideratione, Paternis affectibus commendatum, ipſum præficere dignemini Regimini Eccleſiæ prælibatæ; ſuplentes, de plenitudine poteſtatis, defectum, ſi quem in ætate forſitan patiatur.

Et, ſi fortaſſis veſtra provida Circumſpectio ad ipſius Præfectionem aliquâ conſideratione non duxerit procedendum, tunc uni alteri de noſtris, Quem Vobis aliàs curabimus Nominare, & Qui ad Dignitatem hujuſmodi erit idoneus Scientiâ, Moribus, & Ætate, de Epiſcopatu prædicto velitis auctoritate Apoſtolicâ providere; ac interim de Ordinatione ejuſdem alibi faciendâ, Noſtri conſideratione, æquanimiter ſuſtinere.

Conſervet, &c.

Dat. apud Eborum, ſecundo die Novembris.

Pro Thoma de Rivariis, in Epiſcopum Sancti Andreæ, Promovendo.

A.D. 1319. An. 13 E. 2.

Rom. & Fr. 13 E. 2. m. 7. d.

PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum.

Nuper, Pater Sancte, pro Religioſo Viro, Fratre Thoma de Rivariis, de Ordine Fratrum Minorum (de cujus Circumſpectionis & Induſtriæ probitate, ac Dilectionis puritate plenam Fiduciam optinemus) per noſtras Litteras veſtræ ſupplicamus Sanctitati, quatinus eundem Fratrem Thomam, Quem, ut Nobis dabatur intelligi, Felicis Memoriæ, Clemens Papa Quintus, Prædeceſſor veſter, præfecit in Epiſcopum Sancti Andreæ in Scotia (Willielmo, tunc Epiſcopo dicti loci, Claræ Memoriæ, Genitoris noſtri, Proditore, Amoto finaliter a Regimine Epiſcopatûs illius, & ad Perpetuum Carcerem Condempnato) ſperantes Præmiſſa, per Regiſtrum dicti Prædeceſſoris veſtri poſſe luculentiùs edoceri:

Super quo veſtra Nobis reſcripſit Beningnitas, quòd vobis conſtare non potuit, nec per aſſertionem aliquam fidedignam, nec per Regiſtra prædicta, quamvis ſolicitè perquiſita, quòd præfatus Prædeceſſor veſter præfatum Epiſcopatum dicto Fratri Thomæ contulit, ſeu quod dictus Willielmus Amotus fuerit ab eodem.

Et idcirco (quamvis noſtri & Regni noſtri Tranquilitatem Paterno zeletis affectu, & omnes illam iniquis auſibus perturbantes velitis proſequi, quatenus fieri poterit, juſtitiâ mediante) ad prædicti tamen Willielmi Epiſcopi Depoſitionem (de cujus demeritis, pœnam exigens, nondum innotuit veritas) abſque juſtitiæ offenſâ procedere nequiviſtis; nec præfatum Fratrem Thomam ad Epiſcopatum, quem eum habuiſſe, aut licenter potuiſſe habere non conſtat, reſtituere quoquomodo: adicientes quod, ſi Proceſſum aliquem, vel Litteras Apoſtolicas haberemus, per quæ dicta noſtra Supplicatio juvari poſſet, ea veſtræ Clementiæ mitteremus, ſub Fiduciâ, quæ poſtulamus, promptâ pro executione Juſtitiæ, conſequendi: undè veſtræ Beatitudini, ex cordis intimis, Grates & Gratias referimus quas valemus.

Verùm, quia de Litteris Apoſtolicis, de Præfectione præfati Fratris Thomæ ad Epiſcopatum prædictum, ad præſens certitudinem non habemus; & veraciter audivimus quòd præfatus Willielmus Epiſcopus, Roberto de Bruis, Hoſti noſtro, in obſtinatâ Rebellione, contra Sacroſanctam Romanam Eccleſiam, perſiſtenti, ſpreto fidelitatis ſuæ Sacramento, Adhæſit ab initio, & adhuc inceſſanter Adhæret, quæque Nobis & Regno noſtro Incommoda procurando; ſicque, tanquam Fautor ipſius Roberti, non ſolùm majoris Excommunicationis, ſet etiam Privationis & Depoſitionis ſententias, Autoritate veſtra rite prolatas, dinoſcitur incurriſſe; ac, perſiſtens notoriè in eiſdem, Interdictum, in eadem Terrâ Scotiæ generaliter eadem Auctoritate prolatum, A.D. 1319. n. 2. prolatum, non metuit violare, Divina Celebrando, immo veriùs Prophanando, Officia, & faciendo per alios Celebrari, in contemptum Sanctæ Romanæ ac Univerſalis Eccleſiæ, & pernitioſum exemplum plurimorum;

Nè igitur, ſi tantæ ipſius Epiſcopi perverſitatis Audacia, & Inobedientia tam elata, diutiùs impunitæ remaneant, incentivum cæteris tribuant Rebellandi; placeat, quæſumus, veſtræ Beatitudini præfatum Epiſcopum, ſuper Præmiſſis Reſponſurum, ad veſtram præſentiam perſonaliter evocare, ac A.D. 1319. Edw. 2. ulterius, circa Ipſius Amotionem a Regimine dictæ Eccleſiæ, quo ſe reddidit tàm indignum exequi, quod Canonicis convenit Inſtitutis; ac præfatum Fratrem Thomam, quem Mores & Merita virtuoſa multipliciter recommendant, præficere in loci illius Antiſtitem, de Apoſtolicæ plenitudine Poteſtatis.

Conſervet, &c.

Dat. apud Eborum, 5. die Novembris.

Ne Quis trahatur in Placitum, extra Regnum.

A.D. 1319. An. 13. E. 2. Pat. 13. E. 2. unica. 27.

REX Archiepiſcopis, Epiſcopis, Abbatibus, Prioribus, Decanis, Archidiaconis, Præcentoribus, Sacriſtis, Officialibus, & omnibus aliis perſonis Eccleſiaſticis, in qualicumque dignitate Conſtitutis, ſalutem.

Cùm, ſecundum Conſuetudinem, in Regno noſtro optentam, & hactenus approbatam, nullus, de eodem Regno, ſuper hiis, quorum cognitio ad nos pertinet, trahi debeat in Placitum extra idem Regnum:

Ac quidam, Jura Coronæ noſtræ infringere Molientes, dilectum Clericum noſtrum, Willielmum de Shoteſham, Perſonam Eccleſiæ de Rutherfeld Ciceſtrienſi Dioceſe, quam, virtute Præſentationis noſtræ, Ratione Terrarum & Tenementorum, quæ fuerunt de Hæreditate Gilberti de Clare Comitis Glouceſtriæ & Hertfordiæ defuncti, nuper in Manu noſtrâ exiſtentium, ſibi factæ, Canonicè eſt aſſecutus:

Nec non, dilectum & Fidelem noſtrum, Rogerum Damory, nunc dictæ Eccleſiæ Patronum, ratione Propartis ſuæ, ſibi, & Elizabethæ Uxori ſuæ, uni Cohæredum & Participum dictæ Hæreditatis, factæ, ſuper jure Advocationis Eccleſiæ prædictæ, cujus Cognitionem ad Nos non eſt dubium pertinere, A.D. 1319. trahere nitantur in Placitum extra idem Regnum, in læſionem Coronæ & Dignitatis noſtræ, & contra Conſuetudinem prædictam, ſicut ex Relatu accepimus plurimorum:

Vobis & ſingulis veſtrûm diſtrictè prohibemus, ne præfatos, Willielmum & Rogerum, Citetis, vel Citari faciatis ad comparendos, coram aliquo Judice, extra idem Regnum, ſuper hujuſmodi jure Advocationis & Præſentationis noſtræ reſponſuros, vel aliquid contra ipſos attemptetis, vel attemptari faciatis, quod in derogationem Regiæ Dignitatis noſtræ, ſeu in læſionem Conſuetudinis prædictæ cedere valeat quoquo modo;

Maximè cùm prædicti, Willielmus & Rogerus, parati ſunt, infra idem Regnum, in omnibus, quorum Cognitio ad Nos pertinet, ſtare Juri:

Et, ſi quid per vos contra eos, quod in derogationem Regiæ Dignitatis noſtræ, ſeu in læſionem Conſuetudinis prædictæ cedere valeat, attemptatum fuerit in hac parte, id revocari faciatis indilate.

Teſte Rege apud Eborum, 6. die Novembris.

Seneſcallo Vaſconiæ Mortuo, de Regimine commiſſo.

A.D. 1319. An. 13. E. 2. Vaſc. 13. E. 2. m. 16.

REX Univerſis & ſingulis Prælatis, Baronibus, Militibus, & liberè Tenentibus: Majoribus, Juratis, Conſulibus, Communitatibus, Caſtellanis, Præpoſitis, Ballivis, & Fidelibus ſuis Ducatûs Vaſconiæ; ac Aliis, ad Quos præſentes Litteræ pervenerint, ſalutem.

Sciatis quòd, cùm, Bonæ Memoriæ, Willielmus de Monte Acuto, nuper Seneſcallus noſter Vaſconiæ, jam diem A.D. 1319. ſuum clauſerit extremum, ut accepimus,

Nos, volentes de Regimine Seneſcalciæ prædictæ, quouſque de Concilio noſtro Seneſcallum ejuſdem Ducatûs conſtituere valeamus, providere, Regimen ejuſdem Ducatûs, dilecto & fideli noſtro, Amaneno de Foſſato, Commiſimus cuſtodiendum, quouſque

aliud

A.D. 1319. Edv. 2. aliud inde duxerimus demandandum.

Et ideo vobis Mandamus quod eidem Amaneno, tanquam Regenti Officium Seneſcalciæ prædictæ, Pareatis, Reſpondeatis, & fideliter Intendatis in formâ prædictâ.

In cujus, &c.

Dat. apud Eborum, 6. die Novemb.

Ad Papam, Iteratæ Preces pro Henrico de Burghaſh.

A.D. 1319. An. 13. E. 2. Rom. & Fr. 13. E. 2. m. 7.

PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum.

Attendentes virtutum inſignia, quibus, dilectus Clericus noſter, Magiſter Henricus de Burghaſſhe, Nobilis Viri & Fidelis noſtri, Bartholomei de Baddeleſmere, Seneſcalli Hoſpitii noſtri, Nepos, noſcitur inſigniri; ac ipſius Promotionem, ſuis exigentibus Meritis gratioſis, contemplatione etiam præfati Seneſcalli noſtri, corditer affectantes: veſtræ nuper devotè Supplicavimus Sanctitati, quatinus præfatum Magiſtrum Henricum Wyntonienſis Eccleſiæ, nunc per mortem, Bonæ Memoriæ, Johannis de Sandale, olim Epiſcopi loci illius, Paſtoris ſolatio deſtitutæ (cujus Proviſionem, ut audivimus, veſtræ Sedis Apoſtolicæ diſpoſitioni ſpecialiter reſervaſtis) præficere dignaremini in Paſtorem; &, ſi fortaſſis idem Henricus in ætate defectum pateretur, illum ſupplere velletis de Apoſtolicæ plenitudine Poteſtatis.

Jam verò, Morum & Converſationis ejuſdem Henrici merita, ſuper quibus ab omnibus laudabile ſibi Teſtimonium perhibetur, non inmeritò ponderantes; ac deſiderantes preces noſtras prædictas favorabiliter exaudiri,

Veſtræ Clementiæ totis affectibus Supplicamus, quatinus præfatum Henricum, utique Litterarum Scientiâ præditum, Moribus inſignem, & in agendis quibuſcunque Circumſpectum, Regimini præficere dignemini Eccleſiæ prælibatæ.

Speramus etenim quod, ſi veſtra Beatitudo votis noſtris clementer annuerit in hac parte, ex ipſius promotione non ſolum Eccleſiæ prædictæ, ſet totius Regni noſtri utilitati ex hoc providebitur & quieti, Domini ſibi præſidio aſſiſtente.

Dat. apud Gaynesburgh, 9. die Novembris.

Ad Cardinales, pro Henrico prælibato.

A.D. 1319. An. 13. E. 2. Ibid.

REX, Venerabili in Chriſto Patri, Domino L. eadem gratiâ, Sanctæ Mariæ in Viâ Latâ Diacono Cardinali, amico ſuo cariſſimo, ſalutem, & ſinceræ dilectionis affectum.

Quæ in votis gerimus & amplius inſident nobis cordi, eo veſtræ dilectioni confidentiùs intimamus, quo ſperamus certiùs vos velle, pro noſtris complendis deſideriis, curioſiùs laborare.

Cùm itaque, promotionem, dilecti Clerici noſtri, Magiſtri Henrici de Burghaſſhe, Nobilis Viri & Fidelis noſtri, Bartholomei de Baddeleſmere, Seneſcalli Hoſpitii noſtri, Nepotis, ſuis exigentibus Meritis Virtuoſis, corditer affectantes, Domino Summo Pontifici Supplicaverimus, per Litteras noſtras ſpeciales, quatinus eundem Henricum (quem Generis Nobilitas, Litterarum Scientia, Morum & Converſationis Honeſtas, ac alia Virtutum Inſignia Condecorant) Regimini Wyntonienſis Eccleſiæ, jam per mortem, Bonæ Memoriæ, Johannis de Sandale, nuper Epiſcopi Loci illius, Paſtoris ſolatio deſtitutæ (cujus Proviſionem idem Summus Pontifex, ut nobis relatum eſt, ſuæ Diſpoſitioni ſpecialiter reſervavit) dignetur præficere de Apoſtolicæ plenitudine Poteſtatis.

Paternitatem veſtram, quantâ poſſumus affectione, Requirimus & Rogamus, quatinus dictas preces noſtras, erga præfatum Summum Pontificem, modis & viis, quibus expedire videritis, velitis, amore noſtri, efficaciter promovere, &, ut ad Exauditionis Gratiam, juxta cordis noſtri Deſiderium, favorabiliter admittantur, Opem & Conſilium, ſicut de veſtrâ Dilectione confidimus, apponere quæ poteſtis; nos exinde in hiis, quæ vobis placitura fuerint, fortius in oportunitatibus Obligantes.

Dat. &c. ut ſupra.

Eodem modo ſcribitur Cardinalibus ſubſcriptis; videlicet,

Domino A. Sabinenſi,
Domino N. Hoſtienſi & Veletrenſi,
Domino A. Albanenſi,
Domino G. Peneſtrenſi,
Domino B. Tuſculanenſi,
Epiſcopis.

A.D. 1319. Edw. 2.

Domino G. Petri, tituli Sanctæ Ceciliæ,
Domino G. tituli Sancti Ciriaci in Termis,
Domino W. de Poietto, tituli Sancti Marcelli,
Domino Vitali, tituli Sancti Martini in Montibus,
} Presbiteris Cardinalibus.

Domino A. Sanctæ Mariæ in Porticu, Diacono Cardinali.

Domino Petro de Viâ, Nepoti Papæ.

A.D. 1319. Edw. 2.

Ad Nuncios in Curia Romana, ſuper dicto Negotio.

A.D. 1319. An. 13. E. 2. Ibid.

REX, Venerabili in Chriſto Patri, A. eâdem gratiâ, Herefordenſi Epiſcopo, ſalutem.

Cum nos, promotionem, dilecti Clerici noſtri, Magiſtri Henrici de Burghaſhe, *&c. ferè prout ſupra uſque hæc verba; viz.*

Et diverſis Cardinalibus amicis noſtris, pro promotione dicti Negotii erga ipſum Summum Pontificem, conſimiliter tranſmiſimus preces noſtras:

Et, quia Expeditio dicti Negotii plurimùm inſidet nobis cordi, vos affectuoſè Requirimus & Rogamus, quatinus dictas Litteras præfato Summo Pontifici, & cæteris Cardinalibus, quibus diriguntur, liberetis cum oportunum videritis; & circa promotionem & expeditionem dicti Negotii, ſicut de vobis confidimus, omnem diligentiam & ſollicitudinem, quas poteritis, efficaciter apponatis.

Dat. apud Gaynesburgh, 9. die Novembris.

Conſimilis Littera dirigitur Magiſtro Andreæ Sapiti, mutatis competenter mutandis.

A.D. 1319.

Bulla, de Poteſtate Fulminandi contra Robertum de Brus, perpetuata.

A.D. 1319. An. 13. E. 2. Ex Autogr.

JOhannes Epiſcopus, ſervus ſervorum Dei, dilectis Filiis, Gaucelino tituli Sancti Marcellini & Petri, Presbitero, & Lucæ Sanctæ Mariæ in Viâ Latâ, Diacono, Cardinalibus, ſalutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

Dudùm, poſt noſtræ Promotionis auſpicia ad ſtatum Apoſtolicæ Dignitatis, Antiquatam abolim inter, cariſſimum in Chriſto Filium noſtrum, Edvardum Regem Angliæ Illuſtrem, & Robertum de Brus, tunc Regnum Scotiæ Gubernantem, Diſſenſionis Odioſæ Materiam in animo Revolventes, & Animarum deflenda pericula, dolendas Fidelium ſtrages innumeras, multiplicia Diſpendia Facultatum, & Nocumenta graviſſima, quæ multis Regnorum ipſorum Eccleſiis, & perſonis Eccleſiaſticis, ipſius protractio Diſſenſionis intulerat, ac diſpendioſa, quæ paraverat, obſtacula Negotio Terræ Sanctæ: & veriſimiliter poterat formidari nè ſimilia forſan obiceret in futurum; vias & modos, quibus circa præmiſſa, Domino propitiante, ſalubria adhibere poſſemus Remedia, cum multâ diligentiâ duximus exquirendum.

Et tandem, ad perſonas veſtras noſtræ dirigentes Conſiderationis Intuitum, vos ad Angliæ & Scotiæ Regna, ac Iberniæ & Walliæ partes, pro Reformatione pacis hujuſmodi, plenâ vobis ſuper hoc per noſtras Litteras poteſtate conceſſâ, duximus deſtinandos.

Et nichilominus, ut via facilior ad hujuſmodi Reformationem pacis, Domino Dirigente, pateret, inter eoſdem, Regem & Robertum, Treugas, per certi temporis ſpatium duraturas, duximus Indicendas; volentes illas, a die Notificationis ſeu Publicationis earum, per vos, vel alium, ſeu alios faciendæ, ſuum obtinere vigorem.

Et ex tunc in perſonas, non ſervantium vel infringentium illas, Excommunicationis Sententiam proferentes; quas per vos, vel per alium, ſeu alios, Regi ac Roberto prædictis, & aliis, de quibus vobis videretur expediens, Notificari mandavimus, ſeu etiam publicari:

Cúmque vos poſtmodùm, ſicut Apoſtolatui noſtro per veſtras Litteras intimâſtis, ad Executionem permiſſorum vobis Negotiorum hujuſmodi volentes, ſervatâ debitâ maturitate, procedere, quia de facili ad dictum Regnum Scotiæ tunc, nonnullis interjectis obſtaculis, vobis non patebat Acceſſus, clauſas Litteras veſtras dicto Roberto, veſtri cauſam nunciantes adventûs, per Curſores proprios deſtinâſtis; ſed idem Robertus, ſeu Gentes ſuæ, nedum quòd ipſi Roberto permiſiſſent eaſdem Litteras præſentari, immo Nuncios ipſos nequaquam Regnum intrare Scotiæ permiſerunt.

Propter quod, Venerabilem Fratrem noſtrum, Petrum Epiſcopum Corbanienſem, & dilectum Filium, Magiſtrum Aymericum Gerardi, Archidiaconum Eluenſem, Capellanum noſtrum, Nuncios & Familiares veſtros, ad dictum Robertum, cum ipſo, ſuper hiis, quæ Apoſtolicæ vobis directæ Litteræ continebant, habituros tractatum, ac ordinaturos, inter cætera, cum eodem de tempore & loco, vobis tuto, quibus, ſuper Commiſſis vobis, poſſetis habere cum ipſo Tractatum & Colloquium, deſtinâſtis.

Qui demum Nuncii, non ſine periculis & difficultate multiplici, prius ab eodem Roberto Litteris habitis de Conductu, ad Caſtrum de Rokesbour, in ingreſſu Scotiæ conſtitutum, finaliter applicârunt.

Er, cùm ipſos Gentes ejuſdem Roberti præſentiam ipſius Roberti nequaquam adire permitterent, & ab eodem Roberto, ut ad eum poſſent accedere, per ſpeciales eorum Litteras poſtulâſſent; Jacobus Danglars, & Alexander, Milites ac Familiares ejuſdem Roberti, cum quibuſdam aliis, ad eoſdem Nuncios accedentes, ab eiſdem Nunciis Litteras, ſi quas oſtendendas dicto Roberto portabant, exhibere ſibi, deferendas per eos ad dictum Robertum, cum inſtantiâ poſtulârunt; comminantes eiſdem, quòd eos aliter Regnum nequaquam intrare permitterent antedictum:

Quibus iidem Nuntii Apoſtolicas Litteras, eidem Roberto directas, per quas ad pacem caritativis affatibus hortabamur, ejuſdem dictis Militibus tradiderunt, dicto Roberto per eoſdem Milites aſſignandas.

Poſtmodùm autem, quodam ipſius Roberti Clerico, ad conducendum dictos Nuncios ad ipſius Roberti præſentiam accedente,

Tandem, cùm dicti Nuncii ad locum, ubi dictus Robertus morabatur tunc temporis, applicâſſent, eidem Roberto cauſam Miſſionis & Adventûs eorum oretenus exponere curaverunt; ipſum rogantes inſtanter quòd eaſdem Apoſtolicas, Exhortationes hujuſmodi continentes, aliáſque veſtras clauſas Litteras, directas eidem, quas ei præſentialiter aſſignarunt, aperiret, & inſpiceret diligenter, & ad contenta in eis, tanquam Obedientiæ Filius, reſponderet.

Sed idem Robertus, Litteras ipſas præfatis Nunciis, non abſque Mentis Indignationè, reſtituens, illas legere, quibuſdam Confictis Excuſationibus Frivolis, recuſavit: & nichilominus (ſe, aliquibus nolle tractatibus Pacis vel Treugarum intendere, non verens dampnabiliter affirmare) Vos & Nuncios ipſos ad hujuſmodi Tractatum admittere Denegavit, eiſdem Nunciis, ac Propoſitis per eoſdem, reſponſum dare, ductus veſaniæ Spiritu, denegando; quamvis Nunciis dixiſſet eiſdem, quòd, ſuper præmiſſis deliberatione cum ſuis Conſiliariis habitâ pleniori, infra Feſtum Beati Michaelis, tunc proximò ſecuturum, eis per ſuas Litteras pleniùs reſponderet:

Qui, dampnabiliter in contumaciâ ſuæ inobedientiæ perſeverans, longè poſt dictum Terminum, per ſuas Litteras Nunciis reſpondit eiſdem, quòd in Reſponſione, quam Comites & Barones eiſdem Nunciis per Litteras ipſorum fecerant ſpeciales, inter alia continentes, quòd, Nisi dictus Robertus nominaretur Rex Scotiæ, Tractatum aliquem super præmissis vobiscum, vel cum dictis Nunciis, non haberet, eum perſiſtere oportebat.

Et quia, ex hiis, poterat colligi manifeſtè, veriſimilibus Conjecturis, quod dictus Robertus nequaquam Apoſtolicis, ac veſtris Monitis, & Exhortationibus in hac parte acquieſcere, Datus in ſenſum Reprobum, intendebat; vos, ut ad Tractatum Pacis hujuſmodi proſequendum liberior Aditus haberetur, ac volentes futuris Periculis obviare, Treugas prædictas, juxta formam ipſárum, in Literis Apoſtolicis, ſuper Treugis eiſdem confectis, annotatam, Londoniæ, ubi tunc degebatis, præſentialiter publicâſtis, & in nonnullis aliis Angliæ & Scotiæ, Regnorum prædictorum, locis inſignibus, & confinibus eorumdem, mandâſtis, ac feciſtis per alios publicari.

Et deindè, volentes Treugas eaſdem, & Indictionem ac Publicationem ipſarum ad Roberti, ac Sequacium, Fautorum, & Complicum ſuorum, & aliarum Perſonarum dicti Regni Scotiæ, notitiam pervenire, Dilectum Filium, Fratrem Adam, Guardianum Fratrem Ordinis Minorum de Berwico, Nuncium veſtrum, cum eiſdem Apoſtolicis, In-

Indictionem Treugarum continentibus earumdem, & diverſis aliis Literis, ac Proceſſibus veſtris, ad eoſdem Robertum & Regnum Scotiæ deſtinâſtis.

Qui demùm, verſus partes illas accedens, & obtentis ab eodem Roberto, ut ad ipſum proficiſci poſſet, Litteris de Conductu, dictúmque Regnum Scotiæ jam intrâſſet, Quidam, Alexander nomine, ſe ipſius Roberti aſſerens Seneſcallum, præfato Guardiano occurrens in viam, prædictas, tàm Apoſtolicas, quàm veſtras Litteras & Proceſſus de manibus dicti Guardiani, pro viribus contradicentis, eripuit; Dicens illas ſe dicto Roberto, qui per modicum ab indè diſtabat ſpatium, delaturum.

Qui tandem Alexander, poſt brevis temporis intervallum, vadens ad dictum Robertum, ut dicebat, ac rediens, Literas, & Proceſſus eoſdem Guardiano ſæpedicto reſtituit; ei, ſub pœnâ Capitis, diſtrictè præcipiens quòd ſtatim Scotiæ Terram & Regnum exiret; eidem Litteris de ſecuro Conductu, quas petebat cum inſtantiâ, denegatis.

Sed idem Guardianus, mandatum veſtrum hujuſmodi, nequaquam propter hoc negligens, ut potuit adimplere, Treugas ipſas & Indictionem earum, in vulgari ſuo, ſonoro Præconio, pluribus ibidem Scotis aſtantibus, publicavit; & ſubſequenter, de loco ipſo recedens, & iter ſuum proſequens feſtinanter, cum ab eodem Alexandro elongatus per modicum ſpatium extitiſſet, Quidam, dicti Roberti Satellites, ipſum Sacrilegis Auſibus aggredientes in viâ, cum Literis & Proceſſibus antedictis, Habitúque ſuo, ac veſtibus paupertatis, & rebus aliis, quas portabat, immaniter ſpoliarunt.

Et inſuper dictus Robertus, tantam Inobedientiam & Contemptum ſatagens ſub rectæ Intentionis palliare velamine, & fraudulenter confingens ad Pacis aſpirare Tractatum, eidem Regi Angliæ Literas deſtinavit; & per alias Litteras vobis ſcripſit quòd, ab eodem Rege Literis obtentis de ſecuro Conductu, ad Vos ſex vel plures mitteret Tractatores.

Ad quod ei per veſtras Literas reſpondentes, illas cuidam Nuncio, qui eaſdem ſuas ad vos detulerat Literas, ad eum deferendas, ſpecialiter tradidiſtis; qui cùm uſque ad ingreſſum Scotiæ cum eiſdem Literis acceſſiſſet, dicti Roberti Gentes Nuncium ipſum ad eundem Robertum dictas portare Literas minimè permiſerunt; quas ad vos poſtmodùm idem Nuncius clauſas, ſicut prius, & integras reportavit.

Deindè verò præfatus Robertus,

Suæ Currum Elationis aſcendens, & eligens perire potius quàm ſalvari, nedùm quòd, ſe convertens ad Dominum, a ſuæ Obſtinationis duritiâ propoſitum revocaret, ſed in illâ potiùs dampnabiliter perſeverans, & pejora prioribus in ſuæ dampnationis cumulum coacervans, per ſe, vel Comites, ac Barones, & Nobiles, & Alios, de præfato Regno Scotiæ, Indictionis & Publicationis Treugarum hujuſmodi non ignaros, Monitis, Exhortationibus, ac Pœnis, & Sententiis Apoſtolicis, non ſine notâ Rebellionis deteſtabilis, vilipenſis, & Apoſtolicæ Sedis reverentiâ, temerariâ præſumptione calcatâ,

Villam & Caſtrum de Berwico,

Quæ diù dictus Rex Angliæ, &, Claræ Memoriæ, Edvardus Rex Angliæ, Genitor ſuus, dùm viveret, quietè poſſederunt, & ante tempus, ac etiam tempore Indictionis Treugarum ipſarum, idem Rex poſſidebat, ac poſtea per ſe, & ſuos in pace poſſedit,

Necnon & quædam alia Caſtra, Terras, & Loca dicti Regis, & ipſius Regni Angliæ Incolarum, conſiſtentia infra illud, nequiter & fraudulenter invadens, crudelem in magnam Gentem Regis ipſius, dictæque Villæ de Berwico Incolas, cædem dampnabili temeritate commiſit; ad aliarum ejuſdem Regis occupationem Terrarum ſe proceſſurum deteſtabiliter comminando: propter quæ dictus Robertus, & alii, in præmiſſis Adhærentes eidem, Excommunicationis Sententiam incurrerant ſupradictam.

Nos verò, dicti Roberti tàm Enormem Contemptum, támque Graves & Deteſtandos Exceſſus, non valentes conniventibus oculis pertranſire, vobis per alias noſtras dedimus Literas in mandatis, ut per vos, vel alium, ſeu alios, dictum Robertum, & Adhærentes eidem, præfatam Excommunicationis Sententiam incurriſſe, in Eccleſiis & Locis inſignibus, de quibus vobis videretur expediens, prout eſſet juſtum, & æquum, nuntiaretis ſolenniter ac publicè, ſingulis diebus Dominicis & Feſtivis; contra Eos ad alias Spirituales & Temporales Pœnas, prout vobis viſum foret, juxta prædictorum qualitatem exceſſuum, proceſſuri.

Quòd, ſi forſan eos in ſuâ nequitiâ perdurare contingeret, vos, juxta exigentiam Contumaciæ & Exceſſuum eorumdem,

A.D. 1319. Edv. 2.

rumdem, veſtros curaretis in Eos exagerare Proceſſus;

Nec non & ipſos, & quoſvis alios, dictæ pacis & Concordiæ Turbatores, ſive Incolæ dictorum Regnorum, ſive quicunque alii, & undecunque forent, & omnes & ſingulos Complices, Adjutores, Valitores, Conſiliarios, Fautores, & Sequaces eorum, ac in hiis Adhærentes eiſdem, publicè vel occultè, etiam ſi Perſonæ Eccleſiaſticæ forent, cujuſcumque Conditionis, Dignitatis, Ordinis, ſive Statûs, Eccleſiaſtici vel Mundani, forſan exiſterent, etiam ſi Archiepiſcopali vel Epiſcopali Dignitate fulgerent, ut ab hujuſmodi Turbatione, ſeu Impedimento, Favore, Conſilio, Auxilio, Sequela, & Adhærentiâ Prædictorum omnino deſiſterent, per Excommunicationis in Perſonas, & Interdicti Sententias in Terras & Eccleſias eorum, ac Privationem Feudorum, Officiorum, Locationum, & quorumcunque Beneficiorum Spiritualium (citra tamen Archiepiſcopalem & Epiſcopalem Dignitatem) & Temporalium etiam, quæ a quibuſcunque Eccleſiis obtinerent, ut illa ſic liberè ad Eccleſias reverterentur eaſdem, quod Prælati & Rectores earum, aut alii, ad quos pertinerent, pro ſuâ diſponerent voluntate; nec non & per inhabilitationem, tam ipſarum Eccleſiaſticarum Perſonarum (Archiepiſcopis & Epiſcopis dumtaxat Exceptis) quam Filiorum, Nepotum, & Aliorum, ab ipſis Turbatoribus & Impeditoribus Laicis, uſque ad ſecundum Gradum Deſcendentium, ad quævis Eccleſiaſtica Beneficia obtinenda, & alia etiam Juris Remedia, de quibus & prout videretur expediens, Appellatione poſtpoſitâ, debitè compeſcendi:

Omnes quoque & ſingulos, qui dictis Turbatoribus ſeu Impeditoribus Laicis, vel ipſorum alicui Juramento Fidelitatis tenerentur aſtricti, quandiu ipſi Pacis hujuſmodi Turbatores ſeu Impeditores exiſterent, abſolvendi:

Et alia omnia faciendi, Quæ circa Præmiſſa, & Prædictorum quodlibet *for*ent oportuna, plenam contulimus, per alias noſtras Literas, Poteſtatem.

Et quamvis, poſt Receptionem hujuſmodi Literarum noſtrarum, præfatus Robertus, ut, ad cor rediens, a ſuâ Malignitate ceſſaret, a vobis expectatus fuiſſet; quia tamen Ipſe, inſtar Lapidis Obduratus, ac de noſtrâ & dictæ Sedis Benignitate ſibi *lib*enter exhibitâ, non abſque Ingratitudinis notâ, Spiritum Elationis aſſumens, nedum quod, ſe convertens ad Dominum, a ſuæ Obſtinationis duritiâ propoſitum revocaret, ſed in illâ potius elatâ Mente perſiſtens, tanquam in profundum malorum demerſus, quædam ipſius Regis, unà cum Sequacibus, Complicibus, Adjutoribus, Valitoribus, & Fautoribus ſuis, obſidere per violentiam præſumebat, & alia quorumdam Incolarum ipſius Regni Angliæ Caſtra, Terras, & Jura invadere nitebatur.

Vos autem, conſiderantes attentiùs quod idem Robertus ex Præmiſſis, de quibus vobis per ſufficientia documenta conſtabat, quæve aliàs erant adeò publica & notoria, quòd nullâ poterant tergiverſatione celari, Nobis & Eccleſiæ Romanæ inobedientem, notoriè & manifeſtè Rebellem, ac noſtrorum & ejuſdem Eccleſiæ Mandatorum Contemptorem publicum ſe reddiderat, & reddebat: quodque Pacis ejuſdem Tractatus impeditus extiterat, & impediebatur tunc etiam ex præmiſſis; &, quod impediretur imposterùum, erat veriſimiliter præſumendum;

Et propterea, tam enormes exceſſus & Injurias diſſimulare ſalvâ conſcientiâ nequeuntes (nè tantorum Malorum pernities ad ſimilia concitaret Iniquorum animos per Exemplum) pronuntiâſtis, & Declarâſtis dictum Robertum ejuſdem Eccleſiæ Inobedientem Notorium & Rebellem, ac ſuis, & Apoſtolicæ Sedis, & noſtris Juſſionibus Renitentem; Decernentes contra eum, ſicut contra Rebellem, & Inobedientem noſtrum, & ejuſdem Eccleſiæ manifeſtum, ac Noſtris & ipſius Eccleſiæ Mandatis Renitentem, notabiliter procedendum:

Et eum nichilominùs, dictóſque Sequaces, Adjutores, Valitores, Complices, & Fautores, & etiam Adhærentes, denuntiantes prædictam Excommunicationis Sententiam (contra Infringentes ſeu non Servantes Treugas eaſdem, ut præmittitur, Promulgatam) tanquam violatores Treugarum ipſarum, & alias Pœnas & Sententias, per nos latas in dictis Literis, incurriſſe; Quos demùm Excommunicatos, Pulſatis Campanis, & Candelis Accenſis, publicè Nunciâſtis, & Feciſtis, in diverſis Cathedralibus, & aliis Eccleſiis ſolennibus, nunciari; eiſdem Prædicentes apertè quòd, ſi eos in hujuſmodi pertinaciâ perſiſtere fortè contingeret, ad alias Spirituales & Temporales Pœnas procederetis, ſicut videretis expediens contra eos.

Poſtremò autem ut hujuſmodi Proceſſus veſter ad Communem omnium deduceretur Notitiam pleniorem, Membranas, Proceſſum continentes eundem, D.1319. v. 2. in prædictarum Eccleſiarum appendi vel affigi Oſtiis ſive Superliminaribus mandaviſtis; quæ proceſſus ipſos, ſuo quaſi Sonoro Præconio & patulo indicio, publicarent.

Ita quòd hii, quos proceſſus ipſe contingebat, nullam ignorantiam poſtea prætendere poſſent, quòd proceſſus ipſe non perveniſſet ad notitiam eorumdem; cum non eſſet veriſimile Remanere quoad ipſos Incognitum vel Occultum, quod publicabatur tam Patenter & Solenniter Univerſis.

Nos igitur, nolentes tàm præſumptuoſum Inobedientiam & Contemptum, tantæque Rebellionis Audaciam, contra Nos & Romanam Eccleſiam attemptatos, prout non poſſumus, nec debemus, conniventibus oculis præterire:

Vóſque, quos poſtmodum ad Sedem Apoſtolicam duximus revocandos, non potueritis, poſt Revocationem hujuſmodi, ulteriùs procedere in præmiſſis, nec de illis, abſque novo Mandato, vos intromittere quomodolibet valeatis:

Diſcretioni veſtræ, per Apoſtolica Scripta, Committimus & Mandamus, quatinus vos, vel alter veſtrum, per vos, vel per alium, ſeu alios, tàm in Curiâ Romanâ, quàm per eadem Angliæ & Scotiæ, nec non & Franciæ Regna, & Iberniæ, Walliæ & Flandriæ, & alias Partes, Terras, & Loca, de quibus vobis videbitur, prædictam Excommunicationis Sententiam perindè facere valeatis inviolabiliter obſervari; & denuntiari ſolenniter Robertum, Impeditores, Turbatores, Complices, Adjutores, Valitores, Conſiliarios, Fautores, Sequaces, & Adhærentes prædictos, & ipſorum quemlibet, nominibus eorum expreſſis, quotiens & quando videritis expedire, præfatas Pœnas & Sententias incurriſſe, ipſiſque Omnibus & Singulis ſubjacere, ac ſi Juriſdictio veſtra, vobis in Præmiſſis Commiſſa, plenè duraret, & nequaquam a Nobis hujuſmodi Revocatio proceſſiſſet. A.D. 1319. Edv. 2.

Cæterùm volumus, & Apoſtolicâ Auctoritate Decernimus, quod quilibet veſtrûm proſequi valeat Articulum, etiam per alium inchoatum, quamvis idem inchoans nullo fuerit impedimento Canonico impeditus; quódque, a Datâ Præſentium, ſit vobis, & unicuique veſtrûm, in præmiſſis omnibus, & eorum ſingulis, cœptis & non cœptis, Præſentibus & Futuris, perpetuata Poteſtas & Juriſdictio attributa, ut eo Vigore, eâque Firmitate poſſitis in præmiſſis omnibus, cœptis & non cœptis, Præſentibus & Futuris, & pro prædictis procedere, ac ſi prædicta omnia & ſingula coram vobis cæpta fuiſſent, & Juriſdictio veſtra, & cujuſlibet veſtrûm, in prædictis omnibus & ſingulis, per Citationem vel modum alium perpetuata legitimum extitiſſet, qualibet Conſtitutione contrariâ non obſtante.

Dat. Avinion. 15. Kal. Decembris, Pontificatûs noſtri Anno Quarto.

Sub Filis canabeis.

Ad Cives Bayonæ, de Fidelitate continuanda.

A.D.1319. n.13. E.2. ſc.13. E.2. 15.d.

REX, dilectis & fidelibus ſuis, Majori, Centum Paribus, & toti Communitati Civitatis ſuæ Baionæ, ſalutem.

Etſi de fidelitatis veſtræ conſtantiâ, gratis operibus veſtris, & Obſequiis fructuoſis, Nobis & Progenitoribus noſtris, Regibus Angliæ, laudabiliter impenſis, id depoſcentibus, ad plenum confidat Regia Celſitudo:

Ut tamen ſubditos in fidelitate ſuâ ferventiùs reddant interpellationes frequentes, ipſorum conſtantiam decet ſucceſſivis vicibus gratioſis Literis ſolidare.

Vos igitur affectuoſis Precibus Requirimus & Rogamus, quatinus fidelitatis veſtræ conſtantiam velitis tàm utiliter, quàm laudabiliter, continuare; ita quod exindè debeatis apud Regiam Majeſtatem ſpecialiter commendari; ipſámque veſtris Utilitatibus promptiorem allicere, temporibus oportunis. A.D. 1319.

Dat. apud Eborum, 23. die Novemb.
Per ipſum Regem.

De Villis per Scotos Combuſtis, & Taxatione non Levanda.

A.D. 1319. n.13. E.2. Clauſ.13. E.2. 13.

REX Taxatoribus & Collectoribus Decimæ octavæ in Weſtrithingo in Comitatu Eborum, ſalutem.

Quia Alianora, quæ fuit Uxor Henrici de Percy, Nobis dedit intelligi, pro ſe, Hominibus, & Tenentibus Villarum de Spoſford, Wetherby, Lynton, A.D. 1319.

A.D. 1319. Edv. 2.

Lechelay, Kerby, Kirkeby, Giſburn in Cravene, Setil, Gikelſwik, Ickely, Weſtby, Staynford, Langclif, & Routhewell, quod prædictæ Villæ per Scotos, Inimicos & Rebelles noſtros, ſunt combuſtæ; & Bona & Catalla Hominum, de prædictis Villis, per eoſdem Inimicos in parte deſtructa, & in parte deprædata, per quod iidem, Alianora, Homines, & Tenentes Villarum prædictarum, de Bonis illis Taxationem dictæ Decimæ octavæ Nobis ſolvere non poſſunt.

Nos, ad eorum Deſtructionem conſiderationem habentes, vobis Mandamus quod, factâ Taxatione Decimæ octavæ prædictæ de Bonis ſuis, ibidem remanentibus, juxta formam Commiſſionis, vobis nuper inde factæ, Levationi ejuſdem Superſedeatis omnino, quouſque aliud a Nobis inde habueritis in mandatis.

Teſte Rege apud Eborum, 25. die Novembris.

Per ipſum Regem & Concilium.

EOdem modo mandatum eſt Taxatoribus & Collectoribus dictæ Decimæ octavæ, in Northtrithingo in Comitatu Eborum, pro dicta Allanora, Hominibus, & Tenentibus Villarum de Topclif, Newby, Carleton, Criſtwayt, Aſtenby, Kirkelenyngton, Difford, & Renyngton.

Item, Eiſdem Taxatoribus & Collectoribus dictæ Decimæ octavæ in Northtrithingo, &c. pro Johanne de Merkingfeld, Ricardo de Kirkebryde, pro ſe, Hominibus, & Tenentibus Villæ de Eryuin, &c.

Item, Eiſdem Taxatoribus, &c. pro Andrea de Merkingfeld, & Hominibus Villæ de Scurveton.

Teſte ut ſupra.

Item, Eiſdem Taxatoribus, &c. pro Johanne de Kilnyngton, & Hominibus Villarum de Suthkilnyngton, & Suthotrington.

Teſte ut ſupra, cum illâ adjectione, quod ſi ita eſt, tunc facta, &c.

Item, Eiſdem Taxatoribus, &c. pro Abbate de Fontibus, Hominibus & Tenentibus, Villarum de Kirkebywisk, Neuſum, Melmorby, Raynyngton, Diſford, Aynderby, Rukeby, Pikal.

Teſte ut ſupra.

Item, Taxatoribus, &c. in Weſtrithingo, &c. pro dicto Abbate, Hominibus & Tenentibus Villarum de Riggeton, Staynburgh, & Rippelay, &c.

Item, Eiſdem Taxatoribus, &c. pro Hominibus Villarum de Sedbergh in Loneſdale, Burton, Thornton, Twyſilton, Ingelton, Glapham, Auſtewik, & Bentham, &c.

Item, Taxatoribus, &c. in Northtrithingo, &c. pro Hugone de Miton, & Hominibus Villarum de Maunby, Solbergh, Neuby ſuper Wyſk, & Kirtlington, &c.

Item, Taxatoribus, &c. in eodem Trithingo, pro Johanne de Haneby, & Hominibus Villarum de Northalverton, Broumpton, Romundeby, Thornton in Vinar, Nanyngton, Berghby, Sourby, Northkilnyngton, Thornton in Theſtrede, Northotrington, Bretteby, Sigſton, Thymelby Horton parva, Smytheton, Hornby, & Griſby, & Oſmunderlare, &c.

Item, Taxatoribus, &c. in Northtrithingo pro Abbate de Fontibus, pro ſe, & Tenentibus ſuis Villarum de North Couton, Kirkebywisk, Neuſon, Melmorby, Disford, Raynyngton, Sutton Hougrave, Sandhoton, Skipton ſuper Swale, Neuton ſuper Swale, Robeby, Pikal, Aynderby & Thornton ſuper More, &c.

Item, Taxatoribus, &c. in Weſtrithingo pro eodem Abbate, & Tenentibus ſuis Villarum de Riggeton, Staynburn, Rippeleye, & Graſton.

Item, Taxatoribus &c. in Norhtrithingo pro Hominibus & Tenentibus villæ de Kirkby ſuper moram juxta Miton.

Litera Regis Franciæ, ſuper Querimonia Mercatorum,

A.D. 1319. An. 13. E. 2.

Ex Orig. in Tur.

MAgnifico Principi Edwardo, Dei gratiâ, Regi Angliæ Illuſtri, Fratri noſtro Cariſſimo, Philippus, eâdem gratiâ, Franciæ & Navarræ Rex, ſalutem, & proſperos ad vota ſucceſſus.

Querimoniam quorumdam Civium noſtrorum Ambianæ Recepimus, continentem quod,

Occaſione

.D. 1319.
v. 2.

A.D. 1319.
Edw. 2.

Occaſione cujuſdam Debiti, in quo certis Mercatoribus Angliæ teneri dicimur, quanquam de ipſo, Dilectus noſter, Toco Guidi, vel Alius, ejus nomine, ſatiſfactionem dictis Mercatoribus pro Nobis impendi voluerit, & conſenſerit de hiis, in quibus certis & legitimis de Cauſis ſibi teneri dicimini.

Cujuſmodi ſatiſfactioni vos, ſeu Gentes veſtræ noluiſtis, ut intelleximus, conſentire,

Officiales veſtri dictorum Regnicolarum noſtrorum Mercaturas & Bona, per ipſos capta, & detenta ratione dicti Debiti noſtri, reddere & deliberare præfatis Conquerentibus totaliter recuſârunt, in magnum Dampnum & Gravamen ipſorum.

Quare Celſitudinem veſtram affectuoſe Rogamus, quatinus de hiis, in quibus dicto Toco Guidi Tenemini, Mercatoribus veſtris ſatisfacere, uſque ad ſummam, a Nobis Eis debitam, ſine difficultate velitis: Mercâturáſque & Bona dictorum Regnicolarum noſtrorum, Reddi & Deliberari ſine difficultate qualibet faciatis eiſdem; ita quòd ad Nos ulterius ſuper hoc non recurrant.

Scitis enim quòd præfatis Conquerentibus, Regnicolis noſtris, in juſtitiâ deeſſe non poſſemus, quin ſuper prædictis apponeremus Remedium oportunum.

Super hiis itaque vos taliter habere velitis, quod Nobis debeat eſſe gratum, & inter Subditos Noſtros & Veſtros ceſſare debeat omnis materia quæſtionis; Nobiſque reſcribere velitis quid ſuper prædictis duxeritis faciendum.

Datum apud Vicenn. die 27. Novembris, Anno Domini, 1319.

Per Dominum Regem Franciæ.

De Poteſtate tractandi, ſuper Treuga, cum Scotis.

.D. 1319.
s. 13. E. 2.
t. 13. E. 2.
21.

A.D. 1319.

REX omnibus, ad quos, &c. ſalutem.

De Fidelitate probatâ & Circumſpectione providâ, venerabilis Patris, J. Elienſis Epiſcopi, Cancellarii noſtri, &, Dilectorum & Fidelium noſtrorum, Adomari de Valencia, Comitis Pembrociæ, Conſanguinei noſtri cariſſimi, Hugonis le Deſpenſer Junioris, & Bartholomæi de Badeleſmere, plenam fiduciam reportantes,

Ad Tractandum ſuper Sufferentiâ, ſeu Treugâ inter Nos, & Robertum de Brus, ſuoſque Complices & Fautores, contra Nos de Guerrâ exiſtentes, ineundâ: & ad Sufferentiam illam, ſeu Treugam Modis & Viis, quibus expedire videbitur, vallandam & firmandam; præfatis, Epiſcopo, Comiti, Hugoni, & Bartholomæo, Omnibus, Tribus, & Duobus eorumdem, Plenam, tenore præſentium, Committimus Poteſtatem; Ratum habituri & Firmum quicquid per dictos, Epiſcopum, Comitem, Hugonem, & Bartholomæum, Omnes, Tres, & Duos eorum, Tractatum, Vallatum, & Firmatum fuerit, Noſtro Nomine, in Præmiſſis.

In cujus, &c.

Teſte Rege apud Eborum, 1. die Decembris.

Per ipſum Regem & Concilium

De dicta Treuga, per Juramentum, firmanda.

.D. 1319.
s. 13. E. 2.
Ibid.

A.D. 1319.

REX omnibus, ad quos, &c. ſalutem.

Sciatis quòd, cùm per Litteras noſtras Patentes, venerabili Patri, &c. *ut ſupra*, Tractandi de Sufferentia ſeu Treuga inter Nos & Robertum de Brus, &c. *uſque hac verba, viz.*

Plenam Commiſerimus poteſtatem ad Vallandum & Firmandum per Juramentum, in animam noſtram, præſtandum, id quod per præfatos Epiſcopum, &c. *ut ſupra.*

Per ipſum Regem & Concilium.

De Poteſtate Tractandi, ſuper Pace, cum Scotis.

A.D. 1319. An. 13. E. 2.

Pat. 13. E. 2. p. unica. m. 21.

A.D. 1319.

REX omnibus, ad quos, &c. ſalutem.

De Fidelitate probatâ, & Circumſpectione providâ, venerabilis Patris, J. Elienſis Epiſcopi, Cancellarii noſtri, &, Dilectorum Fidelium noſtrorum, Adomari de Valencia, Comitis Pembrociæ, Conſanguinei noſtri cariſſimi, Hugonis le Deſpenſer Junioris, & Bartholomæi de Badeleſmere, Plenam Fiduciam Reportantes, ad Tractandum ſuper Finali Pace & Concordiâ inter Nos, & Robertum de Brus, ſuóſque Complices & Fautores, contra Nos de Guerrâ exiſtentes, ineundâ: & ad eandem Pacem & Concordiam, Modis & Viis, quibus expedire videbitur, vallandam & firmandam; præfatis, Epiſcopo, Comiti, Hugoni, & Bartholomæo, omnibus, tribus, & duobus eorum, plenam, tenore præſentium, committimus poteſtatem; ratum habituri & firmum quicquid per prædictos, Epiſcopum, Comitem, Hugonem, & Bartholomæum, omnes, tres, & duos eorum Tractatum, Vallatum, & Firmatum fuerit, noſtro nomine, in præmiſſis.

In cujus, &c.

Teſte Rege apud Eborum, 1. die Decembris.

Per ipſum Regem & Concilium.

De Pace prædicta, per Juramentum, Vallanda.

A.D. 1319. An. 13. E. 2.

Pat. 13. E. 2. p. unica. m. 21.

A.D. 1319.

REX omnibus, ad quos, &c. ſalutem.

Sciatis quòd, cùm, per Litteras noſtras Patentes, venerabili Patri, J. Elienſi Epiſcopo, Cancellario noſtro, &, dilectis & fidelibus noſtris, Adomaro de Valencia, Comiti Pembrochiæ, Conſanguineo noſtro cariſſimo, Hugoni le Deſpenſer Juniori, & Bartholomæo de Badeleſmere, omnibus, tribus, aut duobus eorum, Tractandi de Finali pace & Concordiâ, inter nos & Robertum de Brus, ſuóſque Complices & Fautores, contra nos de Guerra exiſtentes, ineundâ, plenam Commiſerimus poteſtatem: Ad vallandum & firmandum per Juramentum, in animam noſtram præſtandum, id quod per præfatos, Epiſcopum, Comitem, Hugonem, & Bartholomæum, omnes, tres, & duos eorum, noſtro nomine, Tractatum fuerit in præmiſſis, cuilibet dictorum, Epiſcopi, Comitis, Hugonis, & Bartholomæi, plenam poteſtatem, & Mandatum ſpeciale damus, & concedimus per præſentes.

In cujus, &c.

Teſte Rege apud Eborum, primo die Decembris.

Per ipſum Regem & Concilium.

De Cuſtodibus, pro Treuga antedicta, aſſignandis.

A.D. 1319. An. 13. E. 2.

Pat. 12. E. 2 p. unica. m. 21.

A.D. 1319.

REX omnibus, ad quos, &c. ſalutem.

Sciatis quòd, cum Commiſerimus plenam poteſtatem, venerabili Patri, J. Elienſi Epiſcopo, &, dilectis, & fidelibus noſtris, Adomaro de Valencia, Comiti Pembrochiæ, Conſanguineo noſtro cariſſimo, Hugoni le Deſpenſer Juniori, & Bartholomæo de Badeleſmere. omnibus, tribus, & duobus eorum, Tractandi de Sufferentiâ, ſeu Treugâ inter Nos, & Robertum de Brus, ſuóſque Complices & Fautores, contra Nos de Guerra exiſtentes, ineundâ: & ad Treugam, ſeu ſufferentiam illam vallandam & firmandam; prout in Literis noſtris Patentibus, inde confectis, pleniùs continetur.

Nos, volentes, Sufferentiam, ſeu Treugam hujuſmodi, ſi eam iniri contingat, in omnibus obſervari, aſſignandi Cuſtodes Sufferentiæ, ſeu Treugæ illius, cùm eam iniri & firmari contigerit, in Comitatu Northumbriæ, & Marchiis illis, certos Fideles per ſe, ac in Comitatu Cumbriæ & Marchiis illis alios Fideles noſtros per ſe, juxta diſcretionem prædictorum, Epiſcopi, Comitis, Hugonis, & Bartholomæi, omnium, trium, & duorum ipſorum, eiſdem, Epiſcopo, Comiti, Hugoni, & Bartholomæo, omnibus, tribus,

A.D. 1319. Edw. 2.

bus, & duobus eorum plenam poteſtatem, & Mandatum ſpeciale Damus, & Concedimus per præſentes.

In cujus, &c.

Teſte Rege apud Eborum, primo die Decembris.

Per ipſum Regem & Concilium.

ET mandatum eſt omnibus & ſingulis Caſtellanis, Conſtabulariis, Cuſtodibus Villarum & aliorum Locorum, ac aliis Miniſtris & Fidelibus Regis, tàm infra Libertates, quàm extra, ubicumque Locorum Conſtitutis; quod, ſi contingat Sufferentiam ſeu Treugam, nomine Regis, iniri ſeu firmari, tunc eam, quantum in eis erit, teneant & obſervent in omnibus; prout per Litteras prædictorum, Epiſcopi, Comitis, Hugonis, & Bartholomæi, omnium, trium, & duorum eorum, eis Conſtiterit in hac parte: & hoc nullo modo omittant.

In cujus, &c.

Teſte ut ſupra.

Per ipſum Regem & Concilium.

De Salvo Conductu, pro Nunciis Scotiæ.

A.D. 1319. …n. 13. E. 2. Pat. 13. E. 2. …. unica. …. 21.

REX omnibus, ad quos &c. ſalutem.

Sciatis quòd, cùm Commiſerimus plenam poteſtatem, venerabili Patri, J. Elienſi Epiſcopo, Cancellario noſtro, &, dilectis & fidelibus noſtris Adomaro de Valentia, Comiti Pembrochiæ, Conſanguineo noſtro cariſſimo, Hugoni le Deſpenſer Juniori, & Bartholomæo de Badeleſmere, omnibus, tribus, & duobus eorum, Tractandi de Finali Pace & Concordiâ inter nos, & Robertum de Brus, ſuóſque Complices & Fautores, contra nos de Guerra exiſtentes, ineundâ: & ad Finalem Pacem & Concordiam illam vallandam & firmandam, prout in Litteris noſtris Patentibus, indè confectis, plenius continetur:

Dandi & Concedendi, noſtro nomine, ſalvum & ſecurum Conductum illis de Scotiâ, pro ſe & Familiis ſuis, qui uſque Villam de Novo Caſtro ſuper Tynam, ſeu alibi pro Tractatu hujuſmodi venturi ſunt, præfatis, Epiſcopo, Comiti, Hugoni, & Bartholomæo, omnibus, tribus, & duobus eorum, plenam, tenore præſentium, committimus poteſtatem;

Volentes quòd Litteræ dictorum, Epiſcopi, Comitis, Hugonis, & Bartholomæi, omnium, trium, & duorum eorum, de Conductu prædicto faciendæ noſtro nomine, ac ſi ſigillo noſtro ſigillatæ fuiſſent, roboris optineant firmitatem, & per Miniſtros & Subditos noſtros quoſcumque Teneantur, & in omnibus obſerventur.

In cujus &c.

Teſte Rege apud Eborum, primo die Decembris.

Per ipſum Regem & Concilium.

COnſimiles Literæ fiunt præfatis, Epiſcopo, Comiti, Hugoni, & Bartholomæo, omnibus, tribus, & duobus eorum, de poteſtate Dandi & Concedendi, nomine Regis, ſalvum & ſecurum Conductum illis de Scotiâ, pro ſe, &c. qui uſque Villam Novi Caſtri ſuper Tynam, ſeu alibi venturi ſunt pro Tractatu de Treugâ ſeu Sufferentiâ inter Regem, & Robertum de Brus, ſuóſque complices & fautores.

In cujus, &c.

Teſte ut ſupra.

Per ipſum Regem & Concilium.

Pro iiſdem Nunciis, de aſſecurando.

…D. 1319. ….13. E. 2. …t. 13. E. 2. …unica. 21.

REX omnibus, ad quos &c. ſalutem.

De fidelitate probatâ, & circumſpectione providâ, venerabilis Patris, J. Elienſis Epiſcopi, Cancellarii noſtri, &, dilectorum & fidelium noſtrorum, Adomari de Valentia, Comitis Pembrochiæ, Conſanguinei noſtri cariſſimi, Hugonis le Deſpenſer Junioris, & Bartholomæi de Badeleſmere, plenam fiduciam reportantes,

Ad Tractandum cum quibuſdam Hominibus, de Scotiâ, uſque ad Villam de Novo Caſtro ſuper Tynam, in proximo Conventuris, ſub Conductu noſtro, ſuper ſecuritate, ſalvo & ſecuro

A.D. 1319. Edw. 2.

ſecuro Conductu præparando, pro Hominibus dictæ Scotiæ, qui infra Regnum noſtrum poſtmodùm venient ad Tractandum ſuper Sufferentiâ ſeu Treugâ, vel aliàs Finali Pace & Concordiâ inter Nos, & Robertum de Brus, ſuóſque Complices & Fautores, contra Nos de Guerrâ exiſtentes, ineundâ:

Nec non aſſecurandi eoſdem modis & viis quibus melius videbitur expedire:

Et ad eandem ſecuritatem vallandam & firmandam modis congruis:

Præfatis, Epiſcopo, Comiti, Hugoni, & Bartholomæo, omnibus, tribus, & duobus eorum plenam, tenore præſentium, committimus poteſtatem; ratum habituri & firmum quicquid per prædictos, Epiſcopum, Comitem, Hugonem, & Bartholomæum, omnes, tres, & duos eorum, Tractatum, Vallatum, & Firmatum fuerit, noſtro nomine, in præmiſſis.

In cujus, &c.

Teſte Rege apud Eborum, primo die Decembris.

Per ipſum Regem & Concilium.

Ad Papam, ſuper Negotiis prælibatis.

A.D. 1319. An. 13. E. 2.

Rom. & Fr. 13. E. 2. m. 7. dor.

PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum.

Dùm noſtræ conſiderationis aſſiduè repræſentatur obtutibus, quæ & quanta juſti Favoris & Gratiæ opportuna Præſidia, ad Hoſtium noſtrorum de Scotiâ refrænandam Malitiam, ſtudioſe Nobis exhibuit veſtra Providentia Paternalis, digna Laudum Præconia veſtræ ſemper Clementiæ & Gratiarum uberes exſolvimus Actiones: tantóque ea, quæ ſuper dicto aguntur Negotio, curioſiùs in Veſtram deproperamus deferre Notitiam, quo certiùs confidimus veſtris ſalutaribus dirigi Conſiliis, & fulciri ſubventionibus in agendis.

Nuper ſiquidem, Pater Sancte, ex parte Roberti de Brus, Hoſtis noſtri, & ſibi Adhærentium, Nos & quidam alii Magnates, Nobis Aſſiſtentes, eramus diverſimodè, & cum inſtantiâ requiſiti, ut, pro evitandâ effuſione Sanguinis Chriſtiani, & cæteris Guerrarum Diſpendiis declinandis, vellemus annuere quod, ad certos Diem & Locum, ſecurum infra Regnum noſtrum, per Solempnes Nuncios hinc indè —— mittendos, ſuper Pace, aut Treugis, ſeu Guerræ ſufferentiâ inter Nos, & Ipſos ineundâ, Tractatus habeatur:

Ac Nos, de Conſilio ipſorum Magnatum, nè videremur Pacis devitare Conſilia, aut nolle hujuſmodi Incommodis obviare, Conceſſimus quòd Tractatus hujuſmodi apud Villam Novi Caſtri ſuper Tynam, in inſtanti Feſto Sancti Nicholai, teneatur; præſertim contemplatione Licentiæ, Nobis à veſtrâ Sanctitate ſuper hoc attributæ.

Ac eâ de cauſâ, venerabilem Patrem, J. Elienſem Epiſcopum, Cancellarium noſtrum, &, dilectos & fideles noſtros, Adomarum de Valentia, Comitem Pembrochiæ, Hugonem le Deſpenſer Juniorem, & Bartholomæum de Badeleſmere, cum ſufficienti Poteſtate Tractandi de Pace & Treugis cum illis, qui ex parte dictorum Scotorum ad Villam prædictam, ſub Conductu noſtro, ſunt venturi, jam ad eandem Villam curavimus deſtinare; prout, dilectus Clericus noſter, Magiſter Jacobus de Florentia, Archidiaconus Wyntonienſis (quem ex hac cauſâ cum præſentibus Litteris ad veſtram præſentiam tranſmittimus) veſtræ, ſi libeat, Benignitati referre poterit pleniùs ore tenus; Cui, ſi placet, in dicendis fidem dignemini Credulam adhibere.

Completo autem Tractatu prædicto, quæ Geſta erunt, veſtræ Beatitudini celeriter inſinuare curabimus; veſtræ Directionis deſiderata ſubſidia, prout Eventus popoſcerit, juxta ſperatam fiduciam, humiliter petituri.

Conſervet, &c.

Dat. apud Eborum, quarto die Decembris.

De intereſſendo Parliamentis Franciæ, pro defenſione Jurium Regis.

A.D. 1319. An. 13. E. 2.

Vaſc. 13. E. 2. m. 14. d.

REX Seneſcallo ſuo Vaſconiæ, qui pro tempore fuerit, ſalutem.

Advertentes, ex deliberato Conſilio, pro noſtrâ ac Subditorum noſtrorum Ducatûs prædicti Utilitate fore expediens,

.D. 1319. ..v. 2.

diens, quod in Parliamentis Franciæ Seneſcallus noſter Vaſconiæ, qui pro tempore fuerit, Perſonaliter interſit; cum, per ejus Induſtriam, & Potentiam, Negotia, Nos & Status Ducatûs prædicti tangentia, conſultiùs Dirigi poterunt, & meliùs Defenſari:

Vobis Injungimus & Mandamus, quatinus ad Parliamenta prædicta, ceſſante impedimento, Perſonaliter accedatis, pro Defenſione noſtrorum Jurium ibidem, appoſituri Curam & Diligentiam, quas poteſtis:

A.D. 1319. Edv. 2.

Et, ſi forſan, ex aliquâ causâ legitimâ, id facere non poſſitis, tunc Tales, & tam Sufficientes Perſonas ad Parliamenta illa, Loco veſtri, tranſmittatis, quod, per ipſorum Inſufficientiam, non contingat Jura noſtra periclitari quoquomodo.

Dat. apud Eborum, 4. die Decembris.

Ad Papam iterum, pro Henrico de Burghaſh.

.D. 1319. ..s. 13. E. 2. ..om. & Fr. ..3. E. 2. ..7.

PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum.

Ad decorem & utilitatem Wyntonienſis Eccleſiæ, Paſtoris ſolatio deſtitutæ, Regiæ conſiderationis intuitum meditatione ſolicitâ dirigentes; ac Deſiderantes, ex intimis, ut talis, per Apoſtolicæ circumſpectionis providentiam, dictæ Eccleſiæ Regimini præponatur, qui (Morum Gravitate præclarus, & Scientiâ præditus Litterarum, Amicorum etiam Nobilium ſuffultus potentiâ) poſſit non ſolùm dictæ Eccleſiæ (quæ una de Nobilibus Regni noſtri meritò nuncupatur) Jura defendere, & deperdita reſtaurare, ſet Nobis etiam, in directione Subditarum Nobis Nationum, Conſiliis & Auxiliis aſſiſtere oportunis;

Veſtræ nuper ſupplicavimus Sanctitati quatinus, dilectum Clericum noſtrum, Magiſtrum Henricum de Burgherſh, Canonicum Eborum, Nobilis Viri & noſtri fidelis, Bartholomei de Badeleſmere, Seneſcalli Hoſpitii noſtri, Nepotem (de cujus tunc ætate aliquantulùm hæſitavimus) præficere dignaremini in Paſtorem Eccleſiæ prælibatæ; ſupplendo, de Apoſtolicæ plenitudine Poteſtatis, ætatis Defectum, ſi quem forſitan pateretur:

Vel quòd ſaltem ſuſtinere velletis de Ordinatione dictæ Eccleſiæ alibi faciendâ, quouſque vobis perſonam, Nobis & Regno utilem & fidelem, poſſemus, habitâ deliberatione, nominare.

Verùm Nos, ſubſequenter, Conditiones & Statum dicti Magiſtri Henrici (qui in Studio Andegavenſi commoratur) ſubtiliter indagantes, veraciter didicimus quòd idem Henricus Triceſimum ætatis ſuæ peregit Annum: poſt Liberalium Artium Rudimenta, in quibus honorem Magiſterii adquiſivit, efficaciter ſtuduit in ſcientiâ Juris Canonici & Civilis: adeò quòd, perlectis aliquibus Civilis ſapientiæ voluminibus, intendit nunc Lecturæ utiliter aliorum; quódque ſic honeſtè & laudabiliter ſe geſſit, & hactenus gerit in dicto ſtudio, inhærendo virtutibus, & vitia quælibet propulſando, ut ab omnibus Amabilis & Honorabilis habeatur.

A.D. 1319.

Quamobrem dictas Preces, quas priùs veſtræ Clementiæ, quaſi leviter palpando, tranſmiſimus, jam, Præmiſſorum veritate compertâ, accenſo Deſiderio, avidè iteramus quantâ poſſumus affectione, & toto cordis deſiderio;

Supplicando quatinus, ad ſtatum Regni noſtri, tot & tantis Guerrarum Turbinibus lacerati, Paternæ conſolationis intuitum convertentes, præfatum Magiſtrum Henricum (Virum utique ex Nobili genere procreatum, ac Parentum & Amicorum Divitiis & Potentiâ ſuffultum, Morum honeſtate præclarum, Litterarum Scientiâ præditum, Devotione conſpicuum, & in agendis quibuſlibet Circumſpectum) pro augmentatione Cultûs Divini Nominis, ac Eccleſiæ, & Regni tranquilitate, præficere dignemini in Antiſtitem & Paſtorem Eccleſiæ ſupradictæ.

Firmâ etiam Fiduciâ in Domino ſupportamur, quòd, ſi veſtra Paternalis providentia in hac parte clementer votis noſtris duxerit annuendum, non ſolùm dictæ Eccleſiæ, ſet totiùs Regni noſtri Utilitati exindè providebitur & Quieti; nec occurrit Nobis profecto, conſideratis Circumſtantiis univerſis, de quo eidem Eccleſiæ in præſentiarum poſſet conſultiùs provideri.

Ut autem ſuper hiis (quæ in votis gerimus) & quanto deſiderio dilecti Clerici noſtri Præfectionem, ex cauſis præmiſſis, & aliis etiam affectamus, apertius veſtræ Beatitudini, quàm Litteris poſſemus exprimere, vivæ vocis Oraculis declarentur;

Mittimus ad vos, dilectos Clericos noſtros, Magiſtros, Jacobum de Florentia Archidiaconum dictæ Wyntonienſis Eccleſiæ, & Richardum de

A.D. 1319. Edv. 2.

Wodelok Canonicum Sancti Pauli London. ad dictum Negotium penes veſtram Beatitudinem proſequendum; Quibus, ſi placet, ac eorum alteri in hiis, quæ vobis ſuper Præmiſſis expoſuerint, vel expoſuerit ore tenus, Fidem velitis Indubiam adhibere.

Conſervet, &c.

Dat. apud Eborum, 5. die Decemb.

A.D. 1319. Edv. 2.

Iterum ad Cardinales, pro eodem.

A.D. 1319. An. 13. E. 2.

Rom. & Fr. 13. E. 2. m. 7. d.

VEnerabili in Chriſto Patri, L. Dei gratiâ, Sanctæ Mariæ in Viâ Latâ Diacono Cardinali, amico ſuo cariſſimo, Edwardus, &c. ſalutem cum ſinceræ Dilectionis augmento.*

Veſtræ Paternitatis Præſidia in Negotiis, quæ magis inſident Nobis cordi, eo frequentius imploramus, quo vos, veluti honoris Regii zelatores præcipuos, velle confidimus, pro noſtris complendis Deſideriis, Opem & Operam efficaciter impertiri.

Cùm itaque,

Deſiderantes, ex intimis, quod Wyntonienſis Eccleſiæ, nunc Paſtorali Regimine deſtitutæ, præponatur Regimini, per Providentiam Apoſtolicæ Sanctitatis (cum multorum, non ſolùm Secularium, ſet etiam Regularium, modernis diebus in tantum refrigeſcat Caritas, quod, laxatis Cupiditatis Habenis, de facili in unum nequeant convenire) qui Morum Gravitate præclarus ſit, parentum & amicorum potentiâ fulciatur; ut non ſolum dictæ Eccleſiæ Jura protegere, ſet Nobis etiam, in directione Negotiorum Regni noſtri, Conſiliis poſſit aſſiſtere & Auxiliis opportunis,

Domino Summo Pontifici iteratis vicibus duxerimus ſupplicandum quatinus, Dilectum Clericum noſtrum, Magiſtrum Henricum de Burgherſh, Canonicum Eborum, Dilecti & Fidelis noſtri, Bartholomæi de Badeleſmere Nepotem (quem virum novimus in Ætate Legitimâ conſtitutum, de Nobili Genere Procreatum, ac Parentum & Amicorum Divitiis & Potentiâ ſuffultum, Morum & Converſationis honeſtate præclarum, Litterarum Scientiâ præditum, & in agendis quibuſlibet circumſpectum) per viam Reſervationis dignetur Præficere Regimini Eccleſiæ ſupradictæ:

A.D. 1319.

Sperantes ex ipſius Præfectione, Divinâ ſibi Clementiâ ſuffragante, non ſolùm dictæ Eccleſiæ, ſet etiam totius Regni noſtri Utilitati & Quieti poſſe conſultiùs provideri;

Paternitatem veſtram, quantâ poſſumus Affectione, Imploramus, quatinus, circa Promotionem dicti Negotii (quod aliàs etiam veſtræ Benivolentiæ Nos meminimus Commendâſſe) ac ipſius Expeditionem, juxta cordis noſtri deſiderium, celerem & felicem, penes dictum Dominum Summum Pontificem, Opem & Conſilium, Amore Noſtri, velitis apponere cum effectu; inducentes eum, ſi placet, omnibus modis & viis, quibus videritis expedire, ut, Præmiſſorum conſideratione, clementer dignetur annuere votis Noſtris:

Ita quòd, veſtro mediante Præſidio, dictum Negotium effectum ſortiri valeat quem optamus, & Nos ex hoc, vobis & veſtris, in opportunitatibus, fortiùs aſtringamur.

Mittimus autem ad vos, Dilectos Clericos noſtros, Magiſtros, Jacobum de Florentia, Archidiaconum Wyntonienſem, & Richardum de Wodelok, Canonicum Sancti Pauli London. ad dictum Negotium, penes Dominum Summum Pontificem, & vos, ac alios Amicos noſtros, proſequendum, & modis, quibus poterunt, promovendum; quibus, ſi placet, & eorum alteri, ſolitâ Benivolentiâ velitis aſſiſtere; & in hiis, quæ Ipſi, vel eorum Alter vobis dicent, vel dicet ex parte noſtrâ, Fidem Credulam adhibere.

Dat. apud Eborum, 5. die Decembris.

De Inhibitione Torneamenti, apud Dunſtable.

A.D. 1320. An. 13 E. 2.

Clauſ. 13. E. 2. m. 9. d.

A.D. 1320.

REX Vicecomiti Buckinghamiæ, ſalutem.

Cùm pluries, ante hæc tempora, ex certis cauſis, nondum ceſſantibus, per ſingulos Comitatus Regni noſtri fecerimus publicè proclamari & firmiter inhiberi, ne quis, Comes, Baro, Miles, ſeu alius Homo ad Arma quicumque, cujuſcumque Conditionis ſeu Statûs exiſteret, ſub Foriſfacturâ omnium quæ Nobis foriſfacere poſſet, infra Regnum noſtrum Torneare, Burdeare, Juſtas facere, Aventuras quærere, ſeu alia Facta

Armo-

A.D. 1320. Edv. 2.

Armorum excercere præſumeret, ſine noſtrâ Licentiâ Speciali; ac jam intellexerimus quòd Quidam ad Torneandum apud Dunſtaple in proximo ſunt venturi; undè, non inmeritò, conturbamur:

Tibi præcipimus, firmiter injungentes, quòd in dictâ Villâ de Dunſtapel, & alibi in Ballivâ tuâ, ubi expedire videris, facias publicè proclamari, & ex parte Noſtrâ firmiter Inhiberi, ne quis, Comes, Baro, Miles, ſeu alius Homo ad Arma quicumque, cujuſcumque Statûs, ſeu Conditionis exiſtat, ſub Foriſfacturâ prædictâ, apud dictam Villam de Dunſtapel, ſeu Alibi infra Regnum noſtrum Torneare, Burdeare, Juſtas facere, Aventuras quærere, ſeu alia Facta Armorum excercere præſumat, ſine Licentiâ noſtrâ Speciali.

Mittimus autem, Dilectos Servientes noſtros ad Arma, Ranulphum de Charroun, & Gullielmum Raymundi de Claveri, ad Partes prædictas, ad Areſtandum & attachiandum omnes illos, quos in Præmiſſis invenerint Contrarios ſeu Rebelles; Quibus quidem Servientibus noſtris, & eorum alteri in præmiſſis, ſis Intendens, Conſulens, & Auxilians; prout ipſi, & eorum alter tibi ſciri facient ex parte noſtra: & hoc nullo modo omittas.

Teſte Rege apud Eborum, 6. die Januarii.

De intendendo Servientibus Regis, ad Areſtandum Præſumentes Torneare.

A.D. 1320. Claus. 13. E. 2. Pat. 13. E. 2. p. unica. m. 23.

REX Vicecomitibus, & omnibus aliis Ballivis & Fidelibus ſuis, tàm infra libertates, quàm extra, ad quos, &c. ſalutem.

Cùm pluries, ante hæc tempora, ex certis Cauſis, nondum Ceſſantibus, per ſingulos Comitatus Regni noſtri fecerimus publice proclamari, & firmiter Inhiberi, ne quis, Comes, Baro, Miles, ſeu alius Homo ad Arma quicumque, *&c. de verbo ad verbum, prout ſupra.*

De Salvo Conductu, pro Gentibus Roberti de Brus, durante Treuga.

A.D. 1320. Claus. 13. E. 2. Pat. 13. E. 2. p. unica. m. 21.

EDward, par la grace de Dieu, Roi d'Engleterre, Seigneur d'Irlaunde, & Ducs d'Aquitaine, a touz ſes Baillifs, foiaux & loiaux, as queux ceſtes preſentes Lettres vendrount, ſaluz.

Sachez qui, Come ſur les guerres, mues entre nous d'une part, & Sire Robert de Brus, & ſes aerdauntz d'autre part, Soesfraunce de guerre & triewe ſoient accordees, a durer del Noel darrein paſſe par deux aunz, precheins ſuaunz, pleinement accompliz:

Et le dit Sire Robert eit requis, qui nous vouſiſſons grantier conduit as Gentz d'Eſcoce, de venir a noz, pur les buſoignes, touchantes le dit Sire Robert, ſuire:

Et ſur ceo ſoient nomez,
Sire William de Soules,
Sire Robert de Keth,
Sire Rogier de Kirkpatrick,
Sire Aliſaundre de Seton,
Sire William de Mount Fichet, Chivalers:
Meſtre William de Yetham,
Meſtre Johan de Moundevill,
Meſtre Jakes Benne,
Wautier de Ganwaye, Clercs:
Robert de Lawedre,
William de Prendregeſt, &
William de Strabrok, Vadlets:

De venir a nous por ſes dites buſoignez;

Vous Mandoms qui as ditz, William, Robert de Keth, Rogier, Aliſaundre, William, William, Johan, Jakes, Wautier, Robert de Laweder, William, & William, ne a nul de eux, ne a lour Menees meſurables, en venent a nous, demurraunt, ne en retournant, en lour parſones, chivaux, herneys, ne autres biens, ne facetz, ne, tanc que en vous eſt, ſoesfrez eſtre fait male, moleſte, grevance, ne diſturbance.

Et, ſi rien lour ſoit forfait, ceo lour facez amender, ſaunz delai, & les facez avoir ſauf a ſeur conduit, a lour

A.D. 1320. Edv. 2. couſtages, qant vous ſerrez requis par eux, ou par nul de eux:

En teſmoignance de queu choſe, nous avons fait faire ceſtes noz Lettres overtes, a durer taunt Come la dit triewe durra.

A.D. 132 Edv. 2. Don. a Everwyk, le 7. jour de Janeuoir, l'an de noſtre Regne Treſzime.

Bulla contra Robertum de Brus excommunicatum, ſuper Morte Johannis de Comins.

A.D. 1320. An. 13. E 2. Ex Autogr. JOhannes Epiſcopus, ſervus ſervorum Dei, venerabilibus Fratribus Archiepiſcopo Eboracenſi, & Londonienſi, ac Karleolenſi, Epiſcopis, ſalutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

Significavit nobis, cariſſimus in Chriſto Filius noſter Edvardus, Rex Angliæ illuſtris, quod dudum Robertus, Comes Carek, ſceleſtis actibus datâ licentiâ, quondam Johannem, & quondam Robertum de Caymin Milites, Glaſguenſis Dioceſis, claræ memoriæ Edvardi Regis Angliæ Genitoris ſui Fideles, quia perverſis ipſius ſuaſionibus Comitis, contra eundem Genitorem acquieſcere, prout nec tenebantur etiam, noluerunt, alterum eorum, videlicet, in Clauſtro, alterum verò in Eccleſiâ Fratrum Minorum de Dynifes, dictæ Dioceſis, juxta majus Altare ipſius Eccleſiæ, omni prorſus manſuetudine Humanitatis exutâ, crudeliter Gladio trucidavit:

Propter quod idem Comes Excommunicationis Sententiam, auctoritate privilegiorum Apoſtolicæ Sedis eiſdem Ordini & Fratribus conceſſorum, per quæ indultum exiſtit eiſdem, quòd omnes, Eccleſias, aut Loca infringentes ipſorum, vel in eis violentiam dampnabilem inferentes, incurrunt Excommunicationis Sententiam ipſo facto, dicitur incurriſſe.

Et demum tu Frater Londonienſis A.D. 132 Epiſcope, Conſervator privilegiorum ipſorum per dictæ Sedis Litteras in illis partibus Deputatus, Comitem ſupradictum, prout in dictorum privilegiorum virtute poteris, Excommunicatum feciſti publicè nuntiari.

Quare præfatus Rex Nobis ſupplicavit humiliter, ut, cùm idem Comes incorrigibilis ſit effectus, dictamque Sententiam dampnabiliter vilipendens eam ſuſtinuerit per Tres Annos & ampliùs, & adhuc ſuſtineat in contemptum Clavium animo indurato, nec ad Eccleſiæ Unitatem, in animæ ſuæ periculum & plurimorum Scandalum, redire procurret, dictam ſententiam faceremus Firmitatis Robur debitum obtinere.

Quocirca Fraternitati veſtræ per Apoſtolica Scripta Mandamus, quatinus, ſi eſt ita, vos, vel Duo, aut Unus veſtrûm, per vos, vel Alium, ſeu Alios, eandem Sententiam obſervari inviolabiliter facientes, prædictum Comitem Excommunicatum ſolempniter, & publice, in locis, de quibus expedire videritis, ſingulis diebus Dominicis & Feſtivis, pulſatis Campanis, & Candelis accenſis, donec ſuper præmiſſis congruè ſatisfecerit, nuncietis, & faciatis ab omnibus artiùs evitari.

Dat. Avinion. 6. Id. Januar. Pontificatûs noſtri Anno Quarto.

Sigillum deſideratur.

Bulla Excommunicationis, contra Invaſores Hyberniæ.

A.D. 1320. An. 13. E. 2. Ex Autogr. JOhannes Epiſcopus, &c. Venerabilibus Fratribus, Archiepiſcopis & Epiſcopis, per Regnum Angliæ conſtitutis, ſalutem & Apoſtolicam Benedictionem.

Dudùm perſonam, cariſſimi in Chriſto Filii noſtri Edvardi, Regis Angliæ illuſtris, ſuique Regni Statum, a Guerrarum fluctibus liberos, & diſcriminibus turbationis reddere cupientes immunes, ac procurandum ejuſdem Regni Quietem, Tranquilitatem & Pacem, ut Rex ipſe, ſecuritate ſibi ab æmulorum inſidiis acquiſitâ, utilitatibus A.D. 132 propriis poſſet vacare commodiùs, ſeque ad intendendum circa Negotium Terræ Sanctæ, noſtris præcordiis non mediocriter inſidens, ad quod, ut aſſerit, ferventer anelat, idque viriliùs proſequendum habiliùs præparare, oportunum Apoſtolicæ Sedis favorem, quantum cum Deo potuimus, ſtuduimus adhibere.

Propter quod, tunc fidedignâ relatione percepto quòd nonnulli Nobiles & Magnates Regem ipſum, & Regnum, ac Terram ſuam Iberniæ invadere auſu temerario & illicito nitebantur; nos

eorun-

eorundem Invaſorum in hac parte conatibus oportunis obviare Remediis intendentes, & ad id expedire noſcentes Gladium exeri Spiritualem, in Omnes & Singulos, cujuſcunque forent Præminentiæ, Dignitatis aut Statûs, qui Regem ipſum, Regnum, & Terram prædictam invadere, aut eadem, Regnum & Terram, contra Regem eundem cum Armis, vel ſine Armis intrare præſumerent, vel aliàs turbarent, aut Turbatoribus, ſeu Invaſoribus in Pecuniâ, Equis, Armis, vel Aliis præſtarent Auxilium, Conſilium, vel Favorem Publicum, vel Ocultum, Excommunicationis Sententiam duximus promulgandam, a quâ eos, ſine Speciali Mandato Sedis Apoſtolicæ, niſi forſan in Mortis Articulo, Prohibuimus Abſolvi, in quo ſi Abſoluti fuiſſent, & ipſos contigiſſet Sanitati reſtitui, niſi, poſt recuperatam Sanitatem hujuſmodi, ſatisfacerent infra menſem, eâdem ſententiâ ligari voluimus eo ipſo.

Dantes, Dilectis Filiis noſtris, Gaucelino, tituli Sanctorum Marcellini & Petri Presbytero, ac Lucæ Sanctæ Mariæ in Viâ Latâ Diacono, Cardinalibus, noſtris Literis in mandatis, ut Ipſi, vel Alter eorum, per Se, vel Alium, ſeu Alios, hujuſmodi Excommunicationis Sententiam, ubicunque expedire viderent, & præcipuè in locis maritimis, ſeu mari vicinis ſollenniter publicarent.

Non obſtante ſi alicui, vel aliquibus, ſub quacunque formâ, vel conceptione verborum, a Sede Apoſtolicâ eſſet indultum, quod Excommunicari non poſſent per Literas Sedis ejuſdem, non facientes plenam, & expreſſam, ac de verbo ad verbum de Indulto hujuſmodi mentionem, prout in Litteris noſtris, inde confectis, pleniùs, & ſerioſiùs continetur.

Cum autem præfatæ Litteræ, in prædictis, & aliis locis illarum Partium ſolempniter, ſicut ex prædicti Lucæ Cardinalis relatione percepimus, fuerint publicatæ, & demum, poſt publicationem ipſarum, prout, Famâ publicâ referente, & multorum fidedignorum relatione percepimus, nonnulli Magnates & Nobiles Regni Scotiæ, & Adhærentes eiſdem, Regnum & Terram prædicta Manu Armatâ ingredientes hoſtiliter, illa invadere nequiter & illicitè perturbare, & ſceleſtis Actibus laxatis Habenis, in multos ipſorum Regni & Terræ fidelium ſævam Cædem committere Manibus Cruentatis, innumera Dampna per Spolia, Incendia & Rapinas inferre; Nonnullos de Fidelibus ipſis, eorumque Animalia, & alia Bona in prædam abducere: & alia Gravia Nocumenta eiſdem, Regno ac Terræ irrogare Temerariis Auſibus præſumpſerunt; quæ, ut aſſeritur per Evidentiam Facti, adeò palpabiliter ſe cunctorum Partium illarum oculis ingerunt, quod nullâ poſſunt tergiverſatione celari, ſed ſe omnibus exhibent non ignota, ſicque tam Invaſores prædictos, quam Duces & Præceptores, Adjutores, Valitores, Fautores, Adhærentes & Sequaces eorum, ac Præbentes eiſdem, ut prædicitur, Auxilium, Conſilium, vel Favorem, certum exiſtat prædictam Excommunicationis Sententiam incurriſſe;

Fraternitati veſtræ per Apoſtolica Scripta Mandamus quatinus vos, & quilibet veſtrûm per vos, vel Alium, ſeu Alios, Magnates & Nobiles, Duces, Præceptores, Adhærentes, Sequaces, Valitores, & Fautores eorum prædictos, quocunque nomine cenſeantur, cujuſcunque Dignitatis, Statûs, vel Conditionis exiſtant, qui Regnum ipſum hoſtiliter, & Terram invadere, & intrare illicitè, ut præmittitur, præſumpſerunt: vel per alios invadi fecerunt, mandaverunt, ſeu etiam procurarunt; vel aliàs turbare, aut turbantibus, ſeu invadentibus in Pecuniâ, Equis, Armis, vel Aliàs præſtiterunt Auxilium, Conſilium, vel Favorem Publicum vel Occultum, tandiu per omnia loca, in quibus expedire videritis, & præſertim in locis Maritimis, & Mari Vicinis, & aliis, in quibus ad ipſorum Excommunicatorum, & ad participantium cum eiſdem notitiam id valeat pervenire, ſingulis diebus Dominicis & Feſtivis, pulſatis Campanis, & Candelis accenſis, Excommunicatos publicè nuntietis, & faciatis ab aliis nuntiari, ac ab omnibus artiùs evitari, donec præfati Excommunicati per Satisfactionis debitum ad Eccleſiæ mandatum redierint, & Abſolutionis beneficium meruerunt obtinere.

Dat. Avinion. 6. Id. Januar. Pontific. noſtri Anno Quarto.

Sub Filis canabeis.

Ad Papam, ſuper Redemptione Rogeri de Stanegrave.

A.D. 1320.
An 13. E. 2.
Rom. & Fr.
13. E. 2.
m. 6.

PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum.

Statum, Dilecti nobis in Chriſto, Fratris Rogeri de Stangrave, Militis de Ordine Hoſpitalis Sancti Johannis Jeruſalem, inter Saracenos Triginta annis & amplius Captivati, Vinculis carceralibus & ſqualioribus Aſtricti; & jam, Fortunâ ſibi favente per Redemptionem Decem Milium Florenorum de Florentiâ, ab Hoſtibus redeuntis, piis Oculis intuentes;

Mærore concutimur, Pietate movemur, & veſtram Providentiam, neceſſitatibus ſingulorum ſemper intentam, pulſare compellimur pro eodem; ut, cum dicta Redemptio Suarum & Amicorum ſuorum Vires excedat Facultatum, velitis, per Allectiva Indulgentiarum Munera, cuntis, eidem ad Redemptionem prædictam ſubſidium facientibus, concedenda, Fideles Populos excitare, ſeu aliàs pro Redemptione illâ de Bonis dicti Hoſpitalis ordinare; ſibique in hiis, quæ veſtræ Sanctitati, pro Concaptivis Fratribus ſuis, in vinculis ibidem adhuc detentis, vobis exponet vivâ voce, Pium & Paternum adhibere Favorem.

Ad hæc, Pater Sancte, placeat veſtræ Sanctitati, præfato Rogero, pro tàm diutinæ afflictionis refrigerio, de cuſtodiâ Hoſpitalis, in Epiſcopatu Lincolnienſi, aut alibi infra Regnum noſtrum, pro tali Aporto reddendo, quale hactenus inde reddi conſuevit, ad terminum vitæ ſuæ Tenendâ, providere; ut, natalis ſoli inmutatione Recreatus, Vires reſumere Naturales, & commodiùs ſibi proſpicere valeat de Redemptione memoratâ.

Conſervet, &c.

Dat. apud Eborum, 10. die Januarii.

Ad Cardinales, pro Rogero Memorato.

A.D. 1320.
An. 13. E. 2.
Ibid.

VEnerabili in Chriſto Patri, G. tituli Sanctorum Marcellini & Petri Diacono Cardinali, amico ſuo cariſſimo, Edwardus, &c. ſalutem, & ſinceræ Dilectionis affectum.

Negotia, Dilecti nobis in Chriſto, Fratris Rogeri de Stangrave, de Ordine Hoſpitalis Sancti Johannis Jeruſalem, inter Saracenos Triginta Annis & amplius, pro Chriſti nomine, captivati, Amicitiæ veſtræ ſpecialiter Recomendamus;

Affectu Rogantes quatinus, Ipſius intuitu (pro cujus Nominis Confeſſione plurima Dira & Aſpera perpeſſus eſt) noſtrique Rogaminis interventu (qui eidem viſceraliter, velut indigenæ Regni noſtri, compatimur) dicta Negotia penes Dominum Summum Pontificem (cui pro eiſdem ſcribimus) Promovere velitis cum omni Diligentiâ & Favore.

Dat. ut ſupra.

De Privilegiis, præfato Rogero, concedendis.

A.D. 1320.
An. 13. E. 2.
Rom. & Fr.
13. E. 2.
m. 6. d.

REX Summo Magiſtro Hoſpitalis Sancti Johannis Jeruſalem, ſalutem.

Veſtram non credimus latere Prudentiam, Quæ & Quanta, Dilectus nobis in Chriſto, Confrater veſter, Rogerus de Stangrave, pro Confeſſione Nominis Chriſti, inter Saracenos, a multo tempore tranſacto, Dira & Aſpera perpeſſus ſit; undè a cuntis Chriſti Fidelibus, pro tam Perſeveranti Fide, meritò ſibi laudis titulum adquiſivit, & favoribus amplioribus attolli promeruit, & Donis potioribus inſigniri.

Cùm itaque Frater Fulco de Vilareto, Prædeceſſor veſter inmediatus, hujuſmodi ipſius Rogeri Merita laudabilia conſiderans, quædam ſibi Privilegia Spiritualia per ſuas Litteras Speciales conceſſiſſet; & de Statu ſuo, ad Rogatum noſtrum, honorificè diſponere affectâſſet; dictæque Diſpoſitionis effectus, caſu fortuito, hactenus extiterit impeditus,

Veſtram Devotionem Requirimus & Rogamus, quatinus dicto Rogero conſimilia Privilegia, quatenus jure permittente poſſibilia fuerint, noſtris Precibus, annuatis; ac de Statu ejuſdem, conſideratis qualitate Perſonæ & Tribulationis

.D. 1320. A.D. 1320.
v. 2. Edv. 2.

bulationis magnitudine, diſponere laboretis.

Nos enim Humanitatis Solatia, eidem impenſa, tanquam ad noſtri honoris Titulum exhibita, reputabimus; & vobis exindè Speciales Gratias referemus.

Dat. apud Eborum, 10. die Januarii.

Ad Regem Franciæ Reſponſoria.

.D. 1320. A.D. 1320.
.n. 13. E. 2.
.m. & Fr.
. E. 2.
. 5.

MAgnifico Principi, Domino Philippo, Dei gratiâ, Regi Franciæ & Navarræ illuſtri, Fratri ſuo cariſſimo, Edwardus, &c. ſalutem, &, ad vota, ſucceſſus proſperos ac felices.

Litteras veſtras recepimus, per quas Nos rogâſtis ut quibuſdam Mercatoribus de Regno noſtro, de quadam Pecuniæ Summâ, in quâ eis Tenemini, ſatisfaceremus pro vobis: adjecto, in dictis Litteris veſtris, quod nos Totto Guidi in tantâ, vel Majori Summâ Tenebamur;

Et quod idem Totto voluit, & conceſſit quòd de eo, quod ſic per nos ſibi aſſeruit deberi, ſatisfactio pro vobis fieret annotata; de quibus cogimur admirari:

Præſertim cum præfatus Totto de quadam Pecuniæ Summâ, in quâ nuper ſibi Tenebamur, ſe ad, Dilectum & Fidelem noſtrum, Antonium Peſſaigne de Janua cepiſſet, & Litteras noſtras Obligatorias, quas inde habuit, nobis tunc reſtituiſſet:

Nec nos poſtmodum eidem Totto fuimus, nec ſimus in aliquibus Obligati; undè de eo, quòd Mercatoribus noſtris pro vobis, juxta Rogatum veſtrum, non ſatisfacimus, prout nec Tenemur, veſtra Serenitas non miretur.

Dat. apud Eborum, 11. die Januarii.

Pro Caſſellenſi Archiepiſcopo, de non Gravando, pro Debitis in Curia Romana.

.D. 1320. A.D. 1320.
.13. E. 2.
.& Fr.
E. 2.
6.

PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum.

Cunta per Orbem ſubditorum diſcrimina adeò vos credimus Paternâ pietate reſpicere, ut ad ipſorum indigentiam relevandam, qui, nullâ culpâ ſuâ præcedente, ſet ſolius infortunii neceſſitate, deprimuntur, compaſſionis, gratiæ, & favoris munera protendatis.

Quamobrem,

Cum, Venerabilis Pater, Willielmus Caſſalenſis Archiepiſcopus, Cancellarius noſter Hiberniæ (quem nuper, veſtri Gratiâ, de Eccleſiâ Oſſorienſi, ad dictam Metropolim, ad noſtri inſtantiam, tranſtuliſtis) per Hoſtiles & Inopinatos aggreſſus Scotorum, partes illas, in quibus Temporalia dicti Archiepiſcopatûs exiſtunt, crudeliter Invadentium, & Devaſtantium, tot & tanta Dampna prepeſſus ſit, quod de Temporalibus ſuis prædictis, a tempore quo ea de Nobis recepit, nulla ſenſit Emolumenta vel Commoda, quin potius pro Statu, & Honore noſtro, ac Terræ noſtræ Hiberniæ manutenendis, oneribuſque dictæ Eccleſiæ Caſſalenſis debitè ſupportandis, diverſis Creditoribus oneratus exiſtit; inſuper Propinquis & Amicis, pro ſuis neceſſariis, oneroſus, ſub ſpe Uberioris Fortunæ, vivit hiis diebus:

Clementiæ veſtræ devotè duximus ſupplicandum, quatinus, cùm, pro Debitis, in quibus Prædeceſſores ipſius Archiepiſcopi Caſſalenſis in Curiâ Romanâ tenebantur, graves fiant Exactiones, & Executiones formidabiles contra ipſum, talem, ſi placet, in hac parte Providentiam adhibere dignemini, ut Debita prædicta, talibus & tam tolerabilibus atterminentur induciis, quòd prædictus Pater irreparabilibus dampnis non ſubjaceat, & a noſtris Obſequiis, quibus tàm diligenter oportunè & gratanter inſiſtit, nuſquam ſe ſubtrahere compellatur.

Conſervet, &c.

Dat. apud Eborum, 12. die Januarii.

Pro Magiſtro Henrico de Burgherſſh, in Epiſcopum Lincolnienſem, Præficiendo.

A.D. 1320. An. 13. E. 2. Rom. & Fr. 13. E. 2. m. 6.

PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum.

Penſantes meditatione ſolicitâ, quàm ſint Nobis, in aſſumpto Regimine, neceſſaria, pro directione ſubditarum noſtro Dominio Nationum, talium ſuffragia Prælatorum, qui, Potentes in Opere & Sermone, in hiis quæ Dei ſunt plebes inſtruere, & Nobis, in incumbentibus, præ ſolito hiis diebus, multipliciter Oneribus, noſtram ſupportando Inbecillitatem, Conſiliis velint & valeant aſſiſtere & Auxiliis oportunis;

Certis & neceſſariis cauſis Nos moventibus, nuper veſtræ devotè Supplicavimus Sanctitati, ut, Diſcretum Virum, & noſtrum Clericum prædilectum, Magiſtrum Henricum de Burgherſſh, Canonicum Eborum, Nobilis Viri & Fidelis noſtri, Bartholomæi de Baddeleſmere, Seneſcalli Hoſpitii noſtri, Nepotem (de cujus Vitâ, Ætate & Moribus eramus veraciter informati) dignaremini Præficere Regimini Wyntonienſis Eccleſiæ; cujus Proviſionem veſtræ Sedis Apoſtolicæ Diſpoſitioni dicebamini ſpecialiter Reſervaſſe.

Verùm, quia dictæ Preces noſtræ non fuerunt, forſitan ob cauſas aliquas, prout deſideravimus, exauditæ (quod utique, non ſine cordis anxietate, cogimur recenſeri) & jam Eccleſia Lincolnienſis (cujus Proviſio conſimiliter, ut refertur, veſtræ, & dictæ Sedis Diſpoſitioni, ſeu Ordinationi eſt ſpecialiter Reſervata), per mortem, bonæ memoriæ, Johannis, nuper Epiſcopi loci illius, ſit Paſtoris ſolatio deſtituta:

Nos, intentâ conſideratione ad memoriam reducentes dictas preces noſtras, & quibus idem Magiſter Henricus,

Qui, ut veraciter didicimus, Ætatis ſuæ Annum peregit Triceſimum, &, ſicuti aliàs vobis ſcripſimus, poſt Liberalium Artium Rudimenta, in quibus honorem Magiſterii adquiſivit, ſic jam in Scientiâ Juris Canonici & Civilis efficaciter ſtuduit, quòd, perlectis pluribus illius Scientiæ Voluminibus, nunc Lecturæ intendit utiliter aliorum, Virtutibus, & morum prærogativâ præpollet, non immeritò, ponderantes, veſtræ Sanctitati, quantâ poſſumus cordis affectione, ſupplicamus quatinus, quæ prædiximus Paterna circumſpectione penſantes, præfatum Magiſtrum Henricum,

Virum utique ex Nobili Genere Procreatum, & Parentum ac Propinquorum potentiâ Roboratum, Moribus temperatum, Devotione ſincerum, Vitæ & Converſationis decore præclarum, & in agendis quibuſlibet Circumſpectum,

Dictæ Lincolnienſi Eccleſiæ præficere dignemini in Epiſcopum & Paſtorem;

Cujus profectò Promotio, ſuis exigentibus meritis virtuoſis, non ſolùm a Nobis appetitur, ſed ab omnibus Magnatibus & Proceribus Regni noſtri etiam, propter dicti Seneſcalli noſtri, Avunculi ſui, eximiam probitatem, ardenter deſideratur, & votivis affectibus flagitatur, ſperantes exindè, Divini Favoris Præſidio affluente, tàm dictæ Lincolnienſis Eccleſiæ, quàm totius Regni noſtri utilitati & tranquilitati ex ipſius promotione poſſe uberius provideri.

Et licet, ante hæc tempora, pro aliquibus aliis Perſonis forſan veſtræ Beatitudini direxerimus preces noſtras, ſcire tamen velit veſtra Benignitas, quòd noſtri exiſtit Deſiderii, ut præfatus Magiſter Henricus, pro Comuni Utilitate dicti Regni, in aſſecutione dictæ Promotionis, cæteris omnibus præferatur.

Ceterùm, ut noſtræ intentionis affectus in hac parte pleniùs, quàm Litteris, poſſemus exprimere vivæ vocis Oraculis, veſtræ Manſuetudini, ſi libeat, patefiat, Dilectos Clericos noſtros, Magiſtrum Jacobum de Florentia, Archidiaconum Wintoniæ, & Magiſtrum Richardum de Wodelok, Canonicum Londoniæ, ad veſtræ Sanctitatis Præſentiam deſtinamus; Quibus, & eorum Alteri, ſi placet, in dicendis ex parte noſtrâ, in præmiſſis Fidem velitis Credulam adhibere.

Conſervet, &c.

Dat. apud Knareſburgh, 15. die Januarii.

A.D. 1320. Edw. 2.

Ad Cardinales, pro Eodem Henrico.

A.D. 1320. An. 13. E. 2. Rom. & Fr. 13. E. 2. m. 6.

VEnerabili in Chriſto Patri, Domino G. tituli Sanctorum Marcellini & Petri Diacono Cardinali, amico ſuo cariſſimo, Edwardus, &c. ſalutem, & ſinceræ Dilectionis augmentum.

Conſiderantes propenſius Mores, & Actus ſtrenuos, ac virtutum dona eximia, quibus, diſcretus vir, & noſter Clericus prædilectus, Magiſter Henricus de Burgherſh, Canonicus Eborum, noſcitur inſigniri, ipſum nuper Regimini Wyntonienſis Eccleſiæ præfici optabamus, & ſuper hoc Domino Summo Pontifici (qui Proviſionem illius Eccleſiæ dicebatur ſuæ Diſpoſitioni reſervâſſe) tranſmiſimus preces noſtras; & veſtræ inſuper Paternitati Supplicavimus, ut, circa Promotionem dicti Magiſtri Henrici, noſtri contemplatione, efficaciter inſiſtere curaretis.

Verùm, qui hujuſmodi preces noſtræ non fuerunt, prout deſideravimus, exauditæ (quod ùtique, non ſine Cordis Amaritudine, cogimur recenſeri) & jam Eccleſia Lyncolnienſis, per mortem, bonæ memoriæ, Johannis, nuper Epiſcopi loci illius, Paſtorali ſit Regimine deſolata (cujus Proviſio ſimiliter per dictum Dominum Summum Pontificem eſt, ut refertur, ſpecialiter reſervata) nos, dictas preces noſtras ad memoriam reducentes, ac eundem Henricum,

Quem, ſicuti aliàs vobis ſcripſimus, novimus de Nobili Genere procreatum, in Ætate Legittimâ conſtitutum, Litterarum Scientiâ præditum, Moribus temperatum, Devotione ſincerum, Converſationis decore venuſtum, & in agendis quibuſlibet Circumſpectum,

Dictæ Lincolnienſis Eccleſiæ Regimini, per dicti Summi Pontificis Providentiam, præponi toto deſiderio affectantes, veſtram Benivolentiam (de quâ plenè confidimus) votivis Affectibus exoramus, quatinus præfatum Dominum Summum Pontificem (cui, ob præmiſſum Negotium, noſtras Litteras Supplicatorias per noſtros Nuncios, præſentium Bajulos, deſtinamus) modis convenientibus velitis inducere, ut præfatum Magiſtrum Henricum, ob ſuorum Prærogativam Meritorum, & pro Utilitate, ut credimus, & Quiete totius Regni noſtri, præficere dignetur dictæ Lincolnienſi Eccleſiæ in Epiſcopum & Paſtorem.

Et, licet forſan, ante hæc tempora, pro aliquibus aliis perſonis, ſuper Proviſione ejuſdem Eccleſiæ, eidem Domino Summo Pontifici, aut vobis delatæ fuerint Litteratoriè preces noſtræ, Noverit tamen veſtra Dilectio (& quod eidem Summo Pontifici, ſi placet, exponatis) quòd noſtri exiſtit deſiderii, certis & neceſſariis Cauſis Nos ad hoc moventibus, quod idem Magiſter Henricus, in aſſecutione Promotionis prædictæ, cæteris omnibus præferatur.

Non ſolùm autem ipſius, hac vice, Promotio a nobis appetitur, ob ſuorum exuberantiam Meritorum, ſet a Magnatibus & Proceribus Regni noſtri, ob ejuſdem Regni commodum, &, Nobilis Viri, Bartholomæi de Baddeleſmere, Seneſcalli Hoſpitii noſtri, Avunculi ſui, eximiam probitatem, ardenter & deſiderabiliter flagitatur.

Cæterùm, ut vobis pleniùs, quàm Litteris poſſemus exprimere, noſtri deſiderii votum vocis Oraculis exponatur, Dilectos Clericos noſtros, Magiſtrum Jacobum de Florentia, Archidiaconum Wyntoniæ, & Magiſtrum Richardum Wodelok, Canonicum Sancti Pauli Londoniæ, ad proſequendum & promovendum dictum Negotium deſtinamus; Quibus, ſi placet, & eorum Alteri, in hiis, quæ vobis dicent ſuper eodem Negotio ex parte noſtrâ, Fidem velitis Credulam adhibere.

Dat. apud Knareſburgh, 15. die Januarii.

Ad Nuncios Regis in Curia Romana, ſuper dicto Negotio.

.D. 1320. n. 13. E. 2. om. & Fr. 3. E. 2. 6. d.

REX, Venerabili in Chriſto Patri, A. eâdem gratiâ, Epiſcopo Herefordenſi, ſalutem.

Cùm Nobis datum ſit intelligi a quibuſdam, quòd, Sanctiſſimus Pater, Dominus Summus Pontifex proviſionem Lincolnienſis Eccleſiæ, nunc vacantis, ſuæ Diſpoſitioni Reſervaverit:

Et licet Nos, ante hæc tempora, pro aliquibus certis Perſonis, eundem Summum Pontificem Rogaverimus per noſtras Litteras Speciales, ut earum aliquem

quem

A.D. 1320. Edw. 2.

quem Regimini dictæ Eccleſiæ, cum ipſam vacare contingeret, præficere dignaretur:

Et Nobis relatum ſit quòd vos aliqui, circa Promotionem alicujus de eiſdem Perſonis, ad dictam Eccleſiam, penes dictum Summum Pontificem inſiſtatis ſedulò, optentu precum noſtrarum prædictarum;

Nos tamen, certis & legitimis Cauſis Nos ad hoc moventibus, Nolentes quod aliquis dictarum perſonarum præponatur Regimini dictæ Eccleſiæ iſtâ vice, ſet toto Deſiderio affectantes quod, diſcretus vir, & noſter Clericus prædilectus, Magiſter Henricus de Burgherſh (cujus Promotionem nuper ad Wyntonienſem Eccleſiam optabamus, ſicut veſtra prudentia benè novit) dictæ Lincolnienſi Eccleſiæ per Apoſtolicæ Sedis providentiam præficiatur in Epiſcopum & Paſtorem, & ſuper hoc præfato Summo Pontifici, & aliis Amicis noſtris Cardinalibus, noſtros Nuncios & Litteras celeriter diſpoſuimus deſtinare,

Prudentiam veſtram Requirimus & Rogamus, in Fide & Dilectione, quibus Nobis tenemini, diſtrictè Injungentes, quatinus præfato Domino Summo Pontifici, & cæteris Amicis noſtris in Curiâ, deſiderium & affectionem, quæ habemus ad Promotionem dicti Magiſtri Henrici ad dictam Lincolnienſem Eccleſiam, cum oportunum videritis, efficaciter, & cum eâ celeritate, quâ poteritis, exponatis.

A.D. 1320. Edw. 2.

Et, ſi Quos, pro aliis Perſonis, pro quibus aliàs Supplicavimus, preces hujuſmodi proſequentes inveneritis, tunc eis, ex parte noſtrâ, diſtrictè Inhibeatis ne ſe, clam vel palam, indè in aliquo intromittant:

Cùm noſtræ Intentionis & Deſiderii prorſus exiſtat, quod idem Magiſter Henricus, tùm propter ſuorum Prærogativam Meritorum, tùm propter intenſum Deſiderium Magnatum & Procerum Regni noſtri, & nullus alius, hac vice, Regimini dictæ Lincolnienſi Eccleſiæ Præponatur.

Dat. apud Eborum, 15. die Januarii.

Conſimiles Litteræ diriguntur ſubſcriptis: videlicet,

Magiſtro Thomæ de Cherleton,
Johanni de Hauſtede,
Johanni de Nevill.

De Cuſtodibus Treugarum Aſſignatis.

A.D. 1320. An. 13. E. 2.

Pat. 13. E. 2. p. unica. m. 20.

REX, Dilectis & Fidelibus ſuis, Andreæ de Hartcla, Vicecomiti ſuo Comitatûs Cumbriæ, & Cuſtodi Caſtri, & Villæ ſuæ Karliolenſis, & Antonio de Lucy, ſalutem.

Sciatis quòd, cùm Treuga & Sufferentia Guerræ inter nos ex parte unâ, & Robertum de Brus ac Complices ſuos ex alterâ, ſuper Guerris, quas contra nos moverunt, in Feſto Beati Thomæ Apoſtoli ultimò præterito initæ fuiſſent, & Firmatæ ab eodem Feſto uſque ad Feſtum Natalis Domini proximò tunc ſequens, & ab eodem Feſto Natalis Domini per duos Annos proximos ſequentes completos duraturis:

Quas quidem Treugam & Sufferentiam, Venerabilis Pater, J. Elienſis Epiſcopus, &, Dilecti & Fideles noſtri, Adomarus de Valencia Comes Pembrochiæ Conſanguineus noſter cariſſimus, Hugo le Deſpenſer Junior, & Bartholomæus de Badeleſmere (qui Treugam & Sufferentiam illas noſtro nomine Inierunt & Firmarunt per Literas ſuas Patentes) vobis tranſmiſerunt obſervandas, cum poteſtate vobis, per alias ipſorum Litteras Patentes, auctoritate noſtrâ ſuper hoc attributâ:

A.D. 1320.

Nos,

Volentes Treugam & Sufferentiam prædictas eo firmiùs obſervari, & Tranſgreſſores earumdem graviùs puniri, Quo Treuga & Sufferentia illæ, per Juramentum, in Animam noſtram præſtitum, de mandato noſtro ſunt Vallatæ,

Aſſignavimus vos Cuſtodes Treugæ & Sufferentiæ prædictarum, in Comitatibus Cumbriæ & Weſtmorland. juxta Modos & Conditiones, quibus Ineuntur & Firmantur: & ad audiendum querelas Omnium & Singulorum, de Dampnis eis datis, ſeu Tranſgreſſionibus factis, contra Treugam ſeu Sufferentiam prædictas, conqueri volentium: necnon ad inquirendum indè, per Sacramentum Proborum & Legalium Hominum de Comitatibus prædictis, tàm infra Libertates, quàm extra, non ſuſpectorum, pleniùs veritatem: Et ad Juſtitiam indè faciendam, juxta Tenorem Treugæ & Sufferentiæ prædictarum.

Volentes quòd, ſi aliqui, cujuſcumque ſtatûs ſeu conditionis exiſtant,

Treugam

A.D. 1320. Edv. 2.

Treugam & Sufferentiam prædictas in locis, per nos vobis ſic commiſſis, violaverint, vi Armatâ tunc illos Capiatis, & in priſonâ noſtrâ ſalvò cuſtodiri faciatis, quouſque aliud inde præceperimus; ſuper quo vobis tenore præſentium, plenam committimus poteſtatem,

Et ideò vobis Mandamus, quòd Treugam & Sufferentiam prædictas cuſtodiatis, & præmiſſa omnia alia & ſingula faciatis in formâ ſupradictâ; & hoc nullo modo omittatis.

Mandavimus enim omnibus & ſingulis Comitibus, Baronibus, Militibus, & omnibus aliis de Comitatibus prædictis, tàm infra Libertates, quàm extra, & Vicecomitibus noſtris dictorum Comitatuum, ac aliis Ballivis & Miniſtris Locorum illorum, quod vobis in Præmiſſis ſint Intendentes, Conſulentes, & Auxiliantes, Quotiens & Quando per vos, ſuper Hoc, ex parte noſtrâ, fuerint præmuniti.

A.D. 1320. Edv. 2.

Et quod iidem Vicecomites, ad certos Dies & Loca, quos eis ſcire facietis, venire faciant, coram vobis, Tot & Tales Probos & Legales Homines, de Ballivis ſuis, tàm infra Libertates, quàm extra, non ſuſpectos, per quos rei veritas in præmiſſis meliùs ſciri poterit & inquiri.

In cujus, &c.

Teſte Rege apud Eborum, 24. die Januarii.

Per ipſum Regem & Concilium.

Eodem modo aſſignatur Willielmus Ridel, Gilbertus de Burwedon, Johannes de Penreth, & Rogerus de Horſle, in Comitatu Northumbriæ, tàm infra Libertates, quàm extra, &c.

Super dictis Treugis, de Caſtro Commiſſo.

A.D. 1320.
An. 13. E. 2.
Pat. 13. E. 2.
unica.
20.

REX omnibus, ad quos, &c. ſalutem.

Sciatis quòd, cùm, inter cætera, contenta in Treugâ,

Inter nos ex parte unâ, & Robertum de Brus ac Complices ſuos ex alterâ, ſuper Guerris, quas contra nos moverunt, in Feſto Beati Thomæ Apoſtoli ultimò præterito Initâ, ab eodem Feſto uſque ad Feſtum Natalis Domini proximò tunc ſequens, & ab eodem Feſto Natalis Domini per duos Annos proximò ſequentes completos duraturâ,

Contineatur quod dictus Robertus Caſtrum de Herbotel, quod infra Regnum noſtrum, tempore dictæ Treugæ Initæ, Tenuit, venerabili Patri, Johanni Elienſi Epiſcopo, &, Dilectis & Fidelibus noſtris, Adomaro de Valentia, Comiti Pembrochiæ, Conſanguineo noſtro cariſſimo, Hugoni le Deſpenſer Juniori, & Bartholomæo de Badeleſmere, tanquam Perſonis privatis, redderet Tenendum ſub Conditionibus infraſcriptis; videlicet,

A.D. 1320.

Quòd, ſi Pax Finalis, ante Feſtum Sancti Michaelis, proximum ante finem dictæ Treugæ, inter nos, & dictum Robertum & ſuos Complices, non Reformetur, tunc dicti, Epiſcopus, Comes, Hugo, & Bartholomæus, Caſtrum prædictum, in dicto Feſto Sancti Michaelis, præfato Roberto, vel ejus Mandato Liberabunt, vel idem Caſtrum de toto Diruent ante idem Feſtum, ſine Fraude vel aliâ Excuſatione; quod quidem Caſtrum eiſdem, Epiſcopo, Comiti, Hugoni, & Bartholomæo, ſub Conditionibus illis, liberatum Ipſi Tenent in præſenti:

Volumus & Concedimus, pro Nobis & Hæredibus noſtris, quòd prædicti, Epiſcopus, Comes, Hugo, & Bartholomæus, Caſtrum prædictum Teneant, & Illud, ſi, ante dictum Feſtum, inter nos, & prædictum Robertum, Pax Finalis non Reformetur, eidem Roberto in dicto Feſto Liberent, vel, ante dictum Feſtum, de toto Diruant, ſicut prædictum eſt, ſine Occaſione vel Impedimento Noſtri, vel Hæredum noſtrorum, ſeu Aliorum quorumcumque.

In cujus, &c.

Teſte Rege apud Eborum, 24. die Januarii.

Per ipſum Regem & Concilium.

De Conductu, pro Comitiſſa de Fyff.

.D. 1320.
n. 13. E. 2.
at. 13. E. 2.
unica.
21.

REX Omnibus Ballivis & Fidelibus ſuis, ad quos, &c. ſalutem.

A.D. 1320.

Cùm Comitiſſa de Fyff, Neptis noſtra cariſſima, quæ in Angliâ jam exiſtit, ad partes Scotiæ, pro Delibera-

A.D. 1320. Edw. 2.

tione Elenæ, quæ fuit Uxor Roberti de Nevill, per Scotos ibidem detentæ, ſe divertat de voluntate noſtrâ:

Vobis Mandamus quòd eidem Comitiſſæ, aut Ductoribus, vel Hominibus de Familiâ ſuâ, in Comitivâ ſuâ exiſtentibus, in veniendo ad partes iſtas, non inferatis, ſeu, quantum in vobis eſt, ab aliis inferri permittatis Injuriam, Moleſtiam, ſeu Gravamen; ſet eis potius Salvum & Securum Conductum, Sumptibus ſuis, habere faciatis, cùm ex parte prædictæ Comitiſſæ, aut præfatæ Elenæ ſuper hoc fueritis Requiſiti.

In cujus, &c. uſque ad Feſtum Pentecoſtes proximò futurum duraturas.

Teſte Rege apud Eborum, 28. die Januarii.

Per ipſum Regem.

Ad Regem Franciæ, de mutua Viſione, & Homagio.

A.D. 1320. An. 13. E. 2.
Rom. & Fr. 13 E. 2. m. 5.

MAgnifico Principi, Domino Philippo, Dei gratiâ, Regi Franciæ & Navarræ Illuſtri, Fratri ſuo cariſſimo, Edwardus, ejuſdem gratiâ, &c. ſalutem, & ad vota ſucceſſus proſperos ac felices.

Litteras Serenitatis veſtræ, nobis directas, recepimus, continentes quòd pro mutuâ viſione veſtri & noſtri, & pro Homagio noſtro recipiendo, dimiſſis aliis Negotiis, vos & Regnum veſtrum tangentibus, uſque Ambian. circa inſtantem mediam Quadrageſimam,

Juxta quandam Requiſitionem, vobis per, Dilectos & Fideles noſtros, Johannem Abel, Militem, & Magiſtrum Richardum de Burton, Clericum, Nuncios noſtros, ex parte noſtrâ vobis factam,

Curabitis declinare; addito, in dictis Litteris veſtris, quod vos redderemus certiores ſi tunc, vel paulo poſt ad Locum prædictum accederemus ex cauſis prænotatis;

Super quibus, ex tantâ Dilectionis affluentiâ procedentibus, vobis ad Grates aſſurgimus Speciales;

Veſtræ Magnificentiæ ſignificantes quòd, die Mercurii, proximo ante dictam mediam Quadrageſimæ, erimus apud Dovorriam ad transfretandum verſus vos parati: & die Mercurii, proximo poſt dictam mediam Quadrageſimæ, apud dictam Civitatem Ambianenſem (niſi Impedimentum aliquod interveniat, quod Deus avertat) eſſe proponimas, dante Deo.

Placeat igitur Excellentiæ veſtræ Litteras veſtras de Conductu, ſufficientes pro nobis & aliis, qui Nobiſcum in Regnum veſtrum tunc erunt venturi, jubere fieri; ſic ut eas, ſine quibus nos venire non convenit, dictâ primâ die Mercurii, antequam Navem aſcendamus, apud dictum Locum Dovorriæ habeamus.

Dat. apud Weſtmonaſterium, 19. die Februarii.

De Hoſpitiis Providendis.

A.D. 1320. An. 13. E. 2.
Pat. 13. E. 2. p. unica. m. 18.

REX omnibus Amicis & Fidelibus ſuis, ad quos, &c. ſalutem.

Cùm, pro quibuſdam Negotiis, nos tangentibus, ſimus ad Partes Tranſmarinas, dante Domino, in proximo profecturi: & præmittamus, Dilectum & Fidelem noſtrum, Johannem de Weſton, ad Hoſpitia pro Nobis & Fidelibus noſtris, qui Nobiſcum ad eaſdem partes ſunt venturi, in eiſdem partibus capienda;

Vos amicos Rogamus, vobis Fidelibus Mandantes, quod eidem Johanni in Præmiſſis ſitis Conſulentes, & Auxiliantes, Quotiens & Quando per ipſum Johannem, ſuper Hoc, ex parte Noſtrâ, fueritis Requiſiti.

In cujus, &c. uſque ad Feſtum Pentecoſtes proximò futurum duraturas.

Teſte Rege apud Weſtmonaſterium, 20. die Februarii.

Conſimiles Litteras habent, Ricardus Lovel, & Johannes de la Beche, Milites.

Ad Regem Franciæ, ſuper dictis Hoſpitiis.

A.D. 1320. An. 13. E. 2.
Rom. & Fr. 13. E. 2. m. 5.

MAgnifico Principi, Domino Philippo, Dei gratiâ, Regi Franciæ & Navarræ illuſtri, Fratri ſuo cariſſimo, Edwardus, &c. ſalutem, & ad vota ſucceſſus proſperos & felices.

Cùm,

A.D. 1320. Edw. 2.

Cùm, pro Mutuâ Viſione Veſtri & Noſtri, ac quibuſdam Negotiis, Nos tangentibus, ſimus infra Regnum veſtrum noviter venturi: & præmittamus quoſdam, Fideles & Miniſtros noſtros, ad Hoſpitia apud Civitatem Ambianenſem (in qua vos videre, & dicta Negotia expedire proponimus) recipienda:

A.D. 1320. Eav. 2.

Vos affectuosè Requirimus & Rogamus quatenus Competentia liberari faciant, & Eiſdem, Miniſtris & Fidelibus noſtris, in dicto Negotio aſſiſtant Conſilio & Auxilio oportunis.

Dat. apud Weſtmonaſterium, 25. die Februarii.

De Regimine Vaſconiæ Commiſſo.

A.D. 1320. An. 13. E. 2. Vaſc. 13. E. 2. m. 12.

REX, Univerſis & Singulis, Prælatis, Comitibus, Vicecomitibus, Baronibus, Militibus, & Liberè Tenentibus: Seneſcallis, Majoribus, Juratis, Conſulibus, Univerſitatibus, Collegiis, & Communitatibus: Conſtabulariis, Caſtellanis, Præpoſitis, Receptoribus reddituum, & Ballivis & Fidelibus ſuis Ducatûs Vaſconiæ; ac aliis, ad quos præſentes Literæ pervenerint, ſalutem.

Sciatis quòd Commiſimus, dilecto Conſanguineo & Fideli noſtro, Mauritio de Berkeleye, Militi, Officium & Regimen Seneſcalciæ prædicti Ducatûs, cùm omnibus, ad dictum Officium pertinentibus, quamdiu nobis placuerit.

A.D. 1320.

Et ideò vobis Mandamus quòd eidem Mauritio, quamdiù eum tenuerimus in dicto Officio, in omnibus, tanquam Seneſcallo Pareatis, Reſpondeatis, & Fideliter Intendatis.

In cujus, &c.

Dat. apud Weſtmonaſterium, 28. die Februarii.

Per ipſum Regem & Concilium.

De Exceſſibus in Vaſconia Reformandis.

A.D. 1320. An. 13. E. 2. Vaſc. 13. E. 2. m. 11.

REX omnibus, ad quos &c. ſalutem.

Cùm, pro Reformatione Statûs Ducatûs noſtri Aquitaniæ, dilectos & fideles noſtros, Hugonem le Deſpenſer Seniorem, & Bartholomæum de Badeleſmere, ad partes Ducatûs illius deſtinemus:

Et, ante hæc tempora, plures & graves Querelæ,

Super Exceſſibus Seneſcallorum, & Aliorum Miniſtrorum, & Officialium noſtrorum, in partibus Ducatûs prædicti, tàm in noſtri Dampnum & Præjudicium, quàm in ſubditorum noſtrorum dicti Ducatûs, & aliorum, ad eundem Ducatum confluentium, Dampnum ſimiliter & Gravamen, perpetratis,

Nobis delatæ fuiſſent;

Nos, volentes Exceſſus hujuſmodi, ſi qui ſint, prout decet, puniri, & dampna paſſis indè emendas debitas fieri, prout decet:

De Fidelitate approbatâ, & Circumſpectione providâ dictorum, Hugonis & Bartholomæi, plenam fidem reportantes; ad querelas omnium & ſingulorum, de Exceſſibus hujuſmodi, Seneſcallorum, Miniſtrorum, & Officialium noſtrorum prædictorum, conqueri volentium, audiendas: & ad Inquirendum indè, ſi neceſſe fuerit, per Sacramentum Proborum & Legalium Hominum, non ſuſpectorum, plenius veritatem: & ad debitum inde Juſtitiæ Complementum, ſecundum Foros & Conſuetudines partium illarum, faciendum; præfatis, Hugoni & Bartholomæo, plenam poteſtatem ac vices noſtras Committimus per præſentes:

A.D. 1320.

Dantes eiſdem, Hugoni & Bartholomæo, ſimiliter poteſtatem & ſpeciale Mandatum alios, de quorum Circumſpectione & Fidelitate confiderint, quotiens ipſi ad hoc vacare non poterint, ad præmiſſa ſubſtituendi, & ſubſtitutos revocandi.

Mandamus etiam omnibus & ſingulis Seneſcallis, Conſtabulariis, Caſtellanis, Receptoribus, Theſaurariis, Ballivis, ac cæteris Cuſtodibus, & Adminiſtratoribus noſtris, qui in dicto Ducatu, ante hæc tempora, fuerunt, & adhuc ſunt, ac aliis, quorum intereſt, vel intereſſe poterit, quod præfatis, Hugoni & Bartholomæo, ac eorum Subditis in præmiſſis ſint Intendentes & Reſpondentes, & in omnibus Pareant & Intendant, prout decet.

In cujus, &c.

Dat. apud Weſtmonaſterium, 28. die Februarii.

De

A.D. 1320.
Edv. 2.

De Inhibitione Torneamenti.

A.D. 1320.
An. 13. E. 2.
Clauſ. 13. E. 2. m. 7. d.

REX Vicecomitibus Londoniæ, ſalutem.

Cùm pluries, ante hæc tempora, ex certis cauſis, nondum ceſſantibus, per ſingulos Comitatus Regni noſtri fecerimus publicè proclamari & firmiter inhiberi, ne quis, Comes, Baro, Miles, ſeu alius Homo ad Arma quicumque, cujuſcumque Conditionis ſeu Statûs exiſteret, ſub Forisfacturâ omnium quæ Nobis forisfacere poſſet, infra Regnum noſtrum Torneare, Burdeare, Juſtas facere, Aventuras quærere, ſeu alia Facta Armorum excercere præſumeret, ſine noſtrâ Licentiâ Speciali:

Ac nos, ex Cauſis prædictis, volentes Inhibitionem hujuſmodi in omnibus obſervari; & Intellexerimus quòd Quidam ad Torneandum & Juſtas faciendum, in diverſis Locis, infra Regnum noſtrum, ſe parant; undè, non immeritò, conturbamur:

Vobis præcipimus, firmiter injungentes, quòd in Civitate prædictâ, & alibi in Ballivâ veſtrâ, ubi videritis expedire, faciatis publicè proclamari, & ex parte noſtrâ firmiter Inhiberi, ne quis, Comes, Baro, Miles, ſeu alius Homo ad Arma quicumque, cujuſcumque Statûs, ſeu Conditionis exiſtat, ſub Forisfacturâ prædictâ, infra Regnum noſtrum Torneare, Burdeare, Juſtas facere, Aventuras quærere, ſeu alia Facta Armorum excercere præſumat, ſine Licentiâ noſtrâ Speciali.

Faciatis etiam in Locis prædictis publicè proclamari, & ex parte noſtrâ firmiter Inhiberi, ne Quis Armorarius, infra Ballivam veſtram, ſub gravi Forisfacturâ noſtrâ, Arma aliqua, pro hujuſmodi factis armorum excercendis, aliquibus paret, perficiat, ſeu vendat, vel ad aliquem Locum ducat, ſeu duci faciat, quouſque aliud indè duxerimus ordinandum.

Teſte Rege apud Weſtmonaſterium, 28. die Februarii.

Per ipſum Regem & Concilium.

Eodem modo ſcribitur ſingulis Vicecomitibus per Angliam.

Ad Papam iteratæ Preces, pro Henrico de Burghaſh.

A.D. 1320.
An. 13. E. 2.
Rom. & Fr. 13. E. 2. m. 6. d.

PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum.

Sic Eccleſiæ Lincolnienſi, jam vacanti, & Apoſtolicæ Diſpoſitioni Reſervatæ, ut refertur, cupimus provideri, quòd exindè, præter ea quæ ipſi Eccleſiæ profutura ſperantur, noſtra & Regni noſtri Commoda ſimiliter procurentur.

Cùm itaque, Pater Sanctiſſime,

Ob Utilitates & Commoda multimoda, quæ, per Aſſumptionem, cariſſimi Clerici noſtri, Magiſtri Henrici de Burgherſh, in Epiſcopum & Paſtorem Eccleſiæ prædictæ, nobis, & Regno prædicto, necnon & Incrementa memoratæ Eccleſiæ, in Spiritualibus & Temporalibus, dubietate ſubmotâ, multipliciter evenire ſperamus,

Pro præfato Clerico noſtro, ut Eccleſiæ prælibatæ, de veſtri Apoſtolatûs Benignitate, præficeretur, veſtræ Clementiæ Preces noſtras aliàs optulimus pleno corde:

Verùm, Pater Clementiſſime, quia ex fuſis Precibus nondum reportavimus quod optamus, fervor deſiderii intimus, quem ad Expeditionem felicem Negotii illius, ex cauſis Utilitatis noſtræ & Regni noſtri prædicti penſatis, gerimus & habemus, veſtræ Sanctitati nos excitat Preces multiplicare Cordiales; quanto devotiùs poterimus Supplicantes, quatinus, ad noſtra & Regni noſtri prædicti Commoda (quorum zelatorem præcipuum vos, utili rerum experientiâ, ſenſimus) Paternalis Benivolentiæ intuitum convertentes, velitis dictum Clericum noſtrum (quem Generis Nobilitas, Litterarum Scientia, Vitæ & Converſationis laudabilis Honeſtas exornant, Favor extollit bonæ Famæ, & alia virtutum Inſignia Condecorant) in Eccleſiæ Lincolnienſis prælibatæ, caritatis intuitu, precùmque noſtrarum interventu, Epiſcopum præficere & Paſtorem.

Quæſumus etiam veſtram Benignitatem indubitanter tenere, quòd in votis gerimus ſummopere quòd Clericus noſter memoratus, non obſtantibus Precibus per nos pro aliis ſuper dicto Negotio

A.D. 1320. Edv. 2. gotio dudum fuſis, ad regimen Eccleſiæ prænotatæ, noſtris Precibus, de veſtrâ gratioſâ Benignitatis affluentiâ, cuntis aliis Præferatur.

Conſervet, &c.

Dat. apud Cantuar. 6. die Martii. A.D. 1320. Edv. 2.

Ad Cardinales, pro Eodem.

A.D. 1320. An. 13. E. 2. Rom. & Fr. 13. E. 2. m. 6.

VEnerabili in Chriſto Patri, Domino A. Dei gratiâ, Sanctæ Mariæ in Porticu Diacono Cardinali, amico ſuo cariſſimo, Edwardus, ejuſdem gratiâ, &c. ſalutem & ſinceræ Dilectionis affectum.

Ob Commoda multimoda,

Quæ ex Aſſumptione, cariſſimi Clerici noſtri, Magiſtri Henrici de Burgherſh, in Epiſcopum & Paſtorem Lincolnienſis Eccleſiæ, jam vacantis, & Apoſtolicæ Diſpoſitioni, ut dicitur, Reſervatæ, Nobis, & Regno noſtro, & dictæ Eccleſiæ multipliciter proventura ſperamus,

Domino Summo Pontifici devotas preces noſtras frequentavimus; &, eiſdem precibus optatum effectum nondum conſecutis, intima deſiderii noſtri, precum multiplicatione, pandimus iteratò.

Amicitiam itaque veſtram, in votis noſtris conſueto more ſolicitam, duximus deprecandam quatinus, circa completionem deſiderii noſtri, ut memoratum Clericum noſtrum (quem Generis Nobilitas, Litterarum Scientia, Vitæ & Converſationis laudabilis honeſtas, favor extollet Bonæ Famæ, & alia Virtutum Inſignia multipliciter commendant) dictus Sanctus Pater Regimini dicto Eccleſiæ Lincolnienſis hac vice, noſtris Precibus, dignetur Præficere, velitis erga eundem Sanctum Patrem, cum omni Efficaciâ, interponere Partes veſtras; ita quòd, veſtris Mediantibus Diſcretione providâ, Conſiliis, & Auxiliis oportunis, quod pro noſtro Honore, & Commodo Regni noſtri ſic ferventer deſideramus, efficaciter Conſequamur. A.D. 1320.

Dat. apud Cantuariam, 6. die Martii.

Eodem modo ſcribitur Cardinalibus ſubſcriptis; videlicet

Domino G. Sabinenſi.
Domino N. Oſtienſi & Velletrenſi,
Domino A. Albanenſi,
Domino G. Peneſtrenſi,
Domino B. Tuſculanenſi,
} Epiſcopis.

Domino G. Petri tituli Sanctæ Ceciliæ,
Domino G. tituli Sancti Ciriaci in Termis,
Domino W. de Poieto tituli Sancti Marcelli,
Domino Vitali Tituli Sancti Martini in Montibus,
} Presbiteris Cardinalibus.

Domino A. Sanctæ Mariæ in Porticu Diacono Cardinali.

Ad Cardinalem, de non moleſtando Præbendarium Regis.

A.D. 1320. An. 13. E. 2. Rom. & Fr. 13. E. 2. m. 4. dor.

VEnerabili in Chriſto Patri, Domino R. Dei gratiâ, Sanctæ Mariæ Novæ Diacono Cardinali, Edwardus, &c. ſalutem, & ſinceræ Dilectionis affectum.

Cùm ſuper Jure noſtro Regio (quo, Dilectus Clericus noſter, Robertus de Wodehous Præbendam de Ketene, in Eccleſiâ Beatæ Mariæ Lincolniæ, adeptus eſt) quo nos & Progenitores noſtri, in Collationibus hujuſmodi Præbendarum, uſi ſumus totis temporibus retroactis, prudentiam veſtram curaverimus informare;

Rogaverimúſque ut a proſecutione, quam contra dictum Clericum noſtrum, occaſione dictæ Præbendæ, inchoâſtis, velitis amore noſtri deſiſtere; quicquam contra ipſum, qui jura Coronæ noſtræ in judicium deducere non valebat, in noſtri præjudicium attemptari nullatenus permittendo; A.D. 1320.

Promittentes quòd, ea Conſideratione gratanter facta, in Æquivalenti Beneficio Eccleſiaſtico, vel Majori, infra Regnum noſtrum, quàm citius Facultas ſe offerret, Recompenſationem gratioſam faceremus:

Ac vos per, dilectum & fidelem noſtrum, Johannem de Nevill, Litteras veſtras de Credentiâ nobis deferentem, ſignificaveritis Curialiter & Benignè, quod voluntatis veſtræ nequaquam exiſtit quicquam præjudiciale nobis, aut Coronæ noſtræ, ſeu quod nobis diſpliceat, attemptare; dum tamen conſiderationem ſeu reſpectum habeamus ad promiſſionem noſtram ſupradictam.

A.D. 1320.
Edv. 2.

Amantiſſimæ Paternitati veſtræ duximus intimandum, quòd dicta promiſſio, de certa noſtra ſcientia proceſſit, &, quamcitius Facultas ſe offeret, adeo occurret noſtræ memoriæ, quod contentabimini rationabiliter in hac parte.

Et nichilominus cætera Beneficia, quæ infra Regnum noſtrum obtinetis, ſub noſtra Protectione ſpeciali ſuſcipiemus; & univerſa, quæ vos contingunt, oportuni favoris Præſidiis Defendi & Tueri Præcipiemus; & eo favorabilius, quo noſtro Juri & Honori vos jam percipimus humilius detuliſſe.

Quocirca Amicitiam veſtram affectuosè Requirimus & Rogamus, quatinus ab Inquietationibus quibuſlibet, dilecto Clerico noſtro, ſuper Præbendâ memoratâ, faciendis, ſuperſedere velitis omnino; ipſúmque poſſeſſione ſuâ hujuſmodi pacificè gaudere permittatis.

Dicto Fideli noſtro, Johanni de Nevill, Latori præſentium, in hiis, quæ in præmiſſis pleniùs vobis dicet, Fidem, ſi placet, Credulam adhibentes.

Dat. apud Sturreye, 13. die Martii.

De Pardonatione pro Juſtis.

A.D. 1320.
An. 13. *E.* 2.
Pat. 13. *E.* 2. *p. unica.* *m.* 11.

REX omnibus Ballivis & Fidelibus ſuis, ad Quos &c. ſalutem.

Sciatis quòd, de gratiâ noſtrâ ſpeciali, pardonavimus Willielmo Baud, Militi, Foriſfacturam, & Quicquid ad Nos pertinet de Tranſgreſſione, quam fecit, nuper Juſtas faciendo in Regno noſtro, contra Inhibitionem noſtram.

Nolentes quod prædictus Willielmus, occaſione Tranſgreſſionis prædictæ, per Nos, vel Hæredes noſtros, Ballivos ſeu Miniſtros noſtros quoſcumque, Occaſionetur, Moleſtetur in aliquo, ſeu Gravetur.

In cujus, &c.

Teſte Rege apud Stureye, 14. die Martii.

Per Breve de privato Sigillo.

De Nunciis ſuper Mutua Viſione antedicta.

A.D. 1320.
An. 13. *E.* 2.
Rom. & Fr. 13. *E.* 2. *m.* 5.

REX Univerſis & ſingulis, ad Quos &c. ſalutem.

Ad Concordandum cum Magnifico Principe, Domino Philippo, Rege Franciæ & Navarræ Illuſtri, Fratre noſtro cariſſimo, de Die & Loco, quibus dictus Dominus Rex & Nos adinvicem Nos videre, & ſibi facere valeamus ea, quæ pro Terris, quas de ipſo in partibus tranſmarinis tenere debemus, facere tenemur,

Dilectis & Fidelibus noſtris, venerabili Patri A. Herefordenſi Epiſcopo, Hugoni le Deſpenſer Seniori, & Bartholomæo de Badeleſmere, & duobus eorum, plenam tenore præſentium concedimus poteſtatem, ratum habituri & gratum id, quod per prædictos, Epiſcopum, Hugonem, & Bartholomæum, aut duos eorum, noſtro nomine, factum fuerit in præmiſſis.

In cujus, &c.

Teſte Rege apud Sturreye, 15. die Martii.

Ad Regem Franciæ, pro dictis Nunciis, de Credentia.

A.D. 1320.
An. 13. *E.* 2.
Rom. & Fr. 13. *E.* 2. *m.* 5.

Magnifico Principi, Domino Philippo, Dei gratiâ, Regi Franciæ & Navarræ Illuſtri, Fratri ſuo cariſſimo, Edwardus, &c. ſalutem, & felices ſemper ad vota ſucceſſus.

Quædam injunximus, dilectis & fidelibus noſtris, venerabili Patri, A. Herefordenſi Epiſcopo, Edmundo de Wodeſtok Fratri noſtro cariſſimo, Hugoni le Deſpenſer Seniori, & Bartholomæo de Badeleſmere, vobis per ipſos, tres, vel duos eorum ex parte noſtrâ ſerioſiùs exponenda;

Veſtram Serenitatem affectuoſis precibus deprecantes, quatinus præfatis, Epiſcopo, Edmundo, Hugoni, & Bartholomæo, tribus, vel duobus eorum, in hiis, quæ ipſi, tres, vel duo eorum, vobis ex parte noſtrâ expoſuerint vivâ voce, fidem velitis indubiam adhibere.

Dat. apud Sturreye, 15. die Martii.

D. 1320.
v. 2.

A.D. 1320.
Edv. 2.

Ad Papam, de Credentia.

D. 1320.
.13. E. 2.
n. & Fr. E. 2.
6.

A.D. 1320.

PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum.

Pro multiformi & continuâ veſtræ Benignitatis habundantiâ,

Penes Nos, & Regni noſtri Negotia, quæ, Venerabilis Pater, A. Herefordenſis Epiſcopus in Sanctitatis veſtræ præſentiâ proſecutus eſt, crebris effectibus demonſtratâ, prout experimentis didicimus, & idem Epiſcopus, ad nos rediens, retulit vivâ voce,

Ad Grates & Gratias veſtræ Sanctitatis perſolvendas aſſurgimus quas valemus:

Eundem Epiſcopum, ac, dilectos & fideles noſtros, Edmundum de Wodeſtock, Fratrem noſtrum cariſſimum, Hugonem le Deſpenſer Seniorem, & Bartholomæum de Badeleſmere, ad vos, pro quibuſdam arduis & neceſſariis noſtris Negotiis, cum conſuetâ fiduciâ deſtinantes;

Veſtræ Beatitudini humiliter ſupplicando quatinus ipſis, tribus, vel duobus eorum, veluti Nunciis noſtris ſpecialibus, & ſecreti noſtri præcipuè Conſciis, in hiis, quæ vobis ſunt ex parte noſtrâ relaturi, fidem dignemini plenam & credulam adhibere, dictâque Negotia ſpecialiter, ſi placet, recommendata ſuſcipere, &c, prout in votis gerimus, effectualiter exaudire.

Conſervet, &c.

Dat. apud Weſtmonaſterium, 15. die Martii.

Ad Cardinales, Fratrem, & Nepotes Papæ.

D. 1320.
.13. E. 2.
Ibid.

VEnerabili in Chriſto Patri, N. Dei gratiâ, Hoſtienſi & Velletrenſi Epiſcopo, amico ſuo kariſſimo, Edwardus, &c. ſalutem.

De multiplici & recenſitâ veſtræ Gratitudinis laborioſâ promptitudine,

Circa Cordis noſtri Deſideria promovenda, & maxime quæ nuper in præſentiâ Domini Summi Pontificis, Venerabilis Pater, A. Herefordenſis Epiſcopus proſecutus eſt, prout idem Epiſcopus, ad nos rediens, nunciavit,

Paternitati veſtræ innumera referimus munera Gratiarum:

Dictum Epiſcopum, ac, dilectos & fideles noſtros, Edmundum de Wodeſtok, Fratrem noſtrum cariſſimum, Hugonem le Deſpenſer Seniorem, & Bartholomæum de Badeleſmere, pro quibuſdam arduis & neceſſariis noſtris Negotiis, ad præſentiam dicti Domini Summi Pontificis ſpecialiter deſtinantes;

Et veſtram dilectionem, penes nos multipliciter expertam, cum conſuetâ fiduciâ deprecantes, quatinus eiſdem Nunciis noſtris, tribus, & duobus eorum, in dictis Negotiis, per ipſos, tres, vel duos eorum, ſerioſiùs exponendis, velitis fidem Credulam adhibere, & ſuper felici expeditione eorumdem, eiſdem, tribus, & duobus eorum, aſſiſtere Conſiliis & Auxiliis oportunis.

Dat. apud Weſtmonaſterium, 15. die Martii.

A.D. 1320.

Eodem modo mandatum eſt Cardinalibus ſubſcriptis; videlicet,

Domino Berengario Tuſculani Epiſcopo,	Epiſcopis Cardinalibus.
Domino Guillielmo Peneſtrini,	
Domino Arnaldo Albanenſi,	
Domino Berengario Portuenſi & Sanctæ Rufinæ,	
Domino Guillielmo Sabinenſi,	
Domino Nicholao tituli Sancti Euſebii,	Preſbiteris Cardinalibus.
Domino Vitali, tituli Sancti Martini in Montibus,	
Domino Guillielmo, tituli Sancti Ciriaci in Termis,	
Domino Gauſelino, tituli Sanctorum Marcellini & Petri,	
Domino Petro, tituli Sanctæ Suſannæ,	
Domino Bertrando, tituli Sancti Marcelli,	
Domino Neapolio, Sancti Adriani,	Diaconis Cardinalibus.
Domino Jacobo, Sancti Georgii ad Velum Aureum,	
Domino Lucæ, Sanctæ Mariæ in Viâ latâ,	
Domino Arnaldo, Sanctæ Mariæ in Porticu.	

A.D. 1320. Edw. 2.

Domino Reymundo Sanctæ Mariæ Novæ,
Domino Bernardo Sanctæ Agathæ,
Domino Petro de Columpna, Sancti Angeli,
Domino Arnaldo Sancti Euſtachii,
Domino Bertrando, Sanctæ Mariæ in Aquiro,
Domino Gaillardo, Sanctæ Luciæ in Silice,
Diaconis Cardinalibus.

Domino P. Abbati S. Saturrinni, Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Vicecancellario;
Domino Johanni de Verulis, Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Notario;
Domino Petro Doza, Fratri Domini Summi Pontificis;
Domino Arnaldo Tirandi, Domini Summi Pontificis Nepoti;
Domino Bernardo Jordani, Domino Inſulæ;
Domino Petro de Via, Domini Summi Pontificis Nepoti.

Pro Antonio Peſſaigne, ad Regem Franciæ, commendatoria.

A.D. 1320. An. 13. E. 2. Rom. & Fr. 13. E. 2. m. 4.

MAgnifico Principi, Domino Philippo, Dei gratiâ, Franciæ & Navarræ Regi illuſtri, Fratri ſuo cariſſimo, Edwardus, &c. ſalutem, & ſucceſſus ad vota proſperos & felices.

Cùm, dilectus & fidelis noſter, Antonius Peſſaign de Janua, Miles (cujus Honoris & Utilitatis augmentum, prætextu grati & laudabilis Servitii quod Nobis hactenus impendit, & adhuc jugiter impendere non deſiſtit, corditer affectamus) quædam habeat Negotia penes veſtram Serenitatem proſequenda;

Nos, deſiderantes eundem Antonium, in votivâ expeditione eorumdem Negotiorum, ubertatem Favoris & Gratiæ penes Regiam Benevolentiam, noſtri intuitu, invenire;

Magnificentiam veſtram affectuoſe Requirimus & Rogamus, quatinus eundem Antonium, & Negotia ſua prædicta habere velitis, noſtri interventu Rogaminis, ſpecialiter recommendata; & ſic ei, in dictis Negotiis, Regii Favoris Præſidia, juxta ſperatam Fiduciam, impertiri, quòd deſiderii ſui effectum, Regio ſuffultus Munimine, faciliùs conſequi valeat ſuper Negotiis antedictis.

Dat. apud Sturrey, 19. die Martii.

Ad Papam, pro dicto Antonio.

A.D. 1320. An. 13. E. 2. Rom. & Fr. 13. E. 2. m. 4.

PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum.

Dilecti & Fidelis noſtri, Antonii Peſſaign de Janua, Militis, conſiderantes Induſtriæ probitatem, & fructuoſa Obſequia, quæ Nobis hactenus impendit, & adhuc jugiter impendere non deſiſtit, eo frequentius pro ipſius augendis profectibus veſtræ Clementiæ preces effundimus, quo ipſum fœcundiori dilectione proſequimur, & ejus Negotia avidiùs appetimus felicibus ſucceſſibus proſperari.

Quamobrem de eo, quòd veſtra Benitas eundem Antonium, in ſuis agendis, hactenus, noſtri contemplatione, ſicut ex ejuſdem Antonii relatione audivimus, habuiſtis oportunis Favoribus commendatum, veſtræ Beatitudini Grates & Gratias referimus multiformes;

Quantâ poſſumus affectione Supplicantes, quatinus in Negotiis, quæ jam penes veſtram Beatitudinem habuerit proſequenda, & præcipuè circa Recuperationem Debiti, in quo Magiſter & Fratres Hoſpitalis Sancti Johannis Jeruſalem eidem obligantur (ſicut aliàs Nos veſtræ ſcripſiſſe meminimus Sanctitati) Favoris & Gratiæ ſic impertiri dignemini ubertatem, quòd, Paternæ ſubventionis ſuffultus Munimine, intentionis ſuæ efficaciam, ſuper dictis Nogotiis, conſequi valeat; prout deſiderabiliter affectamus.

Conſervet, &c.

Dat. apud Sturrey, 19. die Martii.

Ad Cardinales, pro Eodem.

A.D. 1320. An. 13. E. 2. Rom. & Fr. 13 E. 2. m. 4.

VEnerabili in Chriſto Patri, Domino B. Dei gratiâ, Sanctæ Mariæ in Aquiro Diacono Cardinali, amico ſuo cariſſimo, Edwardus, &c. ſalutem, & ſinceræ Dilectionis affectum.

Nuper,

A.D. 1320. Edw. 2.

Nuper, pro, dilecto & fideli noſtro, Antonio Peſſaign de Janua, Milite (cujus Honoris & Profectuum incrementa, prætextu grati & laudabilis Obſequii, quod Nobis impendit, & indies impendere non deſiſtit, deſiderabiliter affectamus) Paternitatem veſtram affectuoſè meminimus Nos rogâſſe, ut circa Promotionem & Expeditionem Negotiorum, eundem Antonium tangentium, penes Dominum Summum Pontificem, & præcipuè circa Recuperationem cujuſdam Debiti, in quo Magiſter & Fratres Hoſpitalis Sancti Johannis Jeruſalem ei, ut intellexerimus, Obligantur, veſtræ ſibi Paternitatis Præſidia velletis favorabiliter impertiri.

Et licet vos, hujuſmodi preces noſtras benivolè ponderantes, ſicut idem Antonius Nobis retulit, circa Expeditionem dictorum Negotiorum appoſueritis cum efficaciâ partes veſtras (de quo vobis Grates & Gratias referimus multiformes) quia tamen Negotia illa nondum deducta fuerant ad effectum;

Dilationem veſtram iteratis precibus corditer exoramus, quatinus eundem Antonium, & Negotia ſua prædicta, habentes, ſi placet, ex hac noſtrâ Interceſſione ſpecialiùs comendata, circa ipſorum Negotiorum Expeditionem votivam, juxta informationem ejuſdem Antonii, Opem velitis & Conſilium apponere oportuna; ita quòd, veſtro mediante Præſidio, effectum ſortiri valeant quem optamus.

Dat. apud Sturrey, 19. die Martii.

Ad Regem Siciliæ, pro memorato Antonio.

.D. 1320. ...13. E. 2. ... & Fr. ... E. 2. ...4

A.D. 1320.

Magnifico Principi, Domino R. Dei gratiâ, Jeruſalem & Siciliæ Regi illuſtri, amico ſuo cariſſimo, Edwardus, &c. ſalutem, & ſucceſſus ad vota proſperos & felices.

Attendentes Induſtriæ probitatem, dilecti & fidelis noſtri, Antonii Peſſaign de Janua, Militis, ac fructuoſa Obſequia, Nobis per ipſum hactenus impenſa, & quæ indies jugiter impendere non deſiſtit, merirò ponderantes, eo libentius pro eo effundimus preces noſtras, quo ſperamus eas a veſtrâ Serenitate benigniùs exaudiri.

Quapropter pro eodem Antonio, quem aliàs, noſtri contemplatione, habuiſtis in ſuis agendis, prout Nobis relatum eſt, oportunis Favoribus comendatum, Magnificentiam veſtram iteratis precibus Requirimus & Rogamus, quatinus in Negotiis, quæ penes vos habuerit proſequenda, & præcipuè circa Recuperationem cujuſdam Debiti, in quo ei Magiſter & Fratres Hoſpitalis Sancti Johannis Jeruſalem ſunt aſtricti, Regii favoris Præſidia velitis, noſtrorum optentu Rogaminum, impertiri; Nos exindè in hiis, quæ vobis placitura fuerint, fortiùs in oportunitatibus Obligantes.

Dat. apud Sturrey, 19. die Martii.

De Penſione Conceſſa Cardinali.

.D. 1320. ...13. E. 2. ...13. E. 2. ...nica. ...13.

A.D. 1320.

Rex omnibus, ad quos, &c. ſalutem.

Attendentes Laudabilia Merita, quibus, venerabilis Pater, Bertrandus, Sanctæ Mariæ in Aquiro, Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Diaconus Cardinalis, noſcitur inſigniri: nec non & Locum præcipuum, quem Nobis, in Noſtris Agendis, in Curiâ Romanâ, & alibi tenet, & tenere poterit in futurum, intimè Conſiderantes;

Quandam Penſionem annuam, Quinquaginta Marcarum Sterlingorum, de nobis percipiendam, ſibi ex Cauſis præviis duximus concedendam.

In cujus, &c.

Teſte Rege apud Stureye, 25. die Martii.

Per ipſum Regem.

Regis Franciæ Literæ de Conductu.

.D. 1320. ...13. E. 2. ...ſ. 13. E. 2. ...7. d.

A.D. 1320.

Philippe, par la grace de Dieu, Roys de France & de Navarre, a Touz noz Juſticiers & ſubgiez, ſalut.

Comme, noſtre Treſchiers Freres Edward, Roys d'Engleterre, Dux d'Aquitein, entende a venir vers nous, ſicome il nous a fet aſſavoir, pour certainn choſe, qui deſirent ſa preſence;

Savoir faſouns que nous au dit Roy dounons & ottroyons ceſte foiz, de certeinne ſcience & de grace eſpeciale,

A.D. 1320. Edw. 2. ſauf & ſehur conduit, pour luy, pour ſes Gens, pour ſa meſnie, & pour ſa compaigne, pour leur hernoys & leur biens touz; & en alant, venant, & demorant parmi noſtre Reaume, & en retournant arriere, tant que il ſerrount en noſtre dit Royaume, avons pris, prenons le dit Roy, ſes Gens, meſnie, & compaignie, leur hernoys, & leur biens toux, en noſtre ſauve garde & protection eſpecial.

Et voulons que, noſtre dit Conduit durant, il ne ſoient, ne peuſſent eſtre pris, chalongie, greve, moleſtie, ou empeſche en perſonne, ou en biens, pour guerre, rebellioun, diſobeiſſaunce, ou pur autre meffait, quel que il ſoit, que il aient fait en temps paſſe; ne pour fraude, ne pour guerre, que il, ou aucun de eux, en leur perſonnes, aient vers autry: ne pour debte, ou obligation, quele qe ele ſoit, pour Seigneur, pour Cours de Vile, ou pour perſonne ſingulere, ſoit de Foire, de Chaump, de Brie, ou d'autre, ou pour autre cauſe, quele que ele ſoit, aucune deſques au jour de huy.

Et, ſe il avenoit, que ja n'aviegne, que, ceſt Conduit durant, ly Roys, ou ſes Genz deſſuſditz, ou aucuns de eux, ou leur chivaux, ou leur biens, feuſſent empeſchie par maladie, ou autrement, par quoy il ne peuſſent, lour dites buſoignes faites, retourner en leur pays, & yſſer de noſtre dit Royaume:

Nous volons que eus, einſi empeſchiez, cis conduit vaille juſques a tant quil puiſſent bonnement, ſenz fraude, eſtre en leur lieus; & que luy diz Roys d'Engleterre, ſoit de tout ce creuz par ſa ſimple aſſertion.

Si mandons & commandons eſtroitemente a vous, & a cheſcun de vous que, durant le terme de ceſt conduit, au dit Roy, ſes Genz, meſgnie, & compaignie, hernoys, & biens ne fachiez, ne ſoeffrez a fair Gries, Injures, moleſtes, ne violences, ancoys les laiſſez paiſiblement, ſannz areſt, & ſenz empeſchement, aler, venir, demorer, & retourner en leur pais, en la manere deſuſdite.

Et lour oſtez touz empeſchemenz qui, countre la tenour de ceſt Conduit, leur ſerroient fait, non contrettant autres lettres empetrees au contraire.

En teſmoign de quele choſe nous avons fait mettre, en ces preſentes Lettres, noſtre Seel.

Donne a Paris, landamain a Paſques Flories, l'an de grace Mil, Trois Cenz, dis & Neuf.

Iſtæ Literæ irrotulatæ, liberatæ fuerunt in Theſaurariam, ibidem cuſtodiendæ, &c.

De Orando pro Rege.

A.D. 1320. An. 13. E. 2. Clauſ. 13. E. 2. m. 7. d. in Cedula.

REX, Religioſis Viris, & in Chriſto ſibi Dilectis, Magiſtro Ordinis Fratrum Prædicatorum, ac Diffinitoribus, & Fratribus univerſis, in Generali Capitulo ſuo, apud Rothomagum in Normanniâ proximò congregandis, ſalutem, & Spiritu Sancto dirigi in Agendis.

Dùm conditionem Humanæ Fragilitatis attendimus, qualiter omni Creaturæ, tàm Sublimi, quam Humili, prætereuntibus ſuo curſu diebus, præſentis vitæ finis apropriat, *&c. de verbo ad verbum, prout ſupra, A. 12. de Dat. 27. Jan.*

Dat. apud Weſtmonaſterium, 8. die Aprilis.

De Pardonatione in Facto Juſtarum.

A.D. 1320. An. 13. E. 2. Pat. 13. E. 2. p. unica. m. 11.

REX omnibus Ballivis & Fidelibus ſuis, ad quos &c. ſalutem.

Sciatis quod, de Gratia noſtrâ Speciali, Pardonavimus Johanni de Flete Forisfacturam, & quicquid ad Nos pertinet, de Tranſgreſſione, quam fecit, nuper Burdeando, *&c. prout ſupra de Dat.* 14. *Mart.*

In cujus, &c.

Teſte Rege apud Weſtmonaſterium, 11. die Aprilis.

Per Breve de privato Sigillo.

Inſtrumentum

A.D. 1320. Edw. 2.

Inſtrumentum de Proteſtatione Regis, quam ſecit quando admiſit Magiſtrum Rigandum de Aſſerio ad Epiſcopatum Wintonienſem, & de Renunciatione Magiſtri Rigandi, facta de Temporalitate dicti Epiſcopatus.

A.D. 1320. An. 13. E. 2. Pell.

In Dei Nomine, Amen.

Per præſens Inſtrumentum publicum cunctis Manifeſtum exiſtat, quòd,

Anno Domini Milleſimo, Trecenteſimo, Viceſimo, Indictione Tertiâ, Pontificatûs Sanctiſſimi in Chriſto Patris & Domini, Domini Johannis, divinâ Providentiâ, Papæ Viceſimi Secundi, Anno Quarto, die Sextâ Decimâ Menſis Aprilis,

Conſtitutus perſonaliter in quadam Camerâ Palatii, venerabilis Patris, Domini Walteri, Dei gratiâ, Cantuarienſis Archiepiſcopi, apud Lambeth, Wintonienſi Dioceſe, Excellentiſſimus Princeps, Dominus Edwardus, eâdem gratiâ, Rex Angliæ, in Mei Notarii infraſcripti, & Teſtium Subſcriptorum, Præſentiâ, ad hoc ſpecialiter Vocatorum & Rogatorum, quandam Proteſtationem, in Scriptum redactum, per noſtrum Magiſtrum Robertum de Baldok Clericum ſuum (quem idem Rex ad hoc conſtituit Organum ſuæ vocis) coram Magiſtro Rigando de Aſſerio (de quo Dominus Papa prædictus Epiſcopatum Wintonienſem, ut aſſerebat, providerat) & legi fecit, ac etiam interponi; cujus Proteſtationis Tenor talis eſt:

In Dei Nomine, Amen.

Nos, Edwardus, Dei gratiâ, Rex Angliæ, Dominus Hiberniæ, & Dux Aquitaniæ, coram te, Notario publico, Proteſtamus, palàm & expreſsè, quòd, cùm ab antiquo, & a tempore fundationis Eccleſiarum Cathedralium, Archiepiſcopalium & Epiſcopalium, totius Regni noſtri Angliæ, Proviſio ſeu Præfectio Archiepiſcoporum & Epiſcoporum ad Progenitores noſtros, qui pro tempore fuerint earundem Eccleſiarum Fundatores & Patroni, jure Regio Coronæ ſuæ plenè ſpectâſſet & pertinuiſſet,

Donec, Bonæ Memoriæ, Johannes, quondam Rex Angliæ, Proavus noſter, de Conſilio & Aſſenſu Baronum Regni ejuſdem, Prælatis Regni ſui conceſſiſſet quòd eorum Eccleſiæ extunc Liberam, ſub certâ formâ, haberent eligendi Facultatem (Salvâ ſibi & Succeſſoribus ſuis, Regibus Angliæ Cuſtodiâ hujuſmodi Eccleſiarum vacantium, toto tempore vacationis earundem) ita etiam quòd, antequam ad Electionem procederent, Electores Licentiam eligendi a prædicto Rege, & ſuis Succeſſoribus petere tenerentur:

A.D. 1320.

Quòdque, Electione celebratâ, iidem Electores tenerentur ſuum Electum dicto Regi præſentare, & petere hujus Electioni adhiberi conſenſum, quem, ex causâ rationabili, ipſe & Succeſſores ſui poſſent denegare:

Et, hujuſmodi conſenſu adhibito, & Electione in eventu confirmatâ, teneantur dicti Electi Temporalia Epiſcopatuum ſuorum ab ipſo Rege, & Succeſſoribus ſuis petere, & ea recipere de manu ſuâ, & ea aliàs nullatenus recepturi:

A quibus quidem Juribus, vel eorum aliquo, per Gratiam, quam tibi, Magiſtro Rigando de Aſſerio, ob reverentiam, Sanctiſſimi in Chriſto Patris, Domini Johannis, Divinâ Providentiâ, Papæ XXII. & potiſſimè ob affectionem ſpecialem, quam idem Dominus Papa, ſui Gratiâ, gerit erga Perſonam noſtram, ad præſens facimus, recedere non intendimus quoviſmodo, ſed ea futuris temporibus firmiter obſervare, nec præſentem Gratiam, quam tibi facimus, ad conſequentiam trahi volumus in futurum.

Quâ quidem Proteſtatione, ſic, ut præmittitur, nomine Regis interpoſito, præfatus Magiſter Rigandus omnium Juri, quod ſibi, virtute dictæ Proviſionis, Adminiſtrationi Temporalitatis ejuſdem Epiſcopatûs, in manu Domini Regis exiſtentis, abſque conſenſu Regio, competerit, ſeu competere poterit, ac omnibus & ſingulis, contentis in Literis Apoſtolicis, ſuper Proviſione prædictâ, dicto Domino Regi aut Juri Coronæ ſuæ præjudicialibus, quatenus Temporalitatem dicti Epiſcopatûs contingebant, palàm, ſimpliciter, & expreſsè Renunciavit, & Petiit eandem Temporalitatem per ipſum Regem, & de ipſius Gratiâ ſpeciali, ſibi liberari:

Fatebatur etiam & recognovit ſe Velle Temporalitatem prædictam de manu ipſius Regis, ſi ſibi placeret, de

A.D. 1320. Edv. 2.

Gratia Regis, recipere, & non de manu alterius cujuſcunque:

Et idem Dominus Rex, poſt Renunciationem, Petitionem, Confeſſionem, & Recognitionem prædictas, Temporalitatem ejuſdem Epiſcopatûs, tunc in manu ſuâ exiſtentem, dicto Magiſtro Rigando reddidit ſub dictâ Proteſtatione, ut aſſeruit, de ſuâ Gratiâ eſpeciali, & ab ipſo, incontinenti poſteà, Juramentum fidelitatis recepit.

Acta fuerunt hæc Anno, Indictione, Pontificatûs, Die, Menſe, & Loco prædictis,

Præſentibus Venerabilibus Patribus, Dominis, Dei gratiâ,

Johanne Norwicenſi,
Waltero Exonienſi, &
Stephano Londonienſi, Epiſcopis:

Ac etiam Nobilibus Viris, Dominis,
Adomaro de Valentiâ, *Comite de Pembrok*,
Hugone le Deſpencer Juniori,
Johanne de Haſtinges,
Rogero Cameri,
Waltero de Norwico,
Radulpho de Camoys, Militibus:

Et Magiſtris,
Gilberto de Middleton Archidiacono Northamptoniæ,
Andrea de Brugis Canonico Ciceſtriæ:

Dominis,
Rogero de Northburgh,
Arthuro Richec,
Willielmo de Ayremynne:

Teſtibus ad Præmiſſa vocat. & Rogat.

A.D. 1320. Edv. 2.

Et ego Richardus, Natus Philippi Lovecok de Twynerton, Clericus Exonienſis Dioceſis Authoritate Apoſtolicâ Notarius publicus, omnibus & ſingulis præmiſſis, prout per me ſupra ſcribuntur, Actis & Geſtis, unà cum prædictis Teſtibus, præſens interfui, & ea omnia & ſingula, ſic, ut præmittitur, fieri vidi & audivi, & ea in hanc publicam Formam redegi, & meo ſigno conſueto Rogatus ſignavi in fidem & Teſtimonium Præmiſſorum.

Memorandum quòd in prædicta formâ ſint Tria Inſtrumenta, de quibus unum remanet in Cancellariâ: Alterum in Garderoba: & tertium in Theſaurariâ, in Cuſtodiâ Camerariorum.

De Reſtitutione Temporalium Epiſcopatus Wyntonienſis.

A.D. 1320. An. 13. E. 2. Pat. 13. E. 2. p. unica. m. 9.

Rex, Dilectis & Fidelibus ſuis, Johanni de Foxle, & Johanni de Scónore, Cuſtodibus Epiſcopatûs Wyntonienſis vacantis, & in Manu noſtrâ exiſtentis, ſalutem.

Cùm Dominus J. Summus Pontifex Proviſionem Eccleſiæ Wyntonienſis, per mortem, Bonæ Memoriæ, Johannis, nuper Epiſcopi ibidem, qui obiit in Angliâ, Diſpoſitioni ſuæ illa vice Reſervâſſet:

Et poſtmodùm, diſcretum Virum, Magiſtrum Rigandum de Aſſerio, Scolaſticum Aurelianenſem, in Epiſcopum Loci prædicti præfecerit & Paſtorem; Curam & Adminiſtrationem dictæ Eccleſiæ, in Spiritualibus & Temporalibus ſibi committendo; ſicut, per Litteras Patentes ipſius Summi Pontificis Bullatas, Nobis indè directas, Nobis conſtat:

Ac dictus Magiſter Rigandus, omnibus & ſingulis verbis, in dictis Litteris contentis, Nobis & Juri Coronæ noſtræ præjudicialibus, ſpontè, palàm, & expreſsè Renunciavit, & ſuper hoc noſtræ Gratiæ ſe Submiſit, & Recognovit ac Fatebatur ſe velle Temporalia Epiſcopatûs prædicti recipere ex noſtra Liberatione & Gratiâ Speciali:

A.D. 1320.

Nos, ob Reverentiam dicti Domini Summi Pontificis, nec non ob Affectionem Specialem, quam idem Dominus Summus Pontifex gerit erga perſonam noſtram, volentes præfato Magiſtro Rigando in hac parte Gratiam facere Specialem, Præfectionem illam acceptavimus, & cepimus fidelitatem ipſius præfecti, & Temporalia Epiſcopatûs prædicti Reſtituimus eidem:

Et ideo vobis Mandamus, quòd eidem Præfecto Temporalia Epiſcopatûs illius Liberetis in formâ prædictâ.

Teſte Rege apud Lambethe, 17. die Aprilis.

Per ipſum Regem.

De Speciali Gratia, pro Cardinalibus in Anglia Benificiatis.

A.D. 1320. An. 13. E. 2. Clauſ. 13. E. 2. m. 5.

REX Theſaurario & Baronibus ſuis de Scaccario, ſalutem.

Volentes, Venerabili Patri, Bertrando, tituli Sancti Marcelli Preſbitero Cardinali, Gratiam facere Specialem:

Vobis Mandamus quòd Exactioni Decimæ, ad Opus noſtrum, de Beneficiis Eccleſiaſticis ipſius Cardinalis, infra Regnum noſtrum, Superſederi faciatis, quouſque aliud ſuper hoc duxerimus Ordinandum.

Teſte Rege apud Lambeth, 17. die Aprilis.

A.D. 1320.

Eodem modo Mandatum eſt præfatis Theſaurario & Baronibus, pro Reymundo de Farges, Sanctæ Mariæ Novæ Diacono Cardinali.

Teſte ut ſupra.

Et eodem modo Mandatum eſt eiſdem Theſaurario & Baronibus, pro Gauſelino Johannis, tituli Sanctorum Marcellini & Petri Presbitero Cardinali.

Teſte ut ſupra.

De Conducendo Scotos per Regnum.

A.D. 1320. An. 13. E. 2. Pat. 13. E. 2. p. unica. m. 10.

REX Omnibus Ballivis & Fidelibus ſuis, ad quos &c. ſalutem.

Sciatis quòd, cùm conceſſerimus Jacobo de Conyngham, & Reginaldo de More, Hominibus de Scotiâ, quòd ipſi, cum Competenti Familiâ ſuâ, per Regnum noſtrum ad Partes Tranſmarinas peregrè poterunt proficiſci:

Aſſignavimus, Dilectum Nobis, Ricardum Trot, ad Conducendum prædictos Jacobum & Reginaldum, infra dictum Regnum, verſus partes prædictas Tranſmarinas; ita tamen quod per altum iter in eodem Regno accedant, & exinde alicubi ad partes alias non declinent:

A.D. 1320.

Et ideo vobis Mandamus, quòd præfato Ricardo, in hac parte, ſitis Conſulentes & Auxiliantes, quotiens & quando per ipſum Ricardum ſuper hoc fueritis præmuniti.

In cujus, &c. uſque ad Feſtum Sancti Martini proximò futurum duraturas.

Teſte Rege apud Weſtmonaſterium, 25. die Aprilis.

Per ipſum Regem.

De Notariis Imperialibus non Admittendis.

A.D. 1320. An. 13. E. 2. Clauſ. 13. E. 2. m. 6. d. Cedula.

REX, Venerabili in Chriſto Patri, W. eâdem gratiâ, Archiepiſcopo Cantuarienſi, totius Angliæ Primati, ſalutem.

Ex parte Cleri & Populi Regni noſtri gravis Relatio noſtris auribus inſonuit & Tumultus, quod,

Licet Regnum noſtrum Angliæ ab omni Subjectione Imperiali ſit Immune, & ab Origine Mundi extiterit Alienum,

Tanta tamen multitudo Notariorum, Autoritate Imperiali, Officium publicum in Regno noſtro prædicto, tàm de Hiis quorum cognitio ad Nos, & non ad Alium pertinet, quàm de aliis excercentium, crevit, quod Nobis & Juri Coronæ noſtræ grave Exhæredationis periculum, & Incolis & Habitatoribus dicti Regni noſtri Dampnum Irrecuperabile præſumitur evenire, niſi Remedium apponeretur in hac parte:

A.D. 1320.

Nos igitur, volentes hujuſmodi dampnis & periculis, prout Juramenti vinculo aſtringimur, pro viribus obviare, & dictum Regnum noſtrum inde exuere, prout decet,

Vobis Mandamus, in Fide & Dilectione, quibus Nobis tenemini, firmiter Inhibentes, nè aliquem Notarium, Autoritate Imperiali, Officium hujuſmodi excercentem, in aliquibus Cauſis ſeu Negotiis admittatis: nec Inſtrumentis hujuſmodi Notariorum, exnunc faciendis, Fidem aliquem præbeatis: nec per Commiſſarios veſtros quoſcumque adhiberi permittatis; in

A.D. 1320.
Edv. 2.

hac parte taliter vos habentes, quod ad vos, tanquam violatoribus Jurium Coronæ noſtræ prædictæ Adhærentes, nullatenus capiamus.

A.D. 132
Edv. 2.

Teſte Rege apud Weſtmonaſterium, 26. die Aprilis.

Per ipſum Regem & Concilium.

Contra dictos Notarios.

A.D. 1320.
Pat. 13. E. 2.
Clauſ. 13. E. 2. m. 6. d. Ced.

REX Vicecomitibus Londoniæ, ſalutem.

Ex parte Cleri & populi Regni noſtri gravis Relatio noſtris auribus inſonuit & Tumultus. quod, licet Regnum noſtrum Angliæ ab omni Subjectione Imperiali ſit Immune, & ab Origine Mundi extiterit Alienum, *&c. prout ſupra uſque hæc verba, viz.*

Vobis præcipimus, quòd in ſingulis Locis infra Ballivam veſtram, ubi expedire videritis, publicè proclamari & ex parte noſtrâ firmiter inhiberi faciatis,

A.D. 1320

ne quis hujuſmodi Notarius, ſub pœnâ quæ incumbit, in Cauſis, Contractibus, ſeu aliis Negotiis, Officium Notarii exerceat quoquomodo.

Faciatis autem in dictis locis publicari, & diſtrictè inhiberi ne qui, Archiepiſcopi, Epiſcopi, ſeu alii Prælati, vel eorum Miniſtri, Inſtrumentis hujuſmodi Notariorum exnunc faciendis, fidem aliquam Præbeant ullo modo.

Teſte ut ſupra.

Per ipſum Regem & Concilium.

Ad Regem Franciæ, Reſponſoria.

A.D. 1320.
An. 13. E. 2.
Rom. & Fr. 13. E. 2. m. 5.

MAgnifico Principi, Domino Philippo, Dei gratiâ, Regi Franciæ & Navarræ Illuſtri, Fratri ſuo cariſſimo, Edwardus, ejuſdem gratiâ, &c. ſalutem, & ad vota ſucceſſus proſperos ac felices.

Nuper per Litteras veſtras nos Rogâſtis, ut quibuſdam Mercatoribus de Regno noſtro, de quadam Pecuniæ Summâ, in qua eis tenemini, ſatisfaceremus pro vobis: adjecto, in dictis Litteris veſtris, quòd nos Totto Guidi in tantâ, vel majori Summâ tenebamur: & quod idem Tottus voluit & conceſſit ut de eo, quod ſic per nos aſſeruit ſibi deberi, ſatisfactio pro vobis fieret annotata;

Super quibus vobis tunc duximus reſpondendum, quod præfato Totto non fuimus in aliquo Obligati.

Jamque, dilecti & fideles noſtri, Hugo le Deſpenſer, & Bartholomæus de Badeleſmere, qui in Nuncium noſtrum nuper eundo ad Curiam Romanam pro aliquibus, nos contingentibus, ſe veſtro præſentârunt Conſpectui, de veſtrâ Conſcientiâ, ut eorum Litteræ continebant, nobis ſcripſerunt, ſupplicando ut præfato Totto de quâdam non modicâ Summâ Pecuniæ, in quâ aſſeruit nos ſibi teneri, ſatisfacere curaremus:

A.D. 132

Super quo veſtræ Magnificentiæ duximus intimandum, quod, rimatis Memorandis Curiæ noſtræ, compertum eſt quod præfato Totto, diu eſt, in quadam Pecuniæ Summâ Tenebamur, & quod poſtmodùm idem Tottus ſe indè ad, dilectum & fidelem noſtrum, Antonium Peſſaigne cepit, Litteras noſtras, quas indè habuit, nobis reſtituit cancellandas, & nichilominus ex habundanti Litteras Acquietantiæ nobis fecit:

Noſque præfato Antonio, ſuper exitibus Ducatûs noſtri Aquitaniæ, dùm Seneſcallus noſter ibidem fuit, Aſſignationem fecimus Competentem; in quo Ducatu idem Antonius tempore illo, ultra dictam Pecuniæ Summam, quaſi infinitam Pecuniam de Exitibus dicti Ducatûs recepit, de quibus nondum Computavit.

Set, ſi per Computationem faciendam, quam feſtinari cupimus, appareat nos ſibi in aliquo teneri, nos indè præfato Totto pro prædicto Antonio cum feſtinatione commoda ſatisfieri faciemus.

Dat. apud Weſtmonaſterium, 28. die Aprilis.

De Plenipotentia, ſuper Mutua Viſione.

A.D. 1320.
An. 13. E. 2
Rom. & Fr. 13. E. 2. m. 5.

REX Univerſis & ſingulis, ad quos &c. ſalutem.

Ad Concordandum cum Magnifico Principe, Domino Philippo, Rege Franciæ & Navarræ illuſtri, Fratre noſtro cariſſimo, de die & Loco, qui-

A.D. 1320

A.D. 1320.
Edv. 2.

bus dictus Dominus Rex & Nos adinvicem, pro quibuſdam Negotiis, ipſum Dominum Regem & Nos tangentibus, videre valeamus,

Dilectis & Fidelibus noſtris, Roberto de Kendale Militi, & Magiſtro Andreæ de Bruges Clerico, plenam, tenore præſentium, committimus poteſtatem; Ratum habituri & Gratum id, quod per prædictos, Militem & Clericum, noſtro nomine, factum fuerit in præmiſſis.

In cujus, &c.

Dat. apud Weſtmonaſterium, 28. die Aprilis.

Ad Regem Franciæ de Credentia, ſuper Secretis Negotiis.

A.D. 1320.
Au. 13. E. 2.
Rom. & Fr. 13. E. 2. m. 5.

MAgnifico Principi, Domino Philippo, Dei gratiâ, Regi Franciæ & Navarræ Illuſtri, Fratri ſuo cariſſimo, Edwardus, ejuſdem gratiâ, &c. ſalutem, & ad vota ſucceſſus proſperos ac felices.

Cùm mittamus, dilectos & fideles noſtros, Robertum de Kendale Militem, & Magiſtrum Andream de Bures Clericum, familiares noſtros, ad veſtram præſentiam, pro quibuſdam Negotiis, nos tangentibus,

Serenitatem veſtram affectuoſis precibus deprecamur, quatinus præfatis, Militi & Clerico, in hiis, quæ vobis ex parte noſtrâ expoſuerint vivâ voce fidem velitis indubiam adhibere:

Quæſumus etiam dictos, Militem & Clericum (quos pro expeditione dictorum Negotiorum, quæ Nuncios forſitan Solempniores requirerent, ad veſtram Magnificentiam, pro Pleniori & Secretiori Informatione motuum Cordis noſtri, vobis faciendâ, ſub ſpeciali Confidentiâ tranſmittimus) in Negotio illo gratioſius exaudiri.

Dat. apud Weſtmonaſterium, 28. die Aprilis.

Pro Johanne de Wrotham, ad Officium Pœnitentiariæ, Præficiendo.

A.D. 1320.
Au. 13. E. 2.
Rom. & Fr. 13. E. 2. m. 4.

PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum.

Scimus, Pater Sanctiſſime, quod apud veſtram Clementiam noſtris votivis precibus pauca verba ſufficiunt, cum ea veſtra conſueta Benignitas, formata pro benemeritis, ad exauditionis gratiam introducat.

Hinc eſt quòd, cùm aliàs veſtræ Paternitatis Clementiæ ſcripſerimus, ſupplicando ut, carum Nobis in Chriſto, Fratrem Johannem de Wrotham, Ordinis Prædicatorum (cujus Converſatio placida, & magnæ probitatis experientia, ſe, claræ memoriæ, Genitori noſtro, dum vixerat, nobis, & aliis Regni noſtri Optimatibus, reddidit gratioſum) ad Officium Pœnitentiariæ, in Sacrâ veſtrâ Curiâ, veſtra gratioſa Bonitas Præficere dignaretur:

Quia tamen ſub effectûs executione in hoc adhuc deſiderium noſtrum pendet, ut affectum noſtrum in hoc interceſſio iterata teſtetur, veſtræ Beatitudinis Clementiam plenis votis ſuppliciter Exoramus, quatinus, cùm Divinâ ſit vobis Diſpenſatione conceſſum Devotos in Proſperis erigere, & Benemeritos proſequi Honore condigno, præfatum Fratrem Johannem (pro quo virtus probata perorat) ad dictum Pœnitentiariæ Officium, loco Fratris Nicholai de Wyſebeche (quem veſtra Paterna Gratia dudum, noſtri favoris intuitu, inſtituit in eodem: Quique, ut Famâ, immo infamiâ, diſcurrente didicimus, quædam fecit que de tali levis non admitteret Conjectura; ex quo ad idem Officium, ſicut relatione veridicâ multorum accepimus, reddidit ſe indignum) veſtræ Beatitudini dignanter placeat ſubrogare.

Ad hoc, utique carum ipſum Fratrem Johannem fiducialiùs veſtræ gratiæ commendamus, quo efficaciùs per eundem (quem virum magni Conſilii & probatæ Fidei novimus) ſuâ præſentiâ in Sanctâ Romanâ Curiâ vigilante, noſtra Regnique noſtri Negotia poſſe ſperamus profectuum majora ſuſcipere Incrementa.

Conſervet, &c.

Dat. apud Londonias, 28. die Aprilis.

Pro eodem Johanne, ad Lucam de Fliſco Cardinalem.

A.D. 1320.
An. 13. E. 2.
Rom. & Fr. 13. E. 2. m. 4.

A.D. 1320.

Venerabili in Chriſto Patri, Domino Lucæ, Dei gratiâ, Sanctæ Mariæ in Via Lata Diacono Cardinali, Amico ſuo cariſſimo, Edwardus, ejuſdem gratiâ, &c. ſalutem, & ſinceræ dilectionis affectum.

Quàm ſerenis affectibus veſtræ Gratitudinis inmenſitas (quæ indeſinenter ad actus, nobis placidos & benivolos, ſe inclinat) carum nobis, Fratrem Johannem de Wrotham, Ordinis Prædicatorum, hiis diebus in Sacrâ Romanâ Curiâ commorantem, noſtri favoris intuitu, communierit fructuoſi Patrocinii fulcimento, Precum adjectione penes Dominum Summum Pontificem vota noſtra ſtudioſe promovens, circa eum (quem noſtris, ipſi Domino formatis, Litteris ad Officium Pœnitentiariæ, in ipſâ Curiâ, loco Fratris Nicholai de Wyſebech, petimus ſubrogari) nobis Litterarum explicatio ſcire dedit; ex quo veſtram Sinceritatem plenis proſequimur actionibus gratiarum.

Internis deſideriis rogantes quatinus, ut hujuſmodi noſtræ Petitionis effectum, circa Fratrem Johannem prædictum, citius conſequamur, veſtra Interceſſio continuatis vicibus mediare placeat penes Dominum ipſum Papam; cui pro eodem noſtra priora Rogamina ſecundamus; quæ, vobis tradenda, per vos dicto Domino petimus præſentari.

Et, quia Frater Nicholaus prædictus nonnulla illicita dicitur commiſiſſe, quæ boni viri arbitrium non ſentiret (per quæ ſe non leviter maculavit) ipſum a Romana Curia noſtro judicio deicere expediret; igitur, ut id fiat, veſtra vigilantia iteratò quæſumus elaboret.

Dat. apud Weſtmonaſterium, viceſimo octavo die Aprilis.

De Protectione, pro Raymundo Sanctæ Mariæ Novæ Diacono Cardinali.

A.D. 1320.
An. 13. E. 2.
Pat. 13. E. 2. p. unica. m. 10.

A.D. 1320.

Venerabilis Pater, Dominus Reymundus, Sanctæ Mariæ Novæ Diaconus Cardinalis, Decanus Beatæ Mariæ Sarum, & Archidiaconus Leyceſtriæ, habet Litteras Regis de Protectione, cum Clauſulâ, *nolumus quod de Bladis*, per Biennium duraturas.

Teſte Rege apud Weſtmonaſterium, viceſimo octavo die Aprilis.

Ad Regem Franciæ, ſuper Diſſenſionibus Abbatis Villæ in Pontivo.

A.D. 1320.
An. 13. E. 2.
Rom. & Fr. 13. E. 2. m. 5.

A.D. 1320.

Magnifico Principi, Domino Philippo, Dei gratiâ, Regi Franciæ & Navarræ illuſtri, Fratri ſuo cariſſimo, Edwardus, ejuſdem gratiâ, &c. ſalutem, & felices ſemper ad vota ſucceſſus.

Veſtra novit Regalis Magnificentia, quòd nec Juri conſonum, nec Rationi conveniens eſſe dinoſcitur, ut quis cuiquam, præſertim Domino ſuo Ligio, litem movere, ſeu ejus Jura, Juriſdictiones, aut Honores ſumptibus impugnare compellatur invitus.

Ideóque, cùm inter illos, qui ſe gerunt pro Majore, & Scabinis Villæ noſtræ de Abevilla, in Comitatu noſtro Pontivi, & Communitatem Villæ ejuſdem, gravis diſſenſio, & nobis præjudicialis, mota fuerit ſuper eo, quod dicti, Major & Scabini, Communitatem prædictam nituntur inducere, ut contra Statum, Juriſdictionem, & Honorem noſtrum, & Conſortis noſtræ, in Comitatu prædicto, litem perſequantur:

Et ob hoc Gubernatorem dictæ Villæ, qui pro tempore ibidem exiſtit, induxerint ut redditus, qui ad communem utilitatem dictæ Communitatis deputantur, ipſis, Majori & Scabinis, liberaret ad ipſorum Malitiam & Rebellionem contra nos confovendam;

Veſtram Excellentiam requirimus & rogamus, quatinus Gubernatori prædicto demandare velitis, ut quicquam, de dictis Redditibus dictæ Communitatis, ſeu aliis facultatibus ſuis, dictis Rebellibus, contra voluntatem dictæ Communitatis

A.D. 1320. Edv. 2. munitatis, durante tempore ſuo, nullatenus liberet, aut faciat liberari.

Ad hæc, cum dicta Communitas a præfatis, Majore & Scabinis, Compotum exegerint de Redditibus & Bonis ſuis Communibus, per eoſdem, Majorem & Scabinos, per Quadriennium præteritum jam receptis;

Placeat veſtræ Celſitudini exactiones debitorum, in quibus dicti, Major & Scabini, dictam Communitatem obligârunt, in reſpectum ponere, donec per finalem Compotum dictorum, Majoris & Scabinorum, appareat evidenter, utrum ipſi, Major & Scabini, an præfata Communitas, de ſolutione dictorum debitorum debeant onerari; vel ſaltim, donec nos & Conſors noſtra ad partes illas perſonaliter veniamus; tunc enim ſperamus quòd, veſtro & noſtro Communicato Conſilio in præmiſſis, per Dei gratiam, finem inponemus celerem & felicem.

Dat. apud Fulmere, octavo die Maii.

Super Diſſenſionibus prædictis.

A.D. 1320. An. 13. E. 2. Rom. & Fr. 13. E. 2. m. 5.

REX, dilecto Conſanguineo & fideli ſuo, Roberto de Funes, Seneſcallo ſuo Pontivi, ſalutem.

Cùm gravis diſſenſio, & nobis præjudicialis, inter quoſdam Majores Villæ noſtræ de Abevilla, & Communitatem ejuſdem Villæ, ſuper eo quòd dicti Majores dictam Communitatem inducere nitebantur, & adhuc nitantur, ad divertendum ſe a noſtrâ fidelitate & ligentiâ, ſit ſuborta; & quidam ipſorum Majorum, ad tractandum nobiſcum, & cum Communitate prædictâ de Pace, jam parati ſint, ut accepimus;

Vobis mandamus, firmiter injungentes, quatinus aliquem eorum, quem, juxta informationem ipſorum de Concilio noſtro ibidem, dictæ diſſenſioni occaſionem præſtitiſſe, ſeu aliàs nobis ſuſpectum fuiſſe inveneritis, ad tractandum cum aliis de Concilio noſtro de Pace inter nos & Communitatem prædictam, & dictos Majores, ſeu ad intereſſendum Tractatui, ubi de profectu noſtro agitur, nullatenus admittatis, niſi de communi aſſenſu veſtro, & aliorum de Concilio noſtro, & nobis fideliter adhærentium, ad Honorem noſtrum & Conſortis noſtræ id expediens videatur.

Dat. apud Fulmere, octavo die Maii.

Pro Rege, de providentiis, in partibus Tranſmarinis.

A.D. 1320. An. 13. E. 2. Pat. 13. E. 2. p. unica. m. 6.

REX omnibus Amicis & Fidelibus ſuis, ad quos &c. ſalutem,

Cùm, pro quibuſdam Negotiis, nos tangentibus, ſimus ad Partes Tranſmarinas, dante Domino, in proximo profecturi: & præmittamus, Dilectum Servientem noſtrum, Stephanum de Abindon, Pincernam noſtrum, pro vinis ad opus noſtrum, in dictis partibus providendis, pro Nobis & Fidelibus noſtris, qui nobiſcum ad eaſdem partes ſint venturi:

Vos Amicos rogamus, vobis Fidelibus Mandantes, quod eidem Stephano in Præmiſſis ſitis Conſulentes, & Auxiliantes, Quotiens & Quando per ipſum Stephanum, ſuper hoc, ex parte Noſtrâ, fueritis Requiſiti.

In cujus, &c. uſque ad Feſtum Aſſumptionis Beatæ Mariæ proximò futurum duraturas.

Teſte Rege apud Odiham, viceſimo tertio die Maii.

Per ipſum Regem.

Bulla ſuper præfectione Henrici de Burghaſh, in Epiſcopum Lincolnienſem.

A.D. 1320. An. 13. E. 2. Ex Orig.

JOhannes Epiſcopus, ſervus ſervorum Dei, cariſſimo in Chriſto Filio Edwardo, Regi Angliæ Illuſtri, ſalutem & Apoſtolicam benedictionem.

Divinæ gratia Majeſtatis acquiritur, ſi Miniſtris ejus, & hiis præcipuè qui Pontificali ſunt præditi Dignitate, pro ipſius reverentiâ *condignus honor impenditur*, & favor neceſſarius exhibetur.

Dudùm ſiquidem, bonæ memoriæ, Johanne Lincolnienſi Epiſcopo, Regi-

A.D. 1320.
Edv. 2.

A.D. 1320.
Edv. 2.

mini Lincolnienſis Eccleſiæ præſidente, nos, cupientes eidem Eccleſiæ, cùm per ipſius *obitum, aut alio* quocunque modo eam vacare contigeret, noſtræ Operationis Miniſterio, perſonam utilem præſidere; Proviſionem ipſius Eccleſiæ, cùm eam, ut præmittitur, vacare contingeret, Diſpoſitioni *noſtræ, ac Sedis* Apoſtolicæ duximus ſpecialiter reſervandam; decernenter extunc irritum & inane, ſi ſecus, per quoſcumque, ſuper hiis, ſcienter vel ignoranter, quavis auctoritate contingeret attemptari.

Poſtmodum verò, eàdem Eccleſiâ, per obitum ipſius Johannis, ſolatio deſtitutâ Paſtoris, dilecti Filii, Capitulum ejuſdem Eccleſiæ, forſan hujuſmodi noſtræ reſervationis ignari, dilectum Filium Henricum de Mo —— *Decanum* ejuſdem Eccleſiæ, de facto, in Lincolnienſem Epiſcopum elegerunt.

Et, quia idem Decanus hujuſmodi Electioni, de ipſo factæ, non conſenſit, iidem, Capitulum, dilectum Filium R. Cancellarium ipſius Eccleſiæ, in Lincolnienſem Epiſcopum, de facto, etiam elegerunt: Idemque Cancellarius, hujuſmodi Electioni, de ſe factæ, conſentiens, Electionem ipſam petiit a venerabili Fratre —— Cantuarienſi Archiepiſcopo, loci Metropolitano, Auctoritate Metropoliticâ confirmari: Idemque Archiepiſcopus certis in hac parte Commiſſariis eadem Auctoritate commiſit, ut, ſi Electionem ipſam invenirent de perſonâ ydoneâ canonicè celebratam, eam Auctoritate ſuâ confirmare curarent.

Et quia, interim, hujuſmodi Reſervatio ad Archiepiſcopi & Commiſſariorum prædictorum pervenit notitiam: Et tàm iidem, Commiſſarii, quàm Archiepiſcopus noluerunt, prout nec debuerunt, Electionem hujuſmodi confirmare, prædictus Cancellarius ad Sedem Apoſtolicam appellavit.

Et, pro hujuſmodi Appellationis ſuæ negotio proſequendo, perſonaliter ad eandem Sedem accedens, Negotium ipſum in Conſiſtorio propoſuit coram nobis.

Noſque Electionem ipſam, quia eam invenimus poſt & contra Reſervationem noſtram hujuſmodi attemptatam, irritam decrevimus & inanem.

Ac poſtmodùm, de ipſius Eccleſiæ Ordinatione, nè prolixæ vacationis exponeretur incommodis, ſolicitè cogitantes, poſt diligentiam, quam, ad præficiendum eidem Lincolnienſi Eccleſiæ ydoneam & approbatam perſonam, cùm Fratribus noſtris habuimus vigilanter, demùm ad, dilectum Filium, Henricum, Electum Lincolnienſem, Canonicum Eborancesem (in Sacerdotio conſtitutum, litterali ſcientiâ præditum, Generis Nobilitate præclarum, morum & vitæ honeſtate decorum, & aliis multiplicibus meritis inſignitum) direximus Aciem mentis noſtræ.

Licet enim patiatur in ætate defectum, cum in viceſimo nono ætatis ſuæ anno, vel circa illum, conſtitutus eſſe dicatur, hujuſmodi tamen defectum ſupplet ſuorum probitas meritorum, quæ ſibi contulit divina Bonitas affluenter.

Præmiſſis omnibus debitâ meditatione penſatis, ſperantes quòd eadem Eccleſia, per dictum Electum, in Spiritualibus & Temporalibus poterit ſalubriter gubernari, de perſonâ ſuâ, nobis & prædictis Fratribus noſtris, ob ſuorum prædictorum exigentiam meritorum, acceptâ, ipſi Lincolnienſi Eccleſiæ, defectu prædicto ſeu quacunque conſtitutione contrariâ nequaquam obſtantibus (ſuper quibus ſecum ex certâ ſcientia de Auctoritate Apoſtolicâ diſpenſavimus) de dictorum Fratrum noſtrorum Conſilio, & Apoſtolicæ Poteſtatis plenitudine, providimus, ipſumque illi præfecimus in Epiſcopum & Paſtorem; curam & Adminiſtrationem ipſius Lincolnienſis Eccleſiæ ſibi plenariè committendo.

In illo, qui dat Gratias & largitur Præmia, confidentes, quod eadem Lincolnienſis Eccleſia, per ſuæ circumſpectionis induſtriam & providentiam circumſpectam, non ſolum præſervabitur ab adverſis, verùm etiam ſalubria in Spiritualibus & Temporalibus, divinâ favente Clementiâ, ſuſcipiet incrementa.

Quocirca Serenitatem Regiam rogamus & hortamur attentè, quatinus eundem Electum, & Eccleſiam, ſibi commiſſam, habens, ob reverentiam Apoſtolicæ Sedis & noſtram, propenſiùs commendatos, te ſibi reddas in Regio favore munificum, & in cunctis opportunitatibus gratioſum; ità quod idem Electus, tuæ Celſitudinis fultus auxilio, in commiſsâ ſibi Curâ Paſtoralis Officii poſſit aſſiduè, Deo propitio, proſperare, ac tibi exinde a Deo pervenire vitæ præmium, & a nobis condigna proveniat actio gratiarum.

Dat. Avinion. ſexto Kalendas Junii, Pontificatûs noſtri anno quarto.

Pro

Pro Rege, de Hoſpitiis providendis.

A.D. 1320. An. 13. E. 2. Pat. 13. E. 2. p. unica. m. 6.

REX omnibus Amicis & Fidelibus ſuis, ad quos &c. ſalutem.

Cùm, pro quibuſdam negotiis, nos tangentibus, ſimus ad partes tranſmarinas, dante Domino, in proximo profecturi: & præmittamus, dilectum & fidelem noſtrum, Johannem de Weſton. Militem, ad Hoſpitia, *&c. ut ſupra de dat.* 20. *Febr.*

In cujus, &c. uſque ad Feſtum Aſſumptionis Beatæ Mariæ proximò futurum duraturas.

Teſte Rege apud Weſtmonaſterium, tertio die Junii.

Per ipſum Regem.

A.D. 1320.

De Cuſtode Regni conſtituto.

A.D. 1320. An. 13. E. 2. Pat. 13. E. 2. p. unica. m. 4.

REX Archiepiſcopis, Epiſcopis, Abbatibus, Prioribus, Comitibus, Baronibus, Militibus, liberè Tenentibus: Communitatibus, Vicecomitibus; & omnibus aliis Miniſtris, Ballivis, & Fidelibus ſuis, ad quos, &c. ſalutem.

Sciatis quòd,

Cùm nos, pro quibuſdam Negotiis, nos & ſtatum Regni noſtri tangentibus, ſimus ad partes tranſmarinas, favente Domino, in proximo profecturi,

Nos, de circumſpectione, induſtriâ, & fidelitate, dilecti Conſanguinei & Fidelis noſtri, Adomari de Valentia Comitis Pembrochiæ, ſpecialiter confidentes, ipſum Comitem Cuſtodem noſtrum dicti Regni, ac Locum noſtrum in eodem Regno tenentem, pro Pace & Tranquilitate Populi dicti Regni noſtri melius conſervandis, conſtituimus per præſentes, quamdiu in dictis partibus tranſmarinis moram fecerimus, vel aliud indè duxerimus ordinandum.

Et ideo vobis mandamus, quòd eidem Comiti, tanquam Cuſtodi noſtro dicti Regni, & locum noſtrum tenenti in eodem, in hiis, quæ ad dictam Cuſtodiam pertinent, intendentes ſitis & reſpondentes.

In cujus, &c. quamdiu Regi placuerit duraturas.

Teſte Rege apud Weſtmonaſterium, quarto die Junii.

Per ipſum Regem & Concilium.

A.D. 1320.

Pro Rege, de Vinis providendis.

A.D. 1320. An. 13. E. 2. Pat. 13. E. 2. p. unica. m. 6.

REX omnibus Amicis & Fidelibus ſuis, ad quos, &c. ſalutem.

Cùm, pro quibuſdam Negotiis, nos tangentibus, ſimus ad partes tranſmarinas, dante Domino, in proximo profecturi: & præmittamus, dilectum ſervientem noſtrum, Ricardum de Norton, pro Vinis, ad opus noſtrum, *&c. prout ſupra de dat.* 23. *Maii.*

In cujus &c. uſque ad Feſtum Aſſumptionis Beatæ Mariæ proximò futurum duraturas.

Teſte Rege apud Weſtmonaſterium, quinto die Junii.

Per ipſum Regem.

Conſimiles Literas habent ſubſcripti; videlicet,

Adam Cocus,
Petrus de Leſcuſer.

A.D. 1320.

De Inhibitione Torneamenti apud Leyceſtriam,

A.D. 1320. An. 13. E. 2. Clauſ. 13. E. 2. m. 4. d.

REX Vicecomiti Leiceſtriæ, ſalutem.

Quia pluries, ante hæc tempora, per ſingulos Comitatus Regni noſtri fecerimus publicè proclamari, & ex parte noſtrâ firmiter inhiberi, ne quis, Comes, Baro, Miles, ſeu alius Homo ad Arma quicumque, cujuſcumque ſtatûs ſeu conditionis exiſteret, ſub forisfacturâ omnium, quæ nobis forisfacere poſſet, infra Regnum noſtrum, turneare, burdeare, juſtas facere, aven-

A.D. 1320.

A.D. 1320. Edw. 2.

turas quærere, ſeu alia facta Armorum exercere præſumeret, ſine noſtrâ licentiâ ſpeciali:

Ac jam intellexerimus quod quidam ad torneandum, apud Leyceſtriam, hac inſtanti die Lunæ, vel cito poſtmodum, ſunt venturi; unde, non immeritò, conturbamur:

Tibi præcipimus, ſub forisfacturâ omnium, quæ nobis forisfacere poteris, firmiter injungentes, quòd in dictâ Villâ de Leyceſtriâ, & alibi in Ballivâ tuâ, ubi expedire videris, facias publicè proclamari, & ex parte noſtrâ firmiter inhiberi, ne quis, Comes, Baro, Miles, ſeu alius Homo ad Arma quicumque, cujuſcumque ſtatûs ſeu conditionis exiſtat, ſub forisfacturâ prædictâ, apud dictam Villam de Leyceſtria, ſeu alibi infra Regnum noſtrum turneare, burdeare, juſtas facere, aventuras quærere, ſeu alia facta Armorum excercere præſumat, ſine licentiâ noſtrâ ſpeciali.

A.D. 1320. Edv. 2.

Et, ſi qui, poſt Proclamationem, & Inhibitionem hujuſmodi, apud dictam Villam ſeu alibi in Ballivâ tuâ, aliqua facta Armorum excercere præſumpſerint, tunc omnes illos, & ſingulos eorum, ſine dilatione, per eorum Corpora, Equos, & Herneſia areſtes, & ipſos in Priſonâ noſtrâ ſalvò cuſtodiri facias, quouſque aliud indè a nobis habueris in mandatis; ſumpto ad hoc, ſi neceſſe fuerit, ſufficienti poſſe Comitatûs tui:

Et de eo, quod indè feceris, necnon de nominibus eorum, quos ſic areſtaveris, nos ſub ſigillo tuo diſtincte & aperte reddas certiores: Et hoc, ſicut teipſum indempnem ſervare volueris, nullo modo omittas.

Teſte Rege apud Weſtmonaſterium, ſeptimo die Junii.

Per ipſum Regem.

Renovatio Conductus pro Rege, in Franciam profecturo.

A.D. 1320. *An.* 13. E. 2.
Clauſ. 13. E. 2. *m.* 7. *d.*

PHilip, par la grace de Dieu, Rois de France, & de Navarre, a touz nos Juſticiers & Subgez, aus quels ces preſentes lettres venront, ſalut.

Come noſtre Treſchier frere Edewart, Rois d'Engleterre, & Duc de Aquitaine, entenat a venir a nous, *&c. prout ſupra de dat.* 1. *Apr. uſque hæc verba, &c.*

En teſmoign de la quelle choſe, nous avons fait metre noſtre ſeel a ces preſentes lettres.

A.D. 1320.

Donn. en l'Abby de noſtre Dame la Roial de les pontoiſe, le 11. jour de Juing, l'an de grace mil, trois cens, & vint.

Par le Roi en ſon grant Conſeil.

Duppl.

De attachiando, & procedendo, contra Torneantes.

A.D. 1320. *An.* 13. E. 2.
Clauſ. 13. E. 2. *m.* 2. *d.*

REX Vicecomiti Eborum ſalutem.

Cum pluries, ante hæc tempora, per ſingulos Comitatus Regni noſtri, fecerimus publicè proclamari, & ex parte noſtrâ firmiter inhiberi, ne quis, Comes, Baro, Miles, ſeu alius Homo ad Arma quicumque, cujuſcumque ſtatûs ſeu conditionis exiſteret, ſub forisfacturâ omnium, quæ nobis forisfacere poſſet, infra Regnum noſtrum turneare, burdeare, juſtas facere, aventuras quærere, ſeu alia facta Armorum excercere præſumeret, ſine licentiâ noſtra ſpeciali:

Ac jam ſimus ad partes transmarinas, pro quibuſdam negotiis, nobis incumbentibus, profecturi;

Nos hujuſmodi facta Armorum, contra Proclamationes & Inhibitiones noſtras prædictas in Regno noſtro prædicto, & præcipuè dum ad præſens, ex causâ prædictâ, a Regno noſtro nos abſentari contigerit, fieri eo interiùs abhorrentes, quo per hujuſmodi facta, ſi tunc fierent, Pax noſtra & Quies Populi Regni noſtri poſſent, quod abſit, veriſimiliter perturbari; volentes etiam hujuſmodi dampnis obviare, & delinquentes, juxta eorum demerita, puniri;

A.D. 1320.

Tibi præcipimus, firmiter injungentes, quod in ſingulis Locis, in Ballivâ tuâ, ubi expedire videris, publice proclamari, & ex parte noſtrâ firmiter inhiberi facias, ne quis, Comes, Baro, Miles, ſeu alius Homo quicumque, cujuſcumque ſtatûs ſeu conditionis exiſtat, ſub forisfacturâ prædictâ, infra dictum Regnum noſtrum, & præcipue ad præſens, dum ab eodem ſic abſentes fuerimus, turneare, burdeare, juſtas facere, aventuras quærere, aut Congregationes, ſeu Conventicula aliqua, in læſionem Pacis noſtræ, facere præſumat quoquomodo.

Et

A.D. 1320.
Edw. 2.

Et ſi quos, poſt Proclamationem & Inhibitionem hujuſmodi, inveneris in Balliva tua contraria facientes, tunc eos per corpora ſua attachies, ita quod eos habeas, coram nobis, a die Sancti Michaelis proximò futuri, in quindecim dies, ubicumque tunc fuerimus in Angliâ, ad reſpondendum nobis de contemptibus & inobedientiis hujuſmodi, & ad faciendum & recipiendum quod Curia noſtra conſideraverit in hac parte; & de Nominibus illorum, quos ſic attachiaveris, necnon de facto, & de cauſa quare ipſos attachiaveris, nos tunc diſtincte & aperte per Litteras tuas reddas certiores.

Et hoc, ſicut nos & honorem noſtrum diligis, & te & tua indempnem ſervare volueris, nullo modo omittas.

Mandavimus enim Juſtitiariis noſtris, ad placita coram nobis tenenda aſſignandis, quod ipſi, juxta certificationes tuas, contra ſic attachiandos ulterius procedant, & ipſos puniant ſecundum Legem & Conſuetudinem Regni noſtri.

Teſte Rege apud Dovorriam, decimo octavo die Junii.

Per ipſum Regem & Concilium.

Eodem modo ſcribitur ſingulis Vicecomitibus per Angliam.

De Proclamatione ne quis armatus accedat coram Juſticiariis.

A.D. 1320.
An. 13. E. 2.
Ex Orig.
p. unica.
m. 2.

REX, dilectis & fidelibus ſuis, Juſticiariis ſuis, ad Aſſiſas, Juratas, & Certificationes in Comitatu Eborum capiendas aſſignatis, ſalutem.

Regiam decet Majeſtatem Pacem, cujus conſervatores & executores præcipui, Regimini Provinciarum Præſidentes, præ cæteris eis incumbentibus, ſunt a Domino conſtituti, ſic in ſuis Miniſtris & Subditis conſervare, quod ipſorum tranquilitas & requies uberiùs vigeat, & honor regius, delinquentibus, juxta eorum demerita, punitis, exaltetur.

Cùm itaque, ante hæc tempora, ex relatu plurium, ad aures noſtras pervenerit, quod plures, de Regno noſtro, coram Juſticiariis noſtris, diverſa Officia eis per nos commiſſa excercentibus, armati venire præſumentes, Miniſtris noſtris, partibus juſtitiam proſequentibus, Juratoribus, & aliis, coram dictis Juſticiariis noſtris pro negotiis ſuis accedentibus, tàm in præſentiâ dictorum Juſticiariorum, quàm alibi verſus loca, pro Seſſione dictorum Juſticiariorum noſtrorum tenendâ ordinata, tot, tales, & tantas minas intulerunt, quod Partes, Juratores, & alii, Negotia ſua coram hujuſmodi Miniſtris noſtris proſequentes, a proſecutione Negotiorum ſuorum, & ipſi Juſticiarii ab executione Officiorum ſuorum, & exhibitione Juſtitiæ, prout eis incubuit, faciendâ, prætextu Minarum prædictarum, deſiſtebant: quæ non ſolùm in dampnum & depreſſionem Populi noſtri, verùm etiam in inobedientiam noſtri & contemptum, dicuntur manifeſtiùs redundare; unde commovemur, nec immeritò, & turbamur.

Nos, volentes Paci & Tranquilitati Populi noſtri, & præcipue Miniſtrorum noſtrorum, ac aliorum, Negotia ſua in Curiis noſtris proſequentium, non ſolum ſicut ex honore debito, ſet etiam ex vinculo Juramenti aſtringimur, providere, & hujuſmodi Malefactores, & nobis inobedientes, juxta eorum demerita, punire prout decet;

Vobis mandamus, firmiter injungentes, quod in ſingulis Seſſionibus veſtris publice proclamari, & ex parte noſtra firmiter inhiberi faciatis, ne quis, cujuſcumque ſtatûs exiſtat, ſub forisfacturâ omnium, quæ nobis forisfacere poterit, coram vobis armatus accedere præſumat, vel Partibus, Juratoribus, ſeu aliis ibidem exiſtentibus, vel verſus loca Seſſionum veſtrarum venientibus, ſeu exinde recedentibus, dampnum ſeu impedimentum, in corporibus, aut rebus ſuis, inferat quovis modo:

Et, ſi quos poſtmodùm in præſentiâ veſtrâ (ſub quâ loca Seſſionum veſtrarum includuntur, & ea intelligi volumus) inveneritis contraria facientes, tunc eos, prout ad vos pertinet, caſtigetis, & graviter puniatis.

Et hoc, ſicut nos & honorem noſtrum diligitis, & indignationem noſtram vitare volueritis, modis omnibus faciatis.

Mandavimus enim Vicecomiti noſtro Comitatûs prædicti, quòd vobis in præmiſſis ſit intendens & reſpondens, quotiens & quando per vos inde fuerit præmunitus.

Et quod nihilominus in ſingulis locis, in Balliva ſua, ubi expedire viderit, conſimiles Proclamationem & Inhibitionem faciat, forisfacturam prædictam continentes.

Et quod, ſi quos, poſt Proclamationem & Inhibitionem hujuſmodi, invenerit extra præſentiam veſtram in præ-

A.D. 1320 Edv. 2. miſſis contraria facientes, tunc ipſos per corpora ſua attachiet; ita quod eos habeat coram nobis a die Sancti Michaelis proximò futuri, in quindecim dies, ubicumque tunc fuerimus in Anglia, puniendos ſecundum legem & conſuetudinem Regni noſtri.

Volumus etiam quod, in ſingulis Seſſionibus veſtris, primò exploretis, & a dicto Vicecomite inquiratis ſi præmiſſa fecerit in formâ ſupradictâ; & quòd eidem Vicecomiti nihilominus, ſuper eiſdem, veſtrum Conſilium, ſi indigerit, impendatis.

Teſte me ipſo apud Dovorriam, 18. die Junii.

Per ipſum Regem & Concilium.

Eodem modo ſcribitur Juſticiariis in ſingulis Comitatibus per Angliam.

Contra Juris Regii Impugnatores.

A.D. 1320. An. 13. E. 2. Pat. 13. E. 2. p. unica. m. 2.

REX Archiepiſcopis, Epiſcopis, Abbatibus, Prioribus, Decanis, Archidiaconis, Cancellariis, Sacriſtis, Præbendariis, in Eccleſiis Cathedralibus ſeu Collegiatis, & omnibus aliis Perſonis Eccleſiaſticis, in quacumque Dignitate vel Officio conſtitutis, ad quos præſentes Literæ pervenerint, ſalutem.

Ad Jura noſtra Regia, nè depereant, ſeu per aliquorum Uſurpationes indebitas aliqualiter ſubtrahantur, quatenus juſtè poterimus, manutenenda: ſubtractáque & occupata, ſi quæ fuerint, revocanda: nec non ad impugnatorum eorumdem Jurium noſtrorum Conatus illicitos Refrænandos; & ad ipſos impugnatores, juxta eorum demerita, puniendos, eo ſtudioſiùs nos decet operam adhibere, & ſolicitiùs extendere manum noſtram, quo ad hoc vinculo aſtringimur Juramenti, pluréſque conſpicimus indies Jura illa pro viribus impugnare.

Cùm itaque Archidiaconatum Bedeford, in Eccleſiâ Beatæ Mariæ Lincolniæ, vacantem, & ad noſtram Donationem ſpectantem, ratione Epiſcopatûs Lincolnienſis vacantis, & in manu noſtra exiſtentis, dilecto Clerico noſtro, Magiſtro Edmundo de London, contulerimus Regio Jure noſtro: idémque Clericus noſter poſſeſſionem dicti Archidiaconatûs, cum ſuis Juribus & pertinentiis, virtute Collationis noſtræ prædictæ, Canonicè ſit aſſecutus, & eum pacificè poſſideat in præſenti:

Ac jam, ex relatu plurium, acceperimus quod quidam, Jura noſtra & Coronæ noſtræ pro viribus impugnare nitentes, quaſdam Commiſſiones,

Per quas utique, ſi procederent, effectus Collationis noſtræ prædictæ de facili poſſet enervari, nobis & Coronæ noſtræ aliàs præjudicium & exhæredatio multipliciter generari, ac dictus Clericus noſter ſuper poſſeſſione Archidiaconatûs prædicti moleſtari,

Alicui veſtrûm fieri procurârunt:

Nos, volentes hujuſmodi præjudicio & Exhæredationi, modis & viis omnibus, quibus poterimus, prout ad hoc diverſimodè tenemur & aſtringimur, obviare; & conatus illicitos omnium & ſingulorum, Jura noſtra Regia impugnare volentium, Refrænare:

Vobis, omnibus, & ſingulis veſtrûm mandamus, firmiter inhibentes nè, prætextu alicujus Commiſſionis aut Mandati, vobis vel alicui veſtrûm per quemcumque facti, ſeu faciendi, citationes, provocationes, appellationes, inductiones, aut aliquos proceſſus ſeu impedimenta, quæ in derogationem Juris noſtri, aut Coronæ, ſeu Dignitatis noſtræ Regiæ præjudicium vel Exhæredationem cedere valeant, ſeu per quæ dictus Clericus noſter, ſuper poſſeſſione ſuâ prædictâ, indebitè moleſtari poterit quoquo modo, nobis inconſultis, facere præſumatis.

Et, ſi citationes ſeu proceſſus aliquos, prætextu alicujus Commiſſionis hujuſmodi, ſuper dicto Negotio, feceritis, eos facietis ſine dilatione aliquâ revocari, ſcituri pro certo quod, ſi ſecus feceritis, ad vos, tanquam ad Violatores Juris noſtri Regii, non immeritò, graviter capiemus.

Teſte Rege apud Dovorriam, 18. die Junii.

Per ipſum Regem.

Dupplicat.

De Transfretatione Regis.

A.D. 1320. An. 13. E. 2. Claus. 13. E. 2. m. 4. d.

Memorandum quod Dominus Rex, Quarto die Junii, Anno Regni ſui Tertiodecimo, in Viridi Camerâ ſuâ, in Palatio ſuo Weſtmonaſterii, In præſentiâ, Venerabilium Patrum, W. Archiepiſc. Cantuarienſis, totius Angliæ

A.D. 1320. Edw. 2.

Primatis, J. Norwicenſis Epiſcopi Cancellarii, W. Exonienſis Epiſcopi Theſaurarii ipſius Domini Regis, S. Londonienſis Epiſcopi: Et Dominorum, Adomari de Valentiâ Pembrochiæ, Humfredi de Bohun Herefordiæ & Eſſex, Comitum: Hugonis le Deſpenſer Junioris; ac plurimorum Baronum de Scaccario, & Juſticiariorum de utroque Banco,

Fecit portari coram ipſo Duo Sigilla Parva: unum, videlicet, de tempore, bonæ memoriæ, Domini Edwardi Genitoris ſui, quo utebatur in Angliâ, dum dictus Dominus Pater ſuus fuit in Flandriâ: Et aliud, quo utebatur in Angliâ, dùm dictus Dominus Rex nuper fuit in Franciâ:

Et ibi dictum Parvum Sigillum, de tempore Patris ſui, in præſentiâ ſuâ fecit Frangere, & Pecias argenti indè Domino J. Norwicenſi Epiſcopo Cancellario ſuo, tanquam Feodum ipſius Cancellarii, liberavit:

Et Dimiſit aliud Sigillum parvum, de tempore ſuo, in quadam Burſâ ſub Sigillo ejuſdem Cancellarii incluſum,

Et ibidem tunc Ordinavit dictus Dominus Rex,

Qui ad Partes Tranſmarinas, pro Homagio ſuo Domino Regi Franciæ, pro Ducatu Aquitaniæ, & aliis Terris, quas de ipſo Domino Rege Franciæ Tenet in Partibus Tranſmarinis, faciendo, fuit Transfretaturus,

Quòd Magnum Sigillum Suum remaneret clauſum in aliquo loco ſecuro, dum eſſet in Partibus Tranſmarinis; & quòd dictum Parvum Sigillum interim ſerviret pro Regimine Regni ſui.

In craſtino, videlicet, die Jovis proximo ante Feſtum Sancti Barnabæ Apoſtoli, dictus Dominus Rex arripuit iter ſuum verſus Mare:

Die Lunæ ſequente, videlicet, 9. die Junii, prædictus Dominus Cancellarius, qui cum dicto Domino Rege ad dictas Partes Tranſmarinas iturus fuit, venit ad Hoſpitium Domini W. Exonienſis Epiſcopi Theſaurarii Angliæ, & ibi cum dicto Magno Sigillo Brevia conſignavit: & illud Sigillum in Burſam poſtmodum poſuit; & Burſam illam Sigillo ſuo Conſignavit, ſtatim ad Dominum Regem deferendam.

A.D. 1320. Edw. 2.

Et ibidem ſtatim poſtea, in præſentia dicti Domini Theſaurarii, & Dominorum, Walteri de Norwico Capitalis Baronis de Scaccario, Willielmi de Bereford Capitalis Juſticiarii de Banco communi, & Magiſtri Roberti de Baldok Cuſtodis privati Sigilli Domini Regis, dictum Parvum Sigillum, in quadam Burſâ ſub Sigillo ſuo clauſum, ex parte Domini Regis liberavit Willielmo de Ayremynne, Cuſtodi Rotulorum Cancellariæ Domini Regis, & Roberto de Bardelby, & Willielmo de Clif, Clericis de eadem Cancellariâ, Cuſtodiendum pro Regimine dicti Regni.

Et dixit quod dictum Sigillum in Cuſtodiâ ipſius Willielmi de Ayremynne, ſub Sigillis dictorum, Roberti & Willielmi de Clif, remaneret:

Et dictus Willielmus de Ayremynne, dictum Sigillum a manibus præfati Domini Cancellarii recepit:

Et ibidem Concordatum fuit quòd, quamdiù Dominus Rex eſſet in Regno ſuo, Brevia, ſub dicto Sigillo conſignanda, fierent ſub Teſtimonio proprio dicti Domini Regis: &, in abſentiâ ſuâ, ſub Teſtimonio Domini Adomari de Valentia Comitis Pembrochiæ, Cuſtodis Regni illius.

Eodem die, apud Weſtmonaſterium, ante Prandium, dicti, Willielmus de Ayremynne, Robertus, & Willielmus de Clif, dictum Sigillum aperuerunt, & inde Brevia Conſignârunt; &, poſt Conſignationem, dicti, Robertus & Willielmus de Clif, Sigilla ſua prædicto Sigillo, in Cuſtodiâ prædicti Willielmi de Ayremynne remanenti, appoſuerunt.

Poſteà idem Dominus Rex ſub Sigillo ſuo Privato, ſcripſit præfatis Cuſtodibus, quod ipſe 19. die Junii poſuerat ſe in Mari, & præcepit eis quòd extunc Brevia conſignanda fieri facerent ſub Teſtimonio præfati Cuſtodis, quouſque Dominus Rex rediret a Partibus ſupradictis.

Ad Papam, de promovendo ad Epiſcopatum Dumblanenſem.

A.D. 1320. Ann. 13. E. 2.

Rom. & Fr. 13. E. 2. m. 4.

A.D. 1320.

PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum.

Pro, dilecto nobis in Chriſto, Fratre Richardo de Pontefracto, de Ordine Prædicatorum (quem Litterarum ſcientia, Religionis obſervantia, pluráque alia virtutum merita condecorant) ut eidem Fratri Richardo, de aliquo Epiſcopatu in Terra Scotiæ, cum ad hoc Facultas ſe offeret, providere dignaretur veſtra providentia Paternalis, veſtræ Clementiæ pluries nos direxiſſe meminimus noſtras Litteras ſpeciales.

Et, quia Promotio ipſius Fratris Richardi, ſuis exigentibus meritis, non medio-

A.D. 1320. Edv. 2.

mediocriter inſidet Cordi noſtro, & certâ fide didicimus, quod jam vacat Epiſcopatus Dumblanenſis, per mortem ſui Epiſcopi & Paſtoris, preces noſtras prædictas, ex cordis intimis, frequentiùs iteramus;

Veſtræ Sanctitati votivis affectibus obnoxiùs Supplicantes, quatinus ipſas preces noſtras, Dei intuitu, noſtrique contemplatione, de veſtræ Apoſtolicæ Poteſtatis plenitudine optato effectui dignemini mancipare.

Firmam etenim Fiduciam in Domino reportamus, quod idem Frater Richardus, divinâ ſibi Clementiâ ſuffragante, in Curâ, ſibi committendâ, ad honorem Dei & Eccleſiæ, fructuoſa producet & ſalutaria incrementa, & fideliter laborabit ut, ad humilitatis Gratiam, corda convertat Rebellium, & Ruptæ Tranquilitatis Fœdera reformentur.

Conſervet, &c.

Dat. apud Weſtmonaſterium, 25. die Junii.

De Reditu Regis, a partibus Tranſmarinis.

A.D. 1320. An. 14. E. 2. Clauſ. 14. E. 2. m. 26. d.

Eward, par la grace de Dieu, &c. a, noz cheres Cleres, William de Ayremynne, Robert de Bardelby, & William de Clyf, Gardeins de noſtre Seal, ſaluz.

Nous vous feſoms Saver que y ce Mardy, le 22. jour de Juyl, ſumes arrivez a Doure Seines & hettez, Dieu merci:

Per quoi vous mandoms que vous ne uſez plus noſtre dit Seal.

Et vous mandoms que vous facez garnir & charger, de par nous, ceux de noſtre Conſeil a Londres, que porront bonement demorer, ſanz damage de nous, qil ne ſe eſloignent nulle part tantque a noſtre venue illoeques; que ſerra procheinement od l'eide de Dieu.

Don. ſouz noſtre Prive Seal a Doure le 22. jour de Juyl, l'an de noſtre Regne 14.

Super Ceſſione Epiſcopatus, & Subrogatione.

A.D. 1320. An. 14. E. 2. Rom. & Fr. 14. E. 2. m. 4.

PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum.

Piis & Juſtis deſideriis aures veſtræ Manſuetudinis novimus inclinatas; Ideóque cùm, venerabilis Pater, Johannes, Doleñs. Epiſcopus, tantâ ſe ſentiat corporis debilitate depreſſum, tantâque Senectute Confractum, quòd jam impotens redditur ad Exequendum Officium Paſtorale; per quod a Curâ Paſtorali exui & cedendi deſideret Facultatem;

Ac, dilectum Conſanguinem noſtrum, Magiſtrum Guidonem de Valle, Canonicum Agennenſem, Rectorem Eccleſiæ de Maydenſtane, Cantuarienſi Dioceſe (quem dictæ Eccleſiæ utilem, præ cæteris, & neceſſarium reputat) ſibi cupit in dictâ Eccleſiâ ſubrogari;

Nos, ad dicti Patris intentionem devotam, necnon dicti Conſanguinei noſtri Promotionem & Honorem, gratum & purum reſpectum habentes, Clementiæ veſtræ humiliter Supplicamus, quatinus Ceſſioni dicti Patris aſſenſum præbere: ac, ejus impotentiam advertendo, alicui de vicinis Epiſcopis, ut dictam Ceſſionem nomine veſtro admittat, committere: ipſamque admiſſam acceptare:

Et, eâ demùm acceptatâ, dictum Conſanguineum noſtrum (quem bonæ Famæ ſuavitas, & varia virtutum inſignia recommendant) eidem Eccleſiæ in Epiſcopum & Paſtorem præficere dignemini gratioſè.

Conſervet, &c.

Dat. apud Dovorriam, 22. die Julii, Anno, &c. 14.

De Licentia data Comiti Sabaudiæ.

A.D. 1320. An. 14. E. 2. Pat. 14. E. 2. p. 1. m. 25.

REX omnibus, ad quos &c. ſalutem.

Sciatis quòd, cùm Johannes de Greillie, defunctus, in Teſtamento ſuo, ut accepimus, ordinâſſet, & præcepiſſet quod Petrus de Greillie, Filius ſuus (quem Hæredem ſuum inſtituit) nihil de Hæreditate, quam eidem Petro, poſt mortem ſuam, relinquebat, alienaret;

Et, ſi contrarium faceret, aliquam partem ejuſdem Hæreditatis alienando, extunc

A.D. 1320. Edw. 2.

extunc ipſum de totâ Reſiduâ parte illius Hæreditatis perpetuò Exhæredavit:

Et nos & Hæredes noſtros indè Hæredes inſtituit; ſicut in Teſtamento illo aſſeritur pleniùs contineri:

Ac præfatus Petrus quandam partem Hæreditatis prædictæ habeat in Comitatu Sabaudiæ, quam Tenet de Feodo, Nobilis Viri, Amaneni Comitis Sabaudiæ:

Quam quidem partem idem Comes a præfato Petro emere deſiderat; & ſuper hoc certus, ut dicitur, inter ipſos habitus ſit Tractatus.

Nos, ob ſpecialem affectionem, quam ad perſonam dicti Comitis optinemus, volentes ei Gratiam facere in hac parte, conceſſimus & licentiam dedimus, pro nobis & Hæredibus noſtris, quantum in nobis eſt, præfato Petro, quòd ipſe dictam partem Hæreditatis ſuæ, quæ eſt de Feodo dicti Comitis, in Comitatu prædicto vendere, ſeu Donare poſſit præfato Comiti:

HABENDAM ſibi & Hæredibus ſuis IMPERPETUUM, dictâ Ordinatione non obſtante; eâdem tamen Ordinatione, quoad reſiduam partem dictæ Hæreditatis, in ſuo robore permanente.

In cujus, &c.

Teſte Rege apud Haddele, 26. die Julii.

Per ipſum Regem.

Aſſignatio Diei ad Tractandum inter Subditos Regis Angliæ & R. Comitis Flandriæ.

A.D. 1320. An. 14. E. 2. Clauſ. 14. E. 2. m. 23. d.

REX, Nobili Viro, Domino R. Comiti Flandriæ, amico ſuo cariſſimo, ſalutem, & ſinceræ dilectionis affectum.

Literas veſtras, nobis nuper miſſas per manus Michaelis Belle, Burgenſis, & Magiſtri Johannis de Barlegh, Clerici, Villæ Iprenſis, recepimus:

Per quas ipſi, inter alia, ex parte veſtrâ, virtute cujuſdam veſtri Procuratorii, quod penes nos retinemus, nobis ſupplicârunt ut Diei, ad tractandum ſuper amicabili pace, concordiâ & dilectione, inter veſtros & noſtros ſubditos & Mercatores, ſuper dampnis & Tranſgreſſionibus, illatis hinc & inde, vellemus aſſentire.

Super quo vobis ſignificamus, quòd eis diem, apud Weſtmonaſterium, ad quindenam Sancti Michaelis proximò futuram, ad Tractandum inter veſtros & noſtros ſubditos de præmiſſis, aſſignavimus; quem diem, quantum ad nos attinet, volumus obſervare.

Dat. apud Weſtmonaſterium, 6. die Auguſti.

De Conductu, pro Nunciis dicti Comitis.

A.D. 1320. An. 14. E. 2. Pat. 14. E. 2. p. 1. m. 21.

REX Omnibus Ballivis & Fidelibus ſuis, ad quos præſentes &c. ſalutem.

Sciatis quod, cùm, ad requiſitionem, nobilis viri, Domini R. Comitis Flandriæ, conceſſerimus Tractare ſuper amicabili Reformatione dampnorum, per noſtros ſubditos & ſuos, poſtquam Regimen Regni noſtri ſuſcepimus, hinc inde datorum:

Et ſuper hoc quindenam Sancti Michaelis proximò futuram Nunciis præfati Comitis, ad nos ex causâ illâ miſſis, apud Weſtmonaſterium duxerimus aſſignandum: ad quam quidem quindenam præfatus Comes quoſdam Nuncios ſuos, ut credimus, eſt miſſurus;

Nos Nuncios ipſius Comitis, uſque ad octo perſonas, qui ex causâ prædictâ tunc in Regnum noſtrum ſunt venturi, ac eorum Familiam, ſuſcepimus in protectionem & defenſionem noſtram.

Et ideo vobis Mandamus quòd præfatis octo perſonis, aut eorum Familiæ, in veniendo in dictum Regnum noſtrum, morando, aut exindè recedendo, in perſonis, aut rebus ſuis, non inferatis, ſeu, quantum in vobis eſt, ab aliis inferri permittatis, injuriam, moleſtiam, dampnum, impedimentum aliquod ſeu gravamen: &, ſi quid eis Foriſfactum fuerit, id eis, ſine dilatione, faciatis emendari; & eis ac eorum cuilibet ſalvum & ſecurum Conductum, quotiens opus fuerit, & per ipſos, vel eorum aliquem ſuper hoc fueritis requiſiti, habere faciatis.

In cujus, &c. uſque ad Feſtum Purificationis Beatæ Mariæ Virginis proximò futurum duraturas.

Teſte Rege apud Weſtmonaſterium, ſexto die Auguſti.

Per ipſum Regem.

Pro Archiepiſcopo Rothomagenſi.

A.D. 1320. An. 14. E. 2. Clauſ. 14. E. 2. m. 25.

REX, dilecto Clerico ſuo, Gilberto de Stapelton, Eſcaetori ſuo ultra Trentam, ſalutem.

Quia cepimus Fidelitatem, Venerabilis Patris, --- Archiepiſcopi Rotomagenſis pro Terris & Tenementis, quæ de nobis Tenet in Anglia;

Vobis Mandamus quòd omnes Terras & Tenementa, quæ idem Archiepiſcopus Tenet in Ballivâ veſtrâ, & quæ, ratione vacationis Archiepiſcopatûs Rotomagenſis, nuper cepiſtis in manum noſtram, & adhuc in manu noſtrâ detinetis, eidem Archiepiſcopo liberetis.

Teſte Rege apud Weſtmonaſterium, ſexto die Auguſti.

Per Breve de privato Sigillo.

Eodem modo Mandatum eſt Richardo de Rodeneye, Eſcaetori Regis citra Trentam.

Teſte ut ſupra.

De Nova Genua Conſtruenda, & ſub quibus Conditionibus.

A.D. 1320. An. 14. E. 2. Vaſc. 14. E. 2. m. 4.

REX omnibus, ad quos &c. ſalutem.

Univerſis innoteſcat, per præſentes, quòd, cum nuper, inter, dilectum & fidelem noſtrum, Antonium de Peſſaigne, tunc Seneſcallum noſtrum Ducatûs Aquitaniæ, pro nobis ex unâ parte, & Petrum Dominum de Caſtro Novo pro ſe ex alterâ, quoddam Pariagium factum fuiſſet, & concordatum ſub modis & conditionibus infra ſcriptis; videlicet,

Quòd in Territorio ejuſdem Petri, vocato Apantanha, in Parochia Sancti Johannis de Pantanhano, fieret, conſtrueretur, & Ædificaretur Nova Baſtida (quæ Janua perpetuò ab omnibus appellaretur) nobis, & noſtris; & dicto Petro, & ſuis Succeſſoribus remanens perpetuò pro indiviſo:

Undè præfatus Petrus dedit, & aſſignavit, de ſuis Terris propriis, quatuor Milia Airialium, ad faciendum Domos & Ædificia pro venientibus, & Habitare volentibus in dictâ Baſtidâ: & duo Milia Jornalia Terræ ſuæ, contigua Baſtidæ prædictæ, prout dicto Seneſcallo viſum eſſet utilius faciendum.

Et quod nos, & noſtri Succeſſores, in dictis quatuor Milibus Airialium, & duobus Milibus Jornalium, ut in poſſeſſione, proprietate, & omni Jure, haberemus perpetuò medietatem pro indiviſo: & ipſe Petrus, & ſui Succeſſores haberent aliam medietatem.

Et quod prædicta Airialia & Jornalia Terræ traderentur, in Feudum, vicinis & Habitantibus dictæ Baſtidæ, ſub certis Annuis Denariis, nobis & præfato Petro communiter ſolvendis; ita quod nos medietatem omnium emolumentorum, inde provenientium, recipiamus & habeamus:

Et dictus Petrus, & ſui Succeſſores aliam medietatem integrè, & ſine fraude recipiant, & ſibi habeant; & Feodarii prædicti Tenentes ſibi, & ſuis, de dictâ medietate, reſpondere Teneantur.

Et quòd, niſi prædicta Airialia & Jornalia Terræ, in prædictâ Parochiâ poſſent compleri, de aliis certis Terris & Locis ipſius Petri complerentur.

Quodque omnes Furni, & omnia Molendina & ſingula, de Novo Conſtruenda in dictâ Baſtida, & Locis & Territoriis prædictis, eſſent Communia & pro indiviſo inter nos & præfatum Petrum; & noſtris expenſis communibus conſtruerentur.

Molendina tamen, tùnc ibidem ædificata, unà cum decimis, quas idem Petrus habuit in Territoriis & Locis prædictis, propria & in ſolidum ſint prædicti Petri & ſuorum Succeſſorum.

Et quòd merum & mixtum imperium, & alta & Baſſa Juſticia, ac omnimoda Juriſdictio, quæ idem Petrus habuit in dicto Caſtro de Caſtro Novo, & ejuſdem Juriſdictione, Territorio, & pertinentiis univerſis; necnon merum & mixtum imperium, & alta & Baſſa Juſticia, ac omnimoda Juriſdictio in Baſtidâ prædictâ, & ſuis pertinentiis, quæ dictus Petrus prius habuit in Locis & Territoriis, ubi eadem Baſtida jam ædificatur; & omnia & ſingula emolumenta, ipſorum occaſione provenientia, in dicto Caſtro, & ejuſdem Juriſdictione, Baſtidâ, Locis & Territoriis prædictis,

Fori,

Fori, Nundinæ, Pedagia, Leudæ, Mercata, Leges, Incurſa & Veta, & omnia alia, quæcumque ſint, & eſſe poſſint obventiones & emolumenta, remaneant perpetuo coram pro indiviſo, inter nos & noſtros, & ipſius Petri & ejus Succeſſores, æquis Portionibus dividantur: exceptis Furnis & Molendinis, quæ ſunt, & remanebunt propria, in Juriſdictione & Territorio dicti Caſtri Novi, & prædicti Petri & ſuorum; & exceptis omnibus & ſingulis Feodis, & Deveriis Feodorum, debitis & debendis dicto Petro; quæ Feoda (exceptis ſuperiùs nominatis) propria remanent, & remaneant in futuro, prædicto Petro, unà cum decimis ſibi pertinentibus in prædictis.

Et quod idem Petrus daret, & aſſignaret nobis, in Loco decenti, in dicto loco Caſtri Novi, ſolum & placeam ſufficientem foras, & propè clauſuram ejuſdem Caſtri, ad Ædificandum nobis Caſtrum, ſivè Domum.

Quódque in dictis, Caſtro, Loco & Baſtida, & eorum pertinentium, ſint duo tantum Bajuli, unus pro parte noſtrâ, & alter pro parte dicti Petri; qui, anno quolibet, adinvicem Jurati, quod alter alteri fideliter, de omnibus exitibus & proventibus præmiſſorum, reſpondebunt: & quod unus, ſine alio, judicare, cognoſcere, condempnare, punire, vel abſolvere non poſſit in locis prædictis, niſi de voluntate alterius eorumdem.

Quodque ſimul ponent Notarios in Curiâ ſuâ, & Servientes eligent, Juriſdictionem omnimodam Communiter excerceant in Locis ſupradictis; &, ſi aliter actum eſſet vel fieret, illud eſſet irritum & inane.

Et quòd in dictâ Baſtidâ Carcer Communis fieret, & teneretur per Cuſtodem, electum per Bajulos ſupradictos; & quod quilibet Bajulorum eorumdem unam Clavem habeat dicti Carceris.

Quódque idem obſervetur, in futuro, in loco Caſtri Novi ſupradicti.

Et quòd dictus Petrus Terras & Poſſeſſiones, quas habuit in Territoriis & Juriſdictionibus prædictis (præter illa quæ ſunt inter nos & ipſum Communia) traderet in Feudum Habitantibus in dicta Baſtida; videlicet, quodlibet Jornale pro quatuor Denariis Morlanorum annui cenſûs, & duobus ſolidis, ejuſdem monetæ, de intragiis;

Et quòd habitantes in loco de Caſtro Novo & Baſtida prædictis, & eorum pertinentiis, habeant pro animalibus ſuis paodenta liberè in omnibus & ſingulis Territoriis incultis, infra Juriſdictionem Loci & Baſtidæ prædictorum; exceptis prædiis cultis vel colendis, & viridariis, ortis, & vineis.

Quódque Bajulus noſter prædictus, qui pro tempore fuerit in Baſtidâ & locis prædictis, nullam Juriſdictionem vel cohercionem habeat in perſonam dicti Petri & Succeſſorum ſuorum, vel Familiæ ipſorum, continuè cum eis Reſidentis, vel etiam Fratrum vel Liberorum eorumdem, niſi de Mandato ſpeciali ſuperiorum Bajuli ſupradicti; Jure reſorti & ſuperioritatis nichilominus nobis, & Miniſtris noſtris, Superioribus ſuis, in omnibus ſemper ſalvo.

Et quòd nos, vel Succeſſores noſtri, partem noſtram dictæ Baſtidæ, & loci Caſtri Novi, & Juriſdictionis Territorii, & pertinentiarum earumdem, perpetuò habeamus & retineamus in Patrimonio; ita quòd nulli partem prædictam poſſimus dare, vendere, aſſignare, vel alienare; hoc tantummodo excepto, quòd pars noſtra prædicta, cum ſuis pertinentiis, per nos, Hæredes, ſeu Succeſſores noſtros, noſtro, & ipſorum Hæredum, & Succeſſorum Primogenitis (tanquam futuris Hæredibus Regni Angliæ & Ducatûs Aquitaniæ) dari valeat & concedi.

Quódque quilibet Seneſcallus novus Ducatûs prædicti, in adventu ſuo, ad requiſitionem dicti Petri vel ſuorum, Jurare Teneatur, Tenere, Complere, & obſervare omnia & ſingula, in Pariagio prædicto contenta: dictúſque Petrus, & ſui Succeſſores Seneſcallo prædicto illud idem ſimiliter facere Teneantur; prout in quodam Inſtrumento publico, ſuper dicto Pariagio confecto, & coram nobis & Concilio noſtro exhibito, vidimus plenius contineri.

Nos, dictum Paragium, ſub Modis & Conditionibus prædictis, ut ſuperiùs exprimuntur, acceptantes, illud pro nobis & Hæredibus noſtris ratificamus, aprobamus, & confirmamus, præſentium per tenorem.

In cujus, &c.

Dat. apud Weſtmonaſterium, ſexto die Auguſti.

Per Petitionem de Concilio.

Ordinatio, de Custodiis Castrorum in Vasconia.

A.D. 1320. An. 14. E. 2. Vasc. 14. E. 2. m. 5.

REX Senescallo suo Vasconiæ, & Constabulario suo Burdegaliæ, qui nunc sunt, vel qui pro tempore erunt, salutem.

Quia, pro emendatione & securitate statûs Ducatûs prædicti, & tranquilitate & quiete Subditorum nostrorum in partibus illis, ordinavimus de Custodiâ Castrorum nostrorum, in eodem Ducatu, in formâ subscriptâ; videlicet,

Quod Castrum nostrum de Xanctoniâ Senescallo nostro Xanctoniæ, pro Feodo, antiquitùs dari consueto, absque aliis Gagiis:

Et Castrum nostrum Blaviæ alicui, bono Viro & potenti, juxta discretionem vestram, non tamen Senescallo Xantoniæ, ad vadia decem Solidorum Turonensium, ad plus:

Et Castrum nostrum de Regula Senescallo nostro Vasconiæ, qui pro tempore fuerit, super Feodo suo pro morâ suâ:

Et Castrum nostrum de Sancto Machario alicui, probo & sufficienti Viro, ad hoc per dictum Senescallum Vasconiæ, qui pro tempore fuerit, & Concilium nostrum in partibus illis, eligendo;

Et Castrum de Marmande illi, qui ad Pedagium nostrum ibidem colligendum & recipiendum fuerit deputatus;

Et Castrum nostrum de Ponne Senescallo nostro Agenni, ad morandum ibidem super Feodo suo ejusdem Senescalciæ;

Et Castrum nostrum de Turnoniâ Thesaurario nostro Agenni, super Feodo suo absque aliis Gagiis;

Committantur custodienda, quamdiu nostræ placuerit voluntati:

Et quod Castra nostra de Senpuy, & de Salva terra, per avisamentum vestrum, & aliorum de Concilio nostro, aliis personis, quàm illis qui ea custodiunt in præsenti, & ad minora Gagia, quibus fieri poterit, bono modo similiter committantur; Castro nostro de Maulion in ejus custodiâ, cujus nunc existit, ad Gagia competentia remanente secundum avisamentum vestrum, & aliorum de Concilio nostro; ita quod de exitibus, inde provenientibus, respondeat Constabulario nostro Burdegaliæ ad opus nostrum:

Vobis committimus & mandamus, quatinus custodias dictorum Castrorum Personis, superiùs nominatis, & aliis Viris idoneis, per Litteras nostras, sigillo nostro Vasconiæ signatas, ad voluntatem nostram committatis, seu committi faciatis in formâ superiùs annotatâ.

Dat. apud Westmonasterium, septimo die Augusti.

Per ipsum Regem & Concilium.

Concessio, ad instantiam Regis Franciæ, pro Hominibus Ambiani.

A.D. 1320. An. 14. E. 2. Pat. 14. E. 2. p. 1. m. 21.

REX Vicecomitibus, & omnibus aliis Ballivis, Ministris, & Fidelibus suis, tàm infra Libertates, quàm extra, ad quos &c. salutem.

Sciatis quòd, ad requisitionem Magnifici Principis, Domini Philippi, Regis Franciæ & Navarræ illustris, Fratris nostri carissimi, concessimus Hominibus & Mercatoribus Villæ Ambiani, quod ipsi, cum Bonis & Mercimoniis suis, in Regnum nostrum salvò & securè venire possint; & de eisdem in eodem Regno negotiari, & commodum suum facere (dum tamen Legales excerceant Mercandisas, & inde faciant Consuetudines debitas, & usitatas in eodem Regno) & quod Bona, seu Mercimonia illa, occasione aliquorum debitorum, in quibus idem Dominus Rex aliquibus Mercatoribus de Regno nostro tenetur, nullatenus arestentur.

Et ideo vobis mandamus quòd præfatis Hominibus & Mercatoribus de Villâ Ambiani prædictâ, aut eorum Servientibus, in veniendo in Regnum nostrum prædictum, cum Bonis & Mercimoniis suis prædictis, ibidem morando, & de eisdem negotiando, ac commodum suum faciendo, non inferatis, seu quantum in vobis est, ab aliis inferri permittatis injuriam, molestiam, dampnum, impedimentum aliquod seu gravamen: Nec eorum Bona seu Mercimonia eorundem, Hominum & Mercatorum Ambianensium, ad Sectam alicujus, occasione debitorum prædictorum, arestetis quoquomodo: Et, si quid eis

A.D. 1320. Edw. 2.

eis forisfactum fuerit, id eis, sine dilatione, faciatis emendari.

In cujus &c. usque ad Festum Natalis Domini proximò futurum duraturas.

Teste Rege apud Westmonasterium, septimo die Augusti.

Per Breve de privato Sigillo.

Duppl.

De inquirendo, super Miraculis Thomæ Herefordensis Episcopi.

A.D. 1320. An. 14. E. 2. Rom. & Fr. 14 E. 2. m. 4. d.

PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Ne pravorum protervitas, bonis semper infesta moribus, circumveniat innocentiæ puritatem, aut sermonibus odii veritatem obnubilet rei gestæ, vestræ Sanctæ Paternitati (quæ in odore Bonæ Famæ Fratrum & Subditorum suorum delectatur) fideli Testimonio nunciamus, quod, venerabilis Pater, Guillielmus Munatensis Episcopus (qui, ad inquirendum de Vitâ & Miraculis, felicis memoriæ, Beati Thomæ, quondam Herefordensis Episcopi, à Sede Apostolicâ destinatus, in Angliam nuper venit) dum, circa commissum sibi tantum & tàm salutare negotium, tanquam fidelissimus Executor, in Regno nostro jugiter intendebat, prudenter & laudabiliter omni tempore se habuit, &, ab omnibus vitâ & gestu honestissimo meritò collaudatus, expleto, quod ei injunctum fuerat, ad propria remeavit.

Quamobrem eundem Episcopum (virum utique alti Consilii, famâ pollentem, & in agendis quibuslibet circumspectum) vestræ Clementiæ sinceris affectibus commendamus; attentius exortantes quatinus Negotia, ipsum penes vestram Mansuetudinem contingentia, præmissorum consideratione, nostri etiam Rogaminis interventu, favoris ubertate vestra Benignitas jubere dignetur amplecti; ut eo Paternis affectibus intimius conjungatur, quo majoribus pollere viribus fuerit comprobatus.

Conservet, &c.

Dat. apud Westmonasterium, septimo die Augusti.

Pro Rolando Archiepiscopo Ardmacatano, de non gravando pro Debitis.

A.D. 1320. An. 14. E. 2. Rom. & Fr. 14 E. 2. m. 4. d.

PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Cuncta per Orbem Subditorum discrimina adeò vos credimus Paternâ pietate respicere, ut ad ipsorum indigentiam relevandam, qui nullâ culpâ suâ præcedente, set solius infortunii necessitate deprimuntur, Compassionis, Gratiæ, & Favoris munera prætendatis.

Quamobrem cum, Venerabilis Pater, Frater Rolandus, Archiepiscopus Armacatanus, totius Hiberniæ Primas, per Hostiles & inopinatos aggressus Scotorum, partes illas, in quibus Temporalia dicti Archiepiscopatûs existunt, crudeliter invadentium, & devastantium, tot & tanta Dampna perpessus sit, quòd de Temporalibus suis prædictis, à tempore quo ea de nobis recepit, vix sui sumptûs recepit necessaria, gravique Ære alieno, pro statu dictæ Ecclesiæ supportando, cogitur onerari,

Clementiæ vestræ devotè duximus supplicandum, quatinus exactionem debitorum, in quibus idem Pater pro Ecclesiâ suâ Curiæ vestræ obligatur, ad terminum sex, vel saltem quinque annorum, pio intuitu differre velitis; & sententias Excommunicationis seu Interdicti, si quæ in ipsum auctoritate vestrâ latæ sint occasione supradictâ, si placet, benignitate solitâ relaxetis.

Conservet vos Altissimus, ad Regimen Ecclesiæ suæ Sanctæ, per tempora prospera & longæva.

Dat. apud Westmonasterium, septimo die Augusti.

Pro Albanensi Episcopo Cardinale.

A.D. 1320. An. 14. E. 2. Liberat. 14 E. 2. m. 3.

REX Thesaurario & Camerariis suis, salutem.

Liberate, de Thesauro nostro, Venerabili Patri, A. Albanensi Episcopo, Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinali, centum & quinquaginta Marcas; videlicet,

A.D. 1320.
Edw. 2.

De anno Regni noſtri undecimo quinquaginta Marcas:

Et de anno Regni noſtri duodecimo quinquaginta Marcas:

Et de anno Regni noſtri tertiodecimo quinquaginta Marcas;

Quæ ei a retro ſunt de annuâ Penſione Quinquaginta Marcarum, quam ei, per Literas noſtras patentes, conceſſimus de nobis percipiendam.

Teſte Rege apud Weſtmonaſterium, octavo die Auguſti.

Pro Rogero de Northburgh, commendatoria.

A.D. 1320.
An. 14. E. 2.
Rom. & Fr. 14. E. 2. m 4.

PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum.

Urget affectio intimæ caritatis, quâ perſonam, prædilecti Clerici & Secretarii noſtri, Magiſtri Rogeri de Northburgh, Archidiaconi Rychemundiæ, proſequimur, ſuis exigentibus moribus & meritis virtuoſis, ut, quæ ſtatus ipſius proſperitatem fulciunt, augent honorem, & concernunt profectuum incrementa, multiplicatis precibus, veſtræ Clementiæ ferventis deſiderii ſtudio ſuggeramus; firmam de veſtrâ benignitate fiduciam reportantes quod, opportunitate oblatâ, innata veſtra Benivolentia noſtrorum Rogaminum memor erit.

Quamobrem de benignâ & gratioſâ reſponſione, quam veſtra Manſuetudo facere dignabatur, cariſſimo Fratri & Fideli noſtro, Edmundo de Wodeſtoke, & cæteris Ambaſſatoribus noſtris, nuper ad veſtram præſentiam per nos deſtinatis, ſuper requiſitione, per ipſos ex parte noſtrâ vobis factâ, pro eiſdem, ſicuti ipſi nobis ſerioſius retulerunt, veſtræ Beatitudini, quas valemus, gratiarum referimus actiones;

Totis affectibus ſupplicantes, quatinus præfatum Clericum noſtrum, qui, tam Genitoris noſtri, quàm noſtris, a longis retro temporibus, fideliter inhærendo obſequiis, utiliter & laudabiliter laboravit omni tempore (& quem morum probitas, Litterarum ſcientia, fidelitatis conſtantia, provida circumſpectio, & alia virtutum inſignia multipliciter condecorant) habere dignemini, noſtri conſideratione, paternis affectibus commendatum.

Et eo, ſi placet, expoſitum fiducialiter veſtræ Serenitati noſtri cordis deſiderium pro eodem, cum facultas optulerit, celerius optata effectui mancipare, quo id & noſtra multiplicata interceſſio, & noſtrorum fida relatio Nunciorum, veſtris beatis auribus ferventius intimarunt.

Conſervet, &c.

Dat. apud Stratfordiam atte Bogh, nono die Auguſti.

Pro dicto Rogero.

A.D. 1320.
An. 14. E. 2.
Ibid.

VEnerabili in Chriſto Patri, Domino B. de Monte Faventio, Sanctæ Mariæ in Aquiro Diacono Cardinali, Amico noſtro cariſſimo, Edwardus, &c. ſalutem, & ſinceræ dilectionis affectum.

Efficit ſincera Dilectio, quâ perſonam, dilecti Clerici & Secretarii noſtri, Magiſtri Rogeri de Northburgh, Archidiaconi Rychemundiæ, amplectimur ob multiplicia ipſius merita virtuoſa, ut, quæ ipſius augent profectuum incrementa, intenſo deſiderii ſtudio procuremus, & ad id etiam noſtros Benivolos & Amicos ſedulis Precibus excitemus.

Quapropter eundem Rogerum (virum utique Litterarum Scientiâ præditum, moribus temperatum, omnique honore dignum) veſtræ Dilectioni ſincero recommendamus affectu,

Attentius exorando quatinus, cùm ſuper aliquibus Negotiis, ipſius Promotionem & Honorem tangentibus, penes Dominum Summum Pontificem tractari contigerit, velitis, amore noſtri, modis, quibus decere & expedire videritis, ipſa Negotia benevole promovere, &, ut juxta cordis noſtri deſiderium effectui mancipentur, Opem & Conſilium apponere oportuna.

Dat. ut ſupra.

Bulla, ad Pacem cum Scotis, hortatoria.

A.D. 1320.
An. 14. E. 2.
Ex Autogr.

JOhannes Epiſcopus, ſervus ſervorum Dei, cariſſimo in Chriſto Filio, Edwardo, Regi Angliæ Illuſtri, ſalutem & Apoſtolicam benedictionem.

Si diſpendia, fili cariſſime, conſideranter

A.D. 1320. Edv. 2. ranter attenderes, quæ Belli Calamitas introducere conſuevit: Si commoda conſiderares attentius, quæ Pacis lenitas repromittit; profectò credimus quòd ad Pacis Fœdera, inter Regnum tuum & Regnum Scotiæ, ſolidè reformanda, tuum promptè animum inclinares, opem ſtudioſè inpenderes, & ſolerter efficacem operam adhiberes.

Ideoque, cùm ad hæc pertractanda, inter Te & Regentem Regnum Scotiæ certus terminus, ut intelleximus, ſit præfixus, Serenitatem Regiam paterno rogamus & comonemus affectu, quatinus,

Præambulâ & attentâ meditatione diſcutiens quàm incertus ſit Guerrarum eventus; quàm multis Guerra prædicta ſit onuſta periculis, magnis quoque plena diſpendiis; quantum Dei obſiſtat ſervitiis: quot animarum exitia, excidia corporum, vaſtitates rerum, & alia, non facilè numeranda, incomoda ſecum trahat; necnon & circumſpectè conſiderans quòd, Pacis in tempore, colitur congruentius Actor Pacis, operibus Pietatis vacatur liberius, & ſaluti efficacius intenditur animarum:

Ad Pacem ipſam, non ſolùm Tibi expedientem & Regenti prædicto, ſet neceſſariam toti mundo, & ſpecialiter Subſidio Terræ ſanctæ, quæ tuum Subſidium anxiè præſtolatur; cui non potes intendere ſicut appetere diceris, præfatâ Guerrâ durante,

Ob Regis pacifici reverentiam & dictæ Terræ ſanctæ Subſidium, animum tuum habilites & inclines.

Dat. Avinion. quarto Idus Auguſti, Pontificatûs noſtri anno quarto.

Sigillo avulſo.

Ad Comitem Hollandiæ, pro juſtitia habenda.

A.D. 1320. An. 14. E. 2. Clauſ. 14. E. 2. m. 22. d. REX, Nobili Viro, Domino W. Hanoniæ, Holandiæ, & Selandiæ Comiti, ac Domino Friſiæ, Amico ſuo cariſſimo, ſalutem & ſinceræ dilectionis affectum.

Pro, dilectis nobis, Petro de Welewyk, & Johanne Trenchemer & Johanne Stater de Ravens, necnon Executoribus Teſtamenti Petri Atte See, & Ricardi Trouk, defunctorum;

Ut eis, ſuper recuperatione quorumdam Bonorum & Mercimoniorum, ad valentiam quingentarum, & viginti, & unius Librarum, & quatuordecim Solidorum, Sterlingorum, a præfatis, Petro, Johanne, Johanne, Petro & Ricardo, dudum per quoſdam Malefactores, de Poteſtate veſtrâ, apud Flotegateneſſe, in Coſtera Maris, prope Terram noſtram Angliæ, hoſtiliter deprædatorum, ut dicitur;

Vel Pretii Bonorum eorumdem, plenam & celerem juſtitiam fieri faceretis,

Per noſtras Literas ſpeciales meminimus pluries vos rogaſſe.

Verùm quia, ad primos rogatus noſtros, nobis per Literas veſtras reſcripſiſtis quod prædictis, Petro, Johanni, & Johanni, & Executoribus, parati fuiſtis in præmiſſis juſtitiam exhibere:

Et jam per Literas veſtras, ultimò nobis miſſas, nobis ſignificaſtis quod, propter ardua negotia vos tangentia, prædictam Terram veſtram Zelandiæ, diu eſt, adire commodè nequiviſtis: A.D. 1320.

Et per eaſdem ſpecialiter nos rogaſtis, ut vos, de dicto negotio, quo ad tunc, habere vellemus excuſatos;

Promittentes vos eandem Terram veſtram poſt inſtantis Auguſti exitum intrare, & Bona prædicta (dum tamen per veſtros Subjectos fuiſſent ſpoliata) reſtituere, & eis exhibere juſtitiæ complementum:

Nos, de veſtris in hac parte reſponſionibus, reputantes nos contentos (dum tamen præmiſſa, juxta promiſſa, effectui debito mancipari faciatis) Amicitiam veſtram iteratis Precibus duximus requirendam,

Quatinus præfatis, Petro, Johanni, & Johanni, & Executoribus, vel eorum Attornatis in hac parte, ſuper præmiſſis, ad tempus prædictum, abſque ulterioris dilationis incommodo, fieri faciatis celeris juſtitiæ complementum, juxta dictarum veſtrarum continentiam Litterarum;

Ita, ſi placet, quod non oporteat nos amplius ſolicitari ex hac cauſa, ſeu prædictis, Petro, Johanni, & Johanni, & Executoribus, de alio remedio providere.

Dat. apud Langele, decimo quarto die Auguſti.

Super proceſſu, & tranſactis inter Nuncios Roberti de Brus & Papam, notificatoria.

A.D. 1320. An. 14. E. 2.

Ex Autogr.

JOhannes Epiſcopus, ſervus ſervorum Dei, cariſſimo in Chriſto Filio Edwardo, Regi Angliæ illuſtri, ſalutem & Apoſtolicam benedictionem.

Ut eorum, quæ in Negotio proceſſuum, contra Nobilem Virum Robertum, dictum Brus, qui pro Scotiæ Rege ſe gerit, hactenus habitorum, poſt Nunciorum ſuorum ad Apoſtolicam Sedem adventum, ſunt acta, plenam habeat tua Celſitudo notitiam; ſcire te volumus, quod nuper, dilecti filii, Odardus de Mambuiſſon, & Adam de Gondon, dicti Roberti Milites, & Nuncii ſpeciales, ad noſtram præſentiam venientes, nobis ejuſdem Roberti Litteras præſentârunt, inter cætera continentes,

Quod per nos, duobus Viris Nobilibus, quos Litterarum Scientia, morum honeſtas, & vitæ munditia commendabant, electis ad Regimen Eccleſiæ Glaſguenſis, ab Electionibus expulſis ipſorum, de quodam Anglico, Ordinis Prædicatorum, ſuo, Regnique ſui Inimico Capitali, in ſuum diſpendium fuerat Apoſtolicâ auctoritate proviſum.

Adiciens in Litteris ſupradictis, quòd quidam Clerici de Terrâ ſuâ, qui, nullis exigentibus culpis, niſi quòd, allecti inſtinctu naturali, quædam ſtatum ſuum, & Nationis ſuæ contingentia, fidelitatem ſuam eidem Nationi ſervare volentes, ſibi ſcripſerant, digni veniâ videbantur;

Ac ſupplicans per Nuncios & Litteras ſupradictos, quod proceſſus & ſententias, ſiqui per nos contra eum fuiſſent habiti, & prolatæ, relaxare de Benignitate Apoſtolicâ dignaremur.

Ad quæ ſibi duximus reſpondendum quod nos dudum, attendentes multarum dona virtutum, quibus Glaſguenſis Epiſcopus dinoſcitur inſignitus, ipſumque multipliciter utilem ad ejuſdem Eccleſiæ Regimen extimantes, de illo eidem Eccleſiæ Glaſguenſi duximus providendum.

Propter quod non decebat Sedis Apoſtolicæ gravitatem, ad ipſius amotionem Epiſcopi procedere ſine culpâ: ſed proceſſu temporis, cum locus adeſſet, Negotiorum & Temporum qualitate penſatâ, libenter ſuper hoc, quantum cum Deo fieri poſſet, curaremus, honore ſervato dicti Epiſcopi, providere.

Ad id verò, quod dicebat, quòd dicti Clerici digni veniâ videbantur, reſpondimus; quòd proceſſus, habitos contra Clericos ſupradictos, ipſorumque Confeſſores, ut ſibi, & eiſdem Nunciis, de ipſorum Clericorum exceſſibus plenè conſtaret, legi fecimus coram eis: quibus auditis ſeriosè per eos, nobis expreſsè dixerunt, quòd nunquam ipſe pro Clericis ſcripſiſſet eiſdem, ſi ſciviſſet eoſdem tàm deteſtandorum exceſſuum patratores.

Super relaxatione autem proceſſuum & ſententiarum prædictorum, ſibi duximus reſpondendum; quòd olim, dilecti filii noſtri, Gancelinus, Tituli Sancti Marcellini & Petri, Presbyterus, & Lucas, Sanctæ Mariæ in Viâ latâ, Diaconus, Cardinales, Apoſtolicæ Sedis Nuntii, ad partes ipſas tranſmiſſi, dictum Robertum, omneſque adhærentes eidem, tanquam violatores Treugarum inter te, dictumque Robertum, auctoritate Apoſtolicâ indictarum, denuntiarunt Excommunicationis ſententiam, contra Treugas infringentes eaſdem, ſeu etiam non ſervantes, prolatam, auctoritate eadem incurriſſe; quam demum Cardinales ipſi contra præfatum Robertum, ipſoſque adhærentes fecerunt ſolenniter publicari;

Et deinde, quia dictus Robertus præfatam ſententiam contempnebat, Regni Scotiæ, quod idem Robertus tunc temporis gubernabat, & alias Terras adhærentium eorundem, per ipſorum Sententiam Interdicto Eccleſiaſtico ſubjecerunt;

Quas idem Robertus, Claves Eccleſiæ contempnendo, ſuſtinuerat per annum, & ampliùs, & tunc etiam mala malis, ſicut nobis extiterat aſſertione fidedignâ revelatum, coacervando continuè, ſuſtinebat animo indurato.

Nos, licet contra præfatum Robertum fuiſſet meritò graviùs procedendum, tamen ex manſuetudine dictæ Sedis deferre volentes eidem, ipſum, auctoritate prædictâ, fidelium aſtante multitudine copioſâ, citavimus, ut uſque ad Kal. Maii tunc proxime venturas, quas ei pro peremptorio termino duximus præfigendas, per ſe, vel Procuratorem ydoneum, Apoſtolico ſe conſpectui præſentaret, ſuper præmiſſis legitimè proceſſurus, ac facturus, & recepturus quod juſtitia ſuaderet.

Et quia in dicto termino, vel poſt ipſum diutiùs expectatus, per ſe, vel Procura-

A.D. 1320. Edw. 2.

Procuratorem ſuum, coram nobis comparere contumaciter non curârat, ipſum de Fratrum noſtrorum Conſilio contumacem meritò reputantes, in eum Excommunicationis ſententiam duximus proferendam, Regnum Scotiæ prædictum ſubicientes Eccleſiaſtico Interdicto.

Et nichilominis, ſuper præmiſſis, nos Inquiſitionem contra eum quibuſdam ex Fratribus noſtris duximus committendam.

Verùm quia præfati Nuncii, ad petendum relaxationem hujuſmodi, & alia faciendum, quæ natura Negotii requirebat, mandatum aliquod non habebant, ad relaxationem prædictam, de jure procedi non poterat, nec debebat.

Propterea Nuncii memorati, iteratâ Precum inſtantiâ, ſupplicârunt, ut proceſſum, & Inquiſitionem hujuſmodi, jam inceptam, ſuſpendere, ac publicationi, & aggravationi ſententiarum ipſarum, uſque ad Kal. Aprilis proximò venturas, ſuperſedere de Benignitate Apoſtolicâ dignaremur.

Nos igitur, volentes ut idem Robertus manſuetudinem dictæ Sedis ſibi reperiret propitiam, & benignam, de omnium & ſingulorum prædictorum Fratrum Conſilio, ſupplicationi prædictæ, de ſpeciali gratiâ, duximus annuendum.

Dat. Avinion. 15. Kal. Septembris, Pontificatûs noſtri anno quarto.

Sub filis canabeis.

Pro Rogero de Northburgh, ad Cardinalatum ſublimando.

A.D. 1320. as. 14. E. 2. Rom. & Fr. 14 E. 2. m. 3.

PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum.

Quàm benignè & gratioſè veſtrâ innata Clementia, cariſſimum Fratrem noſtrum, Edmundum de Wodeſtok, cæteroſque Ambaſſiatores noſtros, quos nuper ad veſtram præſentiam deſtinavimus, admiſit, & in exponendis noſtris Negotiis exaudivit, non ceſſant iidem Ambaſſiatores noſtris auribus intimare, nec noſtræ poteſt conſiderationi in memoriam non venire;

Quamobrem, per experimenta infallibilia, cognoſcentes qualiter noſtra & noſtrorum negotia, peculiaris Favoris & Gratiæ ubertate, veſtra Benignitas ſemper hactenus habuit commendata, digna laudum præconia, & gratiarum uberes actiones, veſtræ inceſſanter exſolvimus Sanctitati, & Nos, Negotia noſtra, ac Regnum noſtrum veſtræ Beatitudini votivo recommendamus affectu;

Totis Deſideriis ſupplicantes ut ad ea, quæ ſalutem reſpiciunt, tranquilitatem fulciunt, incommodaque propellunt Noſtri, & Subditarum nobis Nationum, conſuetæ Benivolentiæ affectum continuare ſemper dignemini, & intimæ caritatis amplexibus adaugere.

Verùm, Pater Sancte, cùm, ſicut veſtra novit Sinceritas, jam, Sanctâ Romanâ Curiâ, majora Negotia ſolito nos & Regnum noſtrum intimiùs contingant promovenda, & ob hoc, ut frequentiùs ad veſtræ Sanctitatis memoriam deducantur, ſummis deſideriis affectamus ut, de Natione noſtrâ, & Linguâ Anglicanâ, Cardinalis exiſteret, qui veſtro continuè aſſiſtens lateri, noſtrorumque exiſtens Cognitor Deſiderii & Secretorum, ea veſtræ circumſpectioni poſſet ſuggerere, & aſſertione veridicâ demonſtrare, quæ ad ipſorum Negotiorum Declarationem, & veritatis denudationem pertinerent; ſuper quo etiam præfati Ambaſſiatores noſtri aperuerunt, pro parte noſtra, veſtræ Serenitati votum noſtrum.

A.D. 1320.

Ac, dirigentes in circuitu oculos mentis noſtræ, perſonam, dilecti Clerici noſtri, Magiſtri Rogeri de Northburgh, Archidiaconi Richemundiæ,

Quem novimus Litterarum Scientiâ præditum, moribus ornatum, in Spiritualibus & Temporalibus circumſpectum, vitâ decorum, Conſilio providum, aliiſque innumeris virtutum præconiis inſignitum, & quem ad omnem Honorem Dignum & Sufficientem reputamus; ſicut aliàs vobis meminimus nos ſcripſiſſe; de quo etiam, veluti ſecretorum noſtrorum cognitore, pleniorem fiduciam, ſinceræ dilectionis amplexibus, reportamus:

Ad hujuſmodi Cardinalatûs Officium deſideremus aſſumi;

Sanctitati veſtræ, quantâ poſſumus affectione, ſupplicamus quatinus hujuſmodi noſtrum deſiderium, Regnique noſtri utilitatem providâ deliberatione penſantes, præfatum Magiſtrum Rogerum ad Cardinalatûs Officium aſſumere dignemini, intuitu caritatis.

Speramus etenim quòd, ſi veſtra Benignitas in hac parte votis noſtris duxerit annuendum, per ipſius Rogeri circumſpectam probitatem, dicta noſtra Negotia ab adverſitatibus tueri poterunt, & felici fulcimento in proſperis adaugeri.

Dat. apud Odyham, 27 die Auguſti.

A.D. 1320. E.v. 2.

Ad Cardinales, pro Eodem.

A.D. 1320. An. 14. E. 2. Ibid.

VEnerabili in Chriſto Patri, Domino A. Dei gratiâ, Sabinenſi Epiſcopo, amico ſuo cariſſimo, Edwardus, &c. ſalutem, & ſinceræ dilectionis affectum.

Quanto de veſtræ dilectionis & amicitiæ puritate pleniorem fiduciam optinemus, tanto confidentiùs, quæ in votis gerimus, veſtræ Sinceritati apperimus, & pro eorum Expeditione veſtrum Patrocinium ſtudioſiùs imploramus.

Cùm itaque Domino Summo Pontifici, per noſtras Litteras, duxerimus ſupplicandum, quatinus, dilectum Clericum noſtrum, Magiſtrum Rogerum de Northburgh, Archidiaconum Richemundiæ,

Quem virum novimus Litterarum Scientiâ præditum, Moribus ornatum, in Spiritualibus & Temporalibus Circumſpectum, vitâ decorum, Conſilio providum, aliiſque innumeris virtutum præconiis inſignitum; & quem ad omnem Honorem dignum & ſufficientem reputamus,

Ad Cardinalatûs Honorem dignetur noſtri intuitu promovere;

Paternitatem veſtram, quanto poſſumus affectu, requirimus & rogamus, quatinus, penes eundem Dominum Summum Pontificem, ut votis noſtris gratioſè annuat in hac parte, Opem & Conſilium, ſicut de veſtrâ dilectione confidimus, amore noſtri, velitis apponere quæ poteſtis.

Speramus etenim quòd, per ipſius Rogeri induſtriam, qui Noſtri & Regni noſtri ſtatum, & ſecreta cognoſcit, ſi veſtro Collegio aggregetur, Negotia, quæ in Romanâ Curiâ majora ſolito habemus ad præſens proſequenda, tueri poterunt ab adverſis eventibus, & felicibus ſucceſſibus proſperari.

Dat. ut ſupra.

Eodem modo mandatum eſt Cardinalibus, & aliis ſubſcriptis; videlicet,

Domino Berengario, Tuſculanenſi Epiſcopo,
Domino Guillielmo, Peneſtrenſi Epiſcopo,
Domino Arnaldo, Albanenſi,
Domino Berengario, Portuenſi & Sanctæ Rufinæ,
} Epiſcopis Cardinalibus.

Domino Guillielmo, tituli Sancti Ciriaci in Termis,
Domino Nicholao, tituli Sancti Euſebii,
Domino Vitali, tituli Sancti Martini in Montibus,
Domino Gaucelino, tituli Sanctorum Marcellini & Petri,
Domino Petro, tituli Sanctæ Suſannæ,
Domino Bertrando, tituli Sancti Marcelli,
} Presbiteris Cardinalibus.

Domino Neapolio, Sancti Adriani,
Domino Jacobo, Sancti Georgii ad Velum Aureum,
Domino Lucæ, Sanctæ Mariæ in Viâ latâ,
} Diaconis Cardinalibus.

Domino Arnaldo, Sanctæ Mariæ in Porticu,
Domino Reymundo, Sanctæ Mariæ Novæ,
Domino Bernardo, Sanctæ Agathæ,
Domino Petro de Columpna, Sancti Angeli,
Domino Arnaldo, Sancti Euſtachii,
Domino Bertrando, Sanctæ Mariæ in Aquiro,
Domino Gaillardo, Sanctæ Luciæ in Silice,
} Diaconis Cardinalibus.

Domino P. Abbati Saturnini, Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Vicecancellario;
Domino Johanni de Verulis, Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Notario;
Domino Petro Doza, Fratri Domini Summi Pontificis;
Domino Arnaldo Tirandi, Domini Summi Pontificis Nepoti;
Domino Bernardo Jordani, Domino Inſulæ;
Domino Petro de Viâ, Domini Summi Pontificis Nepoti.

Ad

Ad Regem Cypri, ſuper Prædicando Saracenis.

A.D. 1320. An. 14. E. 2. Clauſ. 14. E. 2. m. 22. d.

MAgnifico Principi, Domino Dei gratiâ, Regi Cipriæ illuſtri, Edwardus, &c. ſalutem, &, ad vota, ſucceſſus proſperos ac felices.

Cùm, dilecti nobis in Chriſto, Fratres, Robertus de Braibrok, Johannes de Scone, & Robertus de Hattecoumbe, de Ordine Prædicatorum, ex diſpoſitione Magiſtri ſui Ordinis, ad prædicandum fidem Catholicam Sarracenis, zelo devotionis accenſi, divertere ſe proponant; non parcentes Laboribus Corporum, ut Lucra faciant Animarum;

A.D. 1320.

Serenitatem veſtram affectuosè requirimus & rogamus, quatinus præfatos Fratres, & eorum quemlibet, cùm ipſos ad partes veſtras contigerit declinare, habere velitis, divinæ Pietatis intuitu, noſtrique rogaminis interventu, favorabiliter recommendatos; & eis, in ſuis neceſſitatibus, ſic Regiæ Benevolentiæ gratiam impertiri, quod a Deo, cujus præcipuè negotium agere deſiderant, dignæ retributionis præmia aſſequi valeatis.

Dat. apud Odiham, 27. die Auguſti.

De Orando pro Rege.

A.D. 1320. An. 14. E. 2. Clauſ. 14. E. 2. m. 22. d.

REX, dilectis ſibi in Chriſto, Priori Provinciali Ordinis Fratrum Prædicatorum, & Fratribus ejuſdem Ordinis, in Capitulo ſuo Provinciali apud Staunford in proximo conventuris, ſalutem, & Spiritu Sancto dirigi in agendis.

Quoniam, in tranſitoriis hujus ſeculi, divinâ opitulante Clementiâ, ſecuriùs tranſcurrendum, preces devotas apud Altiſſimum quamplurimùm prodeſſe ſperamus; & quod quanto fundentes ſibi in vitæ Sanctitate viciniùs junguntur, tanto ipſorum Orationes citius audiuntur:

Diffidentes itaque de noſtrâ Fragilitate, ac de veſtris inſtantiis apud Deum (qui ſibi in hac vitâ majori meritò contemplatione, ut credimus, Famulatis) ſpecialiter confidentes,

Devotionem veſtram in Domino humiliter deprecamur, quatinus nos, Iſabellam Reginam Angliæ, Conſortem noſtram cariſſimam, ac Liberos noſtros, in Miſſarum Solempniis, ac aliis Orationibus veſtris devotis, Domino ſpecialiter commendetis; & per cæteros Fratres Ordinis veſtri faciatis ſimiliter commendari.

A.D. 1320.

Ut ipſe, qui eſt omnium Gubernator & Rector, Nos, & Conſortem, ac Liberos noſtros prædictos, noſtroſque & ipſorum Actus dirigat in viam ſalutis Æternæ.

Nobiſque concedat Regnum, Terras, & Populum, noſtræ Ditioni ſubjecta, ſic Regere in præſenti, quod in futuro, cum ſuis Electis, gaudere perhenniter valeamus:

Memoratámque Conſortem noſtram in bonis continuet;

Et prælibatos Liberos noſtros, in Honoris & Operum Bonorum utilitate, ſuâ faciat creſcere Pietate.

Univerſitatem veſtram Religioſam Altiſſimus conſervet in caritate continuâ & votivâ.

Teſte Rege apud Polhampton, 28. die Auguſti.

Per breve de privato ſigillo.

De Tractatu habendo cum Scotis.

A.D. 1320. An. 14. E. 2. Pat. 14 E. 2. p. 1. m. 17.

REX omnibus, ad quos &c. ſalutem.

De Fidelitate probatâ & Circumſpectione providâ, Dilectorum & Fidelium noſtrorum,

Venerabilium Patrum, W. Archiepiſcopi Eborum, Angliæ Primatis, J. Karliolenſis Epiſcopi, Magiſtri Roberti de Baldok, Archidiaconi Middleſexiæ in Eccleſiâ Sancti Pauli Londoniæ, & Galfredi le Scrop, plenam Fiduciam Reportantes:

A.D. 1320.

Ad Tractandum ſuper Finali Pace & Concordiâ, inter nos, & Robertum de Brus, ſuoſque Complices & Fautores, contra nos de Guerra exiſtentes, ineundâ: & ad eandem Pacem & Concordiam, modis & viis quibus expedire videbitur, vallandam & firmandam:

Præfatis, Archiepiſcopo, Epiſcopo, Archi-

A.D. 1320. Edv. 2.

Archidiacono, & Galfredo, tribus, & duobus eorum, plenam, tenore præſentium, committimus poteſtatem; ratum habituri & firmum quicquid per prædictos, Archiepiſcopum, Epiſcopum, Archidiaconum, & Galfredum, tres, aut duos eorum, tractatum, vallatum, & firmatum fuerit, noſtro nomine, in præmiſſis.

In cujus, &c.

Teſte Rege apud Clarindon, 15. die Septembris.

Forma, inter Concilium Regis & Nuncios Comitis Flandriæ, ſuper Diſcordiis ſedandis, Concordata.

A.D. 1320. An. 14. E. 2.

Clauſ. 14. E. 2. m. 12. d.

FAit a remembre, qui Comme, ſur damages, donez par les Gentz du poer le Counte de Flaundres as Engleis, & par les Engles as Gentz de Flaundres, depuis qui le Roi d'Engleterre receut le governement de ſon Roialme, divers Tretiz fuiſſent tenuz entre le Conſeil le dit Roi, & pluſours Meſſages, a lui envoiez pluſours foetz par le Conte de Flandres, pur les ditz damages adreſcer amiablement:

Les queux Tretis ne vindront point a final eſpleit, por divers empeſchemens adrein, a la journe de la quinzeyne de la Seint Michel, l'an de grace 1320, & du Regne le dit Roi quatorziſme:

La quele journe le dit Roi, a la requeſte du dit Conte, avoit otree & acorde de treter ſur meſmes les boſoignes:

Le dit Conte envoia ſes Meſſages, Monſieur Euſtaſſe Lanwart Chevalier: William de Deyen, Eſchevin de la Ville de Bruges: Nichaſe le Sage, Michel Belle, Conſeils & Jurez; & Meſtre Johan Boureke, Clerk de la Ville d'Ypre:

Les queux, ove Lettres de procuracie del dit Conte (dont la tenur eſt eſcript a deſoucz) vendrent a Weſtmoſter a la dite quinzeine; a queu temps l'avant dit Roi y tint ſon Parlement:

Et entre le Conſeil le dit Roi, & les avantditz Meſſages de Flandres, ſur la dite buſoigne, trete fut & acorde en la fourme qui s'enſeut; c'eſt aſavoir,

Qui Comme les ditz Meſſages & autres Meſſages du dit Conte, envoiez au dit Roi ſur meiſmes les boſoignes, entre autres choſes, qil requiſtrent, Monſtrerunt qui aſquns, Marchaundz de Flaundres, en venanz des divers parties de dela, ove lour vins & autres Marchaundiſes, ſur la mere d'Engleterre, devers les parties de Crauden, furent deſrobbes de lour vins & Marchaundiſes, a grant value, par Meſeſours d'Engleterre, & qui meiſmes ceux biens, enſi deſrobez, furent amenez a terre en Engleterre;

Et prierent qui le Roi, de ſa Seignure & poer real, fait ſente dreit & puniſement del dit fait, de ſi Comme il eſt SEIGNEUR DE LA MER, & la dite roberie fue fait ſur la mer denz ſon poer, ſi Comme deſus eſt dit:

Acorde fut, par le dit Roi & ſon Conſeil, en dit Parlement, par Aſſent des grands, pur Pees norir entre les Deus Terres, qui le Roi aſſigneret ſes Juſtices d'enquere ſur la dite robiere, & de terminer meiſme ce fait par ſa ſeute, ſolonc lei & reſon, &, ſiccomme eſt acorde en dit Parlement, avant la Seint Michel prechein avenir:

Et, s'il aviegne q'il ne peut pleinement eſtre termine avant le dit terme de la Seint Michel, adonqs ſerra le dit Conte garni par le dit Roi, avant meiſme le terme, & certein jour aſſigne, dedens ſe quel il purra avoir reſpouns final ſur le dit fait.

Et eſt l'entencion le dit Roi & de ſon Conſeil, qui les Seigneurs de Nefs, qui furent a cel roberie, ou autres, qui Sachaunz cele roberie, recetterent les robbeours, & les bienes de robez, touz ou partie, ent ſeient charge & puniz reddement, ſicomme affiert, par la lei, & ſolonc lacord avant dit.

Et eſt acorde qui les bienes de ceux, qui ſerront atteinz de la dite roberie, ou del recet, ſicome eſt deſuſdit, ſoient Livrez a ceux de Flandres, qui furent damagez au dit lieu devers Crauden, de la grace le dit Roi, a la mountance de lour bienes, qui ſerront trove iſſint derobbez & menez en Engleterre, ſi avant Comme ceux biens deveroient demorir au Roi.

Et qui des choſes, d'un part & d'autre, qui Homme entend eſtre cleres, & contre queles, quaunt as proces, de ce faitz, Homme purra par cas aver chalenge par reſon, qui touz ceux, qui tieu proces ont ſui, d'unpar & d'autre, ſoient a Weſtmoſter, a la quinzeine de paſche prechein avenir,

par

A.D. 1320.
Edw. 2.

par eux, ou par lour Attornez, teſmoigner, par Comun Seal des Villes, devant le Conſeil le Roi, a meintener lour proces:

Et ces, qui le voudreint empugner par reſon, y ſoient, a meiſme le jour, a dire contre meiſmes les proces, ce qil ſaveront par reſon; e adonq ſoit fait outre, ce qi reſon vodra:

Et qui, entre ſi & adonques, les ſugitz, d'un par ou d'autre, puſſent entrecomuner, ſanz empeſchement d'aret par encheſon des damages, donez par les Soumiz, d'unpart & d'autre, pus le temps avant dit, compris denz ceo Tretiz, & des ſemblables du ceus avant; tut nemoient contenu en ce Tretiz.

Et qui des choſes, non cleres, d'unpart & d'autre, les Pleintifs ſuient lour pleintes, en duie Manere, entre ci & la dite quinzeine de Paſche; c'eſt a ſaver, les Engleis en Flandres, les Flemenges en Engleterre; iſſint qui, ſi adonqs rien ſoit en debat, acorde ſoit a meſme la quinzeine, coment ce debat ſerra eſclari; ſi qui, au jour, qui reſponſus ſerra fait del fet devers les parties de Crauden, a plus tard fin, put eſtre fait de totes les choſes avantdites,

Et eſt acorde qui des dites choſes, qui touchent la ſeute, de ſomouns, d'un part & d'autre, crie ſe face de par les ditz Roi & Counte, ſi qui lour Sugiz en puſſent eſtre garniz.

Et, quaunt al fait de la Rie (ou proces eſt comence, & pend devant les Juſtices le Roi) le Roi voet qui cele boſoigne ſoit haſte, taunt Comme purra eſtre par reſon:

Et qui, en cele beſoign, ſoit fait tote la grace & favour, qui purront eſtre faitz ſantz offenſe de lei.

La tenure de la dite Procuracie s'enſuit en ceſte fourme;

A toutz ceaus, as quels ces preſentes Lettres parveneront, Robert Coems de Flandres, ſalut en noſtre Seigneur.

Savoir vous faiſons qui nous, pur nous, & nos boiens Gentz, de nos bones Villes & pais de Flaundres, avons fait, mis, & eſtabli, faiſſons, mettons, & eſtabliſſeons, nos chiers & amez, Monſieur Euſtaſſe L'anwart Chevalier, Williamme de Doyen, Eſcheivu de no Ville de Bruges, Nichaſe le Sage, Michel Belle, Conſeilz Jurez, & Maiſtre Johan Burlike, Clerc de no Ville d'Ypre; nos vrais & loiaus Procureours, & Meſſages eſpeciaus, pur comparoir pardevant treſhaut & tres Noble Prince, Monſieur Edward, par la grace de Dieu, Roi d'Engleterre, & ſon noble Conſeil.

A.D. 1320.
Edw. 2.

Et donnons a nos ditz Procurours, & al un de eux, avoec no dit Chevalier, plein poair & eſpecial Mandement, de traiter, ordener, & compoſer auveqs le deſſus dit Prince, ou avoec ceus, qi de par lui a ceo ſont, ou ſerront depute, ſur tous les debas, deſcors, treſpas, & meſpreſurs fais: & avoms, duſqes au jour de hui, entre les Genz d'Engleterre d'unpart, & nos Genz de Flaundres d'autre, par quoi pais acord & dilection ſoient, & demeurent entre les Gens d'Engleterre & les noſtres, de faire toutes Manieris de damages & de reſponſes, qi as choſes deſuſdites, & a caſcune d'yceles pueent, ou devient apertenir:

Et de acorder, pacifier, & confermer tout ce, qui, par noz ditz Procurours, ou par l'un de eus, avoec no dit Chevalier, avoec les deſus ditz Prince, ou ces deputes, ſerra Traitee, compoſe, & acorde, es choſes deſuſdites & caſcune d'ycelles:

Et avons done, & donons Mandement eſpecial, a noz dits Procurours & Meſſages, de jurer, en l'ame de nous, & de faire toutes Manere de ſerementz, qui meſtiers ſerront a faire as choſes deſuſdites, & as appurtenances d'ycelles:

Et de faire tout ceo qui nous i feriemes, ou faire i porriemes, ſi preſent i eſtiemes:

Et promettoms a avoir, & tenir ferm & eſtable tout ce, qi par nos ditz Procureours, ou l'un de eux, avoec no dit Chevalier, ſerra fait, traitie, ordene, compoſet, accordet, pacifiet, & confermet es choſes deſſuſdites, & caſcune d'ycelles, par le teſmoing de ces Lettres, Sealle de no Seal, faites & donneos, a Courtray, l'an de grace Mil, trois centz, & vint, le premier jour dou Mois de Octobre.

A.D. 1320.
An. 14. E. 2.
Rom. & Fr. 14. E. 2. m. 2. in Cedula.

Ad Regem Franciæ, ſuper Tractatu cum Roberto de Brus.

A.D. 1320.

MAgnifico Principi, Domino Philippo, Dei gratiâ, Regi Franciæ & Navarræ illuſtri, Fratri ſuo cariſſimo, Edwardus, &c. ſalutem, & ad vota ſucceſſus proſperos ac felices.

A.D. 1320. Edw. 2.

Venientes ad nos nuper, diſcreti Viri, Magiſter Bertrandus Bonifacii, utriuſque Juris Profeſſor, Clericus, & Johannes Dominus de Vareins Miles, Nuncii veſtri, cum Litteris veſtris de Credentiâ, nobis, virtute hujuſmodi Credentiæ, exponere curaverunt qualiter eos, pro Negotio, nos & Robertum de Brus contingente, miſeratis:

Ut, videlicet, Tractatui ſuper Finali Pace & Concordiâ, inter nos & dictum Robertum & ſuos Complices reformando, modis, quibus cautiùs & utiliùs pro noſtro Honore & Commodo fieri poſſet, intereſſent;

Super quo veſtræ Serenitati Grates referimus quas valemus, cognoſcentes ex hoc evidenter quod Negotia noſtra inſident vobis cordi.

Verùm, quia Parliamentum noſtrum apud Weſtmonaſterium, in inſtantibus Octabis Sancti Michaelis, jam ſummoneri fecimus (in quo convenire debent omnes Magnates de Regno noſtro) & expediens arbitramur quod aliqui ex eis, quorum præſentiâ in dicto Parliamento carere commodè non poſſemus, dicto Tractatui perſonaliter intereſſent:

A.D. 1320. Edw. 2.

Propter quod quoſdam alios, de Fidelibus noſtris, ad Marchiam Karliolæ, ad diem Sancti Michaelis jam præteritum, miſimus pro Tractatu hujuſmodi Inchoando; & ad ulteriorem Diem, prout eis expedire videbitur, Concordando:

Quibus Die & Loco dicti Nuncii veſtri nequiverunt commodè intereſſe:

Nolumus quòd, ad præſens, ad partes illas inaniter ſe transferrent;

Set, cùm ſuper hiis, quæ per dictos fideles noſtros, in dicto termino, ſuper ulteriori Tractatu habendo, ſic miſſos, Concordata fuerint, fuerimus informati, ea veſtræ dilectioni, ad plenum, cum feſtinatione commodâ curabimus intimare; firmâ conceptâ Fiduciâ quòd, per veſtræ Benevolentiam Magnificentiæ, ubicunque, & in omnibus, noſtra debebunt, & poterunt Negotia uberiùs proſperari.

Dat. apud Shene, quinto die Octobris

Super Tractatu prælibato.

A.D. 1320 An. 13. E. 2.

Rom. & Fr. 14. E. 2. m. 2. in Cedula.

SErenissimo Principi, &c. Edwardus, &c. ſalutem, & ſucceſſus, ſemper ad vota, proſperos & felices.

De eo, quod veſtræ placuit Magnificentiæ veſtros Nuncios ad partes Scotiæ, ad intereſſendos Tractatui Pacis & Concordiæ inter nos & Scotos Rebelles noſtros, deſtinare, pro noſtri & Regni noſtri Utilitate & Honore opem & operam impenſuros, veſtræ Serenitati Grates referimus multiformes; cognoſcentes ex hoc liquidò, quòd noſtra Negotia ſpecialiter inſident vobis cordi.

Verùm, quia propter aliqua Negotia (quæ veſtræ Excellentiæ nuper Ambianis nos expoſuiſſe meminimus) Venerabilem Patrem, A. Herefordenſem Epiſcopum, Dilectum & Fidelem noſtrum, Almaricum de Credonio, Seneſcallum noſtrum Vaſconiæ, &, Dilectum Clericum noſtrum, Magiſtrum Richardum de Burton, ad veſtram præſentiam deſtinamus (quibus ſuper dictis Negotiis votum expoſuimus mentis noſtræ, vobis per ipſos, vel duos eorum ſerioſiùs exponendis) Magnificentiam veſtram affectuosè requirimus & rogamus, quatinus eiſdem, Epiſcopo, Almarico, & Richardo, ſeu duobus ex ipſis, in hiis, quæ vobis dicent ex parte noſtrâ ſuper Negotiis antedictis, fidem velitis indubiam adhibere, & ea, juxta attributam aliàs nobis à veſtrâ Benignitate Fiduciam, optato effectui mancipare.

A.D. 1320.

Ad Papam, contra Uſurpationes Papales.

A.D. 1320. An. 14. E. 2.

Rom. & Fr. 14. E. 2. m. 3.

PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum.

Ardentis deſiderii,

Quo ſuccendimur ut uſus Juriſdictionis Eccleſiaſticæ, in liberâ Capellâ noſtrâ de Boſeham (qui, non abſque Honoris noſtri Regii diminutione, jam, per aliquod tempus, ſub incerto vacillavit regimine) ſecundum materiam Petitionis, intercluſæ præſentibus (quam veſtræ Sanctitati aliàs præſentari fecimus) amputatis Jurgiorum materiis, ſub certo reponatur tramite,

A.D. 1320.

Ingruente fervore, nos non poſſumus cohibere, quin Apoſtolici culminis Magnificentiam repetitis precibus excitemus.

Quamobrem,

Confidentes quòd Apoſtolica Celſitudo patienter, & abſque moleſtiâ ſuſtinebit, ſi, donec aperiatur Hoſtium pulſanti in Licitis & Honeſtis, & receperit

A.D. 1320. Edv. 2.

petit quod affectat, ab inſtantia ſupplicandi noſtræ ſollicitudinis ſtudium non deſiſtat,

Ante conſpectum excelſæ Sanctitatis veſtræ has noſtras Preces, jam tertio, cordiales effundimus; ſuppliciter implorantes quatinus affectione, quam in hac parte gerimus, ponderatâ, pro lucro animarum & honoris noſtri cumulo, memoratæ noſtræ Petitioni annuere ſic dignetur veſtra Sanctitas veneranda, ut Oves Dominicæ, quæ, Regiminis deſtitutæ ſolatio, aliquamdiù dampnabiliter erraverunt per Devia, certo eis, ſecundum effectum Petitionis noſtræ hujuſmodi, aſſignato Paſtore, ad Caulam Domini ſalubriter reducantur, & Dignitas noſtra Regia in ſuis Honoribus reddatur, & de cætero conſervetur, illæſa,

Pro hujuſmodi verò negotio proſequendo, & Sanctitatis veſtræ ſuper hoc recipiendo reſponſo, Magiſtrum Johannem de Launceſton, Clericum noſtrum, Canonicum Sancti Karentoci, in hujuſmodi facto pleniùs informatum, ad Apoſtolicæ Sedis apicem ſpecialiter duximus deſtinandum.

Ad cautelam & Regimen univerſalis Eccleſiæ ſuæ Sanctæ, Sanctitatem veſtram per tempora diuturna conſervet Omnipotentia Salvatoris.

Dat. apud Weſtmonaſterium, ſeptimo die Octobris.

Ad Cardinales ſuper dicto Negotio.

Ad Cardinalem de Monte Faventio.

A.D. 1320. An. 14. E. 2. Ibid.

VEnerabili in Chriſto Patri, Domino B. Dei gratiâ, de Monte Faventio Sanctæ Mariæ in Aquiro Diacono Cardinali, Amico ſuo cariſſimo, Edwardus, &c. ſalutem & ſinceræ dilectionis affectum.

Ut ſiberam Capellam noſtram de Boſeham, infra Ciceſtrenſem Dioceſim ſituatam, ab omni Poteſtate Epiſcopi & Archidiaconi Ciceſtrenſis, qui in diminutionem Honoris noſtri Regii, & contra antiquam Conſuetudinem, tàm ibi, quàm alibi, in Capellis noſtris Regiis hactenus uſitatam, ordinariam Juriſdictionem inibi excercere nituntur, eximere dignaretur, Sanctiſſimo in Chriſto Patri, Summo Pontifici, ſupplicationem quandam nuper tradi fecimus, in formâ præſentibus interclusâ; cujus Supplicationis expeditionem felicem & celerem ſummo opere cupientes, grave gerimus & miramur quod hactenus retardatur.

Verùm quia, ut audivimus, tanto in hiis & aliis, per ipſum Sanctiſſimum Patrem expediendis, veſtræ Paternitatis circumſpectio poterit ſubvenire, quanto idem Pater, veſtris meritis exigentibus, vos recollegit ſpecialiùs in amorem; de veſtrâ Benivolentiâ confidentes, ipſum negotium, quod multum inſidet cordi noſtro, veſtræ Paternitati reverendæ, tenore præſentium, recommendamus:

Suppliciter implorantes, quatinus hujuſmodi Negotium (de quo Magiſter Johannes de Lanceſton, Clericus noſter, propter hoc ad Sedem Apoſtolicam ſpecialiter deſtinatus, veſtram prudentiam novit pleniùs informare) favore proſequentes benivolo, ipſum apud Sanctiſſimum Patrem memoratum adeò promovere dignemini, quòd effectu votivo, quem in hac parte, cum omni fiduciâ, diu expectavimus, non fruſtremur; vos autem præ cæteris in hoc Negotio ex magna confidentia, quam de veſtrâ amicitiâ gerimus, ſpecialiùs providimus onerandum.

Dat. ut ſupra,

Ad Cardinalem S. Ciriaci in Thermis.

A.D. 1320. An. 14. E. 2. Ibid.

VEnerabili in Chriſto Patri, Domino G. Dei gratiâ, tituli Sancti Ciriaci in Termis Presbitero Cardinali, Amico ſuo cariſſimo, Edwardus, &c. ſalutem, & ſinceræ dilectionis affectum.

Ut liberam Capellam noſtram, &c. *ut ſupra uſque ibi,* verum quia.

De veſtræ igitur Paternitatis Benivolentiâ plenam fiduciam optinentes, quòd in nos contingentibus veſtræ Sollicitudinis ſtudium tanto ferventiùs exardeſcet, quanto vobis, dum in Regno noſtro ageretis, in veſtris agendis Regiæ Dignitatis noſtræ Munificentiam, non meminimus defuiſſe,

Ipſam Paternitatem veſtram ſinceris affectibus rogitamus, quatinus hujuſ-

modi

A.D. 1320. Edv. 2.

modi Negotium, quod inſidet quamplurimùm cordi noſtro (de quo Magiſter Johan. de Lanceſton, Clericus noſter, quem propter hoc ad Sedem Apoſtolicam ſpecialiter deſtinamus, veſtram prudentiam novit pleniùs informare) favore proſequentes benivolo, pro ipſius expeditione, quam viſceraliter adoptamus, apud memoratum Sanctiſſimum Patrem apponere velitis opem & operam efficaces.

A.D. 1320. Edv. 2.

Dat. ut ſupra.

Ad Cardinalem Sanctorum Marcellini & Petri.

A.D. 1320. An. 14 E. 2. Ibid.

Venerabili in Chriſto Patri, Domino G. Dei gratiâ, Tituli Sanctorum Marcellini & Petri Preſbitero Cardinali, Amico ſuo cariſſimo, Edwardus, &c. ſalutem, & ſinceræ dilectionis affectum.

Pro expeditione votivâ Petitionis noſtræ, quam ſuper uſu Juriſdictionis Eccleſiaſticæ in Capellâ noſtrâ de Boſeham, Sanctiſſimo in Chriſto Patri Summo Pontifici aliàs exhiberi fecimus, Paternitati veſtræ, tàm per Litteras, quàm vivæ vocis oraculo Preces multiplices meminimus effudiſſe.

A.D. 1320.

Verùm, quia nondum recepimus, quod optamus, ut zelum, quo hujuſmodi Negotium proſequimur, quod noſtrum reputamus præcipuum, Preces totiens repetitæ teſtentur, Paternitatem veſtram reverendam corditer deprecamur, quatinus, ut noſtrum in hac parte deſiderium exauditionem valeat invenire, apud memoratum Sanctiſſimum Patrem Summum Pontificem velitis efficaciter interponere partes veſtras.

Dat. ut ſupra.

Ad Cardinalem Sanctæ Mariæ in Via lata.

A.D. 1320. An. 14. E. 2. Ibid.

Venerabili in Chriſto Patri, Domino L. Dei gratiâ, Sanctæ Mariæ in Viâ Latâ Diacono Cardinali, Amico ſuo cariſſimo, Edwardus, &c. ſalutem, & ſinceræ dilectionis affectum.

Expeditionem celerem & felicem Petitionis noſtræ, quam, ſuper uſu Juriſdictionis Eccleſiaſticæ, in Capella noſtra de Boſeham, ſub certitudinis limite reponendo, Sanctiſſimo in Chriſto Patri Summo Pontifici nuper præſentari fecimus; &, pro quâ, tàm per Litteras, quàm vivæ vocis oraculo, pluries vos rogâſſe meminimus, totis deſideriis affectantes veſtram Paternitatem reverendam (de quâ, eò confidimus ſpecialiùs, quò nos attinentia parentelæ conjungit) adhuc, ut pluries, ex cordis intimis imploramus, quatinus apud memoratum Summum Pontificem intercedere, ſi libeat, ſic velitis, ut quod, in hac parte votis gerimus, efficaciter conſequamur.

A.D. 1320.

Dat. ut ſupra.

Pro Subditis Ducis Britanniæ, de Treuga proclamanda.

A.D. 1320. An. 14. E. 2. Claus. 14. E. 2. m. 19. d.

Rex, dilecto & fideli ſuo, Roberto de Kendale, Conſtabulario Caſtri ſui Dovorriæ, & Cuſtodi Quinque Portuum ſuorum, ſalutem.

Cùm ſuper Diſſenſionibus & Diſcordiis (nuper inter Mercatores, Marinarios, & alios de Regno noſtro, & Mercatores, Marinarios, & alios de Dominio & Poteſtate, Nobilis Viri, Ducis Britanniæ, ſubortis) de noſtrâ & ipſius Ducis voluntate, Treuga inita ſit uſque ad Feſtum Omnium Sanctorum proximò futurum, & ab eodem Feſto per unum annum proximò ſequenti completum duratura;

Vobis mandamus, firmiter injungentes, quod in ſingulis locis Portuum prædictorum, ubi expedire videritis, Treugam illam publicè proclamari, & firmiter teneri faciatis:

A.D. 1320.

Inhibentes omnibus & ſingulis Mercatoribus, Marinariis, & aliis de Regno noſtro, nè Mercatoribus, Marinariis, ſeu aliis de Poteſtate dicti Ducis (durante dictâ Treugâ) dampnum aliquod, ſeu gravamen, occaſione Diſſenſionum prædictarum, inferant quoquo modo.

Teſte Rege apud Weſtmonaſterium, octavo die Octobris.

Eodem modo mandatum eſt Vicecomitibus ſubſcriptis, &c.

Ad Regem Franciæ, de Antonio Peſſaigne, & Totto Guidi.

A.D. 1320. An. 14. E. 2.

Rom. & Fr. 14 E. 2. m. 2. in Cedul.

MAgnifico Principi, Domino Philippo, Dei gratiâ, Regi Franciæ & Navarræ illuſtri, Fratri ſuo cariſſimo, Edwardus, &c. ſalutem, & ad vota ſucceſſus proſperos ac felices.

Super facto, nos, & Antonium de Janua, ac Tottum Guidi tangente (ſuper quo nos pluries rogaviſtis) ſcire vos volumus quòd placet nobis,

Quòd præfatus Antonius (qui nuper Seneſcallus noſter Vaſconiæ extitit, & alia Officia ſub noſtro Dominio diverſis temporibus gerebat) diverſas pecuniarum Summas ad opus noſtrum recipiendo, de quibus Compotum nondum reddidit, ut deceret, infra Regnum noſtrum ſecurè accedat ad Compotum illum finaliter reddendum.

Et, ſi, per exitum Compoti illius, inveniri contigerit præfato Antonio pecuniam aliquam per nos deberi, tunc præfato Totto, ipſius Antonii nomine, juxta veſtros rogatus, inde ſatisfieri faciemus:

Decet etiam quòd præfatus Antonius, ſi per Compotum illum nobis in aliquo teneatur, inde nobis ſatisfaciat, ut debebit.

Ut autem prædictus Antonius infra dictum Regnum noſtrum ſecuriùs accedere valeat pro præmiſſis, ſibi mittimus, per latorem præſentium, noſtras Litteras de conductu.

Dat. apud Weſtmonaſterium, undecimo die Octobris.

A.D. 1320.

Ad præfatum Regem, ſuper dicto Negotio.

A.D. 1320. An. 14 E 2.

Ibid.

MAgnifico Principi, Domino Philippo, Dei gratiâ, Regi Franciæ & Navarræ illuſtri, Fratri ſuo cariſſimo, Edwardus, &c. ſalutem, & ad vota ſucceſſus proſperos ac felices.

Intelleximus quòd Antonius Peſſaigne de Janua, ſuper ſolutione cujuſdam debiti (in quo Totto Guidi tenetur) faciendâ, ſe excuſat; aſſerens nos in diverſis pecuniarum ſummis ſibi teneri, quæ in noſtri ſcandalum cedere dinoſcuntur.

Et licet, ut creditur, quòd dictus Antonius in non modicâ pecuniâ nobis teneatur, de tempore quo fuit Seneſcallus noſter Vaſconiæ, & aliâ Officia ſub noſtro Dominio diverſis temporibus gerebat, diverſas pecuniarum ſummas ad opus noſtrum recipiendo, de quibus Compotum nondum reddidit ut deceret;

Placet tamen nobis quòd in Regnum noſtrum ſecurè accedat, ad Compotum, *&c. prout ſupra uſque hæc verba, viz.*

Præmiſſa verò veſtræ Magnificentiæ duximus intimanda, ut hujuſmodi ſuggeſtionibus ſuis non veris non credatur, nec per fictas excuſationes contra prædictum Tottum valeat excuſari.

Dat. apud Weſtmonaſterium, decimo quarto die Octobris.

A.D. 1320.

De Conductu pro Johanna, Uxore Alexandri de Comyn.

A.D. 1320. An. 14. E. 2.

Pat. 14. E. 2. p. 1. m. 13.

REX Omnibus Ballivis & Fidelibus ſuis, ad quos &c. ſalutem.

Sciatis quòd, cùm, dilecta nobis Johanna, quæ fuit Uxor Alexandri Comyn, ſit ad partes Scotiæ, de licentiâ noſtrâ, cum uno Milite, ſex Armigeris, ſex Hominibus de Officio, & decem Garcionibus, profectura, ad tractandum cum Scotis ſuper reſtitutione Terræ ipſius Johannæ in Scotia ſibi faciendâ:

Ipſaque Johanna, de ſex Armigeris prædictis, præmittat ad dictos Scotos Gilbertum de Ros, Thomam Anaunt, & Robertum de Mountros, tractaturos ſuper hoc cum eiſdem Scotis, & ad ipſam in Angliam reverſuros;

Suſcepimus in ſalvum & ſecurum conductum noſtrum præfatam Johannam, & Familiam ſuam prædictam.

Et ideò vobis mandamus quòd eidem Johannæ, vel Familiæ ſuæ prædictæ, aut præfatis, Gilberto, Thomæ, & Roberto, in eundo ad partes prædictas, vel exinde redeundo, non inferatis, ſeu, quantum in vobis eſt, ab aliis inferri permittatis injuriam, moleſtiam, dampnum, impedimentum aliquod ſeu gra-

A.D. 1320.

A.D. 1320. Edw. 2.

vamen; ſet potius eis ſalvum & ſecurum conductum, ſuis ſumptibus, habere faciatis, quotiens ex parte prælatæ Johannæ, aut prædictorum, Gilberti, Thomæ, & Roberti, fueritis requiſiti.

In cujus &c. uſque ad Feſtum Sancti Petri ad vincula proximò futurum duraturas.

A.D. 132

Teſte Rege apud Weſtmonaſterium, viceſimo quarto die Octobris.

Per ipſum Regem.

De Villa de Rypon, ne Scoti concremarent, per Finem mille Marcarum, redempta.

A.D. 1320. *An.* 14. *E.* 2.

Clauſ. 14. *E.* 2. *m.* 16.

REX Vicecomiti Eborum, ſalutem.

Cùm nuper, ex gravi querela Ricardi Aldrede de Rypon, Ricardi Barry, & Nicholai Byndelowys, accipientes quòd, cùm Scoti, Inimici & Rebelles noſtri, jam duobus annis elapſis, uſque Villam de Rypun hoſtiliter acceſſiſſent, & Villam illam combuſſiſſe voluiſſent, Homines ejuſdem Villæ, pro ſalvatione eorum, & Villæ prædictæ, & Bonorum & Catallorum ſuorum, ibidem exiſtentium, Finem & Redemptionem cum prædictis Inimicis, per mille Marcas, fecerunt:

De quibus mille Marcis, prædicti Homines ducentas & quadraginta Marcas tunc ſolverunt:

Et pro reſiduo prædictos, Ricardum, Ricardum, & Nicholaum, & alios tres Homines ejuſdem Villæ, qui a manibus dictorum Inimicorum poſtmodùm evaſerunt, in obſidium, poſuerunt ſub tali Proviſione; quòd reſiduum dictarum mille Marcarum inter ſe colligerent & levarent, & ipſos Obſides a priſonâ, ante Feſtum Sancti Petri ad vincula, tunc proximò ſequens, modis omnibus facerent deliberari:

Quodque prædicti Homines, de Villâ prædictâ, reſiduum dictarum mille Marcarum inter ſe colligere & levare, juxta promiſſionem ſuam prædictam, quamquam pluries ſuper hoc fuerant requiſiti, hactenus recuſârunt, & prædictos Obſides in priſonâ morari, non abſque gravi oppreſſione & dampno maximo, permiſerunt:

Per quod dicti, Ricardus, Ricardus, & Nicholaus (qui jam a priſonâ de licentiâ venerunt, &, loco eorum, Uxores & Pueros ſuos, uſque ad certum tempus, dimiſerunt) nobis ſupplicârunt ut eis, ſuper præmiſſis, de remedio congruo vellemus providere:

Conſiderantes igitur non eſſe conſonum rationi, quod prædicti, Ricardus, Ricardus, & Nicholaus, qui per Homines Villæ prædictæ, pro communi utilitate & ſalvatione, taliter in Obſidium poſiti fuerunt, ibidem, abſque deliberatione & communi auxilio omnium illorum, qui per illorum Obſidium ſalvationem habuerunt, morarentur:

A.D. 1320

Ac volentes, eâ de cauſâ, ſuper toto facto prædicto pleniùs informari, & ulteriùs inde fieri quod de Concilio noſtro fore viderimus faciendum;

Aſſignaverimus, dilectos & fideles noſtros, Ricardum de Bernyngham, Galfredum le Scrop, & Ricardum de Aldeburgh, & duos eorum, ad inquirendum, per Sacramentum proborum & legalium Hominum, de Comitatu tuo, per quos rei veritas meliùs ſciri poſſet, de veritate totius facti ſupradicti, & de dampnis quæ prædicti, Ricardus, Ricardus, & Nicholaus, incurrerunt de eorum detentione in Obſidio prædicto, contra promiſſionem ſupradictam:

Et qui & quot ſalvationem per eorum obſidium habuerint, & ad eorum deliberationem contribuere deberent, & auxiliari:

Ac jam, per inquiſitionem illam, ſic captam, & in Cancellariâ noſtrâ retornatam, *patet* quòd prædicti, Ricardus Aldered, Ricardus, & Nicholaus, ſimul cum aliis tribus qui evaſerunt, poſiti fuerunt in Obſidium per Homines Villæ de Rypon, pro ſalvatione ejuſdem Villæ, pro ſeptingentis & ſexagintis Marcis de mille Marcis prædictis:

Et quod prædicti, Ricardus, Ricardus, & Nicholaus, morabantur ibidem Obſides pro defectu dictæ pecuniæ non ſolutæ, juxta promiſſionem factam per Homines Villæ prædictæ;

Per quod prædicti, Ricardus, Ricardus, & Nicholaus, finem fecerunt pro ſe cum Scotis prædictis pro deliberatione ſuâ habendâ:

Tibi præcipimus quòd de omnibus Hominibus, prædictam Villam de Rypon inhabitantibus, & Domos in eâdem Villâ habentibus, prædictas ſeptingentas & ſexaginta Marcas, reſiduas de mille Marcis prædictis, ſine dilatione levari;

A.D. 1320. Edw. 2.

levari; & præfatis, Ricardo, Ricardo, & Nicholao, pro deliberatione dictorum Obſidum, ut præmittitur, habendâ facias liberari.

Teſte Rege apud Weſtmonaſterium, primo die Novembris.

A.D. 1320. Edw. 2.

Super Diſpenſatione Matrimonii cum Filia Comitis Holandiæ, expedienda.

A.D. 1320. An. 14. E. 2. Rom. & Fr. 14 E. 2. m. 3.

PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum.

Intuentibus nobis nuper nota Diſpendia, Homicidia, Deprædationes, & Incendia, in partibus Holandiæ, Selandiæ, & Friſiæ, Regni noſtri indigenis, illuc pro communione neceſſariâ venientibus, per Incolas partium illarum, & ſæpius hinc indè contingentia;

Quantaque commoda, ſubditis noſtris & ipſius Comitis, ex pacificâ eorum mutuâ communione, provenire poſſent, mente ſolicitâ cogitantibus;

Pro Pacis ſtabilimento futuris temporibus providendo Contractui matrimoniali,

Inter Edwardum Filium noſtrum Primogenitum, & Margaretam Filiam, Viri Magnifici, Domini W. Hanoniæ, Holandiæ, & Selandiæ Comitis, ac Domini Friſiæ, ſæpius nobis oblato, tanquam amoris vinculo præcipuo, ad excluſionem prædictorum Malorum,

Noſtrum præbuimus aſſenſum.

Beatitudini veſtræ devotiùs ſupplicantes, quatinus, cùm iidem, Filius & Filia, in gradu Conſanguinitatis prohibito, videlicet, hinc indè tertio, ſe adinvicem attinentes, abſque Diſpenſationis veſtræ gratiâ, conjungi matrimonialiter non valebant, hujuſmodi gratiam impendere in hac parte dignaremini intuitu præmiſſorum.

A.D. 1320.

Verùm, quia dictus Contractus tamdiu manſit ſub veſtræ gratiæ expectatione ſuſpenſus, Clementiam veſtram frequentatis precibus & votivis duximus requirendam, quatinus, inſpectâ utilitate multimodâ, quæ per Contractum memoratum, variis modis, contingere poterit, & ſperatur, votis noſtris in hac parte (quibus conſtanter innitimur, nec ab ipſis receſſimus poſt primum conſenſum, nec quantum in nobis eſt avelli proponimus in futuro) ſi placet, condeſcendere dignemini cum favore, & exhibitores præſentium, cùm deſideratâ & feſtinâ dicti Negotii expeditione, gratioſiùs exaudire.

Inter cætera enim, quæ a veſtrâ mirificâ Sanctitate magnifica ſuſcepimus, & indies ſuſcipimus, quaſi indeſinenter, hoc nobis eſt deſiderabile, Regnoque noſtro credimus non modicum profuturum, quòd, veſtrâ favente Gratiâ (quæ infirma roborat, & fortia conſervat) dictum Matrimonium, aptis ad hoc temporibus, maturius compleatur.

Conſervet, &c.

Dat. apud Weſtmonaſterium, nono die Novembris.

Super Facto Cardinalium, in Marchia Scotiæ, Spoliatorum, de Reſtitutione facienda.

D. 1320. 14. E. 2. & Fr. E. 2. 3. d.

VEnerabilibus in Chriſto Patribus, Dei gratiâ, Dominis, G. Tituli Sanctorum Marcellini & Petri, Presbitero, & L. Sanctæ Mariæ in Viâ Latâ, Diacono, Cardinalibus, Edwardus, ejuſdem gratiâ, &c. ſalutem, & ſinceræ dilectionis augmentum.

Litteras veſtras nobis, ac Prælatis, & Baronibus Regni noſtri, in præſenti Parliamento noſtro apud Weſtmonaſterium congregatis, directas, nos recepiſſe noveritis: & cum eiſdem, ſuper hiis, quæ continebantur in eiſdem, deliberationem, prout decuit, habuiſſe;

A.D. 1320.

Sinceritati veſtræ intimantes, quòd, de nefandis exceſſibus, in vobis & veſtris, per quoſdam Iniquitatis Filios, dùm nuper eratis in partibus Marchiæ Angliæ pro reformandâ pace inter Nos & Illos de Scotiâ, inhumaniter perpetratis, acriter condolentes, ſicut veſtra novit prudentia, ad ipſos Malefactores capiendos, & debite puniendos, & ut vobis & veſtris plena facta fuiſſet reſtitutio de ablatis, laboravimus quantum nobis erat poſſibile; ita quòd plures ex ipſis Malefactoribus dignam pro demeritis, ſecundum Legem Regni noſtri, perpeſſi ſunt ultionem: Et hoc idem de

A.D. 1320. Edw. 2.

de cæteris hominibus libenti animo fieri feciſſemus, & adhuc faceremus, ſi eorum nomina nobis fuiſſent cognita, aut potuiſſent ſeu poſſent infra noſtrum Dominium comprehendi.

Verùm quia, ut aſſeritis, bona, a Vobis & veſtris tunc ablata, adhuc pro Majori parte in Regno noſtro remanere dicuntur; & nulla, vel modica dictorum bonorum reſtitutio vobis hucuſque facta fuerit, quamvis diverſæ Sententiæ contra Raptores, Fautores, & Adjutores eorumdem, fuerint promulgatæ, ſicuti in dictis Litteris veſtris pleniùs expreſſiſtis: ſuper quo poſtulâſtis ut veſtræ indempnitati providere taliter curaremus, quod rehabere poſſitis celeriter deperdita memorata;

Veſtræ ſignificamus dilectioni, quòd illud ardenti deſiderio fieri faceremus, ſi nobis conſtaret qui bona detineant ſupradicta, vel qui ea rapuerunt; de quibus, ſine proſecutione, nobis fieri non poteſt plena fides:

Si aliquos de veſtris mittere volueritis ad partes iſtas, qui nos de nominibus illorum, ad quos dicta bona veſtra perveniſſe dicuntur, ſcirent informare; nos ipſos, quos inde culpabiles contigerit inveniri, prompto juris Remedio compelli faciemus ad reſtitutionem debitam faciendam; & ulterius etiam contra illos tales proceſſus fieri faciemus, quod illorum punitio a cæteris auferret audaciam conſimilia perpetrandi.

Dat. apud Weſtmonaſterium, 10. die Novembris.

Ad Papam, ſuper Tractatu Pacis, cum Roberto de Brus.

A.D. 1320. An. 14. E. 2. Rom. & Fr. 14. E. 2. m. 2.

PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum.

Quanta fuerit, & quàm ſolicita de ſalute Filiorum procurandâ pii Patris intentio, dùm pacem (quam pacis Auctor & Amator, velut Summum Bonum & Ultimum, ſuis reliquit Fidelibus) ipſius in Terris vicem Gerens Nobis ſuadet, & prædicat, &, ut eam conſequamur, exquiſitè laborat, manifeſtis docemur indiciis, & evidentiſſimis probatur Argumentis.

Audito namque quòd certus Terminus præfixus erat ad habendum inter nos & Robertum de Brus, & Complices ſuos, de pace Tractatum, placuit veſtræ Clementiæ nos veſtris gratioſis Litteris Movere, & rogare ut ad pacem noſtrum animum inclinemus.

Et, ut ex relatione, Venerabilis Patris, Rigandi, Electi Wyntonienſis, Confirmati, didicimus, affectatis ſcire ſi Nobis gratum foret quòd, ad dictam pacem efficaciùs procurandam, veſtros, Nuncios mitteretis, & de Conditione mittendorum: ex quo nobis reſultat immenſa Conſolationis materia, quòd, in Oportunitatibus noſtris, adeſſe proſpicimus Conſilium & Auxilium tàm ſalubriter dirigentis; veſtræ Beatitudini, ex innumeris Gratiis & Honoribus, in perſonis Nunciorum noſtrorum, ad veſtræ benignitatis præſentiam miſſorum & aliàs multipliciter impenſis, vobis grates & gratias exſolvimus quas valemus:

Humiliter Supplicantes, quatinus tàm gratam Benivolentiam erga Nos, Regnum noſtrum, ac Terras noſtræ ditioni Subjectas, ſic gratioſe conceptam (de quâ, poſt Deum, ſupremum ſubſidium in futurum ſperamus) dignemini continuare.

Placeret etiam Nobis quòd præfatum Electum (de cujus maturitate Conſilii confidimus) aſſociato ſibi aliquo, quem ad hoc veſtra Benignitas oportunum decreverit (qui etiam in Feſto Purificationis beatæ Mariæ Virginis proximò futuro, pro dicto Tractatu, in Marchia Scotiæ tenendo, concordando, eidem intereſſe poſſit) veſtra Sanctitas deſtinaret; qui videre, audire, & ſcire poſſint quæ ibidem tunc fient, & veſtræ Clementiæ nunciare.

Conſervet, &c.

Dat. apud Weſtmonaſterium, 11. die Novembris.

Pro Fratre Papæ, & Nepotibus.

A.D. 1320. An. 14. E. 2. Viſc. 14. E. 2. m. 3.

REX Seneſcallo ſuo Vaſconiæ, & Conſtabulario ſuo Burdegaliæ, qui nunc ſunt, vel qui pro tempore erunt, aut eorum Loca Tenentibus, ſalutem.

Cùm, undecimo die Novembris, anno Regni noſtri undecimo, pro bono & laudabili ſervitio, quod, Nobilis Vir, & Fidelis noſter, Petrus Doze, Frater Domini Summi Pontificis, Miles, Nobis

A.D. 1320. Edw. 2.

Nobis impendit, & impendet in futurum,

Conceſſerimus eidem Petro Sexcentas Libras Turonenſes parvorum, percipiendas ſingulis Annis, in Feſto Paſchæ, per manus Conſtabularii noſtri Burdegalæ, qui pro tempore fuerit, quouſque præfato Petro, de Sexcentis Libratis Terræ Turonenſibus per Annum, **Habendis** ſibi & Hæredibus ſuis **Imperpetuum**, duxerimus providendum; prout in Literis noſtris Patentibus, præfato Petro indè confectis, pleniùs continetur:

Vobis Mandamus, ſicut aliàs Mandavimus, quod eidem Petro id, quod ei à retro eſt de prædictis ſexcentis Libratis, a prædicto undecimo die; & etiam eaſdem ſexcentas Libratas Turonenſes Annuas, ex nunc de exitibus Ducatûs prædicti, ſolvi & habere faciatis, juxta tenorem Literarum noſtrarum prædictarum, & Mandatorum noſtrorum aliàs vobis indè dictorum:

Taliter vos habentes in hac parte, quòd, pro defectu ſolutionis pecuniæ prædictæ, querela ad nos non perveniat ullo modo; & nos vobis indè, præfato Conſtabulario, in Compoto veſtro, debitam Allocationem habere faciemus.

Dat. apud Weſtmonaſterium, 16. die Novembris.

Conſimiles Literas habent ſubſcripti de ſummis ſubſcriptis; videlicet,

Arnaldus de Trian, Nepos Summi Pontificis, de Treſcentis Libris Turonenſibus;

Petrus de Viâ, Nepos ejuſdem, de Treſcentis Libris Turonenſibus.

De Aſſenſu Parliamenti non obtento, ad Perpetuitates, pro Annuitatibus, Concedendas.

A.D. 1320. An. 14. E. 2. Rom. & Fr. 14. E. 2. m. 3. d.

REX Nobilibus Viris, Dominis, Petro de Oſâ, Domini Summi Pontificis Fratri, Petro de Viâ, & Arnaldo de Tiran, Nepotibus, amicis ſuis cariſſimis, ſalutem, & ſinceræ dilectionis affectum.

Petitionem, ex parte veſtrâ nobis exhibitam, gratanter recepimus, ſequentia continentem; videlicet, cùm dudùm conceſſiſſemus vobis, Petro de Oſâ, ſexcentas Libras: & vobis, Petro de Viâ, & Arnaldo, utrique veſtrûm, treſcentas Libras Turonenſes annuæ Penſionis, per manus Conſtabularii Burdegalæ percipiendas, donec vobis, in certis Terris, eas aſſideri faceremus,

Vellemus prædictas Summas in perpetuis redditibus, juxta ſitum Patriæ, cum omnimodâ Juriſdictione, Altâ & Baſsâ, mero & mixto Imperio, in locis, vobis acomodis & vicinis, aſſignare:

Nos, ſuper Præmiſſis, in pleno Parliamento noſtro, in Octabis Sancti Michaelis proximò præteritis Convocato, cum Proceribus & Magnatibus Regni noſtri, prout decuit & oportuit, habitâ deliberatione diligenti, aſſenſum ipſorum ſuper hujuſmodi Aſſignationibus perpetuis nondum ad præſens optinere poteramus:

De eo autem, quod vobis debetur de Penſionibus memoratis, de tempore jam tranſacto, Seneſcallo noſtro Vaſconiæ, & Conſtabulario Burdegalæ, Dedimus in Mandatis, quòd vobis plenariè ſatisfiat.

Dat. apud Weſtmonaſterium, 16. die Novembris.

De Conductu, pro Scotis in Angliam venturis.

A.D. 1320. An. 14. E. 2. Pat. 14. E. 2. p. 1. m. 5.

REX omnibus Ballivis & Fidelibus ſuis, tàm infra Libertates, quàm extra, ad quos, &c. ſalutem.

Sciatis quòd,

Cùm inter, dilectos & fideles noſtros, Venerabilem Patrem, Johannem Epiſcopum Carliolenſem, Rogerum de Northburgh Archidiaconum Richemundiæ, & Galfredum le Scrop, pro nobis ex parte unâ,

Et quoſdam Homines de Scotiâ, pro Roberto de Brus ex alterâ,

Nuper, in partibus Marchiæ Karlioli, cum poteſtate ad Tractandum de finali pace & Concordia, inter nos, & prædictum Robertum, & ſuos Complices, ſuper Guerris, quas contra nos move-

A.D. 1320.
Edv. 2.

moverunt, Reformandis exiſtentes,

Concordatum fuiſſet,

Quòd nos Nuncios noſtros mitteremus uſque ad Novum Caſtrum ſuper Tynam, cum plenâ poteſtate Tractandi, & firmandi finalem pacem ſuper Guerris prædictis; ita quòd dicti Nuncii noſtri ſint ibidem in Feſto Purificationis beatæ Mariæ Virginis proximò futuro:

Et quòd ſimiliter mitteremus uſque Twedmouth Literas noſtras de Conductu, & Conductores ſufficientes; ita quod ſint ibidem die Jovis proximò ante dictum Feſtum Orâ primâ, ad Conducendum, uſque ad dictam Villam de Novo Caſtro, certas perſonas, quæ ibidem venient ex parte dicti Roberti, ad Tractandum & Concordandum, unà cum dictis Nunciis noſtris, de certis Securitatibus, & Loco Competenti, ubi Tractatus haberi poterit, de pace finali, infra Comitatum Northumbriæ, vel Berewyci; prout dicti Nuncii, ex utraque parte, bono modo poterunt concordare:

Nos, volentes ea, quæ ſic tractata ſunt, quatenus ad nos pertinent, adimplere, ſuſcepimus in ſalvum & ſecurum Conductum noſtrum illas perſonas de Scotiâ, quæ uſque ad dictam Villam de Novo Caſtro, pro Tractatu prædicto, venturæ ſunt, ibidem morando, ac exinde in Scotiam redeundo; & earumdem perſonarum Conductores, dilectos & fideles noſtros, Johannem de Penreth, Gilbertum de Burghdon, & Rogerum de Horſle, ac eorum quemlibet, tenore præſentium, deputamus:

Et ideò vobis, & cuilibet veſtrûm, mandamus, firmiter injungentes, quòd præfatis perſonis de Scotiâ, aut Hominibus de Familiâ ſuâ, in veniendo uſque ad dictam Villam de Novo Caſtro, ibidem morando, ac exinde in Scotiam redeundo, in Perſonis, Equis, Herneſiis, aut aliis Rebus, vel Bonis ſuis, non inferatis, ſeu, quantum in vobis eſt, ab aliis inferri permittatis injuriam, moleſtiam, dampnum, impedimentum aliquod ſeu gravamen.

Et, ſi quid eis foriſfactum fuerit, id eis, ſine dilatione aliquâ, faciatis emendari: ac eis ſalvum & ſecurum Conductum habere faciatis, cùm per præfatos, Johannem, Gilbertum, & Rogerum, vel eorum aliquem, ſuper hoc, ex parte noſtrâ, fueritis præmuniti.

In cujus, &c. per unum menſem poſt dictum Feſtum Purificationis duraturas.

Teſte Rege apud Weſtmonaſterium, 17. die Novembris.

Per ipſum Regem & Concilium.

De Hominibus de Scotia, ad Pacem recipiendis.

A.D. 1320.
An. 14. E. 2.

Pat. 14. E. 2. p. 1. m. 5.

REX omnibus, ad quos, &c. ſalutem.

Sciatis quòd, cùm, ut intelleximus, aliqui de Scotiâ, qui contra nos de Guerrâ extiterunt, tàm occaſione Sententiæ Excommunicationis, quâ, Auctoritate Apoſtolicâ, involvuntur, quàm aliis cauſis multiplicibus, Conſcientias ſuas læſas habentes, ad voluntatem noſtram venire deſiderant & pacem:

Nos, de Fidelitate probatâ, & Circumſpectione providâ, Dilectorum & Fidelium noſtrorum, Johannis de Penreth, & Rogeri de Horſle, plenariè confidentes, recipiendi ad pacem & voluntatem noſtram illos de Scotiâ, qui ſic venire voluerint, præfatis, Johanni, & Rogero, & eorum alteri, plenam, tenore præſentium, concedimus poteſtatem;

Ita tamen quod illi, qui ſic ad pacem & voluntatem noſtram venerint, per Obſides, vel alio modo ſufficienti, Securitatem facient, quòd contra Treugas, inter nos, & Robertum de Brus, ſuoſque Complices & Fautores, initas, quicquam nullatenus attemptabunt.

In cujus &c. ad voluntatem noſtram duraturas.

Teſte Rege apud Weſtmonaſterium, 17. die Novembris.

Per ipſum Regem & Concilium.

Conſimiles Literas habent ſubſcripti; videlicet,

Andreas de Hartcla,
David Comes Athol, } Quilibet pro ſe.
Willielmus Rydell,

A.D. 1320. Edw. 2.

Ad L. de Fliſco Cardinalem, ſuper negotio Præbendæ.

A.D. 1320. An. 14. E. 2. Rom. & Fr. 14 E. 2. m. 3. d.

VEnerabili in Chriſto Patri, Domino L. Dei gratiâ, Sanctæ Mariæ in Viâ Latâ Diacono Cardinali, Conſanguineo ſuo cariſſimo, Edwardus, &c. ſalutem, & ſinceræ dilectionis affectum.

Quaſdam Litteras, nobis ac Proceribus, & Magnatibus Regni noſtri, Parliamentum noſtrum tenentibus, directas, non facientes de mittentis nomine aliquam mentionem, nos recepiſſe noveritis; inter alia continentes,

Quamplures mirari & obloqui quòd Præbendam Saresburienſem, Innocentii Nepotis veſtri, taliter, contra Deum & Juſtitiam permittitis occupari: videntes præterea quòd preces veſtræ, nobis ſuper hoc porrectæ ſingulariter, minime profecerunt: æſtimantes eas, plurium in conſpectu receptas, obtentu juſtitiæ liberaliter exaudiri; eas nobis & Magnatibus prædictis duxiſtis iterandas; ut iidem Magnates viderent, & manifeſte cognoſcerent ſi vobis, pro amore intrinſeco & fideli, quo nos, & Regnum, ac Regnicolas, in viſceribus amplectimini, congrue reſpondetur; qui, in tàm injuſtâ, tamque violentâ ſubtractione Præbendæ Nepotis veſtri tàm nequiter, prægravamini, promulgatis jam Sententiis vilipenſis:

Rogantes inſuper quatinus, pro juſtitiæ & honoris noſtri zelo, Præbendam ipſam non permitteremus tàm celeriter per Potentum violentiam occupari; quinimmo Occupatoribus ſilentium imponere dignaremur imperpetuum.

A.D. 1320.

Super quibus cum dictis Proceribus & Magnatibus deliberationem habuimus pleniorem; &, licet, ex litterarum ipſarum tenore, informatio fieri non potuit de quâ Præbendâ ſenſiſtis, cum tantum de Salesburienſi Præbendâ Nepotis veſtri mentionem faceretis; deſiderantes tamen in quantum, ſine juris Coronæ noſtræ Offenſâ, poterimus veſtris Deſideriis complacere,

Dilectioni veſtræ duximus intimandum, quòd nos, elapſis pluribus Annis, quandam Præbendam, tunc vacantem, & ad noſtram Donationem ſpectantem, contulimus cuidam Clerico noſtro in Eccleſiâ ſupradictâ, qui ad eam Canonicè admiſſus fuit, & jam per plures Annos tenuit pacificè & quietè; non credentes in hoc cuiquam Injuriam irrogâſſe.

Set, utrum vos illam eandem Præbendam prætendatis ad dictum Nepotem veſtrum pertinere, nobis incertum eſt, nec conſtare potuit per Litteras ſupradictas; de quo etiam, ſi conſtaret, non poſſemus, ſine noſtri & ipſius Eccleſiæ noſtri præjudicio, ipſum a poſſeſſione ejuſdem amovere, vel ei ſuper hoc imponere ſilentium, ut petiſtis.

Placeat igitur veſtræ Sinceritati nos ſuper hoc habere propenſiùs excuſatos; quoniam, ſicut veſtra benè novit Prudentia, libenti animo exequeremur quæ veſtri & veſtrorum Commoda cernunt & Honores.

Dat. apud Weſtmonaſterium, 18. die Novembris.

De Subſidio procurando, ad Feretrum Sancti Thomæ Herefordenſis.

A.D. 1320. An. 14. E. 2. Pat. 14. E. 2. p. 1. m. 7.

REX omnibus Ballivis, & Fidelibus ſuis, tàm infra Libertates, quàm extra, ad quos præſentes Literæ pervenerint, ſalutem.

Cùm, Venerabilis Pater, A. Herefordenſis Epiſcopus, &, Dilecti nobis in Chriſto, Decanus & Capitulum Eccleſiæ ſuæ Herefordenſis, diſcretum virum, Magiſtrum Jacobum de Berkele, ejuſdem Eccleſiæ Canonicum, Procuratorem & Nuncium ſpecialem deputaverint ſuper negotio Subſidii, procurandi in Angliâ & Walliâ, ad Feretrum & Eccleſiam Sancti Thomæ Herefordenſis:

A.D. 1320.

Nos, ob Devotionem, quam ad præfatum Sanctum Thomam, Glorioſum Chriſti Confeſſorem, & ob Affectionem, quam ad præfatum Epiſcopum & Eccleſiam ſuam prædictam gerimus & habemus, præfatum Magiſtrum Jacobum, & ſubſtitutos, & ſubſtituendos ab eo, in Negotio prædicto, habentes ſpecialiter Commendatos;

Vobis Mandamus, firmiter Injungentes, quòd ipſos, ſubſtitutos & ſubſtituendos, cum ad partes veſtras declinaverint,

A.D. 1320.
Edv. 2.

naverint, habentes ſimiliter commendatos, ipſos favorabiliter pertractetis, & ab aliis, quantum in vobis eſt, procuretis pertractari.

Et quia forſitan aliqui, propriæ honeſtatis immemores, tanquam ſubſtituti a præfato Magiſtro Jacobo, per partes prædictas diſcurrant, pecuniam, animalia, & alia bona, ex cauſis prædictis, petant, & recipiant, & ea in alios uſus convertant illicitè & inhoneſtè,

Volentes hujuſmodi Malitiis, modis, quibus convenit, obviare, vobis Mandamus, firmiter Injungentes, quòd, ubicumque Tales in Ballivis veſtris, Literas Teſtimoniales dicti Magiſtri Jacobi non habentes, inveneritis, ipſos areſtari, & detineri faciatis, donec de ſtatu & converſatione ipſorum vobis, per præfatum Magiſtrum Jacobum, conſtiterit:

Proviſo quòd hujuſmodi pecunia, animalia, & alia bona, apud eos inventa, vel penes alios nomine ſuo depoſita, prædicto Magiſtro Jacobo, vel ejus certo Nuncio, Literas ſuas ſuper hoc exhibenti, totaliter aſſignentur.

A.D. 1320.
Edv. 2.

In cujus &c. per Quadriennium duraturas.

Teſte Rege apud Weſtmonaſterium, 20. die Novembris.

Per ipſum Regem.

Conſimiles Literas habent ſinguli ſubſcripti per ſe, Procuratores & Nuncii ſpeciales, per præfatum Epiſcopum deputati, ſuper Negotio ſubſidii prædicti, &c. videlicet,

Magiſter Johannes de la Felde, Canonicus Eccleſiæ Herefordenſis,
Magiſter Robertus de Skeleſham, Canonicus Eccleſiæ prædictæ,
Magiſter Ricardus de Duure, Canonicus Eccleſiæ prædictæ,
Magiſter Thomas de Boulee,
Magiſter Walterus de Birmyngeham,
Magiſter Thomas de Gynes.

Ad Ducem Britanniæ, ſuper Concordia Reformata.

A.D. 1320.
An. 14. E. 2.
Clauſ. 14. E. 2. m. 13. d.

REX, Nobili Viro, Domino J. Duci Britanniæ, Conſanguineo ſuo cariſſimo, ſalutem, & ſinceræ dilectionis affectum.

Veſtra benè novit Circumſpectio qualiter,

Interventu Nunciorum veſtrorum, ſuper Reformatione Concordiæ, inter Mercatores, Marinarios, & Subditos noſtros, ac Mercatores, Marinarios, & Subditos veſtros, ſuper diverſis Dampnis & Tranſgreſſionibus, hinc inde illatis, faciendæ, aliàs Tractatum extitit & Conceſſum.

Et, quia quæ per nos taliter conceſſa fuerant, quantum ad nos attinet, volumus effectui mancipari, partem cujuſdam Indenturæ, de aviſamento Concilii noſtri concordatæ, ſub formâ dictæ Concordiæ reformandæ, Sigillo noſtro Signatam: & aliam partem ejuſdem Indenturæ, Sigillo veſtro Conſignandam, vobis mittimus per, dilectum Clericum noſtrum, Magiſtrum Johannem de Hildeſle, præſentium Exhibitorem, quam, ſi placet, Sigillo veſtro Conſignatam Nobis remittere velitis per eundem.

A.D. 1320.

Cui etiam, per noſtras Patentes Litteras, poteſtatem dedimus eligendi, pro Nobis, & Mercatoribus, Marinariis, & Subditis noſtris prædictis, Duos probos Homines; & Nominandi aliorum Duorum Hominum, pro vobis, & Mercatoribus, Marinariis, & Subditis veſtris, per vos faciendæ, Conſentiendi, pro dicto Negotio in partibus Britanniæ inchoando, & juſtitiâ dictis partibus, certis Diebus & Locis, ſuper præmiſſis, ſimiliter Concordandâ, exhibendâ, ſecundum formam & effectum Indenturæ prædictæ.

Dat. apud Weſtmonaſterium, 24 die Novembris.

De Forisfacturis Scotis Pardonandis.

A.D. 1320.
An. 14. E. 2.
Pat. 14. E. 2. p. 2. m. 26.

REX omnibus, ad quos, &c. ſalutem.

Sciatis quòd, cùm, ut intelleximus, aliqui de Scotis, qui contra Nos de Guerrâ extiterunt, ex cauſis multiplicibus Conſcientias ſuas læſas habentes, ad voluntatem noſtram venire deſiderent, & pacem:

A.D. 1320.

Per quod de Fidelitate probatâ, & Circumſpectione providâ, Dilectorum & Fidelium noſtrorum, David Comitis Atholiæ, Roberti de Umframvill Comitis

Comitis

A.D. 1320. Edw. 2. Comitis d'Anegos, Willielmi Rydel, Johannis de Penreth, & Rogeri de Horſle, plenarie Confidentes,

Recipiendi ad pacem & voluntatem noſtram omnes illos de Scotia, qui ſic venire voluerint, præfatis, David, Roberto, Willielmo, Johanni, & Rogero, quatuor, & tribus eorum, plenam dedimus poteſtatem; prout in Literis noſtris Patentibus, indè confectis, pleniùs continetur:

Nos, volentes illis, qui ſe ſic reddiderint ad pacem & voluntatem noſtram, uberiorem gratiam facere in hac parte, dedimus, per præſentes, plenam poteſtatem & ſpeciale Mandatum præfatis, Comitibus, Willielmo, Johanni, & Rogero, quatuor, & tribus eorum, pardonandi, vice & nomine noſtro, illis de Scotia, qui ad pacem & voluntatem noſtram venerint, ſicut prædictum eſt, Forisfacturam vitæ, & Membrorum, ac Terrarum, & Catallorum; nechon omnimodas Felonias & tranſgreſſiones, per ipſos factas contra pacem noſtram, uſque ad diem quo ſe reddiderint ad pacem & voluntatem noſtram, ſicut prædictum eſt;

A.D. 1320. Edw. 2. Illis de Regno noſtro Angliæ, qui contra nos hoſtiliter extiterunt, & aliis, qui Terras infra dictum Regnum noſtrum clamant habere, omnino exceptis; quibus, ſine alio ſpeciali Mandato noſtro, gratiam prædictam extendi nolimus ullo modo.

In cujus, &c. quamdiu Nobis placuerit duraturum.

Teſte Rege apud Wyndeſoram, 11 die Decembris.

Per Breve de privato Sigillo.

Dupplicat.

Pro Societate Bardorum, contra Hoſpitalarios.

A.D. 1320. An. 14. E. 2. Rom. & Fr. 14. E. 2. m. 2.

PAPÆ Rex, &c.

Efficit dilectio ſpecialis, quam ad dilectos Mercatores noſtros, de Societate Bardorum, de Florencia, gerimus, & geſſimus à jam diu, ut ipſis, in eorum Neceſſitatibus, congruis favoribus aſſiſtamus, veſtræque Clementiæ, ſingulorum Neceſſitatibus ſemper intentæ, preces noſtras pro eiſdem ſpecialiter dirigamus.

Cùm itaque Magiſter Hoſpitalis Sancti Johannis Jeruſalem, ac quidam alii Confratres ſui, dictis Mercatoribus, in quibuſdam magnis pecuniæ ſummis (ab eiſdem, pro magnis & arduis Ordinis eorum Negotiis mutuatis) Teneantur; prout per quædam Inſtrumenta publica, indè confecta, & proprio Juramento ipſorum Fratrum Vallata, ut aſſerunt iidem Mercatores, liquet manifeſtè; &, terminis Solutionis Summarum prædictarum jam tranſactis, dictis Mercatoribus in nullo ſit ſatisfactum:

A.D. 1320. Sanctitati veſtræ duximus Supplicandum, quatinus, dictis Mercatoribus piè Compatientes, præfatos, Magiſtrum & Fratres, ad obſervationem promiſſi, debitique ſolutionem, Paternis Monitionibus, juſtiſque Increpationibus meritò præcedentibus, compellere dignemini, ſi placet, Juſtitiæ intuitu, noſtrique rogaminis interventu.

Conſervet, &c.

Dat. apud Wyndeſoram, 12 die Decembris.

Pro Monacho de Cupre, ex parte Roberti de Brus, in Angliam, miſſo.

A.D. 1321. An. 14. E. 2. Pat. 14. E. 2. p. 2. m. 26.

LE Roi a, ſes Feals & Leals, William Rydell, Gilbert de Bourghdon, Johan de Penreth, & Rogier de Horſle, ſalutz.

Sachez qui, Come n'adgers, ſur les guerres, mues entre nous d'une part, & Sire Robert de Bruys, & ſes aerdaunz, d'autre part, Sufferaunce de Guerre & Triwe fuiſſent acordez, a durir tanque Noil a ore prochein avenir:

Et le dit Sire Robert ſuire, & ſur ceo euſoms adonq faites noz Lettres overtes, a durer durant les dites triwes, pur dozze parſones, adonq nomez, & es noz dites Lettres contenuz:

A.D. 1321. Et ea eoms entendu, qui le dit Sire Robert deſire de envoir a nous, en Engleterre, Dan Johan de Pilmor, Moigne de Coupre (le quel fuſt nul de ditz doze) pur parler as, noz fealx & lealx, Monſieur Hugh le Deſpenſer le fiuz, & Monſieur Bartholomeu de Badeleſmere, pur boſoignes tochantes le dit Sire Robert:

A.D. 1321. Edv. 2.

A.D. 1321. Edv. 2.

Nous, fiantz del aviſement de vous, donoms a vous touz, trois, & deux de vous, plenier poer, per ceſtes noz preſentes Lettres, de granter & doner, en noun de nous, par voz Lettres Patentes, a durer tanque a Quareſme parvant prochein avenir, au dit Dan Johan, pur Lui, & pur un homme a chival, & quatre Garçons, de venir a nous, queu part qui nous ſeoms en Engleterre, de parler, oue les ditz Monſieur Hugh, & Monſieur Bartholmeu, ſur les boſoignes tochantes le dit Sire Robert, en venant, demurant & returnant;

Iſſint qui vous aſſignez aſcuns un, ou deux de vous, des queux vous fiez, pur eux conduir ſauement & ſurement a nous, & reconduir en manere qui vous ſemblera ſeur e covenable.

En teſmoignance, &c. a durer tanq a Quareſme parvant prochein avenir.

Don. a Yeſhampſted, le 12. jour de Jan.

Per bref. de Prive Seal.

Super Negotiis Comitiſſæ de Fyſe.

A.D. 1321. *An.* 14. E. 2.

Pat. 14. E. 2. *p.* 2. *m.* 26.

A.D. 1321.

REX omnibus Ballivis & Fidelibus ſuis, ad quos, &c. ſalutem.

Cùm Robertus de Compton, pro quibuſdam Negotiis, Comitiſſam de Fyſe tangentibus, ad partes Berewyci ſuper Twedam, de noſtrâ Licentiâ, ſe divertat:

Vobis Mandamus quod eidem Roberto, in eundo verſus partes prædictas, ibidem morando, ſeu exinde redeundo, non inferatis, ſeu, quantum in vobis eſt, ab aliis inferri permittatis injuriam, moleſtiam, dampnum, impedimentum aliquod ſeu gravamen, ſet ei potius, &c.

In cujus, &c. uſque ad Feſtum Nativitatis Sancti Johannis Baptiſtæ proximò futurum duraturum.

Teſte Rege apud Yeſhampſtede, 13. die Januarii.

Per breve de privato Sigillo.

Super Confœderationibus, in Civitate Londoniæ.

A.D. 1321. *An.* 14. E. 2.

Clauſ. 14. E. 2. *m.* 12.

A.D. 1321.

REX Juſtitiariis ſuis Itinerantibus apud Turrim Londoniæ, ſalutem.

Quia, intellexerimus, plures, de Civitate noſtrâ Londoniæ, Colligationes & Confœderationes, per Conventiones, Juramenta, ac alios modos illicitos, inter ſe inierunt & Firmârunt, contra iter prædictum:

Ad hoc, videlicet, quòd quilibet eorum alium, in ſuis querelis, & Negotiis, Injuſtis & Juſtis, ac etiam in aliis Negotiis, per aliquem eorum aſſumptis, juvabit, manutenebit, & ſuſtentabit;

Quæ, ſi Tolerarentur, in Retardationem & Impedimentum Exhibitionis Juſtitiæ, & Occultationem veritatis inquirendæ, manifeſtius redundarent:

Nos, volentes hujuſmodi malis obviare, & ea, quæ in retardationem exhibitionis Juſtitiæ, ſubditis noſtris faciendæ (ad quam aſtricti ſumus vinculo Juramenti) redundare poterunt, punire prout decet;

Vobis mandamus, firmiter Injungentes, quòd de hujuſmodi Colligationibus & Confœderationibus, ante omnia, per Sacramentum proborum & legalium Hominum, non ſuſpectorum, inquiratis plenius veritatem:

Et omnes & ſingulos, quos de hujuſmodi Colligationibus & Confœderationibus culpabiles inveneritis, cujuſcumque Statûs ſeu Conditionis exiſtant, taliter puniatis, quod punitio illa timorem præbeat aliis in Civitate prædictâ, ſeu alibi in Regno noſtro, mala hujuſmodi perpetrandi.

Et hoc, ſicut Nos & Honorem noſtrum diligitis, modis omnibus faciatis.

Teſte Rege apud Wyndeſoram, 14. die Januarii.

Per breve de privato Sigillo.

Commiſſio ad Tractandum de Pace, cum Roberto de Brus.

A.D. 1321. *An.* 14. E. 2.

Ex Orig. in Turri.

A.D. 1321.

EDwardus, Dei gratiâ, Rex Angliæ, Dominus Hiberniæ, & Dux Aquitaniæ, omnibus, ad quos præſentes Literæ pervenerint, ſalutem.

De Fidelitate probatâ, & Circumſpectione

A.D. 1321. Edw. 2.

ſpectione providâ, Dilectorum & Fidelium noſtrorum,

Venerabilium Patrum, W. Archiepiſcopi Eborum Angliæ Primatis;
J. Karliolenſis,
Thomæ Wygornienſis, &
R. Wyntonienſis, Epiſcoporum;
Adomari de Valencia, Comitis Pembrochiæ, Conſanguinei noſtri cariſſimi;
Humfridi de Bohoun, Comitis Herefordiæ & Eſſexiæ;
Bartholomei de Badeleſmere, Seneſcalli Hoſpitii noſtri;
Johannis de Claveryng,
Nicholai de Segrave,
Fulconis le Straunge,
Stephani de Segrave,
Magiſtri Roberti de Baldok, Archidiaconi Middleſexiæ, &
Willielmi Aremynne, Canonici Eborum,

Plenam fiduciam reportantes,

Ad Tractandum ſuper Finali Pace & Concordiâ, inter Nos, & Robertum de Brus, ſuóſque Complices & Fautores, contra Nos de Guerrâ exiſtentes, ineundâ:

Et ad eandem Pacem & Concordiam modis & viis, quibus expedire videbitur, vallandam & firmandam;

Præfatis, Archiepiſcopo, Epiſcopis, Comitibus, Bartholomæo, Johanni, Nicholao, Fulconi, Stephano, Roberto, & Willielmo, omnibus, duodecim, undecim, decem, novem, octo, ſeptem, ſex, quinque, & quatuor eorum, plenam, tenore præſentium, committimus poteſtatem:

Ratum habituri & firmum quicquid per prædictos, Archiepiſcopum, Epiſcopos, Comites, Bartholomæum, Johannem, Nicholaum, Fulconem, Stephanum, Robertum, & Willielmum, omnes, duodecim, undecim, decem, novem, octo, ſeptem, ſex, quinque, aut quatuor eorum, Tractatum, Vallatum, & Firmatum fuerit, noſtro nomine, in præmiſſis.

In cujus rei teſtimonium has Literas noſtras fieri fecimus Patentes.

Teſte meipſo apud Weſtmonaſterium, 19 die Januarii, Anno Regni noſtri quarto decimo.

Per ipſum Regem & Concilium.

Pro Curſore Regis Franciæ, ad Partes Scotiæ, de Conductu.

A.D. 1321. An. 14. E. 2. Pat. 14. E. 2. p. 2. m. 25.

REX omnibus Ballivis & Fidelibus ſuis, ad quos &c. ſalutem.

Cùm Sereniſſimus Princeps Philippus, Franciæ & Navarræ Rex illuſtris, mittat Reginaldum Petipas, Curſorem ſuum, ad partes Scotiæ, pro quibuſdam Negotiis ibidem expediendis:

Nos, ad requiſitionem ejuſdem Regis, ſuſcepimus in protectionem & defenſionem noſtram, nec non & ſalvum & ſecurum conductum noſtrum, præfatum Reginaldum, in eundo verſus partes prædictas, & exinde redeundo.

Et ideò vobis mandamus quòd eidem Reginaldo non inferatis, ſeu, quantum in vobis eſt, ab aliis inferri permittatis injuriam, &c. ſet ei potius ſalvum & ſecurum Conductum, ſi neceſſe fuerit, habere faciatis, cum ſuper hoc per ipſum, ex parte noſtrâ, fueritis requiſiti.

In cujus &c. uſque ad Feſtum Nativitatis Sancti Johannis Baptiſtæ proximò futurum duraturas.

Teſte Rege apud Weſtmonaſterium, 24 die Januarii.

Per ipſum Regem.

Mandatum Regis, de Congregationibus non faciendis.

A.D. 1321. An. 14. E. 2. Clauſ. 14. E. 2. m. 10. d.

REX, dilecto & fideli ſuo, Humfredo de Bohun Comiti Herefordiæ & Eſſexiæ, ſalutem.

Cùm, de Conſenſu & Aviſamento Prælatorum, Magnatum, & Procerum Regni noſtri, pro Tranquilitate & Quiete Populi ejuſdem Regni, & Conſervatione Pacis noſtræ, ante hæc tempora, per totum Regnum noſtrum, fecerimus publicè inhiberi, nè qui, cujuſcumque Statûs vel Conditionis exiſterent, infra idem Regnum, Congregationes, ſeu Conventicula aliqua facere præſumerent, ſine Mandato noſtro Speciali:

Ac jam, ex relatu plurium, acceperimus quod vos, unà cum quibuſdam aliis, dictâ inhibitione noſtrâ non obſtante, Congregationem facere proponitis; cauſam aſſignantes Congregationis

A.D. 1321. Edw. 2.

nis hujuſmodi, videlicet, ad tractandum ſuper diverſis, ſtatum Coronæ noſtræ tangentibus:

Et ſuper tractatu illo, in proximo habendo, in ordinando exiſtitis, a nobis ſuper hoc licentiâ non optentâ; de quo miramur plurimùm, & meritò commovemur: præſertim cum hujuſmodi Congregationes, ſine auctoritate noſtrâ, nec tractatus hujuſmodi, ſine noſtrâ præſentiâ, vel eorum de Concilio noſtro quos ad hoc duxerimus aſſignandos, fieri non debeant, ſeu teneri:

Vos advertentes Congregationes hujuſmodi & tractatus, ſi procedant, in noſtri & Juris noſtri Regii præjudicium, ac Pacis noſtræ perturbationem, terroremque Populi noſtri manifeſtiùs redundare:

Nobis mandamus, in fide & homagio, quibus nobis tenemini, & ſub foriſfacturâ omnium quæ nobis foriſfacere poteritis, firmiter injungentes, ne hujuſmodi Congregationibus, ſeu Tractatibus faciendis conſenſum, clam vel palam, præbeatis, nec eis, per vos, vel per alios, interſitis quoquomodo:

Et, ſi fortè penes aliquos, de aliquibus, nobis & Coronæ noſtræ præjudicialibus, colloquium habere noveritis ſeu tractatum, tunc nos indè, ſicut ex debito fidelitatis & ligeantiæ veſtræ tenemini, curetis reddere certiores; ut, de veſtro, aliorumque Procerum Regni noſtri communi Conſilio, ſuper hiis remedium aponere valeamus.

Teſte Rege apud Weſtmonaſterium, 30 die Januarii.

Per ipſum Regem & Concilium.

Eodem modo mandatum eſt ſubſcriptis; videlicet,

Edmundo Comiti Arundel,
Johanni de Warenna Comiti Surriæ,
Johanni de Segrave,
Johanni de Mowbray,
Willielmo de Ros,
Edmundo de Deyncurt.
Johanni de Gray,
Rogero de Clifford,
Petro de Mauley,
Henrico de Fiz Hugh,
Thomæ de Furnival,
Ricardo de Grey,
Roberto de Mohaut,
Johanni de Claveryng,
Henrico de Bello Monte,
Radulpho de Craſtok,
Radulpho Baſſet,
Willielmo le Botyller de Wemme,
Willielmo la Zouſche de Harynworth,
Willielmo Filio Willielmi,
Radulpho de Nevill.
Philippo de Kyme,
Johanni de Mohun,
Radulpho de Gorges,
Gilberto Lovell,
Olivero Deycourt,
Thomæ Bardolf.
Johanni de Somery.

Pro Nunciis Regis Franciæ, ad partes Boreales, de conductu.

A.D. 1321. An. 14. E. 2.

Pat. 14. E. 2. p. 2. m. 22.

A.D. 1321.

REX Vicecomitibus, & omnibus Ballivis, Miniſtris, & Fidelibus ſuis, tàm infra libertates, quàm extra, ad quos &c. ſalutem.

Cùm, venerabilis Pater, --- Epiſcopus Munatenſis, & Collegæ ſui, Nuncii Excellentiſſimi Principis Domini Philippi, Regis Franciæ & Navarræ illuſtris, Fratris noſtri cariſſimi, infra Regnum noſtrum Angliæ jam exiſtentes, verſus partes boriales, pro quibuſdam Negotiis ibidem expediendis, ſe divertant:

Nos, volentes ipſum Epiſcopum & Collegas ſuos prædictos, dum infra Regnum noſtrum fuerint, debitè venerari, & eorum Familiam curialiter pertractari,

Aſſignavimus, dilectum & fidelem noſtrum, Willielmum Fraunceys Militem, ac, dilectos Servientes noſtros ad Arma, Simonem de Friskenade, & Radulphum Conners, conjunctim & diviſim, ad eundum cum dicto Domino Epiſcopo & Collegis ſuis prædictis verſus partes prædictas, & ad conductum ſibi & eorum Familiæ verſus eaſdem partes faciendum:

Et ideò vobis mandamus, quòd ipſum Epiſcopum & Collegas ſuos prædictos, in eundo verſus partes prædictas, infra Regnum noſtrum prædictum morando, & de partibus illis redeundo, cum ipſos per vos tranſitum facere contigerit, honorificè admittentes, & debitè venerantes, ac eorum Familiam curialiter pertractantes, ipſis, in Perſonis, aut Rebus ſuis, non inferatis, ſeu, quantum in vobis eſt, ab aliis inferri permittatis injuriam, moleſtiam, dampnum, impedimentum aliquod, ſeu gravamen; ſet eis potius ſal-

vum

A.D. 1321. Edw. 2.

vum & ſecurum Conductum habere faciatis, quotiens per ipſum Militem, ac Servientes noſtros prædictos, aut eorum aliquem, ſuper hoc, ex parte noſtrâ, fueritis præmuniti.

In cujus, &c.

Teſte Rege apud Haveryng Atte Boure, undecimo die Februarii.

Per Breve de privato Sigillo.

De Conductu pro Nuncio Papæ, ad partes Boreales.

A.D. 1321. An. 14. E. 2. Pat. 14. E. 2. p. 2. m. 22.

REX omnibus Ballivis, & Fidelibus ſuis, tàm infra libertates, quàm extra, ad quos &c. ſalutem.

Cùm, dilectus nobis in Chriſto, Frater Gullielmus de Legduna, de Ordine Fratrum Prædicatorum, Sacroſanctæ Romanæ Eccleſiæ Palatii Lector, Nuncius Domini Summi Pontificis, infra Regnum noſtrum Angliæ jam exiſtens, verſus partes Boriales, pro quibuſdam Negotiis ibidem expediendis, ſe divertat:

Vobis mandamus, quòd eidem Fratri Gullielmo, aut Sociis ſuis, Fratribus dicti Ordinis, ſeu eorum Familiæ, ſecum verſus dictas partes profecturæ, cum ipſos per vos tranſitum facere contigerit verſus partes prædictas, ibidem morando, ac exinde redeundo, &c.

A.D. 1321.

In cujus &c. quamdiu nobis placuerit duraturas.

Teſte Rege apud Weſtmonaſterium, decimo ſexto die Februarii.

Per ipſum Regem.

Super Diſcordiis, inter Subditos Regis, & Subditos Ducis Britanniæ, reformandis.

A.D. 1321. An. 14. E. 2. Clauſ. 14. E. 2. m. 10. d.

REX Vicecomiti Kantii, ſalutem.

Quia inter nos, & Nobilem Virum, Johannem Ducem Britanniæ, Conſanguineum noſtrum cariſſimum,

Super quibuſdam Diſcordiis, occaſione diverſorum dampnorum, Mercatoribus, Marinariis, & Subditis noſtris, per Mercatores, Marinarios, & Subditos dicti Ducis, ac Mercatoribus, Marinariis, & Subditis ipſius Ducis, per Mercatores, Marinarios, & Subditos noſtros, a principio anni Regni noſtri ſexti, & citra, datis & illatis,

Treugæ initæ ſunt, uſque ad certum tempus duraturæ:

Et certa forma Tractatûs Pacis, ſuper omnibus diſcordiarum hujuſmodi materiis, & dampnis prædictis, prælocuta exiſtit:

Tibi præcipimus, firmiter injungentes, in pleno Comitatu tuo, & in Civitatibus, Burgis, Villis Mercatoriis, Portubus Maris, & Locis aliis in Ballivâ tuâ, tàm infra libertates, quàm extra, ubi videris expedire, publicè proclamari facias,

Quod omnes & ſinguli Mercatores, Marinarii, & Subditi noſtri,

Qui a principio dicti anni ſexti, & citra, per dictum Ducem, Mercatores, Marinarios, & Subditos ſuos, in Terrâ, vel in Mari, dampna aliqua paſſi ſunt, & pro emendis inde habendis proſequi voluerint,

A.D. 1321.

Necnon & illi, quibus imponitur dampna aliqua Mercatoribus, Marinariis, & Subditis dicti Ducis, infra tempus prædictum, intuliſſe,

Sint apud Weſtmonaſterium per ſe, vel per alios, ſuper dampnis, hinc inde datis, ſufficienter informatos, coram Cancellario & Theſaurario noſtris, vel aliis de Concilio noſtro, quos ad hoc duxerimus aſſignandos, in Quindenâ Paſchæ proximò futurâ, ſuper Reformatione Pacis in hac parte faciendâ, tractaturos, facturos, & recepturos quod tunc ibidem, de Concilio noſtro, contigerit ordinari.

Et de eo, quod indè feceris, ſub ſigillo tuo, in Concilium noſtrum, dictis die & loco, certifices diſtinctè & apertè; & habeas ibi hoc breve.

Teſte Rege apud Weſtmonaſterium, viceſimo die Februarii.

Per ipſum Regem & Concilium.

Eodem modo ſcribitur ſingulis Vicecomitibus per Angliam.

Item Rogero de Mortuo Mari, Juſticiario Walliæ, mutatis mutandis.

Teſte ut ſupra.

A.D. 1321. Edv. 2.

De Tranſlatione Thomæ quondam Herefordenſis Epiſcopi, celebranda.

A.D. 1321. An. 14. E. 2. Rom. & Fr. 14. E. 2. m. 2.

PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum.

Efficit interna Devotio, quam habemus ad glorioſum Confeſſorem, Beatum Thomam, quondam Herefordenſem Antiſtitem,

Quem veſtra Benignitas Sanctorum Cathologo, providâ deliberatione, nuper decrevit aſcribi: de quo digna laudum præconia veſtræ exſolvimus Sanctitati; & cujus etiam Tranſlationi, in dictâ Herefordenſi Eccleſiâ, in proximo ſolempniter celebrandæ, proponimus, favente Domino, perſonaliter intereſſe:

Ad hoc etiam ſpecialis affectio, quam ad perſonam, Venerabilis Patris, A. nunc Epiſcopi dicti loci, gerimus, nos inducit, ut quæ dictæ Herefordenſis Eccleſiæ propellunt incommoda, & augent profectuum incrementa, vigilanti ſtudio penes veſtram Clementiam procuremus.

Cùm itaque præfatus Epiſcopus, pro quibuſdam Negotiis, ipſum & Eccleſiam ſuam prædictam tangentibus, Rogerum de Breinton, Capellanum & Commenſalem ſuum, ad veſtræ Sanctitatis præſentiam duxerit deſtinandum, nos, deſiderantes ferventer dicta Negotia a veſtrâ Beatitudine favorabiliter exaudiri,

Paternitati veſtræ devotâ Precum inſtantiâ ſupplicamus, quatinus Negotia prælibata, vobis, ſi libeat, per præfatum Capellanum ſerioſiùs exponenda, contemplatione dicti Sancti, noſtrique interventu Rogaminis, habere dignemini paternis affectibus commendata, & in optatâ expeditione eorumdem ſic veſtræ Munificentiæ januam aperire, quòd prædictus Epiſcopus ſui deſiderii efficaciam aſſequi valeat ſuper Negotiis antedictis.

Conſerver, &c.

Dat. apud Weſtmonaſterium, viceſimo quarto die Februarii.

Ad Papam, pro Licentia audiendi Leges Civiles.

A.D. 1321. An. 14. E. 2. Rom. & Fr. 14. E. 2. m. 2.

PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum.

Habet hoc præcipuum Regalis noſtræ Clementia dignitatis, quòd Apoſtolico culmini, pro illorum commodo & honore, cum certa ſpe expeditionis, Preces porrigat aſſiduas, per quos, & id, quod petitur, Eccleſiæ, nobis, & Regni noſtri credimus utilitatibus providendum.

Attendentes igitur, quantæ prudentiæ ſtudio, noſtra Negotia, in diverſis Mundi partibus emergentia, Juris Civilis dirigunt Profeſſores: Ac propter hoc ipſorum numerum cupientes augeri; confiſi de veſtræ ſolitæ Benignitatis affluentiâ, quæ noſtris, & noſtrorum Petitionibus conſuevit adquieſcere gratioſè,

Veſtram Sanctitatem ex noſtri cordis intimis imploramus, quatinus cum, dilecto Clerico noſtro, Magiſtro Roberto Hareward, Archidiacono Tanton, in Eccleſiâ Wellenſi, & Eccleſiâ Exonienſi Canonico, Magiſtro Artium, in Diaconatûs Ordine conſtituto (qui Legalis ſcientiæ ſtudium excercere deſiderat, &, pro ſui ingenii, quo viget, acumine, ipſius, ut ſperatur, inæſtimabilem Margaritam inveniet) ut, non obſtante conſtitutione, quæ ſibi, & omnibus Archidiaconis audire Leges Civiles, ut dicitur, interdicit, Leges hujuſmodi per Septennium audire licenter, & interim legere valeat, miſericorditer diſpenſare dignetur Sacroſanctæ Poteſtatis Apoſtolicæ plenitudo.

Conſervet, &c.

Dat. apud Weſtmonaſterium, primo die Martii.

Ad Papam, ſuper Exceſſibus Roberti de Brus, & de cenſuris aggravandis.

A.D. 1321. An. 14. E. 2. Rom. & Fr. 14. E. 2. m. 2.

PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum.

Dùm, inter noſtræ mentis excubias, jugi meditatione revolvimus, quantæ ſollicitudinis vigilantiâ circa noſtros, & Regiæ noſtræ Dignitatis commodum

A.D. 1321. Edv. 2.

modum & honorem, veſtra Sanctitas elaborat, hoc unum, de multis, quin etiam infinitis, ocurrit præcipuè laude dignum; quòd, videlicet, Paternæ Pietatis affectu, Sacroſancta veſtra Paternitas,

Filiorum compatiens miſeriis & ærumpnis, ac volens illos Pacis & Tranquilitatis ſolatio focillare, quos dita Guerrarum aſperitas diu terruit & afflixit,

Robertum de Brus (variæ Tribulationis & Diſſenſionis, quas per multa tempora, jam tranſacta, cum Scotis habuimus & habemus, Auctorem) a ſuæ pertinacitatis infamiâ, quâ, præſumptione dampnabili, & contra fidelitatis & homagii a ſe præſtitum Juramentum, Terram noſtram Scotiæ per violentiam non ſolùm detinet occupatam, ſet in partibus Angliæ mala ſperſit innumera, & Bona conſumpſit, nunc Precum lenitate, nunc Judiciorum & Proceſſuum vigore, mero motu compeſcere nititur, & a ſuis temerariis auſibus refrænare:

Propter quod Apoſtolicæ Celſitudini reverenter aſſurgimus, ſibique gratias, quas valemus, incurvati referimus, ſet Beneficiis impares, & meritis inæquales.

Et cùm ſuper aggravatione vel relaxatione cenſurarum (quas, pro ſuis Contumaciis notoriis, & offenſis, in eundem Robertum, Compliceſque ſuos, ac Terram, quam, ut præmittitur, detinet, Apoſtolica canonicè fulminavit Auctoritas) ad comparendum, &, quod Canonicum fuerit, faciendum coram veſtræ Sanctitatis Excellentiâ, eidem Roberto, ſuiſque Complicibus, Kalend. jam inſtantis Aprilis, terminus ſit ſtatutus;

Nos ad veſtræ Sanctitatis apicem diſcretos aliquos, de noſtris, & nobis aſſiſtentibus, mandâſſe propoſuimus; qui, in præfato termino, veſtram, &, reverendorum Patrum, Dominorum -- Cardinalium, de ipſius Roberti ſuorumque Complicum Rebellione Tirannicâ conſcientias informâſſent.

Set audito, & etiam intellecto, quòd Apoſtolicæ Sedis Benignitas, vicaria Regis pacifici Domini noſtri Jeſu Chriſti, univerſorum Pacem ſitiens & quietem, ſolempnem ad partes noſtras Nuncium, Venerabili Patri Wyntonienſi Epiſcopo per vos Collegam deputatum, jam noviter deſtinare curavit, ut ad ea, quæ ſunt Pacis & Concordiæ, præfati Roberti, Complicumque ſuorum animi (more Pharaonis hactenus indurati) utriuſque ipſorum mediante prudentiâ, inclinentur faciliùs & pareant Veritati.

Et, propter hoc, veriſimiliter opinantes quod, pendente Tractatu, quem ſuper hoc faciunt cum eiſdem, in memorato Negotio nichil fieret novitatis, de Conſilio Procerum noſtrorum Propoſitum noſtrum mutavimus antedictum, hanc noſtram excuſationis & gratiarum actionis paginam, & quandam aliam Litteram noſtram, per, Religioſum Virum, Fratrem Johannem de Wrotham, Ordinis Prædicatorum (quem, noſtrarum Precum interventu, Pœnitentiariorum veſtrorum numero noviter aggregâſtis; pro quo vobis ſimiliter regratiamur inmensè: Quem, &, ſi placet, recommendatum habentes, ſibi aperire dignemini in poſterum ſinum gratiæ ſpecialis) Apoſtolico conſpectui, ſi placeat, præſentandas, ad præſens tantummodo dirigentes,

Et ſi, antequam dictus Tractatus Pacis (inter Nos, & dictum Robertum de Brus, in veſtrorum Nunciorum præſentiâ, jam, ut credimus, inchoatus) finiatur, ſuper aliquibus, dictum Proceſſum contingentibus, veſtra decreverit Benignitas pleniorem informationem accipere; per Magiſtrum Andream Sapiti Clericum noſtrum, & per alios Conſiliarios, & Clericos noſtros, in Sacroſanctâ Romanâ Curiâ exiſtentes, cum vobis placuerit, interim veſtra, nobis propitia, informari poterit Sanctitas reverenda.

Conſervet, &c.

Dat. apud Weſtmonaſterium, quarto die Martii.

De Negotiis antedictis, & de Tractatu Pacis.

A.D. 1321. An. 14. E. 2.

Rom. & Fr. 14. E. 2. m. 2. in Cedula.

REX, dilecto Clerico ſuo, Magiſtro Andreæ Sapiti, ſalutem.

Ex decreto, Sanctiſſimi Patris noſtri, Domini Johannis, Divinâ Providentiâ, Papæ viceſimi ſecundi, dies ſtatuitur Roberto de Brus, & ſuis Complicibus, in Sacroſanctâ Romanâ Curiâ (videlicet, Kalendis Aprilis proximò futuris) legitimè comparendi, prout noſtis, ad audiendum, & recipiendum, pro ſuis Contumaciis pariter & Offenſis, multipliciter contractis, juxta tenorem proceſſuum, ſuper hiis habitorum, quod conſonum fuerit rationi.

A.D. 1321.

Cujus Decreti prætextu, ſpeciales Ambaſſatores & Nuncios noſtros ad præſentiam

A.D. 1321. Edv. 2. ſentiam - - - Sanctiſſimi Patris noſtri prælibati, in termino infraſcripto, miſiſſe diſpoſuimus iſtâ vice.

Verùm quia, ad rogatum, & inſtantiam etiam importunam præfati Roberti, certos diem & locum conceſſimus ad ſecum tractandum, mediante Concilio noſtro, de Pace, ſi Altiſſimus eam cordibus Malignantium infundere voluerit, gratiosè; cui quidem Tractatui intererunt Nuncii ſolempnes ex parte Sanctiſſimi Patris noſtri ſupradicti, hac occaſione ad partes noſtras miſſi hiis diebus; ac, ex eventu Tractatûs hujuſmodi, pendet Sors Deciſionis noſtri hujus Negotii, finaliter terminandi;

Vobis mandamus quatinus, ſi Sanctiſſimus Pater antedictus, ſuper hujuſmodi Proceſſibus, & Proceſſu reverendi Patris Domini Johannis Gaucelini, Tituli Sanctorum Marcellini & Petri Preſbiteri Cardinalis, Apoſtolicâ ſibi auctoritate commiſsâ, contra dictum Robertum, ſuoſque Complices & Fautores, in partibus transmarinis dudum habito (quem vobis per, dilectum noſtrum, Fratrem Johannem de Wrotham, Domini Papæ Poenitentiarium, unà cum A.D. 1321. Edv. 2. aliis Litteris noſtris, præfato Sanctiſſimo Patri, ex hiis, & aliis cauſis, directis, tranſmittimus) vel ſuper aliis Articulis, Negotium Scotiæ contingentibus, interim aliquotiens certiorari voluerit;

Ipſum, unà cum aliis Inſtrumentis, hujuſmodi Negotium contingentibus, penes vos exiſtentibus, ſi expediat, juxta peritorum, de noſtro Concilio in dictâ Curiâ exiſtentium, arbitrium, eidem Patri noſtro exhibere, vel aliàs, juxta tenorem eorumdem Proceſſuum, verbo tenus informare curetis:

Proviſo tamen quòd Proceſſum dicti Domini Cardinalis, expeditis expediendis, nobis, abſque dilatione qualicumque, per certum Nuncium, ſub fidâ cuſtodia, remittere non tardetis; Procurantes, ſi placet, quod præfato Fratri Johanni, ipſo Curiam ingreſſo, liber Aditus tribuatur ſe Sanctiſſimo Patri noſtro præſentandi.

Dat. apud Weſtmonaſterium, quarto die Martii.

De orando pro Rege.

A.D. 1321. *An.* 14. E. 2. *Clauſ.* 14. E. 2. *m.* 8. *d.*

REX, Religioſis Viris, & in Chriſto ſibi dilectis, Magiſtro Ordinis Fratrum Prædicatorum, ac Diffinitoribus, & Fratribus univerſis, in Generali Capitulo ſuo, apud Florentiam proximò congregandis, ſalutem, & Spiritu Sancto dirigi in agendis.

Dùm conditionem humanæ fragilitatis attendimus, qualiter omni creaturæ, tàm ſublimi, quàm humili, prætereuntibus ſuo curſu diebus, præſentis vitæ finis apropiat, A.D. 1321. *&c. prout de dat.* 4. *Apr. An.* 10.

Dat. apud Fulmere, ſeptimo die Martii.

Per breve de privato Sigillo.

Pro Epiſcopo Dunolmenſi ſuper exoneratione Debitorum.

A.D. 1321. *An.* 14. E. 2. *Rom. & Fr.* 14. E. 2. *m.* 2.

PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum.

Urget affectio intimæ Caritatis, quam ad perſonam, venerabilis Patris, Conſanguinei noſtri cariſſimi, Lodewici Dunolmenſis Epiſcopi, optinemus, ejuſque, ac commiſſæ ſibi Eccleſiæ deſiderata Proſperitas nos inducit, ut ea penes veſtram Clementiam ſolerti ſtudio procuremus, quæ ipſius tranquillitatem reſpiciunt, honorem fulciunt, & augent profectuum incrementa.

Sanè dudum veſtra Benignitas pia, conſiderans quanta præfatus Epiſcopus in Bonis ſuis, & Eccleſiæ ſuæ prædictæ, quæ prope Fines ſituata eſt Peſtiferæ Nationis, per hoſtiles aggreſſus, perpeſſus fuerat incommoda & jacturas; aliquas A.D. 1321. ſibi gratias, pro relevatione ſtatûs ſui, & exoneratione debitorum, quæ, agente malitiâ temporis, contrahere eſt coactus, dinoſcitur conceſſiſſe.

Verùm, quia dictæ Gratiæ, ſupervenientibus aliquibus impedimentis, ſperatum Subſidium ei afferre minime potuerunt, ſicuti, dilectus nobis, Almaricus de Trewe, Conſanguineus dicti Epiſcopi (quem idem Epiſcopus, cum aliquibus Supplicationibus ſuis, ad veſtræ tranſmittit præſentiam Sanctitatis) vobis, ſi libeat, referre poterit pleniùs ore tenus:

Cui, ſi placet, ſuper hiis fidem velitis credulam adhibere;

Veſtræ

Veſtræ Beatitudini affectione, quantâ poſſumus, ſupplicamus quatinus, præfatum Epiſcopum (quem noſtri conſideratione Regimini dictæ Eccleſiæ prætuliſtis; de quo grates & gratias veſtræ ſemper exſolvimus Sanctitati) habentes, ſi placet, Paternis affectibus commendatum, ſupplicationes ipſius, per præfatum Almaricum veſtræ Clementiæ porrigendas, ſolitâ benignitate recipere, &, juxta ſperatam fiduciam, ad exauditionis gratiam admittere dignemini, pro revelatione Statûs ſui, & Eccleſiæ ſuæ, & incumbentibus oneribus decentius ſupportandis; ita quòd, exutus, Paternâ Providentiâ, a Sarcinâ Debitorum, quæ decent Pontificalem modeſtiam, erga ſuperiores & ſubditos gratanter & liberè excercere valeat ſicut optat.

Conſervet, &c.

Dat. apud Wyndeſoram, decimo die Martii.

Ad L. de Fliſco Cardinalem, ſuper dicta exoneratione.

A.D. 1321. An. 14. E. 2. Rom. & Fr. 14. E. 2. m. 2.

Venerabili in Chriſto Patri, L. Dei gratiâ, Sanctæ Mariæ in Viâ Latâ Diacono Cardinali, Amico ſuo cariſſimo, Edwardus, &c. ſalutem, & ſinceræ dilectionis affectum.

Quanto de veſtræ dilectionis ſinceritate pleniorem fiduciam reportamus, tanto libentiùs, quæ nobis inſident cordi, Negotia Benivolentiæ veſtræ committimus exequenda.

Cùm itaque, Venerabilis Pater, Lodowycus Dunolmenſis Epiſcopus, Conſanguineus noſter cariſſimus, quædam habeat Negotia, ſtatum ſuum ſpecialiter tangentia, penes Dominum Summum Pontificem proſequenda; pro quibus, dilectum nobis, Almaricum de Trew ſpecialiter ad vos mittit:

Nos, deſiderantes Negotia illa, pro relevatione Statûs ejuſdem Epiſcopi, qui ex Guerrarum turbinibus (quod dolenter referimus) depreſſus eſt plurimùm, ſicut noſtis, favorabiliter expediri; Paternitatem veſtram affectuoſè requirimus & rogamus, quatinus dicta negotia, vobis per præfatum Almaricum, ſi placet, exponenda, benignè audire: &, pro ipſorum expeditione celeri & votivâ, penes dictum Dominum Summum Pontificem (cui etiam ſcribimus pro eiſdem) omnibus modis & viis, quibus expedire videritis, efficaciter velitis inſiſtere, noſtris Precibus & Amore; ita, ſi placet, quòd, veſtro mediante præſidio, dictus Epiſcopus intentionis ſuæ efficaciam, ut deſideranter appetimus, aſſequi valeat ſuper Negotiis antedictis.

Dat. apud Henle, duodecimo die Martii.

Eodem modo ſcribitur ſubſcriptis; videlicet,

Domino G. Tituli Sancti Ciriaci in Termis,
Domino G. Tituli Sanctorum Marcellini & Petri,
Presbiteris Cardinalibus.

Ad Regem Siciliæ, ſuper Debitis prædictis.

A.D. 1321. An. 14. E. 2. Rom. & Fr. 14. E. 2. m. 2.

Magnifico Principi, Domino R. Dei gratiâ, Jeruſalem & Ciciliæ Regi illuſtri, Amico ſuo cariſſimo, Edwardus, eâdem gratiâ, &c. ſalutem, & ſucceſſus, ad vota, proſperos & felices.

Quæ in votis gerimus & magis inſident nobis cordi, eo Serenitati Regiæ confidentiùs aperimus, quo ſperamus firmiùs vos velle noſtra deſideria in oportunitatibus, gratioſiùs adimplere.

Quamobrem, deſiderantes Negotia, quæ, Venerabilis Pater, Lodowycus de Bello Monte, Epiſcopus Dunelmenſis, Conſanguineus noſter cariſſimus, penes Dominum Summum Pontificem habet proſequenda, favorabiliter exaudiri;

Magnificentiam veſtram affectuoſè requirimus & rogamus, quatinus dicta Negotia, vobis, ſi placet, per, dilectum nobis, Almaricum de Trew (quem idem Epiſcopus ad vos mittit pro Negotiis illis ſerioſiùs exponendis) dicto Domino Pontifici, noſtri conſideratione, ſpecialiter recommendare velitis, & pro ipſorum expeditione gratioſâ inſiſtere cum effectu, ita quod veſtris exindè beneplacitis in hiis, quæ penes nos vobis placitura fuerint, inveniamur, non immeritò, promtiores.

Dat. apud Henle, duodecimo die Martii.

Per breve de privato Sigillo.

A.D. 1321. Edv. 2.

Ad Regem Aragonum, de Credentia.

A.D. 1321. Pat. 14. E. 2. Clauſ. 14. E. 2. m. 8. d.

MAgnifico Principi, Jacobo, Dei gratiâ, Aragoniæ Regi illuſtri, amico ſuo cariſſimo, Edwardus, eâdem gratiâ, &c. ſalutem, & ſucceſſus, ad vota, proſperos & felices.

Litteras Magnificentiæ veſtræ, nobis per, dilectum Clericum noſtrum, Magiſtrum Petrum Galicien. delatas, recepimus; & quæ idem Magiſter Petrus, juxta Commiſſam ſibi à vobis in eiſdem Literis Credentiam, Nobis expoſuit, audivimus & intelleximus diligenter.

Celſitudini veſtræ intimantes quòd, habito ſuper hiis cum Magnatibus, qui Nobis tunc aſſiſtebant, deliberatione & Tractatu, eidem Clerico noſtro, quæ ſuper hiis in votis gerimus, & debere videmur, noſtram aperuimus voluntatem, Serenitati veſtræ per eundem ore tenus exprimendam; ei, ſi placet, in hiis, quæ vobis indè dicet ex parte noſtrâ, fidem velitis Credulam adhibere.

Cæterùm de felici incolumitate ſtatûs veſtri (de quâ Nos, veſtri gratiâ, Literatoriè certificare voluiſtis) plurimùm exultantes, ac intenſo ſemper affectantes deſiderio ut continuis proſperitatis Succeſſibus augeatur; veſtræ Benevolentiæ ad ſolatium duximus reſcribendum, quod, tempore confectionis præſentium, Divinâ Clementiâ providente, penes & noſtros omnia proſpere ſe habeant.

Dat. apud Glouceſtriam, 28. die Martii.

Ad Papam, pro Diſpenſatione Matrimonii inter Comitem Pembrochiæ, & Mariam de Sancto Paulo.

A.D. 1321. An. 14. E. 2. Rom. & Fr. 14. E. 2. m. 2.

PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum.

Ut deſideratæ pacis proſperitas, unitas Concordiæ, & fœdus amicitiæ inter noſtros, & illuſtris Regis Franciæ ſubditos, firmâ ſoliditate perſeverent, & votivis ſucceſſibus augeantur, veſtræ nuper, per Litteras, ſub ſecreto Sigillo noſtro, ſupplicavimus Sanctitati, quatinus, præmiſſorum conſideratione, de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, dignaremini Diſpenſare, ut inter, Nobilem Virum, Adomarum de Valentia Comitem Pembrochiæ, Conſanguineum noſtrum cariſſimum, &, dilectam Conſanguineam noſtram, Mariam Filiam Comitiſſæ de Sancto Paulo (qui ſe invicem quarto Conſanguinitatis gradu attingere noſcuntur) poſſet licitè Matrimoniale Conſortium celebrari, Conſtitutione contrariâ non obſtante;

Super quo etiam præfatus Rex Franciæ (cujus interventu Tractatus erat præhabitus ſuper hujuſmodi Matrimonio conjungendo) eo quod ipſorum ambo, tàm de ipſius Regis, quàm noſtrâ etiam proſapiâ traxerunt Originem, veſtram Beatitudinem, ut audivimus, cum inſtantiâ ſimiliter requiſivit.

Verùm, quia, ſub ſpe Diſpenſationis hujuſmodi optinendæ, dictum Negotium adhuc remanet in ſuſpenſo, nos,

Deſiderantes pro Tranquilitate & Quiete Regnorum prædictorum, quæ Prælocuta ſunt & Concordata in tanti Regis præſentiâ, celeri & optato effectui mancipari, ne, quod abſit, ex dilatione nimiâ, vota mutari contingat, vel aliud inſperatum Impedimentum interponi,

Ut noſtri Cordis deſiderium in hac parte iterata interceſſio pleniùs atteſtetur;

Paternitatem veſtram obnixè requirimus & rogamus, quatinus, præfati Regis, & noſtris deſideriis, in præmiſſis, ſolitâ Benignitate annuere, & dictam diſpenſationis gratiam concedere dignemini, ipſorum Regnorum utilitate penſatâ, ut, videlicet, inter eorumdem Incolas cujuſlibet diſſidii tollatur occaſio, & Amoris integritas ſolidetur, perpetuis temporibus, Deo propitio, exindè uberius duratura.

Conſervet, &c.

Dat. apud Glouceſtriam, 29. die Martii.

Super dicta Diſpenſatione.

A.D. 1321. An. 14. E. 2.

Rom. & Fr. 14. E. 2. m. 2.

VEnerabili in Chriſto Patri, Domino S. Dei gratiâ, tituli Sanctæ Priſcæ Presbitero Cardinali, amico ſuo cariſſimo, Edwardus, ejuſdem gratiâ, &c. ſalutem, & ſinceræ dilectionis affectum.

Veſtra Circumſpectio, ut credimus, benè novit qualiter, interventu Sereniſſimi Principis, Francorum Regis illuſtris, ſuper Matrimonio,

Contrahendo inter, Nobilem Virum Adomarum de Valentia Comitem Pembrochiæ, Conſanguineum noſtrum cariſſimum, &, dilectam Conſanguineam noſtram, Mariam Filiam Comitiſſæ de Sancto Paulo,

Tractatum extitit, & etiam Concordatum;

Ac, pro eo quod iidem Contrahentes quarto Conſanguinitatis gradu ſe mutuò attingebant, tàm per præfatum Regem, quàm per Nos, Domino Summo Pontifici litteratorie extitit ſupplicatum pro Diſpenſationis gratiâ, ſuper præmiſſo Articulo optinendâ.

Verùm, quia dictum Negotium, prætextu Diſpenſationis hujuſmodi, non optentæ, adhuc remanet in ſuſpenſo,

A.D. 1321.

Nos, illud deſiderantes optato effectui celeriter mancipari, ne ex dilatione nimiâ vota mutari contingat, aut aliud inſperatum impedimentum interponi; præſertim cùm, ex hujuſmodi Matrimoniali Fœdere, inter noſtros & præfati Regis ſubditos firmæ pacis ſtabilitas, & Concordiæ unitas ſolidari credantur imposterùm, Deo propitio, & augeri;

Paternitatem veſtram iteratis precibus requirimus & rogamus, quatinus circa impetrandam gratiam Diſpenſationis prætactæ a dicto Domino Summo Pontifice (cui ſuper hoc etiam ſcribimus iteratè) velitis cum efficaciâ, amore noſtri, interponere partes veſtras; ita, ſi placet, quòd, veſtræ diligentiæ ſtudio mediante, præfati Regis, & noſtris deſideriis in hac parte favorabiliter annuatur; de quo vobis ad gratiarum munera teneri meritò debeamus.

Dat. apud Glouceſtriam, 29 die Martii.

Ad Comitem Hollandiæ, ſuper Diſpenſatione pro Regis Primogenito, & Filia Comitis.

A.D. 1321. An. 14. E. 2.

Clauſ. 14. E. 2. E. 2. m. 7. dor.

REX, Nobili Viro, Domino W. Hanoniæ, Hollandiæ, & Selandiæ Comiti, ac Domino Friſiæ, amico ſuo cariſſimo, ſalutem, & ſinceræ dilectionis augmentum.

A memoriâ veſtrâ non excidit, ut ſperamus, qualiter, interventu Nunciorum veſtrorum, quos ad nos cum ſufficienti poteſtate deſtinaſtis, ſuper Contrahendo Matrimonio inter Edwardum Filium noſtrum Primogenitum, & Filiam veſtram tractatum extitit, &, inter alia, Concordatum,

Quod vos, pro eo quod iidem, Filius & Filia, in gradu conſanguinitatis prohibito ſe attingunt, diſpenſationem a Sede Apoſtolicâ, quòd, eo non obſtante, licitè conjungi poſſent Matrimoniali Fœdere, impetrare cum celeritate commodâ deberetis:

Et Nos, ut Tractata hujuſmodi celeriùs poſſent effectui mancipari, Domino Summo Pontifici, ſuper hujuſmodi diſpenſatione impetrandâ, inſtanter & pluries ſupplicavimus, ſicut nôſtis.

A.D. 1321.

Verùm quia, elapſo jam longo tempore poſt tempus Tractatûs ſupradicti, certus rumor nobis, nondum delatus fuit, ſi optenta eſſet dicta diſpenſatio, aut negata; nec vos aliquam certitudinem nobis feciſtis ſuper hoc intimari, de quo, non inmeritò, admiramur;

Nos, volentes per vos indè effici certiores, præſertim cùm ſumus, tàm per Magnificum Principem Regem Arragoniæ, quàm alios diverſos Magnates, ſuper maritando dicto Filio noſtro, cum magnâ inſtantiâ requiſiti; quibus tamen ſuper hoc certitudinaliter recuſavimus reſpondere, ne videremur quæ inter nos concordata fuerant, ut præmittitur, velle in aliquo violare,

Dilectionem veſtram affectuosè requirimus & rogamus, quatenus Conventiones præhabitas ponderantes, nos, citra quindenam Nativitatis Sancti Johannis Baptiſtæ proximò futuram, ad plenum certificare curetis, tàm de impetratione

A.D. 1321. Edw. 2.

petratione diſpenſationis prætactæ, quàm de veſtrâ intentione in præmiſſis.

Nos enim, ultra quindenam prædictam, expectare, ſeu deferre non intendimus, quin de ipſius Maritagio, prout decere & expedire videbimus, diſponamus.

Teſte Rege apud Glouceſtriam, 30 die Martii.

Ad Reginam Franciæ, ſuper Principiſſa Achaiæ Rapta.

A.D. 1321. An. 14. E. 2. Rom. & Fr. 14. E. 2. m. 2. in Cedula.

SEreniſſimæ Dominæ Clementiæ, Dominæ, Dei gratiâ, Franciæ & Navarræ Reginæ, Edwardus, &c. ſalutem, & ſinceræ dilectionis affectum.

Vobis, ut credimus, incognitum non exiſtit, qualiter, dilecta nobis Matillis, Acayæ Principiſſa,

Cum nuper, pro complendo Contractu Matrimonii, inito in facie Eccleſiæ, per verba de præſenti, inter ipſam Principiſſam, &, dilectum nobis, Hugonem de Palicia Militem, verſus Bellicardum dirigeret iter ſuum, & tranſitum faceret per terram Provinciæ,

Per, Nobilem Virum, Johannem, Germanum Magnifici Principis, Domini R. Jeruſalem & Ciciliæ Regis illuſtris, violenter Capta fuit, & adhuc per eundem detenta, ut refertur.

Et, quia præmiſſa, ſi ita ſe habeant, non ſolùm indecentia, ſet contraria Eccleſiaſticæ Libertati fore noſcuntur,

Dilectionem veſtram requirimus & rogamus, quatinus præfatum Johannem, ab hujuſmodi injurioſâ detentione præfatæ Principiſſæ, quæ honori ſuo detrahere videtur, prorſus deſiſtat, & ipſam priſtinæ reſtituat Libertati, ut Matrimonium complere valeat quod contraxit, inducere velitis modis & viis quibus decet.

Dat. apud Glouceſtriam, 30 die Martii.

Ad Regem Siciliæ, ſuper Raptu prælibato.

A.D. 1321. An. 14. E. 2. Clauſ. 14. E. 2. m. 7. d.

MAgnifico Principi, Domino R. Dei gratiâ, Jeruſalem & Ciciliæ Regi illuſtri, amico ſuo cariſſimo, Edwardus, eâdem gratiâ, &c. ſalutem, & ſucceſſus ad vota, proſperos & felices.

Veſtræ Serenitati, ut Credimus, incognitum non exiſtit qualiter dilecta nobis Matillis, Acayæ Principiſſa, cum nuper pro complendo Contractu Matrimonii, *&c. prout ſupra mutatis competenter mutandis.*

Ad Papam, ſuper Raptu memorato.

A.D. 1321. An. 14. E. 2. Rom. & Fr. 14. E. 2. m. 2.

PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum.

Relatum eſt nobis a quibuſdam, quòd,

Cùm nuper, dilecta nobis Matillis, Principiſſa Acayæ,

Pro complendo Contractu Matrimonii, inito in facie Eccleſiæ, per verba de præſenti, inter ipſam, &, dilectum nobis, Hugonem de Palicia Militem, verſus Bellicardum dirigeret iter ſuum,

Nobilis Vir, Johannes, Germanus Magnifici Principis, Jeruſalem & Ciciliæ Regis illuſtris, Aſſociatis ſibi pluribus Armatis, præfatam Principiſſam, dùm tranſitum faceret per Terram Provinciæ, quæ eſt de Dominio ipſius Regis Ciciliæ, cepit violenter, & adhuc detineri fecit invitam;

Et, quia illud indecens valdè videtur in offenſam Sacroſanctæ Eccleſiæ cedere manifeſtè, Paternitatem veſtram requirimus & rogamus, quatinus (ne Res, tàm pernitioſa exemplo, remaneat impunita) de tali, & tàm ſalubri remedio ſuper hoc dignemini providere, quòd Eccleſiæ Libertas, in tanti completione Sacramenti, nullatenus violetur; ſet præfata Principiſſa, reſtituta priſtinæ Libertati, complere valeat liberè quod promiſit.

Conſervet, &c.

Dat. apud Glouceſtriam, 30 die Martii.

Contra Uſurpationes Papales.

A.D. 1321. An. 14. E. 2. Rom. & Fr. 14. E. 2. m. 2.

PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum.

Apoſtolici Culminis non putamus offendere Clementiſſimam Majeſtatem, licet ab inſtantiâ ſupplicandi noſtræ Solicitudinis ſtudium non quieſcat, donec conſequatur efficaciter quod pro Regiæ noſtræ Dignitatis honore, per Apoſtolicæ poteſtatis plenitudinem, ſibi poſtulat indulgeri;

Attendentes igitur, quantum ex eo noſtro Juri Regio detrahitur & Honori, quod Eccleſia Collegiata de Boſeham, Ciceſtrenſi Dioceſe (quam noſtrorum Progenitorum fundavit Devotio pariter & dotavit) noſtra Capella Libera communiter reputata, quorumdam præſumptione dampnabili, cum animarum, ſibi ſubjectarum, diſcrimine, in ſuis Privilegiis multipliciter eſt turbata:

Totiſque deſideriis affectantes quòd, ſuper hoc, per Apoſtolicæ Sedis Providentiam, remedium congruum apponatur (urgente zelo, quo afficimur in hac parte) pro Petitionis noſtræ (quam ſuper præmiſſis veſtræ Sacro Celſitudinis Apoſtolatui nuper præſentari fecimus) expeditione celeri & votivâ, multiplicatis precibus, veſtram cogimur requirere Sanctitatem.

A.D. 1321.

Quamobrem nunc, ut pluries, precatu ſupplici vos rogamus, quatinus larga manus veſtræ bonitatis largifluæ, quæ nunquam ſe nobis claudere conſuevit, favorabiliter aperire ſe dignetur; etiam, in hoc caſu, petitionem noſtram hujuſmodi ei, quem optamus, effectui committendo, de ſpeciali gratiâ & plenitudine poteſtatis.

Et, ne vanis laboribus fatigemur, ulterius preces circa idem fruſtratorias totiens repetendo, placeat, quæſumus, Apoſtolicæ manſuetudini, alicui Dominorum Cardinalium, veſtræ, quantum ad hoc, voluntatis beneplacitum intimari, qui nos de eâ velit, & valeat efficere certiores.

Conſervet, &c.

Dat. apud Glouceſtriam, 30 die Martii.

De Exceſſibus Epiſcopi Condomii.

A.D. 1321. An. 14. E. 2. Rom. & Fr. 14. E. 2. m. 1.

PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum.

De variis & nephandis exceſſibus, per Reimundum, Epiſcopum Condonii, & Gentes ſuas, in Officiales, Miniſtros, ac Subditos noſtros multipliciter Commiſſis,

Et quæ, & quanta Contentiones, & Scandala inter ipſum Epiſcopum, ac Conſules, & Univerſitatem Civitatis Condonii, propter ipſius demerita, ſunt exorta,

De quibus non ſolùm Corporum, ſet pericula etiam imminent Animarum;

Et, quod leniter ferre non poſſumus, quomodo ipſe & ſui ad ſuſcitandam gravem diſcordiam inter, Magnificum Principem, Regem Franciæ, Fratrem noſtrum cariſſimum, & nos, totis Conatibus elaborant,

Plurium Fidedignorum, & Fidelium noſtrorum, noſtris ſæpius eſt auribus intimatum.

A.D. 1321.

Ut igitur ipſius Epiſcopi refrænetur malitia, & exceſſus Canonicè puniantur, veſtræ Sanctitati totis deſideriis duximus Supplicandum, quatinus Articulos, quos Procuratores Conſulum, & Univerſitatis Civitatis prædictæ, contra præfatum Epiſcopum, veſtræ Clementiæ duxerint porrigendos, benignè audire, & eundem Epiſcopum, ad reſpondendum eiſdem Articulis, ad veſtram præſentiam dignemini evocare;

Talitérque, ſi placet, de Statu ejuſdem Epiſcopi Paternâ Sollicitudine Ordinare, quod tantorum malorum tollatur occaſio, puniantur qui culpabiles fuerint, & honor Eccleſiæ conſervetur illæſus.

Conſervet, &c.

Dat. apud Glouceſtriam, 30 die Martii.

De Pace Conſervanda, & Falſis Rumoribus non Audiendis.

A.D. 1321. An. 14. E. 2.

Clauſ. 14. E. 2. m. 7. d. Cedula.

REX, dilecto & fideli ſuo, Thomæ de Berkeleye, ſalutem.

Quia, ex frequentibus Relatibus diverſorum, noſtris quotidie auribus inculcatur, quòd quidam Malivoli, non ſolùm noſtram & noſtrorum, ſet etiam populi noſtri quietem inquietare diverſimodè ſatagentes, incedunt per diverſas Patrias Regni noſtri, & Nova, Falſa, & Indecentia Mendacia Invenire, & publicare præſumunt, grave ſcandalum & tumultum in populo ſuſcitantes:

Nonnulli etiam Congregationes faciunt, & Confœderationes, ac Retentiones de Hominibus ad Arma; undè populus noſter Terretur, Pax noſtra lædi, Riotæ ſuſcitari, & alia Mala pejora, quod abſit, poterunt de facili evenire, niſi ipſorum Conatibus celeriori Remedio occurratur:

Vos Requirimus attentè, ac in Fide & Amore, quibus nobis Tenemini, diſtrictè Oneramus, quatinus ad Ligiantiam, quâ nobis aſtricti eſtis, debitum habentes reſpectum, Relatibus Inventorum Novorum hujuſmodi auditum nullatenus præbeatis, ſet per vos & veſtros, ad ſedanda prædicta Scandala, omnibus modis & viis, quibus poteritis, ſicut de vobis confidimus, laboretis:

Et, ſi hujuſmodi Congregationes, Confœderationes, ſeu Retentiones fiant, per aliquos, verſus partes veſtras, ipſis intereſſe, aut eis conſentire non velitis; ſet potius, ne fiant, omne Conſilium & Auxilium, quæ poteritis, apponatis;

Nobis, in conſervatione pacis ac tranquilitatis populi noſtri, tanquam ligius & fidelis noſter, potenter & providè aſſiſtentes, ut præmiſſa mala, veſtro præſidio, valeant evitari: Et nos fidelem geſtum veſtrum experiri poſſimus in effectu, veſtris exinde profectibus, in oportunitatibus, uberiùs proſpecturi.

Teſte Rege apud Briſtoll 21 die Aprilis.

Per ipſum Regem.

Eodem modo ſcribitur ſubſcriptis, mutatis competenter mutandis; videlicet,

Thomæ de Brotherton, Comiti Norffolciæ & Suffolciæ, & Mareſcallo Angliæ, Fratri Regis,
Johanni de Warenna Comiti Surriæ,
Adomaro de Valencia, Comiti Pembrochiæ, Conſanguineo Regis,
Humfredo de Bohun, Comiti Herefordiæ & Eſſexiæ,
Edmundo Comiti Arundel,
Roberto de Ver, Comiti Oxoniæ,
Roberto de Umframvill, Comiti de Anegos,
Johanni de Britannia, Comiti Richemundiæ, Conſanguineo Regis,
Hugoni le Deſpenſer, Seniori,
Hugoni le Deſpenſer, Juniori,
Rogero de Mortuo Mari de Chirk,
Johanni de Claverynge,
Bartholomæo de Badeleſmere,
Roberto de Inſula,
Roberto Bavent,
Rogero de Clifford,
Fulconi le Strange,
Ricardo de Grey,
Roberto de Holland,
Johanni de Haſtyng,
Willielmo de Ros de Hamelek,
Ingelramo de Gynes,
Willielmo de Brewoſa,
Nicholao de Menill.
Thomæ de Furnivall, Seniori,
Nicholao de Segrave,
Rogero Dammory,
Thomæ Bardolf,
Johanni de Sancto Johanne,
Willielmo de Ferrariis,
Marmaduco de Twenge,
Henrico de Bello Monte,
Roberto de Scales,
Willielmo de Grandiſſono,
Hugoni de Courtenay,
Johanni de Grey,
Mauricio de Berkely,
Johanni de Sancto Amando,
Johanni de Cherlton,
Johanni de Somery,
Radulpho de Monte Hermerii,
Johanni de Moubray,
Thomæ de Furnivall, Juniori,
Willielmo le Latymer,
Petro Corbet,
Radulpho de Camoys,
Johanni de Bello Campo de Somerſet,
Petro de Columbariis,
Edmundo Deyncourt,
Johanni de Segrave,
Willielmo de Ethingham,
Galfredo de Say,
Willielmo Martyn,
Henrico Tregoz,

A.D. 1321.
Edv. 2.

Johanni Gifford de Brumefeld,
Roberto de Morle,
Radulpho de Gorges,
Henrico Teyeys,
Johanni Bottecurt,
Radulpho Baſſet de Drayton,
Anchero Filio Henrici,
Willielmo la Zouſche,
Hugoni de Nevill,
Henrico de Cobeham,
Thomæ de Multon,
Mauricio le Brun,
Roberto de Monte Akuto,
Johanni de Sudleye,
Roberto Filio Walteri,
Henrico Huſe.

De Inventoribus Rumorum, per cenſuram Eccleſiaſticam Compeſcendis.

A.D. 1321.
An. 14. E. 2.
Clauſ. 14. E. 2. m. 7. d.

REX, venerabili in Chriſto Patri, W. eâdem gratiâ, Cantuarienſi Archiepiſcopo, totius Angliæ Primati, ſalutem.

Quia, ex frequentibus Relationibus diverſorum, noſtris cotidie auribus inculcatur, quod &c. *prout ſupra uſque hæc verba, viz.*

Nos, Conſiderantes quòd veſtro ſpecialiter incumbit Officio Paſtorali, Mendaciorum hujuſmodi Fabricatores, & Scandala in populo Suſcitantes, cohercione ſeveritatis Eccleſiaſticæ cohibere,

Vobis Mandamus, rogantes in Fide & Dilectione, quibus Nobis Tenemini, nichilominus firmiter Injungendo, quatinus, habito ſuper præmiſſis Conſilio provido, ſicut ex debito aſtricti eſtis, dictos Malivolos, & Mendaciorum Inventores a conceptis Nequitiis, Cenſuris gravibus; necnon omnes, pacem & tranquilitatem populi Regni noſtri Perturbantes, prout decere & expedire, pro tantis evitandis Periculis, proſpexeritis, compeſcatis.

Et taliter in hac parte vos habeatis, quòd, veſtræ Circumſpectionis moderamine adjuvante, tantus ſedetur tumultus in populo, malignantium refrænetur audacia, & inviolatæ pacis tranquilitas conſervetur,

Teſte Rege apud Briſtoll. 21. die Aprilis.

Per ipſum Regem.

Eodem modo ſcribitur ſubſcriptis, mutatis competenter mutandis, &c.

A.D. 1321.

De Scotis, juxta tenorem Treugæ, Deareſtandis.

A.D. 1321.
An. 14. E. 2.
Clauſ. 14. E. 2. m. 7.

REX Ballivis ſuis de Raveneſrodde, ſalutem.

Cùm in Treugâ, inter nos, & Scotos nuper initâ & firmatâ, contineatur quòd,

Si Naves de Scotiâ, infra Regnum ſeu poteſtatem noſtram per tempeſtatem Maris ſint Fugatæ, vel Fractæ; & hujuſmodi Naves ſeu Bona inventa in eiſdem, ad nos, vel ad alium de Regno, ſeu poteſtate noſtrâ, tanquam Wreccum Maris non pertineant; tunc Naves illæ, cum omnibus Bonis inventis in eiſdem, deliberentur hominibus de Scotiâ, quibus erunt, ſine impetitione ponendâ in Corporibus Hominum illorum, vel in Navibus, ſeu Bonis antedictis:

Inſuper, ſi aliqua Navis, alia quàm de Scotiâ, in quâ ſint Homines de Scotiâ, cujuſcumque Conditionis exiſtant; aut ſi aliquis de Scotiâ habeat in hujuſmodi Navi Bona vel Merchandiſas; & Navis illa infra Regnum vel poteſtatem noſtram Fugata fuerit vel Fracta, ſeu etiam per ſubditos noſtros capta ſupra Mare; Homines & Bona in tali Nave inventa, ſi rationabiliter probari poterunt ea fore de Scotiâ, ſine dilatione deliberentur; dùm tamen dicta Bona ad Nos, vel ad alium de Regno, ſeu poteſtate noſtrâ, tanquam Wreccum Maris, ut eſt dictum, non pertineant;

Vobis præcipimus quòd Ivonem de Hadyngton, & alios Homines Scotos nuper in quadam Navi, cum Bonis & Merchandiſis ſuis, per Coſteram Maris tranſeuntes, & ad Terram per ejuſdem Maris Intemperiem apud Raveneſrodd Agitatos, & per vos Areſtatos, unâ cum Bonis & Merchandiſis ſuis, in Navi prædicta inventis,

Si ipſum Ivonem, & alios Homines, Bona & Merchandiſas prædictas fore de Scotiâ, & per Maris Intemperiem in dictam partem Agitatos, ut eſt dictum, vobis conſtare poterit,

A.D. 1321.

I   Sine

A.D. 1321. Edv. 2.

Sine dilatione deliberari & dearestari faciatis, juxta tenorem Treugæ supradictæ.

Teste Rege apud Walyngford, tertio die Maii.

A.D. 1321. Edv. 2.

Ad Regem Franciæ, ſuper Navibus Captis, durante Treuga cum Scotis.

A.D. 1321. An. 14. E. 2.

Rom. & Fr. 14. E. 2. m. 2. in Cedul.

MAgnifico Principi, Domino Philippo, Dei gratiâ, Franciæ & Navarræ Regi illuſtri, Fratri ſuo cariſſimo, Edwardus, ejuſdem gratiâ, Rex Angliæ, &c. ſalutem, & proſperos ad vota ſucceſſus.

Litteras veſtras, pro Magiſtro Johanne Donnys & Clemente Odonis de Diepa, Mercatoribus veſtris, Nobis directas Recepimus; continentes quod iidem, Johannes & Clemens, unam Navem, oneratam pluribus Merchandiſis, ad Regnum Scotorum, vendendis; & pro aliis Mercaturis emendis in eodem; Treugis inter Nos ex unâ parte, & Scotos ex Alterâ durantibus, deſtinâſſent:

Quæ quidem Navis, in eodem Regno evacuata, & poſtmodum ibidem aliis Mercaturis onerata, dùm de partibus illis ad Regnum noſtrum reduceretur, quendam Portum noſtrum de Ravenſerodde, infra dictum Regnum noſtrum, per Tempeſtatis infortunium, ut dicitur, applicuit;

Quæ quidem Navis, Mercaturæ, nec non & Homines, in eâdem Navi exiſtentes, eâ de cauſâ ſolummodò quòd de prædicto Regno Scotiæ veniebant, areſtati fuerunt, & adhuc ſub areſto detinentur:

A.D. 1321.

Super quo nos Rogâſtis quatinus Mercatores prædictos, cum Navi & Mercaturis ſuis antedictis, deareſtari facere, & ipſos indempnes obſervare vellemus.

Super quo ſciat veſtra Excellentia reverenda, quod, in dictis Treugis, interdicta eſt Communio Subditorum noſtrorum & illorum de Scotiâ, durantibus dictis Treugis.

Set, licet præfatos, Johannem & Clementem, tanquam dictis Inimicis noſtris Adhærentes, punire poſſemus, ut deceret, Ad Requiſitionem tamen veſtram, dictos, Johannem & Clementem, unà cum Navi, Bonis & Merchandiſis ſuis, iſtâ vice, deareſtari, & eis Bona ſua Mandavimus Liberari;

Veſtram Serenitatem attentiùs deprecantes, quatenus Subditis veſtris, nè cum dictis Inimicis noſtris communicent, velitis, ſi placet, facere Inhiberi.

Dat. apud Walyngfordiam, 4 die Maii.

Super venditione Domus facta G. Cardinali, quæ Lupanar vilium Mulierum exiſtebat.

A.D. 1321. An. 14. E. 2.

Pat. 14. E. 2. p. 2. m. 11.

REX omnibus, ad quos &c. ſalutem.

Inſpeximus quaſdam Literas Patentes, Sigillo noſtro Seneſcalciæ Ducatûs prædicti Signatas, in hæc verba,

Noverint Univerſi quòd, Nobilis Vir, Dominus Almaricus, Dominus de Credonio, Locum Tenens & Seneſcallus Ducatûs Aquitaniæ, pro Illuſtri Principe, Domino Rege Angliæ, Duce Aquitaniæ, quandam venditionem,

Factam per, diſcretum Virum, Gullielmum de Theloza, Theſaurarium olim Agenni, pro dicto Domino noſtro Rege & Duce, & nomine ipſius Domini noſtri Regis, de quadam Domo, ſeu Ædificio, ſito apud Condomium, quæ erat dicti Domini noſtri Regis, quæ vocatur Aula Comitis, quæ ruinam & præcipitium minabatur, & Lupanar vilium Mulierum exiſtebat, ut dicebatur, Reverendo Patri in Chriſto Domino Gullielmo, miſeratione divinâ tituli Sancti Ciriaci in Termis Presbitero Cardinali, ſeu Petro de Teſtâ, ejus Nomine, propre tio & ſummâ treſcentarum Librarum Burdegalæ, prout in quodam publico Inſtrumento, indè confecto per manum Magiſtri Reymundi Guabarra de Condomio, Notarii Ducatûs Aquitaniæ, ibidem oſtenſo, plenius continetur:

A.D. 1321.

Item quandam aliam venditionem ſeu in emphiotesim Donationem,

Factam dicto Domino Cardinali, ſeu alii ejus nomine, per Magiſtrum Reymundum Durandi, Locum Tenentem dicti Gullielmi de Theloza, tunc Theſaurarii Agenni, nomine dicti Domini noſtri Regis, de Solo ipſius domus, cum

Terrâ

A.D. 1321. Edw. 2.

Terrâ circumquaque poſitâ, & Furno ibidem exiſtente, & Jure, & Deverio, & Pertinentiis ſuis, quæ & quas dictus Dominus noſter Rex habeat, vel habere poterat ibidem aliquâ Ratione vel Causâ, pro pretio & ſummâ ducentarum Librarum Burdegalenſium, & duodecim Morlanorum Obliarum, annuatim ſolvendorum dicto Domino noſtro Regi, ſeu alii ejus Nomine, in Feſto Omnium Sanctorum, apud Condonium; prout hæc in quodam Publico Inſtrumento, indè confecto per manum Magiſtri Arnaldi de Malo Leone, Notarii Condonii quondam, ibidem oſtenſo, pleniùs continetur:

Habito diligenter Tractatu, ut dixit, cum Domino Petro de Marmanda Milite, Seneſcallo Agenni, & Domino Nicholao Bardelli, Legum Doctore, Judice Ordinario ultra Guaronam, & Gullielmo de Theoloza, nunc Seneſcallo Petragorcinii, pro dicto Domino noſtro Rege & Duce, Domino Bernardo de Caſſanea Legum Doctore, & Domino Reymundo de Caretis Rectore Eccleſiæ de Salviaco, & Reymundo Marqueſii, & Diſcretis Viris, Magiſtris, Hoſtencio Jordani, Gualhardo de Barrera, & Bertrando Parator, Procuratore dicti Domini noſtri Regis, & aliis Conſiliariis dicti Domini noſtri Regis & Ducis, & noſtris in ipſo Ducatu; videlicet,

Quod dicta venditio, ſeu venditiones dictorum Bonorum expediebant dicto Domino noſtro Regi, & quod non erant dicto Domino noſtro Regi & Duci in aliquo dampnoſæ, immo magis fructuoſæ,

Approbavit, confirmavit, & ratificavit eaſdem, nomine dicti Domini noſtri Regis & Ducis, prout in dictis Inſtrumentis, indè confectis, pleniùs continetur;

Et prædicta Bona eidem Domino Cardinali amortizavit; ita quod amodo, de dicto Loco, Locum Sacrum, vel Deo dedicatum faciat, prout ſibi videbitur faciendum:

Et dictos duodecim Morlanos Obliarum, quos annuatim debebat facere idem Dominus Cardinalis, ratione prædictâ, in dicto Feſto, vendidit, tradidit & quitavit, nomine dicti Domini noſtri Regis & Ducis, idem Dominus Seneſcallus eidem Domino Cardinali, pro pretio & ſummâ quinquaginta Librarum Turonenſium, quas idem Dominus Seneſcallus, nomine dicti Domini noſtri Regis & Ducis, recognovit ſe habuiſſe a dicto Domino Cardinale, ſeu alio ejus Nomine, in bonâ Pecuniâ numeratâ; retentis tantummodo, de dictis Obliis, duobus Denariis Morlanorum, ſuper Aulâ, Terrâ, & Furno prædictis, annuatim ſolvendis dicto Domino noſtro Regi & Duci, ſeu Bajulo Condomii, qui nunc eſt, vel qui pro tempore fuerit, apud Condomium, in dicto Feſto Omnium Sanctorum:

Dictum verò Dominum Cardinalem verum Dominum & Procuratorem, in Rem ſuam, in prædictis Bonis conſtituit & fecit, & pactum expreſſum idem Dominus Seneſcallus & Locum Tenens fecit dicto Domino Cardinali de ulteriùs non petendo Bona prædicta; acto tamen expreſſo quod, occaſione prædictarum Rerum, reſpondeat idem Cardinalis, & Jus faciat coram Seneſcallo Agenni.

Actum fuit hoc apud Marmandam, in Capitulo Domûs Fratrum Minorum, duodecima die Menſis Julii, anno Domini mileſimo, treſcenteſimo, quintodecimo.

Teſtes ſunt,

Dominus Arnaldus de Duro Forti,
Dominus Gullielmus Reymundi de Genſaco, Milites:
Dominus Nicholaus Bardelli, Legum Doctor, Judex Ordinarius ultra Guaronam,
Dominus Petrus de Marmanda Miles, Seneſcallus Agenni,
Dominus Bernardus de Caſſanea, Legum Doctor,
Reymundus Marqueſii:
Magiſter Hoſtencius Jordani,
Magiſter Gualhardus de Barrera,
Bertrandus Parator Bacalarius in Legibus, Procurator dicti Domini noſtri Regis & Ducis,
Magiſtri, Geraldus Riſſidoms,
Lucas Leneſhulli, Juriſperiti.

Et ego, Johannes de Beſſa Communis Notarius Agenni, qui, ad mandatum dicti Domini Seneſcalli Vaſconiæ, de prædictis recepi tria Publica Inſtrumenta ejuſdem tenoris, duo dicto Domino Cardinali tradenda, & unum dicto Domino noſtro Regi & Duci, vel ejus Procuratori tradendum;

Regnantibus Dominis,

Ludovico Rege Franciæ,
Edwardo Rege Angliæ & Duce Aquitaniæ, &
A. Agenni Epiſcopo.

A.D. 1321. Edv. 2.

In cujus rei teſtimonium, & ad majorem Roboris firmitatem, Nos, Seneſcallus & Locum Tenens prædictus, Sigillum Curiæ Vaſconiæ huic præſenti Publico Inſtrumento duximus apponendum.

Nos autem, Venditiones, Approbationem, Confirmationem, & Ratificationem prædictas acceptantes, eas, pro nobis & Hæredibus noſtris, quantum in nobis eſt, concedimus, & ex certâ ſcientiâ confirmamus, ſicut Literæ prædictæ teſtantur.

A.D. 1321. Edv. 2.

In cujus, &c.

Dat. apud Weſtmonaſterium, duodecimo die Maii.

Per ipſum Regem, nunciante Magiſtro Roberto de Baldok.

Contra Raymundum in Coſmedin Cardinalem, ad ſerenandam Papæ Conſcientiam.

A.D. 1321. An. 14. E. 2. Rom. & Fr. 14. E. 2. m. 1.

PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum.

Nè perverſorum Ambitio, nullis concluſa limitibus, dùm intentionis ſuæ lucra ſectatur, veſtræ Sanctitatis, & Confratrum veſtrorum, puritatem circumveniat, & Jura noſtra, exquiſitis ſuggeſtionibus, interrumpat; veſtram in eâ parte conſcientiam, quotiens oportuerit, cogimur ſerenare.

Ecce! Pater Sancte, Venerabili Patri, Domino Raymundo, Dei gratiâ, Sanctæ Mariæ in Coſmedin Diacono Cardinali, quorumdam adulantium commentis perſuaſum eſt, Eccleſiam de Ufford, Lincolnienſi Dioceſe, quam, dilectus Clericus noſter, Johannes de Fontenay, virtute Præſentationis noſtræ optinet in præſenti (quæ ſemper hactenus de Progenitorum noſtrorum & noſtro extitit Patronatu) per Conſtitutionem Novellam nuper vacâſſe, & ad vos ipſius Collationem pertinere:

A.D. 1321.

Cujus Perſuaſionis occaſione, Collationi veſtræ, de dictâ Eccleſiâ ſibi factæ, idem Pater innititur; dictum Clericum noſtrum ſuper eadem multipliciter moleſtando.

Quocirca Clementiæ veſtræ duximus ſupplicandum, quatinus, attento jure noſtro prædicto (cujus vos hactenus invenimus, & in futurum ſperamus præcipuum Defenſorem) dicto Patri ſuadere dignemini, ut ab inquietatione dicti Clerici noſtri deſiſtere velit, & permittere ut Jura noſtra nobis illibata ſerventur; præſertim cùm Progenitores noſtri, & nos, totis retroactis temporibus, ad dictam Eccleſiam præſentaverimus ſucceſſivè.

Conſervet, &c.

Dat. apud Weſtmonaſterium, duodecimo die Maii.

Litera Regis, ad Cardinalem prætaxatum.

A.D. 1321. An. 14. E. 2. Rom. & Fr. 14. E. 2. m. 1.

VEnerabili in Chriſto Patri, Domino Raymundo, Dei gratiâ, Sanctæ Mariæ in Coſmedin Diacono Cardinali, Amico ſuo cariſſimo, Edwardus, &c. ſalutem, & ſinceræ dilectionis affectum.

Mira quorumdam adulatio, ut audivimus, ſic excrevit, quòd, dùm in ſuis affectibus promovendis veſtræ Paternitatis Gratiam quærunt, conſutis Mendaciis, veſtram non verentur deludere puritatem.

Ecce! Pater Reverende, perſuaſum eſt vobis Eccleſiam de Ufford, Lincolnienſi Dioceſe, quam, Dilectus Clericus noſter, Johannes de Fontenay virtute Præſentationis noſtræ, optinet in præſenti (quæ ſemper hactenus de Progenitorum noſtrorum & noſtro extitit Patronatu) per Conſtitutionem Novellam nuper vacâſſe, & ad Collationem Domini Summi Pontificis pertinere:

A.D. 1321.

Cujus Perſuaſionis occaſione, Collationi dicti Domini Summi Pontificis, de dictâ Eccleſiâ vobis factæ, innitimini, dictum Clericum noſtrum in eâ parte multipliciter moleſtando.

Quod quidem pro eo, quod ad aures veſtras non a Cœtu fidelium, ſet a Conventu Malignantium novimus perveniſſe; Amicitiam veſtram requirimus & rogamus, quatinus, attento Jure noſtro prædicto, ab inquietatione dicto Clerico noſtro, eâ de causâ, de cætero faciendâ, deſiſtere velitis noſtris Precibus & Amore.

Dat. apud Weſtmonaſterium, duodecimo die Maii.

Pro Nuncio Regis Franciæ, ſuper Servitio in Tractatu, cum Roberto de Brus, impenſo, commendatoria.

A.D. 1321.
An. 14. E. 2.
Rom. & Fr. 14. E. 2. m. 1.

PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum.

Virtutum inſignia, quibus, dilectus Clericus noſter, Magiſter Bertrandus Bonifacii, Juris utriuſque Profeſſor, pollere dinoſcitur, Labor inſuper vehemens, & Diligentia exquiſita, in noſtris Negotiis, in partibus Marchiæ Scotiæ (pro quibus fuit nunc, & aliàs per, cariſſimum Fratrem noſtrum, Dominum Philippum, Franciæ & Navarræ Regem Illuſtrem, deſtinatus) per eundem gratanter impenſi, ad ipſius honores & profectus appetendos, & omni laude proſequendos, Regiam Benevolentiam noſtram efficiunt, non inmeritò, Debitricem.

Ipſius itaque perſonam veſtræ manſuetudini pleniſſimo recommendamus affectu; devotiſſime ſupplicantes, quatinus eundem Clericum noſtrum, cum omni favore & gratiâ commendatum, ſi placet, ſuſcipiat, noſtri Rogaminis interventu, Apoſtolici culminis Benignitas conſueta, providendo eidem juxta ipſius merita probitatis.

Conſervet &c.

Dat. apud Weſtmonaſterium, decimo quarto die Maii.

Ejuſmodi pro eodem, ad Cardinales.

A.D. 1321.
An. 14. E. 2.
Rom. & Fr. 14. E. 2. m. 1.

VEnerabili in Chriſto Patri, Domino L. Dei gratiâ, Sanctæ Mariæ in Viâ Latâ Diacono Cardinali, Amico ſuo cariſſimo, Edwardus, &c. ſalutem, & ſinceræ dilectionis affectum.

Conſuetam veſtræ Dilectionis promptitudinem, nobis & noſtris gratanter exhibitam, pro, dilecto Clerico noſtro, Magiſtro Bertrando Bonifacii, Juris utriuſque Profeſſore (qui ſe in Negotiis noſtris in partibus Marchiarum Scotiæ fideliter expoſuit) duximus deprecandum:

Quatinus ipſum & ipſius Negotia (pro quibus Domino Summo Pontifici ſpecialiter ſcribimus) favore propitio habere velitis, noſtri contemplatione, commendata; eadem Negotia, Litteris noſtris, dicto Domino Summo Pontifici præſentando, ut felicem effectum ſortiri valeant, diligenter in eiſdem interponere partes veſtras.

Dat. apud Weſtmonaſterium, decimo quarto die Maii.

Eodem modo ſcribitur ſubſcriptis, mutatis mutandis; videlicet,

Domino G. Tituli Sanctorum Marcellini & Petri Preſbitero Cardinali,
Domino Petro de Viâ Nepoti Domini Summi Pontificis,
Domino R. Tituli Sanctorum Nerei & Achillei Preſbitero Cardinali.

Pro Epiſcopo Munatenſi, ſuper Laboribus ſuis, in Tractatu antedicto.

A.D. 1321.
An. 14. E. 2.
Rom. & Fr. 14. E. 2. m. 1.

PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum.

Etſi Sedis Apoſtolicæ deliberatio provida, Confratrum & Coepiſcoporum Negotia, favoris & gratiæ prærogativâ, conſueto more, proſequatur; ut tamen venerabili Patri, G. Munatenſi Epiſcopo (qui pro noſtris Negotiis, in partibus Angliæ & Scotiæ, laboribus plurimis ſe expoſuit) Regius favor, quem promeruit, impendatur,

Beatitudini veſtræ dictum Patrem ſpecialiſſimo recommendamus affectu; devotiſſime ſupplicantes, quatinus in Negotiis ſuis, veſtræ Clementiæ porrigendis, gratiæ plenitudine, noſtris, ſi placet, interventubus, impendere, finemque eiſdem imponere dignemini celerem, honorabilem, & optatum.

Conſervet, &c.

Dat. apud Weſtmonaſterium, decimo quarto die Maii.

Ejuſmodi Litera ad Cardinales.

A.D. 1321. An. 14. E. 2. Rom. & Fr. 14. E. 2. m. 1.

VEnerabili in Chriſto Patri, Domino Berengario, Dei gratiâ, Tuſculanenſi Epiſcopo, Edwardus, &c. ſalutem, & ſinceræ dilectionis affectum.

Scimus, & certiſſimis probavimus indiciis, quòd ea, quæ pro nobis aut noſtris votivè appetimus, effectuali diligentiâ promovenda ſuſcipietis.

Quocirca, venerabilem Patrem, Dominum G. Dei gratiâ, Munatenſem Epiſcopum, fide & circumſpectione,

Prout Labor ipſius, tàm tempore Domini Genitoris, circa Negotium Inquiſitionis de vitâ, & Miraculis Beati Thomæ Herefordenſis, eidem Patri, unà cum aliis per Sedem Apoſtolicam commiſſum, quàm circa Negotia noſtra in partibus Marchiæ Scotiæ teſtatur,

Multipliciter approbatum, Paternitati veſtræ ſpeciali recommendamus affectu:

Totis deſideriis deprecantes, quatinus dicto Patri, in Negotiis ſuis, penes Dominum Summum Pontificem proſequendis (pro quibus etiam eidem Domino Summo Pontifici ſpecialiter ſcribimus) cum omni favore & honore, conſiliis & auxiliis aſſiſtere velitis, noſtris Precibus & Amore; præfatas Litteras, ex parte noſtrâ, Domino Summo Pontifici præſentantes.

Dat. apud Weſtmonaſterium, decimo quarto die Maii.

A.D. 1321.

Eodem modo ſcribitur ſubſcriptis; videlicet,

Domino L. Sanctæ Mariæ in Via Lata,
Domino B. Sanctæ Mariæ in Aquiro, } Diaconis Cardinalibus.
Domino G. Tituli Sanctorum Marcellini & Petri Presbitero Cardinali;
Domino Petro Doza Fratri Domini Summi Pontificis,
Domino Arnaldo Tirandi Nepoti Domini Summi Pontificis,
Domino Bernardo Jordan Domino Inſulæ,
Domino Petro de Via Nepoti Domini Summi Pontificis.

Super Tractatu memorato, & Literis Papæ ad Robertum de Brus non exhibitis.

A.D. 1321. An. 14. E. 2. Rom. & Fr. 14. E. 2. m. 1.

PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum.

Quanta fuit in, Venerabilibus Patribus, R. Wyntonienſi Epiſcopo, & Fratre Willielmo --- Electo Vienenſi, fides firma, labor continuus, & exacta diligentia, in Negotiis noſtris (pro quibus innata Benignitas eoſdem Patres ad partes Marchiæ Scotiæ, pro Tractatu ibidem ineundo, deſtinavit) crebrò comperimus, noſtrorum fidelium Teſtimonia, ac ipſius operis efficacia manifeſtant.

Undè, non inmeritò, ipſos, veros Iſraelitas, in quibus dolus non eſt, reputantes, & miſſos & mittentis affectum plenâ mentis affectione magnificamus, & vobis perſolvimus grates & gratias, quas valemus, totis affectibus ſupplicantes, quatinus dictos Patres (quos Virtus multiplex & Fama gratiſſima recommendant) habere velitis, ſi placet, noſtri contemplatione, propenſiùs commendatos.

Cæterùm, Pater Sancte, de eo quod Litteræ veſtræ, Roberto de Brus per eoſdem Patres deſtinatæ, eidem Roberto exhibitæ non fuerunt, veſtra Celſitudo nòn miretur, ſet potius eoſdem habeat in eâ parte, ſi placet, totaliter excuſatos.

A.D. 1321.

Inito enim Conſilio, & habitâ ſuper eiſdem Litteris deliberatione pleniori, omnibus, ibidem tunc ex parte veſtrâ & noſtrâ præſentibus, propter aliqua verba, in dictis Litteris inſerta, ſanum videbatur eas non eſſe dicto Roberto porrigendas.

De dicti vero --- Electi fide & induſtriâ, jam probatis, plenariè confidentes, quædam Negotia, nos & noſtros ſpecialiter tangentia, veſtræ Beatitudini ſerioſiùs exponenda, eidem injunximus; cui, ſi placet, in eiſdem adhibere dignemini plenam fidem.

Conſervet, &c.

Dat. apud Weſtmonaſterium, decimo quarto die Maii.

De Officio Majoratus Londoniæ replegiato.

A.D. 1321. An. 14. E. 2. Clauſ. 14. E. 2. m. 6.

REX, dilecto & fideli ſuo, Roberto de Kendale, ſalutem.

Quia, de gratiâ noſtra ſpeciali, replegiavimus, dilectis nobis, Aldermannis & Civibus Civitatis noſtræ Londoniæ Officium Majoritatis Civitatis illius, uſque ad Quindenam Sancti Michaelis proximò futuram, quod quidem Officium, nuper, coram Juſtitiariis noſtris itinerantibus, apud Turrim Londoniæ, quibuſdam de cauſis, captum fuit in manum noſtram; & nominationem, per prædictos Aldermannos & Cives, nobis factam de Hamone de Chiggewell, Cive Civitatis prædictæ, pro dicto Officio, per tempus prædictum regendo, acceptavimus, Sacramentumque recepimus ab eodem nobis debitum in hac parte.

Vobis mandamus quòd eidem Hamoni Cuſtodiam Civitatis prædictæ, quam vobis nuper commiſimus regendam, liberetis habendam & regendam in formâ ſupradictâ.

Teſte Rege apud Weſtmonaſterium, viceſimo primo die Maii.

Per ipſum Regem.

Pro Comitiſſa de Fyſe.

A.D. 1321. An. 14. E. 2. Pat. 14. E. 2. p. 2. m. 9.

REX omnibus Ballivis & Fidelibus ſuis, tàm infra Libertates, quàm extra, ad quos, &c. ſalutem.

Cùm, dilecta Neptis noſtra, Maria Comitiſſa de Fyſe, quæ moratur in Scotiâ, mittat Robertum de Cumpton, & quoſdam alios Servientes ſuos de Scotiâ, uſque Civitatem noſtram Londoniæ, ad Pannos, Jocalia, & alia, quæ pro Camerâ ipſius Comitiſſæ neceſſaria exiſtunt, ad opus ejuſdem Comitiſſæ, ibidem emenda & providenda:

Vobis mandamus quod eidem Roberto, aut Servientibus prædictis in eundo verſus Civitatem prædictam, ibidem morando, & exinde uſque Scotiam redeundo, non inferatis, ſeu, quantum in vobis eſt, ab aliis inferri permittatis injuriam, moleſtiam, dampnum, impedimentum aliquod, ſeu gravamen; &, ſi quid eis foriſfactum fuerit, id eis, ſine dilatione faciatis emendari.

In cujus, &c. uſque ad Feſtum Sancti Martini proximò futurum duraturas:

Proviſo quod idem Robertus, aut Servientes prædicti, Equos ad Arma, ſeu Armaturas aliquas, uſque ad prædictam Terram Scotiæ ſecum non ducant, ſeu duci faciant quoviſmodo.

In cujus, &c.

Teſte Rege apud Weſtmonaſterium, viceſimo quarto die Maii.

Per ipſum Regem, nunciante Magiſtro Roberto de Baldok.

De Treuga cum Duce Britanniæ proroganda.

A.D. 1321. An. 14. E. 2. Clauſ. 14. E. 2. m. 4. d.

REX, Seneſcallo ſuo Vaſconiæ, qui nunc eſt, vel qui pro tempore erit, ſalutem.

Cùm nos Treugam,

Quæ inter nos pro Hominibus, Mercatoribus, & Subditis noſtris, Marinariis, & aliis, tàm de Regno noſtro Angliæ, quàm de Terris noſtris Hiberniæ & Walliæ, ex parte unâ, & Nobilem Virum, Johannem Ducem Britanniæ, Conſanguineum noſtrum cariſſimum, pro Hominibus, Mercatoribus, & Subditis ſuis, Marinariis, & aliis, de Ducatu ſuo Britanniæ ex alterâ, ſuper quibuſdam Diſſenſionibus & Diſcordiis, occaſione diverſorum dampnorum, hinc indè, datorum, uſque ad Feſtum Omnium Sanctorum, jam proximò futurum capta fuit & inita,

Ab eodem Feſto Omnium Sanctorum, per unum annum proximò ſequentem completum, duxerimus prorogandam,

Ac, volentes Diſſenſiones & Diſcordiarum materias hujuſmodi ſedari, & Pacem ſuper Diſſenſionibus & Diſcordiis illis, modis & viis, quibus commodiùs poterimus, amicabiliter reformari,

Per totum Regnum noſtrum, ac Terras noſtras ſupradictas, publicè fecerimus proclamari, quod omnes & ſinguli, Subditi noſtri, Mercatores, Marinarii, & alii de Regno & Terris noſtris eiſdem, qui per dictum Ducem, Mercatores, Marinarios,

A.D. 1321. Edv. 2.

rinarios, & Subditos ſuos, in Terrâ, vel in Mari, dampna aliqua paſſi ſunt, & pro emendis indè habendis proſequi voluerint,

Necnon & illi, quibus imponitur dampna aliqua Mercatoribus, Marinariis, & Subditis dicti Ducis intuliſſe,

Sint apud Burdegaliam in Feſto Sancti Andreæ Apoſtoli proximò futuro, ſuper dampnis hujuſmodi ſufficienter informati, ad tractandum ibidem, coram vobis & aliis de Concilio noſtro in partibus illis, ſuper amicabili Pace in hac parte reformandâ, & ad faciendum ulterius quod, de communi aſſenſu & conſilio, ibidem contigerit ordinari,

Vobis mandamus quòd, receptis Literis noſtris de prorogatione Treugarum prædictarum, præfatum Ducem, ut eandem Treugam ſimiliter proroget & obſervet, pro parte ſuâ, inducatis;

A.D. 1321. Edv. 2.

Et, ſi idem Dux eam duxerit acceptandam, tunc illos, de Concilio noſtro, in partibus Vaſconiæ prædictis, apud dictum locum Burdegaliæ, in dicto Feſto Sancti Andreæ, congregari faciatis, ac ſuper præmiſſis, unà cum illis de dicto Concilio, Tractatum illum teneatis, & perficiatis tunc ibidem in formâ ſupradictâ.

Dat. apud Weſtmonaſterium, viceſimo quarto die Maii.

Iſtæ Literæ erant patentes.

Per ipſum Regem.

De Juribus Regiis, conſervandis.

A.D. 1321. An. 14. E. 2.

Pat. 14. E. 2. p. 2. m. 1.

REX Archiepiſcopis, Epiſcopis, Abbatibus, Prioribus, Decanis, Archidiaconis, Præcentoribus, Sacriſtis, Officialibus, & omnibus Perſonis Eccleſiaſticis, in quacumque Dignitate conſtitutis, necnon Notariis Publicis, ſalutem.

Ad Jura noſtra Regia, ne depereant, ſeu per aliquorum Uſurpationes indebitas aliqualiter ſubtrahantur, quatenus juſtè poterimus, manutenenda: ſubtractaque & occupata, ſi quæ fuerint, ad Statum debitum revocanda: necnon ad impugnatorum eorumdem Jurium noſtrorum conatus illicitos refrænandos; eo ſtudioſiùs nos decet operam adhibere & ſolicitiùs extendere manum noſtram, quo ad hoc vinculo aſtringimur Juramenti;

Cùm itaque Collationem noſtram ad Præbendam de Aylesbury, in Eccleſiâ Beatæ Mariæ Lincolniæ nuper vacantem, & ad noſtram Donationem ſpectantem, verſus Henricum, Epiſcopum Lincolnienſem, recuperavimus per conſiderationem Curiæ noſtræ; &, dilecto Clerico noſtro, Magiſtro Roberto de Baldok Præbendam illam contulerimus Regio Jure noſtro: Idemque Clericus noſter poſſeſſionem dictæ Præbendæ, virtute Collationis noſtræ prædictæ, canonicè ſit aſſecutus, & eam pacificè poſſideat in præſenti:

Et intellexerimus, jam de novo, quod quidam, Jus noſtrum prædictum impugnare, dictumque Judicium, in Curiâ noſtrâ, ut præmittitur, ritè redditum, pro viribus enervare nitentes, quaſdam Provocationes, Appellationes, interponentes, Commiſſiones ad citandum præfatum Clericum noſtrum, ad comparendum extra Regnum noſtrum, ſuper præmiſſis reſponſurum, vobis demandari, ac alia diverſa per vos in hac parte fieri procurant;

A.D. 1321.

Per quæ utique, ſi procederent, effectus Collationis noſtræ prædictæ de facili poſſet enervari, nobiſque & Coronæ noſtræ præjudicium & exhæredationem multipliciter generari; ac dictus Clericus noſter ſuper poſſeſſione ſuâ dictæ Præbendæ moleſtari ac perturbari:

Nos, volentes hujuſmodi præjudicio & exhæredationi, modis & viis omnibus, quibus poterimus, prout ad hoc diverſimode aſtringimur, obviare, & hujuſmodi Conatus illicitos refrænare:

Vobis omnibus, & ſingulis veſtrûm, mandamus, firmiter inhibentes, nè, prætextu alicujus Commiſſionis aut mandati, vobis, vel alicui veſtrûm, per quemcumque facti, ſeu faciendi, Citationes, Provocationes, Appellationes, Inductiones, aut alios Proceſſus, ſeu Impedimenta, quæ in præjudicium noſtri, ſeu derogationem Juris Coronæ noſtræ ſeu Dignitatis noſtræ Regiæ, vel Judicii, Curiâ noſtrâ redditi, enervationem cedere valeant, ſeu per quæ dictus Clericus noſter, ſuper poſſeſſione ſuâ prædictâ, indebitè moleſtari poterit, nobis inconſultis, facere præſumatis.

Et, ſi Citationes, ſeu Proceſſus aliquos præjudiciales, prætextu alicujus Commiſſionis hujuſmodi, ſuper dicto

A.D. 1321. Edv. 2.

Negotio, fieri feceritis, eos faciatis ſine dilatione aliquâ revocari; ſcituri pro certo quòd, ſi ſecus feceritis, ad vos, tanquam Violatores Juris noſtri Regii, non inmeritò, graviter capiemus.

Teſte Rege apud Weſtmonaſterium, quarto die Julii.

Per ipſum Regem.

A.D. 1321. Edv. 2.

Pro Cancellario & Magiſtris Univerſitatis Cantebrigiæ, de Domibus, fundandis pro ſuſtentatione Scolarium, in Theologia & Arte Dialectica ſtudentium.

A.D. 1321. An. 14. E. 2.

Pat. 14. E. 2. p. 2. m. 1.

REX omnibus, ad quos, &c. ſalutem.

Sciatis quòd, ad requiſitionem, dilecti Clerici noſtri, Rogeri de Northburgh, Archidiaconi Richemundiæ, conceſſimus, & licentiam dedimus, pro nobis & Hæredibus noſtris, quantum in nobis eſt, dilectis nobis in Chriſto, Cancellario & Magiſtris Univerſitatis Cantebrigiæ, quòd ipſi Advocationes Eccleſiarum, uſque ad Valentiam Quadraginta Librarum per Annum, juxta Taxationem Norwycenſem, de cujuſcumque Feodo Advocationes illæ fuerint (exceptis Advocationibus Eccleſiarum, quæ de nobis tenentur in Capite) adquirere poſſint:

HABENDA ſibi & Succeſſoribus ſuis, Cancellario & Magiſtris Univerſitatis prædictæ, de Capitalibus Dominis Feodi illius, per ſervitia indè debita & conſueta, IMPERPETUUM;

Ita quod prædicti, Cancellarius & Magiſtri, Eccleſias ipſas, uſque ad valorem prædictum, quarum Advocationes ſic adquiſierint, quibuſdam Domibus, quas fundare intendunt in eadem Univerſitate, pro ſuſtentatione Scolarium, in Sacra Theologia & Arte Dialecticâ ſtudentium, prout eis meliùs fore videbitur faciendum, dare poſſint & aſſignare.

A.D. 1321.

Et quod Magiſtri, vel Cuſtodes earumdem Domorum, qui pro tempore fuerint, Eccleſias illas apropriare: & eas, apropriatas, in proprios uſus tenere poſſint ſibi & Succeſſoribus ſuis, Magiſtris vel Cuſtodibus Domorum illarum, pro ſuſtentatione Scolarium prædictorum, de Capitalibus Dominis Feodi illius, per ſervitia prædicta, IMPERPETUUM.

STATUTO, DE TERRIS ET TENEMENTIS, AD MANUM MORTUAM NON PONENDIS EDITO, NON OBSTANTE.

Dùm tamen per Inquiſitiones, indè in formâ debitâ faciendas, & in Cancellariâ noſtrâ, vel Hæredum noſtrorum ritè retornandas, compertum ſit quod id fieri poterit abſque dampno & præjudicio noſtro, & Hæredum noſtrorum, & alterius cujuſcumque.

In cujus, &c.

Teſte Rege apud Weſtmonaſterium, quinto die Julii.

Per breve de privato Sigillo.

Pro Rogero de Northburgh ad Cardinalatum elevando.

A.D. 1321. An. 15. E. 2.

Rom. 15. E. 2. m. 14.

PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum.

Dùm mentis cogitatu revolvimus, quantis gratiarum muneribus Sacroſancta Sedes Apoſtolica Regnum & Regiam Domum noſtram, fœcundæ dilectionis amplexibus, hactenus honoravit, ſe, ob ipſorum ferventem devotionem, quam ad ipſam Sanctam Sedem habuiſſe noſcuntur, ſemper favorabilem & propitiam exhibendo;

Magnæ nobis admirationis materia miniſtratur de eo, quod Preces noſtras, quas pro Promotione, dilecti & Familiaris Clerici noſtri, Magiſtri Rogeri de Northburgh, Archidiaconi Richemundiæ, veſtræ porreximus Sanctitati vicibus repetitis, nec dum potuerunt a veſtrâ Clementiâ, non abſque Honoris Regii aliquali dedecore, exaudiri; præſertim cùm cæteri Reges & Principes & quidam in dignitate minores, reportaverint in conſimilibus ſua vota.

A.D. 1321.

Quamobrem, pie Pater, affluentis veſtræ Bonitatis aurem pulſamus adhuc Precibus iteratis, quatinus ad Honorem Regium, in votiva exauditione Precum hujuſmodi, benignitate ſolitâ, paternæ conſiderationis intuitum convertentes, ſic votum noſtrum in hac parte dignemini adimplere, quod filialis devotio, quæ hucuſque erga Sanctam

A.D. 1321. Edv. 2.

Matrem Eccleſiam, & ejus Membra promptam ſe præbuit, exindè efficiatur promptior, & felicibus ſemper ſucceſſibus augeatur.

Conſervet, &c.

Dat. apud Weſtmonaſterium, viceſimo quarto die Julii.

Ad Cardinales, pro dicto Rogero.

A.D. 1321. An. 15. E. 2. Rom. 15. E. 2. m. 14.

VEnerabili in Chriſto Patri, Domino B. Dei gratiâ, Tuſculano Epiſcopo, Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinali, Amico ſuo cariſſimo, Edwardus, ejuſdem gratiâ, Rex Angliæ, &c. ſalutem, & ſinceræ dilectionis affectum.

Talem de veſtræ Paternitatis ſinceritate fiduciam reportamus, quod ad ea promovenda, quæ noſtris firmiter inhærent præcordiis, Regiumque non mediocriter contingunt honorem, opem & operam velitis, ſolicitis ſtudiis, impendere efficaces.

Sanè, conſiderantes quòd, pro noſtris & Regni noſtri negotiis, plus ſolito in Romana Curiâ emergentibus, nobis eſſet perquàm utile & honeſtum, quòd Perſona idonea, de noſtris Linguâ & Natione, ſacro Cardinalium Collegio, ſicut Progenitorum noſtrorum temporibus hactenus viſum eſt, jungeretur,

Sanctiſſimum Patrem Dominum J. divinâ providentiâ, Summum Pontificem, per noſtros Nuncios & Literas, vicibus iteratis, ac jam denuò cum inſtantiâ, requiſivimus, quatinus, dilectum Clericum noſtrum, Magiſtrum Rogerum de Northburgh, Archidiaconum Richemundiæ (quem mores & merita multipliciter recommendant) ad Cardinalatûs apicem aſſumere dignaretur,

Pro cujus Negotii votivâ expeditione, ſic erga præfatum Dominum Summum Pontificem velitis, ſi placet, noſtri honoris optentu, interponere partes veſtras, quòd nobis in perſonâ prædicti Clerici noſtri non negetur, quod cæteris Regibus, & aliis Inferioribus, in perſonis diverſorum, noſcitur fuiſſe conceſſum.

Nos enim, non abſque rubore, perferimus tantam dilationem Negotii memorati; maximè cùm, inter Sanctam Sedem Apoſtolicam, & Regiam Domum noſtram, exhuberaverit hucuſque fœcundæ dilectionis amœnitas; quam noſtris temporibus ferventi deſiderio cupimus adaugeri.

Dat. apud Weſtmonaſterium, nono die Auguſti.

Eodem modo ſcribitur ſubſcriptis, mutatis competenter mutandis; videlicet,

Domino R. Hoſtienſi,
Domino W. Peneſtrenſi,
Domino W. Albanenſi,
Domino B. Portuenſi,
Domino G. Sabinenſi,
Domino B. Tuſculani,
Epiſcopis Cardinalibus.

Domino N. Sancti Adriani,
Domino J. Sancti Georgii ad Velum Aureum,
Domino L. Sanctæ Mariæ in Viâ latâ,
Domino R. Sanctæ Mariæ in Coſmedyn,
Domino A. Sanctæ Mariæ in Porticu,
Domino R. Sanctæ Mariæ Novæ,
Diaconis Cardinalibus.

Domino N. tituli Sancti Euſebii,
Domino G. tituli Sancti Ciriaci in Termis,
Domino G. tituli Sanctorum Marcellini & Petri,
Presbiteris Cardinalibus.

Domino P. tituli Sanctæ Suſannæ.
Domino B. tituli Sancti Marcelli,
Presbiteris Cardinalibus.

Domino B. Sanctæ Agathæ,
Domino P. Sancti Angeli,
Domino A. Sancti Euſtachii,
Domino B. Sanctæ Mariæ in Aquiro,
Domino G. Sanctæ Luciæ in Silice,
Diaconis Cardinalibus.

Domino S. tituli Sanctæ Priſcæ,
Domino B. Tituli Sancti Vitalis,
Domino P. tituli Sanctæ Potencianæ,
Domino P. tituli Sanctæ Anaſtaſiæ,
Domino P. tituli Sanctorum Stephani & Clementis.
Presbiteris Cardinalibus.

Ad Regem Siciliæ, pro Rogero memorato.

A.D. 1321. An. 15. E. 2. Rom. 15. E. 2. m. 14.

EXcellentissimo Principi, Domino R. Dei gratiâ, Jerusalem & Siciliæ Regi, Consanguineo suo carissimo, Edwardus, ejusdem gratiâ, Rex Angliæ, &c. salutem, & prosperos ad vota successus.

Tantam de vestræ Dilectionis constantiâ fiduciam reportamus, quod ad ea promovenda, quæ nostris firmiter inhærent præcordiis, *&c. prout supra ad Cardinales; & tunc sic;*

Pro cujus Negotii votiva expeditione, sic erga præfatum Dominum Summum Pontificem velitis, si placet, nostri Honoris optentu (pro quo vos zelare non ambigimus) interponere partes vestras, quod nobis, in personâ prædicti Clerici nostri, non negetur, quod cæteris Regibus, & aliis inferioribus, in personis annuitur diversorum; Scientes quòd, non absque rubore, perferimus, post tot precum nostrarum instantiam, dilationem Negotii memorati.

Dat. apud Westmonasterium, 9. die Augusti.

Pro Archiepiscopo Rothomagensi.

A.D. 1321. An. 15. E. 2. Fin. 15. E. 2. m. 24.

REX Vicecomiti Eborum, salutem.

Cum, sexto die Augusti, Anno Regni nostri quartodecimo, ceperimus Fidelitatem, Venerabilis Patris --- Archiepiscopi Rothomagensis, pro Terris & Tenementis, quæ de nobis tenuit in Anglia:

Et mandaverimus Gilberto de Stapelton, tunc Escaetori nostro ultra Trentam, quòd omnes Terras & Tenementa (quæ idem Archiepiscopus tenuit in Ballivâ suâ, & quæ ratione vacationis Archiepiscopatûs Rothomagensis dudùm ceperat in manum nostram, & in manu nostrâ detinuit) eidem Archiepiscopo liberaret; sicut per inspectionem Rotulorum Cancellariæ nostræ nobis constat:

Ac præfatus Escaetor noster Manerium de Kilhum, cum pertinentiis, in Comitatu Eborum (cujus quidem Manerii una Medietas fuit præfati Archiepiscopi, & altera Medietas Decani & Capituli Rothomagensis) pro eo quòd tunc primò sibi constabat de vacatione Archiepiscopatûs Rothomagensis, in manum nostram seisivit, unà cum Bladis, & aliis Bonis & Catallis, in eodem Manerio inventis:

Et Manerium illud postmodum, usque ad diem Obitûs præfati Escaetoris, in manu nostrâ retinuit; exitus, indè provenientes, ad opus nostrum percipiendo;

Cujus quidem prætextu prædictum Manerium, unà cum Bladis & aliis Bonis, & Catallis prædictis, in manu nostra detinetur;

Propter quod, ex parte præfati Archiepiscopi, & dictorum Decani & Capituli, nobis est supplicatum, ut Manerium prædictum (videlicet, unam Medietatem præfato Archiepiscopo, & alteram Medietatem prædictis Decano & Capitulo) unà cum Bladis, & aliis Bonis, & Catallis prædictis, restituere curaremus; adjecto quod præfatus Escaetor noster, dum vixit, de Exitibus Manerii prædicti ad opus nostrum plus recepit, quàm ad nos pertineret habendum, pro vacatione Archiepiscopatûs prædicti proximò præcedente, sicut prædictum est:

Ac Alanus de Kilhum, & Edmundus de Boynton, de dicto Comitatu Eborum, manuceperint, coram nobis, in Cancellariâ nostrâ, de satisfaciendo nobis de eo, quod ad nos pertinet de dictâ vacatione prædicti Archiepiscopatûs, ultra id quod per præfatum Escaetorem nostrum receptum fuit; necnon & de Bladis, & aliis Bonis, & Catallis, in dicto Manerio existentibus, si ad nos debeant pertinere;

Tibi præcipimus quòd præfatis, Archiepiscopo, Decano & Capitulo, vel eorum Attornatis in hac parte, Manerium prædictum, unà cum Bladis, & aliis Bonis, & Catallis, in eodem Manerio existentibus, liberes per manucaptionem supradictam.

Teste Rege apud Westmonasterium, 12. die Augusti.

Per Concilium.

Pro Burgenſibus de Sancto Omero.

A.D. 1321. An. 15. E. 2.

Pat. 15. E. 2. p. 1. m. 19.

REX Vicecomitibus, & omnibus aliis Ballivis, Miniſtris, & fidelibus ſuis, tàm infra Libertates, quàm extra, ad quos, &c. ſalutem.

Sciatis quòd, cùm per Cartas Progenitorum noſtrorum, quondam Regum Angliæ, quas Confirmavimus, Conceſſum ſit Burgenſibus de Sancto Omero, quod ipſi, per totam Terram & poteſtatem noſtram, hanc habeant Libertatem,

Quod ipſi, vel eorum bona, quorumcumque Locorum, in Terrâ & poteſtate prædictis inventa, non areſtentur pro aliquo debito, de quo Fidejuſſores, aut principales Debitores non extiterint:

Niſi forte ipſi Debitores de eorum ſint Communia & poteſtate, habentes unde de debitis ſuis in toto, vel in parte ſatisfacere poſſint, & dicti Burgenſes illis, qui de Terrâ & poteſtate prædictis exiſterent, in juſtitiâ defuerint, & de hoc rationabiliter conſtare poſſit.

A.D. 1321.

Nos, ad requiſitionem Magnifici Principis, Philippi Franciæ & Navarræ Regis illuſtris, Fratris noſtri cariſſimi, volentes præfatis Burgenſibus gratiam facere ampliorem,

Conceſſimus eis quod ipſi, vel eorum Bona, ſeu Mercimonia, infra Regnum noſtrum, pro Tranſgreſſione aliorum, quàm ipſorum Burgenſium, nullatenus areſtentur.

Et ideò vobis Mandamus quod eiſdem Burgenſibus, aut eorum Servientibus, in veniendo in Regnum noſtrum prædictum, cum Bonis & Mercimoniis ipſorum Burgenſium, ibidem morando, & de eiſdem negotiando, ac commodum ſuum faciendo, ſeu exinde redeundo, non inferatis, ſeu, quantum in vobis eſt, ab aliis inferri permittatis Injuriam, Moleſtiam, Dampnum, Impedimentum aliquod, ſeu Gravamen:

Nec ipſos Burgenſes, vel eorum Bona, ſeu Mercimonia, pro Tranſgreſſione aliorum, quàm ipſorum Burgenſium, non areſtetis quoquo modo.

In cujus, &c. per unum Annum duraturas.

Teſte Rege apud Weſtmonaſterium, 20. die Auguſti.

Per ipſum Regem.

Pro Bartholomæo de Badeleſmere de remiſſione Pœnarum.

A.D. 1321. An. 15. E. 2.

Pat. 15. E. 2. p. 1. m. 16.

LE Roi a toutz ceux, as queux ceſtes preſentes Lettres vendront, ſalutz.

Sachez nous,

En ce preſente noſtre Parlement, tenu a Weſtmeſtre, a treis ſemenes de la Nativite Seint Johan le Baptiſtre, prechein paſſe, par aſſent des Prelatz, Countes, Barons, & la Commune de noſtre Roialme iloeqes a noſtre Mandement aſſemblez,

Aver releſſe a, noſtre chier & foial, Bartholomeu de Badeleſmere, checune Manere de action chalenge, ou demaunde, qui nous avoms, ou aver purroms vers le dit Bartholomeu, par reſon d'un Eſcrit qui n'adgaires fiſt a nous;

Par le quel il obliga a nous ſon Corps, ſes Terres, Tenements, Biens, & Chateux, en pluſurs & diverſes peines & forfetures, s'il ne faiſt pluſurs choſes, contenues en dit eſcrit, ou s'il meſpreit contre nous:

A.D. 1321.

Et auſi d'un autre eſcrit, lequel il nous fiſt de encoure les peines & forfetures, contenues en le dit primer eſcrit, s'il deſcomerſit a nubi celes choſes;

Et voloms & grantoms, pur nous & pur nos heires, qui le dit Bartholomeu, ſes terres, & tenementes, biens, & chateux, ſoint quit & deſcharge de tutes les peines & forfetures, contenues en le dit primer eſcrit, & qui les ditz eſcritz deſore ſoient de nule force & anenti, que la partie, ou quant qils ſoient trouez.

En teſmoignance des queles choſes, nous avoms fait faire ceſtes noz Lettres Patentes.

Don. a Weſtmeſtre, le 20. jour d'Auguſt.

Per ipſum Regem & Concilium.

Tripl.

Ne quis occaſionetur, pro Exceſſibus in Proſecutione Hugonis le Deſpencer.

A.D. 1321. An. 15. E. 2.

EDwarde, par la grace de Dieu, Roy d'Engliterre, Seignor d'Irelande, & Duke d'Aquitayn, a toutz ſes Baylyffes & Foialx, as queux ceſtes preſentz Lettres vendront, ſalutz.

Saches que Come,

En ceſt noſtre preſent Parlement tenus a Weſtmeſtre, a trois Semaignes de la Nativite de Sainct John le Baptiſt, prochein paſſe, par nous & par Prelates, Countz, Barons, & la Common de noſtre Royalme illonques par noſtre Mandement aſſemblez,

Accorde ſoit & Aſſentu, qe nul,

De quel eſtate ou condicion que il ſoit, pur Alliance, quel temps que il ſoit fait, par ſerement, eſcripte, ou in autre maner, ne pur priſe, occupacion, ou detinue des Chateux, Villes, Manoirs, Terres, Tenementz, Biens, ou Chateux, Priſe, Empriſonment, ou Ranceones des Gentes de noſtre Ligeaunce, ou d'autres Homicides, Robberies, Felonies, ou autres choſes, que purront eſtre notes as Treſpaſſes ou as Felonies, faits contre noſtre peax par pluſors Graundes de noſtre Royalme, lour Allies, & lour Adherentes en un purſuite, que n'adgaire feſoint par certeynes encheſons countre Syre Hugh le Deſpenſer le Fitz, & Syre Hugh le Deſpenſer le Piere, puis ce primer jour de Marche darrein paſſe, juſque a Meſcuredie prochein apres la Feaſte de l'Aſſumptione de noſtre Dame, ceſt a Scavoir le 19. jour d'Auguſt prochein enſuant,

Soit appelle, ne challenge, pris, n'empriſone, empeſche, moleſte, ne greve, ne en judgment meſne par nous, ne par autre a noſtre ſuite, ne la ſuite d'autry, que quil ſoit en noſtre Courte, ne nul parte aillours; mes que de toutes tielx Treſpaſſes & Felonies ſoient quites par cel accorde & aſſent:

Sauve, toutes jours, attoutz forpris les dits Hugh & Hugh, action & reaſon d'avoir & Recoverer lour Chateux, Villes, Manoires, Terres, Tenementes, Gardes & Marriages ſolonc les Leis & les Uſages ceo en arrere Uſees;

Sans puniſhment devers nous, ou damage recoverer veſtres parte du Temps avant dit, ſicome en les dites accord & aſſent pluis pleyn eſt contenus:

Nous, voillantz meſmes ceux accord & aſſent eſtre tenus, & gardes en toutz choſes, volons que, noſtre foial & loyal, H. de B. Counte de Hereford & de Eſſex, un des ditz Grandes, pur Alliance, que temps que ceo ſoit, par ſerement, eſcript, ou en autre maner, ne pur choſe fait en la diſt purſuite, dedeins le dit temps, ne ſoit appelle, ne challenge, pris, n'enpriſone, empeche, moleſte, ne greve, n'en Judgment Meſne par nous, ne par autre a noſtre ſuite, n'a ſuite d'autry, que quil ſoit, en noſtre Courte, ne nul part aillours, contre la forme de les accorde & aſſent avantditz.

En teſmoignance des quels choſes, nous avons fait faire ceſtes nous Letters Patentes.

Done a Weſtmeſtre, le 20. jour d'Auguſt, l'an de noſtre Reigne 15.

De Proceſſibus contra Scotos.

A.D. 1321. An. 15. E. 2.
Rom. 15. E. 2. m. 14.

PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum.

Qualiter Paternæ pietatis provida circumſpectio tribulationi piè compatiens filiorum, ad refrænandum Scotorum protervias,

Qui, poſt flagitia innumera, & populorum ſtrages in Terrâ noſtrâ Scotiæ, contra Fidelitatis & Homagii ſui Juramentum, præſumptione dampnabili perpetrata, partes Angliæ pluries manu hoſtili, ante hæc tempora, ſunt ingreſſi, Homicidia, Deprædationes, Incendia, & alia mala quamplurima inhumaniter perpetrando,

Tàm Sacris Exortationibus, quàm etiam judiciarii vigore Proceſsûs, hactenus piâ manſuetudine laboravit, jugiter occurrit obtutibus noſtræ mentis; & exindè veſtræ Clementiæ grates ſemper & gratias referimus quas valemus.

Verùm, quia dicti Scoti coram Sanctitate veſtrâ, ex præfixione, diem habent, videlicet, Kalendis Septembris, ſuper Negotio ſupradicto:

Ad quem diem nos ſolempnes Nuncios, ad informandum vos ſuper Exceſſibus & Rebellionibus ipſorum Scotorum, propoſueramus ad veſtræ Sanctitatis præſentiam deſtinâſſe;

Set,

A.D. 1321. Edv. 2. Set, procurante humani generis Inimico, ſubitò inter quoſdam Magnates de Regno noſtro tanta Turbatio nuper exorta fuit (quæ tamen jam, annuente Domino, pro parte ſedata eſt) quod hujuſmodi Nuncios ad præſens nequivimus, prout diſpoſueramus, deſtinare.

Quamobrem Sanctitati veſtræ devotis affectibus ſupplicamus, quatinus, nos ſuper hoc, ſolitâ benignitate, ſi placet, Excuſatos habentes; ad ipſorum Scotorum Rebellionem tirannicam, & inobedientias contra Sedem Apoſtolicam, & ejus Nuncios, multipliciter commiſſas, alióſque ipſorum nephandos Exceſſus Paternæ conſiderationis intuitum dirigentes, ſic, ad ipſorum obſtinatam Elationem, & Rebellionem elatam, ſalubriter reprimendas, Apoſtolicæ indignationis aculeos dignemini relaxare, quod ultionis ſeveritas eò contra ipſos ampliùs extendatur, quò proterviùs ſua flagitia multiplicare conati ſunt, & adhuc, induratis animis, in eodem propoſito perſeverant.

A.D. 1321. Edv. 2. Cæterùm injunximus Magiſtro Andreæ Sapiti, & quibuſdam aliis Clericis noſtris, in Romanâ Curiâ exiſtentibus, quòd ſuper diverſis, Proceſſus prædictos concernentibus, Benignitatem veſtram ad plenum ſtudeant informare; quos, ſi placet, benignè audire, & dicenda per eos, juxta ſperatam fiduciam, commendare dignetur memoriæ veſtra Sanctitas reverenda.

Nos enim, ceſſantibus impedimentis prædictis, Offerente etiam oportunitate, ad veſtri Apoſtolatûs apicem ſolempnes Nuncios, pro dicto Negotio, cum celeritate commodâ, propitiante Domino, tranſmittemus.

Conſervet, &c.

Dat. apud Weſtmonaſterium, 25. die Auguſti.

Ad Cardinales, ſuper Proceſſibus memoratis.

A.D. 1321. An. 15. E. 2. Rom. 15 E. 2. m. 14.

VEnerabili in Chriſto Patri, Domino B. Dei gratiâ, Tuſculanenſi Epiſcopo, Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinali, amico ſuo cariſſimo, Edwardus, ejuſdem gratiâ, Rex, &c. ſalutem, & ſinceræ dilectionis affectum.

Quanto de veſtræ dilectionis puritate intimiùs confidimus, tanto pro hiis, quæ noſtris deſideriis ardentiùs inhærent, veſtram amicitiam confidentiùs excitamus,

Cùm itaque Scoti, Eccleſiæ Romanæ Rebelles, & noſtri Inimici, coram Sanctiſſimo in Chriſto Patre, Domino J. divinâ Providentiâ, Eccleſiæ prædictæ Summo Pontifice, ſuper Rebellione prædictâ, diem habeant, videlicet, inſtantes Kalendas Septembris;

Ad quem diem, ad informandum ipſum Dominum Summum Pontificem, ſuper Exceſſibus & Rebellionibus ipſorum Scotorum, ad ipſius præſentiam propoſueramus noſtros Nuncios deſtinaſſe;

Set, procurante humani generis Inimico, ſubitò inter quoſdam Magnates de Regno noſtro tanta Turbatio nuper exorta fuit (quæ tamen jam, annuente Domino, pro parte ſedata eſt) quod hujuſmodi Nuncios ad præſens nequivimus deſtinare,

Paternitatem veſtram reverendam affectuoſis precibus requirimus & rogamus, quatinus erga dictum Sanctiſſimum Patrem (cui ſuper hoc ſcribimus) ut Nos in hac parte excuſatos habere velit; & ut, ad dictorum Scotorum Rebellionem tirannicam & Inobedientias, contra Sedem Apoſtolicam & ejus Nuncios multipliciter commiſſas, alioſque ipſorum nephandos Exceſſus reprimendum & puniendum, Proceſſus, ex Officio ſuo ſalubriter inchoatos, continuet & aggravet, velitis Opem & Operam efficaciter adhibere; & in præmiſſis ſimiliter veſtrum Auxilium & Conſilium apponere cum effectu; ſic, ſi placet, quod, vobis mediantibus, dicti Scoti, prout demeruerint, a ſuis Exceſſibus reprimantur, nóſque vobis ex hoc ad ſpecialia gratiarum munera teneamur:

A.D. 1321. Cæterùm Injunximus Magiſtro Andreæ Sapiti, & quibuſdam aliis Clericis noſtris, in dictâ Romanâ Curiâ exiſtentibus, quod ſuper diverſis, Proceſſus prædictos concernentibus, vos ad plenum ſtudeant informare; quos, ſi placet, benignè audire, & dicenda per eos, juxta ſperatam fiduciam, veſtræ memoriæ velitis effectualiter commendare.

Dat. apud Weſtmonaſterium, 25. Auguſti.

Eodem modo ſcribitur Cardinalibus ſupraſcriptis, & Dominis ſubſcriptis, mutatis mutandis; videlicet,

Domino Petro Doza, Fratri Domini Summi Pontificis;

Domino

A.D. 1321. Edw. 2.

Domino Arnaldo Tyrandy, Nepoti Domini Summi Pontificis;

Domino Bern. Jordan, Domino Insulæ;

Domino Petro de Via, Nepoti Domini Summi Pontificis.

De Caſtro de Herbotel Diruendo.

A.D. 1321. An. 15. E. 2. Pat. 15. E. 2. p. 1. m. 16.

REX, dilecto & fideli ſuo, Johanni de Pennereth, Conſtabulario Caſtri de Herbotel, ſalutem.

Cùm in Tractatu,

Nuper habito inter quoſdam certos Nuncios noſtros pro parte noſtrâ, & Robertum de Bruys pro ſe, & Scotis, ſibi adhærentibus, contra Nos de guerrâ exiſtentibus, ex alterâ,

Super Sufferentiâ & Treugâ, inter Nos & dictos Scotos ineundis; inter cætera Caſtrum prædictum, tunc in manibus dictorum Scotorum exiſtens, præfatis Nunciis noſtris, tanquam perſonis privatis, Liberatum fuiſſet, ſub Conditionibus infra ſcriptis; videlicet,

Quod ſi inter Nos & dictos Scotos Pax finalis, ante Feſtum Sancti Michaelis, proximò jam futurum, non repararetur, quod tunc dicti Nuncii noſtri Caſtrum illud, in dicto Feſto Sancti Michaelis prædicto, Roberto, vel ejus mandato Liberarent; vel, ante idem Feſtum, Caſtrum prædictum omninò Diruerent ſine fraude, aut aliâ excuſatione:

Quæ præfati Nuncii noſtri bonâ fide promiſerunt facere; & quidam eorum hæc juraverunt:

A.D. 1321.

Ac Caſtrum Prædictum vobis per dictos Nuncios noſtros, commiſſum fuiſſet cuſtodiendum ſub Conditionibus ſupradictis;

Nos, volentes ea, quæ in dicto Tractatu, ſic per eoſdem Nuncios noſtros concordata & aſſumpta ſunt facienda, teneri & in omnibus obſervari, de conſenſu dictorum Nunciorum noſtrorum,

Vobis Mandamus quod Caſtrum prædictum, citra Feſtum prædictum, juxta formam Tractatus prædicti, dirui faciatis.

Mandavimus enim Vicecomiti noſtro Northumbriæ quod, ad dictum Caſtrum, ſic diruendum, unà cum Poſſe & Hominibus Comitatûs illius, tàm infra Libertates, quàm extra, vobis ſit Auxilians & intendens, prout & quando ei ſcire facietis ex parte noſtrâ; & præmiſſa modis omnibus faciatis.

Teſte Rege apud Weſtmonaſterium, 25. die Auguſti.

Per ipſum Regem & Concilium.

De Auxilio, ad dictum Caſtrum diruendum.

A.D. 1321. An. 15. E. 2. Pat. 15. E. 2. p. 1. m. 16.

REX Vicecomiti Northumbriæ, ſalutem.

Cùm in Tractatu, nuper habito inter quoſdam certos Nuncios noſtros pro parte noſtrâ, & Robertum de Bruys, *&c. prout ſupra uſque hæc verba; viz.*

Ac Caſtrum prædictum, dilecto & fideli noſtro, Johanni de Pennereth, per dictos Nuncios noſtros, commiſſum fuiſſet cuſtodiendum ſub conditionibus ſupradictis:

Noſque, *&c. prout ſupra.*

Mandaverimus præfato Johanni quod Caſtrum prædictum, citra Feſtum prædictum, juxta formam Tractatus prædicti dirui faciat:

Tibi præcipimus, firmiter injungentes, quod ad dictum Caſtrum, ſic diruendum, unà cum poſſe & Hominibus Comitatûs tui, tàm infra Libertates, quàm extra, præfato Johanni ſis Auxilians & intendens, prout & quando tibi ſcire faciet ex parte noſtra; & hoc, ſicut Teipſum indempnem ſervare volueris, nullo modo omittas.

A.D. 1321.

Teſte Rege apud Weſtmonaſterium, 25. die Auguſti.

Per ipſum Regem & Concilium.

Et Mandatum eſt præfato Vicecomiti, firmiter injungendo, quod ad idem Caſtrum ſe perſonaliter transferat, & eidem Johanni, ad idem Caſtrum ſic diruendum, in propriâ perſonâ ſuâ, pro viribus aſſiſtat; & taliter ſe habeat in hac parte, ne, per ſui defectum ſeu negligentiam, quicquam ſibi impingi poſſit, per quod ad ipſum, Rex graviter capere debeat.

Teſte ut ſupra.

A.D. 1321. Edv. 2.

Et Mandatum eſt Rogero de Hoſele, firmiter injungendo, quod eidem Johanni, ad dictum Caſtrum ſic diruendum, Conſulens ſit & Auxilians; ita quod dictum negotium modis omnibus fiat, citra Feſtum ſupradictum; &, ut idem Caſtrum meliori modo & Secretiori, quo fieri poterit, diruatur, interponat efficaciter partes ſuas; & hoc nullatenus omittat.

A.D. 1321. Edv. 2.

Eodem modo Mandatum eſt Gilberto de Burghdon, & Ricardo de Emeldon, ſeparatim.

Ad Regem Franciæ, ſuper Captione Dromondæ de Janua.

A.D. 1321. An. 15. E. 2.

Clauſ. 15. E. 2. m. 31. d.

Magnifico Principi, Domino Philippo, Dei gratiâ, Franciæ & Navarræ Regi illuſtri, (& Fratri ſuo kariſſimo, Edwardus, &c. ſalutem, & proſperos ad vota ſucceſſus.

Veniente nuper, noſtri contemplatione, de partibus Januæ, propter Inſolitam Cariſtiam Bladorum & aliorum victualium, quæ tunc temporis in Regno noſtro habebatur, ſub noſtris Protectione & Salvo Conductu, apud les Dunes, juxta Portum de Sandwyco, infra Regnum noſtrum, Jakemino de Reco Mercatore de Januâ, cum quadam Magnâ Nave, vulgariter DROMONDA nuncupatâ, undè idem Jakeminus Patronus erat & Dominus, Frumento, Oleo, Melle, & aliis Victualibus, & Mercandiſis, ad opus noſtrum, & aliorum, in dicto Regno noſtro degentium, venditioni exponendis, onerata:

Quidam Berengarius, Cuſtos quarumdam Navium Domini L. nuper Regis Franciæ, Fratris veſtri, ſuper Mare in partibus Caleſii, & alii Malefactores de Comitivâ ſuâ, Navem prædictam, cum toto apparatu, & victualibus, ac aliis Merchandiſis, in eâ exiſtentibus, quæ ad valorem quinque Milium, ſeptingentarum, ſexdecim Librarum, & duodecim ſolidorum Sterlingorum, per quandam Inquiſitionem, per, dilectum & fidelem noſtrum, Robertum de Kendale, nuper Conſtabularium Caſtri noſtri Dovorriæ, & Cuſtodem quinque Portuum noſtrorum, de mandato noſtro indè factam, & coram Nobis poſtmodum retornatam, fuerant æſtimata, apud les Dounes vi armatâ ceperunt, & uſque Villam de Caleſiâ abduxerunt; & plures, de Malefactoribus illis, diverſos Mercatores & Marinarios Navis illius, in captione ejuſdem, verberaverunt, vulneraverunt, & malè tractaverunt:

Super quo tàm dictum Fratrem veſtrum, dum vixit, & præfatum Berengarium, per Litteras noſtras, quàm poſtmodùm vos ipſos, per Nuncios noſtros & Litteras pluries rogavimus ſpeciales, ut eidem Jakemino, ſuper reſtitutione Navis, Victualium, & Mercandiſarum prædictorum, ſic captorum, & abductorum, ſi extarent; vel ſaltem, ſi non extarent, ſuper ſatisfactione valoris eorumdem; necnon dampnorum, quæ dictus Jakeminus docere ſe poſſet eâ occaſione incurriſſe, fieri faceritis celeris juſtitiæ complementum.

A.D. 1321.

Et licet vos nuper Conſtabulario veſtro Franciæ, tunc Locum veſtrum tenenti in partibus Caleſii, ſicut nobis nuper reſcripſiſtis, dediſſetis per veſtras Litteras in mandatis, quòd præfato Mercatori dictam Navem, cum Apparatu, & Victualia, ac alia Bona prædicta, extantia, plenariè reſtitui faceret indilatè: & quod de aliis Bonis & Victualibus, captis in Navi prædicta, non extantibus, necnon de dampnis, quæ dictus Mercator ſuſtinuit occaſione prædictâ, cum feſtinâ diligentiâ ſe informaret, & vobis informationem hujuſmodi remitteret, ut, eâ viſâ, Indempnitati ipſius Mercatoris in hac parte providere, &, ſuper reſtitutione plenariâ præmiſſorum, eidem faciendâ, facere poſſetis, undè deberemus meritò contentari.

Idem tamen Mercator, qui, penes vos & præfatum Conſtabularium, pro Juſtitiâ in hac parte conſequendâ, non ſine laboribus & expenſis oneroſis, jamdiu eſt, in ſui ſtatûs Depauperationem & Depreſſionem manifeſtas, cum omni diligentiâ eſt Proſecutus, fructum aliquem non eſt hactenus aſſecutus, ſicut idem Mercator, ad nos veniens, nobis pleniùs demonſtravit:

Undè idem Mercator nobis cum inſtantiâ ſupplicavit, ut ſibi, ſuper præmiſſis dignaremur Remedium adhibere:

Nos igitur,

Tùm pro eo quod idem Mercator cum dictâ Navi, ac Victualibus, & Bonis prædictis, ad dictum Regnum noſtrum, pro noſtrâ, & populi noſtri utilitate, ſub fiduciâ Protectionis & Salvi Conductûs noſtrorum prædictorum, ſic acceſſit, tùm quia Tranſgreſſio prædicta infra idem Regnum noſtrum facta fuit,

Vo-

A.D. 1321.
Edv. 2.

Volentes præfato Mercatori ſubvenire in hac parte, ut tenemur,

Magnificentiam veſtram Regiam rogamus attentè precibus repetitis, quatinus, conſideratâ, ſi placeat, negotii prædicti qualitate, & ad tot rogatus noſtros, vobis in hac parte factos, necnon ad proſecutionem dicti Mercatoris, tàm laborioſam, intuitum Regium dirigentes, eidem Mercatori reſtitutionem Navis cum Apparatu, & Victualium, & Mercandiſarum prædictorum, ſi extent: vel condignam Satisfactionem valoris eorumdem, ſi non extent; necnon & Dampnorum, quæ ſuſtinuit in hac parte, abſque ulterioris dilationis incommodo, fieri faciatis noſtrorum rogaminum interventu; alioquin ulteriùs diſſimulare non poterimus, quin eidem Mercatori, juxta Leges & Conſuetudines, infra Regnum noſtrum, in hujuſmodi caſu, hactenus uſitatas, provideamus de Remedio oportuno.

Quid autem faciendum duxeritis in hac parte, nobis per Portitorem præſentium, ſi placeat, reſcribatis.

Dat. apud Weſtmonaſterium, viceſimo quinto die Auguſti.

Pro Eccleſia Enachdunenſi, contra Archiepiſcopum Tuamenſem.

A.D. 1321.
An. 15. E. 2.
Rom. 15. E. 2. m. 13.

PAPÆ Rex devotâ pedum oſcula beatorum.

Ut, conſtitutæ per orbem a Sanctis Patribus Eccleſiæ Cathedrales, inconcuſſæ permaneant, & unaquæque ſuo gubernetur Antiſtite, nec cujuſquam præſumptione dampnabili occupetur contra Canonicas Sanctiones, eò decet Sedis Apoſtolicæ providentiam (quæ diſpoſitione incommutabili omnium Eccleſiarum Mater eſt & Magiſtra) vigilantiùs præcavere, & præſumptores hujuſmodi ſeveriùs cohibere, quò magis talia in exempli tendunt pernitiem, pariuntque pericula graviora.

Dudùm ſiquidem, Eccleſiâ Enachdunenſi (quæ ab antiquo fuit, & adhuc exiſtit Cathedralis) Paſtore carente, Decanus & Capitulum ejuſdem Eccleſiæ, convenientes in unum, Venerabilem Patrem, Fratrem Gilbertum, de Ordine Fratrum Minorum, nunc Epiſcopum loci illius, in ſuum Pontificem elegerunt.

Ac, pro eo quòd, Venerabilis Pater, Archiepiſcopus Tuamenſis, loci Metropolitanus, Electionem illam renuit confirmare (falsò prætendens dictam Eccleſiam Parochialem eſſe, & non Cathedralem, ac Archiepiſcopatui ſuo annexam) fuit per ipſos Decanum & Capitulum ad Curiam, Venerabilis Patris, Archiepiſcopi Ardmachani, totius Hiberniæ Primatis, appellatum.

Qui quidem Archiepiſcopus, causâ Electionis hujuſmodi examinatâ, ipſam, tanquam canonicè factam, confirmavit: & tandem præfatum Gilbertum in Epiſcopum dictæ Enachdunenſis Eccleſiæ conſecravit; noſque, per Literas ſuas patentes, prout moris eſt, requiſivit ut eidem Epiſcopo Temporalia Epiſcopatûs illius reſtituere dignaremur.

A.D. 1321.

Et, licet dicti, Decanus & Capitulum, a nobis eligendi licentiam, ut conſuetum eſt fieri, nullatenus poſtulâſſent, nec Electum ſuum nobis præſentâſſent pro aſſenſu Regio optinendo; nos tamen,

Ad diutinam vacationem ejuſdem Eccleſiæ & tenuitatem ejuſdem Conſiderationem habentes: ac, pro eo, quod per Regiſtra Anteceſſorum noſtrorum, & alias plenas Informationes, nobis conſtabat evidenter quòd dicta Eccleſia ab antiquo fuerat Cathedralis: & tàm eligendi licentia, quàm aſſenſus Regius pluries ab ipſis Progenitoribus noſtris ſucceſſivè petiti fuerant, & optenti: ac præſtita etiam ab ipſis Electis fidelitatis Sacramenta, pro temporalibus Epiſcopatûs ejuſdem;

Cepimus fidelitatem ejuſdem Epiſcopi, & Temporalia Epiſcopatûs illius reſtituimus eidem:

Qui ſubſequenter, cum Literis noſtris, ad dictam Eccleſiam ſuam ſe transferens, ibidem, jam per plures annos, in Paſtorali Officio laudabiliter miniſtravit.

Verùm, quia jam nobis relatum eſt, quòd, Venerabilis Pater, Malachias, nunc Archiepiſcopus Tuamenſis (cujuſdam Prædeceſſoris ſui, qui dictam Cathedralem Eccleſiam, per aliqua tempora, abſque auctoritate legitimâ, ſibi uſurpavit, ut dicitur, præſumptuoſâ cupiditate, ſuccedens) quaſdam Literas Apoſtolicas, veritate tacitâ, ac falſitate ſuggeſtâ, ad quoſdam Judices, de Affinitate ſeu Familiaritate ſuâ, ut aſſeritur, exiſtentes, impetravit; qui quietem præfati Epiſcopi multipliciter inquietare, ac ſtatum Eccleſiæ ſuæ immu-

A.D. 1321. Edv. 2. tare, Bonaque ejuſdem Eccleſiæ uſibus ipſius Archiepiſcopi applicare ſatagunt, per proceſſus erroneos & injuſtos:

Nos, advertentes nobis & Regio Juri noſtro ex præmiſſis, ſi procederent, poſſe præjudicium generari,

Sanctitati veſtræ (cui incumbit præcipuè, contra tantam temeritatis audaciam, remedium apponere oportunum) votivis affectibus ſupplicamus, quatinus pro conſervatione ſtatûs dictæ Enachdunenſis Eccleſiæ (quæ etiam in Regiſtris Romanæ Curiæ, ut accepimus, Cathedralis, & Suffraganea Eccleſiæ Tuamenſis annotatur) taliter dignemini ordinare, quòd per ſurreptitios proceſſus dictorum Judicum nihil, in noſtri, aut ipſius Epiſcopi, & Eccleſiæ ſuæ præjudicium, attemptetur, ſet potiùs præſumptuoſorum hujuſmodi effrænata cupiditas (qui Eccleſias taliter ſurripere non verentur) ſic Apoſtolicæ indignationis rigore compeſcatur, quòd temeraria eorum præſumptio eo minus inveniat Succeſſorem, quo ſeverioris coercionis accumine fuerit reprehenſa.

Conſervet, &c.

Dat. apud Weſtmonaſterium, viceſimo ſexto die Septembris.

De Narratoribus aut Inventoribus Rumorum capiendis.

A.D. 1321. An. 15. E. 2. Clauſ. 15. E. 2. m. 27. d.

REX Majori & Vicecomitibus Londoniæ, ſalutem.

Cùm, celebris memoriæ, Dominus E. quondam Rex Angliæ, Pater noſter, inter cætera, quæ in Parliamento ſuo apud Weſtmonaſterium, Anno Regni ſui tertio, ſtatuit, propter dampna, quæ ex contrariis & ſiniſtris Narrationibus Rumorum prius contigerant in Regno ſuo, & quæ extunc impoſterùm ſequi poſſent, de communi Concilio ejuſdem Regni STATUISSET ET INHIBUISSET,

Nè extunc aliquis audax eſſet dicendi ſeu narrandi, ac etiam inveniendi aliquem FALSUM RUMOREM, undè Diſcordia, ſeu materia Diſcordiæ, inter Regem & populum ſuum, aut Proceres dicti Regni, ſuſcitari, ſeu Scandalum exoriri poſſet:

Et inſuper præcepiſſet quòd quilibet, qui contra Statutum & Inhibitionem hujuſmodi deliquiſſet, caperetur, & in Priſonâ detineretur, quouſque inventus fuiſſet ille, de quo primitùs & principaliter Rumor hujuſmodi emanâſſet, prout in Statuto prædicto pleniùs continetur:

Nos, quia hujuſmodi ſiniſtri Rumores a nonnullis de Regno noſtro referuntur, ut intelleximus, plus ſolito hiis diebus, undè plurimùm conturbamur, STATUTUM ET INHIBITIONEM hujuſmodi inviolabiliter obſervari volentes, vobis præcipimus, firmiter injungentes, quod omnes illos, quos hujuſmodi FALSORUM RUMORUM Narratores aut Inventores, unde Diſcordia, ſeu materia Diſcordiæ, inter Nos & Populum noſtrum, ſeu Proceres Regni noſtri, ſuſcitari, ſeu etiam Scandalum oriri poterit quoviſmodo, infra Ballivam veſtram inveniri contigerit, ſine dilatione capiatis, & in Priſonâ noſtrâ ſalvò & ſecurè cuſtodiatis juxta formam Statuti prædicti.

Teſte Rege apud Turrim Londoniæ, primo die Octobris.

Per ipſum Regem.

Ad Papam pro licentia loquendi.

A.D. 1321. An. 15. E. 2. Rom. 15. E. 2. m. 13. d.

PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum.

Cùm, dilectus nobis in Chriſto, Confeſſor ac Familiaris noſter, Frater Robertus de Duffeld, de Ordine Prædicatorum, propter Communionem, quam habet cum aliis, dum noſtro aſſiſtit lateri, Silentium uſquequaque, juxta dicti Ordinis exigentiam, nequeat obſervare,

Clementiæ veſtræ ſupplicamus, quatinus eidem indulgere dignemini, ut in menſa loqui valeat, ac aliis ſuis Confratribus, veſtra fretus Auctoritate, loquendi in menſâ, ubicumque dictus Confeſſor noſter præſens erit, licentiam tribuat; ſui Ordinis obſervantiâ non obſtante.

Conſervet, &c.

Dat. apud Porceſtriam, octavo die Octobris.

A.D. 1321. Edw. 2.

A.D. 1321. Edw. 2.

De veniendo ad Regem, pro contemptu Bartholomæi de Badleſmere puniendo.

A.D. 1321. An. 15. E. 2.

Clauſ. 15. E. 2. m. 26. d.

A.D. 1321.

REX Vicecomiti Eſſexiæ, ſalutem.

Cùm pro Inobedientiâ & Contemptu,

Quos aliqui Familiares Bartholomei de Badleſmere, & alii ex ejus præcepto in Caſtro de Ledes, in Comitatu Kantiæ, ſe tenentes, Iſabellæ Reginæ Angliæ Conſorti noſtræ cariſſimæ fecerunt, ingreſſum ejuſdem Caſtri prædictæ Conſorti noſtræ negando, & ipſam, quo minus dictum Caſtrum ingredi potuit, vi armatâ impediendo; quod idem Bartholomeus, per Literas ſuas præfatæ Conſorti noſtræ poſtmodùm directas, ex ſuâ ſcientiâ fuiſſe factum manifeſtè approbavit:

Qui quidem Familiares dicti Bartholomei poſteà quoſdam Homines, de Familiâ ejuſdem Conſortis noſtræ, nequiter interfecerunt ibidem, & alia, in noſtri & dictæ Conſortis noſtræ contemptum, & læſionem Pacis noſtræ manifeſtam, multipliciter perpetrârunt;

Corrigendis, prout decet, & puniendis, ad Caſtrum illud nos perſonaliter, unà cum, dilectis Conſanguineis & Fidelibus noſtris, Adomaro de Valentiâ Pembrochiæ, & Johanne de Britanniâ Richemundiæ, Comitibus, ac pluribus Comitibus, & aliis Magnatibus Regni noſtri transferre proponamus:

Tibi præcipimus, firmiter injungentes, quod ſtatim, viſis præſentibus, omni excuſatione remotâ, præmuniri facias omnes & ſingulos, tàm Milites, quàm Armigeros, de Ballivâ tuâ, tàm infra Libertates, quàm extra, quòd ſint ad nos apud dictum Caſtrum de Ledes, die Veneris proximo poſt Feſtum Sancti Lucæ Evangeliſtæ proximo futurum, cum Equis & Armis, quanto potentiùs & decentiùs poterunt, ad faciendum quod tunc per nos eis injungetur;

Scire faciens eiſdem, quòd nos quemlibet ipſorum, ſecundum Statûs ſui exigentiam, tàm gratioſè reſpiciemus, quod meritò reputabunt ſe contentos.

Et de nominibus eorum, quos ſic præmuniri feceris, nobis diſtinctè & apertè conſtare facies tunc ibidem.

Præcipimus etiam tibi, quòd infra eandem Ballivam tuam, tàm infra libertates, quàm extra, eligi facias mille homines pedites, armis competentibus benè munitos, de validioribus & potentioribus ejuſdem Comitatûs, & eos ad nos, in propriâ perſonâ tuâ, uſque ad dictum Caſtrum, ad vadia noſtra, tecum ducas; ita quod tu & ipſi modis omnibus ſitis ibidem dicta die Veneris, ad faciendum quod tunc duxerimus ordinandum.

Facias inſuper, ex parte noſtrâ, per totam Ballivam tuam, in locis ubi videris expedire, publicè proclamari quod nos, non causâ Guerræ, ſeu turbationis in Regno noſtro movendæ, ſet pro prædictis Inobedientiâ, Contemptu, & aliis Exceſſibus corrigendis & puniendis, prout decet, verſus dictum Caſtrum dirigimus Greſſus noſtros;

Inhibendo diſtricte, ex parte noſtrâ, ne quis, ſub forisfacturâ omnium, quæ nobis forisfacere poterit, in læſionem Pacis noſtræ, aut terrorem ſeu commotionem Populi Regni noſtri, quicquam attemptare præſumat quoquo modo; ſet quod quilibet, cujuſcumque Statûs exiſtat, pro conſervatione pacis noſtræ, ac tranquilitate & quiete Regni & Populi prædictorum, omnem diligentiam, quam poterit, apponat, & eaſdem, pacem & tranquilitatem, pro viribus manuteneat & conſervet.

Volumus inſuper quòd proclamari facias publicè, ex parte noſtrâ, quod omnes illi de Ballivâ tuâ, tàm infra libertates, quàm extra, qui ſunt inter ætates ſexdecim & ſexaginta annorum, armis competentibus, ſecundum ſtatum cujuſlibet eorum, ſine dilatione, faciant ſe muniri, & ſint prompti & parati ad veniendum ad nos, in obſequium noſtrum, cum ſuper hoc ipſos fecerimus præmuniri.

Præmiſſa autem omnia & ſingula cum omni diligentiâ, quâ poteris, ſicut nos & honorem noſtrum diligis, & te indempnem conſervare volueris, exequaris.

Teſte Rege apud Turrim Londoniæ, decimo ſexto die Octobris.

Per ipſum Regem & Concilium.

Eodem modo præceptum eſt Vicecomitibus ſubſcriptis; videlicet,

Vicecomiti Suthamptoniæ,
Vicecomiti Surriæ & Suſſexiæ.

Quòd omnes & ſinguli, tàm Milites, quàm Armigeri, & alii Pedites de Comitatu Eſſexiæ ad Regem, ad Caſtrum prædictum, cum omni feſtinatione ducantur.

A.D. 1321. Edv. 2.

De Proclamatione facienda quod non cauſa Guerræ Rex ad Caſtrum de Ledes ſe tranſfert.

A.D. 1321. *An.* 15. *E.* 2. *Clauſ.* 15. *E.* 2. *m.* 26. *d.*

REX Vicecomitibus Londoniæ, ſalutem.

Cùm, pro Inobedientiâ & Contemptu, quos aliqui Familiares Bartholomæi de Badeleſmere, & alii, ex ejus præcepto, in Caſtro de Ledes, in Comitatu Kantiæ, ſe tenentes, Iſabellæ Reginæ Angliæ Conſorti, *&c. prout ſupra.*

Eodem modo præceptum eſt ſingulis Vicecomitibus per Angliam, exceptis dictis Vicecomitibus Eſſexiæ, Suthamptoniæ, Surriæ & Suſſexiæ.

De intendendo ſuper Obſidione Caſtri de Ledes.

A.D. 1321. *An.* 15. *E.* 2. *Pat.* 15. *E.* 2. *p.* 1. *m.* 12.

REX, dilectis & fidelibus ſuis, Baronibus, Militibus, & omnibus aliis de Comitatu Kantiæ, tàm infra libertates, quàm extra, ſalutem.

Sciatis quòd, cùm pro Inobedientiâ & Contemptu, quos aliqui Familiares Bartholomæi de Badeleſmere, & alii ex ejus præcepto, in Caſtro de Ledes, in Comitatu prædicto, ſe tenentes, Iſabellæ Reginæ Angliæ Conſorti noſtræ cariſſimæ. fecerunt, *&c. prout ſupra uſque hæc verba, viz.*

Ac de fidelitate, dilectorum & fidelium noſtrorum, Davidis Comitis Atholiæ, & Johannis de Weſton locum, dilecti & fidelis noſtri, Thomæ Comitis Norffolciæ & Mareſcalli Angliæ, Fratris noſtri cariſſimi, in Hoſpitio noſtro tenentis, confidentes, ipſos præmittamus ad Caſtrum prædictum, ad aliqua, uſque adventum noſtrum ibidem, facienda, prout eis per nos eſt injunctum:

Vobis omnibus & ſingulis, in fide & dilectione, quibus nobis tenemini, firmiter injungimus, & mandamus quod præfatis, Comiti & Johanni, ac eorum alteri, in dicto Negotio, intendatis, & cum Equis & Armis, & toto poſſe veſtro, unà cum eiſdem, Comite & Johanne, & eorum altero, uſque ad dictum Caſtrum, omni dilatione & excuſatione ceſſantibus, accedatis, ibidem ad vadia noſtra moraturi, & facturi ea quæ per prædictos, Comitem & Johannem, vel eorum alterum, vobis ex parte noſtrâ injungentur; & hoc, ſub foriſfacturâ omnium, quæ nobis foriſfacere poteritis, nullo modo omittatis.

In cujus, &c.

Teſte Rege apud Turrim Londoniæ, decimo ſeptimo die Octobris.

Per ipſum Regem.

ET præceptum eſt Vicecomiti Kantiæ, firmiter injungentes, quod, omni dilatione & excuſatione poſtpoſitis, præmuniri faciet univerſos & ſingulos, tàm Equites, quàm Pedites, de Ballivâ ſuâ, tàm infra libertates, quàm extra, quòd ſint apud dictum Caſtrum, Armis competentibus muniti, hoc inſtanti die Martis proximo poſt Feſtum Sancti Lucæ Evangeliſtæ proximò futurum, facturi quod per prædictos, Comitem Atholiæ, & Johannem de Weſton, vel eorum alterum, eis ex parte Regis injungetur, ibidem, ad vadia Regis, moraturi.

Præmuniri etiam faciet omnes illos, de Ballivâ ſuâ, tàm Equites, quàm Pedites, qui, ad dictum diem præpediti, uſque ad Caſtrum prædictum accedere non valebunt, quòd ſint ibidem die Veneris proximo ſequente (quo die ibidem, perſonaliter intereſſe Rex intendit, Domino concedente, ſimiliter) ad vadia Regis moraturi, & facturi quod eis per Regem plenius injungetur.

Et de Nominibus illorum, quos ſic præmuniri fecerit, Regi ad diem Veneris prædictum diſtinctè & apertè conſtare faciet ibidem; & hoc, ſicut ſe, & ſua indempnes conſervare voluerit, nullo modo omittat.

Teſte Rege ut ſupra.

De

De Caſtro Warwicæ, contra Regem tento, obſidendo.

A.D. 1321. An. 15. E. 2.
Clauſ. 15. E. 2. m. 27. d.

REX Vicecomiti Warwicæ, ſalutem.

Quia intelleximus quòd Thomas Blaunfrounte, & quidam alii Malefactores, & Pacis noſtræ Perturbatores, nuper Caſtrum de Warrewyk, quod fuit Guidonis de Bello Campo, quondam Comitis Warwyk defuncti, qui de nobis tenuit in Capite, & quod, ratione minoris ætatis Thomæ, Filii & Hæredis prædicti Comitis, in manu noſtrâ extitit, & in Cuſtodiâ tuâ de Mandato noſtro, vi & armis ingredientes, te & alios, nomine noſtro in eodem Caſtro exiſtentes, a Cuſtodiâ ejuſdem Caſtri expulerunt; nos de Cuſtodiâ illâ ſic ſpoliando, ac Caſtrum illud contra nos adhuc detinendo, in noſtri & Regiæ Dignitatis noſtræ præjudicium & contemptum manifeſtum, & contra Pacem noſtram, unde, non immeritò, conturbamur:

Nos, nolentes hujuſmodi Tranſgreſſionem, contemptum, & inobedientiam, nobis ſic factos, relinquere impunitos,

Tibi præcipimus, firmiter injungentes, quòd, aſſumptis tecum, dilecto & fideli noſtro, Johanne Peoche, ſeu aliis Fidelibus noſtris Comitatûs tui, ad Caſtrum prædictum, ſine dilatione accedas, & Caſtrum illud ab hiis, qui ſe in dicto Caſtro tenent, ad opus noſtrum petas, & recipias; & omnes & ſingulos hujuſmodi Malefactores, in dicto Caſtro inventos, capias, & in Priſonâ noſtrâ ſalvò cuſtodias, quouſque aliud inde duxerimus ordinandum.

Et, ſi forſitan Caſtrum illud tibi noluerint liberare, tunc, aſſumpto tecum toto poſſe Comitatûs tui, & alió poſſe quod habere poteris, dictos Malefactores in Caſtro prædicto obſideas, ipſoſque capias, ſi poſſis, vel ſaltem in eodem Caſtro per Obſidionem diligentem cuſtodias, uſque adventum noſtrum ibidem.

Nos enim ad Caſtrum illud, ſi illud tibi non liberaverint, ex cauſâ prædictâ, in manu potenti, divinâ opitulante Clementiâ, non tardabimus feſtinare.

Teſte Rege apud Weſtmonaſterium, undecimo die Novembris.

Per ipſum Regem.

De Conventu apud Doncaſtriam, per Comitem Lancaſtriæ, ordinato.

A.D. 1321. An. 15. E. 2.
Clauſ. 15. E. 2. m. 25. d.

REX, dilecto Conſanguineo & fideli ſuo, Thomæ Comiti Lancaſtriæ, ſalutem.

Cùm, de conſenſu & aviſamento Prælatorum, Magnatum, & Procerum Regni noſtri, pro tranquilitate & quiete Populi ejuſdem Regni, & conſervatione Pacis noſtræ, ante hæc tempora, per totum Regnum noſtrum, fecerimus publice inhiberi, ne qui, cujuſcumque Statûs vel Conditionis exiſterent, infra idem Regnum, Congregationes ſeu Conventicula aliqua facere præſumerent ſine Mandato noſtro ſpeciali:

Ac vos jam,

Aſſerentes gravia Pericula, Oppreſſiones, & Dampna in Regno noſtro prædicto exiſtere per Conciliarios noſtros, quos aſſeritis eſſe malos, & nobis conſulere, & inſtigare ad diverſa, contra voluntatem Dei, ad noſtri dedecus, dampnum Regni noſtri prædicti, & deſtructionem Populi noſtri, indebite facienda, necnon & ad ducendum in idem Regnum Alienigenas & Rebelles noſtros de Scotiâ,

A.D. 1321.

Ad tractandum ſuper hujuſmodi malis reformandis, diem Dominicam, proximam poſt Quindenam Sancti Martini proximò jam futuram, apud Donecaſtriam ordinâſtis; & Literas veſtras pluribus fidelibus noſtris, de intereſſendo Tractatui prædicto, dictâ Inhibitione noſtrâ non obſtante, direxiſtis, prout in aliquibus de dictis Literis veſtris (in quibus inſeritur, vos, ſub formâ illâ, omnibus bonis Paribus veſtris Regni prædicti ſcribere) vidimus contineri; juriſdictionem noſtram Regiam vobis in hac parte uſurpantes; de quo miramur plurimùm, & meritò commovemur; præſertim cum Reformatio hujuſmodi malorum & dampnorum, ſi in dicto Regno exiſterent, quod abſit, & Tractarus inde habendi, ac Convocationes quæcumque ſuper hiis, quæ nos & ſtatum Regni noſtri contingunt, fa-

A.D. 1321.
Edw. 2.

ciendæ ad nos, ratione Regiæ Dignitatis noſtræ, & non ad alium, pertineant in eodem Regno.

Nos, volentes hujuſmodi nobis præjudicialibus obviare, vobis mandamus in Fide & Homagio, quibus nobis tenemini, &, ſub forisfacturâ omnium, quæ nobis forisfacere poteritis, firmiter inhibentes, ac etiam injungentes, ne ad diem & locum prædictos, ſeu alios, hujuſmodi Convocationibus, abſque auctoritate noſtrâ, ſuper hiis, quæ nos vel ſtatum Regni noſtri quomodolibet contingunt, faciendis, interſitis, nec de cætero hujuſmodi Mandata ſeu Requiſitiones, abſque licentiâ noſtrâ ſpeciali, quomodolibet faciatis.

Teſte Rege apud Weſtmonaſterium, duodecimo die Novembris.

Per ipſum Regem.

De non intereſſendo Conventui prædicto.

A.D. 1321.
An. 15. E. 2.
Clauſ. 15. E. 2. *m.* 25. *d.*

REX, dilecto & fideli ſuo Humfrido de Bohoun, Comiti Herefordiæ & Eſſexiæ, ſalutem.

Cùm, de conſenſu & aviſamento, *&c. ut ſupra uſque ibi, viz.* mandato noſtro ſpeciali.

Ac, dilectus Conſanguineus & fidelis noſter, Thomas Comes Lancaſtriæ, jam aſſerens gravia pericula, *&c. ut ſupra uſque ibi, viz.* apud Donecaſtriam ordinaverit, & Litteras ſuas, vobis & aliis pluribus Fidelibus noſtris, de intereſſendo Tractatui prædicto, dictâ Inhibitione noſtrâ non obſtante, direxerit, prout in aliquibus de dictis Litteris ſuis (in quibus inſeritur ipſum Comitem, ſub formâ illâ, omnibus bonis Paribus ſuis Regni prædicti ſcribere) vidimus contineri, juriſdictionem noſtram Regiam ſibi in hac parte uſurpans; de quo miramur, *&c. ut ſupra de verbo ad verbum uſque ibi, viz.* interſitis, *tunc ſic*, nec de cætero hujuſmodi Mandatis, ſeu Requiſitionibus aliorum, quàm noſtris, obediatis, ſeu quovis modo pareatis.

A.D. 1321.

Teſte Rege apud Weſtmonaſterium, duodecimo die Novembris.

Per ipſum Regem.

Eodem modo mandatum eſt ſubſcriptis; videlicet,

Edmundo Comiti Arundell,
Johanni de Warennâ Comiti Surriæ,
Thomæ Comiti Norffolciæ & Mareſcallo Angliæ,
Thomæ de Veer,
Johanni de Segrave,
Johanni de Moubray,
Edmundo Deyncourt,
Nicholao de Segrave,
Johanni de Grey,
Rogero de Clifford,
Roberto de Monte Alto,
Henrico de Bello Monte,
Radulpho de Greyſtok,
Johanni Giffarde de Brymmesfeld,
Petro de Malo Lacu,
Henrico de Percy,
Roberto Coneſtable,
Waltero de Teye,
Thomæ de Furnivall Seniori,
Johanni Marmyoun,
Johanni Peiche,
Henrico Huſe,
Rogero de Bavent,
Galfrido de Say,
Willielmo de Ferrariis,
L. Dunolmenſi Epiſcopo.
Johanni de Somery,
Radulpho Baſſet de Drayton,
Willielmo le Botiller de Wemme,
Willielmo la Zouſche de Haryngworth,
Philippo de Kyme,
Willielmo de Kyme,
Johanni de Mohoun,
Radulpho de Gorges,
Thomæ Bardolf,
Rogero Damery,
Hugoni Daudele Juniori,
Hugoni Daudele Seniori,
Rogero de Mortuo Mari de Wygemor,
Rogero de Mortuo Mari de Chirk,
Willielmo de Ros de Hamelak,
Willielmo Filio Willielmi,
Roberto de Pirpount,
Richardo de Grey,
Willielmo de Brewoſa,
Roberto Filio Walteri,
Roberto de Holand,
Mauricio le Brun,
Roberto de Inſula,
Johanni de Sancto Amando,
Johanni de Sudle,
Henrico de Cobbeham,
Magiſtro Reſo ap Howel,
Mauricio de Berkeleye,
Johanni de Wylyngton,
Johanni de Bello Campo,
Willielmo Marcy,

A.D. 1321.
Edw. 2.

Auchero Filio Henrici,
Johanni Engayne,
Willielmo de Grandiſono,
Gilberto Peiche,
Fulconi Filio Warini,
Richardo de Plaicz,
Hugoni Ponyntz,
Johanni de Thorp,
Roberto de Morleye,
Willielmo de Ethyngham,
Thomæ Lercedekne,
Petro Corbet,
Johanni de Buttecourte,
Johanni de Crumwell,
Radulpho de Cammoys,
Thomæ de Furnival Juniori,
Radulpho de Monte Hermerii,
Hugoni de Courteneye,
Philippo de Columbariis,
Henrico Tyes,
Roberto de Scales,
Willielmo de Sancto Mauro,
Richardo Waleys,
Willielmo de Botiller de Weryngton,
Roberto de Umframvill, Comiti de Anegos,
Johanni de Claveryng,
Thomæ de Multon de Egermund,
Ranulpho de Dacre,
Antonio de Lucy,
Johanni de Haverington,
Michaeli de Haverington,
Andreæ de Harcla,
Ranulpho de Nevill,
Henrico Filio Hugonis,
Nicholao de Menill,
Marmaduco de Tweng,
Willielmo le Latymer,
Thomæ Wake,
Johanni Faucumberge,
Johanni de Cherleton,
Fulconi le Straunge,
Willielmo la Zouche de Aſhely,
Hugoni de Nevill,
Johanni de Sancto Johanne de Baſyng,
Johanni de Sancto Johanne de Lagham,
Johanni de Haſtynges,
Willielmo Touchet,
David Comiti Atholiæ,
Stephano de Segrave.

De pace conſervanda.

A.D. 1321.
An. 15. E. 2.
Clauſ. 15. E. 2. m. 25. d.

REX Vicecomitibus Londoniæ ſalutem.

Cùm, diverſæ querelæ pluries, ante hæc tempora, ad nos delatæ fuerint, quòd Tranſgreſſiones, Dampna, Exceſſus, & Gravamina diverſa, per diverſos Malefactores, & Pacis noſtræ Perturbatores, Populo noſtro in diverſis Comitatibus Regni noſtri hactenus ſunt illata, per quæ Populus noſter terrebatur, & Pax noſtra infringebatur manifeſtè:

Et nos, de Conſilio Comitum, Baronum, & aliorum Fidelium noſtrorum, juxta nos exiſtentium, ordinaverimus ad diverſas partes Regni noſtri dirigere Greſſus noſtros, ad juſtitiam & remedium ſuper præmiſſis facienda, & ad illos, quos ſuper hujuſmodi culpabiles inveniri contigerit, prout decet, puniendos:

Nos, nè ſiniſtra ſuſpicio ex hac cauſâ habeatur, volentes providere,

Vobis præcipimus, firmiter injungentes, quod ſtatim, viſis præſentibus, ex parte noſtrâ per totam Ballivam veſtram, in locis ubi videritis expedire, publicè proclamari faciatis, quod nos non cauſâ Guerræ, ſeu Turbationis in Regno noſtro movendæ, ſet ad juſtitiam & remedium ſuper hujuſmodi facienda, & Malefactores illos puniendos, prout decet, per partes illas dirigimus Greſſus noſtros;

Inhibendo diſtrictè, ex parte noſtrâ, ne quis, ſub forisfacturâ omnium, quæ nobis forisfacere poterit, in læſionem Pacis noſtræ, aut terrorem, ſeu commotionem Populi Regni noſtri, quicquam attemptare præſumat quoquo modo; ſet quod quilibet, cujuſcumque Statûs exiſtat, pro conſervatione Pacis noſtræ, ac tranquilitate, & quiete Regni & Populi prædictorum, omnem diligentiam, quam poterit, apponat, & eaſdem Pacem & Tranquilitatem pro viribus manuteneat & conſervet.

Faciatis inſuper, ex parte noſtrâ, per totam Ballivam veſtram, publicè proclamari nè quis, cujuſcumque Statûs ſeu Conditionis exiſtat, ſub gravi forisfacturâ noſtrâ, Victualia, Bona, ſeu Catalla alicujus capiat, vel aſportet, abſque ſolutione debitâ inde faciendâ:

Et præmiſſa, ſicut vos indempnes conſervare volueritis, nullo modo omittatis.

Teſte Rege apud Weſtmonaſterium, decimo quinto die Novembris.

Per ipſum Regem.

Eodem modo mandatum eſt ſingulis Vicecomitibus per Angliam.

De areſtando Publicatores Rumorum.

A.D. 1321. An. 15. E. 2.

Clauſ. 15. E. 2. m. 25. d.

A.D. 1321.

REX Majori & Vicecomitibus Londoniæ, ſalutem.

Ad noſtrum jam pervenit auditum, quòd quidam Subditi noſtri, ſuæ Fidelitatis & Ligeantiæ immemores, nuper plura, in noſtri, & Status noſtri dedecus & obprobrium, fabricârunt, & ea per Scripturas diverſas in Regno noſtro miſerunt publicanda; ex quibus, ſi tolerarentur, non ſolùm de nobis apud aliquos, rei veritatem ignorantes, & alios, honori Regio detrahere non verentes, Scandalum, verùm etiam Turbatio Pacis & Populi noſtri (quod abſit) poſſent forſitan evenire.

Nos, volentes hujuſmodi malis obviare, & Auctores & Publicatores præmiſſorum punire, prout decet,

Vobis præcipimus, firmiter injungentes, quòd omnes & ſingulos, quos infra Ballivam veſtram inveneritis aliqua, quæ in noſtri dedecus vel obprobrium cedere poterunt, deferentes, ſeu per Scripturam, vel alio modo publicantes, ſine dilatione aliquâ areſtetis, & eos, unà cum causâ Areſtationis eorumdem, ad nos ſalvò & ſecurè mittatis, juxta eorum demerita puniendos:

Et hoc, ſicut vos & veſtra indempnes ſervare volueritis, modis omnibus faciatis.

Teſte Rege apud Rumfordiam, decimo octavo die Novembris.

Per ipſum Regem.

Eodem modo mandatum eſt ſingulis Vicecomitibus per Angliam.

De Conductu, pro Servientibus Comitiſſæ de Fyſe.

A.D. 1321. An. 15. E. 2.

Pat. 15. E. 2. p. 1. m. 9.

A.D. 1321.

REX omnibus Ballivis & fidelibus ſuis, tàm infra Libertates, quàm extra, ad quos, &c. ſalutem.

Cùm, dilecta Neptis noſtra, Maria Comitiſſa de Fyſe, quæ moratur in Scotiâ, mittat Robertum Romayn, & quoſdam alios Servientes ſuos de Scotiâ, uſque Civitatem noſtram Londoniæ, ad Pannos, Jocalia, & alia, quæ pro Camerâ ipſius Comitiſſæ neceſſaria exiſtunt, ad opus ejuſdem Comitiſſæ, ibidem emenda & providenda:

Vobis mandamus quòd eidem Roberto, aut Servientibus prædictis, in eundo verſus Civitatem prædictam, ibidem morando, & exinde uſque Scotiam redeundo, non inferatis, ſeu, quantum in vobis eſt, ab aliis inferri permittatis injuriam, moleſtiam, dampnum, impedimentum aliquod ſeu gravamen; &, ſi quid eis forisfactum fuerit, id eis, ſine dilatione, faciatis emendari.

In cujus, &c. uſque ad Feſtum Paſchæ proximò futurum duraturas:

Proviſo quod idem Robertus, aut Servientes prædicti, Equos ad Arma, ſeu Armaturas aliquas uſque prædictam Terram Scotiæ ſecum non ducant, ſeu duci faciant quovis modo.

Teſte Rege apud Illeford, viceſimo quinto die Novembris.

Per ipſum Regem, nunciante Ricardo de Ayremynne.

De Jure Regio manutenendo.

A.D. 1321. An. 15. E. 2.

Rom. 15 E. m. 12.

A.D. 1321.

PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum.

Veſtræ Sanctitatis Apices, nobis, pro Venerabili Patre, Domino Galhardo, Dei gratiâ, Sanctæ Luciæ in Scilice Diacono Cardinali, nuper directos, reverenter ac læto vultu recepimus, inter cætera continentes quòd, cùm idem Cardinalis Præbendam de Milton (quæ aliquando, tanquam Capella, pertinens erat ad Eccleſiam Præbendalem de Aylesbury, in Eccleſiâ Lincolnienſi, & poſtmodùm auctoritate, felicis recordations, Nicholai Papæ Quarti, Prædeceſſoris veſtri, ab eadem divisa, tanquam Præbenda ſeparata) ut ſic ſeparatam & diviſam optinuerit a jam diu:

Noſque dictam Præbendam de Aylesbury, cum eâ integritate, quam habuit ante Diviſionem prædictam, tanquam unam, & quaſi nunquam diviſa fuiſſet, contulerimus jam de novo, dictam diviſionem ob reverentiam veſtram impedire vel infringere nullatenus laboremus.

A.D. 1321. Edv. 2.

Ut itaque cum Reverentiâ veſtrâ loquamur, non miretur, ſi placet, veſtra Beatitudo, Pater Sancte, ſi Præbendam de Aylesbury, in Eccleſiâ Lincolnienſi, cum ea integritate, quâ conferri ſolet, dilecto Clerico noſtro, Magiſtro Roberto de Baldok contulerimus Regio jure noſtro.

Delatâ namque auribus noſtris Diviſione quadam, factâ de dictâ Præbendâ, auctoritate Regiâ, quæ in eâ parte requiritur, penitùs prætermiſſâ, nè, per tolerantiam, ſeu diſſimulationem, videri poſſet impoſterùm nobis afferri præjudicium, ſuperveniente vacatione Epiſcopatûs Lincolnienſis, per quam conferendi dictam Præbendam facultas nobis accrevit, intuentes perſonam præfati Clerici noſtri,

Quam venuſtat multiplex Litterarum ſcientia, utilem reddit & approbat Conſilii Providentia, Morum Honeſtas & Fama gratiſſima, inſuper Labor indefeſſus, & exquiſita Diligentia in noſtris Obſequiis, gratanter impenſi multipharié recommendant,

Fidem Clerico abſenti, & motum animi noſtri totaliter ignoranti, Præbendam contulimus memoratam, ipſique invito, & reclamanti proſecutionem injunximus dicti juris noſtri:

A quo quidem Jure, ad proſecutionem dicti Clerici, in Curiâ noſtrâ deducto, & tandem, per Proceſſum legitimum, & ſecutum inde Judicium, pro parte noſtrâ, ſecundum Legem & Conſuetudinem Regni noſtri, declarato, nos reſilire poſſe non credimus, abſque offensâ Juramenti, quo aſtringimur Coronæ noſtræ & Juribus Regni noſtri.

Non igitur diſpliceat Clementiæ veſtræ, quæſumus, ſic præſumptæ Diviſionis hac vice impugnatio, ne aliàs conſimiliter præſumendi præbeatur occaſio, & vileſcat Auctoritas Regia, in talibus neceſſariò requirenda.

In cæteris verò, quæ licita & nobis poſſibilia fuerint, ob reverentiam veſtri, & ſpecialem affectionem, quam ad perſonam dicti Patris gerimus, ſentiat nos idem Pater, ſuis meritis exigentibus, cum omni promptitudine gratioſos.

Conſervet &c.

Dat. apud Illeford, viceſimo ſexto die Novembris.

Ad Cardinales ſuper præfato Jure.

A.D. 1321. *An.* 15. E. 2. *Ibid.*

VEnerabili in Chriſto Patri, Domino G. Dei gratiâ, Sanctæ Luciæ in Silice Diacono Cardinali, Amico ſuo cariſſimo, Edwardus, ejuſdem gratiâ, &c. ſalutem, & ſinceræ dilectionis affectum.

Dilectæ Paternitatis veſtræ Literas, nobis ex parte veſtrâ nuper exhibitas, benignè recepimus, inter cætera continentes ut, quod de injurioſâ moleſtatione, vobis in Præbendâ de Milton, quam in Eccleſiâ Lincolnienſi optinetis, illatâ, exigente juſtitiâ, revocandâ, diutius expectaſtis, adimplere velimus effectu gratioſo.

Verùm, Reverende Pater, prudentiam veſtram turbari non credimus, ſi in hac parte reſcribendo differamus ſeriem rei geſtæ;

Delatâ nobis Diviſione quadam factâ, *&c. ut ſupra, mutatis mutandis, uſque ibi, viz.* totaliter ignoranti, *tunc ſic*, cum eâ integritate, quâ conferri ſolet, Præbendam contulimus memoratam, *&c. ut ſupra uſque ibi, viz.* Regni noſtri *tunc ſic*.

A.D. 1321.

Dilectionem itaque veſtram gratuitam non tædeat, petimus, ſic præſumptæ Diviſionis hac vice impugnatio, ne forte *&c. ut ſupra uſque ibi, viz.*

In cæteris vero *&c. ut ſupra, mutatis competenter mutandis.*

Dat. ut ſupra.

Eodem modo ſcribitur ſubſcriptis; videlicet,

Domino G. Teſta tituli Sancti Ciriaci in Termis,
Domino Bertrando Sanctæ Mariæ in Aquiro Diacono Cardinali.

De veniendo ad Regem perſonaliter.

A.D. 1321. *An.* 15. E. 2. *Clauſ.* 15. E. 2. *m.* 25. *d.*

REX, dilecto & fideli ſuo, Rogero de Mortuo Mari de Chirk, Juſticiario ſuo Walliæ, ſalutem.

Propter aliqua ardua Negotia, nos & Statum Terræ noſtræ Walliæ contingentia, vobis mandamus, ſub foriſfacturâ omnium, quæ nobis foriſfacere poteritis, firmiter injungentes, quòd ſitis ad nos perſonaliter apud Cirenceſtriam,

A.D. 1321.

A.D. 1321. Edw. 2.

ſtriam, die Dominicâ in Feſto Sanctæ Luciæ Virginis proximò futuro, Nos & Concilium noſtrum ſuper Statu Terræ noſtræ prædictæ informaturi, facturique ulteriùs quod inde per Nos, & dictum Concilium noſtrum contigerit ordinari; & hoc nullo modo omittatis.

A.D. 1321. Edw. 2.

Teſte Rege apud Pountefreit ſuper Thamiſe, viceſimo octavo die Novembris.

Per ipſum Regem.

Ad Epiſcopos in Conventione, de Credentia.

A.D. 1321. An. 15. E. 2.

Clauſ. 15. E. 2. m. 24.

REX, Venerabilibus in Chriſto Patribus, eâdem gratiâ, W. Archiepiſcopo Cantuarienſi, totius Angliæ Primati, ac cæteris Prælatis Cantuarienſis Provinciæ, ad Concilium Provinciale apud Londonias in proximo conventuris, ſalutem.

Quædam, nos, & Statum Coronæ noſtræ, & Regni noſtri tangentia, quæ ſpecialiter inſident nobis cordi, injunximus, dilectis & fidelibus noſtris, Johanni de Britannia, Richemundiæ, & Edmundo, Arundellæ, Comitibus, Conſanguineis noſtris cariſſimis: &, dilecto Clerico noſtro, Magiſtro Roberto de Baldok, Archidiacono Middleſexiæ; vobis per ipſos, Comites & Archidiaconum, vel duos eorum, ex parte noſtrâ ſerioſiùs exponenda:

A.D. 1321.

Vobis igitur mandamus, rogantes quatinus præfatis, Comitibus, & Archidiacono, ac duobus eorum in hiis, quæ vobis ex parte noſtrâ expoſuerint vivâ voce, fidem indubiam præbeatis; & in Negotiis illis, pro nobis, & Statu noſtro, & Coronæ noſtræ, taliter vos habeatis, quòd diligentiam veſtram commendare, & fidelitatis veſtræ conſtantiam, affectionemque, quam ad nos, ac Regni noſtri commodum & honorem, Populique ejuſdem Regni Pacem & Tranquilitatem geritis & habetis, experiri effectualiter valeamus.

Teſte Rege apud Pountfreyt ſuper Thamiſe, triceſimo die Novembris.

Per ipſum Regem.

De non permittendo Regi ſuſpectos ingredi Civitatem Londoniæ, durante Concilio Provinciali.

A.D. 1321. An. 15. E. 2.

Clauſ. 15. E. 2. m. 25. d.

REX Majori Civitatis ſuæ Londoniæ, ſalutem.

Cùm Concilium Provinciale apud Londoniam, per Prælatos Cantuarienſis Provinciæ, in proximo ſit celebrandum: ac intellexerimus quod quidam, nobis ſuſpecti, durante dicto Concilio, quæſitis coloribus, prædictam Civitatem ingredi proponunt, in noſtri præjudicium manifeſtum;

Vobis, in fide & dilectione, quibus nobis tenemini, firmiter injungendo, mandamus quòd Civitatem prædictam, durante prædicto Concilio, diligentiùs cuſtodiatis:

A.D. 1321.

Ita quòd nullus, nobis ſuſpectus, cujuſcumque Status fuerit ſeu Conditionis, dictam Civitatem, dicto durante Concilio, ingrediatur.

Advertentes quòd ſi quis, nobis ſuſpectus, per dictum tempus, eandem Civitatem ingrediatur, tunc de eo punitionem faciatis, prout aliàs a nobis habuiſtis in mandatis; & hoc nullatenus omittatis.

Teſte Rege apud Pontem fractum ſuper Thamiſe, triceſimo die Novembris.

Per ipſum Regem.

De Pace conſervanda.

A.D. 1321. An. 15. E. 2.

Clauſ. 15. E. 2. m. 24. d.

REX Vicecomiti Kantii, ſalutem.

Cùm nuper,

Pro eo quòd diverſæ Querelæ ad nos delatæ fuerant, quòd Tranſgreſſiones, Dampna, Exceſſus & Gravamina diverſa, per Malefactores & Pacis noſtræ Perturbatores Populo noſtro in Regno noſtro fuerant illata, per quæ Populus noſter terrebatur, & Pax noſtra infringebatur manifeſtè,

A.D. 1321.

Per totum Regnum noſtrum diſtrictè fecerimus, ex parte noſtrâ, inhiberi, nè quis, ſub forisfacturâ omnium, quæ nobis forisfacere poſſet, in læſionem Pacis noſtræ, aut terrorem, ſeu commotionem Populi Regni noſtri quicquam attemptare præſumeret quoquo modo; ſet

quod

A.D. 1321. Edw. 2.

quod quilibet, cujuſcumque ſtatûs exiſteret, pro Conſervatione pacis noſtræ, ac tranquilitate & quiete Regni & populi prædictorum, omnem diligentiam, quam poſſet, apponeret, & eaſdem pacem & tranquilitatem pro viribus manuteneret & conſervaret:

Fecerimus inſuper per totum Regnum prædictum, ex cauſis prædictis, publicè proclamari, nè quis, cujuſcumque ſtatûs ſeu conditionis exiſteret, ſub Forisfacturâ prædictâ, Victualia, Bona, ſeu Catalla alicujus caperet, vel aſportaret, abſque Solutione debitâ inde faciendâ:

Ac jam non ſolùm ex clamore populi noſtri, acceperimus quod hujuſmodi mala in populo noſtro indies perpetrantur, verùm etiam per Litteras quorumdam de dicto Regno, nobis directas, qui ſe aſſerunt Magnates, & qui Turbationes hujuſmodi ſitiunt, ut ex eiſdem lucrum quærant, nobis conſtat quod illi, & alii, de eorum conſenſu & præſumptione exiſtentes, populum noſtrum commovere, & Bona & Catalla ejuſdem populi eâ occaſione capere & devaſtare intendunt, in Noſtri & Inhibitionum noſtrarum prædictarum contemptum, & deſtructionem populi noſtri prædicti manifeſtam:

Nos, volentes hujuſmodi malis obviare, & ſalvationi ac tranquilitati populi prædicti providere, prout tenemur vinculo Juramenti, tibi præcipimus, firmiter injungentes, quod in ſingulis locis, in Ballivâ tuâ, ubi expedire videris, publicè proclamari, & ex parte noſtra firmiter inhiberi facias, ne quis, ſub Forisfacturâ prædictâ, in læſionem pacis noſtræ, aut terrorem, ſeu commotionem populi noſtri prædicti quicquam attemptare præſumat quovis modo; ſet quod quilibet, pro Conſervatione pacis noſtræ, & tranquilitate & quiete populi & Regni prædictorum, omnem diligentiam, quam poterit, apponat, & eaſdem pacem & tranquilitatem pro viribus manuteneat & conſervet:

A.D. 1321. Edw. 2.

Facies etiam diſtrictè inhiberi ne quis, cujuſcumque ſtatûs ſeu conditionis exiſtat, ſub Forisfacturâ prædictâ, Victualia, Bona, ſeu Catalla alicujus caperet, vel aſportet, abſque Solutione debita inde faciendâ.

Et, ſi fortaſſe aliquem vel aliquos, cujuſcumque ſtatûs vel conditionis extiterit vel extiterint, inveneris in Ballivâ tuâ contrarium facientes, tunc eos, ſine dilatione aliquâ (aſſumpto tecum ad hoc, ſi neceſſe fuerit, poſſe dicti Comitatûs) areſtes, & eos in priſonâ noſtrâ ſalvò & ſecurè cuſtodiri facies, donec a nobis aliud indè habueritis in Mandatis.

Et de Nominibus illorum, quos occaſione præmiſſâ areſtaveris, necnon & de Causâ areſtationis eorumdem nobis, ſub Sigillo tuo, ſine dilatione aliquâ, conſtare facias:

Et hoc, ſicut Nos, & honorem noſtrum diligis, & te, & tua, indempnes conſervare volueris, nullo modo omittas.

Teſte Rege apud Pontemfractum, 30. die Novembris.

Per ipſum Regem.

Eodem modo mandatum eſt ſingulis Vicecomitibus per Angliam.

De aggrediendo Inſurgentes contra Regem,

A.D. 1321. An. 15. E. 2. Clauſ. 15. E. 2. m. 25. d.

REX, dilecto & fideli ſuo, Johanni de Bello Campo de Somerſetiâ, ſalutem.

Cùm Nos,

Volentes honori & ſecuritati noſtræ, ac quieti Populi, nobis Subditi, quatenus bono modo poterimus, providere, & in eventu, ſi forſitan aliqui Subditi noſtri, vel alii contra nos inſurgere, vel Nos (quod abſit) aggredi attemptarent, eorum malitiæ obviare,

Aſſignaverimus vos, &, dilectum & fidelem noſtrum, Johannem Meriet, ad colligendum, & adunandum, ſi neceſſe fuerit, omnes & ſingulos Homines, tàm Equites, quàm Pedites, de Comitatibus Somerſetiæ & Dorſetiæ, tàm infra Libertates, quàm extra, ad eundum, unà vobiſcum, in obſequium noſtrum, contra hujuſmodi Inſurgentes, vel nos (quod abſit) aggredientes, prout pro honore noſtro, & majori ſecuritate meliùs videbitur faciendum, prout in Litteris noſtris Patentibus, indè confectis, pleniùs continetur,

A.D. 1321.

Vobis, in fide & dilectione, quibus nobis tenemini, firmiter injungendo, Mandamus quòd, ſi aliqui Subditi noſtri, aut alii contra nos inſurgere, vel Nos (quod abſit) aggredi voluerint, tunc, quamcito vobis indè conſtiterit, hujuſmodi Subditos noſtros, aut alios quoſcunque, contra nos Inſurgentes vel nos (quod abſit) aggredi volentes,

A.D. 1321. Edv. 2.

viriliter, & cum toto Poſſe Comitatuum prædictorum, ſine dilatione aliquâ, aggrediamini, adeò quòd, per veſtri aggreſſus, hujuſmodi Inſurgentium, vel Nos aggredientium præſumptio, Deo propitio, valeat aboleri, & punitio eorum aliis terrorem incutiat talia perpetrandi:

Et ulteriùs, cum Equitibus & Peditibus prædictis, ubicumque tunc fuerimus, ad nos accedatis;

A.D. 1321. Edv. 2.

Et hoc nullatenus omittatis.

Teſte Rege apud Pountefreit ſuper Thamiſe, 30. die Novembris.

Per ipſum Regem.

Eodem modo mandatum eſt ſubſcriptis, ſeparatim ſic aſſignatis, in Comitatibus ſubſcriptis, mutatis mutandis; videlicet,

Præfato Johanni de Meriet, aſſignato cum præfato ———

Johanni de Bello Campo, in Comitatibus prædictis;

Andreæ de Harcla, in Comitatibus Northumbriæ, Cumbriæ, & Weſtmerlandiæ;

Simoni Warde, in Comitatu Eborum;

Thomæ Bardolf, *Johanni de Thorp,* *Johanni Hauward,*	in Comitatibus Norfolciæ & Suffolciæ.
Hugoni de Courteny, *Willielmo Martyn,*	in Comitatibus Cornubiæ & Devoniæ.
Willielmo de Kyme, *Petro le Bretton,*	in Partibus de Lyndeſeye, in Comitatu Lincolnienſi.
Johanni de Somery, *Johanni de Segrave, Seniori,* *Radulpho Baſſet,* *Petro de Monteforti,*	in Comitatibus Warwicenſi, Leyceſtrienſi & Staffordienſi.
Olivero de Ingham, *Roberto Lewer,*	in Comitatibus Wiltonienſi & Berks.

Willielmo Rydel Conſtabulario Caſtri Bernardi;

Reſo ap Griffith, de Libertatibus & Terris Weſtwalliæ & Suthwalliæ;

Griffino ap Res, Militi, de Partibus Northwalliæ.

Teſte ut ſupra.

Pro Roberto de Baldok in Epiſcopum Lichfeldenſem præficiendo.

A.D. 1321. *An.* 15. E. 2. *Rom.* 15. E. 2. *m.* 12.

PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum.

Cùm de ſtabilimento Regni noſtri, quod variis Turbationibus concutitur hiis diebus, meditatione ſolicitâ pertractamus, id nobis potiſſimum, pro fulcimento quietis & pacis, occurrit, ut tales, in Eccleſiis dicti Regni, præficiantur Regimini Paſtorali, in quorum Fide & Doctrinâ, Conſilio & Prudentiâ, noſter animus, ac ſtatus dicti Regni valeant quietari;

Indè eſt, Pater Sancte, quòd, cùm Coventrenſis & Lichefeldenſis Eccleſia Cathedralis jam ſit Paſtoris ſolatio deſtituta, noſque, Perſonarum conditiones, Locorum & Temporum qualitates, pro eorumdem varietate, diſtinguentes, perſonam, dilecti Clerici noſtri, Magiſtri Roberti de Baldok, Archidiaconi Middleſexiæ, in Eccleſia Londonienſi, ac Canonici Eccleſiæ Lychefeldenſis, ad onus & honorem Paſtoralis Officii dictæ Eccleſiæ præcipuè idoneum reputantes, ipſum veſtræ Beatitudini pleniſſimo recommendamus affectu;

A.D. 1321.

Ampliori, quâ poſſumus, devotione ſupplicantes, quatinus, ſi Epiſcopatum illum per vos Reſervari contigerit, dictum Clericum noſtrum Eccleſiæ prædictæ præficere velitis in Epiſcopum & Paſtorem.

Spem namque tenemus indubiam, quòd ipſius fidei conſtantiâ, & rectitudine, manſuetudine, & lenitate, tàm dicti Regni Negotia, quàm Populus, ſuo Regimini committendus, per pacis & quietis proſpera dirigentur.

Conſervet, &c.

Dat. apud Pountfrait ſuper Thamiſe, 30. die Novembris.

De Continuatione Treugæ, cum Brytannia, publicanda.

A.D. 1321. An. 15. E. 2.
Clauſ. 15. E. 2. m. 23. d.

REX, dilecto Fratri & fideli ſuo Edmundo Comiti Kantii, & Conſtabulario Caſtri ſui Dovorriæ, & Cuſtodi quinque Portuum ſuorum, vel ejus Locum tenenti, ſalutem.

Cùm nuper, ſuper diſſenſionibus & diſcordiis, inter Mercatores, Marinarios, & alios de Regno noſtro, & Mercatores, & Marinarios, & alios de Dominio & Poteſtate, Nobilis viri, Ducis Brytanniæ, tunc habitis, de noſtrâ & ipſius Ducis voluntate, Treuga inita fuiſſet, uſque ad Feſtum omnium Sanctorum proximò jam præteritum duratura:

Ac jam eadem Treuga, per Nos & dictum Ducem, a dicto Feſto omnium Sanctorum, uſque ad idem Feſtum proximò jam futurum continuata ſit & prorogata;

Vobis Mandamus, firmiter injungentes, quòd in ſingulis locis Portuum prædictorum, ubi expedire videritis, Continuationem & Prorogationem Treugæ illius publicari, & firmiter teneri faciatis:

Inhibentes omnibus & ſingulis Marinariis & aliis de Regno noſtro, ne Mercatoribus, Marinariis, ſeu aliis de Poteſtate & Dominio dicti Ducis, durantibus continuatione & prorogatione, Dampnum aliquod, ſeu Gravamen, occaſione diſſenſionum & diſcordiarum prædictarum, inferant quoviſmodo.

A.D. 1321.

Teſte Rege apud Weſtmonaſterium, 6. die Decembris.

Per ipſum Regem.

Eodem modo mandatum eſt ſubſcriptis; videlicet,

Vicecomit. Lincolniæ,
Vicecomit. Kantii,
Vicecomit. Suthhamptoniæ,
Vicecomit. Glouceſtriæ,
Vicecomit. Norffolciæ & Suffolciæ,
Vicecomit. Surriæ & Suſſexiæ,
Vicecomit. Somerſetiæ & Dorſetiæ,
Vicecomit. Eſſexiæ & Hertfordiæ,
Vicecomit. Londoniæ,
Vicecomit. Eborum.

Litera Jacobi Domini de Douglas de Conductu, pro Nuncio ab adhærentibus Comitis Lancaſtriæ.

A.D. 1321. An. 15. E. 2.
Clauſ. 15. E. 2. m. 18. d.

A Touz ceux, que ceſte Lettre veront ou orront, James Seigneur de Duglas, ſalut.

Sachetz moi aver done, & grante ſeure & ſauf Conduyt a Richard de Topclif, & un Campaignon od lui, & lour garſons, ſauvement de venir dedeinz les parties d'Eſcoce, a Jedd. ſauvement venir, demorer, & repairer:

Par qi j'ai prie a touz mes amys, & comaund a touz mes Gens, q'il ne facent mal, moleſte, ne deſturbance au dit Richard, ne a ſon Compaignon, ne a lour biens, en venant, demorraunt, ne repairant, ne ſoeffrant eſtre fait a lour poer.

A.D. 1321.

En teſmoignance de quele choſe a ceſte preſente Lettre ai mys mon Seal; dura tant come la Feſte Seint Hiller, procheyn apres la feſour de ceſtes.

Eſcript a Etlebredehelys le dimaigne en la Feſte Seint Nicholas, l'An de grace 1321.

Pro Hugone le Deſpenſer, de Magna Charta obſervanda.

A.D. 1321. An. 15. E. 2.
Pat. 15. E. 2. p. 1. m. 4.

REX omnibus Ballivis & Fidelibus ſuis, ad quos, &c. ſalutem.

Sciatis quod,

Cùm Hugo le Deſpenſer Junior nuper, ad proſecutionem quorumdam Magnatum, de Regno noſtro, per quandam Conſiderationem, per ipſos factam, ab eodem Regno exulatus fuiſſet & exhæredatus,

A.D. 1321.

Ac idem Hugo poſtmodùm, per Petitionem ſuam, nobis porrectam, nobis ſuggeſſerit, quod in conſideratione prædictâ plures errores intervenerunt, quorum prætextu dicta Conſideratio revocari & adnullari de jure debet,

Et nobis cum inſtantiâ ſupplicaverit, ut ſibi in hac parte Juſtitiam faciamus, prout ad hoc tenemur vinculo Juramenti-

A.D. 1321. v. 2.

menti, per Nos præſtiti tempore Coronationis noſtræ,

Nos,

Ad dictum Juramentum noſtrum, necnon ad tenorem Magnæ Cartæ de Libertatibus Angliæ (quæ ſententiâ Excommunicationis confirmatur, & in quâ continetur quod Nulli negabimus aut differemus Rectum aut Juſtitiam) nec non ad Ordinationes, nuper per Prælatos & Proceres dicti Regni factas, & per nos approbatas, ac de voluntate & mandato noſtro juratas (in quibus etiam continetur quod dicta Magna carta in ſingulis ſuis Articulis teneatur & obſervetur) debitam conſiderationem habentes,

Dictum Hugonem (qui ſe reddidit Priſonæ noſtræ, Juſtitiam in præmiſſis proſecuturum, & quem in Cuſtodiâ certâ Commiſimus, quouſque ſuper Petitione ſuâ prædictâ fieri fecerimus quod de jure fore viderimus faciendum) ſuſcepimus in ſalvum & ſecurum Conductum noſtrum, necnon Protectionem noſtram ſpecialem:

Et ideo vobis omnibus & ſingulis Mandamus, ſub forisfacturâ omnium quæ nobis forisfacere poteritis, firmiter injungentes, quod præfato Hugoni, in eundo, & morando per Regnum & poteſtatem noſtram, non inferatis, ſeu, quantum in vobis eſt, ab aliis inferri permittatis Injuriam, Moleſtiam, Dampnum, Impedimentum aliquod, ſeu Gravamen;

Set ipſum nobis, ſic redditum, & in Conductu, pace & protectione noſtra existentem, & in Cuſtodiâ per nos Commiſſum, ab omni Violentiâ, Dampno, & Inquietatione pro viribus defendatis; &, ſi quid ei forisfactum fuerit, id ei, ſine dilatione aliquâ, emendari faciatis.

A.D. 1321. Edv. 2.

In cujus, &c. per unum Annum duraturas.

Teſte Rege apud Weſtmonaſterium, octavo die Decembris.

Per ipſum Regem.

Conſimiles Literas habet Hugo le Deſpenſer. Senior, per unum Annum duraturas.

Teſte Rege apud Cirenceſtriam, 26. die Decembris.

Per ipſum Regem.

ET Mandatum eſt Vicecomitibus, & omnibus aliis Ballivis, Miniſtris, & fidelibus Regis, tàm infra Libertates, quàm extra, ad quos &c. firmiter injungendo, quod præmiſſa, pro dictis Hugone & Hugone, omnia & ſingula, in ſingulis locis, infra Ballivas ſuas, ubi neceſſe fuerit, publicent ac obſervent, &, quantum poterunt, faciant ſimiliter obſervari ab aliis.

Teſte ut ſupra.

Per ipſum Regem.

Ad Papam, de Credentia.

A.D. 1321. An. 15. E. 2. Rom. 15 E. 2. m. 12.

PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum.

Quædam Negotia, Nos, & ſtatum Regni noſtri ſpecialiter contingentia, quæ noſtris deſideriis obnixiùs inhærent, injunximus, dilectis & fidelibus noſtris, Magiſtro Johanni de Stratford, Archidiacono Londoniæ, Magiſtro Willielmo de Weſton, Juris Civilis Profeſſoribus, & Willielmo de Deen, Militi, & Fratri Johanni de Wrotham Pœnitentiario (de quorum fidelitate probatâ & circumſpectione providâ ad plenum confidimus) veſtræ Beatitudini ſerioſiùs exponenda.

Veſtræ igitur Sanctitati devotis precibus ſupplicamus, quatinus præfatis, Johanni, Willielmo & Willielmo, & duobus eorum, in hiis, quæ ipſi, vel duo eorum veſtræ Clementiæ, ex parte noſtrâ, expoſuerint vivâ voce, dignemini fidem indubiam adhibere, & exponenda gratioſiùs exaudire.

A.D. 1321.

Conſervet, &c.

Dat. apud Weſtmonaſterium, 8. die Decembris.

Conſimiles Literæ fiunt ſub nominibus, Venerabilis Patris, R. Wyntonienſis Epiſcopi, & dictorum, Archidiaconi, & Willielmi de Weſton, Juris Civilis Profeſſorum, Willielmi, & Fratris Johannis de Wrotham, Domini Papæ Pœnitentiarii, quatuor, trium, & duorum ipſorum, quorum, alter dictorum, Archidiaconi & Willielmi de Weſton, ſit unus.

De Negotiis, cum Papa, tractandis.

A.D. 1321. An. 15. E. 2. Rom. 15. E. 2. m. 12.

PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum.

Etſi veſtræ Sanctiſſimæ Paternitati Negotia, Nos, & Statum Terræ noſtræ Scotiæ tangentia, per Nuncios, quos, veluti honoris noſtri Regii fervidos Zelatores, ad partes illas aliàs deſtinaſtis, ſerioſè expoſita extiterint, ut ſperamus; pro ipſorum tamen informatione pleniori, quoſdam de Noſtris ad veſtram præſentiam diſpoſuimus, ante hæc tempora, direxiſſe; ſet, quibuſdam Turbationibus infra Regnum noſtrum ex inopinato emergentibus, non potuimus, quod propoſueramus, citiùs effectui mancipare.

Eiſdem, diſponente Domino, incipientibus jam ſedari, pro dictorum Negotiorum Declaratione pleniori faciendâ, & ipſorum expeditione felici (quam veſtram Sanctitatem zelare ſperamus) ac pro quibuſdam Gravaminibus & Injuriis, noſtris temporibus, Nobis & Coronæ noſtræ, ſolito Majoribus, & aliter quàm Progenitorum noſtrorum temporibus fieri conſuevit, præcipuè coram Auditoribus Sacri Palatii veſtri, & per mandata eorumdem, abſque Conniventia veſtrâ, ut fiducialiter tenemus, illatis, veſtræ Clementiæ ſerioſius exponendis: nec non pro Subſidiis aliquibus, pro Statu noſtro & Regni noſtri conſervando, à veſtrâ Sanctitate impetrandis; ac aliis Negotiis, Nos, & dictum Regnum noſtrum tangentibus, penes eandem proſequendis,

Dilectos & fideles noſtros, Magiſtrum Johannem de Stretford Archidiaconum Lincolniæ, Juris Civilis Profeſſorem, Willielmum de Deen Militem, & Magiſtrum Willielmum de Weſton, Juris Civilis Profeſſorem (de quorum fidelitate probatâ & circumſpectione providâ ad plenum confidimus) ad veſtram præſentiam Nuncios noſtros mittimus ſpeciales;

Veſtræ Beatitudini devotis precibus ſupplicantes, quatinus præfatis, Johanni, Willielmo, & Willielmo, & duobus eorum, in hiis, quæ ipſi, vel duo eorum, in præmiſſis, vobis expoſuerint vivâ voce, dignemini fidem indubiam adhibere, & exponenda gratioſiùs exaudire.

Conſervet, &c.

Dat. apud Weſtmonaſterium, 8. die Decembris.

COnſimiles Literæ fiunt, ſub nominibus dictorum, Archidiaconi, Willielmi de Weſton, Juris Civilis Profeſſoris, Willielmi, & Fratris Johannis de Wrotham, Domini Papæ Pœnitentiarii, Trium, & Duorum eorum; quorum alter, dictorum Archidiaconi & Willielmi de Weſton, ſit unus.

COnſimiles Literæ fiunt, ſub eadem data, ſub nominibus, Venerabilis Patris R. Wyntonienſis Epiſcopi, & dictorum, Archidiaconi, Willielmi, Willielmi, & Johannis, Quatuor, & Trium eorum, quorum alter, dictorum Archidiaconi & Willielmi de Weſton, ſit unus.

Contra Epiſcopum Lincolnienſem.

A.D. 1321. An. 15. E. 2. Rom. 15. E. 2. m. 12.

PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum.

Turbamur, & meritò, cum cernimus, ad noſtri inſtantiam, quicquam fieri quod, Errore detecto, meritò debeat reprobari; ſet, ut medela correctionis debita apponatur, id, quod ignorantèr erravimus, veſtræ præcipuè Sanctitati non erubeſcimus confiteri.

Sanè, Pater Sanctiſſime, nuper Suggeſtionibus fraudulentis & doloſis aliquorum, de quibus tunc confidere credebamus, decepti, ignorantes Ætatem, Mores, & Merita, ac Inhabilitatem multiplicem Henrici de Burgherſh, tunc in partibus tranſmarinis degentis, pro Promotione ipſius ad Epiſcopatum Lincolnienſem, nuper vacantem, veſtram Beatitudinem noſtris interceſſionibus interpellavimus inceſſanter:

Voſque, noſtris precibus inclinati, quod rogavimus peregiſtis; de quo veſtræ Clementiæ non minùs grates exſolvimus, quàm ſi in facto illo, ut ſperabamus, honor Dei, ac veſtri, & dictæ Eccleſiæ Lincolnienſis, & noſtri, ac Regni noſtri commoda veraciter eveniſſent.

Set cùm jam dictæ perſonæ, in dignitate prædictâ ſic præfectæ, inhabilitas, per Facti notorietatem, Nobis, & Regni noſtri incolis ſic innoteſcat, quòd con-

conſcientiam noſtram, ex dicto Facto, in immenſum oneratam reputamus & læſam.

Et, præter hæc, dictus Præfectus, de quo Conſilium & Auxilium in noſtris Negotiis ſperabamus, de Bonis Eccleſiæ Lincolnienſis, per Progenitores noſtros & nos ad pios uſus deputatis & ordinatis, contra nos Armatos parat & ſuſtentat; Bona illa ſic indebite conſumendo, & alias contra nos Adverſitates excercendo, ac pro viribus procurando.

Quocirca Sanctitati veſtræ, ad preces noſtras, de quo dolemus, in Facto hujuſmodi circumventæ, ex toto corde, quanto humiliùs poterimus, ſupplicamus quatinus dictam Plantulam, non Fructiferam & humoribus naturalibus deſtitutam, in tam ſolempni Dignitate ſic præfectam, quæ præ cæteris Epiſcopatibus Regni noſtri viro perfecto, & præcipuè in Spiritualibus circumſpecto, noſcitur indigere (ſi Radices habere dici debeat) ab eodem loco eradicare, & de Statu ſuo, juxta ſui demerita, aliàs ordinare;

Et in hiis, quæ, dilecti & fideles noſtri, Magiſtri, Johannes de Stratford Archidiaconus Lincolnienſis, Willielmus de Weſton, Juris Civilis Profeſſores, & Willielmus de Deen Miles, & Frater Johannes de Wrotham veſter Pœnitentiarius, tres, aut duo eorum, ſuper præmiſſis, veſtræ Beatitudini ex parte noſtrâ expoſuerint vivâ voce, eiſdem fidem credulam adhibere dignetur veſtra Paternitas Sacroſancta.

Conſervet, &c.

Dat. apud Weſtmonaſterium, octavo die Decembris.

Conſimiles Literæ fiunt, ſub eâdem datâ, ſub nominibus, Venerabilis Patris, R. Wyntonienſis Epiſcopi, & dictorum, Archidiaconi, Willielmi, Willielmi, & Johannis, quatuor, & trium eorum, quorum alter, dictorum Archidiaconi & Willielmi de Weſton, ſit unus.

Ad Cardinales, de Credentia.

A.D. 1321.
An. 15. E. 2.
Rom. 15. E. 2. m. 12.

Venerabili in Chriſto Patri, Domino G. Dei gratia, Sabienenſi Epiſcopo, amico ſuo cariſſimo, Edwardus, &c. ſalutem, & ſinceræ dilectionis affectum.

Quædam Negotia, Nos & Statum Regni noſtri ſpecialiter contingentia, quæ noſtris deſideriis obnixiùs inhærent, Injunximus, dilectis & fidelibus noſtris, Magiſtris, Johanni de Stretford Archidiacono Lincolnienſi, Willielmo de Weſton, Juris Civilis Profeſſoribus, Willielmo de Deen Militi, & Fratri Johanni de Wrotham, Domini Papæ Pœnitentiario (de quorum fidelitate probatâ, & circumſpectione providâ ad plenum confidimus) vobis ſerioſiùs exponenda.

Veſtram igitur Paternitatem affectuoſis precibus deprecamur, quatinus præfatis, Johanni, Willielmo, Willielmo, & Johanni, tribus, & duobus eorum (quorum alter, dictorum Archidiaconi & Willielmi de Weſton, ſit unus) in hiis, quæ vobis ex parte noſtrâ expoſuerint vivâ voce, velitis fidem credulam adhibere; &, ut ſic exponenda deſideratum effectum ſortiantur, apud Dominum Summum Pontificem (cui ſuper hiis ſimiliter ſcribimus) & aliàs, juxta veſtræ diſcretionis arbitrium, cum omni efficaciâ, interponere partes veſtras.

Dat. apud Reddyng. 11. die Decembris.

Conſimiles Literæ fiunt, ſub eâdem datâ, ſub nominibus, venerabilis Patris, R. Wyntonienſis Epiſcopi, & dictorum, Archidiaconi, Willielmi, Willielmi, & Johannis, quatuor, & trium eorum, quorum alter, dictorum Archidiaconi & Willielmi de Weſton, ſit unus.

Eodem modo ſcribitur ſubſcriptis; videlicet,

Domino R. Hoſtienſi,
Domino W. Peneſtrenſi,
Domino W. Albanenſi,
Domino B. Portuenſi,
Domino G. Sabinenſi,
Domino B. Tuſculano,
Epiſcopis Cardinalibus.

Domino N. Sancti Adriani,
Domino J. Sancti Georgii ad Velum Aureum,
Domino L. Sanctæ Mariæ in Viâ latâ,
Domino R. Sanctæ Mariæ in Coſmedyn,
Domino A. Sanctæ Mariæ in Porticu,
Domino R. Sanctæ Mariæ Novæ,
Diaconis Cardinalibus.

Domino

Domino N. tituli Sancti Euſebii,
Domino G. tituli Sancti Ciriaci in Termis,
Domino G. tituli Sanctorum Marcellini & Petri,
Domino P. tituli Sanctæ Suſannæ,
Domino B. tituli Sancti Marcelli,
Presbiteris Cardinalibus.

Domino B. Sanctæ Agathæ,
Domino P. Sancti Angeli,
Domino A. Sancti Euſtachii,
Domino B. Sanctæ Mariæ in Aquiro,
Domino G. Sanctæ Luciæ in Silice,
Diaconis Cardinalibus.

Domino S. tituli Sanctæ Priſcæ,
Domino B. tituli Sancti Vitalis,
Domino P. tituli Sanctæ Anaſtaſiæ,
Domino P. tituli Sancti Stephani in Celio Monte,
Domino P. tituli Sanctæ Potencianæ,
Presbiteris Cardinalibus.

Eodem modo ſcribitur ſubſcriptis, mutatis competenter mutandis; videlicet,

Domino R. Jeruſalem & Ciciliæ Regi, Conſanguineo Regis;
Domino Petro Doza, Fratri Domini Summi Pontificis;
Domino Arnaldo Tirandi,
Domino Petro de Viâ,
Domini Summi Pontificis Nepotibus.
Domino Bernar. Jordani. Domino Inſulæ.

Ad Regem Franciæ, pro Civitate Condomiæ, contra Epiſcopum.

A.D. 1321. An. 15. E. 2. Rom. 15. E. 2. m. 13. d.

MAgnifico Principi, Domino Philippo, Dei gratiâ, Franciæ & Navarræ Regi illuſtri, Fratri ſuo cariſſimo, Edwardus, &c. ſalutem, &, ad vota, ſucceſſus proſperos ac felices.

Quanto quietem & commoda, dilectorum & fidelium noſtrorum, Conſulum & Univerſitatis Civitatis noſtræ Condomiæ, ſuis exigentibus meritis, affectamus, tanto ex Injuriis & Gravaminibus, eis illatis, anxiùs conturbamur.

Cùm itaque, venerabilis Pater, Epiſcopus Civitatis prædictæ dictos Conſules & Univerſitatem, nec non & Officiales noſtros partium illarum, quæſitis coloribus, in Curiâ veſtrâ inquietet multipliciter & fatiget, ratione quarumdam Diſſenſionum inter ipſum Epiſcopum, & præfatos, Conſules, Univerſitatem, & Officiales noſtros, ſuper aliquibus, Nos, Jus, & Juriſdictionem noſtram in partibus illis contingentibus;

De quibus idem Epiſcopus, per quoſdam Miniſtros veſtros, quandam Inqueſtam, ſivè Informationem, Nobis, & Juri, ac Juriſdictioni noſtræ, & dictis, Conſulibus, & Univerſitati, ac Officialibus noſtris multipliciter ſuſpectam, fieri, & in dictâ veſtrâ Curiâ remitti procuravit; per Inqueſtam, ſeu Informationem hujuſmodi, ſuſpectam, Nobis, in dictâ Curiâ veſtrâ, præjudicium, & dictis, Conſulibus, & Univerſitati, ac Officialibus noſtris, dampna & gravamina procurando:

Nos, de Excellentiâ veſtrâ plenam fiduciam reportantes, ſperantes etiam quod Jura noſtra illæſa conſervare velitis, & ſuper Exceſſibus, ſi emerſerint, quod abſit, agere gratiosè,

Serenitatem veſtram affectuoſis precibus imploramus, quatenus Noſtros, & dictorum Conſulum, & Univerſitatis, ac Officialium noſtrorum Procuratores, Sindicos, ad proponendum & probandum Defenſiones, Excuſationes, & Objectiones in dicto Facto, benignè, & præcipuè nullitatem dictæ Inqueſtæ, ſeu Informationis, velitis admittere & audire, antequam ad dictam Inqueſtam, ſeu Informationem judicandam procedat.

Et, ſi forſitan quicquam in eodem, in veſtri Offenſam appareat attemptatum, id, pro noſtro Honore, pro noſtrâ, & dictorum, Conſulum, & Univerſitatis, ac ſingulorum ejuſdem parte, remittere gratiosè.

Dat. apud Radyng. 12. die Decembris.

Ad Comitem Bononiæ, contra dictum Epiſcopum.

A.D. 1321. An. 15. E. 2.
Rom. 15. E. 2. m. 13. d.

REX, Nobili Viro, Domino Comiti de Bononiâ, Amico ſuo cariſſimo, ſalutem, & ſinceræ dilectionis affectum.

Negotia,

Nos & Officiales noſtros Ducatûs noſtri Aquitaniæ, ac, dilectos & fideles noſtros, Conſules & Univerſitatem Civitatis noſtræ Condomiæ, in Curiâ Magnifici Principis, Domini Philippi, Dei gratiâ, Franciæ & Navarræ Regis illuſtris, contra Epiſcopum ejuſdem Civitatis, ad ejus inſtantiam, contingentia,

Veſtræ Amicitiæ pleno commendamus affectu; inſtantiùs deprecantes quatinus, circa deſideratam expeditionem Negotiorum prædictorum, in Curiâ prædictâ, veſtrum Conſilium & Auxilium exhibere velitis pro noſtro honore, & dictorum Officialium noſtrorum, Conſulum, & Univerſitatis indempnitate, prout ex parte noſtrâ, & per Procuratores noſtros, ſeu alios quoſcumque ibidem fueritis informati.

Et hoc, ſicut de veſtræ Sinceritatis dilectione confidimus, velitis experimento operis adimplere.

Dat. apud Radyng, duodecimo die Decembris.

Eodem modo ſcribitur ſubſcriptis; videlicet,

Domino Johanni de Cerchamont, Cancellario Curiæ Franciæ,
Domino Alfonſo de Iſpanniâ,
Domino R. Epiſcopo de Lao.

Ad Papam, contra Epiſcopum Condomienſem.

A.D. 1321. An. 15. E. 2.
Rom. 15 E. 2. m. 13. d.

A.D. 1321.

PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum.

Turbat acerbè noſtra præcordia gravis Diſſenſio, quæ inter Reymundum Epiſcopum Condomienſem, ac Procuratores noſtros, Conſuleſque, & Univerſitatem Civitatis noſtræ Condomiæ, dudum exorta, adhuc indies, inſtigante Diabolo, accenſis odiis adaugetur.

Et licet nos, ante hæc tempora, cum nobis innotuiſſet de nephandis exceſſibus ejuſdem Epiſcopi, deſiderantes, pro evitando pericula, quæ ex Contentione præmiſſa poterant evenire, Concordiam inter præfatum Epiſcopum & dictos Procuratores, Conſules, & Univerſitatem reformari, dilecto & fideli noſtro, Almarico de Credonio, Seneſcallo noſtro Vaſconiæ (quem utriuſque partis tranquilitatem & quietem cognovimus affectare) per noſtras Literas duxerimus injungendum, quod, ſuper præmiſſis veritate ſubtiliùs indagatâ, vires apponeret ad tantam Diſcordiam ſopiendam:

Idem tamen Epiſcopus, ex hoc amplius in tumorem elatus, Conſilio ejuſdem Seneſcalli noſtri acquieſcere non curavit, ſet tàm Miniſtris noſtris, quàm ipſis, Conſulibus & Univerſitati, majora incommoda inferre conatus eſt, & adhuc ipſos, quæſitis Coloribus, expenſis & laboribus multipliciter non deſinit fatigare, Civitatemque noſtram prædictam voluntariè, & abſque causâ rationabili, jam per annum & dimidium, & ampliùs, tenuit ſuppoſitam interdicto.

Et, hiis non contentus, ad ſuſcitandam Diſcordiam inter Excellentiſſimum Principem, Dominum Regem Franciæ Illuſtrem, & Gentes ſuas, ac nos, & Gentes noſtras, in partibus illis callidis Machinationibus pro viribus elaborat.

Ut igitur tanta ipſius Epiſcopi refrænetur malitia, auferatur Scandalum, & animarum ſaluti Paternâ providentiâ conſulatur; veſtræ Sanctitati totis affectibus ſupplicamus, quatinus eundem Epiſcopum ad aliquem alium locum, vel ſedem, ubi non tantum erit nociva Subditis ejus Præſidentia, transferre dignemini de veſtrâ ſpeciali gratiâ & plenitudine poteſtatis.

Non enim credimus quòd, dùm in loco illo ut Pontifex adminiſtrat, Subditi ſui, quibus exceſſus ſui nepharii, quod dolendum eſt, ſunt aperti, per ejus monita in viam ſalutis dirigi poterunt; ſet timendum eſt potiùs ne, per exempli perniciem, ad excedendum periculoſiùs incitentur.

Et, ne hæc ex levitate Benignitati veſtræ ſuggeſta fore credantur, placeat, quæſumus, veſtræ Clementiæ ſecretam informationem, de Actubus & Geſtu ipſius Epiſcopi, per aliquos de veſtris jubere

A.D. 1321. Edv. 2.

bere fieri; &, niſi fallamur, invenietur quod indignè in Pontificali Officio adminiſtrat.

Cæterùm quia interdictum, per eundem Epiſcopum in Civitatem noſtram prædictam voluntariè promulgatum, adhuc ibidem obſervatur, unde multorum creſcit indevotio, pululant ſcelera, & prompta inveniuntur pericula animarum, illud interdictum, ſi placet, velitis relaxare pro tantis diſpendiis evitandis.

Conſervet, &c.

Dat. apud Radyng, duodecimo die Decembris.

Ad Cardinalem, contra præfatum Epiſcopum.

A.D. 1321. An. 15. E. 2. Rom. 15. E. 2. m. 13. d.

VEnerabili in Chriſto Patri, Domino A. Dei gratiâ, Sanctæ Mariæ in Porticu Diacono Cardinali, Amico ſuo cariſſimo, Edwardus, &c. ſalutem, & ſinceræ dilectionis affectum.

Cùm, propter varios & enormes exceſſus, quos Reymundus, Epiſcopus Condomiæ, contra Officiales noſtros, ac Conſules, & Univerſitatem Civitatis noſtræ Condomiæ, noſcitur commiſiſſe, ipſos nihilominus in Curiâ Regis Franciæ fatigando multipliciter laboribus & expenſis, dictamque Civitatem ſupponendo, abſque causâ rationabili, Eccleſiaſtico interdicto;

Super quibus eundem Epiſcopum, per Seneſcallum noſtrum Vaſconiæ, requiri fecimus, ut uſurpata indebitè faceret emendari, ita quod inter ipſum & Gentes noſtras prædictas poſſet concordiæ & Amoris Tranquilitas reformari;

Qui tamen, ex hoc altiùs in Tumorem elatus, dictum Seneſcallum noſtrum audire renuens, dictis Gentibus noſtris majora viſus eſt incommoda procurare, & adhuc indies ad hoc pro viribus elaborat;

Sanctiſſimum Patrem, Dominum Summum Pontificem duximus literatorie requirendum, quatinus, pro tantâ ipſius Epiſcopi refrænandâ malitiâ, removendo Scandalo, & animarum ſalute procurandâ, eundem Epiſcopum ad aliquem alium Locum vel Sedem, ubi ipſius Actus nepharii non adeò aperti fuerint, nec erit forſitan ejus Præſidentia tam nociva, transferre dignetur de ſuâ ſpeciali gratiâ & plenitudine poteſtatis;

Paternitatem veſtram, quantâ poſſumus affectione, requirimus & rogamus, quatinus, auditâ informatione Latoris præſentium ſuper præmiſſis, præfatum Dominum Summum Pontificem, ut ſuper hoc annuat votis noſtris, ſicut de veſtrâ ſinceritate confidimus, movere & inducere velitis modis & viis quibus decet.

Valdè enim timendum eſt ne, per ejus Exempli perniciem, ſi Populus, ſibi ſubditus, ad excedendum diverſimode excitetur, nec creditur quod poſſit, de facili, inter ipſum & Subditos noſtros, veluti inter Patrem & Filios, plena Dilectio reformari.

Dat. apud Radyng, duodecimo die Decembris.

Ad Papam, ſuper Expeditione, & ſuper Qualitate Nunciorum.

A.D. 1321. An. 15. E. 2. Clauſ. 15. E. 2. m. 12.

PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum.

Ante hæc tempora, pro Negotiis noſtris, ſub ſpe uberioris expeditionis eorundem, Nuncios ſolempnes, & in expenſis nobis graves, ad veſtram præſentiam deſtinavimus: quorum aliqui, circa expeditionem Negotiorum noſtrorum, omnem diligentiam, quam poterant, adhibuerunt; & quidam eorum, neglectis noſtris Negotiis, ſua propria procurârunt.

Unde, hujuſmodi dampna & pericula in futuro præcavere, per veſtræ Clementiæ Literas, non ſine magnæ Paternæ ſollicitudinis affluentiâ, ad plenum edocti (de quo veſtræ Beatitudini grates, quas valemus, exſolvimus) eiſdem occurrere, juxta veſtram Doctrinam Paternam, volentes, & quatenus poterimus, non immeritò, cupientes,

Dilectos & fideles noſtros, Magiſtros, Johannem de Stratford Archidiaconum Lincolnienſem, & Willielmum de Weſton, Juris Civilis Profeſſores, Willielmum de Deen Militem, & Fratrem Johannem de Wrotham, de Ordine Prædicatorum, veſtrum Pœnitentiarium (de quorum fidelitate probatâ, & circumſpectione providâ ad plenum confidimus)

A.D. 1321. Edv. 2.

mus) pro Negotiis, nos contingentibus, & eis injunctis, & veſtræ Clementiæ exponendis, ad veſtræ Sanctitatis Clementiam duximus deſtinandos;

Humiliter ſupplicantes, quatinus dictos Nuncios noſtros habere dignemini deſtinantis intuitu, commendatos; & ipſos, juxta tenorem Literarum noſtrarum de Credentiâ, vobis per eoſdem directarum, in expoſitione Negotiorum noſtrorum prompto acceſſu ad veſtræ Sanctitatis præſentiam, & expeditione dictorum Negotiorum noſtrorum, ſic gratioſè admittere & audire, quod Pompa oneroſa prædicta nobis ad præſens non noceat, aut Nuncios noſtros præſentes, quos apud nos (quemlibet, videlicet, in ſtatu ſuo) honor commendabilis decorat, quorum etiam experientiam & diſcretionem acceptabilem veſtræ Sanctitati ſperamus, minime vilipendat; ſet, quòd Monita & Doctrinam veſtram ſequentes in miſſione talium Nunciorum, a veſtrâ benignitate, tàm in prompto acceſſu ipſorum ad veſtræ Sanctitatis præſentiam, quàm in celeriore expeditione Negotiorum noſtrorum, majores gratias conſequamur.

Conſervet, &c.

Dat. apud Radyng, duodecimo die Decembris.

Pro Willielmo Ayremin, de Jure Regio manutenendo.

A.D. 1321. An. 15. E. 2.

Rom. 15. E. 2. m. 12.

PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum.

Dùm variis multorum conatibus, Jura Coronæ noſtræ penes Clementiam veſtram multipliciter impugnantium, inceſſanter affligimur, ipſorumque doloſis turbamur Inſidiis, erigit nos ex adverſo firma de veſtrâ Sinceritate fiducia, non argumentis conjecturata vel Signis, ſet potiùs Experimentis manifeſtata dilucidis, ut Jura noſtra & Coronæ noſtræ protegere velitis propitiùs & fovere, ac quorumlibet, eiſdem Adverſantium, impetum effectuali præſidio propulſare.

Ecce! Pater Sancte, vacante nuper Epiſcopatu Lincolnienſi, vacavit & Præbenda de Leyghton Buſard in dictâ Lincolnienſi Eccleſiâ, per liberam Reſignationem Magiſtri Jacobi de Berkeleye, Præbendarii & Poſſeſſoris ejuſdem; quam contulimus, dilecto Clerico noſtro, Magiſtro Willielmo de Ayremin Regio Jure noſtro, nemini, ut credimus, dubio vel ignoto.

Qui quidem Clericus, ad dictam Præbendam per loci Ordinarium canonice admiſſus, ipſam poſſedit diutiùs pacificè & quietè:

Verùm quidam, Magiſter Johannes de Podio Berſaco, occaſione cujuſdam Proviſionis Apoſtolicæ, in dictâ Lincolnienſi Eccleſiâ ſibi factæ, dictam Præbendam, vivente loci Epiſcopo, ſe aſſerit acceptâſſe, eoque prætextu nos & dictum Clericum noſtrum multipliciter inquietat, ipſumque Clericum noſtrum ad Sanctitatis veſtræ præſentiam, ut dicitur, perſonaliter evocari procuravit.

Cujuſmodi Proviſio, ſiqua fuerat, Jus noſtrum ſuperveniens, & per dictam vacationem dicti Epiſcopatus accreſcens, Collationem noſtram impedire non potuit; præſertim cum idem Johannes poſſeſſionem dictæ Præbendæ aſſecutus non eſſet, priuſquam noſtra Collatio ſuum optinuiſſet effectum.

Quocirca juſtiſſimæ moderationis veſtræ libram devotis precibus excitamus, quatenus ad præmiſſa, necnon ad dicti Clerici noſtri perſonam, quam nobis & Regno noſtro adeò neceſſariam reputamus, quòd ipſius perſonali præſentiâ, abſque intollerabili detrimento carere non poſſumus, benignam, ſi placet, conſiderationem habentes; dictum Johannem, ut ab inquietatione noſtrâ, & ipſius Clerici noſtri omnino deſiſtat, inducere dignemini providentiâ Paternali; quoad Comparitionem Perſonalem præfato Clerico noſtro parcendo; revocantes & adnullantes omnia, in hac parte in præjudicium Juris noſtri Regii ſic attemptata,

A.D. 1321.

Non enim a Jure prædicto reſilire poterimus quoviſmodo, nec idem Clericus noſter Jus noſtrum prædictum alibi, quàm coram nobis in Curiâ noſtrâ, deducere poterit ſecundum Legem & Conſuetudinem Regni noſtri.

Super Negotio prædicto injunximus, dilectis Clericis & Fidelibus noſtris, Magiſtris, Johanni de Stratford Archidiacono Lincolnienſi, & Willielmo de Weſton, Juris Civilis Profeſſoribus, aliqua veſtræ Beatitudini ſerioſiùs exponenda; quibus in hujuſmodi exponendis adhibere dignemini fidem plenam.

Conſervet, &c.

Dat. apud Radyng, duodecimo die Decembris.

Ejuſdem Argumenti, ad Cardinales.

A.D. 1321. An. 15. E. 2.
Rom. 15. E. 2. m. 12.

VEnerabili in Chriſto Patri, Domino P. Dei gratiâ, Tituli Sanctæ Suſannæ Presbitero Cardinali, Amico ſuo cariſſimo, Edwardus, &c. ſalutem, & ſinceræ dilectionis affectum.

De veſtræ Benivolentiæ experta fiduciâ eò ſinceriùs confidit Regia Celſitudo, quò circa Libertates Regias ac Jura Regalia tuenda ſolicitiùs laborâſtis: ſperamus etiam, pro conſtanti, quòd contra nobis & noſtris Juribus Adverſantes Clipeum defenſalem, futuris temporibus, vos exhibere velitis.

Cùm itaque, vacante nuper Epiſcopatu Lincolnienſi, & Temporalibus ejuſdem in manu noſtrâ exiſtentibus, Præbendam de Leghton Buſard in Eccleſiâ Lincolnienſi, tunc vacantem, per reſignationem Magiſtri Jacobi de Berkeleye, Præbendarii & Poſſeſſoris Præbendæ memoratæ, & ad noſtram Donationem ſpectantem, dilecto Clerico noſtro, Magiſtro Willielmo de Ayremyn contulerimus Regio Jure noſtro; idemque Clericus noſter in Præbendæ prædictæ Poſſeſſionem Corporalem, cum ſuis Juribus & Pertinentiis univerſis, per loci Ordinarium canonicè fuerit inductus, & eandem per non modica tempora tenuerit pacificè & quietè,

Noſtris auribus eſt jam delatum quòd quidam Johannes de Podio Berſaço, occaſione cujuſdam Proviſionis Apoſtolicæ, in dictâ Lincolnienſi Eccleſiâ ſibi factæ, aſſerens ſe dictam Præbendam, vivente loci Epiſcopo, acceptâſſe, nos & dictum Clericum noſtrum in Romanâ Curia multipliciter moleſtat & inquietat, ipſumque Clericum noſtrum ad dictam Curiam Romanam, ut dicitur, perſonaliter evocari procuravit; de quo turbamur plurimùm, &, meritò, cogimur admirari; præſertim cum Jura Coronæ noſtræ (quibus Progenitores noſtri, quondam Reges Angliæ, & nos uſi ſumus, alibi quàm in Regno noſtro, ſecundum Legem & Conſuetudinem ejuſdem Regni, tractari non debent) in dicta Romana Curia ſic tractantur.

A.D. 1321.

Veſtram igitur Paternitatem affectuoſis precibus deprecamur, quatinus, ut Commiſſis, de Negotio prædicto ſic facta, ut refertur, & Citatio prædicta revocentur, & quod ab hujuſmodi nobis præjudicialibus in dictâ Curia de cætero deſiſtatur, velitis, noſtris precibus, erga, Sanctiſſimum in Chriſto Patrem, Dominum Summum Pontificem (cui ſuper hoc ſimiliter ſcribimus) & aliàs, juxta veſtræ diſcretionis arbitrium, cum omni efficaciâ interponere partes veſtras.

Non debet enim quiſquam admirari, ſi, circa defenſionem Jurium Coronæ noſtræ, niſi per viam requiſitam Remedium apponatur, Remedium, quod poterimus, apponamus.

In hiis autem quæ, dilecti Clerici & Fideles noſtri, Magiſtri, Johannes de Stratford Archidiaconus Lincolnienſis, & Willielmus de Weſton, Juris Civilis Profeſſores, vobis ſuper dicto Negotio, ex parte noſtrâ, expoſuerint vivâ voce, velitis eiſdem fidem credulam adhibere.

Dat. apud Radyng, duodecimo die Decembris.

Eodem modò ſcribitur Domino G. Tituli Sanctorum Marcellini & Petri Presbitero Cardinali.

Item Domino W. Tituli Sancti Ciriaci in Termis Diacono Cardinali.

De Juribus Regiis conſervandis.

A.D. 1321. An. 15. E. 2.
Pat. 15. E. 2. p. 1. m. 6.

REX Archiepiſcopis, Epiſcopis, Abbatibus, Prioribus, Decanis, Archidiaconis, Præcentoribus, Sacriſtis, Officialibus, & omnibus aliis Perſonis, in Dignitate Eccleſiaſticâ conſtitutis, ac eorum Commiſſariis, ſalutem.

Ad Jura noſtra Regia, ne depereant, ſeu per aliquorum Uſurpationes indebitas aliqualiter ſubtrahantur, quatenus juſtè poterimus, manutenenda: Subtractaque & occupata, ſi quæ fuerint, ad Statum debitum revocanda; necnon ad impugnatores eorumdem Jurium noſtrorum refrænandum, &, prout convenit, juxta eorum demerita, puniendum, eò ſtudioſiùs nos decet operam adhibere, & ſolicitiùs extendere manum noſtram, quò ad hoc vinculo aſtringimur Juramenti, pluresque conſpicimus indies Jura illa pro viribus impugnare.

A.D. 1321.

Cùm itaque Præſentationem noſtram ad Eccleſiam de Crundi vacantem, & ad noſtram Donationem, ratione Epiſcopatûs

A.D. 1321.
Edw. 2.

copatûs Wyntonienſis, nuper vacantis, & in manu noſtrâ exiſtentis, ſpectantem, in Curiâ noſtrâ coram nobis, per conſiderationem ejuſdem Curiæ, recuperaverimus, &, dilectum Clericum noſtrum, Thomam de Staunton ad Eccleſiam illam præſentaverimus Regio Jure noſtro:

Et jam intellexerimus quòd quidam Jus noſtrum in hac parte impugnare, & Judicium prædictum pro viribus enervare nituntur, Provocationes, Appellationes, Citationes, ut idem Clericus noſter extra Regnum noſtrum ſe divertat, ſuper dicto Jure noſtro reſponſurus, ac alia diverſa impedimenta pro viribus interponere proponunt:

Per quæ utique, ſi procederent, effectus Præſentationis aut Conſiderationis prædictarum de facili enervari, nobiſque ſuper Jure noſtro in hac parte aliàs præjudicium generari, ac dictus Clericus noſter, ſuper proſecutione Juris noſtri prædicti, poterunt indebite impediri;

Nos, volentes hujuſmodi diſpendio & præjudicio remedio, quo poterimus, obviare, omniumque Jura Coronæ noſtræ impugnantium conatus illicitos refrænare,

Vobis, omnibus & ſingulis, diſtrictè inhibemus, firmiter injungendo, nè, prætextu Provocationis, Appellationis, Citationis, aut Commiſſionis cujuſcumque, quicquam, quod nobis ſuper Jure noſtro in hac parte præjudiciari, executio Judicii prædicti retardari, ſeu effectus Præſentationis noſtræ prædictæ impediri valeat, quovis modo attemptetis, ſeu per Subditos veſtros attemptare aliqualiter præſumatis.

Et, ſi quid per vos, ſeu Subditos veſtros, in Juris noſtri prædicti præjudicium, ſeu Judicii prædicti enervationem, aut effectûs Præſentationis noſtræ prædictæ retardationem, attemptatum fuerit, id, ſine dilatione quâlibet, revocari facietis; ita quod ad vos, tanquam ad Impugnatores Regii Juris noſtri, graviter capere minimè debeamus.

Teſte Rege apud Neubury, decimo tertio die Decembris.

Per ipſum Regem.

Civitatibus Aquitaniæ, pro Subſidio contra Scotos.

A.D. 1321.
An. 15. E. 2.
Vaſc. 15. E. 2. m. 16.

REX, dilectis & fidelibus ſuis, Conſulibus & Univerſitatibus Civitatum Agenni & Condomii, Villarum Marmandiæ, Villæ Novæ, & aliarum Villarum, Caſtrorum & Locorum Seneſcalciæ Agenenſis, ſalutem.

Ingruentibus nobis urgentibus Negotiis, ad illos Subditos, quos Regia Celſitudo favoribus proſequitur, & quos in neceſſitatibus aliàs promptos & pronos invenit, ſub ſpe Subſidii conſequendi, eo libentiùs dirigit mentem ſuam, quò de ipſis Subditis, ex præteritis, ad futura gerit fiduciam ſpecialem.

Cum itaque veſtra & Anteceſſorum veſtrorum grata & laudabilia obſequia, &, imminentibus neceſſitatibus, utilia Subſidia, & cum hiis ſemper fidelitatis conſtantiam, & gratæ voluntatis affluentiam ſenſerimus in effectu:

Ac jam, finientibus Treugis, inter Nos & Scotos dudum captis, pro expeditione Guerræ noſtræ contra eoſdem, & aliis Negotiis arduis & ſumptuoſis, nobis ad præſens incumbentibus, quaſi infinitam pecuniam nos effundere oportebit,

Vos affectuosè requirimus & rogamus, quatinus, ad tanta & tam gravia Onera, nobis ſic incumbentia, intuitum debitum convertentes, pro parte relevationis eorumdem velitis nobis, juxta noſtram ſperatam fiduciam, & veſtra beneplacita, utilitèr ſuffragari;

A.D. 1321.

Ac, dilecto Conſanguineo & fideli noſtro, Almarico de Credonio, Seneſcallo noſtro Vaſconiæ, vel deputando, aut deputandis ab ipſo, in hiis, quæ vobis ſuper dicto Negotio, ex parte noſtrâ, expoſuerit, vel expoſuerint, vivâ voce, fidem credulam adhibere, & exponenda ita exaudire, quòd vos exinde debeamus meritò commendare, & veſtris honoribus & utilitatibus in futuris artiùs obligari.

Volumus enim & conceſſimus, pro nobis, Hæredibus, & Succeſſoribus noſtris, quòd Subſidium, ſi quod nobis ex hâc causâ duxeritis concedendum, quod etiam ex veſtrâ liberalitate & gratiâ procedere fatemur, vobis, Hæredibus, & Succeſſoribus veſtris non cedat in præjudicium, nec trahatur in conſequentiam in futuro: Et quòd indè Litteræ noſtræ Patentes, ſub Sigillo noſtro Vaſconiæ, vobis fiant: quodque Litteræ illæ tanti ſint valoris & effectûs, ac ſi eſſent Magno Sigillo noſtro conſignatæ.

In cujus, &c.

Dat. apud Okebourn, 17. die Decembris.

Per ipſum Regem.

Eodem modo ſcribitur ſubſcriptis; videlicet;

Majori, Juratis, & Communitati Civitatis Burdegaliæ:

Majori, centum Paribus, & Communitati Sancti Enulani:

Majori, Juratis, & Communitati de Leborniâ:

Juratis & Communitati de Sancto Maquario; & aliis Majoribus, Juratis, & Communitatibus, Conſulibus, & aliis Subditis Villarum & Locorum de Burdegalia.

Probis Hominibus, & Univerſitati Civitatis Regis de Vaſaco, ac cæteris, omnibus & ſingulis, Subditis Regis in Præpoſiturâ Vaſatenſi conſtitutis:

Juratis & Univerſitati de Regula, & aliis Subditis Præpoſituræ de Regula, & aliarum Villarum, & Præpoſiturarum, Caſtellaniarum, & Locorum de Vaſateſio.

Majori, Juratis, centum Paribus, & Communiæ Civitatis Regis Baionæ:

Majori, Juratis, & Communiæ Civitatis Regis Aquenſis:

Juratis, Conſulibus, Communitatibus, & Univerſitatibus, & aliis Subditis Baionæ & Aquen. de Sancto Severo, de la Burdo, & aliarum Præpoſiturarum, Villarum & Locorum Seneſcalciæ Laudarum.

Conſulibus & Univerſitatibus Villarum & Baſtidarum Seneſcalciæ Petragoricenſis, Lemovicenſis, & Caturcenſis, & omnibus aliis & ſingulis, Subditis Regis in eâdem Seneſcalciâ conſtitutis.

Conſulibus & Univerſitatibus Villarum & Baſtidarum Seneſcalciæ Xantoniæ, & omnibus aliis & ſingulis Subditis Regis in eâdem Seneſcalciâ conſtitutis.

Epiſcopis, Abbatibus, Vicecomitibus, Baronibus, Militibus, Vaſſallis, & omnibus aliis Nobilibus Seneſcalciæ Agenni.

Archiepiſcopo Burdegaliæ, Abbatibus, Vicecomitibus, Baronibus, Militibus, Vaſſallis, & omnibus aliis Nobilibus de Burdegaleſio.

Epiſcopo Vaſatenſi, Abbatibus, Baronibus, Militibus, Vaſſallis, & omnibus aliis Nobilibus de Vaſadeſio.

Prælatis, Vicecomitibus, Baronibus, Militibus, & omnibus aliis Nobilibus Seneſcalciæ Petragoricenſis, Leomovicenſis, & Caturcenſis, in Terris Ducatûs prædicti.

Prælatis, Baronibus, Militibus, & omnibus aliis Nobilibus Seneſcalciæ Xantoniæ, in Terris Ducatûs prædicti.

Prælatis, Comitibus, Vicecomitibus, Baronibus, Militibus, & omnibus aliis Nobilibus Seneſcalciæ Laudarum.

De Negotio, contra Epiſcopum Condomiæ proſequendo.

A.D. 1321. An. 15. E. 2. Rom. 15. E. 2. m. 13. d.

REX, dilecto Clerico ſuo, Magiſtro Andreæ Sapiti, ſalutem.

Cùm, pro quibuſdam Exceſſibus, Injuriis, & Gravaminibus, nobis & Officialibus noſtris, in Ducatu Aquitaniæ, ac, dilectis & fidelibus noſtris, Conſulibus & Univerſitati Civitatis noſtræ Condomiæ, per Epiſcopum ejuſdem Civitatis, nuper multipliciter illatis, & poſtmodum malitioſè aggregatis, ſcribamus Domino Summo Pontifici, & quibuſdam Amicis noſtris in Curiâ Romanâ, pro Tranſlatione ipſius Epiſcopi a loco prædicto, vel aliàs oportuno Remedio indè apponendo:

Vobis mandamus, rogantes quatinus Literas noſtras, dicto Domino Summo Pontifici, ac Amicis noſtris prædictis ſuper hoc directas, cum omni diligentiâ & inſtantiâ, quibus poteritis, noſtro nomine proſequamini: Et, ut officium deſideratum conſequamur, de Negotio illo, interponatis effectualiter partes veſtras; ita quod vos exindè meritò commendare debeamus.

Teſte Rege apud Cyrenceſtriam, viceſimo die Decembris.

A.D. 1321.

Pro Magiſtro Roberto de Baldok, commendatoria.

A.D. 1321. An. 15. E. 2. Rom. 15. E. 2. m. 11.

PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum.

Nuper, Pater Sancte, de ſtabilimento Regni noſtri ſollicitè cogitantes, advertenteſque quod ad hoc potiſſimum operaretur, ut in Eccleſiis Cathedralibus dicti Regni tales Pontificali fulgerent Dignitate, in quorum Fide, Doctrinâ, Conſilio & Prudentiâ, noſter animus quieſceret, & Status Regni noſtri uberiùs tractaretur:

Intuentes etiam merita laudabilia, & virtutum inſignia, quibus perſonam, dilecti Clerici noſtri, Magiſtri Roberti de Baldok, Archidiaconi Middleſexiæ, in Eccleſiâ Londoniæ, & Canonici in Eccleſiâ Lychefeldenſi, Altiſſimus mirificè decoravit;

Veſtram Sanctitatem rogavimus precibus affectuoſis, quatinus, ſi Epiſcopatum Coventriæ & Lychefeldiæ, vacantem, per vos contingeret reſervari, vel aliàs ad veſtram Proviſionem devolvi, tunc dictum Clericum noſtrum (quem ad onus & honorem Paſtoralis Officii ipſius laudabilia merita idoneum repræſentant) dictis Eccleſiis Coventrienſi & Lychfeldenſi velletis præficere in Epiſcopum, & Paſtorem; &, ut felicem expeditionem dicti Negotii, quam corditer affectamus, atteſtetur noſtra ſupplicatio iterata, Clericum noſtrum memoratum veſtræ Sanctitati affectione, qua poſſumus, commendamus:

Humiliter ſupplicantes, quatinus, ad affectionem noſtram prædictam, necnon ad commoda non modica, quæ ex præfectione ipſius (ſi Eccleſiis prædictis præſideret) nobis & Regno noſtro prædicto, per ipſius maturitatem Conſilii, & alia opera fructuoſa, multipliciter evenire ſperamus, Paternum intuitum convertentes, preces noſtras, aliàs pro dicto Negotio veſtræ Beatitudini, & in præſenti effuſas, dignemini, ſi placet, juxta noſtri deſiderium, gratioſius exaudire: &, dilectis & fidelibus noſtris, venerabili Patri, R. Wyntonienſi Epiſcopo, Magiſtris, Johanni de Stratford, Archidiacono Lincolnienſi, & Williemo de Weſton, Juris Civilis Profeſſoribus, ac duobus eorum, in hiis, quæ vobis, ſuper Negotio prædicto, ex parte noſtrâ, expoſuerint vivâ voce, fidem indubiam adhibere.

Conſervet, &c.

Dat. apud Cirenceſtriam, viceſimo ſecundo die Decembris.

Pro eodem Roberto, ad Jura Coronæ manutenenda, contra Galbardum Cardinalem.

A.D. 1321. An. 15. E. 2. Rom. 15. E. 2. m. 11.

PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum.

Inter cætera, noſtris curis incumbentia, ex quibus aliquando bullientibus adverſitatibus, conturbamur, ex eo quod quidam Jura Coronæ noſtræ in veſtrâ Sacrâ Curiâ, ad noſtri, & Coronæ noſtræ exhæredationem, abſque conniventia veſtrâ, ut ſperamus, pro viribus impugnant, affligimur inceſſanter; ſed, offerente ſe de veſtrâ Benignitate firmâ fiduciâ conceptâ, vobis tanquam Jurium Coronæ noſtræ præcipuo Defenſori, adverſantia nobis ſic irrogata, ſub ſpe Relevationis conſequendæ, cogimur intimare.

Nuper ſiquidem, Pater Sanctiſſime, pro venerabili Patre, Domino Galhardo, Dei gratia, Sanctæ Luciæ in Silice Diacono Cardinali, nobis ſcripſit veſtra Paternitas reverenda, ut diviſionem, dudùm factam, de Præbendâ Milton ab Eccleſiâ Præbendali de Aylesbury, in Eccleſiâ Lincolnienſi, poſt cujus Diviſionem præfatus Dominus Cardinalis dictam Eccleſiam de Milton aſſecutus eſt, non laboraremus infringere, vel turbare:

Noſque, receptis Sanctitatis veſtræ Literis cum reverentiâ quâ decebat, veſtræ Clementiæ duximus reſcribendum, quod, delatâ nuper auribus noſtris Diviſione hujuſmodi de Præbendâ de Aylesbury prædictâ, prius integrâ, abſque Auctoritate Regiâ, quæ in eâ parte neceſſariò requiritur, ne per tolerantiam ſeu diſſimulationem nobis præjudicium fieret in futuro, vacante Epiſcopatu Lincolnienſi, & in manu noſtrâ exiſtente, dictam Præbendam de Aylesbury, cum eâ integritate, quâ ante Diviſionem prædictam conferri conſuevit, dilecto Clerico noſtro Magiſtro Roberto de Baldok, tunc abſenti, & illud penitùs ignoranti, contulimus Regio Jure noſtro; quod quidem Jus in Curiâ noſtrâ, ſecundum

A.D. 1321. Edv. 2.

cundum Legem & Conſuetudinem Regni noſtri, fuit poſtmodum declaratum: Supplicantes quod veſtræ Beatitudini non diſpliceret, ſi a dicto Jure noſtro Regio (ad cujus conſervationem vinculo Juramenti aſtringimur) recedere non poſſemus;

Quaſi incontinenti poſteà Clericus noſter memoratus, ut certo die compareat perſonaliter, coram quodam Auditore Sacri Palatii veſtri, quâdam causâ, quæ aſſeritur ibi ventilata, inter dictum Dominum Cardinalem & Clericum noſtrum prædictum, de Eccleſiâ de Milton præfatâ, quæ eſt de Præbendâ prædictâ, ut prædicitur, proceſſurus; non obſtante quod Subditi noſtri, de Regno noſtro, in hujuſmodi cauſis, trahi non debeant extra idem Regnum:

Quæ quidem Citatio & ejus effectus, ſi procederent, in noſtri & Juris noſtri Regii præjudicium, ac exhæredationem Coronæ noſtræ cederent manifeſtè:

Propter quæ dicto Clerico noſtro inhibuimus diſtrictè, ſub ſuâ Ligeantiâ, & Forisfacturâ omnium, quæ erga nos forisfacere poterit, ne Cauſam aliquam de dictâ Præbendâ, quam ſic ex Collatione noſtrâ habet, per ſe, vel per Procuratorem quoviſmodo ſeu colore, extra dictum Regnum noſtrum, agat vel deducat; nec, prætextu dictæ Citationis, exeat idem Regnum; ſet quod Servitio noſtro, in præſentiâ noſtrâ, ad quod illum, ſuis meritis laudabilibus exigentibus, diu eſt vocavimus, continuè & perſonaliter inſiſtat; ipſúmque nihilominus ex habundanti areſtavimus, & Mareſcallo noſtro Liberavimus ſic in noſtro obſequio detinendum.

Cùm itaque, Pater piiſſime, Sancta Eccleſia Romana, Mater noſtra, &, bonæ memoriæ, Prædeceſſores veſtri, Leges & Conſuetudines noſtras Paternas, ac Jura noſtra, temporibus Progenitorum noſtrorum, Regum Angliæ, benigne toleraverint, & vos ſenſerimus hactenus, & adhuc reputemus præcipuum Defenſorem: Nóſque Leges, Conſuetudines, ac Jura prædicta Auctoritate noſtrâ, ſine conſenſu populi noſtri, immutare non poſſimus, nec a defenſione eorumdem, ſine offenſâ Juramenti noſtri, ſuper hoc præſtiti, reſilire;

Sanctitati veſtræ affectuoſis precibus, quanto humiliùs poterimus, ſupplicamus, quatinùs, ad nos, & Regnum noſtrum prædictum, quod Legibus & Conſuetudinibus hactenus ſe rexit, Paternalem affectionem intimè convertentes, Commiſſionem, ſi quæ de dicto Negotio per vos facta fuerit, necnon & Citationem prædictam, ac alia Nobis & Regno noſtro præjudicialia, in veſtrâ Sacrâ Curiâ, hiis diebus, plus quàm temporibus Progenitorum noſtrorum, tractata revocentur: & quod ibidem ab hujuſmodi, ſi placeat, deſiſtatur; ut ſic Noſtra, & Subditorum noſtrorum Devotio erga Sanctam Matrem noſtram, & vos uberiùs vigeat & creſcat: & nè, ſi contrarium fieret, quod abſit, inde gravia Scandala oriantur.

Super hiis etiam quæ, dilecti & fideles noſtri, venerabilis Pater, R. Wyntonienſis Epiſcopus, Magiſtri, Johannes de Stratford, Archidiaconus Lincolniæ, & Willielmus de Weſton, Juris Civilis Profeſſores, & Willielmus de Deen Miles, Tres, & Duo eorum, veſtræ Benignitati, ex parte noſtrâ, in præmiſſis, expoſuerint vivâ voce, eiſdem, Tribus, & Duobus eorum, per vos, quæſumus, fidem indubiam adhiberi.

Conſervet, &c.

Dat. apud Cirenceſtriam, 24 die Decembris.

Pro dicto Roberto, contra Cardinalem prætaxatum.

A.D. 1321. An. 15. E. 2. Rom. 15. E. 2. m. 11.

VEnerabili in Chriſto Patri, Domino G. Dei gratiâ, tituli Sancti Ciriaci in Termis Preſbitero Cardinali, amico ſuo cariſſimo, Edwardus, &c. ſalutem, & ſinceræ dilectionis affectum.

De veſtrâ Sinceritate, non argumentis conjecturatâ, ſet experimento utili potius manifeſtatâ, nos erigit fiducia ſpecialis, ut nobis adverſantia, ſi occurrant, ea veſtræ prudentiæ intimemus; ſperantes quod in hiis velitis nobis aſſiſtere Conſiliis & Auxiliis opportunis.

A.D. 1321.

Cùm itaque, delatâ nuper auribus noſtris Diviſione Præbendæ de Ayleſbury, in Eccleſia Lincolnienſi, factâ tempore Progenitorum noſtrorum, ſine ipſorum Aſſenſu, qui in eâ parte neceſſariò requirendus fuit, Epiſcopatu Lincolnienſi vacante, & in manu noſtrâ exiſtente, dictam Præbendam de Ayleſbury cum Integritate ſuâ, quâ ante Diviſionem prædictam conferri conſuevit, dilecto Clerico noſtro, Magiſtro Roberto de Baldok, *&c. prout ſupra uſque hæc verba, viz.*

A.D. 1321.
Edv. 2.

Veſtram igitur Paternitatem affectuoſis precibus deprecamur, quatenus,

Ut Commiſſiones, ſi quæ in dicto Negotio, per Dominum Summum Pontificem (cui ſuper hoc ſimiliter ſcribimus) factæ ſint, & attemptata per eaſdem, cum celeritate commodâ revocentur;

Et quòd ab hujuſmodi, Nobis & Coronæ noſtræ præjudicialibus, in dictâ Romanâ Curiâ, modo temporibus Progenitorum noſtrorum inconſueto, & apud nos hactenus inaudito, tractandis omnino deſiſtatur,

Velitis erga eundem Sanctum Patrem, & aliàs, juxta veſtram prudentiam, de quâ ad plenum confidimus, ſic effectualiter interponere partes veſtras, quod Jura noſtra Nobis illæſa conſerventur:

Noſtráque, ac Procerum Regni noſtri (qui unà nobiſcum ad Tuitionem & Defenſionem dictorum Jurium noſtrorum, & Legum, & Conſuetudinum vinculo Juramenti tenentur) devotio erga Sanctam Romanam Eccleſiam, Matrem noſtram, uberiùs vigeat & creſcat:

Et quod Scandala etiam non modica, quæ ex hiis, ſi continuarentur, quod abſit, evenirent, inde non oriantur;

Et quod de alio Remedio (de quo, ob reverentiam dicti Domini Summi Pontificis, & Eccleſiæ Romanæ prædictæ, licet ſuper hoc per Magnates & Proceres prædictos pluries fuerimus requiſiti, hactenus ſuperſedimus) nos, quaſi invitos, ſet pro hujuſmodi exhæredatione noſtrâ evitandâ ad hoc compulſos, oporteat providere.

Dat. apud Cirenceſtriam, 24 die Decembris.

Eodem modo ſcribitur ſubſcriptis; videlicet,

Domino G. tituli Sanctorum Marcellini & Petri, Presbitero Cardinali,

Domino Neapoleo, Sancti Adriani,
Domino L. Sanctæ Mariæ in Viâ Latâ,
Domino B. Sanctæ Mariæ in Aquiro,
Domino R. Sanctæ Mariæ in Coſmedyn,
Diaconis Cardinalibus.

Pro Rogero de Northburgh in Epiſcopum Lichfeldenſem præfecto, & de Briga inter Regem & Galhardum Cardinalem.

A.D. 1321.
An. 15. *E.* 2.
Rom. 15. *E.* 2. *m.* 11.

PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum.

Per Literas, venerabilis Patris, Domini L. Dei gratiâ, Sanctæ Mariæ in Viâ Latâ Diaconi Cardinalis, de voluntate veſtrâ nobis, ut credimus, directas, didicimus quòd, ad noſtri inſtantiam, necnon & ob honorem noſtrum, & Regni noſtri utilitatem, dilectum Clericum noſtrum, Magiſtrum Rogerum de Northburgh, Archidiaconum Richemundiæ, in Epiſcopum & Paſtorem Eccleſiarum Coventrienſis & Lichefeldenſis, jam vacantium, Præfeciſtis; de quo veſtræ Beatitudini ad grates aſſurgimus quas valemus, & ſperamus, per Præfectionem ipſam, noſtra & Regni noſtri prædicti utilitates & commoda veraciter evenire.

Et, quia prædictus Rogerus Officio Theſaurarii Garderobæ noſtræ continuè eſt intendens, nec ipſius obſequio præſentiali nobis, pro Exceſſibus quorumdam Subditorum noſtrorum corrigendis, & puniendis, prout decet, per Regnum noſtrum tranſeuntibus, & in partibus prædicti Epiſcopatûs jam exiſtentibus, carere poſſumus bono modo;

A.D. 1321.

Sanctitati veſtræ devotis precibus ſupplicamus, quatinus eidem Electo, ut à quibuſcumque Epiſcopis Catholicis infra Regnum noſtrum, in loco competenti, quem elegerit, Conſecrari valeat, dignemini noſtris precibus gratiam impendere; & ſibi ſuper aliquibus favoribus Apoſtolicis, & utilitatibus condignis, quibus veſtra Benignitas hujuſmodi Præfectos ditare conſuevit, ſinum aperire gratiæ Liberalis.

Ad hæc, Pater piiſſime, cùm una Præbenda in Eccleſiâ Lincolnienſi, & alia in Eccleſiâ Beati Johannis Beverlaci, inter cætera Beneficia Eccleſiaſtica, quæ præfatus Electus adhuc tenet, per Conſecrationem ipſius fuerunt vacaturæ;

Veſtræ Benignitati duximus ſupplicandum, quatinus de dictâ Præbendâ in Eccleſiâ Lincolnienſi, venerabili Patri, Domino G. Dei gratiâ, Sanctæ Luciæ in Silice Diacono Cardinali, ut ſic ceſſet Briga, mota inter ipſum Dominum Cardinalem & Nos, ſuper Eccleſiâ de Milton, quæ eſt Portio Præbendæ de Aylesbury, in dictâ Eccleſiâ Lincolnienſi, A.D. 1322. Edv. 2. Quam quidem Præbendam, cum integritate ſuâ, quâ ante Diviſionem, indè factam, irrequiſito Aſſenſu Regio, conferri conſuevit, dilecto Clerico noſtro, Magiſtro Roberto de Baldok contulimus noſtro Jure Regio, a quo nullo modo, ſine offensâ Juramenti noſtri, quo tenemur ad defenſionem Jurium noſtrorum, poterimus reſilire.

Et de dictâ Præbendâ in Eccleſiâ Beverlacenſi eidem Magiſtro Roberto (cujus honorem & utilitatem, ſuis exigentibus meritis Laudabilibus, corditer affectamus) in augmentum ſuſtentationis ſuæ, providere noſtris precibus dignetur veſtra Paternitas quàm benigna. A.D. 1322.

Conſervet, &c.

Dat. apud Wygorniam, quarto die Januarii.

Ad Cardinales, ſuper dicto Præfecto.

A.D. 1322. An. 15. E. 2. Rom. 15. E. 2. m. 11. VEnerabili in Chriſto Patri, Domino L. Dei gratiâ, Sanctæ Mariæ in Viâ Latâ Diacono Cardinali, amico ſuo cariſſimo, Edwardus, ejuſdem gratiâ, &c. ſalutem, & ſinceræ dilectionis affectum.

De exactiſſimâ diligentiâ, quam circa Præfectionem, dilecti Clerici noſtri, Magiſtri Rogeri de Northburgh, Archidiaconi Rychemundiæ, in Epiſcopum & Paſtorem Eccleſiarum Coventrienſis & Lychfeldenſis, jam vacantium, penes Dominum Summum Pontificem, noſtrorum rogaminum interventu, apposuiſtis (quod quidem Negotium, mediante veſtrâ inſtantiâ, juxta noſtri deſiderium eſt expeditum) vobis grates referimus ſpeciales.

Paternitatem veſtram affectuoſis precibus deprecantes, quatenus diligentiam, in Negotio prædicto ſic inchoatam, velitis, uſque ad finalem Expeditionem ejuſdem Negotii, continuare, & circa eandem, ac exauditionem quarumdam precum noſtrarum, dicto Domino Summo Pontifici pro eodem Electo jam directarum (de quarum tenore per Latorem præſentium pleniùs poteritis informari) cum omni efficaciâ interponere partes veſtras. A.D. 1322.

Dat. apud Wygorniam, quarto die Januarii.

VEnerabili in Chriſto Patri, Domino G. Dei gratiâ, tituli Sancti Ciriaci in Termis Presbitero Cardinali, amico ſuo cariſſimo, Edwardus, ejuſdem gratiâ, &c. ſalutem, & ſinceræ dilectionis affectum.

De exactiſſima diligentia, quam circa Præfectionem, *&c. ut ſupra uſque ibi*, appoſuiſtis *tunc ſic* vobis grates referimus ſpeciales, *&c. ut ſupra.*

Teſte Rege ut ſupra.

Eodem modo ſcribitur Cardinalibus ſubſcriptis; videlicet,

Domino G. tituli Sanctorum Marcellini & Petri Presbitero Cardinali;

Domino P. tituli Sanctæ Suſannæ Presbitero Cardinali;

Domino S. tituli Sanctæ Priſcæ Presbitero Cardinali;

Domino P. tituli Sancti Stephani in Cælio Monte, Vicecancellario Summi Pontificis, Presbitero Cardinali.

Ad Regem Siciliæ Certificatoria, Vannum Fortigair non eſſe de Gibellinis.

A.D. 1322. An. 15. E. 2. Rom. 15. E. 2. m. 11. d. MAgnifico Principi, Domino R. Dei gratia, Ceſiliæ & Jeruſalem Regi Illuſtri, Conſanguineo ſuo cariſſimo, Edwardus, &c. ſalutem, ac proſperè & feliciter Regnare.

Accedens ad Nos, dilectus nobis, Vannus Fortigair, Mercator, dilecti Conſanguinei & fidelis noſtri, Adomari de Valentiâ Comitis Pembrochiæ, nobis retulit, quòd, ad procurationem quorumdam æmulorum ejuſdem Vanni, veſtræ Excellentiæ Regiæ ſuggerentium dictum Vannum fore de Gibelinis (quos vos velut Inimicos veſtros inſequimini) quædam Lanæ Agninæ ipſius Vanni, in Villâ de Nieca, in Provinciâ, de mandato veſtro fuerant areſtatæ, tanquam bona Inimici veſtri, prætextu Suggeſtionis prædictæ: A.D. 1322.

Et quia idem Vannus, per quindecim Annos proximò præteritos, in Regno noſtro moram fecerit, & ſe de hujuſmodi inimicitiâ, modis & viis Legitimis, erga vos paratus eſt excuſare;

Veſtram Magnificentiam affectuoſis precibus imploramus, quatinus, admiſsâ Excuſatione prædictâ & probatâ,

A.D. 1322.

dictas Lanas Dearestari, & eidem Vanno, ad commodum suum inde faciendum, Liberari Mandetis, nostris precibus & amore.

Dat. apud Wygorniam, quarto die Januarii.

Ad Papam pro dicto Vanno.

A.D. 1322.
An. 15. E. 2.

Rom. 15. E. 2. *m.* 11. *d.*

PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Referente nobis, dilecto nobis, Vanno Fortigair, Mercatore, dilecti Consanguinei & fidelis nostri, Adomari de Valentia Comitis Pembrochiæ, quòd, ad procurationem quorumdam æmulorum ejusdem Vanni, Excellentissimo Principi, Domino Roberto, Cesiliæ & Jerusalem Regi illustri, Consanguineo nostro carissimo, suggerentium dictum Vannum fore de Gibelinis (quos idem Rex velut inimicos suos insequitur) quædam Lanæ Agninæ ipsius Vanni, in Villa de Nieca, in Provincia, de mandato dicti Regis fuerant arestatæ, tanquam bona Inimici dicti Regis, prætextu Suggestionis prædictæ:

Eundem Regem per nostras Literas rogaverimus speciales, quòd, cùm idem Vannus, per quindecim Annos proximò præteritos, in Regno nostro moram fecerit, & se de hujusmodi inimicitia, modis & viis Legitimis, erga Regem prædictum paratus sit excusare, dictas Lanas Dearestari, & eidem Vanno, ad commodum suum inde faciendum, Liberari mandaret, nostris precibus & amore;

Vestræ itaque Sanctitati votivis precibus supplicamus, quatenus, ut idem Rex, admissâ Excusatione dicti Vanni in hac parte, nostris precibus, eidem pro dicto Vanno porrectis, adquiescat, in Domino exortari, & Regem ipsum, per Litteras Beatitudinis vestræ Bullatas, inducere dignetur vestra Paternitas Sacrosancta.

Conservet &c.

Dat. apud Wygorniam, quarto die Januarii.

Adhuc pro Vanno supradicto.

A.D. 1322.
An. 15. E. 2.

Ibid.

VEnerabili in Christo Patri, Domino S. Dei gratiâ, tituli Sanctæ Priscæ Presbitero Cardinali, amico suo carissimo, Edwardus, ejusdem gratiâ, Rex Angliæ, &c. salutem, & sinceræ dilectionis affectum.

Referente nobis, *&c. ut supra usque ibi* nostris precibus & amore *tunc sic* Domino similiter Summo Pontifici, per nostras Literas, supplicaverimus, quatenus ut idem Rex, admissâ Excusatione dicti Vanni in hac parte, nostris precibus, sibi pro dicto Vanno porrectis, adquiescat, in Domino exortari, & Regem ipsum per Literas Beatitudinis suæ Bullatas inducere dignaretur:

Vestram itaque amicitiam affectuose rogamus, quatinus dictas nostras Literas eidem Domino Summo Pontifici præsentare, & erga ipsum, pro felici Expeditione Petitorum in nostris Literis prædictis, instare velitis cum effectu.

Dat. ut supra.

Eodem modo scribitur Magistro Andreæ Sapiti.

Dat. ut supra.

Pro Episcopo Wyntoniensi.

A.D. 1322.
An. 15. E. 2.

Rom. 15. E. 2. *m.* 11. *d.*

PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Etsi merita Laudabilia, quibus, venerabilis Pater, R. Wyntoniensis Episcopus insignitur, vestræ Clementiæ nota, ipsum Commendabilem satis reddant; prætextu tamen Laudabilis gestûs ipsius apud Nos, & suorum Obsequiorum Nobis utiliter impensorum, eundem, quasi ex habundanti, vestræ Sanctitati duximus specialiter commendandum;

Affectuosiùs supplicantes, quatinus Episcopum memoratum, nostris precibus, habere dignemini specialiùs commendatum.

Conservet, &c.

Dat. apud Wygorniam, quarto die Januarii.

Ad

Ad Regem Franciæ, pro Epiſcopo memorato.

A.D. 1322. An. 15. E. 2. Rom. 15. E. 2. m. 12. d.

MAgnifico Principi, Domino Philippo, Dei gratiâ, Franciæ & Navarræ Regi illuſtri, Fratri ſuo cariſſimo, Edwardus, &c. ſalutem, &, ad vota, ſucceſſus proſperos ac felices.

Venerabilem Patrem, R. Wyntonienſem Epiſcopum, quem ad Curiam Romanam, pro quibuſdam Negotiis noſtris ibidem expediendis, deſtinamus, veſtræ Serenitati ſincero recommendamus affectu:

Attentiùs vos rogantes, quatinus eidem Epiſcopo, pro ſe & familiâ ſuâ, Literas veſtras de Conductu, dùm ipſum infra Dominium & poteſtatem veſtram tranſitum facere contigerit, verſus Curiam prædictam, & infra dicta Dominium & poteſtatem morando, & per eadem a dictâ Curiâ recedendo, noſtris precibus concedatis.

Dat. apud Wygorniam, 5. die Januarii.

A Karolum Comitem Valeſii, pro Præfato.

A.D. 1322. An. 15. E. 2. Ibid.

REX, Nobili viro, Domino Karolo, Comiti Valeſii, amico ſuo cariſſimo, ſalutem, & ſinceræ dilectionis affectum.

Venerabilem Patrem, R. Wyntonienſem Epiſcopum, quem ad Curiam Romanam, pro quibuſdam Negotiis noſtris ibidem expediendis, deſtinamus, veſtræ dilectioni pleno commendamus affectu;

Vos affectuoſiùs deprecantes, quatinus eidem Epiſcopo in hiis, quæ penes vos habuerit facienda, vos exhibere velitis, noſtri intuitu, gratioſos ac benivolos, cum favore.

Dat. ut ſupra.

Pro Rege, de capiendo illos, qui Villam de Bruggenorth combuſſerunt.

A.D. 1322. An. 15. E. 2. Clauſ. 15. E. 2. m. 22. d.

REX, dilecto & fideli ſuo, Ricardo Lovel, Conſtabulario Caſtri ſui Briſtoll, vel ejus Locum tenenti, ſalutem.

Quia,
Humfridus de Bohun, Comes Herefordiæ & Eſſexiæ,
Rogerus de Mortuo Mari de Wygemor,
Rogerus de Mortuo Mari de Chirk,
Rogerus Damory,
Hugo Daudele, Senior,
Hugo Daudele, Junior,
Bartholomæus de Badeleſmere,
Johannes Giffard de Brymmesfeld,
Mauritius de Berkeleye, Senior,
Rogerus de Clyfford,
Johannes de Wylyngton,
Johannes Mautravers, Junior,
Henricus de Wylyngton,
Robertus de Wattevill,
Gilbertus de Ellesfeld,
Gilbertus Talebot, &
Ricardus Talebot.

Villam noſtram de Briggenorth (ad quam quoſdam ſervientes noſtros, pro providentiis noſtris ibidem faciendis, miſeramus) hoſtiliter de nocte ceperunt, & combuſſerunt; & in ipſos Homines & Servientes noſtros inſultum fecerunt, & quoſdam ex illis verberaverunt, vulneraverunt, & malè tractaverunt, & quoſdam ex illis hoſtiliter interfecerunt:

Et poſtmodùm Caſtra de Elmele & Henle, in manu noſtra exiſtentia, hoſtiliter ſimiliter invaſerunt, & Homines & Miniſtros noſtros, in eiſdem Caſtris exiſtentes, verberaverunt, vulneraverunt, & malè tractaverunt, & quoſdam ex illis ceperunt, & ſecum abduxerunt, & quoſdam interfecerunt: ac Portas & Domos Caſtrorum prædictorum nequiter combuſſerunt:

Villam & Caſtra prædicta contra nos taliter detinendo, ac veſtes, jocalia, Animalia, & alia Bona & Catalla, Hominum & Subditorum noſtrorum, in partibus circumjacentibus, & aliis diverſis locis Regni prædicti, quæcumque invenire potuerunt, deprædati fuerint; quoſdam eorumdem hominum interficiendo, & quoſdam capiendo, & in Priſona detinendo quouſque graves Redemptiones

A.D. 1322. nes cum eiſdem fecerunt, in noſtri contemptum, & pacis noſtræ læſionem, populi noſtri terrorem, & perturbationem, ac commotionem manifeſtam;

Undè non inmeritò commovemur:

Nos, hujuſmodi Tranſgreſſiones, Felonias, Contemptus, & inobedientias nolentes tranſire impunitos,

Nobis Mandamus quòd prædictos, *Comitem*, *Rogerum*, *Rogerum*, *Rogerum*, *Hugonem*, *Hugonem*, *Bartholomæum*, *Johannem*, *Mauritium*, *Henricum*, *Rogerum*, *Johannem*, *Johannem*, *Henricum*, *Robertum*, *Gilbertum*, *Gilbertum*, *ac Ricardum*,

Ac omnes & ſingulos in eorum Comitivis exiſtentes, quos infra Ballivam veſtram invenire contigerit, capiatis, & in Priſonâ noſtrâ ſalvò cuſtodiri faciatis, quouſque aliud indè a nobis habueritis in mandatis; & hoc nullatenus omittatis.

A.D. 1322. Edw. 2.

Teſte meipſo apud Salopiam, 15. die Januarii.

Eodem modo mandatum eſt Majori & Ballivis Regis Villæ prædictæ.

Teſte ut ſupra.

Litera Thomæ Randolf, de Conductu pro Nuncio ex parte adhærentium Comitis Lancaſtriæ.

A.D. 1322. An. 15. E. 2. Clauſ. 15. E. 2. m. 18. d.

THomas Randolf, Counte de Morref, Seignur de Waude de Anand, e de Mane, Lieutenant noſtre Seignur le Roi d'Eſcoce, a touz ceaux, que ceſte Lettre verrount ou orrent, ſalutz.

Sachetz nous aver done & grante ſeur & ſauf Conduyt a Sire Richard, le Chapeleyn de Toppeclif, & a un Compaignon od lui, od lour garſons, ſauvement de venir parler od nous, en quel lieu que nous ſciems, ſauvement venir, demurer, & repairer:

Par qi nous commandoms a touz ceaux, que ſont a la foi noſtre Seignur le Roi d'Eſcoce avantdit, q'il ne ſe facent mal, moleſte, ne deſturbance au dit Sire Richard, ne ſon Compaignon, ne a lour biens, en venant, demorant, ne repairant, ne ſoeffrant eſtre fait a lour poer.

A.D. 1322.

En teſtimoignance de quele choſe, a ceſte preſente Lettre avoms mys noſtre Seal, a durer a l'Aſſumption noſtre Dame, proſcheyn apres la feſoune de ceſtes Eſcrits, a Corbrigg le Vendredi proſcheyn apres la Feſte Seint Hiller, l'An de grace 1321.

De non adhærendo Regi Contrariantibus.

A.D. 1322. An. 15. E. 2. Clauſ. 15. E. 2. m. 20. d.

REX, dilecto Conſanguineo & fideli ſuo, Thomæ Comiti Lancaſtriæ, ſalutem.

Cùm pluriès, tàm per Litteras, quàm per Nuncios, vobis ſignificaverimus graves Oppreſſiones & Duritias, quas aliqui Magnates, ſubditi noſtri, nobis contrariantes, palàm fecerant,

Tam ſuper Nos manu armatâ venientes, & modo guerrino Armati nuper in Parliamento noſtro apud Weſtmonaſterium accedentes, per hujuſmodi vim indebitam injurias fieri compulerunt, & poſtea in Maneriis noſtris, Villis & Caſtris apud Kingeſton, & alibi Bona noſtra deprædantes,

Quàm ſuper populum Regni noſtri ſic currentes, ac quoſdam deſtruentes, & aliquos capientes, & Impriſonantes, & quoſdam Captivantes,

Et poſtmodùm ſuper, dilectum Fratrem & fidelem noſtrum, Edmundum Comitem Kantiæ, Caſtrum ſuum & Villam de Glouceſtriâ modo guerrino occupârunt, & plures Homines & Subditos noſtros, apud Cirenceſtriam de mandato noſtro exiſtentes, exindè vi & armis, vexillis diſplicatis, effugârunt,

A.D. 1322.

Et alia mala innumera perpetrârunt in noſtri contemptum & ſcandalum manifeſtum;

Propter quod, pro hujuſmodi dampnis, Nobis, & oppreſſionibus populo dicti Regni noſtri, ſic factis, corrigendis & emendandis, nos in manu potenti per Regnum noſtrum transferre oporteret,

Et vos requiſiverimus ut, ad correctionem & emendationem hujuſmodi Exceſſuum, Nos, prout multipliciter tenemini, juvaretis, & quod dictos nobis Contrariantes non foveretis quoviſmodo,

A.D. 1322. Edv. 2.

Tactis in Literis noſtris prædictis quibuſdam ſpecialibus, inter nos & vos prius prælocutis, per quæ Affectionem, quam erga vos, a jam diu eſt, geſſimus prout nôſtis, continuari & augmentari volebamus:

Cúmque nobis, impoſterùm ex causâ prædictâ iter facientibus, in Marchiâ Walliæ, dicti nobis contrariantes, apud Villam noſtram de Brugenorth, & Caſtra de Henle & Elmeleye, in manu noſtrâ exiſtentia, & alibi in partibus Marchiæ illius, tàm ſuper nos, quàm ſuper Populum noſtrum Dampna quamplurima fecerint; &, inter cæteras, Portas Villæ & Caſtrorum prædictorum, ac quaſdam Domos in eiſdem, igne comburentes; &, a dicto loco de Glouceſtriâ in gravi multitudine Malefactorum recedentes, verſus partes Boriales Populum noſtrum per itinera depopulârunt; ac palàm & publicè ſe jactarunt quòd ad vos ſe transferrent, & quòd vos ad ipſos in prædictis Exceſſibus & Oppreſſionibus attraherent, quodque de hoc ſecuri fuerunt;

Quod credere non valemus, pro eo quòd, ſi hujuſmodi factum per vos fieret, quod abſit, non ſolùm in læſionem Pacis noſtræ, & turbationem, ac commotionem forſitan Populi noſtri redundaret, verùm etiam contra Homagii & Fidelitatis debitum, & Ligeantiæ, ac Conſanguinitatis vinculum, quibus nobis tenemini, vos reos redderet criminis Læſæ Majeſtatis:

Vobis igitur mandamus, in fide & homagio prædictis, & ſub forisfacturâ omnium, quæ nobis forisfacere poteritis, diſtrictiùs inhibentes, ne dictis nobis Contrariantibus in aliquo adhæreatis, nec ipſos foveatis, ſeu receptetis quovis modo; ſet eos, & quemlibet eorum, ſi ad vos declinaverint, areſtetis, & ſub areſto ſalvò & ſecurè cuſtodiatis, quouſque de eis fiat, quod ſecundum Legem & Conſuetudinem Regni noſtri demeruerint in præmiſſis:

In hac parte taliter vos habentes, quòd fidelitatis veſtræ conſtantiam debeamus meritò commendare, & quòd de contrario, ſi fieret, quod abſit, redargui non poſſitis; pro certo tenentes quòd, niſi per vos ſteterit, per nos non ſtabit quin benivolentiam, erga vos conceptam, continuemus.

Teſto Rege apud Glouceſtriam, octavo die Februarii.

Per ipſum Regem.

De Officio Majoritatis Londoniæ replegiato.

A.D. 1322. An. 15. E. 2. Pat 15. E. 2. p. 2. m. 31.

REX, dilectis ſibi, Aldermannis, Vicecomitibus, Civibus, Communitati Civitatis ſuæ Londoniæ, ſalutem,

Cùm nuper, de gratiâ noſtrâ ſpeciali, replegiaverimus vobis, præfati Aldermanni, & Cives, Officium Majoritatis Civitatis illius, uſque ad Quindenam Sancti Michaelis proximò præteritam:

Quod quidem Officium priùs, coram Juſticiariis noſtris itinerantibus, apud Turrim Londoniæ, quibuſdam de cauſis, captum fuit in manum noſtram:

Et Nominationem, per vos, prædicti Aldermanni & Cives, nobis factam, de Hamone de Chigwell Onus Civitatis prædictæ, pro dicto Officio, per tempus prædictum, regendo, acceptaverimus: Sacramentumque receperimus ab eodem, ut decebat: & ei cuſtodiam Civitatis prædictæ habendam & tenendam, in formâ prædictâ fecerimus liberari:

Et poſtmodùm conceſſerimus vobis, quod aliquem Civem, de vobis, ſufficientem & utilem, pro nobis & Populo noſtro Civitatis ejuſdem, ad Cuſtodiam & Regimen ejuſdem Civitatis nominare poſſetis, ad voluntatem noſtram habendum, & ipſum nobis ad Scaccarium noſtrum præſentare, ad Sacramentum, nobis in eâ parte debitum, ibidem faciendum;

Nos, volentes vobis uberiorem gratiam facere in hac parte, concedimus quòd Officium Majoritatis prædictæ, vobis ſic replegiatum, in eodem ſtatu, quo nunc eſt, habeatis uſque ad Quindenam Paſchæ, proximò futuram, de gratiâ noſtrâ ſpeciali.

Teſte Rege apud Glouceſtriam, octavo die Februarii.

Per ipſum Regem, nunciante Magiſtro R. de Baldok.

A.D. 1322. Edv. 2.

De Poteſtate ad Tractandum ſuper Pace vel Treuga cum Scotis.

A.D. 1322. An. 15. E. 2. Pat. 15. E. 2 p. 2. m. 29.

REX omnibus, ad quos &c. ſalutem.

De fidelitate probata & circumſpectione providâ, dilecti & fidelis noſtri, Andreæ de Hartcla, plenariè confidentes,

Ad tractandum ſuper aliquâ formâ finalis Pacis vel Concordiæ, inter nos & Robertum de Brus, ſuoſque Complices & Fautores, de Scotiâ, contra nos de Guerrâ exiſtentes, ineundæ; & ad certiorandum nos de hiis, quæ inde tractata fuerint, præfato Andreæ plenam, tenore præſentium, committimus Poteſtatem.

In cujus, &c.

Teſte Rege apud Gloucestriam, nono die Februarii.

Per ipſum Regem.

A.D. 1322.

CONſimilem Poteſtatem habet idem Andreas ad tractandum, ſuper aliquâ formâ Treugæ ſeu Sufferentiæ, inter Regem & Robertum de Brus, *&c. ut ſupra* ineundæ, & ad certiorandum Regem, *&c.*

Teſte ut ſupra.

Per ipſum Regem.

De Conductu, & de Tractatis hinc inde inter Scotos & Regi Contrariantes.

A.D. 1322. An. 15. E. 2. Clauſ. 15. E. 2. m. 18. d.

A Touz ceux, que ceſte lettre orront ou verrunt, Thomas Randolf, Counte de Morref, Seignur de Wau, de Anand, & de Man, & Lieutenant noſtre Seignur le Roi d'Eſcoce, ſalutz en Dieu.

Sachetz nous aver done & grante ſauf & ſeur conduyt a Monſire Johan de Moubray, & Monſire Roger de Clifford, & a 40 hommes a Chyval, de quele condition q'il ſeient, & a lour Chivaux, & lur herneis, & a lour Garſons, de venir a nous en Roiaume d'Eſcoce, ſauvement venir, ſauvement demorer, & ſauvement returner.

Par qi nous mandoms & comandoms a touz ceaux, que ſount a la foi noſtre Seignur le Roi, que au dit Monſire Johan, ne a Monſire Roger, ne a ceaux avant nomes, mal, moleſte, deſturbance, ne grevance, ne feſant, ne ſoffrent eſtre fait a lour poier, ſur tant qil poient forſaire devers noſtre Seignur le Roi, & nous.

En teſmoignance de quele choſe, nous les avoms done ceſtes nos Lettres Patentes, durant tantque a la 14. jour de Marce.

Don. a Caveris le 16. jour de Febr. l'an du Regne noſtre Seignur le Roi 16.

A.D. 1322.

Le Tranſcript d'une Lettre cloſe, enſeale du Seal Sire James de Duglas, entitle, en la cue, au Roi Arthur Salutz, cum a lui meſmes.

Ibid.

SIRE, ſachetz que le Portour de ceſtes vint la, ou il nous quida aver trove le 7. jour de Feverer; mes il nous troua mie illoques; par qi il ne purra mie eſtre reſpondu de ſes boſoignes, avant le 17. jour du dit Mois, pur certeyn reſon, la quele il purra dire.

Et nous vous envoioms la lettre du conduyt par lui.

Et en droit de Lieu, ou la Parlance ſe purra meux faire, a ceo que nous ſemble, le Portour de ceſtes vous purra dire.

Et, ſi vous pleſt de vener au dit lieu, ou aillours, ou il vous ſemble, nous certefietz 6. jours devant.

A dieu, que il vous garde.

Le Tranſcript d'une Lettre cloſe, enſeale du Seal James de Duglas, entitle, en la Ceue, a Monſire Rauf de Nevill ſalutz.

Ibid.

SIRE, pur acunes boſoignes, que nous touchunt, vous pri, que vous me

A.D. 1322. Eav. 2.

me maundetz Richard de Thurle Wall, auxi en haſte cum vous poietz qil ad Conduyt; &, ſ'il ne poet venir, maundetz moi aucun autre certeyn homme, que vous poet, a certer de ceo que ſerra foit des choſes que nous touchunt.

Sire a Dieu.

SIRE, ſachetz que la parlaunce, que ad eſte entre nous, eſt ore a la fin a parfourner;

Qar le Counte de Her.
Monſire Roger Dammory,
Monſire Hugh Daudele,
Monſire Barthol. de Badeleſmere,
Monſire Roger de Clifford,
Monſire Johan Giffard,
Monſire Henr. Tyeys,
Monſire Thomas Manduyt,
Monſire Johan de Wylyngton,

Et Moi, & touz les autres ſount venuz a Pountfreyt, & preſt ſount a faire ſeurte devers vous, ſi que vous parfacetz les choſes entreparletz; ceſt a ſavoir,

De vener en aide de nous, & de aler oveſque nous en Engleterre & Gales.

D'autre part, vous prioms que vous nous aſſignetz jour & lieu, la ou nous vous putroms encountrer, & les choſes fiablement parfourner, & vivre & morer oveſque nous en noſtre querele;

Et nous vous prioms que vous nous facetz aver Conduyt pur 30. hommes a Chyval, de ſauvement venir en vos parties.

A.D. 1322.

Pro Rege, profecturo contra Obſidentes Caſtrum de Tykhull, de Subſidio habendo.

A.D. 1322. An. 15. E. 2.

Clauſ. 15. E. 2. m. 19. in Cedul. dor.

REX, venerabili in Chriſto Patri, W. eâdem gratiâ, Cantuarienſi Archiepiſcopo, totius Angliæ Primati, ſalutem.

Quia Scoti, Inimici & Rebelles noſtri,

Qui tempore Domini E. quondam R. Angliæ, Patris noſtri (contra quem in Rebellionem proruperunt) & noſtro poſtmodùm, infra Regnum noſtrum, Homicidia, Deprædationes, Incendia, & alia Dampna innumera multipliciter perpetrârunt,

Finitâ Treugâ, inter nos & ipſos nuper initâ, dictum Regnum noſtrum in magna multitudine ingreſſi, in eodem conſimilia facinora perpetrantes, Ætati, vel Sexui, ſeu loco, Sacro vel Religioſo, non parcentes:

Ac quidam Magnates de Regno noſtro, nobis Subditi, a jamdiu, nobis Inobedientes & Rebelles, ſe in magna multitudine ad partes Boriales tranſtulerunt, populum noſtrum deſtruentes, ac Caſtrum noſtrum de Tykhull Armatâ potentiâ Obſidentes;

Per quod ordinavimus & eſſe proponimus, Domino concedente, apud Coventre, primâ Dominicâ Quadrageſimæ, proximò futurâ, cum Equis & Armis, quanto decentiùs & potentiùs poterimus, ad proficiſcendum exindè contra dictos Inimicos, Inobedientes & Rebelles noſtros, ad eorum malitiam & proterviam, cum Dei adjutorio, refrænandas:

A.D. 1322.

Nos, de veſtra fidelitate ad plenum confidentes, ſperantes etiam quòd, in tanto & tam arduo Negotio, nos, & Statum, ac Salvationem Regni noſtri prædicti ſpecialiter tangente, manum porrigere velitis adjutricem,

Vobis, in fide & dilectione, quibus nobis tenemini, firmiter injungentes, mandamus; vos etiam ſpecialiter requirimus & rogamus, quatinus de Hominibus ad Arma, Equitibus & Peditibus, quanto decentiùs poteritis, conſideratâ diligenter qualitate Negotii prædicti, nos juvetis; & eoſdem Homines, Armis competentibus benè munitos, habeatis ad nos, ad diem & locum prædictos, ad proficiſcendum exindè nobiſcum in Obſequium noſtrum ſupradictum; vel de alio Subſidio competenti nos, ad eoſdem diem & locum, ita curialiter reſpiciatis & gratanter, quòd, veſtro mediante Subſidio, negotia noſtra prædicta, ad noſtrum & veſtrum honorem & commodum, & Populi Regni noſtri tranquilitatem & quietem perpetuam, feliciter valeant expediri, & quòd vobis exindè in futurum artiùs teneamur.

Et, ſi forſitan, ad eoſdem diem & locum, obſtante aliquo impedimento, quod abſit, præmiſſa facere non poſſitis, tunc ea poſteà ita feſtinanter compleatis, quod ex hoc perpendere poſſimus qualem Affectionem ad noſtram expeditionem optatam geritis & habeatis; penſantes intimè quòd, in prædicto Negotio

A.D. 1322. Edw. 2.

gotio, ſtatus totius Regni noſtri, tàm Eccleſiæ, quàm Populi, verſatur.

Et de eo, quòd indè facere volueritis, nos, ſine dilatione aliquâ, reddatis per veſtras Litteras certiores.

Teſte Rege apud Glouceſtriam, decimo ſexto die Februarii.

Per ipſum Regem.

A.D. 1322. Edw. 2.

Eodem modo ſcribitur W. Archiepiſcopo Eborum, Angliæ Primati; & ſingulis Epiſcopis per Angliam & Walliam;

Exceptis H. Lincolnienſi, & A. Herefordenſi, quibuſdam de cauſis:

Et R. Wyntonienſi, in Obſequio Regis in partibus tranſmarinis agente:

Epiſcopo Ceſtrienſi non ſcribitur, quia Sedes vacat.

Eodem modo ſcribitur ſubſcriptis, videlicet,

Abbati Sancti Auguſtini Cantuariæ,
Abbati de Bardeneye,
Abbati de Barlingg,
Abbati de Hida juxta Wyntoniam,
Abbati de Waltham,
Abbati Sanctæ Radegundæ,
Abbati de Burgo Sancti Petri,
Abbati de Thorneye,
Abbati de Malmesbury,
Abbati de Weſtmonaſterio,
Abbati de Seleby,
Abbati de Sancto Albano,
Abbati de Croyland,
Abbati de Sancto Edmundo,
Abbati Sancti Jacobi extra Norhamptoniam,
Abbati de Coleceſtriâ,
Abbati de Redyng,
Abbati de Burton ſuper Trent,
Abbati de Oſeneye,
Abbati de Leyceſtriâ,
Abbati de Shireburn,
Abbati de Thornton,
Abbati de Leſnes,
Abbati de Grymesby,
Abbati de Eveſham,
Abbati de Certeſeye,
Abbati Sancti Benedicti de Hulmo,
Abbati de Abbotesbury,
Abbati de Whiteby,
Abbati de Tavyſtok,
Abbati de Middleton,
Abbati de Keyneſham,
Abbati Sancti Auguſtini Briſtoll,
Abbati Sanctæ Mariæ Eborum,
Abbati de Faverſham,
Abbati de Sancta Oſith,
Abbati de Bello,
Abbati de Bello loco Regis,
Abbati de Furneys,
Abbati de Wellebek,
Abbati de Tupholme,
Abbati de Melſa,
Abbati de Rivall,
Abbati de Coumbe,
Abbati de Mira Valle,
Abbati de Kirkſted,
Abbati de Revesby,
Abbati de Buklond,
Abbati de Gerwedon,
Abbati de Derfordia,
Abbati de Valle Dei,
Abbati de Letteleye,
Abbati de Waverleye,
Abbati de Ford,
Abbati de Swyneſheved,
Abbati de Soleby,
Abbati de Launceneton,
Abbati de Hayles,
Abbati de Ruffordiâ,
Abbati de Stratfordiâ,
Abbati de Croxton,
Abbati de Welbou,
Abbati de Neuhous,
Abbati de Neubo,
Abbati de Sautre,
Abbati de Barlyng,
Abbati de Terre,
Abbati de Fontibus,
Abbati de Stanlegh,
Abbati de Coggeſhale,
Abbati de Rupe.

Priori Sancti Johannis Jeruſalem,
Magiſtro Ordinis de Sempringham,
Priori Eccleſiæ Chriſti Cantuariæ,
Priori de Ely,
Priori Sancti Swithini Wyntoniæ,
Priori Sanctæ Trinitatis Norwicæ,
Priori de Roffenſe,
Priori Bathon,
Priori de Lewes,
Priori de Bridlyngton,
Priori de Torkeſeye,
Priori de Thurgarton,
Priori de Spaldyng,
Priori de Thornholm,
Priori de Mutteſfont,
Priori Sanctæ Katerinæ Lincolniæ,
Priori de Suthewyk,
Priori Sanctæ Fredeſwyde,
Priori de Wilmenton,
Priori de Tykefordia,
Priori de Monte Acuto,
Priori de Bernewelle,
Priori de Angelſeye,
Priori de Weſtacre,
Priori de Wirkſop,
Priori de Walſyngham,

Priori

A.D. 1322. Edw. 2.

Priori de la Launde,
Priori de Bromholmes,
Priori de Stoke,
Priori de Shelfordia,
Priori de Lentonia,
Priori Sancti Bartholomei de Smythfeld,
Priori de Merton,
Priori de Sileburn,
Priori de Okeburn,
Priori de Ormesby,
Priori de Sancto Netto,
Priori de Caſtelacre,
Priori Chriſti Eccleſiæ de Twynham,
Priori Sanctæ Trinitatis Londoniæ,
Priori de Coventre,
Priori Sancti Andreæ Northamptoniæ,
Priori Sanctæ Oſwaldæ de Noſtel,
Priori de Giſeburn,
Priori de Blida,
Priori de Dunſtable.
Abbatiſſæ Wylton,
Abbatiſſæ de Wherewell,
Abbatiſſæ Beatæ Mariæ Wyntoniæ,
Abbatiſſæ de Romeſeye,
Abbatiſſæ de Goudeſtowe,
Abbatiſſæ de Berkyng.

Ad Karolum Franciæ Regem, & ad alios Principes pro auxilio præſtando.

A.D. 1322. An. 15. E. 2. Clauſ. 15. E. 2. m. 19. d. in Cedula.

EXcellentiſſimo Principi, Domino Karolo, Dei gratiâ, Franciæ & Navarræ Regi illuſtri, Fratri ſuo cariſſimo, Edwardus, ejuſdem gratiâ, ſalutem, & ſinceræ dilectionis affectum.

Quanto de veſtræ ſinceræ dilectionis puritate ſpecialiùs confidimus, tanto ea, quæ nos, & ſtatum noſtrum, ac Regiam Dignitatem noſtram ſpecialiter contingunt, vobis confidentiùs intimamus; ſperantes quòd, de proſperis, cum acciderint, lætiores effecti, in adverſis occurrentibus velitis manus extendere adjutrices.

Cùm itaque quidam Magnates de Regno noſtro, noſtri Subditi, a jamdiu, nobis contrariantes, Caſtra, Civitates, Villas & Maneria noſtra modo guerrino occupaverint; & quaſdam Domos in eiſdem igne combuſſerint; ac Bona noſtra conſumpſerint; & Populum noſtrum deſtruxerint; & jam ſe ad partes Boriales tranſtulerint, & cum Thomâ Comite Lancaſtriæ fœdus inſerint contra nos; in partibus illis Caſtrum noſtrum de Tykhull obſederint, Populum noſtrum ibidem inhumaniter deſtruendo:

Quæ omnia non ſolùm in noſtri & Populi noſtri prædicti dampnum, verùm etiam in noſtri & Nepotum veſtrorum, Liberorum noſtrorum, exhæredationem (quod abſit) fieri dinoſcuntur;

Magnificentiam veſtram attentè requirimus & rogamus, quatinus in tàm arduo Negotio, nos & ſtatum Regni noſtri ſic contingente, velitis de Hominibus ad Arma, Equitibus & Peditibus, juxta veſtræ voluntatis beneplacitum, cum feſtinatione commodâ, nos juvare; & de numero hominum, quos veſtræ Serenitati placuerit ad nos mittere ex hac cauſâ, nobis per veſtras Litteras reddere certiores.

A.D. 1322.

Dat. apud Glouceſtriam, decimo ſexto die Februarii.

REX, Nobili Viro, Domino W. Haniæ, Holandiæ, & Selandiæ, Comiti, ac Domino Friſiæ, Conſanguineo ſuo cariſſimo, ſalutem, & ſinceræ dilectionis affectum.

De veſtrâ dilectione ſpecialiter confidentes, adverſa, nobis occurrentia, ſub ſpe conſolationis optinendæ, vobis duximus intimanda.

Cùm itaque *&c. ut ſupra mutatis mutandis.*

Dat. ut ſupra.

Eodem modo ſcribitur ſubſcriptis; videlicet,

Domino Roberto de Artoys, } Conſanguineis Regis.
Comiti de Bello Monte,
Domino Comiti de Sancto Paulo,
Domino Johanni de Pountif Comiti Albemarliæ,
Domino J. Duci Brabantiæ, } Nepotibus Regis.
Domino J. Comiti Bar.
Domino Comiti de Eu,
Domino Carolo Comiti de Valoys, Avunculo Regis.

Ad Gentes Aquitaniæ, de Auxilio promiſſo feſtinanter deſtinando.

A.D. 1322. An. 15. E. 2.
Vaſc. 15. E. 2. m. 16.

REX, dilectis & fidelibus ſuis, Conſulibus & Univerſitatibus Civitatum Agenni & Condomii, Villarum Marmandiæ, Villæ Novæ, & aliarum Villarum, Caſtrorum & Locorum Seneſcalciæ Agenni, ſalutem.

Intelleximus ex Litteris, dilectorum & fidelium noſtrorum, Almarici de Credonio, Conſanguinei noſtri cariſſimi & Seneſcalli noſtri Ducatûs prædicti, & Magiſtri Johannis de Hildeſle, quòd, expoſitis vobis nuper per ipſos arduis Negotiis, Nos ſuper Guerrâ contra Scotos, Inimicos & Rebelles noſtros, tangentibus, quòd, in ſubventionem Expeditionis noſtræ Guerræ prædictæ, de Hominibus ad Arma nos juvare velletis, undè grates referimus ſpeciales.

Et quia iidem Inimici & Rebelles noſtri, finitâ Treugâ, inter nos & ipſos nuper captâ, Regnum noſtrum ſunt ingreſſi, in eodem Homicidia, Deprædationes, Incendia, & alia dampna innumera perpetrantes;

Per quod iter noſtrum aſſumpſimus, cum Equis & Armis, quanto decentiùs & potentius poterimus, verſus dictos Inimicos & Rebelles noſtros, ad eorum Proterviam, cum Dei adjutorio, refrænandam;

Vos affectuosè requirimus & rogamus, quatinus auxilium, nobis per vos ſic promiſſum, velitis ad nos cum omni feſtinatione, quâ poteritis, deſtinare; ita quòd, mediante auxilio veſtro prædicto, Negotia noſtra contra dictos Inimicos noſtros uberiùs valeant expediri; per quod vobis in futurum artiùs teneamur.

Volumus enim & concedimus, pro nobis, Hæredibus, & Succeſſoribus noſtris, quòd Subſidium, quod nobis ex hâc causâ facietis (quod etiam ex veſtrâ liberalitate & gratiâ procedere fatemur) vobis, Hæredibus, vel Succeſſoribus veſtris, non cedat in præjudicium, nec trahatur in conſequentiam in futuro: Et quòd indè Litteræ noſtræ Patentes, ſub Sigillo noſtro Vaſconiæ, vobis fiant: quodque Litteræ illæ tanti ſint valoris & effectûs, ac ſi eſſent Magno Sigillo noſtro conſignatæ.

In cujus, &c.

Teſte Rege apud Glouceſtriam, decimo octavo die Februarii.

Per ipſum Regem.

A.D. 1322.

Ad Regem Franciæ, ſuper Conductu pro Hominibus ad Arma de Ducatu Aquitaniæ.

A.D. 1322. An. 15. E. 2.
Clauſ. 15. E. 2. m. 19. d.

EXcellentiſſimo Principi, Domino K. Dei gratiâ, Franciæ & Navarræ Regi illuſtri, Fratri ſuo cariſſimo, Edwardus, &c. ſalutem, &, ad vota, ſucceſſus proſperos ac felices.

Cùm, pro expeditione Guerræ noſtræ Scotiæ, Homines ad Arma, tàm Equites, quàm Pedites, de Ducatu Aquitaniæ ad nos, per Regnum & Poteſtatem veſtram, infra Regnum noſtrum Angliæ ſunt venturi;

Magnificentiam veſtram requirimus & rogamus, quatinus pro hujuſmodi Hominibus, Equitibus & Peditibus, pro tempore, quo per Regnum & Poteſtatem veſtram ipſos tranſire & morari contigerit, Literas veſtras de Conductu, ſub ſpeciali formâ conceptas, velitis fieri facere, quotiens ſuper hoc ex parte noſtrâ fueritis requiſiti.

Dat. apud Chiltenham, decimo nono die Februarii.

A.D. 1322.

Ad Papam de Rebellione Magnatum, & de Scotorum Invaſione.

A.D. 1322. An. 15. E. 2.
Rom. 15. E. 2. m. 11. d.

PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum.

Ad hæc Principes, in Orbe Terrarum, Altiſſimus præpoſuit Plebi ſuæ, ut, præ omnibus, in Subditis ſuis Pacem ſervarent, Obedientes in tranquilitate regerent, & Rebelles corriperent, & ad obedientiæ debitum revocarent.

A.D. 1322.

Sane,

A.D. 1322. Edv. 2.

Sane, Pater Sancte, Statum Regni noſtri, & quarumdam Turbationum, per quoſdam Magnates de eodem, a jamdiu, nobis Contrarios & Rebelles (conſpirante ad hoc & procurante Bartholomæo de Badeleſmere, tunc Seneſcallo noſtro, de quo ad plenum confidebamus) ſubortarum, per, dilectos & fideles noſtros, venerabilem Patrem, R. Wyntonienſem Epiſcopum, Magiſtros, Johannem de Stratford, Archidiaconum Lincolniæ, & Willielmum de Weſton, Juris Civilis Profeſſores, ac alios Nuncios noſtros (ad veſtræ Sanctitatis præſentiam pro noſtris Negotiis deſtinatos) veſtræ Clementiæ volumus ſerioſiùs intimari.

Subſequenter verò dicti Rebelles noſtri ſe ad partes Marchiæ Walliæ tranſtulerunt, & ibidem ſuper Nos & Populum noſtrum Dampna quamplurima perpetrârunt;

At, nobis, in manu potenti, per diverſas partes Regni noſtri, pro Pace & Tranquillitate Populi noſtri conſervandâ, & Exceſſibus dictorum Magnatum corrigendis, iter facientibus, & ad partes Marchiæ prædictæ ex causâ prædictâ venientibus,

Quidam de dictis Rebellibus, neceſſitate compulſi, colla declinantes, ſe noſtræ voluntati reddiderunt,

Et quidam eorum, vi deprehenſi, juxta eorum demerita, ultimum ſupplicium ſubierunt,

Reliqui verò, pauci in fugam converſi, ſe in Angulum Borialem Regni noſtri tranſtulerunt, & cum Thomâ Comite Lancaſtriæ (qui eis adhæret) Fœdus contra nos inierunt, Caſtrumque noſtrum de Tykhull in partibus illis obſederunt, Populum noſtrum ibidem totaliter deſtruendo.

Et, præter hæc, Scoti, Inimici, & Rebelles noſtri, finitâ Treugâ, inter nos & ipſos nuper initâ, Regnum noſtrum in dictis partibus Borialibus ſunt ingreſſi, ibidem Homicidia, Deprædationes, Incendia (Ætati, Sexui, vel loco, Sacro ſeu Religioſo, non parcendo) perpetrantes.

Ex quibus, nec immeritò, internis anguſtiati, Exercitum collegimus, & Stabilitâ in Pace dictâ Marchiâ Walliæ, Benedictus Deus, verſus dictas partes Boriales Iter noſtrum aſſumpſimus, ad Malitiam & Proterviam dictorum Inimicorum & Rebellium noſtrorum (& ſperantes, Divinâ opitulante Clementiâ, feliciter expedire) cum Dei adjutorio refrænandas:

In quo quidem facto oportuit refundere Decimam Annalem, a veſtrâ Benignitate, pro Expeditione Guerræ noſtræ Scotiæ, nobis nuper conceſſam, & quam Collectam integram ad Opus illud fecimus cuſtodiri:

Quæ omnia veſtræ Beatitudini ſic duximus ſcribenda, ut ex hiis, quæ nobis in hac parte proſperè acciderunt, quæ ſoli Altiſſimo aſcribimus, animus veſter in gloriam exaltetur, & pro futuro veſtrum ſanum Conſilium & Adjutorii fulcimentum, juxta probatam Paternalis Affectionis Benivolentiam, & noſtram fiduciam, nos ſublevet, & proſperiùs dirigat in agendo.

Ad veſtræ igitur affluentis Bonitatis habundantiam fiducialiter recurrentes, quanto affectuoſiùs poterimus humiliter ſupplicantes, quatinus, ad præmiſſa Paternalem affectionem convertentes, nobis dignemini ſalubriter conſulere: & nos in tanto Negotio ſic utiliter juvare: Nuncioſque noſtros memoratos, ſuper Negotiis, nos contingentibus, & vobis, ut ſperamus, expoſitis per eoſdem, ad nos cum feſtinatione remittere feliciter expeditos:

Ut, annuente Divinâ gratiâ, & veſtro mediante Conſilio & Auxilio, venenum, quod, diu in Regno noſtro latitans ſub Pacis fictæ diſſimulatione, nos & idem Regnum turbavit, ad præſens extinguere, & Malitiam ac Proterviam Inimicorum & Rebellium noſtrorum prædictorum reprimere valeamus;

Quódque Jura, Leges, & Conſuetudines Regni noſtri (ad quorum conſervationem Juramenti vinculo ſumus aſtricti, & quæ, ad Procurationem aliquorum, more Progenitorum noſtrorum non ſolito, in veſtrâ Sacrâ Curiâ hactenus impetita fuerunt) nobis illæſa remaneant:

Ut ſic, ceſſantibus ſcandalis, honor Eccleſiæ Romanæ, Matris noſtræ, in Maternâ dulcedine Filium amplectentis, uberiùs vigeat, & ex hoc Filialis Devotio ſimiliter augmentetur.

Quæſumus etiam ut de ſtatu H. Lincolnienſis Epiſcopi (qui dicto Bartholomæo, noſtro Rebelli, totis viribus adhæret, & nobis contrariatur) juxta rogatum noſtrum, literatoriè per Nuncios noſtros prædictos factum, ordinare velit veſtra Paternitas quàm benigna; quoniam, ipſo in Regno noſtro in tantâ Dignitate remanente, idem Regnum non credimus tranquillari.

Ad hæc, Pater Sancte, dilectum Clericum noſtrum, Magiſtrum Robertum de Baldok, Archidiaconum Middleſexiæ (qui noſtro lateri continuè aſſiſtit, nobis ſic utilitèr, fidelitèr, & laudabilitèr indies famulatur, quòd ipſius Obſequiis

&

A.D. 1321. Edv. 2.

& præſentiali nobis aſſiſtentiâ carere commodè non poſſumus) veſtræ Beatitudini plenis affectibus commendamus; ſupplicantes quatinus eidem Clerico noſtro (quem Literarum ſcientia, vitæ laudabilis honeſtas, & alia virtutum exornant inſignia) de Epiſcopatu in Regno noſtro, proximò vacaturo, & ad veſtri Apoſtolatûs Ordinationem, ſeu Diſpoſitionem ſpectante, dignemini noſtris precibus providere:

Et ſuper Præbendâ de Aylesbury, quam habet ex Collatione noſtrâ in Eccleſiâ Lincolnienſi, in quo facto Jus noſtrum ſpecialiter verſatur, ſicut aliàs veſtræ Clementiæ ſcripſimus, ipſius Clerici noſtri quietem ordinare.

Inſuper dilectum Clericum noſtrum, Magiſtrum Willielmum de Ayremynne, Cancellariæ noſtræ Secretarium (quem Literarum peritia, odor bonæ famæ, & alia laudabilia merita, honore Eccleſiaſtico dignè habilem reddunt) & Negotia, ipſum apud veſtram Clementiam contingentia, eidem ſimiliter commendamus inſtantiùs;

A.D. 1322. Edv. 2.

Exorantes ut dictis, Roberto & Willielmo, ſic noſtri intuitu, ſe aperiat veſtri Apoſtolatûs gratia liberalis, quòd iidem Clerici noſtri, qui, a jamdiu, & inpræſentiarum, nobiſcum labores participant, ad noſtri inſtantiam, prout deſideramus, honoris cumulum conſequantur; & ex hoc aliis benemeritis ad obſequia nobis fideliter impendenda annuatis.

Conſervet, &c.

Dat. apud Weſton ſubtus Egge, viceſimo quinto die Februarii.

Ejuſdem Argumenti, ad Cardinales.

A.D. 1322. An. 15. E. 2.

Ibid.

Venerabili in Chriſto Patri, Domino L. Dei gratiâ, Sanctæ Mariæ in Viâ Latâ Diacono Cardinali, Amico ſuo cariſſimo, Edwardus, &c. ſalutem, & ſinceræ dilectionis affectum.

Statum Regni noſtri *&c. ut ſupra*, ad Curiam Romanam deſtinatos, vobis volumus intimari.

Subſequenter verò dicti Rebelles noſtri *&c. ut ſupra*, feliciter expedire.

Quæ omnia vobis intimamus, ut ex proſperitate noſtrâ, quam ſoli Altiſſimo aſcribimus, lætiores efficiamini, & in agendis noſtris, in Romanâ Curiâ prædictâ, veſtrum Conſilium noſtris Nunciis prædictis aſſiſtat & Auxilium oportunum.

Veſtram igitur Paternitatem reverendam affectuoſis precibus requirimus & rogamus, quatinus ut Nuncii prædicti, ſuper dictis Negotiis noſtris (de quibus Domino Summo Pontifici Preces noſtras iteramus) feliciter expediantur, ad nos cum feſtinatione commoda revertantur, velitis cum omni efficaciâ interponere partes veſtras.

Ad hæc, dilectum Clericum noſtrum, Magiſtrum Robertum de Baldok (quem ad Epiſcopatum, in Regno noſtro proximò vacaturum, & ad Ordinationem ſeu Diſpoſitionem dicti Sancti Patris ſpectantem, promoveri affectamus) necnon, dilectum Clericum noſtrum, Magiſtrum Willielmum de Ayremynne, Cancellariæ noſtræ Secretarium, veſtræ dilectioni, quanto ſpecialiùs poterimus, commendamus;

A.D. 1322.

Attentiùs deprecantes quatinùs circa ea, quæ ipſorum quietem, ſuper Præbendâ de Aylesbury (quam prædictus Robertus) & Præbendâ de Leghton Buſard, (quam idem Willielmus) ex Collationibus noſtris habent, in Eccleſiâ Lincolnienſi, in quibus Negotiis Jus noſtrum ſpecialiter verſatur; ac etiam eorumdem Clericorum noſtrorum (quorum obſequia ſic utilia ſentimus, quod ipſorum præſentiali famulatu carere commodè non poſſumus) Honoris & Promotionis augmentum contingunt, curetis noſtris Precibus effectualiter laborare.

Dat. ut ſupra.

Eodem modo ſcribitur ſubſcriptis; videlicet,

Domino G. Tituli Sancti Ciriaci in Termis,
Domino G. Tituli Sanctorum Marcellini & Petri,
Domino P. Tituli Sanctæ Suſannæ,
Presbiteris Cardinalibus.

Domino R. Sanctæ Mariæ in Coſmedyn,
Domino A. Sanctæ Mariæ in Porticu,
Domino B. Sanctæ Mariæ in Aquiro,
Domino G. Sanctæ Luciæ in Cilice,
Diaconis Cardinalibus.

Domino R. Jeruſalem & Ceciliæ Regi, Conſanguineo Regis,
Domino Petro Doza, Fratri Domini Summi Pontificis,
Domino Petro de Viâ, Domini Summi Pontificis Nepoti.

Pro

Pro Rogero de Northburgh, in Epiſcopum Lichfeldenſem promoto.

A.D. 1322.
An. 15. E. 2.
Rom. 15. E. 2. m. 11.

PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum.

Nuper ex Literis, Venerabilis Patris, Domini L. Dei gratiâ, Sanctæ Mariæ in Viâ Latâ Diaconi Cardinalis, de voluntate veſtrâ nobis directis, intelleximus, quòd, dilectum Clericum noſtrum, Magiſtrum Rogerum de Northburgh, Archidiaconum Richemundiæ, in Epiſcopum Eccleſiarum Coventrenſis & Lychefeldenſis vacantium præfeciſtis.

Nunc autem Literæ Sanctitatis veſtræ Bullatæ, per manus, dilecti nobis in Chriſto, Fratris Roberti de Wyrkeſop, de Ordine Sancti Auguſtini, nobis præſentatæ, omnem certitudinem Præfectionis prædictæ nobis expreſſerunt; de quo, læti facti, veſtræ Clementiæ grates & gratias referimus quas valemus:

A.D. 1322.

Humiliter ſupplicantes quatinus, ut a quibuſcumque Epiſcopis Catholicis, infra Regnum noſtrum, in loco competenti, quem elegerit, conſecrari valeat, Electo prædicto (qui Officio Theſaurarii Garderobæ noſtræ ita continuè eſt intendens, quòd ab eodem ſe abſentare non poteſt) gratiam facere; & ſuper favoribus & utilitatibus, ſibi concedendis, juxta rogatum noſtrum aliàs vobis indè factum, liberalem ſe exhibere dignetur veſtra Sanctitas quàm benigna.

Conſervet, &c.

Dat. apud Coventriam, viceſimo octavo die Februarii.

De Orando pro Rege.

A.D. 1322.
An. 15. E. 2.
Clauſ. 15. E. 2. m. 18. d.

REX, dilectis ſibi in Chriſto, Fratri Herneo, Magiſtro Ordinis Fratrum Prædicatorum, Prioribus & Fratribus ejuſdem Ordinis, ad Generale Capitulum ſuum, apud Viennam, in Ducatu Auſtriæ, in Feſto Pentecoſtes proximo futuro, celebrandum, conventuris, ſalutem, & Spiritu Sancto dirigi in agendis.

Dum Fragilitatem humanæ conditionis ad memoriam reducimus, occulatâ fide conſpicimus humana ſingula corruptibilia fore, & tranſire de facili ad non eſſe.

Confidentes igitur de miſericordiâ Omnipotentis Dei (cujus voluntati omnia ſubiciuntur) & quòd ad eandem conſequendam devotorum Preces multùm poterunt ſuffragari,

Devotionem veſtram in Domino affectuosè requirimus & rogamus, quatinus nos, & Iſabellam Reginam Angliæ

A.D. 1322.

Conſortem noſtram cariſſimam, ac Liberos noſtros, in Miſſarum ſolempniis, per vos celebrandis, & aliis Orationibus veſtris devotis, ſpecialiter commendatos velitis habere; &, per Confratres veſtros, in Domibus Ordinis illius, in Miſſarum ſolempniis, & aliis Precibus ſuis devotis, Deo facere ſimiliter commendari.

Ipſius miſericordiam pro nobis jugiter implorantes, ut nobis concedat Regnum & Terras, noſtræ ditioni ſubjecta, ac Populum, noſtro Regimini commiſſum, ſic regere in præſenti, quòd cum Electis ſuis regnare poſſimus perhenniter in futuro.

Dat. apud Abbatiam de Mira Valle, tertio die Martii.

Per ipſum Regem.

De Comite Lancaſtriæ, & ſibi adhærentibus, areſtandis.

A.D. 1322.
An. 15. E. 2.
Pat. 15. E. 2. p. 2. m. 25.

REX, dilectis & fidelibus ſuis, Comitibus, Baronibus, Militibus, Vicecomitibus, & omnibus aliis Ballivis, Miniſtris, & Fidelibus ſuis, tàm infra libertates, quàm extra, ad quos præſentes Literæ pervenerint, ſalutem.

Sciatis quòd,

Cùm, pro diverſis Facinoribus, ſuper

A.D. 1322.

Populum Regni noſtri, & Rebellionibus, nobis per Thomam Comitem Lancaſtriæ factis, aſſignavimus, dilectos & fideles noſtros, Edmundum Comitem Kantii, Fratrem noſtrum, & Johannem de Warennâ Comitem Surriæ, Conſanguineum noſtrum, cariſſimos, conjunctim & diviſim, ad inſequendum, areſtandum, & capiendum dictum Comitem

A.D. 1322.
Edv. 2.

Lancaſtriæ, Humfredum de Bohun Comitem Herefordiæ & Eſſexiæ, Hugonem Daudele Juniorem, Johannem de Moubray, Bartholomæum de Badeleſmere, Rogerum de Clifford, Johannem Giffard de Brymesfeld, Henricum Tyes, Johannem de Wylyngton, & Henricum de Wylyngton, & omnes & ſingulos, in ipſorum Commitivâ exiſtentes, necnon ad Caſtrum Comitis Lancaſtriæ de Ponte fracto Obſidendum, & ad Caſtrum illud, unà cum omnibus Hominibus, & Bonis, & Catallis, in eo jam exiſtentibus, in manum noſtram capiendum, prout eiſdem Comitibus injunximus Ore tenus:

Et ideò vobis, omnibus & ſingulis, Mandamus, ſub Foriſfacturâ omnium quæ nobis forisfacere poteritis, firmiter injungentes, quod præfatis Comitibus, & eorum alteri, in præmiſſis, ſitis intendentes, reſpondentes, conſulentes, & auxiliantes, facienteſque, cum toto poſſe veſtro, ea quæ præfati Comites, vel eorum alter vobis injunget, vel injunget ſuper hoc ex parte noſtrâ.

Damus autem præfatis, Comitibus, & eorum alteri, plenam poteſtatem omnes illos, quos in hac parte invenerint Contrarios aut Rebelles, per Captionem & Incarcerationem Corporum ſuorum, & per captionem Terrarum & Tenementorum, Bonorum, & Catallorum ſuorum in manum noſtram, puniendi.

In cujus, &c.

Teſte Rege apud Tottebury, 11 die Martii.

Per ipſum Regem.

Ad Papam, ſuper Rebellione Comitis Lancaſtriæ, & Succeſſibus Regis.

A.D. 1322.
An. 15. E. 2.
Rom. 15. E. 2. m. 11. d.

PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum.

Placuit Sanctitati veſtræ per Literas veſtras, nobis per, dilectum nobis in Chriſto, Fratrem Robertum de Wirkſop, de Ordine Sancti Auguſtini, Sacræ Theologiæ Doctorem, delatas, nos excitare ſalubritèr & monere, ut, aliquali turbatione jam ſubortâ in Regno noſtro, conſideratis commodis quæ ex Unione, & incommodis quæ ex Diſſenſione proveniunt, ad ea, quæ pacis & unitatis ſunt, noſtrum animum inclinaremus; de quo veſtræ Beatitudini devotionis grates exſolvimus; ex hoc, & aliis, experimentaliter diſcentes, quòd fragilitatem Filialem cura pervigil non obliviſcitur Paternalis.

Sane, Pater Sanctiſſime, veſtro Apoſtolatui cupimus eſſe notum, quòd, a tempore ſuſcepti regiminis Regni noſtri, Conſilium quorumdam Magnatum de Regno noſtro, in quibus ſpes noſtra requievit, jam nobis Rebellium, ſequentes erga ſingulos, & præcipue penes Comitem Lancaſtriæ, modis & viis omnibus, quibus potuimus, & ultra illud quod deceret, inquiſivimus & proſecuti fuimus dilectionis dulcedinem & unionis Summum bonum.

Set ipſi, non ſolùm ingratitudinis vitium non verentes, ſet in contemptum Regiæ Majeſtatis prorumpentes, de bono opere Nos Lapidare non formidârunt, & ſuper nos & populum noſtrum mala innumera perpetrârunt; pacem Dei & Eccleſiæ, ac noſtram, & populi noſtri prædicti, quietem multipliciter perturbando.

A.D. 1322.

Propter quod nos, conſiderantes quòd, per vias illas inquiſitâ pace, venit turbatio, de Conſilio fidelium noſtrorum, nobis aſſiſtentium, deliberavimus rigorem excercere pro pacis dulcedine adquirendâ; & dictos Rebelles noſtros, in manu potenti, nec laboribus nec ſumptibus parcendo, pro eorum Exceſſibus corrigendis & puniendis, ſic ſumus inſecuti, quòd, opitulante Divinâ Clementiâ (cui totum, quod nobis proſperè accidit, attribuimus) dicti Inimici & Rebelles noſtri ſunt ab ipſorum malitiâ refrænati; prout, ante hæc tempora, per Nuncios noſtros & Literas præmiſſa, pro parte, veſtræ Beatitudini intimavimus.

Et reſiduum, nec non & alia Negotia, Nos ſpecialiter tangentia, Commiſimus præfato Fratri Roberto veſtræ Clementiæ ex parte noſtrâ ſerioſiùs exponenda.

Quocirca veſtræ Sanctitati, quantò devotiùs poterimus, ſupplicamus, quatinus eidem Fratri Roberto, (quem veſtræ Beatitudini ſpecialiter commendamus) in hiis, quæ vobis ex parte noſtrâ expoſuerit vivâ voce, dignemini ſibi fidem credulam adhibere, & gratioſè exaudire; ac Nuncios noſtros, ad veſtram præſentiam aliàs deſtinatos, ſuper Negotiis noſtris, eis commiſſis, & apud

apud vestram Clementiam prosequendis, ad Nos, cum festinatione commodâ, remittere feliciter expeditos.

Conservet, &c.

Dat. apud Doncastriam, 18. die Martii.

Ad Cardinales de Credentia.

A.D. 1322. An. 15. E. 2. Rom. 15. E. 2. m. 11.

VEnerabili in Christo Patri, Domino G. Dei gratiâ, tituli Sanctorum Marcellini & Petri Presbitero Cardinali, amico suo carissimo, Edwardus, &c. salutem, & sinceræ dilectionis affectum.

De præteritis Auxiliis, in nostris Negotiis per vos gratanter impensis, vobis grates referimus speciales, & nostra Negotia, pro futuro, vestræ Amicitiæ duximus specialiter commendanda;

Attentiùs deprecantes quatinus dilecto nobis in Christo, Fratri Roberto de Wirksop, Sacræ Theologiæ Doctori, in hiis, quæ vobis ex parte nostrâ exposuerit vivâ voce, velitis fidem credulam adhibere;

Et, ut juxta votum nostrum exaudiantur, & Nuncii nostri, aliàs ad Curiam Romanam pro nostris Negotiis destinati, cum felici expeditione eorundem, ad Nos festinanter remittantur, erga, Sanctissimum in Christo Patrem, Dominum Summum Pontificem (cui super hoc similiter scribimus) cum omni efficaciâ interponere partes vestras.

Dat. apud Donecastriam, 18. die Martii.

Eodem modo scribitur subscriptis; videlicet,

Domino G. tituli Sancti Ciriaci in Termis, Presbitero Cardinali;
Domino L. Sanctæ Mariæ in Viâ Latâ, Diacono Cardinali;
Domino P. tituli Sanctæ Susannæ Presbitero Cardinali;
Domino N. Sancti Adriani, Diacono Cardinali;
Domino B. Sanctæ Mariæ in Aquiro.

Ad Papam, super Præbenda, de non molestando.

A.D. 1322. An. 15. E. 2. Rom. 15. E. 2. m. 11. d.

PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Sic, dilecti Clerici nostri, Magistri Roberti de Baldok, Archidiaconi Middlesexiæ, fructuosa obsequia, nobis indies impensa (quibus etiam carere commode non possumus) Nos alliciunt ad ipsius Honores procurandum, quod pro eisdem vestri Apostolatûs apicem interpellare non cessamus.

Vestræ Sanctitati, quanto devotiùs poterimus, supplicantes, quatinus de Episcopatu, infra Regnum nostrum, proximò vacaturo, & ad vestram Provisionem seu Dispositionem spectante, eidem Clerico nostro, nostris precibus, dignemini providere:

Et de Brigâ, contra ipsum motâ in vestrâ Sacrâ Curiâ, de Præbendâ de Aylesbury, in Ecclesiâ Lincolniensi, quam habet, ex Collatione nostrâ, Jure nostro Regio (in quo quidem Negotio Jus nostrum specialiter versatur) quietem sibi, juxta rogamina nostra, vestræ Beatitudini aliàs vobis indè facta, præparare:

Ac super hiis, quæ, dilectus nobis in Christo, Frater Robertus de Wirksop, de Ordine Sancti Augustini, Sacræ Theologiæ Doctor, in præmissis, vobis ex parte nostrâ exposuerit vivâ voce, fidem sibi credulam adhibere.

Conservet, &c.

Teste Rege apud Pontem fractum, 19. die Martii.

Pro Willielmo de Ayremynne, ad Papam.

A.D. 1322. An. 15. E. 2. Rom. 15. E. 2. m. 11. d.

PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Dilectum Clericum nostrum, Magistrum Willielmum de Ayremynne, Cancellariæ nostræ Secretarium (pro quo vestram Benignitatem precibus nostris aliàs solicitavimus) vestræ Sanctitati duximus specialiter commendandum;

Affectuosiùs supplicantes, quatinus Brigam, contra dictum Clericum nostrum, de Præbendâ de Leghton Busard, in Ecclesiâ Lincolniensi (quam habet, ex Collatione nostrâ, Jure nostro

A.D. 1322. Edw. 2.

ſtro Regio) non ſine noſtri gravi præjudicio, motam & continuatam, ceſſare facere, & ſuper Promotione ejuſdem Clerici noſtri ad Archidiaconatum Richemundiæ, in Eccleſiâ Eborum, juxta preces noſtras ſupradictas, ſibi ſinum Gratiæ aperire:

Et, dilecto nobis in Chriſto, Fratri Roberto de Wirkſop, de Ordine Sancti Auguſtini, Sacræ Theologiæ Doctori, in hiis quæ vobis ex parte noſtrâ, in præmiſſis, expoſuerit vivâ voce, fidem adhibere credulam, dignetur veſtra Sanctitas Deo grata;

Ut Clericus noſter memoratus (qui a juventute ſuâ, claræ memoriæ, Domino E. Genitori noſtro, & Nobis poſtmodum, obſequia Laudabilia exhibuit, & nobis indies ſic utiliter deſervit, quòd ipſius famulatu carere commode non poſſumus) a veſtrâ Clementiâ, noſtris precibus, honoris & utilitatis percipiat incrementum.

Conſervet, &c.

Dat. apud Caſtrum de Pontefracto, 20. die Martii.

A.D. 1322. Edw. 2.

Ad Cardinales pro Eodem.

A.D. 1322. An. 15. E. 2. Ibid.

VEnerabili in Chriſto Patri, Domino G. Dei gratiâ, tituli Sanctorum Marcellini & Petri Preſbitero Cardinali, Edwardus, ejuſdem gratiâ, &c. ſalutem, & ſinceræ dilectionis affectum.

Dilectum Clericum noſtrum, Magiſtrum Willielmum de Ayremynne, Cancellariæ noſtræ Secretarium, veſtræ amicitiæ plenis affectibus commendamus;

Attentiùs deprecantes, quatinus, circa felicem expeditionem Negotiorum, ipſum Willielmum in Sacrâ Romanâ Curia contingentium, & pro quibus vobis aliàs direximus preces noſtras, velitis, noſtris precibus, cum omni efficaciâ interponere partes veſtras.

Dat. ut ſupra.

Eodem modo ſcribitur Domino G. tituli Sancti Ciriaci in Termis.

A.D. 1322.

De Portibus Cuſtodiendis, ne quis exeat Regnum.

A.D. 1322. An. 15. E. 2. Clauſ. 15. E. 2. m. 15. d.

REX, dilecto & fideli ſuo, Edmundo Comiti Kantiæ, Conſtabulario Caſtri Dovorriæ, & Cuſtodi quinque Portuum ſuorum, vel ejus Locumtenenti, ſalutem.

Quia Thomas Comes Lancaſtriæ, & alii, Inimici & Rebelles noſtri, nuper apud Burton ſuper Trentam devicti, & a Nobis & Comitivâ noſtrâ fugientes, jam per quoſdam fideles noſtros iteratò ſunt devicti, & quidam eorum, ſub Habitu Regulari, & aliis Habitibus fictis, in diverſis partibus Regni noſtri, latitant, & Regnum noſtrum exire nituntur:

Vobis Mandamus quod Portus maris in Ballivâ veſtrâ, & alios Diſtrictus ejuſdem Ballivæ veſtræ ita arctè & diligenter faciatis cuſtodiri, quòd in aliquo Portuum prædictorum, ſub Habitu regulari, vel alio, ullus, de quo non habeatis notitiam bonam, Regnum noſtrum non exeat quovis modo.

Et, ſi aliqui de dictis Inimicis & Rebellibus noſtris, vel aliquis eis adhærens, infra Ballivam veſtram inveniantur, tunc eos areſtetis, & capiatis, & in Priſonâ noſtrâ ſalvò cuſtodiatis, quouſque aliud indè a nobis habueritis in mandatis:

Et hoc, ſicut Nos & honorem noſtrum diligitis, modis omnibus faciatis.

Teſte Rege apud Pontem fractum, 22. die Martii.

Per ipſum Regem.

A.D. 1322.

De Proceſſu contra Comitem Lancaſtriæ, & Adhærentes.

A.D. 1322. An. 15. E. 2. Pat. 15. E. 2. p. 2. m. 14.

PLacita Coronæ, coram Domino Edwardo Rege, Filio Domini Regis Edwardi, tenta in præſentiâ ipſius Domini Regis, apud Pontem fractum, die Lunæ, proximo ante Feſtum Annunciationis Beatæ Mariæ Virginis, Anno Regni ſui quintodecimo.

Cum Thomas, Comes Lancaſtriæ, captus pro Proditionibus, Homicidiis, Incendiis, Deprædationibus, & aliis diverſis Feloniis, ductus eſſet coram ipſo

A.D. 1322.

Domino Rege, præſentibus, Edmundo Comite Kantii, Johanne Comite Richemundiæ, Adomaro de Valentia Comite Pembrochiæ, Johanne de Warenna Comite Surriæ, Edmundo Comite Arundel, David Comite Atholiæ, Roberto Comite d'Anegos, Baronibus, & aliis Magnatibus Regni, Dominus Rex recordatur quòd idem Thomas, homo Ligius ipſius Domini Regis, venit apud Birton ſuper Trentam,

Simul cum Humfredo de Bohun nuper Comite Herefordiæ, Proditore Regis & Regni, invento cum Vexillis explicatis, apud Pontem Burgi, in Bello contra Dominum Regem, & ibidem interfecto, & Rogero Damory, Proditore adjudicato, & quibuſdam aliis Proditoribus & Inimicis Regis & Regni,

Cum Vexillis explicatis, ut de Guerrâ, hoſtiliter reſiſtebat, & impedivit ipſum Dominum Regem, Homines & Familiares ſuos, per tres dies continuos, quo minus Pontem dictæ Villæ de Birton tranſire potuerunt, prout debuerunt; & quoſdam Homines ipſius Domini Regis ibidem Felonicè interfecit:

Ob quod Dominus Rex, propter prædictam malitiam & reſiſtentiam prædicti Comitis & aliorum reprimendam, & pro tranquilitate & pace Regni & Populi, & Jure Coronæ ſuæ Regiæ manutenendo, & ad repellendum & amovendum, vim prædictam, ſeditione taliter congregatam, quæſivit tranſitum aliundè ultra aquam de Trente, & potenter exindè equitavit verſus prædictos Comitem & alios:

Et prædictus Thomas Comes, hoc perpendens, ſimul cum aliis prædictis Proditoribus, ut Proditor & Inimicus Regis & Regni, poſuit ignem in Villâ de Birton prædictâ, & partem Domorum & Bonorum ejuſdem Villæ felonicè combuſſit; & extunc prædictus Comes, ſimul cum aliis prædictis Proditoribus, exiit Villam prædictam, uſque in Campum ibidem Vexillis explicatis, & Acies ſuas bellicoſas direxit hoſtiliter ad Debellandum ipſum Dominum Regem, contra Homagium, Fidelitatem & Ligeantiam ſuam, quibus eidem Domino Regi erat aſtrictus, expectando adventum Domini Regis in eodem Campo;

Et ſuper hoc, cùm dictus Thomas Comes perpendiſſet ipſum Dominum Regem venire, & ipſis apropinquare cum magnâ potentiâ, idem Thomas Comes, ſimul cum aliis Comproditoribus ſuis prædictis, confuſus poſuit ſe in fugam, & fugit:

Et, ſic fugiendo, Domino Rege ipſos potentèr proſequente, fecit diverſos Deprædationes & Roberias, quouſque idem Thomas Comes, ſimul cum prædictis Proditoribus, cum Equis & Armis, ac Vexillis explicatis, venit ad Pontem Burgi; ubi quidam fideles Domini Regis, plenam poteſtatem a Domino Rege habentes ad reſiſtendum Inimicis & Proditoribus Domini Regis, modis & viis omnibus quibus poſſent, pro Domino Rege interfuerunt:

Et prædictus Thomas Comes, ſimul cum aliis Proditoribus, cum Equis & Armis, & Vexillis explicatis, inſultum fecit hoſtiliter in prædictos fideles Domini Regis, ibidem exiſtentes; & quoſdam de ipſis fidelibus Domini Regis felonicè interfecit, & eos debellavit, quouſque idem Thomas Comes, ſimul cum aliis Proditoribus prædictis, ibidem confuſus, captus fuit, & quidam ex illis Proditoribus capti, & quidam interfecti fuerunt, & quidam fugam fecerunt; & ſic non remanſit in prædicto Thoma Comite, quin ipſe, ſimul cum aliis Proditoribus ſuis, ipſum Dominum Regem ſuperâſſet & deviciſſet:

Quæ quidem Proditiones, homicidia, combuſtiones, deprædationes, debellationes hoſtiles, cum Equis & Armis, & Vexillis explicatis, manifeſtæ ſunt & notoriæ, & notæ Comitibus, Baronibus, & aliis Magnatibus, & populo Regni:

Et ideò conſideratum eſt quod prædictus Thomas Comes, pro prædictâ proditione, trahatur: & pro prædictis Homicidiis, Deprædationibus, Incendiis, & Roberiis ſuſpendatur; & pro prædictâ Fugâ in hac parte Decapitetur:

Et ſuper hoc, licet prædictus Thomas Comes, temporibus retroactis, nequiter & malitioſe, contra Homagium, Fidelitatem & Ligeantiam ſuam, pluriès malè ſe geſſerit, & habuerit verſus ipſum Dominum Regem; ſcilicet,

Cùm Dominus Rex habuiſſet apud Novum Caſtrum ſuper Tynam Victualia, Equos, & Armaturas, Jocalia, & alia diverſa bona, ad magnam ſummam & quantitatem; quæ quidem Bona prædictus Thomas Comes, cum Equis & Armis, & magnâ multitudine Armatorum, cepit, deprædavit, & aſportavit: quam quidem Deprædationem & tranſgreſſionem ejuſdem dictus Rex de gratiâ ſuâ ſpeciali remiſit, & pardonavit prædicto Thomæ Comiti, & aliis Malefactoribus ejuſdem Deprædationis, ad attrahendum propoſitum ipſius Thomæ Comitis in melius:

Ac, Insuper, prædictus Thomas Comes, colligatis ſibi diverſis hominibus, vi Armatâ venit ad diverſa Parliamenta Domini Regis, & pluriès impedivit ipſum Dominum Regem tenere Parliamenta ſua, prout ad Ipſum & Coronam ſuam tenere pertinebat; & pluriès ad hujuſmodi Parliamenta juxta mandata Domini Regis, venire non curavit; ſet inobedientèr contempſit, ac etiam diverſas Congregationes, & Conventiculas illicitas, contra Dominum Regem, ſæpiùs fecit per loca diverſa, & contra prohibitionem Domini Regis:

Item, Cùm plures Malefactores, & pacis Domini Regis Perturbatores, quos dictus Thomas Comes ſibi attraxerat & colligaverat, Homicidia, deprædationes, & alias diverſas felonias feciſſent, per quod Judicium mortis ſubiiſſe meruerunt: & idem Thomas Comes, pro manutenentiâ & receptamento eorumdem Malefactorum, conſimile judicium ſubiiſſe meruit, ſecundum Legem & conſuetudinem Regni; idem tamen Thomas Comes, poſtea veniens ad Parliamentum Domini Regis, tentum apud Eborum, cum magnâ multitudine Armatorum, induxit Dominum Regem ad pardonandum Sectam pacis ſuæ verſus ipſum, & Malefactores prædictos in præmiſſis, uſque circiter numerum Mille perſonarum, quamvis idem Thomas Comes prius juraverit, de quibuſdam Ordinationibus tenendis, ne Dominus Rex Sectam pacis ſuæ remitteret, in hujuſmodi caſibus emergentibus, de morte Hominis:

Item, Cùm dictus Rex, pro attrahendo ipſum Comitem in bonum, ut prædicitur, ei toto poſſe ſuo contrariantem, diverſa Dona magna de Terris, Dominiis, & Libertatibus optuliſſet per plures vices, & quædam Dona, diverſas Gratias & Pardonationes, per Cartas ſuas, eidem Thomæ Comiti feciſſet; idem tamen Comes, totis viribus, contra Dominum Regem Rebellis extitit & inobediens, ſemper in malitiâ ſua faciendâ perſeverans:

Item, Idem Thomas Comes miſit quoſdam Milites, de familiâ ſuâ, apud Civitatem Eborum, ad attrahendum Communitatem ejuſdem Civitatis & cuſtodiam ejuſdem in manus ipſius Comitis; ac etiam idem Thomas Comes Regalem poteſtatem diverſimodè ſibi uſurpavit, & uſurpare nitebatur, ad exhæredandum, pro poſſe ſuo, ipſum Dominum Regem in hac parte:

Item, Cùm Dominus Rex, nuper exiſtens apud Eborum, mandâſſet diverſis Magnatibus, & aliis Regni, cum quibus conſilium habuiſſe voluit, quòd veniſſent apud Eborum, ad tractandum de profectione ipſius Domini Regis ad partes Scotiæ; dictus Thomas Comes, tunc exiſtens in Caſtro ſuo apud Pontem fractum, cum magnâ multitudine Armatorum, miſit Homines ſuos ad impediendum tranſitum juxta Pontem fractum, tàm per vias, quàm per Pontes, quominus Conſiliarii Domini Regis, ad dictum mandatum Domini Regis, venire potuerunt apud Eborum, ad approximandum ipſum Dominum Regem: Et cùm Dominus Rex a partibus Eborum ſe divertiſſet verſus partes Auſtrales, & veniſſet cum familiâ ſuâ, tranſeundo juxta Pontem fractum, dictus Thomas Comes & homines ſui exiêrunt Caſtrum prædictum, &, ad deſpiciendum Dominum Regem, acclamaverunt in ipſum Regem viliſſimè & contemptibiliter cum magno tumultu, in maximum contemptum ipſius Domini Regis, ac ſi Dominus Rex fuiſſet eorum Inimicus, & non Rex, neque eorum Dominus:

Item, Dictus Thomas Comes, ſimul cum prædictis, Comite Herefordiæ, & aliis Comproditoribus ſuis; nitebatur habuiſſe, & feciſſe Confœderationem & Alligationem cum Roberto de Brus, Thoma Randolf, & Jacobo Duglas, & aliis Scotis, Inimicis Domini Regis & Regni, &, de modo & formâ illius Confœderationis & Alligationis, inventa fuit quædam Indentura penes dictum Comitem Herefordiæ, quando occiſus fuit, ut prædicitur, in hæc verba;

La creaunce qui Johan de Denum deit dire a Roberd Roi d'Eſcoce, & a Monſieur Thomas Randolf Counte de Morif, Seneſcal d'Eſcoce, & a Monſieur James Duglas, ou' a quel de ceux a plus toſt ſerra troue, de par le Counte de Lancaſtre, & le Counte de Hereford, & lour Allietz; ceſt aſavoir,

Que le dit Roi d'Eſcoce, & les ditz Counte de Morif le Seneſchal, & Monſieur James, ove lour poer, vendrent as ditz Countes de Lancaſtre & de Hereford, & a lour Allietz, quel houre qil ſeient garniz, au certeyn lieu, ou il ſe puiſſent entreaſſembler:

Et damageront a touz ceaux, qui les ditz Countes, de Lancaſtre & de Hereford, & lour Allietz voillent aver damages; & ſauverent touz ceux de damage, q'il voillent aver ſauvetz, a lour poer:

Et, enſement, vendrent as ditz Countes de Lancaſtre & de Hereford, en touz lieus, ou il voillent queux vignent, en Engleterre, en Gales, & en Irlande, & oveſque eux vivre & morir en meintenaunce de lour querele, ſaunz clamer conqueſte, ou Seignurie, en les dites terres d'Engleterre, de Gales, & d'Irlaund:

Et le dit Roi d'Eſcoce, & les ditz Countes de Morif le Seneſchal, & Monſieur James, pur eux, & pur lour pouer, voillent ceſte choſe aſeurer, & faire; ou, ſi le dit Roi d'Eſcoce ſeit deſturbe meſmes par maladie, ou par autre encheſon graunde, par qi qil ne puiſe en propre parſone venir, qui les avantdit, Counte de Morif le Seneſchal, & Monſieur James, ove lour poer avant dit, aſſeurent & facent ceo qui deſus eſt dit:

Les dit Countes de Lancaſtre & de Hereford, & lour Allietz aſſeurerent qe james ne chivaucherent ſur eux en eide du Roi d'Engleterre, a quele heure qe les ditz Countes de Lancaſtre & de Hereford & lour Allietz eient lour querele finie, il mettrent loial peine, qui bone Pees ſe ferra entre les deux terres, d'Engleterre & d'Eſcoce, a lour poer; iſſi q'il tendrent lour terre d'Eſcoce auxi peiſſiblement, Come eux la lour en Engleterre:

Et demùm cùm prædicti Proditores, ipſius Thomæ Comitis, Caſtrum & Villam Domini Regis Glouceſtriæ, cum Exercitu ſuo, Viis & Armis, nuper ingreſſi fuiſſent; & eadem Caſtrum & Villam contra voluntatem Domini Regis occupâſſent, & ibidem, & apud Villam de Brugge North Deprædationes, incendia, & homicidia, & alia facinora perpetraſſent; ac iidem Proditores, timentes apropinquantem adventum Domini Regis ſuper ipſos, dicta Caſtrum & Villam de Glouceſtriâ reliquerunt:

Et, exinde divertentes ſe in fugam, ad prædictum Thomam Comitem feſtinanter, tanquam ad principale Refugium ſuum & Capitaneum manutentorem, acceſſerunt; qui quidem Thomas Comes, proditionem ſuam, & manutenentiam ſuam in hac parte notoriè manifeſtans, ipſos Comproditores ſuos receptavit, & eis ſe junxit, ad debellandum contra Dominum Regem, & ad Guerram movendam in Regno ut prædicitur:

Et miſit homines ſuos, unà cum prædictis Comproditoribus ſuis, ad Obſidendum Caſtrum Domini Regis de Tikhull; & quædam Ingenia, ad proiciendum Petras groſſas ſuper Caſtrum prædictum, & Homines, in eodem Caſtro ex parte Domini Regis exiſtentes; qui quidem Proditores Caſtrum illud, per tres ſeptimanas continuè inſultando & debellando, obſederunt, & quoſdam Homines Regis ibidem interfecerunt:

Et poſtmodùm prædictus Thomas Comes, præfatis iniquitatibus, ſceleribus, & criminibus, ſicut prædictum eſt, perpetratis, prædictam Fugam fecit, iter atripiendo verſus dictos Scotos, Inimicos Domini Regis & Regni, quouſque pervenit ad prædictum Pontem Burgi, ubi captus fuit, ſicut prædictum eſt:

Undè Dominus Rex (habito reſpectu ad tanta dicti Thomæ Comitis Facinora & iniquitates, & ejus maximam ingratitudinem) nullam habet cauſam, ad aliquam gratiam eidem Thomæ Comiti, de pœnis prædictis, ſuper ipſum adjudicatis, pardonandis, in præmiſſis faciendam:

Quia tamen idem Thomas Comes de Parentelâ Excellenti & Nobiliſſimâ procreatus eſt, Dominus Rex, ob reverentiam dictæ Parentelæ, remittit, de gratiâ ſuâ ſpeciali, prædicto Thomæ Comiti executionem duarum pœnarum adjudicatarum, ſicut prædictum eſt; ſcilicet,

Quod idem Thomas Comes non trahatur, neque ſuſpendatur, ſet quod Executio tantummodo fiat ſuper ipſum Thomam Comitem, quòd decapitetur:

Item, Cum Warinus de Inſula, Willielmus Tochet, Thomas Manduyt, Henricus de Bradeburn, Willielmus Filius Willielmi, & Willielmus Cheyny, ſimiliter capti pro Proditionibus, homicidiis, incendiis, deprædationibus, & aliis diverſis feloniis, per Mareſcallum ducti fuiſſent coram ipſo Domino Rege (præſentibus Comitibus prædictis, Baronibus, & aliis Magnatibus Regni) Dominus Rex recordatur quòd prædictus Warinus, & alii prædicti venerunt cum prædicto Thomâ, & aliis Proditoribus & Inimicis Regis & Regni, apud Birton ſuper Trentam, cum Vexillis explicatis, ut de Guerrâ, & hoſtiliter reſiſtebant; & impediverunt ipſum Dominum Regem, Homines, & Familiares ſuos, per tres dies continuos, quo minus Pontem dictæ Villæ de Birton tranſire potuerunt; & quoſdam Homines dicti Regis ibidem vulneraverunt, & quoſdam felonicè interfecerunt; &, cùm vidiſſent ipſum Dominum Regem tranſire, ultra Aquam de Trente, verſus eos, cum magnâ Potentiâ, ipſi Proditores, & Inimici Regis & Regni, ignem in prædictâ Villâ de Birton poſuerunt, & partem Domorum & Bonorum ibidem felonicè combuſſerunt; & in

A.D. 1322. Edv. 2.

Comitivâ prædicti Thomæ, & aliorum Proditorum, ad campum ſe traxerunt; & ibidem, cum Vexillis explicatis, in Aciebus ejuſdem Thomæ, & aliorum proditorum, & Inimicorum Regis & Regni, ſe poſuerunt, ad expectandum adventum Domini Regis, ad ipſum hoſtiliter debellandum, contra Homagia, Fidelitates, & Ligeantias ſuas; & exinde fugerunt, cum prædicto Thomâ & aliis Proditoribus, & Inimicis Regis & Regni, uſque ad Pontem Burgi, Homines Ligios Domini Regis, & Patriam ante eos felonicè deprædando:

Et, ad Pontem Burgi prædictum, in Homines Ligeos ipſius Domini Regis, habentes poteſtatem a Domino Rege ad reſiſtendum Proditoribus, & Inimicis Regis & Regni, cum Equis & Armis, Vexillis explicatis, hoſtiliter inſultum fecerunt, & quoſdam vulneraverunt, & quoſdam felonicè interfecerunt, contra Homagia, Fidelitates, & Ligeantias ſuas:

A.D. 1322. Edv. 2.

Et ſic non remanſit in prædictis, Warino & aliis, quin ipſi, ſimul cum prædicto Thomâ, & aliis Comproditoribus ſuis, ipſum Dominum Regem ſuperâſſent & deviciſſent:

Quæ quidem Proditiones, homicidia, combuſtiones, deprædationes, debellationes hoſtiles, cum Equis & Armis, ac Vexillis explicatis, manifeſtæ ſunt & notoriæ, & notæ Comitibus, Baronibus, & aliis Magnatibus, & populo Regni;

Ideò conſideratum eſt quòd prædicti, Warinus & alii, pro prædictis Proditionibus, homicidiis, deprædationibus, & roberiis, trahantur & ſuſpendantur.

In cujus, &c.

Teſte Rege apud Eborum, 2. die Maii.

De Terris, nuper Comitis de Lancaſtria, Datis Comiti Pembrochiæ.

A.D. 1322. An. 15. E. 2. *Cart. de Terris forisfact. 15. E. 2. m. 3.*

REX, viceſimo tertio die Martii, pro bono & laudabili ſervitio, quod, dilectus Conſanguineus & fidelis Regis, Adomarus de Valentia Comes Pembrochiæ, Regi hactenus impendit, & impendet in futurum,

Dedit & conceſſit, & Cartâ Regis confirmavit eidem Comiti, Manſum & Meſſuagium, quæ vocantur Novum Templum in Suburbiâ Londoniæ, cum Domibus, Redditibus, & omnibus aliis ad prædicta Manſum & Meſſuagium pertinentibus, quæ quondam fuerunt Templariorum, & poſtmodum Thomæ Comitis Lancaſtriæ, Inimici & Rebellis Regis, & quæ per forisfacturam ipſius Thomæ ad Manum Regis, tanquam Eſcaeta Regis, devenerunt:

A.D. 1322.

HABENDA & TENENDA eidem Adomaro, & Hæredibus ſuis, de Corpore ſuo Legitimè procreatis, de Rege & Hæredibus Regis, & aliis Capitalibus Dominis Feodorum illorum, per eadem Servitia, per quæ prædicta, Manſum & Meſſuagium, tenebantur, antequam ad manus Regis ſic devenerunt, IMPERPETUUM;

Et, ſi idem Adomarus obierit ſine Hærede, de corpore ſuo legitime procreato, tunc prædicta, Manſum & Meſſuagium, cum Domibus, Redditibus, & omnibus aliis, ad eadem, Manſum & Meſſuagium, pertinentibus, ad Regem & Hæredes Regis integrè revertantur.

Per ipſum Regem.

De Terris, nuper Rogeri de Clifford, Johannis de Moubray, & Rogeri Damori datis Comiti Richmundiæ.

A.D. 1322. An. 15. E. 2. *Ibid.*

REX, viceſimo tertio die Martii, pro bono & laudabili Servitio, quod Johannes de Britanniâ Comes Richmundiæ Regi hactenus impendit, & impendet in futurum, dedit, & conceſſit, *ut ſupra*, eidem Comiti Manerium de Hert & Villam de Hertelpol, cum pertinentiis, in Epiſcopatu Dunolmenſi, quæ fuerunt Rogeri de Clifford, Inimici & Rebellis Regis: Manerium de la Wodhall, & Villam de Tresk, cum pertinentiis, in Comitatu Eborum, quæ fuerunt Johannis de Moubray, Inimici & Rebellis Regis: Manerium de Catthorp, cum pertinentiis, in Comitatu Lincolniæ, quod fuit Rogeri Damory, Inimici & Rebellis Regis:

A.D. 1322.

Quæ

A.D. 1322. Edv. 2.

Quæ quidem Maneria & Villæ, cum Pertinentiis, per foriſfacturam eorundem, Rogeri, Johannis & Rogeri, tanquam Eſcaeta Regis, ad manus Regis devenerunt:

Habenda & **Tenenda** præfato Comiti & Hæredibus ſuis, de Corpore ſuo legitimè procreatis, de Rege & Hæredibus Regis, & aliis Capitalibus Dominis Feodorum illorum, per eadem Servitia, per quæ prædicta, Maneria & Villæ, tenebantur, antequam ad manus Regis ſic devenerunt, **Imperpetuum**;

Et, ſi idem Comes obierit, &c. *ut ſupra*, tunc prædicta, Maneria & Villæ, cum Pertinentiis, ad Regem, & Hæredes Regis integrè revertantur.

Per ipſum Regem.

De Caſtris, Terris, & Tenementis, quæ fuerunt Thomæ, nuper Comitis Lancaſtriæ, & aliorum Inimicorum Regis, in diverſis Comitatibus, cuſtodiendis.

A.D. 1322. An. 15. E. 2. Fin. 15. E. 2. m. 10.

REX omnibus, ad quos, &c. ſalutem.

Sciatis quòd commiſimus dilecto nobis, Richardo de Emeldon, Cuſtodiam omnium Caſtrorum, Terrarum, & Tenementorum, quæ fuerunt Thomæ Comitis Lancaſtriæ, & aliorum Inimicorum & Rebellium noſtrorum, necnon & aliorum, in Comitatu Northumbriæ, & in Epiſcopatu Dunolmenſi; & quæ, per foriſfacturam dictorum Inimicorum noſtrorum, &, quibuſdam aliis de cauſis, in manu noſtrâ exiſtunt, vel quæ ad manus noſtras devenire contigerint (unà cum omnibus Bonis & Catallis noſtris, exiſtentibus in eiſdem) habendam quamdiu nobis placuerit:

Ita quòd, in Cuſtodiâ Caſtrorum, Terrarum, & Tenementorum prædictorum, alios ſub ſe deputet, pro quibus, ſi non ſufficiant, reſpondeat;

Et quòd de Exitibus, indè provenientibus, per certum Receptorem, per nos ad hoc deputandum, & per præfatum Richardum inde onerandum, nobis reſpondeatur in Cameram noſtram.

In cujus &c.

Teſte Rege apud Pontemfractum, viceſimo quarto die Martii.

Per ipſum Regem.

ET mandatum eſt Vicecomiti Northumbriæ, quòd præfato Richardo Caſtra, Terras, & Tenementa prædicta, cum Pertinentiis, unà cum Bonis & Catallis Regis prædictis quæ in Cuſtodiâ ſuâ exiſtunt, per Indenturam, de Bonis & Catallis prædictis modo debito conficiendam, ſine dilatione liberet cuſtodienda, juxta tenorem Commiſſionis Regis ſupradictæ:

A.D. 1322.

Vult enim Rex ipſum Vicecomitem indè erga Regem exunc exonerari.

Teſte Rege ut ſupra.

EOdem modo mandatum eſt Gregorio de Thornton, de Caſtris, Terris, & Tenementis prædictis, cum Pertinentiis, in dicto Epiſcopatu, &c.

Eodem modo mandatum eſt Rogero de Horſele, de Caſtro de Dunſtanburgh, quod fuit prædicti Comitis, &c.

Conſimiles Commiſſiones habent ſubſcripti, de Cuſtodiis Caſtrorum, Terrarum, & Tenementorum, cum Pertinentiis, unà cum Bonis & Catallis, quæ fuerunt dictorum Inimicorum Regis, in locis ſubſcriptis; videlicet,

Johannes de Kilvynton, de Cuſtodiâ omnium Caſtrorum, Terrarum, & Tenementorum, quæ fuerunt prædicti Comitis, & aliorum Inimicorum & Rebellium Regis, necnon & aliorum, inter aquas Theſæ & Uſæ in Comitatu Eborum, &c.

Et mandatum eſt Vicecomiti Eborum de Caſtris, Terris, & Tenementis, cum Pertinentiis, unà cum Bonis & Catallis Regis prædictis, quæ in Cuſtodiâ ſuâ exiſtunt, præfato Johanni liberandis, &c.

Eodem modo mandatum eſt Thomæ de Burgh, Eſcaetori citra Trentam, de Caſtris, Terris, & Tenementis prædictis, &c.

Thomas Deynill, de Cuſtodiâ Caſtri & Honoris de Pontefracto, ac omnium Caſtrorum, Terrarum, & Tenementorum, cum Pertinentiis, quæ fuerunt prædicti Comitis, &c.

Et mandatum eſt Simoni de Dryby, quod eidem Thomæ dictum Caſtrum & Honorem de Pontefracto, &c. liberet cuſtodienda, &c.

Eodem modo mandatum eſt Vicecomiti Eborum, de omnibus Caſtris, Terris, & Tenementis, &c.

Eodem modo mandatum eſt Simoni de Wodeham, Valletto Regis, de Caſtro de Konynsburgh, quod fuit prædicti Comitis, &c.

Eodem modo mandatum eſt Willielmo de la Beche, de Caſtro de Sandale, quod fuit præfati Comitis, &c.

Eodem modo mandatum eſt Rogero Atte Water, de Terris & Tenementis quæ fuerunt Nicholai de Stapelton, &c.

Et mandatum eſt Thomæ de Burgh Eſcaetori citra Trentam de omnibus Caſtris, Terris & Tenementis, &c. præfato Thomæ liberet.

Eodem modo mandatum eſt Johanni le Blake, &c.

Henricus de Malton, de Cuſtodiâ omnium Caſtrorum, Terrarum, & Tenementorum, quæ fuerunt præfati Comitis in Comitatibus Weſtmerlandiæ, Cumbriæ, ac Caſtri & Maneriorum de Skipton in Cravene, & Burton in Londeſdale, &c.

Et mandatum eſt Andreæ de Harcla, quod eidem Henrico hujuſmodi Caſtra, Terras, & Tenementa, &c. liberet cuſtodienda, &c.

Eodem modo mandatum eſt, ſeparatim, Vicecomitibus Weſtmerlandiæ & Cumbriæ, de Caſtris, Terris & Tenementis, &c.

Eodem modo mandatum eſt Vicecomiti Eborum de omnibus Caſtris, Terris, & Tenementis prædictis, &c.

Johannes Travers, de Cuſtodiâ omnium Caſtrorum, Terrarum, & Tenementorum, quæ fuerunt prædicti Comitis in Comitatu Lancaſtriæ, Blakebourneſhire, & Halton in Comitatu Ceſtriæ, &c.

Et mandatum eſt Vicecomiti Lancaſtriæ, quod eidem Johanni hujuſmodi Caſtra, Terras, & Tenementa, &c. liberet.

Eodem modo mandatum eſt, ſeparatim, Roberto de Leybourn Vicecomiti Ceſtriæ, & Olivero de Ingham.

Rogerus Beler, de Cuſtodiâ Caſtri & Honoris de Tuttebury, & omnium aliorum Caſtrorum, Terrarum, & Tenementorum quæ fuerunt prædicti Comitis in Comitatibus Staffordiæ, Derbiæ, & Leyceſtriæ, &c.

Et mandatum eſt Radulpho Baſſet de Drayton, quod eidem Rogero dicta Caſtrum & Honorem de Tuttebury, ac omnia Caſtra, Terras, & Tenementa prædicta, &c. liberet cuſtodienda, &c.

Eodem modo mandatum eſt ſingulis Vicecomitibus Comitatuum eorumdem de Caſtris, Terris & Tenementis hujuſmodi, &c. liberandis, &c.

Eodem modo mandatum eſt Roaldo de Richemundiâ, de Foreſtâ de Duffeld-Frith liberandâ, &c.

Alanus de Cubbeldyk, de Cuſtodiâ omnium Caſtrorum, Terrarum, & Tenementorum, quæ fuerunt prædicti Comitis in Comitatu Lincolniæ, &c.

Et mandatum eſt Vicecomiti Lincolniæ, quod Caſtra de Bolyngbrok & Lincolniæ, & omnia Caſtra, Terras, & Tenementa prædicta, &c. præfato Alano liberet cuſtodienda, &c.

Robertus de Stok de Cuſtodiâ omnium Caſtrorum, Terrarum, & Tenementorum, quæ fuerunt prædicti Comitis, &c. in Comitatibus Warwicæ, Oxoniæ, Bedfordiæ, & Bucks, &c.

Et mandatum eſt ſingulis Vicecomitibus Comitatuum prædictorum, ſeparatim, quod Caſtra, Terras, & Tenementa prædicta, &c. præfato Roberto liberent cuſtodienda, &c.

Eodem modo mandatum eſt Ranulpho Charroun, de Caſtro de Kenylworth præfato Roberto liberando.

Robertus de Hungerford, de Cuſtodiâ omnium Caſtrorum, Terrarum, & Tenementorum, quæ fuerunt prædicti Comitis, &c. in Civitate Londoniæ, & Comitatibus Middleſexiæ, Wiltoniæ, Berks & Suthamptoniæ, &c.

Et mandatum eſt Vicecomitibus Civitatis & Comitatuum prædictorum, ſeparatim, quod Caſtra, Terras, & Tenementa prædicta, &c. præfato Roberto liberent cuſtodienda, &c.

Robertus de Aſton, de Cuſtodiâ omnium Caſtrorum, Terrarum, & Tenementorum, quæ fuerunt prædicti Comitis, &c. in Comitatibus Somerſetæ, Dorſetæ, & Glouceſtriæ, &c.

Et mandatum eſt Simoni de Dreby quod Caſtra, Terras, & Tenementa prædicta, &c. præfato Roberto liberet cuſtodienda, &c.

Eodem modo mandatum eſt ſingulis Vicecomitibus Comitatuum prædictorum, ſeparatim, de Caſtris, Terris, & Tenementis prædictis, &c. præfato Roberto liberandis, &c.

A.D. 1322.
Edv. 2.

Eodem modo mandatum eſt Richardo Lovel de Caſtris, Terris, & Tenementis prædictis, &c. præfato Roberto liberandis, &c.

Eodem modo mandatum eſt Johanni de Lortye, & Johanni de Say, de Caſtris, Terris, & Tenementis prædictis, &c. præfato Roberto liberandis, &c.

Eodem modo mandatum eſt Johanni le Botiller de Lanultut, de Caſtro & Honore de Cranebourn, &c. præfato Roberto liberandis, &c.

Richardus de Rodeneye, de Cuſtodiâ omnium Caſtrorum, Terrarum, & Tenementorum, quæ fuerunt prædicti Comitis, &c. in Comitatibus Devoniæ, & Cornubiæ, &c.

Et mandatum eſt Vicecomitibus Comitatuum prædictorum, ſeperatim, quod Caſtra, Terras, & Tenementa prædicta &c. præfato Richardo liberent, &c.

Rogerus Carles, de Cuſtodiâ omnium Caſtrorum, Terrarum, & Tenementorum, quæ fuerunt prædicti Comitis &c. in Comitatibus Herefordiæ, Wygorniæ, & Salopiæ, &c.

Et mandatum eſt ſingulis Vicecomitibus Comitatuum prædictorum, quòd Caſtra, Terras, & Tenementa prædicta &c. præfato Rogero liberent, &c.

Eodem modo mandatum eſt Johanni de Felton, quod eidem Rogero Manerium de Hodinet, &c. liberet, &c.

A.D. 1322.
Edv. 2.

Eodem modo mandatum eſt Rogero Corbet de Taſſele, quod Caſtra, Maneria, Terras, & Tenementa, &c. præfato Rogero liberet, &c.

Eodem modo mandatum eſt Johanni de Felton, de Caſtro Rubio, &c. præfato Rogero liberando, &c.

Eodem modo mandatum eſt Willielmo de Bello Campo, Willielmo de Bradenell, & Alexandro de Beſſeford, de Caſtris, Terris & Tenementis prædictis, &c. præfato Rogero liberandis, &c.

Richardus de Whatton de Cuſtodiâ Manerii de Kneſhale, ac omnium Caſtrorum, Terrarum, & Tenementorum, quæ fuerunt prædicti Comitis, &c. in Comitatibus Notynghamiæ, Norhamptoniæ, & Rotelandiæ, ac Feodorum Lancaſtriæ, & de Ferrariis in Comitatibus prædictis, & Comitatibus Lincolniæ & Notynghamiæ, & Retro-Vicecom. Lincolniæ, ita &c.

In cujus, &c.

Teſte, &c. ut ſupra.

Et mandatum eſt ſingulis Vicecomitibus Comitatuum prædictorum, de Caſtris, Terris, & Tenementis, &c. Lincolniæ, & Notynghamiæ prædictis, de dictis Feodis & Retro-Vicecom. prædicto, &c. præfato Richardo liberandis, &c.

Pro Andrea de Hartcla, in Comitem Karlioli, exaltato.

A.D. 1322.
An. 15. E. 2.
Pat. 15. E. 2. p. 2. m. 21.

REX omnibus, ad quos, &c. ſalutem.

Sciatis quòd, pro bono & laudabili Servitio, quod, dilectus & fidelis noſter, Andreas de Hartcla, nobis impendit, Thomam, tunc Comitem Lancaſtriæ, & alios ipſius Fautores, nobis Subditos, Inimicos & Rebelles noſtros, debellando, &, divinâ opitulante Clementiâ, devictos nobis reddendo,

Dedimus ei & conceſſimus pro nobis, & Hæredibus noſtris, viginti Libras de Exitibus Comitatûs noſtri Cumbriæ, per manus Vicecomitis Comitatûs illius, qui pro tempore fuerit, percipiendas, & habendas ſibi & Hæredibus ſuis Maſculis, de corpore ſuo legitimè procreatis, ſub honore & nomine Comitis Karlioli:

Ipſumque Andream Gladio cinximus in Comitem dicti loci:

Et, pro ſtatu hujuſmodi uberiùs manutenendo, conceſſimus, pro nobis & Hæredibus noſtris, providere eidem Andreæ, & aſſignare mille Mercatas Terræ & Redditûs per Annum; videlicet,

A.D. 1322.

Quingentas Mercatas in Comitatu Cumbriæ & Weſtmerlandiæ, & Libertatibus adjacentibus:

Et quingentas Marcatas in Marchiâ Walliæ;

Habendas & Tenendas eidem Andreæ, & Hæredibus ſuis Maſculis, ſicut prædictum eſt.

Conceſſimus, inſuper, eidem Andreæ mille Marcas, ſingulis annis ad Scaccarium noſtrum, ad quatuor anni terminos; videlicet,

In tribus Septimanis Paſchæ,

In Quindena Nativitatis Sancti Johannis Baptiſtæ:

In Quindena Sancti Michaelis;

Et in Octabis Sancti Hillarii;

Percipiendas, quouſque nos, vel Hæredes noſtri, dictas mille Mercatas Terræ vel Redditûs per Annum, ſibi fecerimus aſſignari;

Ita tamen quòd cum portio aliqua, de dictis mille Marcatis Terræ vel Redditûs,

A.D. 1322. Edv. 2.

ditûs, ſibi fuerit aſſignata, extunc tantum ſibi decidat de dictis mille Marcis, ad Scaccarium noſtrum ſibi aſſignatis, ſicut prædictum eſt.

In cujus, &c.

A.D. 1322. Edv. 2.

Teſte Rege apud Pontem-fractum, viceſimo quinto die Martii.

Per ipſum Regem, nunciante Magiſtro Roberto de Baldok.

Ad Papam, de Rebellione extincta, de Invaſione per Scotos, & de Proceſſibus aggravandis.

A.D. 1322. An. 15. E. 2.

Rom. 15. E. 2. m. 10.

PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum.

Finitis Treugis, inter nos & Scotos, Inimicos & Rebelles noſtros, nuper initis, ſic eorum ſuperbia aſcendebat, & excrevit malitia, quòd Regnum noſtrum ingreſſi, in eodem Homicidia, Deprædationes, Incendia, & alia dampna innumera (Ætati, vel Sexui, loco, Sacro ſeu Religioſo, non parcentes) inhumaniter perpetrârunt; &, quod magis exoſum eſt, Thomas, quondam Comes Lancaſtriæ, & alii, tunc Magnates de Regno noſtro, qui contra nos in Rebellionem proruperunt, ejicientes venenum proditionis, quod, diu eſt, ad noſtram exhæredationem ſubdolè fabricârunt, cum dictis Scotis, Inimicis noſtris, Confœderationes contra nos nequiter inierunt.

Quarum quidem Iniquitatum aculeis excitati, & interim volventes pericula quæ exindè veriſimiliter evenire præſumebantur, ex ipſorum iniquitate coacti manum Armorum fortem aſſumpſimus, & contra dictos, nobis Subditos, Inimicos & Rebelles, eam ſic exercebamus, quòd, divinâ opitulante Clementiâ (cui totum, quod nobis proſperè accidit, cum gratiarum actione, attribuimus) dicto Comiti, & aliis, Majoribus dicti Sceleris Auctoribus, juxta eorum demerita, ultimo ſupplicio punitis, aliis etiam, Inferioribus, carcere recluſis, & detentis, dicta malitia eſt extincta, & Regno noſtro Pax reddita peroptata.

Ulteriùs etiam induratas malitias dictorum Scotorum ſuſtinere dolentes, de unanimi conſenſu omnium Procerum Regni noſtri, extinctâ dicti Comitis Lancaſtriæ, & ſuorum Fautorum iniquitate, nos ad hoc excitantium, Exercitum congregamus, & illum apud Novum Caſtrum ſuper Tynam, in inſtanti Feſto Sanctæ Trinitatis, uniri mandavimus, ad progrediendum contra dictos Scotos, Inimicos noſtros, ad eorum malitiam obſtinatam, cum Dei adjutorio, refrænandam; prout hæc & alia per, dilectum nobis in Chriſto, Fratrem Robertum de Wirkſop, de Ordine Sancti Auguſtini, Sacræ Theologiæ Doctorem, in brevi veſtræ Beatitudini latiùs conſcribemus.

A.D. 1322.

Quamobrem Sanctitati veſtræ, quam citiùs de præmiſſis volumus aliqualiter informari, omni devotione, quâ poterimus, ſupplicamus, quatinus contra dictos Scotos, vobis & Sanctæ Romanæ Eccleſiæ inobedientes, ac noſtros Inimicos, Proceſſus, aliàs auctoritate Apoſtolatûs veſtri & Officio inchoatos, dignemini modis & viis, quibus veſtra Beatitudo decreverit, aggravare; & Nuncios noſtros, pro noſtris Negotiis ad veſtram præſentiam nuper deſtinatos, ad nos feſtinanter remittere feliciter expeditos;

Nec ſuper Treugâ aliquâ, inter nos & dictos Scotos indicendâ, de quâ pro bono forſitan cogitaret veſtra Clementia, cui etiam, moventibus nos tunc aliquibus occaſionibus, jam ceſſantibus, benedictus Deus, ad præſens acquieviſſemus, ſe fatiget; quia contra eoſdem, qui Treugam, per vos aliàs indictam, omninò contempſerunt, nec poſtmodùm ad Pacis bonum rationabile ſe inclinare curârunt, pro pace perpetuâ adquirendâ, cum Dei auxilio, Guerram cogimur excercere.

Dat. apud Pontem-fractum, viceſimo quinto die Martii.

De Servitio, per illos de Comitatu Cornubiæ contra Rebelles non præſtito.

A.D. 1322. An. 15. E. 2.

Pat. 15. E. 2. p. 2. m. 21.

REX, dilectis & fidelibus ſuis, Comitibus, Baronibus, Militibus, liberis Hominibus, & omnibus aliis de Comitatu Cornubiæ, tàm infra libertates, quàm extra, ad quos, &c. ſalutem.

A.D. 1322.

Cùm nuper, Thomâ Comite Lancaſtriæ, & aliis pluribus Subditis noſtris, Inimcis

A.D. 1322. Edw. 2.

Inimicis & Rebellibus noſtris, eidem Thomæ adhærentibus, contra nos de Guerrâ prorumpentibus, vos, ſicut & cæteros de aliis Comitatibus Regni noſtri, præmuniri fecerimus, ut contra dictos Inimicos & Rebelles noſtros, ad eorum malitiam & proterviam refrænandas, nobis Subſidium faceretis; de quo tunc vos non oneraſtis:

Ac jam, malitiâ & Rebellione dictorum Inimicorum noſtrorum, Benedictus Altiſſimus, refrænatis, de Conſilio & Aſſenſu, dilectorum & fidelium noſtrorum, Comitum, Baronum, & aliorum Procerum Regni noſtri, nobiſcum exiſtentium, ordinaverimus, & eſſe proponamus, Domino concedente, apud Novum Caſtrum ſuper Tynam, in Octabis Sanctæ Trinitatis, proximò futuris, cum Equis & Armis, & toto Servitio, nobis debito, ad proficiſcendum exindè contra Scotos, Inimicos & Rebelles noſtros, ad eorum obſtinatam malitiam, cum Dei adjutorio, reprimendam;

Et aſſignaverimus, dilectos & fideles noſtros, Thomam Lercedekne, & Reginaldum de Botereux, ad eligendum in Comitatu prædicto, tàm infra libertates, quàm extra, quingentos Homines Pedites, & ad ordinandum quod iidem Pedites certis Armis muniantur, & unâ Sectâ veſtiantur, & ad ducendum eos ad nos in Expeditione noſtrâ prædictâ, prout in Literis noſtris Patentibus, eis indè confectis, pleniùs continetur:

Nos, advertentes quòd vos contra dictos Subditos noſtros, Inimicos & Rebelles noſtros, nobis Subſidium non feciſtis, & quòd ad vos, ex hâc causâ, graviter capere poſſemus, volentes nihilominus mitiùs agere vobiſcum, injunximus præfatis, Thomæ & Reginaldo, aliqua vobis, pro benivolentiâ noſtrâ in hac parte habendâ, per vos in præſenti expeditione noſtrâ, contra dictos Scotos, Inimicos & Rebelles noſtros, facienda & vobis exponenda:

Et ideo vobis, omnibus & ſingulis, mandamus, firmiter injungentes, quòd in hiis, quæ prædicti, Thomas & Reginaldus, vel eorum alter, vobis in præmiſſis, ex parte noſtrâ, expoſuerint, vel expoſuerit vivâ voce, fidem credulam præbeatis, & ea, ſi expedire videritis, faciatis, nè forſitan, in defectum prædictum, in hac parte, manum apponamus graviorem.

In cujus, &c.

Teſte Rege apud Pontemfractum, viceſimo ſexto die Martii.

Per ipſum Regem.

Ad Gentes Aquitaniæ, pro Auxilio, & de Credentia.

A.D. 1322. An. 15. E. 2. Vaſc. 15. E. 2. m. 16.

REX, dilectis & fidelibus ſuis, Conſulibus & Univerſitatibus Civitatum Agenni & Condomii, Villarum Marmandiæ, Villæ Novæ, & aliarum Villarum, Caſtrorum & Locorum Seneſcalciæ Agenni, ſalutem.

De veſtræ fidelitatis conſtantiâ, ſub ſpe Subſidii in noſtris Negotiis de vobis optinendi, eò fidentiùs recurrimus, quo vos, & Anteceſſores veſtros, Progenitoribus noſtris, quondam Regibus Angliæ, & nobis, ad noſtras utilitates, hactenus invenimus præparatos.

Sedatâ igitur Turbatione, nuper in Regno noſtro motâ per quoſdam Subditos nobis, noſtros Inimicos & Rebelles, jam ſic, non ſine magnis laboribus & expenſis, punitos & refrænatos, Benedictus Deus, quòd Pax & Tranquilitas exindè in dicto Regno noſtro viget hiis diebus, de communi conſenſu Comitum, Baronum, & aliorum Procerum ejuſdem Regni noſtri, ordinavimus & eſſe proponimus, Domino concedente, apud Novum Caſtrum ſuper Tynam, in Octabis Sanctæ Trinitatis proximò futuris, cum Excercitu noſtro, quanto potentiùs poterimus, ad proficiſcendum exindè contra Scotos, Inimicos & Rebelles noſtros, ad eorum obſtinatam malitiam, cum Dei adjutorio, refrænandam; in quo quidem facto magnam habundantiam tam Victualium, quàm Denariorum, oportet nos habere.

Quocirca vos affectuoſiùs requirimus & rogamus, quatinus, ad expenſas, quas in dictâ Turbatione in Regno noſtro ſedandâ nos oportuit facere, necnon ad dictum Negotium Guerræ noſtræ Scotiæ, jam aſſumptum, quod quaſi infinitam pecuniam requirit, animum benivolum convertentes, in hiis quæ, dilectus & fidelis noſter, Almaricus de Credonio, Seneſcallus noſter Vaſconiæ, vel deputandus ab ipſo, & Magiſter Johannes de Hildeſle, & -- Conſtabularius noſter Burdegalæ, aut duo eorum, ſuper dictis Negotiis & Auxilio, a vobis ad opus noſtrum requirendis, ex parte noſtra expoſuerint vivâ voce, eis, & duobus eorum fidem credulam præbeatis, & exponenda ſic gratanter exaudiatis, quòd affectionem gratam, A.D. 1322. Edw. 2. quam Progenitoribus noſtris prædictis, & nobis laudabiliter hactenus exhibuiſtis, ad præſens ſentiamus utiliter continuatam; quodque vobis, ex hac cauſa artiùs teneamur.

Volumus enim & concedimus, pro nobis, Hæredibus, & ſucceſſoribus noſtris, quòd Subſidium, ſi quod nobis ex hâc causâ duxeritis concedendum, quod etiam ex veſtrâ liberalitate & gratiâ procedere fatemur, vobis, Hæredibus, vel Succeſſoribus veſtris, non cedat in præjudicium, nec trahatur in conſequentiam in futuro:

Et quòd indè Litteræ noſtræ Patentes, ſub Sigillo noſtro Vaſconiæ, vobis fiant; quódque Litteræ illæ tanti ſint valoris & effectûs, ac ſi eſſent Magno Sigillo noſtro conſignatæ.

In cujus, &c.

A.D. 1322. Edw. 2. Teſte Rege apud Altoſtes, ſecundo die Aprilis.

Per ipſum Regem.

Eodem modo ſcribitur ſingulis Majoribus, Conſulibus, & aliis *&c. prout in capite iſtius Peciæ Rotuli plenius continetur.*

Et poſtea, decimo tertio die Aprilis proximo ſequente, Innovatæ fuerunt Litteræ prædictæ ſingulæ, ſub nominibus Fulconis l'Eſtraunge, quem Rex conſtituit Seneſcallum ſuum Vaſconiæ, & prædicti Magiſtri Johannis, & Johannis de Felton, & duorum eorum, Rege apud Pontem Fractum exiſtente.

De Baliſtariis & Hominibus ad Lanceas de Ducatu Aquitaniæ contra Scotos ducendis.

A.D. 1322. An. 15. E. 2. Ibid.

REX Seneſcallo ſuo Vaſconiæ, & Conſtabulario ſuo Burdegaliæ, aut eorum Loca tenentibus, ſalutem.

Quia ordinavimus & eſſe proponimus, Domino concedente, apud Novum Caſtrum ſuper Tynam, in Octabis Sanctæ Trinitatis proximò futuris, cum Excercitu noſtro, & toto Servitio, nobis debito, ad proficiſcendum exinde contra Scotos, Inimicos & Rebelles noſtros, ad eorum obſtinatam malitiam, cum Dei adjutorio, refrænandam,

Vobis mandamus quod ducentos Baliſtarios, & ducentos Homines ad Lanceas, Pedites, de Ducatu prædicto, de Validioribus & Potentioribus, quos habere poteritis, eligi, & eos ad nos duci faciatis; ita quòd ſint ad nos, apud dictam Villam Novi Caſtri ſuper Tynam in Octabis prædictis, ad ultimum, ad proficiſcendum exindè nobiſcum contra dictos Scotos, Inimicos & Rebelles noſtros, ad eorum Proterviam, cum Dei auxilio, repellendum;

A.D. 1322. Et Cuſtus, quos in ductione Hominum prædictorum ad nos, & vadiis eorumdem poſueritis, cum illos ſciverimus, vobis, præfate Conſtabularie, in Compoto veſtro allocari faciemus:

Mittimus autem vobis Litteras noſtras de Conductu ad nos pro Hominibus ſupradictis.

Dat. ut ſupra.

Per ipſum Regem.

PRædicti Homines habent Litteras Regis de Conductu ad Regem, uſque ad Octabas Nativitatis Sancti Johannis Baptiſtæ, proximò futuras, duraturas.

In cujus, &c.

Teſte ut ſupra.

De Capitale Ductore præfatorum Baliſtariorum & Hominum ad Lanceas aſſignato.

A.D. 1322. An. 15. E 2. Vaſc. 15. E. 2. m. 16.

REX, Seneſcallo ſuo Vaſconiæ, & Conſtabulario ſuo Burdegaliæ, aut eorum Loca tenentibus, ſalutem.

Sciatis quòd, cùm vobis mandaverimus quòd Ducentos Baliſtarios, & Ducentos Homines ad Lanceas, Pedites, de Ducatu prædicto, de Validioribus & A.D. 1322. Potentioribus, quos habere poteritis, eligi, & ad Nos duci faciatis; ita quod ſint ad nos, apud Villam Novi Caſtri ſuper Tynam, in Octabis Sanctæ Trinitatis proximò futuris, ad proficiſcendum exindè Nobiſcum, & cum Excercitu noſtro, contra Scotos, Inimicos & Rebelles noſtros, ad eorum Proterviam, A.D. 1322. Edw. 2. viam, cum Dei adjutorio, refrænandam;

Volumus quòd, dilectus nobis, Reymundus de Mille Sanctis, ſit Capitalis Ductor Baliſtariorum & hominum ad Lanceas prædictorum, & quòd idem Reymundus, & dicti Baliſtarii, ac Homines ad Lanceas, ad Nos, a partibus dicti Ducatus, uſque dictam Villam Novi Caſtri navatim veniant:

Et ideò vobis Mandamus quòd ipſum Reymundum, & prædictos Baliſtarios, & Homines ad Lanceas, ad Nos, a partibus Ducatus prædicti, uſque dictam Villam Novi Caſtri, navatim venire faciatis in formâ prædictâ; Ita quod ſint ibidem, in dictis Octabis, ad ultimum, ad proficiſcendum exindè Nobiſcum, in obſequium noſtrum ſupradictum. A.D. 1322. Edw. 2.

Et Cuſtus, quos in præmiſſis poſueritis, vobis, præfate Conſtabularie, in Compoto veſtro allocari faciemus.

Dat. apud Altoſtes, vi. die Aprilis.

Per ipſum Regem.

De Tractatu, ſuper Concordia inter ſubditos Regis, & Gentes Comitis Flandriæ, renovando.

A.D. 1322. An. 15. E. 2. Clauſ. 15. E. 2. m. 13. d.

REX, Nobili viro, Domino R. Comiti Flandriæ, Amico ſuo kariſſimo, ſalutem, & ſinceræ Dilectionis affectum.

Super Dampnis, per noſtros & veſtros ſubditos hinc inde datis & illatis, ad veſtram Requiſitionem, plures Tractatus inter Concilium noſtrum, de mandato noſtro, & veſtros Nuncios, ad hoc in Regnum noſtrum ſpecialiter deſtinatos, habebantur, ut præmiſſa viâ Amicabili reformarentur.

Et tandem Nuncii veſtri ex hac cauſâ uſque Weſtmonaſterium acceſſerunt, & cum Concilio noſtro ibidem ſuper præmiſſis tractarunt, & tactis certis viis Concordiæ eas nobis retulerunt; quas zelo Dilectionis, inter Nos & Vos, ac noſtros & veſtros ſubditos confovendas (licet Nobis graves forent) acceptavimus, & mandavimus confirmari.

Set veſtri Nuncii prædicti, quo ſpiritu ducti neſcimus, ſuſpicamur tamen quòd, propter Turbationem quandam in Regno noſtro, tunc motam contra Nos, dicti Nuncii veſtri, id, quod pro mutuâ Concordiâ Regni noſtri & Terræ veſtræ priùs optaverant & concordaverant, tunc contempſerunt, & ſic ad propria redierunt.

Verùm,

Cùm Rebelles noſtri Subditi pro tunc temporis jam juſtificati ſint, Benedictus Deus, ſic quod Error, per ipſos priùs ebulliens, jam quievit, & in Regno noſtro Pax viget & Tranquilitas ubicumque,

Nos,

Affectantes inter nos & vos, ac noſtros & veſtros Subditos, Pacis & Concordiæ bonum continuari, conſiderantes etiam quòd ex mutuâ communione Subditorum, noſtrorum & veſtrorum, pacificâ, dictorum Regni noſtri & Terræ veſtræ hinc inde multa Commoda provenirent, & quòd ex contrario, ſi quodammodo fieret, quod abſit, dampna plurima orirentur, A.D. 1322.

Præmiſſa vobis ſignificamus, ut, conſideratis commodis & periculis prædictis, ea faciatis, quæ ad mutuam Pacem & Concordiam dictorum, Regni & Terræ, noveritis pertinere.

Et, licet dicti Nuncii veſtri, ad nos ultimò venientes, quæ priùs optaverant, contempſerint, ſicut prædictum eſt, nichilominus ad ea, quæ ad mutuam Pacem & Concordiam dictorum, Regni, & Terræ, pertinent, ſi Requiſitiones, per vos priùs factas, continuare velitis, erimus ſemper parati.

Et ex cauſâ dicti boni ſic fovendi, inhibuimus, per totum Regnum noſtrum, ne ſuper Mercatores, ſeu Subditos veſtros, vel eorum Bona, per viam Areſti, moleſtatio quæque fiat.

Et, ut præmiſſa gratioſiùs fiant, expediret quod Inimici noſtri & Rebelles de Scotiâ per vos, ſeu Subditos veſtros non foverentur: nec quod de Terrâ veſtrâ, ſeu per veſtros Subditos Armaturæ, Victualia, ſeu Subſidia aliqua ad ipſos Inimicos noſtros deferrentur, nec eis miniſtrentur; quod pro noſtro & veſtro Honore, & mutuâ Dilectione, & Commodo dictorum, Regni & Terræ, fieri quæſumus; &, quid indè facere volueritis, per vos nobis reſcribi præſentium per latorem.

Dat. apud Pontem-fractum, duodecimo die Aprilis.

Super

Super Conſecratione Epiſcopi Lichfeldenſis.

A.D. 1322. An. 15. E. 2.
Rom 15. E. 2. m. 10.

PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum.

Ex Præfectione, dilecti Clerici noſtri, Magiſtri Rogeri de Northburgh, Archidiaconi Richemundiæ, in Epiſcopum Coventrienſem & Lychfeldenſem, noſtri contemplatione, per veſtri Apoſtolatûs Apicem factâ, veſtræ Beatitudini grates & gratias, ex noſtri cordis intimis, duximus exſolvendas; & ſperamus, per ipſius circumſpectionem providam, & fidelitatem probatam, nobis, & Regno noſtro commoda plurima provenire.

Verùm, Pater Pie, quia ipſius Clerici noſtri præſentiali Obſequio & Conſilii maturitate (de quâ ad plenum confidimus) pro uberiore expeditione Negotiorum arduorum, nobis hiis diebus incumbentium, plurimùm indigemus,

Sanctitati veſtræ devotis Precibus ſupplicamus, quatinùs, ut a quibuſcumque Epiſcopis Catholicis, infra Regnum noſtrum, in loco competenti, quem elegerit, conſecrari valeat, eidem Electo gratiam facere, & ſuper favoribus & utilitatibus, ſibi concedendis, vos liberales dignemini, noſtris Precibus, exhibere.

Conſervet, &c.

Teſte Rege apud Pontem-fractum, decimo tertio die Aprilis.

Ad Cardinales, ſuper dicta Conſecratione.

A.D. 1322. An. 15. E. 2.
Rom. 15 E. 2. m. 10.

VEnerabili in Chriſto Patri, Domino G. Dei gratiâ, tituli Sanctorum Marcellini & Petri Preſbitero Cardinali, amico ſuo cariſſimo, Edwardus, &c. ſalutem, & ſinceræ dilectionis affectum.

De gratâ Diligentiâ, quam, ad noſtras Preces, circa Præfectionem, dilecti Clerici noſtri, Magiſtri Rogeri de Northburgh, Archidiaconi Richemundiæ, in Epiſcopum Coventrienſem & Lichfeldenſem appoſuiſtis, veſtræ Amicitiæ grates ſpeciales referentes,

Paternitatem veſtram affectuoſis Precibus deprecamur, quatinùs, ut dictus Electus, infra Regnum noſtrum, conſecrari valeat; & ut, Sanctiſſimus in Chriſto Pater, Dominus Summus Pontifex, ſuper favoribus & utilitatibus, Electo prædicto concedendis, ſe liberalem exhibeat, velitis, noſtris Precibus, erga eundem Dominum Summum Pontificem (cui ſuper hiis Preces noſtras dirigimus) cum omni efficaciâ interponere partes veſtras.

Dat. apud Pontem-fractum, decimo tertio die Aprilis.

Eodem modo ſcribitur ſubſcriptis; videlicet,

Domino G. Tituli Sancti Ciriaci in Termis,	Preſbiteris Cardinalibus.
Domino B. Tituli Sanctæ Suſannæ,	
Domino G. Tituli Sanctæ Priſcæ,	
Domino Neapolioni Sancti Adriani,	Diaconis Cardinalibus.
Domino L. Sanctæ Mariæ in Viâ Latâ,	
Domino B. Sanctæ Mariæ in Aquiro,	
Domino B. Sanctæ Mariæ in Porticu.	

De Fœdere cum Rege Aragonum.

A.D. 1322. An. 15. E. 2.
Rom. & Fr. 15. E. 2. m. 10.

MAgnifico Principi, Domino —— Dei gratiâ, Regi Aragoniæ illuſtri, Conſanguineo ſuo cariſſimo, Edwardus, ejuſdem gratia, &c. ſalutem, &c. ad vota, ſucceſſus proſperos ac felices.

Ex tenore Literarum Serenitatis veſtræ, nobis nuper directarum, intelleximus Nuncios veſtros, ſuper ſpecialis Fœderis vinculo, inter vos & nos ineundo, ad nos fore venturos; qui ad nos, tempore confectionis præſentium, non venerunt.

Propter quod veſtræ Serenitati duximus intimandum, quòd, ſuper Tractatu de hujuſmodi Fœdere, veſtros Ambaſſatores, cum ad nos venerint, gratioſè admittemus, & libenter audiemus; vobiſque per eoſdem ſic curabimus providere, quòd inde debeat veſtra Magnificentia meritò contentari.

Dat. apud Pontem-fractum, decimo quarto die Aprilis.

Ad Regem Franciæ, de Exceſſibus in Aquitania reformandis.

A.D. 1322. An. 15. E. 2. Ibid. EXcellentiſſimo Principi, Domino K. Dei gratiâ, Franciæ & Navarræ Regi illuſtri, Fratri ſuo cariſſimo, Edwardus, ejuſdem gratiâ, &c. ſalutem, &, ad vota, ſucceſſus proſperos ac felices.

Solicitavit nos, dilectus Conſanguineus & fidelis noſter, Almaricus de Credonio (qui onus regendi Seneſcalciam Ducatûs noſtri Aquitaniæ nuper ad noſtri inſtantiam ſuſcepit) Precibus & Nunciis, vicibus ſucceſſivis, ut ipſum ab onere illo exuere curaremus:

Noſque, ipſius tantâ inſtantiâ excitati, quaſi inviti ſuis Precibus annuimus, & Regimen Seneſcalciæ prædictæ, dilecto & fideli noſtro, Fulconi l'Eſtraunge duximus committendum:

Quocirca Magnificentiam veſtram affectuoſis Precibus deprecamur, quatinùs, ipſum Seneſcallum noſtrum habentes, ſi placet, noſtri contemplatione, ſpecialiter commendatum, ſibi Majeſtatis veſtræ Regiæ favorem propitium velitis exhibere, & Exceſſus & Injurias multiplices, nobis, & noſtris Miniſtris, & Subditis, in dicto Ducatu, per Officiales & Miniſtros veſtros, verſus Marchias illas, præter conſcientiam veſtram, irrogatas, ut intelleximus, revocari, & exnunc ceſſare jubere; ut ſic, juxta ſperatam fiduciam, quam ex veſtra Serenitate intimè gerimus, Jura noſtra illæſa nobis remaneant, & Miniſtri, ac Subditi noſtri Ducatûs prædicti, indempnes ab hujuſmodi Injuriis reſerventur.

Dat. apud Pontemfractum, decimo quarto die Aprilis.

Ad Comitem Valeſii, de Exceſſibus præfatis.

A.D. 1322. An. 15. E. 2. Ibid. REX, Nobili Viro, Domino K. Comiti Valeſii, Conſanguineo ſuo cariſſimo, ſalutem, & ſinceræ dilectionis affectum.

Solicitavit &c. *ut ſupra uſque ibi* commendatum,

Sibi in noſtris Negotiis velitis aſſiſtere Conſiliis & Auxiliis oportunis:

Et, ut Exceſſus &c. *ut ſupra mutatis mutandis* revocentur, & exnunc ceſſent omnino, velitis cum omni efficaciâ interponere partes veſtras; ut ſic, veſtro mediante Auxilio, Jura noſtra illæſa nobis remaneant, & Miniſtri, &c.

Dat. ut ſupra.

De Malitiis Flandrenſium refrænandis.

A.D. 1322. An. 15. E. 2. Clauſ. 15. E. 2. m. 13. d. REX, dilectis ſibi, Ballivis, & probis Hominibus Villæ ſuæ de Magnâ Jernemutâ, ſalutem.

Intelleximus quòd Flandrenſes & alii, Navali Potentiâ congregatâ, circa Coſteram Maris Terræ noſtræ Angliæ, Hominibus Regni noſtri prædicti multipliciter inſidiantes, ac Naves eorum modo Guerrino inſequentes, eoſdem Bonis & Rebus ſuis indies ſpoliant; &, quod deterius eſt, innoxios & omnis ſceleris immunes, nulli prorſus Hominum Terræ noſtræ prædictæ parcentes, ſine diſcrimine, ultimo tradere ſupplicio non verentur; victualia, pro expeditione Guerræ noſtræ Scotiæ ordinata, ad Terram noſtram prædictam duci nullatenus permittentes; ex quo veriſimiliter poterit conniceri, quòd, nobis circa expeditionem Guerræ noſtræ prædictæ exiſtentibus, tanquam Scotorum Inimicorum noſtrorum Fautores, à tergo Guerram movere contra nos ſubdole machinentur.

Nos igitur, volentes hujuſmodi Malitiis & Inſidiis, quantum poſſumus, obviare, vobis mandamus, firmiter injungentes, quòd vos, unà cum aliis omnibus de Portubus Maris Norffolciæ & Suffolciæ, ac de cæteris Portubus partium veſtrarum, habito ſuper hoc inter vos & ipſos diligenti Tractatu, Navali Subſidio, & Hominibus ad Arma, quanto potentiùs poteſtis & ſecuriùs, vos paretis; ita quod prompti ſitis, cùm per nos ſuper hoc fueritis præmuniti, ad eorum, ac aliorum Inimicorum noſtrorum malitiam & dolum, A.D. 1322. Edv. 2. cum Dei adjutorio, refrænandum, ad proficiſcendum ſine morâ:

Et hoc, ſicut Nos, & honorem noſtrum, & veſtrum, ac commodum Populi Regni noſtri diligitis, nullatenus omittatis.

Teſte Rege apud Rothewell, 20 die Aprilis. A.D. 1322. Edv. 2.

Per ipſum Regem.

Eodem modo ſcribitur Baronibus, & probis hominibus quinque Portuum.

Bulla, de Perturbatoribus pacis Excommunicandis.

A.D. 1322. *An.* 15. E. 2. *Ex Autogr.*

JOhannes Epiſcopus, ſervus ſervorum Dei, Venerabilibus Fratribus --- Archiepiſcopo Cantuarienſi, & --- Wintonienſi, ac --- Elienſi, Epiſcopis, ſalutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

Perſonam, cariſſimi in Chriſto Filii noſtri, Edvardi Regis Angliæ illuſtris, ejúſque Regnum inclitum eâ dilectionis ſinceritate proſequimur, ut ſuum, dictique Regni ſtatum, a Guerrarum fluctibus liberum, & à diſcriminibus Turbationum immunem Paternis deſideriis affectantes, ad procurandum tranquilitatem & quietem illius, oportunum Apoſtolicæ Sedis favorem, quantum cum Deo poſſumus, liberaliter impendamus, quatinùs Rex ipſe, ſecuritate ſibi ab inſidiis Æmulorum indultâ, utilitatibus propriis liberiùs poſſit intendere, ſéque ad aſſumendum negotium Terræ Sanctæ, noſtris præcordiis non medioeriter inſiſtens, ad quod idem Rex, ut aſſerit, ferventer anelat, habiliùs valeat præparare.

Cùm itaque, ſicut diſplicenter audivimus, nonnulli nobiles & Magnates Regem ipſum, & Regnum Angliæ, ac terram ſuam Iberniæ invadere auſu nitantur illicito, Nos, eorum in hac parte conatibus oportunis obviare remediis cupientes, & ad id expedire cenſentes Spiritualem Gladium exerceri, in omnes & ſingulos, cujuſcumque ſint Præeminentiæ, dignitatis, aut ſtatûs, qui Regem ipſum, Regnum, & Terram prædictâ, ut præmittitur, cum Armis, vel ſine Armis, invadere præſumpſerint, vel aliàs Invaſoribus ipſis, ut præmittitur, in Pecuniâ, Equis, Armis, vel aliis, illicito modo præſtiterint auxilium, conſilium, vel favorem, publicum vel occultum, Excommunicationis Sententiam promulgamus; quam, a die publicationis ejus, ſuum effectum volumus obtinere, & a quâ eos, ſine ſpeciali mandato Sedis Apoſtolicæ, niſi forſan in mortis articulo, prohibemus abſolvi; in quo, ſi fuerint abſoluti, & ipſos contigerit Sanitati reſtitui, niſi ſatisfecerint infra menſem, eâdem ſententiâ ligari volumus eo ipſo. A.D. 1322.

Quocirca Fraternitati veſtræ per Apoſtolica ſcripta Mandamus, quatinùs vos, vel duo, aut unus veſtrûm, per vos, vel per alium, ſeu alios, hujuſmodi Excommunicationis Sententiam, ubicumque expedire videritis, & præcipuè in locis Maritimis, ſeu mari vicinis, ſic frequenter & ſolenniter publicetis, quòd veriſimile ſit quòd Sententia hujuſmodi ad Nobiles, & Magnates, & alios pervenerit ſupradictos, nec ipſi poſſint ignorantiam vel excuſationem prætendere quòd Sententia ipſa non pervenerit ad eoſdem, cum taliter extiterit publicata.

Non obſtantibus ſi alicui, vel aliquibus, ſub quacumque formâ vel conceptione verborum, a Sede Apoſtolicâ ſit indultum, quòd excommunicari non poſſint per Litteras Sedis ejuſdem, non facientes plenam & expreſſam, ac de verbo ad verbum, de indulto hujuſmodi mentionem; & qualibet aliâ dictæ Sedis Indulgentiâ, generali vel ſpeciali, cujuſcumque tenoris vel expreſſionis exiſtat, per quam effectus præſentium impediri poſſit, vel quomodolibet retardari.

Dat. Avinion. 3 Non. Maii, Pontificatûs noſtri Anno ſexto.

Sub Filis canabeis.

De relaxatione Juramenti Conſpirationis contra Hugonem le Deſpenſer, Patrem & Filium.

A.D. 1322. *An.* 15. E. 2. *Ex Autogr.*

JOhannes Epiſcopus, &c, venerabilibus Fratribus Cantuarienſi, & Eboracenſi, Archiepiſcopis: ac, Dilecto Filio, Rogero Electo Conventrenſi & Likefeldenſi, ſalutem, & Apoſtolicam Benedictionem. A.D. 1322.

Significavit nobis, cariſſimus in Chriſto Filius noſter, Edvardus Rex Angliæ illuſtris,

A.D. 1322. Edv. 2.

illuſtris, quod nonnulli de Regno ſuo Angliæ, in deſtructionem, Dilectorum Filiorum, Nobilium virorum, Hugonis le Deſpenſer ſenioris, & Hugonis le Deſpenſer Filii ejus, indebitè conſpirantes, ſe ad deſtructionem hujuſmodi proceſſuros· Juramentis corporaliter præſtitis firmaverunt; ex quibus in eodem Regno multa & gravia provenerunt Pericula, & innumera, &, niſi celeriter occurratur, poſſent fortè ſubſequi graviora.

Nos igitur, conſiderantes attentiùs, quòd hujuſmodi Juramenta, nedum temeraria, ſed etiam illicita fuiſſe noſcuntur; cùm in divinæ Majeſtatis redundent offenſam, & in dicti Regis contemptum (ad quem dictorum, Hugonis Patris, & Hugonis Filii ejus, Correctio & Punitio, ſi ſic conſpirantes in aliquo offenderant, pertinet) fuerint attemptata; ac, volentes Periculis & Scandalis, Diſpendiis & Jacturis hujuſmodi Paternæ diligentiæ ſtudiis obviare, dicti Regis ſupplicationibus inclinati,

Diſcretioni veſtræ per Apoſtolica ſcripta Mandamus, quatinùs vos, & quilibet veſtrum per vos, vel per alium, ſeu alios, Juramenta hujuſmodi, quatenùs proceſſerunt de facto, Relaxare, ac nichilominus irrita nunciare noſtrâ auctoritate curetis; Injuncto eis, qui Juramenta talia præſtiterunt, quod de Jure fuerit injungendum.

Dat. Avinion. 3. Non. Maii, Pontificatûs noſtri Anno ſexto.

Sub filis canabeis.

A.D. 1322. Edv. 2.

De Tractatu, cum Flandriæ Comite, reſumendo.

A.D. 1322. An. 15. E. 2. Clauſ. 15. E. 2. m. 11. d.

REX, Nobili Viro, Domino R. Comiti Flandriæ, amico ſuo kariſſimo, ſalutem, & ſinceræ Dilectionis affectum.

Super dampnis, per noſtros & veſtros Subditos hinc indè datis & illatis, ad veſtram Requiſitionem, plures Tractatus inter Concilium noſtrum, de Mandato noſtro, & veſtros Nuncios, ad hoc in Regnum noſtrum ſpecialiter deſtinatos, habebantur, &c. *prout ſupra, de Dat. 12 Apr. uſque hæc verba; viz.*

Et clamor frequens & aſſiduus apud Nos reportaverit vos in Terrâ veſtrâ prædictâ primò publicè feciſſe proclamari, quòd omnes Anglici, in eadem exiſtentes, ſub pœnâ amiſſionis Corporum, & Membrorum, ac Bonorum, & Catallorum ſuorum, infra certum tempus, a vobis ad hoc præſtitutum, Terram veſtram prædictam exirent: & nichilominus poſtmodum omnium Subditorum noſtrorum, in Terrâ prædictâ, Corpora capta, & Bona areſtata, detineri demandâſſe; ex quibus grave ſcandalum & obloquium apud Nos pululârunt, & diſſenſionis materia inter noſtros (qui, ex præmiſſis ſe gravatos ſentientes, ad reſiſtendum hujuſmodi gravaminibus ſe parant) ac veſtros ſuſcitatur, & infinita pericula præſumuntur evenire, niſi remedium in præmiſſis celeriùs apponatur:

A.D. 1322.

Nos, affectantes inter Nos & Vos, ac noſtros & veſtros Subditos. pacis & concordiæ Bonum continuari, &c. *prout de Dat. ſupradictâ uſque ad finem.*

Dat. apud Eborum, 6 die Maii.

Per ipſum Regem.

De Navigio, contra Flandrenſes, parando.

A.D. 1322. An. 15. E. 2. Pat. 15. E. 2. p. 2. m. 16.

REX, dilectis ſibi, Baronibus, & probis Hominibus quinque Portuum ſuorum, ſalutem.

Intelleximus quòd Flandrenſes & alii, Navali Potentiâ congregatâ, circa coſteram Maris Terræ noſtræ Angliæ, hominibus Regni noſtri prædicti multipliciter inſidiantes, ac Naves eorum modo Guerrino inſequentes, eoſdem Bonis & Rebus ſuis indies ſpoliant, &c. *prout ſupra de 20 April. uſque hæc verba; viz.*

A.D. 1322.

Scripſimus autem Comiti Flandriæ, quòd ipſe Homines & Subditos ſuos ab hujuſmodi gravaminibus, Hominibus, & Subditis noſtris inferendis, deſiſti, & Nobis, quid ſuper hoc facere voluerit, reſcribi faciat indilatè; cujus quidem Reſponſione receptâ, vos indè certificabimus, quid per vos fieri volumus in Negotio ſupradicto.

Teſte Rege apud Eborum, 7 die Maii.

Per ipſum Regem.

Forma Prorogandi ſervitium Regis, apud Novum Caſtrum ſuper Tynam ſummonitum.

Ad Prælatos.

A.D. 1322. An. 15. E. 2. Clauſ. 15. E. 2. m. 7. d.

REX, Venerabili in Chriſto Patri, W. eadem gratiâ, Archiepiſcopo Eborum, Angliæ Primati, ſalutem.

Cùm nuper ordinaverimus eſſe, Domino concedente, apud Novum Caſtrum ſuper Tynam, in Octabis Sanctæ Trinitatis, proximò futuris, cum Excercitu noſtro, & toto Servitio, nobis debito, ad proficiſcendum exindè contra Scotos, Inimicos & Rebelles noſtros, ad ipſorum obſtinatam Malitiam, cum Dei adjutorio, refrænandum:

Et vobis mandaverimus quòd, in dictis Octabis, haberetis totum Servitium, quod Nobis debetis, apud dictam Villam de Novo Caſtro, promptum & paratum ad proficiſcendum exindè nobiſcum contra Inimicos & Rebelles noſtros ſupradictos;

Ac jam in præſenti Parliamento noſtro, apud Eborum, a die Paſchæ proximò præterito, in tres ſeptimanas Convocato, ad inſtantem requiſitionem Prælatorum, Comitum, Baronum, & aliorum Procerum Regni noſtri, nobiſcum ibidem exiſtentium, conſideratis multis commodis, quæ nobis & Magnatibus Regni noſtri, qui nobiſcum ad partes prædictas in obſequium noſtrum ſunt venturi, provenire poterunt ex Prorogatione dicti termini aliquali;

Dictum terminum Octabarum prædictarum uſque ad vigiliam Beati Jacobi Apoſtoli, proximò futuram, duxerimus Prorogandum;

A.D. 1322.

Vobis mandamus, in fide & dilectione, quibus Nobis tenemini, firmiter injungentes, quòd in dictâ Vigiliâ habeatis totum Servitium, quod Nobis debetis, apud dictam Villam de Novo Caſtro, promptum & paratum ad proficiſcendum exindè Nobiſcum contra dictos Inimicos & Rebelles noſtros, ad eorum Proterviam, cum Dei adjutorio, ut prædicitur, refrænandum; & hoc nullatenus omittatis.

Teſte Rege apud Eborum, 11. die Maii.

Per ipſum Regem & Concilium.

Eodem modo ſcribitur ſubſcriptis, videlicet,

W. Exonienſi,
A. Herefordenſi,
J. Bathonenſi & Wellenſi,
J. Ciceſtrenſi,
J. Karliolenſi,
J. Elienſi,
J. Norwycenſi,
H. Roffenſi,
Th. Wygornienſi, Epiſcopis.
R. Sarum,
L. Dunolmenſi,
H. Lincolnienſi,
S. Londonienſi,
D. Aſſavenſi,
- - Menevenſi,
A. Bangorenſi,

Ad Magnates.

A.D. 1322. An. 15. E. 2. Ibid.

REX, dilecto & fideli ſuo, Edwardo Comiti Ceſtriæ, Filio ſuo cariſſimo, ſalutem.

Cùm nuper ordinaverimus, *&c. ut ſupra uſque ibi*, cum Dei adjutorio refrænandum, *tunc ſic*,

Et vobis Mandaverimus quod, in dictis Octabis, eſſetis ad Nos, in propriâ perſonâ veſtrâ, apud dictam Villam de Novo Caſtro, cum Equis & Armis, & toto Servitio, quod nobis debetis, prompti & parati ad proficiſcendum exindè nobiſcum contra Inimicos & Rebelles noſtros ſupradictos:

Et, præter hæc, de veſtrâ fidelitate probatâ ſpecialiter confidentes, & ſperantes quod ad proterviam dictorum Inimicorum noſtrorum finaliter, cum Dei adjutorio, reprimendum, & noſtram, ac veſtram, & populi Regni noſtri quietem, & tranquilitatem perpetuam in hac parte providendum, Auxilium, quod poteſtis, apponere velletis;

A.D. 1322.

Vos affectuosè duxerimus requirendum, quatinùs, ultra Servitium veſtrum, Nobis debitum, cum Equis & Armis, quantò potentiùs & decentiùs poſſetis, ad Nos, ad diem & locum prædictos, accederetis; exindè nobiſcum

cum contra dictos Inimicos noſtros proſecturi:

Ac jam, in præſenti Parliamento noſtro, apud Eborum, *&c. ut ſupra uſque ibi* duxerimus prorogandum *tunc ſic*,

Vobis Mandamus, in Fide & Homagio quibus nobis tenemini, firmiter injungentes, quod, in dictâ Vigiliâ, ſitis ad Nos, in propriâ perſonâ veſtrâ, apud dictam Villam de novo Caſtro, cum Equis & Armis, & toto Servitio, quod Nobis debetis, prompti & parati ad proficiſcendum exindè nobiſcum contra dictos Inimicos & Rebelles noſtros, ad eorum Proterviam, cum Dei adjutorio, ut prædicitur, refrænandum.

Ad hæc vos affectuosè requirimus & rogamus, quatinùs, ultra ſervitium veſtrum prædictum, cum Equis & Armis, quantò potentiùs & decentiùs poteritis, ad Nos, in dictâ Vigiliâ, uſque dictam Villam de Novo Caſtro accedatis; exindè nobiſcum proſecturi, ſicut prædictum eſt.

Et hoc, ſicut Nos, & Honorem noſtrum, & veſtrum, ac Regni, & Populi noſtri commodum, tranquilitatem, & quietem diligitis, modis omnibus faciatis.

In hac parte taliter vos habentes, quòd, veſtro mediante Auxilio, Negotia noſtra prædicta expeditionem felicem ſortiantur & effectum; per quod, præter commoda, inde proventura, Nobis, & vobis, ac cæteris fidelibus noſtris, honor accreſcat & laudis præconium in futurum.

Teſte Rege apud Eborum, 11 die Maii.

Per ipſum Regem & Concilium.

Eodem modo ſcribitur ſubſcriptis; videlicet,

Thomæ Comiti Norffolciæ, & Mareſcallo Angliæ Fratri Regis.
Edmundo Comiti Kantii Fratri Regis,
Johanni de Britannia, Comiti Richemundiæ,
Adomaro de Valentia, Comiti Pembrochiæ,
Edmundo Comiti Arundell,
Johanni de Warenna, Comiti Surriæ,
Roberto, de Umframvill, Comiti de Anegos,
Andreæ de Hartcla, Comiti Karlioli,
Roberto de Veer, Comiti Oxoniæ,
Hugoni le Deſpenſer, Seniori,
Hugoni le Deſpenſer, Juniori,
Hugoni de Courteney,
Thomæ Wake,
Henrico de Lancaſtria,
Willielmo de Roos de Hamelak,
Henrico de Percy,
Henrico de Bello Monte,
Radulpho de Nevill,
Willielmo Martyn,
Henrico Filio Hugonis,
Henrico Huſee,
Willielmo le Botiller de Wemme,
Thomæ Filio Bernardi,
Willielmo de Ferrariis,
Johanni de Thorp,
Fulconi Filio Bernardi,
Hugoni de Nevill,
Radulpho de Gorges,
Auchero Filio Henrici,
Petro de Malo Lacu,
Nicholao de Menill,
Johanni de Cherleton,
Fulconi Leſtraunge,
Ingelramo de Gynes,
Radulpho Baſſet de Drayton,
Roberto de Inſula,
Johanni de Sancto Amando,
Roberto Filio Walteri,
Thomæ de Furnivall, Juniori,
Henrico Tregoz,
Radulpho de Monte Hermerii,
Willielmo de Sancto Mauro,
Philippo de Columbario,
Edmundo Deyncourt,
Hugoni Poyntz,
Johanni Engayn,
Henrico de Cobham,
Johanni Marmion,
Johanni Pecche,
Willielmo de Brewoſa,
Johanni de Somery,
Radulpho de Crayſtok,
Willielmo de Echyngham,
Roberto de Morle,
Richardo de Pleytz,
Johanni de Segrave,
Marmaduco de Twenge,
Johanni de Sancto Johanne de Lagham,
Thomæ de Furnivall, Seniori,
Duco de Lucy.
Willielmo la Touſche,
Roberto de Monte Alto,
Johanni de Sancto Johanne de Baſyng,
Thomæ Lercedekne,
Ranulpho de Dacre,
Johanni de Mohoun,
Johanni de Sudle,
Roberto de Scales,
Johanni de Bello Campo de Somerſetâ,
Willielmo le Latymer,
Radulpho de Cammoys,
Johanni de Haſtynges,
Willielmo de Grandiſſono,

A.D. 1322. Edv. 2.

Rogero de Banent,
Gilberto Pecche,
Johanni de Claveryng,
Johanni de Crumbwell,
Johanni de Grey,
Mauricio de Brun,
Richardo de Grey,
Petro Corbet,
Johanni Botecourt,
Willielmo le Botiller de Weryngton,
Johanni de Grey de Rotherfeld.

A.D. 1322. Edv. 2.

De prædicta Prorogatione publicanda.

A.D. 1322. An. 15. E. 2. Ibid.

REX Vicecomiti Eborum, ſalutem.

Cùm nuper ordinaverimus eſſe, *&c. ut ſupra uſque ibi* cum Dei adjutorio refrænandum *tunc ſic.*

Tibi Præceperimus quod in ſingulis locis, in Ballivâ tuâ, ubi expedire videres, publicè faceres Proclamari, quod omnes & ſinguli, cujuſcumque ſtatûs vel conditionis exiſterent, qui Servitium Nobis debent, haberent Servitium ſuum, ad dictos diem & locum, promptum & paratum ad proficiſcendum nobiſcum contra dictos Inimicos & Rebelles noſtros:

Ac jam, in præſenti Parliamento noſtro, apud Eborum, *&c. ut ſupra uſque ibi* duxerimus Prorogandum *tunc ſic,*

Tibi Præcipimus, firmiter injungentes, quod in ſingulis locis, in Ballivâ tuâ, ubi expedire videris, publicè facias Proclamari, quòd omnes & ſinguli, cujuſcumque ſtatûs vel conditionis exiſtant, qui Servitium nobis debent, habeant Servitium ſuum, apud dictam Villam de Novo Caſtro, in Vigiliâ prædictâ, promptum & paratum ad proficiſcendum exindè nobiſcum in obſequium noſtrum ſupradictum; & hoc nullo modo omittas. A.D. 1322.

Teſte ut ſupra.

Per ipſum Regem & Concilium.

Eodem modo ſcribitur ſingulis Vicecomitibus per Angliam.

Ad Magnates Vaſconiæ, de Prorogatione prædicta, & de Subſidio præſtando.

A.D. 1322. An. 15. E. 2. Vaſc. 15. E. 2. m. 15.

REX Seneſcallo ſuo Vaſconiæ, & Conſtabulario Burdegaliæ, aut eorum Loca tenentibus, ſalutem.

Licet terminum Octabarum Sanctæ Trinitatis, proximò futurarum,

Ad quem cum Excercitu noſtro, & toto Servitio, nobis debito, eſſe propoſueramus apud Novum Caſtrum ſuper Tynam, ad proficiſcendum exindè contra Scotos, Inimicos & Rebelles noſtros, ad eorum Proterviam, cum Dei adjutorio, viriliter refrænandum,

Ad inſtantem requiſitionem Prælatorum, Comitum, Baronum, & aliorum Procerum Regni noſtri, nobiſcum in præſenti Parliamento noſtro, ad tres ſeptimanas Paſchæ, apud Eborum convocato, exiſtentium, conſideratis multis Commodis, quæ Nobis & Magnatibus Regni noſtri, qui ad partes illas nobiſcum, in obſequium noſtrum, ſunt venturi, provenire poterunt ex Prorogatione termini prædicti aliquali,

Uſque ad Vigiliam beati Jacobi Apoſtoli proximò futuram duxerimus prorogandum;

Vobis, & cuilibet veſtrûm nichilominus Injungimus & Mandamus, quod illos Ducentos Baliſtarios, & Ducentos Homines ad Lanceas, Pedites (quos nuper per vos ibidem eligi, & ad Nos duci Mandavimus, ita quòd eſſent ad Nos, in Octabis prædictis, ad ultimum, ad proficiſcendum nobiſcum in obſequium noſtrum ſupradictum) in eodem Ducatu, de Validioribus & Potentioribus, quos habere poteritis, ſine dilatione eligi, & ad dictam Villam de Novo Caſtro, prout aliàs Mandavimus, navatim venire facietis; ita quod ſint ibidem, in Octabis prædictis, ad faciendum ea, quæ, pro ſecuriori cuſtodiâ Marchiæ illius, contra dictos Inimicos noſtros, eis interim injungetur ex parte noſtrâ. A.D. 1322.

Et hoc, ſicut Nos, & Honorem noſtrum, ac Expeditionem noſtram prædictam diligitis, modis omnibus facietis.

Et Cuſtus, quos in præmiſſis poſueritis, vobis, præfate Conſtabularie, in compoto veſtro allocari faciemus.

Dat. apud Eborum, 15. die Maii.

Per ipſum Regem.

REX

A.D. 1322.
Edv. 2.

Ibid.

REX eiſdem, ſalutem.

Licet terminum Octabarum, &c. *ut ſupra uſque ibi* duxerimus prorogandum,

Vobis & cuilibet veſtrûm nichilominus injungimus & Mandamus, quatinùs, in Ducatu noſtro prædicto, illa duo Milia quarteria Frumenti, & Mille Dolia Vini (quæ nuper per vos ibidem emi & provideri, & ad dictam Villam de Novo Caſtro deſtinari Mandavimus, ita quòd eſſent ibidem citra dictas Octabas, Receptori Inſtauri noſtri ibidem liberanda) de Subſidio, in ſubventionem expeditionis dictæ Guerræ noſtræ, in dicto Ducatu requirendo, & nobis faciendo, ut ſperamus; vel aliàs, de Exitibus ejuſdem Ducatûs, ſine dilatione emi & provideri, & ea ad dictum locum de Novo Caſtro deſtinari faciatis indilatè; ita quòd ſint ibidem, in Octabis prædictis ad ultimum, dicto Receptori noſtro ibidem liberanda:

Et hoc ſicut Nos, *&c. ut ſupra.*

Et Cuſtus, *&c. ut ſupra.*

Quin, pro uberiori expeditione Negotii prædicti, utile reputamus quòd Victualia prædicta in dicto loco exiſtant, antequam cum dictis Fidelibus noſtris ibidem veniamus.

Dat. ut ſupra.

Ibid.

REX dilecto & fideli ſuo Bernardo de Umfort Domicello, ſalutem.

Cum nuper ordinaverimus, & eſſe propoſuerimus apud Novum Caſtrum ſuper Tynam, in Octabis Sanctæ Trinitatis proximò futuris, cum Excercitu noſtro, & toto Servitio, nobis debito, ad proficiſcendum exindè contra Scotos, Inimicos & Rebelles noſtros:

Ac de veſtræ fidelitatis conſtantiâ plurimùm confidentes, ſperantes etiam, quòd pro dictorum Inimicorum noſtrorum Malitiis refrænandis, ac Pace & tranquilitate Nobis, ac Populo dictorum Regni & Terræ, contra dictorum Inimicorum jacula, providendis, velitis vires extendere, & Auxilium apponere quod poteſtis;

Vos requiſiverimus & rogaverimus quatinùs, in Auxilium expeditionis noſtræ prædictæ, de competenti Subſidio velitis Nos juvare.

Ac jam,

In præſenti Parliamento noſtro apud Eborum, a die Paſchæ, proximò præterito, in tres ſeptimanas Convocato, ad inſtantem requiſitionem Prælatorum, Comitum, Baronum, & aliorum Procerum Regni noſtri, nobiſcum ibidem exiſtentium, conſideratis multis Commodis quæ Nobis & Magnatibus Regni noſtri, qui nobiſcum ad partes prædictas, in obſequium noſtrum, ſunt venturi, provenire poterunt ex Prorogatione dicti termini aliquali,

Dictum terminum Octabarum prædictarum, uſque ad vigiliam Beati Jacobi Apoſtoli proximò futuram, duxerimus prorogandum;

Vos requirimus & rogamus quatinùs, in Auxilium Expeditionis noſtræ prædictæ citra dictam Vigiliam Beati Jacobi, de ita competenti Subſidio velitis Nos juvare, quòd, Dei & veſtro mediante Auxilio, dicta Negotia noſtra, ad noſtri, & veſtri, ac totius Populi, nobis Subditi, Honorem & Commodum, finalem & optatum ſortiantur effectum, & quòd vobis in futurum exindè ſtrictiùs teneamur.

Et, quid indè facere decreveritis, Nobis cum feſtinatione commodâ per veſtras Litteras reſcribatis.

Dat. apud Eborum, 15. die Maii.

Per ipſum Regem.

Eodem modo ſcribitur ſubſcriptis; videlicet,

Amaneno de la Breto,
Jordano de Inſula,
Bernardo de Romayn Domicello,
Domino de Cano Monte,
Sanxerio de Penubus,
Amaneno de Foſſato,
Bernardo de Umford de Flemeryng,
Bernardo de Guto, Vicecomiti Leomaniæ & Altivillaris,
Bernardo Treukelionis Domicello,
Vicecomiti de Benoges.

De Scotis, ad voluntatem Regis recipiendis, & Capitaneo Flotæ conſtituto.

A.D. 1322.
An. 15. E. 2.

Pat. 15. E. 2. p. 2. m. 12.

REX omnibus, ad quos, &c. ſalutem

De fidelitate probatâ, & circumſpectione providâ, dilecti & fidelis noſtri, Roberti de Leyburn Militis,

Quem Conſtituimus Capitaneum & Ad-

A.D. 1322. Edv. 2.

Admirallum Flotæ plurium Navium,

De quibuſdam partibus Regni noſtri, & de Terris noſtris Hiberniæ & Walliæ, in obſequium noſtrum, contra Scotos, Inimicos & Rebelles noſtros, ſupra Mare Occidentale in proximo venturarum,

Plenariè confidentes,

Recipiendi ad voluntatem noſtram omnes illos de Scotia, & de Inſulis adjacentibus, qui contra nos de Guerrâ exiſtunt, & qui ad voluntatem noſtram ſic venire voluerint, eidem Roberto plenam, tenore præſentium, concedimus poteſtatem.

In cujus, &c. quamdiu nobis placuerit duraturas.

Teſte Rege apud Eborum, viceſimo die Maii.

Per ipſum Regem.

ET mandatum eſt omnibus & ſingulis Ballivis, Miniſtris, & Fidelibus Regis, tàm infra Libertates, quàm extra, ad quos &c. quod eidem Roberto, tanquam Capitaneo & Admirallo Regis Flotæ prædictæ, in omnibus, quæ pro uberiore expeditione Negotii illius poterunt pertinere, intendentes ſint, conſulentes, & auxiliantes; facienteſque in præmiſſis, quæ idem Robertus eis injunget pleniùs ex parte Regis.

In cujus, &c.

Teſte Rege ut ſupra.

Eodem modo mandatum eſt ſubſcriptis, de intendendo præfato Roberto; videlicet,

Johanni de Bermyngham, Comiti de Loveth, Juſticiario Regis in Hiberniâ, } Et erant clauſ.

Magiſtro Waltero de Iſlep, Theſaurario Regis in Hiberniâ, } Et erant clauſ.

A.D. 1322. Edv. 2.

ET mandatum eſt Johanni de Athy, nuper Capitaneo & Admirallo Flotæ quarumdam Navium, ſuper Mare Occidentale, in obſequium Regis exiſtentium, quod eidem Roberto omnes Naves & Bargeas, ac res alias quaſcunque, ratione Officii illius, in Cuſtodiâ ſuâ exiſtentes, liberet pro uberiori expeditione Negotii ſupradicti; hoc obſervato quòd Naves, ſi quæ aliàs, pro Cuſtodiâ Caſtri de Crakfergus, in Cuſtodiâ ſuâ exiſtentes, ordinatæ fuerunt, ſi illis indigeat, penes ſe retineat pro Cuſtodiâ ejuſdem Caſtri.

Teſte Rege, ut ſupra.

ET mandatum eſt Ricardo de Preſton, & Willielmo Fratri ejus de Droghda, firmiter injungendo, quòd eidem Roberto, tanquam Capitaneo & Admirallo Regis Flotæ prædictæ, in omnibus, quæ pro uberiori expeditione Negotii illius utilia fuerint & oportuna, intendentes ſint, conſulentes, & auxiliantes; facienteſque, cum Navibus ſuis, & toto poſſe ſuo, id quod idem Robertus, in præmiſſis, eis injunget pleniùs ex parte Regis; & hoc, ſicut Regem & Honorem Regis diligunt, modis omnibus faciant.

Teſte Rege ur ſupra.

Eodem modo mandatum eſt Majori & probis Hominibus Villæ Dubliniæ.

Eodem modo mandatum eſt Majori & probis Hominibus Villæ de Droghda.

Bulla per quam Papa conceſſit Literas & Poſſeſſiones Templariorum Fratribus de Hoſpitali Sancti Johannis Jeruſalam in Anglia.

A.D. 1322. An. 15. E. 2. Ex Autogr.

JOhannes Epiſcopus, ſervus ſervorum Dei, cariſſimo in Chriſto Filio Edvardo, Regi Angliæ Illuſtri, ſalutem & Apoſtolicam benedictionem.

Dudùm, poſt ſublatum quondam Ordinem Militiæ Templi Jeroſolimitani, in generali Concilio Viennenſi, felicis recordationis, Clemens Papa Quintus, Prædeceſſor noſter (ſicut ad communem omnium notitiam credimus perveniſſe) volens de Bonis ipſius Ordinis ſalubriter ordinare;

A.D. 1322.

Eodem approbante Concilio, Domum ejuſdem Militiæ Templi, cæteraſque Domos, Eccleſias, Capellas, Oratoria, Civitates, Caſtra, Villas, Terras, Grangias, Loca, Poſſeſſiones, Juriſdictiones, Redditus, atque Jura, omniaque alia Bona, Mobilia & Immobilia, vel ſe moventia,

ventia, cum omnibus Membris, Juribus, & Pertinentiis ſuis, ultra & citra Mare, ac in univerſis, & quibuſlibet Mundi partibus conſiſtentia:

Quæ Ordo ipſe, ac Magiſter, & Fratres ejuſdem Ordinis Militiæ Templi, tempore quo idem Magiſter, & nonnulli ex eiſdem Fratribus communitèr capti fuerant, per ſe, vel quoſcunque alios habebant, tenebant, & poſſidebant, vel ad eoſdem, Domum & Ordinem, & ad dictos, Magiſtrum & Fratres ipſius Ordinis Militiæ Templi, quomodolibet pertinebant:

Nec non & Actiones ac Jura, quæ dictis, Domui, Ordini, vel Perſonis ipſius, quomodolibet competebant, vel competere poterant, contra quoſcunque, cujuſcunque Dignitatis, Statûs, vel Conditionis exiſterent;

Cum omnibus Indulgentiis, Privilegiis, Immunitatibus, & Libertatibus, quibus præfatus Magiſter, & Fratres dictorum, Domûs & Ordinis, ac ipſi, Domus & Ordo, per Sedem Apoſtolicam, vel Catholicos Imperatores, Reges, ac Principes, & Fideles alios, vel quocunque modo erant legitimè communiti; Ordini ejuſdem Hoſpitalis Sancti Johannis Jeroſolimitani, & ipſi Hoſpitali;

Quibuſdam tamen, ex dictis Bonis, in certis locis conſiſtentibus, tunc per Prædeceſſorem eundem exceptis; quæ nos poſtmodùm, ad apicem ſummi Apoſtolatûs aſſumpti, præter quædam ex eis, de quibus aliter duximus ordinandum, eiſdem, Magiſtro & Fratribus ac Hoſpitali Sancti Johannis Jeroſolimitani, de Fratrum noſtrorum Conſilio, modo ſimili duximus concedenda:

Donavit, conceſſit, univit, incorporavit, applicavit, & annexuit imperpetuum, de Apoſtolicæ plenitudine poteſtatis.

Qualitèr etiam idem Prædeceſſor Occupatores dictorum Bonorum, ac illicitos Detentores, cujuſcumque Statûs, Conditionis, Excellentiæ, vel Dignitatis exiſterent; etiam ſi Pontificali, vel Regali Dignitate fulgerent, niſi, infra unius Menſis ſpatium, poſtquam per eoſdem Magiſtrum & Fratres, vel ipſorum quemlibet, aut Procuratores eorum, ipſorum nomine, requiſiti fuiſſent, dicta Bona plenè, liberè, & expeditè dimitterent ipſis, in quibuſcumque partibus & pertinentiis conſtitutis, & eorum ſingulis, vel Procuratoribus eorumdem, nomine Hoſpitalis & Ordinis prædictorum:

Nec non & omnes, qui ſcientèr Occupatoribus & Detentoribus prælibatis, in occupatione vel detentione hujuſmodi, darent conſilium, auxilium, vel favorem, publice vel occulte, Excommunicationis;

Capitula verò, Collegia, ſeu Conventus Eccleſiarum & Monaſteriorum, necnon & Univerſitates Civitatum, Caſtrorum, Villarum, & aliorum Locorum; & ipſa, Civitates, Caſtra, Villas, & Loca, quæ in hiis culpabilia exiſterent; & etiam Civitates, Caſtra, & Loca, in quibus Detentores & Occupatores hujuſmodi obtinerent Dominium temporale, ſi iidem Domini temporales, in dimittendo Bona prædicta, & reſtituendo illa Magiſtro & Fratribus Ordinis Hoſpitalis ejuſdem, nomine Hoſpitalis ipſius, obſtaculum exhiberent, & infra dictum Menſem ab hujuſmodi præmiſſis non deſiſterent, poſtquam ſuper hoc, ut præmittitur, requiſiti forent, interdicti;

Sententiis ipſo facto ſubjacere decrevit; a quibus abſolvi non poſſent, donec ſuper hiis plenam & debitam Satiſfactionem exhibere curarent.

Et nichilominus Occupatores & Detentores hujuſmodi, vel præſtantes eiſdem, ut præmittitur, auxilium, conſilium, vel favorem, ſive ſingulares Perſonæ, ſive Capitula, Collegia, ſeu Conventus Eccleſiarum & Monaſteriorum, ac Univerſitates Civitatum, Caſtrorum, Terrarum, vel aliorum Locorum exiſterent, præter Pœnas præſcriptas, omnibus, quæ a Romanâ, vel aliis Eccleſiis quibuſcunque tenerent in feudum, eſſe privatos, ſeu privata ipſo facto decrevit; ita quod ad Eccleſias, ad quas illa ſpectabant, reverterentur liberè, & ſine contradictione quâcunque; ipſarumque Eccleſiarum Prælati, ſive Rectores, de ipſis, pro ſuâ voluntate, diſponerent, ſicut utilitati ipſarum Eccleſiarum cognoſcerent expedire.

ET LICET TU, Progenitorum tuorum ſuccedens virtutibus, qui Eccleſiæ Romanæ Ordinationibus & Mandatis ſemper humiliter paruerunt, ad requiſitionem ipſorum, Magiſtri & Fratrum, factâ tibi de Conceſſione hujuſmodi & aliis præmiſſis fide plenariâ, omnia præfata Bona dicti quondam Ordinis Templi, in Regno & Terris tuis conſiſtentia, tanquam devotus Eccleſiæ filius, Magiſtro & Fratribus ac Hoſpitali prædictis Obeditione purâ & liberâ, dimiſiſſes; eaque omnia expedita per alios Regni tui dimitti mandâſſes; NONNULLI TAMEN COMITES, ET BARONES, NOBILES, MILITES, UNIVERSITATES CIVITATUM, CASTRORUM, & ALII LAICI &, quod graviùs mentem noſtram amaricat, ALIÆ

A.D. 1322. Edw. 2.

PERSONÆ ECCLESIASTICÆ, quæ ſe deberent pro Fratribus ipſis murum Defenſionis oponere, præfatas Sententias non verentes, ad dicta Bona, conceſſa, ut prædicitur, pro tàm ſalubri Negotio, Magiſtro & Fratribus ſupradictis, extendentes rapaciter manus ſuas, ea, ſicut ex ipſorum Magiſtri & Fratrum doloroſis audiveramus relatibus, occupârant hactenus violenter, & detinebant violentiùs occupata, ſicut adhuc detinere noſcuntur in animarum ſuarum pernitiem, grave Dampnum Hoſpitalis ejuſdem, ac Terræ ſanctæ præcipuè (ad cujus Subſidium deputata, ut prædicitur, fore noſcuntur) non modicum Detrimentum; nonnullis Executoribus, eiſdem Magiſtro & Fratribus, ſuper eiſdem Bonis & Sententiis ſupradictis, per Prædeceſſorem deputatis eundem, &, quod deterius eſt, per eoſdem Magiſtrum & Fratres requiſitis frequenter, in ipſorum manifeſtam injuriam, & Apoſtolicæ Sedis contemptum, procedere non curantibus in præmiſſis.

Propter quod, cùm noſtrâ intereſſet, ſicut & intereſt, in prædictis auxiliatrices manus apponere, quibus ſpecialiter ineſt ipſius Terræ ſanctæ cura præcipua (cujus Oppreſſiones, Deo teſte, nos opprimunt, & ad Recuperationem ipſius intentis deſideriis aſpiramus) ac de tali, ſuper Occupationibus ipſis, volentes Remedio ſubvenire, quod tàm ſalubris Negotii, videlicet, Terræ prædictæ Subſidii, tolleretur cujuſlibet cauſa præpedii, & conceſſio dictorum Bonorum, facta per Sedem eandem, debitum ſortiretur effectum, & Occupatores hujuſmodi ſuis illicitis reſipiſcerent actibus, ipſoſque ſequeretur Pœna condigna,

Venerabilibus Fratribus noſtris Cantuarienſi, & Eboracenſi Archiepiſcopis, ipſorumque Suffraganeis, in virtute obedientiæ, & ſub Pœna Suſpenſionis (quam eos & quemlibet eorum, poſtquam hujuſmodi Mandatum, noſtrum perveniſſet ad eos, incurrere voluimus ipſo facto, ſi mandatis Apoſtolicis in hac parte negligerent obedire) per diverſas dedimus Litteras in mandatis, ut omnes & ſingulos, in eorum Civitatibus & Dioceſibus conſtitutos, cujuſcumque Status vel Conditionis exiſterent, quos invenirent Bona occupâſſe, vel occupata tenere prædicta, per ſe, vel per alios, publice vel occulte, peremptorie monere curarent, ut, infra unius Menſis ſpatium, poſt Monitionem ipſorum, ea omnia & ſingula, in quibuſcunque conſiſterent, & quocunque nomine cenſerentur, cum fructibus inde perceptis, & qui medio tempore percipi potuerant, Magiſtro & Fratribus ac Hoſpitali reſtituerent ſupradictis; alioquin, ſi, infra dictum terminum, hujuſmodi monitioni humiliter & effectualiter non parerent, occupata per eos, vel ipſorum nomine, cum fructibus inde perceptis, ut prædicitur, non dimittendo libere Magiſtro & Fratribus antedictis, ipſos omnes & ſingulos, cujuſcunque Status, Ordinis, vel Conditionis exiſterent, quantâcunque Dignitate fulgerent, extunc auctoritate noſtrâ Excommunicationis;

A.D. 1322. Edv. 2.

Capitula verò, Collegia, ſeu Conventus Eccleſiarum & Monaſteriorum; necnon & Univerſitates Civitatum, Caſtrorum, Villarum, & aliorum Locorum; & ipſa, Civitates, Caſtra, Villas & Loca, quæ in hiis culpabilia forent, vel in quibus Occupatores hujuſmodi obtinerent Dominium temporale, ſi, infra dictum terminum, poſt mentionem hujuſmodi, Bona non reſtituerent, ut præmittitur, antedicta, ipſo facto decernerent interdicti;

Sententiis ſubjacere.

Et, ad majorem ignominiam eorumdem, dictas Sententias, & alias Pœnas, per Prædeceſſorem eundem, ut prædicitur, promulgatas, denunciarent incurriſſe, & facerent ab aliis nunciari, & ab omnibus artius evitari, donec reſtituerent, cum integritate, præmiſſa, & mererentur Abſolutionis beneficium obtinere.

Et licet poſtmodùm dictum mandatum noſtrum Archiepiſcopi & Suffraganei memorati diligenter fuerint executi; nonnulli tamen, ſicut ex conqueſtione Magiſtri & Fratrum prædictorum accepimus, prætextu quarumdam Appellationum, ad Sedem interjectarum frivolè ſupradictam, & Inhibitionum, quas injuſtè ſuper hiis fieri procurârunt, præfata Bona injuſtè & indebitè retinebant, illaque dictis, Magiſtro & Fratribus, quamvis dictæ Ordinationi Celſitudo Regia paruiſſet, dictiſque Magiſtro & Fratribus Bona dimiſiſſet, eadem reddere non curabant.

Propter quod Archiepiſcopi & Suffraganei memorati denunciarunt eoſdem, juxta prædicti Mandati noſtri tenorem, dictas Pœnas & Sententias incurriſſe, quas diu ſuſtinuerunt, ſicut & adhuc ſuſtinent animis induratis, in propriæ ſalutis diſpendium, & ſcandalum plurimorum.

Poſtmodum autem nos, volentes detentorum ipſorum malitiis obviare, Archiepiſcopis & Suffraganeis ſupradictis, ſub eiſdem Pœnis, per alias diverſas noſtras dedimus Litteras in mandatis, ut

A.D. 1322.
Edw. 2.

ut omnes & ſingulos Domorum & aliorum prædictorum Bonorum Detentores, in eorum Civitatibus & Dioceſibus conſiſtentes, quibuſvis affectu favore & timore ſepoſitis, ad reſtitutionem Domorum & Bonorum ipſorum, per aggravationem Pœnarum & Sententiarum earumdem, Appellationibus & Inhibitionibus memoratis nequaquam obſtantibus, compellere procurarent.

Cum igitur, dilectiſſime fili, hujuſmodi Reſtitutionis nondùm fuerit debitus ſubſecutus effectus, noſque illam pro Terræ ſanctæ commodis (ad quæ deſideranter aſpirare te novimus) intentis deſideriis affectemus,

Magnificentiam Regiam Paterno rogamus & hortamur affectu, & per miſericordiam ejus, qui Terram ipſam aſperſione ſui pretioſiſſimi Sanguinis, pro humani ſalute generis, conſecravit, inſtantiùs obſecramus, quatinus Domos & Bona prædicta præfatis, Magiſtro & Fratribus, ſic plenè, ſic integrè, pro divinâ, & Apoſtolicæ Sedis, ac noſtrâ reverentiâ reſtitui facias cum effectu, Detentores ipſorum Laicos, videlicet, ad reſtitutionem eorum integram, prout expediens fuerit, compellendo; &, ſuper hiis, Archiepiſcopis, & Suffraganeis memoratis, favoribus & auxiliis opportunis, necnon & per potentiam Brachii Secularis, ſi opus fuerit, aſſiſtendo, quod dicti Magiſter & Fratres eorum in hac parte Jura pleniùs aſſequantur; tibi proinde apud eum, qui pro minimis grandia recompenſat, augeatur cumulus meritorum, humanæ laudis creſcant præconia, & a nobis condigna proveniat actio gratiarum, noſque, pro reſtitutione Bonorum hujuſmodi, non oporteat ampliùs laborare.

A.D. 1322.
Edw. 2.

Dat. Avinion. decimo Kal. Junii, Pontificatûs noſtri anno ſexto.

Sigillo avulſo.

Ad Regem Franciæ, de attemptatis per Miniſtros emendandis.

A.D. 1322.
An. 15. E. 2.
Rom. & Fr. 15. E. 2. m. 10.

EXcellentiſſimo Principi, Domino K. Dei gratiâ, Franciæ & Navarræ Regi illuſtri, Fratri ſuo cariſſimo, Edwardus, ejuſdem gratiâ, &c. ſalutem, & proſperis ſucceſſibus jocundari.

Multiplicata Gravamina & injuriæ per Seneſcallos veſtros, Petragoricenſem, Caturcenſem, & Toloſanum, nobis, & noſtris Miniſtris, ac Subditis, in Ducatu Aquitaniæ, indies irrogata, nos ſilere non permittunt, pro hujuſmodi Gravaminibus & Injuriis ſubmovendis, veſtram Magnificentiam & Nunciis & Literis onerare.

Cùm itaque, jam de novo, ad noſtrum auditum pervenit, quod Seneſcalli veſtri prædicti, plus ſolito, & contra Ordinationes & Areſta Progenitorum veſtrorum, quondam Franciæ Regum, nobis, & noſtris Officialibus, & Miniſtris ibidem, Injurias & Gravamina indies inferre non deſiſtant,

A.D. 1322.

Serenitatem veſtram affectuoſis Precibus deprecamur, quatinùs dictos Seneſcallos veſtros, & eorum Officiales, Notarios, ac alios, ab hujuſmodi Gravaminibus, & Injuriis, nobis & noſtris inferendis, cohibere velitis;

Advertentes, ſi placet, quanta laudum præconia, ex exhibitione Juſtitiæ, Principibus proveniunt; &, de contrario, quando fit, ſcandala multipliciter oriuntur.

Dat. apud Rothewell, quarto die Junii.

Pro Andrea de Harcla, de reſiſtendo Scotis Regnum ingreſſis.

A.D. 1322.
An. 15. E. 2.
Clauſ. 15. E 2. m. 5. d.

REX, dilecto & fideli ſuo, Andreæ de Harcla, Cuſtodi Marchiæ Scotiæ, in Comitatibus Weſtmerlandiæ & Cumbriæ, ſalutem.

Quia intelleximus quòd Scoti, Inimici & Rebelles noſtri, in multitudine non modicâ, Regnum noſtrum Angliæ jam noviter ſunt ingreſſi, Homicidia, Deprædationes, Incendia, & alia Dampna innumera perpetrando:

Ac nos, ad refrænandam ipſorum malitiam, quanto potentius poterimus, nos paramus;

A.D. 1322.

Vobis, in Fide & Homagio, quibus nobis tenemini, firmiter injungendo, mandamus, quatinus ad ipſorum Inimicorum repulſionem, omnibus modis & viis, quibus poteritis, laboretis cum toto poſſe veſtro;

Congregantes omnes Homines partium illarum, tàm Equites, quàm Pedites, inter ætates ſexdecim & ſexaginta annorum; ita quod prompti ſint, & parati,

Armis,

A.D. 1322. Edv. 2.

Armis competentibus bene muniti, ad reſiſtendum dictis Inimicis noſtris, unà vobiſcum, ipſoſque inſequendum viriliter & gravandum.

Et hoc, ſicut de veſtrâ fidelitate & induſtriâ confidimus, cum tantâ diligentiâ & ſolicitudine faciatis, quòd non poſſitis de aliquâ negligentiâ ſeu tepiditate reprehendi, ſet veſtram poſſimus probitatem potius commendare.

Teſte Rege apud Hathelſaye, decimo tertio die Junii.

Per ipſum Regem.

Eodem modo mandatum eſt Johanni de Penereth, Cuſtodi partium Marchiæ Scotiæ, in partibus Northumbriæ,

Teſte Rege ut ſupra.

Per ipſum Regem.

A.D. 1322. Edv. 2.

De Novitatibus, per Miniſtros Regis Franciæ, in Inſula Oleronis, attemptatis.

A.D. 1322. An. 15. E. 2. Rom. & Fr. 15. E. 2. m. 10.

Sereniſſimo Principi, Domino Karolo, Dei gratiâ, Franciæ & Navarræ Regi illuſtri, Fratri ſuo cariſſimo, Edwardus, eâdem gratiâ, Rex Angliæ, &c. ſalutem, &, ad vota ſemper, ſucceſſus proſperos & felices.

Quanto de veſtræ Sinceritatis & Amicitiæ puritate pleniorem fiduciam optinemus, & deſideramus obnixiùs inter vos & nos, veſtroſque & noſtros Subditos ſtabilitatem perpetuæ Pacis & indiſſolubilis unionis indeficientèr perdurare, eo turbamur acerbiùs dùm nobis aliqua certitudinaliter nunciantur, per quæ inter vos & nos materia poſſet cujuſlibet oriri diſſidii, ſeu mutuæ Dilectionis fæcunditas quomodolibet obfuſcari.

Cum itaque intellexerimus quod quidam, Miniſtri veſtri, ad inquirendum cujus Reſorti & Guardiæ ſit Monaſterium Beatæ Mariæ Xanctoniæ, & de quibuſdam aliis Articnlis, per Curiam veſtram deputati, ad Inſulam noſtram, quæ Inſula Oleronis vulgariter nuncupatur, poteſtatem ſuam indebite extendentes, aliquas in noſtri præjudicium ibidem introducere nituntur Novitates, quæ Progenitorum noſtrorum, aut noſtris temporibus, hucuſque fieri non ſolebant.

A.D. 1322.

Quamobrem Magnificentiam veſtram votivis affectibus exoramus, quatinus præfatis Miniſtris veſtris, ut ab hujuſmodi nobis præjudicialibus prorſus deſiſtant, & quod aliquas Novitates, contra nos, aut Inſulanos noſtros dictæ Inſulæ, quæ hactenus fieri non conſueverint, non attemptent, per veſtras Literas velitis præcipere prout decet.

Dat. apud Eborum, viceſimo die Junii.

Pro Andrea de Harcla, de Hominibus inter Ætates congregandis pro repulſione Scotorum.

A.D. 1322. An. 15. E. 2. Pat. 15. E. 2. p. 2. m. 4.

Rex, dilecto & fideli ſuo, Andreæ de Harcla, Cuſtodi ſuo partium Marchiæ Scotiæ, ſalutem.

Quia intelleximus quòd Scoti, Inimici & Rebelles noſtri, partes Marchiæ prædictæ, in multitudine non modicâ, celeriter proponunt ingredi, ad Homicidia, Deprædationes, Incendia, & alia mala, quæ poterunt, perpetranda; per quod nos, de veſtrâ probitate, & induſtriâ plenarie confidentes, ordinavimus quod tàm Homines Pedites,

De ſingulis Villis Comitatuum Cumbriæ, Weſtmerlandiæ, & Lancaſtriæ,

Qui juxta Conceſſionem, nobis per Prælatos, Comites, Barones, & Proceres Regni noſtri, in Parliamento noſtro, nuper apud Eborum convocato, factam, ſumptibus Villarum illarum armari, & ad Villam Novi Caſtri ſuper Tynam duci debuiſſent,

A.D. 1322.

Quàm omnes alios eorumdem Comitatuum,

Vobis in omnibus, quæ ad ſalvam & ſecuram Cuſtodiam dictarum partium, & repulſionem dictorum Inimicorum poterunt pertinere, pareant & intendant:

Et Electoribus eorumdem Peditum, per nos ad hoc deputatis, dedimus in mandatis, tàm ſuper Electione & Ductione ipſorum Peditum, quàm aliis, ſalvationem dictarum partium tangentibus, quòd faciant & exequantur quod eis duxeritis injungendum:

Nolentes quod dicti Pedites veniant, ſeu ducantur uſque ad dictam Villam

A.D. 1322. Edw. 2.

Villam de Novo Caſtro ex cauſâ prædictâ;

Vobis mandamus in Fide & Homagio, quibus nobis tenemini, firmiter injungentes, quòd tàm dictos Pedites, quàm omnes alios & ſingulos Homines dictorum Comitatuum, inter Ætates ſexaginta & ſexdecim annorum, prout expedire videritis, ſine dilatione, congregari & araiari facias, ad reſiſtendum dictis Inimicis noſtris, quantò potentiùs & robuſtiùs poteritis, ſi ingrediantur partes ſupradictas, ad eorum malitiam, cum Dei adjutorio, viriliter reprimendam:

Præmuniri etiam facies omnes Homines partium Marchiæ prædictæ, quòd omnia Animalia ſua verſus partes Richemundiæ, Clyvelandiæ, ſeu alia loca, in Comitatu Eborum, cum celeritate, quâ poterunt, duci & fugari faciant; nè ab ipſis Inimicis occupentur & abducantur, ſeu iidem Inimici indè confortentur, aut aliqualiter ſuſtententur.

Nos enim, per Literas noſtras patentes, univerſis & ſingulis Hominibus, de dictis partibus Richemundiæ & Clyvelandiæ, & aliis partibus, ad quas dicti Homines cum Animalibus ſuis declinaverint, dedimus in mandatis, quod eoſdem Homines, cum Animalibus ſuis, benignè recipiant, & eis non inferant injuriam, moleſtiam, dampnum, impedimentum aliquod, ſeu gravamen.

Teſte Rege apud Eborum, ſecundo die Julii.

Per ipſum Regem.

De intendendo Henrico de Bello Monte, pro ſalvatione Marchiæ Scotiæ

A.D. 1322.
An. 15. E. 2.
Pat. 15. E. 2. p. 2. m. 4.

REX, dilectis & fidelibus ſuis, Comitibus, Baronibus, Militibus, liberis Hominibus, & omnibus aliis, tàm infra libertates, quàm extra, ad quos, &c. ſalutem.

Sciatis quòd, cùm ordinaverimus & eſſe proponamus, Domino concedente, apud Novum Caſtrum ſuper Tynam, in Vigiliâ Beati Jacobi Apoſtoli proximò futurâ, cum Excercitu noſtro, & toto Servitio, nobis debito, ad proficiſcendum exinde contra Scotos, Inimicos & Rebelles noſtros, ad eorum malitiam, cum Dei adjutorio, refrænandam,

Ac intellexerimus quòd dicti Inimici noſtri Regnum noſtrum jam ſunt ingreſſi, in eodem Homicidia, Deprædationes, Incendia, & alia dampna innumera perpetrando;

Nos, ſalvationi Populi dicti Regni noſtri interim providere, & ipſorum Inimicorum noſtrorum malitiis, quatenus bono modo poterimus, obviare volentes, & de fidelitate probatâ, & circumſpectione providâ, dilecti Conſanguinei & fidelis noſtri, Henrici de Bello Monte, pleniùs confidentes,

Aſſignavimus ipſum Henricum ad ea, quæ ad quietem & ſalvationem Populi noſtri prædicti, & repulſionem dictorum Inimicorum noſtrorum poterunt pertinere, facienda:

Et ideo vobis omnibns & ſingulis mandamus, firmiter injungentes, quod præfato Henrico in præmiſſis, cum Equis & Armis, & toto poſſe veſtro, ſitis intendentes, reſpondentes, conſulentes, & auxiliantes, facienteſque ea, quæ idem Henricus vobis, & cuilibet veſtrûm injunget ex parte noſtrâ, quotiens & quando per ipſum Henricum, ſuper hoc, ex parte noſtrâ, fueritis præmuniti;

Et hoc, ſicut nos, & Honorem noſtrum, ac quietem, & Salvationem Populi noſtri prædicti diligitis, modis omnibus faciatis.

Damus autem eidem Henrico, tenore præſentium, poteſtatem puniendi illos, quos in hac parte invenerit Contrarios aut Rebelles, prout pro expeditione Negotii prædicti melius videbitur faciendum.

Intentionis tamen noſtræ exiſtit, quòd, dilecto & fideli noſtro, Andreæ de Hartcla, Comiti Karleoli (cui in Negotio prædicto Commiſſionem ſimiliter fecimus) in eodem intendatis, juxta formam Commiſſionis noſtræ, ſibi indè factæ.

In cujus &c. quamdiu nobis placuerit duraturas.

Teſte Rege apud Eborum, ſecundo die Julii.

Per ipſum Regem.

De Animalibus, ad Comitatum Eborum præ timore Scotorum, ducendis.

A.D. 1322. An. 15. E. 2.

Pat. 15. E. 2. p. 2. m. 4.

REX Vicecomiti Eborum, & omnibus Ballivis, Miniſtris, & Fidelibus ſuis, in eodem Comitatu, tàm infra Libertates, quàm extra, ad quos &c. ſalutem.

Cum diverſi Homines Comitatûs Cumbriæ, Weſtmorlandiæ, & aliarum partium adjacentium,

Præ timore Scotorum, Inimicorum & Rebellium noſtrorum, qui partes Marchiæ Scotiæ, ante hæc tempora, frequentiùs hoſtiliter ſunt ingreſſi, & Deprædationes, Incendia, & alia mala quàmplurima inhumanitèr perpetrârunt,

Ducant Animalia & alia Bona ſua ad partes Clyvelandiæ, Richemundiæ, & alia Loca in dicto Comitatu Eborum, pro habendo ibidem Refugium contra Inimicos noſtros ſupradictos;

Vobis, & cuilibet veſtrûm, firmiter injungendo, mandamus, quatenus dictis Hominibus, cum ipſos ad vos, ſeu loca veſtra, cum Animalibus, & Rebus ſuis, contigerit declinare, non inferatis, ſeu, quantum in vobis eſt, ab aliis inferri permittatis injuriam, moleſtiam, &c. ſet ipſos, benignè ſuſcipientes, favorabiliter pertractetis.

A.D. 1322.

Et, ſi quid eis forisfactum fuerit, id eis, &c.

Nolumus enim quod de Animalibus ſeu aliis Bonis ſuis prædictis, contra voluntatem eorumdem Hominum, ad opus noſtrum, aut aliorum, per Ballivos, ſeu Miniſtros noſtros, aut alterius cujuſcumque, quicquam capiatur.

In cujus, &c. quamdiu Regi placuerit duraturas.

Teſte Rege apud Eborum, tertio die Julii.

Per ipſum Regem.

De Terris & Tenementis, quæ fuerunt Inimicorum Regis, ad firmam dimittendis.

A.D. 1322. An. 15. E. 2.

Fin. 15. E. 2. m. 1.

REX omnibus, ad quos, &c. ſalutem.

Sciatis quòd aſſignavimus, dilectos & fideles noſtros, Johannem Everard, & Johannem de Trezagu, ad omnia Maneria, Terras, & Tenementa, cum Pertinentiis, quæ fuerunt Inimicorum & Rebellium noſtrorum, & alia in Comitatu Cornubiæ, & quæ per forisfacturam dictorum Inimicorum & Rebellium noſtrorum, & quibuſdam aliis de cauſis, in manu noſtrâ exiſtunt, arentandum; & certis Hominibus, eadem Maneria, Terras, & Tenementa, a nobis recipere volentibus, ad firmam dimittendum;

Habenda, a Feſto Sancti Michaelis proximò futuro, per tres annos proximò ſequentes completos, pro certâ Firmâ, nobis indè in Cameram noſtram annuatim reddendâ:

A.D. 1322.

Necnon ad Blada, Fœna, Inſtaurum, & alia Bona & Catalla noſtra, in dictis Maneriis, Terris, & Tenementis, ſic dimittenda, exiſtentia, vendendum; vel aliàs noſtrum proficuum inde fieri faciendum;

Ita quod, de valore & pretio eorumdem, dictus Johannes Everard, Cuſtos Maneriorum, Terrarum, & Tenementorum prædictorum, per Teſtimonium dicti Johannis Trezagu, Superviſoris præmiſſorum, nobis reſpondeat in Cameram noſtram; & ad certificandum nos in dictam Cameram noſtram diſtinctè & apertè, ſub Sigillis ſuis, de eo quod fecerint in præmiſſis.

In cujus, &c.

Teſte Rege apud Eborum, quarto die Julii.

Per ipſum Regem.

Eodem modo aſſignantur ſubſcripti, in Comitatibus ſubſcriptis; videlicet.

Devoniæ,
Johannes Everard Cuſtos,
Matheus de Crowethorn Superviſor;

Somerſetæ,
Robertus Daſton Cuſtos,
Richardus Lovein Superviſor,

Dorſetæ,

A.D. 1322. Edv. 2.

Dorſetæ,
Robertus Daſton Cuſtos,
Willielmus de Blaneford Superviſor;

Wiltoniæ,
Robertus de Hungerford Cuſtos,
Adam Walraund Superviſor;

Glouceſtriæ,
Robertus Daſton Cuſtos,
Richardus de Rodeney Superviſor;

Suthamptoniæ,
Robertus de Hungerford Cuſtos,
Johannes de Tichebourn Superviſor;

Eſſexiæ,
Johannes le Porter Cuſtos,
Humfridus de Waleden Superviſor;

Londoniæ, Middleſexiæ,
Gilbertus de Riſhton,
Richardus de Poteſgrave,
Cuſtodes,
Hamo de Chiggewell Superviſor;

Cantii, Huntingtoniæ,
Emericus la Zouche Cuſtos,
Willielmus le Burſclare Superviſor;

Norhamptoniæ, Rotelandiæ,
Richardus de Whatton Cuſtos,
Johannes de Wyleby Superviſor;

Suffolciæ,
Robertus de Bures Cuſtos,
Edmundus de Hemgrave Superviſor;

Norfolciæ,
Robertus de Bures Cuſtos,
Galfridus de Wyz Superviſor;

Warrwicæ,
Robertus de Stoke Cuſtos,
Rogerus Belers Superviſor;

Leyceſtriæ,
Robertus de Gatesby Cuſtos,
Willielmas Brabazon Miles Superviſor;

Eborum,
Johannes de Kilvynton Cuſtos,
Adam de Hoperton Superviſor,
Inter aquas de Theſe & Vſe, excepta Caſtro de Pykering.

Thomas Deyvill Cuſtos,
Adam de Hoperton Superviſor,
De Caſtro & Honore de Pontefracto, ultra aquam de Vſe.

Thomas de Vghtred Cuſtos,
Adam de Hoperton Superviſor,
De Caſtro & Honore de Pikering.

Et poſtmodum, viceſimo quinto die Julii proximò ſequente, mandatum fuit præfatis, Thomæ & Adæ, quòd aſſociant ſibi Richardum de Muſeleye, Receptorem Regis Exituum de Terris & prædictis Proventibus, per viſum ejuſdem Richardi, præmiſſa omnia & ſingula faciant in forma prædicta; Ita quod idem Receptor Regis, inde ad plenum valeat reſpondere.

Lancaſtriæ,
Johannes Travers Cuſtos,
Robertus de Notingham Superviſor,
In Comitatu Lancaſtriæ Blakeburneſhire, & Halton in Comitatu Ceſtriæ.

Cumbriæ,
Henricus de Malton Cuſtos,
Alexander de Baſtenthwayt Superviſor,
In Comitatu Cumbriæ, & Caſtro & Maneriis de Skipton in Cravene, & Burton in Louneſdale in Comitatu Eborum.

Lincolniæ,
In Lindeſeye,
Alanus de Cubbeldyk Cuſtos,
Dominicus de Bukton Superviſor;

In Keſtevene,
Alanus de Cubbeldyk Cuſtos,
Matheus Broun Superviſor;

In Holand.
Alanus de Cubbeldyk Cuſtos,
Johannes de la Gotere de Sancto Botulpho Superviſor;

Berks,
Robertus de Hungerford Cuſtos,
Johannes de Ildeſle Superviſor;

Oxoniæ,
Robertus de Stoke Cuſtos,
Johannes de Brumpton Superviſor;

Wygorniæ,
Rogerus Carles Cuſtos,
Alexander de Berford Superviſor;

Buks, Bedfordiæ,
Robertus de Stoke Cuſtos,
Rogerus de Tyringham Superviſor;

Salopiæ,
Rogerus Carles Cuſtos,
Willielmus de Weſton Superviſor;

Staffordiæ,
Rogerus de Waltham Cuſtos,
Walterus de Waldeſhef Superviſor;

Herefordiæ,
Rogerus Carles Cuſtos,
Johannes de Barewe Miles Superviſor;

Notinghamiæ,
Richardus de Whatton Cuſtos,
Johannes del Ker Superviſor;

Derbiæ,
Robertus Tok Cuſtos,
Rogerus Beler Superviſor;

A.D. 1322. Edv. 2.

Hertfordiæ,
Willielmus de Polhey Cuſtos,
Willielmus de la Leye Superviſor;

Weſtmerlandiæ,
Henricus de Malton Cuſtos,
Henricus de Wardecop Superviſor.

De Terris J. de Moubray, & B. de Badelſmere, datis Alianoræ le Deſpenſer, Nepti Regis.

A.D. 1322. An. 16. E. 2. *Rot. de Terris forisfactis.* 15. E. 2. *m.* 1.

REX, nono die Julii,

Ob affectionem, quam ad Promotionem, dilecti Nepotis Regis, Gilberti Filii Hugonis le Deſpenſer junioris, gerit & habet,

Dedit, conceſſit, & Cartâ ſuâ confirmavit, dilectæ Nepti ſuæ, Alianoræ, Uxori ejuſdem Hugonis, Manerium de Melton Moubray, cum Pertinentiis in Comitatu Leyceſtriæ, quod fuit Johannis de Moubray, nuper Inimici & Rebellis Regis; & Manerium de Sonyngdon, cum Pertinentiis, in Comitatu Bedfordiæ, quod fuit Bartholomæi de Badelſmere, ſimiliter Inimici & Rebellis Regis: & quæ, per forisfacturam eorundem, Johannis & Bartholomæi, ad manus Regis, tanquam Eſcaeta ſua, devenerunt,

Habenda & Tenenda eidem Alianoræ, ad totam vitam ſuam,

Unà cum Hamelettis & Membris ſuis quibuſcumque; ac Feodis Militum, Advocationibus Eccleſiarum, Capellarum, Domorum Religioſarum, ac Hoſpitalium: & cum Hundredis, Viſibus Franci Plegii, Mercatis, Feriis, Chaceis, Warrennis liberis, Piſcariis, Libertatibus, liberis Conſuetudinibus, & omnibus aliis, ad prædicta Maneria qualitercunque & ubicunque ſpectantibus, de Rege, & Hæredibus Regis, ac aliis Capitalibus Dominis Feodorum illorum, per Servitia, quæ de eiſdem Maneriis debebantur, antequam ad manus Regis ſic devenerunt;

Ita quòd, poſt mortem ejuſdem Alianoræ, Maneria prædicta, cum Pertinentiis, unà cum Feodis Militum, *&c. ut ſupra* ſpectantibus, præfato Gilberto & Hæredibus ſuis remaneant, Tenenda de Rege, & Hæredibus Regis, ac aliis Capitalibus Dominis Feodorum illorum, per ſervitia ſupradicta, Imperpetuum.

Per ipſum Regem.

De providendo immunitati Eccleſiæ & Libertatis Dunolmiæ.

A.D. 1322. An. 16. E. 2. *Pat.* 16. E. 2. *p.* 1. *m.* 28.

REX omnibus, ad quos &c. ſalutem.

Sciatis quòd, cùm pluries mandaverimus, Venerabili Patri, L. Dunolmenſi Epiſcopo, quòd ipſe omnes & ſingulos Homines, tàm Equites, quàm Pedites, inter Ætates ſexdecim & ſexaginta Annorum exiſtentes, de Epiſcopatu Dunolmenſi, ac Libertate ejuſdem Epiſcopatûs, in Obſequium noſtrum, contra Scotos, Inimicos & Rebelles noſtros (qui Regnum noſtrum ingreſſi fuerunt, in eodem Mala innumera perpetrantes) extra eoſdem Epiſcopatum & Libertatem mitteret:

Idemque Epiſcopus hujuſmodi Homines, prætextu Mandati noſtri prædicti, in Obſequium noſtrum prædictum miſerit;

Nos, volentes ipſius Epiſcopi, Eccleſiæ ſuæ Dunolmenſis, ac Libertatis ſuæ prædictæ Immunitati providere in hac parte, conceſſimus eidem Epiſcopo, pro nobis, & Hæredibus noſtris, quòd Miſſio & Adventus Hominum prædictorum in Obſequium noſtrum prædictum, extra Epiſcopatum & Libertatem prædictos, ſibi, aut Succeſſoribus ſuis, Epiſcopis Loci prædicti, vel Eccleſiæ Dunolmenſi, aut Libertati prædictæ, non cedant in præjudicium, nec trahantur in Conſequentiam in futurum.

In cujus &c.

Teſte Rege apud Eborum, viceſimo ſecundo die Julii.

Per ipſum Regem.

Ad

Ad Papam, de Rebellione in Anglia refrænata, & ſuper Gravaminibus in Curia Romana non tolerandis.

A.D. 1322. An. 16. E. 2. Rom. 16. E. 2. m. 10.

PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum.

Quantâ amaritudine triſtitiæ, & doloris aculeo, Rebellium noſtrorum præſumptuoſa Elatio veſtræ Beatitudinis intima perturbavit: quantâ etiam, ex eorumdem Rebellione (non hominis facto, ſet divinâ Clementiâ refrænatâ) ex quo nobis adverſantium ſpes fruſtrata, & Regno noſtro Pax & tranquillitas, per ipſos Rebelles priùs turbata, immò veriùs ſublata, reſtituta jam exiſtit, cor veſtrum lætitiâ adimplevit; quámque ſincerè nos & noſtros fideles in proſperis dirigi, & Regnum ac Terras, noſtræ Ditioni ſubjectas, ſalubriter gubernari, Jura noſtra Regia turbare ſeu impedire non intendens, immò Turbationes, ſi quæ ab aliis inferrentur, amovere curans, veſtræ Benignitatis affluens bonitas deſiderat & affectat, non ſolùm veſtræ gratioſæ Literæ Bullatæ, nobis ſuper hoc directæ, atteſtantur, verùm etiam Nunciorum noſtrorum, ad veſtri Apoſtolatûs apicem nuper tranſmiſſorum, & ad Nos redeuntium, fida relatio patefecit; ex quibus, & innumeris Donis & Beneficiis (a veſtrâ nobis habundante Clementiâ ante hæc tempora, & in præſentiarum collatis) nec non & de dictorum Nunciorum noſtrorum gratioſâ admiſſione, & felici expeditione eorumdem, veſtræ Beatitudini ad grates & gratiarum munera aſſurgimus; &, utinam! vices gratas & debitas, prout deſideramus corditer, rependere valeamus.

Sed, ecce! Pater Sancte, poſt Conſolationem, a dictis veſtris Literis, & relatione dictorum Nunciorum noſtrorum intellectâ, anguſtiæ diræ noſtra præcordia ſauciârunt ex hoc, quòd contra, dilectum Clericum noſtrum, Magiſtrum Robertum de Baldok, Archidiaconum Middleſexiæ,

Cui nuper, tunc abſenti, & penitùs ignoranti, contulimus Præbendam de Aylesbury integram, in Eccleſiâ Lincolnienſi vacantem, & ad noſtram Donationem ſpectantem ratione Epiſcopatûs Lincolnienſis nuper vacantis, & in manu noſtrâ exiſtentis; dictæque Præbendæ Advocatione, ad nos tunc pertinente, diſcuſſóque primitùs in Curiâ noſtrâ plenarie, ſecundum Legem & Conſuetudinem Regni noſtri (in quâ, & non alibi, Beneficiorum hujuſmodi Jura Patronatûs debent terminari) Regio Jure noſtro,

A.D. 1322.

Et contrà, dilectum Clericum noſtrum, Magiſtrum Willielmum de Ayremynne,

Cui Præbendam de Leghton Buſard, in Eccleſiâ prædictâ nuper vacantem, & ad noſtram Donationem ſpectantem ratione vacationis Epiſcopatûs prædicti (ſimili Jure noſtro, ut præmittitur, in Curiâ noſtrâ plenariè diſcuſſo) contulimus,

Nimis voluntariè, præter veſtram Conſcientiam, eſt Proceſſum.

Dicti namque Clerici noſtri; videlicet,

Præfatus Robertus, ad Proſecutionem, venerabilis Patris, Domini G. Dei gratiâ, Sanctæ Luciæ in Silice Diaconi Cardinalis;

Et Willielmus memoratus, ad Proſecutionem Johannis de Podio Berſaco,

Pro eo quòd in veſtrâ Sacrâ Curiâ perſonaliter non comparuerunt, ſuper Jure noſtro Advocationum prædictarum ex obliquo ſaltem reſponſuri,

Prout nec potuerunt; noſtro Lateri aſſiſtentes, ac etiam, a diu ante, poſtmodùm, & adhuc, utiliter & laudabiliter nobis obſequentes; ita quòd ipſorum Obſequio præſentiali carere commode non poſſumus, & nihilominus per Nos eâ occaſione actualiter impediti,

Rejectíſque excuſationibus eorumdem (non fictione frivolâ fabricatis, ſet omni veritate ſuffultis) Literíſque noſtris, pro eiſdem in hac parte directis, inſtrumentiſque publicis, ad noſtri rogatum ſuper hoc confectis, aliiſque probationibus Legitimis non attentis, & totaliter ſpretis, contumaces reputati (ubi tamen nulla Contumacia fuit) non ſine Juris injuriâ, noſtríque præjudicio gravi, indebitis Proceſſibus mirabiliter prægravantur.

Quo quidem Negotio, coram Nobis, & Concilio noſtro, & pluribus Magnatibus de Regno noſtro, ibidem exiſtentibus, nec non & Jure noſtro, in caſibus prædictis, plenius recitatis, afferebant ſinguli factum hujuſmodi in noſtri & Coronæ noſtræ exhæredationem, & ſubverſionem Juris noſtri Regii (ad quod manutenendum vinculo Juramenti ſumus aſtricti) & Legum ac Conſue-

A.D. 1322.
Edv. 2.

tudinum Regni noſtri (quibus Progenitores noſtri & Populus Anglicanus totis temporibus retroactis uſi ſunt) manifeſtius redundare.

Cùm itaque, Pater piiſſime, in facto prædicto Jus noſtrum, Leges & Conſuetudines ejuſdem Regni, ſpecialiter verſentur, & hujuſmodi Proceſſus, ut præmittitur, nimis voluntariè fabricati, Honorem Regium deforment, & Juri noſtro Regio præjudicent; eo præcipuè quòd Literæ Progenitorum noſtrorum prædictorum, in vocationibus perſonalibus Clericorum ſuorum (licet in caſu, a Jure permiſſo, proceſſiſſent, & Jura ſua Regia non contigiſſent) pro excuſatione eorumdem, maxime in tantâ neceſſitate, circumſcriptis aliis Probationibus, ſufficere conſueverunt; quod etiam Principibus Terrarum ſatis dinoſcitur hactenus fore permiſſum;

Clementiæ veſtræ omni affectione, quâ poſſumus, humiliter ſupplicamus, quatinus, ad Statum & Honorem regium (quorum Defenſorem præcipuum vos hactenus ſenſimus, & confidenter adhuc tenemus) Paternalis affectionis conſuetam benivolentiam convertentes, id, quod contra Nos & dictos Clericos noſtros eſt ſic, minus ritè, præter conſcientiam veſtram, ut credimus, attemptatum, veſtræ juſtæ & circumſpectæ providentiæ examini jubere offerri, & cum feſtinatione deſideratâ, prout hoc Jura requirunt, ut ſperamus, facere revocari; & ſuper hujuſmodi, præjudicialibus Nobis & Juri Coronæ noſtræ, deſiſti facere dignetur veſtra Paternitas quàm benigna.

Advertentes, ſi placet, quod, etſi dicti Clerici noſtri a Jure, ſibi in hac parte quæſito, ſeu Proſecutione ejuſdem deſiſtere vellent, nihilominus Jus noſtrum prædictum, in perſonis aliorum (vinculo Juramenti prædicti Nos artante, & Magnatum Regni noſtri Conſilio perurgente, qui, etiam Nobis diſſimulantibus, toto Niſu contradicerent) proſequi cogeremur.

Verùm, Reverentiſſime Pater, veſtram, & Sedis Apoſtolicæ reverentiam, ac Cardinalatûs honorem, dicti Clerici noſtri, Magiſtri Roberti, ſuis meritis exigentibus, ſpecialem affectionem, ac bonum quietis & pacis modis omnibus exquirentes, Præbendam de Stoke, in eâdem Eccleſiâ, per Conſecrationem, venerabilis Patris, R. de Northburgh, in Coventriæ & Lychefeldiæ Epiſcopum, vacantem, & ad Donationem noſtram nunc ſpectantem ratione Temporalium Epiſcopatûs Lincolnienſis, in manu noſtrâ, propter Crimina notoria H. Epiſcopi Loci ejuſdem, in Nos perpetrata, exiſtentium, jam de novo contulimus Regio Jure noſtro; pro quâ etiam, eidem Cardinali conferendâ, nuper, ante captionem Temporalium prædictorum, veſtræ ſcripſimus Sanctitati.

Super præmiſſis autem, & aliis, Nos & ſtatum Regni noſtri tangentibus, dilectis & fidelibus noſtris, venerabili Patri, R. Dei gratiâ, Wyntonienſi Epiſcopo, & Magiſtro Johanni de Stratford, Archidiacono Lincolniæ, & eorum alteri, dignetur veſtra Clementia fidem credulam & indubiam adhibere.

Conſervet, &c.

Dat. apud Novum Caſtrum ſuper Tynam, tertio die Auguſti.

Ad Cardinales pro Auxilio, contra Gravamina antedicta.

A.D. 1322.
An. 16. E. 2.
Rom. 16. E. 2. m. 9.

Venerabili in Chriſto Patri, Domino A. Dei gratiâ, Albanenſi Epiſcopo, amico ſuo cariſſimo, Edwardus, &c. ſalutem, & ſinceræ dilectionis affectum.

Etſi, pro conſervatione Jurium noſtrorum, & injuriis propulſandis, noſtros amicos precibus excitemus, illos tamen, quos majoris ſinceritatis affectio Regiis beneplacitis obnixiùs conjungit, de eiſdem confidentiùs oneramus.

Dùm itaque Laudabilia obſequia, per Anteceſſores veſtros Progenitoribus noſtris, & Nobis, in Ducatu noſtro Aquitaniæ, & alibi, & per vos in Romanâ Curiâ Nobis multipliciter impenſâ, memoriter recenſemus, ad veſtræ Amicitiæ probatæ conſtantiam cum fiduciâ recurrimus,

Inſtantiùs deprecantes quatinùs, ut, venerabilis in Chriſto Pater, Dominus G. de Mota, Sanctæ Luciæ in Silice Diaconus Cardinalis, ab inquietatione contra, dilectum Clericum noſtrum, Magiſtrum Robertum de Baldok, Archidiaconum Middleſexiæ,

Super Eccleſiâ de Milton, quæ eſt portio Præbendæ de Aylesbury, in Eccleſiâ Lincolnienſi; quam quidem Præbendam Clerico noſtro prædicto, penitùs ignoranti, Regio Jure noſtro contulimus,

Et ut Johannes de Podio Borſaco ab- infeſta-

A.D. 1322. Edv. 2.

infeſtatione conſimili, contra, dilectum Clericum noſtrum, Magiſtrum Willielmum de Ayremynne,

Super Præbendâ de Leghton Buſard, quam idem Willielmus habet, in Eccleſiâ Lincolnienſi prædictâ, ex Collatione noſtrâ, Jure noſtro Regio,

Omnino deſiſtant: ac ut gravamina, contra Clericos noſtros prædictos, hiis occaſionibus, in Romanâ Curiâ, non ſine Juris injuriâ, & noſtri Juris præjudicio, irrogata, revocentur (ſuper quibus etiam vobis, per alias noſtras Literas, latiùs ſcribimus) velitis, ſi placet, noſtris precibus, ſic effectualiter interponere partes veſtras, quòd, veſtro mediante Conſilio & Auxilio, Jus noſtrum illæſum conſervetur: & quod ad ſcandala, quæ ex contrario, ſi fieret, quod abſit, orirentur, non procedatur; quodque vobis exindè ad grates & ſpeciales gratias teneamur.

Super hiis etiam, quæ, dilecti & fideles noſtri, venerabilis Pater, R. Wyntonienſis Epiſcopus, & Magiſter Johannes de Stratford, Archidiaconus Lincolniæ, vel eorum alter, vobis in præmiſſis expreſſerint, vel expreſſerit vivâ voce, velitis eiſdem, & eorum alteri fidem credulam adhibere.

Dat. apud Novum Caſtrum ſuper Tynam, quarto die Auguſti.

Eodem modo ſcribitur ſubſcriptis; videlicet,

Domino G. Sabinenſi, Epiſcopo Cardinali,

Domino G. tituli Sanctorum Marcellini & Petri, *Domino G. tituli Sancti Ciriaci in Termis,* *Domino B. Tituli Sancti Marcelli,*	Presbiteris Cardinalibus.
Domino L. Sanctæ Mariæ in Viâ Latâ, *Domino A. Sanctæ Mariæ in Porticu,* *Domino B. Sanctæ Mariæ in Aquiro,* *Domino R. Sanctæ Mariæ Novæ,*	Diaconis Cardinalibus.

De Sententiis contra Scotos aggravandis.

A.D. 1322. An. 16. E. 2. Rom. 16 E. 2. m. 10.

PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum.

Quantò Scotorum, Sacroſanctæ Romanæ Eccleſiæ Rebellium, ac Noſtrorum Inimicorum & Proditorum, effrænata Rabies & obſtinata Malitia in nos & noſtros fideles indies non deſinit deſævire, tantò ipſorum inſolentiam, ad honorem veſtrum & Eccleſiæ Sacræ, noſtrumque & Regni noſtri quietem & commodum, per veſtri Apoſtolatûs Apicem cupimus cohiberi.

Veſtræ igitur Sanctitati, quanto devotiùs poterimus, humiliter ſupplicamus, quatinùs Sententias & Proceſſus, de veſtro motu proprio & Officio, contra dictos Scotos aliàs inchoatos, dignemini modis & viis, quibus melius fieri poterit, Aggravare.

Et ſuper hiis, dilectis & fidelibus noſtris, venerabili Patri R. Dei gratiâ, Wyntonienſi Epiſcopo, & Magiſtro Johanni de Stratford, Archidiacono Lincolniæ, ac eorum alteri, ex parte noſtrâ, fidem indubiam adhibere.

Conſervet, &c.

Dat. apud Novum Caſtrum ſuper Tynam, quarto die Auguſti.

Pro Gaucelino Cardinali, de Dono Mille Marcarum.

A.D. 1322. An. 16. E. 2. Vaſc. 16. E. 2. m. 13.

REX, Seneſcallo ſuo Vaſconiæ, & Conſtabulario ſuo Burdegaliæ, qui nunc ſunt, vel qui pro tempore erunt, ſeu eorum Loca tenentibus, ſalutem.

Cùm nuper,

Volentes, venerabili Patri, Gaucelino Johannis, tituli Sanctorum Marcellini & Petri Presbitero Cardinali, in Regnum noſtrum, pro noſtris & ejuſdem Regni negotiis, tunc venienti, de Mille Marcis Sterlingorum (quas ei conceſſimus de Dono noſtro) ſatisfieri,

Seneſcallo noſtro dicti Ducatûs, & Conſtabulario noſtro Burdegaliæ, per noſtras dederimus Litteras in mandatis, quòd eidem Cardinali, vel ſuo Attornato, ſeu Procuratori in hac parte, de dictis Mille Marcis Sterlingorum, vel valore earumdem in aliâ monetâ, de Exitibus Ducatûs prædicti, ſolutionem facerent competentem:

A.D. 1322.
Edw. 2.

Dictique, Seneſcallus & Conſtabularius, prætextu Litterarum noſtrarum earumdem (pro eo quòd tunc temporis Pecuniam promptam non habebant, pro Solutione prædictâ faciendâ) Theſaurario Petragoricenſi, Caturcenſi, & Lemonenſi, mandaverint, quòd Bernardo Benedicti, Procuratori præfati Cardinalis, Paxeriam noſtram de Lindiâ, unà cum Magno & parvo Communi Ducatûs, pro tanto pretio, quantum aliquis alius pro dictis, Paxeriâ & Communi, ad Firmam dare vellet per Annum, quouſque eidem Bernardo, nomine dicti Cardinalis, de dictâ Pecuniæ Summâ fuiſſet integrè ſatisfactum, liberari faceret & aſſignari:

Ac jam intellexerimus quòd prædictæ, Paxeria & Communis, vice & nomine dicti Cardinalis, ſub certo annuo Cenſu, nimis exceſſivo (ad quem Exitus dictarum Paxeriæ & Communis ſe annuatim non extendunt) in ſolutionem dictarum Mille Marcarum nuper aſſignatæ fuerunt:

Et, præter hoc, in hujuſmodi Aſſignatione, in Monetâ Turonenſi, & computatione, ſubtractio veri valoris Sterlingorum, per Miniſtros noſtros ibidem, dicto Domino Cardinali, & Procuratori ſuo prædicto in hac parte, facta eſt; ſic quod idem Dominus Cardinalis, de Dono noſtro prædicto, in magnâ parte, ſe reputat defraudatum; unde, nec immeritò, conturbamur;

Nos, volentes Donum noſtrum prædictum effectui debito mancipari, vobis, & cuilibet veſtrûm Injungimus & Mandamus, quatinùs dicto Domino Cardinali, vel ejus Procuratori, ſeu Attornato in hac parte, id, quod de dictâ Summâ Mille Marcarum Sterlingorum a retro eſt, in Sterlingis, vel aliâ Monetâ ad verum valorem Sterlingorum, temporibus, quibus Solutiones vel Allocationes hujuſmodi fieri contigerit, ſine dilatione aliquâ perſolvatis, vel ſuper Paxeriâ & Communi prædictis, ſeu Ballivis aliis (ſi quæ Ei ex hac causâ aſſignatæ fuerint) debitam & rationabilem Allocationem habere faciatis:

In hac parte taliter vos habentes, quòd querela indè ad Nos non perveniat iterata.

Et recipiatis a præfato Domino Cardinali, vel ejus in hac parte Attornato, ſeu Procuratore, Litteras Acquietantiæ, quæ pro Nobis & vobis ſufficientes fuerint in hac parte; & nos vobis indè (præfate Conſtabularie) in Compoto veſtro, debitam Allocationem habere faciemus.

Teſte Rege apud Goſeford, 7. die Auguſti.

De die Truncationis Capitis Thomæ Comitis Lancaſtriæ.

A.D. 1322.
An. 16. E. 2.
Pat. 16. E. 2. p. 1. m. 25.

REX omnibus, ad quos, &c. ſalutem.

Volentes veritati teſtimonium perhibere, Univerſis & ſingulis, quorum intereſt, vel intereſſe poterit, Innoteſcimus per præſentes,

Quòd Thomas, nuper Comes Lancaſtriæ, die Lunæ, proximo ante Feſtum Annunciationis Beatæ Mariæ Virginis, Anno Regni noſtri quintodecimo, propter Seditiones diverſas, nobis factas, & Felonias, in Regno noſtro contra pacem noſtram perpetratas, per conſiderationem Curiæ noſtræ, apud Villam de Pontrefracto, Capite fuit Truncatus:

Et quòd Advocatio Eccleſiæ de Bradeford, Eborum Dioceſe, per forisfacturam præfati Thomæ, ut de jure Aleſiæ, tunc Uxoris ſuæ, Filiæ & Hæredis Henrici de Lacy, quondam Comitis Lincolniæ, ad manus noſtras devenit, & ſemper hactenus in manu noſtrâ extitit; & nunc, ut Jus noſtrum, per remiſſionem & quietam clamantiam, quas eadem Aleſia, pro ſe & Hæredibus ſuis, fecit, Nobis & Hæredibus noſtris, de Advocatione Eccleſiæ prædictæ, & de quibuſdam aliis Terris & Tenementis, in manu noſtrâ exiſtit.

In cujus, &c.

Teſte Rege apud Felton, octavo die Auguſti.

Ad Galbardum Cardinalem, ut tandem deſiſtat a Gravaminibus ſæpedictis inferendis.

A.D. 1322.
An. 16. E. 2.
Rom. 16. E. 2. m. 10. d.

VEnerabili in Chriſto Patri, Domino G. Dei gratiâ, Sanctæ Luciæ in Silice Diacono Cardinali, amico ſuo cariſſimo, Edwardus ejuſdem gratiâ, &c. ſalutem, & ſinceræ Dilectionis affectum.

Cùm ab univerſis Chriſti fidelibus illud juris præceptum, quo TRIBUITUR UNICUIQUE QUOD SUUM EST, deceat obſervari, id a Sedis Apoſtolicæ rectitudine, quæ Juris & Juſtitiæ diſtributiva eſt, amplius & ſecuriùs expectamus.

Undè cùm nuper, dilecto Clerico noſtro, Magiſtro Roberto de Baldok, Archidiacono Middleſexiæ, Præbendam de Aylesbury, in Eccleſiâ Lincolnienſi tunc vacantem, cum integritate Jurium & pertinentium ſuorum, contulerimus jure noſtro Regio, ut noviſtis; mirari non ſufficimus quòd vos (quem, præ cæteris, nedum Natale Solum Coronæ Anglicanæ naturali inclinatione reddit obnoxium, quin potiùs Beneficiorum adeptio infra dictum Regnum efficit obligatum) occaſione Eccleſiæ de Milton, quæ portio dictæ Præbendæ eſſe dinoſcitur, Collationi noſtræ prædictæ reſtitiſtis a jamdiu, Gravamina varia dicto Clerico noſtro, non ſine Juris injuriâ, Coronæ & Dignitatis noſtræ Læſione manifeſtâ, prout vobis aliàs latiùs ſcripſimus, irrogari multipliciter procuraviſtis.

Super quo ſcire vos volumus, quòd, etſi dictus Clericus noſter a Jure, ſibi in hac parte quæſito, ſeu Proſecutione ejuſdem, deſiſtere vellet, nichilominus Jus noſtrum prædictum, in perſonâ alterius, vinculo Juramenti, quo Coronæ noſtræ aſtringimur, Nos artante, & Magnatum Regni noſtri Conſilio perurgente, qui, etiam Nobis diſſimulantibus, toto niſu contradicerent, proſequi cogeremur.

Intuentes igitur ſolicitè quæ, proceſſu temporis, poſſent ex præmiſſo Negotio Scandala ſuſcitari, propter Sedis Apoſtolicæ Reverentiam, ac Cardinalatûs Honorem, dicti Clerici noſtri, ſuis meritis exigentibus, affectum ſpecialem, ac bonum quietis & pacis, modis omnibus exquirentes, Præbendam de Stoke, in dictâ Lincolnienſi Eccleſiâ, per Conſecrationem, venerabilis Patris, Rogeri de Northburgh in Coventriæ & Lychefeldiæ Epiſcopum, jam vacantem, & ad noſtram Donationem, ratione Temporalium Epiſcopatûs Lincolnienſis, in manu noſtrâ, propter Crimina Notoria H. Epiſcopi Loci ejuſdem in Nos perpetrata, exiſtentium, nunc ſpectantem, quæ in duplo valorem excedit Eccleſiæ de Milton ſupradictæ, vobis contulimus Regio Jure noſtro; & Collationem noſtram hujuſmodi per dilectum Clericum noſtrum, Magiſtrum Johannem de Stratford, Archidiaconum Lincolniæ, tranſmittimus; cui in hiis, quæ vobis ex parte noſtrâ exponet vivâ voce, fidem velitis indubiam adhibere.

Quocirca dilectionem veſtram requirimus ſpecialiter & rogamus, quatinùs, ad Jus noſtrum Regium, pluriès vobis per Literas noſtras patefactum, rectæ conſiderationis intuitum dirigentes, Collationi noſtræ prædictæ, dicto Magiſtro Roberto factæ, prout juſtum & honeſtum fuerit, deferatis; & Gravamina, eidem, ad Procurationem veſtram, illata, cum eâ celeritate, quâ fieri poterit, revocari procuretis; & Nobis, ſi placet, quid ſuper præmiſſis fore decreveritis faciendum, per dictum Archidiaconum Lincolniæ reſcribatis.

Dat. apud Goſeford, octavo die Auguſti.

Ad Cardinales, ſuper Gravaminibus memoratis.

A.D. 1322. An. 16. E. 2.
Rom. 16. E. 2. m. 9.

Venerabili in Chriſto Patri, Domino A. Dei gratiâ, Albanenſi Epiſcopo, amico ſuo cariſſimo Edwardus, &c. ſalutem & ſinceræ dilectionis affectum.

De ſolicitâ mentis & corporis expoſitione veſtrâ, in promovendis noſtris, & Regni noſtri Negotiis, nedum Nunciorum noſtrorum, nuper a Sede Apoſtolicâ redeuntium, relatione patefactâ, quin potiùs experimentis dilucidis, multiplicique rei evidentiâ, in effectu & fructu, optentâ ſemper hactenus & probatâ: nec non de Nunciorum noſtrorum admiſſione gratioſâ, & cum eiſdem communicatione gratiſſimâ, totâ cordis amplitudine, grates vobis & gratiarum referimus actiones:

Veſtræ intimantes Paternitati cariſſimæ, ſub certâ Remedii & Conſolationis fiduciâ, in facto ſubſcripto, Juris noſtri Regii, Coronæ & Dignitatis noſtræ læſionem manifeſtam.

Cùm itaque nuper contulerimus, dilecto Clerico noſtro, Magiſtro Roberto de Baldok, Archidiacono Middleſexiæ, Præbendam de Aylesbury, vacantem, & ad noſtram Donationem ſpectantem, ratione Epiſcopatûs Lincolnienſis, vacantis & in manu noſtra exiſtentis,

Et, dilecto Clerico noſtro, Magiſtro Willielmo de Ayremynne Præbendam de Leghton Buſard, in eâdem Eccleſiâ vacantem, & ad noſtram Donationem ſimiliter ſpectantem, ratione vacationis Epiſcopatûs prædicti;

Jure noſtro Regio, ſuper Advocatione Præbendarum prædictarum, eâ vice Nemini, ut ſperamus, dubio vel ignoto, ſet plenariè in Curiâ noſtrâ, ſecundum Legem & Conſuetudinem Regni noſtri, priùs diſcuſſo & declarato:

Ac, venerabilis Pater, G. Dei gratiâ, Sanctæ Luciæ in Silice Diaconus Cardinalis, præfatum Robertum,

Et Johannes de Podio Berſaco prædictum Willielmum,

Pro eo quòd ipſi in Curiâ Romanâ non comparuerunt, ſuper Jure noſtro Advocationum prædictarum, ſaltem ex obliquo reſponſuri; quamquam iidem Clerici, noſtro Lateri aſſiſtentes, inter Familiares noſtros, adeò Nobis & Regno noſtro fuerint neceſſarii, quòd eorum præſentiâ corporali carere non poſſemus, & quos tunc actualiter impedivimus, nec ipſos ex causâ prædictâ aliqualiter ſe transferre permittemus, prout Literæ noſtræ excuſatoriæ, pro eiſdem, in eâ parte, Domino Summo Pontifici nunc, & aliàs, pluriès directæ, teſtantur:

Quæ & cujuſmodi Literæ, in caſu conſimili, & multo difficiliori, temporibus Anteceſſorum noſtrorum, ſufficere conſueverant:

In dictâ Curiâ comparere non poſſent, Contumaces pronunciari, & in ipſos Sententiam Excommunicationis promulgari procuraverit, ut intelleximus, de quo non mediocriter anxiamur;

Paternitatem veſtram quàm dilectam omni affectione, quâ poſſimus, requirimus & rogamus, quatinùs, ad Statum & Honorem, Jus & dignitatem Coronæ noſtræ (quorum vos indeſinenter Defenſores præcipuos arbitramur) veſtræ conſiderationis aciem convertentes, pro revocatione Gravaminis hujuſmodi, & reformatione Statûs noſtri, & dictorum Clericorum noſtrorum, ſi placet, totis conatibus (prout de vobis confidimus) Laboretis.

Advertentes quòd, etſi dicti Clerici noſtri a Jure, ſibi in hac parte quæſito, ſeu proſecutione ejuſdem, deſiſtere vellent, nihilominus Jus noſtrum prædictum, in perſonis aliorum, vinculo Juramenti, quo Coronæ noſtræ aſtringimur, Nos artante, & Magnatum Regni noſtri conſilio perurgente, qui, etiam Nobis diſſimulantibus, toto Niſu contradicerent, proſequi cogeremur.

Ad hæc placeat, quæſumus, veſtræ ſinceræ amicitiæ, ut contra Scotos, Eccleſiæ Sanctæ Rebelles, & noſtros Inimicos, proceſſus & Sententiæ, aliàs inchoati, modis & viis, quibus fieri poterit, aggraventur, efficaciter interponere partes veſtras:

Super præmiſſis & aliis, Nos contingentibus, & vobis per, dilectos & fideles noſtros, venerabilem Patrem R. Wyntonienſem Epiſcopum, & Magiſtrum Johannem de Stratford, Archidiaconum Lincolniæ, ac eorum alterum, ex parte noſtrâ, pleniùs exponendis, eiſdem & eorum alteri fidem indubiam adhibentes.

Dat. apud Goſeford, octavo die Auguſti.

Eodem modo ſcribitur ſubſcriptis; videlicet,

Domino R. Oſtienſi,
Domino W. Peneſtrino,
Domino B. Portuenſi,
Domino G. Sabinenſi,
Domino B. Tuſculano,
Epiſcopis Cardinalibus.

Domino N. tituli Sancti Euſebii,
Domino G. tituli Sancti Ciriaci in Termis,
Domino G. tituli Sanctorum Marcellini & Petri,
Domino P. tituli Sanctæ Suſannæ,
Domino B. tituli Sancti Marcelli,
Domino S. tituli Sanctæ Priſcæ,
Domino B. tituli Sancti Vitalis,
Domino P. tituli Sanctæ Anaſtaſiæ,
Domino P. tituli Sancti Stephani in Celio Monte,
Domino P. tituli Sanctæ Potencianæ,
Preſbiteris Cardinalibus.

Domino N. Sancti Adriani,
Domino J. Sancti Georgii ad Velum Aureum,
Domino L. Sanctæ Mariæ in Viâ lata,
Domino R. Sanctæ Mariæ in Coſmedyn,
Domino A. Sanctæ Mariæ in Porticu,
Domino R. Sanctæ Mariæ Novæ,
Diaconis Cardinalibus.

A.D. 1322. Edw. 2.

Domino B. Sanctæ Agathæ, }
Domino P. Sancti Angeli, } Diaconis Cardinalibus.
Domino A. Sancti Euſtachii, }
Domino B. Sanctæ Mariæ in Aquiro. } Diaconis Cardinalibus.

Ad Cardinalium Cœtum, ſuper Annui Cenſus Solutione, ſuper Sententiis contra Scotos aggravandis, & ſuper Gravaminibus in Curia Romana.

A.D. 1322. *An.* 16. E. 2. *Rom.* 16. E. 2. *m.* 9.

SAnctorum in Chriſto Patrum, Sacroſanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium, Cœtui venerando, Edwardus, Dei gratiâ, Rex Angliæ, &c. ſalutem, & ſinceræ dilectionis affectum.

Quàm benigna fuerit penes nos Sacri Collegii veſtri & ſingulorum veſtrûm affectio, multiformis præcedens rei eventus, ac Nunciorum noſtrorum, nuper ad nos de Curia Romanâ redeuntium, admiſſio grata, & familiaris communicatio cum eiſdem, luce clarius manifeſtant; undè vobis, ſimul omnibus, & ſingulariter ſingulis, grates exſolvimus ex intimo cordis noſtri.

Vos, & ſingulos veſtrûm affectuoſis Precibus exorantes, quatinùs, quoad ſolutionem Cenſûs annui mille Marcarum, aliquamdiu dilatam, habeat nos veſtra provida deliberatio excuſatos.

Poſt Turbationem enim, in Regno noſtro nuper motam, in quâ pecuniam plurimam effudimus, jam urget nos Scotorum, Inimicorum & Rebellium noſtrorum, fremitus, & Guerra continuè in nos ſæviens; in quâ exponimus, & exponere cogimur pecuniam quaſi infinitam.

Set, ceſſantibus impedimentis hujuſmodi, taliter de ipſius Cenſûs ſolutione, Domino concedente, diſponemus, quòd vobis cedet ad gratum, & veſtra unanimis Affectio indè debeat meritò contentari.

Ad hæc, ut Sententiæ & Proceſſus, inchoati contra Scotos, Eccleſiæ Romanæ Rebelles, & noſtros Inimicos, modis & viis, quibus commodè fieri poterit, aggraventur, velitis, unà cum Sanctiſſimo in Chriſto Patre, Domino Summo Pontifice (cui ſuper hoc Preces noſtras dirigimus) veſtrum præbere conſenſum.

A.D. 1322.

Cæterùm, etſi querelantium impetus, qui ea, quæ placita ſunt in oculis ſuis, tantummodo ſapiunt, de injuriis ſuper Beneficiis, quæ infra Regnum noſtrum vendicant, aut optinent, ſibi factis, prout ſupradicti Nuncii noſtri nobis dederunt intelligi, Cœtum veſtrum ſuis clamoribus excitaverint, non credat veſtra Puritas quòd contra quemquam aliud egerimus, quàm quod ſecundum Legem & Conſuetudinem Regni noſtri hactenus fieri conſuevit.

Affectamus enim omnibus & ſingulis, de Gravaminibus hujuſmodi, quatenùs ad nos & cognitionem noſtram pertineant, querelam deponere volentibus, fieri juſtitiæ complementum.

Super præmiſſis autem & aliis Negotiis, nos & ſtatum Regni noſtri tangentibus, vobis per, dilectos & fideles noſtros, Venerabilem Patrem, R. Wyntonienſem Epiſcopum, & Magiſtrum Johannem de Stratford, Archidiaconum Lincolniæ, vel alterum ipſorum, ſerioſius exponendis, eiſdem, vel eorum alteri fidem, quæſumus, indubiam adhiberi.

Dat. apud Novum Caſtrum ſuper Tynam, octavo die Auguſti.

De Terris aſſignandis Fratri, & Nepotibus Papæ.

A.D. 1322. *An.* 16. E. 2. *Rom.* 16. E. 2. *m.* 10. *d.*

REX, Nobili Viro & fideli ſuo, Domino Petro Doza, Fratri Domini Summi Pontificis, Militi, Amico ſuo cariſſimo, ſalutem, & ſinceræ dilectionis affectum.

Nuper attendentes bona & laudabilia Servitia, quæ nobis impendiſtis, & impenderetis in futurum, conceſſimus vobis ſexcentas Libras Turonenſium Parvorum, percipiendas ſingulis Annis, in Feſto Paſchæ, per manus Conſtabularii noſtri Burdegalliæ, qui pro tempore fuerit, quouſque vobis de ſexcentis Libratis Terræ Turonenſis per Annum, habendis vobis & Hæredibus veſtris imperpetuum, duxerimus providendum.

A.D. 1322.

Et poſtmodùm pluriès, ac jam ultimò per Nuncios noſtros, ad Curiam Romanam deſtinatos, de dictis Terris, vobis aſſidendis, fuimus excitati; nos, quanto Amicitiæ veſtræ Sinceritatem interiùs affectamus, tanto Terras illas in

locis

A.D. 1322. Edw. 2.

locis competentibus, videlicet, infra Regnum noſtrum Angliæ, vobis ordinavimus aſſignandas.

Vobis igitur mandamus rogantes, quatinùs aliquem, de quo confiditis, ad nos deſtinetis, pro dictis Terris & Cartis, vobis inde conficiendis, a nobis recipiendis:

Nos enim Terras illas in loco competenti vobis ſic curabimus aſſignare, quòd inde debeatis meritò contentari.

Circa Expeditionem Negotiorum noſtrorum in Romanâ Curiâ, & præcipue ut inquietationes, nobis in eâdem Curiâ, in Perſonis, dilectorum Clericorum noſtrorum, Magiſtri Roberti de Baldok, Archidiaconi Middleſexiæ, & Magiſtri Willielmi de Ayremynne, & aliorum Clericorum noſtrorum, multipliciter irrogatæ, ceſſent, & gravaminia revocentur (de quibus Domino Summo Pontifici, & Dominis Cardinalibus latiùs ſcribimus) velitis ſic viriliter & efficaciter interponere partes veſtras, quòd Jura noſtra Regia, Leges & Conſuetudines Regni noſtri (ad quorum Conſervationem vinculo Juramenti aſtringimur, quorum etiam ex nunc vos Defenſores & Conſervatores, unà nobiſcum, reputamus) illæſa remaneant, & nobis integra conſerventur:

Super præmiſſis & aliis, nos contingentibus, vobis per, dilectos & fideles noſtros, Venerabilem Patrem, R. Wyntonienſem Epiſcopum, & Magiſtrum J. de Stratford, Archidiaconum Lincolniæ, vel eorum alterum, exponendis, eiſdem, & eorum alteri fidem indubiam adhibentes.

Dat. apud Goſeford, octavo die Auguſti.

Eodem modo ſcribitur ſubſcriptis; videlicet,

Arnaldo de Tryanno, Nepoti Summi Pontificis, de treſcentis Libris Turonenſibus,

Petro de Viâ, Nepoti Summi Pontificis, de treſcentis Libris Turonenſibus.

De Archidiaconatu Richmundiæ, Collatio Papalis.

A.D. 1322. An. 16. E. 2. *Ex Autogr.*

JOhannes Epiſcopus, ſervus ſervorum Dei, cariſſimo in Chriſto Filio Edvardo, Regi Angliæ Illuſtri, ſalutem & Apoſtolicam benedictionem.

Promptitudo Regiæ devotionis, & fervor fidei, quibus erga Deum & Romanam fulges Eccleſiam, nobis fiduciam repræſentant, quòd libenter animum præpares Regium ad ea, quæ nobis grata fore cognoveris, favorabiliter adimplenda.

Cùm itaque nos dudum, dilecto Filio, Heliæ Talairandi, Germano, dilecti Filii, Nobilis Viri, Archambaudi Comitis Petragoricenſis, juxta ſuorum meritorum exigentiam, volentes gratiam facere ſpecialem, Archidiaconatum Richemundiæ, in Eccleſiâ Eboracenſi, tunc vacantem per Conſecrationem, venerabilis Fratris noſtri, Rotgeri Epiſcopi Conventrenſis & Lichefeldenſis, & ad Diſpoſitionem noſtram ex præcedenti reſervatione ſpectantem, præfato Heliæ duxerimus conferendum;

Serenitatem Regiam rogamus attentiùs & hortamur, quatinùs eundem Heliam, Archidiaconum Archidiaconatûs prædicti, habens pro noſtrâ & Apoſtolicæ Sedis reverentia propenſiùs commendatum, ſuper dicto Archidiaconatu, univerſiſque ipſius Juribus, habendis, & pacificè retinendis, eum, vel Procuratorem ſuum, ſic velit benigno favore proſequi Regia Celſitudo, quòd nos eam exindè debeamus cum gratiarum actionibus meritò commendare.

Dat. Avinion. decimo ſeptimo Kal. Septembris, Pontificatûs noſtri anno ſexto.

Sub Filis canabeis.

Super Promotione Epiſcopi Lichfeldenſis.

A.D. 1322. An. 16. E. 2. Rom. 16. E. 2. m. 10.

PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum.

Exhibuit ſe nobis & Regno noſtro, Pater Sancte, multiphariæ veſtræ Benignitatis habundantia gratioſum; & in Præfectione cariſſimi Clerici noſtri, Magiſtri Rogeri de Norhburgh, in Coventriæ & Lichefeldiæ Epiſcopum, de cujus Fidei puritate confidimus, jam recentis lætitiæ materiam miniſtravit; de quo, non immeritò, necnon de gratiâ, nobis in perſonâ ſuâ, quoad

A.D. 1322. Edv. 2. quoad Conſecrationem ſuam in Angliâ, factum, grates & gratias vobis referimus quas valemus.

Sanctitatem veſtram quàm benignam ſuppliciter exorantes, ut, quantò immediatiùs ipſius Præfectio a Sede Magnitudinis veſtræ procedit, tantò, ſi placet, in Petitionibus ſuis, veſtræ Sanctitati porrigendis, & gratiis conſequendis, quibus Præfectos hujuſmodi dicta Sedes ditare ſolet, efficiatur idem Præfectus capacior & acceptior in futurum. A.D. 1322. Edv. 2.

Conſervet, &c.

Dat. apud Novum Caſtrum ſuper Tynam, ſecundo die Septembris.

De intendendo Andreæ de Hartcla, ſuper Cuſtodia Marchiarum.

A.D. 1322. An. 16. E. 2.

Pat. 16. E. 2. p. 1. m. 22.

REX, dilectis & fidelibus ſuis, Comitibus, Baronibus, Militibus, liberis Hominibus, & omnibus aliis de Comitatibus Cumbriæ & Weſtmerlandiæ, tàm infra libertates, quàm extra; necnon Conſtabulariis tàm Caſtrorum noſtrorum, quàm aliorum in eiſdem Comitatibus, & omnibus aliis, pro munitione eorumdem Caſtrorum tàm per nos, quàm alios deputatis, & in eiſdem Caſtris exiſtentibus, ad quos &c. ſalutem.

Sciatis quòd nos, de circumſpectione providâ & fidelitate probatâ, dilecti & fidelis noſtri, Andreæ de Hartcla, Comitis Karlioli, pleniùs confidentes, aſſignavimus ipſum Comitem Capitalem Cuſtodem Comitatuum prædictorum & Marchiarum noſtrarum adjacentium, & ſuperiorem Arraiatorem & Ducem, tàm Hominum ad Arma, quàm Peditum, eorumdem Comitatuum & Marchiarum, quamdiu nobis placuerit:

Et ideò vobis, omnibus & ſingulis firmiter injungendo, mandamus, quatinùs præfato Comiti, tanquam Capitali Cuſtodi Comitatuum & Marchiarum prædictorum, & Superiori Arraiatori, & Duci Hominum hujuſmodi, in omnibus & ſingulis, quæ præmiſſa contingunt, ſitis intendentes, obedientes, conſulentes, & auxiliantes, quotiens & quando per ipſum Comitem, ſuper hoc, ex parte noſtrâ, fueritis præmuniti.

Vobis inſuper, præfate Conſtabularie, & cuilibet veſtrûm damus, tenore præſentium, in mandatis quòd præfatum Comitem in Caſtris prædictis, cùm ad ea, vel aliquod eorum declinare voluerit, ingreſſum habere permittatis; &, dimiſſo ſufficienti poſſe pro Cuſtodiâ Caſtrorum eorumdem, cum eodem Comite ad gravandum Inimicos noſtros, quantò potentiùs poteritis, proficiſcamini, prout vobis injunget ex parte noſtrâ.

In cujus, &c.

Teſte Rege apud Novum Caſtrum ſuper Tynam, decimo quinto die Septembris.

Per Breve de privato ſigillo.

A.D. 1322.

Eodem modo aſſignantur ſubſcripti, in Comitatibus & locis ſubſcriptis; viz.

David Comes Atholiæ in Comitatu Northumbriæ & Marchiis adjacentibus, &c. ut ſupra.

Per ipſum Regem.

ET mandatum eſt Henrico de Percy, quòd præfato Comiti Atholiæ, tanquam Capitali Cuſtodi dictorum Comitatûs & Marchiarum, & Superiori Arraiatori, & Duci Hominum hujuſmodi, in omnibus & ſingulis, quæ præmiſſa contingunt, ſit intendens, obediens, conſulens & auxilians, facienſque, cum toto poſſe ſuo, ea quæ dictus Comes ei injunget ex parte Regis, quotiens & quando per ipſum fuerit præmunitus; dimiſſâ ſemper in Caſtro ſuo de Alnewyk ſufficienti Cuſtodiâ pro eodem: Et præmiſſa, ſicut Regem & Honorem Regis diligit, modis omnibus faciat.

Teſte Rege ut ſupra.

Per ipſum Regem.

Eodem modo mandatum eſt ſubſcriptis, de intendendo eidem Comiti, viz.

Radulpho de Nevill, Conſtabulario Caſtri de Werkworth,

Rogero de Horſle, Conſtabulario Caſtri de Baumburgh,

Johanni de Lillebourn, & Rogero Manduyt, Conſtabulariis Caſtri de Dunſtanburgh,

Conſtabulario Caſtri de Prudhon,

Ricardo de Emeldon Superiori Cuſtodi Villæ Regis Novi Caſtri ſuper Tynam.

A.D. 1322.
Edw. 2.

JOhanni de Wermyngham Comiti de Loveth, Juſticiario Hiberniæ, quòd cum Hominibus de Hiberniâ, & aliis quos habere poterit, pro ſalvâ & ſecurâ Cuſtodiâ dictorum Comitatuum & Marchiarum, & repulſione ac gravamine dictorum Inimicorum noſtrorum, unà cum præfato Comite Atholiæ, prout inter ſe & ipſum meliùs viderit faciendum, viriliter intendat; & hoc, ſicut de ſe confidit Rex, & Regem, & Honorem ſuum, ac Salvationem Regni Regis diligit, curioſè & circumſpectè facere ſtudeat, quòd ſuam probitatem debeat Rex meritò commendare.

Teſte Rege apud Dunolm, 28 die Septembris.

De Elongatione Treugæ, cum Duce Britanniæ proclamanda.

A.D. 1322.
An. 16. E. 2.
Clauſ. 16. E. 2. m. 27. d.

REX Cuſtodi Quinque Portuum ſuorum, vel ejus Locum tenenti, ſalutem.

Cùm nos Treugam,

Nuper captam inter nos, pro Mercatoribus, Marinariis, & aliis de Regno noſtro Angliæ, & Terris noſtris Walliæ & Hiberniæ, ex parte unâ, &, dilectum Conſanguineum noſtrum, Ducem Britanniæ, pro Mercatoribus, Marinariis, & aliis de Ducatu Britanniæ, ex parte alterâ,

Super Diſſenſionibus inter dictos Mercatores, Marinarios, & alios, hinc indè ſubortis, uſque ad Feſtum omnium Sanctorum proximò jam præteritum, prius captam, & uſque ad Feſtum Omnium Sanctorum proximò venturum poſtmodùm elongatam, ab eodem inſtanti Feſto Omnium Sanctorum, per duos Annos proximò ſequentes plenariè completos, duxerimus prorogandam;

Vobis mandamus quòd iſtam ultimam Prorogationem Treugæ in ſingulis locis, in Ballivâ veſtrâ, ubi expedire videritis, publicè proclamari faciatis; inhibentes omnibus & ſingulis de Regno ſeu Poteſtate noſtrâ, ne alicui, de Poteſtate & Dominio dicti Ducis, occaſione Diſſenſionum prædictarum, dampnum inferant aut gravamen, durante Prorogatione Treugæ ſupradictæ: Et hoc nullo modo omittatis.

Teſte Rege apud Novum Caſtrum ſuper Tynam, decimo octavo die Septembris.

Eodem modo ſcribitur Vicecomitibus ſubſcriptis, &c.

De Magno Concilio tenendo apud Rippon.

A.D. 1322.
An. 16. E. 2.
Clauſ. in dorſo m. 26.

REX, venerabili in Chriſto Patri, W. eâdem gratiâ, Archiepiſcopo Eboracenſi, Angliæ Primati, ſalutem.

Cùm jam regreſſi ſumus de partibus Scotiæ, & in partibus Novi Caſtri ſuper Tynam, ad refrænandum Scotorum, Inimicorum & Rebellium noſtrorum, obſtinantem malitiam, ſi forſan partes Regni noſtri hoſtiliter ingredi attemptaverint, iſto tempore hiemali, cum manu potente, moram facere:

Et, in inſtanti Seiſonâ Æſtivali, ad eaſdem partes Scotiæ, ad ipſorum Inimicorum noſtrorum Proterviam (cum Deo adjutorio) finaliter conterendum, proficiſci proponamus:

Ac ſuper hiis & aliis arduis Negotiis, nos & ſtatum dicti Regni noſtri, ac dictam Terram Scotiæ ſpecialiter tangentibus, vobiſcum, & cum cæteris Prælatis, Magnatibus, & Proceribus dicti Regni noſtri, apud Rippon, die Dominico proximo poſt Feſtum Sancti Martini proximò futuro, ordinaverimus habere Colloquium & Tractatum;

Vobis mandamus, in fide & dilectione, quibus nobis tenemini, firmiter injungentes, quòd, omnibus aliis prætermiſſis, dictis die & loco perſonaliter interſitis ibidem, nobiſcum, & cum cæteris Prælatis, Magnatibus, & Proceribus prædictis, ſuper dictis Negotiis Tractaturi, veſtrumque Conſilium impenſuri; & hoc nullatenus omittatis.

Teſte Rege apud Novum Caſtrum ſuper Tynam, decimo octavo die Septembris.

Per ipſum Regem.

Eodem modo ſcribitur ſubſcriptis, &c.

Super Invaſione, per Scotos, de feſtinando ad Regem.

A.D. 1322. An. 16. E. 2. Clauſ. 16. E. 2. m. 26. d.

A.D. 1322.

REX, dilecto & fideli ſuo, Johanni de Britanniâ, Comiti Richemundiæ, ſalutem.

Cum Scoti, Inimici & Rebelles noſtri, jam Regnum noſtrum ſunt ingreſſi, in eodem Homicidia, Deprædationes, Incendia, & alia Dampna innumera perpetrantes, & Caſtrum de Norham, infra idem Regnum noſtrum, hoſtiliter obſederint, & Fideles ac Subditos noſtros, in Cuſtodiâ ejuſdem Caſtri de mandato noſtro exiſtentes, diverſis Ingeniis & Machinis impugnare indies non deſiſtant;

Per quod, de Conſilio, dilectorum & fidelium noſtrorum, Comitum, Baronum, & aliorum Procerum Regni noſtri, nobis aſſiſtentium, ordinavimus, & moram facere proponimus, Domino concedente, apud Novum Caſtrum ſuper Tynam (ubi jam ſumus) uſque ad diem Dominicum in Vigiliâ Sancti Lucæ Evangeliſtæ proximò futurum, & tunc manu potenti proficiſci exindè contra dictos Inimicos & Rebelles noſtros, ad eorum malitiam repellendum, & ad eoſdem gravandum, prout Dominus miniſtrabit:

Vobis mandamus, in Fide, & Homagio, quibus nobis tenemini, firmiter injungentes, quòd cum Equis & Armis, ac Hominibus Peditibus, quantò potentiùs poteritis, ſitis ad nos apud dictam Villam de Novo Caſtro, in Vigiliâ prædictâ, ad proficiſcendum exindè nobiſcum contra dictos Inimicos & Rebelles noſtros, ad eorum malitiam, cum Dei adjutorio, repellendum, & ad eoſdem Inimicos noſtros gravandum, ſicut ſuperiùs eſt expreſſum.

Et hoc, ſicut nos, & Honorem noſtrum, & veſtrum, ac Salvationem Regni noſtri diligitis, modis omnibus faciatis.

Teſte Rege apud Novum Caſtrum ſuper Tynam, viceſimo die Septembris.

Per ipſum Regem.

Eodem modo mandatum eſt ſubſcriptis, &c.

Super Motibus, & Brigis, in Vaſconia.

A.D. 1322. An. 16. E. 2. Vaſc. 16. E. 2. m. 13.

A.D. 1322.

REX, dilecto & fideli ſuo, Fulconi l'Eſtraunge, Seneſcallo ſuo Vaſconiæ, ſalutem.

Nuper Litteras veſtras recepimus, continentes quòd ſuper Guerris, motis in Ducatu prædicto, inter, dilectum & fidelem noſtrum, Amanenum Dominum de Lebreto, & ſibi adhærentes, ex unâ parte, & quoſdam Nobiles ejuſdem Ducatûs, & alios eis adhærentes ex alterâ, Inhibitiones debitas partibus prædictis ex parte noſtrâ feciſtis; & quoſdam, qui ſe Juſticiari permiſerunt, in Areſto, ut decebat, poſuiſtis; contra alios, nobis non obedientes, ut deberent, vias, per quas ad obediendum compellerentur, ordinantes.

Subſequenter verò nobis per alios fuit intimatum, quòd, ad inſtantiam quorumdam de Nobilibus prædictis, imponentium præfato Amaneno Crimen Proditionis, contra eundem Amanenum, ut ad certos diem & locum compareret, inde Juſtitiam facturus & recepturus, Citatio emanavit; quódque dictus Amanenus, reputans locum prædictum ſibi ſuſpectum, de veniendo ad eundem, die ſibi præfixo, ſe excuſavit; petens alium locum ex causâ prædictâ aſſignari.

Super quibus volumus, & vobis injungimus & mandamus, quatinus in Negotiis prædictis, de aviſamento Concilii noſtri Ducatûs prædicti, cum rigore debito & juſtitia ulterius procedatis, prout ſecundum Foros & Conſuetudines partium illarum fuerit faciendum; Statum noſtrum & Honorem in omnibus & per omnia pro viribus conſervantes.

Et, ut in eiſdem conſultiùs procedere valeatis, tranſcriptum Litterarum noſtrarum, dicto Domino Amaneno, ſuper quibuſdam excuſationibus ſuis, de præmiſſis nobis factis, directarum, vobis mittimus ſub Privato Sigillo noſtro.

Præterea, nè inobedientiæ in Ducatu prædicto, ſecundum diverſitatem temporum, contra Progenitores noſtros & nos excercitatæ, aliquando in noſtri dampnum & dedecus continuentur, volumus, & vobis injungimus & mandamus, quòd inobedientias quaſcumque, ſi fortè aliquas in dicto Ducatu contra nos oriri contingat, de aviſamento Concilii noſtri ibidem, ſic cohiberi & puniri faciatis, quòd Honor noſter conſervetur illæſus.

Ad hæc, conſiderantes dampna,

A.D. 1322. Edw. 2.

Quæ per minùs providam Conceſſionem Privilegiorum, Libertatum, & aliorum arduorum, in dicto Ducatu, per Prædeceſſores veſtros in Officio Seneſcalciæ ibidem, necnon & per minùs idoneam Cuſtodiam Sigilli noſtri Ducatûs prædicti, & aliorum Sigillorum ad Officia in eodem Ducatu Deputatorum, ut intelleximus, hactenus evenerunt,

Volentes malis hujuſmodi obviare, vobis mandamus quòd Sigilla noſtra prædicta ſic providè & circumſpectè cuſtodiri faciatis, quòd, per defectum, ſeu negligentiam Cuſtodiæ, pericula aliqua non eveniant; Conceſſiones aliquas, Privilegiorum, Libertatum, ſeu aliorum arduorum, ſine Conſilio & Aviſamento, dilecti Clerici noſtri, Adæ de Limbergh, Conſtabularii noſtri Burdegaliæ, & aliorum, quos inter vos & dictum Conſtabularium ad hoc vocandos noveritis, nullatenus facientes.

Inſuper diverſis Gravaminibus, Progenitoribus noſtris, & nobis, per Miniſtros Domini Regis Franciæ, in dicto Ducatu, contra Juſtitiam illatis, de Aviſamento & Ordinatione Concilii noſtri Ducatûs prædicti, quaſdam Petitiones fieri fecimus; quas, ſimul & quaſdam requiſitiones gratiarum quarumdam ab Excellentiſſimo Principe Domino Carolo, nunc Rege Franciæ illuſtri, juxta tenorem earumdem, ſperabamus optinuiſſe conceſſas, & per dictum Dominum Regem ad dictas Petitiones & Requiſitiones reſponſa certa facta ſunt, quæ per aliquos, de Concilio dicti Domini Regis, aſſeruntur ad plenum nobis ſufficere debere, noſtræque voluntati & intentioni ſuper eiſdem eſſe ſimiliter ſatisfactum; cujus contrarium nobis & Concilio noſtro videtur eſſe verum.

A.D. 1322. Edw. 2.

Et, quia ſuper hiis, de quibus Petitiones & Requiſitiones prædictæ mentionem faciunt, diverſæ Diſſenſiones & Brigæ hactenus evenerunt, ad deliberandum cum Concilio noſtro, ſuper reſponſis prædictis, diem Dominicam proximam poſt inſtans Feſtum Sancti Martini, ordinavimus; & Tranſcripta Petitionum & Requiſitionum prædictarum, ac Reſponſorum nobis factorum, vobis mittimus ſub dicto Sigillo noſtro privato; mandantes quòd ſuper præmiſſis, unà cum Concilio noſtro Ducatûs prædicti, ad plenum deliberetis, utrum, videlicet, reſponſa prædicta ſufficiant juxta intentionem noſtram, necne.

Et deliberationem hujuſmodi, in ſcriptis diſtinctè & apertè factam, nobis mittatis, ita quod eam habeamus apud Rypon dicto die Dominico.

Et nichilominus aliquem de Concilio noſtro partium prædictarum, ſuper præmiſſis pleniùs inſtructum & informatum, ad diem & locum prædictos ſimiliter deſtinetis; quem, ſi ibidem tunc, propter brevitatem temporis, venire non poterit, faciemus, poſt diem illum, per tempus aliquod, pro dictis Negotiis expectari.

In Negotiis ſupraſcriptis vos ita diligenter habeatis, quòd diligentiam veſtram debeamus meritò commendare.

Teſte Rege apud Dunolmiam, viceſimo octavo die Septembris.

De Fide, Literis ſub Privato Sigillo Regis, caſualiter amiſſo, non adhibenda.

A.D. 1322. An. 16. E. 2.

Clauſ. 16. E. 2. m. 24. d.

REX Vicecomiti Suthamptoniæ, ſalutem.

Quia Sigillum noſtrum privatum (quo nuper utebamur) caſualiter eſt amiſſum, tibi præcipimus quòd aliquibus Literis, tibi ſub Sigillo prædicto de cætero deferendis, fidem nullatenus præbeas; & hoc idem in ſingulis Locis Ballivæ tuæ, ubi expedire videris, publicè facias proclamari: Et hoc nullatenus omittas.

Teſte Rege apud Bridlynton, decimo quinto die Octobris.

Per ipſum Regem.

A.D. 1322.

Eodem modo mandatum eſt ſingulis Vicecomitibus per Angliam, & Conſtabulariis Caſtrorum ſubſcriptorum; videlicet,

Conſtabulario Caſtri de Knareſburgh,
Conſtabulario Caſtri de Scardeburgh,
Conſtabulario Caſtri de Dunſtanburgh,
Conſtabulario Caſtri de Alnewyk,
Conſtabulario Caſtri de Norham,
Conſtabulario Caſtri de Bern.

Excepto quòd non ſcribitur ipſis de Proclamatione faciendâ.

De elongatione Treugæ inter Marinarios Angliæ, & Marinarios Ducis Britanniæ.

A.D. 1322. An. 16. E. 2. Clauſ. 16. E. 2. m. 19. d.

JOhan, Duc de Bretaigne, Viconte de Limeges, a touz ceus, qui ces preſentes letres verront ou orront, ſalut.

Sachez que,

Comme le 24. jour de Novembre, l'an de grace mill troiz cenz & vint, fuſt acorde,

Pour bien de Paiz, entre nous, pour touz les Marcheanz, Mareanz, & Sougez de noſtre Duche, d'une part, & noſtre Sire le Roi d'Angleterre, Sire d'Illande & de Gales, & Duc d'Aquitaine, les Marcheanz, les Mareanz, & les Souges de ſon Roiaume, des Terres d'Illande & de Gales, d'autre,

Que nuef Trieues furent pries & affermes entre les dites parties, ſe tienſiſt plainement, ſelonc la forme acordee, tant que a la Feſte de toux Sainz ja darreine paſſe, ſur aucunes condicions, expreſſement pallees es dites trieues & priſes pour ce que celles choſes ne furent pas fourniz, pour aucunes achoiſons, les dites trieues, einſi priſes & affermees, euſſons elloigne oultre la dite Feſte de touz Sainz par un An preſchein enſuiant plenierement accompli, & meiſmement les condicions ſeient encore a fournir:

Nous, veuillanz que les choſes acordees ſe facent ſi avant, come a nous & a noz Sougez apertient, les dites Trieus, enſi priſes & affermes, & puis par nous elloignees, ſi comme deſus eſt dit, elloignons, oultre la feſte de touz Sainz preſchine a venir, par deus Anz enſuivanz plenerement acompliz.

Et voulons que les choſes, pallees & motees autrefoiz es dites trieues, ſe facent & fourniſſent plainement en covenable maniere, dedenz l'Elloignance de ceus Trieues, ſi par cas dedenz meiſmes la temps, amiable compocicion, ou reformacion d'acort ne puiſſe eſtre procuree, ou faite entre les parties ſur les deſcors, meuz d'une part & d'autre:

Et nous eſt aparu, par les letres noſtre treſchier Seigneur le Roi d'Angleterre, ſaillees de ſon grant Saiel, de l'Elloignance de la dite Trieue, pour quoi l'avons fait publier par noſtre Duche, & commande que elle ſoit gardee.

En teſmoignance de queles choſes a ceſtes preſentes letres a vous mis noſtre Saille.

Done a noſtre Chaſtieu don Gaunte, le jeudi ampres la Feſte Saint Lucas Evangel, l'an mil, trois cenz, vint & deus.

De Fide, Literis ſub Privato Sigillo reperto, adhibenda.

A.D. 1322. An. 16. E. 2. Clauſ. 16. E. 2. m. 24. d.

REX Vicecomiti Eborum, ſalutem.

Licet nuper, credentes Sigillum noſtrum privatum (quo utimur) caſualiter fuiſſe amiſſum, tibi præceperimus quòd aliquibus Literis, tibi ſub Sigillo prædicto extunc deferendis, fidem nullatenus præberes, & quòd hoc in ſingulis locis Ballivæ tuæ, ubi expedire videres, publicè faceres proclamari:

Quia tamen Sigillum noſtrum prædictum jam ad manus noſtras devenit, & toto tempore prædicto in ſecurâ cuſtodiâ extitit, ita quòd inde nulla ſuſpitio ſiniſtra haberi potuit;

Tibi præcipimus quòd Literis noſtris, tibi ſub Sigillo prædicto delatis, & exnunc deferendis, fidem præbeas; & hoc etiam in ſingulis locis Ballivæ tuæ, ubi expedire videris, publice facias proclamari; mandato noſtro prædicto, tibi in contrarium directo, non obſtante.

Teſte Rege apud Eborum, viceſimo ſeptimo die Octobris.

Per ipſum Regem.

Eodem modo mandatum eſt ſingulis Vicecomitibus per Angliam.

Et eodem modo mandatum eſt ſingulis Conſtabulariis Caſtrorum ſupraſcriptorum; excepto quod non ſcribitur ipſis de Proclamatione faciendâ.

A.D. 1322. Edv. 2.

A.D. 1322. Edv. 2.

Pro Comite Richemundiæ per Scotos capto.

A.D. 1322. An. 16. E. 2. Pat. 16. E. 2. p. 1. m. 19.

REX omnibus Ballivis & Fidelibus ſuis, ad quos, &c. ſalutem.

Cùm, dilectus Conſanguineus & Fidelis noſter Johannes de Britanniâ Comes Richemundiæ, nuper in Obſequio noſtro per Scotos, Inimicos & Rebelles noſtros, captus, penes ipſos adhuc exiſtat:

Nos, volentes hiis, quæ ad ipſius Comitis Conſolationem pertinere poterunt, annuere, prout decet, & volumus & concedimus quòd idem Comes, dùm apud dictos Inimicos noſtros moram fecerit, uſque ad ſeptem perſonas de Familiâ ſuâ, vel aliundè, quas nominare voluerit, pro Recreatione & Obſequiis ſuis ſecum valeat retinere.

In cujus, &c. uſque ad Feſtum Pentecoſtes proximò futurum duraturas.

Teſte Rege apud Eborum, viceſimo ſeptimo die Octobris.

Per ipſum Regem.

A.D. 1322.

De Domibus, per Roi Brunaund forisfactis, datis Roi de North, Miniſtrallo Regis.

A.D. 1322. An. 16. E. 2. Pat. Terr. forisfact. 16. E. 2.

REX, viceſimo octavo die Octobris, dedit & conceſſit Willielmo de Morle, dicto ROI DE NORTH, Miniſtrallo Regis, illas Domos, cum Pertinentibus, quæ fuerunt Johannis le Boteler, dicti ROI BRUNAUND, nuper Inimici Regis, in Villâ de Pontefracto: & quæ, per forisfacturam ejuſdem Johannis, ad Manus Regis devenerunt, HABENDAS eidem Willielmo, ad totam vitam ſuam, faciendo, &c.

Per ipſum Regem.

A.D. 1322.

De Parliamento, nuper ad Rippon ſummonito, apud Eborum tenendo.

A.D. 1322. An. 16. E. 2. Clauſ. 16. E. 2. m. 24. d.

REX Vicecomiti Eborum, ſalutem.

Licet nuper, ſuper quibuſdam arduis Negotiis, nos, & Statum Regni noſtri, ac Terram noſtram Scotiæ ſpecialiter tangentibus, cum Prælatis, Magnatibus, & Proceribus Regni noſtri apud Rippon, die Dominico proximo poſt Feſtum Sancti Martini proximò futurum, ordinâſſemus habuiſſe Colloquium & Tractatum;

Quibuſdam tamen de cauſis tibi præcipimus quòd in Civitatibus, Burgis, & locis aliis in Ballivâ tuâ, ubi videris expedire, publicè ex parte noſtrâ facias proclamari, quòd omnes & ſinguli Prælati, Comites, Barones, Magnates, & Proceres, ac Milites, pro Comitatu tuo, Cives pro Civitatibus, & Burgenſes pro Burgis ejuſdem Comitatûs, qui ad intereſſendum dictis diei & loco, occaſione prædictâ, per Brevia noſtra, vel alio modo ſummoniti vel præmuniti extiterunt, omnibus aliis prætermiſſis, dicto die Dominico ſint apud Eborum, nobiſcum ſuper dictis Negotiis tractaturi; ſuumque Conſilium impenſuri; & hoc nullo modo omittas.

Teſte Rege apud Eborum, triceſimo die Octobris.

Per ipſum Regem.

Eodem modo ſcribitur Vicecomitibus ſubſcriptis; videlicet,

Notynghamiæ & Derbiæ,
Lincolniæ,
Lancaſtriæ,
Weſtmerlandiæ,
Cumbriæ,
Northumbriæ.

Ad Papam, de attemptatis contra Jura Regia Reformandis.

A.D. 1322. An. 16. E. 2. Rom. 16. E. 2. m. 9. d.

PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum.

Angit nos interiùs quòd, pro defenſione Juris noſtri Regii contra conatus illicitos, nos ſuper eodem infeſtare non deſinentium, veſtri Apoſtolatûs apicem, quaſi ſine intermiſſione, pulſare compellimur;

Set, artante nos Juramento, in Coronatione noſtrâ ſuper hoc præſtito, veſtram Clementiam eo prætextu confidentiùs precibus oneramus, quo vos Juris noſtri prædicti Defenſorem præcipuum hactenus invenimus, & Turbationes, Nobis in hac parte irrogatas, amovere, per veſtras gratioſas Literas, nuperimè promiſiſtis.

Hinc, Pater Sanctiſſime, dilectos Clericos noſtros, Magiſtrum Robertum de Baldok, Archidiaconum Middleſexiæ, & Magiſtrum Willielmum de Ayremynne, qui Nobis ſic utiliter deſerviunt, quòd ipſorum præſentiali Obſequio commodè carere non poſſumus, veſtræ Beatitudini plenis affectibus commendamus; quantò devotius poterimus ſupplicantes,

Quatenus ea, quæ contra dictum Robertum ſuper Præbendâ de Aylesbury, in Eccleſiâ Lincolnienſi, quam habet ex Collatione noſtrâ,

A.D. 1322.

Et contra præfatum Willielmum, ſuper Præbendâ de Leghton Buſard, quam idem Willielmus habet ſimiliter, in dictâ Eccleſiâ Lincolnienſi, ex Collatione noſtrâ,

Non ſine gravi præjudicio Juris noſtri Regii, & Honoris deformitate, præter veſtram conſcientiam, ut credimus, attemptantur, dignemini, ſi placet, zelo Juſticiæ, quæ Jus cujuſlibet ſibi tribui diſcernit, & pro noſtro Honore & Jure conſervandis, prout Jura dictant, vel aliàs, de gratiæ veſtræ plenitudine facere revocari.

Id etenim, quod in dictis factis ſic verſatur, non ſolùm nos & Jura noſtra, verùm etiam Magnates de Regno noſtro Jura, Leges, & Conſuetudines ejuſdem contingit, prout in Literis dictorum Magnatum, veſtræ Beatitudini indè directis, credimus contineri.

Propter quod in præmiſſis per veſtram Clementiam ſic fieri ſupplicamus, ne Scandala, quod abſit, exinde valeant ſuboriri.

Conſervet, &c.

Dat. apud Eborum, 31. die Octobris.

Pro Archiepiſcopo Cantuar. ſuper Bajulatione Crucis infra Provinciam Eborum.

A.D. 1322. An. 16. E. 2. Clauſ. 16. E. 2. m. 23. d.

REX, venerabili in Chriſto Patri, Domino W. eâdem gratiâ, Archiepiſcopo Eborum, Angliæ Primati, ſalutem.

Cùm, venerabilis Pater, W. Cantuarienſis Archiepiſcopus, totius Angliæ Primas, de Mandato noſtro, uſque Eborum, ad tractandum ibidem nobiſcum, & cum cæteris Prælatis & Magnatibus Regni noſtri, ſuper diverſis & arduis Negotiis, nos & Statum ejuſdem Regni tangentibus, in proximo ſit venturus;

Nos, conſiderantes quòd ſuper Bajulatione Crucis dicti Archiepiſcopi in veſtrâ Provinciâ, & crucis veſtræ in ſuâ Provinciâ, diſſenſiones & Diſcordiæ hactenus evenerunt; volentéſque periculis hujuſmodi & impedimentis, quæ Negotiis noſtris per abſentiam præfati Cantuarienſis Archiepiſcopi, ſi eiſdem tractandis non intereſſet, evenire poſſent, obviare;

Vobis Mandamus, firmiter injungentes, quòd præfato Archiepiſcopo Cantuarienſi, aut Hominibus de familiâ ſuâ, quo minus idem Archiepiſcopus, uſque ad dictam Civitatem Eborum, pro Negotiis noſtris, ſic venire, & ibidem morari, ac exindè redire ad propria poſſit, Dampna, Gravaminia, Impedimenta aliqua non inferatis, ſeu per alios fieri Procuretis.

A.D. 1322.

Scientes quòd, ſi ſecus feceritis, ad vos graviter capiemus.

Volumus enim vos, ad hujuſmodi Tractatus, in Provinciâ Cantuarienſi, pro Negotiis noſtris, abſque impedimento vobis, ſeu veſtris, per prædictum Archiepiſcopum & ſuos inferendo, accedere in futurum.

Teſte Rege apud Eborum, 4. die Novembris.

Per ipſum Regem, nunciante Magiſtro R. Baldok.

A.D. 1322. Edw. 2.

REX Vicecomiti Eborum, &c. *ut supra*, tibi præcipimus quòd dicto Archiepiscopo, cùm ad Ballivam tuam accesserit, occurras, & ipſum uſque Civitatem Eborum prædictam ſalvò & ſecurè conducas; non permittens ſibi, aut alicui de familiâ ſuâ, dum ibidem fuerint, Injuriam fieri aut Gravamen; & hoc nullo modo omittas.

Teſte ut ſupra.

Eodem modo ſcribitur Vicecomiti Notinghamiæ, mutatis mutandis.

Super Collatione Præbendæ Galhardo Cardinali.

A.D. 1322. An. 16. E. 2. Rom. 16 E. 2. m. 9.

PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum.

Illam de veſtrâ Sanctitate fiduciam ſemper gerimus, quòd Jura noſtra Regia illæſa velit veſtra Benignitas conſervare, &, ſi quæ contra eadem Jura attemptata fuerint, ea defenſione præcipuâ ſubmovere.

Cùm igitur Collationes Præbendarum, in Eccleſiis Cathedralibus Regni noſtri, ratione Temporalium, vacantibus Sedibus, vel eiſdem plenis, Legitimis de cauſis, in manu noſtra exiſtentium, Jure noſtro Regio ad Nos pertineant; quo Jure Nos, & Progenitores noſtri, totis retroactis temporibus, uſi ſumus:

Ac Nos Præbendam de Stok, in Eccleſiâ Lincolnienſi, vacantem & ad noſtram Donationem ſpectantem, ratione Temporalium Epiſcopatûs Lincolnienſis, exigentibus notoriis Criminibus Henrici Epiſcopi loci ejuſdem, in manu noſtrâ exiſtentium, contulerimus, venerabili Patri, Domino G. Sanctæ Luciæ in Silice Diacono Cardinali:

De quâ quidem Præbendâ, ad noſtram Collationem ſic ſpectante, Jure noſtro in hac parte vobis non detecto, ut accepimus, alii providiſtis,

Nos, de veſtræ bonitatis affluentiâ ſpecialiter confidentes, Sanctitati veſtræ affectione, quâ poſſumus, humiliter ſupplicamus, quatinùs, Collatione noſtrâ prædictâ, vobis acceptâ, remanente dicto Domino Cardinali, ut eandem, ex cauſis, quas aliâs veſtræ Clementiæ ſcripſimus, acceptet, dignemini injungere, & Nuncios noſtros, in veſtra Sacra Curia, pro negotio prædicto & aliis, Nos, & Honorem noſtrum, ac Jura noſtra contingentibus, expectantes, ſuper eiſdem feliciter expedire, & ad Nos cum veſtris beneplacitis, ad quæ parati ſumus & erimus, cum feſtinatione deſiderata remittere taliter expeditos.

Conſervet, &c.

Dat. apud Eborum, quarto die Decembris.

Super dicti Cardinalis Præbenda, Præcentoria, & Archidiaconatu.

A.D. 1322. An. 16. E. 2. Pat. 16. E. 2. p. 1. m. 14.

REX omnibus, ad quos, &c. ſalutem.

Volentes, venerabili Patri, Domino G. Sanctæ Luciæ in Silice Diacono Cardinali gratiam facere ſpecialem, conceſſimus eidem Cardinali quòd ipſe,

Super Archidiaconatu Oxoniæ, in Eccleſia Lincolnienſi, aut Præcentoria & Præbenda in Eccleſia Ciceſtrenſi, quas in præſenti noſcitur optinere, ac ſuper Jure, ſeu Poſſeſſione eorumdem, Archidiaconatûs, Præcentoriæ, & Præbendæ,

Ratione alicujus Juris, quod nobis aliquo tempore competiit, competit, aut competere poterit in futurum, occaſione alicujus vacationis prædictorum Epiſcopatuum, Lincolniæ & Ciceſtriæ, in manu noſtra, ſeu Progenitorum noſtrorum aliquo tempore exiſtentium,

Per Nos ſeu Miniſtros noſtros nullatenus occaſionetur, moleſtetur in aliquo, ſeu gravetur.

In cujus, &c.

Teſte Rege apud Eborum, quarto die Decembris.

Per ipſum Regem.

A.D. 1322. Edv. 2.

Ad Cardinalem prædictum, ſuper Negotiis Regis expediendis.

A.D. 1322. An. 16. E. 2. Rom. 16. E. 2. m. 9.

VEnerabili in Chriſto Patri Domino G. Dei gratiâ, Sanctæ Luciæ in Silice Diacono Cardinali, amico ſuo cariſſimo, Rex ſalutem, & ſinceræ Dilectionis affectum.

De eo quòd Nunciis noſtris, in Sancta Romana Curia, ſuper expeditione Negotiorum noſtrorum ibidem, & maximè ſuper hiis, quæ vos, & Nos, ac, dilectum Clericum noſtrum, Magiſtrum Robertum de Baldok contingunt, gratioſos vos reddidiſtis (prout ex Literis dictorum Nunciorum, Nobis directis, intelleximus) vobis grates referimus ſpeciales;

Paternitatem veſtram attentiùs deprecantes, quatinùs erga Nos, & noſtros, hujuſmodi Benivolentiam ſic continuare velitis, quòd vos & veſtra, infra poteſtatem noſtram, ſpecialiter commendata habere, & pro eiſdem debeamus Regiam Benivolentiam excercere.

Dat. apud Eborum, quarto die Decembris.

Ad Comitem Flandriæ, ſuper Treuga ineunda.

A.D. 1322. An. 16. E. 2. Clauſ. 16. E. 2. m. 18. d.

REX, Nobili viro, Domino Ludewyco, Comiti Flandriæ, ſalutem.

Ex Literarum veſtrarum, nobis tranſmiſſarum, tenore didicimus, qualiter, pro evitandis periculis, quæ ex Diſſenſionibus, inter noſtros & veſtros Subditos nuper exortis, proveniunt, & provenire formidantur, Treugam, inter dictos noſtros & veſtros ſubditos, ſuper dictis Diſſenſionibus, affectatis iniri, eámque petiviſtis a Nobis concedi.

Super quo vobis duximus intimandum, quòd Dominus Robertus, quondam Comes Flandriæ, Avus veſter, & ſui ſubditi, dictarum Diſſenſionum materiam & occaſionem præbuerunt;

Verumptamen,

Si per vos, ac veſtros Subditos, effectualiter velitis facere deſiſti a quocumque Subſidio, Scotis, Inimicis & Rebellibus noſtris, impendendo, ac a Communione cum eiſdem faciendâ, dummodo nobis Rebelles extiterint,

Placet nobis, pro bono pacis, inter noſtros & veſtros Subditos mutuò confovendæ, quod aliquos de veſtris in Regnum noſtrum mittatis, ſuper dicto articulo, & aliis, pro Treugâ hujuſmodi ineundâ neceſſariis, tractaturos; de quorum nominibus, cum Nobis innotuerit, ſalvum & ſecurum Conductum pro eiſdem, per noſtras Literas, extunc concedemus, ad terminum ſatis competentem duraturum.

Quid autem ſuper hiis facere decreveritis, Nobis per veſtras Literas reſcribere curetis.

Dat. apud Eborum, 4. die Decembris.

Ad Regem Franciæ, ſuper quodam Areſto.

A.D. 1322. An. 16. E. 2. Rot. Fr. 16. E. 2. m. 8.

MAgnifico Principi, Domino K. Dei gratiâ, Regi Franciæ & Navarræ illuſtri, Fratri ſuo kariſſimo, Edwardus, ejuſdem gratiâ, Rex Angliæ, &c. ſalutem, & ad vota Succeſſus proſperos ac felices.

Ad veſtræ Serenitatis magnificentiam eo ſpecialius in noſtris Negotiis recurrimus, quo de eadem fiduciam gerimus pleniorem.

Cùm itaque, ut intelleximus, in Curia veſtra, ad Proſecutionem Prioris Sancti Euſtropii, quoddam Areſtum contra nos factum exiſtat;

Excellentiam veſtram affectuoſis precibus deprecamur, quatinus dicendi contra Areſtum prædictum velitis Nobis gratiam concedere, & aliquem, de Concilio partium illarum, ſuper Negotio illo, penes vos proſequiturum, ſuper hoc admittere gratioſè.

Dat apud Hacheſeye, 10. die Decembris.

De Intendendo Reginæ.

A.D. 1322. An. 16. E. 2.

Pat. 16. E. 2. p. 1. m. 11.

REX Vicecomitibus, & omnibus aliis, Ballivis, Miniſtris, & Fidelibus ſuis, tàm infra Libertates, quàm extra, ad quos, &c. ſalutem.

Cùm Iſabella, Regina Angliæ, Conſors noſtra cariſſima, de licentiâ & voluntate noſtrâ, causâ Peregrinationis, ad diverſa loca infra Regnum noſtrum ſe divertat,

Vobis omnibus & ſingulis Mandamus, firmiter injungentes, quòd præfatæ Conſorti noſtræ, cùm ipſam per loca veſtra tranſitum facere contigerit, eundo, & verſus Nos redeundo, pro Rebus & Herneſiis ſuis, Cariagium; ac, pro Hoſpitio ſuo, alia neceſſaria, pro Denariis ipſius Conſortis noſtræ, habere faciatis, cùm ex parte ipſius Conſortis noſtræ ſuper hoc fueritis requiſiti.

In cujus, &c. uſque ad Feſtum Sancti Michaelis proximò futurum duraturas.

Teſte Rege apud Eborum, 23. die Decembris.

Per ipſum Regem.

De Conductu pro Hominibus Domini de Sulliaco, per Scotos Capti.

A.D. 1322. An. 16. E. 2.

Pat. 16. E. 2. p. 1. m. 11.

REX Vicecomitibus, & omnibus Ballivis & Fidelibus ſuis, tàm infra Libertates, quàm extra, ad quos &c. ſalutem.

Cùm, Nobilis Vir, Henricus Dominus de Sully, nuper per Scotos, Inimicos & Rebelles noſtros, infra Regnum noſtrum captus, & penes ipſos adhuc exiſtens, mittat quoſdam Homines ſuos in Regnum noſtrum, pro quibuſdam Negotiis ſuis faciendis & proſequendis:

Vobis Mandamus quòd Hominibus ipſius Henrici, uſque ad numerum octo vel decem, quos per Literas ſuas Patentes deputare, & nominare voluerit ad Negotia ſua faciendum & proſequendum, in Regnum noſtrum veniendo, ibidem morando, & exindè in Scotiam redeundo, non inferatis, ſeu, quantum in vobis eſt, ab aliis inferri &c. ſeu gravamen; ſet eis potiùs ſalvum & ſecurum Conductum habere faciatis, cum ſuper hoc ex parte noſtrâ fueritis requiſiti.

In cujus, &c. uſque ad Feſtum Paſchæ proximò futurum duraturas.

Teſte Rege apud Eborum, 28. die Decembris.

Per ipſum Regem.

Dupplicat.

De Torneantibus apud Neuport attachiandis.

A.D. 1322. An. 16. E. 2.

Pat. 16. E. 2. p. 1. m. 8.

REX, dilectis & fidelibus ſuis, Comitibus, Baronibus, Militibus, & omnibus aliis Hominibus ad Arma, apud Neuport in Comitatu Staffordiæ ad Juſtas faciendas in proximo Conventuris, ut dicitur, ſalutem.

Cùm, ante hæc tempora, per ſingulos Comitatus Regni noſtri fecerimus publicè Proclamari, & ſub gravi Foriſfacturâ firmiter Inhiberi, ne quis, Comes, Baro, Miles, ſeu alius Homo ad Arma, cujuſcumque ſtatûs ſeu conditionis exiſteret, durante Guerrâ noſtrâ Scotiæ, infra Regnum noſtrum Turneare, Burdeare, Juſtas facere, Aventuras quærere, ſeu aliqua alia facta Armorum præſumeret excercere, ſine noſtrâ Licentiâ ſpeciali:

Ac jam intellexerimus quòd Scoti, Inimici & Rebelles noſtri, ſe parant, quanto fortiùs poterunt, ad ingrediendum Regnum noſtrum, in inſtanti Feſto Purificationis Beatæ Mariæ Virginis;

Per quod ſummoneri fecimus omnes & ſingulos Proceres, Magnates, & alios Homines ad Arma, de eodem Regno, quòd ſint ad Nos, apud Eborum, in dicto Feſto, Armis competentibus benè muniti, ac prompti & parati ad proficiſcendum exindè nobiſcum contra dictos Inimicos & Rebelles noſtros, ſi Regnum noſtrum iugrediantur:

Nos, conſiderantes hujuſmodi Proclamationes

A.D. 1322. Edv. 2. clamationes factorum Armorum, ſine Licentiâ noſtrâ factas, non ſolùm in retardationem expeditionis Negotiorum noſtrorum prædictorum, contra dictos Inimicos noſtros ſic ſumptorum, verùm etiam in Turbationem & læſionem pacis noſtræ, ac ſubverſionem Regni noſtri (quantum eſt in facientibus hujuſmodi Proclamationes) poſſe veriſimiliter redundare;

Vobis omnibus & ſingulis, ſub Foriſfacturâ omnium, quæ Nobis foriſfacere poteritis, Mandamus, firmiter inhibentes, nè ad dictum locum de Neuport, ſeu alibi, infra Regnum noſtrum, Juſtas facere, Turneare, Burdeare, Aventuras quærere, ſeu aliqua alia facta Armorum excercere præſumatis, ſine noſtrâ Licentiâ ſpeciali.

Scientes, pro certo, quòd contrarium facientes ita graviter puniemus, quòd punitio illa aliis cedet in timorem taliter delinquendi.

Aſſignavimus nihilominus, dilectos nobis, Henricum de Thrapſton Clericum, & Bertrandum de la More ſervientem noſtrum ad Arma, ad Attachiandum omnes & ſingulos Homines ad Arma, cujuſcumque ſtatûs ſeu conditionis exiſtant, quos invenerint aliqua facta Armorum infra dictum Comitatum Staffordiæ excercentes: nec non ad capiendum, in manum noſtram Equos & Herneſia omnium & ſingulorum Hominum, facta Armorum excercentium, ut eſt dictum; A.D. 1322. Edv. 2.

Mandantes omnibus & ſingulis Vicecomitibus, Ballivis, & aliis Miniſtris, & Fidelibus noſtris, tàm infra Libertates, quàm extra, quòd præfatis, Henrico & Bertrando, & eorum alteri, in præmiſſis, ſint Intendentes, Reſpondentes, Conſulentes, & Auxiliantes, quotiens & quando per ipſos, Henricum & Bertrandum, vel eorum alterum, ſuper hoc, ex parte noſtrâ, fuerint præmuniti.

Et vos, præfati Vicecomites, omnes & ſingulos, quos iidem, Henricus & Bertrandus, vel eorum alter, eâ occaſione, attachiaverint, vel attachiaverit, ab eis, vel eorum altero per Indenturam, indè faciendam, recipiatis, & in Priſonâ noſtrâ ſalvò & ſecurè cuſtodiatis, quouſque aliud indè a nobis habueritis in Mandatis.

In cujus, &c.

Teſte Rege apud Eborum, 30. die Decembris.

Per ipſum Regem.

De Tractatu ſuper Treuga cum Scotis, Rege inconſulto, non habendo.

A.D. 1323. An. 16. E. 2. Pat. 16. E. 2. p. 1. m. 8.

REX, dilectis & fidelibus ſuis, Comitibus, Baronibus, Militibus, & omnibus aliis de Comitatibus Cumbriæ, Weſtmerlandiæ, & Northumbriæ, tàm infra Libertates, quàm extra, & de aliis locis in Marchiis Scotiæ, ſalutem.

Datum eſt nobis intelligi quòd inter vos & Scotos, Inimicos & Rebelles noſtros, ſuper Treugâ, per ipſos vobis ad certum tempus concedendâ, Tractatus plures habentur; de quibus vehementer admiramur, & eo præcipuè quòd de talibus, nobis inconſultis, tractare voluiſtis.

Et quia præmiſſa, ſi, nobis inconſultis, firmarentur, in noſtri dedecus cederent manifeſtè;

Vobis omnibus & ſingulis Inhibemus, ſub gravi Foriſfacturâ noſtrâ, firmiter injungentes, ne Tractatus aliquos ſuper Treugâ hujuſmodi cum dictis Inimicis noſtris quomodolibet teneatis; nec quicquam, ſi Tractatum ſit, firmetis, quouſque de Conditionibus Treugæ tractatæ fuerimus informati, & ulterius præceperimus velle noſtrum. A.D. 1323.

Mandavimus enim, dilecto & fideli noſtro, Andreæ de Hartcla, Comiti Karlioli, quòd de Conditionibus Treugæ prædictæ Nos informet indilatè; quâ quidem Informatione receptâ, non tardabimus ulterius ordinare, quod pro noſtro & veſtro honore & commodo noverimus faciendum.

Teſte Rege apud Couwyk, 8. die Januarii.

Per ipſum Regem.

Et Memorandum quòd Breve, præfato Comiti Karlioli indè directum, irrotulatur dorſo Clauſ. ſub eâdem datâ.

Ad Andream de Harcla, ſuper Tractatu prælibato.

A.D. 1323. An. 16. E. 2. Clauſ. 16. E. 2. m. 16. d.

REX, dilecto & fideli ſuo, Andreæ de Harcla, Comiti Karlioli, ſalutem.

Datum eſt nobis intelligi, quòd inter homines Subditos noſtros, & Scotos, Inimicos & Rebelles noſtros, ſuper Treugâ, per ipſos Scotos dictis Subditis noſtris ad certum tempus concedendâ, Tractatus plures, vobis ſcientibus, & non contradicentibus, habentur; unde vehementer cogimur admirari, præcipue quòd, Nobis inconſultis, Tractatus hujuſmodi fieri permiſiſtis.

Et quia præmiſſa, ſi, Nobis inconſultis, firmarentur, in noſtri Dedecus cederent manifeſtè, per quod Inhibuimus omnibus & ſingulis Comitibus, Baronibus, Militibus, & aliis de Marchiis prædictis, ſub gravi Forisfacturâ noſtrâ, firmiter injungentes, nè Tractatus aliquos ſuper Treugâ hujuſmodi cum dictis Inimicis noſtris teneant; nec quicquam, ſi tractatum ſit, firmarent, quouſque de Conditionibus Treugæ, ſic tractatæ, fuerimus informati, & ulteriùs præceperimus velle noſtrum;

A.D. 1323.

Vobis Mandamus, firmiter injungentes, quòd, habitâ inde Informatione, & aliis prætermiſſis, dimiſſâque in Caſtro noſtro Karlioli & Villâ noſtrâ ibidem ſufficienti Cuſtodiâ pro eiſdem, ad Nos, ubicumque fuerimus, perſonaliter accedatis, nos ſuper dictis Tractatibus informaturi; ut, habitâ informatione veſtrâ, indè ulteriùs faciamus quod, de veſtro & aliorum Fidelium noſtrorum Conſilio, pro noſtro & Regni noſtri commodo & honore fuerit faciendum; & hoc, ſicut Nos & Honorem noſtrum diligitis, modis omnibus faciatis.

Teſte Rege apud Cowyk, 8. die Januarii.

Per ipſum Regem.

Ad Papam, pro nonnullis Diſpenſationibus.

A.D. 1323. An. 16. E. 2. Rom. 16. E. 2. m. 9.

PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum.

Pro illorum augendis Profectibus, quos noſtris Obſequiis utiliter & providè novimus laborâſſe, & quibus præcipuè mores ſtrenui & virtutum merita ſuffragantur, eo confidentiùs veſtræ Clementiæ preces effundimus, quo a ſolitâ Benignitare veſtrâ, quæ ſe gratioſam exhibet virtuoſis, ſperamus eas favorabiliùs exaudiri.

Quamobrem, dilecti Clerici noſtri, Willielmi de Culpho, qui in commiſſis ſibi a nobis frequenter Negotiis, ut experimento probavimus, circumſpectè & fideliter ſe gerebat, ſuis exigentibus meritis, Promotionem corditer affectantes,

Sanctitati veſtræ votivis affectibus ſupplicamus, quatinùs eidem Willielmo, de Medietate Eccleſiæ de Walpol,

Pro Portione Lewens, quæ per Conſtitutionem veſtram, olim contra Pluralitates editam, vacavit, & adhuc vacare dinoſcitur, & ad Diſpoſitionem veſtram pertinet virtute Reſervationis, per eandem Conſtitutionem indè factæ,

Providere dignemini caritatis intuitu, noſtrorumque rogaminum interventu.

A.D. 1323.

Firmam etenim fiduciam in Domino optinemus, quòd eadem Eccleſia, quæ jam per longa vacavit tempora (quòd a veſtrâ memoriâ credimus excidiſſe) per ipſius W. induſtriam, ſi veſtra Benignitas votis noſtris in hac parte duxerit annuendum, miſerante Domino, ſalutaria ſuſcipiet incrementa.

Verùm, quia idem Willielmus propter defectum natalium, quam patitur, de ſoluto genitus & ſolutâ, ſuper quo aliàs (nec non & ſuper Retentione Eccleſiarum de Alſleton & de Stucton) per Sedem Apoſtolicam ſecum fuerat Diſpenſatum (quarum alteram dimiſit ex artatione Conſtitutionis ſupradictæ) jam de dictâ Eccleſiâ de Stucton, quam modo tenet, migrare non poteſt, ut Nobis relatum eſt, abſque Diſpenſatione veſtra & Licentia ſpeciali, placeat, quæſumus, veſtræ Beatitudini eidem Willielmo, etiam ſuper hoc, gratiam facere, quam veſtra circumſpectio fore decreverit oportunam.

Conſervet, &c.

Dat. apud Parcum de Stowe, 18. die Januarii.

Ad Carolum Franciæ Regem, ſuper captione Dromondæ antedictæ.

A.D. 1323. An. 16. E. 2. Clauſ. 16. E. 2. m. 17. d.

MAgnifico Principi, Domino Karolo, Dei gratiâ, Franciæ & Navarræ Regi Illuſtri, Fratri ſuo cariſſimo, Edwardus, ejuſdem gratiâ, Rex Angliæ, &c. ſalutem, & ſucceſſus, ad vota, ſemper proſperos & felices.

Cùm olim Jakeminus de Recto, Mercator de Janua, nobis dediſſet intelligi,

Qualiter ipſe cum quadam Magnâ Nave, quæ vulgariter Dromunda nuncupatur, undè idem Jakeminus Patronus & Dominus erat, Frumento, Oleo, Melle, & aliis Victualibus & Mercandiſis oneratâ, propter nimiam & inſolitam cariſtiam Bladorum, & aliorum Victualium, quæ tunc in Regno noſtro habebatur, noſtri contemplatione, & ſub noſtris Protectione & ſalvo Conductu, apud les Dunes, juxta Portum Villæ noſtræ de Sandwico, declinaverat, & eadem Victualia ibidem, ad opus noſtrum, & aliorum, in dicto Regno noſtro degentium, venditioni expoſuerat:

Et qualiter quidam Berengarius Blancus, Cuſtos ſeu Admirallus quarumdam Navium, bonæ memoriæ, Domini Lodovici, nuper Regis Franciæ, Fratris veſtri, ſuper Mare, in partibus Caleſiæ, cum pluribus aliis de Comitivâ ſuâ, in Navibus Guerrinis exiſtentibus, ad dictum locum de les Dunes acceſſit, & dictam Magnam Navem, ibidem Ancoratam, cum toto Apparatu, & aliis Victualibus & Mercandiſis, in eâ exiſtentibus (quæ per Inquiſitionem & ſufficientem informationem, indè factas de mandato noſtro, ad valorem quinque milium, ſeptingentarum, ſexdecim Librarum, & duodecim Solidorum Sterlingorum fuerant æſtimata) Armatâ Potentiâ cepit; &, interfectis quibuſdam Marinariis ejuſdem Navis, & quibuſdam aliis vulneratis, eam uſque Villam veſtram de Caleys ſecum abduxit, eandem Navem, cum Bonis ſupradictis, taliter detinendo:

Et nos, ad lacrimoſam querimoniam ejuſdem Jakemini, petentis a nobis cum inſtantiâ Reſtitutionem ſibi fieri de Nave & Bonis prædictis, pro eo quòd ſub noſtris Protectione & Conductu, & infra Poteſtatem noſtram fuerat indè taliter deprædatus;

Præfatum Regem, Fratrem veſtrum, dum vixit, necnon & prædictum Berengarium, dictoque Fratre veſtro ab hac luce ſubtracto, claræ memoriæ, Dominum Philippum, Regem, Fratrem & Prædeceſſorem veſtrum, poſtmodùm diverſis vicibus, per Litteras noſtras & Nuncios ſpeciales, pluries rogavimus, ut eidem Jakemino de Nave & Bonis ſuis prædictis debitam Reſtitutionem (ſi extarent) aut (ſi non extarent) Satisfactionem congruam; necnon de Dampnis, quæ præmiſsâ occaſione docere ſe poterat incurriſſe, congruam Recompenſationem facerent exhiberi:

A.D. 1323.

Et licet præfatus Dominus Philippus nobis reſcripſiſſet, quòd Conſtabulario Franciæ, noſtri conſideratione, dederat in mandatis, ut præfato Mercatori dictam Navem & Bona, tunc extantia, plenariè reſtitui faceret, & de aliis Bonis & Victualibus, ſic captis, & tunc non extantibus; necnon de Dampnis, eâ occaſione illatis, cum feſtinâ diligentiâ ſe informaret, & eandem Informationem eidem Regi remitteret, ut, eâ viſâ, ſuper præmiſſis, indempnitati ipſius Mercatoris poſſet debitè providere;

Et, ut intelleximus, dictus Conſtabularius, recepto hujuſmodi Mandato Regio, cum ſe de captione injurioſa Navis prædictæ & Bonorum prædictorum diligentiùs informâſſet, & ſibi conſtaret Navem & Bona prædicta abſquè causâ fuiſſe taliter occupata, per Litteras ſuas mandâſſet tunc Capitaneo de Caleys ſeu Admirallo, quod Navem prædictam, cum Apparatu præfato, Mercatori reſtitueret indilatè, ac de Bonis, captis in eadem, & ad quorum manus devenerunt, & quomodo fuerant diſtributa, ſe cum diligentia informaret, & ipſum Conſtabularium inde certificaret:

Dictus tamen Jakeminus, qui hujuſmodi mandata, cum omni diligentiâ, quâ potuit, fuiſſet proſecutus, nullam tamen adhuc Reſtitutionem ſeu Satisfactionem de præmiſſis extitit aſſecutus; ſet graves eâ occaſſione labores pertulit, & ſub ſpe conſequendæ Juſtitiæ ultra vires ſumptus fecit, in ipſius Jakemini Depauperationem, & ſtatûs ſui Depreſſionem manifeſtam;

Undè ei compatimur ex affectu ſuper quo nobis ſupplicavit, vicibus iteratis, ut ei de Nave & Bonis ſuis prædictis ſatisfacere, contemplatione præmiſſorum.

A.D. 1323. Edw. 2. rum, aut ſaltem ei, de uſitato juris remedio, in caſu hujuſmodi, providere, ſine ulterioris dilationis incommodo, curaremus.

Nos itaque ad Dampna & diutinam Proſecutionem ejuſdem Jakemini, necnon ad conductum & Protectionem, quos ei feceramus de veniendo ſalvò & ſecurè infra Regnum noſtrum, debitæ conſiderationis intuitum dirigentes, ac diſſimulare ſanâ conſcientiâ non valentes quin ei in hac parte faciamus Juſtitiæ complementum,

Magnificentiam veſtram obnixè requirimus & rogamus, quatinùs, præmiſſis providâ deliberatione penſatis, præfato Jakemino, ſuper Reſtitutione Navis, & Bonorum prædictorum, ac damphorum, quæ occaſione Captionis injurioſæ & detentionis eorumdem docere ſe poterit incurriſſe, zelo Juſtitiæ, noſtrorumque interventu rogaminum, jubere velitis fieri, ſine ulterioris dilationis incommodo, debitum & feſtinum Juſtitiæ complementum; ita ſi placet quod non oporteat nos ſolicitari amplius per præfatum Mercatorem, ex causâ ſupradictâ; alioquin diſſimulare ulteriùs non poterimus, quin præfato Mercatori de Remedio, in caſu hujuſmodi uſitato, provideri, ut convenit, faciamus.

Et quid, ad hujuſmodi rogatum noſtrum, in hac parte, duxeritis faciendum, nobis, ſi placet, reſcribere velitis per præſentium Portitorem.

Dat. apud Eborum, viceſimo die Januarii.

De Credentia, ſuper reformatione Status Vaſconiæ.

A.D. 1323. An. 16. E. 2. Vaſc. 16. E. 2. m. 11.

REX, dilectis & fidelibus ſuis, Venerabilibus in Chriſto Patribus, Archiepiſcopis, Epiſcopis, Abbatibus, & cæteris Prælatis Eccleſiaſticis, ac Comitibus, Vicecomitibus, Majoribus, Juratis, Conſulibus, Comunitatibus Civitatum, Burgorum, & Villarum, Conſtabulariis, Caſtellanis, Ballivis Villarum & Locorum, ac cæteris Subditis noſtris, in dicto Ducatu conſtitutis, ſalutem.

Anguſtamur interiùs, & diris aculeis perforamur, ex eo quòd, procurante Pacis Inimico & Zizaniorum Seminatore, inter Fideles noſtros Nobiles dicti Ducatûs, a jam diu, ſuſcitatæ ſunt Guerræ & Diſſenſiones graves; per quas Homicidia, Raptus, Sacrilegia, Combuſtiones, & Deſtructiones Caſtrorum, Villarum, & Locorum, & alia dampna innumera contigerunt.

Deſiderantes itaque, inter dictos Nobiles & cæteros Subditos noſtros diſcordes, Pacem & Concordiam reformari, & quietam Communionem, ad noſtrum, & ipſorum Subditorum honorem & commodum confoveri, dilectos & fideles noſtros, Venerabilem Patrem Johannem Elienſem Epiſcopum, & Almaricum de Credonio Conſanguineum noſtrum cariſſimum (de quorum fidelitate probatâ, & circumſpectione providâ plenam fiduciam reportamus) ad partes dicti Ducatûs, pro Reformatione Pacis, ſuper Guerris & Diſſenſionibus prædictis, annuente Domino, faciendâ duximus deſtinandos;

Vobis igitur mandamus, vos, & quemlibet veſtrûm affectuoſis Precibus nichilominus deprecantes, quatinùs præfatis, Epiſcopo & Almarico, ac eorum alteri, & deputando, vel deputandis ab ipſis, Epiſcopo & Almarico, vel eorum altero, in hiis, quæ ipſi, vel eorum aliquis vobis, & cuilibet veſtrûm, ſuper Reformatione Pacis prædictæ faciendâ, ex parte noſtrâ, viva voce expoſuerint, vel expoſuerit, fidem credulam præbeatis; &, circa Reformationem eandem, cum omni diligentiâ, quâ poteritis, laboretis; ita quòd Reformatio prædicta, ad communem utilitatem & quietem Subditorum noſtrorum Ducatûs prædicti, fieri valeat, ut optamus.

Volumus etiam, & omnibus & ſingulis Subditis noſtris dicti Ducatûs, tenore præſentium, damus in mandatis, ut præfatis, Epiſcopo & Almarico, ac eorum alteri, necnon deputando vel deputandis ab ipſis, vel eorum altero, in præmiſſis, & ea contingentibus, pareant & intendant.

In cujus, &c.

Teſte Rege apud Newerk, triceſimo die Januarii.

Per ipſum Regem.

De

De intendendo, in Reformatione memorata.

A.D. 1323. An. 16. E. 2. Ibid.

REX, dilectis & fidelibus ſuis, Venerabilibus in Chriſto Patribus, Archiepiſcopis, &c. *ut ſupra*, ſalutem.

De fidelitate probatâ, & circumſpectione providâ, dilectorum & fidelium noſtrorum, Venerabilis Patris Johannis Elienſis Epiſcopi, & Almarici de Credonio Conſanguinei noſtri kariſſimi, plenariè confidentes, ipſos, Epiſcopum & Almaricum, pro Reformatione Statûs & Regiminis Ducatûs noſtri prædicti, ac Rerum noſtrarum in eodem faciendâ, ad partes Ducatûs prædicti duximus deſtinandos;

Vobis igitur, omnibus & ſingulis, mandantes, quatinùs eiſdem, Epiſcopo & Almarico, in hiis, quæ pro Reformatione Statûs & Regiminis dicti Ducatûs, ac Rerum noſtrarum, in eodem faciendâ, contingere poterunt, intendentes ſitis conſulentes, & auxiliantes, quotiens & quando per ipſos, Epiſcopum & Almaricum, ſuper hoc ex parte noſtrâ fueritis requiſiti.

Damus autem omnibus & ſingulis Subditis noſtris dicti Ducatûs, tenore præſentium, in mandatis, quòd præfatis, Epiſcopo & Almarico, in præmiſſis, & ea tangentibus, pareant & intendant.

In cujus, &c.

Dat, ut ſupra.

Per ipſum Regem.

Ad Prælatos Vaſconiæ, de Subſidio pro Guerra Scotiæ.

A.D. 1323. An. 16. E. 2. Vaſc. 16. E. 2. m. 11.

REX, Venerabili in Chriſto Patri, Domino -- eâdem gratiâ, Archiepiſcopo Burdegaliæ, ſalutem.

Etſi Prælatos, & alias Eccleſiaſticas Perſonas, noſtræ Ditioni ſubjectos, in ttanquilitate & quiete confoveri, ipſorumque laboribus & oneribus parcere cupiamus, occurrentibus tamen nobis urgentibus & arduis, illorum Præſidia implorare compellimur, de quorum fidelitate probatâ, & affectione ſincerâ fiduciam gerimus pleniorem.

Cùm itaque, in inſtanti ſeiſonâ Æſtivali, ad partes Scotiæ,

Pro obſtinatâ Rebellione Scotorum Inimicorum & Rebellium noſtrorum, qui tàm infra Regnum noſtrum Angliæ, quàm in Terrâ noſtrâ Scotiæ prædictâ, Homicidia, Deprædationes, Incendia, & alia Dampna innumera hactenus perpetrârunt, & adhuc perpetrare non deſiſtunt, cum Dei adjutorio, finaliter reprimendâ,

Cum Equis & Armis, quanto potentiùs poterimus, proficiſci proponamus, ad quod Negotium, & ad alia, nobis incumbentia hiis diebus, feliciter, cum Dei adjutorio, expediendum, infinitam Pecuniam nos effundere oportebit,

Nos, de vobis ſpecialiter confidentes, ſperantes etiam quòd in tàm arduis, pro Honore noſtro & commodo manus velitis extendere adjutrices, Paternitatem veſtram reverendam affectuoſis Precibus requirimus & rogamus, quatinùs in partem relevationis Onerum, nobis in præmiſſis ſic incumbentium, Subſidium decens & competens velitis nobis exhibere, &, dilectis & fidelibus noſtris, Venerabili Patri J. Elienſi Epiſcopo, & Almarico de Credonio Conſanguineo noſtro cariſſimo (quibus ſecreta cordis noſtri ſuper hoc ſpecialiter aperuimus, & quos, pro Negotiis prædictis & aliis, ad dictum Ducatum tranſmittimus) vel eorum alteri, ſeu deputandis, vel deputando ab eis, vel eorum altero, in hiis, quæ ipſi, vel eorum aliquis, vobis, ex parte noſtrâ, vivâ voce expoſuerint, vel expoſuerit in præmiſſis, fidem credulam præbeatis,

In præmiſſis, ſi placet, taliter vos habentes, quòd apud Regiam Benivolentiam debeatis meritò commendari.

Volumus enim & concedimus, pro nobis, Hæredibus, & Succeſſoribus noſtris, quòd Subſidium, quod nobis ex hac causâ duxeritis faciendum (quod etiam ex veſtrâ merâ Liberalitate & Gratiâ procedere fatemur) vobis, aut Succeſſoribus veſtris, ſeu Eccleſiæ veſtræ, non cedat in præjudicium, nec trahatur in Conſequentiam in futuro:

Et quòd inde Litteræ noſtræ Patentes, ſub Sigillo noſtro Vaſconiæ, vobis fiant: quódque Litteræ illæ tanti ſint valoris & effectûs, ac ſi eſſent Magno Sigillo noſtro conſignatæ; & nichilominus hujuſmodi Litteras, ſub dicto Magno Sigillo noſtro, cum eas requiſiêritis, fieri faciemus.

Dat. apud Newerk, triceſimo die Januarii.

Per ipſum Regem.

Eodem

Eodem modo ſcribitur ſubſcriptis; videlicet,

Archiepiſcopo Axicen.
Epiſcopo Agenn.
Epiſcopo Comdonnenſi,
Epiſcopo Vaſaten.
Epiſcopo Aquen.
Epiſcopo Bayonen.
Epiſcopo Oleren.
Epiſcopo Deleſcar.
Epiſcopo Addmen.
Epiſcopo Xancton.
Epiſcopo Petragoricen.
Epiſcopo Sarlacen.
Epiſcopo Lectoren.

REX, dilecto ſibi in Chriſto - - Abbati Sanctæ Crucis Burdegaliæ, ſalutem.

Etſi Prælatos &c. *ut ſupra uſque ibi* adjutrices *tunc ſic* vos affectuoſis Precibus requirimus &c. *ut ſupra.*

Teſte ut ſupra.

Eodem modo ſcribitur ſubſcriptis; videlicet,

Abbati de Blani Monte,
Abbati Sancti Firmi,
Abbati Sancti Romani de Blania,
Abbati Sancti Salvatoris de Blania,
Abbati Monaſterii Novi,
Abbati de Burgo,
Abbati Sancti Emiliani,
Abbati de Aquiſtris,
Abbati Fontis Guillielmi,
Abbati de Luco,
Abbati de Silva Majori,
Abbati de Clayraco,
Abbati Sancti Maurini,
Abbati de Fiens,
Abbati de Permbaco,
Abbati de Silva lata,
Abbati de Sancto Aſcorio
Abbati de Codonio,
Abbati de Sancto Severo,
Abbati de Arcoſio,
Abbati de Silva Plana,
Abbati de Cameta,
Abbati Deſſordua,
Abbati de Ponton,
Abbati de Dio Villa,
Abbati Sancti Johannis de Caſtella,
Abbati Sancti Leborii,
Abbati Sancti Florentii,
Abbati Sancti Bloncellis,
Priori Sanctæ Fidis,
Priori de Sadiraco,
Priori de Layraco,
Priori de Mauraco,
Priori de Bynbaco,
Priori Montis Sompronii,
Priori Sancti Fontis,
Priori Montis Alti,
Priori Regula.

De Andrea de Hartcla areſtando & capiendo,

A.D. 1323. An. 16. E. 2.

Pat. 16. E. 2. p. 1. m. 2.

REX, dilectis & fidelibus ſuis, Comitibus, Baronibus, Militibus, liberis Hominibus, Vicecomitibus, & omnibus aliis, Ballivis, Miniſtris, & Fidelibus ſuis, tàm infra libertates, quàm extra, ad quos, &c. ſalutem.

Quia Andreas de Hartcla, quem in Comitem Karlioli Gladio cinximus, Scotis, Inimicis & Rebellibus noſtris, adhæſit, & cum eiſdem Confœderationes palam fecit, in ipſius Ligeantiæ & Homagii læſionem, & noſtri contemptum, Populi noſtri commotionem & turbationem manifeſtam; undè plurimùm conturbamur:

Nos, ipſius Malitiam & Rebellionem punire volentes, prout decet, aſſignavimus, dilectum & fidelem noſtrum, Henricum Filium Hugonis, ad ipſum Andream, ubicunque ipſum inveniri contigerit, ſive infra libertates, ſive extra, inſequendum, areſtandum, & capiendum, & ipſum ad nos, ubicumque tunc fuerimus, ducendum; prout ei ex parte noſtrâ plenius eſt injunctum:

Et ideo vobis, omnibus & ſingulis mandamus, ſub forisfacturâ omnium quæ nobis forisfacere poteritis, firmiter injungentes, quòd eidem Henrico in præmiſſis ſitis intendentes, reſpondentes, & auxiliantes, facienteſque toto poſſe veſtro ea quæ idem Henricus vobis injunget, ſeu ſcire faciet ex parte noſtrâ.

Et hoc, ſicut nos, & Honorem noſtrum, ac tranquilitatem & quietem Populi Regni noſtri diligitis, modis omnibus faciatis.

In cujus, &c.

Teſte Rege apud Newerk, primo die Februarii.

Per ipſum Regem.

Ad Papam contra Epiſcopos Rebellibus adhærentes.

A.D. 1323.
An. 16. E. 2.
Rom. 16. E. 2. m. 9.

A.D. 1323.

PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum.

Miſimus ad Pedes Beatitudinis veſtræ, dilectum Clericum noſtrum, Magiſtrum Johannem de Stratford, Archidiaconum Lincolniæ, pro certis exponendis Negotiis, & Gratiis noſtro nomine optinendis, quas credimus, ante confectionem præſentium, fore conceſſas; penſantes Sanctitatem veſtram nobis, ut Filio devoto, fore in omnibus gratioſam.

Verùm quia dubitamus ne, inter cætera, quæ dicto Archidiacono injunximus, veſtræ Clementiæ referenda & exponenda, ea, quæ tangunt Lincolnienſem, & Bathonenſem & Wellenſem, Epiſcopos (quos Comitibus & Baronibus Laicis, nobis nuper in Regno noſtro Contrariantibus & Rebellibus, adhærentes comperimus, & eorum Fautores extitiſſe) apud veſtram Clementiam ſubticeantur, motum animi noſtri, ſecundum rei veritatem, veſtræ Sanctitati duximus explanandum; intimantes quòd dicti Epiſcopi, & præcipue Dominus Lincolnienſis, in Turbatione, nuper motâ in Regno noſtro contra nos, dictis Rebellibus noſtris ſic ſe exhibuerunt adhærentes, quòd ipſos, & potiſſimè dictum Lincolnienſem (peſſimum venenum, de genere Proditorum procedens) in Regno noſtro, abſque gravi ſcandalo & periculo, non poterimus ſuſtinere.

Dictum ſiquidem Lincolnienſem, fidelitatis ſuæ, nobis præſtitæ, notoriè Violatorem, & noſtri ac Regni noſtri Status Impugnatorem, per Temporalium ſuorum (quorum prætextu fidelitatem nobis præſtitit) Confiſcationem, prout de Jure Regni noſtri nobis licuit, ad modum punivimus, aliterque idem Epiſcopus, Inimicis & Rebellibus noſtris, ut præmittitur, adhærens, in perſonâ ſuâ non immeritò puniri potuiſſet, niſi, ob veſtri, & Sanctæ Sedis Apoſtolicæ reverentiam, detuliſſemus eidem.

Quocirca Benignitati veſtræ, quantò humiliùs & devotiùs poterimus, iteratis Precibus ac multiplicatis ſupplicamus, quatinùs de ſtatu dictorum Epiſcoporum, & maximè Lincolnienſis, dignemini ſic ordinare, quòd ipſis, pro eorum demeritis, in hac parte legitimè punitis, & extra Regnum noſtrum ad alia loca tranſlatis; &, loco ipſorum, aliis Perſonis idoneis, nobis gratioſis, ſi placet, ſubrogatis, Regnum & Sacerdotium, in eodem Regno, in licitis & honeſtis, mutuò ſe juvent, & quod ceſſent hujuſmodi Scandala in futurum.

Ad hæc, Pater Sancte, ut nobis eſt relatum, quidam, tàm de Curiâ Romanâ, quàm de Regno noſtro (quorum nomina adhuc ſcire nequivimus) erga Magnificum Principem, Dominum Karolum Regem Franciæ Illuſtrem, Fratrem noſtrum kariſſimum, adeò inſteterunt, quòd, ut idem Epiſcopus Lincolnienſis in Epiſcopatu illo moraretur, veſtram Beatitudinem præfatus Frater noſter per Literas ſuas rogavit ſpeciales; undè ſi idem Frater noſter hoc fecerit, vehementer admiramur; pro firmo tenentes quòd præfatus Frater noſter, ſi motus animi noſtri contra dictum Lincolnienſem Epiſcopum, ex juſtis & legitimis cauſis, ut eſt dictum, conceptos, præſciviſſet, rogatus hujuſmodi pro eo nullatenùs feciſſet; quibus, ſi placet, rogatibus (præſertim cum præter conſcientiam ſcribentis veriſimiliter concedi præſumuntur) quæſumus, veſtra Sanctitas nequaquam adquieſcat.

Præterea, Pater pie, pro Epiſcopo Lincolnienſi præfato (quem ad veſtram præſentiam evocandum duxiſtis) & ipſius Epiſcopi Familiaribus, & Rebus ſuis, ſecum deferendis, Literas noſtras de Conductu fieri fecimus ſpeciales.

Super præmiſſis omnibus & ſingulis, ac aliis Negotiis noſtris, Venerabilem Patrem, R. Wyntonienſem Epiſcopum, & præfatum Archidiaconum, apud veſtram Sanctitatem gratioſè exaudiri, & cum felici & feſtinata expeditione ad nos remitti, quæſumus, piâ prece.

Conſervet, &c.

Dat. apud Newerk, ſecundo die Februarii.

Ad Cardinales, contra dictos Epiſcopos.

A.D. 1323.
An. 16. E. 2.
Rom. 16. E. 2. m. 9.

A.D. 1323.

VEnerabili in Chriſto Patri, Domino G. Dei gratiâ, Tituli Sancti Ciriaci in Termis, amico ſuo cariſſimo, Edwardus, ejuſdem gratiâ, &c. ſalutem, & ſinceræ dilectionis affectum.

A.D. 1323. Edv. 2. Paternitatem veſtram latere non credimus, quæ & quanta paſſi ſumus, præteritis temporibus, propter Iniquitates & Proditiones, manifeſtè repertas, de quibuſdam, de Regno noſtro, Comitibus & Baronibus, quos (divinâ opitulante gratiâ) pœnâ debitâ punivimus:

Et Prælatos, de eodem Regno, dictis Comitibus & Baronibus, in eorum nequitiâ, contra nos adhærentes, in Perſonis ſimiliter punivifſemus, niſi, ob reverentiam Domini noſtri Summi Pontificis, & Sacroſanctæ Eccleſiæ Romanæ, Matris noſtræ, dimiſiſſemus ſub ſpe, quòd iidem Prælati, per præfatum Dominum Summum Pontificem, & Sedem Apoſtolicam, ita debitè punirentur, quòd Pœna, ipſis inferenda, futuris temporibus, aliis cederet in Exemplum, & quòd Prælati hujuſmodi Scandala, in Regno prædicto, ſi non zelo Juſtitiæ, timore tamen Pœnæ prædictæ, metuerent ſeminare.

Quæ omnia injunximus, dilecto Clerico noſtro, Magiſtro Johanni de Stratford, Archidiacono Lincolniæ (quem ad Sanctam Romanam Curiam, pro Negotiis iſtis, & aliis, nos contingentibus, nuper deſtinavimus) dicto Domino Summo Pontifici, & vobis, ſerioſiùs exponenda.

Set, ut affectionem, quam in Negotio prædicto gerimus, atteſtentur Preces iteratæ, Paternitatem veſtram affectuoſis Precibus deprecamur, quatinùs ut Lincolnienſis, & Bathonienſis & Wellenſis, Epiſcopi (quos, & præcipuè dictum Lincolnienſem, de præmiſſis Reos comperimus) juxta ipſorum demerita puniantur, & extra Regnum noſtrum ad loca alia (in Eccleſiis, Lincolnienſi, Bathonienſi & Wellenſi, prædictis, aliis Perſonis idoneis, nobis gratioſis, loco dictorum Epiſcoporum ſubrogatis) transferantur (ut, in futurum, Scandala hujuſmodi ceſſent) velitis erga dictum Dominum Summum Pontificem (cui ſuper hoc ſimiliter ſcribimus) cum omni efficaciâ interponere partes veſtras; ſic quòd, veſtris mediantibus juvamine & conſilio oportunis, quod in votis ſic gerimus, conſequamur, per quod vobis teneamur ad grates & ſpecialium munera gratiarum.

Dat. apud Newerk, ſecundo die Februarii.

Eodem modo ſcribitur ſubſcriptis; videlicet,

Domino Berengario Tuſculano,	Epiſcopis Cardinalibus.
Domino B. Portuenſi,	
Domino Vitali Albanenſi,	
Domino Petro Peneſtrenſi,	
Domino B. Sanctæ Mariæ in Aquiro,	Presbiteris Cardinalibus.
Domino L. Sanctæ Mariæ in Viâ Latâ,	
Domino A. Sancti Euſtachii,	
Domino N. Sancti Adriani,	
Domino J. Sancti Theodori,	
Domino P. Sancti Angeli,	
Domino G. Sanctæ Luciæ in Cilice,	
Domino R. Sanctæ Mariæ Novæ,	
Domino B. tituli Sancti Ciriaci in Termis,	
Domino P. tituli Sancti Stephani in Cœlio Monte,	
Domino S. tituli Sanctæ Priſcæ,	
Domino B. tituli Sancti Vitalis,	
Domino A. Sanctæ Mariæ in Porticu,	Diaconis Cardinalibus.
Domino B. Sanctæ Agathæ,	
Domino R. Sanctæ Mariæ in Coſmedyn,	
Domino J. Sancti Georgii ad Velum Aureum,	

Ad Regem Franciæ, ſuper Exceſſibus in Vaſconia.

A.D. 1323. An. 16. E. 2. Rom. 16. E. 2. m. 8.

Magnifico Principi, Domino K. Dei gratiâ, Regi Franciæ & Navarræ Illuſtri, Fratri ſuo kariſſimo, Edwardus, ejuſdem gratiâ, Rex Angliæ, &c. ſalutem, &, ad vota, ſucceſſus proſperos ac felices.

Angit nos interiùs Turbatio per Officiales & Miniſtros veſtros, nobis & Subditis noſtris Ducatûs prædicti irrogata; anguſtamur etiam ex eo, quòd Magnificentiam veſtram hujuſmodi occaſionibus, Nunciis, & Precibus ſæpiùs oneramus; ſet, multiplicantibus Officialibus & Miniſtris veſtris Injurias & Gravaminia hujuſmodi, ad vos, pro Correctione & Reformatione eorumdem,

A.D. 1323.
Edv. 2.

dem, tantò fidentiùs recurrimus, quantò ea, præter veſtram Conſcientiam, credimus irrogari.

Cùm igitur ad aures noſtras jam pervenerit, quòd, præter Gravamina & Injurias hujuſmodi, nobis & Subditis noſtris, in dictis partibus, ſic illata (pro quibus ſubmovendis Preces noſtras priùs vobis direximus ſpeciales) dicti Miniſtri veſtri alia, prioribus graviora, jam in dicto Ducatu nobis & Subditis noſtris, præter veſtram Conſcientiam, ut præmittitur, inferre non deſiſtunt;

Excellentiam veſtram affectuoſis Precibus requirimus & rogamus, quatinùs, in præmiſſis, pro noſtro Jure conſervando, & quiete Subditorum noſtrorum prædictorum, jubere velitis feſtinum & competens Remedium adhiberi;

Et, dilectis & Fidelibus noſtris, Venerabili Patri, J. Elienſi Epiſcopo, & Almarico de Credonio Conſanguineo noſtro cariſſimo, ac eorum alteri, in hiis, quæ vos ex parte noſtrâ requiſierint, vel requiſierit, fidem indubiam adhibere, & requirenda per ipſos, vel eorum alterum, gratioſiùs exaudire.

Dat. apud Newerk, ſecundo die Februarii.

Conſimiles Literæ fiunt, ſub nomine præfati Epiſcopi, pro ſe.

Dat. ut ſupra.

Pro Rege de Confeſſore habendo.

A.D. 1323.
An. 16. E. 2.
Rom. 16. E. 2. m. 8.

PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum.

Olim veſtræ Benignitatis affluentia, noſtris Precibus inclinata, nobis gratioſè conceſſit, quòd aliquem diſcretum Presbiterum in Confeſſorem nobis poſſemus eligere, qui, uſque ad ſex Annos, auditâ Confeſſione noſtrâ, quotiens opus eſſet, nobis, de Commiſſis, Pœnitentiam injungeret ſalutarem, ac beneficium Abſolutionis impenderet; etiam ſi (quod abſit) talia committeremus, propter quæ eſſet Sedes Apoſtolica conſulenda.

Verùm, quia tempus prædictum jamque majori parte eſt elapſum, nos, ſaluti animæ noſtræ providere cupientes, Sanctitati veſtræ ſupplicamus humiliter & devotè, quatinus hujuſmodi gratiam velitis in tempus longius, pro veſtræ Diſpoſitionis arbitrio, prolongare; & nobis inde veſtras Apoſtolicas Literas concedere, &, ſi placet, tranſmittere per præſentium Portitorem.

Conſervet, &c.

Dat. apud Pontemfractum, octavo die Februarii.

Ordinationes ſuper Statu & Regimine Vaſconiæ.

A.D. 1323.
An. 16. E. 2.
Vaſc. 16. E. 2. m. 10.

LE Roi a touz ceux, que ceſtes præſentes lettres verront ou orront, ſaluz.

Sachez que,

Come pluſours foitz euſſoms fait debatre, par noſtre Conſail, aucuns pointz, tochant l'eſtat & l'amendement du Guyement de noſtre Duchie de Guyenne au darreine a Everwyk, as Oytaves de la Seint Martyn, l'an de noſtre Regne ſeſzime,

Furent les pointz ſuſeſcritz debatuz & aſſentuz, a fin que eux ſoient tenuz & ferment gardez;

PRIMEREMENT, que les Ordenances, que n'adgaires feiſmes a Ambiens, touchant la State de la dite Duſchie, & de noz Miniſtres illoeques (la tenour des queles eſt annexez a ceſtes) ſoient fermement gardes & tenues, en tant come eles ne ſoint pas contraires a les points ſuſeſcritz.

ITEM, que deſhore les Seneſchalx d'Ageneys, & de Xancton, & de Pergotz, de Laundes, & le Meir de Burdeux, eient lour Commiſſions deſuſz le Seal de Gaſcoine.

ITEM, pur ceo, que le Conſtable de Burdeux rent, en chief, a tout, a nous de totes les iſſues de la Duchie: pur plus overtement Sauer la value de la Duchie permie ſa reſpounce; &, pur eſchuir les damages & diſpens, que vienent pur ceo, que pluſours ſont, a ore, Treſoriers & Receivoirs de la dite Duchie; ACCORDEZ eſt que, deſhore, nul Treſorer ne Receivour ne ſoient en Agent, Peregortz, ne aillours en la Duchie, fors ceux que le Conſtable de Burdeux voldra mettre a ſon peril: & ceux, que ore ſont, ſoient oſtez, & per le dit Coneſtable tieux mis, pur queux il vodra reſpoundre a ſon peril.

ITEM, pur ceo, que le Guyement de la Duchie, & les buſoignes, touchant nous & noſtre Poeple illoeqes, s'amen-

s'amendront molt, ſi un Clerc ſuffiſant fuſt Chancellier & Gardein du Seel de la Duchie; Accordez eſt que un ſuffiſant home, ſages en ley eſcrit, ſoit Chauncelleir & Gardein du dit Seal: & que face regiſter les Proces & les Remembrantz, que touchant cele gardez come noſtre Treſor por nous & pur noſtre poeple: & que le dit Chauncellier & Gardein, por ſa ſuſtenance, preignie le profit ſurdant du dit Seal & de l'eſcripture d'ycel, ſaunz prendre autres gages de nous; & ſoit un tyel mys per l'aviſement du Seneſchal, Coneſtable, & les autres du Conſeil pardela.

Item, por ceo que le People ſe tient mult eeſez per le Seel, que eſt deputez a Burdeux a Contraitz, par la raiſon que l'execution ſe fait ankes, come de choſe de record, ſaunz plait; Accordez eſt que au tieus Seals ſoient mys, & deputez as Contraitz, a Blaynez, a Leyburn, a Seint Makaire, & a la Baſtide de Croon; & que les Noteires, que receivent les Obligations, ſeient eſtroitement chargez per ſerment de faire les Obligations ſutz les ditz Seals, & de Regiſtrer les duement, & de reſpondre a nouz plenement de touz profitz, ſurdantz des ditz Seals; & que meſurable Tax ſoit au commencement par acun temps ſur celes Obligations, tanque le Poeple ſoit bien accuſtumetz, & eit ſentu le profit des Obligations faire deſutz les ditz Seals; & adoncs peut hom enchancer la dite taxe, ſolonc ceo que homme vorra a fair pur le profit de nous: Et, pur ceo que nous avoms donez a Meſtre Johan Guichard la garde du dit Seel a Burdeux, & la moit du Profit: & a Pieres d'Oſcorce l'execution de meſme le Seal: a terme de lour vies; hom doit parler a eux d'aver lour Gre ſur meſmes les choſes, ſi que nous puiſſoms, deſoeremes, eſtre reſpounduz du profit des dits Seals entierment.

Item, pur ceo, que, avant ces heures, & uncore, eſt grant multitude des Officiaux, Conſeilers, & d'autres Miniſtres, que pernent grant empenſions de nous per an, & grant gages par jornees, & autres profitz, por eux, & pur lour Amis, a charge de nous, & por de profit; Accordez eſt que, deſhore, la dite Duchie ſoit gardee & guyet per les Miniſtrez ſuſezcrits & nomez: & en les Offices, ou Miniſtres ne ſont pas nomeez, ſeient mis covenables perſones:

Et que les Miniſtres nomez preignent les fees ſuſeſcritz, & nient plus: & ceux, que ſont a mettre, preignent feetz covenables: & que nient plus des Miniſtres y ſoyent, ſauns eſpecial commandement de noz meiſmes: & que ceux, que ore ſont plus, ſeient oſtez: &, apres remuement ou change des Miniſtres a ore nomes, ſeient mys en lour lieu autres covenables ſur feetz covenables.

Por ceo que les feetz, Aſſigneez, & ore, a aucuns de eux, ſont accrutz entre les aunciens feetz per certeines cauſes de graces, les nouns de Miniſtres, & lour feetz aprendre, en Mone Turnes Pettes, s'enſuient;

Le Seneſchal de Gaſcoigne, al auncien fee:

Le Coneſtable de Burdeux, as gages accuſtumetz:

Le Contrerouler, as gages accuſtumetz:

Meſtre Guilliam Gauſelyn, Official de Burdeux, Conſeiler, 100 *l.*

Meſtre Auſtente Jourdan, Procureur, 100 *l.*

Meſtre Alberd Mege, Conſeiler & Contrerouler de la Eſcriveyn del Noumbrer, 50 *l.*

Juge des Appenx, 150 *l.*

Chauncellier de Gaſcoigne, le molument du Seel & del Eſcripture:

Maiſtre Arnald de la Moler, Conſeiler & Procurour, ſur fee covenable:

Un autre Procurer & Conſeiler, ſur fee covenable:

Maiſtre Johan de Clauynon, Advocat en la Curt del Egliſe, 20 *l.*

Maiſtre Arnold de Greſſe, Procurour en la dite Curt, 10 *l.*

Item, en la Seneſchalcie des Laundes, le Seneſchal, 700 *l.*

Mayſtre Menald de Careſſe, Official de Ayre, Conſeiler, 50 *l.*

Johan de Gyſted de Bajone, Conſeiler 20 *l.*

Un Procureur & Conſeiller ſur fee covenable:

Item, en la Seneſchalcie de Ageneys, le Seneſchal, pour lui, & pur un prod home, en lieu de Juge Mayour, 600 *l.* & le molument de ſon Seel:

Monſieur Guilliam de Caſes, Juge Ordener decea Garone, & Conſeiler, 250 *l.*

Un Juge de outre Garone, a la part de Condom, 100 *l.*

Monſieur Arnauld Martyn, Conſeiler, 100 *l.*

Maiſtre Guilliam Coſt, Procurour General, 100 *l.*

Un autre Procureur, ſur fee covenable:

Item, en la Seneſchalcie de Peregortz, le Seneſchall, pur lui, & pur un prod

A.D. 1323. Edw. 2.

home, Aſſeſſour en lieu de Juge, 500 *l.* & le molument de ſon Seal:

L'Abbe de Cadoigne, le Provoſt de Ponnac, que ſont ſages & riches, ſeient Conſeilers ſaunz gages;

Maiſtre Sygyn de Luncva, Procurour en la Court de France, 50. *l.*

Un Procurour, ſur fee covenable:

Item, En la Seneſchalcie de Xanctonge, le Seneſchal, 400 *l.* & le molument de ſon Seal:

Un Juge Ordeiner, 100 *l.*

Meſtre Emery de Seint Sir, Conſeilleir, 30 *l.*

Maiſtre Conſtans Chaundery Conſeiler, 30 *l.*

Un Procurour & Conſeiler ſur fee covenable.

En teſmoignance de queu choſe nous avons fait faire ceſtes nos Lettres Overtes.

Don. au Pountfreynt, le Octiſme jour de Feverer.

Per ipſum Regem & Concilium.

De intendendo Ordinationibus ſupradictis.

A.D. 1323. An. 16. E. 2. Vaſc. 16. E. 2. m. 11.

REX, dilectis & fidelibus ſuis, Venerabili in Chriſto Patri, J. eadem gratiâ, Elienſi Epiſcopo, & Almarico de Credonio Conſanguineo ſuo cariſſimo, ſalutem.

Sciatis quòd,

Cùm mittamus vos ad partes Ducatûs prædicti, pro Reformatione ſtatûs ejuſdem, ac rerum noſtrarum in eodem faciendâ,

Nos, de fidelitate veſtra probata, & circumſpectione provida plenariè confidentes, quoſdam Articulos, per Nos & Concilium noſtrum, pro emendatione Regiminis dicti Ducatûs, de novo factos, unà cum quibuſdam Ordinationibus, per Nos nuper Ambiani indè factis, vobis, ſub Sigillo noſtro, duximus tranſmittendos; vobis Mandantes quòd Articulos prædictos, juxta vim & effectum eorumdem (prout expreſſiùs diſtinguntur) & dictas Ordinationes, quatenus dictis Articulis non ſunt contrariæ, in dicto Ducatu Teneri & Obſervari faciatis: Miniſtros, amovendos, amoventes: &, conſtituendos, Idoneos Conſtituentes; ac omnia alia & ſingula, in dictis Articulis & Ordinationibus contenta, ut eſt dictum, effectualiter Exequentes.

Damus autem univerſis, & ſingulis Subditis noſtris, dicti Ducatûs, tenore præſentium, in mandatis, quòd vobis, in præmiſſis, & ea tangentibus, pareant & intendant.

In cujus, &c.

Teſte Rege apud Pontemfractum, 8. die Februarii.

Per ipſum Regem.

De Comite Kantiæ, Locum tenente Regis in Marchia Scotiæ conſtituto.

A.D. 1323. An. 16. E. 2. Pat. 16. E. 2. p. 1. m. 4.

REX omnibus, ad quos, &c. ſalutem.

De, dilecto & fideli noſtro, Edmundo Comite Kantiæ, Fratre noſtro cariſſimo, plenariè confidentes, ipſum Fratrem noſtrum Locum noſtrum tenentem in Marchia Scotiæ,

In hiis, quæ Salvationem & Defenſionem partium illarum, contra Hoſtiles Aggreſſus Scotorum, Inimicorum & Rebellium noſtrorum, & eis adhærentium, nec non & Repulſionem eorumdem, ſi Regnum noſtrum ingrediantur, contingunt,

Quamdiu nobis placuerit, duximus conſtituendum;

Dantes omnibus & ſingulis Cuſtodibus Villarum, Conſtabulariis Caſtrorum, ac aliis Miniſtris & fidelibus noſtris partium illarum, tàm infra Libertates, quàm extra, tenore præſentium, in Mandatis, quòd præfato Fratri noſtro, tanquam Locum noſtrum tenenti ibidem, in præmiſſis ſint Intendentes, Reſpondentes, Conſulentes, & Auxiliantes cum toto poſſe ſuo, quotiens & quando per ipſum Fratrem noſtrum, ſuper hoc, ex parte noſtra, fuerint præmuniti.

In cujus, &c.

Teſte Rege apud Pontemfractum, 9. die Februarii.

Per ipſum Regem.

Super negligentia Epiſcopi Dunolmenſis, Increpitoria.

A.D. 1323. An. 16. E. 2. Clauſ. 16. E. 2. m. 14. d.

REX, Venerabili in Chriſto Patri, L. eâdem gratiâ, Epiſcopo Dunolmenſi, ſalutem.

Recolimus quòd, vivente, bonæ memoriæ, Richardo, Prædeceſſore veſtro, eidem per, dilectum Conſanguineum & Fidelem noſtrum, Henricum de Bello Monte, Fratrem veſtrum. & alios Amicos & Parentes veſtros, improperando, ſæpiùs dicebatur, quòd, per ipſius, Prædeceſſoris veſtri, Negligentiam & Tepiditatem, per Scotos, Inimicos & Rebelles noſtros, partes Epiſcopatûs veſtri multipliciter deſtructæ erant; & quòd, ſi Regimini Eccleſiæ Dunolmenſis vos, vel alius, de Nobili genere procedens, præfecti eſſetis, velud MURUS LAPIDEUS, tuta Defenſio partibus illis, contra dictorum Inimicorum noſtrorum Aggreſſus, per veſtri, vel alterius, ſic nobilis, Præſidentiam, & veſtrorum Amicorum & Parentum Nobilium potentiam pareretur.

Set, ecce! jam actualiter cognovimus quòd, per veſtri Defectum, Necligentiam, & Tepiditatem, in partibus Epiſcopatûs veſtri, & aliis locis vicinis, majora Dampna, quàm tempore Prædeceſſoris veſtri prædicti, contigerunt, & adhuc indies (vobis, vel Parentibus, & Amicis veſtris, ad hoc, juxta Promiſſiones hujuſmodi, Conſilium vel Auxilium non præſtantibus) evenire formidantur.

A.D. 1323.

Et, quia præmiſſa (quæ anxiè referimus) ulteriùs erga vos diſſimulare non valemus, vobis Mandamus, in fide & dilectione, quibus Nobis tenemini, firmiter injungentes, quòd, omnibus aliis prætermiſſis, Auxilio Amicorum & Parentum veſtrorum, Equis & Armis, quanto potentiùs poteritis, vos paretis, & ad partes Epiſcopatûs veſtri, Hominibus ad Arma ſic potentèr & decentèr Muniti, ſine dilatione aliquâ vos transferatis, quòd in Defenſione Epiſcopatûs veſtri prædicti, & partium adjacentium, contra Aggreſſus dictorum Inimicorum & Rebellium noſtrorum, Auxilium competens facere valeatis: in partibus illis, pro Defenſione earumdem, cum dictis Armatis, moram continuam, quouſque aliud indè ordinari contigerit, facientes.

In hac parte taliter vobis habentes, quòd, in veſtri defectum, non oporteat Nos ad hoc manum apponere graviorem.

Et, quid inde duxeritis faciendum, Nobis, per Latorem præſentium, reſcribatis; hoc Breve nobis remittentes.

Teſte Rege apud Pontemfractum, 10. die Februarii.

Per ipſum Regem.

Super Andreæ de Harcla Confœderatione cum Scotis.

A.D. 1323. An. 16. E. 2. Pat. 16. E. 2. p. 1. m. 4.

REX, dilectis & fidelibus ſuis, Archiepiſcopis, Epiſcopis, Abbatibus, Prioribus: Comitibus, Militibus, Liberis hominibus; & omnibus Fidelibus ſuis, de Comitatibus Cumbriæ, Weſtmorlandiæ, Lancaſtriæ, Eborum, & Northumbriæ, ac de Epiſcopatu Dunelmiæ, tàm infra Libertates, quàm extra, ſalutem.

Sciatis quòd, cùm nuper aſſignaverimus Andream de Hartcla Cuſtodem Marchiæ Scotiæ, & Comitatuum & partium prædictorum, & ad arraiandum populum noſtrum in partibus prædictis, Mandantes Subditis noſtris quòd præfato Andreæ intenderent in præmiſſis:

Ac jam intellexerimus quòd idem Andreas cum Scotis, Inimicis & Rebellibus noſtris, plures Tractatus tenuerit, & cum eiſdem Confœderationes fecerit,

A.D. 1323.

Publicaverítque id populo quòd præmiſſa fecit de noſtro Conſenſu, Mandato, & Voluntate, &, virtute Commiſſionum prædictarum, eaſdem exhibens;

Unde plurimùm admiramur; præſertim cùm talia nunquam de noſtro Conſenſu ſeu Voluntate proceſſerint; nec idem Andreas a nobis ſuper hiis quicquam habuerit in Mandatis,

Nos, volentes periculis, quæ, ex hujuſmodi, Nobis & Populo noſtro veriſimiliter poterunt evenire, modis & viis, quibus poterimus, obviare, Commiſſiones noſtras quaſcunque, eidem Andreæ in præmiſſis per Nos factas, tenore præſentium, totaliter revocamus:

Vobis omnibus & ſingulis firmiter Inhibentes,

A.D. 1323. Edv. 2.

hibentes, ne præfato Andreæ, ſeu alicui, vel aliquibus, ab eodem in hac parte Deputatis, exnunc quomodolibet intendatis;

Set vobis, omnibus & ſingulis, firmiter injungendo, Mandamus quòd, Dilecto & Fideli noſtro, Edmundo Comiti Kantiæ, Fratri noſtro cariſſimo (quem Locum noſtrum tenentem in partibus Marchiæ Scotiæ, & Comitatibus prædictis Conſtituimus) in hiis, quæ vobis, ſeu cuiquam veſtrûm ex parte noſtrâ injunxerit, juxta formam Commiſſionum noſtrarum, eidem Comiti in hac parte factarum, pareatis & intendatis, quotiens & quando per ipſum, ſuper hiis, ex parte noſtrâ, fueritis præmuniti.

In cujus, &c.

Teſte Rege apud Pontemfractum, 12 die Februarii.

Per ipſum Regem.

Ad Papam, ſuper Jure Regis ad Portiones Provinciæ, & Forcalquerii.

A.D. 1323. An. 16. E. 2. Rom. 16. E. 2. m. 8.

PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum.

Quò, in noſtris dirigendis Negotiis, & Honore Regio ampliando, Apoſtolicæ Benignitatis providentiam, innatâ benivolentiâ, invenimus promptiorem, eò confidentiùs in hiis, quæ familiariùs Nos contingunt, & magis inſident nobis cordi, ad veſtram Beatitudinem recurrimus, oportuna præſidia implorando.

Sanè veſtra, ut credimus, Circumſpectio non ignorat, qualiter, bonæ memoriæ, Berengarius, quondam Comes Provinciæ & Foltacarii, Quatuor habuit Filias; quarum Unam, claræ recordationis, Domino Henrico, quondam Regi Angliæ, Avo noſtro: & Aliam, inclitæ memoriæ, Ricardo, Regi Romanorum, ac Comiti Cornubiæ, Fratri ejuſdem Regis (cui etiam Jure Hæreditario ſucceſſimus) Matrimonialiter copulavit:

Dictòque Comite Provinciæ poſtmodùm, abſque aliis Liberis, decedente, dictas Quatuor Filias, ſeu Progenitos ex eiſdem, ab inteſtato, ut refertur, reliquit Hæredes.

Verùm quia, ex Succeſſione Hæreditariâ, certæ Portiones Comitatuum prædictorum, Provinciæ & Foltacarii, Jure Hæreditario, ad Nos pertinere noſcuntur; quas illuſtris Princeps Dominus Robertus, Siciliæ Rex, Conſanguineus noſter cariſſimus (qui de Quartâ Filiarum prædictarum, videlicet, Beatrice, quondam Uxore Karoli primi, Regis Siciliæ, noſcitur deſcendiſſe) detinet occupatas;

Nos, Jus noſtrum in hac parte advertentes, ac deſiderantes nobis indè amicabiliter fieri, quod Lex & Conſuetudo Patriæ dictant rationabiliter faciendum,

Sanctitati veſtræ votivis precibus ſupplicamus, quatinùs, penſato, ſi placet, in præmiſſis Jure noſtro, præfatum Regem alloqui velitis, ſuper dicto Jure noſtro, ex parte noſtrâ; & juxta ſperatam fiduciam, Conſiliis & Exortationibus ſalubribus inducere, prout decet,

Ut Portiones dictorum Comitatuum, ad Nos Jure hæreditario pertinentes (attentâ Conſanguinitatis Lineâ inter nos tam propinquâ) abſque rigore Proceſſûs Judiciarii, Nobis velit reſtituere, pro amplioris dilectionis fœdere, inter ipſum & Nos uberiùs confovendo.

Super hiis autem, Dilectis & Fidelibus noſtris, Venerabili Patri, R. Wyntonienſi Epiſcopo, & Magiſtro Johanni de Stratford, Archidiacono Lincolnienſi, dignetur veſtra Clementia fidem credulam adhibere; & Nobis veſtræ Sanctitatis beneplacita, in hac parte, reſcribere, ſi Libeat, per eoſdem.

Conſervet, &c.

Dat. apud Pontemfractum, duodecimo die Februarii.

Super Comite Richmundiæ, & Domino de Suliaco, per Scotos Captis, Liberandis.

A.D. 1323. An. 16. E. 2. Ex Autogr.

JOhannes Epiſcopus, Servus Servorum Dei, cariſſimo in Chriſto Filio Edwardo, Regi Angliæ illuſtri, ſalutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

Inſonuit nuper auribus noſtris, Fili Cariſſime, Rumor implacidus & infeſtus, quòd dudum, in quodam Conflictu, quem Scotorum, Hoſtium tuorum & Rebellium, præſumpſit ſuperbia, Dilecti

A.D. 1323. Edw. 2. lecti Filii, Nobiles Viri, Johannes de Britannia, Comes Richemundiæ, & Henricus Dominus de Suliaco, Buticularius Franciæ, pro Tuo & Regni tui honore ſe ſtrenuè & fideliter exponentes, Capti, Deo permittente, fuerunt.

Cùm autem honoris interſit Regii pro Liberatione tantorum Virorum, Tibique & eidem Regno Conſtantiâ invictâ fidelium, vias exquirere, per quas celeritèr a Captivitate hujuſmodi liberentur;

Serenitatem tuam rogamus attentiùs & hortamur, quatinùs, circa Liberationem eandem, ſic velit adhibere Regia providentia opem & operam efficaces, quòd inde tuæ Sublimitati honoris accreſcat cumulus, aliique, tui & Regni prædicti Fideles, hujuſmodi rei invitati exemplo, accendantur ferventiùs ad tui Devotionem & Obſequia, ſpretis periculis, & laboribus non vitatis. A.D. 1323. Edw. 2.

Pro prædictis autem, Dilectus Filius, Aymo de Jovenzano, Canonicus Auguſtenſis, prædicti Comitis Clericus, ad tuam præſentiam cum præſentibus dirigit Greſſus ſuos, quem patienter audire & recommendatum habere velit Regia Celſitudo.

Dat. Avinion, 15 Kal. Martii, Pontificatûs noſtri Anno ſeptimo.

Sigillo avulſo.

De Jure Regio manutenendo, contra Brigas in Romana Curia.

A.D. 1323.
An. 16. E. 2.
Rom. 16. E. 2. m. 9. d.

Venerabili in Chriſto Patri Domino G. Dei gratiâ, Sanctæ Luciæ in Silice Diacono Cardinali, amico ſuo cariſſimo, Edwardus, ejuſdem gratiâ, &c. ſalutem, & ſinceræ Dilectionis affectum.

Cum nuper,

Affectantes Brigam, inter vos, &, Dilectum Clericum noſtrum, Magiſtrum Robertum de Baldok, motam ſuper Eccleſiâ de Milton (quæ eſt portio Præbendæ de Aylesbury) in Eccleſiâ Lincolnienſi eidem Clerico noſtro Collatæ, ſedari,

Præbendam de Stoke.

In Eccleſiâ Lincolnienſi prædictâ vacantem, & ad noſtram Donationem ſpectantem, ratione Temporalium Epiſcopatûs Lincolnienſis, in manu noſtrâ exiſtentium,

Vobis contulerimus:

A.D. 1323. Voſque, inter cætera, rogaverimus quòd (revocatis Gravaminibus, eidem Clerico noſtro ad procurationem veſtram illatis) ſi Collationem noſtram, de dictâ Præbendâ de Stoke vobis factam, acceptare velletis, tunc Nobis ſuper hoc reſcriberetis velle veſtrum:

Et, quia nobis nondum ſignificaſtis utrum Collationem noſtram hujuſmodi, vobis factam, acceptare volueritis necne, vos affectuoſe requirimus & rogamus, quatinus, per veſtras Literas, & Latorem præſentium, nobis, ſuper hoc, voluntatem veſtram ſignificare velitis:

Quoniam, ſi eam acceptare nolueritis, Præbendam ipſam de Stoke alii conferre proponimus, & ſervare Jus noſtrum Regium illibatum in hac parte.

Dat. apud Pontemfractum, 16 die Februarii.

Ad Regem Siciliæ, ſuper Portionibus Provinciæ & Forcalquerii reſtituendis.

A.D. 1322.
An. 16. E. 2.
Claus. 16. E. 2. m. 14. d.

Magnifico Principi, Domino Roberto, Dei gratiâ, Regi Jeruſalem & Siciliæ illuſtri, Conſanguineo ſuo cariſſimo, Edwardus, ejuſdem gratiâ, &c. ſalutem, &, ad vota, Succeſſus proſperos & felices.

Sicut decet Regiam Celſitudinem Deveria & Jura ſua Regalia illæſa in omnibus conſervare, ſic profectò ejus Honori congruit promptâ benivolentiâ reſtituere quod cognoverit alienum.

A.D. 1323. Sanè veſtra, ut credimus, Serenitas benè novit qualiter, bonæ memoriæ, Berengarius, quondam Comes Provinciæ & Foltacarii, quatuor habuit Filias; quarum Unam, claræ recordationis, Henrico, quondam Regi Angliæ, Avo noſtro: & Aliam, inclitæ memoriæ, Richardo Regi Romanorum, Comitique Cornubiæ, Fratri ejuſdem Regis (cui etiam Jure Hæreditario Succeſſimus) Matrimonialiter copulavit;

A.D. 1323. Edw. 2.

Dicto Comitéque Provinciæ & Folcacarii, abſque aliis Liberis Decedente, de Comitatibus prædictis Portiones, Hæreditario Jure, Nos contingunt, quas occupatas noſcimini detinere;

Nos, de puritate conſcientiæ veſtræ Regiæ, & maximè ob Conſanguinitatis Lineam tàm propinquam, interimè confidentes, ac ſperantes quòd Jus noſtrum (quod vobis eſt liquidum, ſicut credimus) amicabiliter velitis Nobis reſtituere, potiùs quàm ipſam Reſtitutionem faciendam de rigore (quem evitare vellemus quatenùs bono modo poterimus) expectare;

Magnificentiam veſtram affectuoſis precibus requirimus & rogamus, quatinus, ad Jus noſtrum hujuſmodi debitè conſiderationis intuitum dirigentes, dictas Portiones prædictorum Comitatuum, ad Nos, Hæreditario Jure, ut prædicitur, pertinentes, bonâ fide Nobis reſtituere velit veſtra Regia Nobilitas circumſpecta.

Ac ſuper hiis, Dilectis & Fidelibus noſtris, venerabili Patri, R. Wyntonienſi Epiſcopo, & Magiſtro Johanni de Stratford, Archidiacono Lincolniæ, Ambaſſatoribus noſtris, in Romanâ Curiâ exiſtentibus, fidem credulam adhibere; per eoſdem, ſi libeat, velle veſtrum de præmiſſis Nobis reſcribentes.

Dat. apud Pontemfractum, 18. die Februarii.

Super Treuga cum Flandrenſibus, & Auxilio Scotis non impendendo.

A.D. 1323. An. 16. E. 2. Claus. 16. E. 2. m. 14. d.

REX, Nobilibus Viris, Guidoni de Flandriâ, Domino de Rykenburgh, & Octobono de Carecto, Præpoſito Eccleſiæ Sancti Donati Brugenſis, Cancellario Flandriæ, Nobilis viri Lodowici, Comitis Flandriæ & Niverniæ, vices gerentibus in Flandriâ, ac Scabinis, Conſiliariis, & Univerſitatibus, Gaudenſi, Brugenſi, & Yprenſi, ſalutem, cum ſinceræ Dilectionis affectu.

Nos, ad Requiſitionem præfati Comitis,

Nobis per ſuas Literas ſignificantis qualiter, pro evitandis periculis, quæ ex Diſſenſionibus, inter noſtros & ſuos Subditos dudum exortis, provenerunt, & indies proveniunt, Treugam, inter dictos noſtros & ſuos Subditos iniri, & a Nobis concedi affectabat,

Eidem Comiti per Litteras noſtras meminimus Nos ſcripſiſſe, quòd,

Licet Dominus Robertus, quondam Comes Flandriæ, Avus ſuus, & ſui Subditi, dictarum Diſſenſionum materiam ptæbuiſſent,

Nobis tamen placuit, pro bono Pacis & Concordiæ, inter dictos noſtros & ſuos Subditos confovendo,

Dummodo ipſe dictos ſuos Subditos effectualiter facere vellet deſiſtere a quocumque Subſidio, Scotis, Inimicis & Rebellibus noſtris, impendendo, & a Communione, cum eiſdem faciendâ, dùm nobis extiterint ſic Rebelles,

Quòd aliquos de ſuis in Regnum noſtrum mitteret ſuper dicto Articulo, & aliis, pro Treugâ hujuſmodi ineundâ neceſſariis, tractaturos:

A.D. 1323.

Et quòd Nos, cum nobis de ipſorum nominibus conſtitiſſet, eis Litteras noſtras de ſalvo & ſecuro Conductu facere volebamus;

Dictóque Comite jam in partibus Franciæ, ut refertur, moram faciente, vos, de ejus Mandato, ut aſſeritis, & Conſenſu, ac de Conſilio & Aſſenſu totius Patriæ Flandriæ, per veſtras Litteras Nos rogâſtis, ut inter Nos & noſtros Subditos, & præfatum Comitem & ſuos Subditos Flandriæ Treugam concedere, per certum terminum, pro noſtro libito duraturam, dignaremur:

Et, infra dictum Terminum, certos & convenientes diem & locum aſſignare, ad quos idem Comes, pro ſe & Patriâ ſuâ Flandriæ, certos Nuncios, cum ſufficienti Poteſtate de Pace & Concordia tractaturos, poterit deſtinare; ſupplicando etiam ut noſtras Litteras de Conductu, in illo eventu, dictis Procuratoribus ſic Venturis fieri faciamus;

Aſſerentes & promittentes, ex parte dicti Domini veſtri, quòd, ſi Nos hujuſmodi Requiſitioni veſtræ duxerimus annuendum, Vos, hujuſmodi Treugâ vel Pace durantibus, ab omni Subſidio, dictis Scotis, nobis Rebellibus, impendendo, & a Communicatione cum eiſdem faciendâ, quamdiu nobis Rebelles fuerint, omnino deſiſtetis.

Nos igitur, hujuſmodi Requiſitione veſtrâ pleniùs intellectâ, ac deſiderantes inter Nos & dictum Comitem, & noſtros & ipſius Subditos mutui amoris integritatem reformare, Treugam, inter noſtros & ſuos Subditos prædictos, uſque ad Feſtum Sancti Michaelis proximò futurum,

A.D. 1323. Edw. 2.

rum, duximus concedendam; dum tamen præfatus Comes eandem Treugam (quam Procurator veſter, cum adjectione Conditionis prædictæ, firmare, ſeu acceptare renuebat) citra Feſtum Paſchæ proximò futurum acceptet, & eam in terra Flandriæ publicari, & dictos Subditos ſuos a quocunque Subſidio, dictis Scotis faciendo, & a Communicatione cum eiſdem, ſicut prædictum eſt, faciendâ, omnino deſiſtere faciat, juxta Promiſſionem veſtram ſupradictam.

Nos enim exnunc Conſtabulario Caſtri noſtri Dovorriæ, & Cuſtodi Quinque Portuum noſtrorum, vel ejus Locùm tenenti ibidem, per noſtras Litteras (quas præfato Procuratori veſtro liberavimus) dedimus in Mandatis, quòd ſtatim (cùm ſibi conſtiterit Treugam prædictam fore in dictis partibus Flandriæ publicatam, & Inhibitionem factam de Subſidio, & Communicatione hujuſmodi, cum Scotis prædictis faciendâ, in formâ ſupradictâ) eandem Treugam in ſingulis Portubus & locis Ballivæ ſuæ publicari faciat & teneri, & Nos ſimiliter id idem alibi in Regno noſtro fieri faciemus.

Volumus inſuper quòd, citra Feſtum Nativitatis Sancti Johannis Baptiſtæ proximò futurum, certæ perſonæ, ſufficientem Poteſtatem ab ipſo Comite & Communitatibus bonarum Villarum Flandriæ habentes, ad hujuſmodi Treugam, & alia eam tangentia, firmandum, necnon & tempus hujuſmodi Treugæ prorogandum, ad Nos uſque Eborum tranſmittantur; pro quibus Litteras noſtras de ſalvo & ſecuro Conductu jam fieri, & dicto Procuratori veſtro Mandavimus liberari.

Dat. apud Knaresburgh, 26. die Februarii.

De Treuga cum Flandrenſibus Proclamanda.

A.D. 1323. An. 16. E. 2. Clauſ. 16. E. 2. m. 14. d.

Et Mandatum eſt Edmundo, Comiti Kantiæ, Conſtabulario Caſtri Regis Dovorriæ, & Cuſtodi Quinque Portuum Regis, Fratri Regis kariſſimo, vel ejus Locum tenenti, quòd,

Si citra dictum Feſtum Paſchæ ſibi conſtiterit dictum Comitem, vel ejus Vices gerentes prædictos, Inhibitionem & Publicationem prædictas in dictâ terrâ Flandriæ feciſſe in formâ ſupradictâ,

Tunc Treugam, per Regem conceſſam, uſque ad dictum Feſtum Sancti Michaelis duraturam, in ſingulis locis, in Ballivâ ſuâ, ubi expedire viderit, publicè proclamari & teneri faciat;

Inhibens omnibus & ſingulis, de eâdem Ballivâ ſuâ, quòd Hominibus, aut Mercatoribus, de poteſtate dicti Comitis Flandriæ, in perſonis aut Rebus ſuis, durante Treugâ prædictâ, Dampnum non inferant ſeu gravamen:

Et, cùm hujuſmodi Publicationem fecerit, Regi indè, ſub Sigillo ſuo, diſtinctè & apertè conſtare faciat; ut Rex, indè certioratus, Treugam illam alibi in Regno ſuo publicari faciat.

Teſte Rege apud Knaresburgh, 26. die Februarii.

Per ipſum Regem & Concilium.

Eodem modo mandatum eſt ſubſcriptis, ſeparatim; videlicet,

Vicecom. Norff. & Suff.
Majori & Ballivis Villæ de Lenne,
Ballivis Villæ de Magna Jernemuth.

De Orando pro Rege.

A.D. 1323. An. 16. E. 2. Clauſ. 16. E. 2. m. 14. d.

Rex, Dilectis ſibi in Chriſto, Magiſtro Ordinis Fratrum Prædicatorum, Prioribus & Fratribus ejuſdem Ordinis, ad Generale Capitulum ſuum, apud Barchinonam in Iſpanum, in Feſto Pentecoſtes proximò futuro, Celebrandum, conventuris, ſalutem, & Spiritu Sancto dirigi in Agendis.

Dùm fragilitatem Humanæ Conditionis ad memoriam reducimus, oculatâ fide conſpicimus Humana ſingula corruptibilia fore, & tranſire de facili ad non eſſe.

Confidentes igitur de miſericordiâ Omnipotentis Dei (cujus voluntati omnia ſufficiuntur) & quòd ad eandem conſequendum Devotorum preces multum poterunt ſuffragari,

Devotionem veſtram in Domino affectuosè requirimus & rogamus, quatinus Nos, & Iſabellam, Reginam Angliæ, Conſortem noſtram Cariſſimam, ac Liberos noſtros, in Miſſarum ſolempniis

A.D. 1323. Edv. 2.

(per vos celebrandis) & aliis Orationibus veſtris devotis, ſpecialiter commendatos velitis habere, & per Confratres veſtros, in Domibus Ordinis illius, in Miſſarum ſolempniis, & aliis Precibus ſuis devotis, Deo facere ſimiliter commendari;

Ipſius Miſericordiam, pro nobis jugiter implorantes, ut nobis concedat Regnum & Terras, noſtræ Ditioni ſubjecta, ac Populum, noſtro Regimini Commiſſum, ſic regere in præſenti, quòd cum Electis ſuis regnare poſſimus perhenniter in futuro.

Dat. apud Knaresburgh, viceſimo ſexto die Februarii.

Per Breve de privato Sigillo.

De Judicio ſuper Andrea de Hartcla pronunciando.

A.D. 1323. *An.* 16. *E.* 2. *Pat.* 16. *E.* 2. *p.* 1. *m.* 2. *dor.*

REX, dilectis & fidelibus ſuis, Edmundo Comiti Kantiæ, Fratri noſtro cariſſimo, Johanni de Haſtynges, Conſanguineo noſtro cariſſimo, Radulpho Baſſet, Johanni Peeche, Johanni de Wyſham, Militibus, & Galfredo le Scrop, ſalutem.

Sciatis quòd aſſignavimus vos, quinque, quatuor, tres & duos veſtrûm, Juſticiarios noſtros ad degradandum Andream de Hartcla, Comitem Karlioli, Inimicum & Proditorem noſtrum & Regni noſtri (quem nuper in Comitem Gladio cinximus) & ad Judicium de ipſo, ſuper Degradatione, Inimicitiâ, & Seditione, prædictis, pronunciandum, & reddendum, juxta tenorem cujuſdam Cedulæ, quem vobis, quinque, quatuor, tribus, & duobus veſtrûm mittimus ſub pede Sigilli noſtri.

Et ideo vobis mandamus quòd, ad certum die, quem vos, quinque, quatuor, tres, vel duo veſtrûm, ad hæo provideritis, conveniatis apud Karliolum, & Judicium prædictum pronuncietis, & reddatis in formâ prædictâ.

Mandavimus enim Vicecomiti noſtro Cumbriæ, quòd ad certum diem, quem vos, quinque, quatuor, tres, vel duo veſtrûm, ei ſcire facietis, pro Degradatione prædictâ, & Executione Judicii prædicti faciendis, vobis, quinque, quatuor, tribus, & duobus veſtrûm, in præmiſſis ſit intendens & reſpondens, prout vos, quinque, quatuor, tres, vel duo veſtrûm, ei injungetis ex parte noſtrâ.

In cujus, &c.

Teſte Rege apud Knaresburg, viceſimo ſeptimo die Februarii.

Per Breve de privato ſigillo.

Tenor Credulæ, de qua ſupra ſit mentio.

Plac. coram Rege 18. *E.* 2. *m.* 34. *Rex.*

PUR ceo que noſtre Seignur le Roi,

Pur le grant bien & loialte, qu'il intendit d'avoir troue en vous Andreu de Harcla, pur aider & meyntener ſes Dreytoures, & les Droitz de ſa Coronne, & de ſoun Poeple, countre ſes Enemys de toutes partz, & nomement countre Robert de Brus, & ſes autres Enemys d'Eſcoce,

Vous fiſt Counte de Cardoil, & de ſa meyn vous ceynt d'Eſpee, & vous dona Fee de les Counte, Chaſteux, Villes, Terres, & Tenementz, pur veſtre eſtat meyntener come Counte:

Et apres ceo, que vous aviez tiel honour & bienfait reſceu de noſtre dit Seignur, ſi eſtes alez au dit Robert de Brus treitrouſement, fauſement, & malueiſement, par eſcrit & par ſerement, pur meyntener le dit Robert d'eſtre Roi d'Eſcoce proprement, en la reverſe de la entencion le Roi pur quele il vous fit Counte:

Par quei agarde ceſte Court que vous ſoietz degradee: & que vous pardetz noun de Counte, pur vous & pur vos heires, a toutz jours: & que vous ſoietz deceynt de l'Eſpye; & que vos eſperouns d'orre ſoient coupes de talouns.

Et pur ceo que vous Andreu, homme lige noſtre Seignur le Roi, countre veſtre homage, foi & ligeaunce, encountre veſtre Seignur lige, eſtes alee treitrouſement, fauſement, & malueiſement a Robert de Brus, Enemy mortel a noſtre Seignour le Roi, & de ſoun Realm ja ſoun Poeple, par ſerement, & par eſcrit por meyntener au dit Robert, & a ſes heires le Roialme d'Eſcoce enterement, a tut veſtre force & power, countre toutes gentz:

Et que vous nomeretz ſis homes, & le dit Robert autre ſis, les q'ueux duſze ordey.

A.D. 1323. Edw. 2.

ordeynereint de toutes les groſſes boſoignes de Roialme d'Engleterre & d'Eſcoce, & que lour ordeinement ſe tendroit en touz poynz:

Et, ſi nul, de quel eſtat ou condicion quil feuſt, vouſiſt countredire le dit Ordeynement en nul poynt, que vous, oue toute veſtre force & power, curriez ſeur, & en taunt enpreiſtes treitrouſement, faucement, & maluciſement d'enprendre Roial power, countre veſtre Seignur lige, les Piers, & le Poeple du Roialme, pur eux mettre en ſubjeccioun, & al Ordinaunce de vous, & du dit Robert, qe eſt comun Enemy au Roy & au Roialme.

Et, a ceſte treſoun, fauſine, malucisme, & treitrouſe Aliaunce meyntenir, feiſtes le Poeple noſtre Seignour le Roi jurer, en attreaunt le dit Poeple a vuis, taunt come en vous feuſt, por meyntener la dite treſon, fauſine, maleiſme, & treitrouſe Aliaunce ſuſdites;

Les queux ſount notories, & conuz en le Roialme, & noſtre Seignour le Roi le recorde:

Par quei agarde ceſte Court qe, por la dite treſoun, ſoiet treynez, & penduitz, & qe veſtre quer, bouels, & entrayles (dount les treitrouſes penſez vindrent) ſoient araceez, ars en poudre, & le poudre ventee; & que veſtre corps ſoit coupee en quatre quarters;

Dount l'un quarter ſoit pendu, a mount, de la Tour de Cardoil:

Un autre quarter, a mount, de la Tour de Novel Chaſtel:

Le trece ſeur le pount de Everwyk:

Et le quarte a Solopp;

Et veſtre Teſte ſour le Pount de Loundres, por enſample qe autres n'enpreignent a faire tieux treſons a lour Seignour lige.

Pronunciatio & Redditio Judicii ſuper Andream de Harcla, in Priſonâ Domini Regis, apud Carliolum factæ per Radulphum Baſſet, Johannem Pecche, Johannem de Wiſham, Milites, & Galfridum le Scrop, Juſticiarios Domini Regis, ad hoc aſſignatos, & ex hac de causâ de Mandato ipſius Domini Regis congregatos apud Carliolum, die Jovis proximò poſt Feſtum Sancti Ceddæ Epiſcopi, Anno Regni Regis Edwardi Filii Regis Edwardi ſextodecimo.

A.D. 1323. Edw. 2.

Dominus Rex miſit præfatis Juſticiariis quaſdam Literas ſuas Patentes in hæc verba;

Edwardus, Dei gratiâ; *&c. ut ſupra de dat. 27. Febr.*

Præterea idem Dominus Rex miſit eiſdem Juſticiariis quandam Cedulam, ſub Pede Sigilli ſuſſignatam, continentem forman Judicii, ſuper præfatum Andream pronunciandi, & reddendi in hæc verba.

Por ceo que noſtre Seignur *&c. prout ſupra de 27. Febr.*

Et, prætextu Mandati Domini Regis ſupradicti, Radulphus Baſſet, Johannes Pecche, Johannes de Wyſham, & Galfridus le Scrop, Juſticiarii, mandaverunt, ex parte Domini Regis, Antonio de Lucy, Vicecomiti Cumbriæ, quòd duceret hic, coram ipſis Juſticiariis, Corpus prædicti Andreæ, Judicium ſuum recepturi ſuper præmiſſis.

Et prædictus Vicecomes venit, & duxit hic præfatum Andream Priſonem; quo præſente, coram præfatis Juſticiariis, pronunciatum & redditum eſt Judicium ſuper ipſum Andream in hiis verbis; viz.

Pur ceo que, *&c. ut ſupra de 27. Febr.*

Et dictum eſt præfato Vicecomiti quod faciat indè Executionem.

De Terris, quæ fuerunt Andreæ de Harcla, conceſſis.

A.D. 1323. An. 16. E. 2. Pat. Ter. foriſf. 16. E. 2.

REX, quarto die Martii, dedit & conceſſit Henrico le Scrop omnia Terras & Tenementa, cum Pertinentiis, quæ fuerunt Andreæ de Hartcla, Inimici Regis, in Caldeſwell & Occurby, in partibus Ricemondſhire: necnon omnes Terras & Tenementa, cum Pertinentiis, quæ fuerunt Magiſtri Michaelis de Hartcla, ſimiliter Inimici Regis in Horneby, & quæ per foriſfacturam eorumdem, &c. Habenda, ad totam vitam ipſius Henrici, de Rege, &c.

A.D. 1323.

Per ipſum Regem.

Ad Papam, de Credentia.

A.D. 1323. An. 16. E. 2. Rom. 16. E. 2. m. 8. A.D. 1323.

PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum.

Quædam, Statum Johannis Bathonienſis & Wellenſis Epiſcopi, tangentia, dilecto Clerico noſtro, Magiſtro Roberto de Cantur. (quem ad Sanctitatis veſtræ præſentiam deſtinamus) injunximus veſtræ Clementiæ, ex parte noſtrâ, ſerioſius explicanda,

Votivis Precibus ſupplicantes, quatenus ipſum Clericum noſtrum, & dicta Negotia, dignemini, ſi placet, ſpecialiter habere recommendata; eundemque Clericum in hiis, quæ ſuper dictis Negotiis veſtræ Beatitudini, ex parte noſtrâ, expoſuerit oraculo vivæ vocis, benignè exaudire; ſibique ſuper hiis Gratiam & Favorem, noſtri contemplatione Rogatûs, favorabiliter impertiri.

Conſervet &c.

Dat. apud Knaresburgh, quarto die Martii.

Ad Ambaſſatorem, in Curia Romana exiſtentem, de Credentia.

A.D. 1323. An. 16. E. 2. Ibid. A.D. 1323.

REX, dilecto Clerico ſuo, Magiſtro Johanni de Stratford, Archidiacono Lincolniæ, ſalutem.

Cum nos quædam, Statum Johannis, Bathonienſis & Wellenſis Epiſcopi, &c. *ut ſupra uſque ibi* impertiri.

Vobis mandamus quòd eidem Roberto ſimiliter in exponendis vobis in hac parte fidem præbeatis, & circa felicem Expeditionem eorumdem omnem, quam poteritis, diligentiam apponatis.

Dat. ut ſupra.

De Sufferentia, in ordine tractandum de Pace cum Scotis.

A.D. 1323. An. 16. E. 2. Pat. 16. E. 2. p. 2. m. 23. A.D. 1323.

LE Roi a touz ceux, as queux ceſtes preſentes lettres vendront, ſalutz.

Sachez qui,

Per plus covenable & ſeure voie purveer, de tretiz de Pees finale tenir oue Sire Robert de Brus, & ſes Adherdantz, gentz d'Eſcoce, qui ſont de guerre contre nous, ſur les guerres mues entre nous & eux,

Si avioms ottreiez, & acordez ſumes a Soffraunce de guerre, entre nous & noz ſouzmis d'une part, & les ditz Robert, & ſes Adherdantz, & lour ſouzmis d'autre part, entre ci & la Feſte de la Trinite precheine avenir, le jour de la dite Feſte enclos dedeinz Soffrance de guerre;

Iſſint qui nous, ne nul de noz ſouzmis, ne les curroms ſur, ne greveroms de guerre, durante la dite Sofferaunce:

Et, ſi rien fuſt meſpris par nous, ou par noz ſouzmis, contre ceſt Acord, nous le feroms amender, & remettre en eſtat dieu, par nous, ou par noz Miniſtres, ſi toſt come nous en ſerrioms duement requis.

Et eſt noſtre entention qui, par ceſte Soffraunce, nul de noz ſouzmis ne Commune as ditz Robert, & ſes Adherdantz, gentz d'Eſcoce, ne entre le leur; ne qui nul de eux, ne de leur ſouzmis, Commune a nul de noz ſouzmis, ne entre le noſtre, durante la dite Soffraunce, s'il ne ſeit par noſtre Conduit eſpecial.

En teſmoignance de queu choſe nous avoms fait faire ceſtes noz lettres overtes.

Don. a Knaresburgh, le 14. jour de Martz.

Per ipſum Regem.

Dupplicat.

ET maunde eſt a touz Gardeins des Villes, Coneſtables de Chaſteux, Viſcountes, & autres Miniſtres, & Bailiffs le Roi, fermement enjoignants, q'il ne courgent, ne nul des ſouzmis le Roi ne ſoeffrent coure ſur les gentz d'Eſcoce, ne rien attemptent ne ſoeffrent eſtre attempte per les ſouzmis le Roi contre la forme de la Soeffrance avantdite:

Et, ſi rien feuſt meſpris par eux, ou par nul des ſouzmis le Roi, contre la dite forme, adoncs le facent amender, & remettre en eſtat doen, ſolonc la forme ſuſdite; & ce ne leſſent en nule manere.

Done come deſus.

ET maunde eſt a Viſcounte de Cumbre, fermement enioignant, qui a plus touſt, q'il orra de certein qui ceſte Soeffraunce ſoit crie & publie en les parties d'Eſcoce, & comande a tenir en droit de eux & de lour ſouzmis, adoncs meiſme la Soeffrance, dedeinz ſa Baillie, es lieux ou il verra q'il fait a faire, face crier, garder, & tenir en la fourme avaundite; & ce ne leſſe en nule manere.

Done come deſus.

En meiſme la manere maunde eſt a Viſcounte de Northumbr.

De prædicta Treuga conſervanda.

A.D. 1323. An. 16. E. 2. Ibid.

LE Roi a, ſon foial & loial, Monſeiur Antoyn de Lucy, ſaluz.

Sachez qui come, por plus covenable & ſeure voie *&c. come deſus tantque la* par noſtre Conduit eſpecial:

Nous, affiaunz de veſtre loialte & aviſement, vous aſſignoms a garder la dite Soffraunce en le Counte de Cumbre, dedeinz fraunchiſe & dehors, ſolonc les condicions avantdites; & a chaſtier & punir touz noz ſouzmis, qui vendront contre la dite Soffraunce.

Et por ceo vous mandoms & chargeoms, ferment enjoignantz, qui la dite Soffraunce gardez, & les ditz treſpaſours de noz ſouſmis, ſi nul y ſoit, puniſſe, ſicome eſt avandit; & ce en nulé manere ne leſſer.

Et nos mandoms & commandoms, par ceſtes preſentes lettres, a touz noz ſouzmis, qui a vous en les choſes avantdites, ſeient entendantz, reſponantz, & obeiſſantz en la fourme avantdite.

En teſmoignance de queu choſe, *come deſus.*

Per ipſum Regem.

En meiſme la manere ſont aſſignez les ſutheſcritz, en Countez ſutheſcritz;

Monſeiur Rauf de Nevil, *Monſeur Roger de Horſle,*	Jointement, & ſeveralment en le Counte de Northumbr. dedeins fraunche & dehors.

De præfata Treuga, per Juramentum aſſecuranda.

A.D. 1323. An. 16. E. 2. Ibid.

LE Roi a touz ceux, as queux ceſtes preſentes lettres vendront, ſaluz.

Sachez qui, come por plus covenable & ſeure voie *&c. come deſus tantque la* par noſtre conduyt eſpecial:

Nous, fiaunz de la loiaute & l'aviſement, noſtre chere & foial, Monſeur William de Herle, li donoms, par ceſtes preſentes lettres, plein poer & eſpecial mandement, de affermer la dite Soffraunce, en noun de nous, par ſerment a faire en noſtre alme.

En teſmoignaunce de queu choſe, *come deſus.*

Don. *come deſus.*

Duppur.

Ad Regem Franciæ, de Credentia.

A.D. 1323. An. 16. E. 2. Rot. Fr. 16. E. 2. m. 8.

MAgnifico Principi, Domino K. Dei gratiâ, Regi Franciæ & Navarræ Illuſtri, Fratri ſuo kariſſimo, Edwardus, ejuſdem gratiâ, Rex Angliæ, &c. ſalutem, & ad vota ſucceſſus proſperos ac felices.

Quædam Negotia, nos & Statum Ducatûs noſtri Aquitan. tangentia injunximus, Venerabili Patri, J. Elienſi Epiſcopo, veſtræ Serenitati ex parte noſtrâ ſerioſiùs exponenda;

Vos attentiùs deprecantes quatinùs eidem Epiſcopo, in exponendis per ipſum, ex parte noſtrâ, fidem credulam præbere, & expoſita velitis gratioſiùs exaudire.

Dat. apud Knaresburgh, decimo quinto die Martii.

Ad præfatum Regem, contra Epiſcopum Lincolnienſem.

A.D. 1323. An. 16. E. 2. Rot. Fr. 16. E. 2. m. 8.

MAgnifico Principi, Domino K. Dei gratiâ, Regi Franciæ & Navarræ Illuſtri, Fratri ſuo kariſſimo, Edwardus, ejuſdem gratiâ, Rex Angliæ, &c. ſalutem, &, ad vota, ſucceſſus proſperos ac felices.

Kariſſime Frater, ſicut benè noviſtis, certi de Regno noſtro, Maledictionis & Iniquitatis Filii, Comites, Barones, & alii Laici, necnon Prælati quidam ſequaces, de Conjuratione ipſorum (inter quos Prælatos, Henricus Epiſcopus Lincolnienſis) Honorem noſtrum, & Regni noſtri ſtatum pacificum perturbabant, & perturbare niſi fuerunt.

Propter

A.D. 1323. Eav. 2.

Propter quod, volente & permittente Altiſſimo, dictos Comites, & Barones, alioſque Laicos puniri fecimus, tanquam noſtros peſſimos Proditores:

Prælatos inſuper prædictos, per Dominum Summum Pontificem, petivimus & rogavimus, de Regno noſtro penitùs amoveri, & Pœnâ debitâ puniri pro Commiſſis, volentes dicto Summo Pontifici, & Apoſtolicæ Sedi deferre, ob ipſorum Reverentiam & Honorem; & ſperamus, in brevi, noſtras Supplicationes hujuſmodi per eundem proculdubio exaudiri.

Verùm,

Quia a noſtris, fidedignis de Curiâ Romanâ, recepimus, quòd dictus Henricus, Epiſcopus Lincolnienſis, impetravit Favorem ſuum, & ſui Status Conſervationem, a Majeſtate veſtrâ, per certas deprecatorias Literas ad Dominum Summum Pontificem (quorumdam mediante juvamine) necnon ad Dominos, Oſtienſem & Peneſtrienſem Presbiteros Cardinales, præſentandas, mirati ſumus, nec admirari ceſſare valemus, quomodo, vel quâ fronte dictus Epiſcopus, qui dictis nobis Contrariantibus totâ malitiâ pro viribus adhæſit, vel alii pro eo, quicumque ſint, auſi fuerunt petere a Majeſtate veſtrâ, tàm nobis kariſſimâ & fraternâ, Literas ipſas, ſeu Preces, in ſui Honorem vel Statum faventes; maximè cùm ipſæ Preces & Literæ in noſtrum Vituperium & Diſplicentiam, ac Coronæ diſpendium videantur graviter redundare,

A.D. 1323. Eav. 2.

Majeſtatem veſtram Excellentiſſimam rogamus attentè, quatinùs Literas ſimiles ipſi Epiſcopo, nec alteri pro eo, nullo modo concedere velitis; immò Preces, jam pro eo porrectas dictis, Domino Papæ, & Cardinalibus, ſi placet, revocare, ſcribendo eidem Domino Papæ, quòd contra dictum Epiſcopum, ſic malificum, juxta Supplicationem noſtram, in hac parte factam, & ſine morâ, dignetur, & velit procedere ſua Sanctitas circumſpecta.

Dat. apud Knaresburgh, decimo quinto die Martii.

Litera R. Brus ad H. de Suliaco, ſuper Tractatu cum Rege Angliæ.

A.D. 1323. An. 16. E. 2.

Ex Orig infra Turr.

ROBERT, par la grace Dieu, Roi d'Eſcoce, a treſnoble hom & ſon bien amez, Henry Signur de Senly, Chivaler, ſaluz & bone amour.

Aſſez, Sire, vous doit remembrer, coment eſtoit contenuz en noz lettres, Envoiees au Roi d'Engleterre, & coment auſſi nous vous chargeaſmes de bouche, que nous covoitiens & covoitoms touz jours treter, oveſque le Roi d'Engleterre avantdit, ſur forme de Paes final entre lui & nous; ſauve touz jours a nous, & a noz heirs, noſtre Roiaume fraunk & quit, & ſauf l'eſtat de noz Alliez.

Et, a veſtre departir, nous promeiſmes vous, qe, ſi vos trouviſſez le dit Roi en bone volunte, come vous l'aviez leiſſez, ſicome vous nous feiſtes entendaunt, a ſe faire, nous voliens voluntes que ſoeffrance de guerre ſe feiſt entre lui & nous, tantque a la Trinite: & que celle Soeffraunce ferriens garder ſi toſt, come nous ſerriens garniz par vous, & que le Roi d'Engleterre averoit fait ce quil apartenroit.

Sur ce, Sire, avoms lettres reſcuez de vous, & tranſcritz des lettres le dit Roi, contenauntz q'il ad grauntez as gentz d'Eſcoce, qui de guerre encountre lui ſont, une Soeffraunce,

A.D. 1323.

La quele maniere de Parler nous eſt anques eſtrange; car es autres Triowes, que ount eſte priſes entre lui & nous, avoms eſt nomez Principal d'une part, come il ad eſte d'autre; coment q'il ne nous digna Rois appeller; & ſi ount eſte affermee par ſerment en l'alme de li & de nous; & en autre manere qe ceſte, qe n'eſt forſque ſi ſimple come elle poet eſtre.

Et, de prendre ore Soeffraunce, nu mencion n'eſt mye faite de nous, plus du meindre de noſtre Roiaume; ou ſi elle feuſt en freimte du tot, ou en partie, que nous ni porriens ny ent plus demaunder que un autre, ne ſumes nous pas aviſez.

Et, pur ce, ne vous merveillez pas, que nous ne nous ſumes pas acordez a cele Soeffraunce; mais, ſi elle fut venue en droit manere, voluntes l'euſſiens accoritez, ſicome nous vous promeiſmes.

Noun pour quant, Sire, a jour du Tretiz, nous tenoms nous, s'il ne voellent.

Et, pour ce, que vous ſavez bien, que ordeinez fu, que aucuns des nous

deuſſent

deuſſent aler devant, pur reſceivre le ſerment en l'alme le Roi, & aver ſeurte pur noz Meſſages, voillez nous envoier lettres de Conduyt dublees pur ceux qi y iront; c'eſt a ſaver, Aliſſaundre de Seton, & William de Mountfichet, Chivalers: Meſtre Wauter de Twynham clerc; ou deux de eux, a lour hernois, & chevaux, & gentz.

Et nous vous enveoms le tranſeſcrit de la lettre le Roi; car nous n'entendoms pas qe vous l'eier veue; Et, ſi vous la veiſtes, il nous ſemble qe vous vous en paſſaſtes trep legierement.

Et ſachez qe nous ne demorroms pas a Berewik, forque tant que a meskerdi en la ſepmeme de Paſque; & pur ce nous voillez haſtivement veſtre volunte remander.

Eſcrit a Berewyk le 21 jour de Marz, a houre de tierce, & le voz nous vindrent la nuyt devant.

Bulla, ſuper Mercatore ſpoliato.

A.D. 1323. *An.* 16. *E.* 2.
Ex Autogr.

JOhannes Epiſcopus, ſervus ſervorum Dei, cariſſimo in Chriſto Filio Edwardo, Regi Angliæ Illuſtri, ſalutem & Apoſtolicam benedictionem.

Ad illa libenter, Fili cariſſime, Regiam providentiam precibus invitamus, per quæ Deo placere te credimus, ac tuæ ſaluti proſpicere & honori.

Habet ſiquidem, dilecti Filii, Bernardi Brachifortis, Civis & Mercatoris Placentiæ, noſtri & Eccleſiæ Romanæ devoti, non vacua compaſſione Relatio, quòd dudùm per Nautas, & Navigia, ac Homines tuos, in Mari Flandriæ multis ſuis Bonis & Mercationibus extitit, abſque causâ rationabili, ſpoliatus.

Cúmque, pro Reſtitutione Bonorum, & Mercationum hujuſmodi obtinendâ, ſit tuæ Celſitudinis præſentiam aditurus;

Excellentiam Regiam attentiùs deprecamur, quatinùs ipſum habens propenſiùs ſuper hiis commendatum, adeò velis ſibi providere de celeri & favorabili Juſtitiâ, conſideratione rogantis, quòd humanæ laudis merearis attolli præconiis, & ab æterno & juſto Judice meritò præmiari.

Dat. Avinion. nono Kal. Aprilis, Pontificatûs noſtri anno ſeptimo.

Sigillo avulſo.

De tractando cum Scotis ſuper finali Pace.

A.D. 1323. *An.* 16. *E.* 2.
Pat. 16. *E.* 2. *p.* 2. *m.* 17.

REX Vicecomitibus, & omnibus aliis, Ballivis, Miniſtris, & Fidelibus ſuis, tàm infra Libertates, quàm extra, ad quos, &c. ſalutem.

Sciatis quòd,

Cùm Thomas Randolf, Comes de Murref, ad tractandum ſuper finali Pace & Concordiâ, inter nos & Robertum de Brus, ſuoſque Complices & Fautores, contra nos de Guerrâ exiſtentes, ineundâ, in Regnum noſtrum, uſque ad Villam noſtram de Novo Caſtro ſuper Tynam, in proximo ſit venturus,

Nos ipſum Comitem, ac Homines de Familiâ ſuâ, uſque ad numerum quinquaginta Equitum, & eorum Equos, Herneſia, & alia Bona quæcumque ſuſcepimus in Protectionem & Defenſionem noſtram ſpecialem, necnon in ſalvum & ſecurum Conductum noſtrum, in veniendo in Regnum noſtrum prædictum, uſque ad Villam prædictam, ibidem morando, & exindè in Scotiam redeundo:

Et ideò vobis omnibus & ſingulis, ſub gravi foriſfacturâ noſtrâ, firmiter injungendo mandamus, quòd præfato Comiti, vel alicui de Comitivâ, ſeu Familiâ ſuâ, uſque ad dictum numerum Equitum, in Perſonis, Equis, Herneſiis, ſeu aliis Bonis, vel Catallis ſuis, in veniendo in Regnum noſtrum prædictum, uſque ad Villam prædictam, ibidem morando, & exinde in Scotiam redeundo, non inferatis, ſeu, quantum in vobis eſt, ab aliis inferri permittatis injuriam, &c. Et hoc, ſicut nos & Honorem noſtrum diligitis, & vos ipſos indempnes conſervare volueritis, modis omnibus faciatis.

In cujus, &c. uſque ad Feſtum Sanctæ Trinitatis proximò futurum duraturas.

A.D. 1323. Edv. 2.

Teſte Rege apud Weſtmonaſterium, primo die Aprilis.

Per ipſum Regem.

Dupplicat.

Conſimiles Literæ de Conductu fiunt pro prædicto Comite, veniente in Regnum.

A.D. 1323. Edv. 2.

Per ipſum Regem.

Dupplicat.

De Conductu pro Nunciis, ſuper Tractatu prælibato.

A.D. 1323. An. 16. E. 2.

Pat. 16. E. 2. p. 2. m. 23.

REX omnibus Ballivis, & Fidelibus ſuis, tàm infra libertates, quam extra, ad quos &c. ſalutem.

Sciatis quòd, cùm,

Pro competentiori viâ & ſecuriori providendâ de Tractatu, habendo ſuper finali Pace & Concordiâ, inter nos, & Robertum de Brus, ſuoſque Complices & Fautores, contra nos de Guerrâ, exiſtentes, ineundâ,

Sufferentiæ Guerræ, inter nos & prædictum Robertum, ipſiuſque Complices & Fautores, uſque ad Feſtum Sanctæ Trinitatis proximò futurum, die ejuſdem Feſti incluſo, duraturæ, annuerimus;

Ipſamque ſufferentiam, ſub certâ formâ, in Literis noſtris patentibus, indè confectis, contentâ, mandaverimus obſervari:

Ac Alexander de Seton, & Willielmus de Mountfichet, Milites, & Magiſter Walterus de Twynham Clericus, uſque ad Villam noſtram Novi Caſtri ſuper Tynam, pro præfato Roberto & ſuis Complicibus & Fautoribus prædictis, in proximo ſint venturi, ad tractandum & concordandum, unà cum Hominibus noſtris, quos ibidem ex hac causâ miſſuri ſumus, ſuper Securitate & Conductu pro Prælatis, Comitibus, Baronibus, Militibus, Clericis, & aliis, quos dictus Robertus uſque ad dictam Villam de Novo Caſtro, pro Tractatu habendo, unà cum deputandis a nobis, ſuper finali Pace & Concordiâ, ſicut prædicitur, eſt miſſurus:

A.D. 1323.

Vobis mandamus, ſub gravi foriſfacturâ noſtrâ, firmiter injungentes, quòd præfatis, Alexandro, Willielmo, & Waltero, vel alicui eorum, ſeu Hominibus de Familiis ſuis in Perſonis, Equis, Herneſiis, ſeu aliis Bonis, vel Catallis ſuis, in veniendo in Regnum noſtrum, morando, & exinde redeundo, non inferatis, ſeu ab aliis inferri permittatis injuriam, *&c.*

In cujus &c. uſque ad Feſtum Aſcenſionis Domini proximò futurum duraturas.

Teſte Rege apud Weſtmonaſterium primo die Aprilis.

Per ipſum Regem.

Dupplicat.

Ad Regem Franciæ, ſuper injuſte attemptatis in Vaſconia reformandis.

A.D. 1323. An. 16. E. 2.

Vaſc. 16. E. 2. m. 10.

MAgnifico Principi, Domino K. Dei gratiâ, Franciæ & Navarræ Regi Illuſtri, Fratri ſuo cariſſimo, Edwardus, &c. ſalutem, & ad vota, ſucceſſus proſperos ac felices.

Ex gravi querelâ, dilecti Vaſſalli noſtri, Bernardi Treucaleonis, Domini Terræ Feudi Marconis, accepimus quòd,

Licet ipſe, toto tempore ſuo, tenuerit, ipſiuſque Progenitores, Domini Terræ Feudi prædicti, a tempore cujus contrarii memoria non exiſtit, tenuerint Terram prædictam Feudi Marconis, & Caſtrum de Correnſano, & quartam partem Villæ de Vico, de nobis, & Progenitoribus noſtris, quondam Regibus Angliæ, & Ducibus Aquitaniæ,

A.D. 1323.

Seneſcallus tamen veſter de Toloſano, quærens adverſus dictum Bernardum Occaſiones, fictas & minus veraces, animo nobis & eidem Bernardo injuriandi, ſuper Tenurâ Terræ Feudi prædicti, ipſum Bernardum ad Judicium & Examen in Curiâ veſtrâ de Tholoſano, voluntariè & abſque causâ rationabili, fecit evocari, & ibidem (quanquam ad Curiam veſtram fuiſſet appellatum, eidem Appellationi non deferens) quoſdam Proceſſus, qui de Jure non deberent fieri, contra ipſum Bernardum fecit: ipſum Bernardum ad importabilem ſummam Pecuniæ, nedùm ſub Pœnis illicitis, condempnavit, verùm etiam ipſum Carcerali Cuſtodiæ fecit mancipari; Feudum illud ad manus veſtras ponendo, in noſtri Juris læſionem & exhæredationem manifeſtam, ac ipſius

A.D. 1323. Edw. 2.

Bernardi præjudicium non modicum & jacturam.

Nos igitur, Juris noſtri, in hac parte, ac ipſius Vaſſalli noſtri indempnitati, modis & viis, quibus poterimus, volentes providere, Regiam Excellentiam affectuoſis Precibus imploramus, quatinus noſtri, ſi placet, intuitu, & nè Juri noſtro præjudicetur, dicto veſtro Seneſcallo de Tholoſano dare dignemini in mandatis, quòd ea, quæ contra Jus noſtrum, & in præjudicium dicti Vaſſalli noſtri minus ritè attemptavit, ut eſt dictum, cautè & ſollicitè ſtudeat revocare, eundemque noſtrum Vaſſallum a Cuſtodiâ Carcerali, quâ præmiſsâ occaſione detinetur, faciat liberari, ut ſic Jus noſtrum ad ſtatum priſtinum reponatur.

Dat. apud Weſtmonaſterium, quarto die Aprilis.

A.D. 1323. Edw. 2.

Super Gravaminibus antedictis.

A.D. 1323. An. 16. E. 2. *Ibid.*

REX, dilecto & fideli ſuo, Fulconi l'Eſtraunge, Seneſcallo ſuo Vaſconiæ, ſalutem.

Ex gravi querela, dilecti, &c. *ut ſupra, mutatis mutandis, uſque ibi* volentes providere *tunc ſic*,

Dictum Regem Franciæ per noſtras Litteras rogavimus ſpeciales, quatinus dicto ſuo Seneſcallo de Tholoſano dare dignetur in mandatis, quòd ea, quæ idem Seneſcallus de Tholoſano contra Jus noſtrum, & in præjudicium dicti Vaſſalli noſtri minus ritè attemptavit, ut eſt dictum, cautè & ſollicitè ſtudeat revocare: eundemque noſtrum Vaſſallum a Cuſtodiâ Carcerali, quâ præmiſsâ occaſione detinetur, faciat liberari, ut ſic Jus noſtrum ad ſtatum priſtinum reponatur:

Vobis mandamus, firmiter injungentes, quòd, vocatis illis de Concilio noſtro dicti Ducatûs, de ipſorum & veſtro aviſamento, in præmiſſis fieri faciatis, quod pro Jure noſtro, & dicti Vaſſalli noſtri indempnitate fore videritis faciendum; in præmiſſis talem diligentiam apponentes, quòd Juri noſtro in hac parte nullatenus detrahatur, & quòd vos exindè debeamus meritò commendare,

Teſte Rege, ut ſupra.

Conſimiles Litteræ diriguntur Epiſcopo Elienſi pro præfato Bernardo.

A.D. 1323.

De Treuga, inter Subditos Regis & Subditos Comitis Flandriæ conceſſa, proclamanda.

A.D. 1323. An. 16. E. 2. Clauſ. 16. E. 2. m. 10. d.

REX Vicecomiti Norffolciæ & Suffolciæ, ſalutem.

Cùm nuper,

Ad Requiſitionem, Nobilis Viri, Lodowici Comitis Flandriæ & Niverniæ, nobis ſupplicantis ut ſuper Diſſenſionibus, inter noſtros & ſuos Subditos exortis, Treugam iniri & concedi dignaremur,

Treugæ ineundæ annuerimus, & conceſſerimus Treugam illam, uſque ad Feſtum Sancti Michaelis proximò futurum duraturam; dùm tamen præfatus Comes eandem Treugam in Terrâ Flandriæ publicari & obſervari, & dictos Subditos ſuos a quocumque Subſidio, Scotis, Inimicis & Rebellibus noſtris, faciendo, & a Communicatione, cum eiſdem faciendâ, omnino deſiſtere faceret:

Jamque intellexerimus quòd præfatus Comes dictam Treugam in dictâ Terrâ Flandriæ publicari fecit, eamque in eadem inviolabiliter obſervari: ac Scotos, in dictâ Terrâ Flandriæ exiſtentes, ab eadem, infra certum terminum, amoveri: & dictos Subditos ſuos a Subſidio, ipſis Inimicis noſtris faciendo, deſiſtere, & a Communicatione cum eiſdem faciendâ, ſub gravi forisfacturâ, abſtinere mandavit;

Tibi præcipimus quòd Treugam, per nos ſic conceſſam, uſque ad dictum Feſtum Sancti Michaelis duraturam, in ſingulis locis, in Ballivâ tuâ, ubi expedire videris, publicè proclamari & teneri facias; inhibens omnibus & ſingulis Subditis noſtris, nè Hominibus, aut Mercatoribus, de Poteſtate dicti Comitis Flandriæ, in Perſonis, aut Rebus ſuis, dictâ Treugâ ſic durante, dampnum inferant ſeu gravamen.

Volumus etiam quòd omnes & ſinguli, tam Mercatores, quàm alii, de Poteſtate dicti Comitis, cum Bonis & Mercandiſis ſuis, infra Regnum noſtrum ſalvò & ſecurè incedant, & quòd non pro Tranſgreſſionibus aliorum, vel pro aliquibus Debitis (de quibus Principales Debitores, ſeu Fidejuſſores non exiſtant) nec occaſione Tranſgreſſionum, ante hæc tempora factarum, contra tenorem Cartæ noſtræ de Stapulâ Lanarum & Pellium lanutarum, Bona ſeu Mercimonia eorum infra Regnum noſtrum areſtentur, dictâ Treugâ ſic durante;

Dùm tamen exnunc, contra formam ejuſdem Stapulæ, quicquam non attemptent, ſet eidem Stapulæ in omnibus obediant & intendant; quæ omnia ſimiliter facies publicari.

Teſte Rege apud Weſtmonaſterium, 5 die Aprilis.

Per ipſum Regem.

Eodem modo ſcribitur ſubſcriptis, &c.

De Flandrenſibus non moleſtandis.

A.D. 1323.
An. 16. E. 2.
Pat. 16. E. 2. *p.* 2. *m.* 23.

REX omnibus Ballivis & Fidelibus ſuis, ad quos &c. ſalutem.

Cùm Treugæ, inter Homines & Subditos noſtros, ac Homines & Subditos Comitis Flandriæ, ſuper Diſſenſionibus, inter ipſos ſubortis, jam initæ ſint & firmatæ, uſque ad Feſtum Sancti Michaelis proximò futurum duraturæ;

Eaſdémque Treugas per diverſos Comitatus Regni noſtri Proclamari Mandaverimus & Teneri; dum tamen præfatus Comes dictos Subditos ſuos a quocumque Subſidio, Scotis, Inimicis & Rebellibus noſtris, faciendo, & a Communicatione, cum eiſdem faciendâ, omnino deſiſtere faciat:

Vobis Mandamus quòd Hominibus & Subditis, de poteſtate dicti Comitis Flandriæ, jam in Scotiâ exiſtentibus, in redeundo ab eiſdem partibus Scotiæ verſus Regnum noſtrum Angliæ, vel partes Flandriæ, citra Feſtum Sanctæ Trinitatis proximò futurum, in perſonis, aut Rebus ſuis, non inferatis, ſeu quantum in vobis eſt, ab aliis inferri permittatis Injuriam, &c. ſeu Gravamen; ſet ipſos, a dictis partibus Scotiæ, verſus dictum Regnum noſtrum, & dictas partes Flandriæ, abſque inquietatione, citra dictum Feſtum Sanctæ Trinitatis, redire permittatis.

In cujus, &c,

Teſte Rege apud Weſtmonaſterium, ſexto die Aprilis.

Per ipſum Regem.

Pro Henrico de Suliaco, de Poteſtate Treugas cum Scotis prorogandi.

A.D. 1323.
An. 16. E. 2.
Pat. 16. E. 2. *p.* 2. *m.* 23.

REX omnibus, ad quos, &c. ſalutem.

Sciatis quòd cùm Sufferentiæ Guerræ,

Inter Nos & Subditos noſtros ex parte Unâ, & Robertrum de Brus, & ſibi Adhærentes, ac eorum Subditos ex parte alterâ motæ,

Uſque ad Feſtum Sanctæ Trinitatis proximò futurum (die ejuſdem Feſti infra Sufferentiam incluſo) ſub certis Formis & Conditionibus, in Literis noſtris Patentibus, inde confectis, contentis, duraturæ,

Conſenſerimus, eámque Approbaverimus, & Mandaverimus firmiter Obſervari:

Nos, de providæ circumſpectionis induſtriâ, Nobilis Viri, Henrici Domini Soliaci plenius confidentes, ad dictam Sufferentiam, ultra dictum Feſtum Sanctæ Trinitatis, uſque ad aliquem Terminum ſequentem, prout ſibi melius videbitur expedire, prorogandum & continuandum ſub Formis & Conditionibus, in Literis noſtris Patentibus prædictis, indè expreſſis; &, ad Prorogationem & Continuationem hujuſmodi, modis competentibus, noſtro nomine, vallandum & firmandum, præfato Henrico plenam, tenore præſentium, committimus poteſtatem; Ratum habituri & Firmum id, quod, per prædictum Henricum, ſic Prorogatum & Continuatum fuerit, noſtro nomine, in hac parte.

In cujus, &c.

Teſte Rege apud Turrim Londoniæ, ſexto die Aprilis.

Per ipſum Regem.

De Orando pro Rege.

A.D. 1323. An. 16. E. 2. Clauſ. 16. E. 2. m. 10. d. A.D. 1323.

REX Religioſis viris, & ſibi in Chriſto dilectis, Abbati Ciſtercenſi, Diffinitoribus, ac Univerſis & ſingulis Abbatibus, in Capitulo Generali, apud Ciſterc. in proximo Celebrando, Congregandis, ſalutem, & Spiritu Sancto dirigi in Agendis.

Dùm conditionem Humanæ fragilitatis attendimus, & qualiter omni Creaturæ, tàm ſublimi, quàm humili, prætereuntibus ſuo curſu diebus, præſentis vitæ finis appropiat, attentâ conſideratione penſamus, ſic prævenire cupimus, quantum nobis ex alto permittitur, diem Mortis, ut Æterni Clementia Judicis dignetur noſtri, de ſuæ gratiæ plenitudine, Miſereri.

Verùm cùm devotarum Orationum ſuffragia, inter alia pietatis Opera, multùm proſint ad Divinam Miſericordiam impetrandam, de Vobis (quorum Ordinem benivolentiæ ſpecialis favore proſequimur) ut ſalutem noſtram Zelemini, & pro Nobis, Iſabellâ, Reginâ Angliæ, Conſorte noſtrâ Cariſſimâ, Edwardo Comite Ceſtriæ Primogenito noſtro, & cæteris Liberis noſtris, ac Statu proſpero Regni noſtri, Preces devotas Domino offeratis, plenam fiduciam optinentes;

Devotionem veſtram requirimus & rogamus, quatinus nunc, & in futurum, dignam ſollicitudinem impendatis: & inſiſtatis aſſiduis Supplicationibus & Interceſſionibus apud Deum, ut hic ſuâ pietate Nos dirigat per ſuorum Semitam Mandatorum: &, poſt diem Extremum, Salvationis locum Nobis dignetur miſericorditer indulgere; Statumque prædicti Regni noſtri conſervare proſperum & tranquillum.

Univerſitatem veſtram Religioſam diu conſervet Altiſſimus in Caritate continuâ & perfectâ.

Dat. apud Weſtmonaſt. 7 die Aprilis.

Johannis de Inſula Relaxatio, pro Communitate Venetiarum.

A.D. 1323. An. 16. E. 2. Clauſ. 16. E. 2. m. 15. d. A.D. 1323.

A Toux ceux, qi ceſtes Lettres verront ou orront, Johan de Iſle de Wight Chevaler, ſaluz en Dieu.

Sachez qe, come n'adgaires Cink Galeis, de la Ville de Venyſe, feuſſent menez en Port de Suthampton, chargeez de divers Merchandiſes; & a teu temps entre les Patrones, Marchantz, Meſtres, & Mariners des dites Galeies d'une part, & mes gentz, ſervantz, tenantz franks, & autres d'autre part, contekes ſourdiſſent, en le queu contek gentz eſtoient mortz d'une part & d'autre; & mes biens, & des mes gentz, ſervantz, & tenantz avantditz, feuſſent priſez, emportez, deſulez, & parduz en diverſes maners; dont a moi, & mes ſervantz, & tenantz avantditz, eſtoit, & eſt accion accreu de felonie & de treſpas.

Jeo, avantdit Johan, pur une ſumme d'avoir, que j'ai receu des Marchantz de Venyſe, ai releſſe a la Communalte de la Ville de Venyſe, & a cheſqun Marchant & Habitatour de meiſme la Ville, a touz lour foiaux & ſouzmis, quele part qils ſoient, cheſcune manere d'Accion, Seute, Querele, & Demand, la quel j'ai avoi, ou aver purroi de felonie, ou de treſpaſs, vers la Communalte de la Ville de Venyſe, Marchaunt, ou Habitatour de meiſme la Ville, & a cheſcun lour foiaux & ſouzmis, quele part qile ſoient, ſi qe la dite Communalte, de nul Marchant, ne Habitatour, ne Foial, ne Souzmis a meiſme la Ville, par Moi, mes Heirs, ou mes Executours; en lour parſones, biens, ou Marchaundiſes, ne ſoient areſtuz, empechez, ne moleſtez en nul manere.

Eſtre ce, jeo emprenk, pur touz mes ſervantz, & tenantz avantditz, & pur les Heirs & Executours de ceux, qi furent tuez au dit temps, de ſes ſervantz, ou tenauntz, & pur touz qi Seute, ou Appeal purront aver devers eux, par encheſon de la mort, des roberie, ou priſe, ou degaſter ou emporter de lour biens & chateux, qe nul de eux, ni pur eux, ne ferra Seute, ne movera Action, Querele, ne Demaund vers la dite Communalte, ne nul Marchant, ne Habitatour, ne Foial, ne Souzmis de meiſme la Ville, de la mort, ne de rien des choſes avandites; & agarder la dite Communalte de Veniſe, & cheſcun Marchant & habitatour de meiſme la Ville, & touz lour foiaux & ſouzmiſes, des damages en ceſte partie, vers les ditz ſervantz & tenantz, les Heirs, & les Executours de mes Tenantz, qi furent

A.D. 1323. Edv. 2. rent tuez, & pur touz qi Seute, ou Appel purront aver devers la dite Communalte, Marchauntz, Habitatours, Foiaux, ou Souzmiſes a la dite Communalte, par encheſon des choſes avantdites; &, a ceo faire, jeo oblige Moi, mes Heirs, & mes Executours, & touz mes biens, quele part q'eles ſoient trouez.

En teſmoignance de quele choſe a ceſt eſcrit j'ai mis mon Seal, Ices teſmoignes,

Sire William D'Ayremynne,
Meſtre Henri de Clif,
Sire William de Herlaſton,
Gardeins du Grant Seal noſtre Seignur le Roi;
Elis de Cherleton,
Wautier de Noreys, &
Richer Seles, & autres.

A.D. 1323. Edv. 2. Don. a Londres, le diſme jour d'April, l'An de grace Mille, & trois Centz, vint, & tierce, & du Regne noſtre Seignur le Roi Edward, fuiz au Roi Edward Seziſme.

MEMORANDUM, Quòd dictus Johannes venit in Cancellariam Regis, apud Domum Converſorum Londoniæ, die & Anno ſupradictis, & Recognovit Scriptum prædictum, & omnia contenta in eodem in formâ prædictâ.

Papa ad Regem, pro Abbate Cluniacenſi.

A.D. 1323. An. 16. E. 2. *Ex Autogr.* JOhannes Epiſcopus, Servus Servorum Dei, cariſſimo in Chriſto Filio Edwardo, Regi Angliæ illuſtri, ſalutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

Veriſimiliter credimus, Fili cariſſime, ſemper gratas tibi accedere preces noſtras, quotiens maximè te ad debita Juſtitiæ munera, & accepta Domino pietatis Opera invitamus, quæ indubitanter, oblata divinis obtutibus, gloriam tibi æternæ Salutis inſinuant, & apud Homines famam Regiæ Serenitatis exaltant.

Sanè cum quondam Abbati Cluniacenſi duplex Viceſima, & Procurationes in pecuniâ, a Subditis ejus Ordinis exigendæ, pro ſolvendis ſui Monaſterii Debitis, quibus idem Monaſterium multipliciter gravabatur, olim fuerint in Generali Capitulo Cluniacenſi conceſſa, noſtrâ indè Confirmatione ſecutâ; ipſéque Abbas priùs obierit, quàm ipſum contingeret dictam pecuniam exegiſſe,

Excellentiam tuam rogamus, monemus, & hortamur attente, quatinùs, Dilectum Filium, Petrum, nunc Abbatem Cluniacenſem, exigere, percipere, ac levare a Subditis ejus Ordinis memorati, & de Regno tuo extrahere liberè, Viceſimæ duplicis, & Procurationum pecuniam prædictarum; ac Proceſſus, factos & faciendos inde, inibi publicari (ſublatis præpediis per Te, tuóſque Officiales & Subditos) patiaris.

Cæterùm, quia, pro locis, Maneriis, aliiſque Bonis, ſitis in dicto Regno tuo, A.D. 1323. quæ idem Abbas obtinere dinoſcitur, tibi ad debitæ Fidelitatis aſtringi dicitur Juramentum (pro cujus præſtatione dictus Abbas, nunc aliorum negotiorum urgenti neceſſitate conſtrictus, nequit ad tuam Præſentiam perſonaliter ſe conferre) ſubjungimus confidenter, ut Pariſius, vel alibi, infra Regnum Franciæ ſcilicet, digneris alicui Perſonæ committere, quod a præfato Abbate, nomine tuo, recipiat Fidelitatis hujuſmodi Juramentum; vel ſaltem, ad illud, tua velit admittere Magnitudo Procuratorem ejus ydoneum, propterea ordinandum:

Daturus opem & operam efficaces quòd memoratus Abbas, & Procuratores ejuſdem, Locis, Maneriis & aliis Bonis hujuſmodi, liberè atque pacificè, remoto impedimenti obſtaculo, potiatur;

Ac denique habiturus eum & ejus Ordinem antedictum, pro Divinâ, noſtrâ, & Apoſtolicæ Sedis Reverentiâ, in hiis & aliis, propenſiùs commendatos;

Ita ut ex hiis, quæ cultum Juſtitiæ ſapiunt, & Æquitatis continent pietatem, præter Præmium Retributionis Æternæ, quod indè mereberis, dignæ Laudis præconio attollaris.

Dat. Avinion. 3. Id. Aprilis, Pontificatûs noſtri Anno ſeptimo.

Sub filis canabeis.

Super Gravaminibus, per Miniſtros Regis Franciæ in Vaſconia, illatis.

A.D. 1323. An. 10. E. 2. Clauſ. 16. E. 2. m. 8. d.

Magnifico Principi, Domino K. Dei gratia, Franciæ & Navarræ Regi illuſtri, Fratri ſuo Cariſſimo, Edwardus, ejuſdem gratiâ, &c. ſalutem, &, ad vota, Succeſſus proſperos & felices.

Dùm in mente revolvimus Oppreſſiones injurioſas, & indebitas Novitates, aliáque Gravaminia multiplicia, quæ Nobis, Officialibus, Miniſtris, & Subditis noſtris dicti Ducatûs, per Officiales veſtros & Miniſtros, præter conſcientiam veſtram, ut credimus, illata fuiſſe cognovimus, & adhuc indies inferentur; & quotiens Serenitatem veſtram pro reformatione præmiſſorum interpellavimus, de quo nullum ſubſequebatur Remedium, ſet infeſta ſucceſſit perſecutio, & multiplicatio gravaminis inundavit, intentâ conſideratione penſamus, gravis anxietatis aculeos interiùs toleramus.

Cùm itaque nuperimè Feodum de Feugeriaco, in Ducatu noſtro prædicto, quod Abbas de Cherros, & Prædeceſſores ſui, Abbates ejuſdem loci, de Nobis, & Progenitoribus noſtris, a tempore, cujus contrarii Memoria non exiſtit, immediatè tenuerunt, per eundem Abbatem excogitata malitiâ, & inſtigantibus Officialibus veſtris, Vobis venditum fuerit, contra formam Pacum, inter Progenitores veſtros & noſtros pro pacis amænitate initarum:

A.D. 1323. Ac in negotio, inter Nos, & Abbatiſſam Xantoniæ, in Curiâ veſtrâ diu agitato, per quoſdam veſtræ Curiæ Commiſſarios, ſuper examinatione Teſtium in dicto negotio deputatos, minus juſtè hactenus, ut didicimus, ſit Proceſſum:

Nonnulli etiam Officiales veſtri & Miniſtri Novitates indebitas, Oppreſſiones, & Injurias, violenter in Inſulâ noſtrâ Oleronis, perpetrârunt ſine causâ, & inferre cotidie non deſiſtunt, in noſtri grande præjudicium, & exhæredationis periculum manifeſtum;

Veſtræ Regiæ Majeſtati intimis præcordiis ſupplicamus, quatinus, ad præmiſſa intuitum debitum convertentes, injurioſas occupationes hujuſmodi, & Novitates indebitas, aliáque Gravamina, ut præmittitur, Nobis, Officialibus, Miniſtris, & Subditis noſtris dicti Ducatûs, præter conſcientiam veſtram, illata, congrue reformari, & ad Statum debitum reduci faciat, ſi placet, veſtra Regia Celſitudo;

Super hiis & aliis, Nos, & Statum Ducatûs noſtri tangentibus, dilecto & fideli noſtro, Venerabili in Chriſto Patri, J. Elienſi Epiſcopo, fidem credulam, ſi libeat, adhibentes.

Dat. apud Turrim Londoniæ, 12. die Aprilis.

Ad Papam contra, Lincolnienſem, & Bathonienſem, Epiſcopos.

A.D. 1323. An. 16. E. 2. Rom. 16. E. 2. m. 8.

Papæ Rex devota pedum oſcula beatorum.

Nuper ad veſtræ Sanctitatis præſentiam, ad informandum vos ſuper gravibus Exceſſibus, per Lincolnienſem, & Bathonienſem & Wellenſem, Epiſcopos, contra Nos perpetratis, Dilectum Clericum noſtrum, Magiſtrum Johannem de Stratford, Archidiaconum Lincolniæ (cui, ſuper hiis, deſiderium noſtrum expoſuimus, veſtræ Clementiæ ſerioſiùs exponendum) curavimus deſtinare:

Et, quia gravis anxietatis aculeos interiùs toleramus ex eo, quòd nondum Proceſſus inchoatus eſt contra dictos Epiſcopos, ſuper Exceſſibus antedictis;

A.D. 1323. Paternitati veſtræ ſinceris affectibus ſupplicamus, quatinùs, rigoroſe ad requiſitiones & excitationes noſtras, totiens factas veſtræ Benignitati ob præmiſſa, contra dictos Epiſcopos ſic procedere dignemini rigoroſè, quòd Pœna decente cognoſcant quantum exceſſerint in præmiſſis, & ut cæteri, eorum exemplo perterriti, a perpetratione Exceſſuum conſimilium contra nos, futuris temporibus, arceantur.

Conſervet, &c.

Dat. apud Turrim Londoniæ, 13. die Aprilis.

Ad Papam, ſuper Exceſſibus Abbatiſſæ Monaſterii Xantonienſis.

A.D. 1323. An. 16. E. 2. Rom. 16. E. 2. m. 8.

PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum.

In deſideriis noſtris potiſſimè geritur, & inſtantiâ multæ Solicitudinis excitamur, ut, pro Juribus noſtris obſervandis illæſis, juxta ſuſceptum Regiminis debitum, nedùm per Nos ipſos curâ pervigili Laboremus, verùm etiam veſtri optati Præſidii munificentiam (quam ſemper comperimus gratioſam) affectu ſincero, totis deſideriis imploremus.

Cùm itaque Abbatiſſa Monaſterii Xanctonienſis, & Prædeceſſores ſuæ, Abbatiſſæ ejuſdem Monaſterii, omnes ſuas Temporalitates, in Ducatu noſtro prædicto exiſtentes, & ad dictam ſuam Abbatiam ſpectantes, de Nobis, & Progenitoribus noſtris, Ducibus Aquitaniæ, immediatè tenuerint, a tempore, cujus contrarii Memoria non exiſtit;

Eadémque Abbatiſſa, jam de novo, Machinatione ſubdolâ, abſque Capituli ſui conſenſu, &, ut credimus, veſtrâ Licentiâ ſpeciali ſuper hoc non optentâ, contra Statuta Sacrorum Canonum, a Rege Franciæ, Fratre noſtro cariſſimo, dictas Temporalitates tenere advocaverit, & illas Tenere recognoverit ab eodem, in eluſionem Juris noſtri, & exhæredationem noſtram manifeſtam;

A.D. 1323.

Veſtræ Clementiæ (quæ, velut Mater avida, detrimentum Juris ſeu Honoris Filii ſui fieri nullatenus, ut confidimus, patietur) totis affectibus ſupplicamus, quatinus, præmiſſis benignâ meditatione penſatis, contra dictam Abbatiſſam, ſuper tàm gravi Exceſſu, Spiritualiter ſic procedere velit veſtra Paternitas rigoroſè, quòd, occaſione Pœnæ, eidem Abbatiſſæ, per veſtram Sanctitatem, inſligendæ pro ſuis demeritis, in hoc caſu Jus noſtrum faciliùs aſſequamur, & demum, vindictâ ex æquo Exceſſui reſpondente, alii deinceps a talibus abſtineant, diræ formidine Ultionis.

Conſervet, &c.

Dat. apud Turrim Londoniæ, 13 die Aprilis.

Regis Pardonatio, pro Communitate Venetiarum.

A.D. 1323. An. 16. E. 2. Pat. 16. E. 2. p. 2. m. 19.

REX omnibus Ballivis, & Fidelibus ſuis, ad quos &c. ſalutem.

Sciatis quòd, cùm nuper Quinque Galeæ de Villâ Veniſi, diverſis Mercimoniis Carcatæ, uſque in Portum Villæ noſtræ Suthamptoniæ veniſſent: &, inter Patronos, Mercatores, Magiſtros, & Marinarios dictarum Galearum ex parte unâ, & Homines de partibus Suthamptoniæ & Inſulæ Vectæ ex alterâ, Diſcordiæ & Diſſenſiones ſubortæ, & in eiſdem Diſcordiis quidam Homines hinc inde interfecti fuiſſent; quorum prætextu Mercatores, & alii, de Villâ & partibus de Veniſe, in Regnum noſtrum accedere formidant;

Nos, volentes eiſdem Mercatoribus & aliis, de Villâ & partibus de Veniſe, gratiam facere ſpecialem, Pardonavimus omnibus & ſingulis Patronis, Mercatoribus, Magiſtris, & Marinariis dictarum Galearum, ac aliis, de Villâ & partibus de Veniſe, qui Diſcordiis & Interfectionibus prædictis interfuerunt, ſectam pacis noſtræ, quæ ad Nos pertinet pro Homicidiis, in dictis Diſſenſionibus & Diſcordiis perpetratis, & firmam pacem noſtram eis inde Concedimus.

A.D. 1323.

Pardonavimus etiam prædictis, Patronis, Mercatoribus, Magiſtris, & Marinariis Galearum prædictarum, ac aliis, de dictis Villâ & partibus de Veniſe, quicquid ad Nos pertinet de Tranſgreſſionibus, in dictis Diſſenſionibus & Diſcordiis perpetratis.

Volentes & Concedentes, pro Nobis & Hæredibus noſtris, omnibus & ſingulis, de Villâ & partibus de Veniſe prædictis, quòd ipſi, cum Galeis, & Bonis, & Mercimoniis ſuis, in Regnum & poteſtatem noſtram ſalvò & ſecurè venire poſſint, & in eiſdem Morari, ac Negotiari, & Commoda ſua facere (Merchandiſas Legales excercendo, & Conſuetudines debitas faciendo) & quòd de eiſdem, Regno & Poteſtate noſtrâ, ad propria ſimiliter redire poſſint liberè & abſque impedimento: & quòd ipſi, vel eorum aliquis, ſeu eorum Bona aut Mercimonia, pro Homicidiis

cidiis

A.D. 1323. Edw. 2. cidiis prædictis, aut pro aliquibus, ad Nos pertinentibus, occaſione Diſſenſionum & Diſcordiarum prædictarum, infra Regnum & Poteſtatem noſtram non areſtentur, nec inquietentur in aliquo, ſeu graventur; ita tamen quòd ſtent Rectò in Curiâ noſtrâ, ſi quis alius verſus eos loqui voluerit de præmiſſis.

In cujus, &c.

Teſte Rege apud Weſtmonaſterium, 16 die Aprilis.

Per ipſum Regem.

Summonitio Servitii Navium Quinque Portuum.

A.D. 1323. An. 16. E. 2. Clauſ. 16 E. 2. m. 9. d. REX, dilectis & fidelibus ſuis, Majori, Baronibus, & Ballivis Portûs ſui Dovorriæ, ſalutem.

Cùm ordinaverimus, & eſſe proponamus, Domino concedente, apud Novum Caſtrum ſuper Tynam, in Octabis Nativitatis Sancti Johannis Baptiſtæ proximò futuris, cum Equis & Armis & toto Servitio Nobis debito, ad proficiſcendum contra Scotos, Inimicos & Rebelles noſtros, ad ipſorum obſtinatam malitiam, cum Dei adjutorio, refrænandam:

Ad quod perficiendum, veſtro, & Combaronum veſtrorum Quinque Portuum, Navali Subſidio neceſſariò indigemus;

Vobis mandamus, in fide & dilectione, quibus Nobis tenemini, firmiter injungentes, quòd totum Servitium Navium, quod nobis debetis, habeatis apud Dalkeye, juxta Dublin, primo die Junii proximò futuro ad ultimum, Paratum, & Promptum, ac bene Munitum, ad cariandum exindè Homines, tàm Equites, quàm Pedites, & Victualia uſque Skymburneſſe; & ad Proficiſcendum, ab eodem loco de Skymburneſſe, contra dictos Inimicos & Rebelles noſtros, ad eorum Proterviam, cum Dei adjutorio, ut prædicitur, refrænandam.

Et quia, in quantum poterimus bono modo, vobis parcere volumus & deferre, gratum habemus, & etiam Placet nobis, quòd illud Servitium Quinquaginta & ſeptem Navium, quod vos, & alii Combarones veſtri prædicti, Nobis in univerſo debetis, ut ſcitis, cum viginti & ſeptem Navibus nobis fiat ad præſens;

Dùm tamen Naves illæ totidem ſint Munitæ perſonis, ut in Nautis, & Hominibus aliis defenſabilibus, quot prædictæ Quinquaginta & ſeptem Naves haberent, ſi Servitium prædictum nobis fieret de eiſdem, idemque etiam contineant Skipiamentum ut prædicitur, in numero perſonarum;

Et hoc nullatenus omittatis.

Teſte Rege apud Weſtmonaſterium, 17 die Aprilis.

Per ipſum Regem.

Eodem modo ſcribitur Majori, Baronibus, & Ballivis Portuum ſubſcriptorum; videlicet,

De la Rye, *De Romenhale,*
De Winchelſe, *De Peveneſe,*
De Haſtinges, *De Faverſham,*
De Sandwyco, *De Hethe.*

De non moleſtando Flandrenſes, contra formam Stapulæ.

A.D. 1323. An. 16. E. 2. Pat. 16. E. 2. p. 2. m. 18. REX omnibus Ballivis & Fidelibus ſuis, ad quos, &c. ſalutem.

Sciatis quòd, cum nuper,

Ad Requiſitionem, Nobilis Viri, Lodovici Comitis Flandriæ & Niverniæ, Nobis ſupplicantis ut, ſuper Diſſenſionibus, inter noſtros & ſuos Subditos exortis, Treugam iniri & concedi dignaremur,

Treugæ ineundæ annuerimus, & Conceſſerimus Treugam illam, uſque ad Feſtum Sancti Michaelis proximò futurum duraturam,

Dùm tamen præfatus Comes eandem Treugam in Terrâ Flandriæ publicari & obſervari, & dictos Subditos ſuos a quocumque Subſidio, Scotis, Inimicis & Rebellibus noſtris, faciendo, & a communicatione, cum eiſdem faciendâ, omnino deſiſtere faceret,

Jamque intellexerimus quòd præfatus Comes dictam Treugam in dictâ Terrâ Flandriæ publicari fecit, eámque in eadem inviolabiliter obſervari, ac Scotos, in dictâ Terrâ Flandriæ exiſtentes, ab eadem infra certum terminum amoveri, & dictos Subditos ſuos a Subſidio, ipſis Inimicis noſtris faciendo, deſiſtere, & a Communicatione, cum eiſdem

A.D. 1323.
Edw. 2.

eiſdem faciendâ, ſub gravi foriſfacturâ, abſtinere mandavit:

Ac nos Treugam, per nos ſic conceſſam, uſque ad dictum Feſtum Sancti Michaelis duraturam, in ſingulis Portubus Regni noſtri publicari mandaverimus & firmiter obſervari:

Nos, volentes Treugam illam in omnibus obſervari, ſuſcepimus in ſalvum & ſecurum Conductum omnes & ſingulos Mercatores, & alios, de dictâ Terrâ Flandriæ, in veniendo in Regnum noſtrum, cum Bonis & Merchandiſis ſuis, in eodem morando & negotiando, & commodum ſuum faciendo, ac exinde ad propria redeundo:

Nolentes quòd, pro Tranſgreſſionibus aliorum, vel pro aliquibus Debitis (de quibus Principales Debitores, ſeu Fidejuſſores non exiſtant) nec, occaſione Tranſgreſſionum, ante hæc tempora factarum, contra tenorem Cartæ noſtræ de Stapulâ Lanarum & Pellium lanutarum, Bona ſeu Mercimonia eorum infra Regnum noſtrum areſtentur dictâ Treugâ ſic durante; dùm tamen exnunc, contra formam ejuſdem Stapulæ, quicquam non attemptent, ſet eidem Stapulæ in omnibus obediant & intendant.

Et ideò vobis mandamus, quòd Hominibus, Mercatoribus, & aliis, de dictâ Terrâ Flandriæ, in veniendo in Regnum noſtrum cum Bonis & Mercandiſis ſuis, in eodem morando & negotiando, & commodum ſuum faciendo, ac exinde ad propria redeundo, non inferatis, ſeu, quantum in vobis eſt, ab aliis inferri permittatis injuriam, moleſtiam, dampnum, impedimentum aliquod, ſeu gravamen; &, ſi quid eis foriſfactum fuerit, id eis, ſine dilatione, faciatis emendari,

Et pro Tranſgreſſionibus aliorum, vel pro aliquibus Debitis (de quibus Principales Debitores, ſeu Fidejuſſores non exiſtant) aut, occaſione Tranſgreſſionum, ante hæc tempora factarum, contra tenorem Cartæ noſtræ de Stapulâ Lanarum & Pellium lanutarum, Bona ſeu Mercimonia eorum infra Regnum noſtrum nullatenus areſtetis; nec ipſos, hiis occaſionibus, moleſtetis in aliquo ſeu gravetis; dum tamen exnunc, contra formam ejuſdem Stapulæ, quicquam non attemptent, ſet eidem Stapulæ in omnibus obediant & intendant, ſicut prædictum eſt.

In cujus, &c. uſque ad dictum Feſtum Sancti Michaelis duraturas.

Teſte Rege apud Weſtmonaſterium, decimo octavo die Aprilis.

Per ipſum Regem.

Dupplicat.

Ad Regem Franciæ, ſuper Dilationibus in Pecunia ſolvenda.

A.D. 1323.
An. 16. E. 2.
Clauſ. 16. E. 2. m. 8. d.

MAgnifico Principi, Domino K. Dei gratiâ, Franciæ & Navarræ Regi illuſtri, Fratri ſuo kariſſimo, Edwardus, ejuſdem gratiâ, &c. ſalutem, &, ad vota, Succeſſus proſperos ac felices.

Scripſit nobis veſtra Magnificentia, requirendo quòd,

Cùm, occaſione cujuſdam Navis, Lanis Carcatæ, per Berengarium Blaunk, Admirallum veſtrum, ſuper Mare olim captæ (quas quidem Navem & Lanas quidam Mercatores, de Regno noſtro, ſuas eſſe aſſerebant) bonæ memoriæ, Philippus, quondam Rex Franciæ, Frater veſter, ſe in dnobus milibus Marcarum Sterlingorum eiſdem Mercatoribus, pro Nave & Lanis prædictis ſolvendarum, obligâſſet,

Dictaque Obligatio olim prætendatur fuiſſe invalida, pro eo quòd Navis & Lanæ prædictæ non fuerunt dictorum Mercatorum noſtrorum, ſet Hominum de Flandriâ, contra dictum Fratrem veſtrum tunc de Guerrâ exiſtentium, ſicut Gentes Compotorum veſtrorum, inquiſito de hoc, vobis reportârunt:

Ac Mercatores noſtri prædicti, ex causâ prædictâ, areſtari fecerint atque vendi Bona Mercatorum Ambianenſium, uſque ad ſummam centum, & ſexaginta, & quatuordecim Librarum, & octo Solidorum, Sterlingorum, ad ipſorum Mercatorum veſtrorum grave dampnum, ſicut dicunt,

Velimus eiſdem Mercatoribus veſtris dicta Bona ſua facere reſtaurari: aſſerentes nec vos, nec ipſos, virtute Obligationis prædictæ, in aliquo teneri noſtris Mercatoribus ſupradictis; &, ſi iidem Mercatores noſtri velint contrarium affirmare, quod de hoc ſciatur veritas, & Juſtitia partibus inde fiat;

Super quo Serenitati veſtræ duximus intimandum, quòd, priuſquam dictus Rex, Frater veſter, ſe in dictâ ſummâ præfatis Mercatoribus noſtris, ut præmittitur, obligâſſet, fuit per tunc Conſtabularium Franciæ, de Mandato ipſius Regis, ſuper captione Navis & Lanarum prædictarum, apud Villam Caleſii ſolempniter inquiſitum, & declaratum, per

A.D. 1323. Edv. 2. per Sententiam, eundem Dominum Regem (ad cujus manus Navis & Lanæ prædictæ devenerunt) teneri ad Reſtitutionem indè præfatis Mercatoribus noſtris faciendam;

Cui quidem Sententiæ idem Rex adquieſcens, ſolutionem dictæ Summæ præfatis Mercatoribus noſtris ſe, ut prædicitur, facere promiſit, & ſuper ſolutione dictæ Pecuniæ Summæ, de termino in terminum differendâ, nos pluries, & per Litteras, & per Nuncios, ſolicitavit;

Noſque, ad ipſius Requiſitiones, Dilationes hujuſmodi, aliquando de conſenſu dictorum Mercatorum noſtrorum, aliquando ex motu proprio (licet ad grave dampnum ipſorum Mercatorum noſtrorum) duximus concedendas:

Voſque, poſtquam Regimen Regni veſtri recepiſtis, nos, ſuper Dilatione hujuſmodi, ſimiliter per veſtras Litteras excitâſtis:

Noſque, ad veſtri rogatum, Dilationem petitam conceſſimus, ut decebat.

Poſtremò verò, dilectus Conſanguineus & Fidelis noſter, Adomarus de Valentia, Comes Pembrochiæ, ad veſtras, ut intelleximus, & aliorum Magnatum, de Concilio veſtro, inſtantias, dilationem ſolutionis pecuniæ prædictæ, primò uſque ad Feſtum Omnium Sanctorum nuper præteritum, & poſtmodùm uſque ad Feſtum Paſchæ jam tranſactum, a nobis impetravit tali Conditione (videlicet) adjectâ;

A.D. 1323. Edv. 2.

Quòd, niſi dictis Mercatoribus noſtris de eâdem Pecuniâ, ante dictum Feſtum Paſchæ, eſſet ſatisfactum, idem Conſanguineus noſter inde erga nos & dictos Mercatores noſtros remaneret Obligatus:

Veſtram igitur Serenitatem affectuoſis Precibus deprecamur, quatinùs,

Cùm id (quod ſic fuit auctoritate dicti Fratris veſtri legitimè ſententiatum, & in rem tranſivit judicatam, ac per eundem Fratrem veſtrum, & vos, petitis Dilationibus ſolutionis illius, & conceſſis, emologatum) non deceat jam in dubium revocare,

Moleſtè non feratis quòd Requiſitionibus veſtris, in hâc parte, nobis directis, adquieſcere non valeamus.

Dat. apud Weſtmonaſterium, decimo nono die Aprilis.

Ad eundem, ſuper Cuſtumarum Exactione.

A.D. 1323. An. 16. E. 2. Clauſ. 16. E. 2. m. 8. d.

Magnifico Principi, Domino K. Dei gratiâ, Franciæ & Navarræ Regi Illuſtri, Fratri ſuo kariſſimo, Edwardus, ejuſdem gratiâ, &c. ſalutem, &, ſucceſſus ad vota, ſemper proſperos ac felices.

Delatas nobis veſtræ Celſitudinis Litteras nuper recepimus, inter alia, continentes qualiter Mercatores Civitatis de Ambiano, Regnum noſtrum Angliæ frequentantes, vobis pluries ſunt Conqueſti, quòd,

Contra formam cujuſdam Articuli Pacum, inter Progenitores veſtros & noſtros initam, continentis quod Homines & Mercatores unius Regni ire poſſint libere & ſine impedimento, & mercandiſare, & ducere omnia Bona, & Mercandiſas ſuas ſalvò & ſecurè in Regno alterius, debitas Cuſtumas ſolvendo,

Quædam Cuſtumæ, tempore Pacum prædictarum initarum, non conſuetæ infra Regnum noſtrum, a dictis Mercatoribus exiguntur:

Quas Cuſtumas, ſic non conſuetas, poſtulâſtis per nos revocari:

Super quo Magnificentiæ veſtræ duximus intimandum, quòd quædam de Cuſtumis hujuſmodi, in Litteris veſtris prædictis expreſſatis, tempore, claræ memoriæ, Domini E. Genitoris noſtri, ad inſtantem requiſitionem Mercatorum Alienigenarum, pro quibuſdam Libertatibus & Immunitatibus (quas idem Genitor noſter, pro ſe & Hæredibus ſuis, infra Regnum ſuum, dictis Mercatoribus conceſſit) perpetuò optinendis, per eoſdem Mercatores Genitori noſtro prædicto, & Hæredibus ſuis, conceſſæ fuerunt: & quædam, ex dictis Cuſtumis, nobis, ad modicum tempus, jam ferè lapſum, pro quibuſdam Oneribus, nobis incumbentibus, faciliùs ſupportandis, concedebantur;

A.D. 1323.

Cum itaque Regiam Majeſtatem, de conſenſu Subditorum ſuorum, & aliorum (qui in poteſtate præſidentium Regnis & Terris converſantur) commoda ſua deceat augmentare, & ſuas ac Reipublicæ Neceſſitates ſupportare, nec in offenſam Pacum prædictarum ſic facta poterint annotari,

Veſtram Magnificentiam deprecamur, quatinùs hujuſmodi querelis dictorum Mercatorum Ambianenſium, contra nos delatis, fidem nullatenus præbeatis.

Teſte Rege apud Weſtmonaſterium, viceſimo die Aprilis.

Ad Papam, pro Roberto Baldok in Epiſcopum Wintonienſem præficiendo.

A.D. 1323. An. 16. E. 2. Rom. 16. E. 2. m. 8.

PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum.

Inter multas ſolicitudines, quibus ex ſuſcepti Regiminis curâ aſſiduè coartamur, dùm conſiderationis noſtræ occurrit optutibus, quanta nobis & Regno noſtro quorumdam Præſidentium indiſcreta Regimina nota diſcrimina pertulerunt, noſtris præcipuè inſiſtit præcordiis, ut in Terris, noſtræ ſuppoſitis Ditioni, tales Populorum Regimini præponantur, qui, virtutum donis præmuniti, ſubjectos in humilitate dirigere, & incumbentia etiam nobis onera noverint in oportunitatibus ſupportare:

Cùm itaque Wyntonienſis Eccleſia, per mortem, bonæ memoriæ, Rigandi, nuper Epiſcopi loci illius, jam ſit, ut nobis relatum eſt, Paſtoris ſolatio deſtituta, Nos, deſiderantes talem ad ipſius Eccleſiæ (quæ una de Nobilioribus Regni noſtri fore dinoſcitur) aſſumi Regimen, qui, devotione conſpicuus, & virtutum inſigniis Decoratus, ſubjectum ſibi Populum verbo ſciat inſtruere pariter & exemplo, & nos etiam, in Regni noſtri Negotiis diſponendis, in proſperis dirigere maturitate Concilii, & munire ſuffragiis in adverſis:

Ac ad perſonam, diſcreti Viri & noſtri Clerici Familiaris, Magiſtri Roberti de Baldok, Archidiaconi Middleſexiæ,

Quem Virum novimus Moribus inſignem, Literarum ſcientiâ præditum, in Conſilio providum, vitæ honeſtate præclarum, & in agendis quibuſlibet circumſpectum; cujus etiam obſequioſam promptitudinem, nobis & Regno noſtro perutilem probavimus & in effectu multipliciter fructuoſam,

Noſtræ conſiderationis intuitum dirigentes; ſperanteſque quòd, per ipſius Induſtriæ probitatem (ſi Regimini dictæ Eccleſiæ, providente veſtrâ Clementiâ, aſſumatur) honor accreſcet ex hoc dictæ Eccleſiæ, & totius Regni noſtri tranquilitati providebitur & quieti;

Sanctitati veſtræ (quæ in noſtris & Regni noſtri augendis Profectibus, piis ſemper affectibus inclinatur) toto cordis deſiderio ſupplicamus, quatinùs, præmiſſis Paternâ conſideratione penſatis, præfatum Robertum (quem innumera Virtutum inſignia, & ingens Excellentia Meritorum, ad gradum honoris Eccleſiaſtici, ex merito provehendum, dignum utique & idoneum repræſentant) in Paſtorem & Epiſcopum dictæ Eccleſiæ præficere dignemini de veſtra plenitudine poteſtatis.

Taliter, ſi placet, has Preces noſtras (quas ex intimo cordis veſtræ Benignitati effundimus) exaudire dignantes, quòd nobis & Regno noſtro, ex præfectione ejuſdem Roberti,

In cujus Circumſpectionis, & induſtriæ probitate, plenâ fiduciâ ſupportamur, & pro cujus ampliandis Honoribus veſtram Beatitudinem ſæpiùs interpellavimus, & nunc pro noſtro honore & deſiderio facultas ſe optulit,

Profutura proveniant, & deſiderata proſperitas augeatur.

Conſervet, &c.

Dat. apud Thynden. viceſimo ſexto die Aprilis.

Ad Cardinales, pro dicto Roberto.

A.D. 1323. An. 16. E. 2. Rom. 16. E. 2 m. 8.

VEnerabili in Chriſto Domino, G. Dei gratiâ, Tituli Sancti Ciriaci in Termis Presbitero Cardinali, Amico ſuo cariſſimo, Edwardus, &c. ſalutem, & ſinceræ dilectionis affectum.

Dùm in mente revolvimus, quæ nobis, & Regno noſtro nota Diſpendia protulerunt quorumdam Prælatorum indiſcreta Regimina, *&c. prout ſupra uſque hæc verba; viz.*

Domino Summo Pontifici votivis affectibus per alias noſtras Literas duximus ſupplicandum, quatinùs præfatum Magiſtrum Robertum (quem Virum novimus Literarum ſcientiâ præditum, vitæ & morum honeſtate præclarum, in Conſiliis providum, & in agendis quibuſlibet circumſpectum) præficere dignetur in Epiſcopum & Paſtorem dictæ Eccleſiæ, de Apoſtolicæ plenitudine poteſtatis.

Quamobrem Sanctitatem veſtram (quam in noſtris, & Regni noſtri augendis Profectibus, benevolam confidimus invenire) requirimus toto corde, quatinùs, ad Turbationes, exortas in dicto Regno noſtro, ante hæc tempora, ex

A.D. 1323. Edv. 2. ex aliquorum Deſidiâ ſeu Conniventiâ Prælatorum, veſtræ Conſiderationis intuitum dirigentes, penes dictum Dominum Summum Pontificem, ut noſtro deſiderio, pro totius Regni noſtri utilitate, condeſcendere dignetur in præmiſſis, velitis, amore noſtri, omnibus modis, & viis, quibus decere & expedire videritis, laborare;

Ita quòd idem Robertus (de cujus Circumſpectionis & induſtriæ probitate plenam fiduciam reportamus) Apoſtolicâ Proviſione ad Regimen aſſumptus dictæ Eccleſiæ, veſtro Præſidio mediante, eo nobis, in dirigendis dicti Regni noſtri Negotiis, utiliùs aſſiſtere valeat, & incumbentia nobis Onera robuſtiùs ſupportare, quo tali ac tantâ ſublimatus fuerit dignitate, juxta ſuorum exigentiam meritorum.

Dat. apud Thynden. viceſimo ſeptimo die Aprilis,

Eodem modo ſcribitur Cardinalibus ſubſcriptis; videlicet, A.D. 1323. Edv. 2.

Domino G. Tituli Sanctorum Marcellini & Petri Presbitero Cardinali,

Domino A. Sanctæ Mariæ in Aquiro Diacono Cardinali,

Domino A. Sanctæ Mariæ in Porticu Diacono Cardinali,

Domino S. Sancti Adriani Diacono Cardinali.

Sub data apud Biſhopthorp, 28 die Maii.

De Prorogatione Sufferentiæ cum Scotis.

A.D. 1323. An. 16. E. 2.

Pat. 16. E. 2. p. 2. m. 15.

LE Roi a touz ceux, as queux ceſtes preſentes lettres vendront, ſalutz.

Sachez qui, come n'adgairs, pur plus covenable & ſeure voie purveer, de tretiz de Pees finale tenir cum Sire Robert de Brus, & ſes Adherdantz, gentz dEſcoce, qui ſont de guerre contre nous, ſur les guerres mues entre nous & eux, euſſoms oitrietz & acordez a Suffraunce de guerre, entre nous & noz ſuzmis d'une part, & les ditz Robert, & ſes Adherdantz, & lour ſuzmis d'autre part, tanque a la Feſte de la Trinite prechein avenir (le jour de la dite Feſte enclos deinz Suffrance de guerre) iſſint qui nous, ne nul de noz ſuzmis, ne les currioms ſur, ne greverioms de guerre, durante la dite Sufferaunce:

Et, ſi rien fuſt meſpris par nous, ou par noz ſouzmis, contre cele Acord, nous le ferioms amender, & mettre en eſtat du, par nous, ou par noz Miniſtres, ſi toſt come nous en ſerrioms duement requis.

Et fut, & eſt noſtre entention qui, par cele Soffraunce, nul de noz ſuzmis ne Communaſt as ditz Robert, & ſes Adherdantz, gentz d'Eſcoce, ne entraſt le leur; ne qui nul de eux, ne de leur ſuzmis, Communaſt a nul de noz ſuzmis, ne entraſt le noſtre, durante la dite Suffraunce, s'il ne feuſt par noſtre Conduyt eſpecial, ſicome plus pleinement eſt contenuz en noz Lettres Patentes de ceo faites;

Nous, par covenables encheſons, la dite Suffraunce de guerre, ſur les condicions ſuſeſcrites, avoms eſloignie, outre la dite Feſte de la Trinite, par quinze jours prechein ſuantz pleinement acompliz; le darner jour de la dite quinzeine enclos dedeinz Suffraunce de guerre. A.D. 1323.

En teſmoignance de queu choſe nous avoms fait faire ceſtes noz lettres overtes.

Don. a Newerk le 29 jour de April.

Dupplicat.

ET maunde eſt a touz Gardeins des Villes, Coneſtables de Chaſteux, Viſcountes, & autres Miniſtres, & Baillifs le Roi, fermement enjoignants, q'il ne courgent, ne nul des ſouzmis le Roi ñe ſoeffrent coure ſur les gentz d'Eſcoce, ne rien attemptent ne ſoeffrent eſtre attempte per les ſouzmis le Roi contre la forme de la Eſloignance avantdite:

Et, ſi rien feuſt meſpris par eux, ou par nul des ſouzmis le Roi, contre la dite forme, adonqes le facent amendre, & remettre en eſtat doen, ſolonc la fourme ſuſdite;

Et ceo ne leſſent en nule manere.

Don come deſus.

Duppur.

ET maunde eſt a Viſcounte de Cumbre, fermement enjoignant, qui a plus toſt, q'il orra de certein qui ceſte Eſloignance ſoit crie & publie en les parties d'Eſcoce, & comande a tenir en droit de eux & de lour ſouzmis, adonque meiſme la Eſloignance, dedeinz ſa Baillie, es lieux ou il verra q'il fait a faire, face

A.D. 1323. Edv. 2.

face crier, garder, & tenir en la fourme avauntdite;

Et ceo ne leſſe en nulle manere.

Done come deſus.

En meiſme la manere maunde eſt a Viſcounte de Northumbr.

De præfata Treuga cuſtodienda.

A.D. 1323. An. 16. E. 2. Ibid.

LE Roi a ſon foial & loial, Monſeiur Antoyn de Lucy, ſaluz.

Sachez come n'adgairs, pur plus covenable & ſeure voie purveer &c. *come deſus tanque la* par noſtre Conduyt eſpecial, & nous, par covenables encheſons, la dite Soeffraunce de guerre, ſur les condicions ſuſeſcrites, eioms eſloigne *come deſus*, ſicome plus pleinement eſt contenu en noz lettres patentes de ce faites:

Nous, affiauntz de veſtre loialte & aviſement, vous aſſignoms a garder la dite Eſloignance en le Counte de Cumbr. dedeinz fraunchiſe & dehors, ſelonc les condicions avantdites; & a chaſtier & punir touz noz ſuzmis, qui vendront contre la dite Eſloignance.

Et por ceo vous mandoms & chargeoms, fermement enjoignantz, qui le dite Eſloignance gardez, & les Treſpaſſours de noz ſuzmis, ſi nul y ſoit, puniſſez, ſicome eſt avandit;

Et ce en nulle manere ne leſſez.

Et nos mandoms & commandoms, par ceſtes preſentes lettres, a touz noz ſuzmis, qui a vous en les choſes avantdites, ſoient entendantz, reſpondantz, & obeiſſantz en la fourme avantdite.

En teſmoignance de queu choſe, *come deſus*.

Don. come deſus.

En meiſme la manere ſount aſſignez les ſutheſcriptz, en Countez ſoutheſcritz;

Monſieur Rauf de Nevill,
Monſieur Roger de Horſle,
Jointement, & ſeveralment en le Counte de Northumbr. dedeins fraunchiſe & dehors.

De prædicta Treuga, Juramento confirmanda.

A.D. 1323. An. 16. E. 2. Ibid.

LE Roi a touz ceux, as queux ceſtes preſentes lettres vendront, ſaluz.

Sachez come n'adgairs, pur plus covenable & ſeure voie *come deſus tanque la*, la dite quinzeine enclos dedeinz Soeffraunce de guerre, ſicome plus pleinement *come deſus*.

Nous, fiauntz de la loialte & aviſement, noſtre chere & foial, Monſieur William de Herle, li donoms, par ceſtes preſentes lettres, plein poair & eſpecial maundement, de affermer la dite Eſloignance, en noun de nous, par ſerement a faire en noſtre alme.

En teſmoignaunce de queu choſe, *come deſus*.

Don. *come deſus*.

De Securitate pro Comite de Muref, in veniendo ad tractandum de Pace.

A.D. 1323. An. 16. E. 2. Pat. 16. E. 2. p. 2. m. 16.

LE Roi a touz ceux, qi ceſtes lettres verrount ou orrount, ſalutz.

Sachez qe come, ſur l'Aſeuraunce du venu, Thomas Randolf, Counte de Muref, en noſtre Roialme, pur tenir Tretiz de Pees finale acorder entre nous, & Sire Robert de Brus, & ſes Adherauntz, gentz d'Eſcoce, qi ſount de guerre contre nous, ſur les guerres, muees entre nous & eaux, & la demure le dit Counte einz noſtre Roialme, & ſon returner en Eſcoce ſauvement & ſeurement, ſeroms acordez de chaunger & livrer au dit Sire Robert, ou a ceux, qil vodra deputer de par lui, certeynes Oſtages de noz pur le dit Counte;

Nous en bone foi promettoms qui le chaunge de ditz Oſtages, & du dit Counte, ſe fra bien & ſeurement, & ſaunz mal engin, taunt come en nous eſt, & les noz; & qui del heure, qui le dit Counte ſerra venuz dedeinz noſtre Roialme d'Engleterre, il ſerra honurablement reſceu, & honeſtement gardez

A.D. 1323. Edw. 2.

gardez & tretez, ſolonc noſtre poer, ſauntz eſtre mis en nule deſtreſce; & ſerra renvoiez a Twedemuth, quel heure qil vodra returner en Eſcoce, eſtre rendu au dit Sire Robert, pur noz ditz Oſtages; mes que eux ſoient preſtz illoeqes adonqes, d'eſtre renduz a nous, ou a noz, par manere de chaunge, come y furent a comencement liverez.

Et, ſi par aventure aveigne qui les ditz Oſtages, ou aucun de eux morgent endementiers de lour mort naturele (qui Dieu defend) ou qui le Tretiz ſe faille, ou ne ſe preigne mie bien entre nous & le dit Sire Robert, le dit Counte, od touz ſes biens, ſerra renviez a Twedemuth, & renduz au dit Sire Robert, en la forme ſuſdite; mes qui noz ditz Oſtages (ſoueaux ceux qui ne ſerront mie mortz de lour mort naturele) ſoient renduz illoeqes adonqes a nous, ou a les noz, ſicome deſus eſt dit.

Et, a totes ceſtes choſes fermement tenir & garder, donoms, par ceſtes preſentes lettres, a noſtre chere & foial, Monſeiur William de Herle, plein poer & eſpecial maundement de jurer en l'alme de nous.

En teſmoignaunce de queu choſe nous avoms fait faire ceſtes noz lettres overtes.

Don. a Newerk, le 29. jour de Averil.

Super Statu & Regimine Vaſconiæ.

A.D. 1323. An. 16. E. 2.

Vaſc. 16. E. 2. m. 10.

REX, dilectis & fidelibus ſuis, Venerabili Patri, J. eadem gratiâ, Elienſi Epiſcopo, & Almarico de Credonio Conſanguineo ſuo cariſſimo, ſalutem.

Mittimus vobis, ſub Pede Sigilli noſtri, quoſdam Articulos, contingentes Cuſtodiam quorumdam Caſtrorum noſtrorum in Ducatu prædicto, ac ſtatum Cuſtodum Caſtrorum eorumdem, & aliorum Miniſtrorum noſtrorum in partibus illis;

Vobis mandantes quatinùs, viſis & diligenter examinatis dictis Articulis, necnon & Ordinationibus, aliàs per nos factis, tàm de Cuſtodiis Caſtrorum noſtrorum in dictis partibus, quàm Officiis & Ballivis ibidem, quas aliàs vobis deſtinavimus in formâ patenti, & adhuc, pro majori Cautelâ, iteratò duximus deſtinandas;

Habitoque ſuper præmiſſis Aviſamento cum, dilecto Clerico noſtro, Adam de Lymbergh, Conſtabulario noſtro Burdegaliæ, & aliis de Concilio noſtro, quos ad hoc fore videritis convocandos, ſuper contentis in dictis Articulis ordinetis, prout pro commodo noſtro, & melioni Regimine partium illarum, & prout, ſecundum formam Ordinationum prædictarum, meliùs fore videritis faciendum.

Et, ſi forte, propter aliquas Difficultates, quæ emerſerint, ſuper aliquibus præmiſſorum diſponere non poſſitis, tunc nos inde per veſtras litteras, unà cum veſtro Concilio & Aviſamento diſtinctè & apertè certificetis, ut extunc nos inde fieri faciamus quod conſultius fore viderimus faciendum.

Cæterùm quia de Subſidio, nobis nuper in dictis partibus conceſſo, adhuc magna pars reſtat levanda, ſicut præfatus Conſtabularius noſter vos ſuper hoc pleniùs poterit informare, volumus & vobis committimus & mandamus quatinùs, juxta informationem prædicti Conſtabularii, pro levatione Subſidii illius, modis & viis, quibus decere & expedire videritis, interponatis cum efficaciâ partes veſtras.

Dat. apud Cowyk, viceſimo die Maii.

Per ipſum Regem & Concilium.

Ad Cardinales, contra Epiſcopum Condomiæ.

A.D. 1323. An. 16. E. 2.

Rom. 16. E. 2. m. 6. d.

REX, venerabili in Chriſto Patri, Domino G. Dei gratiâ, Tituli Sanctorum Marcellini & Petri Preſbitero Cardinali, Amico ſuo cariſſimo, Edwardus, ejuſdem gratiâ, &c. ſalutem, & ſinceræ dilectionis affectum.

Pungit acerbè noſtra præcordia gravis Diſſenſio, quæ, inter Reymundum Epiſcopum Condomiæ, &, dilectos & fideles noſtros, Conſules & Univerſitatem Civitatis noſtræ Condomiæ, olim, per ipſius improbitatem Epiſcopi, ſuſcitata, adhuc, accenſis Odiis, indies deteriùs augmentatur.

Et quamquam, pro evitandis periculis, quæ præmiſſâ occaſione evenire veriſimiliter timebantur, ante hæc tempora, vias & modos exquiſiverimus, quibus Errata corrigi, & inter ipſos Concordia

A.D. 1323. Edv. 2.

cordia reformari, potuiſſent; eundemque Epiſcopum, per, dilectum & fidelem noſtrum Almaricum de Credonio, tunc Seneſcallum noſtrum Vaſconiæ, ſuper hoc amicabiliter alloqui fecerimus, & requiri,

Idem tamen Epiſcopus, hujuſmodi Requiſitiones parvi pendens, & ſe exinde magis efferens in Tumorem, dictis Communibus & Univerſitati majora prioribus Gravamina intulit, & adhuc cotidie non deſinit cumulare; Civitatem noſtram prædictam ſupponendo Eccleſiaſtico Interdicto, ex cujus conſervatione lucrum quærit a Subditis Temporale, non abſque Animarum periculo, pro Sacramentis, & Sacramentalibus miniſtrandis; ipſoſque aliàs, tam in Curia Franciæ, quam alibi, expenſis & laboribus, per ſe & ſuos, ſatagit multipliciter fatigare, prout pleniùs veſtræ Paternitati aliàs meminimus nos ſcripſiſſe.

Verum quia ejuſdem Epiſcopi Actus nepharios (qui noſtris cotidie auribus inculcantur) abſque cordis anxietate, non poſſimus æquanimiter tollerare, Sinceritati veſtræ (de qua plenam fiduciam reportamus) votivo deſiderio ſupplicamus, quatinus penes Dominum Summum Pontificem (cui, pro Tranſlatione præfati Epiſcopi, ad alium locum, & relaxatione Interdicti prædicti, per noſtras literas, preces effundimus cordiales) inſiſtere velitis modis, quibus videritis expedire, ut, pro Tranquilitate Statûs Ducatûs noſtri prædicti, & tanto Scandalo a prædicta Civitate amovendo, dignetur clementer annuere votis noſtris; præſertim cum veriſimiliter credatur quòd, quamdiu in loco, quo nunc præſidet, Paſtorali Officio potiatur, Subditorum ſuorum (quibus Exceſſus ſui multiplices (quod dolendum eſt) ſunt aperti) creſcet indevotio: &, qui ad viam Salutis Paſtoris ſolicitudine deberent dirigi, per Exempli perniciem in erroris devium periculoſiùs pertrahentur.

Talem, ſi placet, & tantam, noſtri intuitu, diligentiam in hac parte apponentes, quòd, veſtro mediante Præſidio, dictæ Civitatis noſtræ tantis diſpendiis occurratur, appoſitione Remedii ſalutaris, & quòd vobis exindè, ad Spiritualia gratiarum munera, teneri debeamus, ex meritò, temporibus oportunis.

Dat. apud Weſtmonaſterium, viceſimo primo die Maii.

Eodem modo ſcribitur ſubſcriptis; videlicet,

Domino W. Tituli Sancti Ciriaci in Termis Presbitero Cardinali,

Domino A. Sanctæ Mariæ in Porticu Diacono Cardinali,

Domino R. Sanctæ Mariæ Novæ Diacono Cardinali ac Domini Papæ Penitentiario,

Domino B. Sanctæ Agathæ Diacono Cardinali,

Domino P. Tituli Sancti Stephani in Cælio Monte Presbitero Cardinali, & Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Vicecancellario,

Domino B. Sanctæ Mariæ in Aquiro,
Domino A. Sancti Euſtachii,
Domino G. Sanctæ Luciæ in Silice,
} Diaconis Cardinalibus.

Domino Petro de Via Militi, Domino de Villa Murio & de Camneto,

Domino Petro de Oſa Militi Vic. de Caramuch & de Sancto Felice, Fratri Papæ,

Domino Arnaldo de Oſa Militi Regis Franciæ.

Pro Roberto Baldok commendatoria.

A.D. 1323. An. 16. E. 2. Rom. 16. E. 2. m. 8. d.

PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum.

Nuper, Eccleſiâ Wyntonienſi per mortem, bonæ memoriæ, Rigandi, olim Epiſcopi loci illius, viduata Paſtore, Nos, quanta nobis & Regno noſtro provenerant diſpendia, ex quorumdam indiſcreto Regimine Prælatorum, ad memoriam reducentes, ac cupientes Regimini dictæ Eccleſiæ (quæ eſt una de Nobilioribus dicti Regni) talem præfici Perſonam, quæ, virtutum donis præmunita, præeſſe ſciret pariter & prodeſſe,

Sanctitati veſtræ nos meminimus ſupplicaſſe, quatinùs, diſcretum Virum, & noſtrum Clericum Familiarem, Magiſtrum

A.D. 1323.

A.D. 1323. Edw. 2. giſtrum Robertum de Baldok, Archidiaconum Middleſexiæ (Virum utique Moribus & Scientiâ multipliciter commendatum, & de cujus circumſpectione providâ & maturitate Conſilii plenam fiduciam reportamus) dictæ Eccleſiæ præficere dignaremini in Epiſcopum & Paſtorem.

Verum, quia de exauditione dicti noſtri Rogaminis nondum nobis relatus extitit (quòd anxiè ferimus) certus Rumor, cogit nos ſincera affectio, quâ ipſius Clerici noſtri Promotionem, ſuis exigentibus meritis, communi utilitate totius Regni noſtri penſatâ, viſceraliter peroptamus, ut, ſuper hoc, multiplicatis Precibus, Benignitati veſtræ lucidiùs aperiamus deſiderium cordis noſtri.

Proinde Beatitudinem veſtram, quantò decentius poſſumus, iteratò duximus excitandam, quatinus ad exceſſus, ante hæc tempora, in dicto Regno Diſſenſiones & Contumelias, quæ, ut plurimum, ex Tepiditate ſeu Conniventiâ quorumdam Prælatorum noſcuntur proveniſſe, piæ conſiderationis reſpectum habentes,

Perſonam ejuſdem Clerici noſtri, (quem Virtutum donariis multipliciter condecorant, & cujus maturitatem Conſilii, in noſtrorum diſpoſitione Negotiorum, perutilem probavimus & fidelem) habere dignemini paternis affectibus commendatam, fulcique eam, ob noſtras Preces, ſic Benignitate ſolitâ, promotionis gratiâ, quòd tranquilliori & quieti, per ipſius Præfectionem, provideatur dicti Regni, & prædicta Eccleſia, ſub ipſius Regimine, ſalutaria incrementa ſuſcipiat; noſtraque & ejuſdem Regni Negotia exindè ſalubriùs dirigantur.

Conſervet, &c.

Dat. apud Biſhopsthorp, viceſimo octavo die Maii.

Ad Cardinales, pro eodem Roberto.

A.D. 1323. An. 16. E. 2. Rom. 16 E. 2. m. 8. d.

VEnerabili in Chriſto Patri, Domino G. Dei gratiâ, Tituli Sanctorum Marcellini & Petri Preſbitero Cardinali, Amico ſuo cariſſimo, Edwardus, ejuſdem gratiâ, &c. ſalutem, & ſinceræ Dilectionis affectum.

Revolventes nuper, infra mentis noſtræ præcordia, quæ Nobis & Regno noſtro protulerant Diſpendia quorumdam Indiſcreta Regimina Prælatorum: deſiderantesque talibus, Majorum præcipuè locorum, in eodem Regno, committi Regimina, qui, virtutum donis prævénti, ſubjectos ſibi Populos noverint ſalubriter dirigere, & nobis etiam, in opportunitatibus, Conſiliis aſſiſtere, in imminentibus nobis Oneribus ſupportandis:

Veſtram Paternitatem aliàs affectuosè meminimus nos rogaſſe, quatinus, penes Dominum Summum Pontificem (cui ſuper hoc direximus preces noſtras) interponeretis cum efficaciâ preces veſtras, ut ipſe (pro commoditate Regni noſtri) affectuum Virum & noſtrum Clericum familiarem, Magiſtrum Robertum de Baldok, Archidiaconum Middleſexiæ (Virum utique Moribus & Scientiâ præcellentem, & in cujus circumſpectionis & induſtriæ magnitudine plenam fiduciam reportamus) Regimini Wintonienſis Eccleſiæ, jam vacantis, præponere dignetur, de Apoſtolicæ plenitudine poteſtatis.

A.D. 1323. Verum quia de exauditione hujuſmodi precum noſtrarum nondum pervenit ad nos certus rumor (unde anxiè conturbamur) Sinceritatem veſtram iteratis precibus duximus requirendam, quatinus, ad tranquillitatem & quietem Regni noſtri (quas vos zelare confidimus) debitæ conſiderationis intuitum dirigentes, præfatum Dominum Summum Pontificem, ut dictas preces noſtras (quas ſibi etiam duximus iterandas, ut magis deſiderii noſtri intentio, ſuper hoc, ei nota fiat) inducere velitis, modis & viis, quibus videritis expedire, hujuſmodi preces noſtras dignetur ad exauditionis gratiam admittere, ac noſtrum in hac parte deſiderium taliter adimplere, quod exinde Nobis & Regno noſtro deſiderata proſperitas augeatur, & prædicta Eccleſia, per ipſius Probitatis induſtriam, ſalutaria ſuſcipiat incrementa.

Dat. apud Biſhopthorp, 28 die Maii.

Eodem modo ſcribitur ſubſcriptis, videlicet,

Domino G. tituli Sancti Ciriaci in Termis, Preſbitero Cardinali,

Domino A. Sanctæ Mariæ in Porticu, Diacono Cardinali,

Domino A. Sanctæ Mariæ in Aquiro, Diacono Cardinali.

Super

Super Briga Sedanda, & Roberto de Baldok in Epiſcopum Wintonienſem præficiendo.

A.D. 1323. An. 16. E. 2. Rom. 16. E. 2. m. 8. d.

VEnerabili in Chriſto Patri, Domino G. Dei gratiâ, Sanctæ Luciæ in Silice Diacono Cardinali, Amico ſuo Cariſſimo, Edwardus, ejuſdem gratiâ, &c. ſalutem, & ſinceræ Dilectionis affectum.

Cùm nuper,

Affectantes Brigam, inter vos, &, dilectum Clericum noſtrum, Magiſtrum Robertum de Baldok, motam, ſuper Eccleſiâ de Milton, quæ eſt portio Præbendæ de Aylesbury, in Eccleſiâ Lincolnienſi, eidem Clerico noſtro collatæ, ſedari,

Præbendam de Stoke, in Eceleſiâ Lincolnienſi prædictâ vacantem, & ad noſtram Donationem ſpectantem, ratione Temporalium Epiſcopatûs Lincolnienſis, in Manu noſtrâ exiſtentium, vobis contulerimus,

Inter cætera, pro Gravaminibus, eidem Clerico noſtro ad Procurationem veſtram illatis, revocandis, ſi Collationem noſtram de dictâ Præbendâ de Stoke, vobis factam, acceptare velitis, nobis reſcriberetis velle veſtrum, vos, per noſtras alias Literas, meminimus nos rogâſſe:

Et, quia nobis nondum per vos innotuit utrum Collationem noſtram de dictâ Præbendâ de Stoke, vobis factam, acceptare volueritis, nec ne, vos affectuosè requirimus & rogamus, quatenùs per veſtras Literas, & Latorem præſentium, nobis ſuper hoc voluntatem veſtram ſignificare velitis;

A.D. 1323.

Quoniam, ſi eam acceptare nolueritis, alii conferre proponimus eandem, & Jus noſtrum illæſum conſervare in hac parte.

Ad hæc, intra mentis noſtræ præcordia revolventes, quæ Nobis & Regno noſtro protulerunt diſpendia quædam Prælatorum indiſcreta Regimina, deſiderantéſque talibus, majorum præcipuè Locorum, *&c. prout ſupra uſque hæc verba; viz.*

Ita quòd idem Robertus, Apoſtolicâ proviſione ad Regimen dictæ Eccleſiæ aſſumptus, veſtro Præſidio mediante, eo nobis in dirigendis dicti Regni noſtri Negotiis utilius aſſiſtere valeat, & incumbentia nobis Onera robuſtiùs ſupportare, quo tali ac tantâ ſublimatus fuerit dignitate, juxta ſuorum exigentiam meritorum;

Has noſtras preces, vobis ſub magnâ confidentiâ directas, cum tantâ diligentiâ, ſi placet, advertentes, Brigâ ſupradictâ non obſtante, quòd vos (quem Regia Majeſtas ſinceris affectibus amplexatur) meritò ſibi ſpecialiter conjungat, & ſuis annuat beneplacitis in eventum;

Dat. apud Thorp Epiſcopalem, 28 die Maii.

De Henrico de Bello Monte, propter Conſilium Regi negatum, Priſonæ commiſſo.

A.D. 1323. An. 16. E. 2. Claus. 16. E. 2. m. 5. d.

DOminus noſter Rex, exiſtens apud Biſſhopthorp juxta Eborum, Triceſimo die Maii, Anno Regni ſui Sextodecimo, vocari fecit coram ipſo, ad Concilium ſuum ibidem.

Venerabiles Patres.

W. Archiepiſcopum Eborum Angliæ Primatem;

J. Norwicenſem Epiſcopum Cancellarium ſuum;

W. Exonienſem Epiſcopum Theſaurarium ſuum;

Edmundum Comitem Kantiæ Fratrem ſuum;

A.D. 1323.

Adomarum de Valentia Comitem Pembrochiæ;

Hugonem le Deſpenſer Comitem Wyntoniæ;

David de Strabolgy Comitem Atholiæ;

Hugonem le Deſpenſer Juniorem;

Willielmum de Ros de Hamelak;

Et Plures alios Barones & Nobiles de Regno ſuo, ac Juſticiarios ſuos de utroque Banco, Barones de Scaccario, & alios de Concilio ſuo;

Ad Tractandum ſuper quâdam Treugâ (inter ipſum Dominum Regem & Robertum de Brus, ſuoſque Complices & Fautores, contra Dominum Regem de Guerrâ exiſtentes, prælocutâ) firmandâ, vel negandâ:

Inter quos Nobiles, Dominus Henricus de Bello Monte, Baro, & de Magno & Secreto Concilio ipſius Domini Regis Juratus, & vocatus fuit, & ibidem venit; & cum dictus Dominus noſter Rex, volens ſcire conſilium & aviſamentum omnium, ibidem coram ipſo tunc ex cauſâ prædictâ exiſtentium, & cujuſlibet eorum ſingulariter, ſuper Negotiis prædictis; &, inter cæteros, plura ore proprio injunxiſſet dicto Henrico, & ipſum requiſiviſſet ut eidem Domino Regi conſuleret in hac parte,

Dictus Henricus, quodam motu exceſſivo, & animo quaſi irreverenti, dicto Domino Regi reſpondit ſæpiùs, quòd ſibi conſulere noluit in hac parte:

De quâ Reſponſione idem Dominus Rex commotus, præcepit dicto Henrico quod Concilium ſuum exiret;

Et idem Henricus, exeundo Concilium, dixit modo quo prius, & quòd plus ſibi placeret a dicto Concilio abſentari, quàm eidem intereſſe:

Super quibus idem Dominus Rex præfatis Magnatibus, & aliis de Concilio ſuo, ibidem exiſtentibus, præcepit quòd conſulerent de Judicio faciendo de dicto Henrico in hac parte; deſicut idem Henricus, Homo ſuus ligeus, & Baro, ac de Concilio ſuo Secreto juratus fuit, & requiſitus de conſulendo dicto Domino Regi, ſuper tanto & tam arduo Negotio, ipſum Dominum Regem & Regnum ſuum ita ſpecialiter tangente, eidem ſic reſpondet, quòd eidem Domino Regi conſulere noluit, & alia opprobria dixit, ſicut prædictum eſt, & quod Judicium illud facerent:

Et, habito inde per dictos Magnates & alios, de Concilio Domini Regis, ibidem exiſtentes, tractatu & deliberatione diligenti, præfato Henrico coram dicto Domino Rege, Magnatibus, & aliis ſupradictis ibidem, eodem die, poſtmodum revocato, Conſideratum eſt per prædictos Magnates, & alios de Concilio ſupradicto, quòd dictus Henricus committatur Priſonæ pro contemptu & inobedientiâ ſupradictis.

Pro prædicto Henrico manucapto, &c.

Poſteà Henricus de Percy, Radulphus de Nevill, Simon Warde, Henricus Filius Hugonis, Rogerus de Somervill, & Thomas Ugthred de Comitatu Eborum; & Willielmus Ridel, & Thomas Grey de Comitatu Northumbriæ; manuceperunt prædictum Henricum de Bello Monte, videlicet, quilibet eorum Corpus pro Corpore, habendi eum coram Domino Rege, in eodem ſtatu quo nunc eſt, cum inde fuerint præmuniti.

Forma Treugæ, per treſdecem Annos, ad requiſitionem Roberti de Brus, accordatæ.

A.D. 1323. *An.* 16. E. 2.

Pat. 16. E. 2. *p.* 2. *m.* 9.

Le Roi a touz ceux, qui ceſtes preſentes lettres verront ou orront, ſaluz.

Sachez qui, come Sire Robert de Brus, nyadgairs nous euſt requis per ſes lettres, & per le Sire de Suly, de Tretiz avoir de finale Pees, ſur les guerres, mues entre nous & noz ſuzmis d'une part, & le dit Sir Robert & ſes Adherauntz d'autre part;

Et ſur ceo, noz chers & foials,

Aymer de Valence Counte de Pembrok noſtre treſchier Coſyn,
Hugh le Deſpenſer le filz,
Meſtre Robert de Baldok, Archidiakne de Middleſex,
William de Herle Chivaler,
William de Ayremynne Chanoigne d'Everwyk, &
Geffroi le Scrop, nos Meſſages:
Et William Eveſque de Seint Andrew,
Thomas Randolf Counte de Murref,
Johanne de Meneteth,
Robert de Lowedre le Piere, Chivalers, &
Meſtre Wauter de Twynham, Clerk,
Meſſages de dit Sir Robert de Brus;

Se aſſemblaſent a noſtre Ville de Noef Chaſtiel ſur Tyne, & illoeques treraſent ſur Pees finale, ſur les guerres avantdites:

Et, pur pluſurs difficultes, adunques ne puiſſunt acorder a finale Pees, meiſmes les meſſages, eauntz regard, qui ſi graunt boſoigne ne poeit deinz bref temps eſtre eſploite, entrerent en Tretiz de Trewe, a l'entencion qui, deinz cele Trewe, homme puiſſe treter de Pees finale;

Et, ſur ceo, vindrent les ditz Meſſages le dit Sir Robert de Brus, enſemblement ove noz Meſſages avantditz, devant nous a Thorp, pres d'Everwyk, & nous requiſtrent ſur la dite boſoigne; & illoeqes debatues les choſes, entre noſtre

noſtre conſeil d'une part, & les ditz meſſages d'Eſcoce d'autre part;

Le 30. jour de May, l'An de grace 1323. & de noſtre Regne ſeſziſme, par Aſſent de Erceveſqes, Eveſques, Countes, & Barons de noſtre Roialme acorde eſt,

Entre nous, & pur nous, & pur noz terres d'Engleterre, Gales, Gaſcoigne, & Irlaund, ove les apurtenances, & noz ſubietz, adherauntz, & aidauntz d'une part, & les ditz Meſſages d'Eſcoce, pur le dit Sire Robert de Brus, ſes ſubietz, adherantz, & aidauntz, & pur la terre d'Eſcoce, ove les apurtenances, d'autre part,

Soeffrance de guerre, & Triewe, a duser tanque a douziſme jour de Juyn preſchein avenir, & de cel jour par treſze aunz preſchein ſuauntz pleinement acompliz, le darrein jour de meiſme cels treſze aunz enclos deinz les Soeffrance & Trewe,

Pur pleinement, endementiers, treter ſur finale Pees, ſicome eſt ſuſdit, ſur les condicions, qui s'enſuent, ceſt a ſaver;

Qui les dite Soeffrance & Trewe ſoient tenuz & gardes, bien & pleinement, entre nous, & noz ſubietz, adherantz, & aidantz d'une part, & le dit Sire Robert de Brus, ſes ſubietz, adherantz, & aidauntz d'autre part; &, ſi Dieu fait ſa volunte de nous, & du dit Sire Robert, ou l'un de nous, dedeinz les ditz treſze aunz, jadumeyns durent les dites Soeffrance & Trewe entre les terres d'Engleterre, Gales, Gaſcoigne, & Irlaund, & les poeples de yceles d'une part, & la dite terre d'Eſcoce, & le poeple de ycele, d'autre part, tanque a la fin des ditz treſze annz pleinement acompliz.

ITEM, Acorde eſt qui cheſcune manere de occupacion & des purpriſes, faites en noz dites terres d'Engleterre, Gales, Gaſcoigne, & Irlaund, ou nul de lour apurtenances, par le dit Sire Robert de Brus, ou par les ſoens; & auſſi en la dite terre d'Eſcoce, ou nul de ſes apurtenances, par nous, ou par les noz, ſoient remues, & de tut ouſtes deinz le douziſme jour Juyn ſuſeſcrit.

ITEM, Si nul point chiete en debat, qui al obſervance des dites ſoeffrance & trewe appent, ſoit eſclaref, en bone foi & ſaunz delai, par les Gardeins de celes ſoeffrance & treive, joyntement d'une part, & d'autre; &, ſi par eaux ne poet eſtre fait, ſoit reportez a nous, & au dit Sire Robert de Brus, & eſclares par nous, & par ly, & par noz Counſeals, & par ſes Counſeals, ou par Gents a ceo deputier d'une part & d'autre; les dites trewe & ſoeffrance touz jours durauntes en lour vertue.

ITEM, Qe nule Fortureſce ſoit fait, ne redreſce de nouele, d'une part ne d'autre; ceſt a ſaver, deinz les terres, contenues entre Eſcoce & l'entre de Tyne en la Meer, & enſi ſolonc l'ewe de Tyne tanque a Suthtyne, ne en la terre de Suthtyndale, ne en le Counte de Cumberland, deinz fraunchiſes ne dehors, & devers Eſcoce en les Viſcountes de Berewyk, Rokesburgh, & Dounfres, deinz Fraunchiſes, ne dehors; ſauve les Fortereſces qui ſount faites, ou en feſaunt a ore.

ITEM, Qui nul de ſuzmis, d'une part, ne d'autre, entrecommunent, ſil ne ſoit par conge ou condut, forſpris les Gardeins de Soeffraunce & trewe avauntdites; qui ſe purrount entrecommuner ſur les Marches, ou q'il vodront feſauntz lour Office, ſaunz conge ou condut demaunder.

ITEM, S'il aveniſt qui les neefs d'Eſcoce, par tempeſt de meer, fuiſſent chacez, ou briſſaſent deinz noſtre poeir; & les neefs, iſſint briſſeez, ne les biens qui ſerront trouez, ne appartiniſſent a nous, ne a autre de noſtre poeir, ſolonc lei de Wrek, adonqes les neefs iſſint chacheez, ou briſſeez, enſemblement oue touz les biens, ſoient delivres a les Gentz d'Eſcoce, a qi ils ſerroient, ſaunz empeſchement, mettre en les Corps des dites Gentz, ou en les neefs, ou en les biens avantditz; auſſint ſi nule neef, autre qui d'Eſcoce, en la quele ſoient Gentz d'Eſcoce, de queles condicions q'ils ſoient, ou aſcun d'Eſcoce eit en cele neef biens ou Marchaundiſes, ſoit chacce, ou briſſee deinz noſtre poeir, ou priſe ſur Meer par les noz, les Gentz, & les biens, qui reſonablement ſerront troues d'Eſcoce, ſoient delivres, ſaunz empeſchement, ſi les ditz biens ne aparteniſſent a nous, ou a autre de noſtre poeir, par lei de Wrek, ſicome deſus eſt dit; & en meiſme la manere ſoit fait des Gentz & Marchantz, reſeantz deinz la terre d'Eſcoce, de quele Nacion q'ils ſoient, & de lour biens; & qui les ditz Gentz Marchiaundz, & autres puiſſent vitailler, & ſauvement demurrer, tanque eaux eient temps covenable de paſſent.

ITEM, Qui nul Marchand eſtraunge ne ſoit deſtourbe de venir, oue les Marchandiſes, en l'une terre, & l'autre, s'il ne ſoit de terre, qui ſoit de guerre a l'une terre, ou a l'autre.

A.D. 1323. Edw. 2.

Item, Si nuls ſe ſentent grevez, ou damagez countre la forme des dites ſoeffrance & trewe, q'ils puiſſent, ſaunz conge demaunder, aler as Gardeins de meiſmes les ſoeffraunce & trewe, de l'une part, & de l'autre, & purſuire lour pleintes, ſauvement demurrer & returner, & qui en tieu treſpas ſoit fait commune lei, come en temps de Pees.

Item, Qui en choſes, qui touchent Lei de Marche, ſoit fait ſicome ſoleit eſtre fait en temps de Pees.

Item, Nous-ſoeffroms, ſauns deſtourbaunce, ou empeſchement, qui les ditz Sire Robert de Brus, & les autres d'Eſcoce, puiſſent purchacer, vers noſtre Seint Piere, la Pape, s'il pleſt a ſa Seintete, abſolucion les ſentences & proces, q'il ad fait contre eux, a durer durantes les dites ſoeffrance & trewe; iſſint qui ceo ne ſoit en damage, prejudice, ne deſavantage de nous, ne de noſtre poeple, apres les dites ſoeffrance & trewe finies; mes que adunqes les ditz proces & ſentences eient & tiegnent meiſme la force & vigour, qil ount en preſente, ſi Pees ne ſe face durantes les dites ſoeffrance & trewe; & adunques ſauve ſoit a cheſcun ſon droit.

Item, Si durantes les dites ſoeffraunce & trewe nule parſone, de quele condicion q'il ſoit, face guerre au dit Sire Robert de Brus, ſes ſuzmis, ou adherauntz, nous ne eidroms en fait, ne Counſeil, a cele parſone, lui recettroms, ne nul de ſa partie deinz noſtre poeir, en guerraunt le dit Sire Robert de Brus, ſes ſuzmis, ou adherauntz; ſalve l'Alliaunce entre le Roi de Fraunce, & nous.

A.D. 1323. Edw. 2.

Item, Si le ditz Sire Robert de Brus envoi meſſages, a paſſer parmie noſtre poeir, paſſent par noſtre condut, & en ceo cas grantoms q'eux eient condut ſuffiſant de nous, quant nous en ſerroms requis.

Item, Si le dit Sire Robert de Brus voille envoier Meſſages a nous, qui cels Meſſages viegnent primerement a nous Gardeins des dites ſoeffraunce & trewe, & monſtrent a eux qils ſoient Meſſages le dit Sire Robert de Brus; & voloms qui des ditz Gardeins condut ſuffiſant lour ſoit faite, de venir ſauvement & ſurement a nous.

Item, Nous devoms aſſigner, pur nous, bons & ſuffiſauntz Gardeins, pur les dites ſoaffraunce & trewe garder en touz pointz devers nous, & a redreſcer & faire amender, ſaunz delai, totes les choſes, qui ſerrount purpriſes, ou meſpriſes countre les dites ſoeffrance & trewe, par noz ſuchietz, ſuzmis, aidantz, ou adherdantz; & a tenir, Garder, & fournir totes les choſes deſus eſcrites, & cheſcun de les, ad noſtre dit Coſyn de Pembrok, par noſtre comandement, fait ſerrement en noſtre alme a Seintes Ewangeles, & l'Avoms auſſint fait jurer par Countes & Barons.

En teſmoignance de queles choſes nous avoms fait fair ceſtes noz Lettres Overtes.

Don. a Thorp, pres d'Everwyk, le 30. jour de May, l'An de grace 1323. & de noſtre Regne 16. ſuſeſcritz.

De dicta Treuga publicanda.

A.D. 1323. An. 16. E. 2.

Clauſ. 16. E. 2. m. 5. dor.

Le Roi au Viſcounte de Northumbre, ſalutz.

Come ſoeffrance de guerre & Triewe ſoient priſes & affermees, entre nous, & pur noz terres d'Engleterre, Gales, Gaſcoigne, & Irlaund, od les appurtenances, noz ſubjets, ſutzmis, aidauntz, & adherantz d'une part, & aucuns Meſſages de Sire Robert de Brus, pur lui, ſes ſubjetz, ſouzmis, aidantz, & aherauntz, & la terre d'Eſcoce, od les appurtenances, d'autrepart, a durer taunque au duſzime jour de Juyn prochein avenir, & de cel jour par treſze aunz procheins ſuauntz pleinement a compliz:

Et, entre les autres choſes, ſoit contenu & acordez que nuls ſouzmis, d'une part, ne d'autre, entrecommunent, ſil ne ſoit par congie ou conduyt,

A.D. 1323.

Forpris les Gardeyns des ſoeffrance & triewe avantdites, qe ſe purrunt entrecommuner ſur les Marches, ou qil vodrent feſaunt lour Office, ſaunz congie ou conduyt demander, ſicome es Lettres, faites d'une part & d'autre, plus pleinement eſt contenuz,

Vous mandoms qe meiſmes celes ſoefferance & Triewe facez crier & publier, deinz veſtre baillie, es lieus, ou vous verrez quil ſoit a faire, & les facez auxint garder & tenir, taunt come a vous attient; & ceo ne leſſez en nule manere.

Don. a Thorp pres d'Everwyk, le 30. jour de May.

En meiſme la manere eſt eſcrit as Countez Sutheſcritz, & al Gardeyn des Cynk Portz;

Lancaſtr.
Ebor.
Lincoln.
Cumbr.
Weſtmerland.
Norff.
Suffolk.
Eſſex.
Kanc.
Suſſex.
Suthampt.
Cornub.
Devon.
Glouc.
Somerſ.
Dorſ.

De Conductu pro Nunciis Scotiæ.

A.D. 1323. An. 16. E. 2.

Pat. 16. E. 2. p. 2. m. 8.

REX Cuſtodibus Villarum, Conſtabularis Caſtrorum, Vicecomitibus, & omnibus aliis Ballivis, Miniſtris, & Fidelibus ſuis, tàm infra Libertates, quàm extra, ad quos &c. ſalutem.

Cùm Willielmus Epiſcopus Sancti Andreæ, Thomas Randolf Comes de Murref, Johannes de Meneteth, Robertus de Lowedre, Milites, & Magiſter Walterus de Twynham, Clericus, Nuncii Roberti de Brus, nuper de Licentiâ & voluntate noſtrâ, pro quibuſdam Negotiis, in Regnum noſtrum venientes, jam ſint ad partes Scotiæ reverſuri;

Et Nos ipſos, Epiſcopum, Comitem; Milites, & Clericum, ac Homines de Familiis ſuis, ſecum exiſtentes, ſuſcepimus in Protectionem noſtram ſpecialem, in redeundo verſus partes Scotiæ ſupradictas:

Et ideò vobis, omnibus & ſingulis, Mandamus, firmiter injungentes, quòd præfatis, Epiſcopo, Comiti, Militibus, & Clerico, vel alicui de eorum Familiis, in perſonis, Equis, Herneſiis, ſeu aliis Bonis vel Rebus eorum, in redeundo verſus dictas partes Scotiæ, non inferatis, ſeu, quantum in vobis eſt, ab aliis inferri permittatis injuriam, moleſtiam, dampnum, impedimentum aliquod ſeu gravamen; &, ſi quid eis &c. id eis &c.

Prætereà, volentes Protectionem & Defenſionem noſtras prædictas in omnibus obſervari, aſſignavimus, dilectum & fidelem noſtrum, Willielmum le Latymer Gardiatorem & Conductorem dictorum, Epiſcopi, Comitis, Militum, & Clerici, & aliorum de Familiis ſuis, quouſque venerint ad partes Scotiæ ſupradictas;

Et ideò vobis, omnibus & ſingulis, iteratò mandamus, firmiter injungentes, quòd præfato Willielmo le Latimer, in omnibus & ſingulis, quæ ad ſalvum & ſecurum Conductum dictorum, Epiſcopi, Comitis, Militum, & Clerici, ac aliorum de eorum Familiis, pertinere poterunt, ſitis intendentes, reſpondentes, conſulentes, & auxiliantes, quotiens & quando per ipſum Willielmum le Latimer ſuper hoc ex parte noſtrâ fueritis requiſiti: Et hoc, ſicut nos & Honorem noſtrum diligitis, modis omnibus faciatis.

In cujus &c. per quindecim dies duraturas.

Teſte Rege apud Biſhopthorp primò die Junii.

A.D. 1323.

De Sacramento Roberti de Brus & aliorum Magnatum de Scotia recipiendo ſuper Treuga.

A.D. 1323. An. 16. E. 2.

Pat. 16. E. 2. p. 2. m. 8.

REX omnibus, ad quos &c. ſalutem.

De fidelitate probatâ, & circumſpectione providâ, dilectorum & fidelium noſtrorum, Willielmi le Latimer, & Willielmi de Herle, pleniùs confidentes, ad recipiendum, nomine noſtro, Sacramentum, in Animam Roberti de Brus faciendum, necnon & Juramenta aliorum Magnatum de Terrâ Scotiæ ſubſcriptorum; videlicet,

Omnium Comitum de eadem Terra, ac Seneſcalli Scotiæ,
Jacobi de Duglas,
Johannis de Meneteth,
Roberti de Keth,
Henrici de Sancto Claro,
Gilberti de la Haye,
David de Lindſay,
David de Graham.
Alexandri Friſel,
Hugonis de Ros,
Roberti Boyt, &
Roberti Lowedre Senioris,

Super Treugâ & Sufferentiâ Guerræ,

A.D. 1323.

A.D. 1323. Edv. 2.

inter nos, pro nobis & Subditis noſtris, ac nobis Adhærentibus, & pro Terris noſtris Angliæ, Walliæ, Vaſconiæ, & Hiberniæ, ac earum Pertinentiis, & prædictum Robertum de Brus, pro ſe, & ſibi Adhærentibus, ac pro Terrâ Scotiæ & Pertinentiis ejus, initâ, & firmatâ, uſque ad duodecimum diem Junii proximò futurum, &, ab eodem die, per treſdecim Annos proximò ſequentes plenariè completos, juxta tenorem literarum, hinc inde conſectarum,

Tenendâ & obſervandâ:

Necnon ad quoſdam Obſides pro Thoma Randolf Comite Murref, uno Nunciorum prædicti Roberti de Brus, ex causâ prædictâ, nuper in Regnum noſtrum miſſorum, de Mandato noſtro, præfato Roberto liberatos, recipiendum,

Dictos fideles noſtros conjunctim & diviſim tenore præſentium deputamus.

In cujus rei, &c.

Teſte Rege apud Biſhopthorp, primo die Junii.

De Treuga inter Regem Angliæ & Robertum de Brus cuſtodienda.

A.D. 1323. *An.* 16. *E.* 2. *Pat.* 16. *E.* 2. *p.* 2. *m.* 9.

REX, dilectis & fidelibus ſuis, Radulpho de Nevill, Rogero de Horſle, & Ricardo de Emeldon, ſalutem.

Sciatis quòd,

Cum Sufferentia Guerræ & Treuga inter nos, & Robertum de Brus, ſuoſque Complices & Fautores, contra nos de Guerrâ exiſtentes, initæ ſint & firmatæ, uſque ad duodecimum diem Junii proximò futurum, &, ab illo die, per treſdecim Annos, proximò ſequentes plenariè completos duraturas,

Nos, volentes Sufferentiam & Treugam prædictas in omnibus & ſingulis ſuis Articulis, quatenus ad nos & Subditos noſtros attinet, inviolabiliter obſervari, ac de circumſpectione veſtrâ providâ pleniùs confidentes,

Aſſignavimus vos, & duos veſtrûm, ad dictas Sufferentiam & Treugam (quarum tenorem, ſub ſigillo noſtro, vobis mittimus) in Comitatu Northumbriæ, tàm infra libertates, quàm extra, & partibus Marchiæ illius, cuſtodiendum juxta tenorem Sufferentiæ & Treugæ prædictarum, & ad Subditos noſtros, Tranſgreſſores earumdem Sufferentiæ & Treugæ, caſtigandum, & puniendum juxta formam tenoris ſupradicti:

Et ideò vobis mandamus, quòd Sufferentiam & Treugam prædictas cuſtodiatis, & Subditos noſtros, Tranſgreſſores earumdem, puniatis in formâ prædictâ: Facturi inde quod ad hujuſmodi Conſervatores pertinet; ſalvis nobis Amerciamentis & aliis, ad nos inde ſpectantibus.

Mandavimus enim Vicecomiti noſtro Comitatûs prædicti, quòd vobis, & duobus veſtrûm, in præmiſſis, pareat & intendat, prout vos, vel duo veſtrûm ei ſcire facietis, ex parte noſtrâ; & ad certos dies & loca quos vos, vel duo veſtrûm, ei ſcire facietis, venire faciat, coram vobis, vel duobus veſtrûm, tot & tales, probos & legales homines de Ballivâ ſuâ, tàm infra libertates, quàm extra, per quos veritas tranſgreſſionum, contra tenorem Sufferentiæ & Treugæ prædictarum faciendarum, meliùs ſciri poterit & inquiri.

A.D. 1323.

In cujus &c. quamdiu nobis placuerit duraturas.

Teſte Rege apud Biſhopeſthorp, primo die Junii.

Per ipſum Regem.

Eodem modo aſſignati ſubſcripti, in Comitatibus ſubſcriptis; videlicet,

Ranulphus de Dacre,
Johannes de Haveryngton,
Adam de Skelton,
} Et duo eorum in Comitatu Cumbriæ,

POſtmodùm, tertio die Julii, proximò ſequente, Rex apud Eborum exiſtens, aſſignati fuerunt Robertus de Umframvill Comes d'Anegos, Rogerus Heyroun, & præfatus Rogerus de Horſele, & duo eorum, ad prædictas Sufferentiam & Treugam, initas & firmatas, a triceſimo die Maii proximò præterito, uſque duodecimum diem Junii proximò ſequentem, in formâ prædictâ, cuſtodiendum, &c.

Per ipſum Regem.

Ad Magnates Hiberniæ, de non veniendo in Expeditione Guerræ Scotiæ.

A.D. 1323. *An.* 16. E. 2. *Clauſ.* 16. E. 2. *m.* 4. *d.*

REX, dilecto & fideli ſuo, Richardo de Burgo Comiti Ultoniæ, ſalutem.

Licet nuper vos rogaverimus quòd Equis & Armis, quantò decentius & potentius poſſetis, vos pararetis, & in Obſequium noſtrum, pro expeditione Guerræ noſtræ Scotiæ, ad Vadia noſtra veniretis;

Quia tamen Sufferentia Guerræ & Treuga inter nos & dictos Scotos jam initæ ſunt & firmatæ, uſque ad duodecimum diem Junii proximò futurum, &, ab eodem die, per treſdecim Annos proximò ſequentes plenariè completos duraturæ;

Vobis ſignificamus, quòd in obſequium noſtrum prædictum vos accedere non oportet ex hac causâ.

Teſte Rege apud Biſhopthorp, primo die Junii.

Per ipſum Regem.

Eodem modo ſcribitur ſubſcriptis; videlicet,

Thomæ Fitz Johan Comiti de Kildare,
Mauricio Filio Thomæ,
Willielmo de Burgo,
Johanni de Barri,
Johanni le Power Baroni de Dungoill,
Johanni de Verdoun,
Waltero de Cuſak,
Mauritio de Rocheford,
Simoni de Genovill,
Richardo le Waleys.

A.D. 1323.

REX, dilecto & fideli ſuo, Johanni de Bermyngham, Comiti de Louthe, Juſticiario ſuo Hiberniæ, ſalutem.

Quia ſufferentia Guerræ, &c. *ut ſupra uſque ibi* duraturæ,

Vobis mandamus quòd Proviſioni Hominum ad Arma, pro Expeditione Guerræ prædictæ faciendæ, omnino ſuperſedeatis.

Teſte ut ſupra.

REX, dilecto Clerico ſuo, Magiſtro Waltero de Iſtlep, Theſaurario ſuo Hiberniæ, ſalutem.

Quia ſufferentia &c. *ut ſupra.*

Vobis mandamus quòd Providentiis Victualium, pro Expeditione Guerræ prædictæ faciendis, omnino ſuperſedeatis: Et, ſi aliqua Victualia, pro eâdem Guerrâ proviſa, penes vos remaneant, tunc eadem vendatis, prout ad commodum noſtrum melius fuerit faciendum; & de Denariis inde Provenientibus, nobis reſpondeatis.

Teſte ut ſupra.

Ad Nobiles Vaſconiæ, de non veniendo in Expeditione prædicta.

A.D. 1323. *An.* 16. E. 2. *Clauſ.* 16. E. 2. *m.* 4. *d.*

REX, dilecto & fideli ſuo, Fulconi L'Eſtraunge, Seneſcallo ſuo Vaſconiæ, ſalutem.

Licet nuper vobis duxerimus injungendum, quòd Nobiles Ducatûs prædicti, & alios requireretis ex parte noſtrâ, de veniendo ad nos cum Equis & Armis ad proficiſcendum nobiſcum contra Scotos, & Conventiones ſuper hoc faceretis cum eiſdem, & quòd diverſas providentias de Vinis & aliis Victualibus in eodem Ducatu fieri, & ad nos uſque ad Villam de Novo Caſtro ſuper Tynam mitti faceretis, &c. *ut ſupra uſque ibi* duraturæ,

Vobis mandamus quòd Executioni præmiſſorum, ulteriùs faciendæ, omninò ſuperſedeatis, ſignificantes dictis Nobilibus & aliis, prout expedire videritis, ex parte noſtrâ, quòd ipſos, præmiſſâ occaſione, ad nos accedere non oportet.

A.D. 1323.

Volumus inſuper, & vobis injungimus, quòd de Victualibus, per vos proviſis, occaſione ſupradictâ, & quæ nondum verſus partes Angliæ deſtinâſtis, commodum noſtrum fieri faciatis, prout magis videritis expedire.

Dat. apud Thorp Epiſcopi, ſecundo die Junii.

A.D. 1323. Edw. 2. REX, dilecto Clerico ſuo, Adæ de Lymbergh, Conſtabulario ſuo Burdegaliæ, ſalutem.

Licet nuper vobis duxerimus injungendum, *&c. ut ſupra uſque ibi*, videritis expedire.

Proviſo ſemper quòd Subſidium, in Ducatu prædicto nobis conceſſum, cum omni feſtinatione, quâ poteritis, ad opus noſtrum levetur, & quod noſtrum commodum inde fiat.

Dat. ut ſupra.

REX, dilecto & fideli ſuo, Almarico de Credonio, Conſanguineo ſuo cariſſimo, ſalutem.

A.D. 1323. Edw. 2. Licet nuper vobis duxerimus injungendum, quòd, in auxilium Expeditionis Guerræ noſtræ Scotiæ, quoſdam Nobiles Ducatûs prædicti requireretis ex parte noſtrâ, de veniendo cum Equis & Armis ad nos, ad proficiſcendum nobiſcum contra Scotos, & Conventiones cum eiſdem ſuper hoc faceretis:

Quia tamen Sufferentia Guerræ, *&c. ut ſupra uſque ibi* duraturæ,

Vobis, mandamus quòd Executioni præmiſſorum, ulteriùs faciendæ, omnino ſuperſedeatis; ſignificantes eiſdem Nobilibus, quòd ad nos, præmiſsâ occaſione, ipſos accedere non oportet.

Teſte ut ſupra.

Pro Nunciis Regis Majoricarum.

A.D. 1323. *An.* 16. E. 2. *Pat.* 16. E. 2. *p.* 2. *m.* 11. REX omnibus Ballivis & Fidelibus ſuis, ad quos, &c. ſalutem.

Cùm Albertus Sacortada Miles, Bernardus Guillielmi Sorin Burgenſis, & Petrus de Planeſio Juriſperitus, Nuncii, Magnifici Principis, Domini Sancii, Regis Majoricarum, cum literis ipſius Regis ad nos nuper venientes, ad propria ſe divertant;

Vobis mandamus quòd præfatis, Alberto, Bernardo, & Petro, aut Hominibus, ſeu Rebus ſuis in redeundo verſus partes ſuas, non inferatis, ſeu inferri permittatis, injuriam, moleſtiam, dampnum, impedimentum aliquod ſeu gravamen; &, ſi quid eis forisfactum fuerit, id eis, ſine dilatione, faciatis emendari. A.D. 1323.

In cujus, &c. uſque ad Feſtum Sancti Petri ad vincula proximò futurum duraturas.

Teſte Rege apud Thorp, Epiſcopi juxta Eborum quarto die Junii.

Per ipſum Regem.

Litera ad Regem Majoricarum.

A.D. 1323. *An.* 16. E. 2. *Clauſ.* 16. E. 2. *m.* 6. *d.* MAgnifico Principi, Domino Sancio, Dei gratiâ, Regi Majoricarum, Comiti Roſſilionis & Ciritaniæ, & Domino Montph. Affini noſtro cariſſimo, Edwardus, ejuſdem &c. ſalutem, & proſperis ſucceſſibus jocundari.

Litteras Magnificentiæ veſtræ, quas nobis præſentaverunt Albertus Sacortada Miles, Bernardus Guillielmi Soryn Burgenſis, & Petrus de Planeſio Juris peritus, Nuncii veſtri, ſuper quadam Deprædatione, in Mari per Subditos noſtros, Gentibus & Subditis veſtris, Regni veſtri Majoricarum, factâ, ut aſſeritur, recepimus: & ſuper hiis, quæ eædem Litteræ veſtræ continebant de eodem facto, habuerimus cum Concilio noſtro tractatum pleniorem.

Et licet, ſecundum Legem & Conſuetudinem Regni noſtri, difficile foret hujuſmodi Maleficia, ſi perpetrata eſſent, convincere, pro eo quod Dampna paſſi pro Juſtitiâ in hâc parte conſequendâ inſtare renuebant, quaſdam cauſas, coram nobis, ſuper hoc allegantes; A.D. 1323.

Affectantes tamèn inter veſtros & noſtros Subditos mutuam & pacificam Communionem, ad commune Commodum, hinc indè confoveri, de noſtrâ Regiâ poteſtate quendam Proceſſum ſpecialem ordinavimus, pro veritate ſuper dictis Maleficiis celeriùs, veſtri contemplatione, indagandâ; per quem dicta Maleficia, & Perpetratores eorumdem, quatenus de Jure fieri poterit, convinci & puniri faciemus.

Magnificentiæ veſtræ ſignificantes, quòd ad Juſtitiam Subditis veſtris, infra Regnum & Poteſtatem noſtram venientibus, celerem & plenam, in omnibus querelis ſuis, faciendum, necnon ad ea, quæ veſtris Honori & Beneplacitis grata fuerint, paratos ſemper volumus inveniri.

Dat. apud Thorp juxta Eborum, quarto die Junii.

Pro Comite Richmondiæ in Scotia captivo.

A.D. 1323.
An. 16. E. 2.
Pat. 16. E. 2. p. 2. m. 8.

REX omnibus Ballivis & Fidelibus ſuis, ad quos, &c. ſalutem.

Sciatis quòd,

Cùm, dilectus Conſanguineus & fidelis noſter, Johannes de Britanniâ, Comes Richemundiæ, in Obſequio noſtro, nuper per Scotos captus fuerit, & per eoſdem in Scotiâ adhuc detentus exiſtit,

Nos, volentes indempnitati ipſius Comitis proſpicere, conceſſimus quòd Thomas de Fencotes, & Ricardus de Swaſham, ſub alternatione, ſint Attornati ipſius Comitis, ad lucrandum, vel perdendum, in omnibus Placitis & Querelis, motis vel movendis, pro ipſo Comite, vel contra ipſum, in quibuſcumque Curiis Angliæ.

Et etiam conceſſimus, quòd prædicti, Thomas & Ricardus, vel eorum alter, qui præſens fuerit, loco ipſius Comitis, facere poſſint, vel poſſit Attornatos, vel Attoanatum, quos, vel quem, voluerint, vel voluerit, in Curiâ noſtrâ, coram nobis, ad omnia prædicta Placita & Querelas proſequenda, & defendenda, & ad lucrandum, vel perdendum in eiſdem, ſicut prædictum eſt.

In cujus rei Teſtimonium has Literas noſtras fieri fecimus Patentes, per unum annum duraturas; præſentibus minimè valituris poſt adventum ipſius Comitis in Angliam, ſi contingat ipſum interim deliberari a manibus Scotorum prædictorum.

Teſte Rege apud Thorp Epiſcopi, quinto die Junii.

Per ipſum Regem.

Pro Comite Pembrochiæ, contra Citationes Papales.

A.D. 1323.
An. 16. E. 2.
Rom. 16. E. 2. m. 8. d.

SAnctiſſimo in Chriſto Patri, Domino J. Divinâ Providentiâ, Sacroſanctæ Romanæ ac Univerſalis Eccleſiæ Summo Pontifici, Edwardus, ejuſdem gratiâ, &c. devota pedum oſcula beatorum.

Cùm, dilectus Conſanguineus & fidelis noſter, Adomarus de Valentia, Comes Pembrochiæ, nuper, per conſiderationem Curiæ noſtræ, Advocationem Medietatis Eccleſiæ de Holtham verſus Abbatem Viterbiæ evicerit, ſecundum Legem & Conſuetudinem Regni noſtri;

Et nobis relatum ſit, quod aliqui, ad enervationem dicti Judicii ſatagentes, Præſentatum præfati Comitis ad Medietatem ſupradictam, ad Sedem Apoſtolicam procurârunt jam citari, ſuper Jure Advocationis ejuſdem Medietatis reſponſurum; unde idem Comes metuit ſibi præjudicium poſſe de facili generari, dictumque Judicium, contra Legem & Conſuetudinem prædictas, debito defraudari effectu; maximè cum Placita de Advocationibus Eccleſiarum, de antiquâ & approbatâ Conſuetudine, ad nos infra Regnum noſtrum pertinere noſcantur:

Nos, Jura Coronæ noſtræ deſiderantes in omnibus illibata ſervari, Sanctitati veſtræ votivis affectibus ſupplicamus, quatinùs, præmiſſis (quæ vobis veritatis teſtimonio duximus intimanda) providâ deliberatione penſatis, quicquam in noſtri & dicti Conſanguinei noſtri præjudicium, ſuper Advocatione Medietatis ſupradictæ, per Proceſſus aliquos, contra dictum Præſentatum, in veſtræ Sanctitatis Curiâ faciendos, fieri, ſi placet, nullatenus permittatis.

Conſervet vos Altiſſimus, ad Regimen Eccleſiæ ſuæ Sanctæ, per tempora longiora.

Dat. apud Eborum, quinto die Junii.

Ad Comitem de Valoys, ſuper Matrimonio per ipſum propoſito.

A.D. 1323.
An. 16. E. 2.
Clauſ. 16. E. 2. m. 7. dor.

REX, Nobili Viro, Domino Karolo, Comiti de Valoyes, Amico ſuo cariſſimo, ſalutem, & ſinceræ dilectionis affectum.

Expoſita nobis, per Magiſtrum Johannem de Porta, juxta traditam ſibi a vobis Credentiam, ſuper Matrimonio, inter Edwardum Primogenitum noſtrum, & Filiam veſtram contrahendo, audivimus; & ſuper eiſdem Deliberationem habuimus cum aliquibus de noſtro Concilio & Tractatum.

A.D. 1323. Edv. 2.

Verùm, quia tàm nobis, quàm illis, viſum eſt non eſſe expediens, neque decens quòd Contractus hujuſmodi, abſque Prælatorum & Magnatum Regni noſtri, conſilio & aſſenſu, in Parliamento requirendis, firmaretur,

Veſtræ Sinceritati duximus intimandum, quòd cito, poſt Feſtum Sancti Michaelis proximò venturum, Parliamentum noſtrum proponimus convocare; & tunc de Communi Conſilio, ſuper dicto Negotio, ordinare curabimus, quod vobis placitum, nobiſque, & Regno noſtro utile fore videbimus & Decorum.

Dat. apud Thorp juxta Eborum, ſexto die Junii.

Ad Regem Franciæ, ſuper Matrimonio prætacto.

A.D. 1323. An. 16. E. 2. Ibid.

Sereniſſimo Principi, Domino Karolo, Dei gratiâ, Franciæ & Navarræ Regi Illuſtri, Fratri ſuo cariſſimo, Edwardus, &c. ſalutem, & ſucceſſus, ſemper ad vota, proſperos ac felices.

Expoſita nobis, per Magiſtrum Johannem de Porta, juxta traditam ſibi Credentiam, ſuper Matrimonio inter Edwardum Primogenitum noſtrum, & Filiam, Nobilis Viri, Karoli Comitis de Valoyes, contrahendo, audivimus, & ſuper eiſdem Deliberationem habuimus aliqualem.

Set ſuper eodem, in proximo Parliamento noſtro, quod ſtatim, poſt Feſtum Sancti Michaelis proximò futurum teneri proponimus, Deliberationem & Tractatum pleniorem habere intendimus; & tunc indè taliter ordinare, quòd inde debebitis meritò contentari.

Dat. ut ſupra.

Forma Treugæ, per Robertum de Brus ſignatæ, in primis prætermiſſo, ſed ad finem titulo Regis expreſſato.

A.D. 1323. An. 16. E. 2. Pat. 16. E. 2. p. 2. m. 9. dor.

Robert de Brus, &c. a touz ceux, qui ceſtes preſentes lettres verront, ou orront, ſalutz.

Sachez qe come n'adgaires nous euſſems requis, par nos lettres, & le Sire de Sully, treſexcellent Prince Sire Edward, par la grace de Dieu, Roi d'Engleterre, Seignur d'Irlaund, & Ducs d'Aquitaine, de Tretiz avoir de finales Pees ſur les guerres, mues entre le dit Roi & ſes ſouzmis d'une part, & nous & nos ſouzmis d'autre part,

Et, ſur ceo,

Sire Amier de Valence, Counte de Pembrok,
Sire Hugh le Deſpenſer le filz,
Meſtre Robert de Baldok, Erdeakne de Middleſex,
William de Herle Chivaler,
William de Ayremynne Chanoigne de Everwyk, &
Geffrai le Scrop,
Meſſages du dit Roi d'Engleterre:
Et William Eveſque de Seint Andreu,
Thomas Randolf Counte de Mureſ, noſtre treſchere Neveu,
Johan de Meneteth,
Robert de Lowedre Piere, Chivalers,
Et Meſtre Wauter de Twynham, Clerc,
Nos Meſſages,

Seaſſemblaſſent a la Ville de Noef Chaſter ſur Tyne, & illoqes tretaſſent ſur Pees finale, ſur les guerres avantdites:

Et, pur pluſurs difficultes, adoncs ne peuſſunt accorder a finale Pees, meiſmes les meſſages, eauntz reguard qui ſi graunt boſoigne ne poait deinz bref temps eſtre eſploite, entrerent en Tretiz de Trewe, a l'entencion qui, deinz cele Trewe, homme puiſſe tretir de Pees finale:

Et, ſur ceo, alerent noz ditz Meſſages, enſemblement oue les Meſſages le dit Roi d'Engleterre, devant meiſme celui Roi a Thorp, pres d'Everwyk, & lui requiſterent ſur la dite boſoigne, & illoqes, debatues les choſes entre le Counſeil le dit Roi d'une part, & noz ditz Meſſages d'autre part,

Le trentiſme jour de May, l'an de grace mille, treiſcentz, vintiſme tiercz, & de noſtre Regne dis oxtiſme, par aſſent des Erceveſqes, Eveſqes, Countes, & Barouns du Roialme d'Engleterre, accorde fu entre le dit Roi d'Engleterre,

A.D. 1323. Edv. 2.

gleterre, pur lui & pur ſes Terres d'Engleterre, Gales, Gaſcoigne & Irlaund, od les appurtenances, & pur ſes ſubietz, adherdauntz, & aidantz d'une part, & noz ditz Meſſages, pur nous, noz ſubietz, adherdauntz, & aidauntz, & pur noſtre Roialme d'Eſcoce, od les appurtenances, d'autre part, Soeffraunce de Guerre & Triewe, a durer tauntque a duzſime jour de Juyn prochein avenir, & de cel jour par treſze anns procheins ſuauntz pleinement accomplir, *&c. prout ſupra de 30. Maii, mutatis competenter mutandis, ad hæc verba, viz.*

Nous Robert, Roi d'Eſcoce, avantdit, par aſſent des Eveſques, Countes, & Barones de noſtre Roialme, les dites Soeffraunce & Triewe, & toutes les choſes ſuſeſcrites, & cheſcune de les pur nous, nos ſoutzmis, aerdauntz, & aidauntz, & pur noſtre Roialme d'Eſcoce avantdit, volems, looms, ratifioms, aggreoms, & de certeine Science approvoms.

Et, a tenir, garder, & fournir totes les choſes ſuſeſcrites, & cheſcune d'eles, ad noſtre chere Neveu avantdit, par noſtre commandement, en noſtre preſence, fait ſerement, en noſtre alme, a Seintes Evangeles; & l'avoms auxint fait jurer par Countes & Barons.

En teſmoignance de quele choſe nous avoms fait faire ceſtes noz lettres overtes.

Don. a Bereywk ſur Twede le 7 jour de Juyn, l'an de grace mil, treſcentz, vintiſme tiercz, & de noſtre Regne diſoytiſme.

Pro Roberto de Baldok, in Epiſcopum Wyntonienſem ſublimando.

A.D. 1323. An. 16. E. 2.

Rom. 16. E. 2. m. 8. d.

Venerabili in Chriſto Patri, Domino J. Dei gratiâ, Sancti Adriani Diacono Cardinali, Amico ſuo cariſſimo, Edwardus, ejuſdem gratiâ, &c. Salutem, & ſinceræ Dilectionis affectum.

Revolventes nuper, inter mentis noſtræ præcordia, quæ nobis & Regno noſtro protulerant diſpendia quorumdam indiſcreta Regimina Prælatorum, deſiderantesque talibus, majorum præcipuè locorum, in eodem Regno committi Regimina, qui, virtutum donis præventi ſubjectos ſibi Populos noverint ſalubriter dirigere, & nobis etiam, in Oportunitatibus, Conſiliis aſſiſtere, in iminentibus nobis oneribus ſupportandis:

Veſtram Paternitatem aliàs affectuoſe meminimus nos rogâſſe, quatinùs penes Dominum Summum Pontificem (cui ſuper hoc direximus Preces noſtras) interponeretis cum efficaciâ partes veſtras, ut ipſe (pro communi utilitate Regni noſtri) diſcretum Virum & noſtrum Clericum Familiarem, Magiſtrum Robertum de Baldok, Archidiaconum Middleſexiæ (Virum utique Moribus & Scientiâ præcellentem, cujus fructuoſis Obſequiis & Laboribus indefeſſis plurimùm ſupportamur, & in cujus circumſpectionis & induſtriæ magnitudine plenam fiduciam reportamus) Regimini Wyntonienſis Eccleſiæ, jam vacantis, præponere dignetur de Apoſtolicæ plenitudine poteſtatis.

Verùm, quia de exauditione hujuſmodi Precum noſtrarum nondum pervenit ad nos certus rumor (unde anxiè conturbamur) Sinceritatem veſtram iteratis Precibus duximus requirendam, quatinùs ad tranquilitatem & quietem Regni noſtri (quas vos zelare confidimus) debitæ conſiderationis intuitum dirigentes, præfatum Dominum Summum Pontificem, ut dictas Preces noſtras (quas ſibi etiam duximus iterandas, ut magis deſiderii noſtri intentio, ſuper hoc, ei nota fiat) inducere velitis, modis & viis, quibus videritis expedire, dignetur ad exauditionis gratiam admittere, ac noſtrum in hac parte deſiderium taliter adimplere, quòd exindè nobis & Regno noſtro deſiderata proſperitas augeatur, & prædicta Eccleſia, per ipſius probitatis induſtriam, ſalutaria ſuſcipiat incrementa.

Ad hæc, ſi placet, erga, Venerabilem Patrem, Dominum E. Sanctæ Luciæ in Silice Diaconum Cardinalem, ut Briga,

Inter ipſum & Clericum noſtrum prædictum, immò potius, nos, mota, occaſione Eccleſiæ de Milton, quæ eſt portio Præbendæ de Aylesbury, in Eccleſiâ Lincolnienſi,

A.D. 1323. Edv. 2.

In quo quidem facto Jus noſtrum ſpecialiter verſatur,

Omnino ſedari valeat, laborare velitis cum effectu, noſtris Precibus & Amore, quo vobis & veſtris ad grates & gratias volumus ſpecialiùs obligari.

Dat. apud Byſſhopeſthorp, ſeptimo die Junii.

Pro Matheo de Trye Mareſcallo Franciæ.

A.D. 1323. An. 16. E. 2. Pat. 16. E. 2. p. 2. m. 5.

REX omnibus, ad quos &c. ſalutem.

Sciatis quòd, ad Requiſitionem, nobilis Viri, & noſtri dilecti & fidelis, Henrici Domini de Suilly, dedimus & conceſſimus, pro nobis & Hæredibus noſtris, Nobili Viro, Matheo de Trye, Mareſcallo Franciæ, totam illam Portionem, cum Pertinentiis ſuis univerſis, quam habemus in Villâ de Areynes, in Comitatu noſtro Pontivi,

Habendam & Tenendam eidem Matheo, ad totam vitam ſuam, de Nobis & Hæredibus noſtris, in valorem ſexaginta Librarum Sterlingorum per Annum:

Et, ſi, per rationabilem extentam, inde faciendam, dicta Portio, cum ſuis Pertinentiis, ſummam prædictam excedat, tunc de eo, quod ſummam illam ſic exceſſerit, prædictus Matheus nobis, & Hæredibus noſtris, vel illi, qui Comitatum prædictum, Noſtro vel Hæredum noſtrorum nomine, tenebit, in Feſto Sancti Michaelis, reſpondere teneatur annuatim;

Ita tamen quòd Portionem prædictam, cum ſuis Pertinentiis, in manibus ſuis propriis retineat, abſque traditione aliquâ, de eâdem Portione, ſeu aliquo de Pertinentiis ſuis, alicui alteri indè faciendâ.

Et quòd Caſtrum, Domos, Manſiones, & alia Ædificia quæcumque, in Portione prædictâ exiſtentia, ſufficienter ſuſtentet; & ea, ac Homagia, Boſcos, Nemora, & omnia alia, ad Portionem prædictam pertinentia, abſque Vaſto & Deſtructione, cuſtodiat.

Et, ſi fortè dictus Matheus Portionem prædictam, vel aliquam partem ejuſdem, alicui alteri tradiderit; ſeu Caſtrum, Domos, Manſiones, vel alia Ædificia, in dictâ Portione exiſtentia, competenter non ſuſtentaverit; aut de illis, vel de Homagiis, Boſcis, Nemoribus, ſeu aliis, ad Portionem prædictam pertinentibus, Deſtructionem fecerit ſive Vaſtum; tunc liceat Nobis, & Hæredibus noſtris, Portionem prædictam, cum ſuis Pertinentiis, adeò plenè & integrè, ſicut eam dicto Matheo fecerimus liberari, ut noſtrum Dominium proprium, ſine Contradictione, vel Reclamatione ipſius Mathei, vel alicujus alterius, in manum noſtram reſumere, & imperpetuum retinere;

A.D. 1323.

Ita etiam quòd, poſt mortem præfati Mathei, Portio prædicta, cum dictâ integritate ſua, & Pertinentiis ſuis univerſis, ad nos, & Hæredes noſtros revertatur; Noſque, vel Hæredes noſtri tunc prædictam Portionem, cum ſuâ integritate prædictâ, & Pertinentiis univerſis, ut noſtrum proprium Dominium, ſine Contradictione, vel Reclamatione cujuſcumque, per Nos, vel alios, nomine noſtro, ingredi poſſimus, ut prædictum eſt, & imperpetuum retinere.

Dictus verò Matheus, pro Donatione & Conceſſione prædictis, & causâ eorumdem, nobis Homagium & Fidelitatem facere tenetur, & ea nobis debet facere requiſitus.

In cujus, &c.

Teſte Rege apud Cowyk, nono die Junii.

Super Johanne de Stratford, Proviſione Papæ in Epiſcopum Wintonienſem, Evecto.

A.D. 1323. An. 16. E. 2.

JOhannes Epiſcopus, Servus Servorum Dei, Cariſſimo in Chriſto Filio, Edwardo, Regi Angliæ Illuſtri, ſalutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

Gratiæ divinæ præmium & præconium humanæ laudis acquiritur, ſi per Seculares Principes Eccleſiarum Prælatis, præſertim Eccleſiarum Cathedralium Regimini Præſidentibus, honor debitus impendatur.

A.D. 1323.

Nuper ſiquidem,

Eccleſiâ

A.D. 1323.
Edv. 2.

A.D. 1323.
Edv. 2.

Eccleſiâ Wyntonienſi, per obitum, bonæ memoriæ, Rigaldi, Epiſcopi Wyntonienſis (qui apud Sedem Apoſtolicam diem clauſit extremum) Paſtoris ſolatio deſtitutâ,

Nos,

Attendentes quòd nullus, præter Nos, de ipſius Eccleſiæ Wyntonienſis Proviſione ſe eâ vice intromittere poterat, pro eo quòd Nos, diu ante vacationem hujuſmodi, Proviſiones omnium Eccleſiarum, tàm Cathedralium, quàm aliarum, tunc apud dictam Sedem vacantium, & quas inantea vacare contingeret apud eam, noſtræ Diſpoſitioni reſervantes,

Decrevimus extunc irritum, & inane, ſi ſecus ſuper hiis, per quoſcumque, quâvis auctoritate, ſcienter vel ignoranter, contingeret attemptari,

Ac de Ordinatione ipſius Wyntonienſis Eccleſiæ, nè longæ vacationis exponeretur incommodis, ſolicitè cogitantes, & cupientes propterea talem ipſi Eccleſiæ Wyntonienſi Pontificem præſidere, de quo certam haberemus notitiam, quòd ſalubriter prodeſſe poſſet eidem Wyntonienſi Eccleſiæ ac Præeſſe,

Poſt deliberationem, quam cum Fratribus noſtris ſuper hoc exactam habuimus,

Ad, dilectum Filium, Johannem Electum Wyntonienſem, Archidiaconum Lincolnienſem, in Sacerdotio conſtitutum,

Quem, dono Superni Numinis, ſcientiâ præditum Litterarum, elegantiâ Morum conſpicuum, nitidum Vitæ munditiâ, Converſationis honeſtate decorum, ac in Spiritualibus providum, & in temporalibus circumſpectum novimus, quique dictam Eccleſiam ſciet & poterit utiliter Regere & ſalubriter Gubernare,

Direximus oculos mentis noſtræ;

Propter quod de perſonâ ipſius Johannis Electi, de dictorum Fratrum conſilio, eidem Wyntonienſi Eccleſiæ duximus providendum, ipſumque Johannem Electum ipſi præfecimus in Epiſcopum & Paſtorem; Curam & Adminiſtrationem ipſius ſibi, tàm in Spiritualibus, quàm in Temporalibus, plenariè committendo, firmâ ſpe fiduciâque tenentes quòd dicta Wyntonienſis Eccleſia, Deo auctore, per ſuæ induſtriæ ac circumſpectionis fructuoſum ſtudium præſervabitur a noxiis & adverſis, & votivis proficiet proſperitatis comodis ac honoris.

Cùm itaque, Fili Cariſſime, ſit virtutis opus Dei Miniſtros benigno favore proſequi, ac eos verbis & operibus, pro Regis æterni Gloriâ, venerari,

Serenitatem Regiam rogamus & hortamur attente, quatinùs, eundem Electum, & Præfatam Eccleſiam Wyntonienſem, ſuæ Curæ Commiſſam, habens, pro Apoſtolicæ Sedis, & noſtrâ reverentiâ, propenſiùs comendatos, ipſos benigni favoris auxilio proſequaris; ita quòd idem Electus, tuæ Celſitudinis fultus auxilio, in commiſſo ſibi Curæ Paſtoralis Officio poſſit, Deo propitio proſperari, ac tibi exindè in Deo perennis vitæ præmium, & a nobis condigna proveniat actio gratiarum.

Dat. Avinion. 13 Kalend. Julii, Pontificatûs noſtri Anno Septimo.

Super Rumore Thomam nuper Comitem Lancaſtriæ miraculis coruſcare.

A.D. 1323.
An. 16. E. 2.
Clauſ. 16. E. 2. m. 2. dor.

A.D. 1323.

REX, venerabili in Chriſto Patri, Stephano, eâdem gratiâ, Epiſcopo Londonienſi, ſalutem.

Auribus noſtris intonuit (quod moleſtè gerimus) quòd plerique de Populo Dei, veſtro commiſſo Regimini, Diabolicâ fraude decepti, ad quandam Tabulam, in Eccleſiâ veſtrâ Sancti Pauli Londoniæ exiſtentem,

In quâ Statuæ, Sculpturæ, ſeu Imagines diverſorum, &, inter cætera, Effigies Thomæ, quondam Comitis Lancaſtriæ, Inimici & Rebellis noſtri, ſunt depictæ,

Fatuè accedentes, eam, abſque Auctoritate Eccleſiæ Romanæ, tanquàm rem Sanctificatam, Colunt & Adorant;

Aſſerentes ibi fieri Miracula, in opprobrium totius Eccleſiæ, noſtri & veſtri dedecus, & animarum populi prædicti periculum manifeſtum, & pernicioſum Exemplum aliorum;

Quòdque vos, ſcientes Abuſiones hujuſmodi in populo, vobis tradito vigere, eas connivendo fieri permiſiſtis, quin potiùs, causâ quæſtûs ſeu turpis lucri, fieri diſſimulaſtis; de quo non mediocriter conturbamur:

A.D. 1323. Edw. 2.

Vobis igitur Mandamus, firmiter injungentes, quatenus, præmiſſis deliberatione providâ penſatis, advertenteſque quod dicta Eccleſia de noſtro Patronatu exiſtit, quódque vos, ratione Fidelitatis nobis præſtitæ, tenemini Honorem noſtrum velle Salvare, & noſtrum Dedecus declinare, dictum Populum, nè ad Tabulam prædictam accedere, Orationes, Oblationes, ſeu alia, ad Cultum Divinum tendentia, abſque Auctoritate Eccleſiæ Romanæ, ibidem facere præſumant, modis omnibus cohibeatis, prout, ex Officii veſtri debito, ad vos, juxta Canonicas Sanctiones, noveritis pertinere:

Taliter vos habentes in hac parte, quòd Dei & noſtri indignationem evitare poſſitis, & Populus prædictus, per veſtræ Doctrinæ prudentiam ſalubriter inſtructus, a prædictis abuſionibus penitùs deſiſtat, & veſtræ laudis præconium in eodem Populo dilatetur, & conceptam erga vos, & Eccleſiam veſtram prædictam, benevolentiam meritò continuare debeamus:

Et, quid ſuper hiis facere decreveritis, nobis per veſtras Literas, abſque moræ diſpendio, reſcribatis.

Teſte Rege apud Eborum, viceſimo octavo die Junii.

Eodem modo ſcribitur Decano & Capitulo ibidem.

Super Nepote Comitis Sabaudiæ, in Epiſcopum Wintonienſem nominando.

A.D. 1323. An. 16. E. 2.

Clauſ. 16. E. 2. m. 1. d.

REX Comiti Sabaudiæ, ſalutem.

Literis veſtris Credentiæ, per, diſcretum virum, Aymonem de Junenciano, Clericum veſtrum, nobis exhibitis pro Thomâ de Sabaudiâ, Nepote veſtro, in Epiſcopum Wyntoniæ per Nos nominando, veſtris precibus, Domino Summo Pontifici (quem perſonam illius, pro quo ſcripſimus in hoc caſu, nolle creditis acceptare) plenariè intellectis,

Veſtro Affectui intimamus quod, vacante nuper dicto Epiſcopatu, ſtatim, cum ipſius vacatio ad noſtram notitiam perveniſſet, revolventes in animo ut, juxta noſtrum deſiderium, talis ipſius Eccleſiæ Regimini præficeretur, qui Morum gravitate præclarus, ſcientiâ Litterarum præditus, poſſet dictæ Eccleſiæ Jura defendere, & deperdita reformare, nobiſque in directione Nobis Subditarum Nationum Conſiliis & Auxiliis aſſiſtere virtuoſis,

Dominum Summum Pontificem rogavimus inſtantiſſimè per noſtras Literas ſpeciales, ut, Clericum noſtrum Prædilectum, Magiſtrum Robertum de Baldok, Archidiaconum Middleſexiæ, virum utique ſecundum Cor noſtrum (quem re & famâ ab experto fore cognovimus Moribus & Scientiâ præcellentem, devotione conſpicuum, in Conſiliis providum, & in agendis quibuſlibet circumſpectum) dictæ Eccleſiæ præficeret in Paſtorem; a quâ quidem inſtantiâ, & requiſitione recedere nolumus, nec intendimus quovis modo, ſicut nec debemus, nobis expediens arbitramur; quinimmo ad ipſius deſiderii noſtri completionem totis nitemur viribus, idque, per omnes noſtros benivolos & amicos procurari petimus & optamus:

Sicque, veſtris precibus, in præmiſſis, ad præſens condeſcendere nequeuntes, in aliis, quæ cum decentiâ & honore noſtro facere poterimus, libenti animo faceremus, quæ vobis forent placita & accepta.

Dat. apud Eborum, quarto die Julii.

Eodem modo ſcribitur Domino Lucæ de Fliſco, Cardinali, pro dicto Thoma, Conſanguineo ſuo.

Item, *Petro de Sabaudia*, Archiepiſcopo Lugdunenſi pro dicto Thomâ, Fratre ſuo, *ſine Clauſulâ* quam perſonam.

A.D. 1323. Edv. 2.

Ad Papam, de revocando Proviſionem Johannis de Stratford in Epiſcopum Wintonienſem.

A.D. 1323. An. 16. E. 2. Rom. 17 E. 2. m. 7.

PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum.

Quantò, maturitate conſilii Prælatorum, de Regno noſtro, in Negotiis, nos contingentibus, dirigi, & per eoſdem cupimus ſupportari, tantò graviùs conturbamur, ſi nobis Ingratos & Demeritos ſtatum Prælatorum in eodem Regno occupare, noſtris temporibus, videamus.

Audito igitur jam de novo, quòd Magiſter Johannes de Stratford,

Per quem, in veſtræ Sanctitatis Curiâ, pro Negotiis noſtris Procurandis, per aliquod tempus ibidem commorantem, eadem juxta noſtri deſiderium proſperari ſperabamus,

Epiſcopatum Wyntonienſem vacantem acceptavit, exindè, ſalvâ Apoſtolatûs veſtri Reverentiâ, anxietatis quaſi intolerabilis Procellis perforamur; præſertim cùm pro hujuſmodi Dignitate, dicto Johanni providendâ, veſtram Clementiam non interpellaverimus; idemque Johannes, ſciens & ſentiens vota noſtra pro Epiſcopatu prædicto ad alium directa, eundem Epiſcopatum, nobis inſciis, immò veriùs contra voluntatem noſtram, ad noſtri Dedecus, acceptavit; ſic, contra Nos delinquendo, & Malum geſtum ſuum, in Negotiis noſtris aliàs repertum, quem ei, ſub ſpe Correctionis uberioris, remiſimus, Innovando, & non ſine gravi vitio Augmentando.

Quocirca Sanctitati veſtræ humillimis precibus ſupplicamus, quatenùs, ad Animi noſtri quietem, & Regni noſtri commodum, Paternalis affectionis intuitum convertentes, ſi quid pro dicto Johanne de Epiſcopatu prædicto factum extet, dignemini, ſi placet, noſtris precibus, revocare, &, Religioſis viris, & nobis in Chriſto Dilectis, Priori & Capitulo Eccleſiæ prædictæ, Liberam Eligendi concedere Facultatem.

Speramus enim, per ipſorum induſtriam, Eccleſiæ prædictæ ſic provideri, quòd ipſa Eccleſia in Spiritualibus & Temporalibus, ad Laudem Dei, & Noſtrum ac Regni noſtri commodum, ſalubria ſuſcipiet incrementa.

Conſervet, &c.

Dat. apud Fax Flete, octavo die Julii.

Ad Cardinales, contra dictum Johannem.

A.D. 1323. An. 16. E. 2. Rom. 16. E. 2. m. 7. d.

VEnerabili in Chriſto Patri, Domino R. Dei gratiâ, Hoſtienſi, & Velletren. Epiſcopo Cardinali, Amico ſuo Cariſſimo, Edwardus, ejuſdem gratiâ, &c. ſalutem, & ſinceræ Dilectionis affectum.

Rumor ad Nos jam pervenit quòd Magiſter Johannes de Stratford,

Quem ad Curiam Romanam, pro Negotiis noſtris, ibidem Procurandis, nuper ſub magnâ confidentiâ deſtinavimus,

Spreto Fidelitatis & Ligeantiæ ſuæ Debito, ac Juramenti, per ipſum nobis præſtiti de honore noſtro pro viribus conſervando, Religione contemptâ, Epiſcopatum Wyntonienſem vacantem, nobis inſciis, immo veriùs, contra voluntatem & intentionem, ad noſtri Dedecus acceptavit, ex quo ſic Animo conturbamur, quòd Anguſtiæ, quaſi intolerabiles, eo prætextu conceptæ, nos continere non ſinunt, quin pro Remedio, de tanto Exceſſu conſequendo, illos, de quibus confidimus, noſtris precibus oneremus.

De veſtræ igitur Paternitatis ſinceritate plenam & peculiarem fiduciam reportantes, vos tantâ cordis affectione, quantâ poſſumus, requirimus & rogamus, quatinùs erga, Sanctiſſimum in Chriſto Patrem, Dominum Summum Pontificem (cui ſuper dicto Negotio Preces ſpeciales effundimus) ut, ſi quid pro dicto Johanne de Epiſcopatu prædicto factum extet, dignetur revocare; & Religioſis viris, ac nobis in Chriſto Dilectis, Priori & Capitulo Eccleſiæ prædictæ, liberam Eligendi Facultatem concedere velit, noſtri contemplatione Rogatûs, per vos & alios (quos ad hoc Adjutores eſſe ſperatis) modis & viis omnibus, quibus poteritis, cum omni efficaciâ interponere Partes veſtras;

Ut, veſtro mediante Conſilio, & Juvamine, preces noſtræ prædictæ, ad Animi noſtri quietem, & Regni noſtri com-

A.D. 1323. Lav. 2.

modum, juxta noſtri deſiderium, exaudiantur; per quod vobis, ad grates infinitas, & ſpecialium gratiarum munera, teneri volumus in futurum.

Dat. apud Faxflete, octavo die Julii.

Eodem modo ſcribitur ſubſcriptis; videlicet,

Domino G. Peneſtrenſi,
Domino B. Tuſculano,
Domino B. Portuenſi,
Domino W. Albanenſi,
Domino G. Sabinenſi,
} Epiſcopis Cardinalibus,

Domino N. Sancti Adriani,
Domino P. Sancti Angeli,
Domino L. Sanctæ Mariæ in Viâ Latâ,
Domino A. Sanctæ Mariæ in Porticu,
Domino B. Sanctæ Mariæ in Aquiro,
Domino J. Sancti Georgii ad Velum Aureum,
Domino B. Sanctæ Agathæ,
} Diaconis Cardinalibus.

Domino P. tituli Sancti Stephani in Cælio Monte, Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Vicario,
Domino S. tituli Sanctæ Priſcæ,
Domino P. tituli Sanctæ Anaſtaſiæ,
Domino P. tituli Sanctæ Potencianæ,
Domino N. tituli Sancti Euſebii,
Domino G. tituli Sanctorum Marcellini & Petri,
Domino G. tituli Sancti Ciriaci in Termis,
Domino B. tituli Sancti Marcelli,
Domino P. tituli Sanctæ Suſannæ,
Domino B. tituli Sancti Vitalis,
} Presbiteris Cardinalibus.

Domino J. Sancti Theodori,
Domino R. Sanctæ Mariæ in Coſmedyn,
Domino G. Sanctæ Luciæ in Cilice,
} Diaconis Cardinalibus.

Domino P. Doza Fratri Domini Papæ,
Domino Arnaldo de Via Nepoti Domini Papæ,
Archambaldo, Comiti Petrogorici, noſtro Fideli cariſſimo,
Domino Petro de Viâ Nepoti Papæ,
Domino Bernardo Jordani.

F I N I S.